

ועדת החקירה הממלכתית
בעניין פרשת היעלמותם של ילדים
מבין עולי תימן בשנים 1948–1954

נספח
לדין וחשבון
חלק ראשון

ירושלים, התשס"ב – 2001

ועדת החקירה הממלכתית
בעניין פרשת היעלמותם של ילדים
מבין עולי תימן בשנים 1948–1954

נספח
לדין וחשבון
חלק ראשון

ירושלים, התשס"ב–2001

הספריה הלאומית
2001 A 9637

דין וחשבון.

Vol. 2 C.3

2179415-70

2001A 9637
2 38

הביא לדפוס: יעקב חסון

הודפס במדפיס הממשלתי, ירושלים

אסופת הדו"חות המסכמים האישיים שנשלחו למשפחות

הנדון: שמעה בת עמרן ושולמית פרחי
תיק מספר 4/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף פרחי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 יחד עם שמעה התינוקת ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר העלייה נלקחה שמעה יחד עם יתר ילדי המחנה לבית התינוקות. האם באה להיניק את שמעה מדי יום. באחד הימים כשבאה האם להיניקה, נאמר לה כי שמעה הועברה לבית החולים בחיפה וכי תוך זמן קצר תוחזר למשפחתה.

כחודשיים ימים ציפתה המשפחה לידיעה משמעה, עד שלבסוף נמסר להם כי שמעה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות בהלול-מינקובסקי.

על פי עדות האם בפני ועדת בהלול-מינקובסקי, שמעה היתה בת חמישה חודשים בעת עלייתה ארצה.

לדברי המשפחה הגיעו לביתם צו גיוס והודעות מביטוח לאומי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה רישומי משרד הפנים מהם עולה כי משפחת פרחי עלתה ארצה מתימן ביום 5/2/50. מספר תעודת העולה של המשפחה הוא 6185.

2. בידי הוועדה מכתב הפניה "מבית התינוקות ג'" (מחנה עין שמר) מיום 13/2/50 לבית החולים ובו בקשה לקבל לטיפול את הילדה "שמעה עמרם סלם פרחי" בת חמישה חודשים נושאת תעודת עולה מספר 6185 הסובלת מחום גבוה והקאות.

3. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "שמעה פרחי בת עמרם סלם" מבית העולים עין שמר א', התקבלה לאשפוז ביום 13/2/50 באבחנה של דלקת ריאות וטוקסיקוזיס (רעלת) ובמצב כללי רע מאוד והיא נפטרה "בליל יום 16/2/50" בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת חמישה חודשים.

כן צוין כי שמעה נפטרה כתוצאה מקריסת מערכות כללית שכללה דלקת ריאות, דלקת אוזניים ואנמיה.

4. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "פרחי סלם בת עמרם שמעה" מבית העולים עין שמר, נפטרה ביום 18/2/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 193/50), ממנו עולה כי "פרחי סלם בת עמרם" מבית העולים עין שמר 2, נפטרה ביום 18/2/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של חברה קדישא חיפה, ממנו עולה כי "עמרם סלם שמע" ממין נקבה מבית העולים עין שמר נפטרה בהיותה בת חמישה חודשים והובאה לקבורה ביום 19/2/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה מספר 193/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעה בת עמרם ושולמית פרחי נפטרה כתוצאה מרעלת ודלקת ריאות ביום 16/2/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת חמישה חודשים, וזאת כשבועיים לאחר עלייתה ארצה.

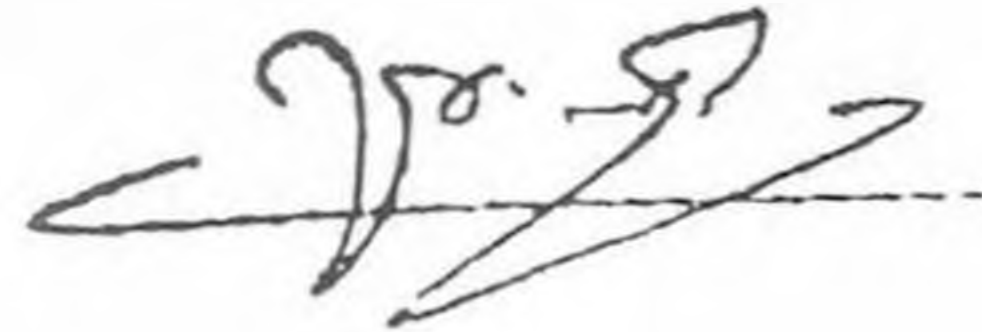
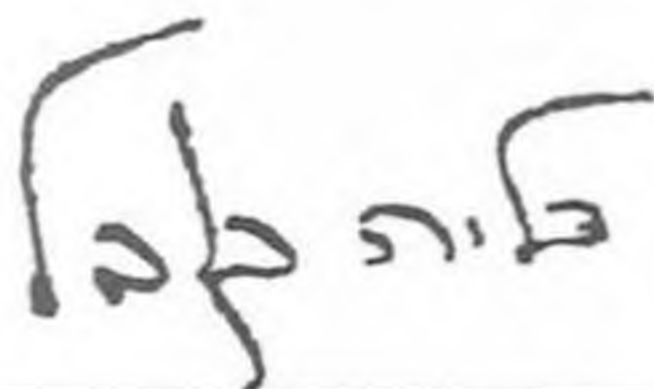
שמעה הובאה לקבורה ביום 19/2/50 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה מסתמכת על גיליון סיכום המחלה לגבי קביעת מועד פטירתה של שמעה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמעה פרחי 042223341/2.

הנדון: חביבה בת משה ונעמה חוברה
תיק מספר 5/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא חוברה, אחיה של חביבה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף חודש נובמבר 1949 יחד עם חביבה בת ה-12 ושוכנה במחנה עין שמר ב'.

שבוע לאחר העלייה ארצה, חשה חביבה ברע והאח העבירה למרפאה שבמחנה כשהוא נושא אותה על גבו. לאח נאמר כי יש להשאיר את חביבה במרפאה לשם קבלת טיפול רפואי. יומיים לאחר מכן נמסר למשפחה כי חביבה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

מבירור שערך אחיה של חביבה ברישומי משרד הפנים ירושלים, עולה כי חביבה חדלה להיות תושבת המדינה החל מחודש יולי 1963.

לימים קיבלה המשפחה תשובה באשר למקום קבורתה של חביבה, אך בבדיקה שנעשתה בבית העלמין, לא היתה כל מצבה על חלקת הקבר.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 57511 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי חביבה בת משה יחיא ו"נומה" חוברה עלתה ארצה עם משפחתה ביום 16/11/49 בהיותה בת 12 שנה ושוכנה בעין שמר ב'.

כמו כן בתעודה זו מופיע שמה כשהוא מוקף בעיגול ונרשם בו "נפטר".

2. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים רמב"ם חיפה שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי "חביבי בת משה חוברי" מבית העולים עין שמר ב' נכנסה לבית החולים ביום 23/11/49 ונפטרה בו ביום בהיותה בת "20".

כן צוין כי עלתה ארצה עשרה ימים קודם למותה.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "בת משה חביבה חוברי" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 23/11/49 בבית החולים רמב"ם חיפה בהיותה בת "20".

סיבת המוות: מחלת הסוכרת.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 998/141/49), ממנו עולה כי "חוברי בת משה חביבה" מבית העולים עין שמר ב', נפטרה ביום 23/11/49 בבית החולים חיפה, בהיותה בת "20".

סיבת המוות: מחלת הסוכרת.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה של משרד הבריאות מספר 00163 שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי "בת משה חביבה חוברי" מבית העולים עין שמר ב' נפטרה כתוצאה מסיבוך במחלת הסוכרת בהיותה בת "20" והובאה לקבורה בחיפה.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "חביבה בת משה חוברי" בת "20" מעין שמר הובאה לקבורה ביום 25/11/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקה ב', שורה 60.

כן צוין רישיון קבורה מספר 163/998.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חביבה בת משה ונעמה חוברה נפטרה כתוצאה מסיבוך במחלת הסוכרת ביום 23/11/49 בבית החולים רמב"ם חיפה.

חביבה הובאה לקבורה ביום 25/11/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקה ב', שורה 60.

למרות השיבוש בגילה של חביבה הרי שעל סמך ההצלבה עם שאר הנתונים כגון: שם פרטי ומשפחה, כתובת המגורים ומספר רישיון הקבורה 163/998 אין ספק בזיהויה.

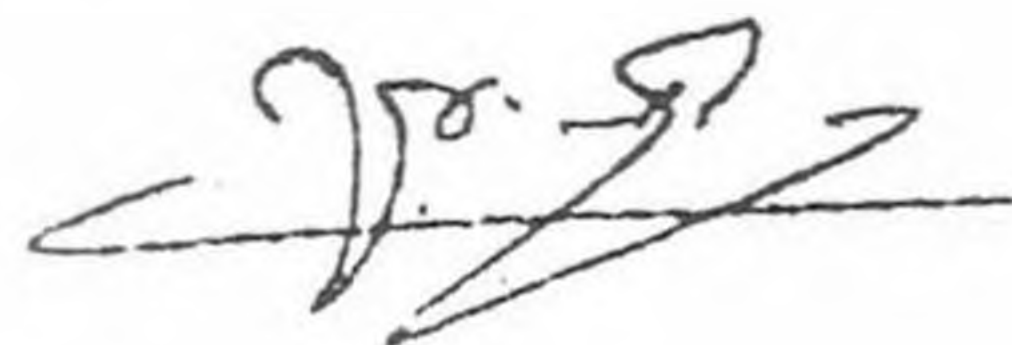
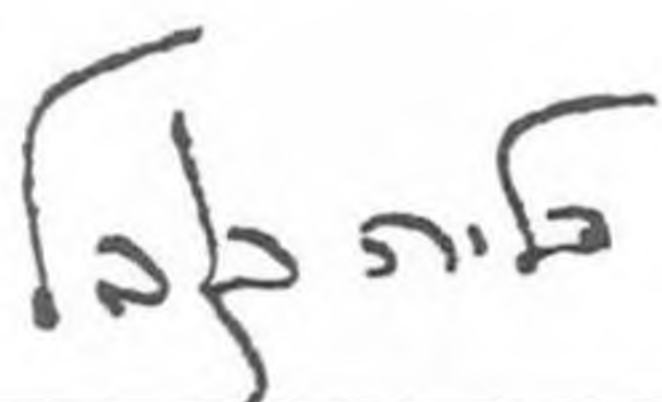
כידוע מצבה מוקמת על ידי המשפחה ובמימונה. חברה קדישא קובעת סימון זמני בלבד.

באשר לרישומי משרד הפנים, תינתן התייחסות מקיפה בדו"ח המסכם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חביבה חוברה 4145040.

הנדון: רפאל בן עמרם (משה) וסברייה סיידוף
תיק מספר 6/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חזלה סיידוף, סבתו של התינוק, התגוררה המשפחה בנס הרים (דיר אל הווא).

כשהיה רפאל בן שנה ושלושה חודשים סבל משיעולים ונלקח לבית החולים שערי צדק לקבלת טיפול רפואי. רפאל הושאר בבית החולים והמשפחה ביקרה אותו שם מספר פעמים. באחד הימים כשבאה המשפחה לבקר את רפאל נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים שערי צדק ירושלים, ממנו עולה כי "SAIDO RAFAEL" נכנס לבית החולים ביום 2/9/51.

בסיכום הגיליון נכתב כי ביום "2/9" עבר ניתוח "כריתת גרגרת" וכי ב-3/9 "שוב נשימה מאומצת...דופק קטן בשעה 8 מת".

בגיליון תולדות המחלה נרשם "נשלח הנה מן המעברה במצב קשה של...ונשימה מאומצת" והתקבל לבית החולים במצב "אפטי עם נשימה קשה...".

יצוין כי בגיליון המעקב הרפואי מופיע שמו כ"עמריין רפאל".

2. הוועדה איתרה טופס תשובה של מעבדה המתייחס לחולה "עמרם רפאל", בו נכתב כי על סמך קבלת חומר לבדיקה מיום 3/9/51 "לא נמצאו חיידקי קרמת".

לטופס זה צורפו הוראות טיפול ומתן תרופות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז ירושלים, ממנו עולה כי "רפאל סעידי" מ"יעלה (דיר אל הווא) פרוזדור ירושלים", נפטר ביום 3/9/51 בבית החולים שערי צדק ירושלים, בהיותו בן שנה וחצי.

סיבת המוות: דיפטריה ודלקת ריאות.

4. בידי הוועדה טופס הזמנת קבורה של חברה קדישא ירושלים, ממנו עולה כי "התינוק רפאל סעידי" בן משה מ"יעלה (דיר אל הווא) פרוזדור ירושלים", נפטר ביום ג' באלול תשי"א 4/9/51 בבית החולים שערי צדק ירושלים, בהיותו בן שנה וחצי והובא לקבורה ביום ד' שחל ב-ד' באלול תשי"א 5/9/51.

כן צוין בטופס זה כי רפאל נולד בבגדד שבעירק.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רפאל בן עמרם (משה) וסבריה סיידוף, נפטר כתוצאה מדיפטריה ודלקת ריאות ביום 3/9/51 בבית החולים שערי צדק ירושלים, בהיותו בן שנה וחצי.

רפאל הובא לקבורה ביום 5/9/51 בירושלים מבלי ציון מקום קבורה מדויק.

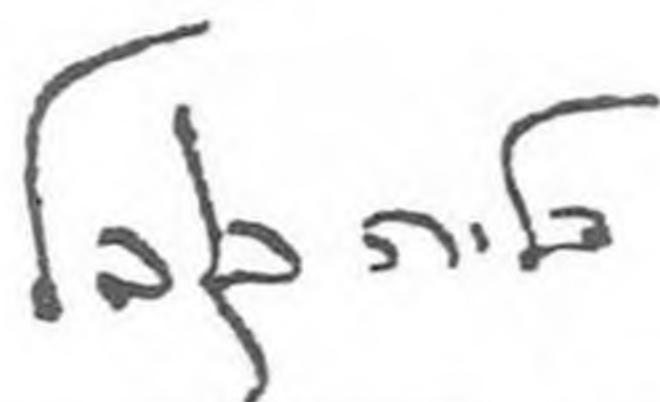
הוועדה מסתמכת על גיליון המחלה של בית החולים כקובע לגבי מועד פטירתו של רפאל.

יש להניח כי השיבוש שחל בשם המשפחה בגיליון המעקב הרפואי מקורו ברישום שמו של רפאל בגיליון המחלה באותיות לטיניות וכך השם SAIDO הפך לסעידי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רפאל סיידוף 7005533.

הנדון: זהרה (יונה) בת עובדיה ומרים סעיד
תיק מספר 7/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מרים סעיד, אם התינוקת, שהתה המשפחה במחנה עדן בתימן קודם לעלייה ארצה וזהרה בת החמישה חודשים טופלה בבית התינוקות שבמחנה. משהגיע יום העלייה, לקחה אחות את זהרה ואמרה לאם כי היא תדאג לה במהלך הטיסה ארצה. מהאם נמנע להיניק את זהרה למרות שישבה מול האחות שהחזיקה בידיה את בתה.

ביום 17/4/50 הגיעה המשפחה לשדה התעופה לוד. האם ביקשה את זהרה מהאחות שהחזיקה בה, אך זאת נכנסה למונית ונעלמה משדה התעופה יחד עם בתה.

המשפחה שוכנה במחנה ראש העין. האם היתה מגיעה מידי יום למנהל המחנה בדרישה לברר על גורל בתה. כעבור זמן מה אמר לה מנהל המחנה כי זהרה נפטרה בבית החולים צריפין. ההורים נסעו לבית החולים צריפין ונאמר להם כי ילדה בשם זהרה כלל לא התקבלה לטיפול בבית החולים.

חודש ימים לאחר העלייה, עברה המשפחה להתגורר באלישוב. יום אחד פגשה האם באקראי את האחות שנעלמה בשעתו יחד עם בתה. כשדרשה ממנה האם לדעת מה גורל בתה, נתנה לה האחות פתקה ואמרה לה כי בתה ב"בית התינוקות הדסה בתל אביב". האב הלך למחרת היום להדסה בתל אביב אך שם לעגו לו ואמרו כי בהדסה מעולם לא היה בית תינוקות.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך מיום 25/3/85 לפיו זהרה עזבה את הארץ ב-7/63.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ג', ממנו עולה כי עווד סלם סעיד ומשפחתו נכנסו למחנה ביום 17/4/50. לפי רישום זה זהרה בת עווד סלם סעיד נושאת תעודת עולה מספר 12825 וכרטיס מספר 644 נפטרה ביום 1/5/50, בהיותה בת שמונה חודשים.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי צריפין, ממנו עולה כי זהרה סלם מראש העין ג', התקבלה לבית החולים ביום 17/4/50 בהיותה בת חמישה חודשים ב"מצב קשה מאוד, במצב של אטרופיה... ליפומה בגודל של אגוז ואנמיה". כן נכתב: "התינוקת היתה בחום גבוה עם שלשולים חזקים בלי תאבון המצב הלך ורע יום ויום וביום ה-13 להתקבלה למחלקה נפטרה".

זהרה נפטרה ביום 30/4/50 בהיותה בת חמישה חודשים.

3. בידי הוועדה מכתב ממחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית תל אביב מיום 17/4/50 בעבור בית העולים ראש העין, בו נרשם כי "סלם זהרה בת עווד מעודה בת חמש וחצי חודשים", נשלחה ביום 17/4/50 ביחד עם עוד שני ילדים לבית החולים הממשלתי צריפין.

4. בידי הוועדה מכתב מהנהלת בית החולים צריפין בעבור מחלקת הקליטה בית העולים ראש העין ג', בו נרשם: "סלם זוהרה בת עווד" נפטרה ביום 30/4/50.

סיבת המוות: דלקת ריאות ואטרופיה.

5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין שנוהל על ידי הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "סאלם זהרה בת דוד" נושאת כרטיס מספר 644, נפטרה ביום 1/5/50 בהיותה בת "15".

כן נרשם "מת בבית החולים צרפנד מסדה התעופה בלוד".

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סלה זהרה" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום 30/4/50, בהיותה בת "15 יום".

סיבת המוות: דלקת ריאות.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 06108 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "זהרה סלם בת דוד" ממחנה ראש העין, הובאה לקבורה ביום 1/5/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה, בהיותה בת "15 חודש".

סיבת המוות: דלקת ריאות.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "זהרה בת דוד סאלם" נפטרה במחנה העולים ראש העין בהיותה בת "15 חודשים" והובאה לקבורה ביום 1/5/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות, שורה י"ז, קבר מספר 4.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהרה (יונה) בת עובדיה ומרים סעיד, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ואטרופיה ביום 30/4/50 בבית החולים צריפין, בהיותה כבת חמישה חודשים, וזאת כשבועיים לאחר עלייתה ארצה.

זהרה הובאה לקבורה ביום 1/5/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות, שורה י"ז, קבר מספר 4.

על אף השיבוש בשמה המלא של זהרה ביומן הפטירות של מחנה ראש העין, שיבוש שהועתק אף למסמכים אחרים שהוצאו לאחר מכן בהסתמך על הרישום ביומן הפטירות, הרי שניתן לקבוע את זיהויה של זהרה כוודאי על סמך מספר הכרטיס, כתובת המגורים ופרטים נוספים.

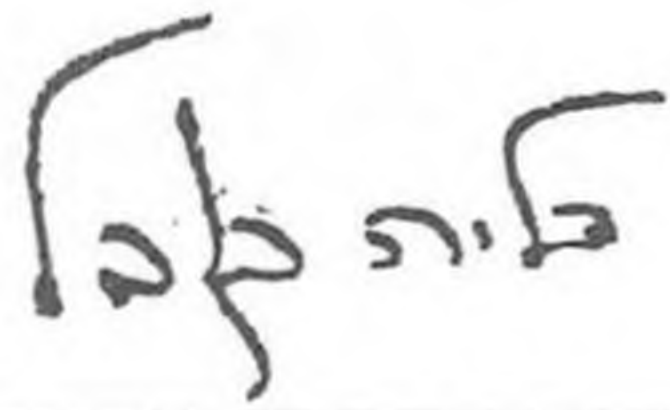
הוועדה רואה בגיליון החולה של בית החולים צריפין כמסמך הקובע לגבי גילה ומועד פטירתה של זהרה.

באשר לרישומי משרד הפנים, תינתן התייחסות מקיפה בדו"ח המסכם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של זהרה (יונה) סעיד 042746875.

הנדון: דינה בת דני ושרה כהן
תיק מספר 8/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מרים כהן, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטוניס ועברה להתגורר בנהריה.

במהלך שנת 1951 נלקחה דינה לבית החולים רמב"ם על ידי אחותה. שם שהתה במשך ארבעה ימים וכשבאה אמה לבקרה נמסר לה כי דינה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "כהן דינה" ממעברת נהריה נפטרה ביום 6/7/51 בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ורידים קרישית.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 670/51), לפיו "דנייה כהן" ממעברת נהריה נפטרה ביום 6/7/51 בבית החולים בחיפה, בהיותה בת ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ורידים קרישית.

3. בידי הוועדה אישור קבורה של החברה קדישא הספרדית בחיפה ובו רישום המתייחס לרישיון ממשלתי מספר 670/51, ממנו עולה כי "כהן דינה" בת ארבעה חודשים הובאה לקבורה ביום 10/7/51 בבית העלמין מחנה דוד חוף כרמל בחלקת התינוקות.

4. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחה של בית החולים רמב"ם, לפיו גופתה של "גינה כהן" נותחה ביום 8/7/51, כמו כן צוין כי היא היתה בת שלושה חודשים במותה.

מסקנות הוועדה:

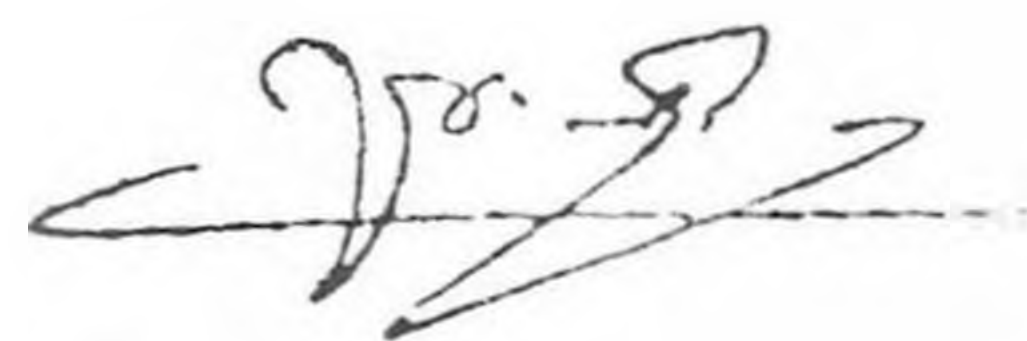
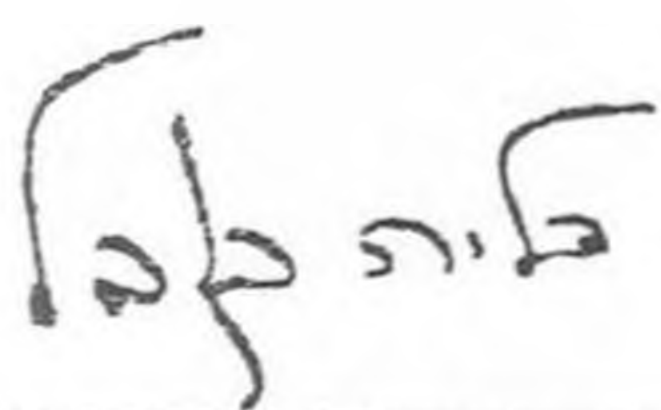
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דינה בת דני ושרה כהן נפטרה ביום 6/7/51 בבית החולים רמב"ם בהיותה כבת שלושה חודשים.

דינה הובאה לקבורה ביום 10/7/51 בבית העלמין מחנה דוד חוף כרמל בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של הילדה 50565043.

הנדון: יפת בן סלם חסן ומרים מנג'ם
תיק מספר 9/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רחמים מנג'ם, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן והתגוררה במחנה העולים ראש העין.

יפת נולד בין החודשים מרץ-יוני שנת 1953 בבית החולים השרון בפתח תקווה. בהיותו בן עשרה חודשים סבל יפת מפטריה בפה והאם לקחה אותו לאחות במחנה שהציעה לקחתו לבית החולים בילינסון.

האם נסעה לבית החולים עם בנה, שם נבדק על ידי רופא ונמסר לאם שיש להשאירו ללילה. בהגיעה בבוקר לא מצאה את יפת במיטתו. לאחר בירור נמסר לה כי ייתכן ויפת נשלח לבית החולים תל השומר. האם הגיעה לבית החולים שם נמסר לה שאין ילד בשם זה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בשנת 1994 בתשובה לשאילתה, קיבלה המשפחה מסמך ממשרד הפנים לפיו יפת נפטר בחודש דצמבר 1964.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן של ראש העין ד', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2194, לפיו מנג'ם סלם חסן עלה ארצה ביום 27/9/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ד', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2194, לפיו סלם חסן ומרים מנג'ם וילדיהם נכנסו למחנה ביום 11/7/51. כן צוין כי יפת נולד ביום 23/2/52.
3. הוועדה איתרה יומן ילודה של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2194, לפיו יפת סלם חסן מנג'ם נולד ביום 23/2/52 ומתגורר במחנה ראש העין א'.
4. הוועדה איתרה תיק רפואי של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי יפת מונג'ם (כך במקור) מראש העין אושפז ביום 8/10/52 בהיותו בן שבעה חודשים בשל דלקת מעיים והתייבשות. "הילד כל הזמן ירד במשקל" ונפטר.
5. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחת גופה של בית החולים בילינסון, לפיו נותחה גופתו של התינוק יפת מונג'ם אשר נפטר ביום 13/10/52. הנתיחה בוצעה ביום 19/10/52 בשעה 12:00 ונמצא כי נפטר בשל דלקת ריאות, דלקת המעי הגס ופגיעה קשה בכבד.
6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי יפת בן שלום מנג'ם מפתח תקווה ראש העין מחנה א', נפטר ביום כ"ט בתשרי תשי"ג, 18/10/52, בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו ילד יפת מנג'ם מראש העין מחנה א' נפטר בהיותו בן שבעה חודשים בבית החולים בילינסון והובא לקבורה ביום א' בחשון 20/10/52 בחלקת ילדים ב', שורה ל"ד, קבר מספר 14.

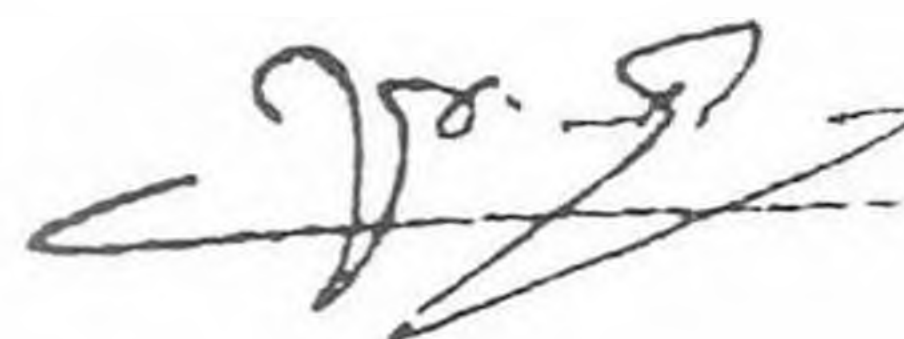
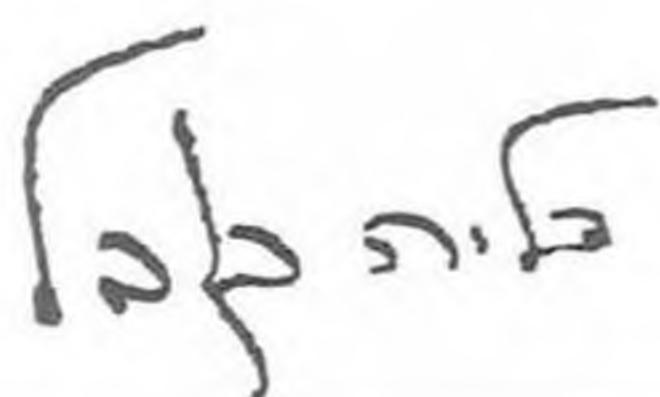
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יפת בן סלם חסן ומרים מנג'ם נפטר ביום 18/10/52 בבית החולים בילינסון בפתח תקווה, בהיותו בן שבעה חודשים.

יפת הובא לקבורה ביום 20/10/52 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ל"ד, קבר מספר 14.

בדו"ח הכללי תינתן התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים השונים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של הילד 05118254-1.

הנדון: ברוך בן יחיא וגנה וואהב
תיק מספר 10/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ברכה נדב, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בין החודשים נובמבר-דצמבר שנת 1949 יחד עם ברוך שהיה כבן חמישה חודשים. המשפחה עברה להתגורר במחנה ראש העין.

היות והיה חורף קשה והמשפחות שוכנו באוהלים, פונו כל התינוקות במחנה וביניהם ברוך לבית התינוקות. האם באה להיניקו שלוש פעמים ביום. בוקר אחד בהגיעה לא מצאה את ברוך במיטתו, אף על פי שערכ קודם היניקה אותו.

האם ניסתה לברר היכן ברוך, אך לא קיבלה כל תשובה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים קיבלה המשפחה מסמך ממשרד הפנים לפיו ברוך חדל להיות תושב המדינה בשנת 1963. בנוסף, קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של ברוך.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 55329) שמסרה המשפחה לפיה, "יחיא שמואל וגנה והב" וחמשת ילדיהם, ביניהם ברוך, עלו ארצה ביום 3/11/49.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו ברוך יחיא והב עלה ארצה ביום 3/11/49.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1719, ממנו עולה כי "יחיא שמואל וגנה והב" וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 3/11/49. כן צוין כי ברוך היה בן ארבעה חודשים בהגיעו וכי נפטר ביום 11/12/49.

4. בידי הוועדה הפניה לאשפוז המתייחסת לכרטיס מספר 1719 מטעם מחנה העולים ראש העין ב' מיום 8/12/49 לבית החולים לילדים ותינוקות שבמחנה ראש העין, לפיו מפנים את ברוך גובני (כך במקור) בן שלושת החודשים לאשפוז.

5. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי ברוך גובני ממחנה ב' אושפז ביום 8/12/49 בהיותו בן שלושה חודשים ונפטר ביום 9/12/49 כתוצאה מדלקת ריאות, רעלת ודלקת מעיים.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו ברוך גובני ממחנה העולים ראש העין נפטר בראש העין ביום 9/12/49, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ורעלת.

7. הוועדה איתרה פנקס פטירות של ראש העין ב' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1719, ממנו עולה כי ברוך בן יחיא שמואל וגניו והב נפטר ביום 10/12/49 בהיותו בן שלושה חודשים.

הנדון: ציון בן שלום ומרים לוי (ערוסי)
תיק מספר 11/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מרים לוי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה עם בנם ציון בשנת 1949. המשפחה עברה להתגורר במחנה עתלית.

עם בואם נלקח ציון לבית התינוקות שבמקום. בהיותו בן חודשיים שלושה נמסר לאם כי ציון נלקח לבית החולים בחיפה לבדיקות.

ההורים באו לבקרו בבית החולים במשך חודשיים, אך לא הורשו להיכנס למחלקה וראו את ציון רק דרך חלון. באחת הפעמים כשהגיעו מסרה להם האחיות כי בנם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שקיבלה המשפחה, לפיה סאלם יחיא ומרים ערוסי ושני ילדיהם, ביניהם ציון, עלו ארצה ביום 16/3/49. ציון היה בן כשלושה חודשים (1/4 שנה). כן צוין בתעודה כי ציון נפטר.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוק ציון ערוסי מבית העולים עתלית נפטר ביום 9/4/49 בבית החולים הממשלתי, בהיותו בן חמישה חודשים.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוק ציון ערוסי נפטר ביום 9/4/49 בהיותו בן חצי שנה.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.

4. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי התינוק ציון ערוסי מבית העולים עתלית נפטר בהיותו בן חמישה חודשים, ונקבר ביום י"ב בניסן תש"ט, 11/4/49, בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

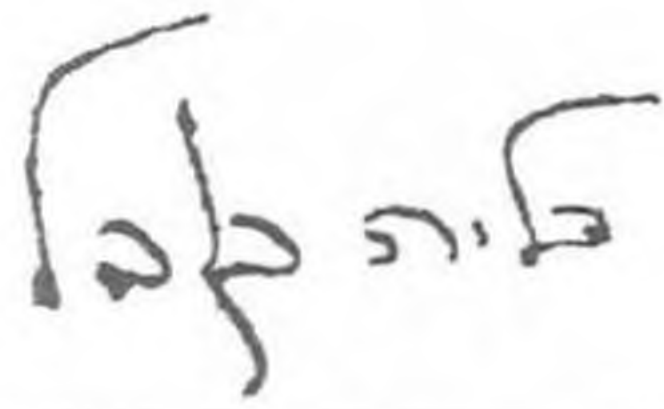
על אף השוני הקל בגילו של ציון כפי שנרשם בתעודות השונות עולה בוודאות מן המידע לעיל, כי מדובר בתינוק ציון בנם של שלום ומרים שנפטר ביום 9/4/49 בבית החולים הממשלתי רמב"ם.

ציון נפטר כחודש לאחר עלייתו לארץ עם משפחתו, ונקבר ביום 11/4/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון לוי (ערוסי).
(על אף כל המאמצים שהושקעו בתיק זה לא עלה בידינו לאתר את המבקשת או
אדם אחר מהמשפחה על מנת להשיג מספרי תעודות זיהוי).

הנדון: סעדה-שרה בת אברהם ואסתר קרני
תיק מספר 12/95

פרטי התלונה:

בעניינה של התינוקת סעדה-שרה נמסרו שתי עדויות האחת מפי אחותה הביולוגית, גב' שושנה קספארי, והשנייה מפי אחותה החורגת, גב' יונה יוסף.

על פי עדותה של גב' שושנה קספארי, אחותה (הביולוגית) של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ יחד עם סעדה (שרה) בשנת 1950. המשפחה התגוררה במחנה בית ליד.

עם הגיעם למחנה נשלחה שרה שהיתה בת שנתיים וחצי יחד עם אחיה לבית הילדים שבמחנה. לאחר זמן מה באה האם לבקרו ונאמר לה ששניהם נפטרו. האם החלה לבכות ובנה שהיה בן חודשיים הוחזר לה.

על אף שהמשפחה ביקשה מסמך רשמי המעיד על פטירת בתם לא ניתן להם מסמך כזה ונמסר להם שהיא הובאה כבר לקבורה.

על פי עדותה של גב' יונה יוסף, אחותה (החורגת) של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ בשנת 1949 חודש לפני ראש השנה. המשפחה התגוררה במחנה בית ליד.

בהיותה בת שלוש שנים נלקחה שרה מאוהל המשפחה על ידי אמבולנס למרפאת המחנה. במרפאה עברה שרה בדיקת דם ומשם נלקחה לבית החולים שבמחנה בליווי העדה, גב' יונה יוסף.

למחרת, האם והאחות חזרו לבית החולים, אך ראו את שרה רק דרך חלון. בראותה אותן החלה שרה לבכות. למחרת כששבו לבקרה נאמר להם ששרה נפטרה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות נתניה, ממנו עולה כי הילדה סעדה בת אברהם ממחנה העולים בית ליד הייתה חולה במשך שנתיים ונפטרה ביום 7/10/49, בהיותה בת חמש שנים.

סיבת המוות: מלריה ומחלת ניוון שרירים.

2. הוועדה איתרה תעודת פטירה, לפיה סעדה אברהם נולדה בשנת 1944 ונפטרה ביום י"ד בתשרי תש"י, 7/10/49 בבית ליד.

3. הוועדה איתרה תעודה של חברה קדישא נתניה, ממנה עולה כי סעדיה אברהם נפטרה בי"ד בתשרי תש"י, 7/10/49, ונקברה בבית הקברות הישן שכונת בן ציון, גוש א', אזור א', שורה א', קבר מספר 6.

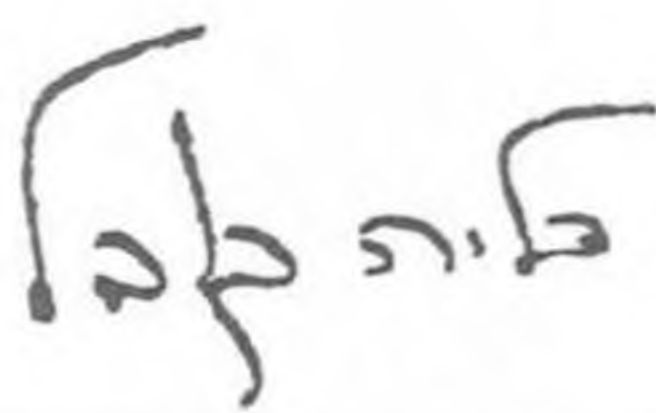
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי שרה-סעדה בת אברהם ואסתר קרני נפטרה ביום 7/10/49 ונקברה בבית העלמין בנתניה שכונת בן ציון, גוש א', אזור א' שורה א', קבר מספר 6.

על אף שסעדה רשומה במסמכים השונים בהשמטת שם משפחתה, הרי שהזיהוי הוא ודאי, כי סמוך לשמה מופיע שם אביה וכן שאר הפרטים זהים.

רישום שמה כסעדיה במקום סעדה אינו מהווה שיבוש משמעותי שכן הפרטים האחרים מדויקים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סעדה-שרה קרני 0-1053380.

הנדון: אפרים בן משה וגונצ'יה חלילי
תיק מספר 13/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עזריה חלילי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מאירן בשנת 1950 ושוכנה במעברת בית שאן.

ביום 16/2/54 ילדה האם את אפרים באוהל המשפחה. מספר ימים לאחר הלידה חש אפרים ברע והועבר לבית החולים בעפולה. למחרת כשבאו ההורים לבקר את אפרים בבית החולים נאמר להם כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 20/11/87 קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשד הפנים לפיו אפרים נולד ביום 16/2/54 ונפטר ביום 24/11/61.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים העמק שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי אפרים בן משה חלילי ממעברת בית שאן א', התקבל לבית החולים ביום 5/3/54 כשהוא נמצא במצב קשה וסובל מבטן נפוחה ודיסטרופיה. אפריים עבר סדרת טיפולים עד שנפטר לבסוף ביום 10/3/54 בשעה ארבע אחר הצהריים, בהיותו בן 15 יום.

2. הוועדה איתרה אישור פטירה של בית החולים בעפולה, לפיו אפרים חלילי מבית שאן, מעברה א', נפטר ביום 10/3/54, בהיותו בן שלושה שבועות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי אפרים חלילי ממעברת בית שאן נפטר ביום 10/3/54 בבית החולים עפולה בהיותו בן חודש וחצי.

סיבת המוות: מום בלב ופגיעה בתפקוד הריאה הימנית.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אפרים בן משה חלילי נפטר כתוצאה ממחלת ריאות ומום בלב ביום 10/3/54 בבית החולים בעפולה בהיותו כבן חודש.

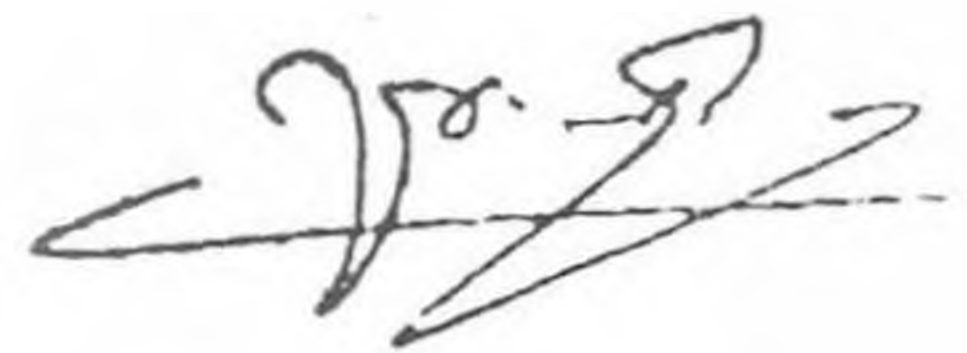
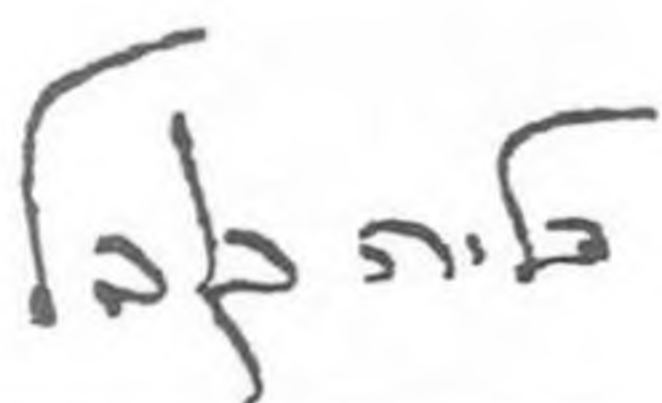
בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי לגבי קביעת מועד פטירתו של אפרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אפרים חילי 0-5200289-6.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "ברוך גובני" "מת במחנה ראש העין" בהיותו בן שלושה חודשים כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים. ברוך הובא לקבורה ביום 9/12/49 בבית העלמין שבפתח תקווה.

9. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה לפיו "הילד ברוך גובני" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום י"ח בכסלו תש"י, 9/12/49, בבית העלמין פתח תקווה בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ברוך בן יחיא וגנה וואהב נפטר ביום 9/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן כשלושה חודשים, וזאת כחודש לאחר עלייתו לארץ.

ברוך הובא לקבורה ביום 9/12/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 5.

אין ספק שמדובר בילד ברוך בן יחיא וגנה וואהב על אף השיבוש בשם משפחתו. ההצלבה עם מספר הכרטיס המשפחתי המופיע ביומן המחנה ובמסמכים שונים הופכת את הזיהוי לוודאי.

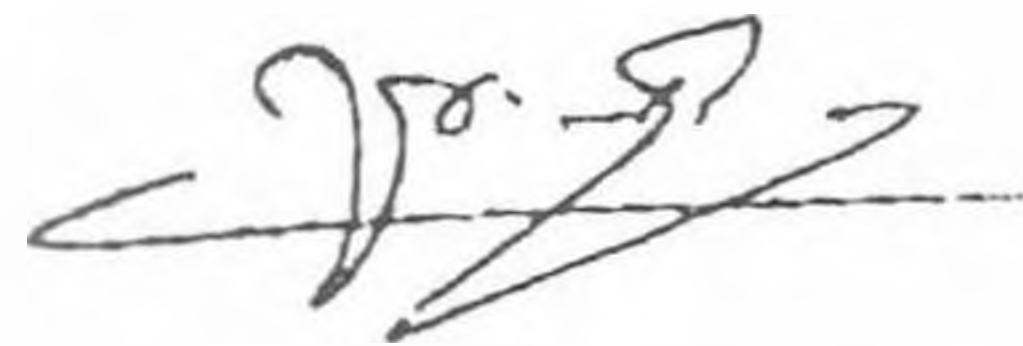
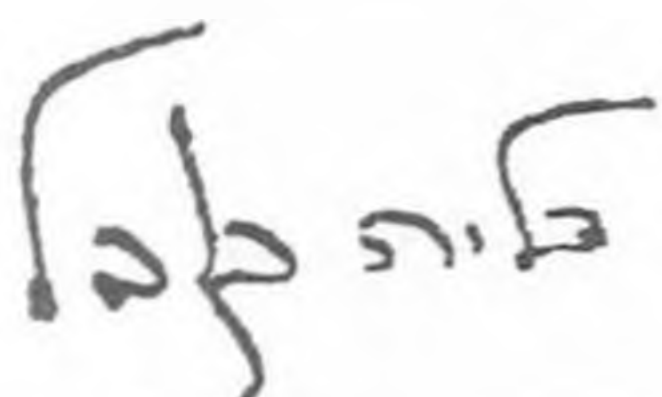
באשר לתאריך הפטירה, אנו מקבלים את התאריך הרשום בגיליון החולה המקורי היינו ה-9/12/49. הרישום ביומן הכניסה למחנה הינו רישום מאוחר.

בדו"ח הכללי תינתן התייחסות מקיפה לרישומים השונים של משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ברוך 04146407.

הנדון: ידידה בת יחיא ושודיה ג'ובאני
תיק מספר 16/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה ג'ובאני, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן עם ידידה בשנת 1949. המשפחה עברה להתגורר במחנה העולים ראש העין.

עם הגיעם ארצה לשדה התעופה, נלקחה ידידה על ידי אחיות לבית התינוקות שבמחנה בית ליד. ההורים שהו במחנה ראש העין והאם באה לבקרה בבית התינוקות שבבית ליד.

לאחר זמן מה כשההורים הגיעו לבקרה נמסר להם כי ידידה, שהיתה כבת שישה חודשים, נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה לפיה, יחיא יחיא סעיד ג'ובאני עלה ארצה ביום 19/9/49.
2. בידי הוועדה תעודת רישום של משרד העלייה, לפיה יחיא גובני עלה ארצה מתימן ביום 19/9/49 עם אשתו שודיה, עם אמו, ושתי בנותיו וביניהם ידידה.
3. בידי הוועדה כרטיס של הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "יחיא יחיא סעיד ושודיה גבאני" עלו ארצה ביום 19/9/49 עם שתי בנותיהם. כן צוין כי ידידה היתה בת חודשיים עם הגיעה וכי נפטרה. המשפחה התגוררה בראש העין.
4. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 72 ומספר תעודת עולה 54844, לפיו יחיא יחיא ושודיה עלו ארצה עם בתם ידידה שהיתה כבת חודשיים וביום 3/11/49 יצאו למחנה פרדסיה.
5. בידי הוועדה מכתב הפניה לאשפוז מבית התינוקות בראש העין לבית התינוקות בית ליד מיום 25/1/50 ובו הוראות להמשך טיפול בילדה "ידידה בת יחיא בן יחיא גובני" ובקשה לאשפוז בבית החולים.
6. בידי הוועדה גיליון רפואי מבית התינוקות בית ליד, ממנו עולה כי "ידידה בת יחיא וסודיה גובני" אושפזה ביום 2/2/50 בהיותה בת חמישה חודשים. ידידה סבלה מרעלת והתייבשות ומצבה הלך ורע והיא נפטרה ביום 6/2/50 בשעה ארבע ושלושים אחר הצהריים.
7. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו ידידה בת יחיא גובני מבית ליד נפטרה ביום 6/2/50 בבית החולים לילדים בית ליד בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "ידידה בת יחיה גובני" מבית ליד (בית החולים לילדים) נפטרה בהיותה בת חמישה חודשים כתוצאה מרעלת ונקברה בנתניה.

9. בידי הוועדה תעודת קבורה של חברה קדישא נתניה, לפיה "ידידה בן אריה גובני" נפטרה ביום כ' בשבט תש"י והובאה לקבורה ביום 7/2/50 בחלקת ילדים, שורה א', קבר מספר 13.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ידידה בת יחיא ושודיה ג'ובאני נפטרה ביום 6/2/50 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת חמישה חודשים.

יצוין כי ידידה הועברה תחילה לבית התינוקות בראש העין ורק לאחר חודשים ספורים הועברה לבית ליד.

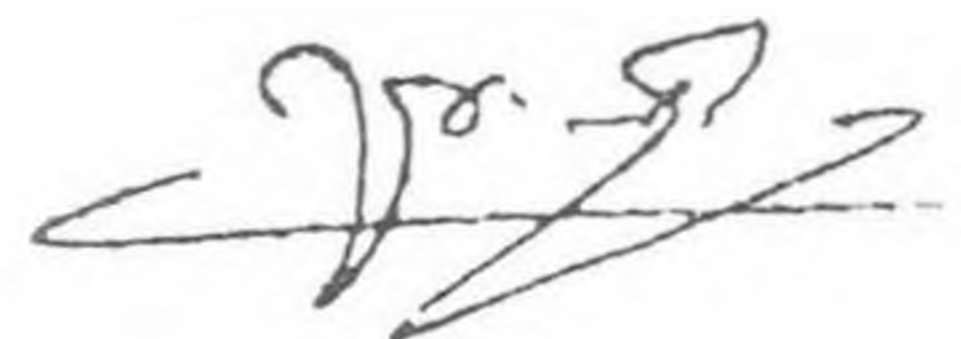
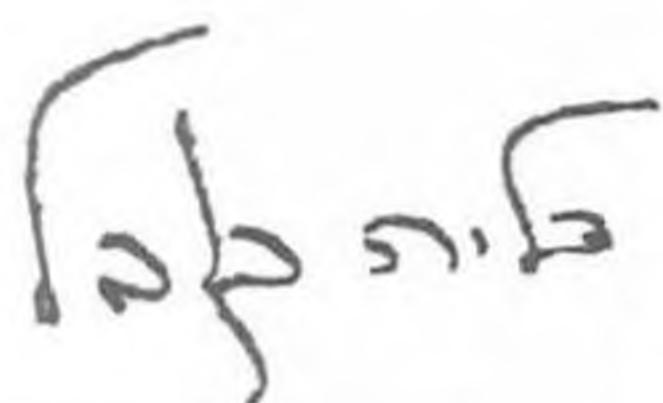
ידידה הובאה לקבורה ביום 7/2/50 בבית העלמין נתניה בחלקת ילדים, שורה א', קבר מספר 13.

היות ומדובר בהעתק של תעודת הקבורה ולא בצילום מתוך המסמך המקורי הרי שהטעות שחלה ברישום שם האב מקורה בטעות סופר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ידידה.
מספר ת.ז. של האם שושנה גובאני 030623235.

הנדון: חטום (חתון) בת נורי וסולטנה מרדכי
תיק מספר 17/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר נורי מרדכי, אביה של התינוקת, נולדה חטום (חתון) ביום 14/1/52 בבית החולים בחדרה. המשפחה התגוררה בפרדסיה.

בהיותה בת עשרה ימים הצטננה חטום ונלקחה על ידי האב לטיפול חלב. בהוראת הרופא במקום נשלחה חטום בלויי אביה לבית החולים בחדרה.

בהגיעו לבית החולים נתבקש להמתין בחדר המיון בזמן שחטום נבדקה. אחרי דקות מספר נמסר לו במקום כי בתו נפטרה.

האב ביקש להביאה לקבורה, אולם נאמר לו שרוצים לבדוק את סיבת מותה. נאמר לאב להגיע כעבור שלושה ימים לחיפה, שם היא תובא לקבורה.

המשפחה לא קיבלה כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה, לפיו התינוק "חטון מרדכי" הגיע מבית החולים שער מנשה ונפטר ביום 23/1/52 בבית החולים הממשלתי בחיפה, בהיותו בן עשרה ימים. סיבת המוות צוינה כדלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי התינוקת "חטון בת נורי מרדכי" הובאה מתה ביום 23/1/52 בבית החולים רמב"ם מבית ליד מחנה ג', בהיותה בת עשרה ימים. סיבת המוות צוינה כדלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו התינוק "חטון מרדכי" מבית העולים שער מנשה נפטר בהיותו בן עשרה ימים, ונקבר ביום 24/1/52 בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת חטום (חתון) בת נורי וסולטנה מרדכי הובאה מתה לבית החולים רמב"ם ביום 23/1/52, בהיותה בת עשרה ימים.

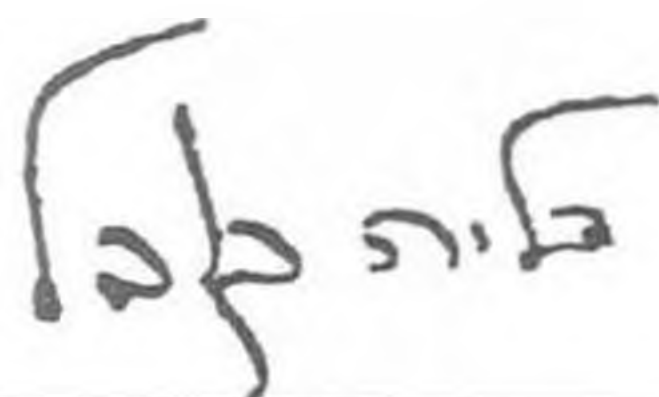
חטום הובאה לקבורה למחרת 24/1/52 בבית העלמין מחנה דוד, ללא ציון מקום קבורה מדויק בשל היותה נפל.

בשל השם הלא שגרתי נרשמה חטום בכמה מסמכים כמין - זכר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של חטום (חתון) מרדכי 051302875.

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יששכר ואהב, אביה החורג של הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם נעמי (נעמה) בת השבע שנולדה בשנת 1943. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין מחנה ב'.

זמן מה לאחר העלייה, הגיעה אחות ולקחה את נעמי (נעמה) לבית החולים דג'אני ביפו. האב התלווה אליהם, אך בהגיעו לבית החולים נאמר לו כי אין צורך שישאר במקום.

כעבור שבועיים, הודיעו ברמקול המחנה כי "נעמי בת יששכר ואהב" נפטרה. שבוע מאוחר יותר, נסע אביה החורג לבית החולים דג'אני ביפו ובהגיעו למקום נאמר לו כי לא ידוע להם דבר על חולה בשם נעמי.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

במהלך שנת 1961 הגיעו, לדברי המשפחה, אנשי צבא על מנת לגייס את נעמי (נעמה) לצבא.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין מחנה ב', ממנו עולה כי "שוכר יהודה נג'ר" ואשתו פדה נושאים תעודת עולה מספר 55651 וכרטיס מספר 2047, נכנסו למחנה יחד עם נעמה בת השש. כן צוין ביומן זה כי נעמה נפטרה ביום 6/12/49.

2. בהסתמך על מספר תעודת זהות שמסר מר יששכר (נג'ר) ואהב הצליחו חוקרי הוועדה לברר את מספר תעודת הזהות של נעמה. כמו כן עולה כי שמו של יששכר ואהב בעבר היה יהודה נג'ר.

3. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו נעמה בת סעיד נגר מספר ת.ז. 147235 עלתה ארצה ביום 8/11/49. כן צוין מספר תעודת הזהות של אביה החורג 147233.

4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית חולים דג'אני יפו, ממנו עולה כי "נגר/יהודה נעמה" אושפזה ביום 30/11/49 ונפטרה ביום 1/12/49.

סיבת המוות: דיסטרופיה.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "נעמה שוכר יהודה נגר" ממחנה העולים ב' ראש העין, נפטרה ביום י' בכסלו תש"י 1/12/49, בהיותה בת שש שנים.

סיבת המוות: דום לב, דלקת ריאות ומלריה.

6. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה שלאחר המוות של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי "נעמה שוכר יהודה נגר" נפטרה בהיותה בת שש שנים וגופתה נותחה ביום 4/12/49 בשעה 15:30.

סיבת המוות: דלקת ריאות ומלריה.

7. הוועדה איתרה מכתב של חוקר סיבות מוות ד"ר רייף עבור משטרת פתח תקווה, בו נרשם: "בדקתי לפי דרישתך ביום 4/12 ש.ז. בחדר מתים של בית החולים בילינסון את הגויה של נעמה שוכר יהודה נגר שהובאה אלינו... מבית חולים ממשלתי לילדים ויולדות ביפו... בבדיקה מצאתי גויה של ילדה קטנה בגיל שש בערך במצב תזונתי ירוד ביותר. בפתיחת הגופה מצאתי בשתי הריאות בעיקר כריאה הימנית מוקדי דלקת עם שטפי דם... סיבת המוות טבעית כלאמר דלקת ריאות דו צדדית".

8. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "נעמה שוכר יהודה נגר" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה כתוצאה מדום לב והובאה לקבורה בבית העלמין שבפתח תקווה. שם הרופא המודיע ד"ר רייף מבית החולים בילינסון.

9. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "הילדה נעמה שוכר יהודה נגר" בת שש ממחנה ראש העין, הובאה לקבורה ביום ט"ז בכסלו תש"י 7/12/49 בחלקת ילדות ב', שורה ד', קבר מספר 1.

מסקנות הוועדה:

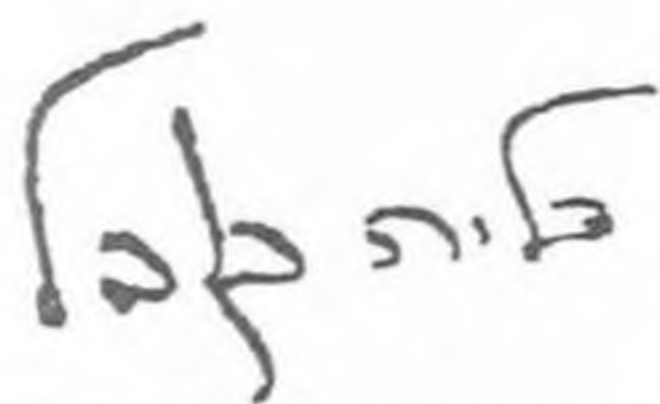
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נעמי (נעמה) בת פדה (זהרה) וסעיד (נג'ר) ואהב נפטרה כתוצאה מדום לב, דלקת ריאות ומלריה ביום 1/12/49 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה בת שש שנים, וזאת כחודש ימים לאחר עלייתה ארצה.

נעמי (נעמה) הובאה לקבורה ביום ט"ז בכסלו תש"י 7/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה ד', קבר מספר 1.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של נעמה-נעמי (נג'ר) ואהב 04147235-8.

הנדון: לאה בת יצחק וזוריה כהן
תיק מספר 19/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אסתר כהן, דודתה של התינוקת, נולדה לאה ביום 9/8/54.

בהיותה בת ארבעה חודשים אושפזה לאה בבית החולים בעפולה. לאחר מספר ימים באה האם לבקרה בבית החולים, אך סירבו לתת לה להיכנס והיא הלכה לביתה.

מספר ימים לאחר מכן בא האב לבקר את לאה בבית החולים שם נמסר לו שבתו נפטרה, ואם הוא רוצה להביאה לקבורה עליו לשלם סך של 15 לירות דמי קבורה.

לדברי המשפחה, אחות מטיפת חלב ממגדל מסרה להם ימים אחדים לאחר מכן כי לאה בחיים. המשפחה איתרה את אותה אחות לאחר מספר שנים, אך היא לא זכרה מקרה זה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד התושבים של משרד הפנים (מס' 145228), לפיו התינוקת לאה בת יצחק וזוריה כהן ממגדל נולדה ביום 8/8/54 בבית החולים הסקוטי בטבריה.
2. בידי הוועדה תיק רפואי מקורי מבית החולים העמק בעפולה, ממנו עולה כי התינוקת לאה בת יצחק כהן ממגדל אושפזה ביום 28/11/54, בהיותה בת ארבעה חודשים, ונפטרה לאחר מספר ימים ביום 2/12/54 בשעה 15:30 כתוצאה מתת תזונה.
3. בידי הוועדה בדיקת מעבדה מיום 1/12/54, לפיה נשלחה בדיקת תרבית צואה של התינוקת לאה כהן ממגדל.
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות בעפולה, ממנו עולה כי התינוקת לאה כהן ממגדל שליד טבריה נפטרה ביום 2/12/54 בבית החולים בעפולה, בהיותה בת חמישה חודשים.
5. בידי הוועדה ספר נפטרים של חברה קדישא בעפולה, לפיו התינוקת כהן לאה ממגדל נקברה ביום י' בכסלו תשט"ו, 5/12/54, בהיותה בת חמישה חודשים. לאה נקברה בבית העלמין שבעפולה בחלקת ילדים, שורה 10, קבר מס' 7.

מסקנות הוועדה:

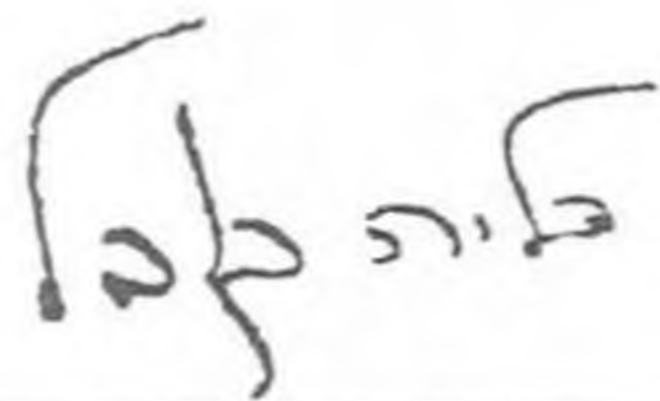
על אף ההבדל הפעוט בציון גילה של לאה ברישומים השונים עולה בוודאות כי התינוקת לאה בת יצחק וזוריה כהן נפטרה ביום 2/12/54 בשעה 15:30 בבית החולים העמק בעפולה, בהיותה בת ארבעה חודשים.

לאה הובאה לקבורה ביום 5/12/54 בבית העלמין בעפולה בחלקת ילדים, שורה 10, קבר מס' 7.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של לאה כהן 51452282.

הנדון: רוזמרי בת דגון (ז'אן) ושרה זכריה
תיק מספר 21/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דגון (ז'אן) זכריה, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה מרומניה בשנת 1948. המשפחה התגוררה ברמלה.

במהלך שנת 1951 סבלה רוזמרי מכאבי בטן ושילשולים. בהמלצת רופא קופת חולים הופנתה לבית החולים, ונלקחה על ידי הוריה לבית החולים דג'אני ביפו.

כעבור יומיים כשביקרו אותה ראו שרוזמרי הרגישה טוב יותר וההורים ביקשו לקחתה הביתה, אך נתבקשו להשאירה יומיים נוספים. כששבו לקחתה לא ניתן להם להיכנס לבית החולים וסולקו משם בכוח. נאמר להם כי בתם נפטרה וכבר נקברה.

ההורים פנו לרב העיר ד"ר פרנקל ובאמצעותו לחברה קדישא בתל אביב. שם נשלחו לבית הקברות בקריית שאול. בהגיעם לשם שילמו לקברן חמש לירות על מנת שיראה להם את קבר בתם, אך הוא לא מצא את חלקת הקבר. בנוסף חיפשו את רישום הקבורה בספר פטירות שבמקום, אך לא מצאו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מתוך ספר מפקד תושבים של משרד הפנים, לפיו התינוקת רוזמרי בת ז'אן ושרה זכריה נולדה ברמלה ביום 2/4/51.
2. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה התינוקת רוזמרי בת ז'אן זכריה מרמלה נפטרה ביום ב' בתמוז תשי"א, 6/7/51, בבית החולים דג'אני.
3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב-יפו, ממנו עולה כי התינוקת רוזמרי בת ז'אן זכריה מרמלה נפטרה ביום ב' בתמוז תשי"א, 6/7/51, בבית החולים ליולדות וילדים ביפו (דג'אני), בהיותה בת חודש.
- סיבת המוות: דיסטרופיה ספסיס (זיהום).
4. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים אסף הרופא, לפיו ביום 6/7/51 נותחה גופתה של התינוקת רוזמרי זכריה שהיתה בת שלושה חודשים.
5. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו התינוקת רוזמרי בת דגון זכריה מרמלה נפטרה בבית החולים דג'אני, בהיותה בת חודש. כן צוין כי נקברה ביום ד' בתמוז תשי"א.
6. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו התינוקת רוזמרי זכריה מרמלה נפטרה כתוצאה מדיסטרופיה ספסיס (זיהום), בהיותה בת חודש, ונקברה בתל אביב.

מסקנות הוועדה:

על אף ההבדל הקל בציון גילה של רוזמרי עולה בוודאות מן המידע לעיל, כי התינוקת רוזמרי בת דגון (ז'אן) ושרה זכריה נפטרה ביום 6/7/51 בבית החולים דג'אני, בהיותה בת שלושה חודשים.

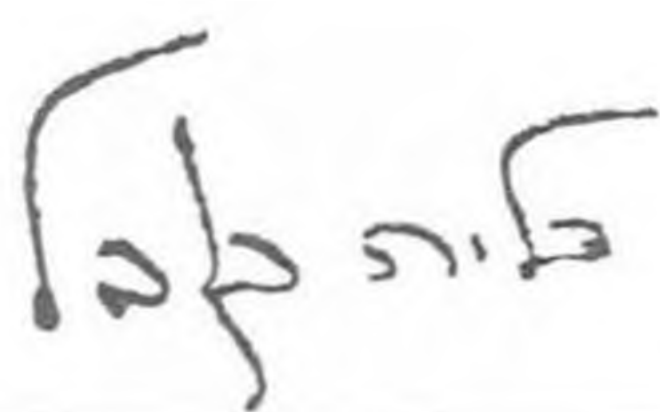
רוזמרי הובאה לקבורה ביום 8/7/51 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב ללא ציון מקום קבורה מדויק.

רישום שמה כרוזמריין במקום רוזמרי אינו מהווה שיבוש משמעותי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רוזמרי זכריה 5059180.

הנדון: ציונה בת שלום (סאלם) וסעדה (שרה) צוברי
תיק מספר 22/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה צוברי, אמה של התינוקת, נולדה ציונה ביום 26/12/49 בראש העין.

בהיותה בת חמישה חודשים שהתה ציונה בבית התינוקות שבראש העין, והאם היניקה אותה במשך זמן מה. המשפחה עברה להתגורר בתל מונד ובאחד הימים חשה ציונה ברע, הקיאה ונלקחה לרופא. בהוראתו הועברה ציונה לבית החולים דג'אני ביפו בליווי אמה.

האם הניחה אותה על המיטה בבית החולים ונשארה עד הערב בחברתה. למחרת בערב כששבה לבית החולים ראתה שמיטתה של ציונה ריקה.

מספר ימים לאחר מכן הלך האב לבית החולים ונאמר לו כי ציונה נפטרה והובאה לקבורה בקריית שאול. האב קיבל פתק מחברה קדישא תל אביב המורה על חלקת הקבר של ציונה. האב חיפש כשטח בית הקברות אך לא מצא את חלקת הקבר.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של ציונה. בשנת 1963 נרשמה ציונה במסמכים של משרד הפנים כמי שחדלה להיות תושבת המדינה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מס' 53030, לפיה "סאלם צאלח וסעדה צוברי" ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 20/9/49. כן צוין כי ציונה נולדה ביום 26/12/49.

2. בידי הוועדה תיק רפואי מקורי מבית החולים הממשלתי יפו, לפיו ציונה צברי ממחנה מעבר תל מונד אושפזה ביום 10/9/50 בבית החולים בשל מצב רעלת קשה ומשקל נמוך, בהיותה בת תשעה חודשים, ונפטרה ביום 15/9/50.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי ציונה בת שלום צברי ממחנה מעבר תל מונד, נפטרה ביום ד' בתשרי תשי"א, 15/9/50, בבית החולים ליולדות יפו, בהיותה בת תשעה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

4. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו התינוקת ציונה צברי מתל מונד נפטרה, בהיותה בת תשעה חודשים, ונקברה בתל אביב.

5. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי התינוקת ציונה צברי מתל מונד נקברה ביום ו' בתשרי תשי"א, 17/9/50, בהיותה בת תשעה חודשים, בבית העלמין בקריית שאול גוש 4, אזור 1 א', שורה 5, קבר מספר 32.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת שלום (סאלם) וסעדה (שרה) צוברי נפטרה ביום 15/9/50 בבית החולים יפו (דג'אני), בהיותה בת תשעה חודשים.

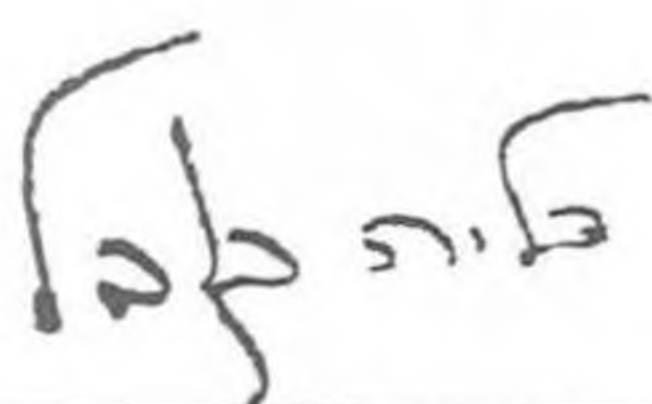
ציונה הובאה לקבורה ביום 17/9/50 בבית העלמין קריית שאול, גוש 4 אזור 1 א', שורה 5, קבר מספר 32.

בדו"ח הכללי כלולה התייחסות מפורטת לנושא רישומי משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

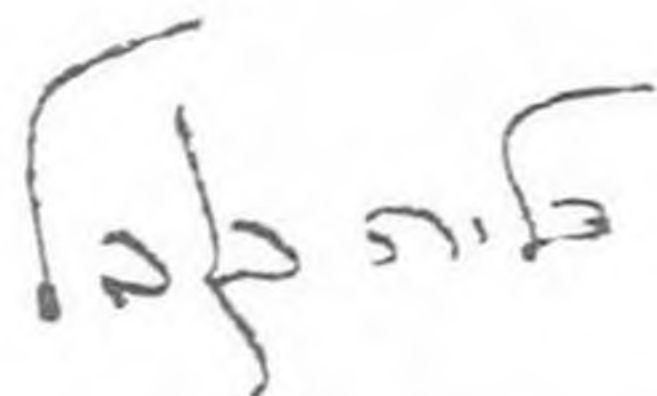
העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מס' ת.ז. של ציונה צוברי 1-03067006.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - ת.ז. של שלמה חתוקה 00853037-0.

הנדון: תנעמיה בת סלימן ורומיה סעיד (תנעמי)
תיק מספר 25/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של זכריה תנעמי, הגיעה אחותו תנעמיה יחד עמו לארץ ללא משפחה היות והיו יתומים.

הם שוכנו במחנה עין שמר ב', וזמן קצר לאחר עלייתם נלקחה תנעמיה שהיתה בת שבע למחנה עליית הנוער בנתניה.

נאמר לו שיבואו למחרת לקחת גם אותו לאותו מחנה. למחרת באו והודיעו לו כי אחותו נפטרה.

הוא חקר אודותיה ומעליית הנוער נשלחה תשובה שהילדה נפטרה מקדחת המוח בעפולה.

הוא הלך לבית החולים בעפולה ולבית הקברות באותה עיר, אך לא מצא כל רישום על אחותו תנעמיה. בנוסף נשלחה לו תעודת פטירה שבה נתונים נוספים על אחותו (שם לא נכון, אין חתימת רופא).

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום לעולה (מס' 161452), לפיו הילדה תנעמיה בת סלימן סעיד הגיעה לארץ ביום 20/11/49 בהיותה בת שש.

2. הוועדה איתרה תעודת עולה (מס' 56738), לפיה הילדה תנעמיה סלימן סעיד הגיעה עם אחיה לארץ ביום 20/11/49 ונשלחה למחנה עין שמר ב'.

3. בידי הוועדה נמצא תיק רפואי מקורי מבית החולים העמק בעפולה, לפיו שמה של הילדה שובש לתנמה שלמה.

בתיק מצוין כי היא נולדה בתימן בשנת 1944, והיא שוכנה במחנה עליית הנוער בנתניה.

בנוסף צוין כי היא אושפזה ביום 2/2/50, כחודשיים וחצי לאחר עלייתה ארצה.

לגבי מחלתה הרי שעל פי מכתב מרופא, סבלה תנעמיה מזה ארבעה ימים מ"חום בעליות וירידות חזקות עם צמרמורות והקאה" ונשלחה עם חשד לקדחת.

למחרת היום ביום 3/2/50 נכתב, כי שוב יש לה חום גבוה והיא כמעט ללא הכרה. מאוחר יותר היא איבדה את הכרתה ונפטרה בשעה 13:10.

4. בידי הוועדה נמצא פנקס פטירות של משרד הבריאות ובו רישום, לפיו שמה של הילדה שובש לתנעמה שלמה.

ברישום זה צוין כי תנעמיה ממחנה עליית הנוער נתניה נפטרה בבית חולים שבעפולה כתוצאה ממלריה ביום 3/2/50 בהיותה בת שש.

5. בידי הוועדה נמצאת רשימת קבורה של המועצה הדתית בעפולה, לפיה הילדה תנעמה שלמה מעליית הנוער נתניה נקברה בהיותה בת שש ביום 5/2/50 בבית העלמין בעפולה בשורה קדמית.

6. בידי הוועדה נמצא מכתב מהסוכנות היהודית המחלקה לעליית הנוער המופנה אל תנעמי זכריה אחיה של תנעמיה משנת 1966, לפיו שמה של הילדה שובש לתנעמי סעדיה.

נרשם במכתב כי תנעמיה נולדה בשנת 1943, והיא הגיעה לארץ בדצמבר 1949 ושוכנה במחנה בנתניה.

בנוסף נכתב כי תנעמיה נפטרה ביום 3/2/50 כתוצאה מקדחת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי הילדה תנעמיה בת סלימן ורומיה סעיד נפטרה בבית החולים העמק שבעפולה ביום 3/2/50 כתוצאה מקדחת.

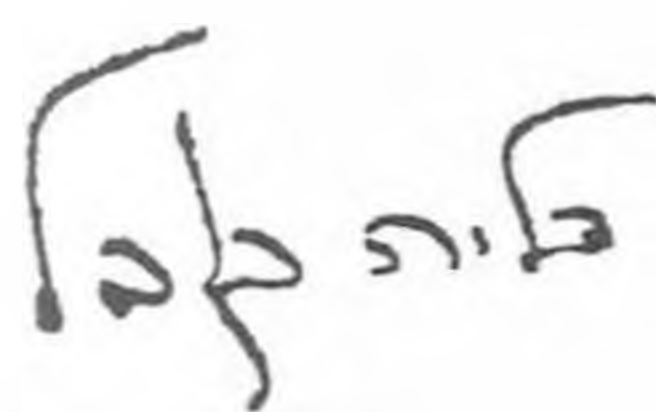
תנעמיה נקברה ביום 5/2/50 בבית העלמין שבעפולה שורה קדמית. מקום קבורתה המדויק לא ידוע.

אף על פי ששמה של הילדה שובש לתנעמה שלמה הרי שהזיהוי ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של תנעמיה סעיד (תנעמי) 04161452-0.

הנדון: שלמה (סלימן) בן חממה חתוקה
תיק מספר 23/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מנחם יצהרי, אחיו של הילד, נולד שלמה בשנת 1948 בתימן. המשפחה עלתה ארצה ביום 24/9/49 ושוכנה במחנה ראש העין.

בשנת 1952 למד שלמה בבית הספר של אגודת ישראל בראש העין. בהיותו בן שש נסע שלמה במסגרת בית הספר לטיול שייט בירקון. שתי סירות התנגשו, והוא קיבל מכה ברגלו.

האם לקחה את שלמה למרפאה במחנה ראש העין א', שם חבשו את רגלו. לאם נאמר שצריך לקחתו לטיפול רפואי בבית החולים בפתח תקווה, שם ביקרה אותו בליווי אחיה כשלוש פעמים.

באחד הימים נתבשרה על ידי שכניה כי שליח מבית החולים הגיע לאחיה (צלאח) ומסר לו ששלמה נפטר. האם הלכה לבית החולים לשם קבלת גופת בנה, והוחתמה על ניירות ונמסר לה שמטפלים בקבורתו. לאחר מכן סולקה בצעקות מבית החולים.

לדבריו, אמו מעולם לא האמינה ששלמה נפטר בשל פצע קטן.

לימים, קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של שלמה. בשנת 1963 נרשם שלמה במסמכים של משרד הפנים כמי שחדל להיות תושב המדינה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו הילד "שלמה חטוקה" מראש העין מס' 61, נולד בשנת 1946, ונפטר ביום 8/7/52 בבית החולים הממשלתי בני ברק כתוצאה מטטנוס.
2. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו הילד "חטוקה שלמה" מראש העין מס' 61, נולד בשנת 1946, נפטר כתוצאה מטטנוס ונקבר ביום 9/7/52.
3. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי הילד "(חטוקה) חתוכה שלמה" מראש העין 61, נפטר בבית החולים פרדס כץ, בהיותו בן שש שנים. כן צוין כי שלמה נקבר ביום ט"ז בתמוז תשי"ב, 9/7/52, בחלקת ילדים ב', שורה ל', קבר מס' 1.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי שלמה (סלימן) בן חממה חתוקה נפטר ביום 8/7/52 בבית החולים פרדס כץ (בני ברק), כתוצאה מטטנוס, בהיותו בן שש שנים.

שלמה נקבר למחרת ביום 9/7/52 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ל', קבר מס' 1.

כדו"ח הכללי כלולה התייחסות מפורטת לנושא רישומי משרד הפנים.

הנדון: יונה בת שלמה ושושנה (שמעה) סירי
תיק מספר 26/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה סירי, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 2/10/49, ועברה להתגורר במחנה ראש העין.

יונה נולדה ביום 11/1/50 במחנה ונלקחה על ידי אמה לבית החולים אסותא. כעבור מספר ימים הועברה יונה לבית התינוקות שבמחנה, שם היניקה אותה אמה יום יום.

שלושה שבועות לאחר מכן בהגיעה לבית התינוקות נמסר לאם כי יונה הועברה לבית החולים במחנה, ובהגיעה לבית החולים נמסר לה על ידי אחות בית החולים כי יונה נפטרה. אותה אחות סילקה אותה מן המקום.

לאחר כחודש נקרא האב להגיע למשרד המחנה, שם נשאל מדוע לא לקח את תלוש המזון של יונה, האב ענה כי נמסר לו שבתו נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ההורים ניסו לאתר בפתח תקווה רישומים לגבי מקום קבורתה של יונה, אך נמסר להם שאין רישומים על שמה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

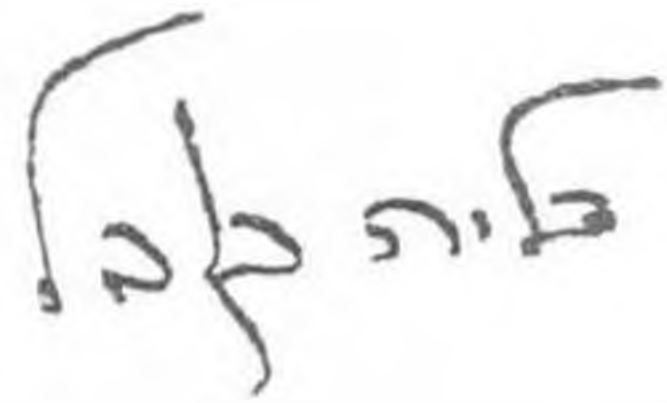
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יונה בת שלמה ושושנה (שמעה) סירי נפטרה ביום 30/1/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת 15 יום.

יונה הובאה לקבורה ב-31/1/50 בבית העלמין סגולה חלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 4.

אין ספק שמדובר בילדה יונה אף אם באחד מן המסמכים, בתיק הרפואי נרשם שמה כיונה אהרון ללא ציון שם משפחתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יונה.
מספר ת.ז. של האב שלמה 4136629-5.
מספר ת.ז. של האם שושנה 4136630-3.

הנדון: מאשה בת חיים ויונה (חממה) חוברה
תיק מספר 27/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה חוברה אמה של התינוקת, מאשה נעלמה בסוף שנת 1949 מבית התינוקות בעין שמר בהיותה בת חודשיים.

נאמר לאם כי מאשה חלתה בדלקת ריאות ויש להביאה לבית חולים. כעבור שלושה ימים הודיע כרוז המחנה ברמקול שהתינוקת מאשה חוברה נפטרה. להורים נמסר כי כבר נקברה.

לאחר שהאם הקימה קול זעקה הראו לה בבית התינוקות חבילה עטופה ואמרו שזו הבת.

התברר כי החבילה הכילה אך ורק סמרטוטים.

עדות המשפחה לוועדת שלגי שונה מעדותה לפנינו.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצאת תעודת עולה (מס' 64865), לפיה מאשה ומשפחתה עלו לארץ ביום 10/10/49, בהיותה בת עשרה ימים.

בנוסף צוין כי בתעודה לצד השם משה (בלי האות א') נרשם "מת בעין שמר" ביום 14/11/49.

2. בידי הוועדה נמצא ספר מקרי מוות מעין שמר (פנקס מס' 50), לפיו מאשה בת חיים יוסף וחממה חוברי שעלתה לארץ ביום 10/10/49 נפטרה ביום 14/11/49 (תוך ציון מספר תעודת עולה).

התינוקת נקברה ביום 14/11/49 במחנה עין שמר בהיותה בת חודש.

מסקנות הוועדה:

רוב רישומי מחנה עין שמר הושמדו ולכן קשה לקבל תמונה רצופה על גורלה של מאשה.

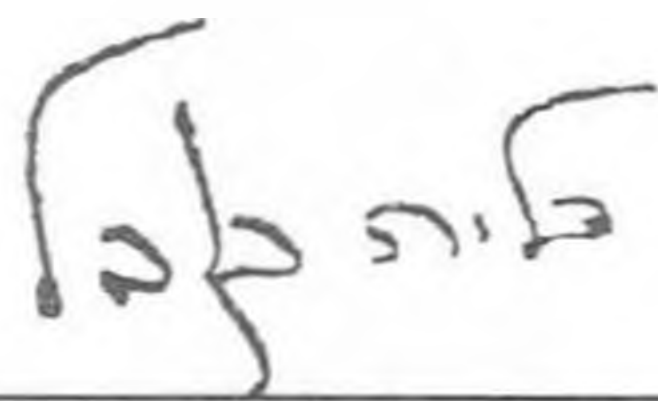
על אף ההבדלים הפעוטים בציון גילה של מאשה ברישומים השונים עולה בסבירות גבוהה מן המידע שהתקבל ממספר מקורות לעיל, כי מאשה בת חיים וחממה חוברה נפטרה מסיבה לא ידועה ביום 14/11/49.

באותו יום נקברה מאשה במחנה עין שמר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מאשה חוברה 0-4137522-1.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סעיד וסעידה ריבי
תיק מספר 28/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סאלם שדדי, אשתו השנייה הגב' סעידה ריבי ז"ל, ילדה בן ב-1950 לבעלה הראשון בבית החולים בחדרה.

בנה שקל עם לידתו כשלושה ק"ג והאם היניקה אותו במשך שלושה ימים בבית החולים בחדרה.

ביום השלישי כשרצתה לקחת את בנה לביתה נאמר לה שהחלב שלה לא בסדר ו"מרעיל את הילד" ועליו להישאר בבית החולים. משדרשה לראות את בנה הוכתה והועברה ללא בנה באמבולנס למעברה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, חדרה, לפיו "בנם של סעיד מנצור וסעידה ריבי" מעין שמר ג', נולד ביום 10/10/50 בבית החולים בחדרה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה, לפיו "בן סעיד מנצור ריבי" נפטר ביום 13/10/50, בהיותו בן שלושה ימים, בבית החולים בחדרה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי בנם של סעיד וסעידה ריבי ז"ל נפטר ביום 13/10/50, בבית החולים בחדרה, בהיותו בן שלושה ימים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

הנדון: יוסף בן סאלם וצביה שדדי (תאם)
תיק מספר 28/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של סאלם שדדי, אבי התינוק, עלתה אשתו ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם יוסף. בעודו שוהה במחנה העולים עדן שבתימן קיבל האב מברק מאחיו בו נרשם כי יוסף נפטר.

שבועיים לאחר מכן עלה האב סאלם ארצה וביקש לברר בהנהלת המחנה את נסיבות פטירתו של יוסף, אך לא זכה לכל תשובה שהיא ועל כן מיאן להאמין כי יוסף נפטר. כעבור שבועיים נוספים הועברה המשפחה למעברת צמח ומפאת קשיי הפרנסה חדל האב מחיפושיו אחר יוסף.

עדות נמסרה לוועדת שלגי אשר קבעה כי לא ניתן להגיע לכל ממצאים באשר לגורלו של יוסף.

לדברי המשפחה התקבל צו גיוס על שמו של יוסף.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה מספר 162037, לפיו "יוסף סאלם שדאדי" אשר נולד במהלך שנת 1949 עלה ארצה ביום 13/11/49.

2. בידי הוועדה פנקס פטירה/קבורה של בית העולים עין שמר בו מופיע רישום המתייחס לילד בשם "יוסף סאלם חיים לוי".

מעיון מדוקדק במסמך הנ"ל עולה מספר סידורי 85 ממנו מתייחס לשלושה ילדים:

רישום אחד - ילד אשר נפטר ביום 7/12/49 והובא לקבורה בעין שמר.

רישום שני - ילד אשר "חזר חי" ביום 10/2/50.

רישום שלישי - ילד אשר נפטר ביום 13/12/49 בסרפנד.

3. בידי הוועדה העתק מתוך פנקס העברת חולים של מחנה עין שמר, לפיו "יוסף בן סלם סלימן אשרף" תעודת עולה מספר 56460, עלה ארצה ביום 15/11/49 נשלח מפרדס חנה לסרפנד וחזר.

עיון מדוקדק במסמך הנ"ל מצביע כי נרשמו פרטים אישיים על שני ילדים שונים.

האחד ילד בשם יוסף סלימן אשרף אשר הובא מפרדס חנה לסרפנד ונפטר.

ילד שני יוסף סלם אשר הועבר לסרפנד וחזר חי.

מספר תעודת העולה 56460 אינו מתייחס כלל לאף אחד משני הילדים המוזכרים לעיל.

4. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים סרפנד ובו נרשמו שני ילדים:

אחד יוסף בן סלם הנושא מספר חולה 984 אשר הועבר מפרדס חנה ונפטר ביום 13/12/49.

השני יוסף סלם חיים לוי הנושא מספר חולה 999 אשר הועבר מעין שמר וחזר חי ביום 10/2/50.

5. בידי הוועדה רישום כניסה לארץ, ממנו עולה כי צביה יחיא תאם נושאת תעודת עולה מספר 56372 עלתה ארצה ביום 13/11/49 יחד עם שני ילדיה ובניהם יוסף בן "1".

6. בידי הוועדה רישום כניסה לארץ לפיו אדם בשם יחיא תאם הנושא תעודת עולה מספר 56460 עלה ארצה ביום 15/11/49.

במאמר מוסגר נציין כי לאדם זה אין כל קשר ליוסף תם (שדאדי).

התסבוכת הרישומית כפי שהוצגה לעיל, נובעת מרישומי של יוסף כיוסף תאם. השם תאם הינו שם משפחה של אם המשפחה מבית אביה, אך גם שם משפחתו של אדם שאינו קשור כלל למשפחה, שעלה בסמוך לעלותה של אם המשפחה ארצה.

מסקנות הוועדה:

מניתוח של המסמכים 2 ו-3 עולה כעובדה, שנעשתה טעות ברישום המסמכים ומספר ילדים מוזגו לילד אחד.

הילד שנפטר בסרפנד ביום 13/12/49 זוהה כיוסף סולימן אשרף. הילד השני יוסף סאלם (לוי) חזר חי למשפחתו.

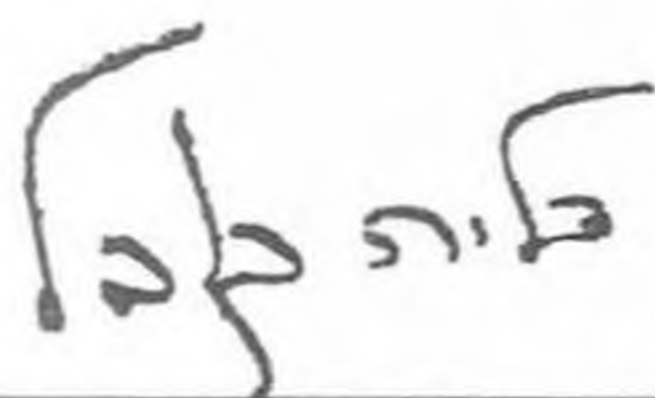
מכאן עולה במידה רבה של סבירות, שהילד אשר נפטר ביום 7/12/49 ונקבר בעין שמר הינו יוסף בן סלאם וצביה שדדי (תאם).

יוסף שעלה יחד עם אמו, נרשם פעם אחת כיוסף בן סאלם שדדי ופעם על שם משפחת אמו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף שדדי 162037.
מספר ת.ז. של האם צביה שדדי (תאם) 162035-2.

הנדון: מינס בן סלימן וסעדה טיירי
תיק מספר 29/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' נעמי נגר, אחות התינוק, נולד מינס במהלך שנת 1948 בתימן ושהה באוקטובר 1949 במחנה חאשד שבתימן יחד עם המשפחה.

זמן קצר לאחר הכניסה למחנה, הגיע איש מאנשי המחנה, נטל את מינס ואמר שהוא חולה. מינס נלקח לבית החולים שבמחנה למרות מחאותיה של האם שטענה כי בנה בריא. ימים מספר לאחר מכן, נמסר למשפחה כי מינס נפטר. המשפחה תבעה לראות את הגופה אך לשווא.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא הגיעה לכל ממצאים היכולים להצביע על גורלו של מינס.

ממצאי החקירה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברשימות התמותה השונות העומדות לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד שבתימן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלו של מינס.

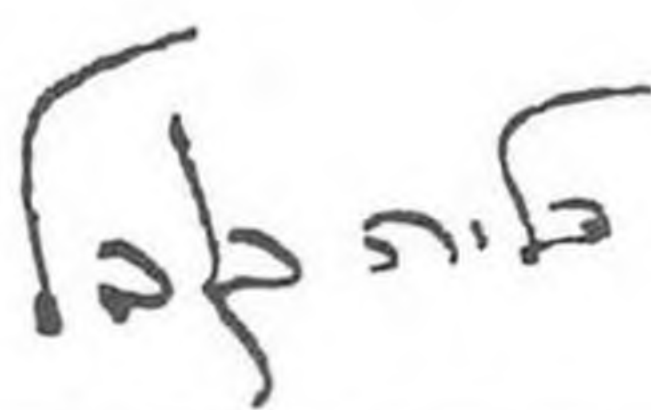
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של מינס בן סלימן וסעדה טיירי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

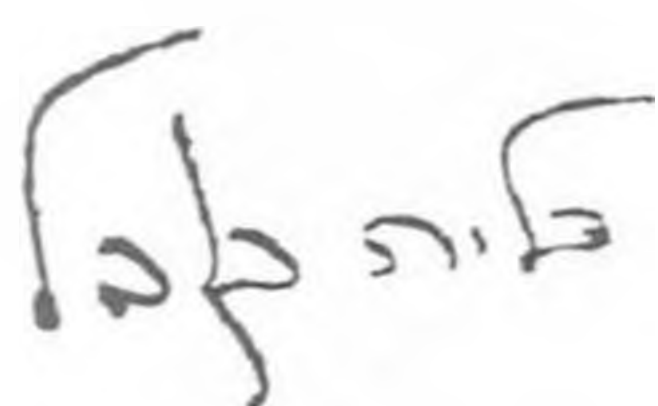
העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מינס טיירי.
מספר ת.ז. של האם: סעדה טיירי 4158128.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילד.
מספר ת.ז. של האב סעיד ריבי 041453689.
מספר ת.ז. של האם סעדה ריבי 041453697.

הנדון: משה בן סעידה (סעיד) וזהרה רייבי - מנצור
תיק מספר 30/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סעדיה רייבי מנצור, אביו של התינוק, נולד משה בבית היולדות בחדרה. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר ב'.

שלושה ימים לאחר הלידה שוחררה האם למחנה ומשה הושאר בבית היולדות "וזאת על מנת שלא יקבל זיהום". הובטח לאם שבעוד מספר ימים כשיחלים משה, יוחזר למחנה.

לדברי האב ניתן לתינוק שם עוד בבית החולים בטרם נימול.

משלא הוחזר הילד כעבור שלושה ימים נסע האב לבית היולדות בחדרה. בהגיעו למקום לא הורשה להיכנס, ונמסר לו על ידי השומר שבנו נפטר.

האב לא קיבל מסמך המאשר את פטירתו.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של בנם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 055870) ואישור כניסה לארץ שמסרה המשפחה, ומהם עולה כי סעיד וזהרה רייבי מנצור עלו ארצה ביום 10/11/49. משה נולד בארץ מאוחר יותר לכן שמו לא הוזכר במסמך זה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה, לפיו התינוק בן סעיד מנצור רייבי נפטר ביום 13/10/50 בבית החולים בחדרה, בהיותו בן שלושה ימים.

מסקנות הוועדה:

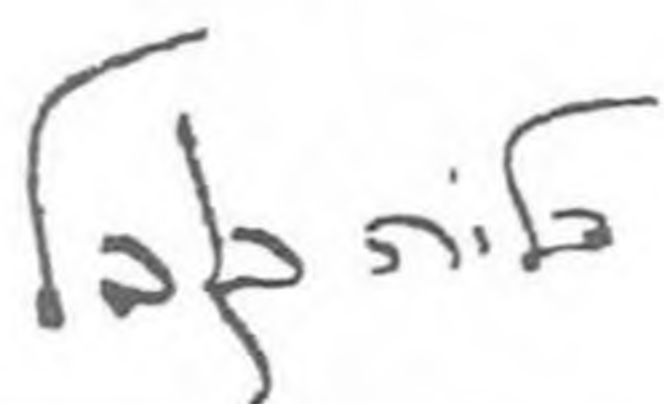
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי משה בן סעדיה (סעיד) וזהרה רייבי מנצור נפטר ביום 13/10/50 בבית החולים בחדרה, בהיותו בן שלושה ימים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של משה רייבי-מנצור.
מספר ת.ז. של האב סעדיה רייבי-מנצור 414368.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת שלמה ומרים מעודה
תיק מספר 31/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מעודה שלמה, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר ג'. ימים מספר לאחר העלייה לארץ, ילדה אם המשפחה בת במחנה עין שמר ב'.

האב ביקר את הבת שלוש פעמים ביום. ביום השלישי שלאחר הלידה, שוחררה האם מבית החולים וחזרה למגורי המשפחה. האב המשיך לבקר את הבת מידי יום. חודשיים וחצי לאחר לידתה, הגיע האב לבקר את בתו בערב וראה כי היא בריאה וחשה בטוב. למחרת היום, משהגיע האב לבית החולים, נאמר לו כי בתו נפטרה. האב בדק בחדר המתים, אך לא מצא את בתו ונאמר לו כי היא הובאה לקבורה במהלך הלילה.

לטענת האב לא "הספיק" לתת לבתו שם במשך חודשיים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ של הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "סלימאן סעיד מעודה" ואשתו מרים נושאי תעודת עולה 71210, עלו ארצה ביום 5/1/50.

2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים עין שמר, לפיו האם "סלימאן סעיד סעידה" אושפזה בבית החולים עין שמר ביום 30/1/50 עד ליום 16/2/50.

3. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בארכיונים השונים ובכל מקורות המידע העומדים לרשותם, אך אין בידי הוועדה כל מידע לגבי המשך אשפוז של התינוקת לאחר לידתה.

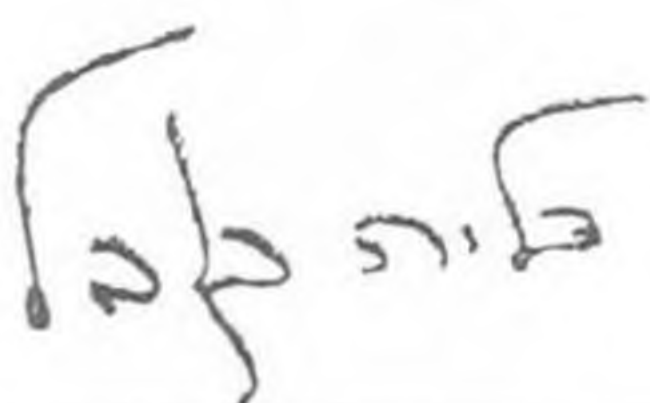
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של בתם של שלמה ומרים מעודה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילדה.
מספר ת.ז. של האב שלמה מעודה 042241620.
מספר ת.ז. של האם מרים מעודה 042241638.

הנדון: שלמה (סולימן) בן אהרון שבתאי ושרה סוריז'ון
תיק מספר 32/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה נחמני, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתורכיה בשנת 1949 יחד עם שלמה בהיותו בן שבעה חודשים ושוכנה במחנה באר יעקב.

זמן מה לאחר העלייה סבל שלמה מכאבי שיניים ונלקח למרפאת קופת חולים. ממרפאת קופת החולים נלקח שלמה באמבולנס לבית החולים הדסה תל אביב כשהוא מלווה על ידי הוריו. בבית החולים נדרשה האם לחתום על טפסים שטיבם לא הוברר לה ושולחה לביתה ללא בנה. למחרת היום כשבא האב לבקר את שלמה נאמר לו כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים מיום 14/8/95 לפיו שלמה נפטר ביום 00/12/64.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי "שלמה בן שבתאי ושרה סוריז'ון" נולד ביום 13/11/48 בתורקיה. כן צוין כי שלמה עלה ארצה ביום 22/4/49.
2. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "סורוזשין שלמה" מבאר יעקב התקבל למחלקת ילדים של בית החולים ביום 10/5/49 בהיותו בן שישה חודשים וכו' ביום נפטר.
3. בידי הוועדה כרטיס אשפוז של בית החולים העירוני הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "שלמה בן שבתאי שוריזה" מבאר יעקב מחנה העולים א', נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת בהיותו בן שישה חודשים וזאת כעשרים יום לאחר עלייתו ארצה.
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "זורוגשין שלמה בן שבתאי" מבית העולים באר יעקב נפטר ביום 10/5/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת חריפה.

5. בידי הוועדה רישיון לקבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "זורוגשין שלמה בן שבתאי" ממחנה העולים באר יעקב נפטר כתוצאה מרעלת חריפה בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה בבית העלמין נחלת יצחק.
6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "שלמה בר שבתאי זורוגשין" ממחנה העולים באר יעקב, נפטר בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה ביום י"ב באייר תש"ט, בחלקת הילדים ב', שורה 13, קבר מספר 6.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלמה (סולימן) בן אהרון שבתאי ושרה סוריז'ון נפטר מרעלת חריפה ודלקת ריאות ביום 10/5/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שישה חודשים וזאת כעשרים יום לאחר עלייתו ארצה.

שלמה הובא לקבורה ביום ה' י"ב באייר תש"ט 11/5/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים ב', שורה 13, קבר מספר 6.

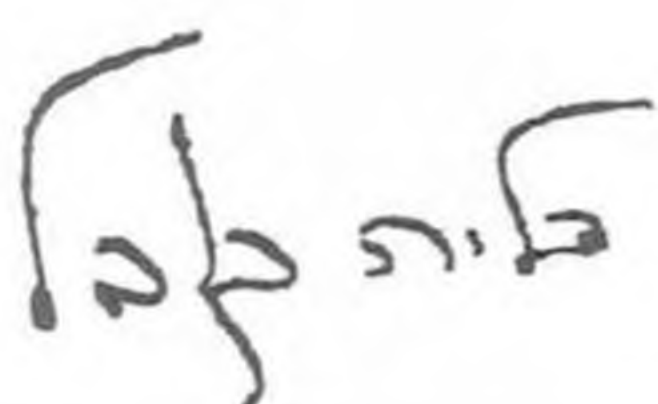
על אף השיבוש הקל בשם משפחתו של שלמה, אין ספק בזיהויו.

באשר למסמך שקיבלה המשפחה ממושרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה בנדון תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שלמה סוריז'ון 00438229.

הנדון: חנה בת אשר ורחמה (כראזי) כהן
תיק מספר 33/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה כראזי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1950 ושוכנה בפרדס חנה ומשם עברה למושב זרעין שבעמק יזרעאל.

במהלך שנת 1950 ילדה האם תאומות בבית החולים באר שבע. לאחר זמן מה עברה המשפחה מזרעין למחנה בית ליד. בהגיעם למחנה נלקחו התאומות שהיו בנות שלושה חודשים לבית התינוקות. האם באה להיניקן מידי יום.

באחד הימים בהגיעה נאמר לה כי חנה לא חשה בטוב ולמחרת בערב אחות מבית התינוקות הודיעה לשכני המשפחה כי חנה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 65876), לפיה אשר ורחמה כראזי כהן עלו ארצה מפרס ביום 13/10/50 ונשלחו משער העלייה לבית העולים פרדס חנה א'.

2. בידי הוועדה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי חנה בת אשר ורחמה כראזי כהן נולדה ביום 12/7/51 בבית החולים באר שבע.

3. בידי הוועדה מכתב מבית החולים לילדים בית ליד ה' מיום 14/1/52 המופנה למחלקה לטיפול רפואי בעולה, לפיו "ברס חנה" נבדקה אצלנו ומצאנו שיש לה דלקת ריאות... בגלל מקרה אבעבועות רוח במחלקה לא נוכל לקבלה לבית החולים ונבקשכם לשלחה לבית חולים אחר".

4. בידי הוועדה מכתב מקופת חולים בית ליד ו' מיום 15/1/52, ובו בקשה להעביר את כרזי חנה לאשפוז בבית החולים שבעין שמר.

5. בידי הוועדה גיליון חולה מבית החולים שער מנשה, לפיו "קרדי חנה" אושפזה בהיותה בת חמישה וחצי חודשים ונשלחה בגלל דלקת ריאות ממנה סבלה במשך ארבעה ימים. כן צוין כי: "המצב הכללי לא טוב ויש לה קוצר נשימה". חנה נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות.

הרישום האחרון שנעשה בגיליון החום המצורף הוא מיום 15/1/52.

6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "קרדי חנה" מבית ליד מחנה ו' נפטרה ביום 17/1/52 בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

7. בידי הוועדה יומן תמותה של עין שמר, ממנו עולה כי "קרדי חנה בת שישה חודשים מבית ליד ו'", נפטרה ביום 15/1/52 בבית החולים שער מנשה ונקברה ביום 16/1/52 בבית הקברות שער מנשה, הודיעו להורים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חנה בת אשר ורחמה (כראזי) כהן הובאה מבית החולים בית ליד לבית החולים שער מנשה ושם נפטרה ביום 15/1/52, בהיותה בת שישה חודשים.

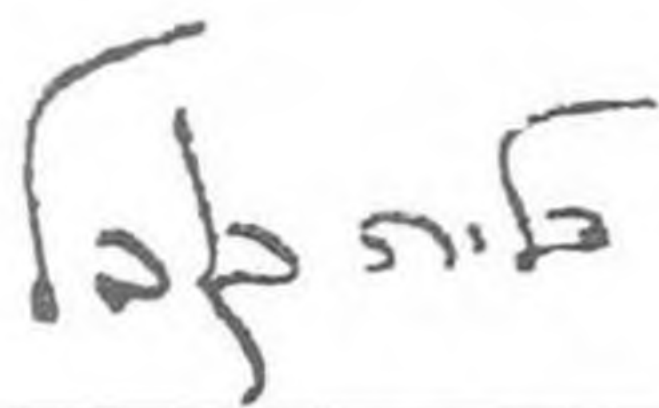
חנה הובאה לקבורה ביום 16/1/52 בבית הקברות שער מנשה.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי לגבי קביעת מועד פטירתה של חנה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של חנה.
מספר ת.ז. של האב אשר כראזי כהן 4499561.
מספר ת.ז. של האם רחמה כראזי כהן 4499562.

הנדון: שלמה בן יצחק ותמר מעטוף
תיק מספר 35/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יצחק מעטוף אביו של התינוק שלמה, נולד בנו במהלך שנת 1951.

בהיותו בן שבועיים-שלושה, הרגיש שלמה ברע ואביו לקח אותו ממעברת זרנוגה לבית החולים בצריפין. האב ביקר אותו במשך שבועיים ומצבו של שלמה השתפר.

באחד הימים כשהתקשר האב לבית החולים כדי לברר מה עלה בגורלו של שלמה נאמר לו מפי אחות כי חל שינוי לרעה במצבו וכי הוא נפטר. המשפחה לא קיבלה כל מסמך המאשר זאת.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצאת הודעת פטירה מקורית, לפיה התינוק שלמה בן יצחק מעטוף נפטר בהיותו בן חודש ביום 20/7/51 בבית חולים צריפין כתוצאה מדלקת ריאות של הסימפונות.

2. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים אסף הרופא ובו רישום על ביצוע נתיחה שלאחר המוות בשלמה מאטוף בן חודש ביום 20/7/51.

3. בידי הוועדה נמצא פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות ובו רישום, לפיו התינוק שלמה בן יצחק מעטוף ממעברת זרנוגה נפטר בבית חולים צריפין בהיותו בן חודש ביום 20/7/51, כתוצאה מדלקת ריאות של הסימפונות.

4. בידי הוועדה נמצאת תעודת קבורה של חברה קדישא ראשון לציון, לפיה התינוק שלמה מעטוף נפטר בהיותו בן חודש ביום 20/7/51 ונקבר בבית העלמין שכראשון לציון.

מסקנות הוועדה:

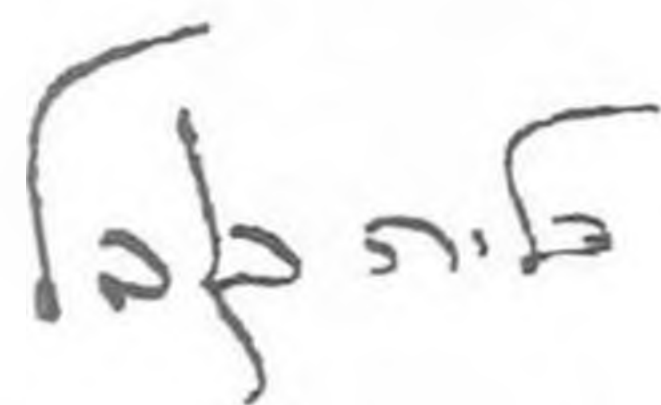
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק שלמה בן יצחק ותמר מעטוף נפטר ביום 20/7/51 בהיותו בן חודש.

שלמה הובא לקבורה בבית העלמין בראשון לציון, אך מקום הקבורה המדויק אינו ידוע.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של הילד.
מספר ת.ז. של האם תמר מעטוף 1-4364864.

הנדון: רחמים בן שקר וזקיה שקר
תיק מספר 36/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מאיר שקד, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 יחד עם רחמים בהיותו בן עשרה חודשים.

עם רדתם מהמטוס בנמל התעופה לוד רוססה המשפחה בדי.די.טי. רחמים חש ברע לאחר הריסוס והועבר לבית החולים הדסה ראש העין כשהוא מלווה בסבתו. המשפחה הופנתה למחנה העולים עתלית.

יומיים לאחר אשפוזו בבית החולים הדסה ראש העין באה המשפחה לבקרו בבית החולים והאם אף היניקה את רחמים. כשבוע ימים שהה בבית החולים ולאחר מכן שב למשפחתו למחנה עתלית.

בסוף אותו שבוע הגיעה לאוהל המשפחה אחות המחנה ודרשה לקחת עמה את רחמים למרפאה בטענה כי הוא נושא מחלה מידבקת. רחמים נלקח למרפאת המחנה שם הוזרקה לו זריקה שגרמה לו לעילפון ורופא שבדק את רחמים אמר לאם כי "הוא נגמר".

האח מוסיף כי גם איש לא מוכר בעל חזות חרדית נכנס לחצר והחל קורא פרקי תהילים בעוד רחמים עדיין נושם. זמן מה לאחר מכן הוכנס רחמים לאמבולנס ומאז נעלמו עקבותיו.

האח מדגיש בעדותו:

1. כל בקשותיה של המשפחה כי יותן לה לקבור את רחמים בעצמה נענו בשלילה, דבר הגורם להם להאמין כי רחמים כלל לא נפטר.
 2. המשפחה דוחה את מסקנות וב"מ וטוענת כי הם מתבססים על רישום כוזב. כדוגמא הם מציינים את העובדה שבדיקה עצמאית שנערכה מטעמם בבית החולים רמב"ם, העלתה כי אין כל רישום על מאושפז בשם רחמים שקר (שקד).
 3. לדברי המשפחה התקבל צו גיוס ומבירור שערכה המשפחה התברר כי רחמים לא נגרע ממרשם התושבים.
- ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.
- עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.
- מעדות שמסר אב המשפחה בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי עולה כי רחמים חלה עוד כשהמשפחה עשתה את דרכה ארצה במטוס. "בדרך, הילד רחמים חלה כנראה מעייפות מטילטולי הדרך" ונלקח על ידי אחות למרפאה בשדה התעופה ומשם נלקח לבית החולים בליווי הסבתא.

האב חיפש את רחמים עד שלבסוף מצא אותו בבית החולים הדסה ראש העין ולאחר שבוע הוחזר הילד למשפחתו "באותו לילה כשהבאנו את הילד הוא קיבל התקפה, בבוקר לקחנו אותו למרפאה שבעתלית הוא נשאר עד 04:30 לפנות ערב ונלקח באמבולנס לאיזה מקום ונלקח לא אמרו לנו ומאז ועד יום זה לא ראינו את הילד רחמים".

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "רחמים שכח" מבית העולים שער העלייה ב' "הובא מת לבית החולים" ביום 10/8/51, בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

7. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "רחמים שכח בן שקר" מבית העולים שער העלייה ב' נפטר כתוצאה מדלקת מעיים ודלקת באוזן התיכונה ביום 10/8/51 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שמונה חודשים.

כן סומן קו על גבי שם המשפחה 'שכח' ותוקן ל'שקר'.

8. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "רחמים שכח" נפטר ביום 10/8/51 בהיותו בן שמונה חודשים והובא לקבורה ביום 14/8/51 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת "הילדים, תינוקות".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחמים בן שקר וזקיה שקר נפטר כתוצאה מדלקת מעיים והובא מת ביום 10/8/51 לבית החולים רמב"ם חיפה, וזאת כחודש ימים לאחר עלייתו ארצה.

רחמים הובא לקבורה ביום 14/8/51 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת "הילדים, תינוקות".

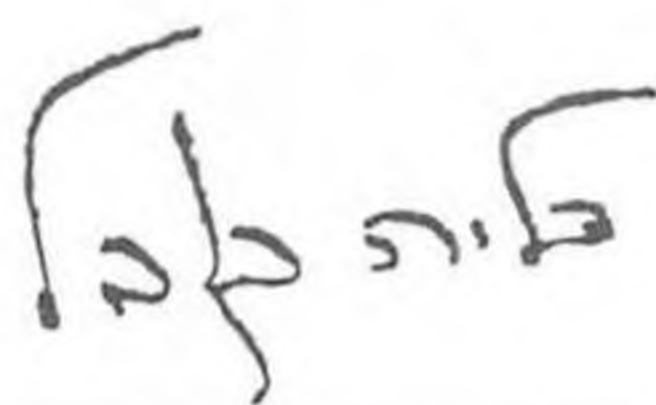
מקורו של השיבוש הקל בשם המשפחה של רחמים הוא בכתב ידו רצוף שגיאות הכתיב של הרופא החתום על ההפניה ממחנה עתלית. יש בעובדה זו להסביר את טענת המשפחה כי לא נמצא כל רישום המעיד על אשפוזו של רחמים בבית החולים רמב"ם.

לוועדה אין כל ספק בזיהוי של רחמים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רחמים שקר 04977228-8.

הנדון: שמחה (שחלה) בת אלעזר ופרוין חרירי
תיק מספר 37/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אלעזר חרירי, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מפרס דרך עירק יחד עם שמחה ביום 6/12/50 ושוכנה תחילה במחנה שער עלייה ולאחר עשרה ימים הועברו למחנה פרדס חנה ב'.

בהגיעם למחנה, נלקחה שמחה (שחלה) לבית התינוקות במקום, שם שהתה כשלושה חודשים. האם ביקרה אותה מידי יום. באחד הימים של חודש אפריל 1951, משהגיעה האם לבית התינוקות, לא מצאה את שמחה (שחלה) במיטתה על אף שבאותו יום כבר היניקה את בתה פעמיים. לאחר ברור, מסרה לה האחיות, כי שמחה (שחלה) נשלחה לבית החולים בעין שמר.

למחרת היום, נסעו ההורים לבית החולים ובהגיעם נאמר להם, כי שמחה (שחלה) נפטרה ביום הגעתה למקום. משביקשו לראות את מקום קבורתה, נלקחו לחורשה בסמוך לבית החולים ושם הצביעו על מקום כקברה של שמחה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא הגיעה לכל ממצא היכול להצביע על גורלה של שמחה (שחלה).

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, לפיו האם פרוין חרירי עלתה ארצה עם משפחתה ביום 6/12/50.

2. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומי הפטירות של משרד הבריאות וברישומי משרד הפנים, כמו גם ברישומי בתי חולים ובתי עלמין, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלה של שמחה (שחלה) בת אלעזר ופרוין חרירי.

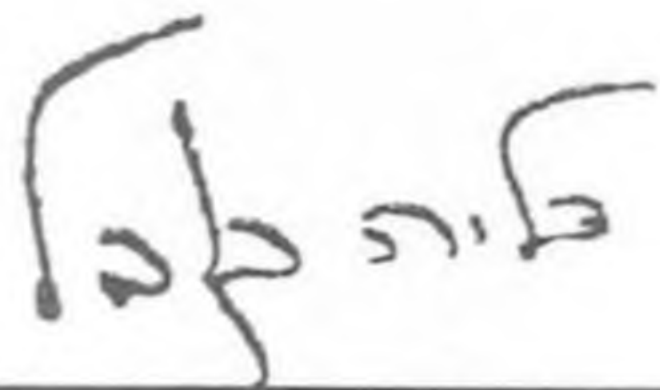
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של שמחה (שחלה) בת אלעזר ופרוין חרירי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמחה חרירי 045770633.

יצוין כי במכתבו לוועדת השירותים של הכנסת מיום 7/8/66 כותב האב "ובשדה התעופה לוד כשירדנו מן המטוס נלקח מאתנו רחמים בני, בטענה שהוא נגוע ב"מחלה מדבקת" כך נאמר לנו על ידי הרופא ששמו אנני מכיר".

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 020620, לפיה "שקר שקר" ואשתו זקיה וילדיהם עלו ארצה ביום 14/7/51. כן צוין כי רחמים נולד בשנת 1950.
2. בידי הוועדה מכתב הפניה שכתב ד"ר מ' רובינגר מיום 14/7/51 לבית החולים לילדים הדסה ראש העין ובו בקשה "לקבל את הילד רחמים שוקר, בן 8 חודשים מספר תעודת עולה 020620 בגלל דיסטרופיה קשה ... לפי דבריהם חולה מזה שלושה חודשים, שכב בבית חולים בעירק במשך שבועיים עד לפני 4 ימים".
3. בידי הוועדה תיק רפואי של הדסה ראש העין שמספרו 1036, ממנו עולה כי "שוקר רחמים" נתקבל לבית החולים ביום 14/7/51 משדה התעופה לוד. כן צוין כי "הילד הזה נשלח אלינו משדה התעופה בלוד עם אבחנה של דיסטרופיה קשה והסיפור שהוא חלה מ-3 חודשים ושכב בבית חולים בעירק עד לפני 4 ימים".
- עוד נרשם בגיליון זה כי המצב התזונתי הנוכחי של רחמים "רע מאוד" וכי בבדיקה שנערכה "אובחנה פגיעה במערכת העצבים... וחוסר תגובה בבדיקת רפלקסים על הגידים ברגליים". מוסיף ומסכם הרופא: "מכל הסימנים האלה והפיגור בהתפתחות הילד הושמה אבחנה של שיתוק מוחין".
- ביום ה-1/8/51 שוחרר רחמים מבית החולים הדסה ראש העין בהיותו בן שמונה חודשים במשקל ארבעה ק"ג.
4. בידי הוועדה מכתב הפניה שני ממחנה שער העלייה עתלית מיום 10/8/51 לבית החולים הממשלתי חיפה (רמב"ם) ובו בקשה לקבל את "הגביה" של "רחמים שכח" שהגיע ארצה ביום ה-14/7/51 בהיותו בן שמונה חודשים.
5. בידי הוועדה מכתב של ד"ר האן מבית החולים רמב"ם חיפה בעבור מר כהנא חוקר מקרי מוות בחיפה מיום 12/8/51, ממנו עולה כי "רחמים שכח בן שמונה חודשים משער העלייה עתלית" "הובא מת לבית חולים זה, ביום 10/8/51".
- "גופה של תינוק בגיל המתואר לעיל במצב ירוד מאוד. בשתי הירכיים ובבטן התחתונה הימנית נראים סימני דקירות של זריקות ועליהם דבוק פלסטר. אין סימנים של מעי אלימות".
- כן צוין "בדיקה פנימית: דלקת מוגלתית באוזן התיכונה משני הצדדים, בצקת ודלקת של המעי הגס, התנוונות שומנית של חלקים מהכבד. גודש בכל האברים הפנימיים".
- "סיבת המוות: דלקת מעיים חריפה (מוות טבעי)".
- יצוין כי נמצא פתק בכתב יד הצמוד לתיק הרפואי בו נכתב: "הילד רחמים שוקר, טוענים על הנ"ל שהוא הורעב אצלנו בזדון בהתאם לפי הודעת הרופא המטפל במחנה עולים עתלית המשטרה באה לחפש על מצב בריותו של הנ"ל מה היה אצלנו'".

הנדון: (ללא שם פרטי) בת יוסף ומלכה קלימי (ג'אירן)
תיק מספר 38/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מלכה קלימי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מאירן בינואר 1950 ושוכנה בפרדס חנה.

ביום 3/5/50 ילדה האם בבית היולדות בחדרה תינוק שמינו אינו ידוע לה. האם היניקה את התינוק במשך שלושה ימים וביום השלישי נאמר לה כי הוא חלה והועבר לבית חולים בחיפה.

האם שוחררה לביתה ועשרה ימים לאחר מכן נסעה לבית החולים רמב"ם שם הראו לה מרחוק את תינוקה. שבוע לאחר מכן שוב חזרה האם לבית החולים אך הפעם נאמר לה על ידי אחד הפקידים כי תינוקה נפטר.

בשנת 1962 חזרה הגב' מלכה קלימי לבית החולים רמב"ם חיפה כדי לברר פרטים על תינוקה. בארכיון בית החולים נאמר לה כי התינוק נולד ביום 3/5/50 ונפטר ביום 13/8/50.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

הוועדה איתרה עדות שנגבתה מהגב' מלכה קלימי ביום 30/3/67 על ידי חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, ממנה עולה כי שמה המלא בעת עלייתה ארצה היה ג'אירן באנה קלימי מלכה. פרט נוסף שעולה מעדות זו הוא ששם אביה של הגב' מלכה קלימי היה יחזקאל.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, ממנה עולה כי קלימי ג'אירן עלתה ארצה ביום 24/1/50 ושוכנה בפרדס חנה א'.
2. בידי הוועדה מכתב הפניה מיום 6/5/50 מבית היולדות חדרה לבית החולים הממשלתי חיפה, ובו בקשה לאשפז את התינוקת "הסרל" שנולדה ביום 3/5/50 בלידת מלקחיים. כן צוין כי דפיקות לבה של התינוקת פסקו בעת הלידה וכי מצבה הרפואי הוגדר כגרוע ואף המשקל ירד.
3. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "דסרל תינוקת בת ג'אורה" נולדה שלושה ימים לפני כניסתה לבית החולים שבחדרה בלידת מלקחיים. היא נראתה חלשה ומכיון שמצבה לא השתנה נשלחה לבית החולים רמב"ם. כן צוין כי למרות הטיפול הרפואי שקיבלה לקתה בשילשולים, ירדה במשקל ונפטרה כתוצאה מזיהום ביום 13/8/50.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 765/50), ממנו עולה כי "יחזקאל ג'ורה" ממין נקבה מבית העולים פרדס חנה א' נפטרה ביום 13/8/50 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת חודשיים וחצי.

סיבת המוות: תת תזונה חריפה וזיהום.

5. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "טירה יחזקאל גויה" נפטרה בהיותה בת שלושה וחצי חודשים והובאה לקבורה ביום 14/8/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 765/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בת של יוסף ומלכה קלימי (ג'אירן) נפטרה כתוצאה מזיהום קשה ותת תזונה ביום 13/8/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותה כבת שלושה חודשים.

היא הובאה לקבורה ביום 14/8/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

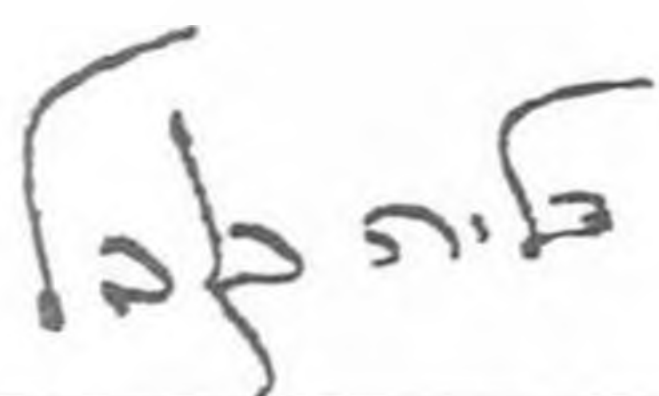
אין ספק בזיהויה של התינוקת לאור הממצאים על אף הדרך בה נרשם שמה במסמכים השונים.

ראוי לזכור שלתינוקת לא ניתן שם ועל כן נרשמה במסמכים כשיבוש שם אמה ואבי אמה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום-אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוקת.
מספר ת.ז. של האם מלכה 4198858.

הנדון: יוסף בן יעקב ושמחה יוסף (שמש)
תיק מספר 39/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יעקב יוסף, אביו של התינוק, עלתה המשפחה מעירק בין השנים 1950-1951. המשפחה התגוררה במעברת קסטינה.

במהלך תקופה זו ילדה האם תאומים בבית החולים קפלן ברחובות. בהיותו בן חודשיים סבל יוסף, אחד מן התאומים, משילשולים והקאות וסבתו לקחה אותו לקופת חולים. שם נאמר לה שיש להעבירו לבית החולים קפלן. למחרת כשהגיעה הסבתא לבית החולים נאמר לה שיוסף נפטר ונקבר.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

בשנת 1963 נרשם יוסף במסמכים של משרד הפנים כמי שחדל להיות תושב המדינה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת לידה של משרד הפנים שמסרה המשפחה, לפיה התינוק יוסף בן יעקב ושמחה יוסף נולד ביום ח' באייר תשי"א, 14/5/51, בבית היולדות ברחובות.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי התינוק יוסף בן יעקב ושמחה יוסף נולד בח' באייר, 14/5/51, בבית היולדות ברחובות.

3. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי התינוק "יוסף חרמש (יוסף)" ממעברת קסטינה א', אוהל 38, אושפז ביום 8/7/51 עד ליום 9/7/51 בהיותו בן חודש. כן צוין מספר תעודת העולה של אמו שמחה 948881.

4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים אסף הרופא, לפיה התינוק "יוסף בן יוסף חרמוש" ממעברת קסטינה א', אוהל 38, נפטר ביום 9/7/51 בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: רעלת.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, לפיו התינוק יוסף חרמוש ממעברת קסטינה א', אוהל 38, נפטר ביום ה' בתמוז תשי"א, 9/7/51 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: רעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי התינוק יוסף בן יעקב ושמחה יוסף נפטר בבית החולים צריפין ביום 9/7/51, בהיותו בן חודש.

מקום קבורתו לא אותר.

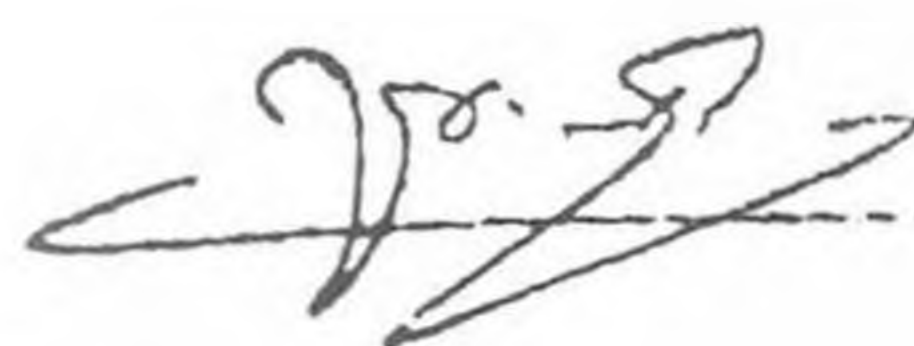
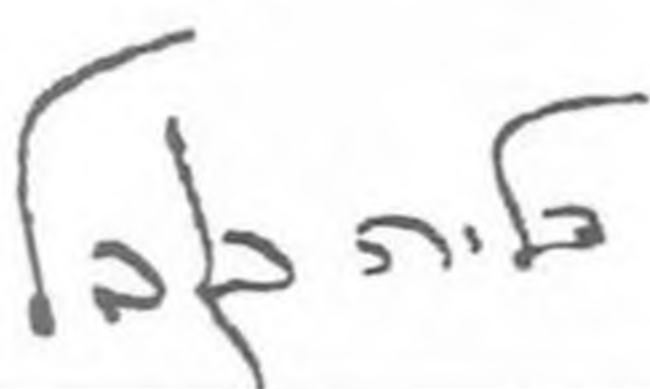
על אף השיבוש בשם המשפחה של יוסף במספר מסמכים הרי שהוועדה איתרה תדפיס מתוך מאגר נתונים של משרד הפנים, לפיו עולה כי שם משפחתה הקודם של אמו של יוסף היה חרמוש.

בדו"ח הוועדה כלולה התייחסות לרישומי משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף יוסף (שמש) 5074624.

הנדון: סעידה בת בנימין ונדרה דוד
תיק מספר 40/95

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שהגישה הגב' ציפי דוד גולדברגר, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סעידה שהיתה כבת שלוש שנים. כן ציינה העדה כי הגיל מוערך ואינו מדויק. המשפחה שוכנה תחילה בבית ליד ולאחר מכן עברה להתגורר במחנה ראש העין ב'.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה ראש העין, נטלה אחות קופת החולים את סעידה בתואנה שהיא חולה. להורים נמסר כי סעידה נלקחה לבית החולים ששמו אינו זכור להם. שבוע ימים לאחר מכן נמסר להורים כי סעידה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

המשפחה קובלת על כך: ממידע שקיבלה המשפחה מעובדת סוציאלית מירושלים בשם "שרה" עולה כי סעידה גדלה במוסד.

מבירור שערכה המשפחה במחשב משרד הפנים עולה כי סעידה חדלה להיות תושבת המדינה משנת 1963 בהיותה בת תשע עשרה.

לטענת המשפחה לאחר קבלת מסקנות ועדת שלגי הלך בן משפחה לבית העלמין סגולה בפתח תקווה על מנת לצלם את הקבר והתרשם שמדובר בקבר חדש.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53824, ממנה עולה כי "בנין שוקר ונדרה דוד" עלו ארצה ביום 29/9/49 והופנו לבית העולים ראש העין. כן צוין כי סעידה נפטרה ביום 13/11/49.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 53824 וכרטיס מספר 974, ממנו עולה כי בנין דוד ונדרה נכנסו למחנה ביום 29/9/49.

כן צוין כי סעידה היתה בת "6" וכי נפטרה ביום 13/11/49.

3. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "סעידה בת דוד בני", בת שש שנים נכנסה לבית החולים ביום 7/11/49 במצב של חוסר תזונה והתייבשות חריפה.

עוד צוין כי סעידה סבלה מהתקפות שיעול שנחשבו כשעלת התקפות אלו גברו והיו מלוות בכחלון. באחת מהתקפות אלו נפטרה סעידה ביום 13/11/49.

4. הוועדה איתרה מכתב של בית החולים הדסה ראש העין מיום 31/5/50, לפיו "הנני מאשרים בזה כי קיבלנו את הילדה סעדה בנין שוקר דוד" מספר 974 ממחנה א', שאושפזה ביום 7/12/49 ונפטרה ביום 13/11/49.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סעידה בת דוד בנין" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום כ"ג בחשון תש"י 14/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שש שנים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

6. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 974, ממנו עולה כי "סעידה בת דוד בנין" נפטרה ביום 13/11/49 בהיותה בת שש שנים ונקברה ביום 15/11/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה.

7. הוועדה איתרה מכתב מיום 13/11/49 של בית העולים ראש העין המופנה לחברה קדישא פתח תקווה ובו בקשה להסדיר את קבורתה של "סעידה בת דוד בנין" ממחנה א' נושא כרטיס מספר 974.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 01165 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סעידה בת דוד בנין" בת שש שנים ממחנה העולים ראש העין נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות בהיותה בת שש שנים. כן צוין כי סעידה הובאה לקבורה בפתח תקווה.

9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "סעידה בת דוד בנין" בת שש שנים ממחנה העולים ראש העין הובאה לקבורה ביום ג', כ"ג בחשון תש"י 15/11/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 54.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סעידה בת בנימין ונדרה דוד נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 13/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שש שנים.

סעידה הובאה לקבורה ביום 15/11/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 54.

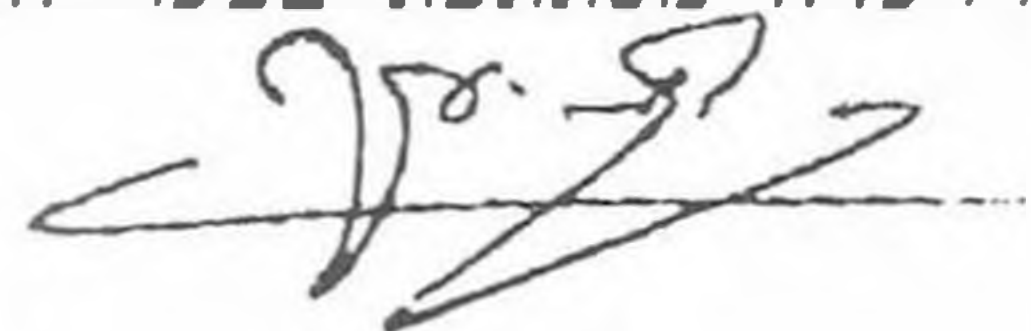
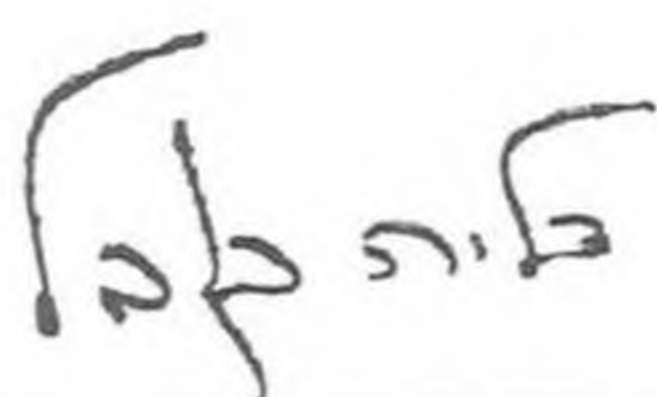
בהתייחס לטענת המשפחה כי הקבר בבית העלמין סגולה נראה חדש ביחס לקברים אחרים מאותה תקופה, הרי שידוע לוועדה כי חלקת הילדים מבית העולים ראש העין חודשה לפני זמן מה.

הוועדה מסתמכת על התיק הרפואי כקובע לגבי תאריך הפטירה של סעידה.

על אף שלא נרשם שם משפחתה במסמכים השונים אין ספק בזיהויה של סעידה וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס 974 ונתונים נוספים.

באשר לממצאים שהעלתה המשפחה ברישומי משרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סעידה דוד 3064227.

הנדון: שאול בן יהודה וחנה מטרי
תיק מספר 41/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מאיר מטרו אחיו של התינוק, נעלם שאול מבית החולים רמב"ם בהיותו בן שנה, לשם נלקח ממחנה עתלית.

אביו של שאול הגיע לבית החולים רמב"ם וזיהה את בנו על פי סימן זיהוי שהיה על גופו ורישום שמו על מיטתו.

האב והעד מאיר התבקשו להמתין בחוץ עד סיום ביקור הרופאים ומשזה הסתיים שבו לחדר ולא מצאו את שאול במיטה. משביקשו לברר פשר הדבר, השיבה להם אחת האחיות כי הילד שראו קודם במיטה היה ילד אחר בשם שאול מנכרי ולא בנו.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצאת תעודת עולה (מס' 17828), לפיה התינוק שאול יהודה הגיע לארץ עם משפחתו ביום 23/8/49 בהיותו בן שבעה חודשים.

בנוסף צוין כי שאול יהודה בן יהודה סאלם וחנה יעקב מטרי נפטר.

2. בידי הוועדה תעודת רישום ביקורת הגבולות, לפיה התינוק שאול בן יהודה וחנה מטרי ומשפחתו עלו לארץ ביום 23/8/49.

3. בידי הוועדה מכתב הפניה מקורי מיום 24/8/49.

מכתב זה, בכתב יד, מופנה לרופא המטפל ונאמר בו כי התינוק שאול יהודה הגיע באותו יום מעדן.

שאול הופנה לטיפול היות וסבל משילשולים והקאות.

4. בידי הוועדה נמצא גיליון חולה מקורי (מס' 7730) של בית החולים רמב"ם, לפיו אושפז התינוק שאול יהודה מבית עולים עתלית בבית החולים ביום 24/8/49 בהיותו בן שמונה חודשים.

בהיכנסו לבית החולים מצבו התזונתי היה ירוד מאוד ומצבו הכללי היה קשה.

למרות הטיפול המצב לא השתנה ולמחרת בבוקר, ביום 25/8/49, נפטר.

5. בידי הוועדה פנקס נפטרים של משרד הבריאות חיפה ובו רישום, לפיו שמו של התינוק שאול יהודה מופיע ללא ציון שם משפחתו.

מצוין כי שאול נפטר ביום 25/8/49 בהיותו בן שמונה חודשים.

6. בידי הוועדה נמצאת תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה (מס' 1476), לפיה שמו של התינוק שאול יהודה מופיע ללא ציון שם משפחתו.

שאול נפטר ביום 25/8/49 בהיותו בן שמונה חודשים, והוא נקבר למחרת, לאחר שהוצא רישיון קבורה, ביום 26/8/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי התינוק שאול בן יהודה וחנה מטרי נפטר ביום 25/8/49 בבית החולים הממשלתי רמב"ם בחיפה כתוצאה מדלקת ריאות של הסימפונות, התייבשות ותת תזונה, בהיותו בן שמונה חודשים.

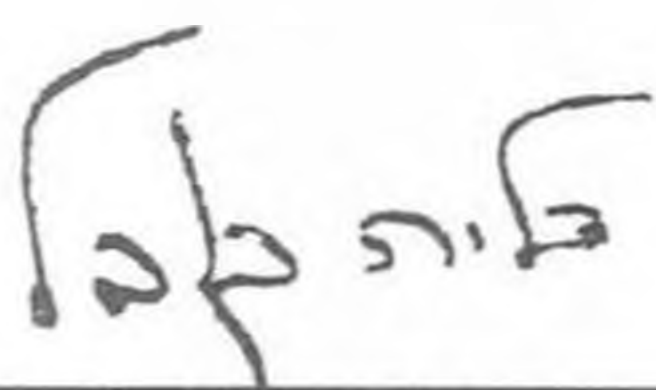
הוא נקבר ביום 26/8/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

על אף ששמו של שאול מופיע ברוב המסמכים ללא ציון שם משפחתו, הרי ששאר הפרטים זהים כגון: מקום המגורים, שם אביו הסמוך לשמו ושם המקום ממנו הובא שאול לבית החולים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מס' ת.ז. של שאול מטרי 3061779.

הנדון: 2 תינוקות (1 - מרים - 2) ובן (ללא שם פרטי)
בני שלמה (סלימן) ושרה (כדיה) עדני
תיק מספר 42/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה (כדיה) עדני, אם התינוקת, עלתה האם ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם מרים בת השנה ושוכנה בראש העין.

זמן קצר לאחר כניסת המשפחה למחנה, נכנסו ארבעה אנשים לבית המשפחה ולקחו את מרים לבית החולים דג'אני ביפו. בבית החולים הופרדה מרים מאמה ונאמר לה כי תוכל לראות את מרים רק למחרת היום.

מששבה האם למחרת היום, הותר לה לראות את מרים רק מבעד לחלון ולכן לא יכלה לזהותה בוודאות. ההורים ביקרו את מרים מספר פעמים עד שהופסקו ביקורים אלה על ידי צוות בית החולים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של מרים.

בעדות בכתב שמסרה האם בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, ציינה כי עלתה ארצה עם בתה מרים בהיותה בת אחד עשר חודשים ואילו בעלה הגיע מאוחר יותר.

בשנת 1954 ילדה האם בן בבית החולים שעריה שבפתח תקווה. לאם נאמר כי ילדה בן במשקל 3.5 ק"ג. מספר דקות לאחר מכן, נכנס רופא לחדר הלידה ומסר לאם כי בנה נפטר בלידתו מחנק.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי מרים:

1. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי האם: "כדיה אברהם סלימאן" נושאת תעודת עולה מספר 53147 וכרטיס מספר 382, נכנסה למחנה ביום 20/9/49 יחד עם ילדיה ובהם מרים בת השנה.

ביומן כניסה נוסף של מחנה ראש העין נרשם "מרים נפטרה ב-26/9".

2. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים הממשלתי באר יעקב מחודש ספטמבר 1949, ממנו עולה כי "דלאי שלומי מרים" מבית העולים ראש העין, עלתה ארצה ביום 20/9/49, בהיותה בת 12 חודשים.

כן צוין כי התקבלה לבית החולים ביום 21/9/49 ויצאה ממנו ביום 25/9/49 בתום חמישה ימי מחלה. בתחתית הדף נרשם: "תוצאות הריפוי נפטרה".

סיבת המוות: רעלת.

3. בידי הוועדה רשימת נפטרים מבית החולים באר יעקב, לפיה "דאלעי שלומי מרים" נפטרה.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז רחובות, ממנו עולה כי "מרים דלאי (שלומי)" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום 25/9/49 בבית החולים לילדים ותינוקות באר יעקב, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: פגיעה בריאות.

5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין א', ממנו עולה כי "דלאי שלומי מרים?" נושאת כרטיס מספר 382, נפטרה ביום 26/9/49, בהיותה בת שנה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין א', ממנו עולה כי "מרים דאלעי שלומי (כדיה סלימאן)" נושאת כרטיס מספר 382, נפטרה ביום 26/9/49, בהיותה בת שנה.

7. הוועדה איתרה מחברת נפטרים של מחנה ראש העין, ממנה עולה כי "דליה שלמי מרים כדיה סלימאן" נפטרה ביום 26/9/49, בהיותה בת שנה.

8. הוועדה איתרה מכתב ממנהל מחנה ראש העין להנהלת חברה קדישא פתח תקווה ובו בקשה להסדיר את קבורתה של "דלאי (שלומי) מרים" כרטיס מספר 382.

9. בידי הוועדה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "דלאי (שלומי) מרים" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה כתוצאה מפגיעה בריאות בהיותה בת "12 ש" והובאה לקבורה בפתח תקווה.

10. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "דלאי (שלומי) מרים" נפטרה במחנה העולים ראש העין בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום ג' בתשרי תש"י 26/9/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 13.

מסקנות הוועדה - לגבי מרים:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרים בתם של שלמה (סלימאן) ושרה (כדיה) עדני, נפטרה כתוצאה מפגיעה בריאות ביום 25/9/49 בבית החולים באר יעקב, בהיותה בת שנה, וזאת כחמישה ימים לאחר עלייתה לארץ.

מרים הובאה לקבורה ביום 26/9/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת הילדות שורה א', קבר מספר 13.

בעדותה בפני ועדת בהלול-מינקובסקי ציינה האם כי המשפחה עלתה ארצה מדלעה שבתימן וייתכן כי השם "דלעי" (דלאי) המופיע במסמכים השונים מקורו בעובדה זו.

הוועדה מסתמכת על ספר קבלת החולים של בית החולים הממשלתי באר יעקב כקובע לגבי מועד פטירתה של מרים.

אין ספק בזיהויה של מרים.

ממצאי החקירה - לגבי התינוק:

1. הועדה איתרה כרטיס יולדת מבית החולים העירוני ליולדות פתח תקווה, לפיו "כדיה (סלימן לפני נישואיה) הנשואה לשלמה עדאני" מראש העין שיכון ג', מספר 54, אושפזה ביום 17/2/55 עד ליום 21/2/55. כן צוין כי מקצועו של האב היה מזכיר המועצה הדתית בראש העין.

בכרטיס היילוד המצורף נרשם כי תינוק עדאני נולד מת ביום 18/2/55 כשמשקלו היה 2,600 ק"ג.

2. הועדה איתרה פרטיכל על נתיחת גופה, לפיו "תינוק של עדאני נדיה" נפטר ביום 18/2/55 וגופתו נותחה ביום 20/2/55 ונמצא כי נפטר כתוצאה מסיבוך חבל הטבור.

מסקנות הוועדה - לגבי התינוק:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של שלמה (סלימן) וכדיה (שרה) עדני, נפטר בלידתו ביום 18/2/55 בבית החולים העירוני ליולדות בפתח תקווה.

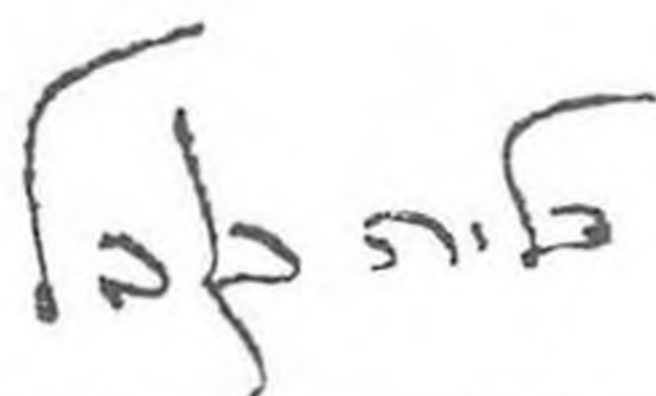
בהיותו נפל הובא לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

בשיחה עם האם, התברר כי בתקופה הנדונה היה בעלה מזכיר במועצה הדתית ראש העין.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה ת.ז. של מרים עדני ובנם התינוק.

מספר ת.ז. של האב שלמה (סלימן) עדני 222948/3.

מספר ת.ז. של האם כדיה עדני ג/045209.

הנדון: אברהם בן שלמה סולימן ושרה סעדה ושדי
תיק מספר 43/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה ושדי אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949. המשפחה עברה להתגורר במחנה בית ליד.

אברהם נולד במחנה בית ליד ולאחר הלידה נלקח לבית התינוקות, שם היניקה אותו אמו שלוש פעמים ביום.

לאחר כשבוע כשהגיע לבית התינוקות לא מצאה את בנה ונמסר לה שאברהם נלקח לבית החולים "עלה" בבית ליד.

כעבור יומיים-שלושה כשחזרה שוב לבית התינוקות במחנה, נאמר לה שכנה איננו במקום ומאז המשפחה אינה יודעת מה עלה בגורלו.

המשפחה קיבלה צו גיוס והודעה לבוחר על שמו של אברהם.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

המשפחה טוענת כי תעודת הפטירה שבידה לא נושאת עליה חותם ולכן המסמך איננו אמין.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת לידה, לפיה התינוק "אברהם בן סלימאן וסעדה אושדי" נולד ביום י"ג בתמוז תש"י, 28/6/50.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ובו רישום, לפיו התינוק אברהם בושאדי נפטר ביום 27/9/50, בבית החולים לילדים ותינוקות בבית ליד, בהיותו בן חודשיים. סיבת המוות צוינה כדלקת ריאות.
3. כאמור לעיל, בידי הוועדה תעודת פטירה שנמסרה על ידי המשפחה, לפיה התינוק "אברהם הושאדי" נפטר ביום ט"ז בתשרי תשי"א, 27/9/50, בבית החולים לילדים ותינוקות בבית ליד בהיותו בן חודשיים. סיבת המוות צוינה כדלקת ריאות.
4. בידי הוועדה רישיון קבורה (מס' 15943), לפיו התינוק "אברהם בושאדי" מבית ליד נפטר כתוצאה מדלקת ריאות, בהיותו בן חודשיים, ונקבר בחודש ספטמבר 1950 בבית העלמין בנתניה.
5. בידי הוועדה מכתב של עובדי חברה קדישא, לפיו התינוק "אברהם בושאדי" נקבר ביום י"ט בתשרי תשי"א, 30/9/50, בבית העלמין בשכונת בן ציון בנתניה אזור א', שורה 2, קבר מס' 35.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי התינוק אברהם בן שלמה (סולימן) ושרה (סעדה) ושדי נפטר ביום 27/9/50 בבית החולים לתינוקות וילדים בבית ליד, בהיותו בן חודשיים.

אברהם נקבר ביום 30/9/50 בנתניה בבית העלמין בשכונה בן ציון אזור א', שורה 2, קבר מס' 35.

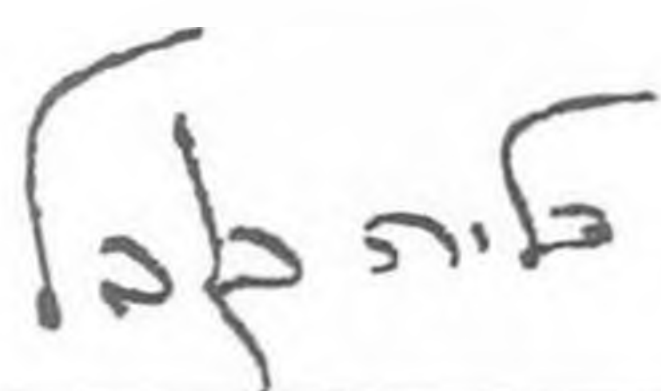
על אף החלפת אות אחת בשם משפחתו של אברהם במסמכים הנ"ל, הרי שעל פי שאר הפרטים, כגון: שמו הפרטי, שמות הוריו, מקום המגורים ותאריך הפטירה, הזיהוי הוא ודאי.

לגבי הטענה שתעודת הפטירה איננה אמינה, הרי שהיא העתק וכלולה בה תמצית רישום בלבד. בנוסף לכך הרישום המקורי, עליו מתבססת תעודת הפטירה, לקוח מפנקס הפטירות של משרד הבריאות שנמצא ברשותנו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - ת.ז. של אברהם ושדי 5001762.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יהודה וסוזאן אוחנה
תיק מספר 44/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יהודה אוחנה, אבי התינוק, הוא עלה ארצה ממרוקו ללא אשתו במהלך חודש אפריל 1949 ומיד גויס לצבא.

האם עלתה ארצה ביום 22/6/49 כשהיא בהיריון והודעה על בואה נמסרה לבעלה, שלצורך כך קיבל חופשה. המשפחה השתכנה בפרדס חנה. האב חזר לצבא וזמן מה לאחר מכן קיבל הודעה כי אשתו בבית החולים ועומדת ללדת. אשתו ילדה, לדבריו, ביום 8/9/49 בבית החולים ליולדות ברנדייס.

האב קיבל חופשה, הגיע לביתו ושם סיפרה לו אשתו, כי ילדה בן אותו היניקה במשך יומיים בבית החולים וביום השלישי נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר לידות של בית היולדות כפר סבא, לפיו לסוזן וליהודה אוחנה נולד בן ביום 8/9/50. כן צוין כי זו לידתה השנייה.

2. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בארכיונים שונים, ארכיוני בתי החולים, יומני פטירה וביתר מקורות המידע העומדים לרשותם, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלו של בנם של יהודה וסוזאן אוחנה. יצוין עוד כי על התרחשות הלידה לגביה לא נמצא כל תיעוד, נמצאנו למדים רק מלידתו של הבן ביום 8/9/50.

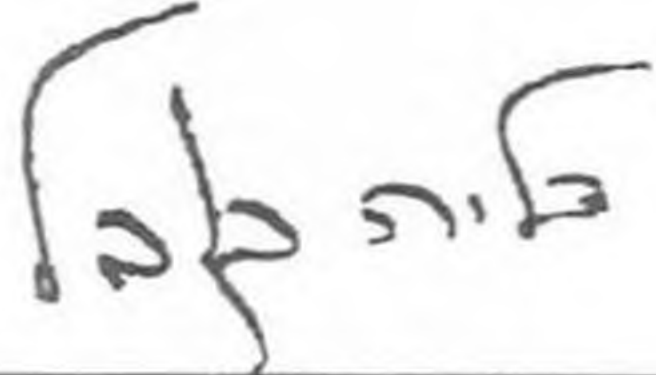
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל בנם של יהודה וסוזאן אוחנה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילד.
מספר ת.ז. של האם סוזן אוחנה 9-3052280.

הנדון: מזל בת סאלם (יחיא) ושרה (זהרה) עדן
תיק מספר 45/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה עדן, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בעין שמר.

מספר חודשים לאחר מכן, ילדה שרה בת במחנה עין שמר. מיד לאחר הלידה הופנתה על ידי רופאת המחנה לבית החולים ברנדייס. כעבור יומיים שוחררו האם ובתה מבית החולים ובהגיעם למחנה נלקחה מזל לבית התינוקות.

זמן מה לאחר מכן, בהגיעה לבית התינוקות נמסר לאם כי מזל נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בשיחה שערכו חוקרי הוועדה עם האם התברר כי עם עליית המשפחה ארצה נרשם שם משפחתם כסאלם.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת סאלם (יחיא) ושרה (זהרה) עדן נפטרה ביום 18/2/50 בהיותה בת אחד עשר יום.

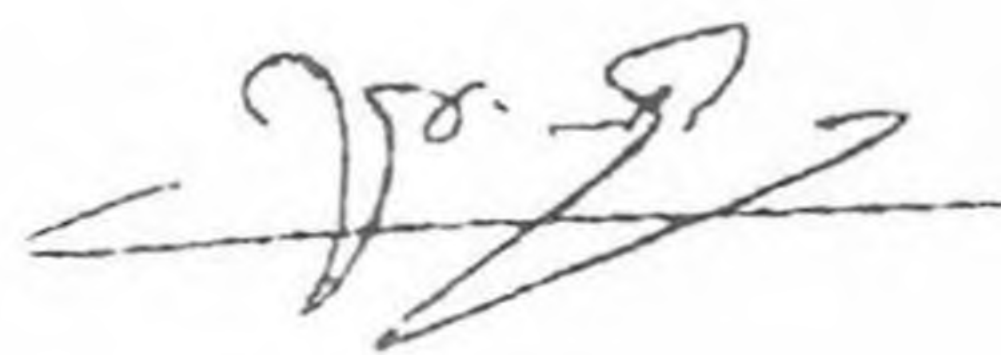
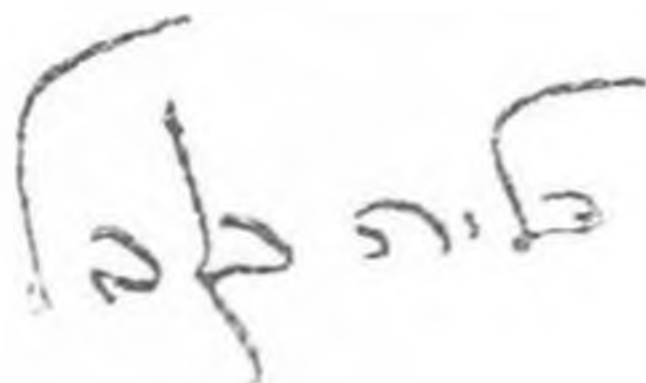
מזל הובאה לקבורה בעין שמר (כרכור).

יש לציין כי על פי רישומי יומן הקבורה שמה הפרטי מופיע כחנה בעוד ששמה הוא מזל, אולם נמצא כי יש התאמה בין מספר תעודת העולה, רישומי העלייה, שם המשפחה והגיל כפי שהם מופיעים במסמכים השונים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של מזל.
מספר ת.ז. של האב סאלם יחיא 41470154.
מספר ת.ז. של האם שרה (זהרה) 41470162.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התינוק אברהם בן דוד ושרה סאלם נפטר ביום 30/11/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה כתוצאה מדיזנטריה, וזאת כחמישה שבועות לאחר עליית בני המשפחה לארץ.

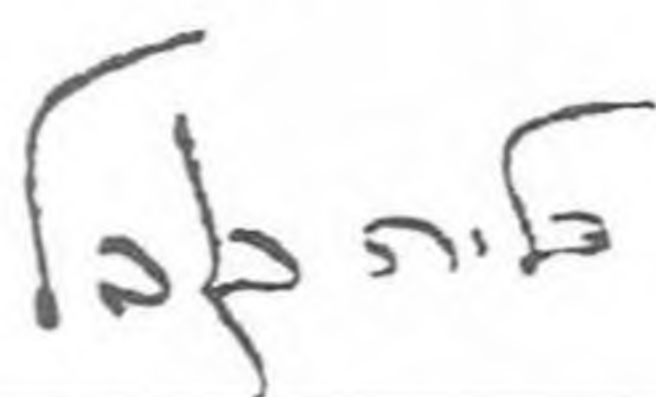
אברהם נקבר בבית העלמין של מחנה דוד בחלקת התינוקות.

על אף השיבוש בגילו של אברהם ממספר מסמכים, הרי שעל פי שאר הנתונים כגון: שמו ומקום מגוריו - הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אברהם 41481235.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת מנשה וורדה לדאני
תיק מספר 47/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מאיר לדאני, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בתחילת אוקטובר 1949 כשאמו בחודש התשיעי להיריונה. המשפחה שוכנה במחנה העולים עין שמר.

שבוע לאחר הגיעם ארצה, ילדה האם בת בבית העולים. התינוקת נלקחה לבית התינוקות ובמשך שבוע ימים, היניקה אותה האם מספר פעמים ביום. כעבור שבוע, משבאה האם לבית התינוקות, נאמר לה כי בתה נלקחה לבית החולים רמב"ם, משום שלא חשה בטוב. ההורים נסעו לבקרה ובביקורם השני, נמסר להם כי בתם נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

מפניית האם בכתב לוועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 4/1/50 על פי הרשום בתעודת העולה מספר 71136. כן מציינת האם, כי הם עלו ארצה אחרי סוכות בעת שירד שלג בארץ. שבוע ימים לאחר העלייה, ילדה האם בת בבית החולים רמב"ם בחיפה.

שבוע לאחר הלידה, חזרה האם עם בתה שעדיין לא ניתן לה שם, לבית העולים עין שמר ובהגיעם נלקחה התינוקת לבית התינוקות שבמחנה "ג'". שבועיים לאחר מכן, נאמר לאם כי בתה נלקחה לבית החולים בחיפה. ארבעה ימים לפני שמלאו לתינוקת חודש ימים, נמסר להם בבית התינוקות כי בתם נפטרה בבית החולים.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האב מנשה לדני עלה ארצה עם משפחתו ביום 4/1/50.

2. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 71136) שמסרה המשפחה, לפיה מנשה שמעון לידאני ואשתו ורדה שוכנו במחנה העולים עין שמר ג' (שם אביו של מנשה הוא שמעון סאלם לידאני).

3. הוועדה איתרה מחברת המתעדת שליחת חולים מבית העולים עין שמר לבית החולים, לפיה האם ורדה מנשה שמעון לידאני בת ה-35 תעודת עולה מספר 71136, נשלחה לבית החולים מולדה.

4. הוועדה איתרה חשבונית אשפוז של בית החולים מולדה בחיפה, לפיה האם לדני ורדה שמעון אושפזה מיום 12/1/50 עד ליום 17/1/50.

5. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בארכיונים של בתי החולים השונים ביומני פטירה וכן בכל מקורות המידע העומדים לרשותם, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורל בתם של מנשה וורדה לדאני.

לדברי האם הודיעו לה על מות בתה קודם שמלאו לתינוקת 30 יום. אם אכן כך הדבר, הרי שהתינוקת היתה בחזקת נפל ולא תמיד ניתן למצוא רישומים של קבורת נפלים.

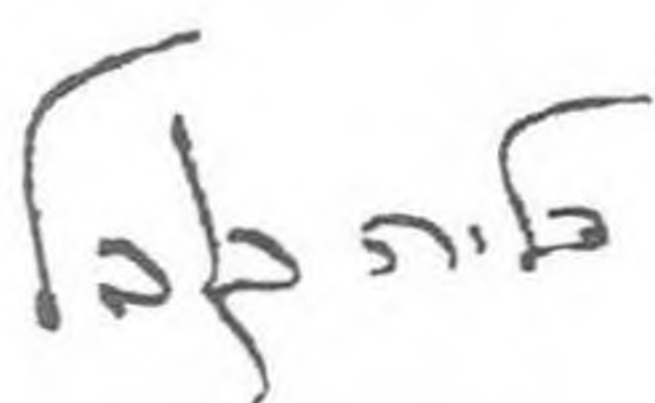
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל בתם של מנשה וורדה לדאני.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילדה.
מספר ת.ז. של האב מנשה לדאני 042240473
מספר ת.ז. של האם ורדה לדאני 4224048.

הנדון: אברהם בן דוד ושרה סאלם
תיק מספר 46/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה סאלם אם התינוק, אברהם נעלם ממרפאת מחנה עין שמר בסוף שנת 1949 בהיותו בן שנה ושמונה חודשים.

לדברי האב נלקח אברהם לצורך בדיקה על אף שהיה בריא. באותו מקום שאליו נלקח, והאם לא ידעה למסור את מיקומו, הושאר אברהם.

למחרת, משהלכו הוריו של אברהם לברר היכן נמצא בנם נאמר להם במשרד המחנה שאברהם נפטר.

המשפחה חיפשה אחר מקום קבורתו בחיפה ובחדרה.

עדות דומה נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצאת תעודת עולה מקורית (מס' 52054) לפיה "דוד צבי סאלם וזהירה" (שם מקביל לשרה) ושני ילדיהם ביניהם התינוק אברהם, עלו ארצה ביום 20/10/49. אברהם היה בן שנה אחת.
סמוך לשמו של אברהם נרשם "מת בחיפה ב-29/11/49".
2. בידי הוועדה תיק רפואי מקורי (מס' חולה 10576) מבית החולים רמב"ם בחיפה, לפיו אושפז התינוק "אברהם בן דוד צבי סלם" בהיותו בן שנה ביום 29/11/49 ונפטר ביום 30/11/49.
- באחד המסמכים המצורפים נכתב כי אברהם התקבל במצב של רעלת ולמרות טיפול כמפורט בתיק נפטר למחרת יום קבלתו, היינו ביום 30/11/49.
3. בידי הוועדה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם לפיו התינוק "אברהם בן דוד צבי סלם" נפטר בהיותו בן שנה וחצי ביום 30/11/49 כתוצאה מדיזנטריה.
- על אף השיבוש בגילו של אברהם, הרי שעל פי שאר הפרטים הזיהוי ודאי.
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה ובו רישום, לפיו התינוק "אברהם בן דוד צבי סלם" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 30/11/49 כתוצאה מדיזנטריה, בהיותו בן עשרה חודשים.
5. בידי הוועדה ספר קבורה של מחנה דוד, לפיו התינוק "אברהם בן דוד צבי סלם" נקבר בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות ביום 30/11/49 בהיותו בן עשרה חודשים.

הנדון: ישראל בן יהודה וטורקיה (יהודית) קרווה
תיק מספר 48/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יהודית קרווה אמו של התינוק, ישראל היה בן שמונה חודשים כשנלקח לטיפת חלב בישוב אשתאול, היות ולא הרגיש בטוב.

על פי הוראת רופא בטיפת חלב הופנה ישראל לבית חולים שערי צדק בירושלים. האם נלוותה אליו וישראל אושפז בבית החולים.

למחרת באו ההורים לבקרו, אך לא הורשו להיכנס לבית החולים.

לאחר שבוע נאמר לאם שכנה נפטר, אך היא לא ראתה את גופת בנה ולא קיבלה תעודת פטירה.

עדות דומה נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי (מס' חולה 71927) מבית החולים שערי צדק, לפיו התינוק ישראל קרווה מאשתאול אושפז ביום 8/7/53 בהיותו בן שנתיים וחצי.
ישראל הגיע באבחנה של פוליו, וכן סבל משיתוק קשה בגפיים ושיתוק במרכז הנשימה, ולמרות הזריקות שניתנו לו הוא נפטר ביום 14/7/53, היינו כעבור שישה ימים.
2. בידי הוועדה נמצא פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז ירושלים ובו רישום, לפיו התינוק ישראל קרווה מאשתאול נפטר ביום 14/7/53 בבית החולים שערי צדק, בהיותו בן שנתיים.
3. בידי הוועדה נמצא אישור קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיו התינוק ישראל בן יהודה קרווה נפטר בבית החולים שערי צדק כתוצאה משיתוק ילדים בהיותו בן שנתיים.
- ישראל נקבר ביום 16/7/53, בשעה 4:30 בהר המנוחות בירושלים בגוש או חלקה ה', שורה י"ב, קבר מס' 6. ההלוויה יצאה מבית החולים שערי צדק.

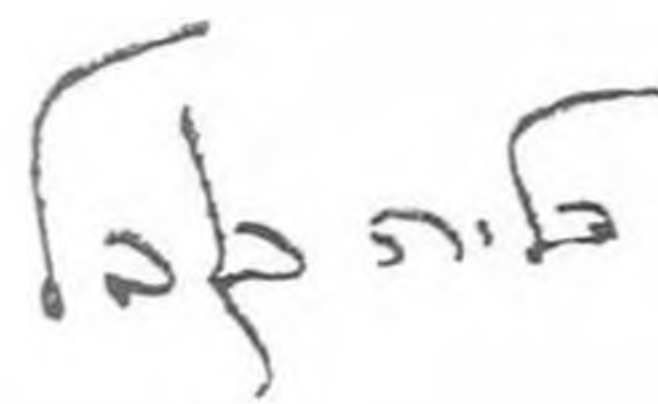
מסקנות הוועדה:

- מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התינוק ישראל בן יהודה וטורקיה (יהודית) נפטר בבית החולים שערי צדק ביום 14/7/53 כתוצאה משיתוק ילדים.
- ישראל נקבר ביום 16/7/53 בבית העלמין שבהר המנוחות שבירושלים בגוש או חלקה ה', שורה י"ב, קבר מס' 6.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ישראל קרויה 1036718.

הנדון: אסתר בת זכריה (יחיא) ושמעה (סלם) יפת
תיק מספר 49/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זכריה יפת, אביה של התינוקת, עלתה אשתו ארצה בחודש ינואר 1948 עם שני ילדיהם ביניהם אסתר שהיתה בת ארבעה חודשים. האם והילדים התגוררו במחנה עתלית.

אותו חורף היה קשה והוצע לנשות המחנה לקחת את התינוקות לבית החולים רמב"ם שם יקבלו תנאים טובים, עד שמזג האוויר ישתפר. אשתו הסכימה ואסתר נשלחה לבית החולים רמב"ם, אף על פי שמצבה הבריאותי היה תקין.

לאחר שבועיים אורגנה הסעה מהמחנה ואשתו ביקרה את אסתר בבית החולים. לאחר שלושה שבועות, הגיעה האם לבית החולים ומצאה כי מיטתה של אסתר ריקה. לשאלותיה היכן אסתר – לא קיבלה כל מענה. לאחר זמן מה מסרה לה אחות כי אסתר נפטרה. האם לא קיבלה מסמך סיכום מחלה או תעודת פטירה.

לאחר ארבעה חודשים, בחודש אפריל 1949 עלה האב ארצה ואשתו סיפרה לו כי אסתר נפטרה. האב ערך בירור בבית החולים רמב"ם בתקווה לקבל תעודת פטירה, אך לא היה כל רישום על פטירתה של אסתר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוקת אסתר שלום ממחנה עתלית, נפטרה ביום 19/2/49 בבית החולים, בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות דיסטרופיה.

2. כן איתרה הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוקת אסתר שלום ממחנה עתלית, נפטרה ביום 19/2/49 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיסטרופיה.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי התינוקת אסתר שלום ממחנה העולים עתלית, נפטרה בהיותה בת שלושה חודשים, ונקברה ביום כ"ג בשבט תש"ט, 22/2/49, בחלקת "הקטנים".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת אסתר בת זכריה (יחיא) ושמעה (סלם) יפת נפטרה ביום 19/2/49 כחודש לאחר עלייתם לארץ בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שלושה חודשים.

על אף שהאב מסר בעדותו את תאריך העלייה של אשתו כינואר 1948, אין ספק שמדובר בטעות. זאת מאחר והאב מסר כי אשתו עלתה לאחר קום המדינה וכי הוא עצמו עלה בחודש אפריל 1949.

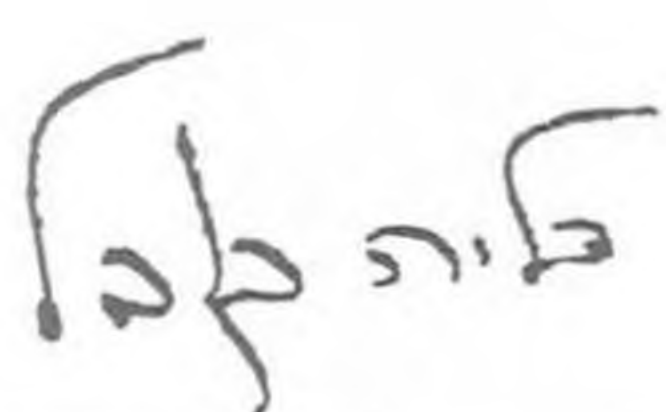
עד כמה שידוע לוועדה, לא היתה עלייה מתימן בחודש ינואר 1948.

אסתר הובאה לקבורה ביום 22/2/49 בחלקת הקטנים של בית העלמין מחנה דוד.

על אף ששם משפחתה של אסתר נרשם כשלום ולא סאלם הרי שמדובר בשם זהה.
ראוי לציין שוועדת שלגי לא גילתה כל ממצאים באשר לגורלה של אסתר.
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של אסתר סלם (יפת) 0-1027637-6.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן זכריה ומרגלית (בושרי) ברזילי
תיק מספר 50/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מרגלית (בושרי) ברזילי, אם התינוק, נולד בנה
ביום 22/10/51 בבית החולים הקריה תל אביב בלידה טבעית.

מיד לאחר הלידה ראתה האם את בנה נשקל על ידי הצוות הרפואי ולה ניתן
חומר משכך כאבים (נרקוזה) שהרדים אותה. כשהתעוררה האם מההרדמה נאמר
לה על ידי הצוות הרפואי כי בנה נולד מת. המשפחה התגוררה אותה עת
בשכונת התקווה תל אביב.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה כרטיס של בית החולים הדסה תל אביב שמסרה המשפחה, ממנו
עולה כי "בושרי מרגלית וזכריה" (בעלה) נכנסה לבית החולים ביום
21/10/51 "ילדה בן-מת 22/10/51" ושחררה מבית החולים ביום
28/10/51.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות מתות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי בן
של זכריה יחיא ומרגלית בושרי משכונת התקווה 41 תל אביב, נפטר ביום
22/10/51 בבית החולים הדסה תל אביב.

ממצאי החקירה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של זכריה ומרגלית בושרי נפטר
בלידתו ביום 22/10/51 בבית החולים הדסה תל אביב.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של התינוק 00474557.

הנדון: נדרה ואחיה בני מרדכי (עוואד) וצביה מני
תיק מספר 51/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב'. צביה מני, אמם של התינוקות, עלתה המשפחה לארץ מתימן ב-29/9/49 יחד עם נדרה, והתגוררה במחנה ראש העין.

בהגיעם למחנה נלקחה נדרה לבית התינוקות שבמחנה. כעבור שבוע לקתה נדרה בשילשולים ורופא המחנה הפנה אותה לבית החולים רמב"ם.

ההורים ביקרו אותה בבית החולים במשך שלושה ימים. בתום תקופה זו כשהגיעו ההורים לבית החולים נמסר להם כי נדרה נפטרה.

האם ביקשה לראות את גופתה, אך לא נענתה והופנתה למשרד המחנה. שם הוחתמה על מסמך שאת טיבו לא הבינה.

כשנה לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר במושב "פדויים" שכנגב. בנובמבר 1950 ילדה האם בן באוהל המשפחה.

מיד לאחר הלידה נשלחו האם ובנה לבית החולים סורוקה בבאר שבע. במהלך תקופת אשפוזם לא טיפלה האם בבנה, כיוון שנלקח לבית התינוקות במקום. האם הלכה לבקרו, אך ראתה אותו רק דרך חלון.

לאחר כשבועיים שוחררה האם ואילו בנה נשאר להמשך טיפול בבית החולים. כל יום הגיעו ההורים לבקרו בבית החולים וראו אותו דרך חלון.

בסוף החודש כשהגיעו לבית החולים נאמר להם שבנם נפטר. בעלה הוחתם על טופס שאת משמעותו לא הבין. ההורים נתבקשו לחזור למחרת היום לקבורת בנם. בהגיעם למחרת נאמר להם שבנם כבר הובא לקבורה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה - לגבי נדרה:

1. בידי הוועדה תעודת רישום של משרד העלייה (מס' 26538-90) וכן גיליון מספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 65964), שמהם עולה כי התינוקת נדרה בת עווד מני הגיעה עם משפחתה לארץ ביום 29/9/49.

2. הורי התינוקת רשומים ביומן כניסה למחנה ראש העין א', שאיתרה הוועדה (כרטיס מס' 1163), לפיה עלו לארץ ביום 29/9/49.

נדרה בת עוואד יחיא וצביה מני הייתה בת שנה בעת הגיעה לארץ.

3. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 63009), לפיה נדרה בת צביה הייתה בת שנה עם הגיעה לארץ.

4. הוועדה איתרה מסמך מבית החולים דג'אני שנשלח להנהלת בית העולים בראש העין, ובו רשימה מפורטת של ילדים שנפטרו בבית החולים השונים בין החודשים אוקטובר-נובמבר שנת 1949.

על פי רשימה זו התינוקת נדרה מני נפטרה בבית החולים דג'אני.

5. בידי הוועדה יומן נפטרים של בית החולים דג'אני, לפיו שמה של התינוקת מופיע כנדרה בת יחיא מני. צוין כי נדרה נפטרה בהיותה בת שנה.

6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז יפו ובו רישום, בו מופיע שם התינוקת כ"נדרה בת יחיא מיני".

נדרה נפטרה בהיותה בת שנה בבית החולים יפו (דג'אני) ביום 25/11/49 כתוצאה מרעלת.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה (מס' סידורי 00361), על שם התינוקת "נדרה בת יחיא מיני".

נדרה נפטרה כתוצאה מרעלת ודלקת מעיים, בהיותה בת שנה, ונקברה ביום 27/11/49.

8. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו התינוקת "נדרה בת עווד יחיא מיני" נפטרה בהיותה בת שנה בבית החולים דג'אני.

נדרה נקברה ביום 27/11/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 10, קבר מס' 1.

מסקנות הוועדה - לגבי נדרה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי התינוקת נדרה בת מרדכי (עוואד) צביה מני נפטרה בהיותה בת שנה ביום 25/11/49 בבית החולים דג'אני שביפו כתוצאה מרעלת ודלקת מעיים.

היא נקברה ביום 27/11/49 בבית העלמין קריית שאול חלקה 1, שורה 10, קבר מס' 1.

אין ספק בזיהויה של נדרה על אף שהיא רשומה בחלק מן המסמכים כנדרה בת יחיא מני, שכן יחיא הוא שמו המלא של אביה.

ממצא החקירה - לגבי התינוק:

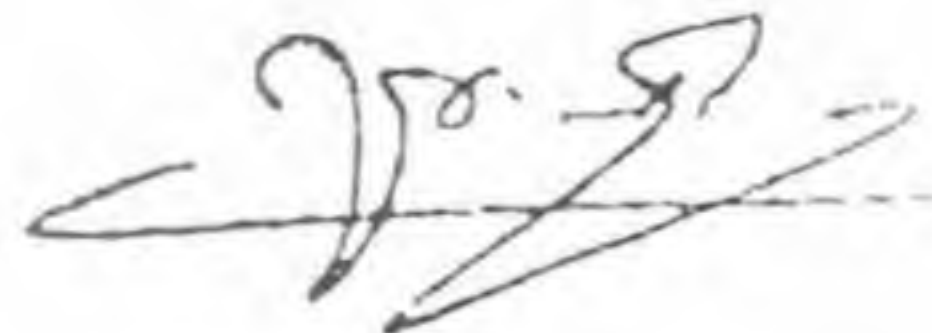
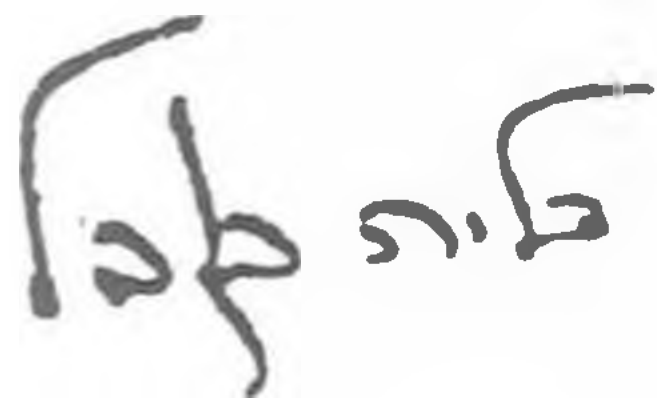
בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי התינוק בן צביה מני ממושב פדויים נפטר ביום כ"א בטבת, 30/12/50 בבית החולים באר שבע בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: ברונכיט ודיסטרופיה.

מסקנות הוועדה - לגבי התינוק:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של מרדכי וצביה מני נפטר ביום 30/12/50 בבית החולים הדסה באר שבע.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נדרה 3065964.
מספר ת.ז. של התינוק 8-5034543-0.

הנדון: שמעה בת מוסלם ומרים ג'דסי
תיק מספר 52/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' תמר לוי, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם שמעה שהייתה בת שנתיים וחצי ושוכנה במחנה העולים ראש העין א'.

זמן קצר לאחר בואם, סבלה שמעה מחום ונלקחה למרפאת המקום ומשם הופנתה לבית החולים שבמחנה ב'. במשך שלושה ימים ביקרה אותה אמה וראתה אותה מבעד לחלון.

בתום תקופה זו הודיעו ברמקול המחנה כי שמעה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת רישום של משרד העלייה, לפיו מוסלם ומרים "גדזי" וילדיהם עלו ארצה ביום 22/9/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 542 ולתעודת עולה מספר 53341, לפיו מוסלם יעקב ומרים ג'דסי וילדיהם עלו ארצה ביום 22/9/49. כן צוין כי שמעה הייתה בת שלוש שנים בהגיעה וכי נפטרה ביום 18/12/49.
3. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי שמעה מסלם יעקב גדסי נפטרה ביום 2/11/49, בהיותה בת שלוש שנים.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "שמעה מסאלם יעקב גדסי" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום י' בחשון תש"י 2/11/49, בהיותה בת שלוש שנים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה רישומי חברה קדישא סגולה, לפיהם "שמעה מסלם יעקב גדסי" נפטרה בהיותה בת שלוש שנים והובאה לקבורה ביום 2/11/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעה בת מוסלם ומרים גדסי נפטרה מדלקת ריאות ביום 2/11/49 בראש העין, בהיותה בת שלוש שנים.

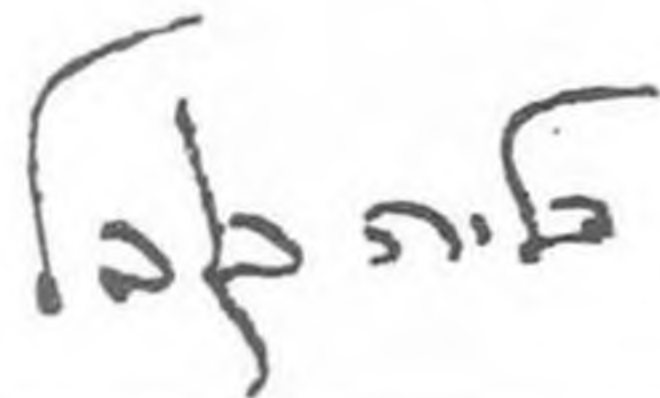
שמעה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין סגולה.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירות של מחנה ראש העין כקובע לגבי מועד פטירתה של שמעה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שמעה ג'דסי.
מספר ת.ז. של האב מוסלם 03069535-7.
מספר ת.ז. של האם מרים 03069536-5.

הנדון: ירחמיאל בן פייבל גם
תיק מספר 53/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' ציפורה גם, אחות התינוק, עלה אביה ארצה מגרמניה בשנת 1949 עם המשפחה. ירחמיאל נולד בגרמניה ביום 14/12/48 והיה בן תשעה חודשים בהגיעו ארצה. המשפחה שוכנה במחנה פרדס חנה.

זמן קצר לאחר העלייה הגיעו שני אנשי הסוכנות היהודית לבית המשפחה והציעו לאב לקחת עמם את ירחמיאל למוסד "יד לבנים" עד שהמשפחה תמצא מגורי קבע. האב מסר לשניים את ירחמיאל ונסע לאחותו שהתגוררה בחיפה.

האחות דחקה באב להוציא את ירחמיאל ולהביאו אליה. האב חזר למחרת היום למוסד על מנת להוציא ממנו את ירחמיאל ושם נאמר לו כי הוא נפטר והובא לקבורה בפרדס חנה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לטענת האחות, מבירור שערכה בחברה קדישא, נאמר לה על ידי פקיד כי שמו של ירחמיאל אכן מופיע ברישומיהם כקבור בפרדס חנה אזור ב', שורה 8, קבר מספר 16, אולם לא הוצאה תעודת פטירה על שמו והדבר מוזר מכיוון שהחל משנת 1947 הוצאה תעודת פטירה לכל נפטר.

לדברי האחות התקבל צו גיוס על שמו של ירחמיאל.

ממצאי החקירה:

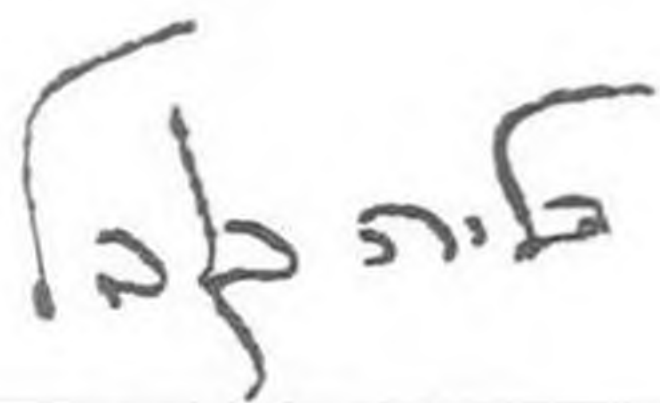
1. הוועדה איתרה רשימת נפטרים מפרדס חנה שערך מר קלמן לוין מנהל מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית בשנת 1966, ממנה עולה כי ירחמיאל גם נפטר ביום ה' י"ז בחשון תש"י 9/11/49, בהיותו בן עשרה חודשים.
2. הוועדה איתרה רישום קבורה של מחנה פרדס חנה, ממנו עולה כי גם ירחמיאל נפטר ביום ה' י"ז בחשון תש"י, בהיותו בן עשרה חודשים.
3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא פרדס חנה, ממנו עולה כי גם ירחמיאל בן פייבל נפטר בהיותו בן עשרה חודשים והובא לקבורה ביום י"ז בחשון תש"י באזור ב' ישן, שורה 8.
4. הוועדה איתרה רישום קבורה נוסף של מחנה פרדס חנה, ממנו עולה כי בן ירחמיאל פייבל נפטר בהיותו בן עשרה חודשים והובא לקבורה ביום י"ז בחשון תש"י בבית העלמין פרדס חנה בחלקה ב', שורה 8, קבר מספר 16.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ירחמיאל בן פייבל גם נפטר ביום 9/11/49, י"ז בחשון תש"י בפרדס חנה, בהיותו כבן עשרה חודשים.

ירחמיאל הובא לקבורה ביום 9/11/49, י"ז בחשון תש"י בבית העלמין פרדס חנה באזור ב' ישן, שורה 8, קבר מספר 16.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. ירחמיאל גם 30126379.

הנדון: עזרא בן יוסף וסעדה עואוי
תיק מספר 54/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' סעדה עואוי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה במהלך שנת 1952 ושוכנה במעברת מסמיה.

עזרא נולד בצריף המשפחה זמן קצר לאחר עלייתם ארצה. לאחר הלידה הועברו עזרא ואמו לטיפול בבית החולים צריפין.

האם היניקה את עזרא מדי יום במשך עשרה ימים ולאחר מכן נמנע ממנה להיניקו. חמישה ימים לא היניקה האם את עזרא ואף קיבלה כדורים למניעת ייצור חלב. ביום החמישה עשר הגיע האב ודרש לראות את עזרא ונאמר לו כי בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לבית המשפחה הגיעו, לדברי העדה, צווי גיוס על שם עזרא.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין, ממנו עולה כי האם "אואני סעדה" ממסמיה הגדולה מעברת נחל שורק, התקבלה למחלקת יולדות ביום 23/1/52, ויצאה ממנה ביום 28/1/52 בתום חמישה ימי אשפוז בלבד.

2. בידי הוועדה מרשם רופא שמסרה המשפחה מיום 28/1/52 על שם "עואוי סעדה" ממעברת מסמיה, ובו רשומות תרופות למניעת ייצור חלב אם.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים צריפין, ממנה עולה כי "תינוק של אזני סעדה" ממעברת "מסמיה הגדולה" נפטר ביום 23/1/52 בבית החולים צריפין בגיל של יום אחד.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

מינו של התינוק מצוין בהודעת הפטירה כנקבה.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בת של סעדה אזני" ממושב "מסמיה הגדולה" נפטרה ביום 23/1/52 בבית החולים הממשלתי צריפין בהיותה בת יום אחד.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בת יוסף וסעדה עואוי נפטרה כתוצאה מחוסר בשלות ביום 23/1/52 בבית החולים צריפין בהיותה בת יום אחד.

האם מסרה בעדותה שנתנה לילוד את השם עזרא. על פי המסמכים שבידי הוועדה הילוד היה ממין נקבה.

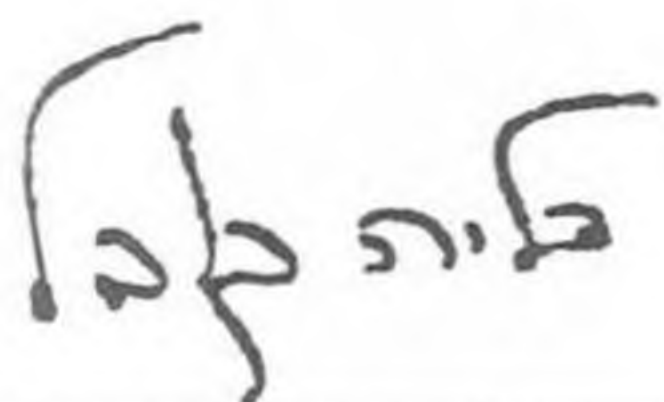
בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורתה.

על אף השיבוש בשם המשפחה בפנקס הפטירות כל יתר הנתונים מצביעים כי התינוקת שנפטרה ביום 23/1/52 היא בתם של סעדה עואוי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

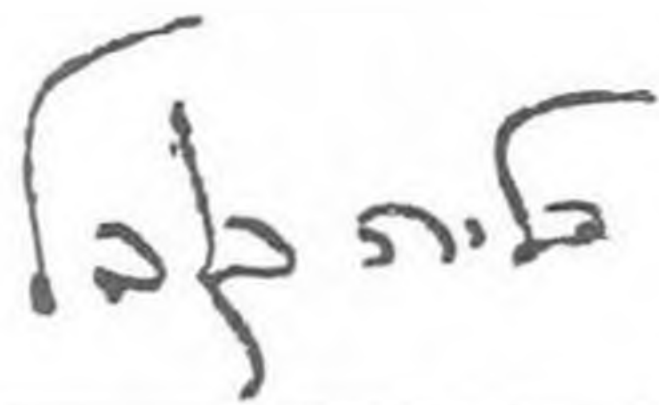
העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב יוסף עואי 075993212.
מספר ת.ז. של האם סעדה עואי 075993220.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של מרדכי.
מספר ת.ז. של האם לולוה 075997320.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יחיא ונעמי שילואן
תיק מספר 56/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעמי שילואן, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, ושוכנה במעברת פרדייה. לאחר כארבע שנים עברה המשפחה להתגורר בראש העין.

במהלך שנת 1955 ילדה האם בן בבית גיסתה. לאחר הלידה הועברה נעמי עם בנה לבית החולים קפלן, שם שהתה כעשרה ימים לדבריה. במהלך תקופה זו לא ניתן לה להיניקו.

כשהגיע האב לבית החולים נמסר לו כי בנו נפטר. לאב הראו מכתב עם חתימת אשתו שהיא מאשרת שבית החולים יטפל בקבורת בנו. אשתו טענה שהיא הוחתמה על מכתב שחרור מבית החולים ולא כפי שמסרו לבעלה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה תעודת רישום פטירה של משרד הפנים, ממנה עולה כי תינוק בן יחיא ונעמה שילואן מספר תעודת זהות 363547/ה נולד ביום 30/7/55 ונפטר ביום 31/7/55 בבית החולים קפלן ברחובות.

מסקנות הוועדה:

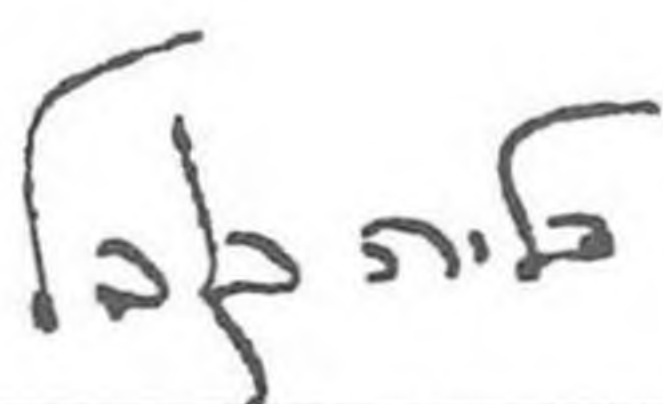
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יחיא ונעמי שילואן נפטר ביום 31/7/55 בבית החולים קפלן ברחובות, בהיותו בן יום.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של התינוק 363547/ה.

הנדון: מרדכי בן סלים ולולוה נגר
תיק מספר 55/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם נאג'ר, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1951 ושוכנה במעברת מסמיה.

זמן מה לאחר העלייה ילדה אם המשפחה את מרדכי בבית החולים צריפין. האם נשארה יחד עם מרדכי בבית החולים כשבוע ימים ולאחר מכן כשביקשה להשתחרר מבית החולים נאמר לה כי מרדכי חולה ועליו להישאר שם.

האם שבה לביתה ושבוע ימים לאחר מכן כשחזרה לקחת את מרדכי נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

שנים לאחר מכן קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של מרדכי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנה עולה כי "בן נגר לולו" ממעברת נחל שורק מסמיה נולד ביום 13/3/52 ונפטר ביום 20/3/52 בבית החולים צריפין.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בן סלם נגר" ממעברת מסמיה נחל שורק נפטר ביום כ"ג באדר תשי"ב 20/3/52 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן שבעה ימים.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנו עולה כי גופתו של "בן נגר לילי" נותחה ביום 20/3/52, בהיותו בן שבעה ימים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרדכי בן סלם ולולוה נאג'ר נפטר כתוצאה מחוסר בשלות ביום 20/3/52 בבית החולים צריפין, בהיותו בן שבעה ימים.

השם מרדכי ניתן לתינוק על ידי המשפחה בטרם טקס ברית המילה.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הנדון: סלמה שולה בת סעיד ונעמי אשוואל
תיק מספר 57/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעמי אשוואל, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סלמה בהיותה בת שנתיים וחצי. המשפחה שוכנה בעין שמר.

שבוע לאחר הגיעם ארצה נלקחה סלמה לבית התינוקות שבמחנה שם שהתה כשבועיים. בפרק זמן זה חלו שני אחיה והאם נסעה לבקרם בבית החולים בפרדס חנה. באחד הימים בהגיע האם לבקר את סלמה בבית התינוקות שבעין שמר, לא מצאה אותה במקום.

לאחר בירור נאמר לאם כי בתה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה עין שמר א', ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 64697, לפיו "סעיד סעיד ונעמה אשול" ושלושת ילדיהם עלו ארצה ביום 9/10/49. כן צוין כי סלמה הייתה בת עשרה חודשים בהגיעה.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירה/קבורה ממחנה עין שמר תעודת עולה מספר 64697, ממנו עולה כי "סלמה סעיד סעיד אשול" עלתה ארצה ביום 9/10/49 בהיותה בת עשרה חודשים והובאה לקבורה בכרכור.
3. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין פרדס חנה, לפיו "סלמה אסתר סעיד אשול" נפטרה ביום י"ט בתשרי תש"י 12/10/49 בהיותה בת חודשיים.
4. בידי הוועדה רשימת נפטרים של יוצאי תימן מפרדס חנה שערך קלמן לוין מהסוכנות היהודית בשנת 1966, לפיה "סלמה אסתר אשל" בת החודשיים נפטרה ביום י"ט בתשרי תש"י 12/10/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סלמה (שולה) בת סעיד ונעמי אשוואל נפטרה ביום 12/10/49, בהיותה בת עשרה חודשים, וזאת שלושה ימים לאחר עלייתה לארץ.

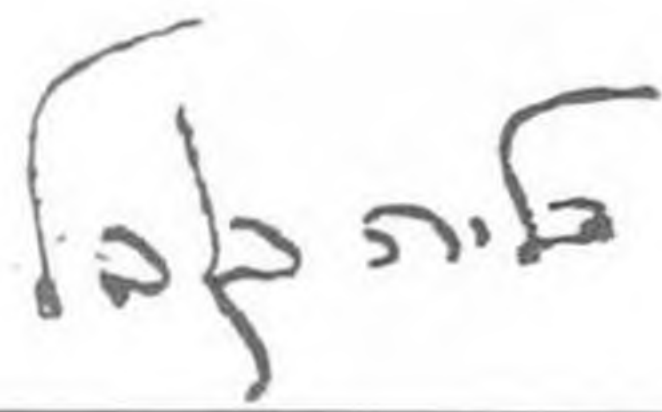
סלמה (שולה) הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין פרדס חנה (כרכור).

אין ספק בזיהויה של סלמה המתבסס על רשימת הנפטרים מעין שמר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סלמה 04139923-9.
מספר ת.ז. של האב סעיד 041399197.

הנדון: סאלם בן יחיא ושמעה עוקבי
תיק מספר 58/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמעה עוקבי, אם הילד, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סאלם שהיה כבן חמש שנים, ושוכנה במעברת זנגריה שליד ראש פינה בגליל.

לאחר זמן מה חלה סאלם ונלקח לרופא בראש פינה שהפנה אותו לבית החולים רמב"ם. באחד הימים כשבאה האם לבקרו ראתה אותו מבעד לחלון וחזרה לביתה.

כעבור שבוע כשהגיעה האם בשנית לבית החולים נאמר לה שכנה הועבר למשרד הבריאות. בהגיעה למשרד הבריאות, הופנתה שוב לבית החולים ושם נאמר לה כי בנה נפטר והובא כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לאור שיחה שניהלו חוקרי הוועדה עם האם לאחר מתן העדות התברר כי המשפחה שוכנה עם עלותה ארצה במעברת ראש העין ורק לאחר זמן עברו לראש פינה.

האם ציינה כי ראתה את סאלם במשך חודש בבית החולים, ובאחד הימים בהגיעה הופנתה למשרד הבריאות. שם קיבלה פתק ירוק שאת משמעות הכתוב בו לא הבינה. בהגיעה למחנה נאמר לה כי נרשם בפתק כי בנה נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה צו גיוס על שמו של סאלם.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "יחיא מוסא ושמעה עוקבי" ושני ילדיהם נכנסו למחנה ראש העין ביום 20/9/49 ועזבו לראש פינה ביום 31/5/50. כן צוין כי סלם היה בן שנתיים בהגיעו ארצה.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "אוגבי שלום" מזנגריה ראש פינה נפטר ביום 12/10/51 בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אוגבי שלום זכריה" מזנגריה נפטר ביום 12/10/51 בבית החולים בחיפה, בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סאלם בן יחיא ושמעה עוקבי נפטר מדלקת קרום המוח ביום 12/10/51 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן חמש שנים.

לגבי גילו של סאלם הוועדה מסתמכת על יגמן פטירות של בית החולים רמב"ם.

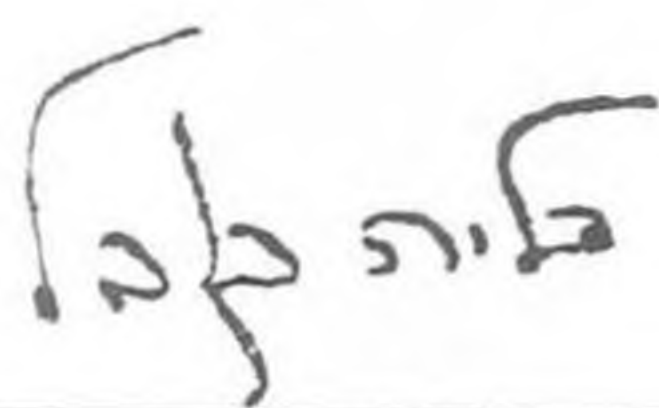
לא אותר מקום קבורתו.

אין ספק בזיהויו של סאלם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת הזהות של סאלם 000682484.

הנדון: (שלישייה) בני אהרון וחממה דנין
תיק מספר 59/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חממה דנין, אם השלישייה, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 ושוכנה במעברת ראש העין.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה ילדה האם שלישייה באוהל המשפחה. לאחר הלידה נלקחה עם ילדיה לבית החולים דג'אני ביפו.

חמישה ימים לאחר מכן שוחררה האם לביתה ואילו ילדיה נשארו בבית החולים. לא נאמר כי יוחזרו אליה ברגע שיבראו, אך מאז לא נודע למשפחה מה עלה בגורלם.

ההורים לא ראו גופות או חלקות קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה לגבי השלישייה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54939, לפיה ההורים אהרון חיים וחממה דנין, עלו ארצה ביום 19/9/49 ושוכנו בבית העולים בראש העין.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ד', לפיו אהרון וחממה דנין הינם נושאי תעודת עולה מספר 54939.

3. בידי הוועדה טופס ריכוז חולים מבית החולים דג'אני, לפיו "חממה אונדין", ממחנה העולים ראש העין ילדה בביתה שלישייה ביום 18/10/49.

4. הוועדה איתרה יומן לידה של בית החולים דג'אני, לפיו "חממה דנין" ילדה שלישיית בנות במחנה "ביום 18/10". כן צוין כי הבת הראשונה שקלה 830 גרם, הבת השנייה שקלה 700 גרם והבת השלישית שקלה 760 גרם. בהערות נרשם: "כל השלושה נפטרו ביום הראשון לאחר הלידה".

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות בו שלושה רישומים, כל אחד מתייחס ל"בת של חממה ואליהו אונדין" ממחנה ראש העין שנפטרה ביום כ"ו בתשרי תש"י, 19/10/49 בבית החולים ליולדות וילדים יפו, בהיותן בנות יום.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

6. בידי הוועדה שלושה רישיונות קבורה, לפי כל אחד מהם "בת של אונדין וחממה אליהו" ממחנה עולים ראש העין שנפטרה בת יום כתוצאה מחולשת חיים, והובאה לקבורה בתל אביב.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "ילדי תאומים שלישייה של אליהו וחממה אונדין" ממחנה העולים ראש העין נפטרו בבית החולים דג'אני והובאו לקבורה בבית העלמין קריית שאול ביום כ"ו בתשרי תש"י.

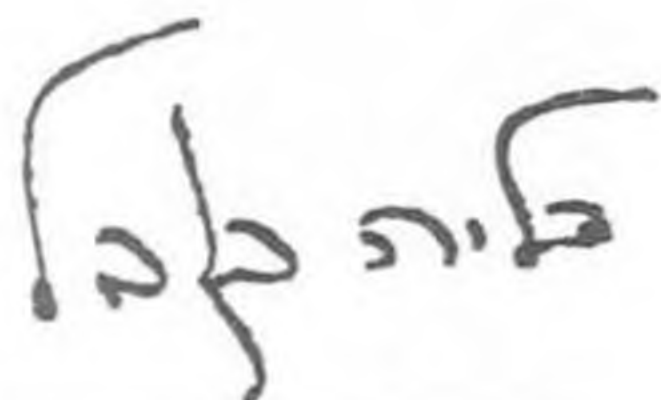
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי השלישייה בנות אהרון וחממה דנין נפטרו מחולשת חיים ביום 19/10/49 בבית החולים דג'אני ליולדות וילדים ביפו, בהיותן בנות יום.

הלידה המוקדמת התרחשה כחודש לאחר עליית המשפחה לארץ.

השלישייה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקות.
נשלח מכתב רשום לגב' חממה דנין אודות מספרי תעודות הזהוי ולא נעננו.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת יוסף וסעדה ענקי
תיק מספר 60/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף ענקי, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה בראש העין ולאחר מכן עברה להתגורר בזנגריה (אליפלט).

זמן מה לאחר המעבר לזנגריה ילדה אם המשפחה בת בבית חולים בטבריה. שבוע ימים לאחר הלידה שוחררה האם לביתה והתבקשה לשוב למחרת בכדי להניק את התינוקת. מששבו ההורים למחרת היום לבית החולים, נאמר להם כי התינוקת חשה ברע והתבקשו לשוב למחרת היום. כששבו ההורים לבית החולים בפעם השנייה נאמר להם כי בתם נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי יוסף יחיא ענקי עלה ארצה ביום 19/9/49 והתגורר בבית העולים ראש העין ולאחר מכן עבר להתגורר בכפר עבודה זנגריה.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "יוסף יחיא וסעדה ענאקי" מספר תעודת עולה 54943 עזב את מחנה ראש העין ביום 31/5/50 ועבר להתגורר בראש פינה.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא טבריה, ממנו עולה כי "בת של עוקבי סעדה" מזנגריה נפטרה ביום 10/1/51 בשל היותה "עובר מת".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בת של יוסף וסעדה ענקי נפטרה ביום 10/1/51 והובאה לקבורה בבית העלמין טבריה.

חוקרי הוועדה סרקו באופן מקיף את רישומי משרד הפנים וחקירתם העלתה כי רק אדם אחד בשם עוקבי היה רשום בזנגריה ביום 1/9/50 כרוק. על כן סביר להניח כי השם עוקבי הינו שיבוש השם ענקי דבר ההופך את הזיהוי לוודאי. בשל ציון שם האם וההתאמה במועדים.

בהיותה נפל לא צוין מקום קבורתה.

הנדון: שמעה-שושנה בת אברהם וחמאמה גברא
תיק מספר 62/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל גרשי (גברא) אחות התינוקת עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם שמעה בת השנתיים ושוכנה בעין שמר.

זמן מה לאחר עליית המשפחה, חשה שמעה ברע והועברה על ידי דודה לבית התינוקות לשם קבלת טיפול רפואי. למחרת כששב דודה לבקרה נאמר לו כי שמעה נפטרה.

האב הלך אף הוא לברר מה עלה בגורלה של שמעה, ושומר בית התינוקות אמר לו כי שמעה לא נפטרה וכי היא נמצאת בבית חולים בחיפה, אך הרופא בבית התינוקות עמד על כך ששמעה אכן נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 13452, לפיה "אברהם אברהם יצחק וחמאמה גברה" עלו ארצה ביום 8/3/50 ועברו להתגורר בשער עלייה.

כן צוין כי שמעה היתה בת שנתיים בעת עלייתה ארצה וכי היא "נפטרה בחיפה".

2. בידי הוועדה מכתב הפניה מבית הילדים עין שמר מיום 29/3/50 לבית החולים הממשלתי ובו רשומות בשפה גרמנית הוראות תזונה בעבור "שמעה בת אברהם יצחק גברה".

3. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "שמעה בת אברהם יצחק גברה" בת השנתיים התקבלה לבית החולים ביום 29/3/50 באבחנה של דלקת ריאות ותת תזונה.

כן צוין כי: הילדה נתקבלה במצב קשה ביותר באבחנה של התייבשות ודלקת ריאות והיא נפטרה ביום 1/4/50 כתוצאה מדלקת ריאות.

4. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "גדרה שמעה בת אברהם יצחק" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 1/4/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מספר 328/50, ממנו עולה כי "גדרה שמעה בת אברהם יצחק" מעין שמר ב', נפטרה ביום 1/4/50 בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

6. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "גדרה שמעה בת אברהם יצחק" בת שנתיים מעין שמר הובאה לקבורה ביום ט"ז בניסן 4/4/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה מספר 328/50.

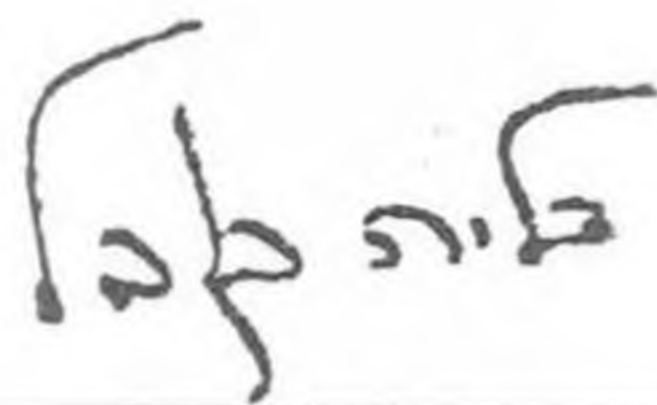
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעה (שושנה) בת אברהם וחמאמה גברא נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 1/4/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת שנתיים וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

שמעה הובאה לקבורה ביום 4/4/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

למרות השיבוש הקל בשם משפחתה של שמעה, הרי שאין ספק בזיהויה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמעה 240278.
מספר ת.ז. של האב אברהם גברא 241199.
מספר ת.ז. של האם חמאמה גברא 241200.

הנדון: צדוק בן סאלם (שלום) וצביה חתוקה
תיק מספר 64/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' זוהרה צוברי (חתוקה), אחותו של צדוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם צדוק בשנת 1949, ושוכנה במחנה העולים בראש העין.

באחד הימים הגיעה אחות לאוהל המשפחה לקחת את צדוק לבית התינוקות ואמרה לאמו, כך מוסרת אחותו של צדוק, שצריך לחסנו כי יש הרבה מחלות במחנה. האם הגיעה לבית התינוקות במשך כשבוע והאכילה את צדוק שהיה כבן שנתיים.

באחד הימים בבואה למקום לא הורשתה להיכנס. היא נכנסה בכוח דרך החלון והאכילה את צדוק. לאחר מכן הוצאה מן המקום בכוח. לאחר זמן מה בחזרה לבית התינוקות נמסר לה כי צדוק נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

מספר שנים לאחר מכן ביררה המשפחה בחברה קדישא ונמסר להם מספר הקבר אלא שעל פי הנתונים הללו, קבור שם אדם אחר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 53759), לפיה סאלם וצביה חתוקה ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 28/9/49, כן צוין כי "צלח" היה בן שנתיים בהגיעו.
 2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', ממנו עולה כי סאלם וצביה חתוקה ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 28/9/49. כן צוין כי צאלח היה בן שנתיים בהגיעו. כן צוין כי צאלח נפטר ביום 15/11/49.
 3. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ירושלים, לפיו "סלח בן סלם חדיקה" (כך במקור) אושפז ביום 6/11/49 "סבל מדיסטרופיה ותת תזונה הוא התייבש וסבל מרעלת. העלייה המהירה באוכל אשר נראתה כמוצדקת אחרי הטבת השילשול, לא נסבלה על ידי הילד" והוא נפטר ביום 13/11/49.
 4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "צאלח בן סאלם חתוכה" ממחנה עולים ראש העין נפטר ביום 14/11/49 במחנה ראש העין בהיותו בן שנתיים.
- סיבת המוות: דלקת מעיים.
5. הוועדה איתרה הזמנת קבורה מיום 15/11/49 ממחנה עולים ראש העין עבור חברה קדישא פתח תקווה, לפיה הם מתבקשים לסדר את קבורתו של צאלח סאלם חתוכה.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה לפיו צאלח בן סאלם חתוכה ממחנה העולים ראש העין נפטר כתוצאה מדלקת מעיים בהיותו בן שנתיים, והובא לקבורה ביום 15/11/49 בבית העלמין בפתח תקווה.

7. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי צאלח בן סאלם חתוכה נפטר במחנה העולים ראש העין בהיותו בן שנתיים, והובא לקבורה ביום כ"ג בחשוון תש"י, 15/11/49, בחלקת הילדים שורה א', קבר מספר 51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צדוק בן סאלם (שלום) וצביה חתוקה נפטר ביום 13/11/49 במחנה ראש העין, בהיותו בן שנתיים, פחות מחודשיים לאחר עליית המשפחה לארץ.

מועד הפטירה נקבע על פי התיק הרפואי.

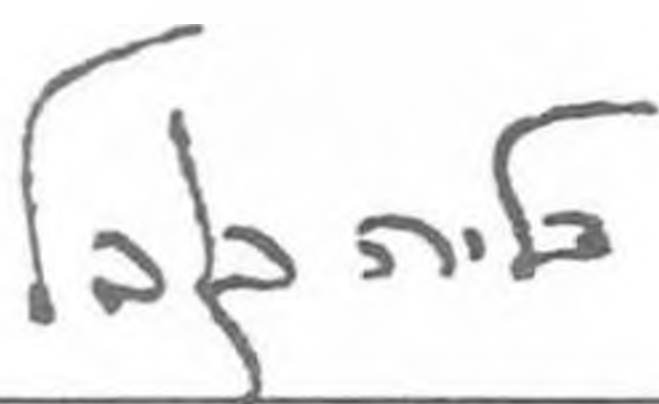
צאלח הובא לקבורה ביום 15/11/49 בפתח תקווה בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים שורה א', קבר מספר 51.

השמות צדוק וצאלח הינם זהים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של צדוק 3064078.
מספר ת.ז. של האב סאלם חתוקה 3064075.
מספר ת.ז. של האם צביה חתוקה 3064076.

הנדון: אופירה בת רדא וסעידה ברהאן
תיק מספר 65/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סעידה ברהאן, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר מכן ילדה האם בת בצריף המשפחה. לאחר הלידה נלקחו האם ובתה לבית החולים בחיפה ובאותו יום חזרו למחנה. בהגיעם למחנה נלקחה אופירה לבית התינוקות בעין שמר. האם באה להיניקה מדי יום במשך שבועיים.

באחד הימים בתום תקופה זו, ראתה האם את בתה מונחת על שולחן ונאמר לה כי בתה חולה וזקוקה לאשפוז בבית החולים בפרדס חנה. כעבור יומיים ביקשה האם ממנהל המחנה שיכרר מה שלום אופירה. לאחר בירור נאמר לה כי בתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה עין שמר א' ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 51397, לפיו הוריה של אופירה: "רדא אהרון וסעידה ברהן" הופנו למחנה עין שמר.

בדף נוסף רשומים שמות הוריו של רדא אהרון ברהאן: "אהרון חיים וסעידה אהרון" וצוין מספר תעודת עולה שלהם 51396 וכי עלו ארצה ביום 17/10/49.

הורי אופירה אף הם עלו ביום 17/10/49.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "אופירה אברהם חיים" מבית העולים פרדס חנה (א') נפטרה ביום 17/1/50 בבית החולים בעפולה, בהיותה בת חודש.

סיבת המוות: חוסר בשלות ודלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של מחנה עין שמר ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 51397, ממנו עולה כי "אופירה בת רדא אהרון בראן" נולדה ביום "23/12" ונפטרה ביום 15/1/50, בהיותה בת שלושה שבועות והובאה לקבורה בעפולה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אופירה בת רדא אהרון וסעידה ברהאן הובאה מבית העולים פרדס חנה לבית חולים בעפולה שם נפטרה ביום 17/1/50, בהיותה כבת שלושה שבועות.

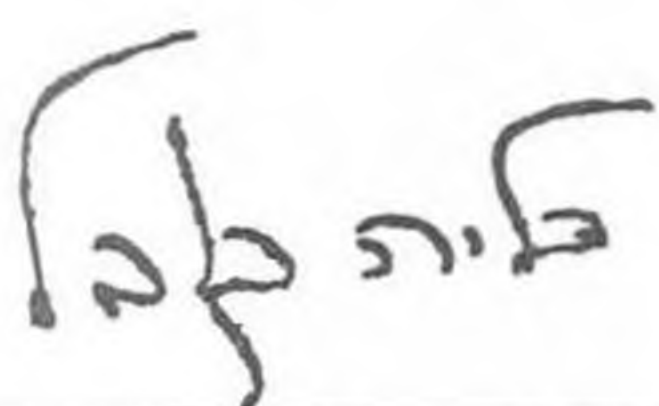
אופירה הובאה לקבורה בעפולה, אך בשל היותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

תאריך פטירתה נקבע בהסתמך על הרישום בפנקס הפטירות של משרד הבריאות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של אופירה.

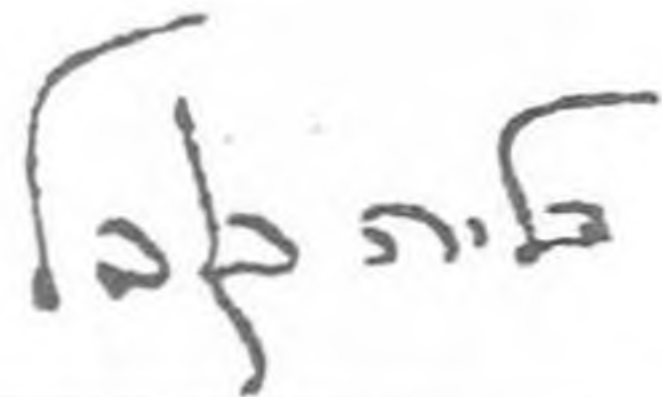
מספר ת.ז. של האב רדא ברהאן 4148626-7.

מספר ת.ז. של האם סעידה ברהאן 4148627-5.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב יוסף ענקי 005699426.
מספר ת.ז. של האם סעדה ענקי 005699434.

הנדון: אלטר בן יהושע ורחל קויפון (קאופמן-באום)
תיק מספר 68/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה אדלשטיין, אם התינוק, היא עלתה ארצה מרומניה בשנת 1951 יחד עם בן אחותה ושוכנה תחילה בשער עלייה ולאחר מכן עברה להתגורר בפרדס חנה.

חודשיים לאחר העלייה, נולד אלטר בבית החולים הילל יפה בחדרה. אלטר הועבר לבית התינוקות בפרדס חנה בשל תנאי מזג האוויר הקשים והאם באה להיניקו שם מדי יום. חמישה חודשים לאחר מכן, סבל אלטר משילשולים ונלקח לבית החולים פרדס חנה לקבלת טיפול רפואי. האם השאירה את אלטר במקום וזה היה ביום ראשון של השבוע. משחזרה למחרת על מנת לבקרו, ראתה אותו מחייך ונאמר לה כי ישוחרר למחרת היום.

למחרת היום, נמסר לאם על ידי נציג המחנה בשם אליעזר ברגר, כי בנה נפטר ועליה לנסוע לבת גלים על מנת לחתום על מסמכי הקבורה. האם נסעה עם אליעזר ברגר לבת גלים וחתמה על המסמכים שהוצגו בפניה.

האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

משיחה שקיימו חוקרי הוועדה עם הגב' שושנה אדלשטיין עולה כי בעת עלייתה ארצה היתה בהליכי גירושין מבעלה ועל כן השתמשה גם שם 'באום' במקביל לשם 'קויפון'.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת לידה שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "אלתר בן רחל ויהושע קויפון (קאופמן)" נולד ביום א' באדר ב' התשי"א 9/3/51 בבית החולים בחדרה.

2. בידי הוועדה פנקס לידות של משרד הבריאות חדרה, ממנו עולה כי "אלתר בן יהושע ורחל קויפון" מפרדס חנה ב', נולד ביום 9/3/51 בבית החולים חדרה.

3. הוועדה איתרה רשימת נפטרים של מחנה פרדס חנה, ממנה עולה כי "באום אלתר (ישור)", נפטר ביום 14/8/51 בשעה "21:00" כתוצאה מדיזנטריה.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "באום אלתר יהושע" מפרדס חנה ב', נפטר ביום 15/8/51 בבית החולים הממשלתי, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

הנדון: בנימין (זאב הרצל) בן חיים ואורידה שלי
תיק מספר 69/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' טוני בן שבת, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתוניס בשנת 1949 ושוכנה במחנה בית ליד.

זמן קצר לאחר עליית המשפחה, ילדה האם את בנימין. האם אושפזה בגין דיכאון לאחר הלידה בבית חולים כשהאב נשאר סמוך למקום אשפוזו.

בנימין הועבר לבית הילדים במחנה ואחותו הבכורה שהיתה כבת 16 שנים באה לבקרו מדי יום. באחד הימים כשהגיעה האחות לבקר את בנימין, נאמר לה כי בנימין שהיה כבן חודשיים וחצי, נפטר וכבר הובא לקבורה.

אחיותיו מסרו בעדותם כי נאמר שהתינוק כבר נקבר בהר הרצל או בהר הזיתים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי חיים ואורידה שלי עלו ארצה מתוניס ביום 11/5/49.
2. הוועדה איתרה יומן רישום לידות של משרד הבריאות חדרה, ממנו עולה כי בנימין בן אורידה וחיים שלי נולד ביום 11/7/49 בבית החולים ברנדייס. כן צוין כי ההורים התגוררו אותה עת בבית העולים בית ליד ג'.
3. הוועדה איתרה בארכיון משרד הסעד מכתב מיום 17/7/49 המופנה למזכירות מחנה העולים בית ליד ג' מבית החולים ברנדייס ובו בקשה לקלוט חזרה בבית התינוקות את תינוקה של העולה "שלי אורידה" וזאת עקב אשפוזו של האם בבית החולים לבריאות הנפש "גן מגד".
4. הוועדה איתרה מכתב הפניה של משרד הסעד מיום 25/7/49 למוסד בית התינוקות ויצ"ו ירושלים, ובו בקשה לקלוט את הילדים "שלי תינוק" שנולד ביום 8/7/49 ו-וייאן שלי שנולדה בשנת 1947 מבית העולים בית ליד ג', וזאת עקב אשפוזו של האם בבית החולים לבריאות הנפש מיד אחרי הלידה.
5. הוועדה איתרה מכתב הערה לתיק משפחת שלי במשרד הסעד מיום 3/8/49 בו נכתב: "העובדת מבית העולים הודיעה שהתינוקת מתה, רק היום נסע האב להביא את הילדה ווייאן לבית תינוקות ירושלים. יש לברר סיבת מות של התינוק".
6. הוועדה איתרה בארכיון משרד הסעד פתקה בכתב יד מיום 12/8/49 בה נכתב כי "התינוק שלי מת ולא סודר, הילדה שלי ווייאן טרם סודרה".

7. הוועדה איתרה מכתב של הגב' צפורה בלוך, האחראית על מחלקת האומנה בשירות הסעד מיום 31/8/49 למחלקת חשבונות בו נכתב: "נא לרשום לפניכם כי התינוק שלי מת ולא סודר, הילדה שלי ויויאן טרם סודרה".

מסקונות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנימין (זאב הרצל) בן חיים ואורידה שלי אמור היה להישלח למוסד ויצ"ו ירושלים וזאת עקב מחלת האם אך נפטר בטרם הגיעו למוסד. המינוח "לא סודר" במסמכי משרד הסעד מתייחס לבנימין.

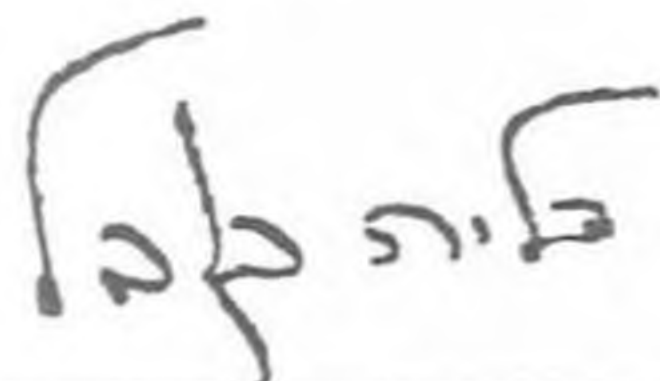
בנימין נפטר בבית החולים ברנדייס בתחילת חודש אוגוסט 1949 בהיותו כבן שלושה שבועות.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של בנימין.
מספר ת.ז. של האם אורידה שלי 000480400.

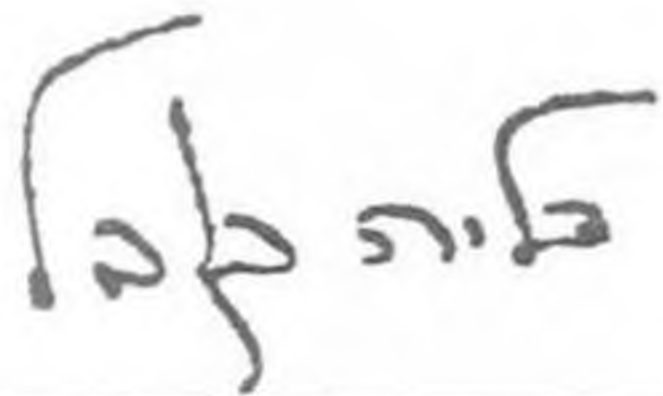
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אלתר בן יהושוע ורחל קויפון (קאופמן-באום), נפטר כתוצאה מדיזנטריה ביום 14/8/51 בבית החולים בפרדס חנה, בהיותו כבן חמישה חודשים.

הוועדה מסתמכת על רשימת הנפטרים של מחנה פרדס חנה כקובעת לגבי מועד פטירתו.

אין בידי הוועדה כל ממצאים היכולים להצביע על מקום קבורתו של אלתר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אלתר קאופמן 5067358.

הנדון: רחל בת מעודה ורעיה כהן
תיק מספר 70/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' צביה כהן, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בספטמבר 1949 יחד עם רחל ושוכנה בראש העין.

האם נפטרה בתימן קודם לעליית המשפחה ולפיכך הופקדה האחות צביה על הטיפול ברחל בת החצי שנה. שעות אחדות לאחר הגיעם למחנה ראש העין נבדקה רחל על ידי רופא המחנה והועברה לבית התינוקות ומשם למקום בלתי ידוע.

בעדות מציינת הגב' צביה כהן כי ניסתה לאתר את רחל בבית החולים דג'אני ביפו, שכן שמעה מאחד האנשים במחנה כי לשם הועברה אחותה. אך בבית החולים שמעה שתי גרסאות: לפי האחת רחל נמסרה לאימוץ ולפי השנייה היא נפטרה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53909 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי האב: מעודה עוואד כהן וארבעת ילדיו עלו ארצה ביום 29/9/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין המתייחס לכרטיס מספר 1080 ולתעודת עולה מספר 53909, ממנו עולה כי "רחל בת מעודה עוואד כהן" נכנסה למחנה עם משפחתה ביום 29/9/49 בהיותה כבת שלושה חודשים.
3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים דג'אני יפו, ממנו עולה כי רחל כהן ממחנה ראש העין התקבלה לבית החולים ביום 29/9/49, בהיותה בת חמישה חודשים.
4. כן צוין כי: רחל הובאה לבית החולים "בלי פרטים", המצב הנוכחי נרשם בגיליון: "ילדה במצב כללי קשה מאוד טוקסית (רעלת), הפסד מים גדול... מצב תזונתי ירוד". בהמשך מצוין כי מצבה של רחל הידרדר והוגדר כקשה ביותר ומלווה בהקאות עד לפטירתה ביום 30/9/49 כתוצאה מרעלת.
4. בידי הוועדה פתק ובו רשימת נפטרים ממחנה ראש העין, ממנה עולה כי כהן רחל נפטרה ביום 1/10/49, בהיותה בת חמישה חודשים.
5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי רחל כהן ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום ח' בתשרי תש"י 1/10/49 בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

6. בידי הוועדה תעודת פטירה, ממנה עולה כי רחל כהן ממחנה העולים ראש העין נפטרה כתוצאה מרעלת ביום ח' בתשרי תש"י 1/10/49 בבית החולים לילדות וילדים, בהיותה בת חמישה חודשים.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי כהן רחל ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת חמישה חודשים. רחל הובאה לקבורה ביום ט' בתשרי תש"י 2/10/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 5, קבר מספר 32.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת מעודה ורעיה כהן נפטרה כתוצאה מרעלת בבית החולים דג'אני יפו ביום 30/9/49, בהיותה בת חמישה חודשים.

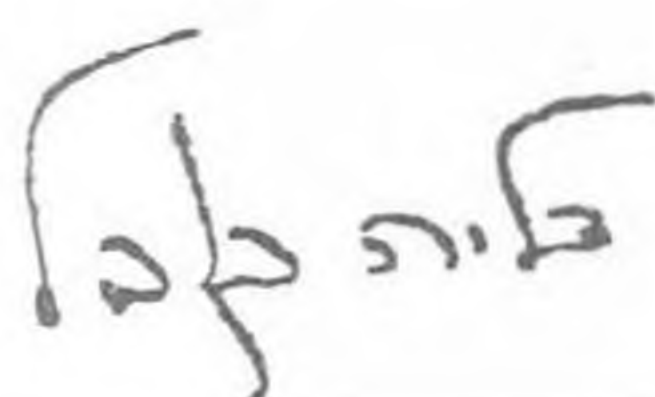
רחל הובאה לקבורה ביום 2/10/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 5, קבר מספר 32.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתה של רחל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רחל 030646905.

הנדון: 2 ילדים - שמעון ויצחק בני אהרון ויונה (חממה) שלום
תיק מספר 71/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' יונה שלום, אם הילדים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שמעון בהיותו בן תשעה חודשים ושוכנה במחנה עתלית.

יומיים לאחר העלייה סבל שמעון משילשולים ונלקח על ידי אחיות המחנה לבית החולים שבמקום. האם באה לבקרו במשך יומיים, ביום השלישי כשהגיעה לבית החולים לבקרו, נאמר לה כי שמעון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של שמעון.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

מעדות האב לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי מיום 4/5/67, עולה כי כשלושה שבועות לאחר הגיעם למחנה עתלית סבל שמעון משילשולים ונלקח לבית החולים רמב"ם וחמישה ימים לאחר מכן נפטר.

בעדותה לפני הוועדה, ציינה האם, כי בשנת 1952 ילדה את התאומים יצחק וצדוק בבית החולים הישן בחדרה. המשפחה התגוררה באותה עת במעברת אגרובנק.

ארבעה חודשים לאחר הלידה הגיעה לבית המשפחה עובדת סוציאלית והציעה להורים להעביר את התאומים לבית החולים רמב"ם וההורים נענו להצעה.

ארבעה ימים לאחר שהועברו לרמב"ם נמסר להורים כי עליהם לבוא ולקחת את צדוק חזרה הביתה. שבוע לאחר מכן נשלח לבית המשפחה במעברת אגרובנק מברק ובו נכתב כי יצחק נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של יצחק.

מעדות האב לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי מיום 4/5/67, עולה כי משאושפז הבן יצחק, מסר האב את השם: יצחק אהרון שוקר. בשאלון פרטי נעדר ששלחה המשפחה נרשם, כי יצחק נולד ביום 21/9/52.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של יצחק. כן קיבלה המשפחה, לבקשתה, תעודת פטירה מיום 3/7/90 לפיה יצחק נפטר ב-00/12/63.

ממצאי החקירה - לגבי שמעון:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 32461, ממנה עולה כי "אהרון שוקרי סלם" ואשתו חממה ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 29/6/49 ושוכנו במחנה עתלית. כן נרשם כי שמעון היה בן תשעה חודשים בהגיעו ובצד שמו נרשם 'נפטר'.

2. בידי הוועדה מכתב הפניה נושא תאריך 28/10/49 מבית העולים עתלית לבית החולים רמב"ם, ובו בקשה לאשפז את "שמעון חורון" בן שנה, שהגיע ארצה "לפני 4 חודש" שסובל ממלריה ודלקת ריאות.

יצוין כי למכתב הפניה זה צורף פתק נלווה המיועד ל"רופא המטפל", ממנו עולה כי מצבו של שמעון הורע וכי אינו רוצה לינוק.

3. בידי הוועדה גיליון חולה מספר 9621 של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "חרון שמעון" מבית העולים עתלית נכנס לבית החולים רמב"ם ביום 28/10/49 בהיותו בן שנה ונפטר ביום 29/10/49 כתוצאה מדלקת קרום המוח ודלקת ריאות.

4. בידי הוועדה הודעת פטירה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנה עולה כי "חרון שמעון" מבית העולים עתלית נפטר ביום 29/10/49 בבית החולים רמב"ם כתוצאה מדלקת קרום המוח ודלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "חרון שמעון" מבית העולים עתלית נפטר ביום 29/10/49 בבית החולים הממשלתי רמב"ם, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת קרום המוח.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "תינוק אהרון שמעון" (עולה חדש מעתלית) נפטר בהיותו בן שנה והובא לקבורה ביום 30/10/49 בחלקת התינוקות במקום.

מסקנות הוועדה – לגבי שמעון:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן אהרון ויונה שלום נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת קרום המוח ביום 29/10/49 בבית החולים הממשלתי רמב"ם בהיותו בן שנה, וזאת ארבעה חודשים לאחר עלייתו לארץ.

שמעון הובא לקבורה ביום 30/10/49 בבית העלמין מחנה דוד חיפה בחלקת התינוקות.

יש להניח כי השיבוש הקל שחל בשם המשפחה מקורו בכתב ידו רצוף השגיאות של רופא המחנה.

ממצאי החקירה – לגבי יצחק:

1. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "יצחק בן אהרון שוקרי", בן חודשיים ממעברת אגרוכנק 260 אושפז בבית החולים ביום 26/11/52. שבוע לפני קבלתו, חדל יצחק לאכול כרגיל והתחיל להקיא, שילשל וסבל מחום נמוך. הכבד גדל באופן ניכר והוא נפטר ביום 11/12/52.

כן מצוין בגיליון המחלה כי בנתיחה שלאחר המוות אובחנה אצל יצחק דלקת ריאות קשה, ניזון שומני של הכבד ודלקת לוע.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "שוקרי אהרון יצחק" בן חודשיים ממעברת אגרוכנק 260 נפטר ביום 11/12/52 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה, שהוצאה ביום 21/5/67, כ-15 שנה לאחר מועד הפטירה, ממנה עולה כי "שוקרי יצחק" בן חודשיים מחיפה נקבר ביום 6/1/53 בבית העלמין בחלקת הילדים של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה - לגבי יצחק:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן אהרון ויונה שלום נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 11/12/52 בבית החולים רמב"ם בהיותו כבן חודשיים, כאשר סיבת המוות נקבעה גם על פי תוצאות נתיחה שלאחר המוות.

על פי התעודה שהוצאה על ידי חברה קדישא כ-15 שנה לאחר המוות, הובא יצחק לקבורה ביום 6/1/53 בבית העלמין בחלקת הילדים של מחנה דוד.

אין לוועדה הסבר לעניין האיחור הרב שבקבורה אם אכן נקבר יצחק בתאריך זה.

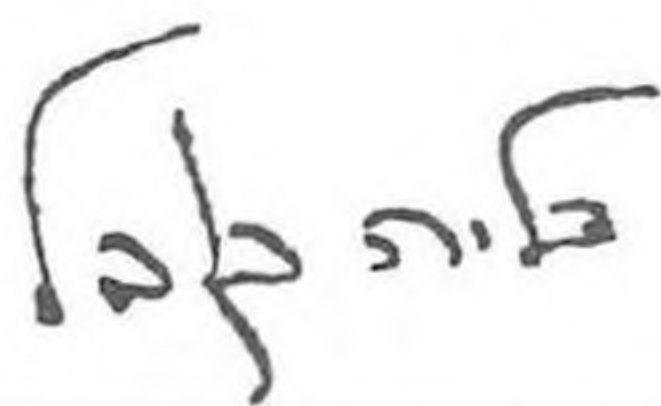
אין ספק בזיהויו של יצחק.

לגבי תעודת הפטירה של משרד הפנים הרי שהתייחסות בעניין תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יצחק 5132857-3.
אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של שמעון.

מספר ת.ז. של האב אהרון שלום 00567500-4.

מספר ת.ז. של האם חממה (יונה) שלום 00567502-0.

מספרי תעודת הזהות נמסרו על ידי הוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן.

5. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית של בית החולים דג'אני יפו, ממנה עולה כי רחמים בן יהודה כהן ממושב בית עריף מספר 10, נולד ביום 2/9/55 ונפטר ביום 24/11/55 בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: צהבת, דלקת ריאות וחוסר בשלות.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי כהן רחמים מבית עריף 10, נפטר ביום י"ג בכסלו תשט"ז 24/11/55 בבית החולים דג'אני בהיותו בן חודשיים. בו ביום הובא רחמים לקבורה בבית העלמין קריית שאול בחלקת הילדים גוש 5, אזור ג', שורה 5, קבר מספר 37.

מסקנות הוועדה:

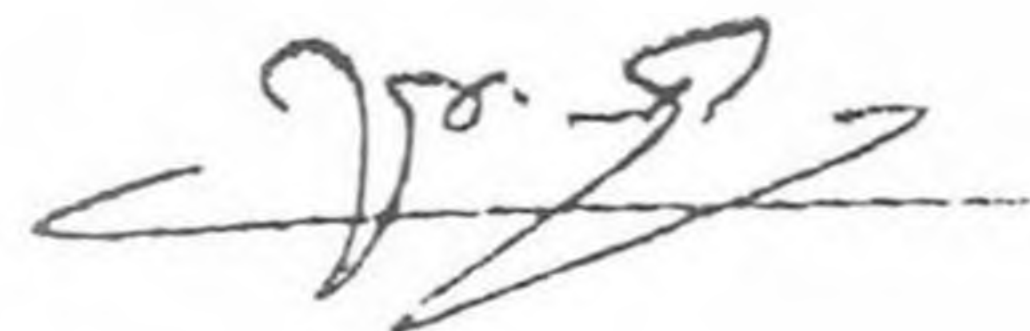
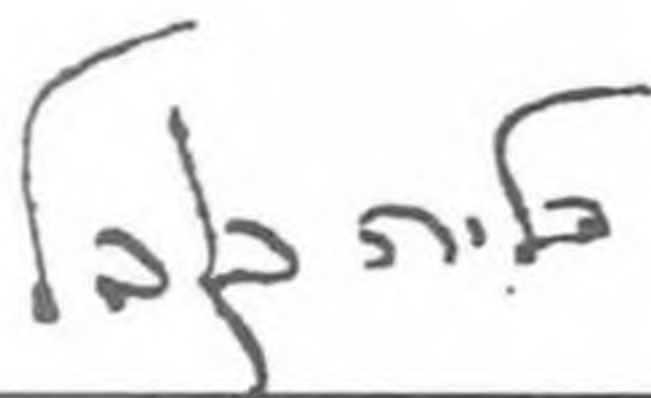
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחמים בן יהודה ונדרה כהן נפטר כתוצאה מצהבת ודלקת ריאות ביום 24/11/55 בבית החולים דג'אני יפו בהיותו בן כחודשיים.

רחמים הובא לקבורה ביום 24/11/55 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים גוש 5, אזור ג', שורה 5, קבר מספר 37.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רחמים 053466132.

הנדון: ציון בן אברהם ונעמי גברא
תיק מספר 73/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' נעמי גברא, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, כשהאם בחודש השביעי להיריונה. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

חודשיים לאחר הכניסה למחנה עין שמר, ילדה אם המשפחה את ציון בבית החולים רמב"ם שבחיפה. עשרה ימים לאחר הלידה, הגיע רכב של מגן דוד אדום והחזיר את האם ואת ציון חזרה למחנה עין שמר. ציון נלקח לבית התינוקות במקום, שם ביקרה אהו אמו ברציפות במשך שלושה חודשים.

באחד הימים, ראתה האם גבר ואישה דוברי יידיש מוציאים תינוקות מבית התינוקות. לאחר בירור שערכה האם, נמסר לה כי התינוקות מועברים לרופא בבאר יעקב ויוחזרו לבית התינוקות בעוד שבועיים שלושה. האם ביקשה למנוע את העברתו של ציון ולקחה אותו לידיה, אך הוא נלקח בכוח והוסע מהמקום.

האם הקימה מהומה במקום ונאמר לה על ידי מזכיר מחנה א', כי ציון יוחזר יחד עם יתר התינוקות שנלקחו לאחר בדיקה רפואית. בכל יום, היתה מגיעה האם לדרוש בשלומם של בנה ובכל יום נאמר לה להתאזר בסבלנות. מקץ עשרה חודשים, עברה המשפחה לכפר שמאי שבגליל וגם שם ניסתה האם לברר מה עלה בגורלו של ציון, אך לשווא.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה כי אין בידיה כל ממצאים היכולים להצביע על גורלו של ציון.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר לידות של בית החולים ברנדייס, לפיו האם נעמה סלימן אושפזה ביום 15/3/50 עד ליום 19/3/50.

בשאלון רישום לעולה נמצא כי סלימן הוא שם אבי בעלה.

2. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומי בתי החולים באזורים שונים בארץ כמו גם ביתר הארכיונים העומדים לרשותם, אך לא העלו כל ממצאים היכולים להצביע על גורלו של ציון.

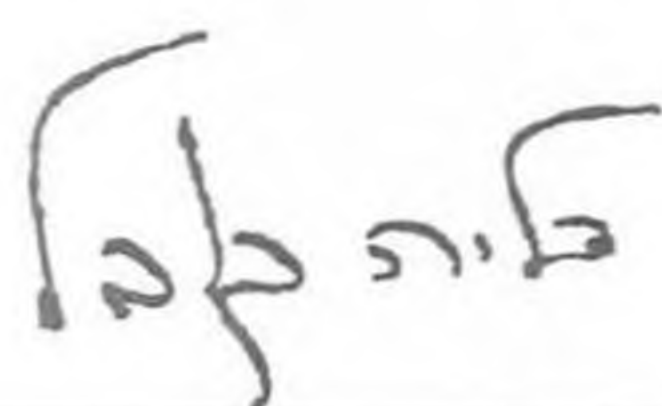
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של ציון בן אברהם ונעמי גברא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון גברא.
מספר ת.ז. של האב אברהם גברא 04-1454521.
מספר ת.ז. של האם נעמי גברא 41454539.

הנדון: רחמים בן יהודה ונדרה כהן
תיק מספר 72/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יהודה כהן, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה בראש העין ולאחר מכן עברה להתגורר במושב בית עריף.

בשנת 1952 ילדה אם המשפחה תאומים בבית החולים צריפין. הבת נפטרה בסמוך ללידה ונקברה על ידי האב ואילו הבן רחמים נשלח לבית החולים קריית מאיר, כאמור לדברי האב, ומשם הועבר לבית החולים הקריה. ההורים ביקרו את רחמים בבית החולים הקריה ואף ראו אותו מבעד לחלון זכוכית. חודשיים לאחר אשפוזו קיבלה המשפחה מברק בו נכתב כי רחמים נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה בארכיון משרד הפנים העתק הודעת לידה, ממנה עולה כי כהן רחמים נולד ביום 2/9/55 בבית החולים אסף הרופא. כן צוין כי היה לו תאום.

ראוי להוסיף כי בעוד שבעדותו בפנינו מסר האב על לידת התאומים בשנת 1952, הרי שכפני ועדת בהלול-מינקובסקי מסר על לידת התאומים בשנת 1955 כפי שנרשם במשרד הפנים.

עוד מצוין כי הוריו נדרה (אורה) ויהודה כהן התגוררו אותה עת במושב בית עריף מספר 10.

2. בידי הוועדה מכתב הפניה של המוסד לטיפול באם ובילד של ויצ"ו לבית החולים דג'אני יפו מיום 10/11/55 ובו בקשה לקבל לטיפול את "הפג" רחמים כהן (בן אורה) בשל ירידה במשקל, הקאות וחשד לצהבת.

3. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים דג'אני יפו, ממנו עולה כי כהן רחמים התקבל לאשפוז ביום 9/11/55 בהיותו בן חודשיים ורבע. כן צוין כי הוא הועבר ממוסד אם וילד. ימים אחדים לפני קבלתו אובחנה אצלו צהבת, הצואה היתה לבנה והוא לא אכל והקיא. לאחר קבלתו מצבו הבריאותי הידרדר ורחמים נפטר ביום 24/11/55.

4. בידי הוועדה מכתב שנשלח על ידי מר שרשבסקי, מנהל אדמינסטריבי של ויצ"ו, ללשכת הסעד מיום 11/12/55, בו נאמר כי המשפחה סירבה לשמור על קשר עם רחמים וכי ביום 22/11/55 ביקר האב במוסד, סירב לבקר את רחמים בבית החולים וביקש שיעדכנו את המשפחה רק במקרה של פטירה.

כן צוין כי לבית המשפחה נשלח מברק מיום 25/11/55 ובו הודעה על פטירתו של רחמים ובקשה לגשת מיד לבית החולים דג'אני.

הנדון: יהודה (יהוד) בן חסן ונעמה בסיל
תיק מספר 74/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שמעון באסיל, אחיו של יהודה, עלתה המשפחה ארצה מתימן עם יהודה בשנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

בהיותו בן ארבע שנים טייל יהודה עם אחיו במחנה. רופא פגש בהם ומאחר ויהודה השתעל לקח אותו הרופא אתו. מאז, משפחתו לא יודעת מה עלה בגורלו. לאחר זמן רשם מנהל המחנה בתעודת העולה של המשפחה שיהודה נפטר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 57929) שמסרה המשפחה, לפיה הילד יהודה עלה לארץ עם משפחתו ארצה בהיותו בן חמש שנים. כן צוין בתעודה כי נפטר ביום 14/12/49.

2. בידי הוועדה תיק רפואי מבית החולים הממשלתי רמב"ם בחיפה, ממנו עולה כי הילד "יהודה בן חסן בסאל" אושפז ביום 11/12/49 בשל "מצב כללי קשה, ירוד במשקל ושיעול ונפטר לאחר 36 שעות ביום 14/12/49.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו הילד "יהודה בן חסן בסל" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 14/12/49, בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ומלריה טרופית.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו הילד יהודה בן חסן בסיל מעין שמר נפטר בבית החולים הממשלתי כתוצאה מדלקת ריאות ומלריה טרופית.

5. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי הילד יהודה בן חסן באסל מבית העולים עין שמר נפטר ביום כ"ג בכסלו, 14/12/49, נקבר באותו יום בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

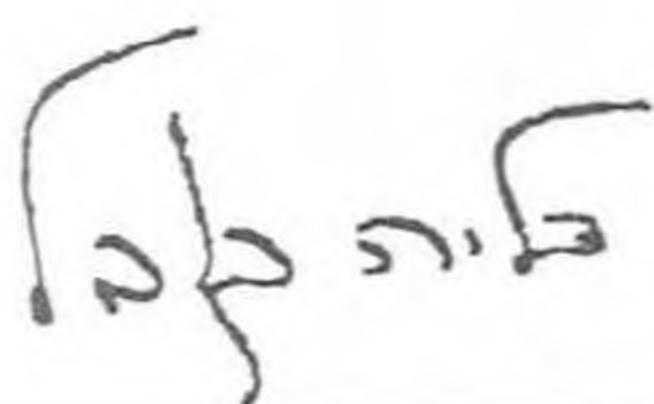
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי יהודה (יהוד) בן חסן ונעמה בסיל נפטר ביום 14/12/49 בבית חולים רמב"ם בחיפה, בהיותו בן חמש שנים.

יהודה נקבר באותו יום, היינו 14/12/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת 'מקום תינוקות'.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יהודה.
מספר ת.ז. של האב חסן בסיל (ז"ל) 4148847.
מספר ת.ז. של האם נעמה בסיל (ז"ל) 4148848.

הנדון: חממה בת יחיא ושמעה (סעידה) רייבי
תיק מספר 75/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמעה רייבי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

האם מסרה בעדותה כי חממה היתה בת שלושה חודשים בהגיעה ארצה ולאחר מכן מסרה את גילה "כשנה בערך".

זמן מה לאחר העלייה חשה האם ברע והועברה לבית חולים. יום למחרת הגיעו לאוהל המשפחה נציגי המחנה וביקשו להעביר את חממה לבית התינוקות בטענה שאין המשפחה יכולה לדאוג לה בעצמה. חממה אכן הועברה לבית התינוקות. כשבא האב לבקרה ביום שלמחרת נאמר לו כי חממה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדות בפני ועדת בהלול-מינקובסקי ציין האב כי בתו חממה היתה בת חודשיים ביום כניסתה לארץ. מיד עם הגיעה הועברה חממה לבית התינוקות שבמחנה. האם ביקרה אותה במשך שבוע ימים. לאחר מכן חלתה האם ואושפזה בבית החולים במשך שישה שבועות. בתקופה זו לא ביקרו את חממה. עם שחרור האם מבית החולים נודע לה כי חממה נפטרה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 056529), לפיה "יחיא סלימאן רייבי" עלה ארצה עם משפחתו ביום 16/11/49.

2. בידי הוועדה העתק פנקס חולים של עין שמר, לפיו "חממה סלימאן ראיוני" תעודת עולה מספר 56529 התקבלה לאשפוז ביום "2/12" בהיותה בת שלושה חודשים ונפטרה ביום "8/12".

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "סלימאן ראיוני חממה" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 8/12/49 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: מלריה טרופית.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "חממה סלימאן ראיוני" מעין שמר א' נפטרה ביום 8/12/49 בבית החולים חיפה בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: מלריה.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "חממה סלימאן ראיוני" מעין שמר א' נפטרה כתוצאה ממלריה בהיותה בת שלושה חודשים והובאה לקבורה בחיפה.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד חיפה, ממנו עולה כי "חממה סלימן כאיוני" מעין שמר נפטרה ביום כ' בכסלו 11/12/49 והובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה מספר 1053/49.

7. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "חממה סלימן ראיוני" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום כ' בכסלו 11/12/49, בהיותה בן שלושה חודשים והובאה לקבורה ביום כ' בכסלו 11/12/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה מספר 1053/49.

מסקנות הוועדה:

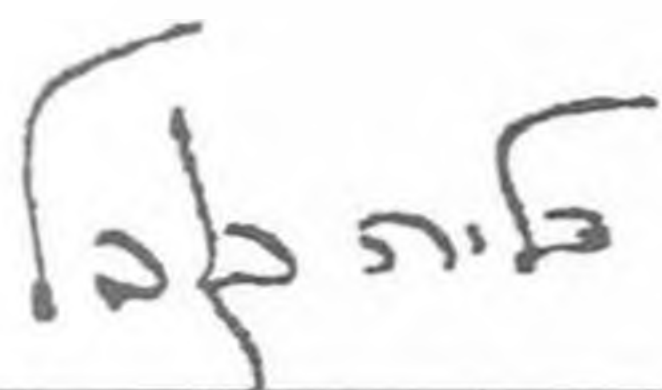
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חממה בת יחיא ושמעה (סעידה) רייבי נפטרה כתוצאה ממלריה ביום 8/12/49 בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותה בת שלושה חודשים וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

חממה הובאה לקבורה ביום 11/12/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה מסתמכת על יומן בית החולים רמב"ם כקובע לגבי מועד פטירתה של חממה.

אין ספק בזיהויה של חממה בהצלבה עם מספר תעודת העולה 56529 ונתונים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חממה ריבי 0419577.

הנדון: לאה בת שמואל יצחק וחממה שרעבי
תיק מספר 76/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מנחם שרעבי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש נובמבר 1949 יחד עם לאה בהיותה בת שנתיים וארבעה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

כשמונה ימים לאחר הגעת המשפחה למחנה נלקחה לאה לבית החולים הדסה ראש העין בשל התנאים ששררו במחנה. אחיה ביקר אותה כפעמיים ביום וראה אותה מבעד לחלון.

כעבור זמן כשהגיעה המשפחה למקום נאמר להם כי לאה הועברה לבדיקות בבית החולים תל השומר. המשפחה באה מספר פעמים לברר מתי תוחזר לאה, אך לא קיבלה כל תשובה ומאז לא נודע להם מה עלה בגורלה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים הלכה המשפחה לבית הקברות ובדקה את מקום קברה של לאה על פי רישומי חברה קדישא אך לא מצאה את שמה של לאה על חלקת הקבר. הרישום שהיה במקום ציין כי מדובר בחלקה של עולי תימן.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1685 ולתעודת עולה מספר 55239, לפיו שמואל יצחק וחממה שרעבי וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 2/11/49. כן צוין כי לאה היתה בת שלוש שנים ונפטרה ביום 18/12/49.

2. הוועדה איתרה הפניה לאשפוז שיצאה מאת ד"ר פריד מבית העולים ראש העין מחנה ב', מיום 21/11/49 המיועדת לבית החולים לילדים ותינוקות במחנה, לפיו מבקשים לקבל לאשפוז את הילדה לאה שמואל יצחק שרעבי בת השלוש שנים, אשר סובלת ממלריה טרופית.

3. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו לאה שמואל יצחק שרעבי התקבלה לאשפוז ביום 21/11/49 בהיותה בת שלוש שנים.

כן צוין כי לאה "נתקבלה במצב של חום גבוה, ולאחר מציאת טפילי מלריה בדם הוחל אצלה בטיפול". בבית החולים התעורר חשד שהיא סובלת אף מטיפוס ולבסוף הופיעו סמנים של נזקים חמורים בכבד, צהבת ודלקת אוזניים והיא נפטרה ביום 7/12/49. בגיליון המחלה נרשם כי לאה נפטרה כתוצאה ממלריה ומטיפוס.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי לאה בת שמואל יצחק שרעבי ממחנה ראש העין נפטרה ביום 8/12/49 במחנה ראש העין, בהיותה בת שלוש שנים.

סיבת המוות: מלריה.

5. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של מחנה העולים ראש העין מיום 8/12/49 המופנה לחברה קדישא פתח תקווה ובה בקשה לסדר את קבורתה של לאה בת שמואל יצחק שרעבי.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו לאה בת שמואל יצחק שרעבי ממחנה העולים ראש העין, נפטרה בהיותה בת שלוש שנים והובאה לקבורה בפתח תקווה.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי לאה בת שמואל יצחק שרעבי נפטרה בהיותה בת שלוש שנים והובאה לקבורה ביום י"ז בכסלו תש"י 8/12/49 בחלקת ילדות ב', שורה ד', קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי לאה בת שמואל יצחק וחממה שרעבי נפטרה ממלריה ומטיפוס ביום 7/12/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שלוש שנים, וזאת כחמישה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

לאה הובאה לקבורה ביום 8/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה ד', קבר מספר 5.

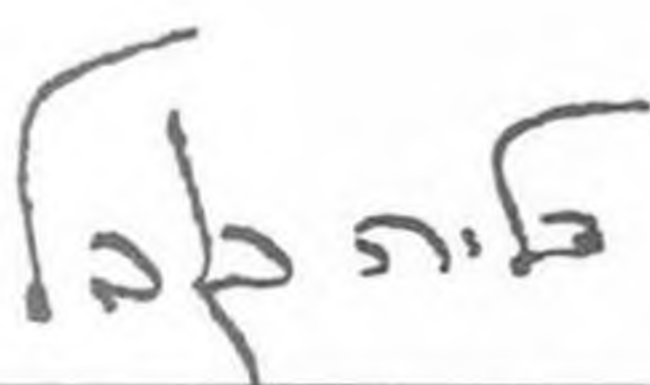
הוועדה מסתמכת על גיליון סיכום המחלה המקורי של בית החולים הדסה ראש העין לגבי מועד פטירתה של לאה ולא על פי רישום שנעשה ביומן הכניסה למחנה.

כידוע מצבה מוקמת על ידי המשפחה. חברה קדישא קובעת סימון זמני ולא מצבה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של לאה שרעבי 4146171.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סלם (שלום) ואסתר כהן
תיק מספר 79/95

פרטי התלונה:

מעדותה של אסתר כהן, אם התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בראש העין.

זמן מה לאחר העלייה ילדה האם בן באוהל המשפחה. אחות שעברה בין האוהלים הבחינה כי הבן סובל מפצעונים בכל גופו ולקחה אותו עמה לבית החולים שבמחנה. מספר ימים לאחר מכן, משביקשה האם - מלווה בסב מצד האב - ליטול את התינוק על מנת לערוך לו ברית מילה, נאמר לה כי הבן נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה כי אין בידיה כל ממצאים באשר לגורל בנם של סלם (שלום) ואסתר כהן.

ממצאי החקירה:

סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, הבריאות, בתי החולים השונים ובתי העלמין כמו גם ברישומי חברה קדישא לא העלו כל ממצא באשר לגורל בנם של סלם (שלום) ואסתר כהן.

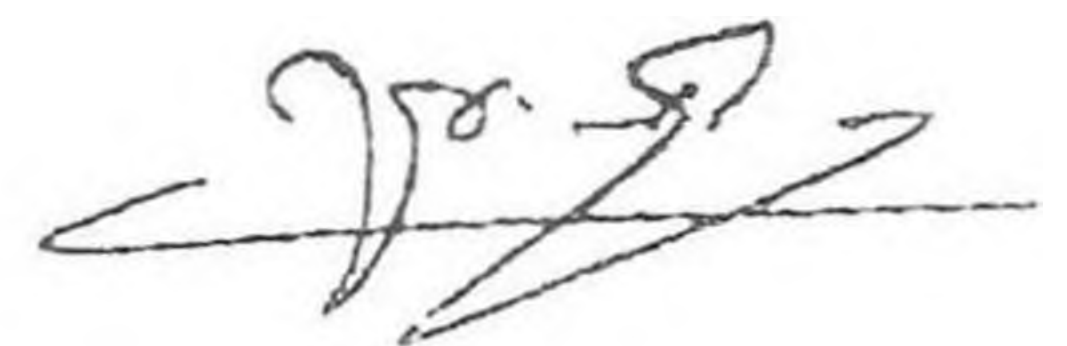
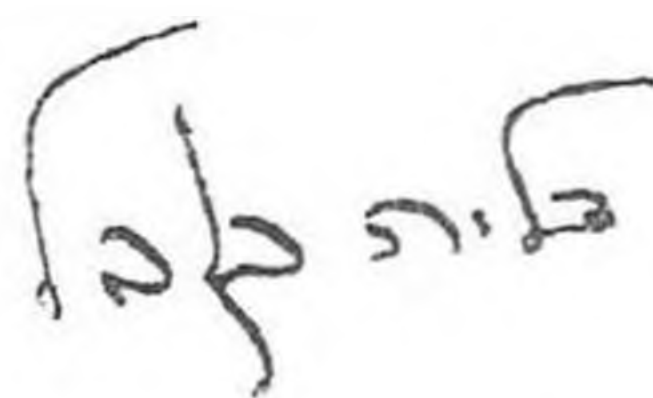
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא באשר לגורל בנם של סלם (שלום) ואסתר כהן.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלום כהן 004387395
מספר ת.ז. של האם אסתר כהן 004387403

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סאלם ושמעה משרקי
תיק מספר 80/95

פרטי התלונה:

מעדות בכתב שמסרה הגב' שמעה משרקי, אם התינוק, עולה כי בנה נולד בשנת 1950 בבית החולים בנהריה. זמן קצר לאחר לידתו, נלקח הבן לחדר התינוקות. בערב משביקשה האם לראות את תינוקה נמסר לה כי נפטר. המשפחה התגוררה אותה עת במושב אחיהוד בקרבת עכו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה כי אין ברשותה כל ממצאים היכולים להצביע על גורל בנם של שמעה וסאלם משרקי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה מכתב מיום 17/4/57 שנשלח מסגן המנהל הכללי של משרד הבריאות אל לשכת הבריאות המחוזית בצפון. מכתב זה הכתוב בנימת ביקורת ברורה, מתייחס אמנם ללידות בבית החולים נהריה בין השנים 1953-1957, אך ניתן להסיק ממנו כי בבית החולים הנ"ל אירעו ככל הנראה מקרים רבים בהם לא דווח על פטירת תינוקות למשרד הבריאות.

"... זה שלוש שנים בדוחו"ת החודשיים של בית החולים הנ"ל לא הופיע אף מקרה מוות במח' התינוקות. במשך תקופה זאת נולדות במח' היולדות קרוב ל-3000 ילדים. העדר אף מקרה מוות אחד ביניהם הוא בלי ספק הישג ניכר לבית החולים המתקיים בתנאים די קשים... אין לנו שום נמוק או יסוד מספרי לפקפק בנכונות הדיווח של בית החולים אולם אנו מעוניינים בכל זאת בבדיקה יסודית של העניינים בכדי להוכיח שאמנם המצב כפי שתואר לעיל נכון..."

חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומי משרדי הבריאות והפנים כמו גם בארכיונים השונים העומדים לרשותם, אך לא הגיעו לכל ממצא היכול להצביע על גורל בנם של שמעה וסאלם משרקי.

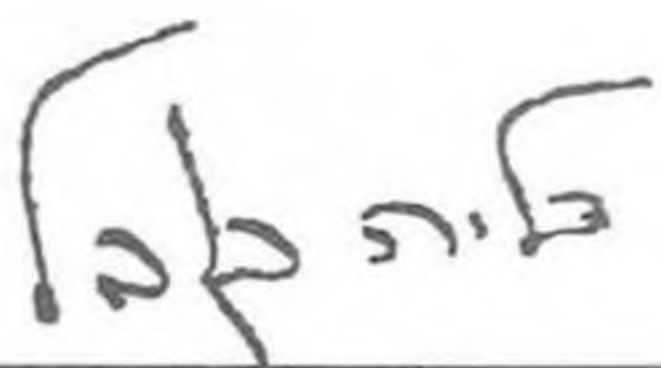
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה בסיס לקביעת ממצא באשר לגורלו של בנם של סאלם ושמעה משרקי, גם בהתייחס לכך שלא נמצאו דיווחים על תמותת תינוקות בבית החולים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של הילד.
מספר ת.ז. של האב סאלם משרקי 008687014.
מספר ת.ז. של האם שמעה משרקי 008687022.

הנדון: ציון בן יחיא וסעדה עוזרי
תיק מספר 81/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם עוזרי, אחיו למחצה של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1948 יחד עם ציון בן שלושת החודשים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר העלייה נמסר ציון לבית התינוקות והאם באה מדי יום להיניקו. באחד הימים ראה האח כי ציון מוכנס למכונית על ידי שתי אחיות מהמחנה, כשביקש לדעת לאן מועבר אחיו נאמר לו על ידי מנהל המחנה כי ציון מועבר לפרדס חנה לבדיקה.

כשבאו ההורים והאח לבית החולים בפרדס חנה נאמר להם במזכירות כי ציון נפטר והובא כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בידי הוועדה עדות קודמת של הגב' סעדה משרקי אמו של התינוק בפני ועדת בהלול-מינקובסקי מיום 3/4/67, ממנה עולה כי ציון היה בן חודש וחצי ביום עליית המשפחה.

כן צוין כי ציון סבל מהקאות והועבר לבית החולים פרדס חנה. עשרה ימים שהה ציון בבית החולים מבלי שהמשפחה באה לבקרו עד שהגיע אדם שאינו מוכר לבית המשפחה ומסר לאם כי ציון נפטר והובא לקבורה.

לימים קיבלה המשפחה לבקשתה רישום ממשרד הפנים לפיו ציון חדל להיות תושב המדינה מחודש יולי 1963.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה, לפיו ציון בן יחיא עוזרי עלה ארצה עם משפחתו ביום 21/11/49.

2. בידי הוועדה פנקס רישום חולים שנשלחו ממחנה העולים עין שמר לבתי חולים שונים לפיו "יחיא עוזרי" מספר תעודת עולה 56805 אושפז ביום 29/11/49 בבית החולים פרדס חנה בהיותו בן שלושה שבועות ונפטר בו ביום.

3. הוועדה איתרה חשבון אשפוז המופנה מהשירות הרפואי לעולה (שר"ל) למשרד הבריאות, ממנו עולה כי ציון בת יחיה "עוזרה" אושפז ליום אחד במהלך חודש נובמבר 1949 בבית החולים פרדס חנה א'.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן יחיא וסעדה עוזרי אושפז בבית החולים פרדס חנה א' ביום 29/11/49 ונפטר בו ביום בהיותו בן שלושה שבועות, וזאת מספר ימים לאחר עליית המשפחה ארצה.

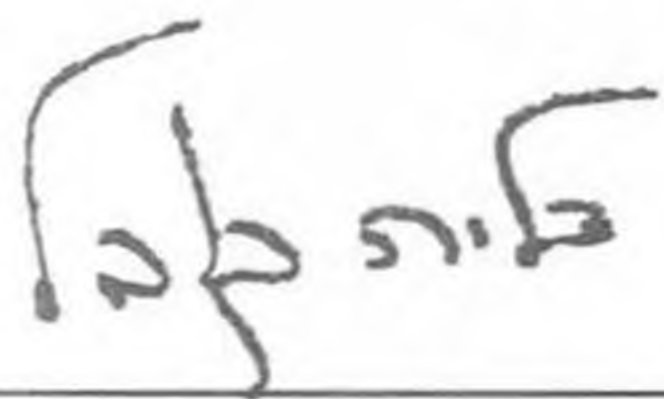
מקום קבורתו של ציון לא אותר.

מועד פטירתו של ציון נקבע על פי פנקס רישום לחולים שבעין שמר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ציון 4161013.

הנדון: ציון בן יחיא וחממה (יונה) חרפוף
תיק מספר 82/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה חרפוף, 'אמו של התינוק, עלתה האם מתימן עם ילדיה וביניהם ציון. האם וילדיה עברו להתגורר במחנה עתלית.

בהגיעם נלקח ציון, שהיה בן עשרה חודשים, לבית התינוקות שבמקום והאם היניקה אותו מדי יום. האם ביקרה אותו באחד הערבים ולמחרת בהגיעה נמסר לה כי בנה נפטר והובא לקבורה.

לדברי האם עלה האב לארץ במהלך שנת 1948 ועם בואו מסרה לו אשתו כי ציון נפטר. האב הלך למשרד המחנה ושם סימנו בתעודה שבנו נפטר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

על פי עדות בכתב שמסרה האם לוועדת בהלול-מינקובסקי עולה כי המשפחה עלתה בסוף שנת 1948 ואילו הבעל עלה לאחר ארבעה חודשים שבמהלך פרק זמן זה נעלם ציון.

בעדות בכתב נוספת שנמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי מסר האב כי הוא עלה ארצה עם אשתו וילדיו והיה נוכח בעת שבנו ציון נעלם מבית התינוקות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה יחיא זכריה חרפוף עלה ארצה ביום 14/3/49. בעמוד המציין את שמות בני משפחתו הנלווים מצוין כי ארבעה הגיעו באווירון ותאריך הגעתם אינו ברור. כן נרשם כי ציון היה בן שמונה חודשים וכי נפטר.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ציון חורפור" מבית העולים עתלית נפטר שם ביום 9/2/49, בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא הספרדית לפיה "ציון חרפור" מבית העולים עתלית נפטר ונקבר ביום י' בשבט תש"ט, 9/2/49, בהיותו בן שמונה חודשים, בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן יחיא ויונה חרפוף נפטר ביום 9/2/49 בבית העולים בעתלית, בהיותו בן שמונה חודשים, וזאת כחודשיים לערך לאחר עלייתו לארץ במועד שחל קודם עליית אביו ארצה.

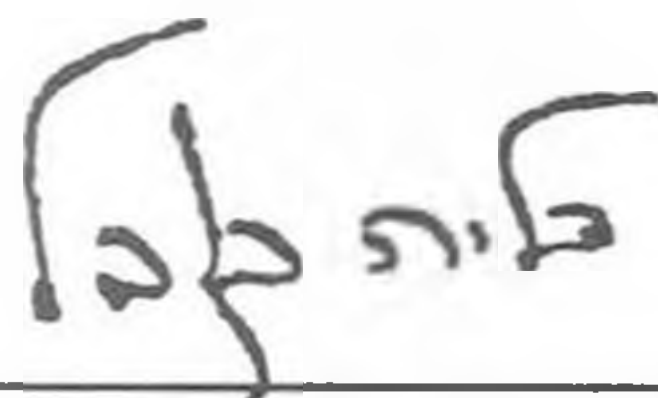
ציון הובא לקבורה באותו יום, בחלקת התינוקות שבמחנה דוד.

למרות השיבוש הקל בשם משפחתו של ציון אין ספק בזיהויו לאור יתר הפרטים המצוינים במסמכים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האב חרפוף יחיא - 515831.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי שושנה בת יהודה ואמן אהרון נפטרה ביום 20/11/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת ארבעה חודשים.

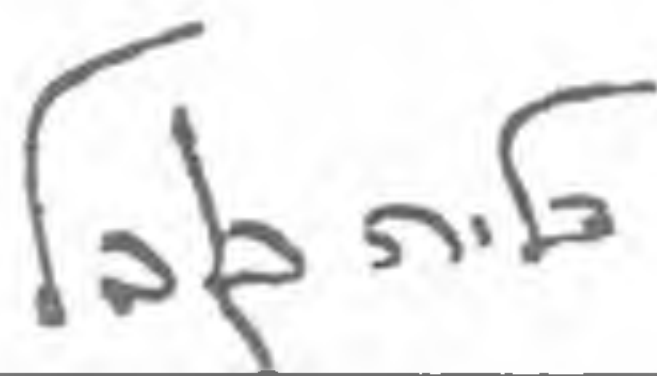
שושנה הובאה לקבורה ביום 21/11/50 בחלקת ילדות ב', שורה כ"ג, קבר מספר 1.

שמה של שושנה כפי שנרשם ביומן הפטירות של ראש העין, מופיע בהתייחס לשם המלא של אביה יהודה יחיא תוך השמטת שם המשפחה, אך יתר הפרטים הינם זהים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שושנה אהרון.
מספר ת.ז. של האב יהודה אהרון 4242266.
מספר ת.ז. של האם אמן אהרון 4242267.

הנדון: רבקה בת סאלם ושמעה טוויל
תיק מספר 85/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סאלם טוויל, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה בית ליד.

רבקה נולדה במחנה בית ליד ונשלחה לבית התינוקות שבמקום. בהיותה בת שלושה חודשים, מספר שעות לאחר שהאם ראתה את רבקה בבית התינוקות, הודיעו ברמקול המחנה כי היא נפטרה. המשפחה ניסתה לברר מה קרה ונשלחה מבית התינוקות לבית החולים שבמחנה, אך גם שם לא קיבלו תשובות. האב הקים שם צעקות ונאמר לו "כי הוא יכול לבחור כל גופה מבית התינוקות והוא יכול לקבור אותה כאילו היא שלו".

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מתוך ספר מפקד תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי אמה של התינוקת שמעה טוויל עלתה ארצה ביום 8/9/49.
2. הוועדה איתרה גיליון נוסף מתוך ספר מפקד תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי אביה של התינוקת סאלם בן מוסה טוויל עלה ארצה ביום 8/9/49.
3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום עבור אשפוז ובו רשימת חולים עולי תימן במחלקת הילדים בבית החולים בית ליד המאושפזים מחודש מרץ 1950. מחשבון זה עולה כי התינוקת רבקה בת סלם מוסה אושפזה במשך 17 יום בבית החולים.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו התינוקת רבקה בת סלם ממחנה עולים ז', בית ליד נפטרה ביום 16/3/50 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת חודש.

סיבת המוות: רעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת רבקה בת סאלם ושמעה טוויל נפטרה ביום 16/3/50 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת חודש.

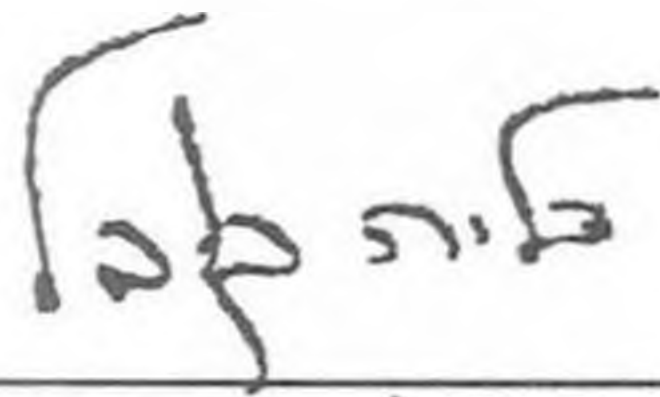
מקום קבורתה לא אותר.

שמה של התינוקת כפי שנרשם בחשבון לתשלום עבור אשפוז ובפנקס הפטירות של משרד הבריאות מופיע בהתייחס לשם המלא של אביה של רבקה סאלם בת מוסה, תוך השמטת שם המשפחה, אך יתר הפרטים הינם זהים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רבקה טוויל.
מספר ת.ז. של האב סאלם טוויל (ז"ל) 008476616.
מספר ת.ז. של האם שמעה טוויל (ז"ל) 008476624.

הנדון: שושנה בת יהודה ואמן אהרון
תיק מספר 84/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ציון אהרון, אחיה של התינוקת, עלתה משפחתו מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

האם הייתה בהיריון בעת הגיעם לארץ. בשל החורף הקשה אוהל המשפחה עף ושושנה נולדה תחת כיפת השמים. לאחר זמן קצר קיבלה המשפחה דירה מעמידר במחנה ראש העין.

שבועיים לאחר המעבר לדירה "הגיעו אנשים לכושים בלבן" לבית המשפחה וביקשו לקחת את שושנה לאשפוז בבית התינוקות. קרוב משפחה שהיה במקום הפציר בהם לא לקחת את שושנה, והם הלכו מבלי לקחתה. כעבור שבועיים נוספים שבו ולקחו את שושנה לבית התינוקות, משום שחלתה.

ציון, אחיה של שושנה, ביקש לראות את אחותו ובמשך חודש הראו לו אותה דרך חלון בית התינוקות פעמיים ביום. בוקר אחד בדרכו לבי הספר ניגש לבית החולים וביקש לראות את שושנה. משלא ראה אותה שאל את האחיות במקום ונענה שהיא נפטרה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה של מחנה ראש העין ג', מס' כרטיס 768, ממנו עולה כי יהודה יחיא ואמן אהרון עלו ארצה בין הימים 24-25/4/50 עם שלושת ילדיהם. בנוסף צוין כי שושנה נולדה ביום 1/7/50.
 2. הוועדה איתרה יומן לידות של מחנה ראש העין מחנה ג', מספר כרטיס 768, לפיו שושנה בת יהודה יחיא אהרן נולדה ביום 1/7/50.
 3. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין מטעם הסוכנות, מס' כרטיס 768, ממנו עולה כי שושנה בת יהודה יחיא נפטרה ביום 20/11/50 בבית החולים הדסה, בהיותה בת ארבעה חודשים.
 4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי שושנה בת יחיא אהרון מראש העין נפטרה ביום 20/11/50 בבית החולים הדסה בראש העין.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
5. הוועדה איתרה רישומי חברה קדישא פתח תקווה, לפיו שושנה בת יחיא אהרן מראש העין, נקברה ביום י"ב בכסלו תשי"א, 21/11/50, בחלקת ילדות ב', שורה כ"ג, קבר מס' 1.

הנדון: רחל בת יוסף ושרה וואהב
תיק מספר 87/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף וואהב, אביה של התינוקת, נולדה רחל בחאשד שבתימן ועלתה עם משפחתה בסוף שנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

בהגיעם למחנה הועברה רחל, שהיתה בת חודש, לבית התינוקות שבמקום. במשך שבועיים היניקה אותה אמה שלוש פעמים ביום. באחד הבקרים בהגיעה למקום נמסר לה כי רחל חשה ברע והועברה לבית החולים.

למחרת באמצעות רמקול נתבקשו ההורים להגיע למשרד המחנה. שם נלקחה מהאב תעודת העולה ונרשם בה שרחל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה, בה רשום כי יוסף סאלם וזהרה והב ושתי בנותיהם עלו ארצה ביום 4/10/49. כן צוין בתעודה שרחל היתה בת שבועיים וכי נפטרה ביום 9/11/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין מס' כרטיס 1846, לפיו יוסף סאלם וזהרה והב ושתי בנותיהם עלו ארצה ביום 4/10/49. גם ביומן הכניסה למחנה צוין כי רחל הייתה בת שבועיים בהגיעה לארץ.
3. הועדה איתרה כרטיס חולה מכית החולים דג'אני, ובו שמה של התינוקת רחל וואהב, ללא פרטים נוספים.
4. הוועדה איתרה מכתב מקורי שנשלח מאת בית החולים דג'אני עבור מנהל בית העולים בראש העין, ובו רשימה של ילדים שנפטרו בחודש נובמבר 1949. לפי רשימה זו הילדה רחל בת יוסף וואהב נפטרה ביום 9/11/49 בהיותה בת חודשיים.
5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, לפיו רחל בת יוסף וואהב ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום י"ז בחשון תש"י, 9/11/49, בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותה בת חודשיים.
6. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי רחל בת יוסף וואהב ממחנה העולים ראש העין נפטרה כתוצאה מרעלת בהיותה בת חודשיים.
7. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו רחל בת יוסף והב ממחנה העולים ראש העין נפטרה כתוצאה מחולשה ונקברה ביום י"ז בחשון תש"י חלקה 1, שורה 9, קבר מס' 7.

הנדון: יעקב בן יחיא רחל מתנה
תיק מספר 88/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא מתנה אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה עם יעקב והם עברו להתגורר בקטרה (על יד גדרה) בשנת 1949.

בשנת 1950 סבל יעקב מאבעבועות רוח ונלקח על ידי האב לקופת החולים בגדרה.

משם הופנו האם ויעקב על ידי רופא לבית החולים בלינסון. לאחר מספר ימי אשפוז קיבלה המשפחה הודעה טלפונית לפיה יעקב נפטר.

המשפחה לא ראתה את גופתו ולא ידוע להם היכן נקבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצא אישור קבלת חולה מבית החולים בלינסון (מס' 4060/50), לפיו התינוק "יעקב בן יחיא מותנה" אושפז ביום 14/9/50 ונפטר ביום 17/9/50 בהיותו בן שנה וחצי.

2. בידי הוועדה נמצא גיליון חולה, לפיו התינוק "יעקב מותנה" נולד בתימן והגיע עם הוריו לארץ בהיותו בן שנה.

יעקב אושפז ביום 14/9/50, מאחר וסבל משילשולים עד לאפיסת כוחות. בגיליון נכתב עוד כי יעקב הקיא הרבה וביום 17/9/50 בשעה 10:30 בבוקר נפטר, בהיותו בן שנה וחצי.

3. בידי הוועדה נמצא פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו התינוק נרשם כ"יעקב בת יחיא מותנה" נולד בשנת 1948.

בנוסף צוין בפנקס הפטירות כי יעקב נפטר בבית החולים בלינסון ביום 17/9/50.

4. בידי הוועדה נמצא פרוטוקול של נתיחת גופה (מס' S 247/50), לפיו התינוק "יעקב מותנה" נפטר ביום 17/9/50 בהיותו בן שנה וחצי, ובאותו יום נותחה גופתו.

דו"ח הנתיחה מדבר בעד עצמו.

5. מצוי אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו יעקב בן יחיא מותנה מכפר קטרה (על יד גדרה) נפטר בהיותו בן שנתיים, אף על פי שגילו של יעקב במסמך זה שונה במעט מגילו הנכון, הרי שהזיהוי הוא ודאי.

באישור צוין כי יעקב נקבר ביום, ז' בתשרי תשי"א, 18/9/50, בחלקת ילדים ב', שורה י"ח, קבר מספר 20, בבית העלמין סגולה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי התינוק יעקב בן יחיא ורחל מתנה נפטר ביום 17/9/50 בבית החולים בילינסון כתוצאה מפגיעה רב מערכתית.

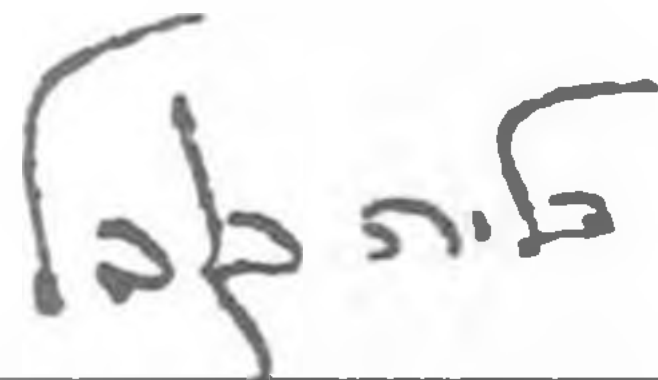
יעקב נקבר ביום 18/9/50 בבית העלמין סגולה שבפתח תקווה חלקת ילדים ב', שורה י"ב, קבר מס' 20.

על אף השוני הקל בציון מינו של יעקב ושם משפחתו בפנקס הפטירות של משרד הבריאות, הרי שעל פי שאר הנתונים שנרשמו במסמך זה כגון: שמו הפרטי, מקום מגוריו, מקום פטירתו ותאריך פטירתו, הרי שהזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעקב 4161765.

הנדון: ציון בן יוסף סאלם ורינה (גניה) יהודה
תיק מספר 89/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רינה יהודה, אם התינוק, היא עלתה ארצה מתימן לבדה בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין. בעלה הצטרף לאשתו בשלב מאוחר יותר.

זמן מה לאחר כניסת המשפחה למחנה, ילדה האם את ציון במחנה. ציון הועבר לבית התינוקות והאם באה להיניקו מידי יום. חודשיים לאחר לידתו, באה האם להיניק את ציון, אך נאמר לה על ידי אחת האחיות כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה למחנה ראש העין א', ממנו עולה כי האם: "גניה יחיא מנצור" נושאת תעודת עולה מספר 53682 וכרטיס מספר 860, עלתה ארצה ביום 26/9/49 ובו ביום נכנסה למחנה ראש העין א'.
 2. הוועדה איתרה שאלון רישום של משרד הפנים, ממנו עולה כי האם: "ג'ניה (רינה) יהודה בת יחיא" עלתה ארצה לבדה מתימן ביום 26/9/49.
 3. הוועדה איתרה שאלון רישום נוסף של משרד הפנים, ממנו עולה כי האב: יוסף סאלם יהודה עלה ארצה מתימן ביום 22/11/49.
 4. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "ציון בן יוסף סאלם" נושא כרטיס מספר 860, נפטר ביום 18/11/49 בבית החולים ראש העין, בהיותו בן "1".
 5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ציון בן יוסף סאלם" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום 18/11/49, בהיותו בן "1".
- סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות.
6. הוועדה איתרה הפניית קבורה מיום 18/11/49 מטעם הנהלת מחנה ראש העין וחתימת הסוכנות היהודית ובו בקשה להסדיר את קבורתו של "ציון בן יוסף סאלם" בן "1 שנה".
 7. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "ציון בן יוסף סאלם" ממחנה העולים ראש העין, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות בהיותו בן "1 שנה" והובא לקבורה בבית העלמין פתח תקווה.
 8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "ציון בן יוסף סאלם" ממחנה העולים ראש העין, נפטר בהיותו בן "1 שנה" והובא לקבורה ביום ו' שחל בכ"ו בחשוון תש"י 18/11/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת הילדים, שורה א', קבר מספר 57.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן יוסף סאלם ורינה (גניה) יהודה, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות וחוסר בשלות ביום 18/11/49, בהיותו כבן חודש ימים.

ציון הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת הילדים שורה א', קבר מספר 57.

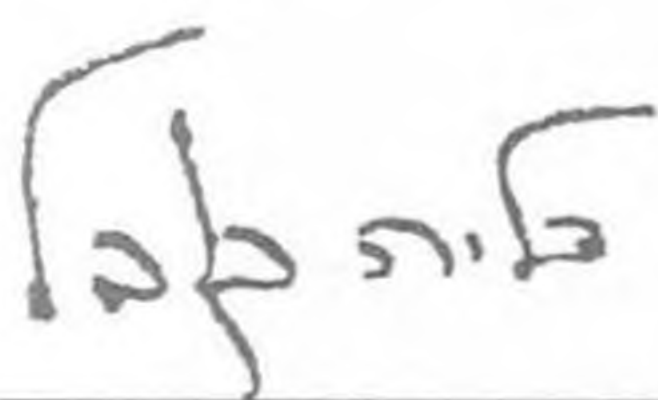
בהתחשב בעובדה כי ציון נפטר כתוצאה מחוסר בשלות, סביר להניח כי נפטר בהיותו בן חודש ימים ולא שנה כפי שנרשם בטעות במסמכים השונים.

אין ספק בזיהויו של ציון, על אף שלא נרשם שם משפחתו במסמכים השונים וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס המשפחתי 860 ופרטים נוספים אחרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון יהודה.
מספר ת.ז. של האם רינה (גניה) יהודה 0304183-0.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת רחל בת יוסף ושרה וואהב נפטרה ביום 9/11/49 בבית החולים דג'אני.

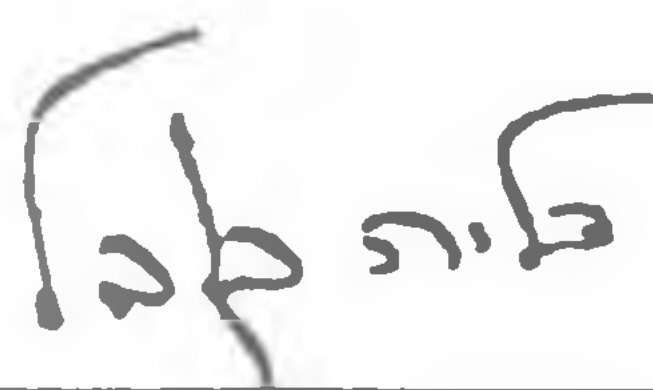
רחל נקברה באותו יום, היינו ביום 9/11/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 9, קבר מס' 7.

בתעודת העולה וביומן הכניסה למחנה רשום שם האם כזהרה שהוא שם זהה לשרה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של רחל.
מספר ת.ז. של האב יוסף וואב 4136339.
מספר ת.ז. של האם שרה וואב 4136340.

הנדון: רחל בת סאלם וחוסן (חנה) צנעני (לוי)
תיק מספר 90/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיאל צנעני, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן עם רחל שהיתה בת שנה. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

עם הגיעם למחנה סבלה רחל מדלקת מעיים ונלקחה על ידי אחות המקום למרפאת המחנה. יומיים לאחר מכן כשניגש האב למרפאה אמר לו רופא כי בתו נשלחה לבית החולים צריפין ושם נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קובלת על כך שבתעודת העולה נרשם כי רחל נפטרה ביום 17/1/50 ואילו במסמכים הרפואיים נרשם כי נפטרה ביום 12/1/50.

בשנת 1960 פנתה המשפחה לבית החולים אסף הרופא (צריפין) ונמסר להם כי רחל אכן שהתה בבית החולים, אך הועברה ביום 9/1/50 למחלקת עיניים של בית החולים מספר 5 (תל השומר).

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 51948) שמסרה המשפחה, לפיה רחל היתה בת שמונה חודשים בהגיעה ארצה וכי נפטרה בבית החולים סרפנד (צריפין) ביום 17/1/50. בתעודת העולה מצוין כי המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי רחל סלם אברהם צנעני לוי עלתה ארצה ביום 20/10/49 ומשפחתה השתכנה בבית העולים עין שמר. כן צוין כי היא נשלחה מבית החולים סרפנד והתקבלה לאשפוז ביום 9/1/50 במצב ירוד מאוד. רחל סבלה מדלקת עיניים קשה ודיספסיה ונפטרה מדום לב.

3. בידי הוועדה תעודת שחרור של בית החולים תל השומר, לפיו רחל סלם אברהם צנעני לוי התקבלה לאשפוז ביום 9/1/50 ונפטרה ביום 12/1/50.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו לוי רחל בת סאלם אברהם צנעני ממחנה העולים עין שמר נפטרה ביום כ"ג בטבת תש"י 12/1/50 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דום לב.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו לוי רחל בת סאלם אברהם צנעני ממחנה העולים עין שמר נפטרה מדום לב בהיותה בת שנה והובאה לקבורה בבית העלמין בפתח תקווה ביום 16/1/50.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי ילדה לוי רחל בת סלם אברהם צנעני ממחנה העולים עין שמר נפטרה בבית החולים מספר 5 תל ליטווינסקי (תל השומר) בהיותה בת שנה. היא הובאה לקבורה ביום כ"ז בטבת תש"י 16/1/50 בחלקת ילדים ג', שורה ח', קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת סאלם וחוסן (חנה) צנעני (לוי) נפטרה מדום לב ביום 12/1/50 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת שנה, כשלושה חודשים לאחר עלייתה ארצה.

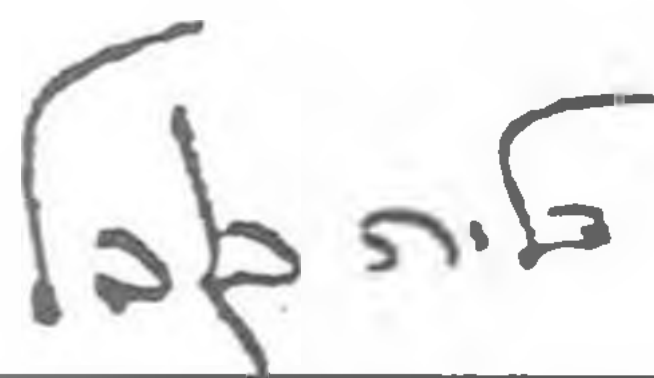
רחל הובא לקבורה ביום 16/1/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 14.

הוועדה מתייחסת למסמכים הרפואיים כקובעים לגבי מועד פטירתה של רחל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רחל 4107157.

הנדון: יעקב (ג'קי) בן אליהו וקלרה בצ'צ'ו
תיק מספר 91/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יהושע בצ'צ'ו, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מבולגריה בשנת 1948 יחד עם יעקב (ג'קי) בן השנה. המשפחה שוכנה במחנה העולים פרדס חנה.

בהיותו בן 14 חודשים הצטנן יעקב בשל החורף הקשה ונלקח למרפאת המחנה ומשם הופנה לבית החולים העמק בעפולה. הוריו התקשרו כל יומיים ממרפאת המחנה לבית החולים על מנת לברר כיצד מחלים יעקב ונמסר להם כי מצבו הוטב.

כעבור ימים מספר נאמר לאב כי בנו החלים. האב הגיע לבית החולים וראה את יעקב שהרגיש בטוב ונתבקש לחזור למחרת. למחרת היום כשהגיע האב נאמר לו כי יעקב נפטר והובא לקבורה בעפולה.

לאחר מכן הגיעו ההורים לחברה קדישא בעפולה שם בדקו ברישומים ונמסר להם כי לא הובא לקבורה תינוק בשם זה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של יעקב.

בעדות האב בפני ועדת בהלול-מינקובסקי ציין, כי המשפחה עלתה ארצה מבולגריה ביום 8/12/48. כן ציין האב כי נכח בקבורה אך לא ניתנה לו הזדמנות לזהות את הגופה לפני הקבורה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה העתק של דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים עפולה, לפיו "יעקב בן אליהו בצ'וצ'ו" מבית העולים פרדס חנה א' אושפז ביום 7/1/49 ונפטר ביום 22/1/49.

2. בידי הוועדה העתק גיליון מחלה של בית החולים העמק בעפולה, לפיו "יעקב בן אליהו בצ'וצ'ו" עולה מבולגריה שהתגורר בבית העולים פרדס חנה א', התקבל לאשפוז ביום 7/1/49, בהיותו בן 14 חודשים.

כן צוין כי יעקב היה חולה שבעה ימים לפני הגיעו לבית החולים וכי סבל משילשולים והקאות ומדלקת ריאות דו צדדית, חום גבוה של 41 מעלות ונפטר בלילה של יום 22/1/49.

כן צוין כי יעקב נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יעקב "בצוצו" מבית העולים פרדס חנה נפטר ביום 22/1/49 בבית החולים עפולה, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה מכתב של המועצה הדתית עפולה מיום 29/7/69 שמסרה המשפחה, לפיו בספרי חברה קדישא צוין כי "הילד יעקב בן צבי בצ'צ'ו" עולה מבולגריה מבית העולים פרדס חנה נפטר בבית החולים בעפולה והובא לקבורה ביום כ"ג בטבת תש"ט 24/1/49 בחלקת הילדים של בית העלמין הישן.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב בן אליהו וקלרה בצ'צ'ו נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 22/1/49 בבית החולים העמק בעפולה, בהיותו כבן 14 חודשים.

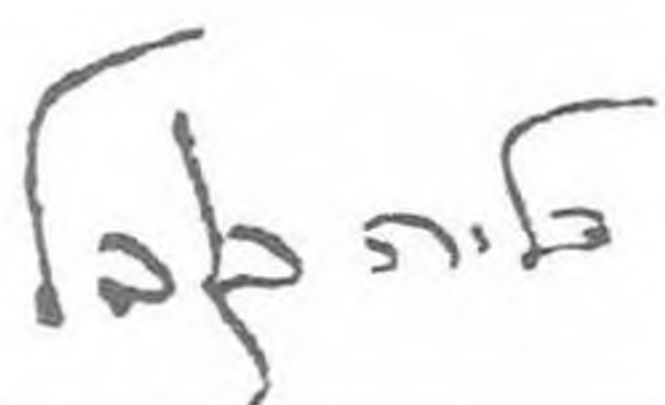
יעקב הובא לקבורה ביום 24/1/49 בחלקת הילדים של בית העלמין הישן בעפולה.

על אף שבמכתב של המועצה הדתית שמו של אביו של יעקב שובש, הרי שעל פי הזהות עם שם המשפחה, מקום המגורים, מקום הפטירה ותאריך הקבורה הסמוך לו, אין ספק שמדובר ביעקב.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעקב בצ'צ'ו 1056514.

הנדון: ראובן בן חנוכה ורות רפאלוב
תיק מספר 92/95

פרטי התלונה:

מעדותה של הגב' רות רפאלוב, אם התינוק, עולה כי בשנת 1951 היא ילדה תאומים בבית החולים באר שבע. המשפחה התגוררה באותה עת במושב מסלול שכדרום.

זמן מה לאחר הלידה, חש ראובן ברע ונלקח לבית החולים בבאר שבע. בבית החולים נאמר להורים, כי ראובן סובל משיתוק ילדים ויש לקחתו לבית החולים בפרדס כץ. ההורים נסעו יחד עם ראובן לבית החולים פרדס כץ, שם נאמר להם כי על ראובן להישאר בבית החולים לשם טיפול. ההורים התבקשו לא להגיע לביקורים מחשש להדבקה של יתר בני המשפחה.

האם נמנעה מלבקר את ראובן, אך מדי יום היתה מתקשרת לבית החולים בכדי לברר על גורלו והתרשמה כי מצבו הרפואי משתפר. מקץ שלושה שבועות, קיבלה המשפחה מכתב מבית החולים בו נרשם "נא לבוא לקחת את הילד". משהגיעה האם לבית החולים והציגה את המכתב שבידיה בפני אחות בשם מרים, זו אשר קלטה את ראובן בבית החולים, קרעה האחות את המכתב לחתיכות ואמרה לאם כי ראובן נפטר עוד בלילה הראשון לשהותו בבית החולים.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לבית המשפחה התקבל צו גיוס מיום 29/12/68 על שמו של ראובן.

לדברי המשפחה, בירור שערכה בספר נפטרים של בית העלמין קריית שאול העלה כי במקום קבור ילד בשם חובן ראובן אך למרות מאמצייהם של המשפחה והקברן במקום לא נמצא כל קבר.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן קבלת חולי של בית החולים פרדס כץ, ממנו עולה כי "חובן רפאל" נושא מספר חולה 1077 מבאר שבע, נכנס לבית החולים ביום 27/5/52 ונפטר ביום 28/5/52 בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

2. בידי הוועדה תעודת שהיה בבית החולים פרדס כץ שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי רפאלוב ראובן שהה בבית החולים מיום 27/5/52 עד ליום 28/5/52, סך הכול 1 ימים. כן צוין מספר גיליון חולה 1077.

3. בידי הוועדה תעודת זיהוי של נפטר מיום 28/5/52 שמסרה המשפחה המתייחסת לרפאלוב ראובן מספר גיליון 1077. כן מופיעה בתעודה זו חתימתה של האחות "השולחת" מרים.

4. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "חובן רפאל" מבאר שבע, נפטר בפרדס כץ ביום ט' בסיוון תשי"ב (2/6/52), בהיותו בן ארבעה חודשים.

5. הוועדה איתרה רישיון קבורה מספר 32114 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "חובן רפאל" מבאר שבע, נפטר כתוצאה משיתוק ילדים בהיותו בן ארבעה חודשים והובא לקבורה בתל אביב.

בגב רישיון הקבורה נרשם בכתב יד "הננו מבקשים לקחת את הגביה של חובן רפאל בלי ידיעת ההורים".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ראובן בן חנוכה ורות רפאלוב, נפטר כתוצאה משיתוק ילדים ביום 28/5/52 בבית החולים פרדס כץ בהיותו כבן ארבעה חודשים.

ראובן הובא לקבורה ביום 2/6/52 בבית העלמין קריית שאול.

הוועדה מסתמכת על רישום בית החולים לעניין מועד הפטירה.

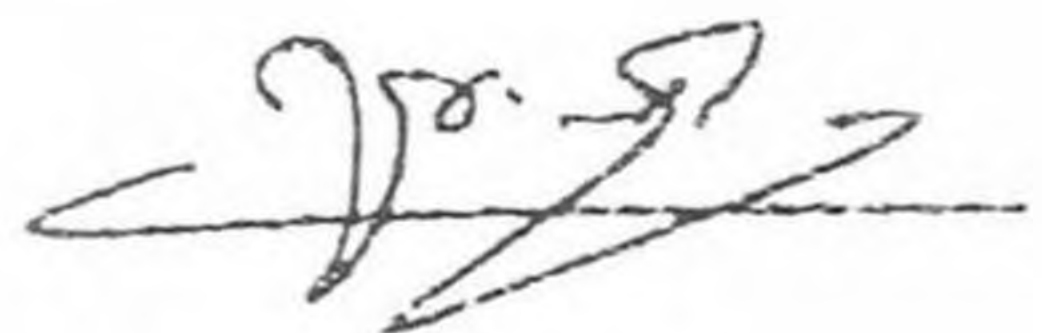
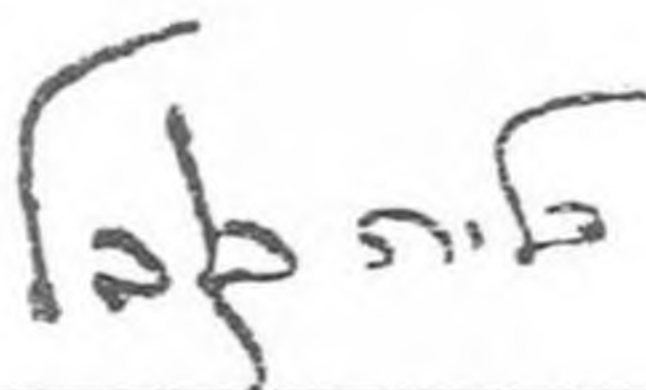
אין ספק בזיהויו של ראובן.

הסיבה לכך שלא הוקמה מצבה על קברו של ראובן, נעוצה בעובדה, שבעוד הקבורה מומנה על ידי הממשלה, הרי שהקמתה של מצבה אמורה היתה להיות באחריותה המלאה של המשפחה וממומנת על ידה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ראובן רפאלוב ה' 111218.

הנדון: רוני בן משה ועליזה טובול
תיק מספר 93/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' עליזה טובול, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בשנת 1948 יחד עם רוני בן השנה וחצי ושוכנה בפרדס חנה.

זמן מה לאחר העלייה, הגיעו לאוהל המשפחה נציגי המחנה והעבירו את רוני לבית התינוקות בטענה כי שם יזכה לתנאי מחיה טובים יותר. ההורים באו לבקרו בבית התינוקות.

באחד הימים בהגיעם למקום, נמסר להם כי רוני חולה ויש להעבירו לבית החולים עפולה. בהגיעם לבית החולים נתבקשו ההורים לתרום מנות דם.

שלושה ימים לאחר מכן נאמר לסב כי רוני נפטר עשרה ימים קודם לכן, בעוד שלטענת ההורים שלושה ימים קודם להודעת הפטירה הם ראו את רוני בריא ושלם.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, הזמנה לרישום לגן ילדים וצו גיוס.

בעדות האב בפני חוקר משטרה מטעם ועדת כהלול-מינקובסקי, עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 18/11/48. האב ציין בעדותו שם כי רוני סבל משילשולים בדרכו לארץ ובהגיעו אושפז בבית החולים עפולה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים עפולה, לפיו "רוני טבול" מבית העולים פרדס חנה אושפז ביום 26/11/48 ונפטר ביום 7/12/48.

2. בידי הוועדה גיליון תולדות מחלה של בית החולים העמק עפולה, ממנו עולה כי "רוני טבול" מבית העולים פרדס חנה, התקבל לאשפוז ביום 26/11/49.

בגיליון זה נכתב, "זה שבוע ימים שהילד התחיל לשלשל... הילד במצב תזונה ירוד מאוד ודיסטרופיה קשה". ביום 2/12/48 היה מצבו הרפואי של רוני "מצב רע מאוד, שילשולים, הקאות וירידה גדולה במשקל". מצבו של רוני הוסיף להידרדר עד שביום 6/12/48 נפטר.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "טבול רוני" מבית העולים פרדס חנה, נפטר ביום 7/12/48 בבית החולים עפולה, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דיזינטריה.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא עפולה, ממנו עולה כי "הילד רוני בן משה טבול" עולה חדש מחיפה מבית החולים בעפולה", נפטר ביום ז' בכסלו תש"ט 9/12/48 בגיל חודשיים וחצי והובא לקבורה בבית העלמין הישן בעפולה בחלקת הילדים.

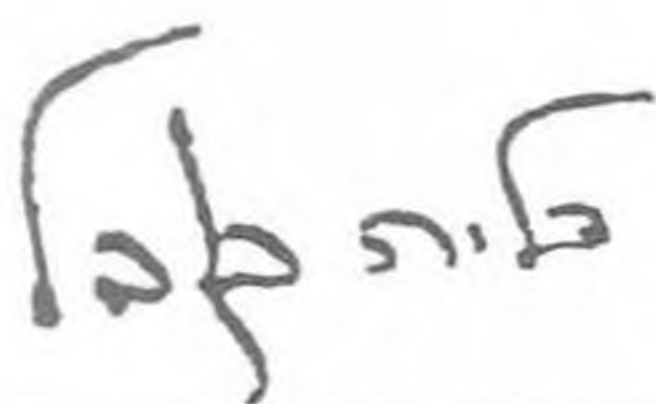
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רוני בן משה ועליזה טבול נפטר כתוצאה מדיזנטריה ביום 6/12/48 בבית החולים העמק בעפולה, בהיותו בן שלושה חודשים וזאת כשלושה שבועות לאחר עליית המשפחה ארצה.

רוני הובא לקבורה ביום 9/12/48 בחלקת הילדים של בית העלמין הישן עפולה.

הוועדה מסתמכת על גיליון תולדות המחלה לגבי מועד פטירתו של רוני.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רוני טבול 00984439-0.

הנדון: ציונה בת דוד ולאה הינדי
תיק מספר 94/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לאה הינדי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בעין שמר.

חודשיים לאחר מכן ילדה האם בת בבית החולים בחדרה. בחוזרם למחנה נלקחה ציונה לבית התינוקות שם היניקה אותה אמה יום יום. באחד הימים בהגיעה נאמר לה שציונה אינה חשה בטוב ונלקחה לבית החולים.

האם ביררה באיזה בית חולים אושפזה בתה, ונמסרו לה מספר שמות של בתי חולים. האם חיפשה אך לא מצאה את ציונה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 51361), לפיה "דוד מעודה ולאה הנדי" עלו ארצה ביום 17/10/49 ונשלחו לבית העולים עין שמר. כן צוין כי ציונה נולדה ביום 6/4/50.

2. הוועדה איתרה הודעה על לידה של משרד הבריאות, ממנה עולה כי "ציונה בת דוד ולאה הינדי" נולדה ביום 6/4/50 בבית היולדות ברנדייס.

3. בידי הוועדה העתק מתוך מסמך רפואי של בית החולים צהלון (דג'אני), לפיו "הינדי ציונה דוד מנדה" מעין שמר התקבלה ביום 21/4/50 בהיותה בת 14 יום. צוין כי נשלחה לבית החולים במצב גסיסה כתוצאה מדלקת ריאות ונפטרה שעות אחדות לאחר קבלתה, כלומר ביום 22/4/50.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "הינדי ציונה דוד מנדה" הובאה מבית החולים בעין שמר ונפטרה בבית החולים הממשלתי יפו דג'אני ביום ה' באייר תש"י 22/4/50, בהיותה בת 14 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין עין שמר, לפיו "ציונה בת דוד מעודה ולאה הינדי" מספר תעודת עולה 51361 נפטרה ביום 22/4/50 "מתה בבית החולים דג'אני", בהיותה בת 18 יום.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא קריית שאול, ממנו עולה כי "ציונה דוד הינדה" מבית חולים עין שמר הובאה לקבורה ביום ז' באייר תש"י בבית העלמין קריית שאול בחלקת הנפלים.

מסקנות הוועדה:

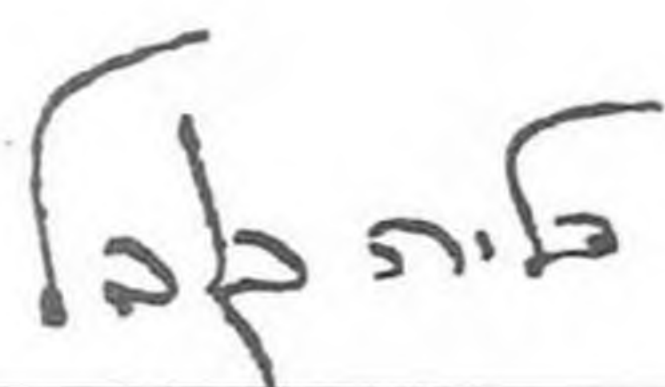
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת דוד ולאה הינדי הובאה מבית החולים עין שמר במצב גסיסה ונפטרה מדלקת ריאות ביום 22/4/50 בבית החולים דג'אני, בהיותה כבת 16 יום.

ציונה הובאה לקבורה ביום 24/4/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקת הנפלים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ציונה.
מספר ת.ז. של האב דוד הינדי 148665.
מספר ת.ז. של האם לאה הינדי 148666.

הנדון: מרדכי בן יוסף ומרים אבו
תיק מספר 95/95

פרטי התלונה:

מעדותה של הגב' ז'קלין בכר אחות התינוק, עולה כי משפחתה עלתה ארצה מאלג'יר בשנת 1948 ושוכנה במחנה העולים בפרדס חנה.

במהלך חודש נובמבר, ילדה האם את מרדכי בבית החולים חדרה. מספר ימים לאחר הלידה, נאמר לאם כי מרדכי חולה ויש להשאירו בבית החולים להשגחה. מרדכי הושאר בבית החולים והאם באה לבקרו מדי שבוע. בתקופה זו עברה המשפחה להתגורר בשכונת ג' בליה (גבעת עלייה).

חמישה חודשים לאחר מכן, נמסר לאם כי מרדכי הועבר לבית החולים עפולה. האם נסעה לבית החולים אך שם נאמר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי אשר קבעה כי אין בידיה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של מרדכי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה אבו יוסף ואשתו מרים עלו ארצה ביום 3/9/48. כן נרשם בתעודה זו כי מרדכי יליד 1948.
2. הוועדה איתרה דף מתוך טופס מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו מרדכי בנם של יוסף ומרים אבו, נושא תעודת זהות מספר 957406, נולד ביום 19/11/48 בבית היולדות ברנדייס.
- כן צוין בטופס, כי משפחתו התגוררה בג' בליה יפו-תל אביב רח' ב', 1045.
3. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים "העמק" בעפולה, ממנו עולה כי "אבו" בן חודשיים מבית העולים ברנדייס הובא לבית החולים ביום 4/1/49 "כמקרה דחוף". בהמשך גיליון המחלה נרשם "מצבו הכללי רע מאוד".
- בגיליון תולדות מחלה של בית החולים העמק נרשם כי בהמשך השתפר מצבו הרפואי של מרדכי וביום 24/3 עזב את בית החולים בתום 11 שבועות אשפוז.
4. בידי הוועדה גיליון חום של בית החולים "העמק", ממנו עולה כי "אבו" מכפר ברנדייס שוחרר מבית החולים ביום 24/3/49. כן צוין כי סבל מלוקמיה.
5. הוועדה איתרה רישום של משרד הפנים ובו בקשה לרשום את "עבו מרדכי יוסף" יליד 1948 מגבעת עלייה, מס' 957406 כנפטר על בסיס אסמכתא מיום 15/3/51.

מסקנות הוועדה:

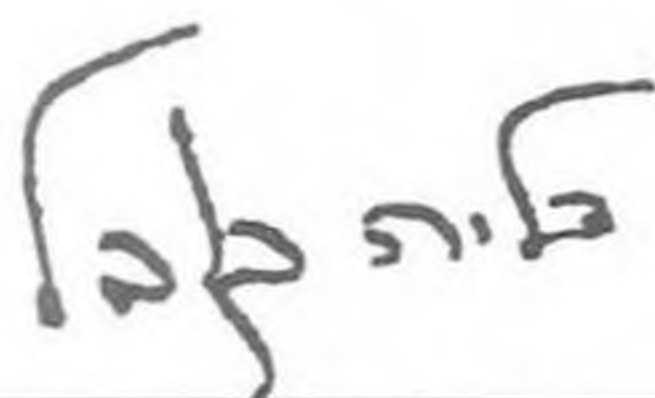
מן המידע לעיל עולה כי מרדכי בן יוסף ומרים אבו, אושפז בבית החולים העמק עפולה ביום 4/1/49 באבחנה של מחלת הלוקמיה ושוחרר מבית החולים ביום 24/3/49.

לגבי עובדת פטירתו של מרדכי, הרי שסריקה מקיפה של כל הארכיונים והרישומים השונים העומדים לרשות הוועדה, לא העלתה כל ממצא נוסף היכול להצביע על גורלו של מרדכי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מרדכי אבו 0957406.

הנדון: עזרה בן יחיא ומרים סולימן (פרוי)
תיק מספר 96/95

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שמסר מר סולימן יחיא, אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 והתגוררה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר הגיעם ארצה, נלקח עזרה לבית הילדים בטענה שהוא חולה. הוריו באו לבקרו מדי יום. שבועיים לאחר מכן, כשהגיעו ההורים לבקרו לא מצאו אותו במיטתו. לאחר בירור, נמסר להם כי עזרה נשלח לבית החולים פרדס חנה.

ההורים נסעו לבית החולים פרדס חנה ושם נאמר להם כי לא מאושפז ילד בשם זה. ההורים לא האמינו ועברו בין החדרים ומצאו את עזרה. ימים מספר לאחר מכן משהגיעו ההורים, נאמר להם כי עזרה הועבר לבית החולים רמב"ם ובהגיעם למקום, נמסר להם כי עזרה נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

במכתב שכתב האב לוועדה, התברר כי בנו היה בן עשרה חודשים עם העלמו.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה במחלקה לחיפוש קרובים של הסוכנות רישום כניסה לארץ, ממנו עולה כי "יחיא חסן סלימן" ואשתו מרים וארבעת ילדיהם ביניהם "עזרא" בן החודש, עלו ארצה ביום 12/10/49 ושוכנו בעין שמר.

כן צוינה תעודת עולה מספר 64951.

2. בידי הוועדה יומן פטירה/קבורה של מחנה עין שמר, ממנו עולה כי "עזרא בן יחיא חסן סלימן", תעודת עולה מספר 64951, עלה ארצה ביום 12/10/49 ונפטר ביום 28/12/49 בהיותו בן שמונה חודשים והובא לקבורה בחיפה.

3. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "סלן חסן עזרה בן יחיה" מבית העולים עין שמר, נפטר ביום 11/12/49, בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: מלריה.

4. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "עזרה בן יחיה חסן סאלם" מבית העולים עין שמר, נפטר ביום כ' בכסלו, 11/12/49, בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה באותו יום בחלקת התינוקות.

5. מבדיקה שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, עולה כי שם סבו של עזרה היה חסן.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עזרה בן יחיא ומרים סולימן (פרוי) נפטר כתוצאה ממלריה ביום 11/12/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שמונה חודשים וזאת כחודשיים לאחר עלייתו ארצה.

עזרה הובא לקבורה באותו יום בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

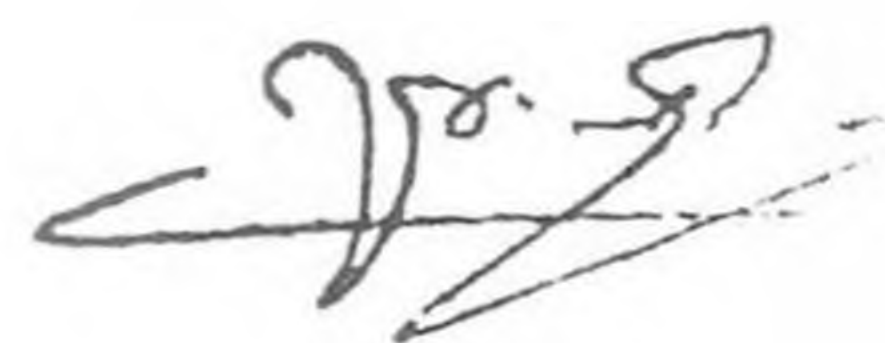
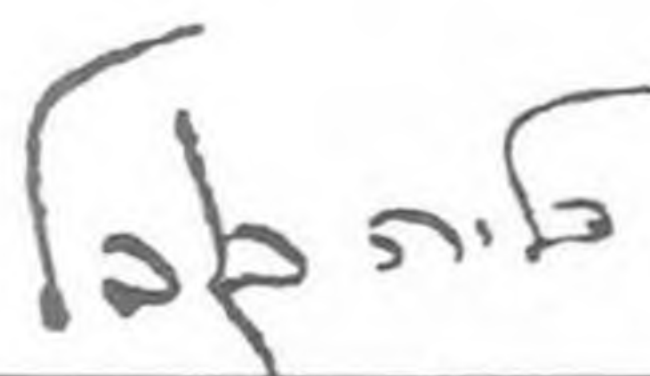
על אף השיבוש הקל ברישום שם משפחתו של עזרה, הזיהוי ודאי וזאת בהצלבה עם יומן הפטירה/קבורה של מחנה עין שמר, שם נרשם בשמו המלא בציון מספר תעודת העולה של המשפחה כפי שנרשמה המשפחה בכניסתה לארץ.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם ויומן הקבורה, לגבי קביעת מועד פטירתו וגילו של עזרה ולא על התאריך הרשום ביומן הפטירה/קבורה של מחנה עין שמר, שכן הדיווח על הפטירה הגיע באיחור למחנה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של עזרה.
מספר ת.ז. של האב: סולימן יחיא (פרוי) 41075912.

הנדון: שני ילדים - 1) יצחק; 2) לונה
בני אלברט ורחל סיביליה
תיק מספר 97/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל סיביליה, אם התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתורכיה במהלך שנת 1950. המשפחה שוכנה תחילה במעברת אור יהודה ולאחר מכן עברה להתגורר במעברת סקיה.

האם ילדה בן ביום 26/3/54 בבית החולים מאיר בכפר סבא. יצחק נולד בחודש השמיני להיריון במשקל נמוך והועבר למוסד ויצ"ו תל אביב מאחר והיה עליו לשהות באינקובטור כשלושה חודשים.

האם באה לבקרו מידי יום. שלושה חודשים לאחר מכן, כשהגיעה למקום, שוכנעה להשאיר את יצחק למספר חודשים נוספים בשל התנאים הקשים ששררו בביתה. כעבור זמן מה, כשבאה לבקרו פעם נוספת, נמסר לה כי יצחק חלה, נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של יצחק.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של יצחק.

ביום 20/6/58, ילדה אם המשפחה בת בבית החולים דג'אני ביפו. כעבור זמן מה, השתחררה האם מבית החולים ואילו לונה (בתה) נשארה להמשך הטיפול. שבועיים לאחר הלידה, משבאה האם לבקר את לונה, נאמר לה כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של לונה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה - לגבי יצחק:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "יצחק בן אברהם ורחל סילביה" נולד ביום כ"ז באדר תשי"ב 24/3/52 בבית היולדות בכפר סבא.

משפחתו התגוררה במעברת סקיה א'.

2. הוועדה איתרה מכתב מבית הילדים בכפר סבא מיום 1/4/52 המופנה לויצ"ו ובו נרשם: "נא לקבל לטפולכם את התינוק (הפג) סיביליה. נולד במשקל 1800 גרם משקלו הנוכחי 1670 גרם". כן יש המלצה לכלכלה לה הוא זקוק.

בטופס פרטי לידה מבית היולדות בכפר סבא מופיעים פרטים זהים.

3. הוועדה איתרה מכתב מלשכת הסעד אור יהודה (סקיה) מיום 2/4/52 המופנה למוסד ויצ"ו תל אביב, לפיו לשכת הסעד מתחייבת לשלם על הוצאות הטיפול של התינוק יצחק סביליה ממעברת סקיה א' החל מיום 3/4/52.

4. הוועדה איתרה תיק של מוסד ויצ"ו, לפיו "יצחק בן אברהם ורחל סיביליה" מסקיה א' נולד ביום 24/3/52. הוא הופנה לאשפוז על ידי לשכת הסעד והתקבל ביום 3/4/52 בשל היותו פג ונפטר ביום 13/6/52.

כן צוין כי הוריו באו לבקרו כשמונה פעמים.

5. הוועדה איתרה מכתב של ויצ"ו מיום 2/6/52 ובו מאשרת מנהלת מוסד ויצ"ו את המצאותו של יצחק סיביליה במקום.

6. הוועדה איתרה מכתב של ויצ"ו מיום 13/6/52 המופנה אל לשכת הסעד באור יהודה (מעברת סקיה א'), לפיו "התינוק (פג) יצחק סיביליה במצב אנוש נא להודיע מיד להורים".

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יצחק סיביליה מסקיה א' יליד 24/3/52 נפטר ביום 13/6/52 במוסד אם וילד בתל אביב.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

8. הוועדה איתרה מכתב של ויצ"ו מיום 15/6/52 המופנה אל לשכת הסעד, לפיו יצחק סיביליה מסקיה א' סבל מדלקת ריאות ובהיותו פג לא התגבר על המחלה ונפטר ביום שישי באופן פתאומי.

9. הוועדה איתרה התכתבות בין לשכת הסעד באור יהודה למוסד לטיפול באם וילד בויצ"ו בעניין כרטיס המזון ופנקס הנקודות של יצחק.

10. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "יצחק בן אברהם סיביליה" יליד 1952 נפטר ביום כ' בסיוון תשי"ב ובו ביום הובא לקבורה בחלקת הילדים של בית העלמין קריית שאול.

מסקנות הוועדה – לגבי יצחק:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן אלברט ורחל סיביליה נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 13/6/52, בהיותו בן שלושה חודשים.

יצחק הובא לקבורה בו ביום בחלקת הילדים של בית העלמין קריית שאול.

השמות אלברט ואברהם הם שמות מקבילים.

ממצאי החקירה – לגבי לונה:

1. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית היולדות דג'אני יפו, ממנו עולה כי האם: "סיביליה רחל" ממעברת סקיה א' צריף 222, התקבלה למחלקת יולדות ביום "12/6" ושוחררה ביום ה"23/6".

2. בידי הוועדה אישור לידה של בית החולים צהלון יפו שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי לונה בת סיביליה אלברט ורחל, נולדה ביום ב' בתמוז תשי"ח 20/6/58.

3. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים, ממנו עולה כי לונה בת אלברט ורחל סיביליה, נולדה ביום 20/6/58 בבית החולים הממשלתי יפו.

4. הוועדה איתרה יומן קבלה למוסד ויצ"ו אם וילד תל אביב, ממנו עולה כי "תינוקת סויליה" בת אברהם ורחל ממעברת סקיה א' צריף 222, התקבלה למוסד כ"פג" בן שבע שעות ביום 20/6/58 ונפטרה ביום 22/6/58, בהיותה בת יומיים וכ-40 שעות לאחר כניסתה למוסד.
5. הוועדה איתרה "טופס לוואי להעברת פג" של מוסד ויצ"ו אם וילד תל אביב, ממנו עולה כי בתם של "אברהם ורחל סויליה" ממעברת סקיה א' צריף 222, נולדה כפג ביום "20/6" בבית החולים צהלון בשעה "05:15".
- כן צוין כי לאם שני היריונות קודמים בהם נולדו שלוש ילדות מהן אחת נשארה בחיים.
6. הוועדה איתרה גיליון רפואי של המוסד לטיפול באם ובילד ויצ"ו תל אביב, ממנו עולה כי "סויליה (בת)" ילידת 20/6/58, נפטרה ביום 21/6/58 במשקל 1.120 ק"ג. כן נרשם על הגיליון "נפטר באופן פתאומי".
7. הוועדה איתרה הודעת פטירה של המוסד לטיפול באם ובילד תל אביב, ממנה עולה כי "סויליה בת" ממחלקת פגים, נפטרה ביום 22/6/58 בשעה 4:30 AM.
8. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של מוסד אם וילד ויצ"ו, ממנה עולה כי התינוקת "סויליה" בת אברהם מספר זהות 5539012 ממעברת סקיה א' צריף 222, נולדה ביום 20/6/58 ונפטרה ביום 22/6/58 במוסד אם וילד ויצ"ו.
- סיבת המוות: חוסר בשלות.
9. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הפנים תל אביב, ממנו עולה כי לונה בת אלברט סיביליה ממעברת סקיה א' צריף 222 נושאת מספר זהות 5539012, נולדה ביום 20/6/1958 ונפטרה ביום ד' בתמוז תשי"ח 22/6/1958.
10. הוועדה איתרה גיליון אבחנה של המכון הפתולוגי של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "פגה של סויליה" נפטרה ביום 22/6/58, בהיותה בת יומיים, כתוצאה מחוסר בשלות. כן סבלה מדלקת מעיים חמורה ובצקת במוח.

מסקנות הוועדה - לגבי לונה:

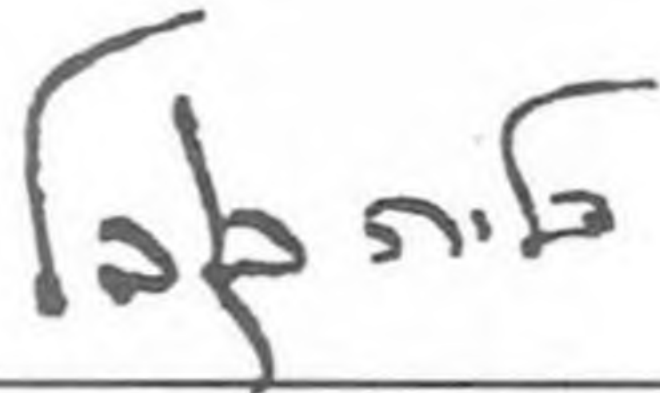
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי לונה בת אלברט ורחל סיביליה, נולדה כפג ונפטרה מחוסר בשלות ביום 22/6/58 במוסד ויצ"ו אם וילד בתל אביב, בהיותה בת יומיים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יצחק סיביליה.

מספר ת.ז. של לונה סיביליה 5539012.

מספר ת.ז. של האב אלברט סיביליה 4434401.

מספר ת.ז. של האם רחל סיביליה 4434402.

הנדון: עזר (עזרא) בן יצחק וזהבה ביטון
תיק מספר 98/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רבקה עמוס, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בשנת 1952 ושוכנה במעברת קריית אתא.

כעבור שלושה חודשים ילדה האם בן בבית החולים רמב"ם. בהיותו בן שבעה חודשים סבל עזר (עזרא) מהקאות ואמו לקחה אותו לבית החולים כרמל בחיפה שם הושאר למשך הלילה.

למחרת היום משחזרו ההורים לבית החולים נמסר להם כי עזר (עזרא) נפטר וכי יובא לקבורה בבית העלמין בחיפה. ההורים ניגשו לבית העלמין אך לא מצאו את חלקת הקבר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו עזר בן יצחק ביטון נולד ביום 15/3/53 בחיפה ומשפחתו התגוררה בכפר אתא מעברה א' 320.

2. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים רוטשילד, לפיו עזר יצחק ביטון מכפר אתא מעברה צריף 320 התקבל לאשפוז ביום 29/7/53 בהיותו בן ארבעה וחצי חודשים והשתחרר ביום 20/8/53.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה, ממנה עולה כי עזר יצחק ביטון מכפר אתא מעברה צריף 320, נולד ביום 18/2/53 ונפטר ביום י' בתשרי תשי"ד 19/9/53 בבית החולים רוטשילד, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: פגיעה בריאות וזיהום פנימי.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 867), לפיו ביטון עזר יצחק מכפר אתא מעברה 320 נפטר בבית החולים רוטשילד ביום 19/9/53, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: פגיעה בריאות וזיהום פנימי.

5. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי גופתו של עזרה ביטון הובאה מבית החולים רוטשילד ונותחה בבית החולים רמב"ם ביום "20/9" בהיותו בן שישה חודשים.

6. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו ביטון עזר הובא לקבורה ביום 20/9/53 בחלקת הילדים של מחנה דוד, בהיותו בן שבעה חודשים. כן צוין רישיון קבורה מספר 867/53.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עזר (עזרא) בן יצחק וזהבה ביטון נפטר ביום 19/9/53 בבית החולים רוטשילד, בהיותו בן שישה חודשים.

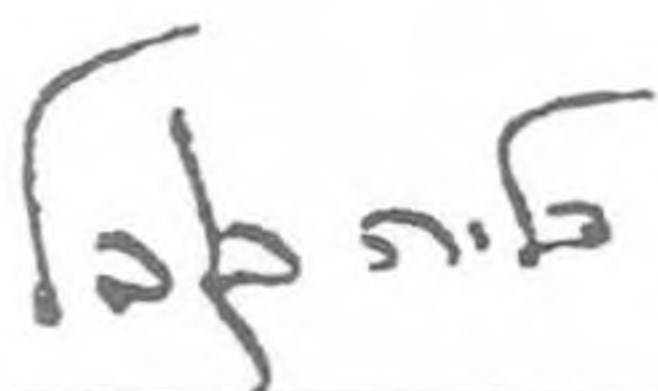
הוועדה מקבלת את תאריך הולדתו על פי הרישום במרשם התושבים.

עזר (עזרא) הובא לקבורה ביום 20/9/53 בחלקת הילדים של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של עזר ביטון 5183890.

הנדון: סלם בן יהודה וחביבה יהודה
תיק מספר 100/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יהודה סלם יהודה, אבי הילד, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סלם בן השש ושוכנה במחנה העולים עין שמר.

כשלושה חודשים לאחר העלייה סבל יהודה מכאבים ונפיחות מאחורי האוזן ונלקח לבית החולים עין שמר. יום למחרת הלך האב למשרד המחנה ושם נאמר לו על ידי מנהל המחנה מר יצחק אריכא כי סלם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של סלם.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים רמב"ם עבור חודש ינואר 1950 שהוגש למשרד הבריאות, ממנו עולה כי "סלם יהודה, סלם יהודה" עלה ארצה במהלך שנת 1949. כן צוין כי נכנס לבית החולים ביום 11/1/50 ונפטר ביום 12/1/50 בתום יום אשפוז אחד.

סיבת המוות: הלם כתוצאה מזיהום.

2. הוועדה איתרה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "סלם יהודה סלם יהודה" נושא מספר תעודת עולה מספר 51988 מבית העולים עין שמר א', התקבל לבית החולים ביום 11/1/50 ונפטר ביום 12/1/50, בהיותו בן שש שנים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "סלם יהודה סלם יהודה" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 12/1/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שש שנים.

סיבת המוות: הלם כתוצאה מזיהום.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סלם יהודה" נפטר ביום כ"ג בטבת תש"י 12/1/50 בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותו בן שש שנים.

סיבת המוות: הלם כתוצאה מזיהום.

5. הוועדה איתרה יומן רישום פטירות של מחנה עין שמר ממנו עולה כי סלם בן יהודה סלם יהודה נושא מספר תעודת עולה מספר 51988 עלה ארצה ביום "20/10" נפטר ביום 15/1/50 והובא לקבורה ב"ממשלתי חיפה". כן צוין כי שם אמו חביבה.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי סלם יהודה נפטר ביום כ"ו בטבת 15/1/50 בהיותו בן שש שנים והובא לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

7. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא של העדה הספרדית חיפה, ממנו עולה כי סלם יהודה נפטר ביום 15/1/50 בהיותו בן שש שנים והובא לקבורה בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

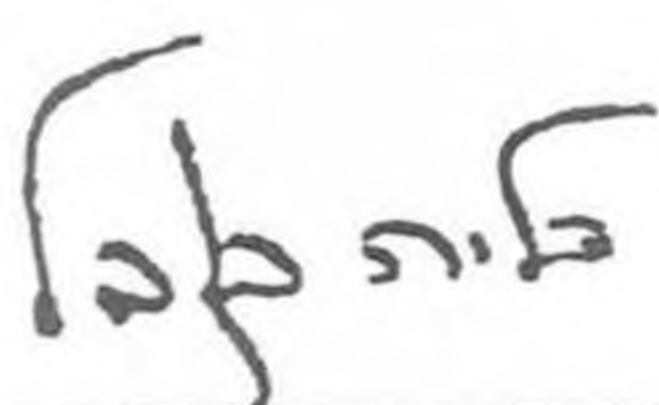
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סלם בן יהודה וחביבה סלם נפטר כתוצאה מהלם שנגרם מזיהום ביום 12/1/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שש שנים, כחודשיים לאחר העלייה לארץ.

סלם הובא לקבורה ביום 15/1/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סלם יהודה 4150076.

הנדון: ציונה בת סאלם וגזל גרופי
תיק מספר 101/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עובדיה גרופי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 יחד עם ציונה שהיתה בת יום. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר ג'.

בהגיעם למחנה נלקחה ציונה לבית התינוקות, שם היניקה אותה אמה במשך שבועיים. בחודש ינואר ירד שלג והאם לא יכלה לבקר את ציונה. בתום תקופה זו בהגיעה לבית התינוקות נאמר לאם כי ציונה חלתה ואושפזה בבית החולים תל השומר.

ההורים הגיעו לבית החולים תל השומר ואף ביררו בבתי חולים נוספים, אך לא נודע להם מה עלה בגורלה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של ציונה. לבקשתם קיבלו מסמך ממשרד הפנים לפיו ציונה נפטרה ביום 3/12/49. המשפחה קובלת על כך שעל פי רישום זה ציונה נפטרה בטרם נולדה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 71577, לפיו "סלם מעודה וגזל ג'רופי" עלו ארצה עם ששת ילדיהם ביום 2/1/50. כן צוין כי ציונה היתה "בת יום" בהגיעה.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האב "סאלם מעודה גרופי" עלה ארצה עם משפחתו ביום 2/1/50.

3. בידי הוועדה תעודת עולה נוספת על שם דוד סלימן חירק שמסרה המשפחה ואשר מספרה 71586, לפיה עלה דוד חירק ארצה ביום 2/1/50.

המשפחה שוכנה במחנה עין שמר ג'. חירק הינו בנו החורג של סלם מעודה גרופי וכך צוין גם בתעודת העולה שלו. גם ביומן הכניסה למחנה נרשם בצד שמו של סאלם מעודה גרופי "בן חורג: דוד סולימן חירק".

4. בידי הוועדה גיליון של בית החולים תל השומר, לפיו "ציונה סלם גרופי" מעין שמר ג' אושפזה ביום 26/1/50 בהיותה בת שבועיים. היא התקבלה בגלל שילשולים, כן נתגלה טחול מוגדל, עם נוזלים ושינויים בשתי הריאות. טיפול אנטיביוטי לא הועיל והיא נפטרה ביום החמישי לאשפוזיה.

כן צוין כי נעשתה לה נתיחה שלאחר המוות ונמצא כי ציונה נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "גרופי ציונה בת סאלם מעודה" ממחנה העולים עין שמר ג' נפטרה ביום י"ב בשבט תש"י 30/1/50 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת 14 יום.

סיבת המוות: דום לב ודלקת ריאות.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה לפיו "גרופי ציונה בת סאלם מעודה" ממחנה העולים עין שמר ג' נפטרה בהיותה בת 14 יום מדלקת ריאות והובאה לקבורה בפתח תקווה ביום י"ד בשבט תש"י.

7. הוועדה איתרה אישור חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "הילדה גרופי ציונה בת סאלם מעודה" ממחנה העולים עין שמר ג' נפטרה בהיותה בת 14 יום והובאה לקבורה ביום י"ד בשבט תש"י 1/2/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת סאלם וגזל גרופי נפטרה מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 30/1/50 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת כחודש ימים, וזאת חודש לאחר עלייתה לארץ.

ציונה הובאה לקבורה ביום י"ד בשבט תש"י 1/2/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 5.

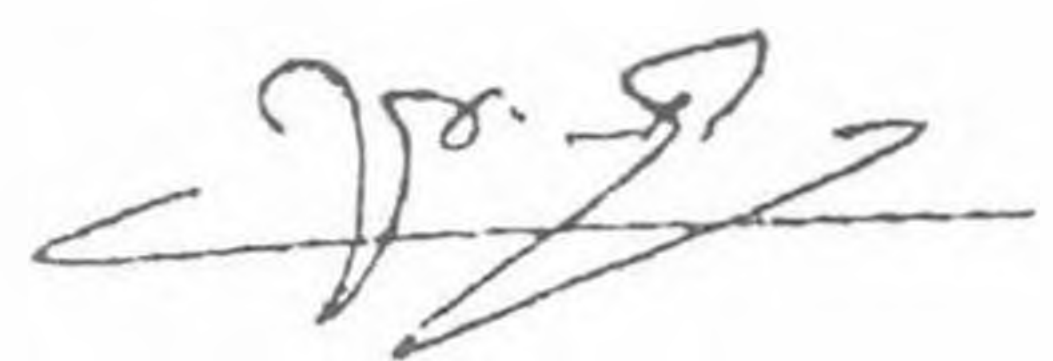
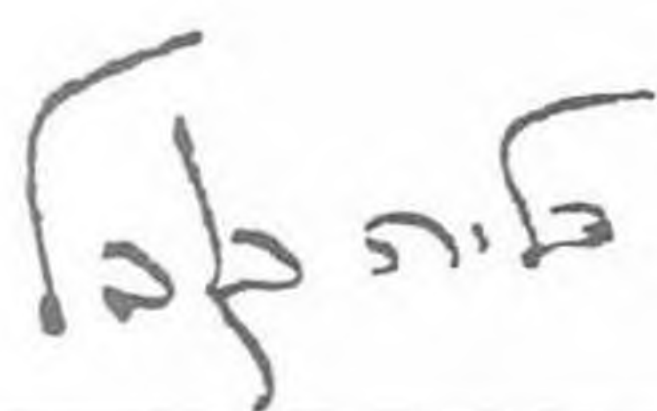
הוועדה מסתמכת על גיליון המחלה המקורי כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתה וסיבת המוות של ציונה.

כתמצית הרישום נפלה טעות רישומית העולה על פניה גם מהמסמך עצמו. בו צוין תאריך העלייה כחודש ינואר 1950 מועד בו אכן עלתה המשפחה ארצה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ציונה 04147149-1.

הנדון: יוסי בן חיים וזהרה קוממי
תיק מספר 102/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר חיים קוממי, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 ושוכנה בעין שמר.

חודש לאחר עלייתם ילדה אשתו בן בבית היולדות בחדרה. כעבור שלושה ימים חזרה האם למחנה ואילו בנה יוסי נלקח לבית התינוקות. האם היניקה אותו במשך יומיים.

ביום החמישי להיוולדו הגיעה האם לבית התינוקות ולא מצאה את יוסי במקום. לאחר בירור נאמר לה כי הוא נשלח לבית חולים בחיפה, משום שלא חש בטוב. שבוע לאחר מכן נמסר למשפחה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "יוסף בן זהרה חיים סלם קומיני" ממחנה העולים עין שמר נפטר ביום ז' בניסן תש"י, 25/3/50, בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו, בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המות, ממנו עולה כי גופתו של "קומיני בן זכריה חיים סלם" נותחה ביום 26/3/50 בבית החולים דג'אני בהיותו בן 30 יום.

3. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "קומני יוסף בן זהרה חיים סלם" ממחנה העולים עין שמר נפטר מדלקת ריאות, בהיותו בן חודש, והובא לקבורה בתל אביב.

4. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "יוסף בר חיים סלם קומני" ממחנה העולים עין שמר נפטר בבית החולים דג'אני בהיותו בן חודש והובא לקבורה ביום ח' בניסן תש"י.

מסקנות הוועדה:

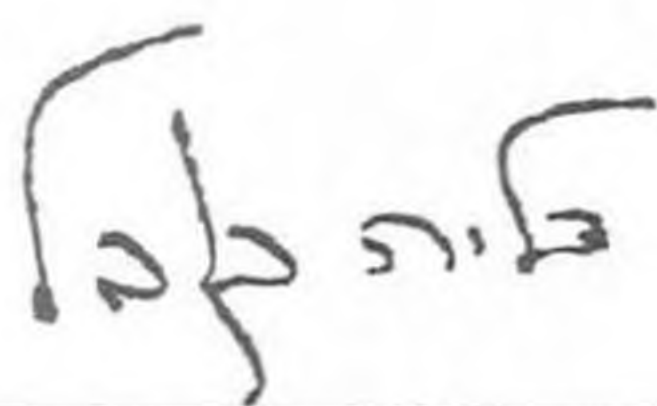
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסי בן חיים וזהרה קוממי נפטר מדלקת ריאות ביום 25/3/50 בבית החולים ליולדות יפו (דג'אני), בהיותו בן חודש.

יוסי הובא לקבורה ביום 26/3/50 בבית העלמין קריית שאול ללא ציון חלקת קבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של יוסי.
מספר ת.ז. של האב קוממי חיים 041087305.
מספר ת.ז. של האם קוממי שרה 041087313.

הנדון: רחל בת סלימן ושרה (זהרה) שבאב
תיק מספר 103/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של בתיה יצחקי, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 23/11/49 ושוכנה במחנה עין שמר.

בתחילת חודש ינואר ילדה האם בת במחנה עין שמר. לאחר הלידה נלקחה התינוקת רחל לבית התינוקות במחנה. האם באה להיניקה מדי יום.

בהיותה בת חודש ימים נמסר לאם כי רחל חולה ויש לקחתה לבית החולים רמב"ם.

לאחר זמן מה נמסר למשפחה כי רחל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 57430) שמסרה המשפחה, לפיה סולימן אהרון וזהרה שבאב ושתי בנותיהם עלו ארצה ביום 23/11/49 ושוכנו במחנה עין שמר ב'.
2. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו "רחל בת סלימן אהרון שאבב" ממחנה העולים עין שמר א' התקבלה לאשפוז ביום 5/1/50 בהיותה בת 15 יום ונפטרה ביום 6/1/50.
3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים צריפין (אסף הרופא) מספר חולה 1295, ממנו עולה כי "רחל בת סולימן שאבב" ממחנה העולים עין שמר א' התקבלה לאשפוז ביום 5/1/50 בהיותה בת 15 יום. רחל נשלחה בגלל שילשולים, ירידה במשקל וסמנים של התייבשות וכן לקתה בדלקת ריאות בשתי הריאות ונפטרה ביום 6/1/50.
4. הוועדה איתרה חשבון לתשלום עבור אשפוז, ממנו עולה כי "רחל בת סלימן אהרון שאבב" אושפזה ביום 5/1/50 ונפטרה למחרת.
5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "רחל בת סולימן ממחנה העולים עין שמר א' נפטרה ביום 6/1/50 בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותה בת 15 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת סלימן ושרה (זהרה) שבאב נפטרה מדלקת ריאות ביום 6/1/50 בבית החולים צריפין, בהיותה בת 15 יום.

רחל נולדה לאמה כחודש ימים לאחר עליית המשפחה לארץ.

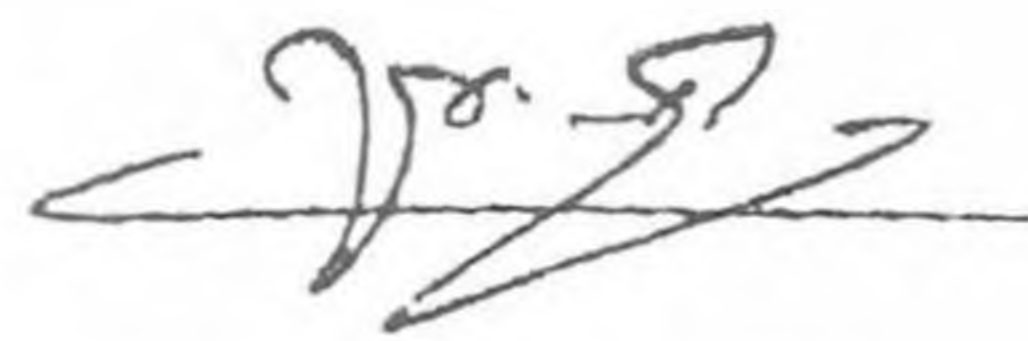
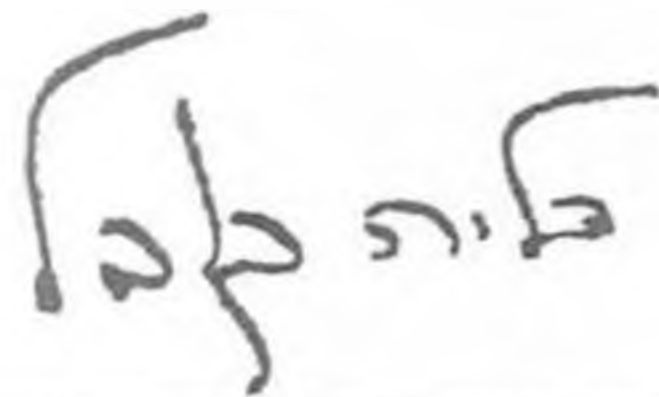
אין ספק בזיהויה של רחל.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של רחל.
מספר ת.ז. של האב סלימן שבאב 4159701.
מספר ת.ז. של האם זהרה שבאב 4159702.

הנדון: מתנה בן מוסא וחנה אסבט
תיק מספר 104/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דוד אסבט, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשלהי 1949 יחד עם מתנה בהיותו כבן חמש שנים. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

שבוע ימים לאחר הגיעם נלקח מתנה למרפאת המחנה ולאחר זמן מה נאמר להם כי מתנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה הודעה לתשלום אגרת טלוויזיה על שמו של מתנה ו"דו"ח חסרי ערכה במגזר הכפרי בצפון".

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55786, ממנה עולה כי "מוסא וחנה סלח אסבט" עלו ארצה ביום 9/11/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר.

על פי רישום בתעודה זו "מתנה" היה בן חמש בעת עלייתו ארצה. כמו כן נרשם "נפטר בחיפה 28/11/49".

2. בידי הוועדה מכתב הפניה של מרפאת מחנה העולים עין שמר מיום 22/11/49 בעבור בית החולים הממשלתי מחלקת ילדים ובו בקשה לאשפז את "מתנה בן מוסא סלח אסבט" בן החמש.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "מתנה בן מוסא סלח" מבית העולים עין שמר נכנס לבית החולים ביום 22/11/49, בהיותו בן חמש שנים.

כן צוין כי מתנה "נכנס למחלקה במצב תזונה רע מאוד... העור היה מכוסה במספר גדול של פצעים מוגלתיים...ופגיעה בריאות" והוא נפטר ביום 25/11/49.

בניתוח הגופה נמצא כי נפטר כתוצאה מדלקת ריאות של שתי הריאות ובטחול.

4. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "מתנה בן מוסא סלח" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 25/11/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: מלריה ודלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של מחנה עין שמר, ממנו עולה כי "מתנה בת מוסא סלח וחנה אסבט" נושא מספר תעודת עולה "55786-7" נפטר ביום "24/11" והובא לקבורה בחיפה.

6. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "מתנה בן מוסה סלח" נפטר בהיותו בן חמש שנים והובא לקבורה ביום 25/11/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מתנה בן מוסא וחנה אסכט נפטר כתוצאה מדלקת ריאות וטפילי מלריה בטחול ביום 25/11/49 בבית החולים רמב"ם חיפה.

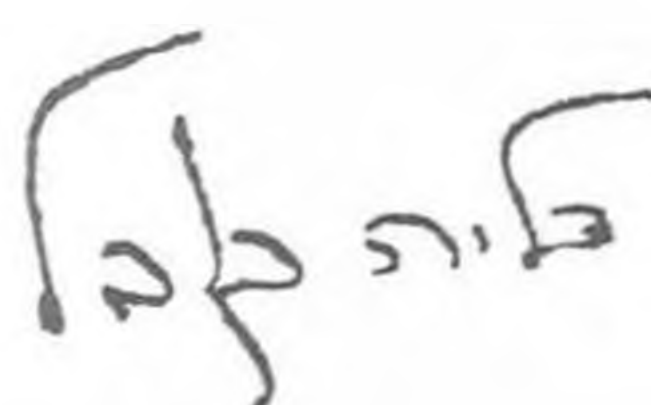
מתנה הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין בחיפה בחלקת הילדים.

הוועדה רואה במסמכי בית החולים רמב"ם חיפה כקובעים לגבי מועד פטירתו של מתנה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מתנה אסכט 4146654.

הנדון: אורה (נדרה) בת דוד וסעדה אשרי
תיק מספר 105/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה מחפוד, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

שלושה שבועות לאחר מכן, ילדה האם בת בבית החולים הקריה בתל אביב. לאחר הלידה נלקחה אורה (נדרה) לבית התינוקות שבמחנה, שם היניקה אותה אמה כשלוש פעמים ביום. באחד הימים בבוא האב לבקרה נאמר לו כי אורה (נדרה) בת תשעת החודשים נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

מעדות האב מיום 2/3/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 6/10/49 ושוכנה במחנה ראש העין ב'.

שלושה שבועות לאחר מכן ילדה אשתו סעדה בת בבית החולים הקריה בתל אביב. לאחר שחזרו למחנה נלקחה התינוקת אורה (נדרה) לבית התינוקות שם היניקה אותה אמה במשך ארבעה חודשים. בשלב זה הועברה אורה (נדרה) לבית התינוקות הסמוך יותר לאוהל המשפחה.

חודש לאחר מכן הודיעו להורים כי אורה (נדרה) נפטרה; ההורים לא האמינו אך מאחר והיו חולים "לא טיפלנו בדבר", מסר האב בעדותו.

כשעזבה המשפחה את המחנה ביום 7/5/50 הבטיח להם מנהל המחנה כי אורה (נדרה) תישלח אליהם בשלב מאוחר יותר, אך מאז נעלמו עקבותיה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 64064) שמסרה המשפחה לפיה "דוד יוסף עשרי ואשתו סעדה" וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 6/10/49 ועברו להתגורר בבית העולים ראש העין.

כן נרשם בתעודת העולה כרטיס מספר 75.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 75 ותעודת עולה מספר 64064, לפיו "דוד יוסף עשרי ואשתו סעדה" עלו ארצה עם ארבעת ילדיהם. כן צוין כי "נדרה נולדה ? 20/1/50" ונפטרה ביום 21/2/50.

3. הועדה איתרה יומן ילודה של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 75 ותעודת עולה מספר 64064, לפיו "נדרה דוד יוסף עשרי סעדה" נולדה "לפני 4 חודשים". כן צוין כי הרישום נעשה ביום 18/1/50.

4. הוועדה איתרה מכתב הפניה מבית התינוקות ראש העין מחנה ב' מיום 3/2/50 עבור בית החולים, לפיו "נדרה בת דוד אשרי נמצאת אצלנו מתאריך 1/12/49 באה במשקל 2.900 ובתאריך 3/2/50 היא במשקל 2.940 הילדה אינה אוכלת מקיאה משלשלת...".

5. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין ובו רישום המתייחס ל**כרטיס 75** לפיו "**בשרי נדרה דוד**" בת החודשיים נפטרה ביום "17/2".

בגיליון מעקב רפואי המצורף לתיק צוין כי "נדרה בת דוד אשרי" ילידת 24/10/49 אושפזה ביום 3/2/50 ונפטרה ביום 16/2/50 בשעה 11:00.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס ל**כרטיס מספר 75**, לפיו "נדרה דוד יוסף וסעדה עשרי" נפטרה ביום 17/2/50, בהיותה בת ארבעה חודשים.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "נדרה בת דוד עשרי" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום ל' בשבט תש"י 17/2/50, בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיסטרופיה.

8. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מאת מחנה העולים ראש העין מיום 17/2/50 עבור חברה קדישא פתח תקווה, ובו רישום המתייחס ל**כרטיס מספר 75**, לפיו "נדרה בת דוד עשרי" נפטרה בראש העין בהיותה בת חודשיים ומבקשים שהוצאות הקבורה יהיו על חשבון הסוכנות היהודית.

9. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "נדרה בת דוד עשרי" ממחנה ראש העין, נפטרה בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה ביום ב' באדר תש"י 19/2/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 17.

מסקנות הוועדה:

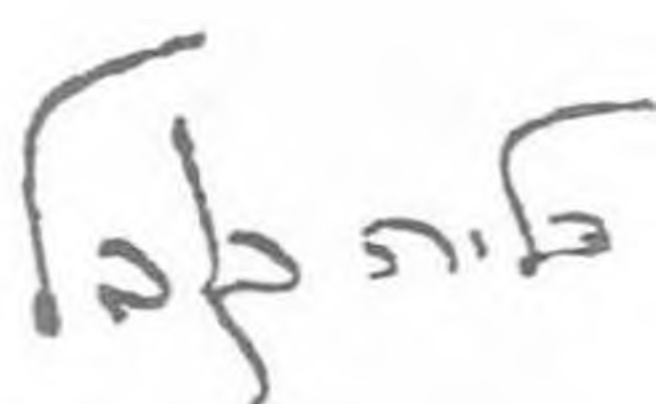
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אורה (נדרה) בת דוד וסעדה אשרי, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ודיסטרופיה ביום 16/2/50, בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה כבת ארבעה חודשים.

אורה (נדרה) הובאה לקבורה ביום 19/2/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 17.

הוועדה מסתמכת על גיליון מעקב הרפואי המקורי לגבי מועד פטירתה של אורה (נדרה).

אין ספק בזיהויה של אורה. **כרטיס מספר 75** שנרשם כבר בתעודת העולה, ליווה אותה ברישומים השונים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של אורה (נדרה).
מספר ת.ז. של האב: דוד עשרי 4136219.
מספר ת.ז. של האם: סעדה עשרי 4136220.

הנדון: חיים (ציון) בן דוד ואורה (נדרה) נהרי
תיק מספר 106/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' אורה נהרי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

שבועיים לאחר הכניסה למחנה, ילדה האם את חיים (ציון) באוהל המשפחה שבמחנה ושניהם הועברו באמבולנס לבית החולים ביפו.

כעבור ארבעה ימים, הוחזרו האם וחיים (ציון) בנה למחנה ראש העין וחיים (ציון) הועבר לבית התינוקות. זמן קצר לאחר החזרה למחנה, חלתה האם ולא יכלה לבקר את חיים (ציון) ועל כן ביקר אותו האב מידי יום, במשך ארבעה וחצי חודשים.

באחד הימים, משהגיע האב לבקר את חיים (ציון), נאמר לו על ידי אחות בית התינוקות כי נפטר. האב הופנה לחדר מתים אך לא מצא שם את גופת בנו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55079, ממנה עולה כי דוד יחיא נהרי ואשתו נדרה, עלו ארצה ביום 1/11/49 עם שני ילדיהם ונשלחו למחנה ראש העין ב'.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי דוד יחיא ונדרה נהרי הנושאים תעודת עולה מספר 55079 וכרטיס מספר 1495, נכנסו למחנה ראש העין ביום 1/11/49.
3. בידי הוועדה מכתב מרופא מחנה ראש העין ב' מיום 3/1/50 לרופא בית החולים המאשר כי "הילד ציון בן דוד נהרי יחיא בן חודשיים מספר סידורי 1495, נתקבל היום לבית התינוקות עם טוקסיקוסיס... בבקשה לקבל את הילד הזה לטיפול".
4. בידי הוועדה הפניה מיום 3/1/50 ממחנה ראש העין לרופא בית החולים ובה בקשה לקבל לטיפול את "ציון בן דוד נהרי יחיא" בן חודשיים ממחנה עתלית הסובל מרעלת. כן צוין בהפניה זו מספר סידורי 1495.
5. בידי הוועדה גליון מהלך מחלה של בית החולים הדסה ראש העין המתיחס ל"ציון בן דוד נהרי" ובו צוין, כי התקבל לבית החולים ביום 3/1/50 באבחנה של רעלת והקאות, בהיותו בן חודשיים.
ביום 6/1/50 נרשם: "...מצב כללי טוב".
ביום 8/1/50 נרשם: "ירידה במשקל... אוכל טוב, יציאות טובות".
ביום 10/1/50 נרשם: בשפה האנגלית: "...עדיין בהתייבשות נראה במצב טוקסי...".
ביום 16/1/50 נרשם בשפה האנגלית: "הקאות... ודיספסיה למרות ניסיונות... הילד נפטר, ככל הנראה בגלל שאיפת מזון וחנוק".

6. בידי הוועדה גיליון סופי של בית החולים הדסה ראש העין המתיחס לציון בן דוד נהרי בן "2 ח'", בו נרשם: "הילד הנ"ל נתקבל במצב רעלת... ילד דיסטרופי שמשקלו 3100 גרם, חום... השלשולים לא הגיבו לטיפול... הילד הלך ורע ונפטר עם סימנים של ... וחנוק".

כן צוין בגיליון זה כי בוצעה נתיחה שלאחר המוות.

7. בידי הוועדה גיליון מעקב של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "ציון בן דוד נהרי יחיא" ממחנה ב' נושא כרטיס מספר 1495, נפטר ביום 17/1/49, בהיותו בן חודשיים.

8. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "ציון בן דוד נהרי יחיא" נושא כרטיס מספר 1495, נפטר בבית החולים הדסה ביום 19/1/50, בהיותו בן חודשיים.

9. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ציון בן דוד נהרי יחיא" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום 19/1/50 בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.

10. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 03453 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ציון בן דוד נהרי יחיא" ממעברת ראש העין, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה בפתח תקווה.

11. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "הילד ציון בן דוד נהרי יחיא" בן חודשיים, הובא לקבורה ביום א' בשבט תש"י 19/1/50 בבית העלמין סגולה בחלקת הילדים שורה י"ב, קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים (ציון) בן דוד ואורה (נדרה) נהרי, נפטר כתוצאה מרעלת ודלקת ריאות בליל ה-17/1/50-16 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן חודשיים.

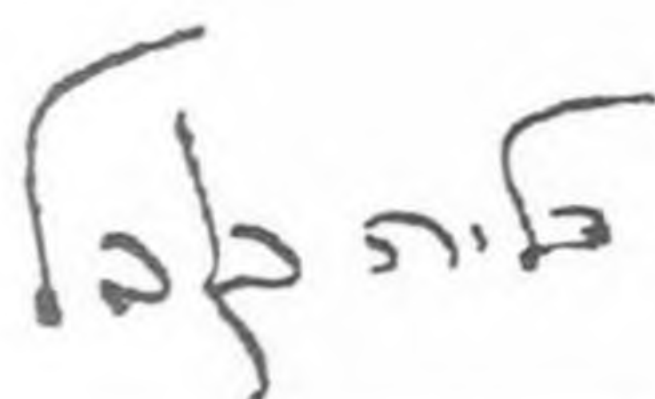
חיים (ציון) הובא לקבורה ביום 19/1/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת הילדים שורה ב', קבר מספר 5.

הוועדה מסתמכת על הגיליון הרפואי ועל גיליון המעקב של בית החולים הדסה ראש העין, כקובע לגבי מועד פטירתו של חיים (ציון).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה ת.ז. של חיים (ציון) נהרי.

מספר ת.ז. של האם נהרי אורה (נדרה) 04152710-2.

הנדון: דוד בן יצחק וטובה עמיאל
תיק מספר 107/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת מרים שי, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס ביום 20/3/50 יחד עם דוד. המשפחה התגוררה בירושלים.

כשבוניים לאחר העלייה קיבל דוד חום גבוה, ונלקח לבית החולים זיו ברחוב הנביאים בירושלים. האם באה לבקרו יום יום. באחד הימים בהגיעה לבית החולים נמסר לה כי דוד נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קובלת על כך שבהזמנת הקבורה שקיבלו נרשמו תאריכי קבורה על פי הלוח העברי שמהם עולה שדוד נקבר כחודש לפני שנפטר.

בנוסף בדקו בחברה קדישא שיח' באדר, אך לא מצאו את קבר בנם.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד העלייה, לפיו "דוד יצחק עמיל" (כך במקור) עלה ארצה עם משפחתו ביום 20/3/50.
 2. בידי הוועדה רישומי כניסה ויציאה מבית החולים זיו, לפיהם "דוד בן יצחק" נכנס למחלקת ילדים ונפטר ביום 29/3/50.
 3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי דוד בן יצחק ממחניים על יד בית עמיאל ירושלים נפטר ביום י"א בניסן תש"י, 29/3/50, בבית החולים הדסה, בהיותו בן שנה וחודשיים.
 4. בידי הוועדה הזמנת קבורה, לפיה "הילד דוד יצחק עמיאל" הגיע מאיספהן ארצה ביום 20/3/50 והתגורר בבית דודו אברהם יוסף עמיאל, ממחניים ב' על יד בית עמיאל ונפטר ביום י"א בניסן תש"י. הלוויה היתה למחרת ביום י"ב בניסן תש"י. כן נרשם תאריך עברי נוסף י"א באדר תש"י, 29/3/50. דוד הובא לקבורה בחלקה ט"ו שורה 11, קבר מספר 3, בבית העלמין שיח' באדר.
- בתחתית טופס הזמנת הקבורה בצד התאריך הלועזי נרשם בטעות י"א באדר תש"י, במקום י"א בניסן כפי שרשום בראש הטופס.

מסקנות הוועדה:

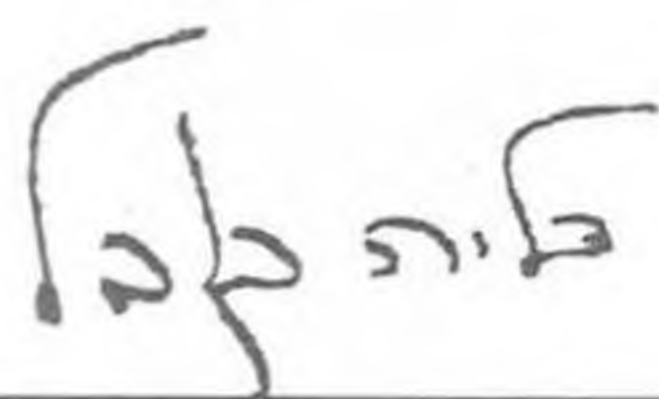
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן יצחק וטובה עמיאל נפטר ביום 29/3/50, י"א בניסן תש"י, בבית החולים הדסה בהיותו בן שנה וחודשיים וזאת תשעה ימים לאחר עלייתו לארץ.

דוד הובא לקבורה למחרת בבית העלמין שיח' באדר בחלקה ט"ו, שורה 11, קבר מספר 3.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של דוד 4255197.

הנדון: גזל בת יוסף וסעידה חסאן (חוטר)
תיק מספר 108/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף חוטר, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם גזל שהיתה בת שנה וחצי. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר בואם היה לגזל פצע מוגלתי ואחות המחנה הציעה להעבירה לבית התינוקות שבמחנה שם ביקרה אותה משפחתה. שבוע לאחר מכן כשהגיעו ההורים לבית התינוקות נמסר להם כי גזל הועברה לבית החולים פרדס חנה.

האב בא לבקרה בבית החולים ובבואו בשנית לאחר יומיים נמסר לו כי גזל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים רמב"ם, לפיו "גזל בת יוסף תאותר" אושפזה ביום 29/11/49 בהיותה בת שנה וחצי. בכניסתה לבית החולים מצבה התזונתית היה ירוד מאוד, היא היתה ללא הכרה וכן סבלה מהתייבשות, צהבת קשה ודלקת ריאות ונפטרה אחרי מספר שעות.

בבדיקה שלאחר המוות נמצא כי גזל נפטרה כתוצאה מצהבת ושחפת.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "מזל בת יוסף תאותר" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 29/11/49 בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת ריאות, התייבשות, תת תזונה ו"מלריה?".

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מספר 143/1020/49, לפיו "מזל בת יוסף" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 29/11/49, בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא הספרדית חיפה ובו רישום המתייחס לרישיון קבורה מספר 1020/49, ממנו עולה כי "מזל בת יוסף" הובאה לקבורה ביום 30/11/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי גזל בת יוסף וסעידה חסאן (חוטר) נפטרה מדלקת ריאות וצהבת ביום 29/11/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שנה וחצי.

גזל הובאה לקבורה ביום 30/11/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

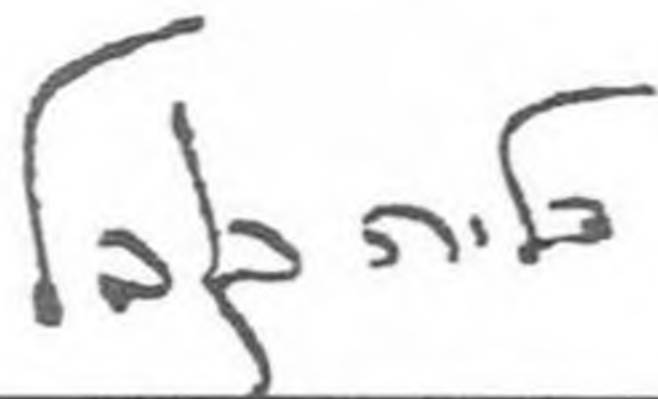
אין ספק בזיהויה של גזל על אף שנרשמה כ'מזל' ביומן הפטירות של בית החולים רמב"ם.

שם משפחתה שובש אף הוא מחוטר לתאותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של גזל (מזל).
מספר ת.ז. של האב יוסף חסאן 4153526.
מספר ת.ז. של האם סעידה חסאן 4153527.

הנדון: טוב בן יוסף וקדיה קציעה אברהם
תיק מספר 109/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ניסים אברהם, אחיו החורג של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 16/9/49 יחד עם טוב בן השמונה ימים. המשפחה התגוררה בבית ליד פרדסיה.

עם הגיעם למחנה, חלה האב ונלקח לבית החולים פרדסיה ואילו אשתו ובנו טוב נשארו במחנה עם אחי האב. זמן מה לאחר מכן כשהגיע אחי האב (שלום) מחדר האוכל, לא מצא את אשת אחיו ואילו הבן היה בבית תינוקות. לאחר בירור, נאמר לאחי האב כי אשת אחיו - קציעה נשלחה לבית החולים והוא אף ביקר אותה. שלושה ימים לאחר מכן, לא מצא את אשת אחיו - קציעה.

שבוע לאחר מכן, משחזר האב מבית החולים, לא מצא את אשתו ובנו. האב חיפש במספר בתי חולים, אך מאז נעלמו עקבותיהם.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה ולבקשתה, מסמך ממשרד הפנים, לפיו טוב חדל להיות תושב המדינה החל משנת 1-1960.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54481, לפיה "יוסף יהודה אברהם" ואשתו קדיה עלו ארצה ביום 16/9/49 והתגוררו בבית העולים בית ליד א'.

כן צוין כי טוב היה בן שבוע בהגיעו ארצה ואילו לגבי קדיה נרשם כי נפטרה. בתחתית התעודה נרשם "קדיה וטוב נעלמו".

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו טוב בן יוסף וקדיה אברהם מבית העולים פרדסיה, נולד בשנת 1949 ועלה ארצה מתימן ביום 16/9/49.

3. בידי הוועדה כרטיס של מחנה בית ליד (פרדסיה), לפיו "תינוק בלי שם" מ"בית ז'", נפטר ביום "29/9" בהיותו "בן שבוע(?)".

סיבת המוות: חוסר בשלות.

4. בידי הוועדה פנקס טיפול של מחנה בית ליד, ממנו עולה כי "ילד בלי שם" נכנס ביום 18/9/49 ונפטר ביום 29/9/49 כתוצאה מרעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה של סבירות כי טוב בן יוסף וקדיה קציעה אברהם, נפטר כילד ללא שם בבית הילדים בבית ליד כתוצאה מחוסר בשלות ורעלת ביום 29/9/49, וזאת כשבוניים לאחר עלייתו ארצה.

אין בידי הוועדה מידע נוסף באשר לגורלו של טוב.

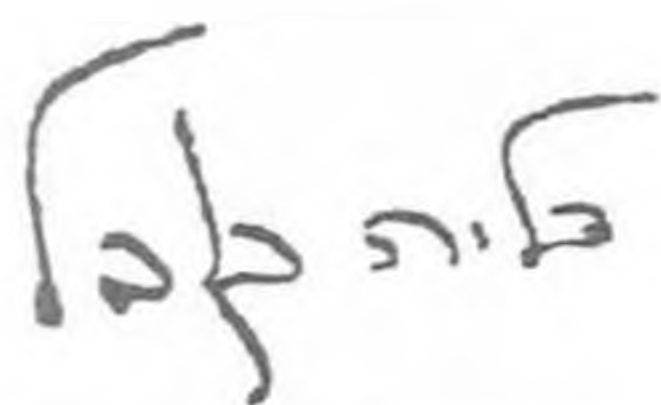
את הקשר בין טוב לבין "הילד ללא שם" ממחנה בית ליד מבססת הוועדה על גילו של טוב, מועד כניסתו למחנה ועובדת אשפוזו ללא הוריו באשר הם עצמם היו מאושפזים אותה עת.

באשר לאם, הוועדה אינה דנה בהיעלמות אנשים מבוגרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של טוב אברהם 03062305-2.

הנדון: ציון בן יחיא ותמניה חבני
תיק מספר 110/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של תמניה חבני, אם התינוק, עלתה האם ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם ציון בן השבוע ושוכנו במחנה עתלית.

עם הגיעם למחנה, נלקח ציון לבית תינוקות והאם באה להיניקו מידי יום. שבוע לאחר מכן הודיע הצוות הרפואי לאם, כי ציון ילקח, עם תינוקות נוספים, לירושלים לשם קבלת חיסון וכי יוחזר למחרת היום.

ציון לא הוחזר למחרת היום וזמן מה לאחר מכן, עברה האם להתגורר בכפר שלם אצל משפחת בעלה. כעבור חודשיים וחצי, קיבלה האם הודעה לפיה ציון נפטר. שלושה חודשים לאחר מכן, הגיע בעלה ארצה וקיבל את ההודעה על פטירת בנו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של ציון.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה של האם, לפיה "תמניה חבאני" עלתה ארצה ביום 7/2/49 יחד עם בנה ציון בהיותו בן שבוע ימים ושוכנה במחנה עתלית.

2. בידי הוועדה תעודת עולה נוספת, לפיה האב: "יחיא יצחק חבני" עלה ארצה ביום 15/3/49.

3. בידי הוועדה תמצית רישום של בית החולים ביקור חולים, ממנו עולה כי "ציון זכריה" מבית התינוקות, התקבל לאשפוז ביום 17/2/49 ונפטר כתוצאה מרעלת ביום 18/2/49, בהיותו בן שלושה שבועות.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "ציון זכריה" מבית התינוקות ירושלים, נפטר ביום 18/2/49 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן 21 יום.

סיבת המוות: רעלת.

5. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיו "זכריה ציון" נפטר בהיותו בן 21 יום והובא לקבורה ביום כ"א בשבט תש"ט 20/2/49 בבית העלמין שיח' באדר חלקה "ואו. שורה ה', קבר מספר 9" (כך נכתב במקור).

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן יחיא ותמניה חבני הובא ממחנה עתלית לבית התינוקות בירושלים ונפטר כתוצאה מרעלת ביום 18/2/49 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן 21 יום וזאת כ-12 יום לאחר הגיעו ארצה.

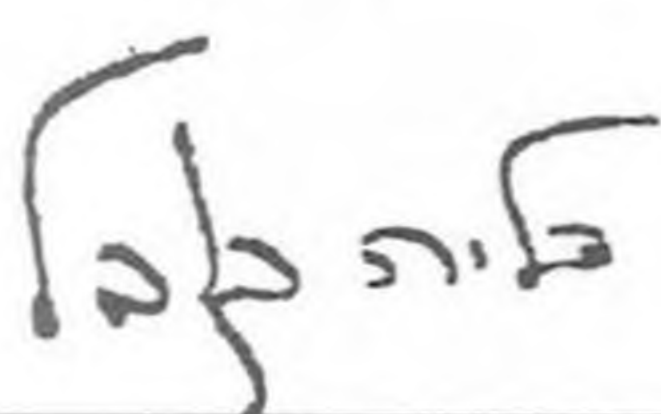
ציון הובא לקבורה ביום 20/2/49 בבית העלמין שיח' באדר בחלקה "ואו שורה ה', קבר מספר 9".

אין ספק בזיהויו של ציון, על אף ששם אביו נרשם כזכריה שכן זכריה ויחיא הינם שמות מקבילים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האב יחיא חבני 2-00736542.
מספר ת.ז. של האם תמניה חבני 5-00821440

הנדון: רומיה בת סעיד ונעמי צברי
תיק מספר 111/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סעיד צברי, אבי התינוקת, שהתה המשפחה במחנה חאשד שבתימן טרם העלייה ארצה.

בשנת 1949 חשה רומיה בת השנתיים וחצי ברע ונלקחה לבית החולים במקום. האב בא לבקר את רומיה במשך יומיים והתרשם כי בריאותה היתה טובה. חמישה ימים לאחר אשפוזו נמסר למשפחה כי נפטרה.

כעבור חמישה ימים מן ההודעה על פטירתה של רומיה, עלתה המשפחה ארצה ושוכנה במחנה בית ליד.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

בידי הוועדה רשימת נפטרים ממחנה חאשד שנערכה על ידי הג'וינט, ממנה עולה כי "רומיה סעיד" נפטרה בחודש אלול תש"ט (אוגוסט-ספטמבר 1949).

מסקנות הוועדה:

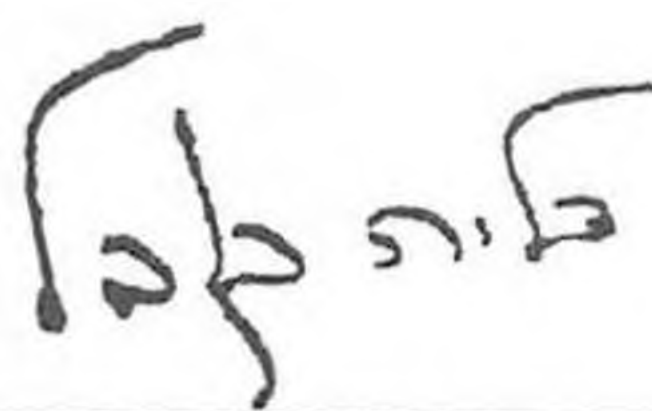
מן המידע לעיל עולה, ברמה גבוהה של סבירות, כי רומיה בת סעיד ונעמי צברי, נפטרה במהלך חודש אלול 1949 במחנה חאשד שבתימן, בהיותה בת שנתיים.

מקום קבורתה של רומיה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רומיה צברי.
מספר ת.ז. של האב סעיד צברי 3064436.
מספר ת.ז. של האם זהריה צברי 3064437.

הנדון: יוסף בן שלום ושולמית (מועלם) מלמד
תיק מספר 112/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שולמית מועלם, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1943.

יוסף נולד בשנת 1947 אחרי החגים, ובהיותו בן שנה וארבעה חודשים חלה. האם הזמינה אמבולנס ונסעה אתו לבית החולים הדסה תל אביב שם אושפז.

למחרת כשהגיע האם לבקרו נמסר לה שהוא נפטר ונקבר. האם לא ראתה את גופת בנה, אך נלקחה מטעם בית החולים לחלקת הקבר שבבית העלמין נחלת יצחק.

לימים, קיבלה האם צו גיוס על שמו של יוסף.

בשנת 1963 נרשם יוסף במסמכים של משרד הפנים כמי שחדל להיות תושב המדינה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 506333) לפיו "יוסף בן שלום ושולמית מעלם (מלמד)" משערים רחובות, נולד בשנת 1947 בחג סוכות.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "יוסף בן שלום ושולמית מלמד" משערים רחובות, נולד ביום 3/10/47.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי התינוק "יוסף מלמד" מרחובות נפטר ביום 18/12/48 בבית החולים בתל אביב, בהיותו בן שנה ו-3/4. סיבת המוות דלקת קרום המוח, דיפטריה ודלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין נחלת יצחק, לפיו התינוק יוסף מלמד נקבר ביום כ' בכסלו תש"ט, באזור א'-י"ב, שורה 1, קבר מספר 39.

מסקנות הוועדה:

על אף השוני הקל בציון גילו של יוסף בפנקס הפטירות של משרד הבריאות, עולה בוודאות מן המידע לעיל כי התינוק יוסף בן שלום ושולמית מועלם יליד 3/10/47 נפטר ביום 18/12/48 בבית החולים הדסה תל-אביב, ואין ספק בזיהויו.

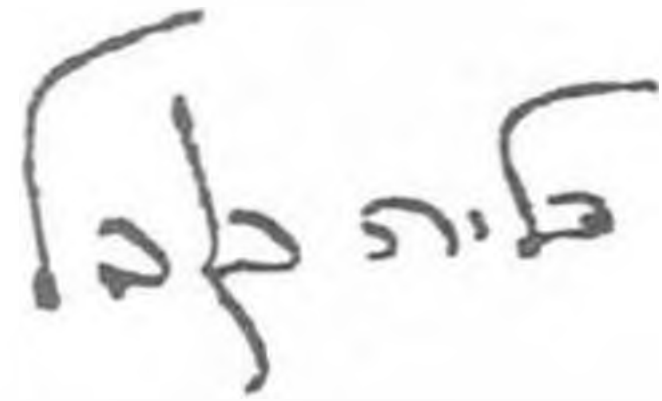
יוסף נקבר ביום כ' בכסלו תש"ט, 22/12/48, בבית העלמין נחלת יצחק אזור א'-י"ב, שורה 1, קבר מספר 39.

מתוך רישומים של משרד הפנים, עולה כי שם משפחתו של יוסף הינו מועלם (מלמד).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף מלמד 005063334.

הנדון: ששון (טוביה) בן יחיא ושושנה קטוע
תיק מספר 113/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זכריה לחמי, אביו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ בשנת 1949, ושוכנה במחנה עין שמר ב'.

מר לחמי מסר בעדותו כי בשנת 1952 שינה את שם המשפחה מקטוע ללחמי וכן מסר כי מתוך טעות נקב במכתבו לוועדה בשם ששון כשם בנו. בעדותו תיקן עצמו ואמר כי לבנו ניתן השם טוביה בברית המילה.

בהיותו בן שלושה חודשים נלקח טוביה, שנולד בארץ, מאוהל המשפחה לבית התינוקות שבמחנה ראש העין ב'. ההורים באו לבקרו בבית התינוקות וראו אותו בלול. האם היניקה אותו ואחר כך חזרו ההורים לביתם.

לאחר שלושה ימים הלך האב לבקרו, אך לא הורשה להיכנס. האב הסתכל דרך חלון, אך לא ראה את טוביה והלול בו נהג לשכב בו, היה הפוך על צידו. לאחר בירור שעשה האב, מסרה לו אחות כי בנו בכה בלילה ונפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מס' 51669 שמסרה המשפחה, לפיה "שמעה ויחיא דוד קתוע" (כך במקור) ובתם עלו ארצה ביום 18/10/49.

2. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של מחנה עין שמר א', מס' תעודת עולה 51669, לפיו משפחתו עלתה ארצה ביום 18/10/49. כן צוין כי בלי שם יחיא דוד קתוע נפטר ביום 3/6/50 בעין שמר בהיותו בן שניים וחצי שבועות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יחיא דוד קתוע" (כך במקור) מבית העולים עין שמר מחנה א' נפטר ביום 3/6/50 בבית החולים בעין שמר, בהיותו בן 22 יום.

סיבת המוות: דיסטרופיה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי טוביה בן יחיא ושושנה קטוע נפטר ביום 3/6/50 בבית החולים בעין שמר, בהיותו בן פחות מחודש.

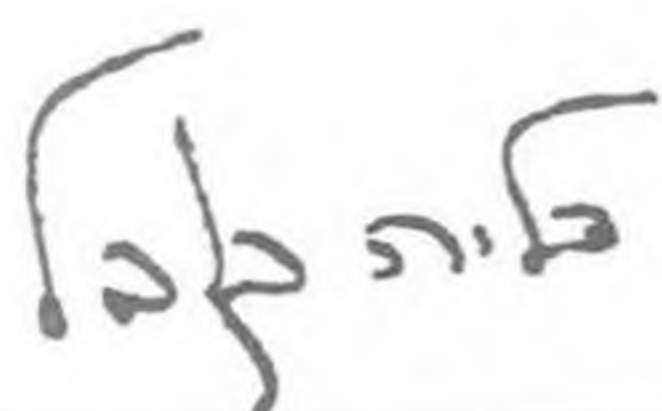
בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

למרות שבפנקס הפטירות של משרד הבריאות וביומן הקבורה נרשם התינוק תוך השמטת שמו הפרטי, הרי שהזיהוי נעשה על פי שם אביו, שם המשפחה, מקום המגורים תאריך הפטירה ומספר תעודת העולה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של ששון (טוביה) קטוע.
מספר ת.ז. של האב יחיא קטוע 041531716.
מספר ת.ז. של האם שושנה קטוע 041531724.

הנדון: צדקה בת ניסים וצביה שער
תיק מספר 115/95

פרטי התלונה:

מעדותו של מר שמואל משורר, אחי התינוקת, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם צדקה בת השנתיים לערך. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

זמן קצר לאחר הכניסה למחנה ראש העין, חלתה האם והמשפחה התבקשה למסור את צדקה לטיפול בבית הילדים. למחרת היום הלך האב לבקר את בתו בבית הילדים, אך לא מצא אותה במקום.

ימים מספר לאחר מכן נפטרה האם והמשפחה התפנתה לחפש את צדקה רק כעבור מספר חודשים. האב הופנה על ידי מנהל המחנה למשרד כלשהו בתל אביב שם נאמר לו כי בתו נמצאת בחיפה. האב נסע לחיפה, אך הופנה משם לירושלים וכשהגיע לירושלים נאמר לו כי עליו לשוב ולחפש את בתו בתל אביב. משחזר לתל אביב נאמר לו כי בתו נפטרה.

האב לא ראה גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה כי צדקה נפטרה ביום 26/10/49.

הערות:

1. לבקשתה, קיבלה המשפחה תמצית רישום של משרד הפנים, ממנה עולה כי "שאק צדקה נסים" מס' זהות 0-41369265 נפטרה ביום 00/12/64.
2. לבקשתה, קיבלה המשפחה אישור מחברה קדישא פתח תקווה מיום 21/12/95, לפיו השם שער צדקה אינו מופיע בספר התמותה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי "שאר צדקה ניסים" עלתה ארצה ביום 4/10/49 בהיותה בת "1". יצוין כי לשאלון זה הוצמד פתק שאין ידוע מה מקורו, בו נרשם "השאלון הגיע מהאגף בציון נפטר".
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי נסים וצביה שער נושאי תעודת עולה מס' 63748 וכרטיס מס' 1820 עלו ארצה ביום 4/10/49. שמה של צדקה בת השנה מופיע ביומן זה כשהוא מחוק ובסמוך לו נרשם "צדקה נפטרה 26/10/49".
3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', ממנו עולה כי "נסים חסן וצביה" נושאי תעודת עולה מס' 63748 וכרטיס מס' 1820, עלו ארצה ביום 4/10/49 יחד עם חמשת ילדיהם ובהם צדקה בת השנה. בסמוך לשמה של צדקה רשם פקיד "נפטרה תיק 155".
4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין א', ממנו עולה כי "צדקה נסים חסן שער" נושאת כרטיס מס' 1820 ומספר תיק 155, נפטרה ביום 26/10/49 בהיותה בת שנה.

5. הוועדה איתרה הפניה לקבורה של הנהלת מחנה ראש העין מיום 26/10/49 ללא ציון נמען ובה בקשה להסדיר את קבורתה של "צדקה חסן שאער" ממחנה א' שנפטרה בהיותה בת שנה. כן מצוינים בהפניה זו מס' כרטיס 1820 ותיק מס' 155, כמו כן מופיעה בצד ההפניה ההערה "לא בזמני".

6. בידי הוועדה רשימה שערכה הגב' אהובה גולדפרב מי שהיתה המפקחת הארצית על אשפוז ילדים. מספר 64 ברשימה זו היא "צדקה בת ניסים חסן שאער" נושאת כרטיס מס' 1820.

עוד צוין ברשימה זו כי היא "נעדרת 2 1/2 ח' וכי היא בת 6 ש'".

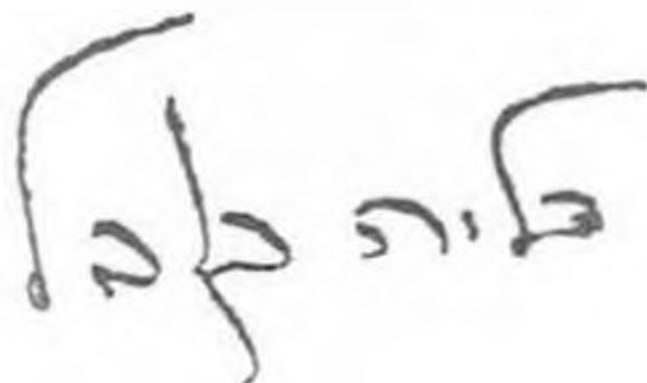
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה ברמה נמוכה של סבירות כי צדקה בת ניסים וצביה שאער נפטרה ביום 26/10/49.

אין בידי הוועדה כל הסבר לרישומה של צדקה כבת שש שנים ברשימתה של הגב' אהובה גולדפרב.

לגבי רישומי משרד הפנים הרי שהתייחסות מקיפה תינתן במסגרת הדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מס' ת.ז. של שאער צדקה 5-0413926.

הנדון: עובדיה בן זכריה ומרים לוי
תיק מספר 116/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זכריה לוי, אביו של הילד, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש ספטמבר 1949 יחד עם עובדיה, והתגוררה במחנה ראש העין.

כשלושה חודשים לאחר עלייתם ארצה, חש עובדיה בן הארבע ברע, נלקח למרפאה ומשם הופנה לאשפוז בבית החולים בצריפין. האב התלווה אל עובדיה וחזר לביתו. כשהגיע לבקרו שוב ביום המחרת נמסר לו כי עובדיה נפטר.

האב ביקש לראות את גופתו של עובדיה, אך הוא סולק מהמקום.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין מספר כרטיס 484, לפיו "עואד בן יחיא עואד ומרים לוי" היה בן חמש בהגיעו לארץ וצוין כי נפטר.

2. בידי הוועדה גיליון חולה מבית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "עוד יחיא לוי" מראש העין אושפז בבית החולים ביום 4/11/49, בהיותו בן שש שנים.

3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה "עוד יחיא לוי" מבית העולים ראש העין נפטר ביום 5/11/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן שש שנים.

סיבת המוות: ברונכיט ובצקת במוח.

4. הוועדה איתרה תעודת שחרור מבית החולים מספר 5 (תל השומר), לפיו "עוד יחיא לוי" ממחנה העולים ראש העין אושפז ביום 4/11/49 ונפטר בו ביום. הטופס נחתם ביום 7/11/49.

סיבת המוות: בצקת במוח וברונכיט.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "עואד יחיא לוי" ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום י"ג בחשון תש"י 5/11/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן שש שנים.

סיבת המוות: בצקת במוח.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של מחנה ראש העין א' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 484, לפיו "עואד יחיא לוי" נפטר ביום 8/11/49, בהיותו בן שש שנים.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "עואד יחיא לוי" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שש שנים והובא לקבורה ביום 8/11/49 בפתח תקווה.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה ממנו עולה כי, "עואד יחיא לוי" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שש שנים והובא לקבורה ביום ט"ז בחשון תש"י, 8/11/49, בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 47.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עובדיה בן זכריה ומרים לוי נפטר ביום 4/11/49 בבית החולים תל השומר, בהיותו כבן שש שנים, וזאת כחודשיים לאחר עליית המשפחה ארצה.

עובדיה הובא לקבורה ביום 8/11/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 47.

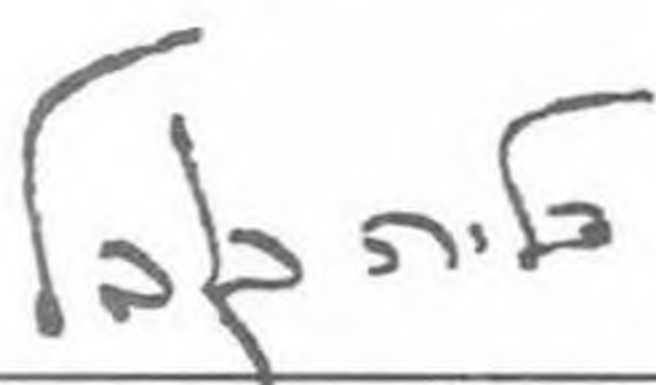
בפנקס הפטירות של מחנה ראש העין נרשם כי עובדיה נפטר ביום 8/11/49, הסיבה לרישום זה נעוצה בקבלת הדיווח על מותו של עובדיה רק ביום 7/11/49.

הוועדה מסתמכת על הודעת הפטירה המקורית הקובעת כי עובדיה נפטר ביום 5/11/49.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של עובדיה.
מספר ת.ז. של האב זכריה לוי 3060645.

הנדון: מרים בת סאלם וזהרה חתוכה
תיק מספר 117/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא חתוכה, אחיה של הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם מרים בהיותה כבת ארבע שנים. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

לאחר שהות של שבועיים במחנה נעשתה ביום גשום ביקורת פתע באוהלים על ידי צוות רפואי. מרים שלא הרגישה בטוב הועברה לבית התינוקות.

בערב כשהגיע האב לבקרה לא הורשה להיכנס וראה אותה דרך חלון בית התינוקות. בראותה אותו בכתה ונופפה לו בידה. אחות מסרה לו שיחזור למחרת. בהגיעו למחרת לא ראה כל ילדים ונמסר לו שמרים נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 851 ותעודת עולה מספר 53675, לפיו "סלם חתוכה" ואשתו "זהרה" וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 26/9/49. כן צוין כי מרים הייתה בת שמונה שנים ונפטרה "ב-27/10/49". בסמוך רשום "משפחה בת 4 ילדים מ-27 משפחה עם 3 ילדים".
2. הוועדה איתרה יומן פטירות של ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 851, לפיו "מרים סאלם חתוכה" נפטרה ביום 27/10/49 בצריפין, בהיותה בת "20".
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו "מרים סאלם חתוכה" מראש העין נפטרה ביום 27/10/49 במחנה ראש העין, בהיותה בת שנתיים וחצי.
- סיבת המוות: דום לב.
4. הוועדה איתרה יומן פטירות נוסף של ראש העין, ממנו עולה כי מרים סאלם חתוכה נפטרה ביום 28/10/49 בהיותה בת שנתיים וחצי.
5. הוועדה איתרה כרטיס הפניה לקבורה מבית העולים ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 851 עבור חברה קדישא פתח תקווה מיום 27/10/49, ובו בקשה לסדר את קבורתה של מרים סאלם חתוכה ממחנה העולים ראש העין. מתחת לשמה צוין שם נוסף "סעדה סאלם חתוקה".
6. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו הילדה "מרים סאלם חתוקה" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שנתיים וחצי ונקברה ביום ה' בחשוון תש"י, 28/10/49 בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 34.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי הילדה מרים בת סאלם וזהרה חתוקה, נפטרה ביום 27/10/49 במחנה ראש העין.

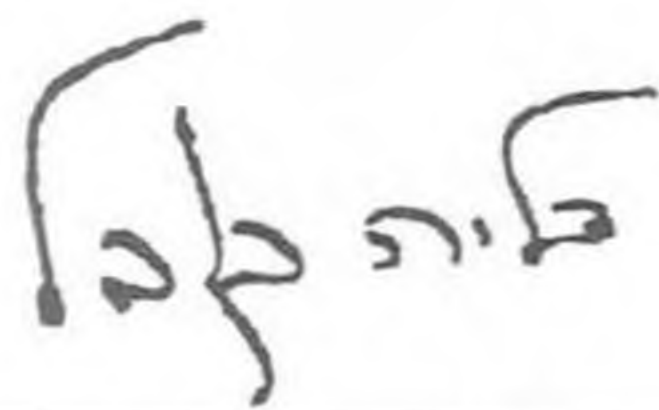
מרים הובאה לקבורה ביום 28/10/49 בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 34.

הוועדה מסתמכת על יומן פטירות נוסף של ראש העין (סעיף 4 דלעיל) ופנקס הפטירות של משרד הבריאות לגבי קביעת גילה ומקום פטירתה של מרים.

הועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מרים סאלם.
מספר ת.ז. של האם זהרה חתוקה 7-3064024.

הנדון: יוסף בן יוסף ונעמי (נעמה) כהן
תיק מספר 118/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אהרון כהן, אח התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 13/12/49 ושוכנה במחנה עין שמר ב'.

זמן קצר לפני עלייתם ארצה נפטר אבי המשפחה. לאחר מות האב וכחודש לאחר עליית המשפחה לארץ נולד יוסף במחנה עין שמר. התינוק קיבל את שם אביו שנפטר. באותה עת חמות האם גב' חממה בדרה דוד גאסי הפכה לראש המשפחה.

לאחר הלידה הועבר יוסף לבית התינוקות שם היניקה אותו אמו.

באחד הימים בהגיעה נמסר לה תינוק אחר. האם מחתה על כך ונאמר לה כי יוסף נפטר. באותו יום בערב הודיעו במחנה כי יוסף נפטר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדותה בפני וב"מ מסרה האם נעמה מסעוד כי בנה יוסף נולד באוהל המשפחה בעין שמר כחודשיים לאחר עלייתם ארצה. שבועיים לאחר מכן מסרה, נלקח יוסף לבית החולים חיפה.

כעבור שבועיים נוספים חיפש ילד שאינו מוכר למשפחה את הגב' בדרה דוד גאסי - חמותה של האם, ומסר לה כי יוסף מת. האם ניגשה לחדר המתים של המחנה שם הראו לה גופה שאותה לא זיהתה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה אישור עלייה, ממנו עולה כי חמות האם בדרה דוד גסי עלתה ארצה ביום 13/12/49.

2. בידי הוועדה אישור עלייה נוסף, לפיו אמו של יוסף "נעמה אברהם שונם" (שם משפחתה מלפני נישואיה) עלתה ארצה ביום 13/12/49 עם שני ילדיה.

3. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים באר יעקב, ממנו עולה כי "יוסף ברכה דוד" מעין שמר ב' התקבל לאשפוז ביום 7/3/50 ונפטר ביום 20/3/50 בן 18 ימים.

סיבת המוות: דלקת ריאות וחולשה כללית.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן יוסף ונעמי (נעמה) כהן נפטר ביום 20/3/50 בבית החולים באר יעקב בהיותו בן 18 יום.

גילו בעת הפטירה מתאים למועד לידתו על פי עדות האם בפני חוקרי וב"מ.

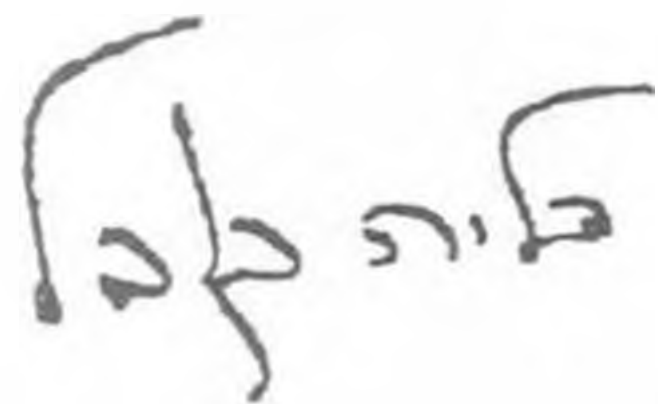
מקום קבורתו לא אותר.

האם ציינה בעדותה בפני וב"מ כי בנה יוסף נרשם על שם חמותה "בדרה דוד גאסי".

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של יוסף.
מספר ת.ז. של האם נעמי (נעמה) כהן ד'/204025.

הנדון: ג'והרה בת סלם ורומיה גריידי
תיק מספר 119/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר גבריאלי גריידי, אחיה של התינוקת, נולדה ג'והרה בתימן ועלתה עם משפחתה לארץ בשנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

ביום עלייתם לארץ הגיעו שתי נשים לאוהל המשפחה והציעו לאב לקחת את ג'והרה לבית התינוקות "הדסה", בשל החורף הקשה ובשל מצבה הקשה של האם.

האב הסכים והמשפחה הגיעה לבקרה בבית התינוקות. לאחר ארבעה ימים הגיעה האם למקום ולא מצאה את ג'והרה. נמסר לה כי היא חלתה והועברה לבית החולים ברמלה. ההורים לא יכלו לנסוע לבית החולים, לכן המשיכו לברר בבית התינוקות מתי תחזור ג'והרה.

לאחר חודש נאמר להם שג'והרה הועברה לבית החולים רמב"ם. חודשים מספר לאחר מכן נמסר להם שלא ידוע היכן מצויה בתם וייתכן שהיא נפטרה.

לאחר בירורים נמסר להם שייתכן שגופתה של ג'והרה נמצאת "בהדסה" ראש העין. האם בדקה, אך לא מצאה את גופת בתה, ומאז המשפחה לא יודעת מה עלה בגורלה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' (מס' כרטיס 2306), ממנו עולה כי סאלם חסן ורומיה גריידי ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 23/12/49. כן צוין כי גוהארה הייתה בת חודשיים בעת עלייתה ארצה.
2. הוועדה איתרה יומן פטירה של מחנה ראש העין (מס' כרטיס 2306), לפיו התינוקת זהרה סאלם חסן ורומיה גריידי נפטרה ביום 28/12/49 בהיותה בת חודשיים.
3. הוועדה איתרה יומן פטירות נוסף של מחנה ראש העין, לפיו התינוקת זהרה סאלם חסן גריידי נפטרה בהיותה בת ארבעה חודשים, ונקברה בבית העלמין בפתח תקווה.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי התינוקת זהרה סאלם חסן גריידי ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום ח' בטבת תש"י, 28/12/49, במחנה ראש העין, בהיותה בת ארבעה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.
5. הוועדה איתרה פנקס המכיל העתקים מאושרים מיום 29/12/49 עבור חברה קדישא פתח תקווה. בהעתק הראשון רשומה התינוקת כזהרה בת סאלם חסן גריידי בת ארבעה חודשים. מהעתק השני רשומה התינוקת כגוהארה סלם גריידי, מס' כרטיס 2306, ממחנה ראש העין ב' כמי שנפטרה.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה, לפיו הילדה זהרה חסן סאלם גרידי ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום ח' בטבת תש"י, 28/12/49, בהיותה בת ארבעה חודשים, ונקברה בחלקת ילדות ב', שורה ה', קבר מס' 5.

מסקנות הוועדה:

על אף השיבוש הקל בגילה של ג'והרה, הרי שמן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת ג'והרה בת סלם ורומיה גרידי נפטרה ביום 28/12/49 בבית העולים שבראש העין בהיותה בת חודשיים, כשישה ימים לאחר עלייתה לארץ.

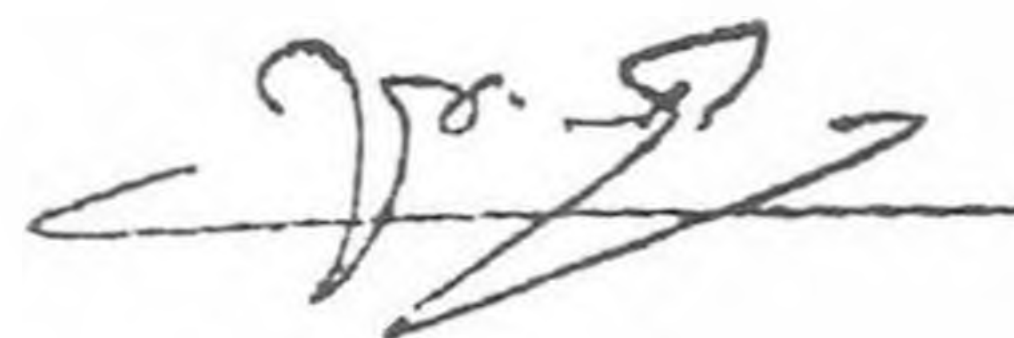
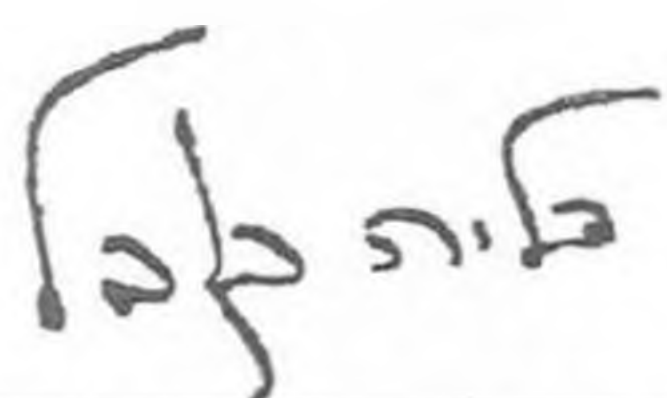
ג'והרה הובאה לקבורה בבית העלמין סגולה בפתח תקוה בחלקת ילדים ב', שורה ה', קברה מס' 5.

על אף שבחלק מהמסמכים שמה הפרטי של התינוקת רשום כזהרה ולא כג'והרה, הרי שהזיהוי הוא ודאי וזאת על פי שמות ההורים, מקום המגורים והצלכה עם מס' הכרטיס 2306.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ג'והרה גרידי.
מספר ת.ז. של האב סלם גרידי 4204827-2.
מספר ת.ז. של האם רומיה גרידי 4204828-0.

הנדון: 2 ילדים – סאלם ותינוק נוסף (ללא שם פרטי)
בני אהרון ושושנה (חנש) נחשון
תיק מספר 120/95

פרטי התלונה:

על פי עדותם של אהרון ושושנה (חנש) נחשון, הוריו של התינוק, נולד סאלם בתימן. המשפחה עלתה לארץ בשנת 1949, ושושנה בפרדסיה (בית ליד) מחנה ז'.

בהיותו בן 19 חודשים, חש סאלם ברע ונלקח לבית התינוקות שבמחנה, שם נשקל על ידי רופא שביקש להשאירו במקום. האם הגיעה למחרת לבקרו וראתה אותו ישן במיטתו. כששבה לבית התינוקות למחרת, לא מצאה אותו. נאמר לה על ידי אחות לחפשו בחדרים אחרים וגם שם לא היה. במשך מספר ימים הגיעה האם לבית התינוקות לברר מה עלה בגורלו.

בהגיעה באחד הימים, הוכנסה לחדר והוחתמה על מסמך שאת משמעותו לא הבינה. באותו מעמד נמסר לה שכנה נפטר לפני עשרה ימים, וכן הוחזר לה צרור בגדיו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של סאלם.

לימים, קיבלה המשפחה, תעודת פטירה ממשרד הפנים מיום 1/11/91, לפיה סאלם נפטר בשנת 1949.

זמן מה לאחר מכן, ילדה האם בן בבית היולדות ברנדייס בחדרה. שלושה ימים לאחר הלידה, נאמר להם כי התינוק נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של התינוק.

בהמשך העדות מסרה רחל. אחותם של התינוקות, כי בהיותה סטודנטית באונברסיטת באר שבע, פגשה אדם בשם אליהו לוינסקי בעל קשרים במשרד הפנים בירושלים, אשר סיפר לה כי אחיה נקרא כיום שלום הספלד וכי הוא נשלח לגרמניה כנספח.

כן ציינה העדה, כי סטודנט בשם דוד רמות שעבד במשרד הפנים, הבטיח אף הוא לסייע לה, אלא שכעבור זמן מה מסר לה כי השב"כ מאיים לפטרו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה – לגבי סאלם:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות נתניה, ממנו עולה כי התינוק "שלום בן אהרן" ממחנה העולים ז' בית ליד, נפטר ביום 16/9/49 במחנה העולים בית ליד, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. בידי הוועדה רישיון קבורה של חברה קדישא נתניה, לפיו התינוק "שלום בן אהרון" מבית העולים ז' בית ליד, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות, בהיותו בן שנה. כן צוין כי נקבר ביום 18/9/49 בבית העלמין שבמקום.

מסקנות הוועדה - לגבי סאלם:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק סאלם בן אהרון ושושנה (חנש) נחשון נפטר ביום 16/9/49 במחנה העולים בית ליד, בהיותו בן שנה.

סאלם הובא לקבורה ביום 18/9/49 בבית העלמין בנתניה.

שמו של התינוק כפי שנרשם במסמכים, מופיע בהתייחס לשמו הפרטי ושם אביו שלום בן אהרון תוך השמטת שם המשפחה. אף על פי כן הזיהוי הוא ודאי.

ממצאי החקירה - לגבי התינוק (ללא שם פרטי):

1. הוועדה איתרה דף מספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו האם שושנה (שמעה) נחשון (חנש) עלתה ארצה ביום 7/9/49 ושוכנה תחילה בבית העולים פרדסיה ולאחר מכן עברה להשתכן בכפר סבא במחנה העולים סלמה.

2. חוקרי הוועדה ניסו לאתר את מר לווינסקי ואף פנו למרשם התושבים ולעיריית ירושלים, אך לא נמצא אדם העונה לנתונים שנמסרו על ידי האחות.

החוקרים אף ניסו לאתר אדם בשם הספלד, ואמנם מצאו אדם הנושא את השם שלמה הספלד ת.ז. 099229696 אשר נולד בשנת 1947 נפטר במהלך שנת 1953, בהיותו בן שש שנים.

3. חוקרי הוועדה איתרו את מר דוד רמות, אשר סיפר כי אכן עבד במשרד הפנים כסטודנט וניסה לברר פרטים אודות אחי העדה, אך לא הצליח להגיע לכל ממצאים.

באשר לטענה כי חיפושיו הופסקו על ידי השב"כ כפי שמסרה רחל, השיב כי לא היו דברים מעולם.

4. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בכל מקורות המידע כולל ברישומי לידות ופטירות של משרד הבריאות, כמו גם ברישומי בתי חולים ובתי העלמין, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלו של בנם של אהרון ושושנה חנש (נחשון).

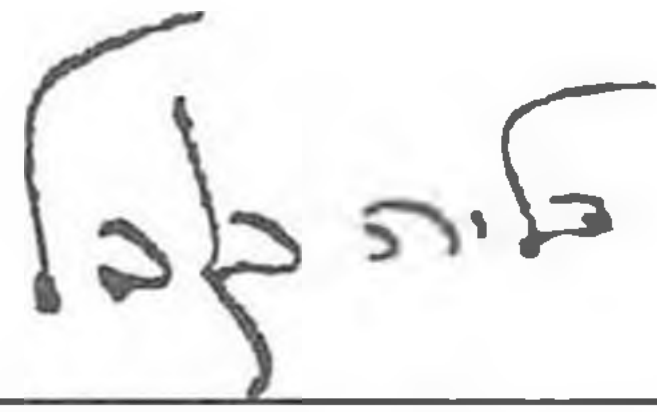
מסקנות הוועדה - לגבי התינוק (ללא שם פרטי):

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של בנם של אהרון ושושנה (חנש) נחשון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של סאלם חנש 3-0046544.

אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.

מספר ת.ז. של האב אהרון (חנש) נחשון 000465427.

מספר ת.ז. של האם שושנה (חנש) נחשון 000465435.

הנדון: חיים בן שלמה (סלימן) וסלמה בהג'לי
תיק מספר 121/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה בהג'לי, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם חיים בן השנה. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה, נלקח חיים לבית התינוקות. האם באה להיניקו במשך שלושה שבועות. בתום תקופה זו, בהגיע האב למקום, נאמר לו כי לחיים היה כאב עיניים והוא נשלח לבית החולים דג'אני.

האב הגיע לבית החולים, נכנס למחלקה וזיהה את בנו וזאת אף על פי שלא צוין שמו בצמוד למיטתו. לאחר דקות מספר הוציאו את האב בכוח מחוץ לבית החולים ונאמר לו כי בנו אינו מאושפז כלל בבית החולים.

מאז ההורים לא יודעים מה עלה בגורלו.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

מעדות האב לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 25/9/49 ושוכנה במחנה ראש העין מחנה א'. עם הגיעם למחנה, נלקח חיים בן שלושת החודשים לבית התינוקות. האב ציין כי מסר שם בנו הינו חיים בן סלימן וסלמה ולא מסר שם משפחה.

משהגיע האב לבקר את חיים בבית התינוקות, שאל את האחיות במקום אם חיים סלימן נמצא והאחות הפנתה אותו לחדר התינוקות. מעל אחת המיטות נרשם חיים סלימן סלמה. כשלושה חודשים לאחר מכן, חלה חיים בדלקת עיניים והועבר לבית החולים. האב בירר במשרד המחנה ונמסר לו כי חיים סלמה הועבר מבית התינוקות לבית החולים דג'אני.

בהגיעו לבית החולים דג'אני, נאמר לו כי לא אושפז אצלם ילד בשם זה. האב חזר למחנה ומנהל המחנה ארגן הסעה עבור הורים שמחפשים את ילדיהם. הם נסעו למספר בתי חולים, אך מאז נעלמו עקבותיו של חיים.

כן ציין האב כי שם אשתו סלמה ושם אביה שמעון.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53440, לפיה "סלימן משה בהג'לי" ואשתו סלמה, עלו ארצה ביום 25/9/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין.

כן צוין כי חיים היה בן "1" בהגיעו.

2. בידי הוועדה תעודת רישום של משרד העלייה, לפיה "סלימן וסלמה באגלי" ובנם "חיים", עלו ארצה ביום 25/9/49.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתיים לתעודת עולה מספר 53440 וכרטיס מס' 787, לפיו "סלימה משה בהגלי" ואשתו "סלאמה", עלו ארצה ביום 25/9/49. כן צוין כי חיים היה בן "1".

4. הוועדה איתרה יומן חולים של מחנה העולים ראש העין א', לפיו "חיים שלמה סלימן" נשלח לבית החולים דג'אני ביום 11/10/49, בהיותו בן שישה שבועות.
 5. הוועדה איתרה רשימת חולים שנשלחו לבתי חולים שערכה אהובה גולדפרב עובדת הסוכנות, עבור ועדת בהלול-מינקובסקי.
 - ברשימה הראשונה צוין כי: "חיים סלמה (סלימן)" נושא כרטיס מספר 737, נשלח לבית החולים דג'אני ביום 13/10/49, בהיותו בן תשעה שבועות.
 - ברשימה השנייה צוין כי: "חיים סלמה (סלימן)" נושא כרטיס 737, נשלח לבית החולים ד'גאני ביום 13/10/49, בהיותו בן תשעה שבועות.
 - ברשימה השלישית צוין כי: "שמעון בן סלימן משה בהגלי" הנושא כרטיס מספר 737, נשלח לבית החולים דג'אני, בהיותו בן שבעה חודשים.
 6. הוועדה איתרה רשימה שנערכה בבית החולים דג'אני עבור מנהל מחנה ראש העין, לפיה "סלימן שלמה" נפטר ביום 14/11/49.
 7. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "סלימן שלמה" ממחנה העולים ראש העין, נפטר כתוצאה מרעלת ודיסטרופיה והובא לקבורה ביום 15/11/49 בבית עלמין בתל אביב.
 - בצד גילו של הנפטר נרשם סימן שאלה.
 8. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "שלמה סלימן" ממחנה העולים ראש העין, נפטר בבית החולים דג'אני ביום כ"ג בחשוון תש"י 15/11/49 והובא לקבורה בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 8, קבר מספר 27.
 9. בידי הוועדה מכתב מהשירותים הסוציאליים מיום 16/12/49 לבית העולים ראש העין ב', לפיו:
- "הילד חיים (בן 6 1/2 חודשים) בן סלימן משה בהג'לי בן 20 שנה וסלמה בת 18 שנה, היה בבית התינוקות בבית העולים ראש העין א'.
- לפני חודשיים הועבר לאיזה מקום. לא ידוע לאן ומאז לא מצאו ההורים את הילד. נבקשכם בזה לבדוק בכרטיסיות המדור אם הופיע אצלכם ילד בשם כזה או בשם אחר אשר זוהה עם הנתונים שלמעלה".

מסקנות הוועדה:

- מן המידע לעיל עולה בסבירות גבוהה כי חיים בן שלמה (סלימן) וסלמה בהג'לי, נפטר ביום 14/11/49 בבית החולים דג'אני, וזאת כחודשיים לאחר הגיעו ארצה.
- יצוין כי גילו הוערך בצורה שונה על ידי גופים ומוסדות שונים כנראה בהתאם לממדי גופו.
- חיים הובא לקבורה ביום 15/11/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 8, קבר מספר 27.
- הוועדה מסתמכת על הרשימה של בית החולים דג'אני לגבי קביעת מועד פטירתו של חיים.

הנדון: גוריון בן חיים ומזל-בדרה ג'רפי
תיק מספר 122/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר חיים ג'רפי, אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה במעברת חאלסה (קריית שמונה).

גוריון נולד במהלך שנת 1952 בבית החולים בחיפה. לאחר שבוע נמסר לאב להגיע לבית החולים שם יערכו לבנו ברית מילה. באותו מעמד הוצע להורים לשלוח את גוריון לבית התינוקות בכרמל, כיוון שהאם חולה ויהיה לה קשה לטפל בבנו. ההורים הסכימו. ימים אחדים לאחר מכן קיבלו הודעה בעל פה שבנם נפטר.

האב הלך לברר ומזכיר קופת החולים של חאלסה מסר לו כי בנו אושפז בבית החולים רמב"ם בחיפה, ולא ידוע לו מה עלה בגורלו. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה חיים שמעון ובדרה גרפי עלו ארצה ביום 14/11/49.
2. בידי הוועדה מכתב מבית החולים בלומנטל, לפיו מזל ג'רפי אמו של גוריון אושפזה בבית החולים מיום 7/10/51 עד ליום 19/3/52. כן צוין כי מצבה הוטב, אך היא עוד זקוקה לטיפול אמבולטורי.
3. בידי הוועדה מכתב מבית החולים רוטשילד בחיפה המופנה אל מוסד "אמנה", לפיו התינוק ג'רפי נולד ביום 23/1/52 במשקל 3.550 גרם ומשקלו ירד ל-3.170 גרם.
4. הוועדה איתרה מכתב מקופת חולים מחוז הגליל טבריה מיום 27/5/52, המופנה אל אביו של גוריון, וממנו עולה כי התינוק של חיים ג'רפי נשאר 14 יום בבית החולים רוטשילד בחיפה מאחר ואמו חזרה לבית החולים בלומנטל ולא היה מי שיטפל בו.
5. הוועדה איתרה בדיקות מעבדה שנעשו בקופת חולים "אמנה" בין התאריכים 19/2/52 עד 12/5/52, המתייחסות לגרפי גוריון.
6. בידי הוועדה מכתב מד"ר פרנקל מיום 11/5/52 המופנה אל בית החולים הממשלתי, ממנו עולה כי התינוק ג'רפי גוריון נולד ביום 23/1/52 והוא מופנה לאשפוז.
7. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם לפיו ג'רפי גוריון ממוסד "אמנה" אושפז ביום 11/5/52 בהיותו בן שלושה וחצי חודשים. "הילד חלה 5 ימים לפני קבלתו בחום גבוה ושלשולים. מצבו הכללי הלך ורע, הופיע שעול ויומיים לפני קבלתו נמצאה פנוניה", והוא נפטר ביום 31/5/52.

8. בידי הוועדה פתק הרשום בכתב יד, לפיו "ג'רפי גור נפטר נא לשלח מיד את משפחתו לבית החולים הממשלתי".

9. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי ג'רפי גוריון ממעברת קריית שמונה נפטר ביום 1/6/52, בהיותו בן 12 ימים.

10. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו גוריון בן חיים גורפי מקריית שמונה נפטר ביום 1/6/52, בהיותו בן שלושה וחצי חודשים בבית החולים בחיפה.

11. בידי הוועדה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים רמב"ם לפיו גופתו של גורופי גוריון נותחה ביום 1/6/52.

12. בידי הוועדה תעודת פטירה, ממנה עולה כי גורפי גוריון מקריית שמונה נפטר בהיותו בן שלושה וחצי חודשים והובא לקבורה ביום 5/6/52 על פי רישיון ממשלתי 218/52 בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי גוריון בן חיים ומזל-בדרה ג'רפי נפטר ביום 1/6/52 בבית החולים רמב"ם בחיפה בהיותו בן שלושה וחצי חודשים.

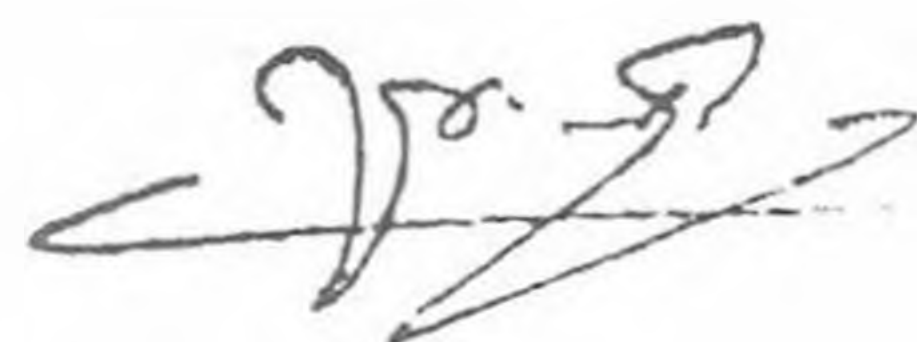
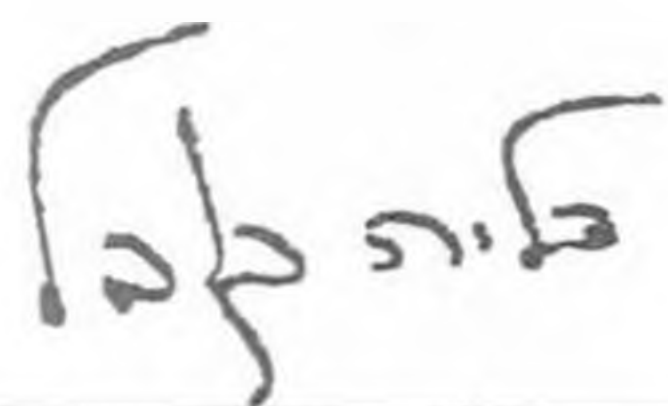
רישום גילו של גוריון בפנקס הפטירות של בית החולים רמב"ם (סעיף 9 דלעיל) הינו שגוי.

גוריון הובא לקבורה ביום 5/6/52 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של גוריון.
מספר ת.ז. של האם מזל בדרה ג'רפי 3011535-6.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יצחק וחיה ורסברגר (ורצברגר)
תיק מספר 123/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חיה ורסברגר, אם התינוק, התגוררה המשפחה בקריית אתא.

ביום 18/6/48 ילדה אם המשפחה בן זכר בבית החולים "בתר" בחיפה. האם שהתה בבית החולים שמונה ימים ולאחר מכן שוחררה לבדה לביתה. לאם נאמר כי על התינוק להישאר בבית החולים מאחר ואובחנה אצלו מחלת הצהבת.

התינוק נשאר בבית החולים "בתר" והאב שהיה מגויס אותה עת לצבא הספיק לראותו פעמיים. 17 יום לאחר הלידה כשהגיע האב לבקר את בנו, נמסר לו כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי "תינוק ורצברגר" מכפר אתא נפטר ביום 6/7/48 בבית החולים חיפה, בהיותו בן 19 יום.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

ממצאי החקירה:

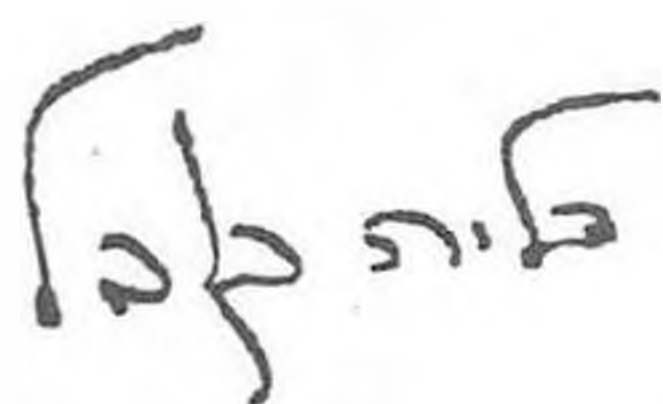
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן של יצחק וחיה ורסברגר (ורצברגר) נפטר מדלקת מעיים ביום 6/7/48 בחיפה, בהיותו בן 19 יום.

בהיותו נפל לא צויין מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב יצחק ורצברגר ז"ל 224000.
מספר ת.ז. של האם חיה ורצברגר 0681468.

הנדון: זהרה בת נעמה מסעוד (ערמי) מעודה
תיק מספר 124/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה אקדם, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם זהרה בת תשעת החודשים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר העלייה הועברה זהרה למרפאה שבמחנה בשל תנאי מזג האוויר הקשים. למחרת היום הלכה האם לבקר את זהרה במרפאת המחנה ולא ניתן לה להיכנס למבנה. אישה תימנייה בה נתקלה מחוץ למבנה אמרה לה כי זהרה נפטרה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

יצוין כי שמו של אב המשפחה היה עמרן וכי נפטר קודם לעליית המשפחה ארצה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55854 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "נעמה מסעוד ערמי" עלתה ארצה ביום 10/11/49. יצוין כי שמה של זהרה מופיע בתעודה זו כשהוא מוקף עיגול ובסמוך לו נרשם "נפטרה ב-21/1". כן צוין גילה של זהרה כשנה.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי זהרה בת עמרן מעודה נולדה בשנת 1948 בתימן ועלתה ארצה ביום 10/11/49.

מסקנות הוועדה:

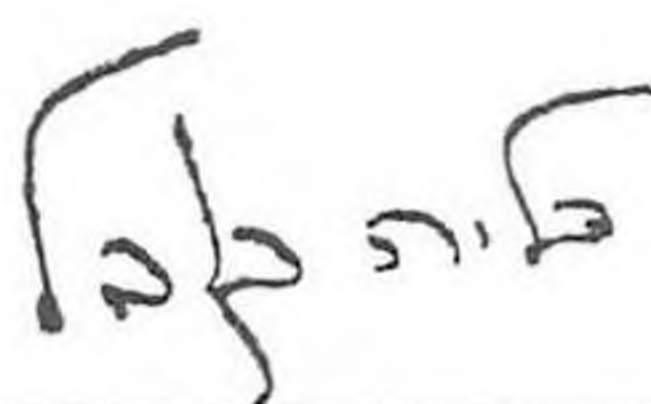
מן המידע לעיל ניתן לקבוע במידה רבה של סבירות כי זהרה בת נעמה מסעוד (ערמי) מעודה נפטרה ביום 21/1/50 בבית העולים עין שמר, בהיותה כבת שנה וזאת חודשיים לאחר עליית המשפחה ארצה.

מקום קבורתה של זהרה לא אותר.

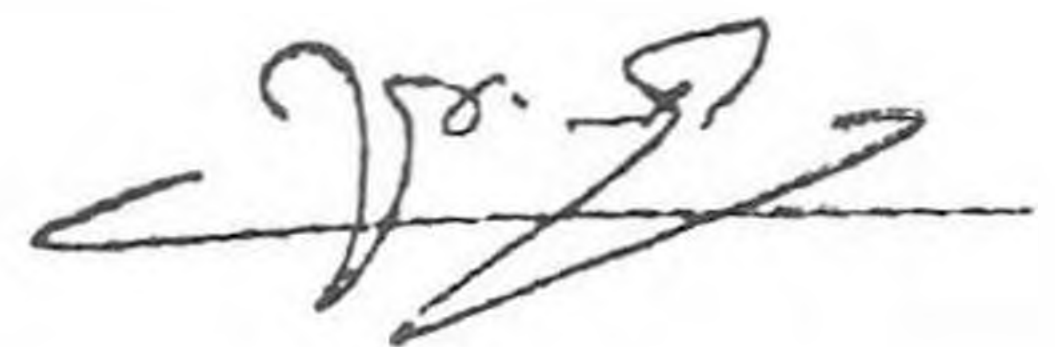
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

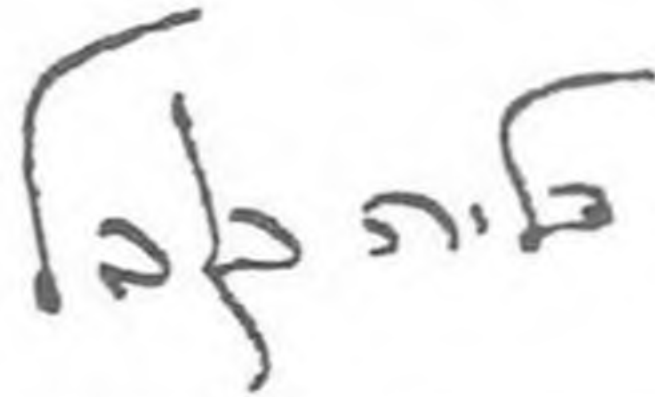
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של זהרה מעודה 041455114.

על סמך ההצלבות בין הנתונים במסמכים השונים ולמרות הטעות ברישום אחת
הספרות במספר הכרטיס שברשימות אהובה גולדפרב, הרי שניתן לקבוע את
זיהויו של חיים בהגלי ברמת סבירות גבוהה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חיים בהג'לי.
מספר ת.ז. של האב שלמה (סלימן) בהג'לי 0-3064701.
מספר ת.ז. של האם סלמה בהג'לי 8-3064702.

7. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מיום 14/2/50 מטעם הנהלת בית העולים ראש העין לחברה קדישא פתח תקווה, ובה בקשה להביא לקבורה את "מיכל בת יהודה" ממחנה ראש העין ב'.

כן צוין כרטיס מספר 153.

8. הוועדה איתרה רישומי קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה מהם עולה כי "הילדה מיכל בת יהודה" ממחנה העולים ראש העין הובאה לקבורה ביום 15/2/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 12, בהיותה בת חודשיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מיכל בת יחיאל ושרה יהודה חסד (חסן) נפטרה ביום 13/2/50 בבית החולים הדסה ראש העין בהיותה בת חודשיים.

מיכל הובאה לקבורה ביום 15/2/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 12.

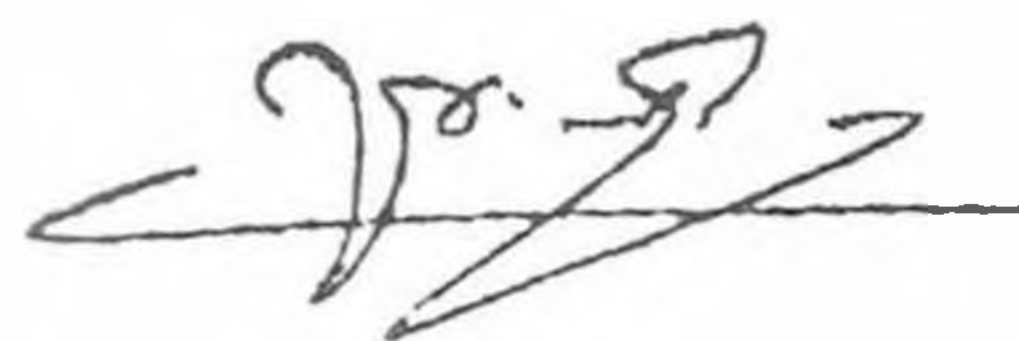
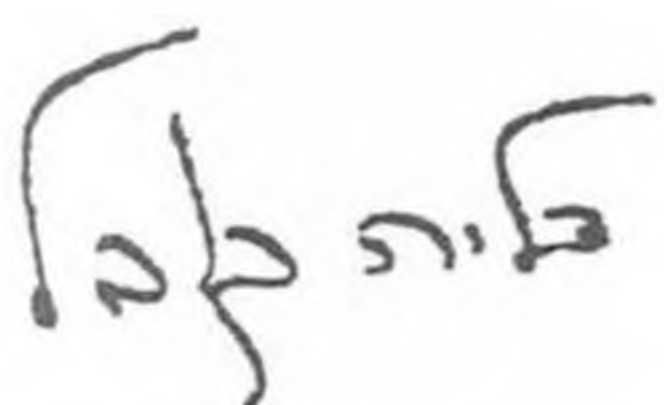
הוועדה מסתמכת על חשבון לתשלום עבור אשפוז שהוצא על ידי בית החולים ועל פנקס הפטירות של משרד הבריאות לגבי מועד פטירתה של מיכל.

אין ספק בזיהויה של מיכל על אף שנרשמה בחלק מהרישומים כמזל, וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס 153 ופרטים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מיכל חסד (חסן)
מספר ת.ז. של האם שרה צוברי (חסד) 04135949-8.

הנדון: דוד בן יחיא ושרה (זהרה) בסל
תיק מספר 127/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא בסל אב התינוק, הועבר דוד לבי"ח במחנה חאשד בשנת 1949 בהיותו בן שנה וחצי.

האב בא לבקרו בבית חולים במשך שלושה ימים ואף נתן לו אוכל. למחרת היום כשהגיע לראות את בנו נאמר לו כי הוא נלקח לטקס פדיון הבן, כיוון שהילד בכור.

האב שהה עוד חודשיים במחנה, אך לא שמע דבר אודות בנו או אשתו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצא מכתב מן הסוכנות היהודית מתאריך 12/1/50 המופנה אל הג'וינט לפיו דוד ואמו נלקחו לבית חולים בחאשד ביום 15/10/49.

במכתב כלולה בקשה לקבלת אינפורמציה לגבי דוד ואמו.

2. בידי הוועדה נמצא מכתב ממושרד הג'וינט לאגף הקליטה של הסוכנות היהודית מיום 26/5/50 ובו הודעה כי בירור בעדן העלה כי זהרה באסול ובנה דוד נפטרו.

דוד אושפז בבית החולים בעדן ביום 22/10/49 שם נפטר ביום 26/10/49.

מסקנות הוועדה:

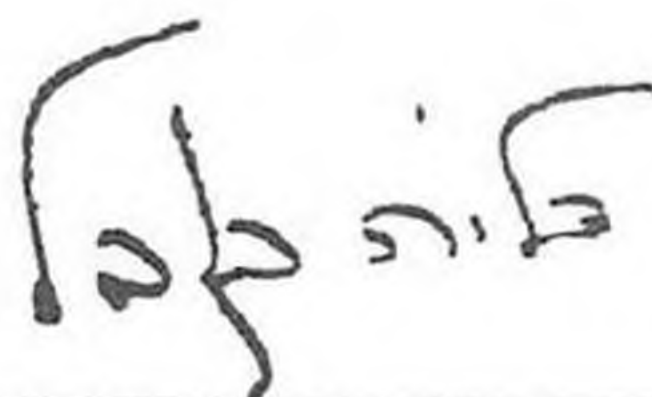
מן המידע שהתקבל עולה בוודאות כי התינוק דוד בן יחיא ושרה (זהרה) בסל נפטר ביום 26/10/49 בבית חולים בעדן.

אין רישום על מקום קבורתו.

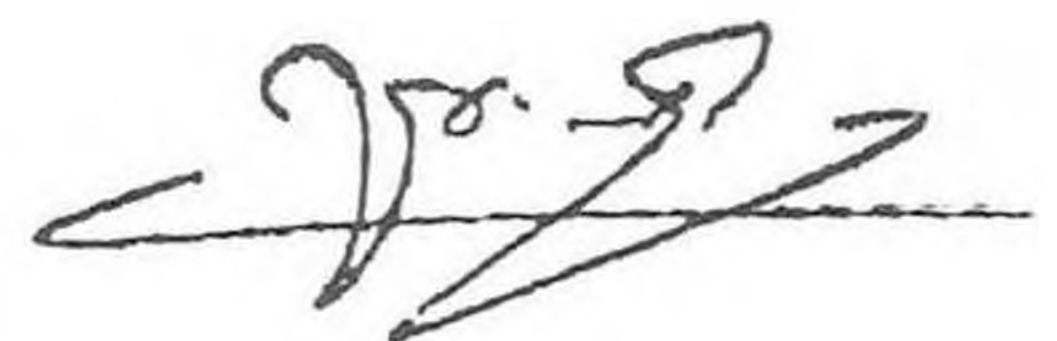
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופט(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של דוד בסל.
מספר ת.ז. של האב יחיא בסל - 041627498.

הנדון: משה בן ניסים ומלכה (עווד) עווד
תיק מספר 128/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ראובן עווד, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה בעין שמר ומשם עברו לכרכור.

משה נולד בכרכור במהלך שנת 1950. לאחר זמן מה התבקשה האם להביא את משה לבית התינוקות שבמקום. האם אכן עשתה כן ובאה מדי יום להיניקו.

באחד הימים בהגיעה נמסר לה שמשה משלשל ועלול להדביק ילדים אחרים ולכן יש לאשפזו בבית החולים. האם הסכימה ומשה נשלח לבית החולים רמב"ם.

האם באה לבקרו בבית החולים.

במשך שלוש שנים אושפז משה לסרוגין בבית החולים ובבית הבראה. באחד הימים נשלח למשפחה מברק בו מתבקשת האם להגיע לבית החולים היות ומצבו של משה החמיר.

בהגיעה לבית החולים נמסר לה שכית החולים נואש מלטפל בו. התינוק שגסס, לדבריה, נמסר לה. בערב הגיעה האם לביתה ובעלה שראה את התינוק אמר שלא מדובר במשה. באותו ערב נפטר התינוק וההורים קברו אותו בבית העלמין בכרכור בקבר אחים.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קובלת על כך שהתינוק שניתן להם אינו בנם היות והיה כבן שלוש שנים. בנוסף למשה היו עיניים כחולות כאביו ולתינוק שניתן להם היו עיניים שחורות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו ניסים עווד (אביו של משה) עלה ארצה עם משפחתו ביום 13/10/49. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

בטופס נוסף המצורף לשאלון נרשם כי לנסים, אביו של התינוק, צבע עיניים חום, ולא כפי שנמסר בעדות האח.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו משה בן ניסים ומלכה עווד נולד ביום 2/11/51 בבית היולדות חדרה.

3. הוועדה איתרה תיק רפואי מקורי של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי משה עווד בן ארבעה וחצי חודשים אושפז במשך שבוע בשל שיעול המלווה בחום וביום 14/3/52 עזב את המחלקה.

4. הוועדה איתרה מסמך ממוסד בית שכתאי לוי, לפיו משה עווד נולד בחודש נובמבר 1951, ובהיותו בן חמישה וחצי חודשים אושפז במקום מיום 20/4/52 עד ליום 24/5/52 ונשלח לבית החולים.

5. הוועדה איתרה תיק רפואי נוסף של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי עווד משה אושפז גם ביום 18/3/52 עד ליום 20/4/52 בהיותו בן ארבעה וחצי חודשים ושוב אושפז ביום 20/5/52 עד ליום 24/6/52. כן צוין כי "כעבור שבועיים ירד החום לנורמה והילד הבריא".

מסקנות הוועדה:

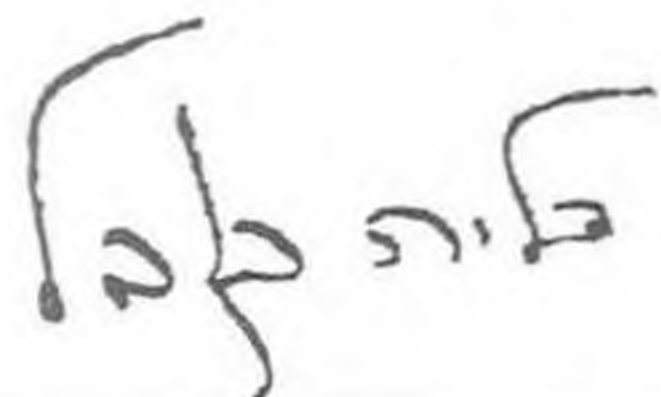
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם, משה, של ניסים ומלכה (עווד) עווד אושפז מספר פעמים במהלך שנת 1952 בבית החולים רמב"ם. בין האשפוזים הוא שהה במוסד שבתאי לוי להבראה והוחזר לאחר שהבריא.

אין ספק שהילד שנמסר לידי האם הוא משה בנם של ניסים ומלכה עווד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של משה 05105955-8.

הנדון: מיכל בת יחיאל יהודה ושרה חסד (חסן)
תיק מספר 125/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה צוברי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בראש העין.

חודשיים לאחר העלייה ילדה האם את מיכל באוהל המשפחה שבמחנה. חודש ימים שהתה מיכל באוהל המשפחה. באחד הימים הגיעה אישה בשם גאולה ושכנעה את האם להעביר את מיכל לבית התינוקות.

מיכל הועברה לבית התינוקות והאם היניקה אותה מידי יום. באחד הימים נאמר לאם על ידי אחות בית התינוקות כי מיכל חולה. האם הורשתה לראות את מיכל רק מבעד לחלון עד שמקץ שבוע ימים נאמר לאם כי מיכל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים בנוגע למיכל.

על פי רישומי משרד הפנים צוין כי המשפחה שינתה את שמה לצוברי אך השם המקורי בעלייה לארץ היה חסד שהוא שיבוש השם חסן.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 153 ותעודת עולה מספר 64187, לפיו "יחיאל יהודה ושרה חסד" ובנם מאיר נכנסו למחנה ראש העין ביום 6/10/49.
 2. הוועדה איתרה יומן לידות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי, "מזל בת יחיאל יהודה ושרה חסד" מספר כרטיס 153 נולדה ביום 24/12/49 במחנה ראש העין.
 3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום מחודש פברואר 1950 עבור אשפוז בבית החולים הדסה ראש העין שהוגש למשרד הבריאות, ממנו עולה כי "מיכל יהוד רסד" שהתה 13 יום בבית החולים עד ליום 13/2/50.
 4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות לפיו "מיכל בת יהודה" מבית העולים ראש העין נפטרה ביום כ"ו בשבט תש"י 13/2/50 במחנה ראש העין, בהיותה בת חודשיים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 153, ממנו עולה כי "מזל בת יחיאל יהודה ושרה חסד" נפטרה ביום 14/2/50, בהיותה בת חודשיים.
 6. הוועדה איתרה יומן פטירות כללי של מחנה ראש העין שנוהל על ידי הסוכנות היהודית ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 153, ממנו עולה כי "מיכל בת יהודה חסד" נפטרה ביום 14/2/50 בבית החולים במחנה ב', בהיותה בת חודשיים.

הנדון: צביה (דביה) בת יהודה ושמעה חייל
תיק מספר 129/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שמעון חייל, אחי התינוקת, עלתה האם ארצה מתימן בשנת 1949 עם ילדיה וביניהם דביה (צביה) שהיתה בת שנתיים. המשפחה שוכנה במעברת עין שמר.

עם הגיעם למחנה נלקחה דביה (צביה) לבית התינוקות. למחרת נאמר להם כי דביה (צביה) חולה. יומיים לאחר מכן כשבאו ההורים לבקרה נאמר להם כי צביה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 30/3/95 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממושרד הפנים לפיו "דהבנה" ת.ז. 04159432-6 חדלה להיות תושבת המדינה החל מיום 00/07/63.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56523 שמסרה המשפחה, לפיה יהודה יחיא ושמעה חייל עלו ארצה ביום 16/11/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר. כן צוין כי צביה היתה בת שנה בהגיעה וכי נפטרה ביום 9/3/50.
 2. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "צביה יהודה יחיא חייל" התקבלה לאישפוז באבחנה של תת תזונה, מלריה ואנמיה ביום 9/12/49, בהיותה בת 11 חודשים. כן צוין כי צביה נתקבלה באבחנה של מלריה, משקלה ירוד והיא היתה במצב כללי רע מאוד. חלה התקדמות יפה במצבה אך הרופאים המליצו לשלחה לבית הבראה בבית החולים אסף הרופא לשם הועברה מבית החולים בבני ברק אלא שבשל חוסר מקום לא יכול היה בית החולים להחזיקה עד שיעבירה למוסד אחר, ועל כן שוחררה ביום 2/2/50.
 3. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיו צביה יהודה יחיה חייל ממחנה העולים עין שמר ב' התקבלה לאשפוז ביום 5/3/50 ביום 6/3/50 שוחררה מבית החולים, בהיותה בת "8 1/2" (כך במקור).
 4. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית החולים אסף הרופא (צריפין) המופנה למשרד הבריאות, לפיו צביה יהודה יחיה חייל אושפזה ביום 5/3/50 למשך 1 יום.
 5. הוועדה איתרה פרטיכל על נתיחת גופה, ממנו עולה כי "צביה יהודה" נפטרה ביום 9/3/50 בשעה 6:15 בבית החולים בני ברק, בהיותה בת שמונה חודשים. כן צוין כי גופתה נותחה ביום 10/3/50 בשעה 10:15 בבית החולים אסף הרופא לשם הועברה מבית החולים בבני ברק.
- על פי האבחנה הקלינית נפטרה צביה: מדיפטריה וקדחת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דביה (צביה) בת יהודה ושמעה חייל נפטרה מדיפטריה וקדחת ביום 9/3/50 בבית החולים (פרדס כץ) בני ברק, בהיותה קרוב לגיל שנה.

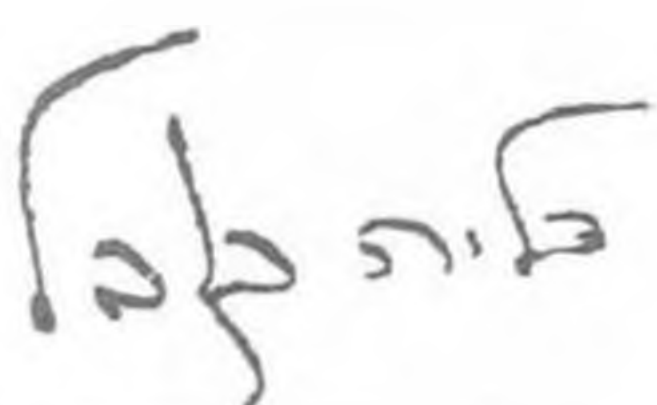
מקום קבורתה של צביה לא אותר.

באשר לרישומי משרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה בנדון תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של צביה (דביה) חייל 04159432/6.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלמה ופורטונה בן הרוש
תיק מספר 130/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רבקה מתתיהו, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מאלג'יר בשנת 1948, והתגוררה ביפו.

התינוק נולד ביום 17/5/51 בבית החולים דג'אני ביפו. לאחר הלידה היניקה אותו אמו. כעבור שלושה ימים כשביקשו לשחררו נמסר להם כי התינוק נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה כרטיס רישום חולה מבית החולים דג'אני, ממנו עולה כי "פורטונה בן ארוש" מיפו רח' 160 מספר 6, אושפזה בבית החולים מיום 14/5/51 עד ליום 16/5/51.

2. הוועדה איתרה יומן לידות של בית החולים דג'אני ובו צוין כי "בן-ארוש פורטונה" ילדה בן ביום 14/5 במשקל 3.120 ק"ג.

3. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי הבן של "שלמה ופורטונה בנרוש" נולד ביום ח' באייר תשי"א 14/5/51, בבית החולים ליולדות יפו. משפחתו התגוררה ביפו רח' 160, מספר 6.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי בן של "פורטונה ושלמה בנרוש" נולד בשנת 1951 ונפטר ביום י' באייר תשי"א, 16/5/51, בבית החולים ליולדות יפו, בהיותו בן חמישה חודשים. כתובת המשפחה רח' 160, מספר 6.

סיבת המוות: דימום במוח.

5. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים אסף הרופא ובו רישום על ביצוע נתיחה שלאחר המוות בבן של בן-ארוש פורטונה ביום 16/5/51 ב-11:30.

6. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו ילד של פורטונה בנרוש מיפו רח' 160, מספר 6, נולד בבית החולים דג'אני ושם נפטר, ונקבר ביום י"א באייר תשי"א.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי בן של בנרוש פורטונה מרח' 160 מספר 6, נפטר בהיותו בן יומיים ונקבר ביום 17/5/51 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של שלמה ופורטונה בן הרוש נפטר ביום 16/5/51 בבית החולים דג'אני, בהיותו בן יומיים.

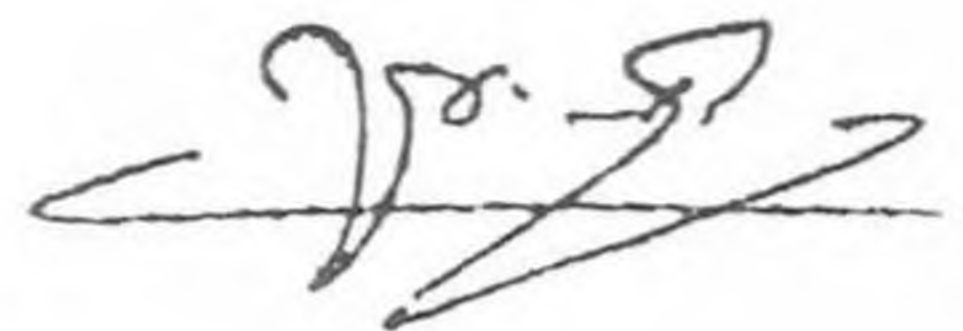
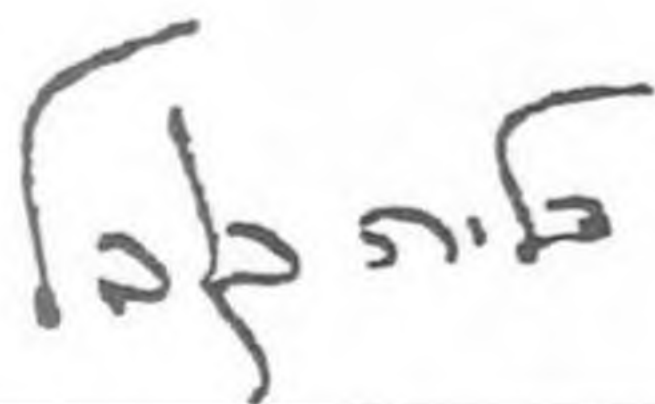
התינוק הובא לקבורה ביום 17/5/51 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב. בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום הקבורה.

בפנקס הפטירות של משרד הבריאות צוין כי התינוק היה בן חמישה חודשים על אף זאת הזיהוי ודאי וזאת על פי שמות ההורים וכתובת מגורי המשפחה.

הועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלמה בן הרוש 454500.
מספר ת.ז. של האם פורטונה בן הרוש 454501.

הנדון: ראשל בת דוד ויונה עמוסי
תיק מספר 131/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה עמוסי, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה בראש העין ומשם עברה להתגורר ביוקנעם.

ראשל נולדה באוהל המשפחה שבמעברת יוקנעם. לאחר הלידה נלקחה ראשל לבית התינוקות ואמה באה לבקרה יום יום. בהיותה בת שבעה חודשים סבלה ראשל משילשולים ובהוראת אחות הועברה לבית החולים רמב"ם.

במשך כשבועיים ביקרה אותה אמה בבית החולים. במהלך תקופה זו מצבה של ראשל הוטב. באחד הימים בהגיעה לבית החולים ביקרה את בתה ולאחר מספר דקות נתבקשה לצאת לחצר. בחזרה לחדר בו אושפזה בתה ניגשה אליה אחות ואמרה לה שבתה נפטרה והצביעה בפניה על מיטה המכוסה בסדין.

למחרת הגיע האב לבית החולים וביקש לראות את גופתה של ראשל, אך נמסר לו שבתו כבר הובאה לקבורה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי רשל "בת דוד ויונה עמוסי" מיוקנעם נולדה ביום 16/11/50.
2. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם בחיפה, ובו צוין כי "רחל אמזי" (כך במקור) אושפזה ביום 13/5/51 בהיותה בת שבעה חודשים "חלתה שלושה ימים בשלשולים הקאות וחום גבוה. נתקבלה למחלקה במצב תזונה ירוד ביותר, ונפטרה ביום 19/5/51".
3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי רחל אמזי ממעברת יוקנעם נפטרה ביום 19/5/51 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת תשעה חודשים.
4. בידי הוועדה תעודת רישום פטירה, ממנה עולה כי רחל אמזי מספר תעודת זהות 5003746 ממעברת יוקנעם נפטרה ביום י"ג באייר תשי"א, 19/5/51, בבית החולים הממשלתי רמב"ם בהיותה בת תשעה חודשים.
5. בידי הוועדה דף מתוך ספר פתולוגיה של בית החולים רמב"ם משנת 1951, לפיו רחל אמזי נפטרה בהיותה בת שבעה חודשים, ועברה ניתוח שלאחר המוות ביום 20/5/51.
6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו רחל אמזי נפטרה בהיותה בת חמישה חודשים והובאה לקבורה ביום 27/5/51 בבית העלמין מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ראשל בת דוד ויונה עמוסי נפטרה ביום 19/5/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שישה חודשים.

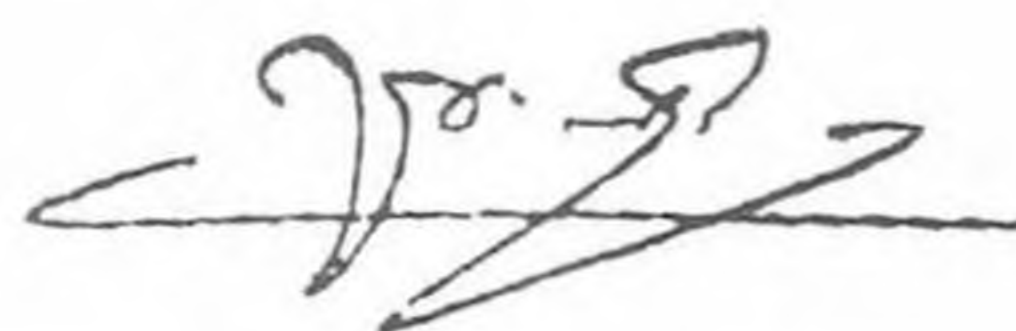
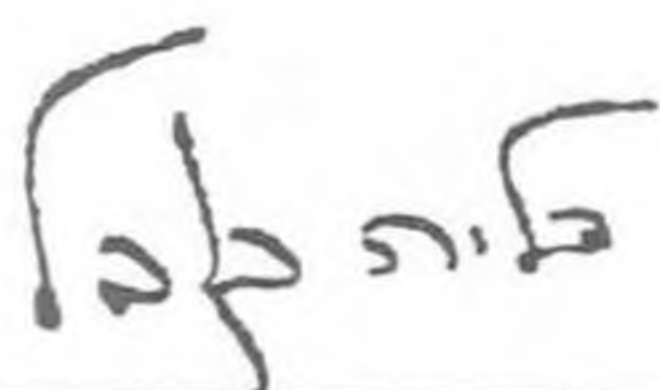
ראשל הובאה לקבורה ביום 27/5/51 בבית העלמין מחנה דוד.

שם משפחתה של ראשל נרשם כאמזי ולא כעמוסי, עם זאת על פי כל הנתונים הרשומים במסמכים, כגון: מקום המגורים ומספר תעודת הזהות, אין ספק שמדובר בראשל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ראשל 4-5003746.

הנדון: שמעון בן סלם ולולוה עוקשי
תיק מספר 132/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם עוקשי, אחי הילד, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שמעון בן הארבע וחצי ושוכנה במחנה ראש העין.

מיד עם הכניסה למחנה, קיבלו בני המשפחה זריקת חיסון. שלושה ימים לאחר מכן סבל שמעון מחום גבוה ונלקח למרפאת המחנה. האב השאיר את שמעון במרפאה ונאמר לו לשוב ולקחתו אחר הצהריים. מששב האב למרפאה לא מצא את בנו ונאמר לו כי עליו לחזור למחרת היום.

האב שב למרפאה גם בימים הבאים אך בנו לא הושב אליו ולא נאמר לו מה עלה בגורלו. באחד הימים נאמר לו כי שמעון נמצא בבית החולים. האב נסע לבתי החולים דג'אני, סרפנד ועין שמר ולא מצא את שמעון.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים, קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של שמעון וכן קיבלו, לבקשתם, ביום 6/12/95 מסמך תמצית רישום של משרד הפנים לפיו שמעון נפטר ביום 23/10/49.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53389, ממנה עולה כי סלם סולימן ולולוה עוקשי עלו ארצה ביום 25/9/49 יחד עם ילדיהם ובהם שמעון בן הארבע. כן צוין כי המשפחה שוכנה בבית העולים ראש העין.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סלם ולולוה עוקאשי" נושאי תעודת עולה מספר 53389 וכרטיס מספר 732, נכנסו למחנה יחד עם ילדיהם. כן צוין כי שמעון היה בן ארבע שנים בהגיעו ארצה.

3. בידי הוועדה חשבון הוצאות של הסוכנות היהודית הנושא מספר 732, ממנו עולה כי "סאלם סלימן עוקשי ואשתו לולוה" נושאי תעודת עולה מספר 53389, נכנסו לבית העולים ראש העין ביום 25/9/49 יחד עם ילדיהם ובהם שמעון בן הארבע.

4. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין מס' א' 1, ובצידו רישום על כרטיס מס' 732, ממנו עולה כי "שמעון בן סלם עבאסי" בן החמש, התקבל בבית החולים ביום 18/10/49 ושוחרר ביום 20/10/49 בתום שני ימי אשפוז.

כן צוין כי הועבר לבית החולים דג'אני.

5. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים מספר 5 (תל השומר), ממנו עולה כי "לבסי (עבסי?) שמעון" בן סלם מבית העולים ראש העין, התקבל לבית החולים ביום 20/10/49, בהיותו בן חמש שנים.

בסיכום המחלה נרשם בשפה האנגלית: "נכנס לבית החולים במצב טוקסי קשה חום גבוה... ילד מת בבית החולים". כן נרשם ששמעון נפטר כתוצאה מטיפוס.

6. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית של בית החולים מספר 5 (תל השומר), ממנה עולה כי "לבסי שמעון בן סלם" מבית העולים ראש העין, נפטר ביום 23/10/49 בבית חולים צבאי מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: טיפוס.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "לבסי בן סלם שמעון" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום 23/10/49, בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: טיפוס.

8. הוועדה איתרה יומן נפטרים של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "שמעון לבסי בן שלום" נפטר ביום 26/10/49, בהיותו בן חמש שנים.

9. הוועדה איתרה הזמנת קבורה מאת הנהלת מחנה העולים ראש העין מיום 26/10/49 עבור חברה קדישא פתח תקווה, ובה בקשה לסדר את קבורתו של "לבסי בן סאלם שמעון".

כן נרשם על פתק "לבסי שמעון סאלם מופיע ביומן הנפטרים בלי מספר סידורי, צריך לקרוא את ההורים".

10. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "לבסי בן סלם שמעון" ממחנה העולים ראש העין, נפטר כתוצאה מטיפוס בהיותו בן חמש שנים והובא לקבורה בבית העלמין פתח תקווה.

11. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "לבסי בן סלם שמעון" נפטר במחנה העולים ראש העין בהיותו בן חמש שנים והובא לקבורה ביום ד' שחל בג' בחשוון תש"י 26/10/49, בבית העלמין פתח תקווה בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 42.

הנדון: נג'אטאולה (נג'את) בן פנחס ושרה חתן
תיק מספר 133/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של יצחק חתן, אחי התינוק, עלתה האם ארצה בגפה מפרס כאלמנה בסוף שנת 1951 יחד עם נג'אטאולה (נג'את) בן השנה וחודשיים.

זמן מה לאחר העלייה חש נג'אטאולה (נג'את) ברע והועבר למרפאה בפרדס חנה. האם באה לבקרו במרפאה מדי יום ובכל יום נאמר לה כי נג'אטאולה (נג'את) ישוחרר בקרוב. יום אחד כשבאה האם לבקר את נג'אטאולה (נג'את) נאמר לה כי נפטר.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לטענת המשפחה, הקבר שציון מקומו נמסר על ידי ועדת שלגי במסקנותיה, שייך לילד בן שש שנים בעוד שנג'אטאולה (נג'את) נעלם בהיותו בן שנה וחודשיים.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה העתק מהדרכון האיראני שמסרה המשפחה. לפי דרכון זה, שמו של נג'אטאולה נרשם באותיות לטיניות כ"NADJAT" ובסמוך לו מופיע השם באותיות פרסיות-ערביות. כן נרשם כי הוא יליד שנת 1945.

2. בידי הוועדה טופס רישום לעולה, לפיו האם: שרה חתן נושאת ת.ז. מספר 585771, עלתה ארצה עם משפחתה ביום 5/12/50. כן צוין כי נג'את שנולד באירן במהלך שנת 1945, נרשם בשם "נגיד".

3. הוועדה איתרה יומן תמותה של בית החולים פרדס חנה, ממנו עולה כי "חתן נגיד" נפטר במהלך חודש פברואר 1951 בשעה "0:30". כן צוין כי תאריך רישום הפטירה נעשה ביום 26/2/51.

סיבת המוות: דיסטרופיה (התייבשות).

4. בידי הוועדה רישום קבורה של בית העלמין פרדס חנה, ממנו עולה כי נגיד חתן נפטר בהיותו בן שש שנים והובא לקבורה בבית העלמין פרדס חנה ביום י"ט באדר א' תשי"א 25/2/51 באזור ב' ישן, שורה 9, קבר מספר 19.

5. הוועדה איתרה רשימת נפטרים מפרדס חנה שערך מנהל מחלקת הקליטה של הסוכנות בשנת 1966, לפיה "נגיד חתן" נפטר ביום י"ט באדר א' תשי"א, בהיותו בן שש שנים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נג'אטאולה (נג'את) בן פנחס ושרה חתן נפטר ביום 25/2/51 כתוצאה מדיסטרופיה (התיבשות) בבית החולים פרדס חנה, בהיותו בן שש שנים, כשלושה חודשים לאחר עלייתו לארץ.

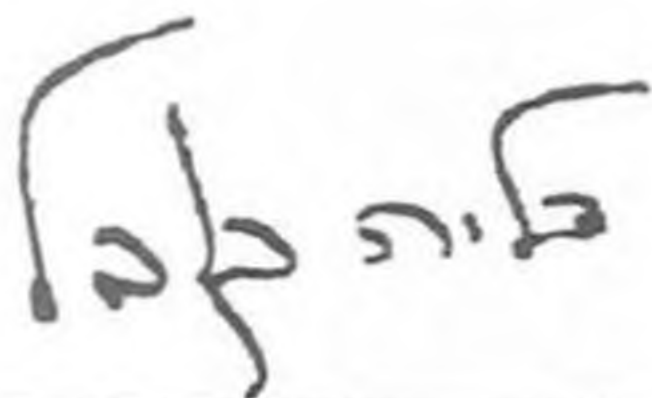
נג'אטאולה (נג'את) הובא לקבורה ביום 25/2/51 בבית העלמין פרדס חנה באזור הישן ב' שורה 9, קבר מס' 19.

באשר לגילו של נג'אטאולה, הרי שעל פי הרשום בדרכון ובשאלון רישום לעולה בעת כניסתו לארץ, נולד נג'אטאולה בשנת 1945 ונפטר בשנת 1951 דהיינו בגיל שש שנים. כן נרשם בשם נגיד עם כניסתו לארץ.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של נג'אטאולה (נג'את) חתן 045857745.

הנדון: רחל בת יחיא (משה) ומרים חסן
תיק מספר 134/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של יחיא חסן, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה במחנה עין שמר ומאוחר יותר עברה להתגורר במושב גבעת כוח.

במהלך שנת 1950, ילדה האם בת בבית החולים בחדרה. זמן מה לאחר הלידה, חזרה האם עם בתה הביתה והילדה נלקחה לבית התינוקות שבמחנה. באותה עת, נאלצה המשפחה לעבור למושב ולהורים נאמר כי רחל תועבר אליהם כאשר יסתדרו במקום החדש.

כעבור כחמישה ימים, משלא הוחזרה רחל למושב, נסעו ההורים למחנה עין שמר ונמסר להם כי רחל בת שלושת החודשים חלתה ואושפזה בבית החולים בחיפה. האב ניגש למדריך במחנה שיברר מה עלה בגורלה של רחל והוא כתב מספר מכתבים לבית החולים ונענה כי רחל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס וכן התקבלה הודעה לבוחר על שמה של רחל.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 51484, לפיה "יחיא משה ומרים חסן" ובתם סעדה עלו ארצה ביום 17/10/49. כן צוין כי רחל נולדה ביום 14/4/50.

המשפחה יצאה ממחנה עין שמר ביום 2/7/50.

2. הוועדה איתרה תעודת רישום לידה, ממנה עולה כי "רחל בת מרים ויחיא חסן" נולדה ביום כ"ז בניסן תש"י 14/4/50 בבית החולים חדרה.

3. בידי הוועדה הפניה לאשפוז של בית הילדים עין שמר, לפיה "רחל בת יחיא משה חסן" תעודת עולה מספר 51484, נולדה ביום 13/4/50 וסובלת מדלקת מעיים ודיסטרופיה.

4. בידי הוועדה כרטיס מעקב מבית הילדים עין שמר א', לפיו "רחל בת יחיא משה חסן" נושאת תעודת עולה מספר 51484-1174 נולדה ביום 13/4/50 ונשלחה לבית החולים בחיפה ביום "30/4".

כן צוין בכרטיס המעקב כי רחל חזרה לבית הילדים ביום 18/5 שם שהתה עד ליום 8/6.

5. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים חיפה, לפיו "חסן בת יחיא משה רחל" מעין שמר א', נושאת תעודת עולה מספר 51484/1174, אושפזה לראשונה בהיותה "בת שבועיים" ו"נשלחה למחלקה באבחנה של דיספסיה והפסד גדול במשקל... המצב הכללי הוטב. מתחילה עליה במשקל היציאות הסתדרו".

6. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים עין שמר מספר חולה 51484, ממנו עולה כי רחל בת יחיא משה חסן מבית התינוקות עין שמר א', אושפזה בשנית ביום 8/6/50 בהיותה בת חודשיים ושחררה מבית החולים ביום 18/6/50.

7. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים בית ליד, ממנו עולה כי "רחל יחיא סלם" בת החודשיים, אושפזה בשלישית ביום 24/6/50.

כן צוין בגיליון המחלה כי: "היא נשלחה מעין שמר באבחנה של דיסטרופיה טוקסיקוזיס (רעלת) ... ילדה במצב תזונה ירוד מאוד... אינה מקבלת משקל".

בגיליון המעקב המצורף צוין כי "רחל בת יחיה סלם" מעין שמר א', נפטרה ביום 16/7/50 בשעה 15:00.

8. בידי הוועדה יומן פטירה/קבורה של עין שמר ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 51484, לפיו רחל בת יחיא משה חסן בת החודשיים "מתה בבית החולים בית ליד. הודעה על כך קבלנו על ידי הטלפון. היות וההורים שלה יצאו להתיישבות לקולה, לא יכולנו לדווח להם על כך שיבואו לקבורתה שתתקיים מחר 17/7 בבית הקברות של עין שמר א'".

מסקנות הוועדה:

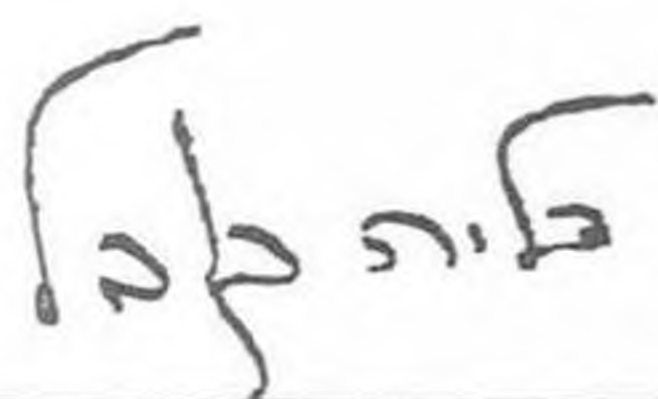
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת יחיא משה ומרים חסן נפטרה ביום 16/7/50 בבית החולים בית ליד, בהיותה בת שלושה חודשים.

רחל הובאה לקבורה ביום 17/7/50 בעין שמר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רחל 00567495-7.

הנדון: יחיא בן יחיא סעיד וזהרה לוי
תיק מספר 135/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת זהבה לוי אחות התינוק יחיא, נעלם אחיה בהיותו בן שמונה חודשים.

יחיא נלקח על ידי אחות מהאוהל בו שהתה משפחתו במחנה עין שמר. האם הלכה לחפשו ומצאה אותו בבית התינוקות, אך לא הורשתה לקחתו.

לאחר שבוע האם ראתה שיחיא נלקח על ידי אמכולנס מן המחנה. נאמר למשפחה שיחיא נשלח לבית החולים תל ליטווינסקי (תל השומר).

האב חיפש אחריו בבית החולים תל ליטווינסקי, אך נאמר לו שאין ילד בשם זה, וסימנו בתעודת העולה כי בנו נפטר.

עדות דומה נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצאת תעודת עולה (מס' 56439), לפיה התינוק יחיא בן זהרה לוי נפטר בבית החולים תל ליטווינסקי בהיותו בן שנה.

2. בידי הוועדה נמצא מכתב הפניה מיום 28/11/49, לפיו מופיע שמו של התינוק כיחיא בן זכריה לוי.

שאר המכתב לא קריא היות והוא כתוב בגרמנית.

3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית מבית החולים תל ליטווינסקי (מס' 960), לפיה התינוק יחיא בן זכריה לוי אושפז ביום 28/11/49.

בנוסף צוין כי יחיא נפטר ביום 3/12/49 כתוצאה ממלריה טרופית בהיותו בן שבעה חודשים.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה ובו רישום, לפיו יחיא בן זכריה לוי נפטר בבית החולים מס' 5 (תל השומר), ביום 3/12/49 בהיותו בן שבעה חודשים.

5. בידי הוועדה פרוטוקול של נתיחת גופה מס' (S 520/49), לפיו התינוק יחיא בן זכריה לוי נפטר ביום 3/12/49.

ביום 4/12/49 נותחה גופתו של יחיא, ואובחן כי הוא נפטר כתוצאה מפגיעה רב מערכתית שכללה דלקת ריאות בשתי הריאות, פגיעה בכבד, בטחול, בכליות וצהבת.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה (מס' 61069), לפיו התינוק יחיא בן זכריה לוי נפטר כתוצאה ממלריה בהיותו בן שבעה חודשים.

יחיא נקבר ביום 7/12/49.

7. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה (מס' 287), לפיו יחיא בן זכריה לוי נפטר בבית החולים מס' 5 (תל השומר) בהיותו בן שבעה (טעות של פקיד שהחליף את החודשים בשנים).

יחיא נקבר ביום 7/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב' שורה ג', קבר מס' 10.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי התינוק יחיא בן יחיא סעיד וזהרה לוי נפטר ביום 3/12/49 בבית החולים תל ליטווינסקי (תל השומר) בהיותו בן שבעה חודשים.

גופתו של יחיא נותחה ביום 4/12/49 והתגלה שהוא נפטר כתוצאה מפגיעה רב מערכתית.

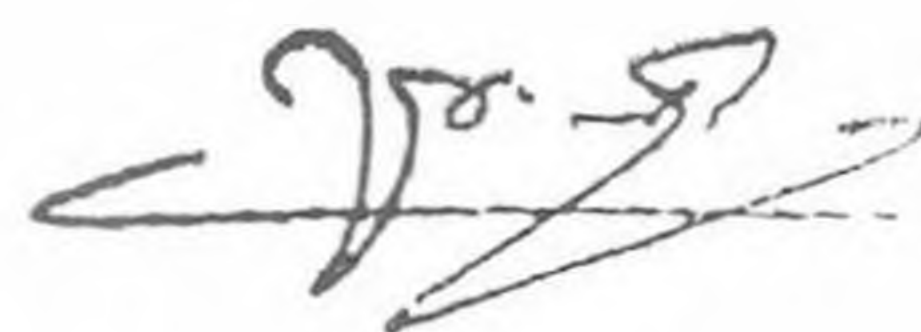
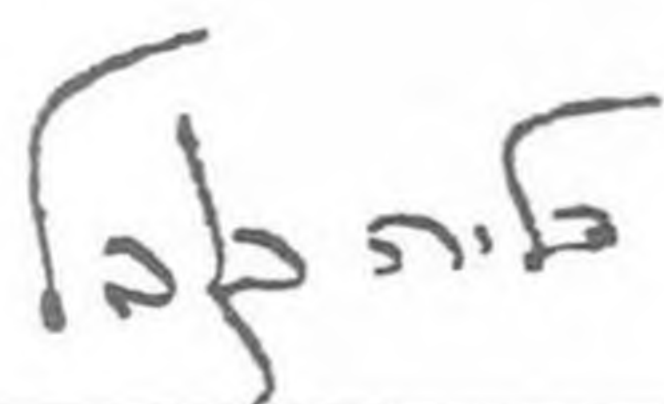
יחיא נקבר ביום 7/12/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ג', קבר מס' 10.

שמו של הנעדר שובש ברוב המסמכים ליחיא בן זכריה, אלא שזכריה ויחיא הם שמות מקבילים אצל עולי תימן ולכן הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יחיא לוי.
מספר ת.ז. של האם זהרה לוי - 4159472.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן סלם ולולוה עוקשי, נפטר כתוצאה מטיפוס ביום 23/10/49 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן חמש שנים וזאת כחודש לאחר עלייתו ארצה.

שמעון הובא לקבורה ביום 26/10/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 42.

טעות שנפלה ברישום שם משפחתו של שמעון נעשתה לראשונה בתיק הרפואי בבית החולים ראש העין כאשר האות 'ק' הפכה לאות ב' ו-'ש' ל-'ס'. טעות זו הובילה להמשך רישום שגוי של שם המשפחה.

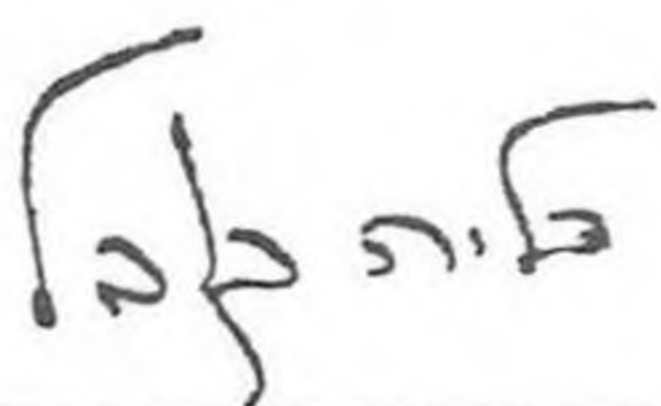
למרות השיבוש בשם משפחתו של שמעון, הרי שבהסתמך על הצלבה עם שם האב, הגיל, כתובת המגורים כמו גם מספר כרטיס המשפחה, ניתן לקבוע את זיהויו בוודאות. יש בשיבוש השם כדי להסביר את קבורתו של שמעון תחת השם "לבסי בן סלם שמעון".

הועדה מסתמכת על "גיליון החולה" של בית החולים תל השומר כקובע לגבי גילו ותאריך פטירתו של שמעון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמעון עוקשי 9-3064476.

הנדון: שמעה בת אברהם ושולמית (סלמה) סלימן שג'דרי
תיק מספר 136/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של סלמה שג'דרי, אמה של התינוקת, נולדה שמעה בצנעה שבתימן בחודש אוקטובר 1949.

האם הגיעה לארץ בדצמבר 1949 עם שתי בנותיה, לאחר עליית בעלה, והן עברו להתגורר במעברת פרדסיה. עם בואן הועברה שמעה לבית התינוקות שבמחנה, שם היניקה אותה במשך מספר חודשים.

באחד הימים שלפני חג הפסח בשנת 1950 בהגיע האם לבית התינוקות נאמר לה ללכת מן המקום ובהמשך נמסר להם כי שמעה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לאחר מספר שנים קיבלה המשפחה, לדבריה, תשובה ממשרד הפנים לפיו שמעה נפטרה בנובמבר 1950.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות נתניה, לפיו שמעה בת אברהם ממחנה עולים ז', בית ליד, נפטרה ביום 11/3/50 בבית החולים לילדים מחנה עולים ד', בית ליד, בהיותה בת חודשיים וחצי.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי שמעה בת אברהם מבית התינוקות מחנה ז' נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת, ונקברה בנתניה.

3. בידי הוועדה תעודה של חברה קדישא נתניה, לפיה אברהם שמעה נקברה ביום 12/3/50 בבית העלמין בן ציון גוש א', אזור ילדים א', שורה א', קבר מס' 24.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעה בת אברהם וסלמה (שולמית) סלימן שג'דרי נפטרה ביום 11/3/50 בבית החולים לילדים שבמחנה עולים ד', בית ליד.

שמעה הובאה לקבורה למחרת היינו 12/3/50, בבית העלמין בן ציון גוש א', אזור ילדים א', שורה א', קבר מס' 24.

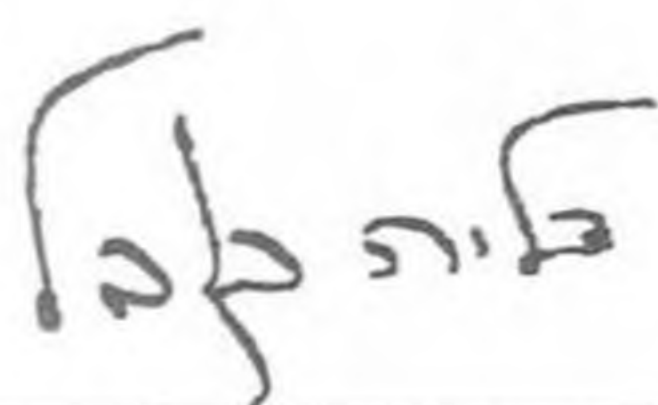
על אף שבמסמכים נרשמה שמעה תוך השמטת שם משפחתה, הרי שהזיהוי נעשה על פי שם האב ומקום המגורים.

לעניין הסתירה בגילה של שמעה כפי שנרשם בפנקס הפטירות של משרד הבריאות הרי שבהתייחס ליתר הפרטים המזהים, אין בכך כדי לשנות מן המסקנה דלעיל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמעה 04204510-4.

הנדון: תאומים (ללא שם פרטי) בני יחיא ובדרה ידעי
תיק מספר 137/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של יוסף ידעי, אחי התאומים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה במעברת ראש פינה ומשם עברו למגדיל.

במהלך שנת 1952 ילדה האם תאומים בן ובת בבית המשפחה. לאחר הלידה הגיעה רופאה לבית המשפחה והמליצה לאשפז את האם והתאומים בבית החולים והם נלקחו לבית החולים ליולדות בכפר סבא.

כעבור יומיים היניקה אותם האם ושלשה ימים לאחר מכן כשהגיעה כל המשפחה לבקר, ניגש אליהם רופא ומסר להם כי התאומים נפטרו וכי בית החולים ידאג לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל מסמכים בנוגע לתאומים.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של התינוק.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים, לפיו "יחיא ובדרה ידעי" עלו ארצה ביום 16/9/49.

2. הוועדה איתרה יומן לידות של בית היולדות כפר סבא, לפיו "לבדריה ויחיא ודעי" ממגדיל נולדו תאומים ביום "30/11" בשעה 8:30. הראשון נפטר ביום "30/11" בשעה 23:00 והשני ביום 1/12/53 בשעה 22:30.

3. הוועדה איתרה ספר לידות מתות של משרד הבריאות, ממנה עלו כי התאומים של יחיא ובדרה ודעי נפטרו ביום 30/11/53 כתוצאה משטף דם במוח וחוסר בשלות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התאומים בני יחיא ובדרה ודעי נפטרו מחוסר בשלות ושטף דם במוח. האחד ביום 30/11/53 בשעה 23:00 והשנייה ביום 1/12/53 בשעה 22:30.

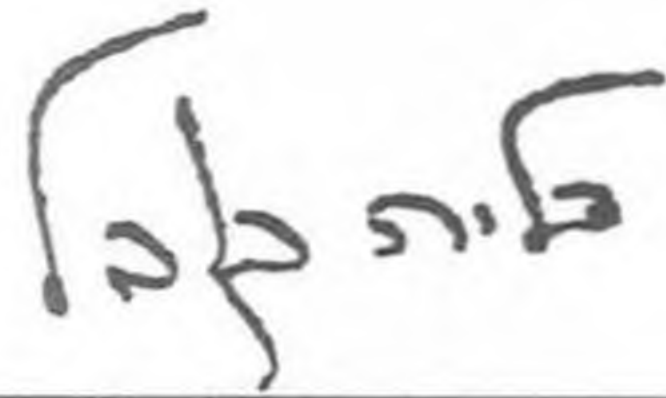
בהיותם נפלים נקברו ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה מסתמכת לגבי מועד פטירתם על יומן הלידות של בית היולדות כפר סבא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקות.
מספר ת.ז. של האב יחיא 610376655.
מספר ת.ז. של האם בדרה 010376663.

הנדון: יצחק בן אברהם חיים וגמר (קמר) משה
תיק מספר 138/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם משה, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה במחנה ראש העין א'.

האם ילדה בן ביום 23/1/50. לאחר זמן מה נלקח בנה לבית התינוקות ושם נערכה לו ברית מילה בלי להודיע להורים.

מספר ימים לאחר מכן הועבר יצחק לבית חולים כיוון שלא חש בטוב. זמן קצר לאחר מכן נתבקשו ההורים להגיע למשרד המחנה ושם נאמר להם כי יצחק נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 58310, לפיה אברהם חיים וקמר משה עלו ארצה ביום 11/12/49 ונשלחו לבית העולים עין שמר ב', ומשם הועברו למחנה ראש העין א'. כן צוין כי יצחק נולד במחנה ביום 22/1/50.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2043 ותעודת עולה מספר 058310, לפיו "אברהם חיים וגמר משה עלו ארצה ביום 11/12/49. כן צוין כי יצחק נולד ביום 23/1/50 ונפטר ביום 31/3/50.

3. הוועדה איתרה הפניה לאשפוז מטעם המחלקה לטיפול רפואי לעולה מראש העין מחנה א' מיום 9/2/50 עבור בית החולים לילדים ותינוקות שבמחנה, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2043, לפיו יצחק בן אברהם חיים משה נולד ביום 22/1/50 ונשלח באבחנה של הפסד משקל.

4. הוועדה איתרה גיליון מעקב של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו יצחק משה שנולד ביום 22/1/50 נפטר ביום 30/3/50 בשעה 12:30.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "יצחק אברהם חיים מוסה" מראש העין, נפטר ביום י"ג בניסן תש"י 30/3/50, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ותת תזונה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירה של מחנה ראש העין ג', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2043, לפיו "יצחק אברהם חיים שלמה" נפטר ביום 31/3/50, בהיותו בן שלושה חודשים.

7. הוועדה איתרה הפניה לקבורה לחברה קדישא פתח תקווה מאת מחנה העולים ראש העין מיום 31/3/50 ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2043 שעניינו בקשה לסדר את קבורתו של "יצחק בן אברהם חיים משה" שנפטר בראש העין, בהיותו בן שלושה חודשים.

הנדון: שרה (זהרה) בת עודה ונעמה רדעי
תיק מספר 139/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעמה רדעי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949 יחד עם זהרה (שרה) בהיותה בת שלושה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה העולים ראש העין.

עם הגיעם למחנה נלקחה זהרה (שרה) לבית התינוקות במקום. עוד באותו יום נאמר לאם כי זהרה (שרה) חולה והועברה לבית החולים. למחרת בבוקר בהגיעה לבית התינוקות נמסר לה כי זהרה (שרה) נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 39308, לפיה "זהירה" היתה בת שלושה חודשים בהגיעה ארצה.
 2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, לפיו "עודה סעיד ונעמה רדה" נושאי תעודת עולה מספר 39308 וכרטיס מספר 1230 עלו ארצה ביום 28/10/49. כן צוין כי "זהירה" היתה בת שלושה חודשים בהגיעה וכי נפטרה ביום 3/11/49.
 3. הוועדה איתרה רישום "מפקד יומי" מקורי של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו זהרה רדעי נפטרה ביום 3/11/49.
 4. הוועדה איתרה יומן תמותה של מחנה ראש העין ב', לפיו "זהירה עודה סעיד ונעמה רדאי" נושאת כרטיס מספר 1230, נפטרה ביום 3/11/49, בהיותה בת שלושה חודשים.
 5. הוועדה איתרה יומן פטירה נוסף של ראש העין, לפיו "שרה רדאי" נפטרה ביום 4/11/49, בהיותה בת חודש ימים.
 6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי זהרה רדעי ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום י"א בחשון תש"י 3/11/49 במחנה ראש העין, בהיותה בת חודש ימים.
- סיבת המוות: אנמיה חריפה ותת תזונה.
7. הוועדה איתרה רשימת נפטרים שהוכנה על ידי חברה קדישא סגולה עבור הנהלת בית העולים ראש העין, לפיה "זהרה רדאעי" נפטרה בהיותה בת חודש ימים והובאה לקבורה ביום 4/11/49.
 8. הוועדה איתרה הזמנת קבורה מאת מחלקת המנהל בראש העין מיום 4/11/49 אל חברה קדישא פתח תקווה, לפיה מבקשים לסדר את קבורתה של "זהרה רדאעי".

9. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "זהרה רדאעי" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה בהיותה בת חודש ימים והובאה לקבורה ביום י"ב בחשון תש"י 4/11/49 בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 40.

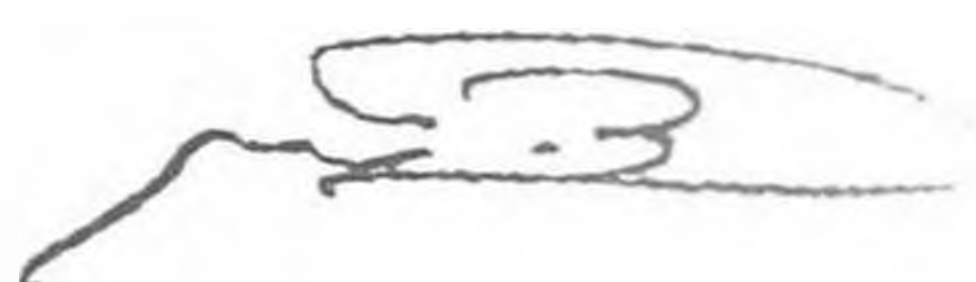
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהרה (שרה) בת עודה ונעמה רדעי, נפטרה כתוצאה מאנמיה חריפה ותת תזונה ביום 3/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שלושה חודשים וזאת כארבעה ימים לאחר עלייתה ארצה.

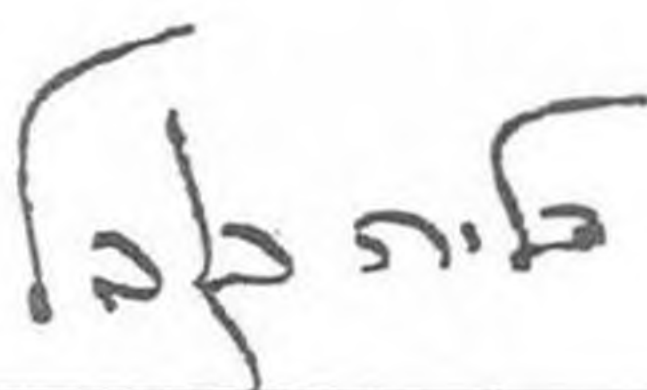
זהרה (שרה) הובאה לקבורה ביום 4/11/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 40.

הוועדה מסתמכת על יומן התמותה של מחנה ראש העין ב' לגבי קביעת גילה של שרה (זהרה) וזאת בשל ההצלבה עם שם הוריה, שם משפחתה ומספר כרטיס המשפחה 1230.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שרה (זהרה) 041505041.

הנדון: אהובה בת יעקב וחביבה מצרפי
תיק מספר 140/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חביבה מצרפי, אם התינוקת, נולדה אהובה בתה באוהל המחנה שבעין שמר.

שלושה חודשים לאחר הלידה, סבלה אהובה משילשולים ונלקחה על ידי אחות המחנה לבית התינוקות. האם באה לבקרה בבית התינוקות. באחד הימים נאמר לה כי בתה נשלחה לבית החולים דג'אני ביפו.

האם נסעה לבית החולים דג'אני, ראתה את אהובה אך הותר לה לשהות במחיצתה רק לחמש דקות. משבאה האם לבקר את אהובה ביום המחרת, נאמר לה כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

יצוין כי במכתב לוועדת שלגי, כותב האח שמואל מצרפי כי שם המשפחה בעת העלייה היה יעקב ולא מצרפי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה רשימת ריכוז נפטרים מבית החולים דג'אני, ממנה עולה כי "חביבי אהובה" מעין שמר מחנה ב', מספר 58451, התקבלה לבית החולים ביום 26/2/50 בהיותה בת חודש ימים ונפטרה ביום 13/3/50 (סך הכול 15 ימי אשפוז).

2. הוועדה איתרה כרטסת של בית החולים דג'אני בה מופיע השם "חביבי אהובה" מספר גיליון 760/50 וכן נרשם בסעיף ההערות "מחלקת ילדים".

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "אהובה יעקב חביבי" ממחנה ב' מספר 58451 עין שמר, נפטרה ביום כ"ד באדר תש"י 13/3/50 בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו, בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: רעלת.

4. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "חביבי אהובה יעקב" מעין שמר מחנה ב', נפטרה כתוצאה מרעלת בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה בתל אביב.

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "אהובה בת יעקב חביבי" ממחנה ב' עין שמר, נפטרה כתוצאה מ"חולשה" בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה ביום כ"ה באדר תש"י 14/3/50 בבית העלמין קריית שאול באזור 1, שורה 11, קבר מספר 24.

מסקנות הוועדה:

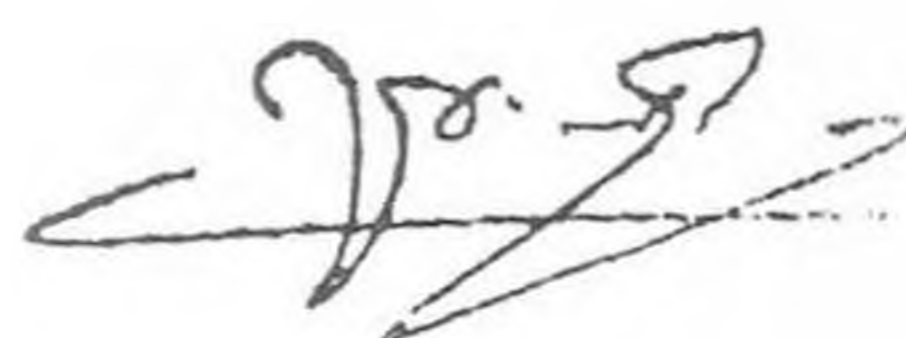
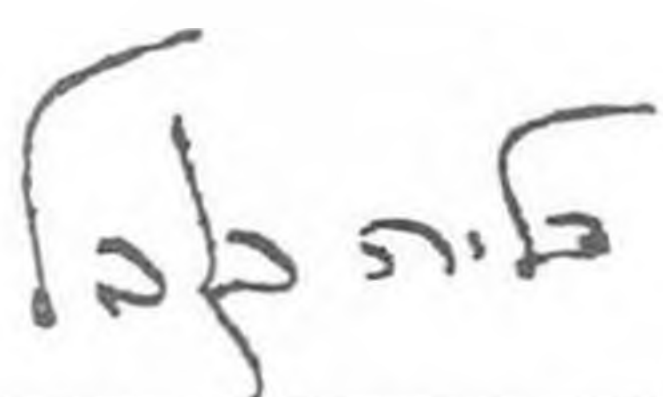
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אהובה בת יעקב וחביבה מצרפי, נפטרה כתוצאה מרעלת ביום 13/3/50 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה כבת חודש.

אהובה הובאה לקבורה ביום 14/3/50 בבית העלמין קרית שאול אזור 1, שורה 11, קבר מספר 24.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של אהובה (מצרפי) יעקב.

מספר ת.ז. של האב יעקב מצרפי 04204027.
מספר ת.ז. של האם חביבה מצרפי 04204028-7.

הנדון: מנחם בן דוד וסעדה עוזרי
תיק מספר 141/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ציונה אביטל, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 עם מנחם שהיה כבן שבעה עד שמונה חודשים. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

יום לאחר הגיעם למחנה הגיע רופא בלויית שתי אחיות לאוהל המשפחה. ולקח מידי האם את מנחם ומסר אותו לאחיות שברחו אתו החוצה.

במשך שבועיים היניקה אותו אמו בביתן של בית החולים המקומי. באחד הימים בהגיעה לבית החולים לא מצאה את מנחם במיטתו. לשאלתה היכן בנה נענתה שנפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של מנחם.

המשפחה פנתה לוועדות קודמות, אך קיבלה תשובה מוועדת שלגי רק בסמוך להקמת ועדה זו.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מקורית (מס' 55191), לפיה דוד סלם וסעדה עוזרי ושני ילדיהם בינהם מנחם עלו ארצה ביום 2/11/49 בהיות מנחם בן חודשיים.
2. הורי התינוק רשומים גם ביומן כניסה למחנה ראש העין שאיתרה הוועדה (כרטיס מס' 1612), כמי שעלו לארץ ביום 2/11/49. כן נרשם התינוק מנחם בן דוד סלם וסעדה עוזרי היה בן חודשיים בעת הגיעו לארץ.
3. בידי הוועדה העתק בכתב יד מטופס סיכום מחלה מבית החולים דג'אני, לפיו התינוק מנחם דוד עוזרי אושפז בבית החולים ביום 3/12/49 במצב קשה בהיותו בן חמישה חודשים ונפטר ביום 6/12/49.
4. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבלת חולים מבית החולים דג'אני, לפיו התינוק "מנחם דוד עוזרת" (כך במקור) אושפז בבית החולים ביום 3/12/49 ונפטר ביום 7/12/49 בהיותו בן חמישה חודשים.
5. כן איתרה הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי התינוק מנחם דוד עוזרת מראש העין נפטר ביום 7/12/49, בהיותו בן חמישה חודשים, בבית החולים הממשלתי ביפו.

סיבת המוות צוינה כרעלת.

6. הוועדה איתרה מסמך שנערך בבית החולים דג'אני עבור בית העולים בראש העין ובו רשימה מפורטת של ילדים שנפטרו בדג'אני.

מרשימה זו עולה כי התינוק "מנחם דוד אדרת" (כך במקור) נפטר ביום 7/12 ללא ציון שנה, בהיותו בן חמישה חודשים.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא, לפיו התינוק "מנחם דוד עוזרת" מראש העין נפטר בהיותו בן חמישה חודשים ונקבר בו ביום בט"ז בכסלו תש"י, 7/12/49.

התינוק מנחם דוד נקבר על פי רישיון קבורה מס' 60371 מיום 7.12.49.

מנחם הובא לקבורה בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור 1, שורה 8, קבר מס' 32.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התינוק מנחם בן דוד וסעדה עוזרי נפטר ביום 6/12/49 בבית החולים דג'אני, כחודש לאחר עליית המשפחה ארצה.

הוועדה מסתמכת על טופס סיכום מחלה לעניין מועד פטירתו של מנחם.

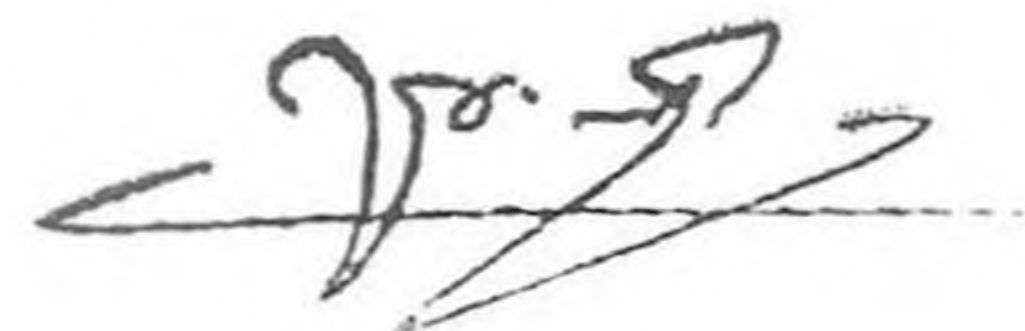
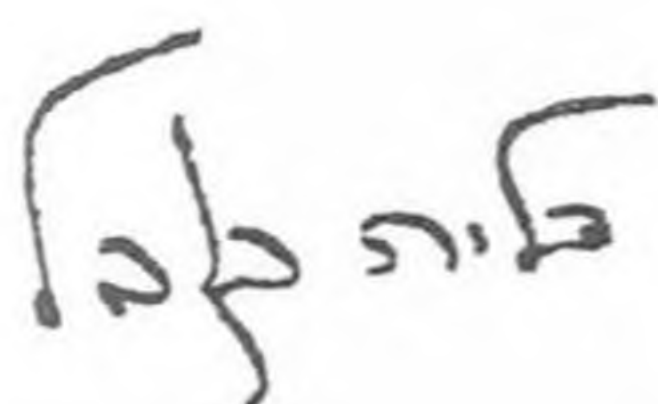
מנחם נקבר באותו יום בבית העלמין בקריית שאול באזור 1, שורה 8, קבר מס' 32.

על אף השיבוש בשם משפחתו של מנחם מעוזרי לעוזרת לאדרת, הרי שעל פי שאר הנתונים, כגון: שם אביו הסמוך לשמו, תאריך פטירתו, מקום מגוריו ובית החולים בו אושפז, אין ספק שמדובר במנחם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מנחם עוזרי.
מספר ת.ז. של האם סעדה 4146102.

8. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו יצחק בן אברהם חיים משה ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום י"ג בניסן 31/3/50 בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן אברהם חיים וגמר (קמר) משה, נפטר ביום 30/3/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן שלושה חודשים.

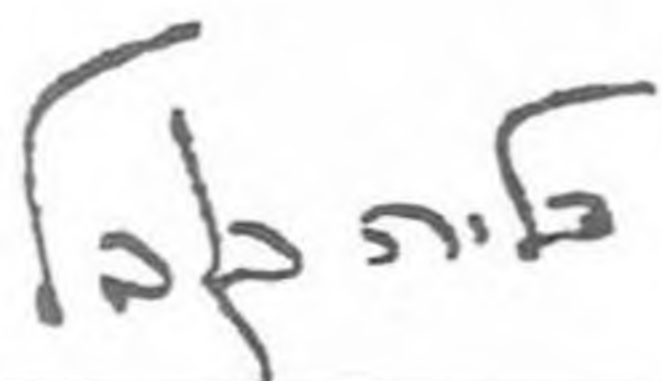
יצחק הובא לקבורה ביום 31/3/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 5.

הוועדה מסתמכת על גיליון המעקב המקורי של בית החולים הדסה ראש העין לגבי מועד פטירתו של יצחק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יצחק משה.
מספר ת.ז. של האב: אברהם משה 4200794.

הנדון: ברכה בת יחיא ונעמה קורח
תיק מספר 143/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מאיר קורח אחיה של התינוקת, נעלמה ברכה מבית התינוקות שבמחנה ראש העין בהיותה בת תשעה חודשים.

האם הניקה אותה במשך שלושה ימים, ולמחרת בהגיעה לבית התינוקות ולא מצאה את בתה במיטתה.

נאמר לה שבתה נפטרה ונקברה, אך האם לא קיבלה כל הוכחות לכך.

עדות דומה נמסרה לוועדות קודמות.

משפחת הנעדרת טוענת כי ממצאי וב"מ המציינים את תאריך מותה של ברכה ביום 29/9/49 אינו מתיישב עם העובדה, כי המשפחה הגיעה לארץ ביום 28/9/49 ורק לאחר שלושה ימים נעלמה התינוקת.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה נמצאת תעודת עולה (מס' 53714) לפיה הורי התינוקת רשומים כמי שעלו לארץ עם ברכה ביום 28/9/49.
 - כן צוין כי "ברכה בת יחיא עמרם ונעמה קרח" נפטרה בהיותה בת תשעה חודשים.
 2. הורי התינוקת רשומים ביומן כניסה למחנה ראש העין שאיתרה הוועדה (כרטיס מס' 921), כמי שעלו לארץ ביום 28/9/49.
 - בנוסף מצוין כי ברכה בת יחיא עמרם ונעמה קרח הייתה בת תשעה חודשים בעת בואם לארץ, ונרשם כי היא נפטרה ביום 2/10/49.
 3. בידי הוועדה נמצא צילום מספר קבלת חולים בבית חולים דג'אני (מס' חולה 1012), לפיו שמה של התינוקת שובש ל"ברכה בת יחיא גרח".
 - בספר זה צוין כי ברכה אושפזה בבית החולים ביום 29/9/49 ונפטרה באותו היום כתוצאה מרעלת.
 4. הוועדה איתרה מסמך מבית החולים דג'אני, שנשלח עבור הנהלת בית העולים שבראש העין, ובו רשימה מפורטת של ילדים שנפטרו בחודשים ספטמבר-אוקטובר שנת 1949.
- שמה של התינוקת שובש ל"ברכה בת יחיא עמרם גרח".
- בנוסף מצוין כי היא נפטרה ביום 29/9/49 בהיותה בת תשעה חודשים.

5. בידי הוועדה נמצא פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו ובו רישום, לפיו שמה של התינוקת שובש לברכה בת יחיא עמרם גרם.

בנוסף מצוין כי ברכה נפטרה בהיותה בת תשעה חודשים בבית החולים יפו (דג'אני) ביום 29/9/49 כתוצאה מרעלת.

6. בידי הוועדה נמצא אישור מאת חברה קדישא תל אביב-יפו (מס' 1024), בו שמה של התינוקת שובש לברכה בת יחיא עמרם גרם.

באישור נאמר כי ברכה הובאה לקבורה בז' בתשרי תש"י, על פי רישיון קבורה מיום 30/9/49.

ברכה נקברה ביום 30/9/49 בבית העלמין בקריית שאול בחלקת הילדים בחלקה 1, שורה 4, קבר מס' 34.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התינוקת ברכה בת יחיא ונעמה קורח נפטרה בהיותה בת תשעה חודשים ביום 29/9/49 בבית החולים יפו (דג'אני) כתוצאה מרעלת, וזאת יום לאחר עלייתה לארץ.

ברכה נקברה ביום 30/9/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים 1, שורה 4, קבר מס' 34.

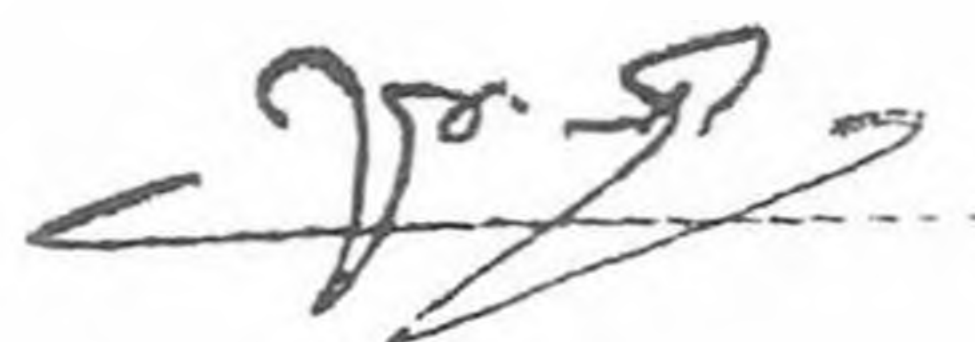
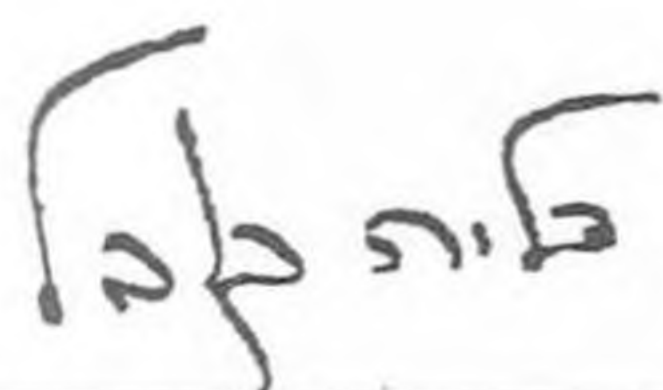
על אף השיבוש בשם משפחתה של ברכה מקורח לגרם ברוב המסמכים, הרי ששאר הפרטים זהים לברכה כמו: שמות ההורים גיל הנעדרת ומקום מגוריה.

לאור המסקנות הרי שאין סתירה בממצאי ועדת בהלול-מינקובסקי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ברכה.
מספר ת.ז. של האם נעמי קורח 001016047.

הנדון: חנה בת ישעיהו וגליה (רליה) אחרק (מחפוד)
תיק מספר 144/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' גליה אחרק, אמה של התינוקת, נולדה חנה בתימן בשנת 1948. המשפחה עלתה ארצה מתימן בספטמבר 1949, והתגוררה במחנה בית ליד.

בהגיעם למחנה בית ליד הועברה חנה לבית התינוקות. יום יום הלכה האם לבקרה במקום ולאחר זמן מה בבואה לא מצאה האם את חנה ונמסר לה שחנה נשלחה לבית החולים בנתניה.

במשך עשרה ימים ביקרה האם את חנה בבית החולים ולאחר מכן בבואה לא מצאה את חנה במקום. לאחר ברור נמסר לה כי חנה נפטרה והוכנסה לחדר מתים, אך את גופתה של חנה לא ראתה.

האב ערך בירור בבית החולים ונמסר לו כי חנה כבר הובאה לקבורה בבית הקברות בנתניה. ההורים חיפשו בבית הקברות אך לא מצאו כל סימן לקבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 54215) שמסרה המשפחה, לפיו ישעיה משה וגאליה מחפוד ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 13/9/49. כן צוין כי חנה הייתה בת שנה בהגיעה ונפטרה ביום 6/12/49, כלומר כשלושה חודשים לאחר עליית המשפחה לארץ.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות נתניה, לפיו חנה אחרק (כך במקור) מבית התינוקות בית ליד נפטרה ביום 6/12/49 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת 11 חודשים, לאחר שמונה ימי אשפוז.

סיבת המוות: רעלת ודיספפסיה.

מסקנות הוועדה:

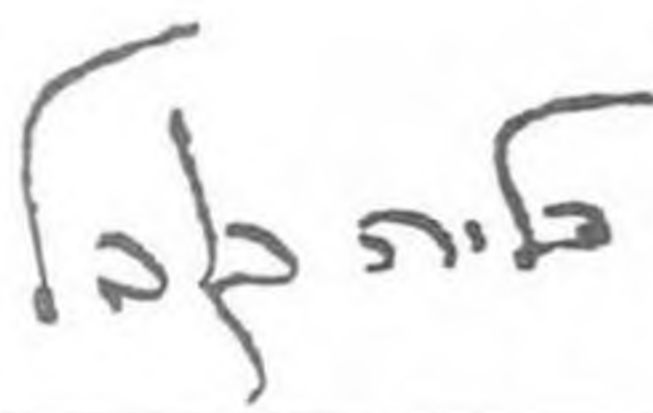
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חנה בת ישעיהו וגליה (רליה) אחרק נפטרה ביום 6/12/49 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת 11 חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חנה.
מספר ת.ז. של האב ישעיהו-3069613.
מספר ת.ז. של האם גליה - 3069614.

הנדון: 2 ילדים - משה ויחיא בני ישראל וסעידה סרי
תיק מספר 145/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סעידה סרי, אם הילדים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם יחיא שהיה בן שלוש שנים ומשה שהיה בן חודש ימים. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

עם הגיעם למחנה נלקח משה לבית התינוקות, שם היניקה אותו אמו מדי יום. באחד הימים בהגיעה נאמר לה כי משה חלה ונזקק לטיפול רפואי.

למחרת היום כשהגיעה האם שוב לבית התינוקות התברר לה כי משה איננו ונאמר לה כי ייתכן שהוא אושפז בבית יולדות בפרדס חנה. האם נסעה למקום אך לא מצאה את משה. כעבור חמישה ימים שמעו במערכת הכריזה כי הבן של סרי ישראל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

כעבור זמן חש יחיא בן השלוש ברע ואחות שהגיעה לבית המשפחה הודיעה לאם כי יש לקחתו למרפאה. בהגיעם למרפאה תוך כדי המתנה לטיפול, נלקח יחיא מידי אמו והועבר באמבולנס לבית החולים פרדס כץ.

ההורים באו לבקרו וראו אותו דרך הדלת, אך לא הורשו להיכנס. מספר ימים לאחר מכן נמסר להם באמצעות מערכת הכריזה שבמחנה כי יחיא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ביום 6/9/95 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממושרד הפנים לפיו יחיא חדל להיות תושב המדינה החל מחודש נובמבר 1962.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה - לגבי משה:

1. בידי הוועדה יומן פטירה/קבורה של עין שמר, ממנו עולה כי משה בן ישראל סעיד סרי ומשפחתו הגיעו למחנה ביום 13/10/49. כן צוין כי משה נפטר ביום 28/11/49 בהיותו בן חודש וחצי והובא לקבורה בעין שמר.

ביומן הפטירה/קבורה נמצא רישום על תעודת עולה מספר "1132-3".

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו משה סרי מבית העולים עין שמר נפטר ביום 25/11/49 בבית החולים לילדים בעין שמר בהיותו בן חודש וחצי.

סיבת המוות: דיסטרופיה.

מסקנות הוועדה - לגבי משה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי משה בן ישראל וסעידה סרי נפטר כתוצאה מדיסטרופיה ביום 25/11/49 בהיותו בן חודש וחצי, וזאת כחודש ימים לאחר עליית המשפחה ארצה.

משה הובא לקבורה בעין שמר.

הוועדה מסתמכת על פנקס הפטירות של משרד הבריאות לגבי קביעת מועד פטירתו של משה.

ממצאי החקירה - לגבי יחיא:

1. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים פרדס כץ, לפיו "ישראל" מעין שמר א', אושפז ביום 6/1/50 ונפטר כתוצאה מדיסטרופיה ודלקת ריאות ביום 14/1/50, בהיותו בן שלוש שנים.

2. הוועדה איתרה גיליון חולה של בית החולים בני ברק (פרדס כץ), ממנו עולה כי יחיא ישראל סעיד סרי ממחנה העולים עין שמר א' אושפז ביום 6/1/50 בהיותו בן שלוש שנים ונפטר ביום 14/1/50.

יחיא התקבל לאשפוז כשהוא במצב רע מאוד עם סמנים של דלקת ריאות והתייבשות, טחול מוגדל בצקת ברגליים והוא נפטר ביום 14/1/50.

גופתו עברה נתיחה שלאחר המוות ונמצא כי נפטר כתוצאה מהתייבשות ודלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה "תעודת זהוי של הנפטר" מבית החולים בני ברק (פרדס כץ), לפיה "יחי ישראל" נפטר ביום 14/1/50 בשעה 7:10.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות לפיו "סיר יחיא ישראל" ממחנה העולים עין שמר נפטר ביום 14/1/50 בבית החולים בני ברק (פרדס כץ), בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: התייבשות ודלקת ריאות.

5. בידי הוועדה יומן פטירה/קבורה עין שמר, לפיו יחיא ישראל סעיד סרי עלה ארצה עם משפחתו ביום 13/10/49 ונפטר ביום 18/1/50 בהיותו בן שלוש שנים והובא לקבורה בפרדס כץ. כן צוין תעודת עולה מספר 511323-4.

6. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי "יחיה ישראל" נפטר בהיותו בן שלוש שנים וגופתו נותחה ביום 15/1/50.

7. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "סיר יחיא ישראל" ממחנה העולים עין שמר נפטר כתוצאה מהתייבשות בהיותו בן שלוש שנים והובא לקבורה בפתח תקווה ביום 19/1/50.

8. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "סיר יחיא ישראל" ממחנה עין שמר א', נפטר בהיותו בן שלוש שנים והובא לקבורה ביום א' בשבט תש"י 19/1/50, בחלקת ילדים ב', שורה י"ב, קבר מספר 7.

מסקנות הוועדה - לגבי יחיא:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן ישראל וסעידה סרי נפטר מהתייבשות ודלקת ריאות ביום 14/1/50 בבית החולים בני ברק (פרדס כץ) בהיותו בן שלוש שנים, וזאת כשלושה חודשים לאחר עליית המשפחה ארצה.

יחיא הובא לקבורה ביום 19/1/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה י"ב, קבר מספר 7.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה של בית החולים בני ברק (פרדס כץ) לגבי קביעת תאריך פטירתו של יחיא.

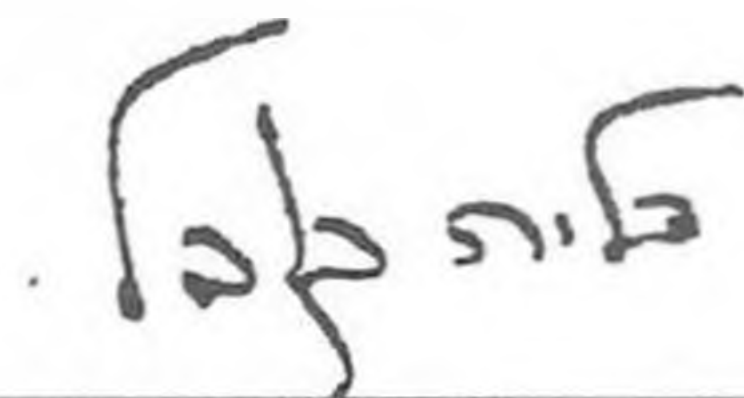
הרישום של הפטירה כפי שנרשם ביומני הקבורה/פטירה של עין שמר הינם דיווחים מאוחרים.

בדו"ח הוועדה כלולה התייחסות מקיפה לנושא רישומי משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יחיא 4107948.
מספר תעודת זהות של משה 4107949.

הנדון: מזל בת זכריה ושרה חוכימה
תיק מספר 146/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זכריה חוכימה, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה בגליל ולאחר מכן עברה להתגורר במושב עזריאל.

מזל נולדה במהלך שנת 1952. כשהיתה בת שמונה חודשים התקררה מזל ונלקחה לבית החולים פרדסיה. להורים נאמר לשוב ולקחתה לאחר שבוע-שבועיים. ההורים שבו לבית החולים כעבור שבוע ואף ראו את מזל אך נאמר להם לחזור שוב כעבור שבוע. משבאו ההורים בשנית כעבור שבוע נאמר להם כי מזל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לדברי המשפחה, לימים התקבל צו גיוס על שמה של מזל.

ממצאי החקירה:

1. מעיון ברישומי משרד הפנים עולה כי משפחת חוכימה עלתה ארצה במרץ 1949. על פי רישומים אלה נולדה מזל בארץ ביום 17/2/52.
2. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים לילדים בית ליד, ממנו עולה כי מזל בת זכריה ושרה "חכימי" מ"צריף ליד תל מונד" הופנתה לבית החולים על ידי קופת החולים תל מונד והתקבלה לטיפול ביום 26/3/52. בסיכום המחלה נכתב: "לפי דברי ההורים התינוקת חלשה כל הזמן ורזה מאתמול מסרבת לאכול שילשלה היום יש לה גם הפרשה בטבור". באבחנה הרפואית נרשם: "המצב הנוכחי: התינוקת רזה וירודה מאד, במצב הכללי רע מאוד".
- מזל שהתה בבית החולים לילדים בית ליד סך הכול 101 ימים עד ליום 4/7/52 בו נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות וקשיי נשימה.
3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית של בית החולים לילדים בית ליד, ממנה עולה כי "מזל בת זכריה חכימי" מתל מונד נפטרה ביום 4/7/52 בבית החולים לילדים ב', בהיותה בת ארבעה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות ושעלת.
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז נתניה, ממנו עולה כי "חכימו מזל" מתל מונד נפטרה ביום 4/7/52 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות מחוז נתניה, ממנו עולה כי "חקימי מזל" מתל מונד נפטרה בבית החולים הממשלתי בית ליד כתוצאה מדלקת ריאות בהיותה בת ארבעה חודשים. תאריך החותמת על גבי רישיון הקבורה אינו ברור אך נראה כ"4/.../52".

מסקנות הוועדה:

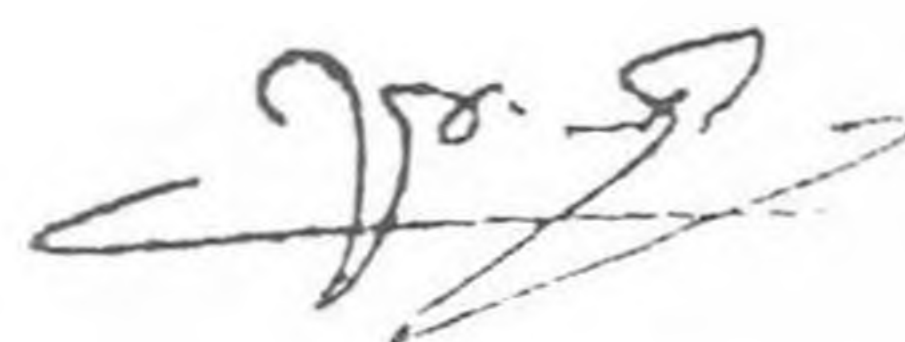
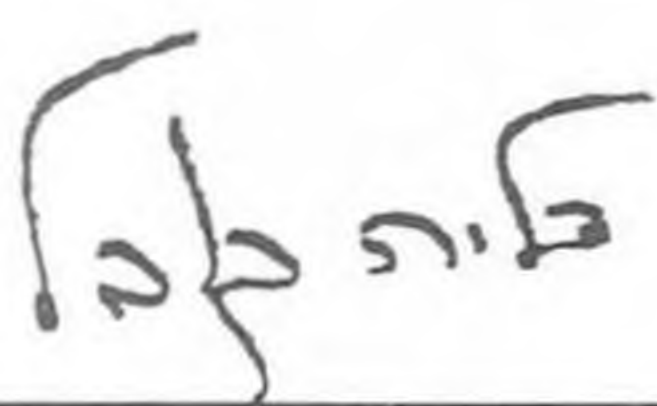
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת זכריה ושרה חוכימה נפטרה כתוצאה משעלת ודלקת ריאות ביום 4/7/52 בבית החולים לילדים בית ליד בהיותה כבת חמישה חודשים.

מזל הובאה לקבורה ביום 4/7/52 בבית העלמין נתניה ללא ציון מקום הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מזל חוכימה 05011715-9.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת אליהו ורחל אליאב (עינדי)
תיק מספר 147/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר חזי אליאב, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951, ושוכנה במעברת באר יעקב.

באוגוסט 1952 ילדה האם תינוקת בבית החולים בילינסון. במשך כעשרה ימים ביקרו הדודה והסבתא את התינוקת בבית החולים וזו נראתה בריאה. בתום תקופה זו נפטרה האם.

יומיים לאחר מכן כשהגיעו בני המשפחה לבית החולים לקחת את התינוקת לביתם, נאמר להם כי היא נפטרה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "בת אליהו עינצ'י" מבאר יעקב נולדה ביום 20/7/52 ונפטרה ביום י' באב תשי"ב 1/8/52 בבית החולים בילינסון.

2. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי "תינוק ענצ'י" נפטר בבית החולים בילינסון ביום 1/8/52 בשעה 18:30 וגופתו נותחה ביום 3/8/52 בשעה 09:00 ונמצא כי התינוק נפטר כתוצאה מדימומים בריאות.

ממצאי החקירה:

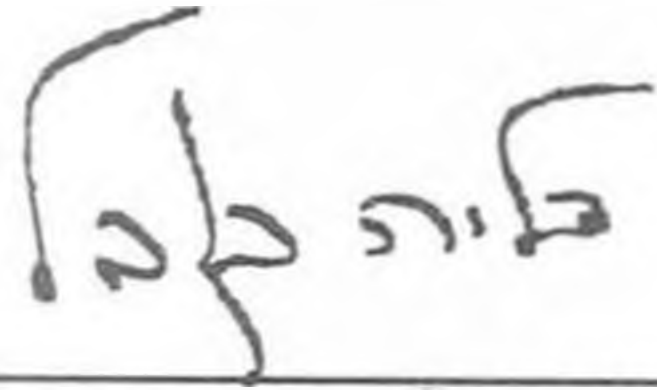
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של אליהו ורחל אליאב (עינדי) נפטרה ביום 1/8/52 בבית החולים בילינסון בפתח תקווה, בהיותה בת כשבועיים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של התינוקת 5264706.

הנדון: ידידיה בת חיים ושמחה קרואה
תיק מספר 148/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שמחה קרואה, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם ידידה בת השמונה חודשים ושוכנה במחנה העולים עתלית.

זמן מה לאחר כניסת המשפחה למחנה, הופיעו על גופה של ידידיה פצעונים והיא נלקחה לבית חולים שדה שבמחנה. ההורים באו לבקרה במקום. יומיים לאחר כניסתה לבית החולים, הועברה ידידיה לבית החולים בחיפה וכעבור יומיים נוספים נאמר להורים כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 32616, ממנה עולה כי "חיים חיים ושמחה קרוא", עלו ארצה ביום 19/8/49 ונשלחו לבית העולים עתלית.

כן צוין בתעודה זו כי "ידידה" היתה בת שמונה חודשים בעת העלייה, שמה מחוק בקו ובסמוך לו נרשם: "נפטרה 18/10/49".

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "ידידיה חיים" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום 17/10/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת תשעה חודשים.

סיבת המוות: שחפת.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "ידידה חיים" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום 17/10/49 בבית החולים הממשלתי רמב"ם, בהיותה בת תשעה חודשים.

סיבת המוות: שחפת.

4. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא של העדה הספרדית חיפה, ממנה עולה כי "ידידיה חיים" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום כ"ה בתשרי 18/10/49 (בית החולים הממשלתי) בהיותה בת תשעה חודשים והובאה לקבורה ביום כ"ה תשרי 18/10/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ידידה בת חיים קרואה, נפטרה כתוצאה משחפת ביום 17/10/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת תשעה חודשים.

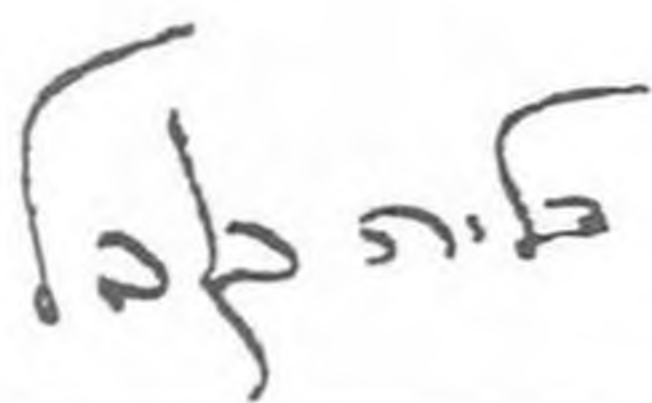
ידידה הובאה לקבורה ביום 18/10/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם כקובע לגבי מועד פטירתה של ידידה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ידידה קרואה.
מספר ת.ז. של האב חיים קרואה 0072469.
מספר ת.ז. של האם שמחה קרואה 0072470.

הנדון: שמואל בן ללו טמם
תיק מספר 149/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יורם טמם, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתוניס בשנת 1949 ושוכנה תחילה במעברת קריית שמונה (חלסה) ולאחר מכן עברה להתגורר בראש פינה.

שמואל נולד במהלך שנת 1950 בטבריה. בשנת 1951 בלע שמואל גרגר חומים ונלקח לבית החולים בעפולה.

ההורים התבקשו להשאיר את שמואל בבית החולים ולשוב לקחתו למחרת היום. למחרת מששבה האם לבית החולים כדי להוציא את שמואל, נאמר לה כי נפטר וכי בית החולים יטפל בסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לטענת המשפחה התקבל צו גיוס על שמו של שמואל.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי "תמם שמואל" ממעברת ראש פינה נפטר ביום 14/6/51 בבית החולים עפולה בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: שאיפת גוף זר לריאות.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין עפולה, ממנו עולה כי "תמם שמואל" ממעברת ראש פינה הובא לקבורה ביום י"ב בסיון תשי"א 16/6/51 בבית העלמין עפולה, בהיותו בן חמישה חודשים.

מסקנות הוועדה:

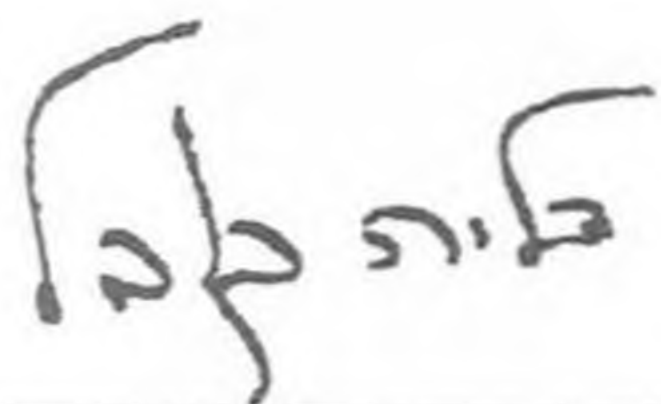
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמואל בן ללו טמם נפטר כתוצאה משאיפת גוף זר לריאות ביום 14/6/51 בבית החולים עפולה, בהיותו בן חמישה חודשים.

שמואל הובא לקבורה ביום 16/6/51 בבית העלמין עפולה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמואל טמם 05-014153-0

הנדון: יחיא בן אהרון ולולה קורייש
תיק מספר 150/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אהרון קורייש, אביו של התינוק עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם יחיא. המשפחה התגוררה בפרדסיה-בית ליד.

בהגיעם למחנה נלקח יחיא שהיה בן תשעה חודשים לבית התינוקות במקום. למחרת בערב הלך האב לבקרו. יום לאחר מכן הגיעו ההורים, אך לא מצאו את יחיא במקום. לאחר ברור נאמר להם שהוא נמצא בעין שמר אך גם שם לא נמצא על ידם ומאז לא יודעים הם מה עלה בגורלו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 54049), לפיו אהרון יחיא ולולה קרייש ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 11/9/49. יחיא היה בן ארבעה חודשים בהגיעו.

2. בידי הוועדה כרטיס של הסוכנות מחלקת הקליטה, ממנו עולה כי אהרון יחיא ולולה קורייש ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 11/9/49. כן צוין כי יחיא היה בן ארבעה חודשים בהגיעו.

3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה "זכריה גויש" (כך במקור) מבית ליד מחנה ז', אושפז ביום 13/10/49 ונפטר ביום 14/10/49 בבית החולים לילדים ותינוקות בית ליד, בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות מרעלת.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "זכריה גויש" ממחנה עולים ז' בית ליד נפטר ביום 14/10/49 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות מרעלת.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי זכריה גויש מבית ליד מחנה ז' נפטר בהיותו בן שמונה חודשים כתוצאה מדלקת ריאות, והובא לקבורה בבית העלמין בנתניה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן אהרון ולולוה קורייש נפטר ביום 14/10/49 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותו בן שמונה חודשים, וזאת חודש לאחר עליית המשפחה לארץ.

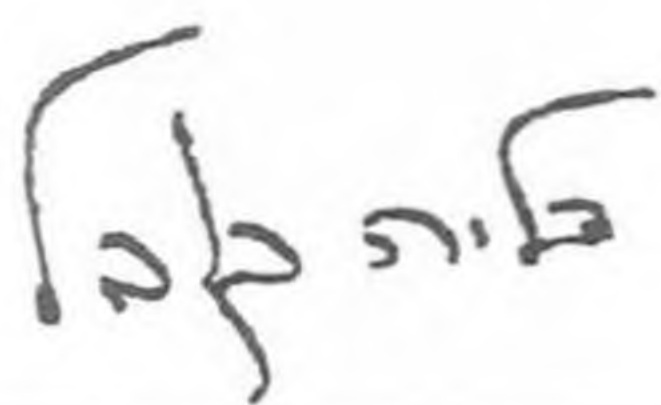
יחיא הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין בנתניה ללא ציון חלקת הקבר.

על אף ששמו הפרטי של התינוק נרשם כזכריה ולא יחיא, אין בכך כדי להטיל ספק בזיהויו מאחר ואלו שמות מקבילים. בנוסף שם משפחתו שובש מקורייש לגויש, ונמצא מסמך בו נרשם כי אבי המשפחה גוריש כשם משפחה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יחיא.
מספר ת.ז. של האב אהרון 03066688.

הנדון: סביחה בת יצחק וקמילה אליה
תיק מספר 151/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יצחק אליה, אבי התינוקת, הוא עלה ארצה מעירק בשנת 1951 יחד עם סביחה בהיותה בת שבעה חודשים ושוכנו במחנה שער העלייה בחיפה. האם עלתה ארצה זמן מה לאחר מכן.

כליל הכניסה למחנה עתלית חשה סביחה ברע והועברה לבית החולים רמב"ם חיפה. האב ביקר את סביחה ברמב"ם פעמיים בשבוע במשך חודשיים. כחודשיים לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר במושב נס הרים. שבוע לאחר מכן קיבל האב מברק בו נאמר כי סביחה נפטרה.

בבירור שערך האב בבית החולים, נאמר לו כי סביחה נקברה אך לא נמסר לו שם בית העלמין. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

יצוין כי מבדיקה נוספת שערכו חוקרי הוועדה עם האב, עולה כי לאחר שקיבל מברק על מותה של סביחה הוא אכן נסע לבית החולים רמב"ם שם נאמר לו לרדת ולזהות את הגופה אך מחשש לזהות את הגופה, כמו גם החשש כי יאלץ לשאת בהוצאות הקבורה, עזב את המקום.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה, לפיו סביחה בת יצחק אליה ילידת שנת 1950 עלתה ארצה מעירק ביום 16/2/51, כן צוין בשאלון זה כי היא "נפטרה 15/4/1951".

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "יצחק סביחה אליהו" ממין נקבה מבית העולים שער העלייה נפטרה ביום 15/4/51 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אליה יצחק סביחה" ממין נקבה ילידת 1950 מבית העולים שער העלייה נפטרה ביום ט' בניסן תשי"א ביום 15/4/51 בבית החולים רמב"ם בחיפה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סביחה בת יצחק וקמילה אליה נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 15/4/51 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה כבת ארבעה חודשים וזאת כחודשיים לאחר עלייתה ארצה.

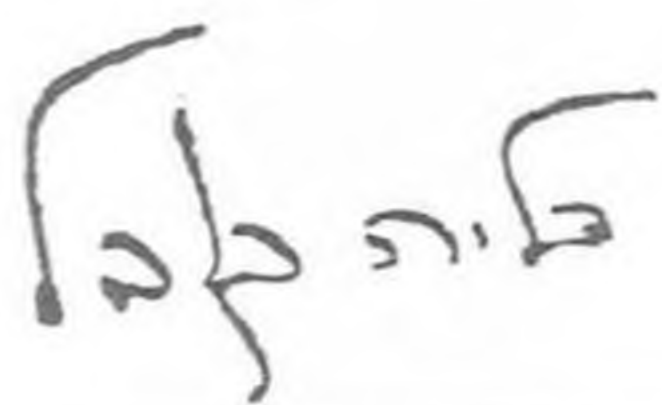
סביחה אושפזה ביום כניסתה למחנה העולים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סביחה אליה 0-4790623-5.

הנדון: ציונה ויהודה בני שלמה ומרים גמליאל (ג'מל)
תיק מספר 153/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים גרפי גמליאל (ג'מל), אם התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם ציונה. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

עם הגיעם למחנה נלקחה ציונה לבית התינוקות. האם באה להיניקה מידי פעם. באחד הימים הגיעה למקום ולקחה איתה את ציונה משום שבעלה התגעגע אליה, אלא שאחות עצרה אותה בדרכה, סטרה לה ולקחה מידיה את ציונה. כעבור שלוש שעות חזרה האם לבית התינוקות, ובהגיעה נאמר לה כי ציונה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של ציונה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמה של ציונה וכן הודעה על תשלום אגרת טלוויזיה על שמה של ציונה.

זמן מה לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר בנהריה שם נולד בנם יהודה. בהיותו בן שמונה חודשים חש יהודה ברע והוריו לקחו אותו לבית החולים בנהריה לאשפוז.

למחרת היום כשהגיעו ההורים לבית החולים לא מצאו את יהודה ונאמר להם כי הוא נשלח לטיפול בבית החולים רמב"ם כחיפה. בבואם לבית החולים רמב"ם נמסר להם כי יהודה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של יהודה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה – לגבי ציונה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האם מרים גמליאל (ג'מל) גרפי עלתה ארצה ביום 12/10/49.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סיאונה בת שלמה" נפטרה ביום 31/10/49 במחנה עין שמר, בהיותה בת חודשיים.

3. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה עין שמר, לפיו "ציונה בת סלימאן צלח ומרים גמל" עלתה ארצה ביום 12/10/49, נפטרה ביום 31/10/49 והובאה לקבורה ביום 1/11/49 בכרכור.

מסקנות הוועדה – לגבי ציונה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת שלמה ומרים גמליאל (ג'מל), נפטרה ביום 31/10/49 במחנה עין שמר, בהיותה כבת חודשיים וזאת כשבוניים לאחר עלייתה ארצה.

ציונה הובאה לקבורה ביום 1/11/49 בכרכור (הסמוך לעין שמר).

ממצאי החקירה - לגבי יהודה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות לפיו, "יהודה בן סלימן ומרים ג'מאל" נולד ביום ה' בטבת תשי"א 14/12/50 בנהריה.

2. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים הממשלתי רמב"ם, ממנו עולה כי "יהודה גמל" אושפז ביום 23/6/51 בהיותו בן שישה וחצי חודשים ונפטר ביום 18/7/51.

כן צוין בגיליון כי: "הילד חלה ב-8 הימים הראשונים בשלשול קשה ולבסוף גם מהקאות... נפסק השלשול באופן פתאומי והילד הבריא... אבל 14 יום אחרי הבראתו מהמחלה התחיל הילד שוב לשלשל וחזרו עלה באופן הדרגתי עד שהגיע ל-42. הופיעו שוב סמנים של אצידוזיס ובמצב הזה הוא נפטר".

בתחתית הגיליון נרשם כי: "בפתיחת הגופה נמצאה בצקת של המעי הגס והריאות".

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "גמל יהודה שלמה" ממעברת נהריה 241, נפטר ביום 18/7/51, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת ודלקת מעיים.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 745/51), לפיו "גמל יהודה" ממעברת נהריה 241, נפטר ביום י"ד בתמוז תשי"א 18/7/51, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת ודלקת מעיים.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "גמל יהודה" נפטר בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה ביום 23/7/51 בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה מספר 745/51.

מסקנות הוועדה - לגבי יהודה:

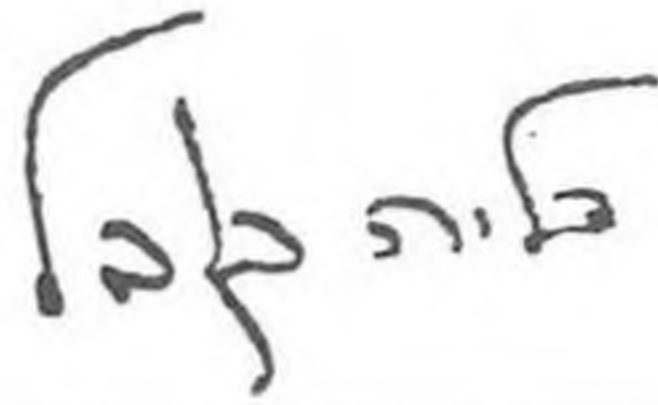
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודה בן שלמה ומרים גמליאל (ג'מל), נפטר ביום 18/7/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותו כבן שישה וחצי חודשים.

יהודה הובא לקבורה ביום 23/7/51 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציונה גמליאל 041070897.
מספר ת.ז. של יהודה גמליאל 050282151.

מזל בת יחיא שלום ותורכיה קרני
תיק מספר 154/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ישעיה קרני, אחיה של התינוקת, נולדה מזל בבית החולים בעין שמר כשבוועיים לאחר הגעתם לארץ מתימן.

בהיותה בת חודש חלתה מזל בצהבת ונלקחה על ידי הוריה לבית החולים עין שמר, שם ביקרו אותה יום יום.

באחד הימים כשבאה האם לבקרה נאמר לה כי מזל נפטרה. ההורים הפצירו באנשי הנהלת בית החולים לראות את הגופה אולם נאמר להם שכבר נקברה.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של מזל.

עדות נמסרה גם לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה (מס' 240605), לפיו התינוקת מזל בת יחיא קרני נולדה בעדן בשנת 1950. כן צוין כי מזל עלתה ארצה עם משפחתה ביום 22/2/50.

2. בידי הוועדה צילום דף מתוך ספר קבלת חולים, לפיו מזל יחיא סלם קרני נפטרה בהיותה בת 14 ימים.

3. בידי הוועדה פרוטוקול נתיחה שלאחר המוות (S 84/50), לפיו מזל יחיא סלם קרני נפטרה ביום 4/3/50 בשעה 05:00 בבית החולים צריפין. עוד צוין בפרוטוקול כי גופתה נותחה ביום 5/3/50.

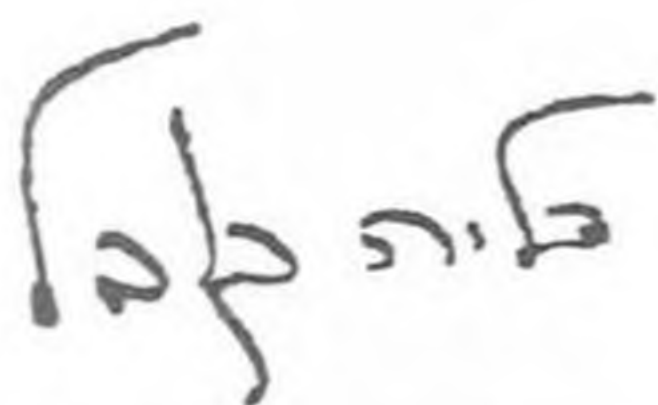
מסקנות הוועדה:

על פי המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי מזל בת יחיא שלום ותורכיה קרני נפטרה ביום 4/3/50 בבית החולים צריפין, 12 יום לאחר עליית המשפחה לארץ.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מזל.
מספר ת.ז. של האב יחיאל/יחיא קרני 424601.

הנדון: ציון בן יחיא וחנה וגימה
תיק מספר 155/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יהודה וגימה, אחי התינוק, עלתה האם ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עתלית.

כחודשיים שלושה לאחר הגיעם למחנה ילדה האם בן בבית החולים כרמל בחיפה. משחזרו למחנה נלקח ציון לבית החולים רמב"ם. לאם נאמר שבית החולים יערוך לו ברית מילה.

שבועיים לאחר מכן נמסר לאם כי ציון נפטר. האם ומשפחתה עברו להתגורר ביהוד. האב עלה ארצה כחודשיים לאחר מכן ובהגיעו הלך לברר בבית החולים רמב"ם לגבי גורל בנו ושם נמסר לו כי אכן בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה האם: "חנה סאלם יהוד" עלתה ארצה עם שלושת ילדיה ביום 14/1/49. בדף נלווה צוין כי האב יחיא סעיד וגימה עלה ארצה ביום 12/3/49.

2. בידי הוועדה הפניה של המחלקה לטיפול רפואי בעולה של בית העולים עתלית מיום 10/3/49 עבור השירות הרפואי לעולה, לפיה ציון נולד ביום 23/2/49 ובו ביום "עלה ארצה" על פי הרישום בטופס. בהיותו בן שבועיים וחצי סבל "ציון יחיה סעיד" מדיספסיה וטוקסיקוזיס ומשקלו ירד מ-2,780 ק"ג ל-2,650 ק"ג ולכן ביקשו לאשפזו בבית החולים.

3. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים רמב"ם, לפיו "ציון יחיה סעיד" מבית העולים עתלית יליד יום 23/2/49, חלה ואושפז בבית החולים ביום 10/3/49 בהיותו בן שבועיים וחצי ונפטר ביום 30/3/49.

4. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם, לפיו "ציון יחיה סעיד" מבית העולים עתלית, אושפז ביום 10/3/49 בהיותו בן שבועיים וחצי באבחנה של דלקת מעיים.

כן צוין כי "התינוק נמצא במצב תזונה ירוד מאד, המצב הכללי רע, חיזור עושה רושם של חולה קשה... המצב הורע משלשל הרבה מאוד, היצאות עם ריר ומימיות מקיא מדי פעם... ירידה במשקל התינוק טוקסי" והוא נפטר ביום 30/3/49.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 286/49), לפיו "ציון יחיה סעיד" מבית העולים עתלית, נפטר ביום 30/3/49, בהיותו בן חודש ימים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "ציון יחיה סעיד תינוק" נפטר בהיותו בן חודש ימים והובא לקבורה ביום כ"ט אדר תש"ט 30/3/49 בחלקת התינוקות במקום.

כן צוין רישיון קבורה מממשלתי 286/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן יחיא וחנה סאלם וגימה נפטר מדלקת מעיים ביום 30/3/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו כבן שבועיים וחצי.

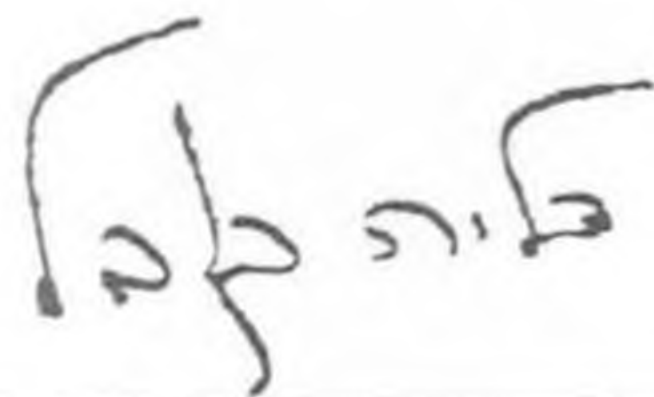
ציון הובא לקבורה בבית העלמין מחנה דוד בו ביום בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

אין ספק בזיהויו של ציון על אף שלא נרשם שם משפחתו וזאת בהצלבה עם שם אביו, ונתונים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון סאלם.
מספר ת.ז. של האב יחיא 003670486.
מספר ת.ז. של האם חנה 003719499.

הנדון: יהודה בן שלום (סאלם) ויונה (חממה) מהצרי
תיק מספר 156/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום מהצרי, אביו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מתימן בנובמבר 1949 יחד עם יהודה. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

בהיותו בן שישה חודשים נלקח לבית התינוקות שבמקום, שם היניקה אותו אמו שלוש פעמים ביום. לאחר זמן מה בהגיעה ראתה האם שיהודה נלקח באמבולנס עם ילדים נוספים.

לאחר בירור שעשתה האם נודע לה שבנה נלקח לבית החולים בחיפה. שלושה שבועות לאחר מכן הודיעו ברמקול המחנה שבנם נפטר. למחרת הגיע קרוב משפחה ומסר להורים שנשלח מבית החולים כדי להודיעם שיבואו לקחת את בנם.

ההורים הלכו לברר במשרד המחנה ושם נאמר להם שבנם נפטר ואף סימנו זאת בתעודת העולה.

בשנת 1967 קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של יהודה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

להורים טענות לגבי ממצאי ועדות קודמות:

1. ההורים עלו בנובמבר 1949 ואחרי שלושה שבועות הודיעו להם שבנם נפטר. כיצד ייתכן, אמרו, שבמסמך שקיבלו צוין כי יהודה נפטר ביום 7/1/50?

2. ישנן סתירות בתאריך הפטירה:
על פי ממצאי הוועדות הקודמות בנם נפטר ביום 7/1/50 אולם המשפחה קיבלה מסמך ממשרד הפנים לפיו יהודה נפטר בשנת 1951.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מקורית (מס' 58437), בה רשום כי "סאלם סאלם וחממה מהצרי" ושלושת ילדיהם עלו ארצה ביום 13/12/49. כן צוין כי יהודה היה בן חמישה חודשים בהגיעו ונפטר ביום 7/1/50.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "יהודה בן סלם מהצרי" עלה ארצה ביום 13/12/49, בהיותו בן שלושה חודשים.

3. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי, ממנו עולה כי "יהודה בן סלם מצהרי" מתל' השומר עלה ארצה ביום 13/12/49 ואושפז בבית החולים ביום 23/12/49, בהיותו בן חמישה חודשים.

4. בידי הוועדה הודעת פטירה, לפיה יהודה מצהרי מבית העולים ראש העין נפטר ביום 7/1/50 בבית החולים מס' 5 (תל השומר), בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: אי ספיקת לב.

5. בידי הוועדה תעודת פטירה שהמציאו ההורים שהוצאה ביום 19/11/95 ולפיה מועד פטירתו של יהודה הינו 7/1/50 ולא בשנת 1951 כפי שציינו ההורים בעדותם, תאריך פטירה זה נמסר להורים כבר ב-2/8/68 במכתב מאת משטרת ישראל אגף החקירות/מז"פ.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יהודה בן סאלם מצהרי מבית העולים עין שמר נפטר ביום 7/1/50 בבית החולים מס' 5 (תל השומר) בהיותו בן חמישה חודשים.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו יהודה בן סאלם מצהרי מבית העולים עין שמר נפטר בהיותו בן חמישה חודשים כתוצאה מאי ספיקת לב ונקבר בפתח תקווה.

8. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו יהודה בן סלם מצהרי נקבר ביום כ"ב בטבת תש"י 11/1/50 בחלקת ילדים ב', שורה 1, קבר מס' 10.

מסקנות הוועדה:

על אף השוני בציון גילו של יהודה עולה בוודאות מן המידע לעיל כי יהודה בן שלום (סאלם) ויונה (חממה) מהצרי נפטר ביום 7/1/50 בבית החולים תל השומר כחודש לאחר עלייתו לארץ.

יהודה נקבר ביום 11/1/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה 1, קבר מס' 10.

טענות ההורים כי ההשתלשלות הכרונולוגית סובלת מסתירות, נובעת מחישוב לקוי על ידם של תאריך העלייה ארצה, היות ועל פי תעודת העולה המקורית עלתה המשפחה לארץ ביום 13/12/49, כלומר בסוף שנת 1949.

על אף החלפת אות אחת בשם משפחתו של יהודה במסמכים, הרי שעל פי שאר הפרטים כגון: שמו הפרטי, שם אביו ומקום מגוריו, הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יהודה 041969841.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן בצלאל ומרים (מרוסיה) בגימוב
תיק מספר 157/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' תמר לוי, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1944, ושוכנה ביפו.

כמהלך שנת 1948 ילדה האם בן בבית החולים הדסה תל אביב. האם היניקה אותו לאחר הלידה. שלושה ימים לאחר מכן שוחררה האם מבית החולים וביקשה לקחת את בנה אתה, אלא שבאותה עת נמסר לה כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלק קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו לבצלאל ולמרוסיה בגימוב נולד בן ביום 8/12/47, בבית החולים הדסה תל אביב. כן צוין כי המשפחה התגוררה ביפו.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי הילד של מרוסיה ובצלאל בגימוב מיפו נפטר ביום 9/12/47 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן יום.

מסקנות הוועדה:

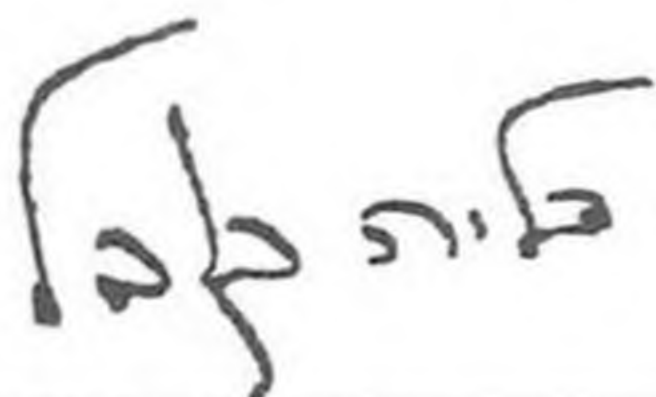
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הבן של בצלאל ומרוסיה בגימוב נפטר ביום 9/12/47 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן יום.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב בצלאל 002581734.
מספר ת.ז. של האם מרים 004407920.

הנדון: חנה בת יצחק ומזל קרני
תיק מספר 158/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת מזל קרני אמה של התינוקת, הוכנסה חנה לבית התינוקות במחנה עין שמר בשנת 1949, עם הגיעם ארצה.

באחד הימים, כאשר חנה הייתה בת שלושה חודשים, הגיעה האם לבקרה ובודלת הכניסה של בית התינוקות ראתה שלושה אנשים ששקלו את חנה ומסרו לה שבאותו יום אין צורך שתיכנס להאכילה כיוון שהקיא.

למחרת כשהגיעה לבית התינוקות נאמר לה שחנה הועברה למקום טוב יותר ובעוד מספר ימים תוחזר אליה. לדברי האם, הם הופנו לפרדס חנה אבל שם לא נמצאה הבת.

לאחר מספר ימים הגיע אדם לאוהל המשפחה ואמר להם שחנה נפטרה.

ההורים לא ראו את גופתה ולא את מקום קבורתה.

עדות זו נמסרה בפני ועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה ובו רישום, לפיו התינוקת "חנה בת יצחק גרני" נולדה בשנת 1949.

2. בידי הוועדה תעודת עולה מקורית (מס' 51092), לפיה "יצחק משה וגזל גרני ובתם חנה", שהיתה בת שמונה ימים, עלו ארצה ביום 14/10/49.

סמוך לשמה של חנה נרשם כי "מתה ב-4/12/49".

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות בחדרה וממנו עולה כי התינוקת "חנה גרני" נפטרה ביום 4/12/49, בהיותה בת חודש וחצי, בבית העולים עין שמר, כתוצאה מרעלת ודיסטרופיה.

4. הוועדה איתרה פנקס קבורה ממחנה עין שמר א' (צוין מס' תעודת עולה 51092), שממנו עולה כי התינוקת חנה בת יצחק משה וגזל גרני נפטרה ביום 4/12/49 בפרדס חנה ונקברה בעין שמר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי חנה בת יצחק ומזל קרני נפטרה ביום 4/12/49 ונקברה באותו יום בבית הקברות בעין שמר.

חנה נפטרה כחודשיים לאחר עליית בני המשפחה לארץ.

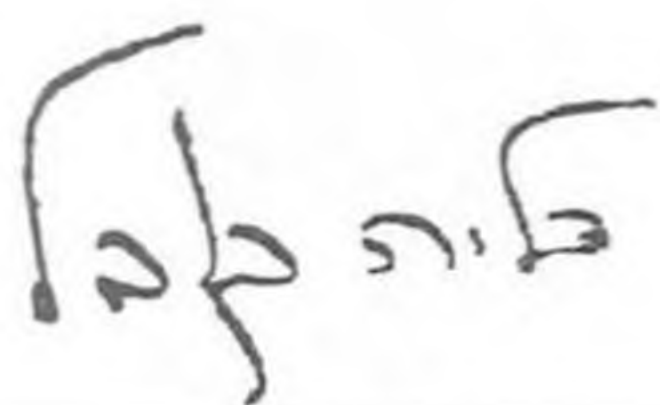
על אף שבתעודת עולה ובפנקס הקבורה מופיעה התינוקת כבתה של גזל במקום מזל, הרי שהזיהוי הוא ודאי, משום שמדובר בטעות סופר.

על אף החלפת אות אחת בשם משפחתה של חנה במסמכים הנ"ל, הרי שעל פי שאר הפרטים, כגון: שמה הפרטי, שם הוריה, מקום מגוריה, תאריך עליית המשפחה ארצה ותאריך פטירתה, הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חנה 041476532.

הנדון: שושנה בת יוסף ושמעה עמר
תיק מספר 159/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה פרחי, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1943 והתגוררה בפרדס חנה.

שושנה נולדה ביום 11/11/49. כשהיתה כבת שמונה חודשים סבלה שושנה משילשולים והקאות ונלקחה למרפאה המקומית. בעצתה של אחות המרפאה נלקחה שושנה על ידי אביה לבית החולים בעפולה. האם באה לבקר את שושנה בבית החולים מספר פעמים.

שבוע ימים לאחר אשפוזו נשלחה למשפחה הודעה בדואר לפיה שושנה נפטרה. האב נסע לבית החולים בעפולה ושם נמסר לו כי שושנה אכן נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שם שושנה. כן קיבלה המשפחה אישור קבלת ערכת מגן עבור שושנה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים "העמק" בעפולה, ממנו עולה כי עמר שושנה מפרדס חנה התקבלה בבית החולים ביום 28/6/50, בהיותה בת שמונה וחצי חודשים.

בגיליון המחלה צוין כי שלושה שבועות קודם לכן נפלה וקיבלה פצע בראש ואושפזה בבית החולים ומאז לא הרגישה טוב ואיננה מניעה רגל ימנית. כן צוין בו כי חלתה בצהבת.

חמישה ימים טרם אשפוזו החלה שושנה לשלשל, להקיא ולהשתעל. בהמשך, הידרדר מצבה של שושנה, היא לא הגיבה לטיפולים עד שנפטרה לבסוף ביום 1/7/50 כתוצאה מדלקת קרום המוח.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי עמר שושנה, מפרדס חנה נפטרה ביום 1/7/50 בבית החולים עפולה, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין עפולה, ממנו עולה כי "נמר שושנה" מפרדס חנה נפטרה בהיותה בת שנתיים ונקברה ביום 5/7/50 על חשבון בית החולים.

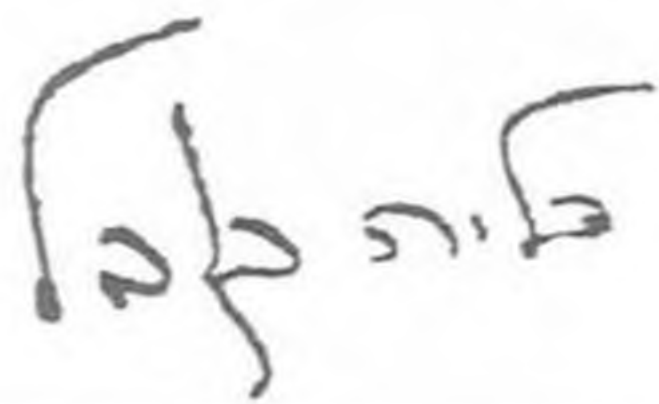
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שושנה בת יוסף ושמעה עמר נפטרה מדלקת קרום המוח ביום 1/7/50 בבית החולים העמק עפולה בהיותה כבת שמונה חודשים.

אין ספק בזיהויה של שושנה על אף רישום הגיל ביומן הקבורה כפי שנעשה.

שושנה הובאה לקבורה ביום 5/7/50 בבית העלמין עפולה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שושנה 030042873.

הנדון: נעמי (נעמה) בת יעקב ותמניה נגר (חלא)
תיק מספר 160/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רומיה נגר, אחות התינוקת, נולדה נעמה (נעמי) בשנת 1946 בתימן ובשנת 1949 נכנסה המשפחה למחנה העולים חאשר בתימן.

זמן קצר לאחר הכניסה למחנה חאשר, נלקחה נעמה (נעמי) לבית החולים שבמחנה ומאז נעלמו עקבותיה. למשפחה לא נאמר דבר על גורלה של נעמה (נעמי) והם לא ראו אותה מאז העלמה ועד העלייה ארצה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא הגיעה לכל ממצאים היכולים להצביע על גורלה של נעמה (נעמי).

יצוין כי אם המשפחה נפטרה קודם כניסת המשפחה למחנה חאשר שבתים.

ממצאי החקירה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברשימות התמותה השונות העומדות לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשר שבתים, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלה של נעמה (נעמי).

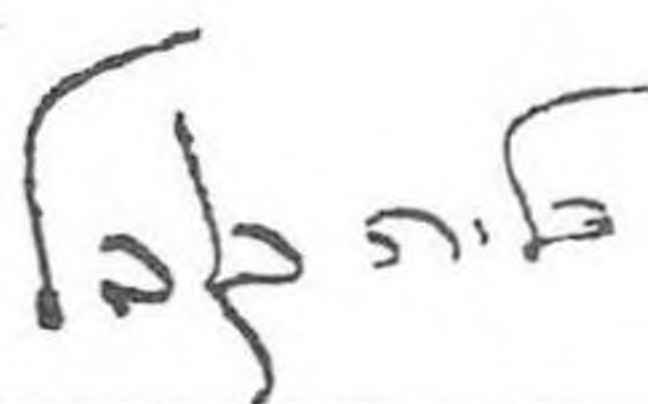
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של נעמי (נעמה) בת יעקב ותמניה נגר (חלא).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של נעמי (נעמה).
בידי הוועדה תעודת זהות של אחותה רומיה נגר (חלא) 04159453-2.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יוסף וסעדה הלוי (אחמר)
תיק מספר 161/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף הלוי, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בנובמבר 1949. כן ציין העד, כי אשתו היתה בחודש הרביעי להיריונה. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין א'.

חמישה חודשים לאחר מכן, שלושה ימים לאחר ל"ג בעומר שנת תש"י, ילדה האם בן בבית החולים יפו (דג'אני). האם לא ראתה אותו לאחר הלידה. ארבעה ימים לאחר מכן, נאמר לאם כי בנה נפטר. כשהאם החלה לבכות, נמסר לידיה תינוק שלגביו נאמר לה כי אמו נפטרה. האם לקחה אותו, אך בהגיעה למחנה נלקח ממנה התינוק.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

חוקרי הוועדה שוחחו עם אחי התינוק אברהם לוי שהדגיש, כי אחיו נולד חי וכי התינוק שנמסר לידי האם לאחר הודעה על פטירת בנה היה דומה לבני המשפחה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, לפיו "יוסף מסעוד וסעדה אחמר" נושאי כרטיס מספר 1677 ותעודת עולה מספר 55278, עלו ארצה ביום 2/11/49.
2. בידי הוועדה כרטיס אשפוז של בית החולים דג'אני, ממנו עולה כי האם: "סעדה אחמרי" מראש העין ג', אושפזה ביום "25/4 עד ליום "28/4".
3. הוועדה איתרה יומן לידות של בית החולים דג'אני, לפיו "יוסף סעדה" ילדה עובר בלידה מוקדמת בחודש השביעי להיריונה. כן צוין בהערות כי בנה נולד מת.
4. בידי הוועדה פנקס לידות מתות, לפיו בנם של "יוסף מסעוד וסעדה אחמרי" מראש העין ב', נולד מת ביום ח' באייר תש"י 25/4/50 בבית החולים ליולדות יפו.
5. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו בן של "יוסף אחמרי" מראש העין ב', הובא לקבורה בתל אביב.
6. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי ילד של יוסף וסעדה אחמר מראש העין ב', נפטר בבית החולים דג'אני והובא לקבורה ביום ח' באייר תש"י בבית העלמין קריית שאול.

מסקנות הועדה:

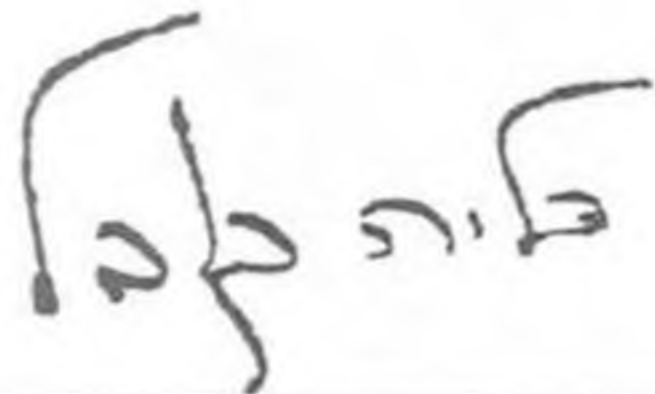
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יוסף וסעדה הלוי (אחמר), נולד
מת ביום 25/4/50 בבית החולים ליולדות יפו דג'אני.

התינוק הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין קרית שאול אך בהיותו נפל לא
צויין מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב יוסף הלוי 041462300.
מספר ת.ז. של האם סעדה הלוי 041462318.

הנדון: (תאומות ללא שם פרטי) בנות סאלם ושרה (זהרה) קרני
תיק מספר 162/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה קרני אם התאומות, נולדו התאומות בבית חולים הדסה א' בירושלים בשנת 1951.

האם ראתה אותן במשך עשרה ימים ולאחר מכן נאמר לה שהן נפטרו. המשפחה לא קיבלה תעודות פטירה ולא ידוע היכן קבורות התאומות.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים ובו רישום, לפיו התאומות רשומות כבנות שרה קרני שנפטרו בבית החולים הדסה ירושלים.
אחת מהתאומות נפטרה מחוסר בשלות (פג) ביום 14/6/51 בהיותה בת ארבעה ימים.
אחותה התאומה נפטרה מחוסר בשלות (פג) 16/6/51 בהיותה בת שישה ימים.
2. הוועדה איתרה תעודת פטירה לגבי אחת מהתאומות בתעודה נאמר כי בתה של שרה קרני נפטרה ביום 16/6/51 בהיותה בת שישה ימים בבית החולים הדסה ירושלים.
3. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהלת ירושלים (מס' סידורי 3094) לפיה התאומות של שרה וסאלם קרני נקברו ביום י"ג בסיון תשי"א, 17/6/51, בבית הקברות שיח' באדר ללא ציון מקום קבורה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התאומות בנות סאלם ושרה (זהרה) קרני נפטרו בבית החולים הדסה ירושלים כתוצאה מחוסר בשלות (פג).

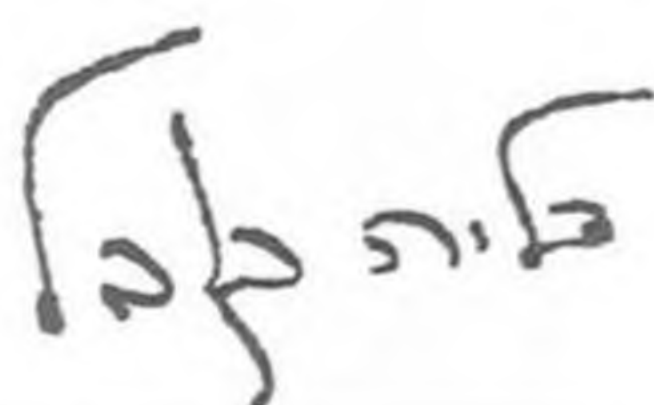
אחת מהתאומות נפטרה ביום 14/6/51 בהיותה בת ארבעה ימים, והתאומה השנייה נפטרה ביום 16/6/51 בהיותה בת שישה ימים.

התאומות נקברו ביום 17/6/51 בבית העלמין שיח' באדר בירושלים ללא ציון מקום קבורה מאחר והן מוגדרות כנפל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

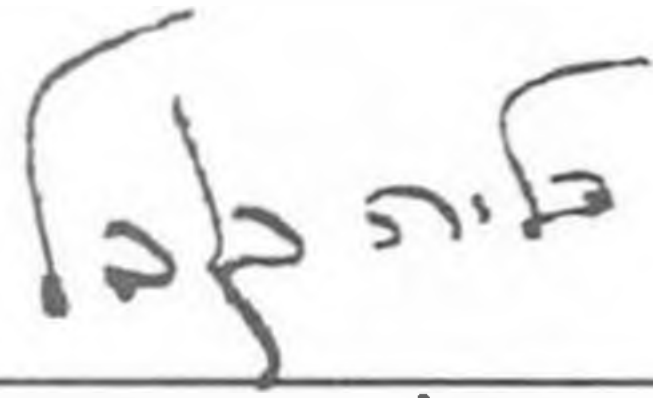
העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. התאומות.
מספר ת.ז. של האם קרני שרה (זהרה) 42008698.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מזל מנצור 041398488.
מספר ת.ז. של האב יוסף מנצור 041398462.
מספר ת.ז. של האם ציונה מנצור 041398470.

הנדון: מזל בת מנשה מרסל באבו
תיק מספר 164/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מנשה באבו, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ביום 15/1/51 מעירק. המשפחה התגוררה במעברת רמת השרון.

מזל ואחותה התאומה נולדו בבית החולים דג'אני ביפו. היות ומזל הייתה חלשה הושארה בבית החולים בהוראת אחות. למשפחה נמסר שמזל תוחזר למעברה כשתבריא.

כעבור חודש קיבלה המשפחה מברק בו נכתב שמזל נפטרה, אך לא קיבלו תעודת פטירה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס לידות של משרד הבריאות יפו, לפיו מזל ואחותה התאומה רות, בנות מנשה ומרסל באבו נולדו ביום כ"ז בתשרי תשי"ב, 27/10/51.

2. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה התינוקת מזל בת מנשה באבו מרמת השרון נולדה ביום 27/10/51 ונפטרה ביום ג' בטבת תשי"ב, 1/1/52, בבית החולים לילדים יפו (דג'אני).

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, לפיו התינוקת מזל בת מנשה באבו מרמת השרון נפטרה ביום ג' בטבת תשי"ב 1/1/52 בבית החולים לילדות יפו, בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי התינוקת מזל באבו מרמת השרון נפטרה בהיותה בת חודשיים ונקברה בבית העלמין בתל אביב חלקה ג', שורה 1, קבר מס' 12.

5. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו התינוקת מזל באבו מרמת השרון שנפטרה בהיותה בת חודשיים נקברה ביום ד' בטבת תשי"ב בבית העלמין קריית שאול חלקה ג', שורה 1, קבר מס' 12.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת מנשה ומרסל באבו נפטרה ביום 1/1/52 בבית החולים לילדות וילדים דג'אני-יפו, בהיותה בת חודשיים.

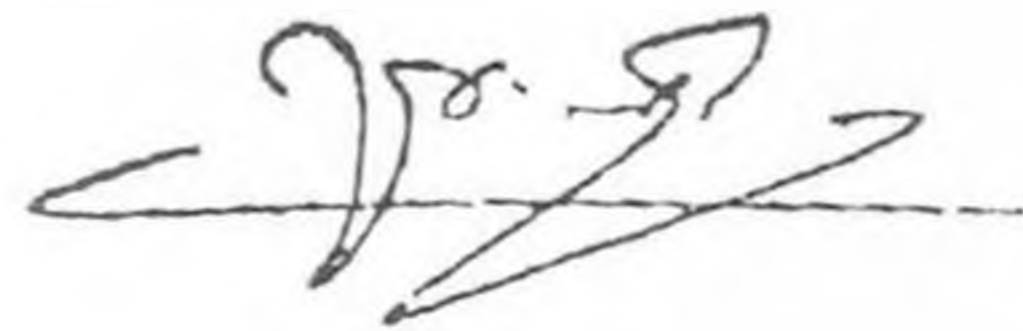
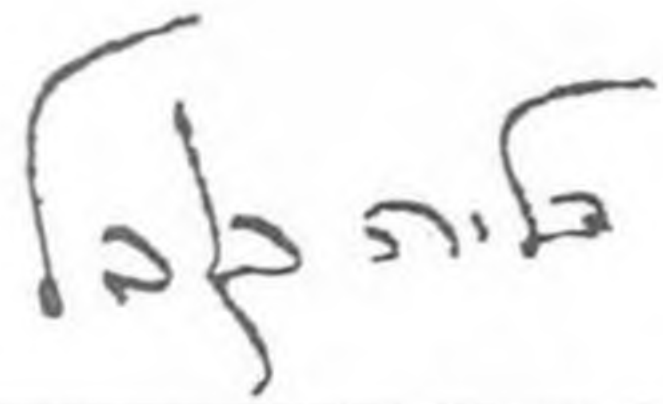
מזל הובאה לקבורה ביום 2/1/52 בבית העלמין קריית שאול חלקה ג', שורה 1, קבר מס' 12.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מזל באבו.
מספר ת.ז. של האב מנשה באבו 047668512.
מספר ת.ז. של האם מרסל באבו 047668520.

הנדון: יחיא בן יחיא וחביבה מעודה
תיק מספר 165/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא מעודה, אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950.

יחיא שהיה בן שנה נלקח מיד עם הגיע המשפחה בלילה לשדה התעופה לוד על ידי שתי נשים.

אדם דובר ערבית ניגש למשפחה ומסר להם שיחיא נלקח לרופא. למחרת נלקחה המשפחה למחנה ראש העין, שם חיפשו את בנם אך ללא הצלחה.

לאחר כארבעה חודשים קיבלו מברק ובו הודעה שיחיא נפטר. האב ניגש לפקיד במחנה שהציע לו לגשת לבית החולים צריפין. בהגיע האב לבית החולים נמסר לו שאין ילד בשם זה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 12829), לפיה "יחיא יחיא וחביבה מעודה" ושלושת ילדיהם עלו ארצה ביום 17/4/50. כן צוין כי יחיא היה בן שבעה חודשים בהגיעו "ונפטר בתאריך 17/4/50 בבית החולים הממשלתי צריפין".

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, בו צוין מספר כרטיס 648 ומספר תעודת עולה 12829. כן צוין כי "יחיא מעודה יחיא וחביבה" ושלושת ילדיהם עלו ארצה בין הימים 17/4/50 - 18/4/50. כן צוין כי יחיא היה בן ארבעה חודשים בהגיעו ונפטר ביום 17/4/50 בבית החולים הממשלתי צריפין.

3. הוועדה איתרה מכתב מטעם מחלקת הקליטה מיום 17/4/50 המופנה אל הנהלת בית העולים ראש העין, לפיו "מעודה יחיא בן יחיא" נשלח לבית החולים ישר משדה התעופה, בהיותו בן שישה חודשים.

4. בידי הוועדה גיליון חולה, ממנו עולה כי "יחיא מעודה" מראש העין אושפז ביום 17/4/50 בהיותו בן שישה חודשים ונפטר ביום 19/4/50.

בגיליון החולה נרשם: "הילד עשה רשם של חולה קשה מאוד במצב של אטרופיה... טחול וכבד מוגדלים ואנמיה קשה וביום השלישי לכניסתו נפטר".

5. הוועדה איתרה מכתב מבית החולים צריפין מיום 30/4/50 המופנה אל מחלקת הקליטה של בית העולים ראש העין ג', לפיו "מעודה יחיא בן יחיא" נפטר ביום 20/4/50.

סיבת המוות: התייבשות ודלקת ריאות.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, בו צוין מספר כרטיס 648. כן צוין כי יחיא מעודה "מת בבית החולים צרפנד" ביום 20/4/50, בהיותו בן שישה חודשים.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יחיא מעודר (מעודה)" מראש העין ב' נפטר ביום 20/4/50 בבית החולים צריפין, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

8. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "יחיא מעודד" מראש העין נפטר כתוצאה מהתייבשות ודלקת ריאות בבית החולים צריפין, בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה בפתח תקווה.

9. בידי הוועדה אישור מחברה קדישא פתח תקווה, לפיו יחיא מעודה הובא לקבורה ביום ז' באייר תש"י, 24/4/50, בחלקת ילדים שורה ט"ז, קבר מספר 12.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן יחיא וחביבה מעודה נפטר ביום 19/4/50 בבית החולים צריפין, כשלושה ימים לאחר עליית המשפחה לארץ.

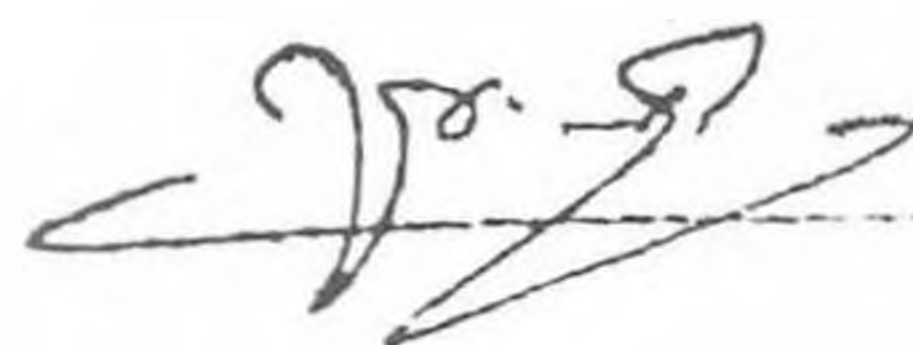
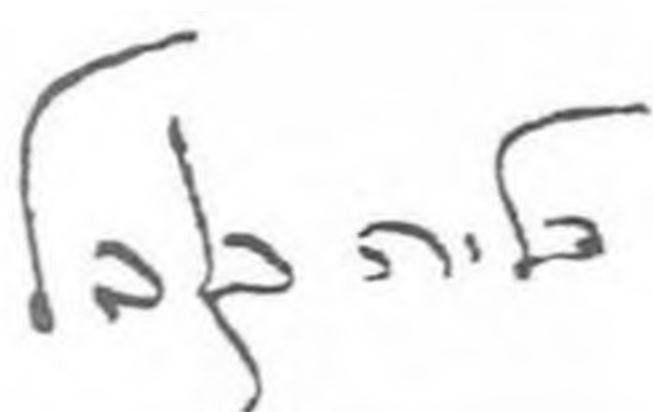
יחיא הובא לקבורה ביום 24/4/50 בחלקת ילדים שורה ט"ז, קבר מספר 12.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה של יחיא לעניין מועד פטירתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של יחיא.
מספר ת.ז. של האב מעודה יחיא 04274679/2.

הנדון: מזל (סעידה) בת יוסף וציונה מנצור
תיק מספר 163/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף מנצור, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סעידה בת השנתיים ושוכנה במחנה עין שמר.

יומיים או שלושה לאחר עליית המשפחה, הגיעה אחות לאוהל המשפחה וביקשה להעביר את סעידה לפרדס חנה. סעידה הועברה לפרדס חנה והאב בא לבקרה פעמיים.

כשבא האב לבקר את סעידה בפעם השלישית נאמר לו כי נפטרה. האב עמד בתוקף כי יינתן לו לראות את גופתה של סעידה אך נענה בשלילה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי "סעידה בת יוסף מנצור" עלתה ארצה ביום 10/10/49. כן צוינה שנת 1949 כשנת לידתה של סעידה.
2. הוועדה איתרה רשימת עולים שהגיעו למחנה עין שמר א', לפיו "יוסף יוסף וציונה מנצור" תעודת עולה מספר 64747 עלו ארצה ביום 10/10/49. ברשימה זו צוין גילה של "סעידה" כ-"1".
3. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה עין שמר א', ממנו עולה כי סעידה יוסף מנצור ומשפחתה עלו ארצה ביום 10/10/49. כן צוין כי סעידה מספר תעודת עולה 64747 נפטרה כתוצאה "ממחלה" ביום 26/10/49 בהיותה בת "2" והובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין פרדס חנה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל (סעידה) בת יוסף וציונה מנצור נפטרה כתוצאה ממחלה ביום 26/10/49 בפרדס חנה, בהיותה בת שנתיים, וזאת כשבועיים וחצי לאחר עלייתה לארץ.

מזל (סעידה) הובאה לקבורה בו ביום בפרדס חנה.

סביר להניח כי ציון השנה "1949" בשאלון רישום לעולה מתייחס לשנת עלייתה ארצה ולא לשנת לידתה.

גילה של סעידה על פי עדות אביה עולה בקנה אחד עם רישום גילה ביומן הקבורה.

הנדון: יוסף בן אברהם ושרה שמעון
תיק מספר 166/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה שמעון, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם יוסף בהיותו כבן 11 חודשים. המשפחה שוכנה בראש העין.

זמן קצר לאחר כניסת המשפחה למחנה, הועבר יוסף לבית התינוקות בשל תנאי מזג האוויר הקשים והאם באה להיניקו בכל יום. באחד הימים, משהגיעה האם לבית התינוקות בכדי להניק את יוסף, נאמר לה על ידי האחיות במקום כי יוסף חש ברע והועבר לבית החולים תל השומר.

האם חזרה למחרת היום לבית התינוקות והתלוותה לנסיעה לבית החולים יחד עם מספר אמהות נוספות שחיפשו את ילדיהן, אך לא מצאה את יוסף.

האם פנתה לאחות בית התינוקות בעניינו של יוסף, וזו אמרה לה כי ייתכן שיוסף נפטר.

בבירור שערכה האם עם מנהל המחנה מר בדיחי נאמר לה כי אכן בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים התקבל לדברי המשפחה צו גיוס על שמו של יוסף.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 63747 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי יוסף היה בן שנה עם עלייתו ארצה. בסמוך לשמו רשם פקיד: "נפטר בראש העין".

2. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה, ממנו עולה כי יוסף בן אברהם שמעון עלה עם משפחתו ארצה ביום 4/10/49.

3. בידי הוועדה יומן כניסה לבית החולים תל השומר מספר סדורי 6028, ממנו עולה כי "אברהם דוד בן שמעון יוסף" ממחנה העולים ראש העין, התקבל לבית החולים ביום 10/10/49 ונפטר ביום 12/10/49.

סיבת המוות: דלקת מעיים ודלקת בשריר הלב.

4. בידי הוועדה גיליון חולה מספר 6028/49 של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "אברהם בן דוד שמעון יוסף" ממחנה העולים ראש העין, נתקבל לבית החולים ביום 10/10/49 ונפטר ביום "12/10", בהיותו בן "8 1/2 חודשים".

סיבת המוות: דלקת מעיים ודלקת בשריר הלב.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז פתח תקווה, ממנו עולה כי "יוסף אברהם" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום 12/10/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן "8 1/2".

סיבת המוות: תשישות ודלקת ריאות.

6. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "יוסף אברהם" נפטר ביום 12/10/49 בבית החולים הצבאי מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן שמונה וחצי חודשים.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 00931, ממנו עולה כי "יוסף אברהם" מבית העולים ראש העין (בית החולים מספר 5), נפטר כתוצאה מדום לב, תשישות ופגיעה בריאות בהיותו בן "8 1/2 ש'" והובא לקבורה בפתח תקווה.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "יוסף אברהם" מבית העולים ראש העין, נפטר בבית החולים מספר 5 (תל השומר) בהיותו בן "8 1/2 שנה" והובא לקבורה בבית העלמין סגולה ביום ה' בשבוע שחל בכ' בתשרי תש"י 13/10/49 בחלקת הילדים שורה "א/" קבר מספר 41.

9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "הילד יוסף אברהם" ממוצא תימני שהתגורר במחנה העולים ראש העין, נפטר בבית החולים מספר 5, תל ליטווינסקי (תל השומר) בהיותו בן "8 1/2 שנה" והובא לקבורה ביום ה' בשבוע שחל בכ' בתשרי תש"י 13/10/49 בחלקת ילדים שורה "א/", קבר מספר 41.

המספר הסדורי 56, שבצידו נרשמו פרטי יוסף, נרשם ביומן הקבורה של בית העלמין סגולה, באישור הקבורה וברישיון הקבורה.

הסוכנות היהודית נשאה בהוצאות הקבורה.

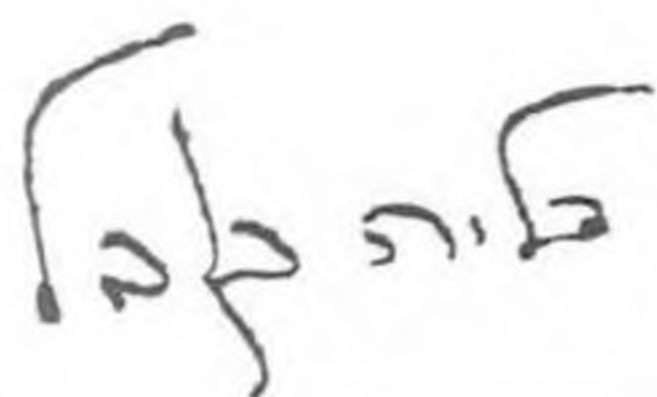
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן אברהם ושרה שמעון, נפטר כתוצאה מתשישות ודלקת ריאות ביום 12/10/49 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן שמונה וחצי חודשים, וזאת כשבוע ימים לאחר עלייתו ארצה.

יוסף הובא לקבורה ביום 13/10/49 בבית העלמין סגולה בחלקת הילדים שורה "א/", קבר 41.

הוועדה מסתמכת על גיליון המחלה של בית החולים תל השומר כקובע לגבי גילו של יוסף.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף שמעון 1369293.

הנדון: ציונה בת יחיא וחביבה השאש (יחיא)
תיק מספר 167/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ברכה כהן, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 עם שבעת ילדיהם וביניהם ציונה בת ארבעת החודשים. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

בהגיעם למחנה, נלקחה ציונה מידי אחותה. לאחר זמן מה, נאמר לאם כי ציונה נלקחה לבית התינוקות שבמחנה. במשך חמישה ימים היניקה אותה אמה כשלוש פעמים ביום. ביום השישי משהגיעה האם לבית התינוקות, נאמר לה כי ציונה חלתה ונלקחה לבית החולים בחיפה.

האם רצתה לבקר את ציונה, אך נאמר לה בבית התינוקות שבית החולים רחוק ואין צורך שתיסע לשם. מששבה למחרת היום, נאמר לה כי ציונה נפטרה והובאה כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ביום 26/7/95 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים, בו צוין כי ציונה בת אברהם יחיא מספר תעודת זהות 0-4157346-0, נפטרה ב-00/08/50.

מעדות שמסרה האם ביום 16/7/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי.
עולה כי האם עלתה ארצה ביום 18/12/49 עם שבעת ילדיה ביניהם ציונה שהיתה כבת שלושה וחצי חודשים. עם הגיעם למחנה, נלקחה ציונה מידי אמה לבית התינוקות.

האם באה להיניקה במשך כשלושה שבועות. בתום תקופה זו, חלתה האם ובתה שרה הלכה לבקר את ציונה. שישה ימים לאחר מכן, משהגיעה האם לבית התינוקות, נמסר לה כי ציונה חלתה ונלקחה לבית החולים בחיפה.

למחרת היום, כששבה האם לבית התינוקות, נאמר לה כי ציונה נפטרה. כן ציינה האם כי בעלה הגיע ארצה ביום 2/3/50.

בעדותה מסרה האם כי הודיעו לה על פטירת בתה קודם עלייתו של בעלה ארצה.

ממכתב שכתבה הגב' ברכה כהן, אחות התינוקת, מיום 13/7/95 עולה כי שם הסב הינו אברהם.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 58711) שמסרה המשפחה, לפיה האם חביבה אברהם יחיא ושבעת ילדיה עלו ארצה ביום 18/12/49. כן צוין כי ציונה היתה בת שלושה חודשים בהגיעה וכי נפטרה "29/12". רישומים כאלה נעשו בדרך כלל על ידי פקידי המחנות.

בידי הוועדה תעודת עולה נוספת (מספר 13121) שמסרה המשפחה, לפיה האב יחיא אברהם יחיא הגיע ארצה עם בנו ביום 2/3/50.

מסקנות הוועדה:

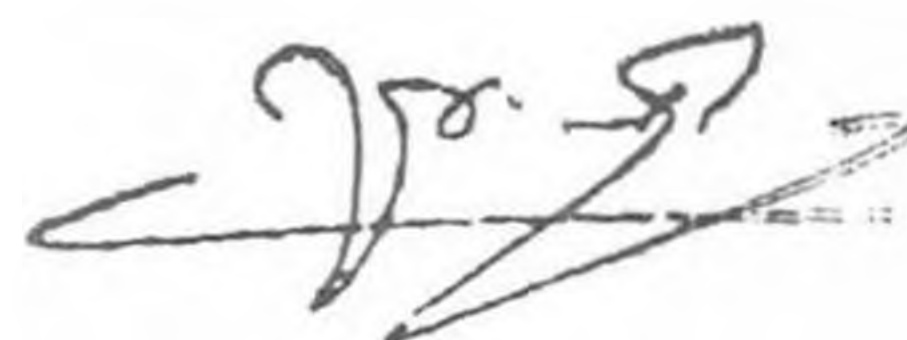
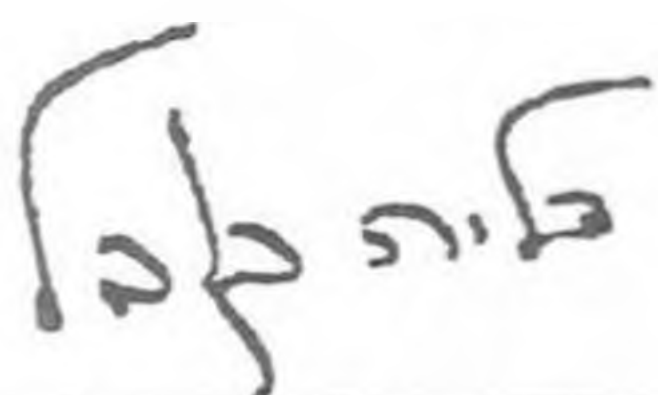
מן המידע לעיל עולה במידה של סבירות כי ציונה בת יחיא וחביבה השאש (יחיא), נפטרה ביום 29/12/49.

אין בידי הוועדה מידע לגבי מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציונה 0-4157346-0.
מספר ת.ז. של האם: חביבה יחיא 4157339.

הנדון: ציונה בת חיים וחממה גרשי
תיק מספר 168/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חממה גרשי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

האם ילדה בת באוהל המשפחה. לאחר הלידה נלקחה ציונה לבית התינוקת ואמה באה להיניקה מדי יום. באחד הימים נאמר לה כי ציונה חלתה ונלקחה לטיפול ומאז לא ידוע להורים מה עלה בגורלה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים בנוגע לציונה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה לפיה האם "חממה סאלם צלאח" עלתה ארצה ביום 18/11/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2049 ותעודת עולה מספר 55639, ממנו עולה כי אבי האם (הסבא של ציונה) "סלם סלם ומרים צאלח" עלו ארצה עם שני ילדיהם ביניהם חממה (אמא של ציונה).
3. בבדיקה שערכו חוקרי הוועדה במשרד הפנים התברר כי שמו המלא של אביה של ציונה הוא חיים בן משה גרשי.
4. הוועדה איתרה יומן נפטרים של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2049, לפיו "דינה בת מוסא" נפטרה ביום 13/2/50 בבית החולים במחנה, בהיותה בת 25 יום.
5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "ציונה בת מוסא" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום כ"ב בשבט תש"י 9/2/50, בהיותה בת חודש.
6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "הילדה ציונה בת מוסא" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת חודש ימים והובאה לקבורה ביום כ"ו בשבט תש"י 13/2/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת חיים וחממה גרשי נפטרה ביום 13/2/50 במחנה ראש העין בהיותה בת חודש.

ציונה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 11.

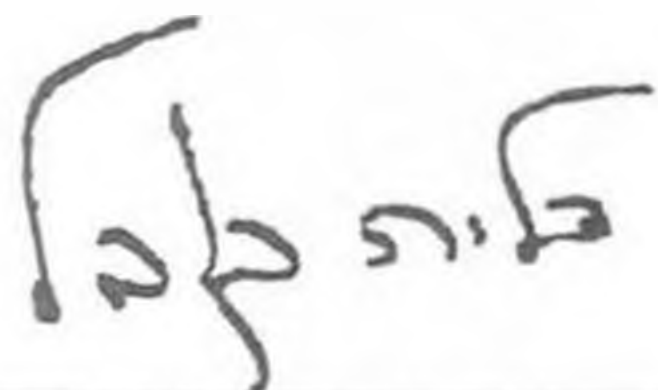
על אף השיבוש בשמה הרי שאין ספק בזיהויה של ציונה וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס 2049 ושם סבה מוסא הרשום במסמכים השונים ופרטים נוספים.

הועדה מסתמכת על יומן הנפטרים של מחנה ראש העין לגבי מועד פטירתה של ציונה.

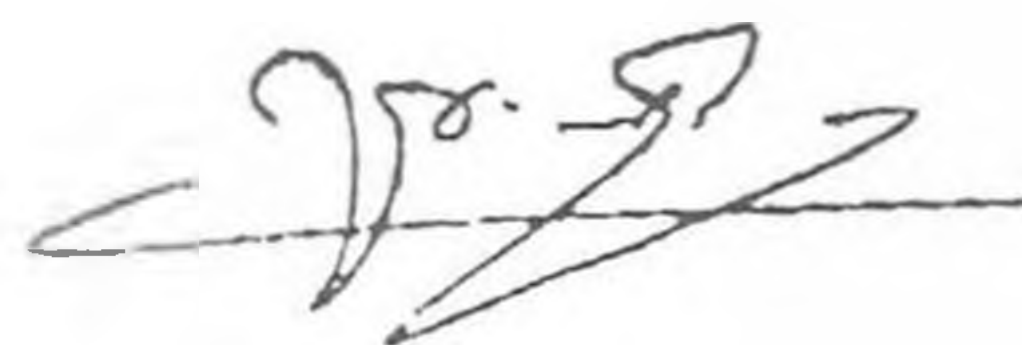
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציונה גרשי.
פניה במכתב רשום לג' חממה גרשי אם הילדה אודות מספרי תעודות הזיהוי,
לא נענתה.

כתובת המשפחה: רח' זרובבל 127 פרדס חנה 37051.

הנדון: אסתר (דורינה) בת גבריאל ופורטונה לגזיאל
תיק מספר 170/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עמוס לגזיאל, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה עם אסתר מטריפולי בשנת 1949 ושוכנה במחנה פרדסיה - בית ליד, מחנה א'.

האח לקה בדיזנטריה ונלקח עם אסתר, שהיתה כבת שנה וחצי, לבית הילדים במקום. מספר ימים לאחר מכן הועברו שניהם לבית החולים רמת מרפא שברמת גן.

בהגיע האב לבית החולים לא הורשה להיכנס ונאמר לו כי אסתר נפטרה כתוצאה מחום גבוה.

עדות לא נמסרה לוועדות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה, לפיה גבריאל לגזיאל עלה ארצה במהלך חודש אפריל 1949.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו "אסתר בת גבריאל לרזיאל" מבית ליד נפטרה ביום 6/7/49 בבית החולים בתל אביב, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דלקת מעיים חריפה.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, לפיו "אסתר לזריאל" הובאה לקבורה ביום ט' בתמוז תש"ט, 6/7/49, שורה 5.

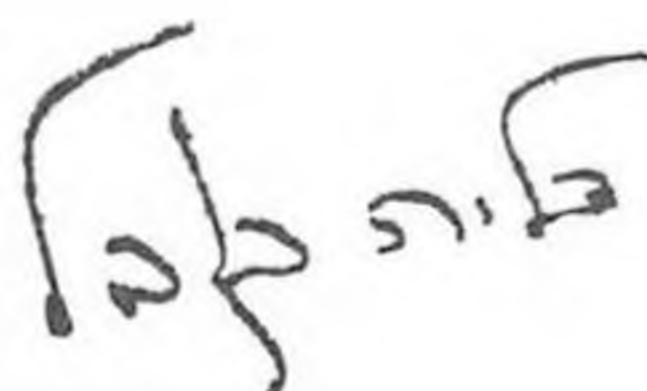
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר (דורינה) בת גבריאל ופורטונה לגזיאל נפטרה ביום 6/7/49 בבית החולים בתל אביב, בהיותה בת שנה.

אסתר הובאה לקבורה באותו יום בבית העלמין קריית שאול, בשורה 5.

על אף השוני הקל בציון שם משפחתה של אסתר במסמכים השונים, הרי שעל פי יתר הנתונים אין ספק בזיהויה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אסתר 0568864.

הנדון: שולמית (אביבה) בת יחיא ומרים שרעבי
תיק מספר 171/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אליהו שרעבי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה במרץ 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

שולמית נולדה במחנה העולים וכשהיתה בת שבעה חודשים חשה ברע והועברה מבית התינוקות שבמחנה לבית החולים תל ליטווינסקי. האם התקשתה לממן את דמי הנסיעה לבית החולים וביקרה את שולמית פעמים בודדות.

מספר חודשים לאחר מכן, נמסר למשפחה כי שולמית נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

יצוין כי בעדותה לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי ציינה האם כי בתה נקראה אביבה אך בעלה דרש כי שמה ישונה לשולמית.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שולמית (אביבה) בת יחיא ומרים שרעבי, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 6/8/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת כשמונה חודשים.

שולמית (אביבה) הובאה לקבורה ביום 7/8/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 6.

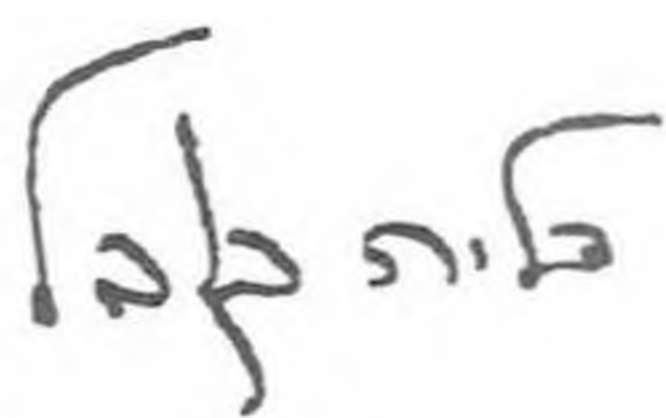
יצוין כי בפנקס הפטירות נרשמה שולמית כילידת 3/7/50. הנפטר המופיעה בשורה שלפניה נרשמה כילידת 1/1/50. ככל הנראה הוחלפו תאריכי הלידה של השתיים, שכן כל המסמכים הקודמים מורים כי שולמית הינה ילידת 1/1/50 וכבר בחדש מרס 1950 הופנתה לאשפוז ראשון בבית החולים הדסה ראש העין.

הוועדה מסתמכת על ההפניה לאשפוז וגיליון החום כקובעים לגבי תאריך פטירתה של שולמית.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שולמית.
מספר ת.ז. של האב יחיא (זכריה) שרעבי 0568021.
מספר ת.ז. של האם מרים שרעבי 0568022.

הנדון: 2 ילדים - דניאל ואיוב בני רפאל ומלכה שלומי
תיק מספר 172/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר הרצל שלומי, אחיהם של התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1950 והתגוררה במעברת רמתיים.

דניאל נולד באמצע שנת 1950 בבית היולדות בכפר סבא. בהיותו כבן שמונה חודשים סבל דניאל מקשיי נשימה ונלקח על ידי האם לבית החולים תל השומר.

האב בא לבקרו שבוע לאחר מכן בבית החולים תל השומר ונמסר לו כי דניאל הועבר לבית החולים "שמואל הרופא" בבאר יעקב. האב נסע לשם באותו יום ובהגיעו נמסר לו כי דניאל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

איוב נולד בשנת 1953 במעברת רמתיים. בהיותו בן שנתיים נלקח איוב לטיפול חלב והאחות במקום מסרה לאם כי הליכתו של איוב משונה ויש לקחתו לבית החולים תל השומר. לאחר זמן נמסר לאם בבית החולים כי איוב נפטר משיתוק ילדים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי דניאל:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות כפר סבא, לפיו "דניאל בן רפאל וגוהרה שלומי" (כך במקור) נולד ביום כ' בסיון תשי"א 24/6/51. משפחתו התגוררה במעברת רמתיים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי דניאל שלומי ממעברת רמתיים צריף 56 נולד בשנת 1951 ונפטר ביום 28/1/53 בבית החולים בבני ברק.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי דניאל בן רפאל שלומי נפטר בהיותו בן שנתיים, והובא לקבורה ביום י"ג בשבט תשי"ג 29/1/53 חלקה ג', שורה 1, קבר מספר 37.

מסקנות הוועדה - לגבי דניאל:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דניאל בן רפאל ומלכה שלומי נפטר ביום 28/1/53 בבית החולים בבני ברק משיתוק ילדים בהיותו כבן שנה ושבעה חודשים.

דניאל הובא לקבורה ביום 29/1/53 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב-יפו בחלקה ג', שורה 1, קבר מספר 37.

ממצאי החקירה - לגבי איוב:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות כפר סבא, לפיו איוב בן רפאל וגוהרה שלומי (כך במקור) ממעברת רמתיים צריף 548 נולד ביום כ"ג בטבת תשט"ו 17/1/55 בבית היולדות כפר סבא.
2. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים הממשלתי תל השומר לפיו איוב בן רפאל שלומי אושפז ביום 11/2/55 ובאותו יום נפטר.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו איוב שלומי ממעברת רמתיים צריף 548 נפטר ביום 11/2/55 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן 22 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה - לגבי איוב:

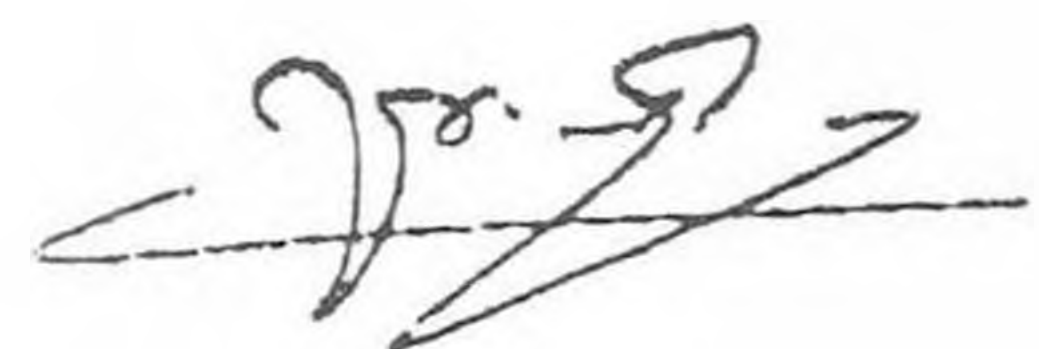
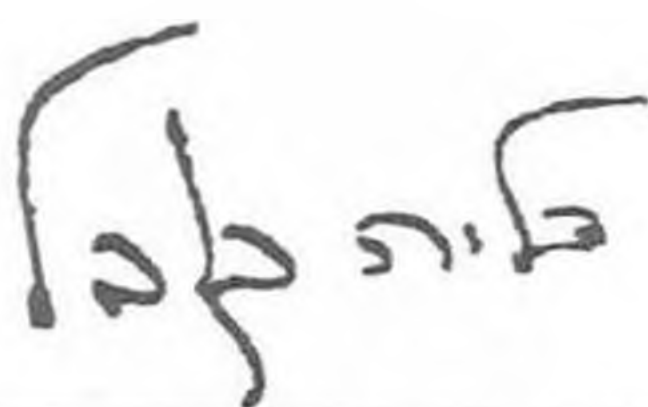
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי איוב בן רפאל ומלכה שלומי נפטר ביום 11/2/55 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן 22 יום, מדלקת ריאות.

בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של דניאל ואיוב.
מספר ת.ז. של האב רפאל 046356614.
מספר ת.ז. של האם מלכה 096356622.

הנדון: יעל בת יחיאל ואורה (נדרה) טיירי
תיק מספר 173/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של אורה טיירי, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם יעל. המשפחה התגוררה בראש העין.

בהגיעה למחנה נלקחה יעל לבית התינוקות. כעבור שבועיים בבוא האם לבית התינוקות נאמר לה כי יעל מקיאה ויש לקחתה לבית החולים.

שבוע לאחר מכן אורגנה הסעה מטעם המחנה והאם נסעה לבית החולים צריפין. בהגיעה למקום לא הורשתה להיכנס וראתה את יעל דרך חלון. בבואה בשנית לבית החולים לא נמצאה יעל במקום.

בחזרה למחנה סיפרה לבעלה שיעל לא נמצאה. האב בירר ונמסר לו כי יעל נפטרה ולא רצו לספר לאם כדי שלא לצערה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

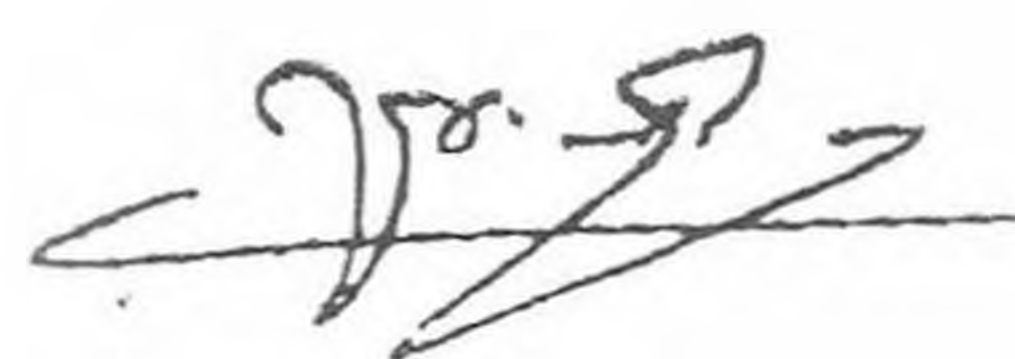
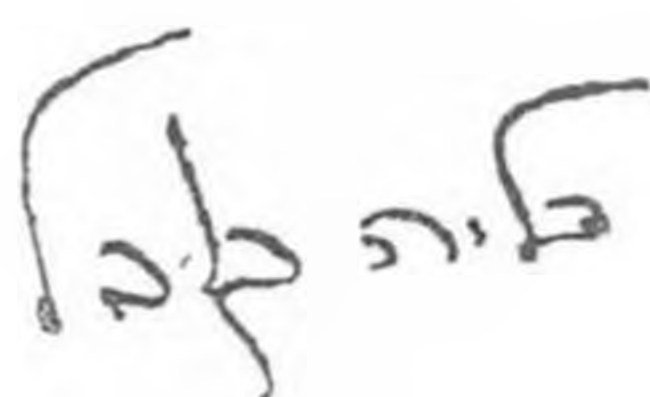
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעל בת יחיאל ואורה (נדרה) טיירי נפטרה ביום 29/1/50 בבית החולים צריפין, בהיותה כבת שישה שבועות, וזאת כחודש לאחר עלייתה לארץ.

יעל הובאה לקבורה בבית העלמין סגולה בפתח תקווה ביום 31/1/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 1.

על אף שבחלק מן המסמכים נרשם כי יעל נפטרה ביום 23/3/50, הרי שעל פי הרישום בפנקס הפטירות של ראש העין האם היא זו שהודיעה על מותה של בתה למשרד המחנה בתאריך 23/3/50 אך המסמכים האחרים מעידים על מועד פטירתה בתאריך 29/1/50.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יעל 042049148.

הנדון: דוד חסן בן יוסף (יפת) ורומיה שרעבי
תיק מספר 174/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רומיה שרעבי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף שנת 1949 יחד עם דוד חסן בן השנתיים ושוכנה במחנה בית ליד.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה נלקח דוד חסן יחד עם יתר ילדי המחנה לבית התינוקות בשל החורף הקשה. האם באה לבקרו מידי יום. כשהחלו השלגים שירדו באותה שנה, חדלה האם מביקוריה.

עם השיפור במזג האוויר הגיעה האם לבית התינוקות וראתה את דוד חסן מבעד לחלון זכוכית. בהגיעה למחרת לא הורשתה להיכנס ורופא מסר לה כי דוד חסן נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בידי הוועדה עדות שנמסרה לחוקר משטרה מטעם ועדת כהלול-מינקובסקי בשנת 1967, ממנה עולה כי האב שינה את שמו "ליפת שרעבי".

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

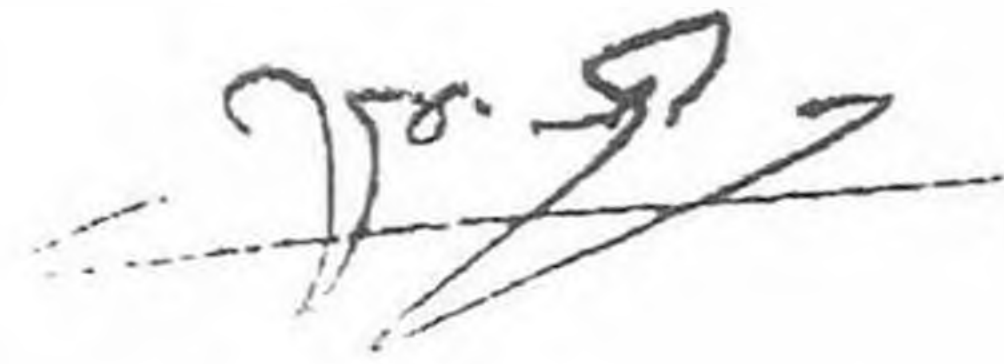
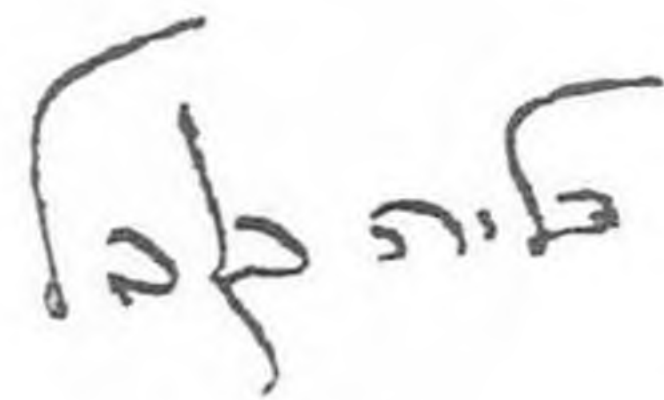
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד חסן בן יוסף (יפת) ורומיה שרעבי נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 11/1/50 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותו כבן שנתיים וזאת כארבעה חודשים לאחר עלייתו ארצה.

דוד חסן הובא לקבורה בנתניה ללא ציון מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה תעודת זהות של דוד חסן.

מספר ת.ז. של האב יוסף (יפת) שרעבי 9-03060548.

מספר ת.ז. של האם רומיה שרעבי 7-03060549.

הנדון: ציפורה בת סלם ומרים ג'מיל
תיק מספר 175/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים ג'מיל, אמה של התינוקת, נולדה ציפורה ביום 5/5/50. המשפחה התגוררה במעברת פרדיה על יד הר מירון.

בהיותה כבת שישה חודשים התקררה ציפורה ונלקחה על ידי אמה מרים לבית החולים בעפולה שם אושפזה. לאחר ארבעה ימים התקשר מזכיר המחנה, לפי בקשת האם מרים, לברר את שלומה של ציפורה ונמסר לו כי נפטרה.

לדברי האם, התקשר אליה לפני מספר שנים אדם שאמר כי הוא ממשרד הפנים ושאל אם זה ביתם של סעדה וסאלם ג'מיל ובתם ציפורה. האם מרים השיבה בשלילה אך במחשבה שנייה לאחר מכן העלתה סברה שציפורה רשומה על שם אשתו הראשונה של בעלה, סעדה, כיוון שהיא עצמה מסרה בבית החולים את תעודת העולה של בעלה שעלה ארצה שבוע קודם עם אשתו סעדה.

עדות דומה נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה מסמך רישום מקורי של קופת חולים מחוז הגליל, לפיו התינוקת צפורה גמיל מפרדיה הופנתה לאשפוז.
 2. בידי הוועדה גיליון מחלה מקורי מבית החולים העמק בעפולה. בראש הגיליון צוין כי צפורה היא מפרדסיה אולם בהמשך מצוין מקום מגוריה כפרדיה. מן הגיליון עולה כי צפורה הופנתה לאשפוז ביום 1/8/50 משום שסבלה משיעולים והקאות והיתה במצב כללי ירוד מאוד ונפטרה ביום 3/8/50 בשעות הבוקר.
 3. בידי הוועדה הודעת פטירה, לפיה התינוקת גמיל צפירה נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות.
 4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי התינוקת צפורה גמיל מפרדיה נולדה במהלך שנת 1950 ונפטרה ביום 3/8/50 בבית החולים עפולה.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
5. בידי הוועדה יומן פטירה/קבורה של המועצה הדתית עפולה, לפיו 'ילדה צפורה גמיל "מפרדיה"' נקברה בבית העלמין עפולה ביום 11/8/50, בהיותה בת ארבעה חודשים.

מסקנות הוועדה:

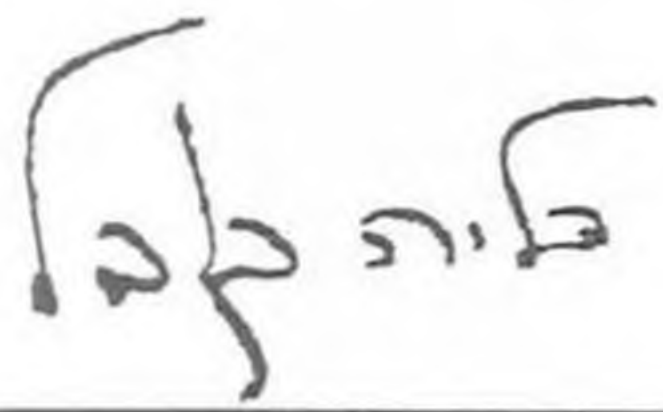
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציפורה בת סלם ג'מיל נפטרה ביום 3/8/50 בבית החולים העמק בעפולה.

ציפורה הובאה לקבורה בבית העלמין בעפולה ביום 11/8/50 ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של צפורה ג'מיל 005679758.

הנדון: יחיאל בן סעדיה ושושנה (גוסון) כברה
תיק מספר 176/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה כברה, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 והתגוררה במחנה ראש העין.

יחיאל נולד במחנה ראש העין. זמן מה לאחר לידתו נלקח יחיאל לבית התינוקות שם ביקרה אותו אמו יום יום.

באחד הימים בהיותו בן שבעה חודשים בהגיעה לבית התינוקות לא נמצא יחיאל במקום על אף שאמו ראתה אותו שם בשעות הצהריים של אותו יום. לאחר בירור נמסר לה שהוא הועבר לבית החולים, אך לא נאמר לה בברור לאיזה בית חולים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 53794), לפיה "סעיד אהרון וגוסון חברה" (כך במקור) עלו ארצה ביום 28/9/49. כן צוין כי יחיאל "נולד במחנה ביום 6/10/49".

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתיחס לתעודת עולה מספר 53794 ומספר כרטיס 925, לפיו "סעיד ואסון חברה" עלו ביום 28/9/49. כן צוין שמו של יחיאל ללא ציון גילו.

3. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מטעם המחלקה לטיפול רפואי בעולה מחנה ראש העין א' מיום 23/12/49 לבית חולים לילדים ותינוקות בראש העין, לפיו מבקשים לאשפז את הילד יחיאל חברה שנולד ביום 14/10/49.

4. בידי הוועדה גיליון רפואי מקורי מבית החולים לילדים ראש העין ממנו עולה כי יחיאל חברה נולד ביום 14/10/49 ואושפז ביום 23/12/49, בהיותו בן חודשיים, ונפטר ביום 27/12/49 בשעה עשר בבוקר.

5. בידי הוועדה הודעת פטירה, לפיה יחיאל חברה ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום 28/12/49 בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות של הסימפונות והתקף לב.

6. הוועדה איתרה יומן פטירה של מחנה ראש העין ובו רישום כרטיס מספר 925, ממנו עולה כי יחיאל סעיד אהרון חברה נפטר ביום 28/12/49, בהיותו בן שלושה חודשים.

ביומן נוסף נרשם כי יחיאל נפטר בבית החולים במחנה.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "יחיאל חבורה" ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום ח' בטבת תש"י 28/12/49 בראש העין בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות של הסימפונות והתקף לב.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "יחיאל חבורה" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שלושה חודשים כתוצאה מדלקת ריאות של הסימפונות, והובא לקבורה בפתח תקווה ביום 28/12/49.

9. בידי הוועדה רישום חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "יחיאל חבורה" נפטר במחנה העולים ראש העין בהיותו בן שלושה חודשים, והובא לקבורה ביום ח' בטבת תש"י, 28/12/49, בחלקת ילדים ב', שורה ז', קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיאל בן סעדיה ושושנה (גוסון) כברה נפטר ביום 27/12/49 בבית החולים במחנה ראש העין, בהיותו בן חודשיים כתוצאה מדלקת ריאות של הסימפונות ומהתקף לב.

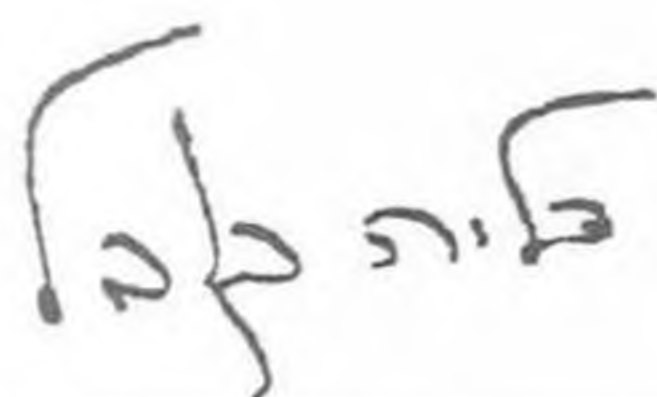
יחיאל הובא לקבורה ביום 28/12/49 בבית העלמין פתח תקווה חלקת ילדים ב', שורה ז', קבר מספר 14.

אין ספק שמדובר בילד יחיאל אף אם באחד המסמכים נרשם שם משפחתו בשיבוש קל.

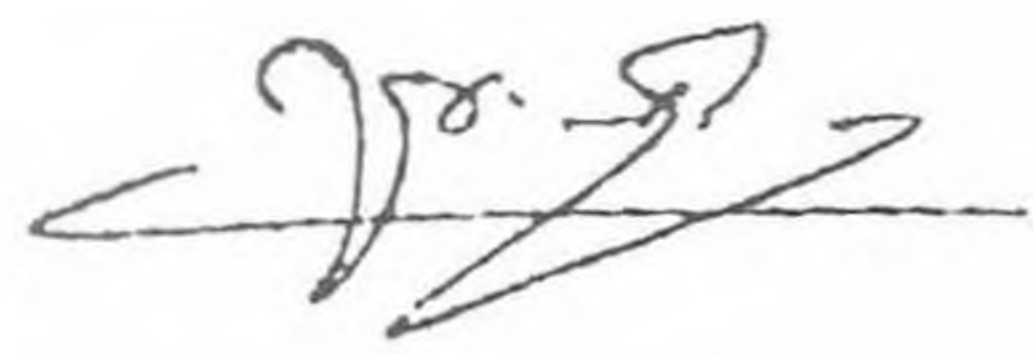
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יחיאל 3064138.

הנדון: רבקה בת משה ושרה ורטמן
תיק מספר 178/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם ורטמן, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מאוסטריה בשנת 1949 ושוכנה במחנה העולים באר יעקב.

רבקה נולדה בסוף שנת 1949 במחנה העולים. זמן מה לאחר הלידה הועברה רבקה לבית החולים תל השומר. האם באה לבקר את רבקה בבית החולים מספר פעמים אולם אז עברה המשפחה להתגורר בראשון לציון והאם התקשתה לבקר את רבקה.

האח שהתגורר אותה תקופה בבית הדוד בתל אביב הגיע לבקר את רבקה בבית החולים פעמיים בשבוע. מספר חודשים לאחר מכן הגיעה האם לבקר את רבקה בבית החולים ושם נאמר לה כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים תל השומר, ממנו עולה כי רבקה בת משה ורטמן מבאר יעקב א' 4 התקבלה לאשפוז ביום 28/10/49 ונפטרה ביום 16/12/49.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי ורטמן רבקה מבאר יעקב מחנה א' 4 נפטרה ביום כ"ה בכסלו תש"י 16/12/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רבקה בת משה ושרה ורטמן נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים ביום 16/12/49 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת כחמישה חודשים.

מקום קבורתה של רבקה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רבקה ורטמן 030306872.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן דוד ושרה קפון
תיק מספר 179/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה קפון, אמו של התינוק, עלתה לארץ מבולגריה דרך מחנה קפריסין ביוני 1948. בפברואר 1949 הגיעה גם בעלה לארץ. המשפחה הקטנה התגוררה בחיפה ברח' מוכלים 17.

ביום 27/9/49 נולד לשרה קפון בן בבית החולים רמב"ם בחיפה בהיותה בחודש השביעי להיריונה. עקב משקלו הנמוך של התינוק, 1.5 ק"ג (פג), לא הובא אליה להנקה והושאר בבית החולים גם לאחר שהאם שוחררה. האב הגיע לבקרו כפעמיים. בפעם השלישית כשהגיע האב נמסר לו שבנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות חיפה, לפיו תינוק של דוד ושרה קפון נולד ביום 27/9/49 בבית החולים הממשלתי.
2. בידי הוועדה גיליון לידה מקורי מבית החולים רמב"ם, לפיו שרה קפון אושפזה בבית החולים ביום 26/9/49 וביום 2/10/49 שוחררה האם ואילו התינוק נשאר להמשך טיפול כי מצבו היה רע. התינוק שקל 1.360 ק"ג וביום 3/10/49 נפטר.
3. בידי הוועדה כרטיס חולה מקורי מבית החולים רמב"ם ממנו עולה כי שרה קפון מחיפה רח' מוחלים ילדה בן ביום 27/9/49 שנפטר ביום 3/10/49.
4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם לפיו הבן של שרה קפון נפטר בבית החולים רמב"ם ביום 3/10/49 בהיותו בן שישה ימים מחוסר בשלות.
5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי תינוק בן שרה קפון נפטר ביום 3/10/49 בהיותו בן שישה ימים. סיבת המוות חוסר בשלות (פג).
6. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית, לפיו תינוק בן שרה קפון מרחוב מוכלים 17 נקבר ביום 5/10/49 בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

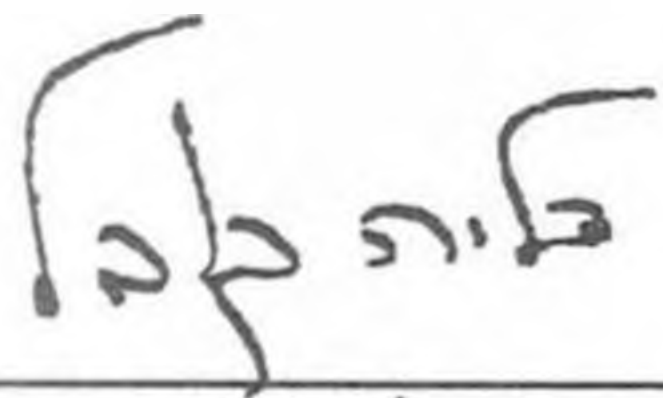
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של דוד ושרה קפון נפטר ביום 3/10/49 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן שישה ימים.

התינוק נקבר ביום 5/10/49 בבית הקברות מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם שרה קפון 0663039.

הנדון: יהודה בן משה וחממה תנעמי
תיק מספר 180/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חממה תנעמי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש אוקטובר 1949 יחד עם יהודה שהיה כבן חודשיים. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

ביום הגיעם למחנה נלקח יהודה בניגוד לרצון הוריו לבית התינוקות שבמחנה ב' שם היניקה אותו אמו שלוש פעמים ביום, במשך כחודש ימים.

בתום תקופה זו נשלח יהודה לבית החולים במחנה א' לשם ניתוח, כיוון שהיה לו פצע בעורף. לאחר הניתוח באה אמו להיניקו במשך כשבוע ימים ומצבו הוטב. כעבור שבוע בהגיעה נאמר לה כי למחרת ישוחרר יהודה.

למחרת היום כשהגיעה האם לבית החולים נאמר לה שיהודה ישן, כעבור שעה כשחזרה האם, מסרה לה האחות שיהודה נפטר אך לא הראתה להם את גופתו ולא מסרה להם היכן נקבר. ההורים ביוזמתם פנו לחברה קדישא ראש העין ושם נאמר להם שלא הובא לקבורה תינוק בשם זה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה, לדבריה, צו גיוס והודעה לבוחר על שמו של יהודה.

לימים קיבלה המשפחה תשובה מחברה קדישא באשר למקום קבורתו של יהודה אך בבדיקה בבית העלמין, לא היה כל שם על המצבה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 52613), לפיו "מוסא יחיא וחממה תעני" ותשעת ילדיהם עלו ארצה ביום 24/10/49 ושוכנו בבית העולים שבראש העין. כן צוין בתעודת העולה כי יהודה היה בן שלושה חודשים בהגיעו.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 806 ותעודת עולה מספר 52613, ממנו עולה כי "מוסא יחיא וחממה תנעמי" ותשעת ילדיהם עלו ארצה ביום 24/10/49. כן צוין כי יהודה נפטר ביום 30/11/49.

3. בידי הוועדה תיק רפואי מקורי של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו "יהודה בן משה יחיא תג'אמי", יליד חודש יולי 1949, אושפז ביום 8/11/49 ונפטר ביום 28/11/49 בהיותו בן ארבעה חודשים בשעה 04:00 בבוקר. כן צוין כי יהודה נפטר כתוצאה מתת תזונה, מלריה ודלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 806, לפיו יהודה מוסא יחיא וחממה תנעמי נפטר ביום 29/11/49, בהיותו בן שלושה חודשים.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יהודה בן משה יחיא תנעמי ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום 29/11/49 במחנה העולים ראש העין, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: חוסר בשלות, דלקת ריאות ודלקת מעיים.

6. הוועדה איתרה הזמנת קבורה מיום 29/11/49 ממחנה העולים ראש העין המופנית לחברה קדישא פתח תקווה, לפיה מתבקשת חברה קדישא לסדר את קבורתו של יהודה בן משה תנעמי.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה מקורי של בית העלמין סגולה, לפיו יהודה בן משה יחיא תנעמי ממחנה העולים ראש העין, נפטר בהיותו בן ארבעה חודשים והובא לקבורה ביום ח' בכסלו תש"י 29/11/49 בחלקת ילדים ב', שורה א', קבר מספר 3.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודה בן משה וחממה תנעמי נפטר מתת תזונה מלריה ודלקת ריאות ביום 28/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין בהיותו כבן ארבעה חודשים, וזאת כחודש ימים לאחר עליית המשפחה ארצה.

יהודה הובא לקבורה ביום 29/11/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה א', קבר מספר 3.

הוועדה מסתמכת על התיק הרפואי המקורי של בית החולים הדסה ראש העין לגבי מועד פטירתו של יהודה ולא על פי רישום מאוחר שנעשה בתעודת העולה.

כידוע מצבה מוקמת על ידי המשפחה. חברה קדישא קובעת סימון זמני ולא מצבה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יהודה תנעמי 41547266.

הנדון: ציון בן נתן (והב) ושרה (זהרה) אחרק
תיק מספר 181/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר נתן אחרק, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם בתם רחל ושוכנה במחנה ראש העין.

במהלך שנת 1950, ילדה אם המשפחה את ציון. מיד לאחר הלידה הועבר ציון לבית התינוקות בראש העין ואמו באה להיניקו מידי יום. שישה ימים לאחר מכן כשבאה האם להניק את ציון, נאמר לה כי ציון נלקח לירושלים ומאז נעלמו עקבותיו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 2/8/68 קיבלה המשפחה הודעה מוועדת בהלול-מינקובסקי לפיה, ציון הובא לקבורה בבית העלמין שיח' באדר. המשפחה טוענת כי אין זה סביר שציון יובא לקבורה בשיח' באדר ירושלים, בשעה שבית העלמין הקרוב למחנה ראש העין הוא סגולה פתח תקווה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53390, ממנה עולה כי "והב יוסף וזהירה אחרק" עלו ארצה ביום 25/9/49 והופנו לבית העולים ראש העין. כן צויין כי רחל היתה בת חודש ימים בהגיעה לארץ.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה העולים ראש העין א' ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 53390 וכרטיס מספר 726, לפיו "והב יוסף וזהירה אחרק" נכנסו למחנה ראש העין ביום "25/4/49" (?) יחד עם בתם רחל.
3. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "ציון אחרק והב יוסף" נושא תעודת עולה מספר 53390 ומספר כרטיס 726, התקבל לבית החולים ביום 2/10/50 בהיותו בן שלושה שבועות. כן צוין כי: "עזב לירושלים 4/10/50 להדסה".
- בגיליון הסופי מס' 729 של בית החולים הדסה ראש העין נכתב כי ציון נולד טרם זמנו, סבל מתזונה לקויה ואובחן אצלו דיסטרופיה, עורו היה מכוסה מורסות.
4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 726, לפיו "ציון והב יוסף אחרק" נפטר ביום 10/10/50 בירושלים, בהיותו בן חודש ימים.
5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי ציון אחרק מבית העולים ראש העין א' מספר 726 נפטר ביום 10/10/50 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן חודש ימים.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

6. בידי הוועדה טופס הזמנת קבורה של בית העולים ראש העין ובו בקשה להסדיר את קבורתו של "ציון בן והב יוסף אחרק" מראש העין מחנה א' נושא כרטיס 726 ש"נפטר לפי מברק שהתקבל מירושלים" ביום 10/10/50, בהיותו בן חודש.

7. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא ירושלים, ממנו עולה כי "ציון אחרק בן והב יוסף" נפטר בהיותו בן חודש ימים והובא לקבורה ביום א' בחשון תשי"א 12/10/50 בבית הקברות שיח' באדר, חלקה כ"ד, שורה ב', קבר מספר 5.

8. בידי הוועדה מכתב מיום 11/7/67 מטעם בית החולים הדסה ירושלים, לפיו התינוק "ציון בן והב יוסף אחרק" מראש העין מחנה א' מספר 726 התקבל לאשפוז במחלקת ילדים ביום 4/10/50 ונפטר ביום 10/10/50, בהיותו בן חודש ימים.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן נתן אחרק נפטר כתוצאה מחוסר בשלות ביום 10/10/50 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן חודש ימים.

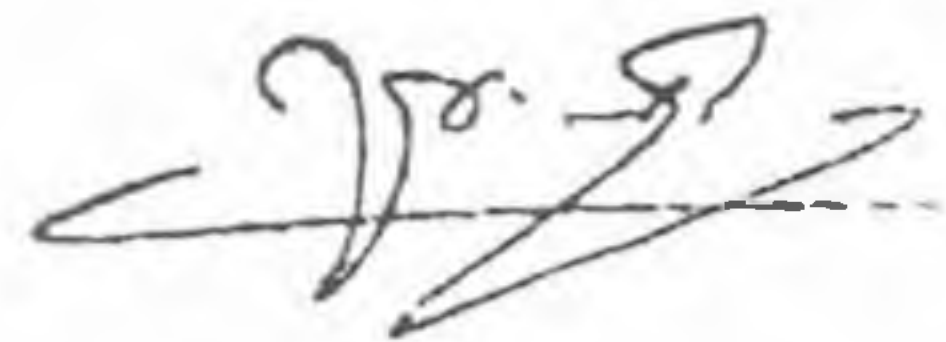
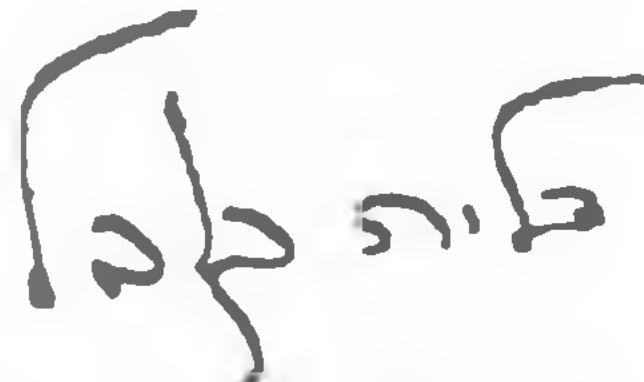
ציון הובא לקבורה ביום 12/10/50 בבית העלמין שיח' באדר חלקה כ"ד, שורה ב', קבר מספר 5.

באשר לטענת המשפחה הרי שציון אושפז בבית החולים הדסה ירושלים שם נפטר ולכן סביר להניח שיובא לקבורה בבית עלמין בירושלים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון אחרק.
מספר ת.ז. של האם שרה אחרק 3064454.

הנדון: מוסא בן יחיא וסעידה שוקר
תיק מספר 182/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אביבה גיאת, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם מוסא יליד 5/2/49. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

בהגיעם למחנה נלקח מוסא לבית התינוקות. ביום 24/2/49 כשהוא כבן שלושה שבועות נלקח מוסא לבית החולים רמב"ם. שבוע לאחר מכן בירר האב במשרד המחנה מתי שוחרר מוסא מבית החולים ונמסר לו כי מוסא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 2115, לפיה יחיא מוסא וסעידה "שוכר" ובנם מוסא עלו ארצה ביום 6/2/49 ושוכנה במחנה עתלית. כן צויין כי מוסא נפטר ביום 24/2/49.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 174/49), לפיו "מוסה יחיה" ממחנה העולים עתלית נפטר ביום 23/2/49 בחיפה, בהיותו בן 14 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה יומן נתיחה שלאחר המוות, ממנו עולה כי "מוסה יחיה" נפטר בהיותו בן שבועיים וגופתו של מוסה נותחה ביום 24/2/49 ונמצא כי נפטר כתוצאה מרעלת ודלקת ריאות דו צדדית.

4. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "מוסה יחיה" ממחנה העולים עתלית נפטר בהיותו בן ארבעה עשר יום והובא לקבורה ביום כ"ה בשבט תש"ט 24/2/49 "במקום הקטנים".

כן צוין רישיון קבורה מספר 174/49.

מסקנות הוועדה:

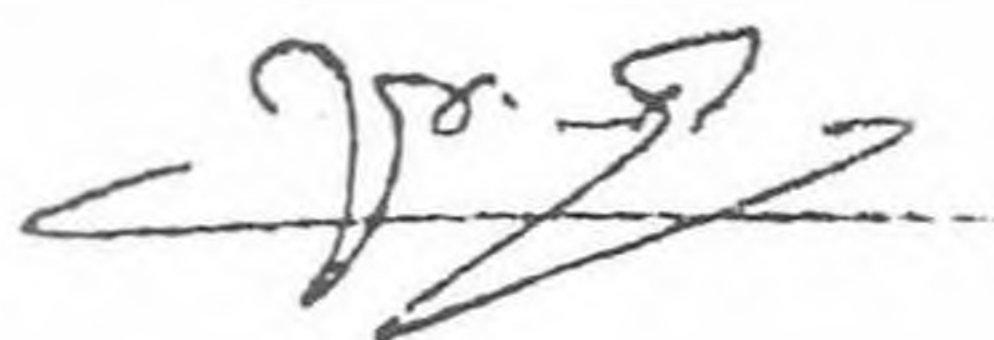
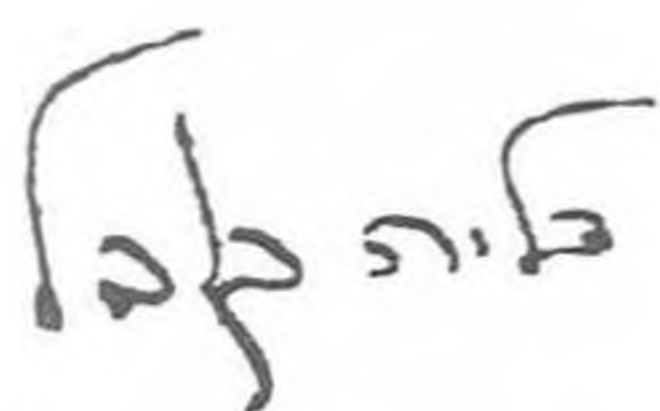
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מוסא בן יחיא וסעידה שוקר נפטר כתוצאה מדלקת ריאות דו צדדית ורעלת ביום 23/2/49 בבית החולים בחיפה, בהיותו מעט למעלה משבועיים ימים.

מוסא הובא לקבורה ביום 24/2/49 "בחלקת הקטנים" של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של מוסא.
מספר ת.ז. של האב יחיא שוקר ז"ל ל 194541.
מספר ת.ז. של האם סעידה שוקר 194542.

הנדון: ציון בן רפאל ורומיה עמרני
תיק מספר 183/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רומיה עמרני, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם ציון שנולד שלושה ימים לפני העליה. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

בהגיעם למחנה, נלקח ציון לבית התינוקות במקום. האם חלתה ובמשך כשלושה ימים לא ראתה את בנה. משחזרה האם לבית התינוקות, נאמר לה כי ציון נלקח לבית החולים בחדרה. זמן מה לאחר מכן, נמסר להורים כי ציון נלקח לבית החולים בחיפה. האב נסע לחיפה אך לא מצא את ציון. כעבור שלושה חודשים נאמר להורים כי ציון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ביום 18/9/95 קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשרד הפנים לפיו ציון עמרני הנושא ת.ז. מספר 0-41493461 חדל להיות תושב 00/08/67.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

על פי העדות שמסר האב לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי מיום 2/3/67, עולה, כי המשפחה הגיעה ארצה ביום 10/10/49, יחד עם ציון בן השמונה ימים. המשפחה שוכנה במעברת עין שמר א'.

ציון, על פי האמור בעדות, הועבר לבית תינוקות, שם היניקה אותו אמו במשך שלושה חודשים. באותה עת, עבד האב בנטיעות בדרך לירושלים. משחזר לביתו, ראה כי אשתו חולה ולכן לא הלכה לבקר את ציון במשך מספר שבועות, כפי שאמרה לו.

בתום שלושה חודשים, ניגש האב לבית התינוקות ושאל לשלום ציון, אלא שנענה, כי ציון הועבר לבית החולים ומאז לא ידוע למשפחה מה עלה בגורלו.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 61305) שמסרה המשפחה, לפיה "רפאל סעיד עמרני" ואשתו רומיה, עלו ארצה עם ארבעת ילדיהם וביניהם ציון בן השמונה ימים. המשפחה שוכנה בבית העולים עין שמר.
2. הוועדה איתרה מחברת של מחנה עין שמר, לפיה "רפאל סעיד עמרני" הנושא תעודת עולה מספר 61305 הגיע עם משפחתו ארצה (סך הכול שש נפשות). כן צוין כי חמישה מבני המשפחה קיבלו זריקות כאשר "1 בית חולים".
3. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי הפטירה של משרד הבריאות, רישומי בתי חולים מאזורים שונים כמו גם ביתר הארכיונים העומדים לרשותם, לא העלו כל ממצאים נוספים היכולים להצביע על גורלו של ציון.

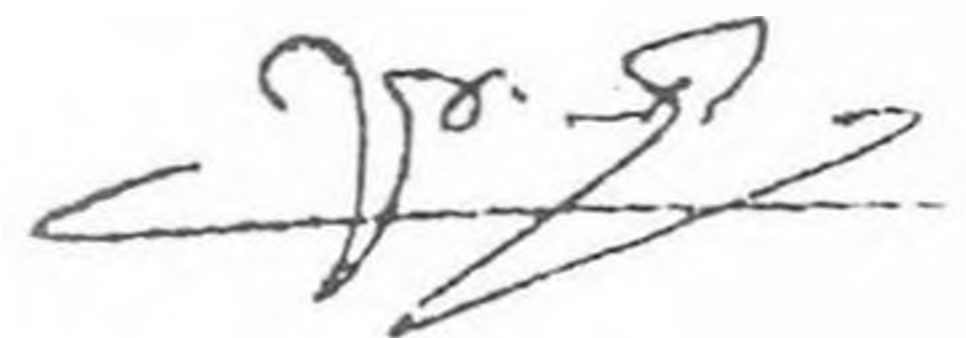
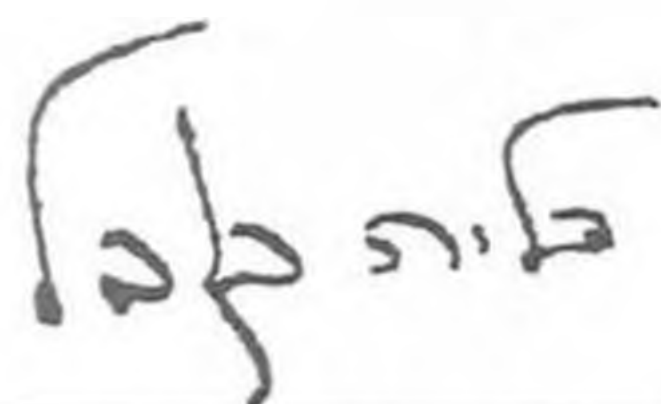
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא נוסף היכול להצביע על גורלו של ציון בן רפאל ורומיה עמרני.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציון עמרני 0-4149346-1.

הנדון: אסתר בת יהודה ותמר (גמר) סיאני
תיק מספר 184/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' תמר (גמר) סיאני, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף חודש אוקטובר 1949 יחד עם אסתר בת השנה. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

בחודש נובמבר עם הגיעם למחנה, נלקחה אסתר לבית התינוקות בשל מזג האוויר הקשה ששרר באותה עת. האם באה לבקרה במשך כשלושה ימים.

כעבור זמן, הועברה המשפחה למחנה בית ליד, ואילו אסתר נשארה במחנה ראש העין. למשפחה נאמר כי אסתר תשלח אליהם ברגע שיסתדרו במחנה בית ליד.

ההורים חלו ונשלחו לבית החולים ורק כעבור זמן, הגיע קרוב משפחה לחפש את אסתר בבית התינוקות של מחנה ראש העין. משהגיע למקום נמסר לו כי אסתר נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55640, לפיה "יהודה יהודה וגמר סיאני" עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי "נפטרה אסתר 22/11/49 לפי מכתב מהסתדרות מדיצינית הדסה בירושלים מתאריך 20/11/50".
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2008 ותעודת עולה מספר 55640, לפיו "יהודה יהודה וגמר סיאני" וילדיהם עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי אסתר היתה בת שנה בהגיעה ארצה.
3. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, כשעל גבי הכריכה נרשמה אסתר כ"גמר אסתר יהודה" הנושאת מספר חולה 67.
- ב"גיליון הסופי" שבתיק הרפואי נרשם כי "אסתר בת שושנה" הנושאת מספר חולה 67, אושפזה ביום 9/11/49 בהיותה בת שנה ונפטרה ביום 22/11/49.
- כן צוין בגיליון הסופי כי: "נתקבלה במצב של דיסטרופיה קשה עם התייבשות, בגלל שלשול דמי - מוגלתי, בבדיקה נמצאה דלקת באוזן התיכונה בשני הצדדים... למרות הטיפול בעירוי דם... נפטרה הילדה".
- עוד נרשם כי הסיבות לפטירתה היו: תת תזונה חריפה ודלקת מעיים.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "אסתר בת שושנה" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום ב' בכסלו תש"י 23/11/49, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: רעלת.

5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, לפיו "אסתר בת שושנה" נפטרה ביום 23/11/49 בבית החולים שבמחנה ב', בהיותה בת שנה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות שערכה הסוכנות, ממנו עולה כי "אסתר בת שושנה" נפטרה ביום 23/11/49 בהיותה בת שנה והובאה לקבורה בפתח תקווה.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "אסתר בת שושנה" נפטרה במחנה העולים ראש העין בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום ב' בכסלו תש"י 23/11/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 60.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת יחיא ותמר (גמר) סיאני, נפטרה ביום 22/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שנה וזאת כשבועיים לאחר עלייתה ארצה.

אסתר הובאה לקבורה ביום 23/11/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות, שורה א', קבר מספר 60.

על אף רישום שם אמה של אסתר כ'שושנה' במקום 'תמר', הרי שניתן לקבוע בוודאות כי מדובר בה וזאת בהצלבה עם מספר החולה 67 הרשום בכריכה של התיק הרפואי המיוחס לה, כשעל גבה נרשם שמה המלא והמדויק של אסתר.

הוועדה מסתמכת על התיק הרפואי המקורי לגבי קביעת מועד פטירתה של אסתר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אסתר סיאני 041504580.

הנדון: דוד בן סלאם וורדה סעדי
תיק מספר 186/95

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שמסרה גב' לאה יעיש, אחות התינוק, התגוררה המשפחה בקריית עקרון שם נולד דוד.

בהיותו כבן חודש הגיעה אחות המחנה לאוהל המשפחה ולקחה את דוד לשם בדיקות ושקילה ומסרה למשפחה כי בערב יוחזר. זמן מה לאחר מכן משלא הוחזר דוד למשפחה, הלך האב לחפשו במספר בתי חולים. בהגיעו לבית החולים צריפין נאמר לו כי בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של דוד. כן קיבלה המשפחה ביום 22/2/90 מסמך ממשרד הפנים לפיו דוד נולד ביום 3/9/51 ונפטר 00/12/1964.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו "דוד בן סלם וורד סעדי" נולד ביום 3/9/51 במעברת עקיר.
 2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "דוד בן סלם וורד סעדי" נולד ביום ב' באלול 3/9/51 במעברת עקיר אוהל 5.
 3. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין, לפיו "סלם בן סעדי" ממעברת עקיר אוהל 5 אושפז ביום 4/9/51 ונפטר ביום 12/9/51.
 4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנו עולה כי "בן סלם" סעדי מעקיר נפטר ביום 12/9/51, בהיותו בן עשרה ימים.
- סיבת המוות: חוסר בשלות ודלקת ריאות.
5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מספר 627/110/51, לפיו "תינוק בן סלם" סעדי ממעברת עקיר נפטר ביום י"א באלול 12/9/51 בבית החולים צריפין, בהיותו בן עשרה ימים.
- סיבת המוות: חוסר בשלות ודלקת ריאות.
6. בידי הוועדה תעודת קבורה של חברה קדישא ראשון לציון, לפיו "תינוק סלם" שנולד ביום 2/9/51 נפטר ביום י"א באלול תשי"א 12/9/51 בהיותו בן עשרה ימים. בו ביום הובא לקבורה בחלקת הילדים של בית העלמין הישן של ראשון לציון.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן סלאם וורדה סעדי נפטר כתוצאה מחוסר בשלות ודלקת ריאות ביום 12/9/51 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן עשרה ימים.

דוד הובא בו ביום לקבורה בחלקת הילדים של בית העלמין הישן של ראשון לציון.

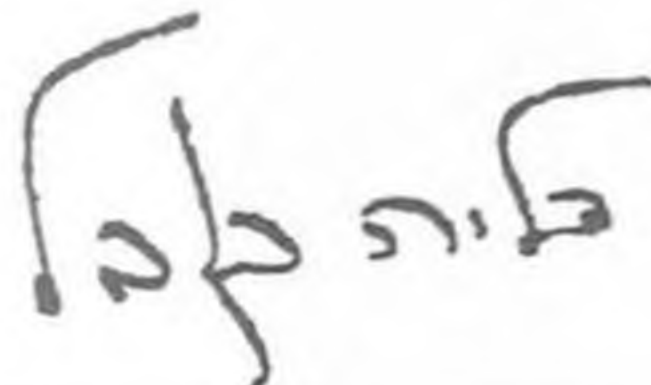
הוועדה מסתמכת על הודעת הפטירה המקורית של בית החולים אסף הרופא לגבי מועד פטירתו של דוד.

על אף שבחלק מן המסמכים לא נרשם שמו הפרטי של דוד הרי שאין ספק בזיהויו וזאת בהצלבה עם מקום מגוריו - מעברת עקיר אוהל 5 - ושם אביו המופיע במסמכים השונים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של דוד 0-5104502-9.

הנדון: שמעון בן חיים ובתיה (בניה) (זגיר) לוי
תיק מספר 187/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רינה עוז, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שמעון בהיותו בן שלושה חודשים ושוכנה במחנה עין שמר.

מיד לאחר הגיעם למחנה הועבר שמעון לבית התינוקות. האם באה מידי יום להיניקו. יום אחד כשבאה האם להיניק את שמעון לא מצאה אותו בבית התינוקות. בירור שערכה העלה כי שמעון חלה והועבר לבית החולים רמב"ם בחיפה. האם נסעה ימים מספר לאחר מכן לחפש את שמעון בבית החולים רמב"ם ושם נאמר לה כי שמעון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה של משרד העלייה המעיד על כניסת המשפחה לארץ. משאלון זה עולה כי שמעון בן חיים זגיר נכנס ארצה ביום 20/11/49.
2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56759, ממנה עולה כי "שמעון בן חיים מוסה ובנת זגיר" היה בן שלושה חודשים בעת עלייתו ארצה ונפטר ביום 3/2/50. כן צוין כי המשפחה התגוררה בבית העולים עין שמר ב'.
3. בידי הוועדה מכתב מעקב רפואי מבית הילדים עין שמר ב' מיום 4/12/49 המתייחס ל"שמעון בן חיים מוסא גזיר" נושא תעודת עולה מספר 56759, ממנו עולה כי שמעון שהה בבית הילדים מיום 22/11/49 עד ליום 4/12/49, סבל משילשולים וירד במשקל.
4. בידי הוועדה מכתב הפניה של מרפאת עין שמר ב' מיום 4/12/49 עבור בית החולים רמב"ם ובו בקשה לאשפז את "שמעון בן חיים מוסא גזיר" נושא תעודת עולה מספר 56759 בן ארבעה חודשים בשל אבחנה של דיספסיה.
5. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "שמעון בן חיים מוסא גזיר" מבית העולים עין שמר ב' התקבל לבית החולים ביום 4/12/49 בהיותו בן ארבעה חודשים באבחנה של דיספסיה ודלקת מעיים ועל פי הרישום יצא ביום 30/1/50.
6. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "ג'זיר שמעון בן חיים מוסא" מבית העולים עין שמר נושא תעודת עולה מספר 56759 נפטר ביום 3/2/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: רעלת והתייבשות.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 131/50), ממנו עולה כי "שמעון בן חיים מוסה בדיר" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 3/2/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: רעלת והתייבשות.

8. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד חיפה, ממנו עולה כי "זרזיר חיים" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 3/2/50 והובא לקבורה ביום 3/2/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות, בהיותו בן עשרה חודשים.

9. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "זרזיר חיים" מבית העולים עין שמר נפטר ביום ט"ז בשבט 3/2/50 בהיותו בן עשרה חודשים. חיים הובא לקבורה ביום ט"ז בשבט 3/2/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה מספר 131/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן חיים ובתיה (בניה) (זגיר) לוי נפטר כתוצאה מרעלת והתייבשות ביום 3/2/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו כבן ארבעה חודשים, וזאת כחודשיים לאחר עלייתו ארצה.

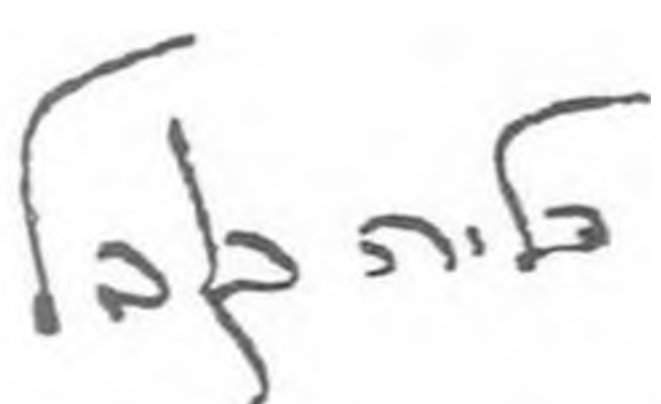
שמעון הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

אכן חלו שוב ושוב שיבושים ברישום שמו המלא של שמעון אך המסמכים הקיימים אינם משאירים מקום לספק בזהותו של שמעון בן חיים ובתיה (בניה) (זגיר) לוי ובעובדת פטירתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמעון זגיר 4161059.
מספר ת.ז. של האב חיים זגור 4161056.
מספר ת.ז. של האם בניה זגור 4161057.

הנדון: דניאל בן אברהם ובנייה שוקר
תיק מספר 188/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה שמש, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה במחנה ראש העין.

אם המשפחה ילדה את דניאל באוהל המחנה. ביום 2/4/50 בהיותו בן שמונה חודשים חש דניאל ברע ונלקח על ידי אמו לבית החולים אסף הרופא (צריפין) שם שהה יומיים. כשבאה האם לבקרו בבית החולים אסף הרופא ביום השלישי לאשפוזו, נאמר לה כי דניאל הועבר לבית החולים פרדס כץ.

האם ביקרה את דניאל בבית החולים בפרדס כץ פעמיים במשך שבועיים ימים ובפעם השלישית לא הורשתה לבקרו ונאמר לה על ידי אחות כי דניאל סובל מכאבי בטן ובעיות עיניים. כשהתעקשה האם להיכנס ולראותו נאמר לה בזלזול על ידי האחיות כי דניאל נפטר. כל בקשותיה של המשפחה לראות את גופתו של דניאל נענו בשלילה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 58843 שמסרה המשפחה, לפיה "רם בן בנייה" נולד ביום 27/1/52.
 2. בידי הוועדה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "רם בן אברהם יחיא ובנייה שוקר" נולד ביום כ"ט בטבת תשי"ב 27/1/52 בבית החולים ראש העין.
 3. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין, לפיו "רם שוקר" בן שבעת החודשים מראש העין ב' שיכון 58, אושפז ביום "3/9" עד ליום "4/9". כן נרשם כי נשלח "לפרדס כץ".
 4. בידי הוועדה הפניה בכתב יד מבית החולים אסף הרופא (צריפין) מחלקת ילדים מיום 4/9/52 עבור בית החולים פרדס כץ ובה בקשה לקבל את הילד "שוקר רם" בן שבעת החודשים מראש העין שכון 58, "נתקבל אצלנו ביום 3/9/52 באבחנה של שיתוק ילדים לפי אנמנזה הילד היה חולה שבועיים לפני קבלתו לבית החולים עם חום גבוה בלי שלשול, ביומיים האחורניים הקיא".
 - עוד נכתב "נתקבל אצלנו במצב כללי קשה... בערב אתמול היו גם הפרעות בבליעה... ולכן מבקשים לקבל את הילד אליכם".
 5. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים פרדס כץ, לפיו "רם שוקר" בן שבעת החודשים מראש העין שיכון 38 אושפז ביום 4/9/52 עד ליום 10/9/52 שבו נפטר.
- סיבת המוות: שיתוק ילדים (פוליו).

6. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי פרדס כץ. יצוין כי המסמך מטושטש אך מהחלקים הניתנים לקריאה עולה כי "שוקר" מראש העין שיכון 58, התקבל לבית החולים ביום 4/9/52 בהיותו בן שבעה חודשים ונפטר ביום 9/9/52.

כן צוין כי הילד: "היה חולה במשך שבועיים (בבית)... כעבור זמן מה נשלח לבית החולים אסף הרופא... עם קבלתו (לבית החולים פרדס כץ), מצב כללי קשה, הכרה מעורפלת, אדישות שיתוק עצב הפנים השמאלי... קמילה, מוות... היה זה מקרה של שיתוק ילדים סוער במיוחד עם ערפול הכרה".

7. בידי הוועדה תעודת זיהוי של נפטר מבית החולים הממשלתי בני ברק פרדס כץ, לפיו "רם שוקר" נפטר ביום 9/9/52 בשעה "06 PM".

8. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "רם שוקר" מראש העין שיכון 38, יליד פברואר 1952, נפטר ביום 9/9/52 בבית החולים בני ברק.

סיבת המוות: שיתוק ילדים (פוליו).

9. בידי הוועדה הפניה מלשכת הסעד ראש העין מיום 7/9/52 לבית החולים צריפין המתייחסת ל"שוקר דניאל" ובה נכתב "אנו אחראים עבור אשפוזו של הילד הנ"ל".

10. בידי הוועדה מכתב מעובדת סוציאלית מבית החולים צריפין מיום 7/9/52 לבית החולים הממשלתי פרדס כץ, בו נכתב "הילד שוקר דניאל אברהם הועבר אליכם ביום 4/9/52 בגלל חשד לשיתוק. אמו רוצה לדעת מה מצבו".

11. בידי הוועדה מכתב מלשכת הסעד ראש העין מיום 11/9/52 המופנה לבית החולים פרדס כץ ובו בקשה לאפשר לאמו של "שוקר דניאל אברהם" שהועבר מבית החולים צריפין ביום 4/9/52 לבקרו.

12. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "ילד רם בן אברהם שוקר" מראש העין שכון 38, נפטר בפרדס כץ בהיותו בן שמונה חודשים והובא לקבורה ביום כ"ב באלול תשי"ב 12/9/52 בחלקת ילדים ב', שורה ל"ד, קבר מספר 3.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דניאל בן אברהם ובנייה שוקר, נפטר בהיותו בן שבעה חודשים כתוצאה משיתוק ילדים ביום 9/9/52 בבית החולים פרדס כץ (בני ברק), אליו הועבר מבית החולים אסף הרופא.

דניאל הובא לקבורה ביום 12/9/52 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת הילדים ב', שורה ל"ד, קבר מספר 3.

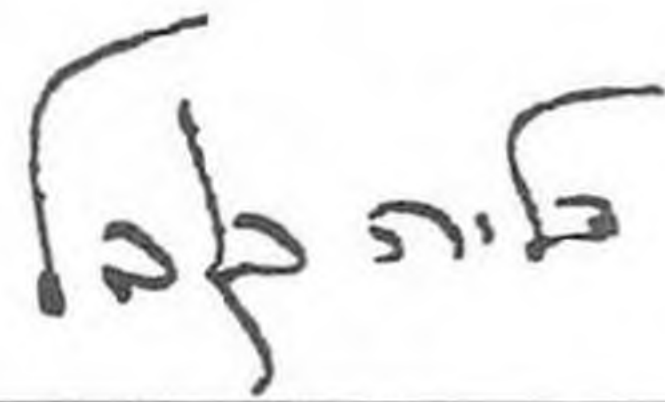
אין ספק בזיהויו שכן 'דניאל' ו'רם' הם שני שמותיו של התינוק.

בנוסף יש לציין כי כנראה שנעשתה טעות סופר ברישום כתובתו של התינוק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דניאל שוקר 051278224.

הנדון: סועד בת סלח וסביחה דעבול
תיק מספר 189/95

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שמסרה הגב' מירי פז, אחות התינוקת, ילדה אמה בת במהלך חודש פברואר 1953 וקראה לה סועד.

בהיותה בת שלושה חודשים סבלה סועד מדלקת אוזניים ונלקחה לבית החולים בלינסון או דג'אני. לאחר זמן מה נאמר לאם כי בתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "סעידה בת סלח וסביחה דבול" נולדה ביום י"ז בשבט תשי"ג 2/2/53 בחולון, מקום מגורי משפחתה.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סעידה בן סלח דעבול", ממין נקבה, מחולון נפטרה ביום כ"א באדר תשי"ג 8/3/53, בבית החולים צהלון יפו (דג'אני) בהיותה בת חודש ימים.
- סיבת המוות: זיהום בריאות ובחלל הבטן.
3. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים אסף הרופא, לפיו "דעבול סועד" נפטרה בהיותה בת חודש ימים וגופתה נותחה ביום 8/3/53 ונמצא כי היא נפטרה כתוצאה מזיהום בריאות.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, לפיו סועד דעבול נפטרה בהיותה בת חודש ימים והובאה לקבורה ביום כ"ג באדר תשי"ג 10/3/53 בבית העלמין קריית שאול בחלקה ג', שורה 3, קבר מספר 8.

מסקנות הוועדה:

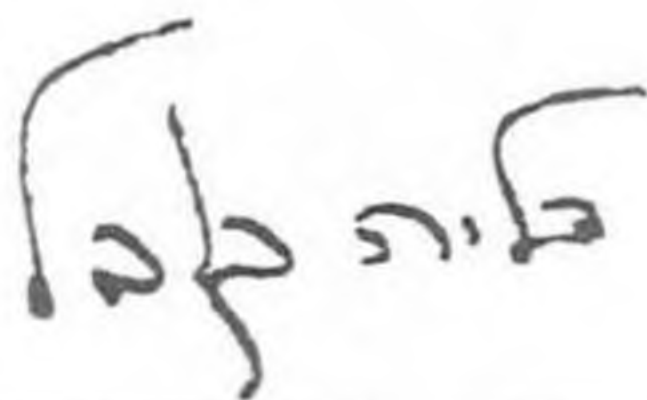
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סועד בת סלח וסביחה דעבול, נפטרה מזיהום בריאות ובחלל הבטן ביום 8/3/53 בבית החולים צהלון יפו (דג'אני), בהיותה בת חודש ימים.

סועד הובאה לקבורה ביום 10/3/53 בבית העלמין קריית שאול בחלקה ג', שורה 3, קבר מספר 8.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סועד דעבול 051202505.

הנדון: שני אחים - יוסף ודליה בני יחיא וחביבה צדוק (צלח)
תיק מספר 190/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יצחק צדוק, אחי התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 24/10/49 יחד עם יוסף בן השנתיים. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין ב'.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, נלקח יוסף לאשפוז בבית החולים תל השומר, שם שהה כחודש ימים. האב הגיע לבקרו פעמיים בשבוע. באחד הימים בהגיע האב לבית החולים, נאמר לו כי יוסף ישוחרר למחרת היום. האב עבר דירה ולכן ביקש מאחותו שתדאג ליוסף.

למחרת היום, התברר כי יוסף לא הוחזר למחנה. האב פנה למרפאה ונאמר לו כי יוסף לא חזר מבית החולים. האב נסע לבית החולים, ושם התברר כי יוסף לא מאושפז יותר אצלם. בחזרו למחנה פנה בשנית למרפאה, אך לא קיבל תשובות ברורות.

במהלך חודש פברואר 1950, התלונן האב למשטרת פתח תקווה על היעלמותו של יוסף.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של יוסף.

ביום 8/1/50 ילדה האם בת בשם דליה בבית היולדות שבתל אביב. שבוע ימים לאחר מכן, לאחר שחזרו האם ודליה למחנה ראש העין, הועברה דליה לבית התינוקות. כעבור שלושה שבועות משהגיעה האם להיניקה נאמר לה כי בתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של דליה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

בעדות שמסרה האם בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי מיום 27/4/67, עולה כי שם אבי האם היה צאלח.

ממצאי החקירה - לגבי יוסף:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52565, ממנה עולה כי יחיא יחיא וחביבה צלח, עלו ארצה מתימן ביום 24/10/49 יחד עם ילדיהם ובהם יוסף בן השנתיים ושוכנו במחנה ראש העין. כן צוין כרטיס מספר 786.
2. בידי הוועדה יומן כניסה של מחנה ראש העין ב', ממנו עולה כי יחיא יחיא וחביבה צלח נושאי תעודת עולה מספר 52565 וכרטיס מספר 786, נכנסו למחנה ביום 24/10/49 יחד עם ילדיהם ובהם יוסף בן השנתיים.
3. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי ביום 13/11/49 התקבלו לבית החולים שני ילדים ממחנה העולים ראש העין: הראשון זכריה דוד קטעי מספר סידורי - 6731 ומצוין כי נפטר ביום 16/11/49. הילד השני הוא יוסף צדוק זכריה מספר סידורי 6733 לגביו נרשם, כי ביום 14/12/49 שוחרר לביתו.

4. בידי הוועדה תיק רפואי מספר 6733/49 של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "זכריה בן דוד גדירי" בן שנתיים וחצי, התקבל לאשפוז ביום 13/11/49. צוין עוד כי עלה ארצה עשרה ימים קודם ליום האשפוז, כלומר ביום 3/11/49 ושחרר לביתו שבמחנה העולים ראש העין ביום 13/12/49.

5. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים תל השומר, מס' 6731/49 בשמו של זכריה יוסף קטעי ממחנה ראש העין.

בפרטי הקבלה נכתב לגביו כי עלה ארצה ביום 2/11/49.

מגיליון החולה עולה כי זכריה דוד קטעי נפטר ביום 16/11/49.

6. בידי הוועדה גיליון נתיחת גופה (מס' 489/49) מיום 17/11 שעה 12:00. על פי פרטיכל הנתיחה של "זכריה דוד קטע" בן "2" אשר נפטר ביום "16/11" בבית החולים תל ליטוינסקי (תל השומר), נגרם מותו מברונכופנומניה בשתי הריאות ו... BRAIN SWELLING.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה של משרד הבריאות (מס' 01183), לפיו "זכריה דוד קטוע" ממחנה העולים ראש העין בן "2 ש" אשר נפטר מ-ENCEPHALITIS, הובא לקבורה בפתח תקווה.

8. בידי הוועדה מכתב הפניה של המחלקה לטיפול בעולה שבמשרד הבריאות במחנה העולים ראש העין ב'.

על פי המכתב מיום 19/1/50, מתבקש בית החולים הדסה ראש העין לקבל את "זכריה דוד דוד קטיעי" בן 2 לאשפוז.

במכתב ההפניה מצוין ממה סובל הפעוט קטיעי.

9. זכריה קטיעי בן השנתיים, אושפז בבית החולים הדסה ראש העין, על פי גיליון חום שבידי הוועדה מתיקו הרפואי במשך 122 ימים. קטיעי שוחרר ביום 10.5.1950.

מסקנות הוועדה - לגבי יוסף:

ביום 13/11/49 נכנסו שני ילדים בני שנתיים ממחנה ראש העין לבית החולים תל השומר. האחד זכריה דוד קטעי מספר סידורי 6731, נרשם ביומן קבלת החולים כי נפטר ביום 16/11/49.

ביומן זה (בהפרש של שורה) מופיע שמו של התינוק השני יוסף צדוק זכריה מספר סידורי 6733 ששוחרר לביתו ביום 14/12/49.

(משפחתו של זכריה קטעי עלתה ארצה ביום 2/11/49 ומשפחת זכריה צדוק ביום 24/10/49).

מבדיקות שערכו חוקרי הוועדה, התברר כי זכריה דוד קטעי לא נפטר ביום 16/11/49 כפי שצוין ביומן קבלת החולים של בית החולים תל השומר.

קטעי כפי שעולה ממצאי הוועדה (ראה סעיף 8 דלעיל), התקבל לאשפוז על פי בקשת המחלקה לטיפול בעולה שבמחנה העולים ראש העין ב' בבית החולים הדסה ראש העין ביום 19/1/50 והיה מאושפז במשך 112 יום עד ליום 10.5.1950.

זאת ועוד, בדיקה בתיקו האישי של זכריה דוד קטעי יליד 1947 במשרד הפנים העלתה, כי הוא חי ואף שינה את שמו ועובדות אלה אינן מוטלות בספק.

מאחר ועל פי רישומי בית החולים הדסה ראש העין זכריה דוד קטעי היה מאושפז שם עד ליום 10/5/1950. סבורה הוועדה שזכריה דוד קטעי חי והרישום ביומן קבלת החולים לגביו כי נפטר, הינו שגוי.

כזכור רישומם של שני הילדים קטעי וצדוק בספר קבלת חולים היה בסמיכות. שניהם התקבלו באותו יום (13/11/49) ובהמשך רשם מי שרשם על גיליון המחלה של האחד את מספרו הסדורי של הילד השני.

מכל האמור לעיל עולה בסבירות גבוהה כי יוסף זכריה צדוק הוא הילד בן השנתיים שנפטר בבית החולים תל השומר ביום 16/11/49 וכי הגופה שנותחה היא זו של יוסף זכריה צדוק.

יוסף זכריה צדוק נקבר ביום 20/11/49 בבית העלמין סגולה כארבעה שבועות לאחר עלייתו לארץ.

יצוין, כי אין בפני הוועדה תלונות לגי זכריה בן דוד קטיעי/גציר.

ממצאי החקירה – לגבי דליה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ממנו עולה כי יחיא יחיא צלח מספר כרטיס 786, אשתו חביבה ושני ילדיהם נכנסו למחנה ביום 24/10/49.

2. בידי הוועדה יומן לידות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי דליה בת זכריה וחביבה צאלח ממחנה העולים ראש העין, נולדה ביום 8/1/50 בבית החולים של ד"ר פרוינד תל אביב.

3. הוועדה איתרה יומן לידות של בית העולים ראש העין, ממנו עולה כי דליה בת יחיא יחיא וחביבה צלח מספר כרטיס 786, נולדה ביום 8/1/50.

4. בידי הוועדה מכתב הפניה של מחנה העולים ראש העין ב' מתאריך 6/2/50 לבית החולים הדסה, בו בקשה לאשפז את "דליה בת יחיא צלח".

כן צוין בראש דף ההפניה מספר כרטיס המשפחה 786.

5. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "צלח דליה" התקבלה לאשפוז בבית החולים ביום 6/2/50, באבחנה של דלקת ריאות ובמשקל של 2,700 גרם.

כן צוין, כי דליה נפטרה שעות אחדות לאחר אשפוזיה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה העולים ראש העין, ממנו עולה כי "דליה בת יחיא צאלח" בת חודש, מספר כרטיס 786, נפטרה ביום 9/2/50 בבית החולים הדסה.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "דליה יחיא צאלח" בת 1 חודש" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום כ"ב בשבט תש"י, 9/2/50, במחנה העולים ראש העין.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 03538, ממנו עולה כי דליה יחיא צלח ממחנה העולים ראש העין, נפטרה בהיותה בת חודש ימים כתוצאה מדלקת ריאות.

9. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "דליה יחיא צלאח" בת חודש, נפטרה במחנה העולים ראש העין.

דליה הובאה לקבורה ביום כ"ג בשבט תש"י, 10/2/50, בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה י"ד, קבר מספר 4.

10. הוועדה איתרה רשימת נקברים שנערכה על ידי חברה קדישא פתח תקווה בעבור הנהלת בית העולים ראש העין, ממנה עולה כי "דליה בת יחיא צלח" נפטרה בהיותה בת חודש.

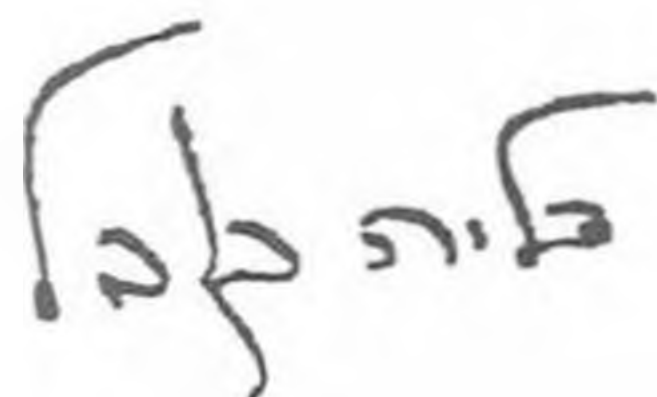
מסקנות הוועדה - לגבי דליה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דליה בת יחיאל וחביבה צדוק, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 6/2/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת חודש ימים.

דליה הובאה לקבורה ביום 10/2/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה חלקת הילדות ב', שורה י"ד, קבר מספר 4.

הוועדה מסתמכת על גיליון המחלה המקורי של בית החולים הדסה ראש העין, לגבי מועד פטירתה של דליה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף צדוק 041544248.
אין בידי הוועדה ת.ז. של דליה צדוק.
מספר ת.ז. של האב יחיאל צדוק 041544214.
מספר ת.ז. של האם חביבה צדוק 041544222.

הנדון: חיים בן זכריה וצביה רצאבי
תיק מספר 191/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זכריה רצאבי, אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, והתגוררה בראשון לציון שיכון המזרח.

התאומים חנה וחיים נולדו בבית החולים ליולדות ברחובות. מספר ימים לאחר הלידה חזרה האם עם ילדיה הביתה. היות והאב חלה ואושפז בבית החולים אסף הרופא והאם הייתה חלשה, הוצע לה על ידי שתי אחיות כי התאומים יטופלו במוסד בתל אביב לזמן מה. האם הסכימה ובמשך חודשיים ביקרה אותם האם במקום.

באחד הימים בהגיעה למקום הוחזרה חנה לידיה ונמסר לה כי חיים נפטר והובא לקבורה. האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה טופס פרטי לידה של בית החולים רחובות, לפיו צביה רצבי ילדה תאומים בן ובת ביום 8/11/49.
2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי חיים בן זכריה וצביה רצבי נולד ביום ט"ז בחשוון 8/11/49 בבית היולדות רחובות.
3. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו חיים בן זכריה וצביה רצבי מראשון לציון שכון המזרח צריפונים נולד ביום 8/11/49.
4. בידי הוועדה מכתב מד"ר רוזנבליט מיום 15/11/49 למוסד אם וילד, לפיו מבקשים "לקבל את התאומים רצבי חיים וחנה שנולדו במשקל 1960 ונמצאים במצב ירוד".
5. בידי הוועדה שאלון לסידור ילדים בבית תינוקות מיום 15/11/49, לפיו "רצעבי חיים בן יוסף וצביה" ואחותו משיכון מזרח צריף 45 הופנו לאשפוז על ידי הלשכה לעזרה סוציאלית בראשון לציון, בגין משקל ירוד. כן צוין כי חיים נולד ביום 8/11/49 בבית היולדות ברחובות.
6. בידי הוועדה תיק רפואי מויצ"ו מוסד לטיפול באם ובילד, ממנו עולה כי "חיים רצבי בן יוסף וצביה" מראשון לציון שיכון המזרח צריף 45 נולד ביום 8/11/49, אושפז ביום 17/11/49 ונפטר ביום 10/12/49.
- כן צוין כי אמו הספיקה לבקרו כשלוש פעמים. בעת קבלתו נרשם כפג ובמהלך תקופה זו משקלו הלך וירד עד לפטירתו.
7. בידי הוועדה מכתב ממנהלת המוסד של ויצ"ו מיום 26/12/49 לד"ר ישראלי, לפיו "חיים רצבי (אחד מהתאומים)" מראשון לציון נפטר ביום 10/12 כתוצאה מאטרופיה ודיספסיה.

8. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "רצעדי חיים" ממוסד לאם וילד ויצ"ו תל אביב נפטר ביום 10/12/49 במקום בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיספפסיה.

9. בידי הוועדה רישיון קבורה לפיו "רצעבי חיים" ממוסד לטיפול באם וילד תל אביב נפטר בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

10. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו חיים רצאבי נפטר במוסד ויצ"ו אם וילד תל אביב בהיותו בן חודש והובא לקבורה ביום י"ט בכסלו תש"י בחלקה 1, שורה 8, קבר מספר 35.

11. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו חיים רצעבי ממוסד לטיפול באם וילד תל אביב ויצ"ו נפטר והובא לקבורה ביום י"ט בכסלו תש"י בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים 1, שורה 8, קבר מספר 35.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים בן זכריה וצביה רצאבי נפטר ביום 10/12/49 במוסד ויצ"ו תל אביב בהיותו בן חודש.

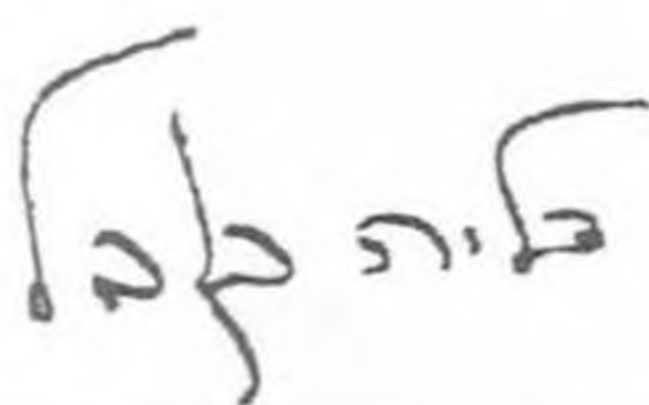
חיים הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים 1, שורה 8, קבר מספר 35.

אין ספק בזיהויו של חיים למרות שבחלק מן המסמכים מצוין שם אביו כיוסף וזאת לאור הצלבה עם שאר הפרטים: שם האם, שם המשפחה, מקום המגורים, תאריך לידתו ותאריך פטירתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של חיים 030469001.

הנדון: הוידה בת יחיא ויונה יחיאל
תיק מספר 192/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה יחיאל, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ביום 20/10/49 יחד עם הוידה, בהיותה בת שנה וחצי. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר מכן סבלה הוידה מהצטננות קלה ואמה לקחה אותה למרפאת המחנה. בהגיעה למקום נלקחה הוידה לבית החולים רמב"ם בחיפה.

שלושה ימים לאחר מכן נסעה האם לבית החולים, אך לא מצאה את הוידה. היא ניגשה למשרד המחנה ושם מסר לה פקיד כי הוידה נפטרה ביום הראשון לאשפוז בבית החולים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 51991, לפיה "הוידה" היתה בת שנה בהגיעה ארצה וכי "מתה 25/11/49". כן צוין כי משפחתה התגוררה בבית העולים עין שמר.

2. בידי הוועדה טופס הצעה לשיכון של מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית, לפיה עלתה המשפחה ארצה ביום 30/10/49 ושוכנה במחנה עין שמר א'.

3. הוועדה איתרה חשבון עבור אשפוז שנשלח על ידי בית החולים רמב"ם, לפיו "עוודה בת יחיא" עלתה ארצה בשנת 1949 והתקבלה לאשפוז ביום 24/11/49 ונפטרה ביום 25/11/49.

סיבת המוות: דלקת ריאות ורעלת.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "עוודה בת יחיא" מבית העולים עין שמר, נפטרה ביום 25/11/49 בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת ריאות תת תזונה ורעלת.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 1007/142/49), ממנו עולה כי "עוודה בת יחיא" מעין שמר, נפטרה ביום 25/11/49 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת ריאות תת תזונה ורעלת.

6. בידי הוועדה מכתב מטעם מחלקת הקליטה של בית העולים עין שמר א' מיום 2/1/50 לבית החולים הממשלתי חיפה, ובו בקשה לעזור להוריה של הוידה לחפשה בבית החולים. כן צוין כי "הוידה בת יחיא" בת השנה וחצי נשלחה תחת השם "עוודה בת יחיא" כשהיא נושאת תעודת עולה מספר 51991.

7. בידי הוועדה מכתב ממרפאת מחנה העולים עין שמר א' מיום 8/1/50 לבית החולים הממשלתי חיפה, כשישה שבועות לאחר פטירת הוידה, לפיו "עוודה בת יחיא" בת השנה וחצי הנושאת תעודת עולה מספר 51991 נשלחה תחת השם "הוידה בת ישראל" ביום 24/11/49 באבחנה של דלקת ריאות.

כן צוין כי האם ביקרה פעמיים במחלקה ולא מצאה את בתה. תשובת בית החולים היא: "אצלנו אין כל הודעה על מקרה זה".

8. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של מחנה העולים עין שמר, לפיו "הוידה בת ישראל יחיא וגרמה" הנושאת תעודת עולה מספר 51991 נפטרה ביום 25/11/49 בהיותה בת שנה וחצי והובאה לקבורה בחיפה.

9. בידי הוועדה רישיון קבורה (מספר 00172), ממנו עולה כי "עוודה בת יחיא" מבית העולים עין שמר נפטרה בהיותה בת שנה וחצי כתוצאה מדלקת ריאות והובאה לקבורה בחיפה ביום 27/11/49.

10. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "ובדה בת יחיה" מעין שמר נפטרה בהיותה בת שנה וחצי והובאה לקבורה ביום 27/11/49.

כן צוין מספר רישיון קבורה 172/1007.

מסקנות הוועדה:

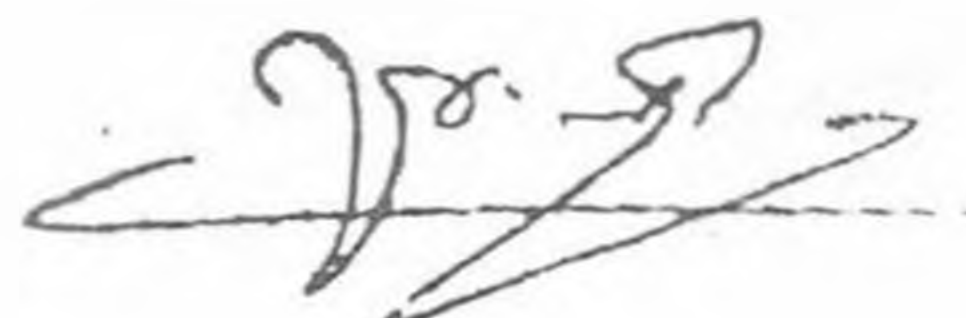
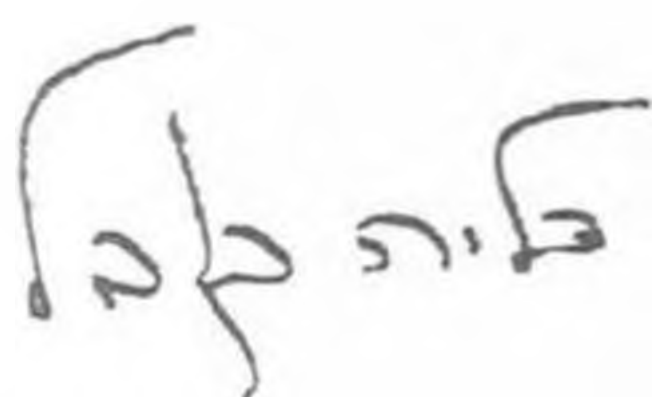
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הוידה בת יחיא ויונה יחיא נפטרה מדלקת ריאות, רעלת ותת תזונה ביום 25/11/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותה בת שנה וחצי, וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

הוידה הובאה לקבורה ביום 27/11/49 בבית העלמין מחנה דוד.

מהמכתבים שנשלחו מבית העולים עין שמר, עולה כי שמה של הוידה שובש, דבר העשוי להסביר מדוע הדיווח על פטירתה הגיע לבית העולים עין שמר באיחור, רק במהלך חודש פברואר 1950.

אין ספק בזיהויה של הוידה וזאת בהצלבה עם מספר תעודת העולה 51991, שם האב ופרטים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של הוידה יחיא 4150091.

הנדון: תורכיה (טורקיה) בת חיים ובתיה (בדרה) דאר
תיק מספר 193/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רצון דהר, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם תורכיה שהיתה כבת שנתיים וחצי. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

ביום הגיעם למחנה, שמר עליה אחיה שהיה כבן 16. למקום הגיעה אחות מהמחנה ולקחה את תורכיה עימה בטענה שהינה חולה.

שבוע לאחר מכן נאמר להורים כי תורכיה נפטרה והודעה על כך אף נמסרה ברמקול המחנה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 53533), לפיה "חיים יוסף ובדרה דאר" וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 23/9/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין. כן צוין כי טורקיה היתה בת שנתיים וחצי בהגיעה ארצה.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 645 ולתעודת עולה מספר 53533, ממנו עולה כי חיים יוסף ובדרה דאר וילדיהם עלו ארצה ביום 23/9/49.

3. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים דג'אני, לפיו "דר יוסף תורכיה" ממחנה העולים ראש העין אושפזה ביום 23/9/49 בהיותה בת שנתיים וחצי ונפטרה ביום 25/9/49.

4. בידי הוועדה העתק של גיליון המחלה מבית החולים דג'אני, לפיו "תורכיה יוסף דר" ממחנה העולים ראש העין אושפזה ביום 24/9/49 בהיותה בת שנתיים וחצי. כן צוין בגיליון המחלה: "מצב נוכחי: הילדה במצב כללי קשה מאוד אטרופית אפטיית עם קצב נשימה חריף" "...ריאות אטומות..."

הילדה נפטרה ביום 25/9/49 בשעה 23:30.

5. הוועדה איתרה יומן נפטרים של בית החולים דג'אני ובו רשימת ילדים ממחנה ראש העין שנפטרו וביניהם "יוסף דר תורכיה" בת שנתיים וחצי שנפטרה ביום 25/9/49.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "תורכיה יוסף דר" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום 25/9/49 בבית החולים ליולדות וילדים יפו (דג'אני), בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ומלריה.

7. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "תורכיה יוסף דר" ממחנה ראש העין נפטרה ביום ג' בתשרי תש"י ובאותו יום הובאה לקבורה בבית העלמין קריית שאול.

8. הוועדה איתרה יומן קבורה מקורי של בית העלמין תל אביב-יפו, לפיו "כלי שם טורקיה יוסף" נפטרה בהיותה בת שנתיים וחצי והובאה לקבורה ביום 27/9/49 בגוש 4, אזור 3, שורה 4, קבר מספר 13.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תורכיה (טורקיה) בת חיים ובתיה דאר נפטרה ממלריה ודלקת ריאות ביום 25/9/49 בבית החולים דג'אני בהיותה בת כשנתיים, וזאת יומיים לאחר עלייתה לארץ.

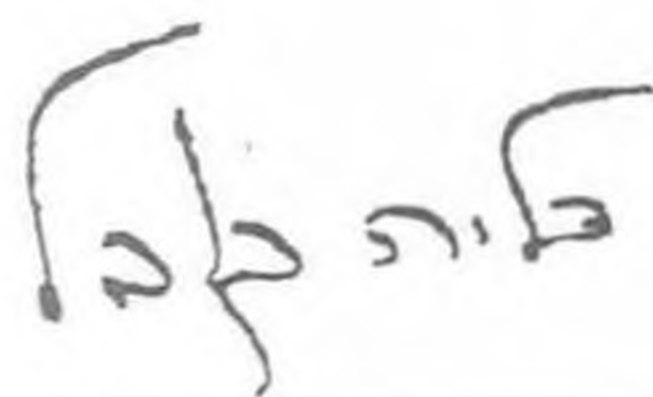
תורכיה (טורקיה) הובאה לקבורה ביום 27/9/49 בבית העלמין קריית שאול גוש 4, אזור 3, שורה 4, קבר מספר 13.

על אף השיבוש הקל ואי ההתאמה בין התאריך העברי ללוח הלועזי אין ספק בזיהויה של תורכיה (טורקיה) ובמועד פטירתה - 25/9/49 וקבורתה יומיים לאחר מכן.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של תורכיה.
מספר ת.ז. של האב חיים דאר 1055384.
מספר ת.ז. של האם בדרה דאר 1055385.

הנדון: שמעה בת סלם סלימן וטריה אבדר (עבדר)
תיק מספר 194/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום אבדר, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן באוקטובר שנת 1949 והתגוררה במחנה ראש העין א'.

בבואה של המשפחה למחנה נלקחה שמעה לבית התינוקות. לאם נאמר לחזור למחרת להיניקה. בבואה למחרת לבית התינוקות נמסר לה ששמעה נלקחה לבית החולים סרפנד.

ההורים ניסו לאתר אותה בבית החולים סרפנד אך היא לא נמצאה. הם הופנו למספר בתי חולים, אך גם שם לא אותרה שמעה.

כעבור ארבעה חודשים פנו ההורים בתקיפות לאחות הראשית של בית התינוקות בראש העין, וזו מסרה להם ששמעה נפטרה לפני שלושה וחצי חודשים.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לדברי המשפחה על פי מסקנות הוועדות הקודמות נמצא כי שמעה נקברה בבית העלמין סגולה קבר מספר 34. אלא שהמשפחה בדקה בספר החלקות של חברה קדישא ומצאה שבקבר הנ"ל רשום ילד אחר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום כרטיס מספר 522 לפיו סלם סלימן וטריה אבדר עלו ארצה עם שני ילדיהם. כן צוין שם כי שמעה הייתה בת שנתיים בהגיעה ארצה.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי שמעה סלם סלימן אבדר ממחנה עולים ראש העין ב' אושפזה ביום 22/10/49 בהיותה בת שנה וחצי ונפטרה 20 שעות לאחר קבלתה, ביום 23/10/49.

3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה שמעה סלימן אבדר מבית העולים ראש העין נפטרה ביום 23/10/49 בבית החולים הצבאי מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: התקף לב, דלקת ריאות ודלקת מעיים.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו שמעה סלימן אבדר ממחנה ראש העין נפטרה ביום ל' בתשרי תש"י, 23/10/49, בבית החולים מספר 5 בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: התקף לב, דלקת ריאות ודלקת מעיים.

5. הוועדה איתרה יומן נפטרים של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי שמעה סלימן אבדר נפטרה ביום 24/10/49, בהיותה בת שנה וחצי.

6. הוועדה איתרה מכתב הפניה לקבורה מטעם מנהל בית עולים ראש העין א' מיום 24/10/49 לחברה קדישא פתח תקווה, ובו בקשה לסדר את קבורתה של שמעה סלימן אבדר כאשר ההוצאות יהיו על חשבון הסוכנות היהודית.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו שמעה סלימן עבדר ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שנה ושישה חודשים, סיבת המוות התקף לב ודלקת ריאות. שמעה הובאה לקבורה בבית העלמין שבפתח תקווה ביום א' בחשון תש"י.

8. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי שמעה סלימן עבדר נפטרה בהיותה בת שנה במחנה העולים ראש העין, והובאה לקבורה ביום א' בחשון תש"י 24/10/49 בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 39.

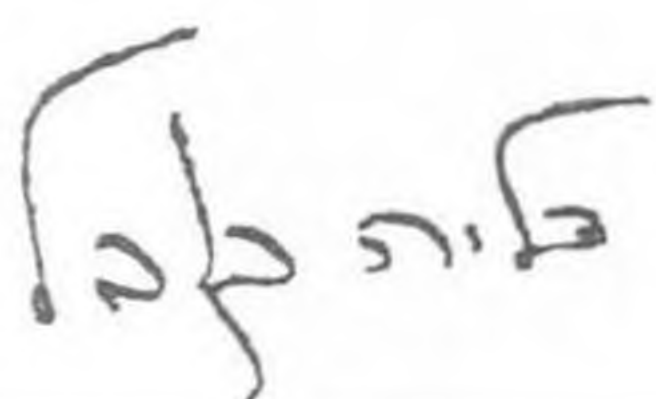
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעה בת סלימן טרייה אבדר נפטרה ביום 23/10/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), כתוצאה מהתקף לב, דלקת ריאות ודלקת מעיים.

שמעה הובאה לקבורה ביום 24/10/49 בבית העלמין סגולה חלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 39.

רישום מספר חלקת הקבר הינו מספר 39 ולא כפי שנמסר למשפחה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')	דליה קובל, שופטת(דימ')	דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה	חברת ועדה	חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמעה 041487117.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלום (דוד) וזהרה מכוריש (מגוריש)
תיק מספר 196/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום (דוד) מכוריש, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 והתגוררה בראש העין.

כעבור זמן מה, ילדה אשתו בן בבית החולים אסף הרופא. האם לא ראתה את בנה לאחר הלידה. כעבור יומיים שלושה קיבל האב מברק לפיו אשתו ילדה בן.

בהגיע האב לבית החולים ניגש למשרד ושם נאמר לו כי נולדה לו בת. האב הראה לפקיד את המברק שקיבל, לפיו נולד לו בן. הפקיד אישר זאת ומסר לו כי בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים בנוגע לתינוק.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האב "סלם דוד מגוריש" עלה ארצה ביום 1/11/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה, לפיו "סאלם דוד מגוריש" תעודת עולה 55122 עלה ארצה ביום 1/11/49 כרוק.
3. הוועדה איתרה מסמך מבית הדין הרבני, לפיו "סאלם בן דוד מגוריש (מכוריש)" נישא במהלך חודש סיון תש"י.
4. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו האם "זהרה (שחרה) מגורש" מראש העין מחנה ב' אוהל 137 אושפזה ביום 28/8/51 בהיותה בת 14 שנים ושוחררה מבית החולים ביום 31/8/51.
5. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנה עולה כי "בן מגורש (שחרה) זהרה" "נולד מת" ביום 28/8/51.

מסקנות הוועדה:

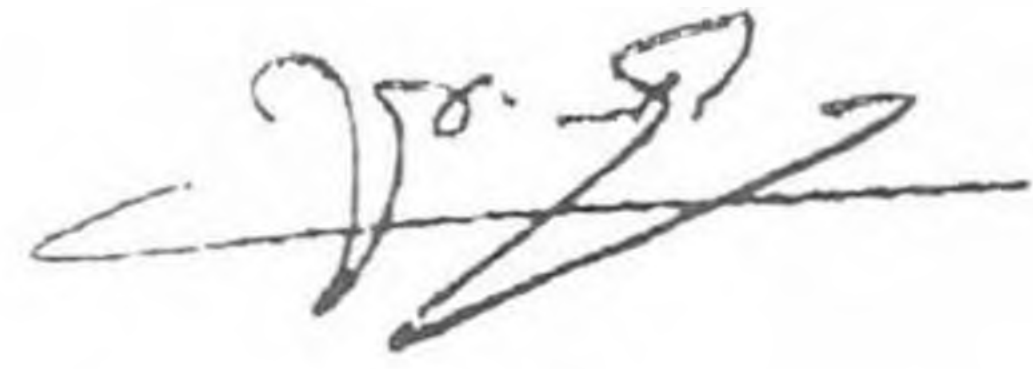
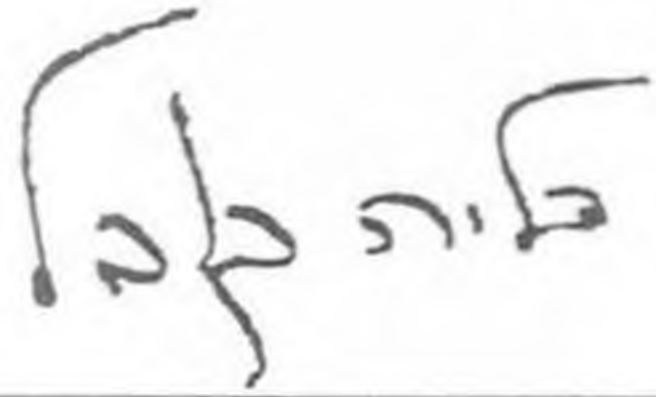
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של שלום וזהרה מכוריש (מגוריש) נולד מת בבית החולים אסף הרופא ביום 28/8/51.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלום דוד מכוריש (מגורש) 4147968.
מספר ת.ז. של האם זהרה מכוריש (מגורש) 256628/ד'.

הנדון: סועאד בת עזרא ורזנה חדר
תיק מספר 197/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עזרא חדר, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעיראק בשנת 1951 יחד עם סועאד בהיותה בת ארבעה חודשים. המשפחה שוכנה בשער העלייה.

כשלושה ימים לאחר עליית המשפחה, חשה סועאד ברע ונלקחה על ידי אביה לבית החולים רמב"ם. בהגיעם לבית החולים שאל הרופא את האב אם הוא מוכן למכור לו את סועאד. לאחר מכן הושארה סועאד בבית החולים וההורים שבו למחנה.

עשרה ימים לאחר מכן המשפחה התבקשה לעבור לגור במקום קבע, וההורים נסעו לבית החולים לקחת את סועאד. בבית החולים נאמר להם כי על סועאד להישאר שם וכשתכריא תוחזר אליהם למקום מגוריהם החדש.

ארבעים יום לאחר מכן משלא נשלחה סועאד לבית ההורים, נסעו הוריה לבית החולים ושם נאמר להם כי במקום לא אושפזה תינוקת בשם זה. מאז לא ידוע להורים מה עלה בגורלה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 032632) שמסרה המשפחה, לפיה עזרא ורזנה חדר וילדיהם עלו ארצה ביום 22/4/51. כן צוין כי "סועד" נולדה בשנת 1951 והיתה בת ארבעה חודשים בעת עלייתה ארצה.
2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "סועד חדר" מבית העולים שער העלייה נפטרה ביום 17/5/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שישה חודשים.
- סיבת המוות: מחלת לב.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי "סועד חדר" מבית העולים שער העלייה נפטרה ביום 17/5/51 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת שישה חודשים.
- סיבת המוות: מחלת לב.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד חיפה, ממנו עולה כי "סועד חדר" מבית העולים שער העלייה נפטרה בהיותה בת שמונה חודשים והובאה לקבורה ביום 18/5/51 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

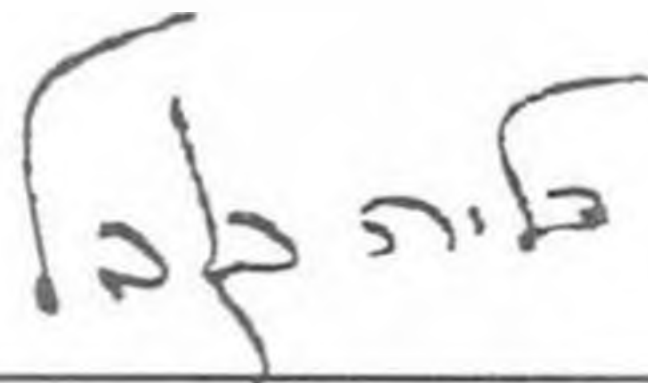
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סועאד בת עזרא ורזנה חדר נפטרה כתוצאה ממחלת לב ביום 17/5/51 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת כשישה חודשים, וזאת כחודש לאחר עליית המשפחה ארצה.

סועאד הובאה לקבורה ביום 18/5/51 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סועאד 071688360.

הנדון: לולוה בת יוסף ושמעה עמר
תיק מספר 198/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמעה עמר, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם לולוה בהיותה בת שנה וחצי ושוכנה במחנה ראש העין ב'.

שישה חודשים לאחר מכן נלקחה לולוה למרפאת המחנה לשם קבלת חיסון. בהגיעם למקום נלקחה לולוה מידי אמה ונמסר לה כי היא מועברת לבית החולים צריפין וכי תוחזר לה למחרת.

למחרת היום ניגשה האם לאחות במרפאה ושאלה אותה לשלום בתה, אך לא קיבלה כל תשובה. מספר ימים לאחר מכן נמסר לאם כי לולוה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לדבריה ביום 10/4/94 מסמך ממשרד הפנים לפיו לולוה תעודת זהות 1-4150900-0 נולדה בשנת 1947 ונפטרה ביום 00/08/50.

ממצאי החקירה

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו לולוה עמר נולדה בשנת 1947.

2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 39388, לפיה יוסף חיים ושמעה עמר ובתם לולוה עלו ארצה בחודש אוקטובר 1949 ועברו להתגורר בבית העולים ראש העין ב'.

כן צוין כי לולוה היתה בת שנתיים בהגיעה ארצה.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 39388 וכרטיס מספר 1310, לפיו "יוסף חיים ושמעה עמאר" עלו ארצה ביום 30/10/49. כן צוין כי לולוה היתה בת שנתיים בהגיעה וכי נפטרה ביום 24/4/50.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לנושא כרטיס מספר 1310, לפיו לולוה בת יוסף חיים ושמעה עמר נפטרה ביום 19/4/50 בהיותה בת שנתיים.

5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין שערכה הסוכנות, לפיו "לולוה יוסף חיים עמר" נושאת כרטיס 1320 נפטרה ביום 19/4/50 בבית החולים מספר 5, בהיותה בת שנתיים.

6. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים תל השומר שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי "לולוה בת יוסף עמר חיים" מראש העין ב' אושפזה ביום 16/4/50 בהיותה בת שנתיים באכחנה של דלקת ריאות. כן צוין כי חמישה חודשים לפני אשפוזה עלתה לולוה ארצה.

7. בידי הוועדה הודעת פטירה של בית החולים תל השומר שמסרה המשפחה, לפיה "גולה יוסף חיים עמר" מראש העין ב' נפטרה ביום 17/4/50 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת שנתיים.

8. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "לולה יוסף חיים עמר" מבית העולים ראש העין ב' נפטרה ביום ל' בניסן תש"י 17/4/50 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

9. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים מספר 5 (תל השומר), לפיו "לולה יוסף חיים עמר" נפטרה בהיותה בת שנתיים וגופתה נותחה ביום 18/5/50 וצוין כי היא נפטרה כתוצאה מפגיעות בריאות בכבד בטחול ובמוח.

10. הוועדה איתרה רשימת נפטרים שערכה חברה קדישא פתח תקווה, לפיה לולה יוסף חיים עמר נפטרה בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה במהלך חודש אפריל 1950.

11. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "לוליה בת יוסף חיים עמר" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בבית החולים מספר 5 תל ליטווינסקי (תל השומר), בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה ביום ד' ב' באייר תש"י 19/4/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה י"ז, קבר מספר 2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי לולה בת יוסף ושמעה עמר נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ופגיעה במוח ביום 17/4/50 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת שנתיים וזאת כחמישה חודשים לאחר עלייתה ארצה.

לולה הובאה לקבורה ביום 19/4/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה י"ז, קבר מספר 2.

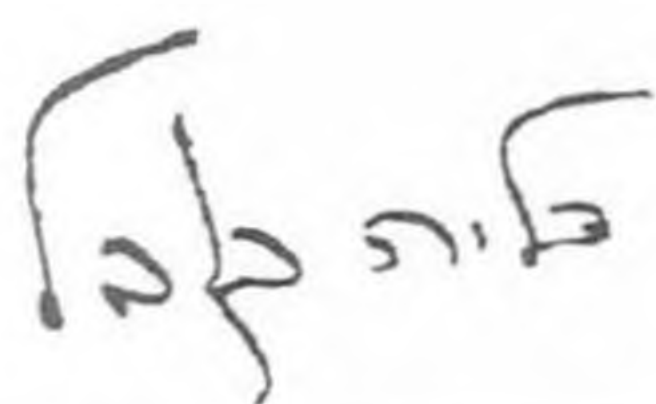
הוועדה מסתמכת על הודעת הפטירה המקורית של בית החולים תל השומר לגבי מועד פטירתה של לולה.

אין ספק בזיהויה של לולה למרות השיבוש הקל בשמה ברישומים אחדים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של לולה עמר 041509001.

הנדון: אברהם בן בנימין וסולטנה שם-טוב
תיק מספר 199/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סולטנה שם-טוב, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1949 ושוכנה בבאר יעקב ומשם עברה למושב נוה ימין.

אברהם נולד במהלך חודש ספטמבר 1950 במושב נוה ימין. בהיותו בן שמונה חודשים חלה אברהם ונלקח על ידי הוריו לבית החולים פרדס כץ. ההורים השאירו אותו לשם קבלת טיפול רפואי וכשחזרו למחרת היום נאמר להם כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר. לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של אברהם.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי אברהם בן בנימין וחנה שם-טוב מנוה ימין נולד ביום 10/9/50 בבית היולדות כפר סבא.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אברהם בן בנימין וחנה שם-טוב מנוה ימין נולד ביום 10/9/50 בבית היולדות כפר סבא. משפחתו התגוררה בנוה ימין.

3. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים פרדס כץ (בני ברק), ממנו עולה כי אברהם שם-טוב ממושב נוה ימין התקבל לאשפוז ביום 22/12/50 ונפטר ביום 23/12/50, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אברהם שם-טוב ממושב נוה ימין, נפטר ביום 23/12/50 בבית החולים הממשלתי בני ברק (פרדס כץ), בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: רעלת.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 09760, ממנו עולה כי שם-טוב אברהם ממושב נוה ימין נפטר כתוצאה מרעלת, בהיותו בן עשרה חודשים, ונקבר בתל אביב.

6. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי אברהם בן בנימין שם-טוב ממושב נוה ימין נפטר בבית החולים פרדס כץ (בני ברק), בהיותו בן שלושה חודשים, ונקבר ביום י"ד בטבת תשי"א בבית העלמין קריית שאול אזור א' 1, שורה 8, קבר מספר 9.

כן צוין בסמוך לגילו של אברהם "ברשיון כתוב 10 חוד' בטעות".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן בנימין וסולטנה שם-טוב נפטר ביום 23/12/50 בבית החולים הממשלתי פרדס כץ כתוצאה מרעלת, בהיותו בן שלושה חודשים.

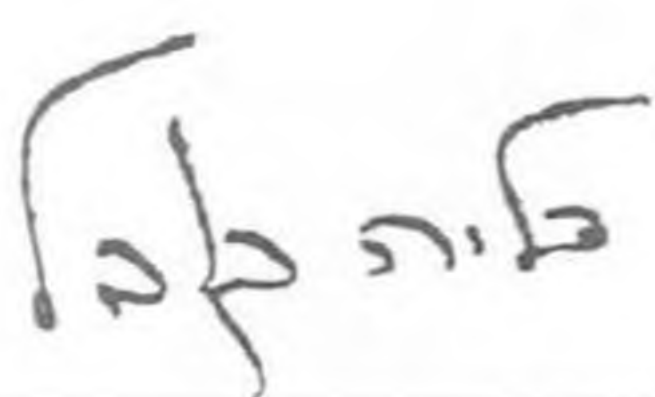
אברהם הובא לקבורה ביום 23/12/50 בבית העלמין קרית שאול אזור א' 1, שורה 8, קבר מספר 9.

באשר לגילו של אברהם, הרי שכרישיון הקבורה מצוין גילו כעשרה חודשים אך בתעודת הקבורה תוקן גילו לשלושה חודשים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אברהם 05025195-8.

הנדון: רחל בת יצחק ומזל עטייה
תיק מספר 200/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל עטייה, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מלוב ביום 12/1/50, יחד עם רחל שהיתה כבת חודש וחצי. המשפחה התגוררה במחנה העולים פרדסיה.

כעבור שלושה חודשים חלתה רחל בברונכיט ואושפזה בבית החולים בפרדסיה. לאחר זמן מה כשהגיעו ההורים לבקרה לא נמצאה במקום. ברור שערכו העלה כי רחל הועברה לבית החולים דג'אני ביפו.

ההורים ביקרו את רחל במשך שלושה חודשים בבית החולים דג'אני פעמיים בשבוע. באחד מהביקורים מסר הרופא למשפחה כי רחל משוחררת.

היות וההורים עברו דירה למושב עזריה ביקשו מהרופא שרחל תישאר עוד מספר ימים.

כששבו לקחתה נמסר להם כי רחל נפטרה והובאה לקבורה שבוע לפני כן. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 1539), לפיה יצחק ומזל עטייה (כך במקור) עלו ארצה ביום 12/1/50. כן צוין כי רחל נולדה בשנת 1949.
 2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו רחל בת יצחק עטייה נולדה בלוב בשנת 1949. כן צוין כי משפחתה עלתה ארצה ביום 12/1/50.
 3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה רחל בת יצחק עטייה נולדה בטריפולי והועברה מבית החולים לילדים ד' בבית ליד לבית החולים ליולדות וילדים ביפו שם אושפזה ביום 15/6/50. כן צוין כי רחל נפטרה ביום כ"ו באלול תש"י 8/9/50, בהיותה כבת עשרה חודשים.
- סיבת המוות: אסטמה, אטרופיה.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי רחל בת יצחק עטייה עברה מבית החולים לילדים ד' בית ליד לבית החולים הממשלתי ליולדות יפו, שם נפטרה ביום כ"ו באלול תש"י, 8/9/50, בהיותה בת עשרה חודשים.
 5. בידי הוועדה רישיון קבורה 09854, לפיו רחל עטייה מבית ליד נפטרה בהיותה בת עשרה חודשים.
 6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא קריית שאול, ממנו עולה כי רחל עטייה מבית ליד נפטרה ביום כ"ז באלול תש"י, בהיותה בת עשרה חודשים, והובאה לקבורה ביום כ"ח באלול תש"י באזור 1 א', שורה 5, קבר מספר 30.

מסקנות הוועדה:

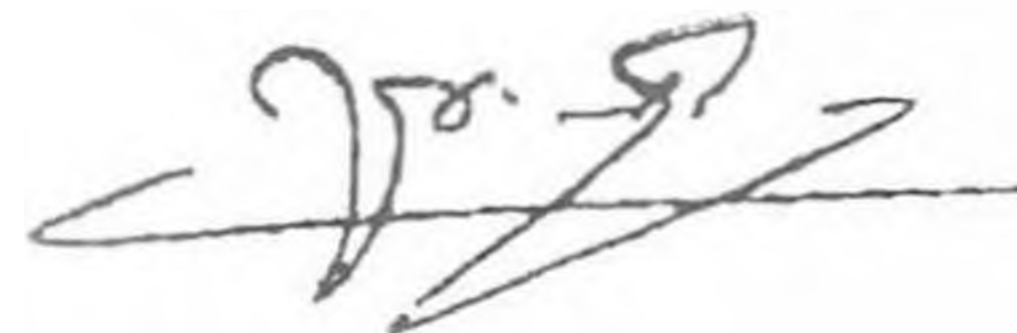
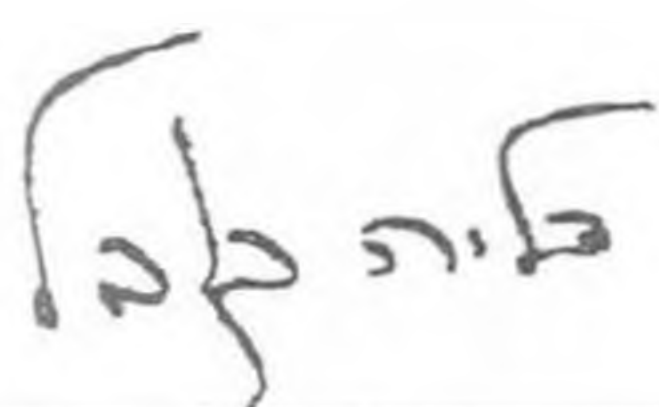
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת יצחק ומזל עטייה נפטרה ביום 8/9/50 בבית החולים (דג'אני) ליולדות וילדים ביפו, בהיותה בת עשרה חודשים.

רחל הובאה לקבורה ביום 10/9/50 בבית העלמין קרית שאול אזור 1 א', שורה 5, קבר מספר 30.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רחל 041231108.

הנדון: שלום בן משה וברכה מהצרי
תיק מספר 201/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' ברכה מהצרי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שלום בן שישה חודשים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר כניסת המשפחה למחנה עין שמר, הועבר שלום לבית התינוקות והאם באה להיניקו כל שעה.

חודשיים לאחר עליית המשפחה ארצה סבל שלום משילשולים ואחות בבית התינוקות נתנה לו זריקה ועל האם נאסר להיניקו.

באחד הימים כשבאה האם לבקר את שלום ראתה כי ילדים מוכנסים לשלושה אמבולנסים. לאם נאמר כי הילדים מועברים לחיפה וכי יוחזרו לבית התינוקות כעבור ארבעה ימים. ארבעה ימים לאחר מכן ניגשה האם למשרד המחנה כדי לברר אודות שלום ונאמר לה כי שלום נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה כי לא ניתן לקבוע דבר באשר לגורלו של שלום.

ממצאי החקירה:

בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56950 שמסרה המשפחה ממנה עולה כי מוסה יחיא וברכה מהצרי עלו ארצה ביום 23/11/49 ושוכנו במחנה עין שמר ב'.

יצוין כי בתעודה זו נרשם: "סלם" בן שישה חודשים "נפטר ביום 30/12/49".

מסקנות הוועדה:

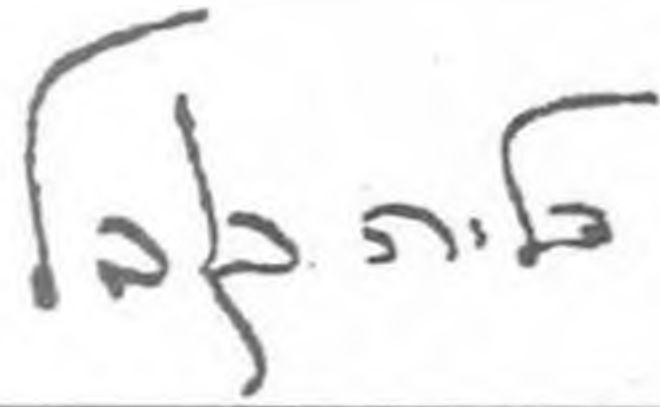
מן המידע לעיל ניתן לקבוע במידה מסוימת של סבירות כי שלום בן משה וברכה מהצרי נפטר ביום 30/12/49 בבית העולים עין שמר בהיותו בן שמונה חודשים וזאת כחודש ימים לאחר עלייתו ארצה.

מקום קבורתו של שלום לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מהצרי שלום 041597360.

הנדון: חיים בן אפרים ונעמי (נעמה) קרני
תיק מספר 202/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אפרים קרני, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם חיים בן ארבעת החודשים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר העלייה הועבר חיים לבית התינוקות בשל תנאי מזג האוויר הקשים. האם באה להיניקו מדי יום במשך ארבעה ימים וביום החמישי נאסר עליה להיכנס בטענה שהוא חולה, אך הותר לה לראותו מבעד לחלון.

מספר ימים לאחר מכן כשבאה האם לבקר את חיים נאמר לה כי נפטר והובא כבר לקבורה בכרכור.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי חיים בן אפרים קרני יליד 1949 עלה ארצה ביום 13/12/1949.

2. בידי הוועדה רשימה מודפסת של ילדים ממחנות עין שמר ופרדס חנה אותה ערך פקיד הסוכנות היהודית ובה מופיע השם "רוני חיים" מעין שמר ללא כל פרטים על מקום ותאריך הפטירה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה מסוימת של סבירות כי חיים בן אפרים ונעמי (נעמה) קרני נפטר.

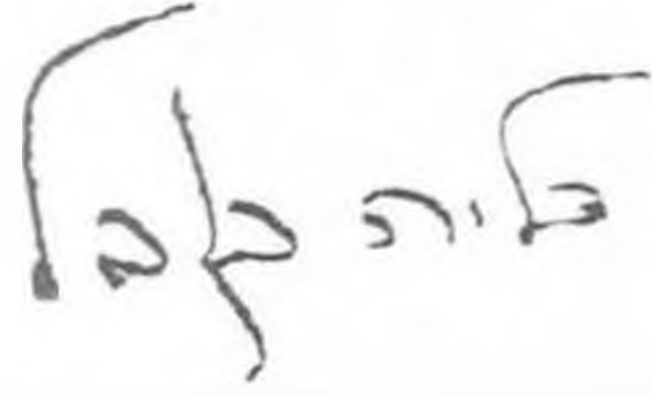
אין בידי הוועדה כל מידע היכול להצביע על סיבת המוות, תאריך הפטירה ומקום הקבורה.

יצוין כי שם המשפחה "רוני" המופיע ברשימת הנפטרים של הסוכנות היהודית אינו מקובל בקרב עולי תימן ועל כן סביר להניח כי רוני הינו שיבוש של השם קרני.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של קרני חיים.
מספר ת.ז. של האב אפרים קרני 1-04204031.
מספר ת.ז. של האם נעמה קרני 9-04204032.

הנדון: יעקב בן סעדיה וצלחה מדהלה
תיק מספר 203/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של זכריה מדהלה, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1951 יחד עם יעקב בן השנה. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עתלית ולאחר מכן עברה להתגורר בעין שמר.

שבועיים לאחר הגיעם למחנה עין שמר, הגיעו אחיות לאוהל המשפחה ואמרו לאם כי יעקב "רזה" וכי יש לקחתו לבית התינוקות. חודש ימים לאחר מכן, עברה המשפחה לגבעת ברנר ולהורים נמסר כי יעקב יועבר אליהם ברגע שיבריא. כעבור כחודש וחצי, הגיע לבית המשפחה אדם שאמר להם כי בנם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של יעקב.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת רישום של משרד העלייה ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 66423, לפיה האב סעיד סאלח מדהלה ואשתו צלחה צלח ושני בניהם יחיא ויעקב, עלו ארצה ביום 16/7/51. כן צוין כי יעקב נולד במהלך שנת 1950.

2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 66423, לפיה המשפחה שוכנה בשער מנשה ג' (עין שמר) ועברה להתגורר בגבעת ברנר.

3. בידי הוועדה מכתב הפניה נושא תאריך 28/10 המתייחס ל"יעקב מצהלה סעיד" תעודת עולה מספר 66423. המכתב נחתם בידי רופא ובו צוין כי יעקב סובל משילשולים. על גבי המכתב מצוין מס' 66423.

4. בידי הוועדה גיליון רפואי של בית החולים שער מנשה (עין שמר) ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 66423, לפיו "יעקב מדהלה סעיד" משער מנשה, אושפז ביום 28/10/51 ונפטר ביום 9/11/51, בהיותו בן עשרה חודשים.

כן נרשם כי:

"הילד נשלח בגלל שלשולים הוא דיסטרופי בן 10 חודשים האמא אומרת שהילד לא מקבל במשקל ולא מתפתח טוב מ-5 חודשים... ביום 8/11 הילד התחיל להקיא הילד נפטר ב-1:30 בבוקר".

5. בידי הוועדה גיליון מעקב של בית החולים שער מנשה, ממנו עולה כי "יעקב מצחלה סעיד" אושפז מיום 28/10 ונפטר ב-9/11, בהיותו בן עשרה חודשים.

6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "מצלחה סעיד" משער מנשה ג', נפטר ביום 9/11/51 בבית החולים שער מנשה כתוצאה מתת תזונה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב בן סעדיה וצלחה מדהלה, נפטר כתוצאה מתת תזונה ביום 9/11/51 בבית החולים שער מנשה עין שמר, בהיותו בן עשרה חודשים.

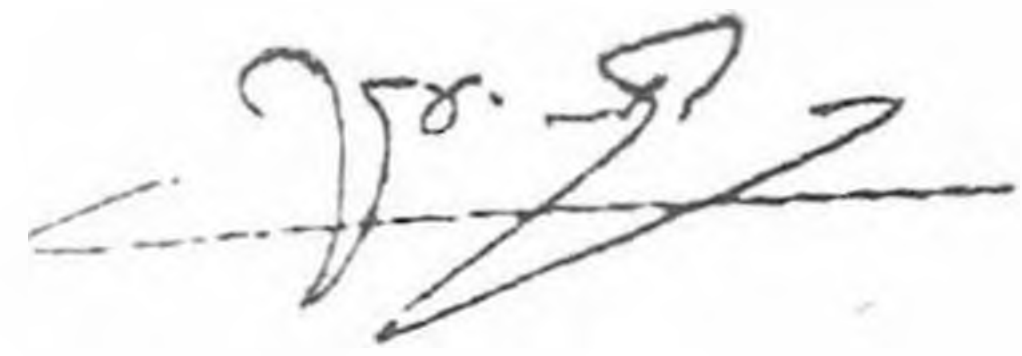
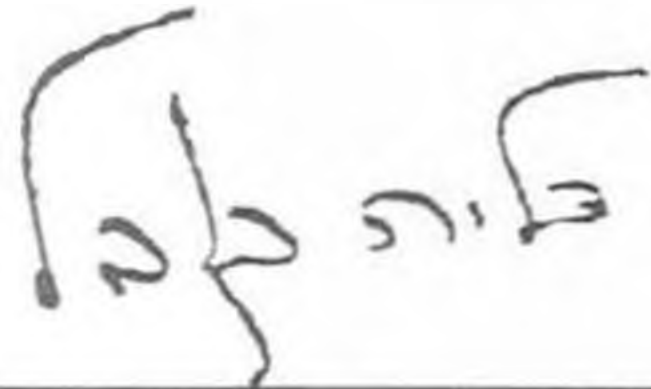
מקום קבורתו לא אותר.

אין ספק בזיהויו של יעקב, על אף השיבוש הקל ברישום בשם משפחתו וזאת בהצלבה עם הרישום של מספר תעודת העולה כפי שנרשם בחלק מן המסמכים וכן מפרטים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעקב מדהלה 07214564-2.

הנדון: משה בן יהושע ואהובה חצבני
תיק מספר 204/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מאיר חצבני, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מסוריה והתגוררה בחיפה.

משה נולד בשנת 1952. כשהיה משה בן ארבעה עשר חודשים סבל משילשולים והועבר על ידי הוריו לבית החולים רמב"ם חיפה. משה שהה בבית החולים רמב"ם במשך יומיים. כשבאו הוריו לבקרו ביום השלישי נמסר להם כי משה נפטר כתוצאה מדיזנטריה ובית החולים ידאג לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 615/53), ממנו עולה כי חצבני משה יהושע מרח' הקישון 22 חיפה נפטר ביום 4/7/53 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שלושה עשר חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד חיפה, ממנו עולה כי חצבני משה מחיפה הובא לקבורה ביום 5/7/53, בהיותו בן שלושה עשר חודשים. כן צוין רישיון קבורה מספר 615/53.

מסקנות הוועדה:

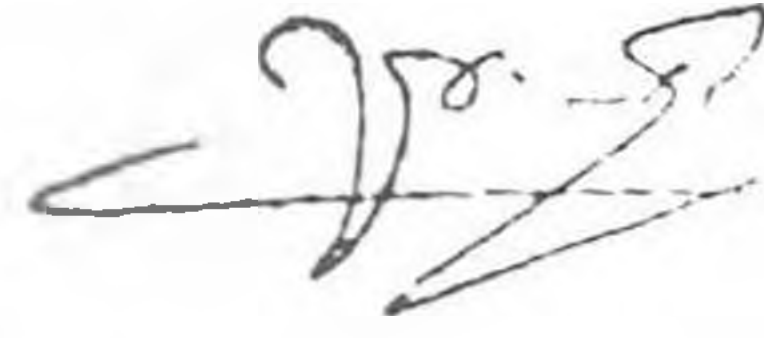
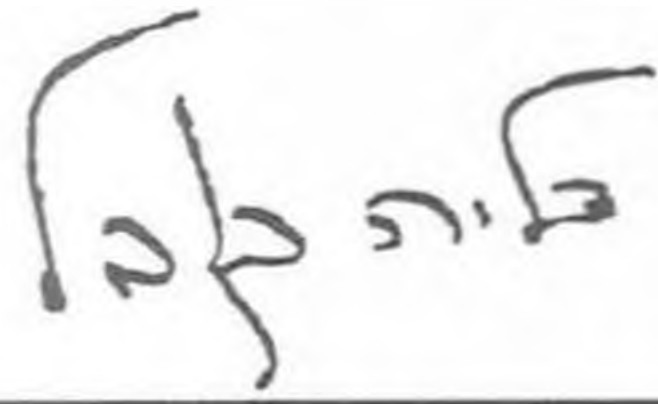
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי משה בן יהושע ואהובה חצבני נפטר כתוצאה משיתוק ילדים ביום 4/7/53 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שלושה עשר חודשים.

משה הובא לקבורה ביום 5/7/53 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של משה 051265197.

הנדון: יצחק בן עזרי ושרה גיאת
תיק מספר 205/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר חיים גיאת, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה בשנת 1949 לארץ מתימן, ושוכנה במחנה עין שמר ג'.

לאחר זמן עברה המשפחה להתגורר במעברת תלפיות בירושלים. במהלך שנת 1953 ילדה האם את בנה בבית החולים הדסה. האם ראתה את בנה בזמן הלידה. לאחר הלידה ביקשו ממנה להיניקו ובהגיעה לחדר התינוקות נמסר לה שהוא חש ברע.

שלושה ימים לאחר מכן נמסר לה מפי אחות שבנה נפטר. משהגיע האב לבית החולים ביקש לראות את גופת בנו, אך גם לו נאמר שהבן נפטר וכבר הובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת כהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

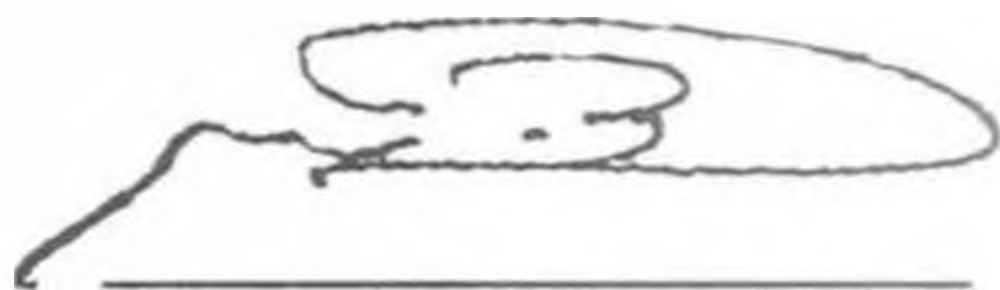
1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי בן של שרה ועזרי גיאת ממעברת תלפיות ירושלים, נולד ביום ד' בכסלו תשי"ב, 3/12/51, בבית החולים הדסה ירושלים.
 2. בידי הוועדה אישור ממחלקת הרשומות הרפואיות של בית החולים הדסה, לפיו גיאת שרה אושפדה ביום 3/12/51 וילדה בן במשקל 2.200 ק"ג שנפטר ביום 5/12/51.
 3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי בן של שרה גיאת ממחנה מעבר תלפיות ירושלים נפטר ביום 5/12/51 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן שלושה ימים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות (פג).
4. בידי הוועדה הזמנת קבורה מחברה קדישא "קהלת ירושלים", ממנה עולה כי התינוק של שרה ועזרי גיאת ממחנה המעבר תלפיות נקבר ביום ח' בכסלו תשי"ב, 7/12/51, בהר המנוחות חלקה י"ב, שורה ה', קבר מס' 71.

מסקנות הוועדה:

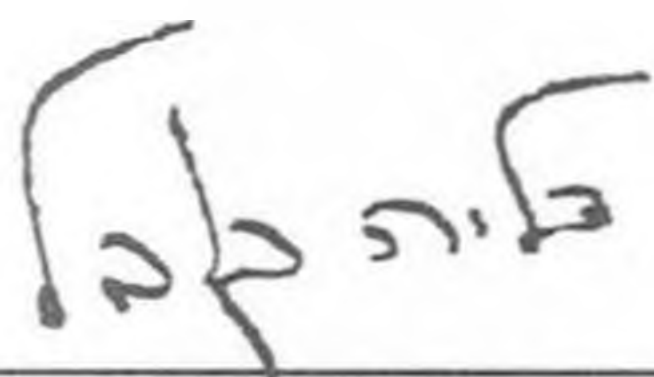
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן עזרי ושרה גיאת נפטר ביום 5/12/51 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן שלושה ימים.

יצחק נקבר ביום 7/12/51 בבית העלמין שבהר המנוחות חלקה י"ב, שורה ה', קבר מס' 71.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של יצחק.
מספר ת.ז. של האב עזרי 02006916.
מספר ת.ז. של האם שרה 042006924.

הנדון: מאיר בן יוסף ושושנה (שמעה) חמדי
תיק מספר 206/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמעה חמדי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1954 יחד עם מאיר בן השנה. המשפחה שוכנה במחנה שער העלייה.

עם בואם למחנה הועבר מאיר לבית התינוקות. האם באה לבקרו מידי יום. לאחר ימים מספר בבואה לבית התינוקות לא הורשתה להיכנס וראתה את מאיר מבעד לחלון.

שבוע לאחר מכן הועבר מאיר לבית החולים רמב"ם. האם באה לבקרו בבית החולים במשך שבוע. באחד הימים בהגיעה לא מצאה את מאיר במיטתו ולאחר בירור נמסר לה כי נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים לפיו מאיר חדל להיות תושב המדינה בחודש נובמבר 1962.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו "חמדי מאיר יוסף" משער העלייה נפטר ביום 28/8/54 בבית החולים חיפה, בהיותו בן עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות, ממנו עולה כי גופתו של מאיר חמדי נותחה ביום 30/8 ואובחן כי נפטר כתוצאה מדלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל ניתן לקבוע בוודאות כי מאיר בן יוסף ושמעה (שושנה) חמדי נפטר מדלקת ריאות ביום 28/8/54, בהיותו בן עשרה חודשים.

בירור בגנזך המדינה העלה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 15/5/54, היינו כשלושה חודשים קודם פטירתו של מאיר.

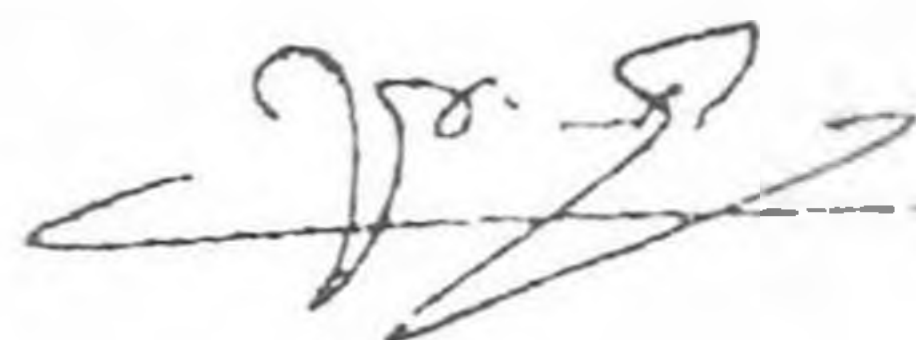
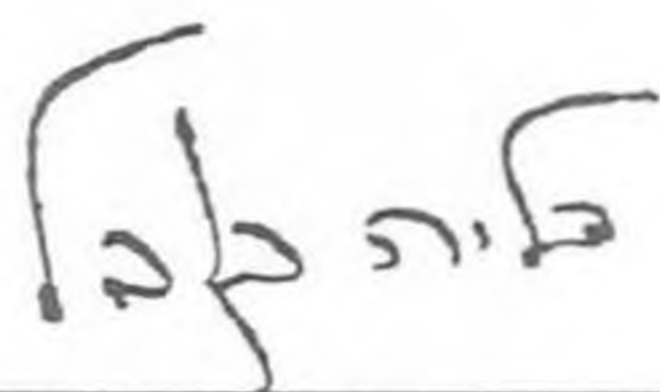
מקום קבורתו לא אותר.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מאיר 07571244-8.

הנדון: שלום בן יהודה ולאח שער
תיק מספר 207/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עזריאל שער אחי התינוק, נולד שלום במהלך חודש דצמבר 1948. המשפחה התגוררה באותה עת בנתניה שכונת בן ציון 24.

בהיותו בן שנה סבל שלום מחוסר תיאבון ונלקח לרופא המשפחה שנתן לו תרופת גלוקוזה. אלא שהתרופה גרמה לו לשילשולים והרופא הפנה אותו לבית החולים "הלל יפה". למחרת היום כשהגיע האב לבקרו לא מצא את שלום בבית החולים. כעבור יום נוסף משהגיע האב שנית לבית החולים נמסר לו כי שלום נפטר.

האב ביקש לראות את גופתו ונשלח לבדוק בחדר הקרור שבבית החולים. האב בדק, ומכיוון שלא מצא את גופת בנו שב לרופא וזה מסר לו כי שלום כבר הובא לקבורה בחלקת קבר עם ילדים נוספים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמו של שלום ומסמך ממשרד הפנים לפיו שלום מתגורר בשכונת בן ציון.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו שלום שער מנתניה אושפז ביום 1/9/49 ונפטר ביום 2/9/49.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי שער שלום בן יהודה מנתניה שכונת בן ציון נפטר ביום 2/9/49, בהיותו בן עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו שער שלום בן יהודה מנתניה שכונת בן ציון, נפטר בהיותו בן עשרה חודשים כתוצאה מדלקת מעיים והובא לקבורה בתל אביב.

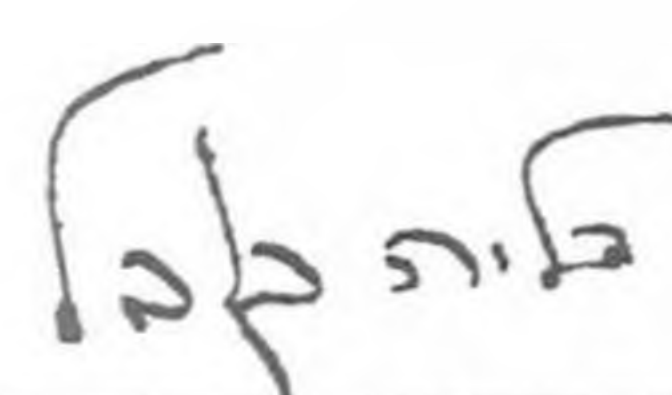
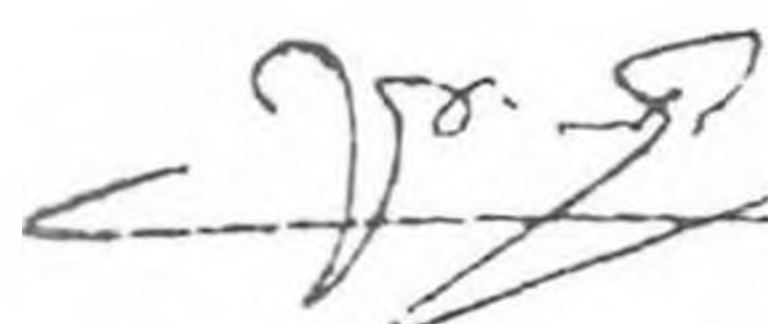
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול בתל אביב, ממנו עולה כי שלום שער בן יהודה נפטר בהיותו בן עשרה חודשים והובא לקבורה ביום ח' באלול תש"ט 2/9/49 בחלקה 1, שורה 4, קבר מספר 30.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלום בן יהודה ולאח שער נפטר מדלקת מעיים ביום 2/9/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן עשרה חודשים.

שלום הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 4, קבר מספר 30.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שלום שער 003278363.

הנדון: מזל בת שלום ושושנה (שמעה) שמעוני (חוסני) דוגמא
תיק מספר 209/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שמעוני (דוגמא), אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 יחד עם מזל בת החודשיים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה עין שמר, הועברה מזל לבית התינוקות. האם באה להיניק את מזל מידי יום במשך תשעה חודשים. יום אחד משבאה האם להיניק את בתה לא מצאה אותה במקום ונאמר לה כי לא ידוע להם היכן מזל. מבירור שערך האב התברר לו כי מזל הועברה לבית החולים תל השומר, אך משהגיע לשם נאמר לו כי מזל נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 60835 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי סלם יחיה חוסני ושמעה חסן עלו ארצה ביום 27/7/50 יחד עם משפחתם.

כן צוין כי מזל היתה בת שלושה חודשים עם עליית המשפחה.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי מזל בת יחיא חוסני עלתה ארצה ביום 27/7/50. כן צוין כי נולדה בשנת 1950 ועם עלייתה היתה בת שלושה חודשים.

3. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי מזל סלם יחיא "נפטרה".

יצוין כי התאריך 10/9/50 רשום בסמוך לשמה של מזל.

4. בידי הוועדה גיליון אשפוז של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי מזל חוסיני בת סלם מבית הילדים עין שמר התקבלה לטיפול ביום 10/9/50 בהיותה בת שבעה שבועות.

בגיליון זה נרשם: "הילדה נתקבלה לבית החולים בעין שמר לפני שבועיים... עם קוצר נשימה וכחלון... מצבה הורע ושלחו אותה אלינו...".

מצבה של מזל הידרדר והיא נפטרה ביום 12/9/50 יומיים לאחר כניסתה לבית החולים.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "מזל חוסני בת סלם יחיה" ילידת ה-7/1950 מבית העולים עין שמר ג', נפטרה ביום 12/9/50 בבית חולים מספר 5 (תל השומר).

סיבת המוות: זיהום בריאות ופגיעה במעיים.

6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "ילדה מזל בת סאלם יחיא חוסני" ממעברת עין שמר ג', נפטרה בבית חולים מספר 5 (תל השומר) בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה ביום ו', ד' בתשרי תשי"א 15/9/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 19.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת שלום ושושנה (שמעה) שמעוני (חוסני) דוגמא נפטרה כתוצאה מזיהום בריאות ופגיעה במעיים ביום 12/9/50 בבית החולים תל השומר, כשישה שבועות לאחר עליית המשפחה לארץ.

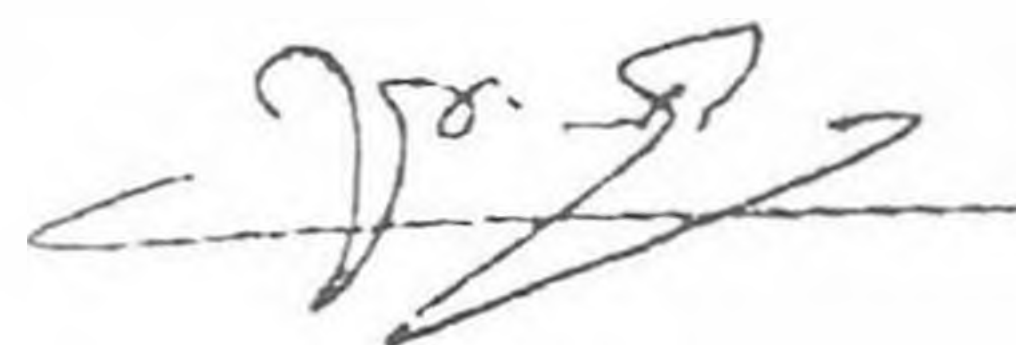
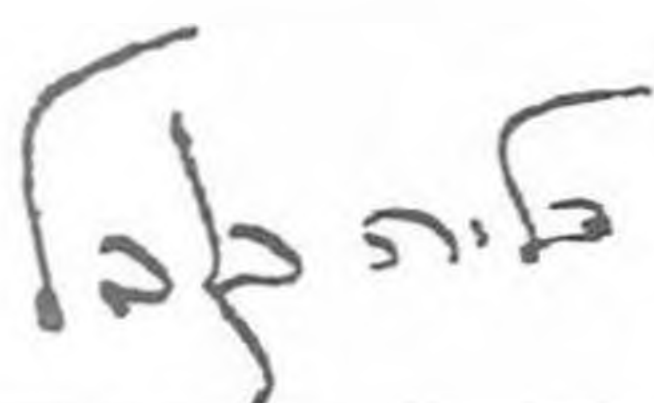
מזל הובאה לקבורה ביום 15/9/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 19.

בפנקס הפטירות של משרד הבריאות תל אביב (סעיף 5 לעיל) נרשם תאריך 7/50 כתאריך לידה במקום ליחסו למועד העלייה לארץ.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מזל חוסני 042959346.

הנדון: שושנה בת שלום (סאלם) ומזל (סעידה) קוטא
תיק מספר 210/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל קוטא, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ועברה להתגורר בעין שמר מחנה ב'. האם הייתה בין החודש השמיני לתשיעי להיריונה בבואה ארצה.

בתה שושנה נולדה בבית היולדות בחדרה. כשחזרו למחנה נלקחה שושנה לבית התינוקות שבמחנה א'. האם באה להיניקה מדי יום. שבוע ימים לאחר מכן כשבאה האם לבקרה נמסר לה כי שושנה חלתה והועברה לבית החולים ולא נמסרו פרטים נוספים.

שבועיים לאחר מכן הגיעה בחורה לאוהל המשפחה והודיעה כי שושנה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56448, לפיה "סאלם יחיא וסעידה קוט" ומשפחתו עלו ארצה ביום 14/11/49 ושוכנו במחנה עין שמר ב'.

2. הוועדה איתרה רשימת לידות מבית היולדות כפר ברנדייס ממנה עולה כי "סעידה אשת סלם יחיה קואיסה" ילדה ביום 28/11/49.

3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים רמב"ם שהוגש למשרד הבריאות, לפיו "שושנה בת יחיאל סלם" אושפזה בבית החולים ביום 12/12/49 עד ליום 5/1/50 באבחנה של דלקת מעיים ודלקת ריאות.

כן צוין כי משפחתה עלתה ארצה ביום 20/11/49.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "שושנה בת יחיאל סלם" מבית העולים עין שמר א' נפטרה ביום 5/1/50, בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, התייבשות ורעלת.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 23/50), ממנו עולה כי "בת יחיאל סלם" מעין שמר א' נפטרה ביום ט"ז בטבת תש"י 5/1/50 בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, התייבשות ורעלת.

6. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "בת יחיאל סלם" מבית העולים עין שמר נפטרה מדלקת ריאות בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה בחיפה.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "שושנה סלם בת יחיה" מבית העולים עין שמר א', נפטרה בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה ביום כ' בטבת 9/1/50 בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה מספר 23/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שושנה בת שלום (סאלם) ומזל (סעידה) קוטא נפטרה ביום 5/1/50 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת כחודש ימים.

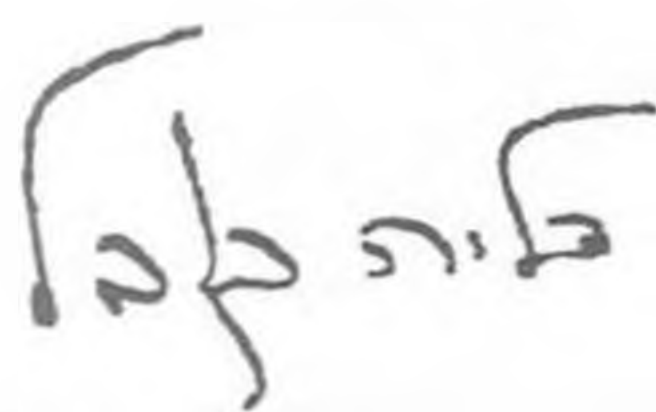
שושנה הובאה לקבורה ביום 9/1/50 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה רואה בתאריך הרשום בתעודת העולה (סעיף 1 לעיל) כקובע לגבי מועד עליית המשפחה לארץ.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שושנה קוטא.
מספר ת.ז. של האם: מזל (סעידה) קוטא 04159503-4.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן עווד ומרים נגר
תיק מספר 211/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עווד נגר, אב התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן והתגוררה במושב שתולים.

בשנת 1954 ילדה אם המשפחה בן בבית החולים קפלן. מיד לאחר הלידה הופרדה האם מבנה, וזמן מה לאחר מכן נמסר לאב המשפחה כי בנם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה כרטיס רפואי של קופת חולים שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי האם: "נגר מרים יעקוב" עברה טיפולים רפואיים וכי ילדה ביום 13/9/54.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי נגר מרים התקבלה למחלקת יולדות ביום 13/9/54 ועזבה ביום 26/9/54.

כן צוין במקום המיועד לרישום שם האב "בן מת".

מסקנות הוועדה:

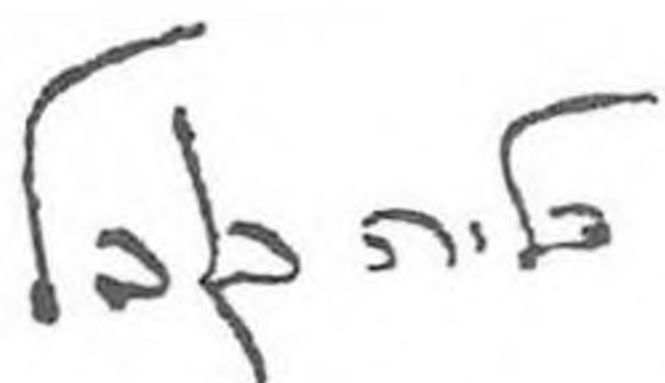
מן המידע לעיל עולה בסבירות גבוהה כי בן של עווד ומרים נגר נפטר בבית החולים אסף הרופא לפני מועד שחרורה של האם מאשפוז במחלקת היולדות.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של הילד.
מספר ת.ז. של האב עווד 4-138551.
מספר ת.ז. של האם מרים 4-138552.

הנדון: יצחק בן יוסף ושרה ג'מדני
תיק מספר 212/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של שרה ג'מדני, אם התינוק, נעלם בנה במחנה חאשד שבערן. עם הגיעם למחנה נלקחו שני בניה, ביניהם יצחק בן השנתיים, לבית החולים לשם קבלת טיפול רפואי.

באחד הימים בהגיעה למקום, נאמר לה כי בנה יצחק נפטר בלילה. האם ביקשה לראות את גופת בנה, אך היא נענתה בשלילה. זמן מה לאחר מכן, פגשה האם אישה שעבדה בבית החולים וזו מסרה לה כי בנה לא נפטר אלא נלקח במשאת בלילה עם ילדים נוספים.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים לגבי יצחק.

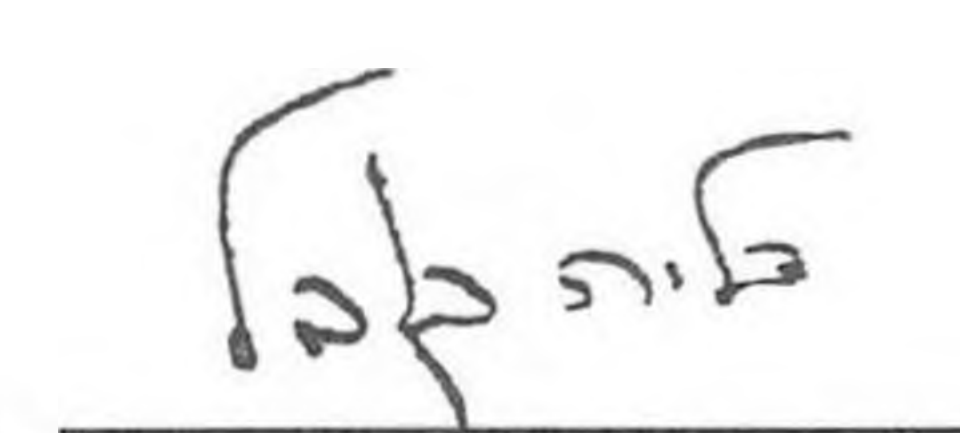
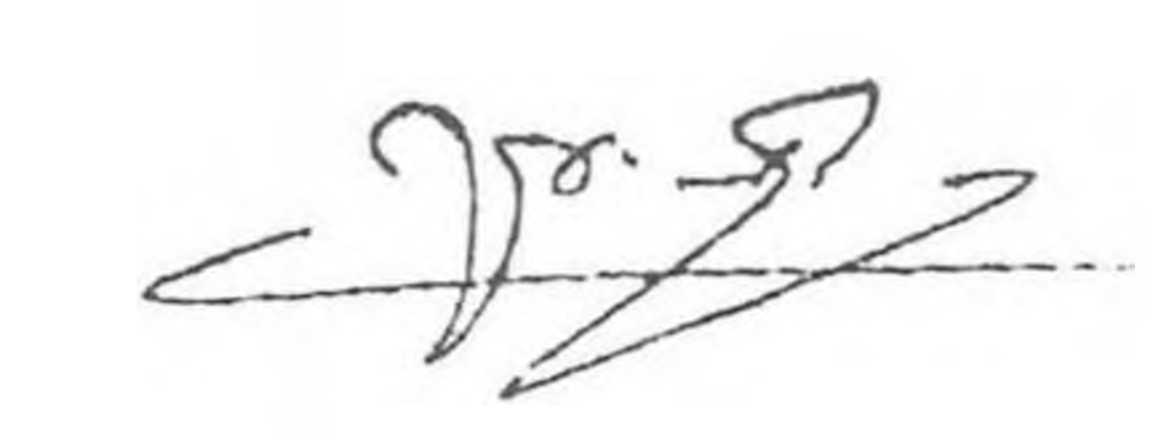
ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה רשימה של הג'וינט, לפיה יצחק יוסף בן השנתיים נפטר במהלך חודש אלול תש"ט.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה ברמת סבירות גבוהה כי יצחק בן יוסף ושרה ג'מדני, נפטר במהלך החודשים אוגוסט-ספטמבר 1949 (אלול תש"ט), בהיותו כבן שנתיים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יצחק ג'מדני.
מספר ת.ז. של האב יוסף ג'מדני 4196159.
מספר ת.ז. של האם שרה ג'מדני 4196160.

הנדון: ישראל בן שלום ורומיה ותרי
תיק מספר 213/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רומיה ותרי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, והתגוררה במחנה עין שמר.

במהלך שנת 1950 נולד לרומיה בן בבית החולים בחדרה. אחרי הלידה נלקח התינוק לבית התינוקות. לאחר מספר ימים נערכה לו הברית וניתן לו השם ישראל. האם ביקרה אותו במשך מספר ימים והיניקה אותו כשלוש פעמים.

לאחר מספר ימים נמסר למשפחה כי ישראל נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של בנם.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

בידי הוועדה פנקס פטירות מספר 50 של בית העלמין עין שמר, בו רישום נפטרים. בפנקס זה צוין מספר תעודת עולה 51369. כן צוין שם כי משפחתו של ישראל עלתה ארצה ביום 17/10, וישראל בן שלום יחיא ורומיה ותרי נולד ביום 9/12, נפטר ביום 26/12/49 והובא לקבורה בעין שמר.

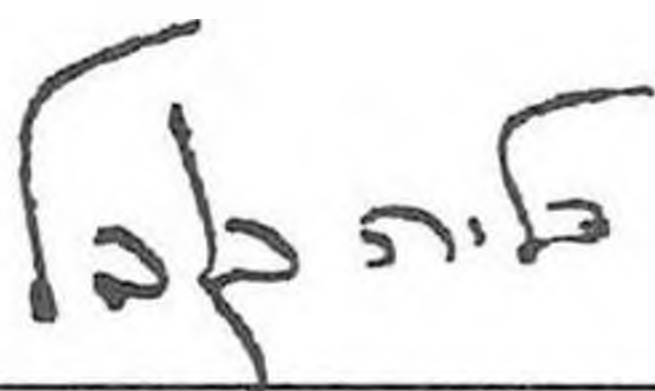
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן שלום ורומיה ותרי נפטר ביום 26/12/49 בהיותו כבן שלושה שבועות והובא לקבורה בעין שמר, כחודשיים לאחר עליית המשפחה.

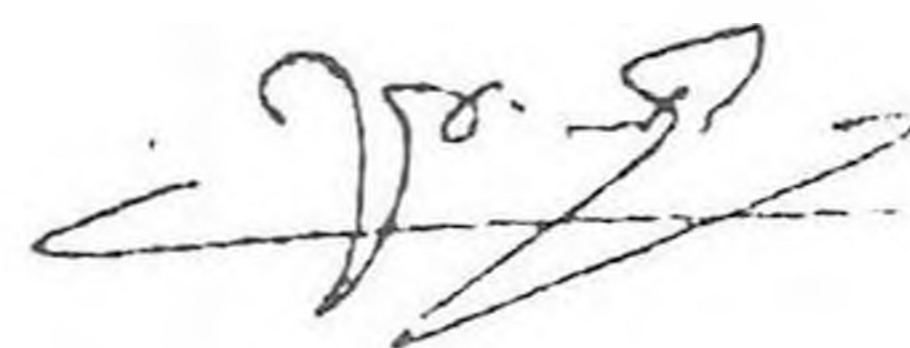
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ישראל 010768575.

הנדון: זהרה בת מעודה וסעדה צברי
תיק מספר 214/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סעדה צברי, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם זהרה. המשפחה התגוררה במחנה עתלית.

כחודשיים לאחר הגיעם למחנה נלקחה זהרה, שהיתה כבת שנתיים, מאוהל המשפחה יחד עם האם לבדיקה רפואית. במהלכה נאמר לאם שיש לזהרה חום וכי יש להעבירה לבית החולים רמב"ם.

זהרה אושפזה בבית החולים רמב"ם. יומיים-שלושה לאחר מכן משהגיע האב לא הורשה להיכנס וראה את זהרה דרך חלון. כעבור יומיים שבו ההורים לבקרה, אך לא ראו את זהרה. לאחר ברור, מסרה להם אחות ראשית במקום כי זהרה נפטרה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים לגבי זהרה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה מרשם תושבים של משרד הפנים מיום 20/5/51, לפיו מעודה צברי עלה ארצה עם משפחתו ביום 22/8/49. המשפחה התגוררה אותה עת בפרדסיה.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים רמב"ם בחיפה, ממנו עולה כי "זהירה מהובה" מבית העולים עתלית אושפזה ביום 16/12/49 בהיותה בת שנתיים ונפטרה ביום 25/12/49, סך הכול תשעה ימי אשפוז. כן צוין כי זהירה עלתה חמישה חודשים לפני כן.

סיבת המוות: תת תזונה חריפה.

3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים רמב"ם המופנה למשרד הבריאות, ממנו עולה כי "זהירה מהובה" עלתה ארצה ב-7/49 ואושפזה ביום 16/12/49 ונפטרה ביום 25/12/49, סך הכול תשעה ימי אשפוז.

סיבת המוות: תת תזונה חריפה ודלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "זהירה מהובה" מבית העולים עתלית נפטרה ביום 25/12/49, בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: תת תזונה חריפה ודלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "זהירה מהובה" מבית העולים עתלית נפטרה ביום 25/12/49 בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: תת תזונה חריפה.

6. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "זהירה מהודה" מבית העולים עתלית נפטרה בהיותה בת שנתיים, כתוצאה מתת תזונה חריפה, והובאה לקבורה בחיפה.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו התינוקת "מהורה זיזרה" מעתלית נפטרה ביום 15/12/49, בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה באותו יום בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהרה בת מעודה וסעדה צברי נפטרה ביום 25/12/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה בהיותה בת שנתיים, כאשר המשפחה התגוררה עדיין במחנה עתלית.

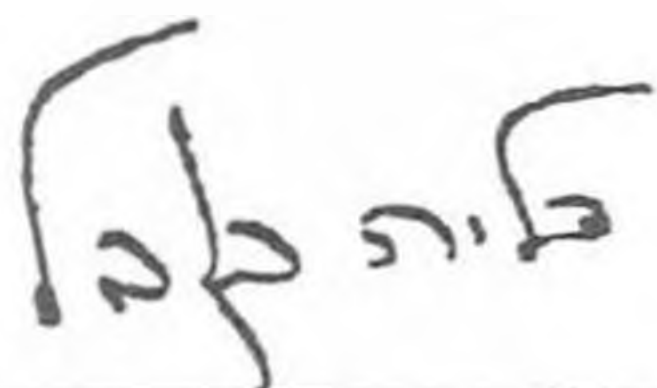
זהרה הובאה לקבורה באותו יום בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

השיבוש בשמה של זהרה אינו משנה את המסקנה בדבר הזיהוי הוודאי.

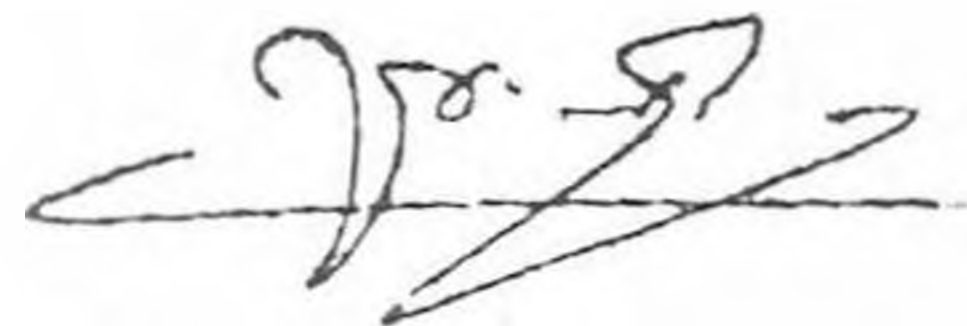
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של זהרה.
מספר ת.ז. של האב מעודה 30619422.
מספר ת.ז. של האם סעדה 30619431.

הנדון: שמואל בן יצחק סאלם עווד וצביה אחרק
תיק מספר 215/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רינה מקברט (אחרק), אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בספטמבר 1949 יחד עם שמואל בן השנה וחצי.

עם הגיעם לנמל התעופה, המשפחה נלקחה למחנה ראש העין ואילו שמואל בן השנה וחצי הועבר לבית חולים בשל דלקת עיניים. זמן קצר לאחר מכן נמסר למשפחה באמצעות מערכת הכריזה במחנה כי שמואל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה העתק מתעודת רישום כניסה לארץ שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "אחרק עווד" ואשתו קדיה עלו ארצה ביום 22/9/49 עם חמשת ילדיהם ששמותיהם מפורטים וביניהם שמואל.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה של מחנה ראש העין א', ממנו עולה כי "עוץ ישעיה אחרק" ואשתו צביה נושאי תעודת עולה מספר 53345 וכרטיס מספר 524, נכנסו למחנה ביום 22/9/49 עם חמשת ילדיהם. שמות ילדי בני הזוג זהים עם שמות הילדים בתעודת הרישום.

כן צוין כי שמואל היה בן שנתיים בהגיעו ארצה וכי נפטר.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה נוסף של מחנה ראש העין א', ממנו עולה כי "עואץ, ישעיה אחרק" ואשתו צביה נושאי תעודת עולה מספר 53345 וכרטיס מספר 524 עלו ארצה ביום 22/9/49 יחד עם חמשת ילדיהם. שמות הילדים זהים עם שמות ילדי בני הזוג בתעודת רישום הכניסה לארץ וביומן הכניסה כאמור בסעיף 2 דלעיל.

כן צוין כי שמואל היה בן שנתיים בהגיעו וכי "נפטר. תיק 111".

4. הוועדה איתרה יומן שנערך בבית החולים דג'אני יפו לגבי נפטרים ממחנה ראש העין, ממנו עולה כי "אחרק שמואל" נפטר ביום 24/9/49, בהיותו בן שנתיים. בהערות נרשם "תיק 111 מ' 524".

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי "אחרק שמואל" ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום 24/9/49 בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: תת תזונה חריפה.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין תל אביב-יפו, לפיו שמואל אחרק נפטר בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה ביום ה' בתשרי תש"ט 27/9/49 בבית העלמין קריית שאול גוש 4, אזור 3, שורה 3, קבר מספר 6.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמואל בן יצחק סאלם עווד וצביה אחרק נפטר כתוצאה מתת תזונה ביום 24/9/49 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותו בן שנתיים וזאת כיומיים לאחר עלייתו ארצה.

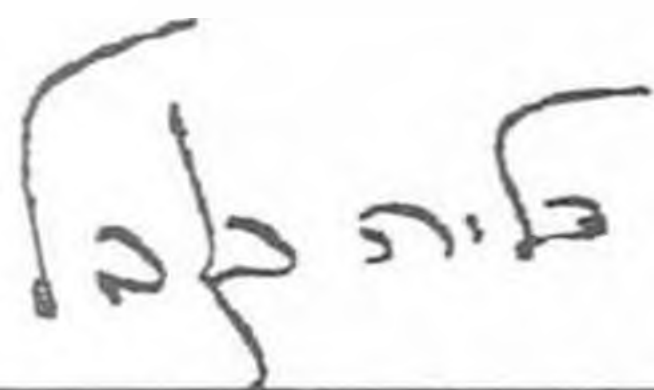
שמואל הובא לקבורה ביום 27/9/49 בבית העלמין קריית שאול גוש 4, אזור 3, שורה 3, קבר מספר 6.

אין ספק בזיהויו של שמואל על פי כל המסמכים למרות השיבוש הקל בחלק מן השמות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אחרק שמואל 30608582.

הנדון: רפאל בן שמעון ושמעה אהרון
תיק מספר 216/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ציון אהרון אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במרץ 1950 ושוכנה במחנה עין שמר, משם עברה לאלישיב שבעמק חפר.

רפאל נולד ביום 5/11/50 במעברת אלישיב. בהיותו כבן חצי שנה חלה רפאל והוריו לקחו אותו לרופא המחנה שהפנה אותו לאשפוז בבית החולים רמב"ם.

ההורים התלוו אליו בנסיעה לבית החולים ואחר כך חזרו לביתם. ימים מספר לאחר מכן קיבלה המשפחה הודעה מבית החולים על ידי נציג המחנה לפיה רפאל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לאחר שנים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של רפאל.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה (מספר 13955), לפיו שמעון אברהם ושמעה אהרון עלו ארצה ביום 1/3/50 ושוכנו בעין שמר. כן צוין כי רפאל נולד ביום 5/11/50.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו רפאל בן שמעון אברהם ושמעה אהרן נולד ביום 5/11/50. משפחתו התגוררה במעברת אלישיב.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "רפאל אברהם" ממעברת עמק חפר נפטר ביום 2/5/51, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "רפאל אברהם" ממעברת עמק חפר נפטר ביום כ"ו בניסן תשי"א, 2/5/51, בבית החולים בחיפה, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

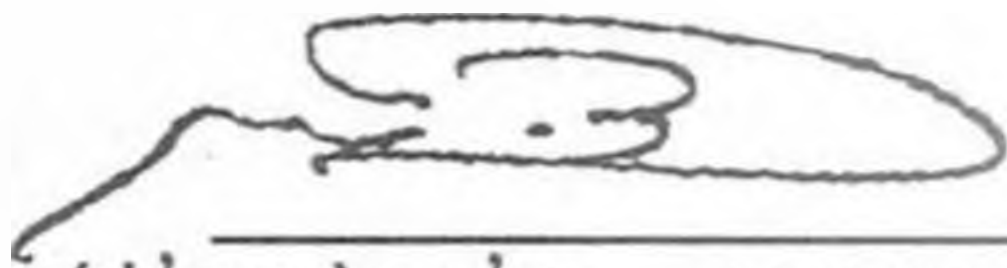
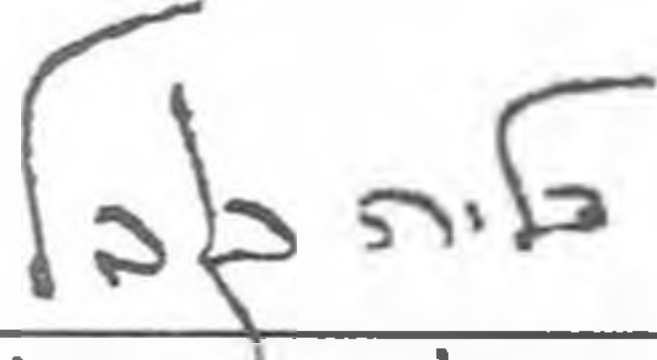
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רפאל בן שמעון ושמעה אהרון נפטר מדלקת ריאות ביום 2/5/51 בבית החולים בחיפה בהיותו בן שבעה חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

אין ספק בזיהויו של רפאל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רפאל 050214790.

הנדון: סעדה בת (צלח) צדוק שמעון ושודיה (ישועה) יהושע
תיק מספר 217/95

פרטי התלונה:

מעדותו של מר שמעון יהושע, אחי התינוקות, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סעדה בת ארבעת החודשים ושוכנה במחנה בית ליד.

מספר ימים לאחר הכניסה למחנה, נפטרה האם. בתום "השבעה", נאמר לאב כי סעדה שהושארה בבית התינוקות שבמחנה מפאת האכל, הועברה לבית תינוקות בנתניה. האב נסע לנתניה, אך שם נאמר לו כי בתו בבית דגן. כשהגיע לבית דגן, נאמר לו כי סעדה במחנה בית ליד.

האב חזר למחנה בית ליד ובשיחה שקיים עם מנהל בית התינוקות, נאמר לו כי אם אין הוא מצליח למצוא את בתו, סביר להניח כי היא נפטרה. משביקש האב כי תוצג בפניו תעודת פטירה כלשהי המעידה על מות בתו, פטר אותו מנהל המחנה בנימת זלזול ולעג.

האב לא ראה גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

מעדות שנגבתה מהאב במשטרת כפר יונה ביום 13/4/52, עולה כי עם עליית המשפחה ארצה, היתה סעדה בת ארבעה חודשים. בחודש תשרי חלתה והועברה לבית התינוקות שבמחנה ז'. שבועיים לאחר מכן נאמר לאב, כי בתו חולה מאוד והועברה לבית התינוקות שבמחנה ד', שם נאמר לאב בהגיעו כי היא איננה.

האב פנה למנהל המחנה, שאמר לו כי יחפש את סעדה, אלא שמאז נעלמו עקבותיה.

מעדות שמסר האב ביום 26/1/68 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי "המשפחה עלתה ארצה ביום 14/9/49 כשסעדה בת שלושה חודשים... שמונה ימים לפני העליה האשה חלתה. למרות היותה חולה היא היניקה את סעדה לפעמים... כשהגענו ארצה אשתי כבר הפסיקה להיניק את הילדה והילדה סבלה מרעב. היא אולי קיבלה קצת תה..."

לאחר שקם האב מהשבעה בעקבות פטירת אשתו, הוא עצמו חלה וכן בנו שמעון, כך שלא הספיק לבקר את בתו סעדה בבית התינוקות.

לדברי האב "ייצא איפה שביקורי הראשון בבית התינוקות היה 23/10/49". בבית התינוקות נאמר לו כי סעדה במצב קשה והיא הועברה לבית החולים שבמחנה. לאב נאמר כי אין צורך שילך לבית החולים ובקרום תוחזר לו סעדה.

האב הלך במשך שבועיים לבית התינוקות לשאול בשלום בתו, ובתום תקופה זו עבר להתגורר במחנה ראש העין. גם שם האב המשיך להתעניין מה עלה בגורלה של סעדה אך מעולם לא נודע לו מה קרה לה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54390, ממנה עולה כי "צלח שמעון ישוע" ואשתו שודיה, עלו ארצה ביום 14/9/49 יחד עם בתם סעדה בת השנה. כן נרשם בתעודה זו "אשתו מתה ביום 19/9/49 בפרדסיה".
2. בידי הוועדה רישום כניסה לארץ של משרד העלייה, ממנו עולה כי ישועה צאלח ואשתו שודיה, עלו ארצה ביום 14/9/49 יחד עם סעדה בת השנה.
3. בידי הוועדה מכתב מיום 16/1/50 שנשלח מהנהלת בית ליד - פרדסיה עבור מחלקת הקליטה של סוכנות היהודית, לפיו "אנו מעבירים אליכם רשימת העולים שנלקחו לבתי חולים ואין ביכולתנו לברר איפה הם נמצאים בקשתנו שתבררו בכל הבתי חולים בארץ ולהעביר אלינו רשימה ברורה מהחיים וכמו כן מהנפטרים שנפטרו בבתי חולים".
- כן צוין ברשימה זו בתחתית הדף שמה של "סעדה צלח שמעון יהושע" בת (4) חודשים, נשלחה לבית החולים ד'.
4. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בארכיוני בתי החולים, רישומי הפטירה של משרד הבריאות, רישומי קבורה ויתר מקורות המידע, אך לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלה של סעדה בת (צלח) צדוק ושודיה ישועה.

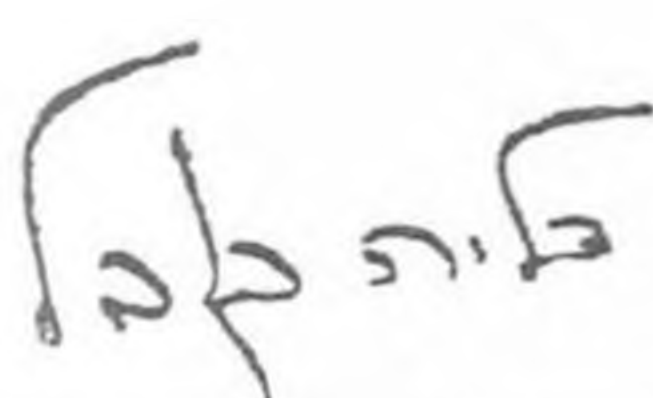
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של סעדה בת צלח ושודיה (ישועה) יהושע.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סעדה ישועה 069223/6.

הנדון: משה בן יצחק ואסתר חסין
תיק מספר 218/95

פרטי התלונה:

על פי עדותן של גב' סימה מלכי ואפרת יהושע, אחיותיו של הפעוט, עלתה המשפחה ארצה ממצרים ביום 22/12/50 יחד עם משה בן השנתיים שנולד ביום 16/12/48.

ביום 3/4/51, יצאו האם והסבתא החורגת לערוך קניות והפקידו את משה למשמרת בידי השכן. כשחזרו מהקניות נאמר להם על ידי השכן כי משה שיחק בחצר ואילו הוא נכנס לבית. משיצא השכן החוצה מסר כי לא ראה את משה ולעומת זאת ראה מכונית אמריקאית מתרחקת מן המקום.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה פנתה למשטרה עוד בשנות החמישים ונאמר להם כי ייתכן שהילד נספה בלילה הראשון להעלמו.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 77553, ממנה עולה כי "אסין יצחק" ואשתו אסתר ושני ילדיהם שמחה ומשה עלו ארצה ביום 22/12/50 ושוכנו בבית העולים פרדס חנה. כן צוין כי משה נולד בשנת 1948.
2. הוועדה איתרה תיק נעדר של משטרת ישראל ובו עדות שנגבתה מהאם במהלך שנת 1951 בתחנת השוטרים של בית העולים פרדס חנה. מעדות זו עולה כי מיד לאחר שהתלוננה האם על היעדרות הילד, היא נשלחה לבדה לערוך חיפושים אחריו. שתיים לאחר מכן, שבה בשנית לתחנת המשטרה ואז ארגנו קבוצות חיפוש, פלוגת חיילים ומכבי אש שסרקו את הבורות ובתי השימוש הפתוחים בסביבה, אך ללא תוצאות. כמו כן הופץ תיאור מדויק של משה וידיעה על היעדרותו אף שודרה בקול ישראל.
3. הוועדה איתרה מכתב מיום 21/7/55 המופנה אל שר המשטרה מר בכור שטרית, בו מפנה הגב' חסין אצבע מאשימה כלפי אמה החורגת שהיא אחראית להיעלמות בנה.
4. מעדות נוספת שנגבתה מהסבתא החורגת של משה, עולה כי האם יחד עם הסבתא ואחותו הקטנה של משה, סימה, הלכו למכולת המחנה. משה הלך במרחק מה אחריהם. בשלב כלשהו התיישבה האם לעשות את צרכיה ואילו הסבתא חזרה לצריף. דקות מספר לאחר מכן גילתה האם כי משה נעלם.
- נוסף על כך ציינה הסבתא החורגת: "כי היא מאוד אוהבת את הילדים של אסתר... זה לא יהיה נכון באם יגידו שאני לקחתי את הילד ומוכנה אני להישבע על זה".
5. בידי הוועדה רשימת קבורה של בית ראשונים בפרדס חנה, ממנה עולה כי "אלמוני" בן שנתיים, הובא לקבורה ביום י"ג בתמוז תשי"א 17/7/51.
- בשנת 1964 נסגר תיק החקירות בהנחיית ראש אגף החקירות בנימוק כי סביר להניח כי משה אינו ג'ין החיים.

מסקנות הוועדה:

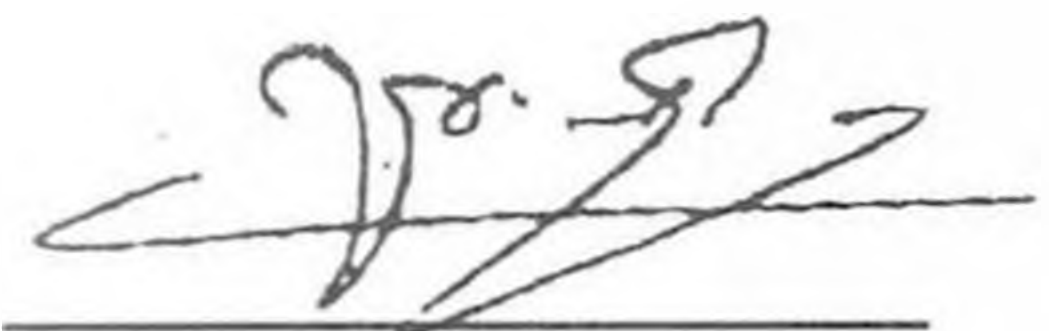
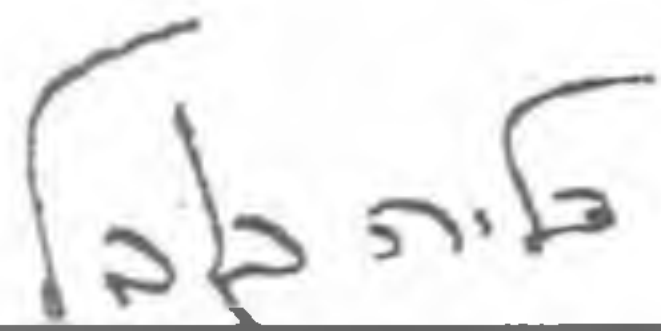
נסיבות היעלמותו של משה בן יצחק ואסתר חסין, אינן מקימות בסיס לחשד של חטיפה ויש אמנם להניח במידה רבה של סבירות כי משה נספה בימים הראשונים להיעדרו.

יש מקום לשער כי האלמוני שנקבר בפרדס חנה שלושה חודשים לאחר מכן הוא הנעדר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של משה חסין 0-4263691-0.

הנדון: מנשה בן יחזקאל ואילנה ג'ורג'
תיק מספר 219/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחזקאל ג'ורג', אבי התינוק, עלה האב ארצה מעירק בשנת 1951 והתחתן בשנת 1954. המשפחה התגוררה במחנה העולים דורה נתניה.

במהלך שנת 1957 נולד מנשה. בהיותו בן שלושה חודשים סבל מנשה משילשולים ונלקח לקופת חולים שבמחנה. רופא במקום הפנה אותו לבית החולים בילינסון.

במשך מספר ימים ביקרה אותו משפחתו וראו אותו מבעד לחלון. לאחר ימים מספר קיבלה המשפחה מברק לפיו מנשה הבריא וכיוון שהיה זה יום שישי לא יכלה המשפחה לקחתו.

יום לאחר מכן קיבלה המשפחה מברק נוסף ובו הודעה על פטירתו של מנשה. ההורים הגיעו לבית החולים ושם נאמר להם שמנשה אכן נפטר וכי בית החולים ידאג לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה תעודת לידה ממשרד הפנים לפיה מנשה נולד ביום 19/5/57. כן קיבלה המשפחה תעודת פטירה לפיה מנשה נפטר בחודש יולי 1957.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים בילינסון, לפיו "גורג' מנשה יחזקאל" מנתניה שיכון דרום אושפז ביום 2/7/57 בהיותו בן חודשיים וחצי. הוא נשלח מבית ליד בגלל סמני חוסר נוזלים. בתחילת אשפוזו הוא שילשל והקיא בצורה קלה עם זאת לא נראתה כל עלייה במשקל. כן התגלתה דלקת מוגלתית באוזן הימנית. מנשה נפטר ביום 28/7/57.

כן צוין כי גופתו נותחה ואובחן כי נפטר כתוצאה מתת תזונה דלקת מעיים דלקת ריאות ודלקת באוזן הימנית.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה, לפיה מנשה בן יחזקאל גורג מנתניה שיכון דורה נולד ביום 19/5/57 בכפר סבא אושפז ביום 2/7/57 ונפטר ביום 28/7/57 בשעה 11:30.

סיבת המוות: דלקת ריאות, דלקת מעיים ותת תזונה.

3. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי ילד מנשה בן יחזקאל גורג מנתניה שיכון דורה נפטר בבית החולים בילינסון בהיותו בן חודשיים וחצי והובא לקבורה ביום 29/7/57 בחלקת ילדים ב', שורה מ"ח, קבר מספר 3.

מסקנות הוועדה:

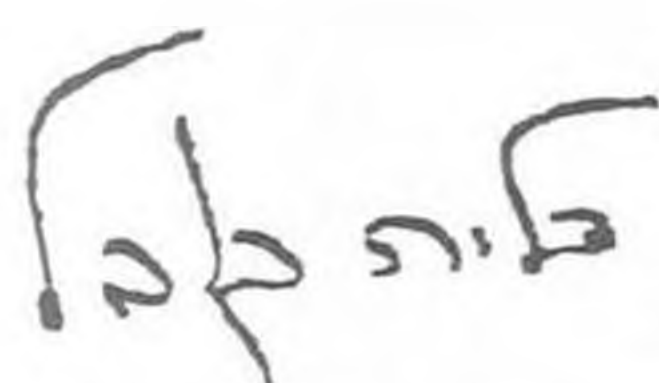
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מנשה בן יחזקאל ואילנה ג'ורג' נפטר כתוצאה מדלקת ריאות, דלקת מעיים ותת תזונה ביום 28/7/57 בבית החולים בילינסון, בהיותו בן חודשיים וחצי.

מנשה הובא לקבורה ביום 29/7/57 בבית העלמין סגולה חלקת ילדים ב', שורה מ"ח, קבר מספר 3.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מנשה 05475780-2.

הנדון: בהזד (יוסף) בן עבדול רחמן (רחמים) ושרה גדיד - לולאי
תיק מספר 220/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של דרורה בלו אחותו של התינוק, יוסף (בהזד) הועבר בשנת 1949 בהיותו בן חצי שנה לבית החולים רמב"ם.

לאחר שבועיים נאמר למשפחה כי בהזד מרגיש טוב יותר, אך אין צורך שיבואו לבקרו בינתיים. בן דוד הגיע לבקרו בבית החולים שם נאמר לו כי בהזד נפטר.

לשאלת האב היכן נקבר בנו, הוא נענה כי הרבה תינוקות שנפטרו נקברו יחדיו בקבר אחים.

עדות זו לא נמסרה בפני ועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון לעולה (מס' 198361), לפיו שם משפחתו של התינוק בהזד עבדול רחמן שובש לידיד.

בהזד נולד בפרס בשנת 1949, והוא ומשפחתו עלו ארצה ביום 18/1/50.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוק רשום כבחזה לולאה, נפטר ביום 2/3/50 כתוצאה מתת תזונה בהיותו בן חמישה חודשים.

3. בידי הוועדה נמצא פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה ובו רישום, לפיו התינוק בחזה לולאי נפטר ביום 2/3/50 בהיותו בן חמישה חודשים.

4. הוועדה איתרה תעודת פטירה, לפיה התינוק בחזה לולאי נפטר ביום 2/3/50 בבית החולים הממשלתי.

5. בידי הוועדה נמצא יומן קבורה ממחנה דוד ואישור קבורה, שמהם עולה כי בחזר לולאי נקבר ביום 3/3/50, בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

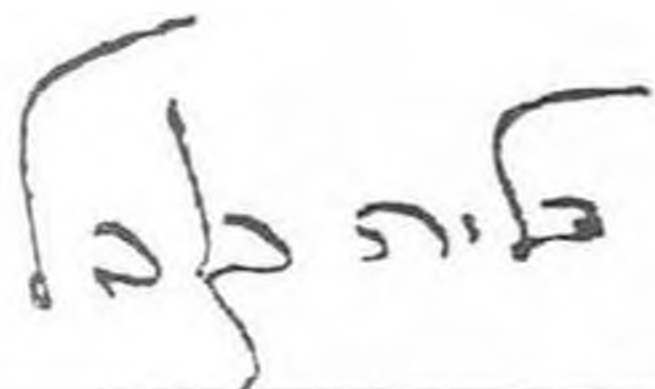
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה כי התינוק בהזד יוסף בן עבדול רחמן (רחמים) ושרה גדוד - לולאי נפטר ביום 2/3/50 כתוצאה מדלקת מעיים ותת תזונה בבית החולים הממשלתי רמב"ם.

בהזד נקבר ביום 3/3/50 בבית העלמין של מחנה דוד בחלקת התינוקות.

על אף השיבוש בשמו של הנעדר, הרי שהזיהוי הוא ודאי. השם של בהזד לא שגרתי על כן יש שיבושים, אך מדובר בשיבושים קלים בלבד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של בהזד (יוסף) לולאי 04198361-0.

הנדון: שמחה בת יוסף ושרה תנעמי
תיק מספר 221/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה תנעמי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם שמחה בהיותה בת שלושה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה העולים עין שמר.

כשהיתה בת ארבעה חודשים לערך סבלה שמחה מבעיות עיניים ונלקחה על ידי אמה לקבלת טיפול אצל רופא המחנה. בתום הטיפול נשלחה שמחה לבית התינוקות בעין שמר והאם היניקה אותה שם כשבוע.

באחד הימים נאמר לאם כי אין יודעים היכן בתה. על פי עצתן של האחיות בבית התינוקות ניסתה האם לאתר את בתה בבית החולים תל השומר אך לשווא.

מאז לא יודעים ההורים מה עלה בגורלה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "שמחה בת יוסף תעמי" ממחנה העולים עין שמר אושפדה ביום 28/11/49 ונפטרה ביום 2/12/49.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "שמחה בת יוסף תעמי" מעין שמר, התקבלה לאשפוז ביום 28/11/49 ונפטרה ביום 2/12/49, בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי שמחה בת יוסף תנעמי ממחנה העולים עין שמר נפטרה ביום 2/12/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה יומן פטירה/קבורה של מחנה עין שמר א', ממנו עולה כי שמחה בת יוסף יחיא זהרה תנעמי הגיעה למחנה עם משפחתה ביום 13/10/49 ונפטרה ביום 3/12/49 בבית החולים תל ליטווינסקי (תל השומר).

5. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "שמחה בת יוסף תעמי" מבית העולים עין שמר נפטרה בבית החולים תל ליטווינסקי מספר 5, בהיותה בת שלושה חודשים, והובאה לקבורה ביום ט"ז בכסליו תש"י, 7/12/49, בבית העלמין סגולה חלקת ילדות ב', שורה ד, קבר מספר 3.

6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "שמחה בת יוסף תעמי" ממחנה העולים עין שמר נפטרה בבית החולים מספר 5 תל ליטווינסקי (תל השומר), בהיותה בת שלושה חודשים.

שמחה הובאה לקבורה ביום ד' ט"ז בכסליו תש"י, 7/12/49, בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה ד', קבר מספר 3.

מסקנות הוועדה:

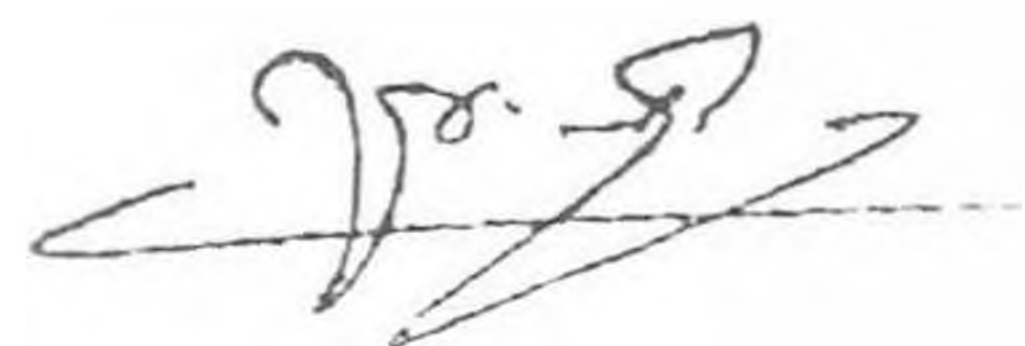
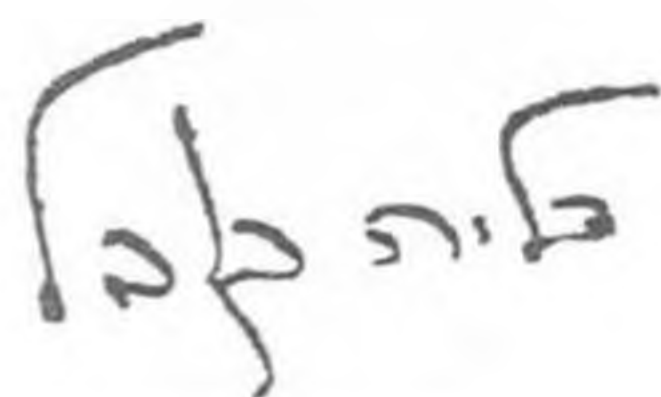
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמחה בת יוסף ושרה תנעמי נפטרה ביום 2/12/49 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת שלושה חודשים וזאת פחות מחודשים לאחר עליית המשפחה ארצה.

שמחה הובאה לקבורה ביום 7/12/49 בבית העלמין סגולה חלקת הילדות ב', שורה ד', קבר מספר 3.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמחה 4107961.

הנדון: אליהו בן חיים ומרים לאה שרעבי
תיק מספר 222/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לאה מרים שרעבי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1948, והתגוררה במושב אלקוש.

בהיותו בן שמונה חודשים נלקח אליהו לטיפת חלב ומשם הופנה לבית החולים רמב"ם בחיפה. יומיים לאחר מכן הלך האב לבקרו, ובהגיעו נמסר לו כי אליהו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו אליהו בן חיים דוד שרעבי נולד ביום 18/6/50 ומשפחתו התגוררה במושב אלקוש.
 2. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית החולים הממשלתי חיפה, לפיו חיים שרעבי אושפז ביום 5/9/50 ונפטר ביום 8/9/50, סך הכול שלושה ימי אשפוז.
 3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי אליהו חיים דוד שרעבי ממושב דיר אל קסם (אלקוש) נפטר ביום 8/9/50, בהיותו בן ארבעה חודשים.
 4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי חיים דוד שרעבי ממושב "דיר אל קסים" נפטר ביום 8/9/50, בהיותו בן ארבעה חודשים.
- סיבת המוות: רעלת.
5. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה חיים דוד שרעבי נפטר ביום כ' באלול תש"י, 8/9/50, בבית החולים הממשלתי בחיפה בהיותו בן ארבעה חודשים.
- סיבת המוות: רעלת.
6. בידי הוועדה רישיון מצבה של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי חיים דוד שרעבי נפטר ביום כ' באלול תש"י, 8/9/50, והובא לקבורה ביום כ"ט באלול תש"י, 11/9/50, בחלקת התינוקות של מחנה דוד חוף כרמל.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אליהו בן חיים ומרים לאה שרעבי נפטרו ביום 8/9/50 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן כארבעה חודשים.

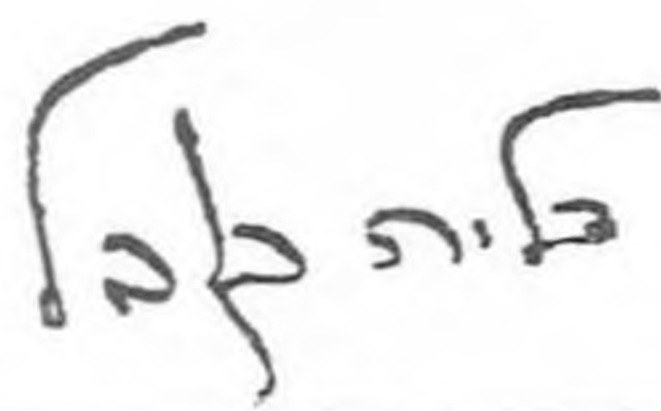
אליהו הובא לקבורה ביום 11/9/50 בחלקת התינוקות של מחנה דוד חוף כרמל.

על אף שבמספר מסמכים לא מופיע שמו של אליהו אין ספק בזיהויו שכן יתר הפרטים מצביעים על זהותו כגון: מקום המגורים שם האב שם המשפחה תאריך הפטירה וכו'.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום

אין בידי הוועדה מספר תעודת זהות של אליהו.

מספר ת.ז. של האב חיים 030014211.

מספר ת.ז. של האם מרים 030014229.

הנדון: 2 ילדים - עמרם ומנחם בני אברהם ומסעודה מנצור
תיק מספר 223/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו, של מר אברהם מנצור, אביהם של שני התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 עם עמרם שהיה בן שנה. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

עם הגיעם למחנה חלה עמרם ונלקח על ידי אחות מצריף המשפחה לבית התינוקות שבמקום. ההורים ראו אותו כפעמיים ולאחר שבועיים הודיעו ברמקול המחנה כי עמרם נפטר.

האב הלך למשרד המחנה, שם נמסר לו כי בבית החולים תל ליטוינסקי יטפלו בקבורת בנו ואין צורך שילך לבית החולים. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של עמרם.

לאחר חצי שנה עברה המשפחה להתגורר ביישוב פרדיה שבגליל העליון. מנחם נולד בבית החולים בטבריה. בהיותו בן שמונה חודשים הגיעה אחות לצריף המשפחה ולקחה את מנחם לבית החולים רמב"ם.

האב הגיע לבית החולים פעם אחת. בפעם השנייה בהגיעו נמסר לו כי מנחם הועבר לבית חולים אחר, ומאז ההורים לא יודעים מה עלה בגורלו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה לגבי עמרם:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה (מס' 64719), לפיה אברהם יוסף ומסעודה מנצור ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 9/10/49. כן צוין כי "עמרם" היה בן שנה בהגיעו ארצה ונפטר ב-23/10 בפרדס חנה.

2. בידי הוועדה נמצא רישום קבורה מפנקס מקרי מוות ממחנה עין שמר (מספר תעודת עולה 64719), לפיו התינוק "עמרם בן אברהם יוסף ומסעודה מנסור" הגיע למחנה ביום 9/10/49 בהיותו בן שנה, נפטר ונקבר ביום 23/10/49 בפרדס חנה, כתוצאה ממחלה.

3. בידי הוועדה נמצא רישום קבורה של חברה קדישא פרדס חנה, לפיו התינוק "עמרם שלום בן אברהם מנסור" נקבר בהיותו בן שנה ביום כ"ט בתשרי תש"י 22/10/49, בבית העלמין פרדס חנה אזור ב' הישן, שורה 8.

מסקנות הוועדה - לגבי עמרם:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק עמרם בן אברהם ומסעודה מנצור נפטר בהיותו בן שנה, כשבועיים לאחר עליית המשפחה לארץ.

עמרם הובא לקבורה בין הימים 22/10/49 ל-23/10/49 בבית העלמין פרדס חנה אזור ב' הישן, שורה 8.

ממצאי החקירה - לגבי מנחם:

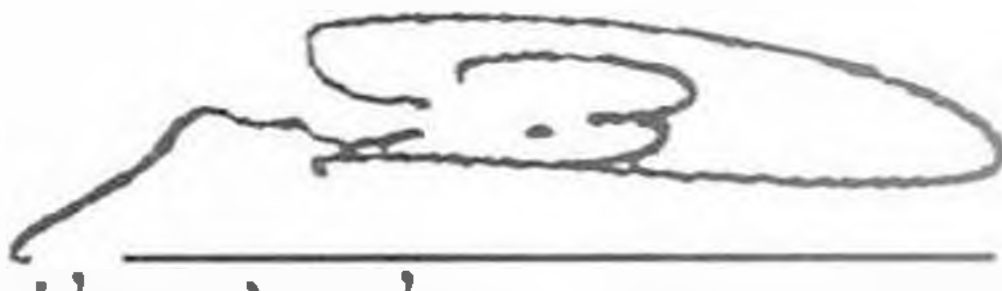
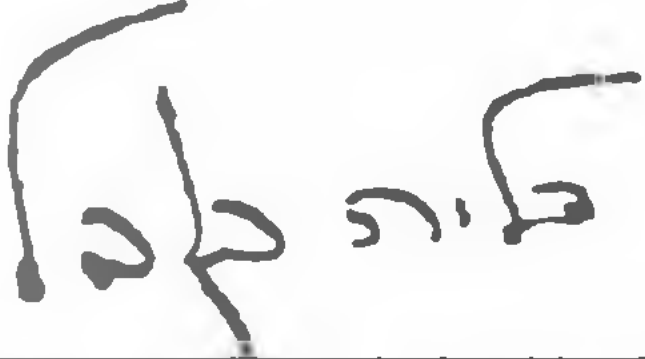
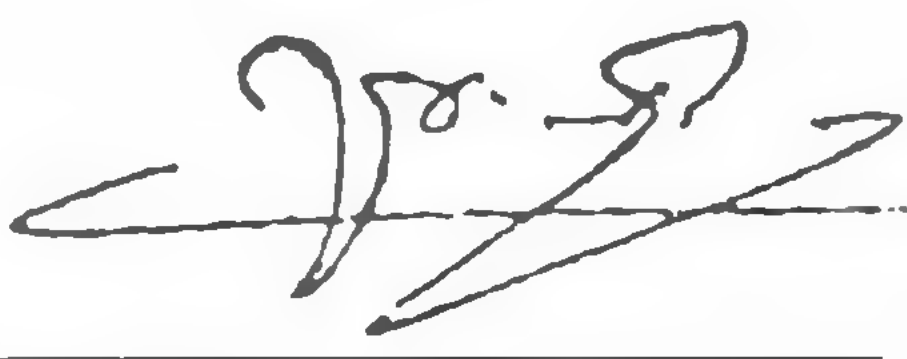
1. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים רוטשילד בחיפה, ממנו עולה כי מנחם מנסור ממוסד הילדים O.S.E. תל חנן אושפז ביום 9/11/52 ונפטר ביום 28/1/53, בהיותו בן חמישה חודשים.
2. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיו "מנחם בן אברהם יוסף מנסור" ממוסד אוז"ע נפטר ביום 28/1/53 בבית החולים רוטשילד בחיפה, בהיותו בן שישה חודשים.
3. בידי הוועדה דו"ח נתיחת גופה של בית החולים רוטשילד, לפיו גופתו של "מנחם מנסור" נותחה ביום 29/1, בהיותו בן ארבעה חודשים.
4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו "מנחם מנסור" נפטר בהיותו בן שישה חודשים ונקבר ביום 5/2/53 בבית העלמין מחנה דוד - חוף הכרמל בחלקת ילדים.

מסקנות הוועדה - לגבי מנחם:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי מנחם בן אברהם ומסעודה מנסור נפטר ביום 28/1/53 בבית החולים רוטשילד.

מנחם הובא לקבורה ביום 5/2/53 בבית העלמין מחנה דוד - חוף הכרמל בחלקת הילדים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה מספרי תעודות זהות של עמרם ומנחם מנסור.

מספר ת.ז. של אברהם מנסור 139889.

מספר ת.ז. של האם מסעודה מנסור 139890.

הנדון: זכריה בן אברהם כברה
תיק מספר 224/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת סעדה כברה, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה יחד עם זכריה. המשפחה התגוררה במחנה בית ליד בשנת 1949.

בשל מזג האוויר הקשה ששרר באותה תקופה הועבר זכריה, שהיה בן חודשיים וחצי, לבית התינוקות שבמקום.

במשך מספר ימים היניקה אותו האם בבית התינוקות. ביום שישי כשהגיעה למקום לא מצאה את זכריה במיטתו, ולא בחדרים אחרים, והוצע לה לדבריה על ידי אחות במקום, תינוק אחר במקומו.

זמן קצר אחר כך הועברה המשפחה להתגורר בירושלים ובמשרד המחנה החזירו להם את עריסתו ובגדיו של זכריה.

המשפחה חיפשה את זכריה במספר בתי חולים, ולא ידוע לה מה עלה בגורלו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה מקורית (מס' 48278), לפיה אברהם יחיא וסעדה יחיא חבא ובנם זכריה אברהם עלו ארצה ביום 4/9/49, בהיותו בן חודשיים.

2. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב משנת 1949, ממנו עולה כי התינוק זכריה חברה מבית ליד אושפז ביום 15/9/49 ונפטר ביום 24/9/49, בהיותו בן חודש וחצי.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו התינוק זכריה חברה מבית ליד נפטר ביום 24/9/49 בבית חולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודש וחצי.

סיבות המוות: לידה מוקדמת (פג) ובעיות במערכת העיכול.

4. בידי הוועדה רישיון קבורה (מס' 00439), לפיו התינוק זכריה חברה מבית ליד נקבר ביום 6/10/49, בהיותו בן חודש וחצי, בבית העלמין בתל אביב.

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיה התינוק זכריה חברה מבית ליד נפטר בהיותו בן חודש וחצי, ונקבר בבית העלמין בקריית שאול בתל אביב בחלקה 1, שורה 4, קבר מס' 37.

מסקנות הוועדה:

לאחר שבתעודת העולה, שהיא המסמך הראשון שניתן למשפחה עם עלייתה, נרשם שם המשפחה באות ח', מאותו שלב, בכל רישום מופיע שם המשפחה בחילוף האות כ' באות ח'.

למרות חילוף האותיות עולה בוודאות מן המידע כי התינוק זכריה בן אברהם וסעדה כברה נפטר ביום 24/9/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודש וחצי.

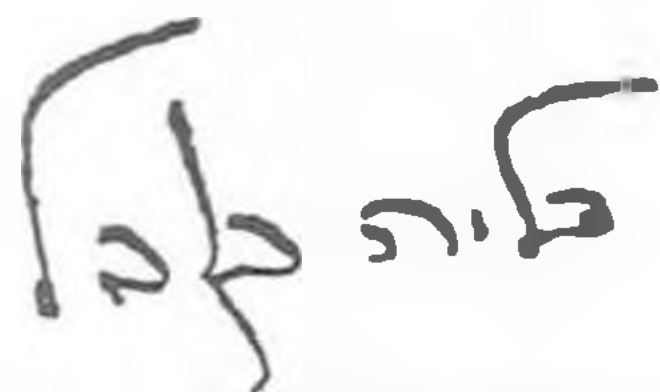
זכריה נפטר כחודש לאחר עליית המשפחה לארץ.

זכריה נקבר בבית העלמין קריית שאול בתל אביב בחלקה 1, שורה 4, קבר מס' 37.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של זכריה 030279459.

הנדון: 2 ילדים - ציפורה ודני (ניסים) בני שלום וחנה רמדי
תיק מספר 225/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שאול רמדי, אחיהם של התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950, ושוכנה במחנה עין שמר.

בהגיעם למחנה עין שמר נלקחה ציפורה יחד עם שאר התינוקות לבית התינוקות שבמחנה. שלושה ימים לאחר מכן כשהגיעה האם לבית התינוקות, לא מצאה את ציפורה. לשאלתה היכן בתה נענתה שציפורה איננה במקום, ובכל בירור נוסף נמסר לה מידע אחר.

לאחר זמן מסרו לה עובדי המחנה כי ציפורה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לאחר מספר חודשים ביום 28/11/50 נולד דני בבית החולים גבעת אולגה בחדרה. בחזרה מבית החולים למחנה הועבר דני לבית התינוקות. האם היניקה אותו פעמיים ביום במשך שלושה חודשים. בוקר אחד בהגיע האם למקום נאמר לה שההנקה גורמת לדני לשילשולים.

שלושה ימים לאחר מכן נכנס לחדר האוכל אדם מהנהלת המחנה ואמר למספר משפחות וביניהם להוריו של דני שילדיהם נפטרו והובאו לקבורה. ההורים ביקשו לראות את חלקת הקבר. לאחר הפצרות הראו להוריו של דני תלויל עפר עם חמישה קברים ללא שילוט.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי ציפורה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 7658, לפיה סלם והב וחנה רמדי עלו ארצה עם חמשת ילדיהם, ביניהם צפורה.
2. בידי הוועדה מכתב הפניה מיום 3/2/50 מבית התינוקות של מחנה עין שמר ג' מספר 7658, לפיו "צפורה סלם והב רמדי" התקבלה לבית התינוקות במצב של דיסטרופיה ביום 27/1/50 בהיותה בת חמישה חודשים. כן נכתב כי אין באפשרותם להחזיקה בבית התינוקות.
3. בידי הוועדה גיליון חולה מבית החולים הממשלתי רמב"ם מספר 7658, לפיו "צפורה סלם והב רמדי" מבית התינוקות ג' אושפזה ביום 3/2/50, בהיותה בת חמישה חודשים באכחנה של דיסטרופיה ועל אף הטיפול היא לא התאוששה ונפטרה ביום 5/2/50. לאחר נתיחה התברר כי היא חלתה אף בדלקת ריאות.
4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "צפורה סלם" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 5/2/50 בהיותה בת חמישה חודשים.
סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.
5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי "צפורה סלם" מבית העולים עין שמר ג' נפטרה ביום י"ח בשבט תש"י 5/2/50, בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותה בת חמישה חודשים.
סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.

6. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה "סלים ציפורה" (מעין שמר ג') נפטרה בהיותה בת חמישה חודשים ונקברה ביום כ"א בשבט 7/2/50 במקום תינוקות.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד לפיו "צפורה סלים" מבית העולים עין שמר ג' נקברה ביום כ"א בשבט 7/2/50, במקום תינוקות.

ממצאי החקירה - לגבי דני (ניסים):

1. בידי הוועדה תעודת עולה מס' 7658, לפיה סלם והב וחנה רמדי (שם המשפחה מטושטש) עלו ארצה עם חמשת ילדיהם. כן צוין כי "דני (ניסים)" נולד ביום 28/11/50.

2. בידי הוועדה טופס מקורי של הודעה על לידה (מס' 041037), ממנו עולה כי "ניסים בן סלם וחנה והב עדמי" נולד ביום 28/11/50.

3. בידי הוועדה בדיקת מעבדה מיום 23/2/51 מבית החולים עין שמר מחלקת ילדים המתיחסת ל"ניסים סלם עדמי ורב", מס' 7658.

בידי הוועדה מספר בדיקות מעבדה המתייחסות לניסים סלם ורב עדמי מס' 7658.

4. בידי הוועדה גיליון חולה נושא מס' 7658 כן מצורף סיכום מחלה, ממנו עולה כי ניסים סלם ורב עדמי מעין שמר אושפז בבית החולים הממשלתי עין שמר מיום 31/1/51 עד למועד פטירתו 15/3/51.

מסקנות הוועדה - לגבי ציפורה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציפורה בת שלום וחנה רמדי נפטרה ביום 5/2/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת חמישה חודשים.

ציפורה הובאה לקבורה ביום 7/2/50 במקום תינוקות בבית העלמין מחנה דוד.

מסקנות הוועדה - לגבי דני (ניסים):

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דני (ניסים) בן שלום סלם וחנה רמדי נפטר ביום 15/3/51 בבית החולים בעין שמר.

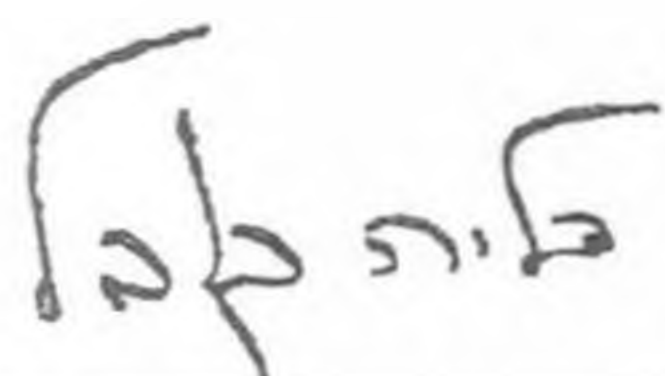
מקום קבורתו לא אותר.

למרות ששם משפחתו שובש, הרי שמספר תעודת העולה 7658 המופיע במסמכים השונים הופך את הזיהוי לודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציפורה 4197231.
מספר ת.ז. (חלקי) של דני 041037.

הנדון: יחיא בן סלם חסן וזהרה סמין (סמון)
תיק מספר 227/95

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של גברת זהרה סמון, אמו של התינוק, עלתה המשפחה מתימן לארץ ביום 18/10/49 יחד עם יחיא שהיה בן ארבע שנים. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

בהגיעם למחנה נלקח יחיא לבית החולים שער מנשה למרות שהרגיש טוב. ההורים באו לבקרו בבית החולים באותו ערב ואף שיחקו אתו.

למחרת כשהגיעו ההורים לבקרו נמסר להם שיחיא נפטר, משביקשו לראות את גופתו נענו בשלילה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מס' 51664, לפיה סאלם חסן וזהרה סמון ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 18/10/49. כן צוין כי יחיא היה בן ארבע שנים בהגיעו וכי נפטר ביום 27/10/50.
2. בידי הוועדה הפניה מקורית לאשפוז ממרפאת מחנה עין שמר א' ביום 26/5/50 מס' תעודת עולה 51664, לפיה יחיא בן סלם חסן סמון בן ארבע שנים חולה וזקוק לאשפוז.
3. בידי הוועדה העתק מתוך ספר קבלת חולים, ממנו עולה כי יחיא בן סלם חסן סמון מעין שמר א' אושפז ביום 26/5/50 ויצא מבית החולים ביום 10/10/50.
4. בידי הוועדה גיליון חום מקורי מבית החולים הממשלתי עין שמר נושא מספר תעודת עולה 51664, לפיו יחיא בן סאלם חסן שמעון בן ארבע שנים נשלח לבית החולים לשחפת בירושלים ביום 10/10/50.
5. הוועדה איתרה טופס רשמי ממוסד מלבן, ובו בקשה לאשפז את הילד יחיא סלם חסן שמעון, בן ארבע וחצי, בבית החולים לחולי ריאות דיר עמר (איתנים).
- בהמשך הטופס נרשם כי בית החולים הממשלתי לחולי ריאות אשפז את הילד והוא נפטר ביום 27/10/50.
6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי יחיא סלם חסן שמעון ממחנה עין שמר נפטר ביום 27/10/50 בבית החולים דיר עמר.
- סיבת המוות: שחפת.
7. הוועדה איתרה פרוטוקול לנתיחת גופה, לפיו יחיא סלם חסן שמעון נפטר ביום 27/10/50 בשעה 5:00, בהיותו בן ארבע שנים, בבית החולים הממשלתי דיר עמר ובאותו יום בשעה 11:00 נותחה גופתו.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", ממנו עולה כי הילד יחיה סלם חסן שמעון תעודת עולה 51664 נקבר ביום י"ח בחשוון תשי"א, 29/10/50 בחלקת הילדים של בית הקברות שיח' באדר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן סלם וזהרה סמין (סמון) נפטר ביום 27/10/50 בבית החולים הממשלתי דיר עמר כתוצאה משחפת.

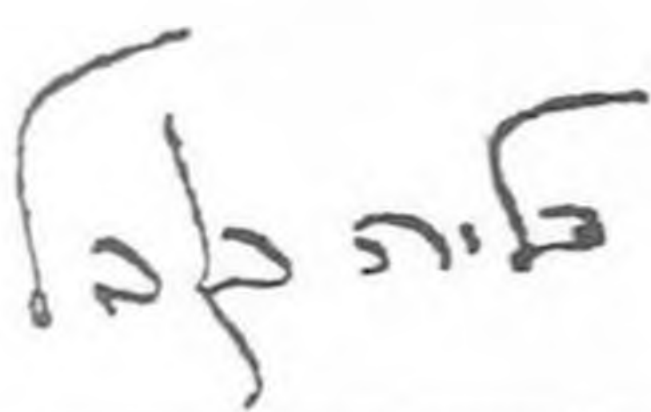
יחיא נקבר ביום 29/10/50 בחלקת הילדים של בית העלמין שיח' באדר.

בחלק מהמסמכים מופיע שם משפחתו של יחיא כשמעון ולא כסמין או סמון. אף על פי כן הזיהוי הוא ודאי, בהצלבה עם מס' תעודת העולה 51664 הרשומה אף היא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יחיא.
על אף כל מאמצינו לא עלה בידינו להשיג המבקשת מאמו של התינוק פרטים
אודות מספרי תעודות הזיהוי.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן אהרון ושמעה (שושנה) גברא
תיק מספר 228/95

פרטי התלונה:

מעדות שמסרה שושנה גברא, אם התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949.

כשישה חודשים לאחר העלייה ארצה ילדה האם את בנה באוהל המשפחה, אך נאלצה למוסרו לבית התינוקות שבמחנה בשל אשפוזה בבית החולים רמב"ם חיפה. דודתו של התינוק אשר באה לבקרו למחרת יום מסירתו לא מצאה אותו בבית התינוקות ונאמר לה כי הוא הועבר "למקום אחר", לא ידוע.

עדות נמסרה לוועדת שלגי אשר קבעה כי אין בידיה כל ממצאים באשר לגורל בנם של אהרון ושמעה (שושנה) גברא.

יצוין כי מעדות שמסרה אחות התינוק לוועדת שלגי עולה כי התינוק נולד בשנת 1950 בכפר שמאי ונלקח מידי האם לטיפול בבית החולים רמב"ם חיפה. חודש ימים לאחר מכן נמסר לאם כי תינוקה נפטר.

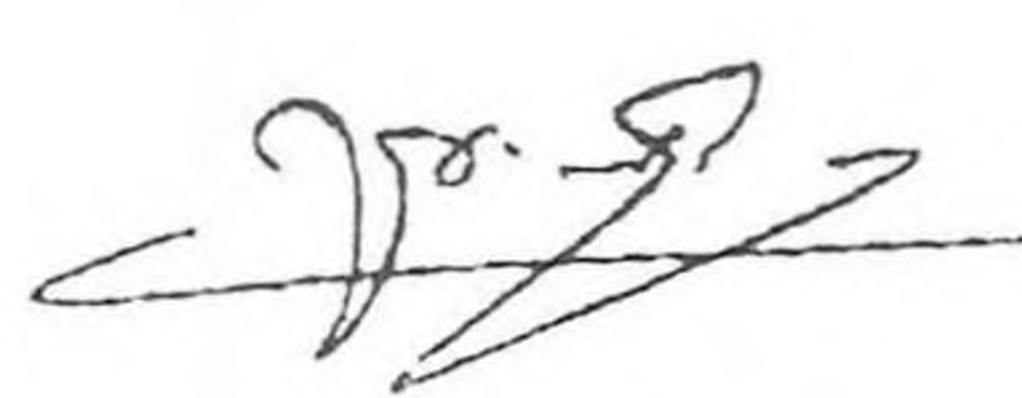
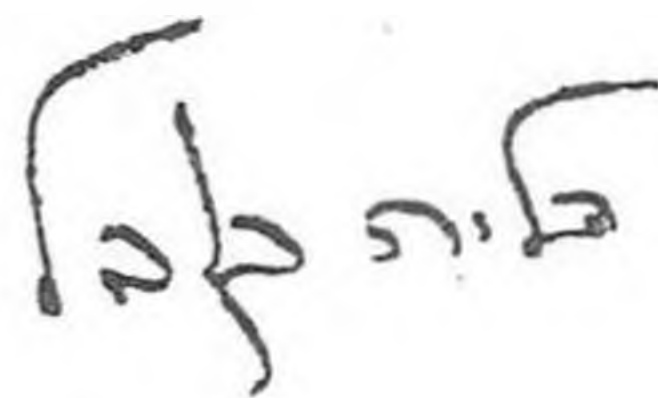
ממצאי החקירה:

סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, הבריאות, ארכיוני בתי החולים השונים, רישומי חברה קדישא כמו גם ביתר מקורות המידע העומדים לרשותם לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורל בנם של אהרון ושמעה (שושנה) גברא.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל בנם של אהרון ושמעה (שושנה) גברא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. התינוק.
מספר ת.ז. של האם שושנה גברא 042025387.

הנדון: תאומים - כרמלה ושמעון בני מנחם ומרים חיים עוואד
תיק מספר 230/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מרים חיים, אם התינוקות עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם התאומים כרמלה ושמעון. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

כשמלאו לתאומים חודשיים ימים חלו בשעלת והועברו לטיפול בבית התינוקות. לאחר שהות קצרה הועברו התאומים לבית החולים רמב"ם חיפה. האם באה להיניקם שלוש פעמים.

מספר ימים לאחר מכן כשבאה האם להיניק את התאומים נמסר לה כי בתה כרמלה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של כרמלה.

ימים אחדים לאחר שנמסר למשפחה על פטירת כרמלה נאמר להם כי גם שמעון נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של שמעון.

עדות דומה נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה - לגבי כרמלה:

1. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "כרמלה עובד" מבית העולים עתלית אושפזה ביום 9/2/49 ונפטרה ביום 15/2/49 בהיותה בת חודש.

2. בידי הוועדה סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי חיפה, לפיו "עובד כרמלה" הובאה לאשפוז ובאשר למצבה נכתב: "הילדה בת חודש מתאומים... היא נתקבלה ממחלקה במשקל 1840 גרם מיובשת במקצת... הילדה נפטרה ביום השביעי. אותו מהלך היה גם לאחיה התאום (ראה גיליון 2660)".

סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות (לידת פג).

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "עובד כרמלה" מבית העולים עתלית נפטרה ביום 15/2/49 בהיותה בת חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מספר 155/72/49, לפיו "עובד כרמלה" מבית העולים עתלית נפטרה ביום 15/2/49 בבית החולים הממשלתי בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות.

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו "כרמלה עובד" ממחנה העולים עתלית נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום כ"ב בשבט תש"ט 21/2/49, בחלקת הילדים של מחנה דוד. כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 155/49.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "כרמלה עובד" ממחנה העולים עתלית נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום 21/2/49 במחנה דוד "במקום הקטנים". כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 155/49.

מסקנות הוועדה - לגבי כרמלה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי כרמלה בת מנחם ומרים חיים (עוואד) נפטרה ביום 15/2/49 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת חודש.

כרמלה הובאה לקבורה ביום 21/2/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקה המיועדת לקבורת קטנים.

לגבי גילה הרשום במסמכי בית החולים הוא הקובע.

ממצאי החקירה - לגבי שמעון:

1. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "שמעון מנחם עובד" ממחנה העולים עתלית אושפז ביום 10/2/49 יום לאחר אחותו התאומה ונפטר ביום 18/2/49 בהיותו בן חודש, שלושה ימים לאחר מות אחותו התאומה.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם (מספר חולה 2660), לפיו "שמעון מנחם עובד" ממחנה העולים עתלית אושפז ביום 10/2/49. כן צוין "פג בן חודש אחד מתאומים, קטן הכרתו צלולה נשימתו מהירה ושטחית". הילד נפטר ביום 17/2/49.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "עובד שמעון מנחם" מבית העולים עתלית נפטר ביום 18/2/49 בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "עובד שמעון מנחם ממחנה העולים עתלית נפטר ביום 18/2/49 בבית החולים הממשלתי בהיותו בן שישה שבועות.

סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות (תאומים).

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו "עובד שמעון בן מנחם" ממחנה העולים עתלית נפטר בהיותו בן שישה שבועות והובא לקבורה ביום 21/2/49 בחלקת הילדים של בית העלמין מחנה דוד.

כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 154/49.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "עובד שמעון מנחם" מבית העולים עתלית נפטר בהיותו בן שישה שבועות והובא לקבורה ביום 21/2/49 ב"מקום הקטנים".

מסקנות הוועדה - לגבי שמעון:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן מנחם ומרים חיים (עוואד) נפטר ביום 17/2/49 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן חודש.

מועד פטירתו מבוסס על גיליון חולה של בית החולים.

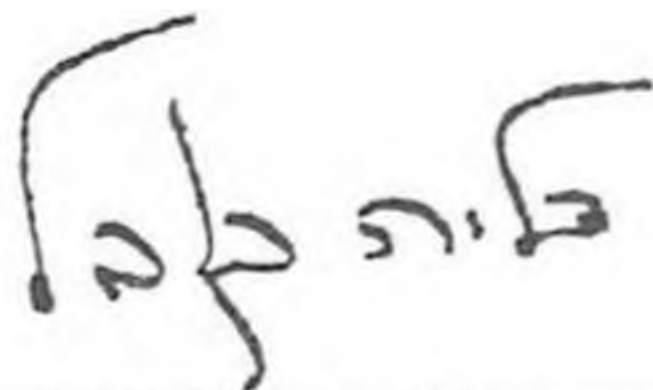
שמעון הובא לקבורה ביום 21/2/49 בחלקה המיועדת לקבורת קטנים של בית העלמין מחנה דוד.

באשר לשם "עובד" יש לציין כי שמו של אבי האב (סב) היה עווד ומזה שנים שם המשפחה הוא עובד על שם הסב.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה תעודות זהוי של הילדים.

מספר ת.ז. של האב מנחם 005910070.

מספר ת.ז. של האם מרים 005910088.

הנדון: אביבה בת יוסף ואסתר חסן
תיק מספר 231/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רחל כוכבי, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מלוב בחודש ינואר 1951. המשפחה שוכנה במעברת פרדס חנה ומשם עברה למעברת "יד המעביר".

במהלך שנת 1953 ילדה האם את אביבה. זמן קצר לאחר מכן חלתה האם ואושפזה בבית החולים ואילו אביבה הועברה למוסד נווה ויצ"ו. באחד הימים של קיץ 1953 הבריאה האם והלכה לקחת את אביבה מהמוסד. בהגיעה למקום נאמר לה כי אביבה, שהיתה בת שישה חודשים, סבלה משילשולים ואושפזה בבית החולים הדסה תל אביב.

יומיים לאחר מכן משהלכה האם לבית החולים הדסה נמסר לה כי בתה נפטרה. לאב נאמר שבתו הובאה לקבורה בחלקת קבר של אדם מבוגר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו אביבה בת יוסף ואסתר חסן אושפזה ביום 11/5/53 ונפטרה ביום 1/6/53 בהיותה בת שלושה חודשים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי אביבה חסן ממעברת יד המעביר תל אביב נפטרה ביום י"ח בסיון 1/6/53 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת ארבעה חודשים.

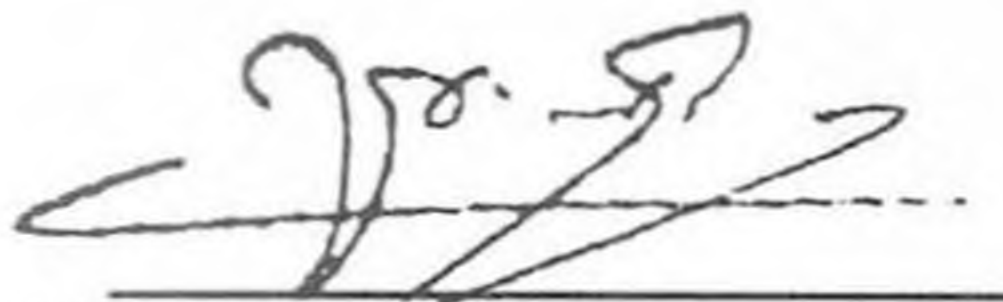
3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי אביבה בת יוסף חסן נפטרה בהיותה בת ארבעה חודשים והובאה לקבורה ביום י"ט בסיון תשי"ג 2/6/53 בגוש 5, אזור 4, חלקה ג', שורה 4, קבר מספר 19.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אביבה בת יוסף ואסתר חסן נפטרה ביום 1/6/53 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת ארבעה חודשים.

אביבה הובאה לקבורה ביום 2/6/53 בגוש 5, אזור 4, חלקה ג', שורה 4, קבר מספר 19.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אביבה 051806263.

הנדון: שושנה בת אפריים וסבריה זקן
תיק מספר 232/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אבנר זקן, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה בסוף שנות החמישים מכורדיסטאן, ושוכנה במעברת תלפיות.

שושנה נולדה בסוף שנת 1951 תחילת 1952. בהיותה כבת שנה וחצי - שנתיים חלתה שושנה במחלת דם, ואושפזה בבית החולים הדסה ירושלים.

במשך עשרה ימים באה האם לבקרה בבית החולים. באחד הימים כאשר הגיעה לביקור מצאה את מיטתה ריקה, ולשאלתה היכן שושנה נענתה כי נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא יודעים היכן חלקת הקבר.

עדות לא הובאה בפני ועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מתוך ספר מפקד תושבים של משרד הפנים, לפיו שושנה בת אפריים וסבריה זקן ממעברת תלפיות נולדה ביום 26/5/52.
2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שהוגש על ידי ויצ"ו עבור משרד הבריאות, ממנו עולה כי שושנה זקן נולדה ביום 26/5/52 והועברה ביום 8/10/53 לויצ"ו במשקל 5.550 ק"ג.
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית מיום 26/2/54, לפיה שושנה זקן נפטרה בהדסה לשם הועברה מבית התינוקות ויצ"ו ביום 23/2/54.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי שושנה זקן מבית התינוקות ויצ"ו ירושלים נפטרה ביום 26/2/54 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת שנה תשעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ואנמיה.

מסקנות הוועדה:

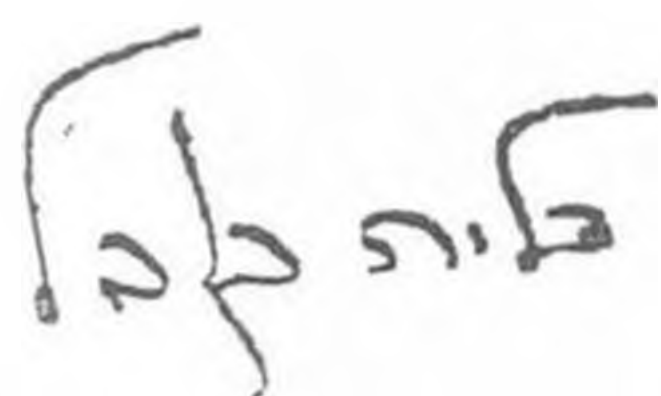
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי שושנה בת אפריים וסבריה זקן נפטרה ביום 23/2/54 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת שנה ותשעה חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שושנה.
מספר ת.ז. של האב אפרים זקן 4945551.
מספר ת.ז. של האם סבריה זקן 4945552.

הנדון: 2 ילדים - יהודה ודוד בני אברהם ושושנה סינוראני
תיק מספר 234/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה סינוראני אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם יהודה בהיותו בן שנתיים וחצי ושוכנה בעין שמר.

זמן מה לאחר מכן ילדה האם בן נוסף בבית החולים פרדס חנה ושם שהתה כעשרה ימים. משחזרה האם למחנה לא מצאה את בנה יהודה. נאמר לה כי במהלך אשפוזה הגיעו אנשים ולקחו את יהודה לשם קבלת חיסון וטיפול רפואי בטיפת חלב ומאז לא נודע מה עלה בגורלו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של יהודה.

דוד נולד בבית החולים פרדס חנה. לאחר הלידה נלקח דוד לבית התינוקות שבמחנה. האם באה להיניקו מדי יום במשך חודש ימים. באחד הימים הגיעה האם להיניקו בצהריים אך לא מצאה את דוד במקום על אף שבאותו בוקר היניקה אותו. לאחר ברור נמסר לה כי דוד הועבר לבית החולים צריפין, אך ההורים לא מצאו אותו במקום ומאז לא נודע מה עלה בגורלו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של דוד.

כן ציינה המשפחה בעדותה כי מספר תעודת העולה שלהם היה 61385.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי יהודה:

1. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מבית העולים עין שמר א' לבית-החולים הממשלתי חיפה, לפיו מבקשים לקבל לאשפוז את הילד "יהודה בן אברהם שלמה סינוראני" בן החמש הנושא תעודת עולה מספר 61385 שעלה ארצה ביום 10/10/49.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "יהודה שלמה בן אברהם סינוראני" מבית העולים עין שמר, אושפז ביום 27/11/49 בהיותו בן חמש שנים כשהוא במצב תזונתי ירוד. "המצב הכללי קשה ביותר הילד מחוסר הכרה לגמרי נשימה מאומצת" והוא נפטר ביום 3/12/49 כתוצאה מדלקת קרום המוח.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "יהודה בן אברהם שלמה סינוראני" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 4/12/49, בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 144/1036/49), לפיו "יהודה בן אברהם שלמה סינוראני" מבית העולים עין שמר, נפטר ביום 4/12/49 בבית החולים הממשלתי, בהיותו בן חמש שנים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

5. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי "יהודה בן אברהם שלמה" מבית העולים עין שמר, נפטר בהיותו בן חמש שנים והובא לקבורה ביום 5/12/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

כן צוין רישיון קבורה מספר 1036/49.

מסקנות הוועדה - לגבי יהודה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודה בן אברהם ושושנה סינוואני נפטר מדלקת קרום המוח ביום 3/12/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן חמש שנים, כשבעה שבועות לאחר עליית המשפחה.

יהודה הובא לקבורה ביום 5/12/49 בבית העלמין מחנה דוד בחיפה בחלקת התינוקות.

הוועדה מסתמכת על גיליון המחלה המקורי לגבי קביעת מועד פטירתו של יהודה.

על אף שביומן הקבורה לא נרשם שם משפחתו של יהודה, הרי שאין ספק בזיהויו וזאת בהצלבה עם מספר רישיון הקבורה 1036.

ממצאי החקירה - לגבי דוד:

1. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים צריפין, לפיו "דוד בן אברהם שלמה" ממחנה העולים עין שמר, אושפז ביום 1/2/50 בהיותו בן חודש ימים. כן צוין כי: "הילד נשלח למחלקתנו בגלל הקאות ומצב תזונה ירוד. בהתקבלו מצבו הכללי היה קשה והילד היה חוור, אפטי מאד... מצב תזונה לקוי".

2. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של עין שמר, לפיו "דוד בן אברהם שלמה סינוואני" נושא תעודת עולה מספר 61385 נפטר ביום 11/3/50, בהיותו בן שבועיים והובא לקבורה בעין שמר.

מסקנות הוועדה - לגבי דוד:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן אברהם ושושנה סינוואני נפטר מדלקת ריאות ביום 11/3/50 בבית החולים צריפין, בהיותו כבן שבועיים.

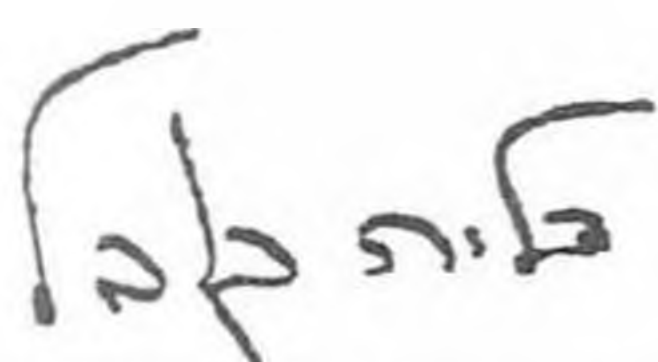
דוד הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין בעין שמר.

בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו המדויק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יהודה סינוואני 4149897.
אין בידי הוועדה ת.ז. של דוד סינוואני.
מספר ת.ז. של האב אברהם 041498940.
מספר ת.ז. של האם שושנה 041498957.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן חיים ומרים מועלם
תיק מספר 235/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אריה מועלם, אחיו של התינוק, התגוררה המשפחה במושב אחיהוד.

אמו כרעה ללדת במהלך חודש יוני 1954 וילדה בן בבית החולים הממשלתי מלבן בנהריה. מיד לאחר הלידה לקחה האם את בנה בידה. לאחר מספר שעות מסר רופא לאם כי בנה נולד מת. אחות שהיתה במקום פנתה לאם ואמרה לה שבנה נולד חי ושלא תוותר עליו.

האם פנתה לרופא וביקשה לראות את בנה, אך הרופא מסר לה כי בנה נפטר. האם ביקשה לראות את גופתו ונענתה שאין צורך ובית החולים כבר ידאג להביאו לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בעדותו ציין האח כי אמו ילדה בסמיכות ללידתו של ילד בשם יצחק דמתי שנולד ביום 2/6/54.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה דף מספר לידות של בית החולים בנהריה, לפיו "מרים מעלים" מעכו ילדה ביום 31/5/54 בשעה 12:00 ובהערות נרשם כי "נפטר אחרי 1:00".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של חיים ומרים מועלם נפטר ביום 31/5/54 כשעה לאחר לידתו.

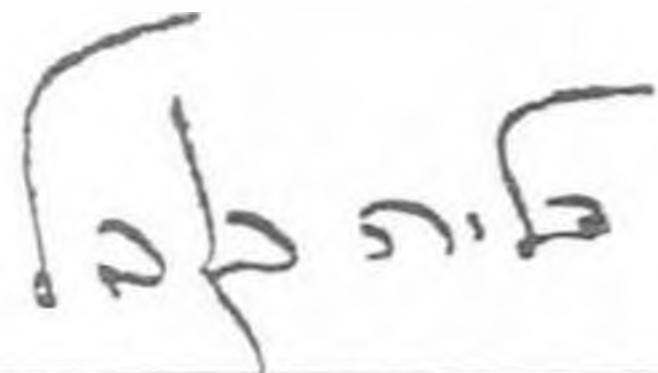
בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

תלונה זו הובאה בפני ועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים לגבי התינוק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילוד.
מספר ת.ז. של האב חיים מועלם 3062545.
מספר ת.ז. של האם מרים מועלם 3062546.

הנדון: יוסף בן סעיד ובתיה חזי
תיק מספר 236/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' בתיה חזי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם יוסף בהיותו בן עשרה חודשים. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

בליל הגיעם ארצה, נלקח יוסף לבית התינוקות שבמחנה. האם באה להיניקו ארבע פעמים ביום במשך חודש ימים. באחד הימים בהגיעה לא מצאה את יוסף במקום ונאמר לה כי יוסף נלקח לבדיקה בבית החולים סרפנד.

שבוע לאחר מכן נמסר לאב כי יוסף נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של יוסף.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 71112, לפיה "סעיד יחיא ובינת חזי" עלו ארצה ביום 14/1/50 ושוכנו בבית העולים עין שמר ג'. כן צוין בתעודה כי יוסף היה בן שבעה חודשים בהגיעו.
2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיו יוסף סעיד יחיה חזי מעין שמר ב', אושפז ביום 13/2/50 ונפטר ביום 21/2/50 בהיותו בן שנה.
3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו יוסף סעיד יחיה חזי ממחנה העולים עין שמר ב', אושפז ביום 13/2/50, בהיותו בן שנה.

כן צוין כי: "הילד עלה מתימן נשלח לבית החולים מבית התינוקות של מחנה העולים, שם שכב בחודש האחרון בגלל חוסר תיאבון, הקאה, שלשול וירד כ-700 גרם ממשקלו. החולה נתקבל במצב כללי קשה, אפטי מאוד וירוד ובהתייבשות נכרת... ביום 9 להיותו בבית החולים הילד נפטר", כלומר ביום 21/2/50.

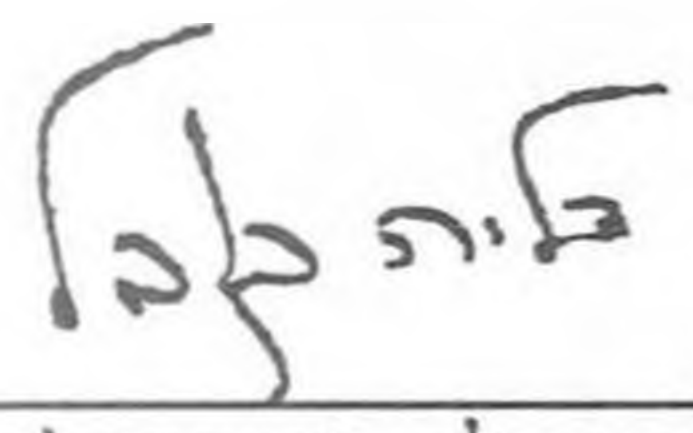
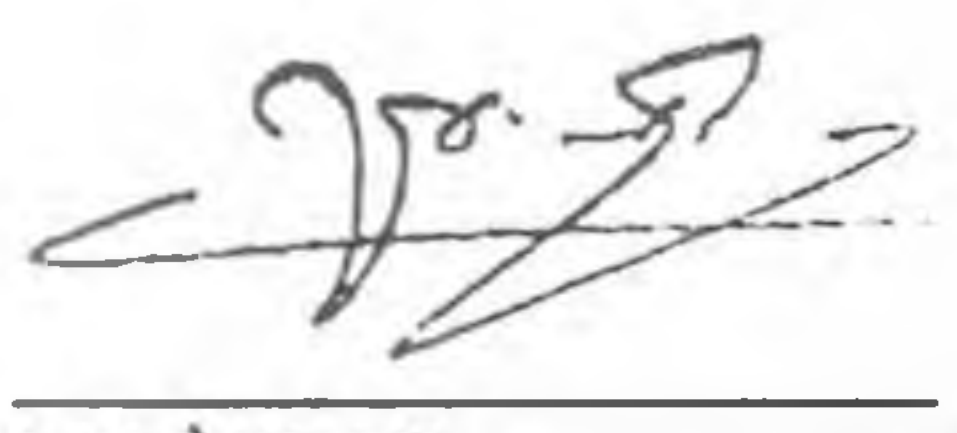
4. בידי הוועדה פרטיכל נתיחה שלאחר המוות, ממנו עולה כי "יוסף בן סעיד יחיה" נפטר ביום 21/2/50 בשעה 11:00 וגופתו נותחה ביום 23/2/50 ואובחן כי נפטר כתוצאה מקריסת מערכות שגרמה להתמוטטות הכבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן סעיד ובתיה חזי, נפטר מקריסת מערכות כללית שגרמה להתמוטטות הכבד ביום 21/2/50 בבית החולים צריפין (אסף הרופא-סרפנד), בהיותו בן שנה וזאת כשישה שבועות לאחר עלייתו ארצה.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') ד"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף חזי 042030577.

הנדון: שרה בת סעדיה וחנה חרד
תיק מספר 237/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סעדיה חרד אביה של התינוקת, נולדה שרה בתימן בשנת 1948.

משפחתה עלתה לארץ במהלך שנת 1949 והם עברו להתגורר במחנה עתלית.

מספר ימים לאחר הגעת המשפחה למחנה, סבלה שרה - כבת השנה וחודשיים - משילשולים ונלקחה לבית החולים בחיפה על ידי שתי אחיות.

לאחר שלושה ימים הודיעה אחות מבית החולים למשפחה כי שרה נפטרה, אך הם לא קיבלו כל מסמך המאשר זאת ולא ידוע להם היכן נקברה.

עדות זו לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר כניסה לחדר מיון של בית החולים רמב"ם, לפיו שמה של התינוקת מופיע כשרה סעיד.

כן מצוין בספר חדר המיון כי שרה עלתה עם משפחתה ארצה ביום 18/8/49, והם התגוררו בבית העולים שבעתלית.

לפי רישומים אלה שרה הגיעה לחדר המיון ביום 19/8/49 כלומר יום לאחר עלייתה לארץ בהיותה בת 14 חודשים.

לפי הרישום בספר חדר המיון שרה נפטרה ביום 26/8/49 בבית החולים רמב"ם.

2. גם ביומן פטירות של בית החולים רמב"ם שאותר על ידי הוועדה, מופיע רישום כי התינוקת שרה סעיד נפטרה ביום 26/8/49 בהיותה בת 14 חודשים.

3. כן איתרה הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוקת שרה סעיד מעתלית נפטרה בבית החולים רמב"ם ביום 26/8/49 בהיותה בת 14 יום. ככל הנראה מדובר בטעות של הפקיד שרשם את גילה תוך התייחסות לימים במקום לחודשים.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו התינוקת שרה סעיד נפטרה ביום א' באלול תש"ט, 26/8/49 בהיותה בת 14 חודשים.

שרה נקברה ביום ג' באלול תש"ט, 28/8/49 בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי התינוקת שרה בת סעדיה וחנה חרד נפטרה ביום 26/8/49 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת 14 חודשים, וזאת שמונה ימים לאחר עלייתה לארץ.

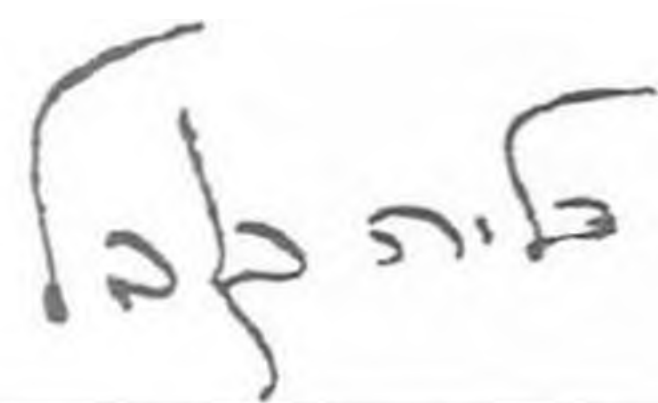
שרה נקברה ביום 28/8/49 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

אף על פי ששמה של שרה מופיע ברוב המסמכים ללא ציון שם משפחתה הרי ששאר הפרטים זהים לשרה, כגון: שם אמה הסמוך לשמה, מקום מגוריה וכן גילה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של שרה.
מספר ת.ז. של האב סעדיה חרד 3044247.

הנדון: שמעון בן יעקב ומרים חסאן
תיק מספר 238/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מרים בן יהודה, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בנובמבר 1949 יחד עם שמעון בן השלוש ושוכנה בעין שמר.

שבועיים לאחר עלייתם ארצה חש שמעון ברע ונלקח על ידי האם למרפאת המחנה. שמעון נבדק על ידי רופא ולאחר מכן נשלח חזרה לאוהל המשפחה. בערב נעצר אמבולנס סמוך לאוהל המשפחה וההורים התבקשו לשלוח את שמעון לבית החולים בחיפה. בבוקר כשבאו ההורים לבקר את שמעון בבית החולים נאמר להם כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה מסמך ממשרד הפנים לפיו שמעון חדל להיות תושב המדינה מחודש נובמבר 1962.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 57025 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "יעקב יהודה חסן" ואשתו מרים עלו ארצה במהלך נובמבר 1949 יחד עם שמעון בן השלוש. כן צוין כי שמעון "נפטר 9/12".

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "שמעון בן יעקב חסן" מבית העולים עין שמר ב' נפטר ביום 8/12/49 בבית החולים רמב"ם חיפה בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: מלריה ורעלת.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי שמעון בן יעקב חסן ממחנה העולים עין שמר ב' נפטר ביום 8/12/49 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: מלריה ורעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן יעקב ומרים חסאן נפטר כתוצאה ממלריה ורעלת ביום 8/12/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שלוש שנים.

מקום קבורתו של שמעון לא אותר.

הוועדה מסתמכת על יומן פטירות של בית החולים כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתו של שמעון.

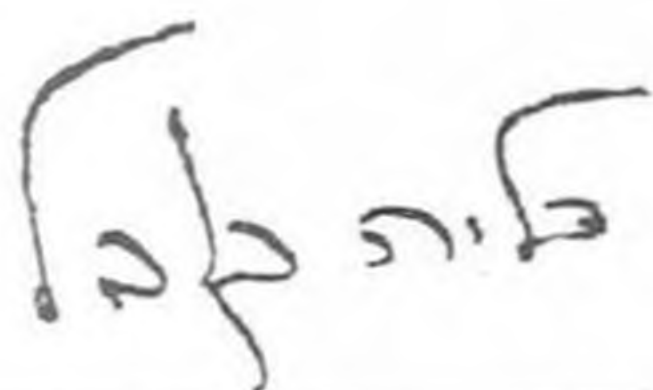
נוסף על כך ההפרש בין תאריך המוות הרשום בתעודת העולה לתאריך הרשום ברישומי בית החולים רמב"ם נובע ככל הנראה מהפרש הזמן עד הגעת הדווח למשרד בית העולים.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמעון חסאן 04159274-2.

הנדון: גדעון בן שלמה ורחל מזרחי
תיק מספר 239/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של לאה קזיוב, אחות התינוק, נולד גדעון בשנת 1951 בירושלים, בעת שהמשפחה התגוררה במחנה יהודה (נחלת יצחק).

בהיותו כבן שמונה חודשים, חלה גדעון ונלקח לבדיקה ומשם הופנה לבית החולים הדסה. בהגיעה למחרת היום, נמסר לאם כי בנה נפטר והובא לקבורה בקבר אחים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה בארכיון משרד הפנים רישום על לידת גדעון ביום 1/4/52.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו גדעון מזרחי מנחת יצחק, נפטר ביום 4/7/52 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן "שלושה חודשים וארבעה ימים".

סיבת המוות: רעלת, דלקת בשריר הלב ודלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית ירושלים, לפיו גדעון מזרחי מנחת יצחק, נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום 5/7/52 בהר המנוחות.

מסקנות הוועדה:

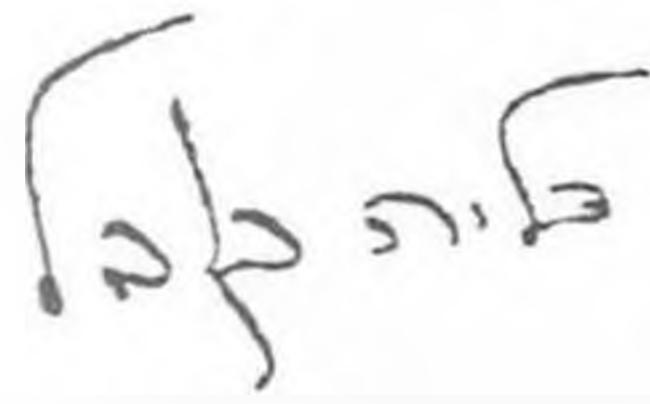
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי גדעון בן שלמה ורחל מזרחי נפטר מרעלת, דלקת בשריר הלב ודלקת ריאות ביום 4/7/52 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו כבן שלושה חודשים.

גדעון הובא לקבורה ביום 5/7/52 בבית העלמין הר המנוחות ירושלים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של גדעון מזרחי 050975101.

הנדון: סעדיה בן יוסף וחממה לדני
תיק מספר 240/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף לדני, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף שנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה ילדה האם בן. בשל השלג הכבד הועבר סעדיה לבית התינוקות שבמחנה. זמן מה לאחר מכן כשהגיעה האם לבית התינוקות, ראתה שמעבירים את בנה באמבולנס. לאחר בירור, נאמר לה כי סעדיה יקבל טיפול טוב יותר בבית חולים בחדרה.

חודש ימים לאחר מכן, נמסר למשפחה כי סעדיה נפטר: האב ניגש לבית החולים רמב"ם ומשם הופנה חזרה לבית התינוקות שבמחנה. בהגיעו לבית התינוקות הראו לו תינוק, אך האב לא זיהה אתו כבנו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

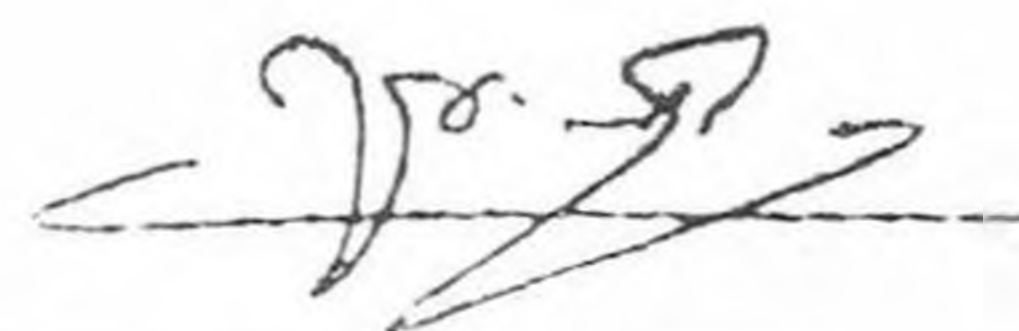
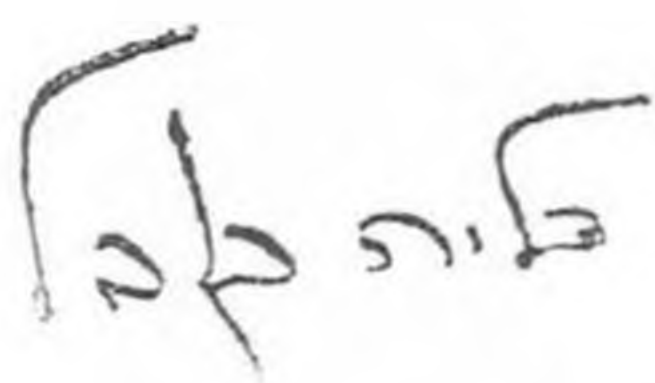
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סעדיה בן יוסף וחממה לדני, נפטר כתוצאה מדלקת מעיים והתייבשות ביום 5/4/50, בהיותו בן שלושה חודשים.

סעדיה הובא לקבורה ביום 6/4/50 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של סעדיה לדני.
מספר ת.ז. של האם: חממה (יונה) לדני 04167907.

הנדון: לאה בת שמואל וציונה סאלם
תיק מספר 241/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רחמים סאלם, אחי הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש אוקטובר 1949 יחד עם לאה בת השלוש שנים. המשפחה התגוררה בראש העין.

שבוע לאחר העלייה סבלה לאה משילשולים ונלקחה למרפאת המחנה ומשם הופנתה לבית החולים. למחרת היום נסעו הוריה לחפשה במספר בתי חולים אך לשווא. ההורים ניגשו למשרד המחנה, אך שם לא ידעו למסור כל פרטים אודותיה. זמן מה לאחר מכן נמסר להם כי לאה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה כרטיס קופת חולים שמסרה המשפחה, לפיו שם האב רשום "כשמואל בן חיים סאלם".
2. בידי הוועדה העתק מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים דג'אני, לפיו "לאה שמואל חיים" בת שלוש וחצי שנים ממחנה העולים ראש העין אושפזה מיום 14/10/49 עד ליום 16/10/49 בו נפטרה.
3. בידי הוועדה העתק של תיק רפואי מבית החולים (דג'אני), ממנו עולה כי "לאה שמואל חיים" מראש העין, אושפזה ביום 14/10/49 בהיותה בת שלוש וחצי שנים. היא התקבלה באבחנה של מלריה ורעלת.
- כן צוין כי היא הגיעה במצב כללי קשה מאוד כחלון. בריאות-נשימה שטחית וביום 16/10/49 נפטרה בשעה 12:30.
4. הוועדה איתרה רשימת נפטרים מבית החולים דג'אני שנשלחה להנהלת מחנה ראש העין, לפיה "שמואל לאה בת חיים" נפטרה ביום 16/10/49, בהיותה בת שלוש וחצי שנים.
5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "לאה בת חיים שמואל" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום 16/10/49 בבית החולים הממשלתי יפו (דג'אני), בהיותה בת שלוש וחצי שנים.
- סיבת המוות: מלריה ורעלת.
6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "לאה חיים שמואל" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שלוש וחצי שנים והובאה לקבורה ביום כ"ג בתשרי תש"י 16/10/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים ב', שורה 2, קבר מספר 10.

מסקנות הוועדה:

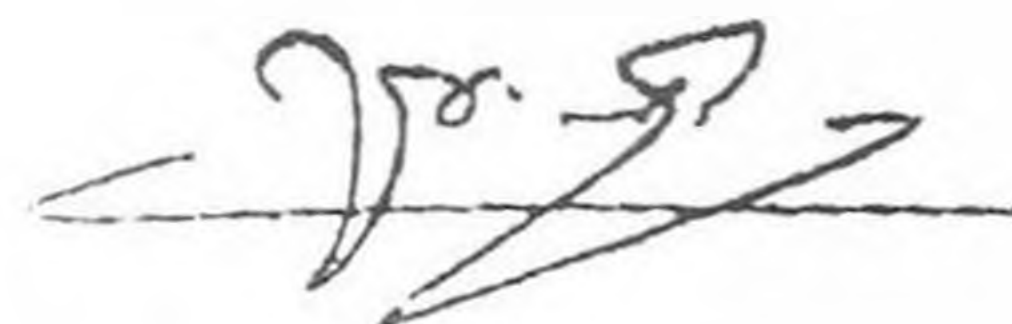
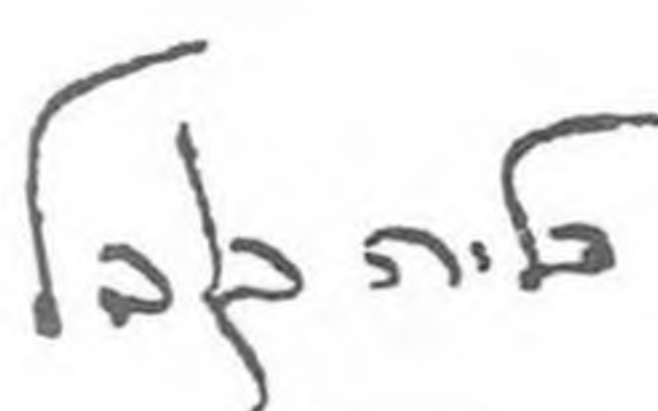
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי לאה בת שמואל וציונה סאלם נפטרה ממלריה ורעלת בסמוך לעליית המשפחה ארצה ביום 16/10/49 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה בת שלוש וחצי שנים.

לאה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדות ב', שורה 2, קבר מספר 10.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של לאה סאלם 4135627.

הנדון: מזל בת דוד וחנה סלמן
תיק מספר 242/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חנה סלמן (שלמה), אם הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם מזל שהיתה כבת חמש שנים ומחצה. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין ב'.

באחד הימים סבלה מזל מכאבי בטן ונלקחה לקופת חולים שם הופנתה לבית החולים הדסה ראש העין. האם ביקרה אותה פעם אחת וראתה אותה מבעד החלון. יום למחרת כשהגיעה בתה לבקר את מזל נאמר לה כי מזל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממושרד הפנים בתשובה לשאלתה מיום 18/8/93. במסמך נאמר שמזל נפטרה מבלי לציין מועד הפטירה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה, לפיה דוד חיים וחנה סלמן וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 6/10/49 ועברו להתגורר בראש העין ב'. כן צוין כי מזל היתה בת חמש שנים בהגיעה ארצה.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 162, ממנו עולה כי דוד חיים וחנה סלמן וחמשת ילדיהם נכנסו למחנה ביום 6/10/49. כן צוין כי מזל היתה בת חמש שנים בהגיעה וכי נפטרה ביום 26/2/50.
3. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 162, לפיו "מזל דוד חיים וחנה סלומון" נפטרה ביום 23/2/50.
4. הוועדה איתרה יומן פטירות של הסוכנות ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 162, ממנו עולה כי "מזל דוד חיים סעדי" נפטרה ביום 23/2/50 בבית החולים במחנה, בהיותה בת חמש שנים.
5. הוועדה איתרה רשימת נפטרים ממחנה העולים ראש העין שערכה חברה קדישא פתח תקווה, לפיה "מזל דוד חיים סעדי" נפטרה ביום 23/2/49, בהיותה בת חמש שנים.
6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו "מזל דוד חיים סעדי" נפטרה ביום 22/2/50 במחנה ראש העין, בהיותה בת חמש שנים.

סיבת המוות: שחפת ודום לב.

7. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "מזל דוד חיים סעדי" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת חמש שנים והובאה לקבורה ביום ו' אדר תש"י 23/2/50, בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 4.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת דוד וחנה סלמן נפטרה ביום 23/2/49 בבית החולים שבמחנה ראש העין, בהיותה כבת חמש שנים, משחפת ודום לב.

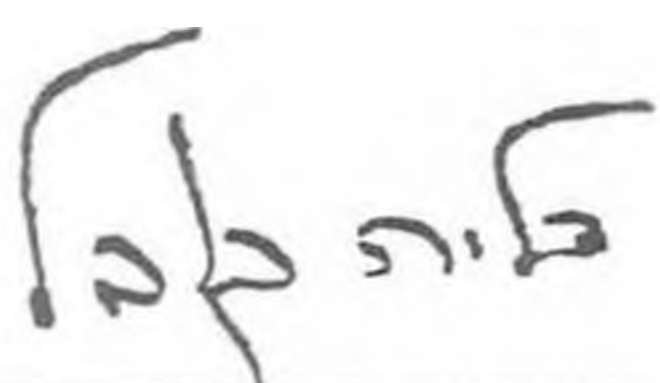
מזל הובאה לקבורה באותו יום בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 4.

על אף השיבוש בשם משפחתה של מזל, אין ספק בזיהויה של מזל וזאת על סמך מספר הכרטיס המופיע במסמכים השונים ויתר הפרטים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מזל 04135878-9.

הנדון: צדוק בן יעקב ורזל גרמה
תיק מספר 243/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רזל גרמה, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם צדוק בן השנה וחצי ושוכנה במעברת עתלית.

לדברי האם, מדי יום באה אחות מבית התינוקות ולקחה את צדוק לבית התינוקות על מנת להאכילו והחזירה אותו באותו יום למשפחה. הסדר זה נמשך כחמישה חודשים.

באחד הימים מסרה אחות בית התינוקות לאם כי צדוק חולה ויש להעבירו לבית החולים במחנה. צדוק הועבר לבית החולים והאם באה לבקרו. למחרת כשבאה האם לבקר את צדוק נאמר לה כי עליה לחזור לביתה על מנת להביא בגדים להחלפה לצדוק. כשחזרה האם לבית החולים ראתה את צדוק מובל במהירות בטנדר. מבירור שערכה האם התברר לה כי צדוק הועבר לבית החולים רמב"ם.

למחרת היום התקשרה האם לבית החולים רמב"ם כדי לברר מה עלה בגורל בנה, ונאמר לה כי צדוק נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "צדוק יעקב" מבית העולים עתלית התקבל לאשפוז בבית החולים רמב"ם ביום 8/6/49 כשהוא סובל משלשולים, הקאות ומצב תזונתי ירוד ונפטר ביום 9/6/49, בהיותו בן שנה וחצי.

סיבת המוות אובחנה כדלקת מעיים והתייבשות.

2. הועדה איתרה יומן רישום פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "צדוק יעקב" מבית העולים עתלית נפטר ביום 9/6/49 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן שנה וחדשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות והתייבשות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי "צדוק יעקב" מבית העולים עתלית נפטר ביום 9/6/49 בבית החולים רמב"ם חיפה בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

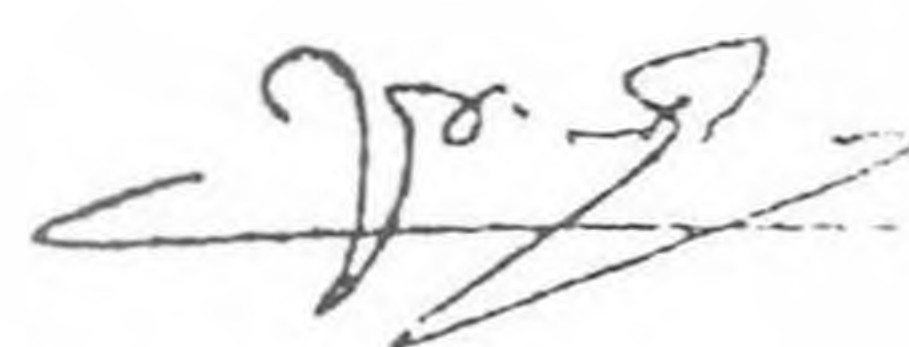
4. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה, ממנה עולה כי "צדוק יעקב" תינוק מבית העולים עתלית נפטר ביום י"ב בסיון תש"ט 9/6/49 בהיותו בן שנה והובא לקבורה ביום י"ג בסיון תש"ט 10/6/49 בחלקת הילדים של בית העלמין מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

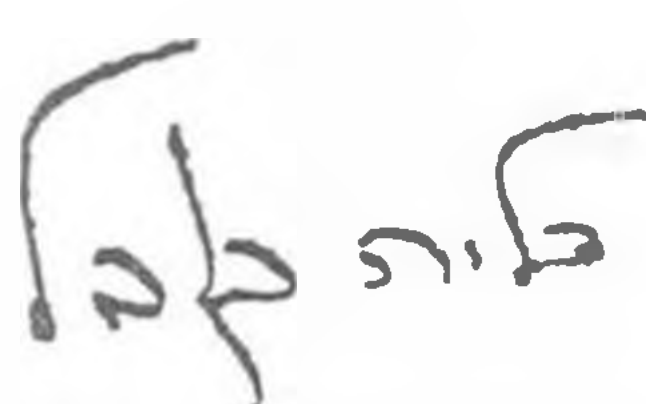
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צדוק בן יעקב ורזל גרמה נפטר כתוצאה מהתייבשות, דלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 9/6/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן למעלה משנה.

צדוק הובא לקבורה ביום 10/6/49 בחלקת הילדים של בית העלמין מחנה דוד חיפה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה

חברת ועדה

חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של צדוק.
מספר ת.ז. של האב יעקב גרמה 3024881.
מספר ת.ז. של האם רזל גרמה 3024882.

הנדון: כרמלה בת שאול ודבורה (בדרה) זכריה
תיק מספר 244/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זכריה שאול, אבי התינוקת, עלתה האם ארצה מתימן בשנת 1948 יחד עם הבת כרמלה בהיותה בת שלושה חודשים ושוכנה בעתלית. שבעה שבועות מאוחר יותר עלה אף האב ארצה והצטרף למשפחה.

כשהגיע האב ארצה נאמר לו על ידי האם כי כרמלה נלקחה לבית תרבות בירושלים יחד עם עוד כעשרים תינוקות שמשפחותיהם התקשו לגדלם. ההורים ראו שם את כרמלה פעמיים. חודש ימים לאחר שהועברה התינוקת לירושלים, קיבלו ההורים הודעה כי כרמלה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות דומה נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה האם "בדרה סאלם מרי וכרמלה" עלו ארצה ביום 30/1/49 והתגוררו בעתלית. בדף נלווה נרשם כי האב שאול יחיא סלם עלה ארצה ביום 15/3/49.
 2. בידי הוועדה רישומים של ויצ"ו ירושלים, מהם עולה כי "כרמלה בנה שלום בת בדרה סלים מאורי" מבית העולים עתלית התקבלה למוסד ביום 15/2/49 ונפטרה ביום 24/3/49, בהיותה בת שישה שבועות.
 3. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים ביקור חולים ירושלים, ממנו עולה כי "בנה שלום כרמלה" מבית התינוקות התקבלה לבית החולים ביום 28/2/49 ונפטרה ביום 23/3/49 בבית החולים ביקור חולים ירושלים, בהיותה בת שבעה שבועות.
 4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "שלום כרמלה" הועברה מבית התינוקות ירושלים לבית החולים ביקור חולים בירושלים שם נפטרה ביום 23/3/49, בהיותה בת חודשיים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
5. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא לפיה "כרמלה בת שלום" הועברה מבית התינוקות "ויצ"ו" ונפטרה ביום 24/3/49 בבית החולים ביקור חולים בהיותה בת חודשיים בבית העלמין שיח' באדר חלקה ז', שורה ג', קבר מספר 6.

מסקנות הוועדה:

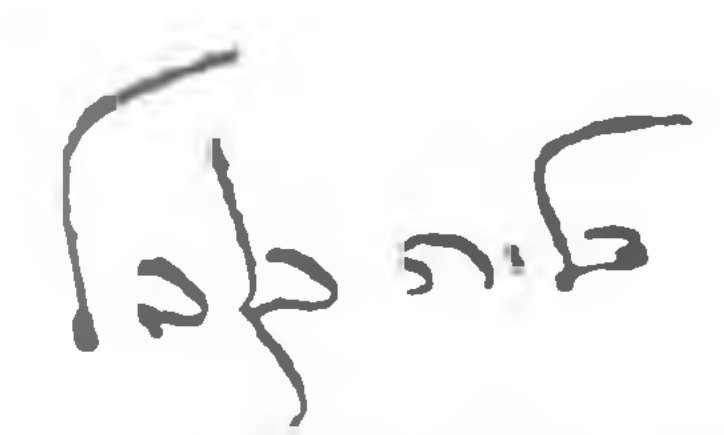
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי כרמלה בת שאול ודבורה (בדרה) זכריה, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 23/3/49 בבית החולים ביקור חולים ירושלים, בהיותה בת חודשיים.

כרמלה הובאה לקבורה ביום 25/3/49 בבית העלמין שיך באדר חלקה ז', שורה ג', קבר מספר 6.

הפער בין תאריך פטירתה של כרמלה כפי שהוא מופיע ברישומי ויצ"ו ירושלים ובין זה המופיע בגיליון החולה של בית החולים ביקור חולים נובע ככל הנראה מפער זמן בדיווח על הפטירה.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי כקובע לגבי מועד פטירתה של כרמלה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')	דליה קובל, שופטת(דימ')	יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה	חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של כרמלה. מספר ת.ז. של האם דבורה (בדרה) זכריה 03001420-3.

הנדון: דניאל בן יחא וזהרה וונה
תיק מספר 245/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דוד יונה, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף שנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין ב'.

בתחילת ינואר 1950 ילדה האם בן בבית החולים שבמחנה. לאחר הלידה הועבר דניאל לבית התינוקות שבמקום. האם באה לבקרו בבית התינוקות במשך כחודש ימים. באחד הימים בהגיעה נמסר לה כי דניאל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, לפיו "יחיא סעיד וזהרה וונא" נושאי כרטיס מספר 1216 ותעודת עולה מספר 39214, עלו ארצה ביום 28/10/49.
2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מאת מחנה ראש העין ב' המחלקה לטיפול רפואי בחולה מיום 16/1/50 עבור בית החולים לילדים ותינוקות ובה בקשה לאשפז את "דניאל בן יחיא סעיד" יליד 2/1/50 הסובל מדלקת ריאות. כן צוין מספר כרטיס 1216.
3. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין גיליון מספר 241 (1216 ב'), לפיו "דניאל בן יחיא סעיד" יליד 2/1/50 אושפז ביום 16/1/50 ונפטר ביום 27/1/50 בשעה 06:45.
- כן צוין כי "הילד נתקבל בגלל שלשולים...הממצא של דלקת ריאות חלף אחרי טיפול...אבל משקל ירד...הופיעו הקאות והילד נפטר 12 יום לאחר קבלתו".
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "דניאל בן יחיא סעיד" מראש העין נפטר ביום ט' בשבט תש"י 27/1/50, בהיותו בן 15 יום.
- סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות.
5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1216, לפיו "דניאל בן יחיא סעיד" נפטר בבית החולים שבמחנה ביום 28/1/50, בהיותו בן 15 יום.
6. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "דניאל בן יחיא סעיד" מראש העין נפטר כתוצאה מדלקת ריאות בהיותו בן 15 יום והובא לקבורה בפתח תקווה ביום 29/1/50.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "דניאל בן יחיא סעיד" מראש העין נפטר בהיותו בן 15 יום והובא לקבורה ביום י"א בשבט תש"י 29/1/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה י"ב, קבר מספר 16.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דניאל בן יחיא וזהרה וונה נפטר מחוסר בשלות ודלקת ריאות ביום 27/1/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו כבן 25 יום.

דניאל הובא לקבורה בבית העלמין סגולה ביום 29/1/50 בחלקת ילדים ב', שורה י"ב, קבר מספר 16.

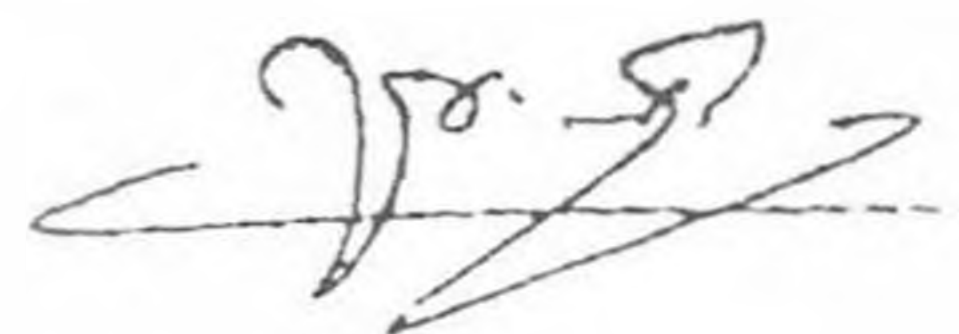
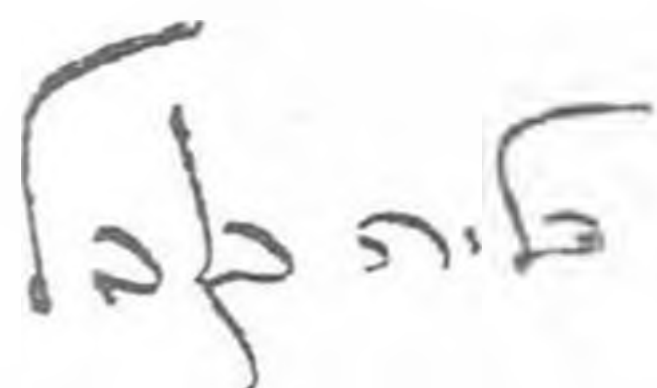
הוועדה מסתמכת על התיק הרפואי המקורי של בית החולים הדסה ראש העין לגבי קביעת מועד פטירתו של דניאל.

אין ספק בזיהויו של דניאל, על אף שלא נרשם שם משפחתו וזאת בהצלבה עם כרטיס מספר 1216 הרשום במסמכים השונים, ונתונים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של דניאל וונה.
מספר ת.ז. של האם ז"ל זהרה וונה 04154943-7.

הנדון: אדית בת מוריס ולינה לוי
תיק מספר 246/95

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שמסר מר לאון לוי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ממצרים ביום 23/1/50 עם ששת ילדיהם וביניהם אדית בת השנה ומחצה. המשפחה שוכנה תחילה בשער העליה ולאחר מכן עברה להשתכן בפרדס חנה מעברה ב'.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, חלו שני אחיה של אדית בחצבת, וכעבור מספר ימים אף היא חלתה בחצבת ואושפזה בבית החולים רמב"ם בחיפה. למחרת היום משנסעו לבקרה בבית החולים, נאמר להם כי אדית נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם בחיפה, לפיו אדית לוי "בת 1 1/2 שנה, נשלחה ביום 13/2/50 באבחנה של דלקת ריאות, היתה חולה כבר שבוע ימים, בשלושת הימים האחרונים... הילדה נפטרה בערך 14 שעות אחרי שנתקבלה" כלומר ביום 14/2/50.

בניתוח הגופה התגלה כי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו לוי אדית מבית העולים פרדס חנה א', נפטרה ביום 14/2/50, בהיותה בת 18 חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 170/50), לפיו לוי אדית מבית העולים פרדס חנה א', נפטרה בחיפה ביום כ"ז בשבט תש"י 14/2/50, בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה יומן נתיחות שלאחר המוות, לפיו גופתה של לוי אדית נותחה ביום 14/2/50 ונמצא כי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות.

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו לוי אדית נפטרה ביום 14/2/50 בהיותה בת שנה וחצי והובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד.

כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 170/52.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "לוי איציק אידית" ממין נקבה מבית העולים פרדס חנה א', נפטרה ביום כ"ז בשבט תש"י 14/2/50 בהיותה בת שנה וחצי ובו ביום הובאה לקבורה בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 170/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אדית בת מוריס ולינה לוי, נפטרה מדלקת ריאות ביום 14/2/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שנה וחצי, וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה לארץ.

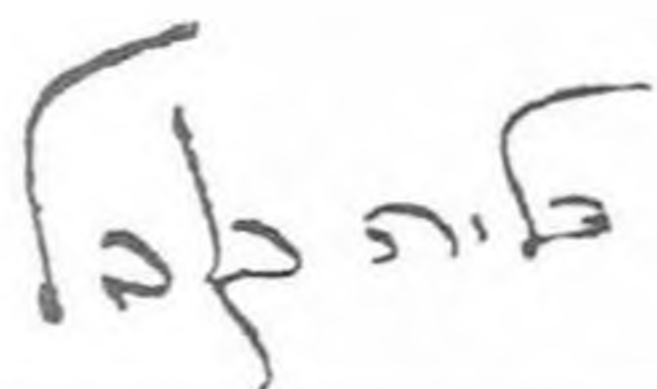
אדית הובאה לקבורה בו ביום בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

על אף התוספת של השם איציק לשמה של אדית, אין ספק בזיהויה וזאת בהצלבה עם מספר הקבורה הממשלתי 170/50 הרשום באישור הקבורה וכל יתר הפרטים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אדית לוי 042167320.

הנדון: ציונה בת סאלם וזהרה גיאת
תיק מספר 247/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' ברכה דגן, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 11/12/49 ושוכנה במחנה עין שמר.

ציונה נולדה באווירון בדרך לישראל. כשהגיעה המשפחה ארצה הועברה ציונה לבית התינוקות בעין שמר ואילו האם אושפזה למספר ימים.

לאחר שהשתחררה מאשפוז הלכה האם מדי יום לבית התינוקות בכדי להיניק את בתה. באחד הימים לאחר שהיניקה האם את ציונה בבוקר, שבה בצהריים בכדי להיניקה בשנית אך נאמר לה כי ציונה חלתה והועברה לבית החולים רמב"ם.

ההורים נסעו לחפשה ברמב"ם אך שם נאמר להם כי ציונה כלל לא הועברה לטיפול במקום. כשחזרו ההורים לעין שמר נאמר להם כי חלה טעות וציונה כלל לא הועברה לרמב"ם כי אם נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 58276, ממנה עולה כי סלם דוד וזהרה גיאת ושלושת בנותיהם עלו ארצה ביום 11/12/49. כן מצוין בתעודה זו "נולדה לו כרגע בת בבית החולים דגאני" ובסמוך רשום "נפטרה 12/49".
2. בידי הוועדה מכתב הפניה ממרפאת הילדים בעין שמר לבית החולים הממשלתי חיפה מיום 27/12/49 ובו בקשה לאשפז את "ציונה בת סלם דוד גאת" בת שישה עשר יום הסובלת מדיספסיה.
3. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "ציונה בת סלם דוד גיאת" אושפזה ביום 27/12/49 בהיותה בת 16 יום. התקבלה באבחנה של דיספסיה. התינוקת נפטרה בבוקר של יום 30/12/49. בבדיקה שלאחר המוות נמצא כי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות.
4. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "ציונה סלם דוד גיאת" מעין שמר נתקבלה לטיפול ביום "27/12" בהיותה בת 16 יום ונפטרה ביום 30/12/49 כתוצאה מהרעלה בדרכי המעיים ודלקת ריאות.
5. בידי הוועדה בדיקת מעבדה של בית החולים הממשלתי חיפה (רמב"ם) על שם "ציונה בת סלם".

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "ציונה בת סלים דוד גיאת" נפטרה כתוצאה מרעלת ודלקת מעיים ביום 30/12/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת 18 יום.

7. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 3/50), ממנו עולה כי "ציונה בת סלים גאת" נפטרה ביום 30/12/49 בבית החולים הממשלתי רמב"ם, בהיותה בת 18 יום.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

8. הוועדה איתרה רישיון קבורה של חברה קדישא, ממנו עולה כי "ציונה בת סלים דוד גאת" מבית העולים עין שמר נפטרה כתוצאה מרעלת, בהיותה בת 18 יום. כן צוין כי ציונה הובאה לקבורה בחיפה.

9. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא ובו רישום המתייחס לרישיון קבורה מספר 3/50 ממנו עולה כי "תינוקת ציונה בת סלם דוד אייק (עין שמר)" נפטרה בגיל שרישומה אינו קריא והובאה לקבורה ביום י"ב בטבת 1/1/50 בחלקת התינוקות.

10. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד חיפה ובו רישום המתייחס למספר רישיון הקבורה 3/50, ממנו עולה כי "ציונה בת סלם דוד אייק" בת 3 ש' נפטרה ביום י"ב בטבת 1/1/50 והובאה לקבורה ביום י"ב בטבת 1/1/50 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד בחיפה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת סאלם גיאת נפטרה ביום 30/12/49 בהיותה בת 18 יום בבית החולים רמב"ם חיפה כתוצאה מרעלת מעיים, וזאת 18 יום ממועד עליית המשפחה.

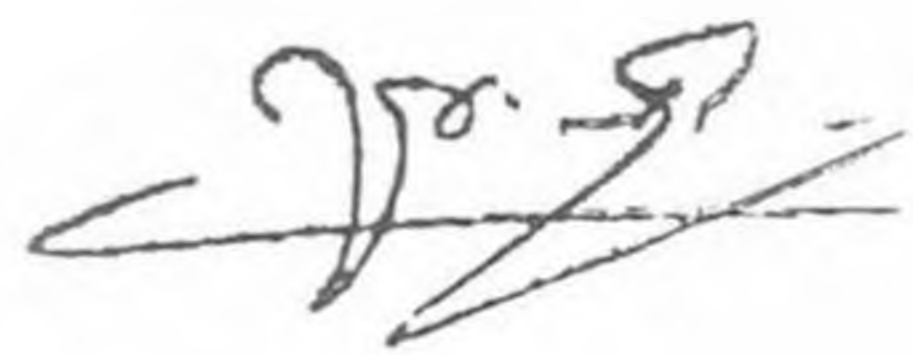
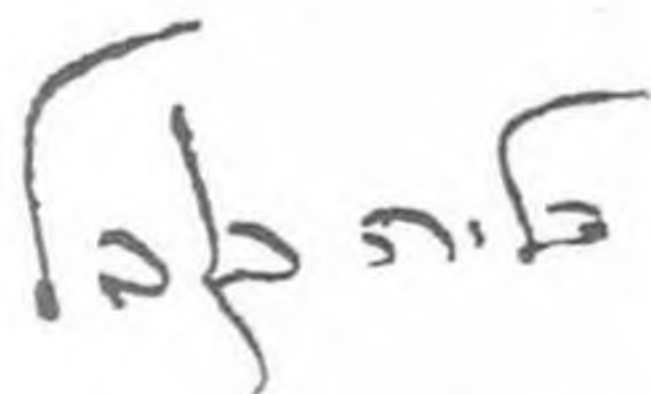
ציונה הובאה לקבורה ביום 1/1/50 בבית העלמין חיפה בחלקת הילדים.

למרות השיבוש שחל בשם משפחתה בחלק מן המסמכים ובגילה של ציונה בתעודת הפטירה של חברה קדישא, הרי שבהצלבה עם מספר רישיון הקבורה ויתר הפרטים אין ספק בזיהויה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ציונה.
מספר ת.ז. של האב סאלם גיאת 042005512.
מספר ת.ז. של האם זהרה גיאת 042005520.

הנדון: סעדה (מזל) בת מרגלית ויוסף קוממי
תיק מספר 248/95

פרטי התלונה:

מעדותה של מרגלית עומסי (קוממי) עולה כי היא עלתה ארצה מתימן כגרושה בשנת 1949 יחד עם סעדה (מזל) ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה נלקחה מזל יחד עם ילדים נוספים מקרב העולים לבית התינוקות. כשישה חודשים שהתה סעדה (מזל) בבית התינוקות והאם שמרה על קשר רצוף עמה כל אותה עת. מקץ שישה חודשים חשה סעדה (מזל) ברע והועברה לבית החולים הדסה בראש העין. האם ביקרה את בתה בבית החולים וראתה אותה מבעד לחלון ומשבאה כעבור שבוע לבקרה לא מצאה אותה במקום. ניסיונותיה של האם לחפש את סעדה (מזל) במקומות שונים ובכלל זה בעין שמר ובית ליד העלו חרס.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי ולוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "תורכיה סלימאן עומסי" נושאת תעודת עולה מספר 53433 וכרטיס מספר 749, עלתה ארצה ביום 25/9/49 יחד עם סעדה בת השנה. כן צוין כי ביום 16/7/50 עברה להתגורר בגבעת עלייה.
2. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "סעדה יוסף כמימה" נושאת כרטיס מספר 749, התקבלה לבית החולים ביום 18/10/49 ושחררה ממנו ביום 26/10/49 בהיותה בת שנה וחצי.
3. בידי הוועדה מכתב הפניה מיום 2/12/49 מבית התינוקות ראש העין א' לבית החולים לילדים ותינוקות ראש העין ובו בקשה לקבל לטיפול את "סעדה בת יוסף קומיני" ילידת 14/6/49. כן צוין כי היא "בלי הורים".
4. בידי הוועדה תיק רפואי נוסף של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "סעדה בת יוסף קומיני" מראש העין, התקבלה לבית החולים ביום 2/12/49 באבחנה של מלריה, תת תזונה וזיהומים שונים ושחררה ממנו ביום 15/1/50 בהיותה בת "6 חודשים".
5. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, הבריות, בארכיוני בתי החולים השונים, חברה קדישא ובת העלמין כמו גם ביתר מקורות המידע העומדים לרשותם, לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלה של סעדה (מזל) בת מרגלית ויוסף קוממי.

מסקנות הוועדה:

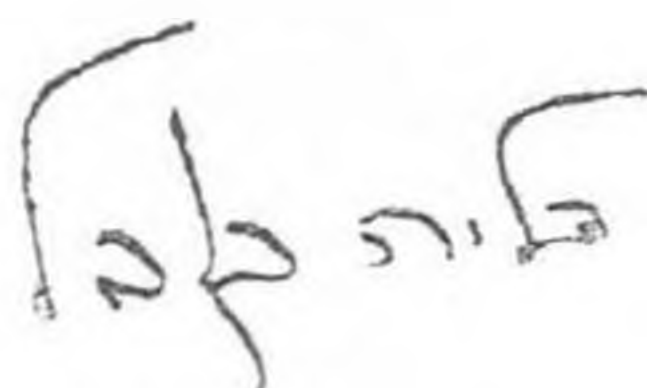
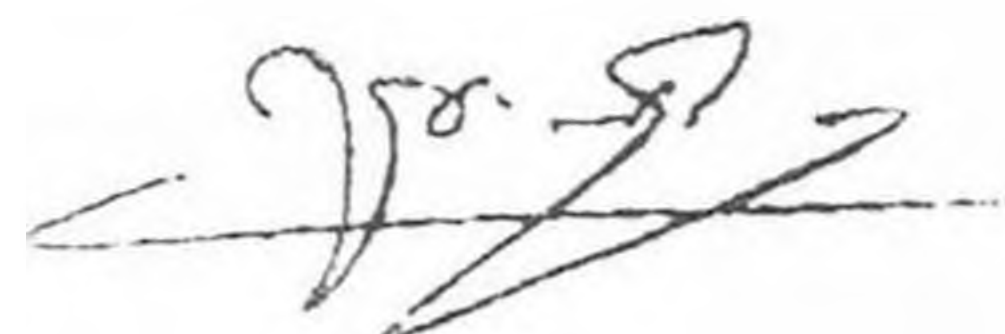
אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של סעדה (מזל) בת מרגלית ויוסף קוממי מאז ה-15/1/50 מועד בו שחררה מבית החולים הדסה ראש העין.

במהלך הסריקות שערכו חוקרי הוועדה בארכיון משרד הסעד, התברר כי במרץ 1951 טענה האם בפני גורמי הסעד כי קרובת משפחתה זיהתה את מזל ברשותה של משפחה ממוצא תימני המתגוררת בבאר שבע. חוקרי הוועדה שוחחו עם בני המשפחה האמורה, אך לא מצאו כל ממצא היכול לאשר את זיהויה של הילדה כסעדה (מזל) בת מרגלית ויוסף קוממי. לא למיותר יהיה לציין כי בשיחה עם אם המשפחה מבאר שבע התברר כי היא נמצאת במצב סיעודי וכלל אינה זוכרת את ילדיה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של סעדה (מזל).
מספר ת.ז. של האם מרגלית עומסי ג/64828.

הנדון: בתיה (בניה) בת יוסף ושרה ציפורה (צפירא)
תיק מספר 249/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף צפירא אביה של התינוקת, בניה עלתה ארצה עם משפחתה בשנת 1949, והם עברו להתגורר במחנה עין שמר.

בשל מזג האוויר החורפי ששרר באותה עת הועברו כל התינוקות ובניהם בניה, שהייתה בת תשעה חודשים, לבית התינוקות שבמקום.

האם באה לבקרה יום יום ובאחד הימים כשהגיעה לא מצאה את בניה.

בבית התינוקות נאמר לה שבניה נשלחה לבדיקות בבית החולים רמב"ם בחיפה.

האב ניסה לברר מה עלה בגורלה ולבסוף מנהל המחנה אמר לו שבניה נפטרה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 7326), לפיה התינוקת בניה ומשפחתה עלו ארצה ביום 20/1/50, בהיותה בת שלושה חודשים.

בתעודת העולה נרשם כי "בניה בת יוסף סולימן וזהרה (שם מקביל לשרה - הוועדה) צפורה" "מתה בחודש השישי". ככל הנראה זו טעות שהפקיד עשה.

2. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוקת "בניה יוסף סולימן צפירה" אושפדה לראשונה ביום 10/2/50.

ביומן זה נרשם כי בניה הבריאה ושחררה מבית החולים ביום 15/3/50, בהיותה בת שלוש שנים. הפקיד רשם את גילה תוך התייחסות לשנים במקום לחודשים.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוקת "בניה יוסף סולימן צפירה" "הובאה מתה מבית החולים עין שמר".

ביומן הפטירות מצוין כי בניה נפטרה ביום 22/4/50 בהיותה בת תשעה חודשים.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה ובו רישום, לפיו "בניה יוסף סולימן צפורה" מעין שמר ג' נפטרה ביום 22/4/50 בהיותה בת תשעה חודשים.

5. בידי הוועדה תעודת פטירה (מס' 292844), לפיה התינוקת "בניה יוסף סולימן ציפורה" נפטרה ביום 22/4/50 בהיותה בת תשעה חודשים.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד (מס' 407/50), לפיו התינוקת "בניה יוסף סולימן צפורה" נקברה בעין שמר ביום ח' אייר, 25/4/50.

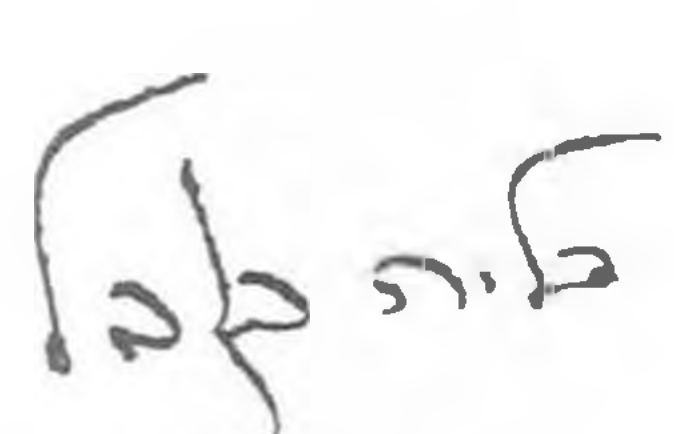
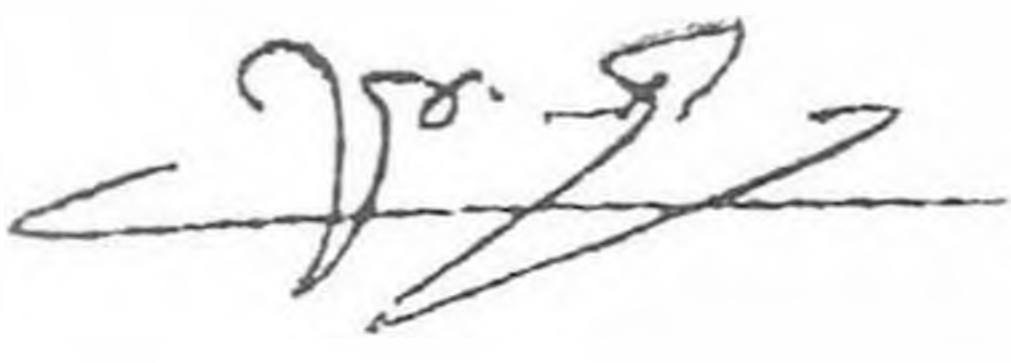
מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי התינוקת בניה (בתיה) בת יוסף ושרה ציפורה (צפירא) נפטרה ביום 22/4/50. מותה נקבע בבית החולים רמב"ם.

בניה נקברה ביום 25/4/50 במחנה דוד בחלקת התינוקות.

אף על פי שבחלק מן המסמכים גילה של בניה משובש, הרי שבצירוף לשאר הפרטים המופיעים במסמכים השונים כגון: שמה, שם הוריה ומקום מגוריה, הופכים את הזיהוי לודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
· משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של בתיה (בניה).
· מספר ת.ז. של האב יוסף צפירא 04199564.

הנדון: דוד בן ניסים וקדיה כהן
תיק מספר 250/95

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שניתן על ידי ציון כהן אח של התינוק, נולד דוד בתימן ועלה לארץ עם משפחתו בשנת 1949.

המשפחה התגוררה במחנה פרדסיה ודוד הועבר לבית התינוקות שבמקום. לאחר מספר ביקורים נאמר למשפחה שדוד נשלח לבית החולים שבצריפין, משום שחמו עלה.

לאחר חודש נמסר למשפחה כי דוד נמצא בבית החולים דג'אני שביפו, שם הראו להם ילד שלדבריהם אינו דומה לבנם.

בשיחת טלפון נמסר להם שבנם נפטר, אך המשפחה לא ראתה את גופת דוד ולא קיבלה כל מסמך המאשר עובדה זו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. אותר פנקס פטירות של משרד הבריאות ובו רישום, לפיו "דוד בן ניסים סעיד כהן" מבית עולים בית ליד (פרדסיה) נפטר ביום 7/3/50 כתוצאה מאי ספיקת לב בהיותו בן שנתיים.
2. אותר רישום יומן פטירות של בית חולים רמב"ם, לפיו "דוד בן ניסים סעיד כהן" מבית עולים בית ליד מחנה ז' (פרדסיה) נפטר ביום 7/3/50 כתוצאה מאי ספיקת לב ושיתוק ילדים בהיותו בן שנתיים.
3. אותר יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "סעיד כהן דוד ניסים" נקבר ביום י"ט באדר 8/3/50 בהיותו בן שנתיים בחלקת תינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

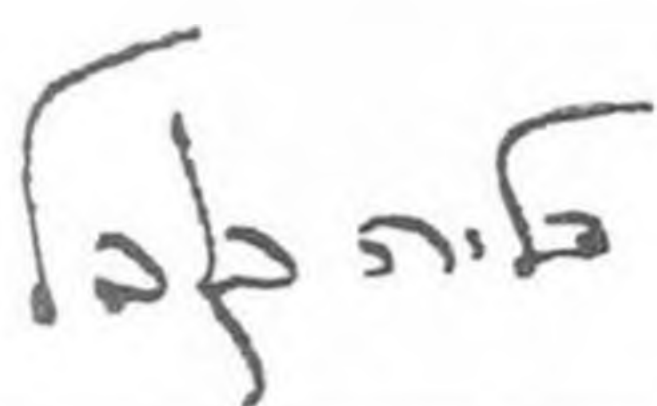
מן המידע המפורט לעיל עולה כי הנעדר דוד בן ניסים וקדיה כהן נפטר בהיותו בן שנתיים ביום 7/3/50 בבית חולים הממשלתי רמב"ם, כתוצאה מאי ספיקת לב ושיתוק ילדים. דוד נקבר ביום 8/3/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

על אף שיבוש השם שמופיע במסמכים הנ"ל, הרי שמדובר בדוד היות ונרשם סמוך לשמו - שמו של אביו ושם סבו (סעיד).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דוד כהן 041395104.

הנדון: עדינה בת אפריים וכוכבה עטיה
תיק מספר 251/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' איריס מכלוף, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מלוב במהלך שנת 1949. המשפחה שוכנה בפרדסיה.

האם ילדה בת בשנת 1953. בהיותה בת שנה וחודשיים סבלה הבת, עדינה, מהקאות ושילשולים ורופא הפנה אותה לבית החולים תל השומר. ביום 5/3/54 כשהגיעו ההורים לבית החולים, נאמר להם כי עדינה נפטרה. האב ביקש לראות את גופת בתו ונאמר לו כי עדינה תובא לקבורה בבית העלמין בקריית שאול. האב הלך לבית העלמין אך לא נערכה כל הלוויה לבתו.

האב סירב להאמין כי בתו נפטרה.

חודש ימים לאחר שנאמר להורים כי בתם נפטרה, ראה האב לדבריו בנתניה ילדה הדומה לבתו ועקב אחריה במשך כשלוש שנים. הוא אף יצר אתה קשר בגן הילדים והזדהה בפניה כדודה. זמן מה לאחר מכן הוריה של הילדה גילו זאת ועברו להתגורר באיטליה.

במהלך כל השנים שמרה המשפחה על קשר טלפוני עם אותה ילדה שבגרה בינתיים ושמה עדינה לביא, שהיא כביכול אחותם. בני המשפחה אף יצרו קשר עם שכני המשפחה שבנתניה ואלה מסרו כי אמה של עדינה לביא הינה עקרה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממושרד הפנים ביום 12/12/95 לפיו עדינה נפטרה ביום 00/03/54.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת רישום לידה, לפיה "עדינה בת אפריים וניגמה עטיה" נולדה ביום ח' בשבט תשי"ג 24/1/53. כן צוין כי המשפחה התגוררה בשבות עם, מחנה א' בניין 68.
 2. בידי הוועדה גיליון סכום מחלה של בית החולים תל השומר, לפיו עדינה עטיה ממחנה בית ליד, אושפזה ביום 5/3/54 ובו ביום נפטרה, בהיותה בת שנה.
- כן צוין בגיליון סיכום המחלה כי עדינה אושפזה בעבר שלוש פעמים מגיל ארבעה חודשים עד לגיל שמונה חודשים בשל דלקת ריאות. באשפוז אחרון זה היתה התינוקת בת שנה ולגביו נאמר: "נתקבלה בגלל שעול, הקאות וקשיי נשימה... במשך השעות הבאות מצבה הורע... ובגלל כחלון שהלך וגבר היא נכנסה לאוהל חמצן אולם נפטרה באותו ערב".
- "ניתוח הגופה אישר את האבחנות של דלקת ריאות ודלקת בדרכי הנשימה העליונים".

3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית של בית החולים תל השומר, לפיה עדינה בת אפרים עטיה ממעברת בית ליד מחנה א' בניין 68, נולדה ביום 24/1/53 ונפטרה ביום 5/3/54 בשעה 7:30 בבית החולים תל השומר.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו עדינה עטיה ממעברת בית ליד מחנה א' ילידת 24/1/53, נפטרה ביום 5/3/54 בבית החולים תל השומר.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה פרטיכל נתיחה שלאחר המוות, לפיו גופת עדינה עטיה נותחה ביום 7/3/54 בבית החולים תל השומר, כתוצאה מדלקת ריאות, ברונכיט, גודש בכבד, בטחול ובמעיים.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו עדינה בת אפרים עטיה ממעברת בית ליד מחנה א' בניין 68, נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום ג' באדר ב' תשי"ד 8/3/54 בבית העלמין קריית שאול.

7. בידי הוועדה מכתב של משטרת ישראל מיום 27/3/57 המופנה למרשם התושבים תל אביב, לפיו עדינה בת אפרים עטיה מבית ליד מחנה א' מספר 68, הובאה לבית החולים תל השומר ביום 5/3/54 ובו ביום נפטרה, בהיותה בת 13 חודשים.

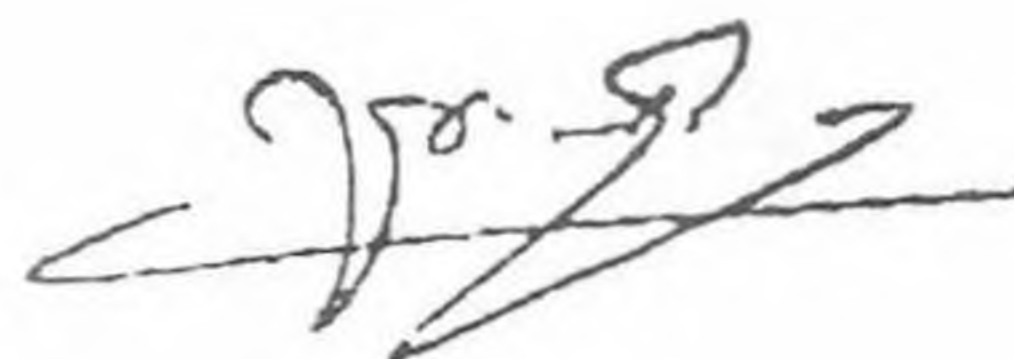
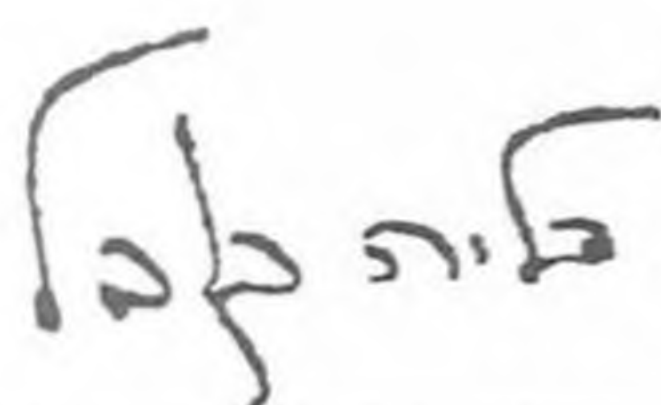
8. מר אריאל לביא בא מיוזמתו להעיד בפני הוועדה (תיק 11/96) ומסר כי עדינה לביא היא אחותו הביולוגית וכאחיה הגדול הוא זוכר את יום לידתה ופרטים אישיים נוספים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עדינה בת אפרים וכוכבה עטיה, נפטרה מדלקת ריאות ביום 5/3/54 בבית החולים תל השומר, בהיותה כבת 13 חודשים.

עדינה הובאה לקבורה ביום 8/3/54 בבית העלמין קריית שאול.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של עדינה עטיה 05142821-7.

הנדון: מנשה בן יוסף וזליכה ארג'אוני
תיק מספר 252/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' זליכה ארג'אוני, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1950 יחד עם מנשה בן השמונה חודשים ושוכנה תחילה בראש העין ולאחר מכן עברה להתגורר בבנימינה.

חודש ימים לאחר שהגיעה המשפחה לבנימינה, התקרר מנשה ונלקח על ידי אחות למרפאת המחנה. מנשה נשאר במרפאה ללילה ולמחרת הועבר לבית החולים רמב"ם חיפה כשהוא מלווה בהוריו. ההורים השאירו את מנשה בבית החולים ושבו לביתם.

שלושה ימים לאחר מכן נמסר להורים כי מנשה נפטר. בפני האב הוצגה מזוודה ובה גופת תינוק אך האב לא היה משוכנע כי אכן מדובר במנשה. בעדותה מציינת האם, כי מיד לאחר ההודעה על פטירת הבן הגיעו לאוהל המשפחה אחראים מטעם המחנה, שרפו את האוהל ואף את מנות המזון הגישו להם כאילו היו "מצורעים".

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה, ממנו עולה כי מנשה בן יוסף ארג'אוני עלה ארצה מכורדיסטאן יחד עם משפחתו ביום 28/5/50, בהיותו בן חמישה חודשים.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "מנשה אלגיואני" מבית העולים בנימינה נתקבל לבית החולים באבחנה של פוליו ודלקת ריאות ביום 5/7/50 ונפטר ביום 6/7/50.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "אלגואנו מנשה" מבית העולים בנימינה נפטר ביום 7/7/50, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים ודלקת ריאות.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "אלגיואני מנשה" מבית העולים בנימינה נפטר ביום 7/7/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מנשה בן יוסף וזליכה ארג'אוני נפטר כתוצאה משיתוק ילדים ודלקת ריאות ביום 6/7/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן כחמישה חודשים, וזאת כשישה שבועות לאחר עליית המשפחה לארץ.

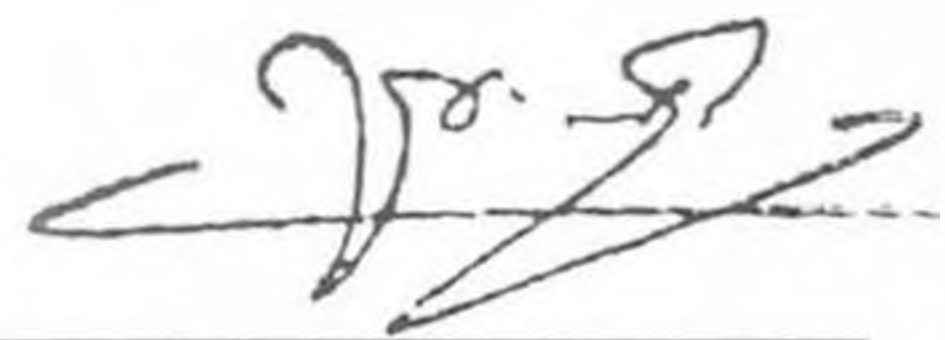
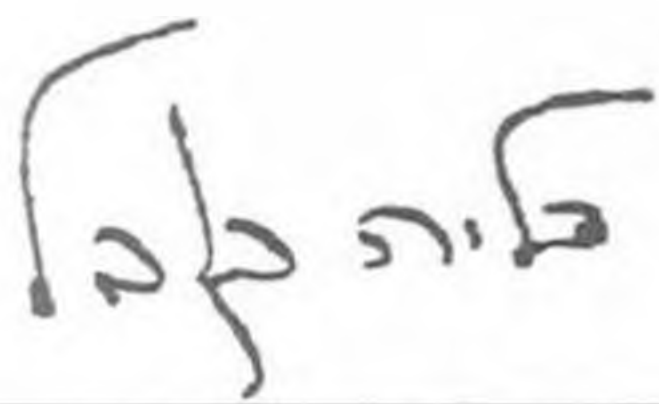
אין בידי הוועדה כל ממצאים בנוגע למקום קבורתו של מנשה.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה של בית החולים רמב"ם חיפה כקובע את מועד פטירתו וגילו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מנשה ארג'ואני 4280942.

הנדון: 2 ילדים - יוסף וברוך בני שלמה (סלימן) ושרה (זהרה) אשרף
תיק מספר 253/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה (זהרה) אשרף, אם התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם יוסף בן הארבע. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר ב'. כן ציינה האם כי בהגיעה הייתה בחודש השמיני להיריונה.

שבוע לאחר העלייה, נלקח יוסף לבית התינוקות שם התגלה כעבור זמן קצר כי הוא סובל מחום. יוסף נלקח באמבולנס לבית חולים הנמצא סמוך למחנה, אליו הגיעו ההורים ברגל. האם באה לבקרו, אך לא הורשתה להיכנס וראתה אותו מבעד לחלון. זמן מה לאחר מכן, נאמר לאם כי יוסף הועבר לבית החולים סרפנד (צריפין).

האב הגיע עם בן דודו לבית החולים צריפין. בן דודו נכנס לבית החולים וראה את יוסף ואף נאמר לו כי בעוד מספר ימים יישלח יוסף לביתו. אלא שלא כך קרה ומאז נעלמו עקבותיו של יוסף.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של יוסף.

זמן קצר לאחר מכן, ילדה האם בן בשם ברוך בבית היולדות בפרדס חנה. לאחר הלידה נלקח ברוך לבית התינוקות, שם שהה במשך כחודשיים. באחד הימים בהגיע האם לבית התינוקות, לא מצאה את ברוך במיטתו ונאמר לה כי נשלח לבית החולים בחיפה ובעוד מספר ימים יוחזר למחנה. מאז לא יודעים הוריו מה עלה בגורלו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של ברוך.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

מעדות האב מיום 27/3/67 בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי המשפחה הגיעה ארצה יחד עם יוסף בן השנתיים, ושוכנה במחנה עין שמר ב'.

האב מציין בעדותו כי: "כעבור חודש או חודש וחצי קיבל הילד קצת חום ואז העבירו אותו למרפאת המקום ואת אשתו שלחו להביא את תעודת העולה. כאשר אשתי חזרה למרפאה במקום, הילד כבר לא היה, הם העבירו אותו לבית החולים בפרדס חנה מבלי לרשום אותו לא על שמי ולא על שם אשתי".

ההורים נסעו לבקרו בבית החולים, אך האב לא הורשה להיכנס וראה את יוסף מבעד לחלון. שבוע ימים לאחר מכן, משהגיע לבית החולים, לא ראה את בנו ונמסר לו כי בנו יוסף הועבר לבית החולים צריפין.

כעבור שבוע נוסף, נסע האב עם שכנו שראה את בנו מבעד לחלון ומסר לו כי בעוד זמן קצר יוחזר יוסף למחנה. חודש ימים לאחר מכן, משלא הוחזר יוסף, נסע האב לבית החולים צריפין, ונאמר לו כי בנו נפטר והובא לקבורה "אולי בפתח תקווה".

ממצאי החקירה - לגבי יוסף:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56466, לפיה האב: יוסף אשרף ואשתו זהרה, עלו ארצה ביום 15/11/50. כן צוין כי יוסף היה בן שנתיים עם עלייתו ארצה וכי נפטר.

חוקרי הוועדה בדקו את תעודת העולה ומצאו רישום לפיו המשפחה קיבלה שמיכה ביום 15/11/49. עובדה זו מוכיחה כי רישום שנת העלייה בתעודת העולה הינו שגוי.

2. בידי הוועדה רישום כניסה לארץ, לפיו סלימאן יוסף אשרף ושתי נשותיו ובנו יוסף הנושאים תעודת עולה מספר 56466, עלו ארצה ביום 15/11/49.

3. בידי הוועדה העתק מתוך פנקס העברת חולים של מחנה עין שמר, לפיו יוסף בן סלם סלימאן אשרף מספר תעודת עולה 56460, עלה ארצה ביום 15/11/49, הועבר לפרדס חנה ומשם לצריפין. בהערות רשם פקיד "חזר".

מסמך זה מעלה שלוש תהיות כפי שיבואר להלן:

א. שמו של אבי יוסף אינו סלם ואין במשפחה הקרובה אדם בשם סלם.
ב. מספר תעודת העולה שגוי בספרה האחרונה.
ג. הילד שחזר בריא למחנה איננו יוסף אלא ילד אחר שאף שמו הפרטי יוסף ועל כן הביטוי "חזר" איננו יכול להתייחס ליוסף אשרף.

4. בידי הוועדה יומן פטירה וקבורה של עין שמר, לפיו ילד בשם "יוסף סלם חיים לוי" נרשם כמי שחזר חי ביום 10/2/50.

עיון מדוקדק ברישום זה מלמד, כי כלולה בו למעשה התייחסות לשני ילדים שונים: האחד נפטר ביום "13/12/49" בסרפנד ואילו השני חזר בריא ביום "10/2/50".

5. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים סרפנד, ממנו עולה כי יוסף בן סלם מספר חולה 984, הועבר מפרדס חנה לבית החולים סרפנד ביום 4/12/49 ונפטר ביום 13/12/49 בתום תשעה ימי אשפוז.

הרישום הנ"ל מתייחס לילד שנפטר ביום 13/12/49 בסרפנד כפי שנזכר לעיל בסעיף 4.

6. בידי הוועדה סיכום מחלה של בית החולים צריפין (מס' 984), לפיו "יוסף בן סלם" אושפז ביום 4/12/49, בהיותו בן ארבע שנים ונפטר ביום 13/12/49.

כן צוין כי: "נשלח לבית החולים עם אבחנה של מלריה ודלקת ריאות. הילד נתקבל במצב כללי קשה... עם ממצא של דלקת הסימפונות... ביום ה-11 לשהותו בבית החולים הכרתו נעשתה מעורפלת ולמחרת נפטר במצב של קומה".

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יוסף בן סלם" ממחנה העולים פרדס חנה א', נפטר ביום 13/12/49 בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותו בן ארבע שנים.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "ילד יוסף בן סאלם" ממעברת העולים ראש העין, נפטר בהיותו בן ארבע שנים והובא לקבורה ביום 19/12/49 בבית העלמין סגולה, בחלקת ילדים ב', שורה ז', קבר מספר 8.

כן נמצא בידי הוועדה רישיון קבורה מס' 03332 ממנו עולה כי "יוסף בן סאלם" ממחנה ראש העין נפטר כתוצאה של BLACKWATER FEVER והובא לקבורה בפתח תקווה.

9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, לפיו "יוסף בן שלום ממחנה העולים עין שמר", נפטר בהיותו בן ארבע שנים והובא לקבורה ביום כ"ח בכסלו תש"י 19/12/49 בחלקת ילדים ב', שורה ז', קבר מספר 8.

מסקנות הוועדה – לגבי יוסף:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן שלמה (סלימן) וזהרה אשרף, נשלח ממחנה העולים עין שמר לבית החולים פרדס חנה ומשם לבית החולים צריפין (סרפנד), שם נפטר ביום 13/12/49 כתוצאה מדלקת ומלריה, וזאת כארבעה שבועות לאחר עלייתו לארץ.

יוסף הובא לקבורה ביום 19/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ז', קבר מספר 8.

ברישומים רבים נרשם, כי יוסף היה בן ארבע שנים על אף שבתעודת העולה נרשם יוסף כבן שנתיים. עם זאת, הדבר תואם את עדות האם כי יוסף היה בן ארבע שנים עם עלייתו.

יש לציין כי המסלול של פטירה בצריפין וקבורה בבית העלמין סגולה, אינו אופייני. הסיבה לכך היא, שיוסף נרשם עם פטירתו כתושב מחנה ראש העין (כפי שנרשם ברישיון הקבורה), אולם מדובר בטעות סופר שתוקנה במהלך קבורתו של יוסף וייתכן ודווח למחנה ראש העין, אלא שלא מצאו כל רישום עליו והתברר להם כי יוסף הינו תושב מחנה עין שמר.

מהלך הדברים תואם את עדות האם בפני ועדת כהלול-מינקובסקי.

אין לוועדה ספק בזיהויו של יוסף.

למסקנה זו הגענו לאחר הפרדה בין הנתונים המתייחסים לילד החי ובין הנתונים המתייחסים לילד שנפטר.

ממצאי החקירה – לגבי ברוך:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56466, לפיה שלמה יוסף אשרף ואשתו זהרה עלו ארצה ביום 15/11/50. כן צוין בתעודה: "5.2 נולד תינוק ברוך".

חוקרי הוועדה בדקו את תעודת העולה ומצאו רישום, לפיו המשפחה קיבלה שמיכה ביום 15/11/49. עובדה זו מוכיחה כי רישום שנת העלייה בתעודה זו הינו שגוי.

2. בידי הוועדה רישום כניסה לארץ, לפיו סלימאן יוסף אשרף ושתי נשותיו ובנו יוסף הנושאים תעודת עולה מספר 56466, עלו ארצה ביום 15/11/49.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם, לפיו "ברוך סולמן יוסף אשרף" נושא תעודת עולה מספר 56460 מבית העולים עין שמר ב', התקבל לאשפוז ביום 4/3/50 ונפטר ביום 25/5/50.

כן צוין כי "תינוק בן חודש נשלח באבחנה של רעלת. נתקבל לבית החולים במצב תזונה ירוד, מצב כללי לא רע... התינוק שכב 3 חודשים בבית החולים. במשך הזמן הזה היו תקופות חוזרות של שלשולים שהביאו התיבשות קשה... בימים האחרונים הופיעה תפיחות של הבלוטות תחת הלסת משני הצדדים. היה חום גבוה 40. התינוק נפטר בסימנים של התיבשות קשה".

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי אשרף ברוך סולימן יוסף מבית העולים עין שמר ב', נפטר ביום 25/5/50, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו אשרף ברוך סלימן מבית העולים עין שמר ב', נפטר ביום 25/5/50 בחיפה, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי "אשרף ברוך סולימן אסף" מעין שמר מבית החולים הממשלתי, נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום 28/5/50 בחלקת תינוקות.

מסקנות הוועדה - לגבי ברוך:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ברוך בן שלמה (סלימן) ושרה (זהרה) אשרף, נפטר מרעלת ביום 25/5/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שלושה חודשים.

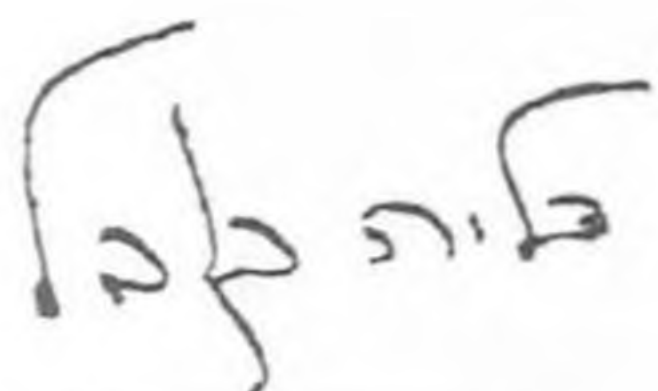
ברוך הובא לקבורה ביום 28/5/50 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

בבדיקה שערכו חוקרי הוועדה התברר כי את תעודת עולה מספר 56460 נושאת משפחה בשם תם. עובדות אלו מצביעות על כך כי הרישום בגיליון סיכום המחלה שגוי והספרה 6 הוחלפה ל-0.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף אשרף 041595547.
מספר ת.ז. של ברוך אשרף 005677380.

הנדון: בינת בת יהודה וסלמה חוברה
תיק מספר 254/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעמי טובי, אחות התינוקת, עלתה האם ארצה מתימן ביום 30/10/49 יחד עם בינת בת השנתיים ובת נוספת. המשפחה שוכנה בראש העין.

האם ובתה חלו בטיפוס המעיים ובהגיעם למחנה, נלקחה בינת לבית התינוקות במקום. האם באה לבקר את בינת כשלוש פעמים. לאחר זמן מה עברה המשפחה למעברת תלפיות בירושלים.

שבועיים לאחר מכן נסעה האם לבקר אם בינת בבית התינוקות שבראש העין. בהגיעה למקום נאמר לה כי בינת נפטרה שבוע לפני כן.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים לפיו בינת חדלה להיות תושבת המדינה מיום 00/07/63.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1329 ותעודת עולה מספר 39452, לפיו האם: "סלמה סלם חוברה" עלתה ארצה עם שתי בנותיה נעמה ובנת ביום 30/10/49. כן צוין כי בנת הייתה בת שנתיים בהגיעה וכי נפטרה ביום 25/11/49.
2. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1329 לפיו "בנת סלאמה סאלם חוברה" נפטרה ביום 24/11/49 בהיותה בת שנתיים.
- מיומן פטירות נוסף של מחנה ראש העין, עולה כי "בתי חוברה" נפטרה ביום 24/11/49.
3. הוועדה איתרה יומן פטירות נוסף של מחנה ראש העין, לפיו "בתי חוברה" נפטרה ביום 24/11/49, בהיותה בת שנה והובאה לקבורה בפתח תקווה.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "בתי חוברה" ממחנה העולים ראש העין נפטרה במחנה ביום 24/11/49, בהיותה בת שנה. סיבת המוות: מלריה ותת תזונה.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "הילדה בתי חוברה" נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום ג' בכסלו תש"י 24/11/49 בחלקת ילדות א', קבר מספר 62.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בינת בת יהודה וסלמה חוברה נפטרה ממלריה ותת תזונה ביום 24/11/49, בהיותה כבת שנתיים, וזאת כ-24 יום לאחר מועד עלייתה לארץ.

בינת הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין סגולה פתח תקוה בחלקת ילדות א', קבר מספר 62.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירה של מחנה ראש העין כקובע לגבי מועד פטירתה של בינת.

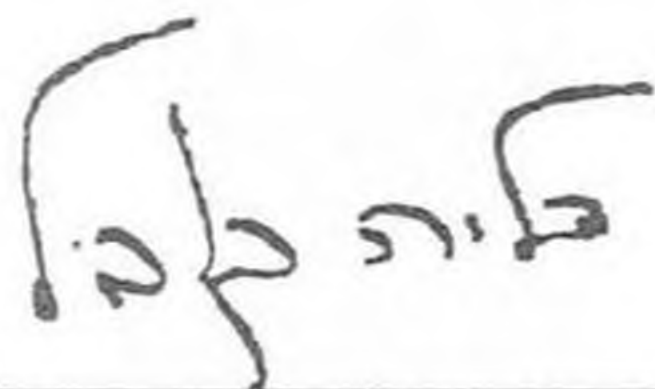
אין ספק בזיהויה של בינת למרות אופן רישום שמה.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של בינת חוברה 0-4150950-6.

הנדון: שני תינוקות - 1) מזל - 2) בן (ללא שם פרטי)
ילדיהם של חיים'ולאה (לולוה) דהרי
תיק מספר 255/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' לאה דהרי, אם התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם מזל בת השנה וחצי ושוכנה במחנה עתלית.

זמן קצר לאחר כניסת המשפחה למחנה, חשה מזל ברע ונלקחה לרופא המחנה ובעצתו נשלחה לבית החולים בחיפה. בביקור הראשון שערכה האם בבית החולים נאמר לה כי תוכל לבוא ולבקרה ביום שלישי בשבוע שלאחר מכן.

כשהגיעה האם לבית החולים יחד עם אמהות נוספות מהמחנה שחיפשו את ילדיהן, נאמר להן כי כל הילדים נפטרו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בשנת 1951 עברה המשפחה להתגורר בעין כרם בירושלים. זמן מה לאחר מכן ילדה האם בן זכר בבית החולים שערי צדק. עשרים וארבע שעות לאחר הלידה הובא הבן לאם להנקה והיא התרשמה כי הוא בריא וחש בטוב. ארבע שעות לאחר מכן משהגיעה שעת ההנקה והבן לא הובא, נאמר לאם על ידי האחיות כי הוא חולה. כעבור שתיים ניגש אל האם רופא ואמר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה לגבי מזל:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "יחיה מזל" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום 2/8/49 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "מזל יחיא" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום 2/8/49 בבית החולים הממשלתי בחיפה, בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ורעלת.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "יחיא מזל" עולה חדשה מעתלית, נפטרה ביום 2/8/49 והובאה לקבורה ביום 3/8/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת ילדות, בהיותה בת שישה חודשים.

מסקנות הוועדה לגבי מזל:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת חיים ולאה דהרי, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת ביום 2/8/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שבעה חודשים.

מזל הובאה לקבורה ביום 3/8/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת הילדות.

מקום קבורתה המדויק של מזל לא אותר.

יש לציין כי חוקרי הוועדה שוחחו עם המשפחה והתברר כי שם סבה מצד אמה של מזל נקרא יחיא, ויש בזאת להסביר את דרך רישום שמה ביומן הפטירות בבית החולים.

הוועדה מסתמכת על רישום יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם חיפה כקובע את גילה של מזל.

ממצאי החקירה לגבי הבן (ללא שם פרטי) של חיים ולאה דהרי:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות מחוז ירושלים, ממנו עולה כי לחיים ולאה דהרי מעין כרם, נולד בן ביום 19/11/50 בבית החולים שערי צדק בירושלים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז ירושלים, ממנו עולה כי "בן של חיים דהרי" מעין כרם מספר 84 מחוז ירושלים, נפטר ביום 22/11/50 בבית החולים שערי צדק בהיותו בן ארבעה ימים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה לגבי הבן (ללא שם פרטי):

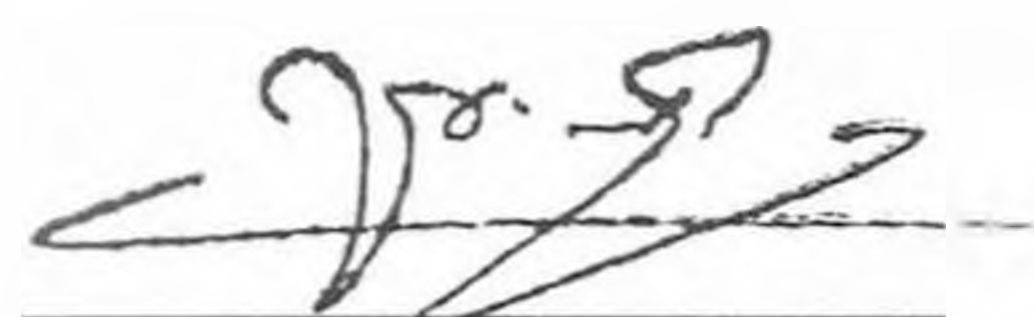
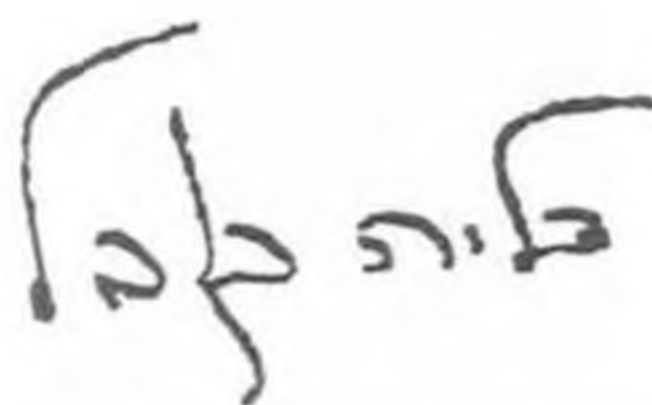
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן של חיים ולאה דהרי, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 22/11/50 בבית החולים שערי צדק ירושלים, בהיותו בן ארבעה ימים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מזל דהרי.

אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.

מספר ת.ז. של האם לאה לולוה דהרי 1072464.

הנדון: ציון בן אברהם וברכה מנצור
תיק מספר 256/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ברכה מנצור, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 והתגוררה במחנה ראש העין.

שלושה חודשים מאוחר יותר ילדה האם בן בבית החולים דג'אני ביפו. האם ראתה את ציון לאחר הלידה, אך מאחר וסבלה מדלקת עיניים נאמר לה כי בנה יילקח למקום אחר.

שלושה ימים לאחר מכן משוחררה האם מבית החולים, ניתן לה פתק ונמסר לה כי ציון יובא אליה למחנה מאוחר יותר. משהגיעה למחנה הלכה לבית התינוקות שם מסרה את הפתק שבו נרשם כי ציון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

בשיחה שערכו חוקרי ועדה זו עם האם, התברר כי לבנה לא ניתן שם עם היוולדו וכאשר נודע לה על מותו ביקשה כי שמו יקרא ציון. בנוסף ציינה האם כי שם משפחתה לפני נישואיה היה מנחם וכי ייתכן שבהגיעה לבית החולים מסרה שם זה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, לפיו אברהם יחיא וברכה מנצור וילדיהם עלו ארצה ביום 28/4/50 ונכנסו למחנה ביום 30/4/50.

2. הוועדה איתרה כרטיס אשפוז של בית החולים דג'אני, לפיו האם ברכה מנחם יוסף שהתה במחלקת יולדות.

3. הוועדה איתרה פנקס לידות של בית החולים דג'אני (יפו), לפיו לאם: "ברכה יוסף מנחם" מראש העין נולד בן ביום 26/6 בשעה 12:00 ונפטר בו ביום בשעה 19:00.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בן של ברכה ואברהם מנחם" ממחנה ראש העין ג' נפטר ביום י"א בתמוז תש"י 26/6/50 בבית החולים ליולדות יפו (דג'אני), בהיותו בן יום.

סיבת המוות: שטף דם במוח.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "בן של מנחם ברכה ואברהם" ממחנה העולים ראש העין ג' נפטר בהיותו בן יום כתוצאה מפגיעה בעמוד השדרה והובא לקבורה בתל אביב ביום 27/6/50.

6. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו ילד של "אברהם וברכה מנחם" ממחנה העולים ראש העין, נפטר בבית החולים דג'אני בהיותו בן יום והובא לקבורה ביום י"ב בתמוז תש"י.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של אברהם וברכה מנצור נפטר כתוצאה משטף דם במוח ביום 26/6/50 בבית החולים דג'אני ביפו, בהיותו בן יום.

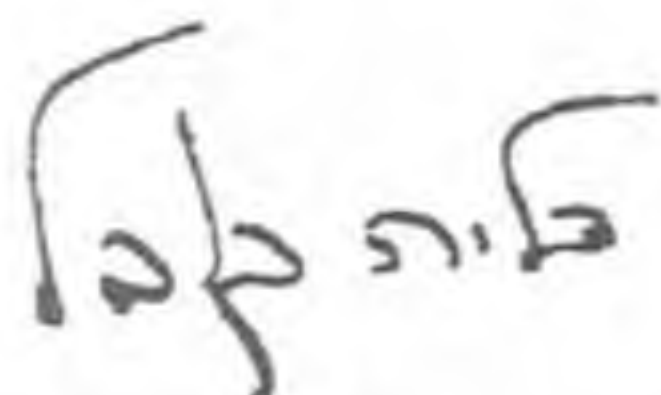
בנם הובא לקבורה ביום 27/6/50 בבית העלמין קריית שאול.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון מנצור.
מספר ת.ז. של האם: ברכה מנצור 0-4242302.

הנדון: ישעיה בן מוסה ועפיה עמר
תיק מספר 258/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר משה עמיר, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 ושוכנה בראש העין.

ישעיה נולד בארץ בשנת 1952. בהיותו בן חמישה חודשים סבל ישעיה מהקאות ובעצתה של אחות המחנה נשלח לאשפוז בבית החולים בילינסון או השרון שבפתח תקווה. האם לקחה את ישעיה לבית החולים ויום למחרת כשבאה לבקרו נמסר לה כי ישעיה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קיבלה, לבקשתה, בשנת 1995 תעודת פטירה ממוסד הפנים לפיה ישעיה נפטר בחודש יולי 1952. בנוסף קיבלה המשפחה מסמך מחברה קדישא לפיו ישעיה הובא לקבורה ביום 15/7/52 בבית העלמין סגולה חלקת ילדים ב', שורה ל"ב, קבר מספר 11.

עוד ציין האב בעדותו כי על פי בדיקה בבית העלמין סגולה הקבר מכוסה במרצפת רחוב ואין כל רישום עליו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ג' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1089, ממנו עולה כי משה סעיד ועפיה עמר ומשפחתם עלו ארצה ביום 15/5/50.
2. הוועדה איתרה יומן לידות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי ישעיה בן משה סעיד עמר מספר כרטיס 1765/1089 נולד ביום 11/2/52 במחנה ראש העין ג'.
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים בילינסון הנושאת את חתימתו של האב, ממנה עולה כי ישעיהו בן משה עמר מראש העין מחנה ג' אושפז ביום 14/2/52 ונפטר מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 15/7/52 בשעה 12:30, בהיותו בן חמישה חודשים.
4. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי "ישעיהו עמר" נפטר ביום 15/7/52 בשעה 12:30 בבית החולים בילינסון בהיותו בן חמישה חודשים וגופתו נותחה ביום 16/7/52 בשעה 09:00.
- כן צוין בסעיף האבחנה הקלינית כי סבל במשך 15 ימים מהקאות, שילשולים וחום עד 38 מעלות ואובחנה פגיעה בריאות במעיים וגודש במוח.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "ילד ישעיה בן משה עמר" מראש העין מחנה ג' הובא לקבורה ביום ד' כ"ג בתמוז תשי"ב 16/7/52 בבית העלמין בחלקת הילדים ב', שורה ל"ב, קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה:

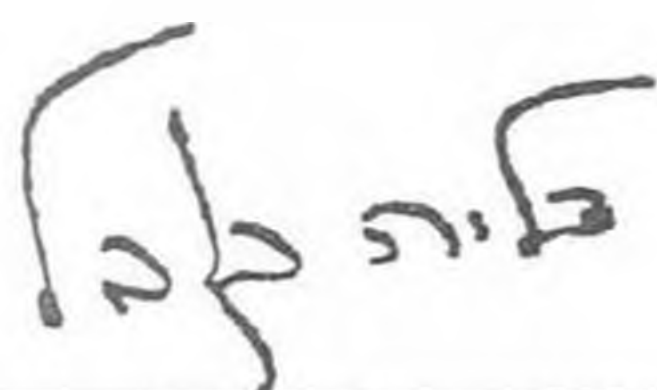
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישעיה בן מוסה ועפיה עמר נפטר ביום 15/7/52 בבית החולים בילינסון כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים בהיותו בן חמישה חודשים.

ישעיה הובא לקבורה ביום ג' כ"ג בתמוז תשי"ב 16/7/52 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת הילדים ב', שורה ל"ב, קבר מספר 11.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ישעיה 05127837-2.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן עזיז ויהודית רחמני
תיק מספר 259/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' יהודית רחמני, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1951 ועברה להתגורר בנוה עובד ב' תל מונד.

ב-14 באוקטובר 1954 ילדה אם המשפחה בן בבית החולים בכפר סבא. האם היניקה את הבן כמשך ארבעה ימים וביום החמישי נלקח הבן לשקילה ולא הוחזר חזרה. לאם נאמר כי הבן הועבר לבית החולים בילינסון פתח תקווה. האב נסע לבית החולים בילינסון בכדי לברר על גורל הבן אך שם נאמר לו כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לטענת המשפחה ולבקשתה, נמסר לה על ידי משרד הפנים תעודת פטירה ובה מופיע בנם כנקבה דבר המעורר את חשדם כי בנם עודנו בחיים.

פנייה שנערכה על ידי המשפחה למשרד הבריאות בבקשה להמציא לידיה תעודת לידה, נענתה כי כלל לא מצוי רישום על שם יולדת בשם רחמני יהודית ועל כן תוהה המשפחה על סמך מה הומצאו לה מסמכים, אם לידה שכזאת כלל אינה רשומה במשרד הבריאות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "רחמני (תינוקת) בן עזיז" מתל מונד נפטרה ביום 17/11/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה. כן צוין התאריך "11/54" בעמודת רישום הגיל.

סיבת המוות: חוסר חיוניות.

2. בידי הוועדה פרטיכל נתיחה שלאחר המוות של בית החולים בילינסון פתח תקווה, ממנו עולה כי בן רחמני (האם) נפטר ביום 17/11/54 באבחנה של דלקת ריאות ונותח ביום 18/11/54 בשעה "09:00".

בנתיחה שלאחר המוות נמצאו הממצאים הפתולוגיים: פגמים בלב ובריאות.

3. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה שנמסר על ידי המשפחה, ממנו עולה כי "נפל" בשם רחמני הובא לקבורה ביום 18/11/54, כן נרשם: "לא צויין בספרנו בן - או בת".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן של עזיז ויהודית רחמני נפטר כתוצאה מפגמים בלב ובריאות ביום 17/11/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה והובא לקבורה בבית העלמין סגולה פתח תקווה.

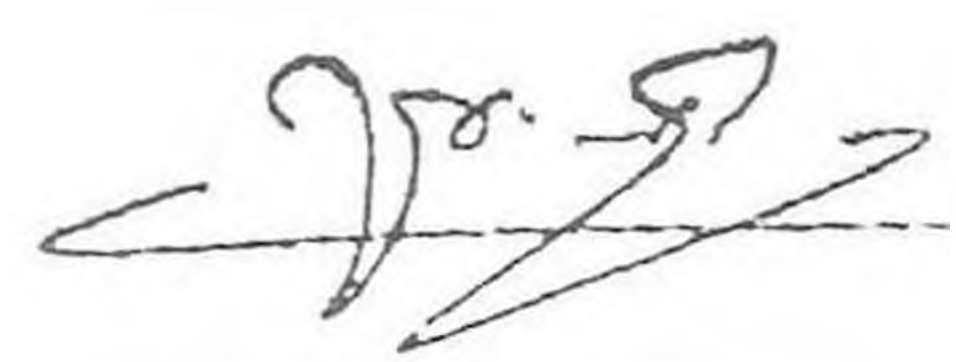
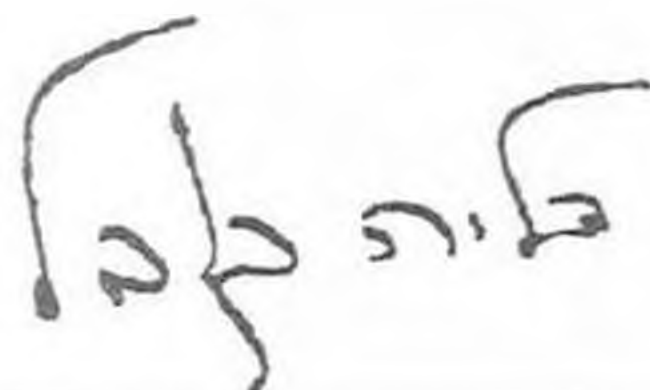
בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום הקבורה.

אין ספק לגבי מינו של התינוק כפי שנרשם בדו"ח הנתיחה ומדובר - בתינוק ממין זכר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם יהודית רחמני 7593842/3.

הנדון: מרים בת יחיא וזהרה זנדני
תיק מספר 260/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' זהרה זנדני, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם מרים בנובמבר 1949 ושוכנה במחנה העולים ראש העין מחנה ב'.

חודש לאחר מכן באה אישה לאוהל המשפחה וביקשה מההורים למסור את הילדה לבית התינוקות מפאת החורף הקשה. במשך כחודש ימים הגיעה האם לבית התינוקות להיניק את מרים שהיתה בת שמונה חודשים.

באחד הימים בהגיעה לבית התינוקות לא מצאה האם את מרים במיטתה. מבירור שערכה האם עלתה האפשרות כי הבת נשלחה לבית החולים הדסה. כשהגיעה האם לבית החולים נאמר לה כי בתה מעולם לא אושפזה במקום. גם בירור שערכו ההורים בבית החולים פרדס כץ העלה חרס ומאז לא הוברר מה עלה בגורלה של מרים.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "מרים בת יחיא צאנדני" עלתה ארצה ביום 2/11/49.

2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55238, לפיה "יחיא יוסף סנדאני" ואשתו "זהרה" ושלוש בנותיהם עלו ארצה ביום 2/11/49 ושוכנו במחנה העולים ראש העין ב'. כן צוין כי מרים היתה בת שנה בהגיעה וכי נפטרה ביום 16/3/50.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 55238 וכרטיס מספר 1661, לפיו "יחיא יוסף סנדאני" ואשתו "זהרה" ושלוש בנותיהם עלו ארצה ביום 2/11/49. כן צוין כי מרים היתה בת שנה בהגיעה ארצה וכי נפטרה ביום 16/3/50.

4. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים פרדס כץ (בני ברק), לפיו "בת יחיה יוסף מרים" מבית התינוקות ראש העין ב', אושפזה ביום 11/3/50 בהיותה בת ארבעה חודשים ונפטרה בו ביום.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "בת של יחיא יוסף ומרים" מראש העין ב', נפטרה ביום 14/3/50 בבית החולים הממשלתי בני ברק פרדס כץ, בהיותה בת "4 ימים".

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

6. בידי הוועדה יומן רישום פטירות של מחנה ראש העין ב' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1661, לפיו "מרים יחיא יוסף וזהרה זנדאני" נפטרה ביום 15/3/50 בהיותה בת "1".

7. הוועדה איתרה יומן רישום פטירות של הסוכנות ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1661, לפיו "מרים בת יחיא יוסף זנדאני" ממחנה ראש העין ב' נפטרה ביום 15/3/50 בבית החולים פרדס כץ, בהיותה בת ארבעה ח'.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרים בת יחיא וזהרה זנדאני נפטרה ביום 11/3/50 בבית החולים פרדס כץ, בהיותה כבת שנה וזאת כארבעה וחצי חודשים לאחר עליית המשפחה ארצה.

מקום קבורתה לא אותר.

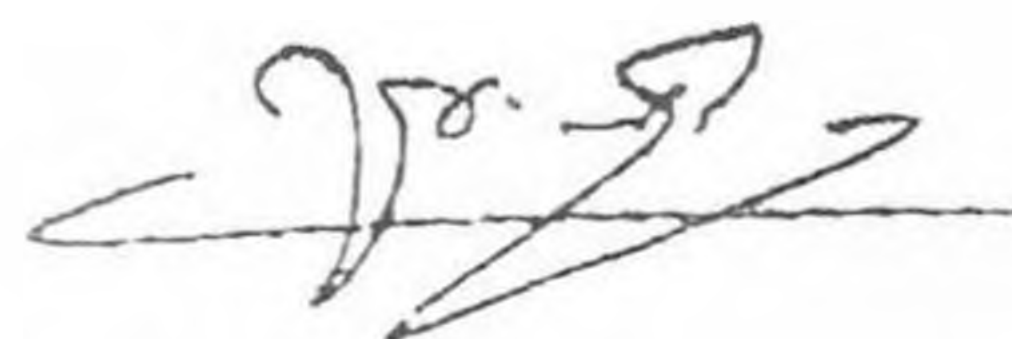
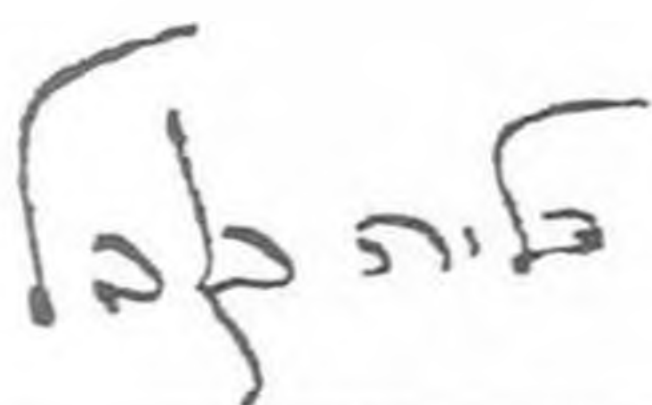
הוועדה מסתמכת על יומן קבלת חולים של בית החולים פרדס כץ (בני ברק), כקובע לגבי מועד פטירתה של מרים.

רישום גילה בפנקס הפטירות של משרד הבריאות מקורו בטעות שאין לוועדה הסבר לגביה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - תעודת זהות של מרים זנדאני 04146162.

הנדון: תקוה בת זרחיה ואמיליה מגנאג'י
תיק מספר 261/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ברקוסה חדר, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטריפולי בשנת 1950, הובאה לשער העלייה ומשם עברה למחנה העולים אור יהודה.

כשנה לאחר עליית המשפחה נולדה תקוה. זמן קצר לאחר הלידה התייבשה תקוה ונלקחה לקופת חולים ומשם הופנתה לבית החולים הדסה תל אביב. בהגיעם למקום ניתנה לתקוה אינפוזיה. יומיים לאחר מכן כשהגיעו ההורים לבקרה נמסר להם כי תקוה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בשנת 1968/9 קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של תקוה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו תקוה בת זרחיה ואמיליה מגנאג'י ממעברת כפר סקיה נולדה ביום 16/11/51 בבית החולים ליולדות וילדים יפו (דג'אני).

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה, ממנה עולה כי תקוה זרחיה מגנאג'י נולדה ביום 16/11/51 בבית החולים דג'אני ביפו והתגוררה בכפר סקיה. כן צוין כי היא "הובאה במצב גסיסה" לבית החולים הדסה תל אביב ונפטרה ביום 30/11/51.

האב אישר בחתימת ידו את נכונות פרטי הודעת הפטירה.

מסקנות הוועדה:

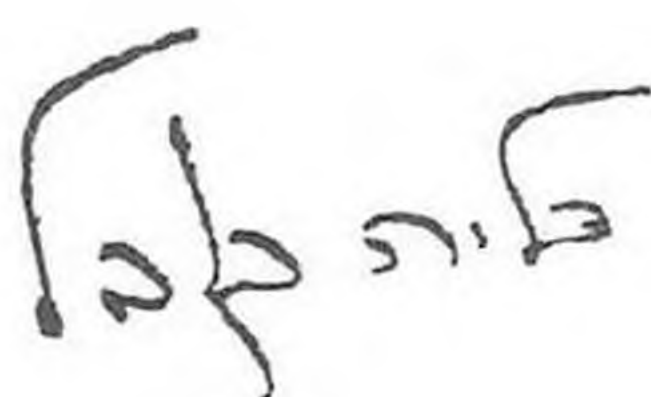
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תיקוה בת זרחיה ואימיליה מגנאג'י נפטרה ביום 30/11/51 בבית החולים הדסה תל אביב בהיותה כבת שבעיים מדלקת מעיים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של התינוקת 051000511.

הנדון: תמר בת אברהם וגנגן תפילין
תיק מספר 262/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ניסים תפילין, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מאירן בשנת 1951 ושוכנה במעברת בית שאן.

בשנת 1953 ילדה אם המשפחה את תמר בבית החולים בעפולה. בהיותה בת שנתיים סבלה תמר מפריחה בכל חלקי גופה והובאה על ידי אביה ואחותה לבית החולים רמב"ם.

תמר הושארה בבית החולים לקבלת טיפול. למחרת היום קיבלה המשפחה מברק ובו הודעה על פטירתה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בשיחה שערכו חוקרי הוועדה עם האם התברר כי לא היתה משפחה נוספת במעברת בית שאן הנושאת שם משפחה 'תפילין'.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים, ממנו עולה כי "שרה בת אברהם וגנגן תפילין" ממעברת עין הנציב (בית שאן) נולדה ביום כ' בחשון תשי"ד, 29/10/53 בבית החולים בעפולה. כן צוין כי היא נפטרה ביום 29/5/56.

2. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "שרה בת אברהם וגנגן תפילין" ממעברת עין הנציב נולדה ביום כ' בחשון תשי"ד, 29/10/53, בבית החולים עפולה.

3. הוועדה איתרה שני גיליונות חולה של בית החולים העמק בעפולה, לפי הגיליון הראשון תמר בת אברהם תפילין מבית שאן, אושפזה ביום 11/7/54 עד ליום 25/7/54 מתחת לשם תמר היה רשום השם שרה ועליו קו אלכסוני שמשמעותו מחיקת השם.

בגיליון הראשון צוין כי: "התינוקת קטנה לפי גילה, כן הועלה חשש כי הילדה סובלת מתסמונת דאון".

מגיליון המחלה השני עולה כי תמר תפילין מבית שאן, אושפזה בשנית ביום 9/11/54 עד ליום 3/12/54, בגין תת תזונה. כן צוין כי היה פיגור בהתפתחות העצמות.

4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים רמב"ם המאושרת בחתימת ידו של אב המשפחה "אברהם תפילין", ממנה עולה כי "שרה בת אברהם תפילין", מבית שאן צריפים נולדה בשנת 1953 ונפטרה ביום 29/5/56 בבית החולים חיפה רמב"ם.

סיבת המוות: זיהום בריאות ותסמונת דאון.

5. הוועדה איתרה יומן נתיחת גופה של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "אברהם שרה" נפטרה בהיותה בת שלוש שנים וגופתה נותחה ביום "2/6".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תמר בת אברהם וגנגן תפילין נפטרה ביום 29/5/56 בבית החולים רמב"ם כתוצאה מזיהום בריאות ותסמונת דאון, בהיותה כבת שנתיים וחצי.

מקום קבורתה של תמר לא אותר.

למרות ששמה של תמר מופיע בחלק מהרישומים כ"שרה" אין ספק בזיהויה על סמך רישום השם בגיליון הרפואי. סביר להניח כי הטעות ברישום השם מקורה בעובדה ששם אחותה של תמר הוא שרה.

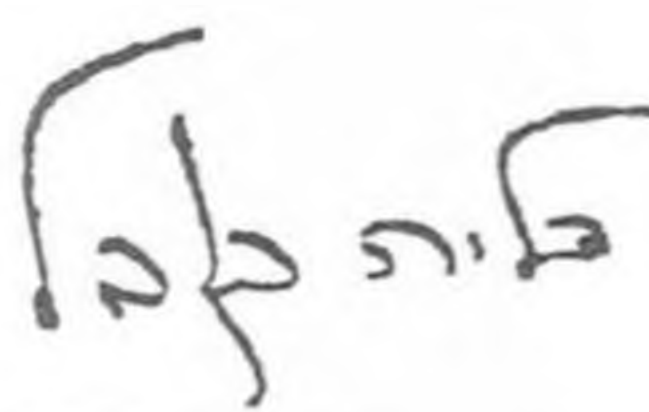
ראוי להזכיר כעובדה תומכת את חתימתו של האב על הודעת הפטירה המקורית של בית החולים על שם שרה במקום על שם תמר.

כל יתר הנתונים מצביעים על זהות הנפטרת כתמר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של תמר (שרה) תפילין 051993467.

הנדון: בנימין בן סלימן ומזל עדן (סעיד)
תיק מספר 263/95

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שהגישה הגב' מזל עדן (סעיד), אם התינוק, עלתה האם ארצה מתימן עם ארבעת ילדיה ביניהם בנימין בשנת 1949, ושוכנה במחנה עתלית.

כחודש ימים לאחר מכן הגיע האב סלימן סעיד ארצה. עם בואם למחנה נלקח בנימין לבית התינוקות שם היניקה אותו אמו מדי יום. כחודש ימים לאחר מכן הגיע רופא מבית התינוקות לבית המשפחה ואמר להם כי בנימין שהיה כבן עשרה חודשים נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הועדה איתרה יומן כניסה לארץ שנוהל על ידי משרד העלייה, לפיו האם: "סעיד מזל" וארבעת ילדיה עלו ארצה ביום 3/3/49. כן צוין כי בנימין היה בן "1" בהגיעו ארצה.

2. הועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי האב סלימן (שלמה) סעיד עדן עלה ארצה מתימן ביום 21/3/49.

3. הועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "בנימין סלומן" מבית העולים עתלית התקבל למחלקת ילדים "כשהוא סובל משלשולים והקאות מזה 12 יום". בנימין אושפז ביום 20/3/49 בהיותו בן שלושה חודשים ונפטר ביום 21/4/49.

4. הועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "בנימין סלומן" מבית העולים עתלית נפטר ביום 21/4/49, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דיסטרופיה דלקת מעיים והתייבשות.

5. הועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 351/49), ממנו עולה כי "בנימין סלומן" מבית העולים עתלית נפטר ביום 21/4/49 בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: התייבשות ודלקת מעיים.

6. הועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד (חיפה), ממנו עולה כי "בנימין סלומן" נפטר ביום כ"ב בניסן תש"ט, 21/4/49, בהיותו בן שלושה חודשים, ונקבר ביום כ"ה בניסן תש"ט, 24/4/49, בחלקת התינוקות. כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 351/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנימין בן סלימן ומזל עדן (סעיד) נפטר ביום 21/4/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו כבן ארבעה חודשים, וזאת כשישה שבועות לאחר עלייתו לארץ.

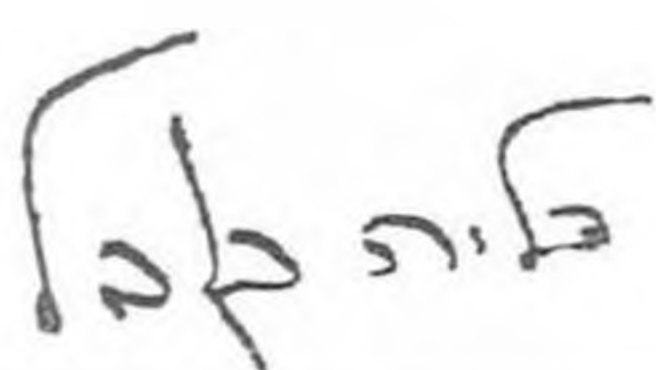
בנימין הובא לקבורה ביום 24/4/49 בבית העלמין מחנה דוד שבחיפה בחלקת התינוקות.

על אף השיבוש בגילו של בנימין כפי שנרשם ביומן הכניסה למחנה יצוין שכל ילד מתחת לגיל שנה צוין בספרה 1 כאשר הכוונה היא עד גיל שנה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של בנימין.
מספר ת.ז. של האב סלימן עדן 000727081.
מספר ת.ז. של האם מזל עדן 00072709-9.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת יששכר ומרים כללתי
תיק מספר 264/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים כלילתי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בחודש פברואר 1950 ושוכנה במגדל העמק.

בין החודשים אוקטובר דצמבר 1950 ילדה האם בת בביתה שבמגדל העמק. לאחר הלידה נלקחו האם ובתה לבית החולים העמק בעפולה. שלושה ימים לאחר מכן ניתנו לאם כדורים לייבוש החלב ולא אפשרו לה לראות את בתה.

האם ניגשה למשרד ושם נאמר לה כי בתה נולדה עם עיוורון וכי נפטרה ובית החולים ידאג כבר לסידורי הקבורה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה רישום לידה של משרד הפנים, לפיו בתם של יששכר ומרים כלילתי מספר ת.ז. 343470 ממגדל העמק נולדה ביום י"ט באב תשט"ו 7/8/55 ונפטרה בבית החולים מגדל העמק ביום 9/8/55.

סיבת המוות: חנק.

מסקנות הוועדה:

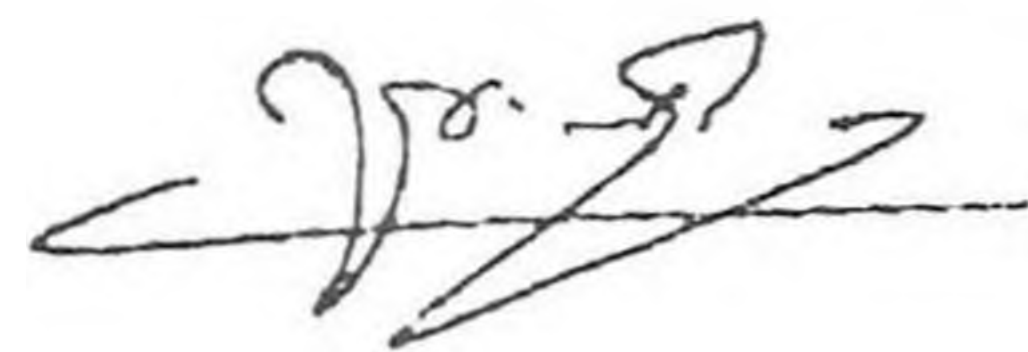
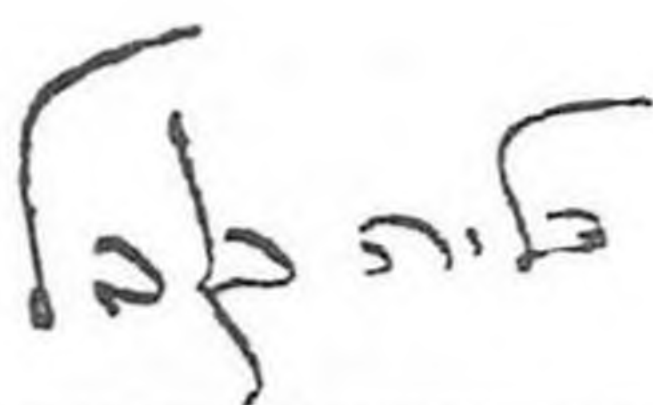
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של יששכר ומרים כללתי נפטרה מחנק ביום 9/8/55 בבית החולים מגדל העמק, בהיותה בת יומיים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של התינוקת 53434700.

הנדון: חיים בן נעים והלה דלל
תיק מספר 265/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' הלה דלל, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בסוף שנת 1951. המשפחה שוכנה במעברת אור יהודה (סקיה).

ביום 17/7/54 ילדה האם תאומים בבית החולים דג'אני. בהיותו בן שלושה חודשים סבל חיים (אחד התאומים) משילשולים והקאות ונלקח לבית החולים תל השומר.

זמן מה לאחר מכן הלך האב לבקרו ורופא אמר לו שיחזור למחרת היום כיוון שאז ישוחרר חיים. יומיים לאחר מכן כשהגיעה האם לבית החולים לא מצאה את חיים ולאחר בירור מסר לה הרופא כי חיים נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים תל השומר, לפיו חיים בן נעים דלל נפטר ביום 6/10/54.
 2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים תל השומר, ממנה עולה כי חיים בן נעים דלל ממעברת סקיה ב', צריף מספר 285 נפטר ביום 6/10/54 בשעה 6:00 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן חודשיים.
 3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 2686), ממנו עולה כי חיים דלל ממעברת סקיה ב', צריף 285 נפטר ביום 6/10/54 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן חודשיים.
- סיבת המוות: דלקת מעיים.
4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו חיים דלל ממעברת סקיה ב', צריף 285 נפטר בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה בתל אביב.
 5. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "חיים בן נעים וחילה דלל" ממעברת סקיה ב', צריף 285 נפטר בבית החולים תל השומר בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה ביום י"ד בתשרי תשט"ו 11/10/54 בבית העלמין קריית שאול בגוש 5, אזור ב', שורה 4, קבר מספר 25.
- כן צוין על גבי הטופס: "בלי משפחה" וכי ועד מעברת סקיה ב' שילם עבור הקבורה.

מסקנות הוועדה:

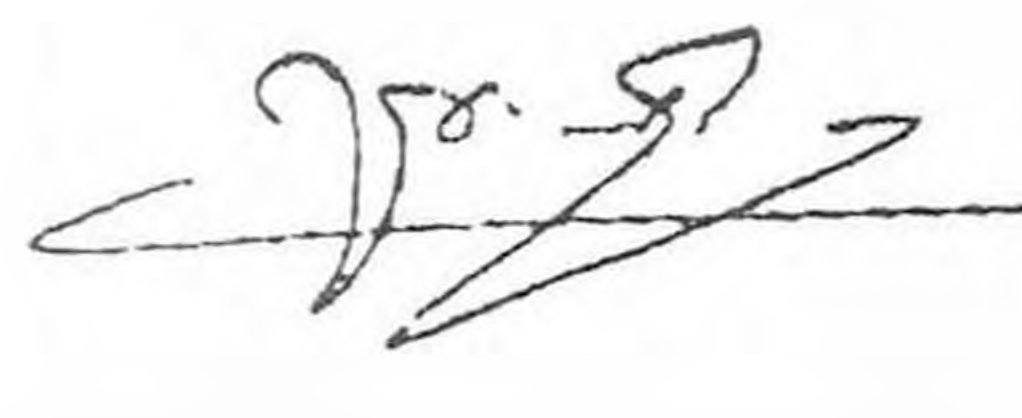
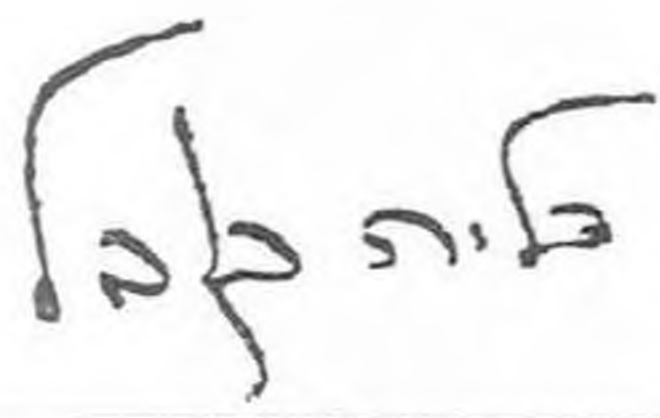
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים בן נעים והלה דלל נפטר מדלקת מעיים ביום 6/10/54 בבית החולים תל השומר, בהיותו כבן חודשיים.

חיים הובא לקבורה ביום 11/10/54 בבית העלמין קריית שאול בגוש 5, אזור ב', שורה 4, קבר מספר 25.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חיים דלל 052758661.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת שלום וזהרה בשארי
תיק מספר 266/95

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה גב' זהרה בשארי, אם התאומים, היא ילדה תאומים - בן ובת ביום 14/5/55 בבית החולים דג'אני ביפו. יומיים-שלושה לאחר לידתם הובא אליה בנה. האם שאלה מדוע לא הובאה גם בתה אליה אך לא קיבלה כל תשובה ברורה ודקות מספר לאחר מכן נאמר לה כי בתה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "בתם של בושרי שלום וזהרה" נולדה ביום כ"ב באייר תשט"ו 14/5/55. כן צוין כי משפחתה התגוררה בראש העין, שיכון 68.
 2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "תינוקת של שלום בושרי" ממעברת ראש העין, שיכון מספר 68, ילדיה 14/5/55 נפטרה ביום 15/5/55 בבית החולים צהלון ביפו.
- סיבת המוות: פגם בריאות.

מסקנות הוועדה:

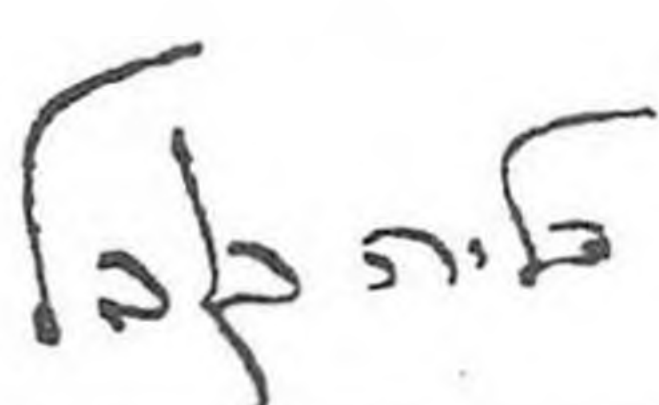
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של שלום וזהרה בשארי נפטרה כתוצאה מפגם בריאות ביום 15/5/55 בבית החולים צהלון ביפו, בת יום אחד.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורתה.

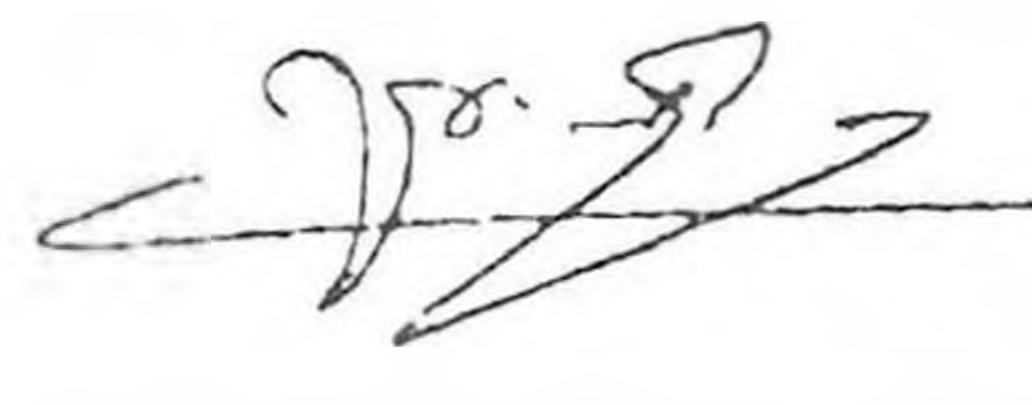
הועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופט(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - ת.ז. של בנם של שלום וזהרה בשארי אחיה התאום של התינוקת 5367288.

הנדון: זהרה בת יחיא ורזאל צברי
תיק מספר 268/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם צברי, אחי התינוקת, נעלמה זהרה ממחנה חאשד שבעדן. עם הגיעם למחנה, סבלה זהרה בת השנתיים וחצי משילשולים ואיבוד נוזלים ונלקחה לבית החולים שבמחנה. האם באה לבקרה מידי יום ומצבה של זהרה הלך והשתפר.

לאחר ימים מספר, עלתה המשפחה ארצה ונאמר להם כי זהרה תישלח ארצה ברגע שתבריא, אך מאז נעלמו עקבותיה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים לגבי זהרה.

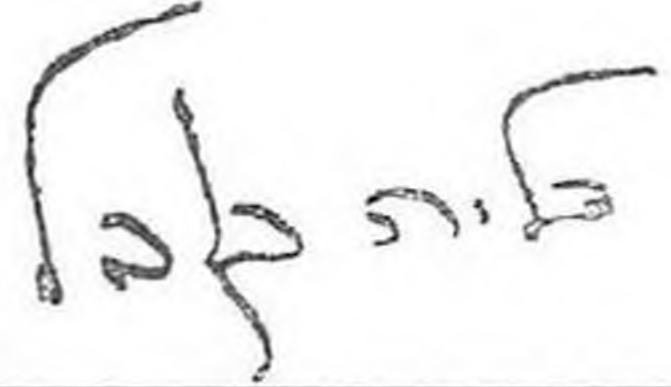
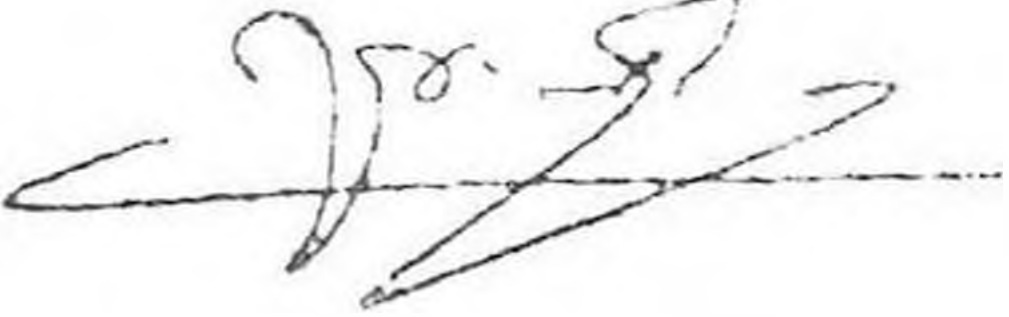
ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה רשימה של הג'וינט, לפיה "זהרה יחיא" בת השלוש נפטרה במחנה חאשד במהלך חודש תשרי תש"י.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה של סבירות כי זהרה בת יחיא ורזאל צברי, נפטרה במחנה חאשד במהלך חודש תשרי תש"י ספטמבר-אוקטובר 1949, בהיותה בת שלוש שנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של זהרה צברי.
מספר ת.ז. של האב יחיא צברי 4151034.
מספר ת.ז. של האם רזאל צברי 4151035.

הנדון: ציון בן צאלח ושודיה עומסי
תיק מספר 269/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר צדוק עומסי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בעין שמר.

כחודש ימים לאחר עליית המשפחה ארצה ילדה האם את ציון באוהל המחנה. האם וציון נלקחו באמבולנס לבית החולים פרדס חנה והוחזרו זמן קצר לאחר מכן לעין שמר.

בעין שמר התבקשה האם למסור את ציון לטיפול בבית התינוקות. ציון אכן הועבר לבית התינוקות וכשבא האב לבקרו ביום שלמחרת נמסר לו כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52028 שמסרה המשפחה, לפיה "צאלח סעיד ושודיה עמוס" ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 20/10/49. כן צוין כי המשפחה הועברה לעין שמר.

2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שניהל השרות רפואי לעולה (השר"ל) המופנה למשרד הבריאות, ממנו עולה כי "שודיה בת יחיה אשת שיד אניזי" ילדה ביום 19/11/49 בבית החולים ליולדות ברנדייס.

3. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה עין שמר ובו רישום המתיחס לתעודת עולה מספר 52028, ממנו עולה כי "סעיד בן צלח סעיד ושודיה עומסי" נפטר ביום 27/11/49 בהיותו בן שבעה ימים והובא לקבורה בעין שמר.

ביומן הקבורה נרשם תאריך 20/10/49 כתאריך הגעת המשפחה למחנה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן צלאח ושודיה עומסי נולד ביום 19/11/49 בבית החולים ברנדס ונפטר ביום 27/11/49 בעין שמר בהיותו בן שבעה ימים, וזאת כחודש לאחר עליית המשפחה ארצה.

בהיותו נפל הובא ציון לקבורה בבית העלמין עין שמר ללא ציון חלקת קבר.

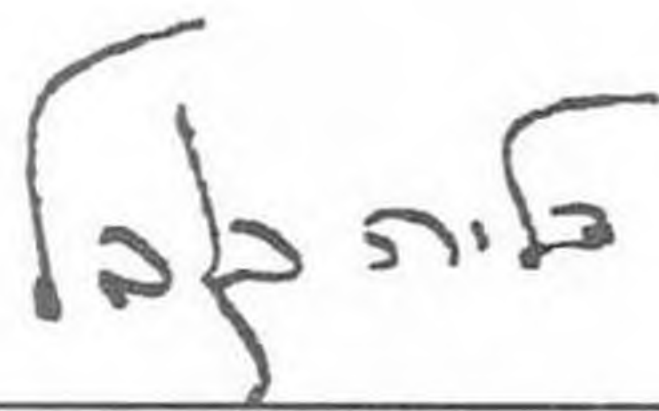
למרות השיבוש בשמה של אם המשפחה כפי שהוא מופיע בחשבון לתשלום שניהל (השר"ל) שירות רפואי לעולה הרי שבהצלבה עם מספר תעודת העולה ניתן לקבוע כי אכן מדובר בציון.

אשר לרישומי ביומן הקבורה כסעיד בן צלח סעיד ושודיה עומסי, התינוק נרשם במקרה זה בשם הסב.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ציון.
ת.ז. של האב צאלח עומסי 4-107470.
ת.ז. של האם שודיה עומסי 4-107471.

הנדון: יחיא בן דוד וחממה דוד
תיק מספר 270/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דוד סולימן דוד, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1950 יחד עם יחיא שהיה כבן שלושה חודשים.

עם עלייתם ארצה הופרדה המשפחה, ורק למחרת יום העלייה אוחדו בני המשפחה במחנה פרדסיה (בית ליד). בהגיע האב למחנה נאמר לו כי יחיא בבית התינוקות.

במשך שלושה ימים הלכה האם להיניקו. ביום הרביעי בהגיעה לבית התינוקות נמסר לה כי יחיא חולה ונשלח לבית החולים. למחרת בבוקר כשחזרו ההורים לבית התינוקות נמסר להם כי יחיא נפטר, ולא קיבלו כל מידע נוסף.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לפני שנים מספר קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממושרד הפנים לפיו יחיא נפטר בדצמבר 1964.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל מסמכים לגבי יחיא.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדת תעודת עולה (מספר 6366) שמסרה המשפחה, לפיו דוד סולימן וחממה דוד וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 12/2/50. כן צוין כי יחיא היה בן חודשיים בהגיעו ארצה. המשפחה נשלחה למחנה בית ליד ז'.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "יחיא בן דוד דוד" עלה ארצה עם משפחתו ביום 12/2/50.

3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום מחודש פברואר 1950 מבית החולים בית ליד, ממנו עולה כי "יחיה שלמה" אושפז במשך יומיים בבית החולים.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות נתניה, לפיו "שלמה יחיה" ממחנה העולים ז' בית ליד נפטר ביום ה' באדר תש"י, 22/2/50, בבית החולים לילדים ותינוקות בית ליד, בהיותו בן ארבע וחצי חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן דוד וחממה דוד נפטר מרעלת ביום 22/2/50 בבית החולים לילדים ותינוקות בית ליד, בהיותו כבן חודשיים, וזאת עשרה ימים לאחר עליית המשפחה לארץ.

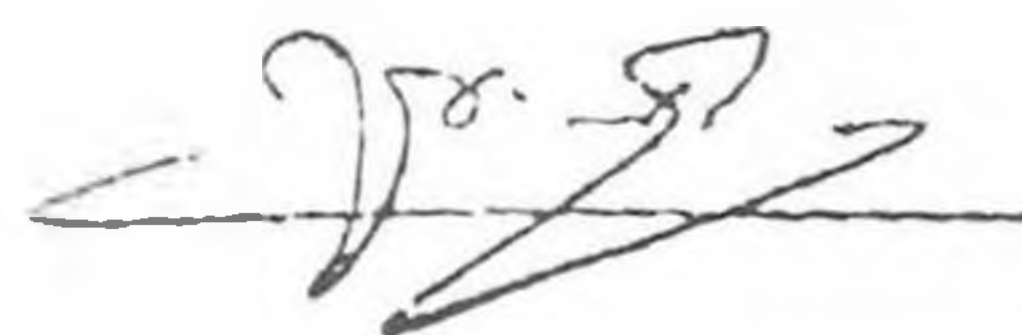
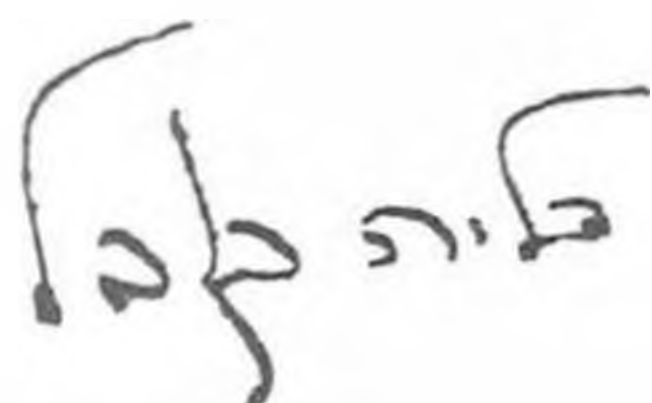
מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה רואה את פנקס הפטירות כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתו של יחיא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יחיא 4201422.

הנדון: שלום בן סעדיה ויונה (חממה) קהלני
תיק מספר 271/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של יונה קהלני אמו של התינוק, נולד שלום בבית היולדות בחדרה.

לאחר הלידה הועבר שלום לבית התינוקות שבעין שמר מקום מגורי המשפחה. כמשך ארבעה עד חמישה חודשים הניקה אותו אמו שלוש פעמים ביום בבית התינוקות.

בוקר אחר כאשר הגיעה לבקרו בבית התינוקות נאמר לה שבנה שלום נפטר ונקבר, למרות שערב קודם ראתה שהיה בריא.

המשפחה לא ראתה את גופתו ולא את חלקת הקבר.

עדות דומה נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מקורית (מס' 51491), לפיה סעיד יוסף וחממה קהלני עלו ארצה ביום 17/10/49.

בנוסף צוין כי שלום נולד ביום 5/3/50.

2. ביומן פטירה/קבורה של מחנה עין שמר א' הנמצא בידי הוועדה, נרשם שמו של התינוק כישעיהו בן סעיד יוסף קהלני (צוין מס' תעודת עולה 51491).

בנוסף כתוב ביומן כי שלום נפטר ונקבר ביום 8/4/50 במחנה עין שמר בהיותו בן חודש, ו"נימול לפני הקבורה".

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי התינוק שלום בן סעדיה ויונה (חממה) קהלני נפטר ביום 8/4/50, בהיותו בן חודש.

שלום נקבר באותו יום בבית העלמין של הסוכנות (כרכור) בעין שמר.

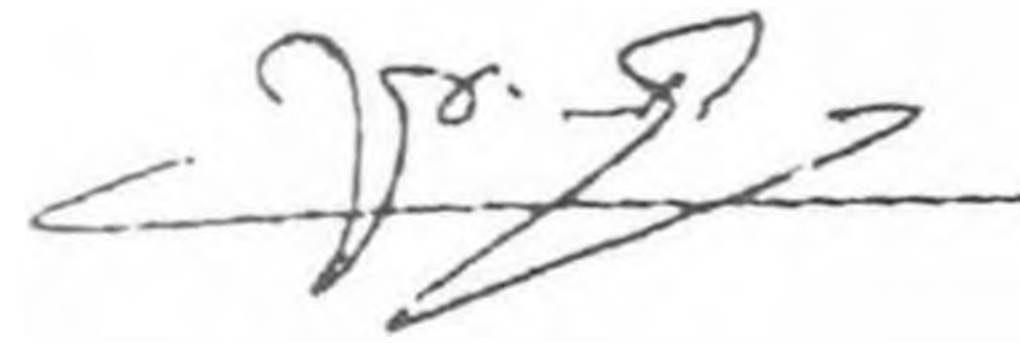
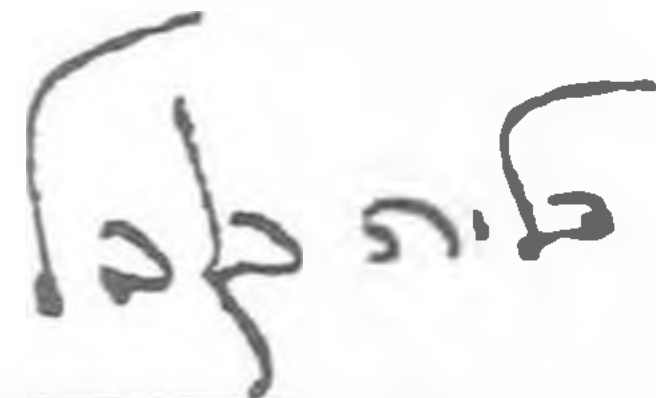
על אף אי ההתאמה בשמו הפרטי של התינוק משלום לישעיהו ביומן הפטירה/קבורה של מחנה עין שמר הזיהוי הוא ודאי, וזאת על פי הצלבה עם המספר הסידורי 51491 הזהה למספר המופיע בתעודת העולה המקורית של שלום.

סיבה נוספת לאי ההתאמה בשם נובע מכך שנימול לאחר מותו, דהיינו עד יום מותו טרם ניתן לו שם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שלום 4-0567449-0.

הנדון: שלום (סלם) בן סלם סעיד וסעדה גמליאל
תיק מספר 273/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סעדה יתום (שם משפחה מנישואיה השניים), אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 עם תאומים שאחד מהם הוא שלום (סלם). המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה נלקחו התאומים שהיו בני שנתיים לבית התינוקות ובמשך כשבועיים היניקה אותם אמם. באחד הימים בהגיעה ראתה את שלמה, אך לא מצאה את שלום (סלם) במקום. לאחר בירור שערכה נמסר לה כי שלום (סלם) נלקח לעתלית. האם נסעה לעתלית אך לא הורשתה להיכנס, כיוון שלא היה לה אישור ממנהל מחנה עין שמר. עם שובה למחנה עין שמר נאמר לה כי שלום (סלם) נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של שלום (סלם).

כן ציינה האם במכתב ששלחה לוועדה, כי מספר ת.ז. של בעלה סלם סעיד גמיל הינו 4162465.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

בעדות בכתב שמסר האב ביום 1/3/67 בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי,
עולה כי שבוע לאחר שהיית התאומים בבית החולים, נאמר להורים כי סלם נפטר. כעבור חודשים, אחות שפגשה את ההורים, אמרה להם כי סלם לא נפטר וכי הוא נמצא בבית החולים בעתלית. ההורים נסעו לבית החולים ושם נאמר להם כי מאושפז אצלם ילד בשם סלם ג'מיל, אך הם לא הורשו להיכנס למקום.

בעדות נוספת שמסר האב ביום 6/8/67 בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי,
עולה כי התאומים שהו כשישה חודשים בבית התינוקות ובתום תקופה זו נאמר להורים כי שניהם חולים. זמן מה לאחר מכן, נמסר לאב כי סלם נפטר וכבר הובא לקבורה בעין שמר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האב: "סלים סעיד גמיל" הנושא תעודת זהות מספר 162465, עלה ארצה ביום 11/11/49.

משאלון רישום שני, עולה כי אחד מהתאומים: (סולימן) שלמה בן סלם וסעדה (נגר) גמליאל נושא תעודת זהות מספר 162471, נולד בשנת 1947.

כן צוין באותו שאלון מספר תעודת זהות של האב 162465.

משאלון רישום שלישי עולה כי התאום "סלם סלם נגר" נושא תעודת זהות מספר 162470 נולד בשנת 1947.

כן צוין באותו שאלון מספר תעודת זהות של האב 162465.

2. הוועדה איתרה במדור לחיפוש קרובים את רישום כניסת המשפחה לארץ ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 55966, לפיו "סאלם סעיד גמיל" ואשתו "סעדה" וחמשת ילדיהם, עלו ארצה ביום 11/11/49. כן צוין כי סאלם וסלימן היו בני שנתיים בבואם ארצה.

3. בידי הוועדה מכתב הפניה מבית הילדים שבעין שמר מיום 24/11/49 ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 55966, לפיו "לסלימן בן סלם" אח תאום בן שנתיים שנפטר בימים הראשונים.

סיבת המוות: דיסטרופיה ואטרופיה חזקה עם חשד לתהליך מתפתח בריאות.

מסקנות הוועדה:

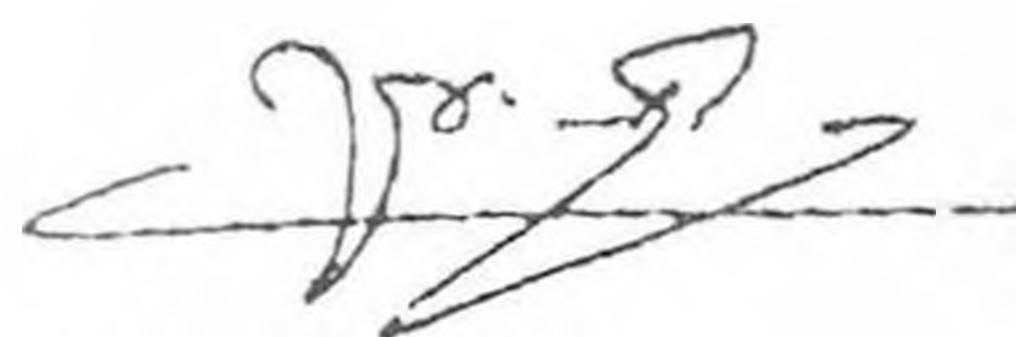
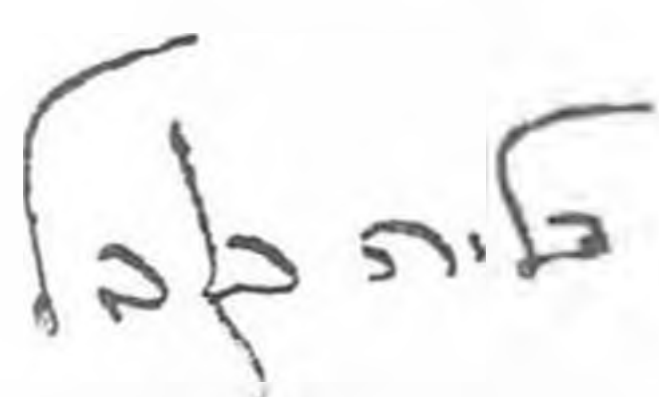
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלום בן סלם וסעדה גמליאל נפטר לקראת סוף חודש נובמבר 1949 במחנה עין שמר, בסמוך למועד עלייתו לארץ.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של שלום.
מספר ת.ז. של האב סלם 04162465-1.
מספר ת.ז. של האם סעדה 04162466.

הנדון: חיים ומרים (שניים מתוך שלישיה) בני סעדיה והדסה קרני
תיק מספר 274/95

פרטי התלונה:

מעדותה של הגב' הדסה קרני, אם התינוקות, עולה כי בשנת 1951 בהיותה בסוף החודש השביעי להיריונה, ילדה את הבת תמר בבית המשפחה. בשל סיבוכים בלידה, הועברה האם לבית היולדות כפר סבא, שם נולדו חיים ומרים. לאחר הלידה, התקשתה האם להיניק את התינוקות ושלושתם הועברו לבית החולים הדסה תל אביב.

ההורים הגיעו לבקר את התינוקות מדי שבוע, אך נאמר להם כי הם חולים ועל כן נאלצו לראותם רק מבעד לחלון. באחד הביקורים נמסר להורים, כי חיים נפטר ביום שבת ומרים ביום שני. תמר נותרה בחיים.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

האחות מרים דרחי מוסיפה לעדות האם, כי ידוע לה מפי האב שעם יציאת האם מבית היולדות כפר סבא קיבלה המשפחה לידיה תעודות לידה על שמם של חיים ומרים. שנה לאחר שנאמר להורים כי ילדיהם נפטרו, הבחין האב כי על גבי תעודות הלידה נרשם בכתב יד "נפטר". עובדה זו מעידה לטענת המשפחה, כי ההודעה על הפטירות היא שקרית ומתוכננת. את תעודות הלידה צירפה המשפחה לפנייתה לוועדה.

ממצאי החקירה – לגבי חיים:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית היולדות כפר סבא, ממנו עולה כי "קרלי הדסה" אשת סעדיה, ילדה שלושה ילדים ביום 30/6/51. מרים, לפי גיליון זה, נולדה ראשונה, חיים נולד אחריה במשקל 1,400 גרם והלידה השלישית היתה של תמר.

כן צוין, כי בעוד שהלידה הראשונה התקיימה בבית, הרי שהלידות השנייה והשלישית הצריכו התערבות רפואית.

2. הוועדה איתרה טופס "בקשה להכנסת תינוק למוסד" המופנה לויצ"ו תל אביב, ממנו עולה כי "השלישיה של האם קרלי הדסה" מכפר סבא שיכון מזרחי מספר 9, נולדה ביום 30/6/51.

צוין בבקשה כי חיים הוכנס למוסד בשל חולשת חיים.

3. הוועדה איתרה טופס אשפוז ממוסד ויצ"ו תל אביב, ממנו עולה כי חיים קרני בנם של סעדיה והדסה מכפר סבא שיכון מזרחי, מספר 9, נולד ביום 30/6/51, התקבל למוסד ביום 6/7/51 והועבר לבית חולים הדסה ביום 25/8/51.

בראש הטופס צוין "נפטר ב-25/8/51".

4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "קרני 2" ממין זכר התקבל לבית החולים ביום "25/8" ונפטר בו ביום.

5. הוועדה איתרה כרטיס רישום פטירה של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "קרני תינוק 2" שהינו חלק משלישייה, בן חודשיים, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות וחוסר בשלות (לידת פג).

6. הוועדה איתרה רישיון קבורה מס' 14296 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "תינוק קרני" מכפר סבא שיכון המזרח, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות וחוסר בשלות (לידת פג), בהיותו בן חודשיים.

7. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "תאומי יצחק ורבקה קרני" שנולדו בתל אביב ומשפחתם התגוררה בכפר סבא שיכון המזרח, נפטרו בבית חולים הדסה.

8. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא, ממנו עולה כי "יצחק ורבקה קרני" נפטרו בהיותם בני חודשיים והובאו לקבורה ביום כ"ח מנחם אב תשי"א 30/8/51 בבית העלמין קריית שאול אזור ד', גוש 4, חלקה ב', שורה 2.

מסקנות הוועדה – לגבי חיים:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים בן סעדיה והדסה קרני, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות של פגים ביום 25/8/51 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודשיים.

חיים הובא לקבורה ביום 30/8/51 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ב' 1, גוש 4, אזור ד', שורה 2.

למרות רישום מוטעה של שמו הפרטי של חיים באישור הקבורה וביומן הקבורה של חברה קדישא, הרי שעל סמך התיעוד המפורט אין לוועדה ספק בזיהויו.

הדיווח של בית החולים על הלידה נעשה ביום 12/7/51 כאשר התינוקות כבר הועברו מבית החולים למוסד ויצ"ו. במועד מאוחר יותר נרשם על גבי הטופס 'נפטר'.

ממצאי החקירה לגבי מרים:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית היולדות כפר סבא, ממנו עולה כי "קרלי הדסה" אשת סעדיה, ילדה שלושה ילדים ביום 30/6/51. לפי גיליון זה, נולדה מרים ראשונה, חיים נולד אחריה והלידה השלישית היתה של תמר.

כן צוין, כי בעוד שהלידה הראשונה התקיימה בבית, הצריכו הלידות השנייה והשלישית התערבות רפואית.

2. הוועדה איתרה טופס "בקשה להכנסת תינוק למוסד" המופנה לויצ"ו תל אביב, ממנו עולה כי "השלישיה של האם קרל הדסה" מכפר סבא שיכון מזרחי מספר 9, נולדה ביום 30/6/51.

צוין בבקשה כי מרים הוכנסה למוסד בשל חולשת חיים.

3. הוועדה איתרה טופס אשפוז ממוסד ויצ"ו תל אביב, ממנו עולה כי מרים קרני בתם של סעדיה והדסה מכפר סבא שיכון מזרחי מספר 9, נולדה ביום 30/6/51, התקבלה למוסד ויצ"ו תל אביב ביום 6/7/51 והועברה לבית החולים הדסה תל אביב ביום 19/7/51.

כן צוין בטופס האשפוז כי ביום 20/7/51, שבה מרים למוסד ויצ"ו, אך שוב הועברה לבית החולים הדסה ביום 25/8/51. בראש הטופס נרשם "נפטר ב-27/8/51".

4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנה עולה כי "קרני מרים" בת חודש ימים מתל אביב, התקבלה לבית החולים ביום 19/7/51 ושוחררה ביום 20/7/51, בתום יום אשפוז אחד.
5. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים נוסף של בית החולים הדסה תל אביב, במקום המיועד לרישום שם החולה נרשם "קרני (תינוק) אסתר ממין נקבה" מכפר סבא, נכנסה לבית החולים ביום 25/8/51 ונפטרה ביום 27/8/51.
- יצוין כי השם "אסתר" נמחק על ידי קו שמתח הפקיד.
6. הוועדה איתרה מברק מהנהלת ויצ"ו תל אביב לסעדיה קרני מכפר סבא שיכון מזרחי מספר 9, בו נכתב "מרים חולה הועברה להדסה".
7. הוועדה איתרה מברק נוסף הממוען לסעדיה קרני כפר סבא שיכון מזרחי מספר 9, בו נכתב "ילדים חולים מאוד נמצאים בהדסה".
8. הוועדה איתרה כרטיס רישום פטירה של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "קרני 3" שהינה חלק משלישייה ממין נקבה, התקבלה לבית החולים ביום 25/8/51 ונפטרה ביום 27/8/51, בהיותה בת חודשיים. כן צוין כי היתה אחת משלישייה.
- סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות (לידת פג).
9. הוועדה איתרה רישיון קבורה 14297 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "קרני 3" מכפר סבא שיכון המזרח, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות וחוסר בשלות (לידת פג), בהיותה בת חודשיים.
10. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "תאומי יצחק ורבקה קרני" שנולדו בתל אביב ומשפחתם התגוררה בכפר סבא שכון המזרח, נפטרו בהדסה.
11. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "יצחק ורבקה קרני" נפטרו בהיותם בני חודשיים והובאו לקבורה ביום 30/8/51 בבית העלמין קריית שאול אזור ד', בגוש 4, חלקה ב 1, שורה 2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרים בת סעדיה והדסה קרני, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות וחוסר בשלות (לידת פג) ביום 27/8/51 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת חודשיים.

מרים הובאה לקבורה ביום 30/8/51 בבית העלמין קריית שאול אזור ד', בגוש 4, חלקה ב 1, שורה 2.

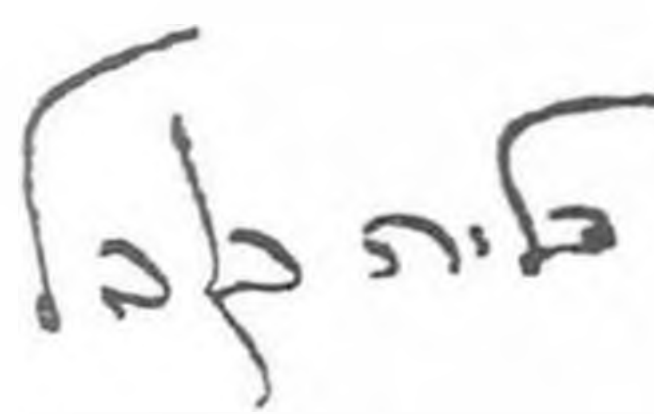
למרות הרישום המוטעה של שמה הפרטי של מרים באישור הקבורה של חברה קדישא, הרי שעל סמך תיעוד מלא ומפורט כמו גם נתונים אחרים, אין לוועדה ספק בזיהויה.

הדיווח של בית החולים על הלידה נעשה ביום 12/7/51 כאשר התינוקות כבר הועברו מבית החולים למוסד ויצ"ו. כמועד מאוחר יותר נרשם על גבי הטופס 'נפטר'.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מרים קרני 068984.
מספר ת.ז. של חיים קרני 068983.

הנדון: דינה (סינה) בת שלמה (סולימן) ויונה (חממה) מועלם
תיק מספר 275/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה (חממה) מועלם, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה מתימן בסוף שנת 1949 לארץ, ושוכנה בליפתא התחתונה במבואות ירושלים.

בהיותה בת חודשיים נלקחה דינה לבדיקה בקופת חולים, שם נתבקשו ההורים להעבירה לבית החולים. במשך שלושה חודשים וחצי שהתה דינה בבית החולים ואמה באה להיניקה יום יום. בתום תקופה זו הוחזרה הביתה. בינתיים עברה המשפחה להתגורר במושב ישעי ליד בית שמש.

בשנת 1953 כאשר דינה היתה בת שנה ושלושה חודשים, חשה ברע ואחות המושב לקחה את דינה לבית החולים בליווי אביה. באמצע הדרך, ליד בית שמש, התבקש האב לרדת מהמכונית על מנת לפנות מקום לצוות הרפואי. ימים מספר לאחר מכן כאשר התקשרו ההורים לבית החולים, נמסר להם כי דינה נפטרה וכבר נקברה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

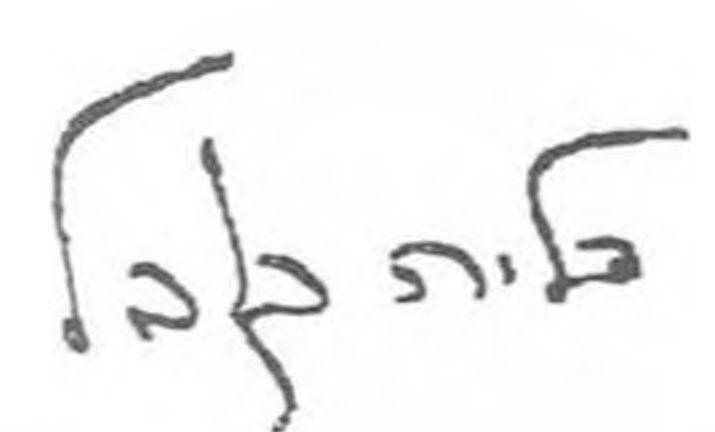
1. בידי הוועדה תעודת לידה של משרד הפנים, ממנה עולה כי דינה בת סולימן וחממה מועלם נולדה ביום כ"ב באלול תשי"ב 12/9/52.
2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו דינה בת סולימן וחממה מליפתא התחתונה נולדה ביום 12/9/52.
3. כן איתרה הוועדה גיליון מתוך ספר מפקד תושבים, ממנו עולה כי דינה בת סולימן וחממה מועלם נולדה בירושלים ביום 12/9/52.
4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, ממנה עולה כי דינה בת שלמה מועלם מירושלים נפטרה ביום 19/11/53 בבית החולים ביקור חולים.
5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו דינה מועלם מפרוזדור ירושלים נפטרה ביום 19/11/53, בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת 13 חודשים.
6. בידי הוועדה תעודת פטירה, ממנה עולה כי דינה מועלם נפטרה ביום 19/11/53, בבית החולים ביקור חולים.
7. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מאת בית החולים ביקור חולים מיום 23/11/53, ובה בקשה להסדיר את קבורתה של דינה מועלם שנפטרה ביום 19/11/53. בהפניה זו נאמר כי נעשו פניות רבות להורים על מנת שיטפלו בקבורה ומאחר והפניות לא נענו, התיר משרד הבריאות לערוך את סידורי הקבורה בלי ההורים.
8. בידי הוועדה אישור קבורה, ממנו עולה כי דינה בת שלמה מועלם נפטרה בהיותה בת 15 חודשים, ונקברה ביום ט"ז בכסלו תשי"ד, 23/11/53, בגוש או חלקה ג', שורה ד', קבר מס' 15/2, בהר המנוחות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת דינה בת שלמה (סלימן) ויונה (חממה) מועלם נפטרה ביום 19/11/53 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת 15 חודשים בקירוב.

דינה הובאה לקבורה ביום 23/11/53 בהר המנוחות בגוש או חלקה ג', שורה ד', קבר מס' 15/2.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דינה מועלם 5114907.

הנדון: קומאיש (גומש) בת יחיא ויונה נג'אר
תיק מספר 275/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' יונה מועלם, אם הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בספטמבר 1949 יחד עם קומאש (גומש) בת השש ושוכנה במחנה בית ליד.

זמן מה לאחר העלייה סבלה קומאש (גומש) משילשולים ונלקחה למרפאת המחנה. לאם נאמר כי עליה להשאיר את קומאש (גומש) ללילה ולחזור למחרת היום. מששבה האם למחרת היום למרפאה, לא הותר לה לבקר את קומאש (גומש) למרות ששמעה את קולה מבעד לוילון.

למחרת היום שבה האם למרפאה ושם נאמר לה כי קומאש (גומש) נלקחה לבית חולים. מבירור שערכה אצל עולה ותיק מתימן בשם "חיט" התברר לאם כי קומאש (גומש) נמצאת בבית החולים דג'אני ביפו.

אחיה של האם, מר שמעון קהלני, הלך לבית החולים דג'אני לבקר את אחייניתו קומאש (גומש) ושם נאמר לו כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה רישום של מחלקת הסטטיסטיקה של הסוכנות היהודית, לפיו האם: "חמאמה יוסף סלימאן" הגיעה כאלמנה עם שני ילדיה ביום 3/9/49. כן צוין כי קומאש היתה בת שש שנים בהגיעה וכי נפטרה בבית החולים דג'אני ביום 15/11/49.
2. בידי הוועדה העתק בכתב יד מרישום מחברת "ילדים מחנה ז' בית ליד" ממנה עולה כי "קומש בת זכריה" עזבה את המחנה ל"דדזאני" ביום 8/9, בהיותה בת שש שנים.
3. בידי הוועדה גיליון מעקב של בית החולים לילדים בית ליד המתייחס ל"קומש בת זכריה" ילידת תימן בת שש שנים.
בגיליון זה נרשם: "האב זכריה יש עוד 6 ילדים... 8 ימים חום... ירודה מאוד... אחרי הרכבת אבעבועות... לבית החולים סרפנד".
כן צוין בגיליון החום המצורף כי קומש נשלחה לבית החולים "סרפנד (דדזאני)".
4. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו לפיו "קומש בן זכריה" נפטרה ביום א' בתשרי תש"י, בגיל חמש שנים והובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי קומאש (קומש) בת יחיא ויונה נג'אר נפטרה בבית החולים דג'אני, בהיותה בת שש שנים.

קומאש (גומש) הובאה לקבורה ביום א' בתשרי תש"י 24/9/49 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב.

הוועדה מסתמכת על אישור של חברה קדישא כקובע לגבי מועד פטירתה וקבורתה של קומאש.

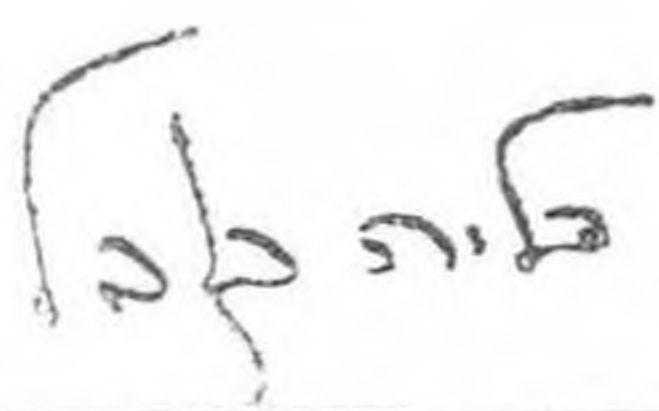
יצוין כי עם בואה לארץ נרשמה האם בשם אביה בהיותה אלמנה.

השמות זכריה ויחיא הינם שמות מקבילים אצל עולי תימן.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים-לעדכון הרישום-אין בידי הוועדה ת.ז של גומש (קומש) נג'אר.
על אף כל המאמצים שהושקעו בתיק זה לא עלה בידנו לאתר המבקשת או אדם
אחר מהמשפחה על מנת להשיג מספרי תעודת זיהוי.

הנדון: שאול בן סלימן וזהרה שמחי
תיק מספר 276/95

פרטי התלונה:

מעדות בכתב שמסר מר זכריה שמחי, אחיו של התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם שאול בן עשרה חודשים ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, הועבר שאול לבית התינוקות שבמחנה והאם באה להיניקו בערב. למחרת בבוקר שבה האם להיניק את שאול, אך נאמר לה כי בנה הועבר לבית החולים פרדס כץ.

האם נסעה לבית החולים פרדס כץ אולם שם נאמר לה כי בנה כלל לא התקבל לטיפול במקום.

מעדות נוספת בכתב שמסר מר אבישי שמחי, אח נוסף של שאול, עולה כי לאם נמסר שבנה הועבר ממחנה ראש העין לבית החולים צריפין ומשהגיעו ההורים לחפשו נאמר להם שם כי שאול הועבר לבית החולים רמב"ם חיפה, אך מאמצי ההורים לאתרו שם עלו בתוהו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה הודעה לבוחר בבחירות לרשויות המקומיות - 1993 על שמו של שמחי שאול מספר זהות 08467995.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי "שאול בן זהירה שמחי" עלה ארצה מתימן ביום 23/9/49 ושוכן בבית העולים ראש העין א'. כן צוינה שנת 1949 כשנת לידתו.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "זהרה הרון סלם שמחי" נושאת תעודת עולה 53516 וכרטיס מספר 618, עלתה ארצה ביום 23/9/49 יחד עם חמשת ילדיה ובהם שאול בן שמונה חודשים.
3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סלימן מנחם שמחי" נושא תעודת עולה מספר 56395 וכרטיס מספר 2007, עלה ארצה ביום 26/11/49.
4. הוועדה איתרה מכתב הפנייה מיום 20/12/49 מהנהלת מחנה א' ראש העין לבית החולים לילדים ותינוקות הדסה ראש העין, ובו בקשה לקבל לטיפול את "שאול בן סלמן שמחין" יליד "15/11/49" הנושא כרטיס מספר 618 באבחנה של רעלת.
5. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים ראש העין, ממנו עולה כי "שאול בן סלימן שמחין" נושא כרטיס עולה מספר 618, התקבל לאשפוז ביום 20/12/49 ושחרר ביום 27/12/49.

בגיליון זה נרשם כי היה בן חודש וחצי וכי שוחרר ל"בית תינוקות א'".

6. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים בני ברק (פרדס כץ), ממנו עולה כי "שאול בן סלומון שמחין" ממחנה העולים ראש העין, בית התינוקות א', נושא כרטיס מספר 618, התקבל לבית החולים ביום 6/3/50 ושוחרר לבית התינוקות ביום 30/3/50 בהיותו בן שנה ורבע.

כן נרשם בגיליון זה "בזמן קבלתו היה לו שיתוק של הזרוע השמאלית בפרק של הכתף... החום ירד ביומיים. השיתוק של הזרוע הוטב. מצבו הכללי טוב, חזר הביתה בלי ממצא פטולוגית".

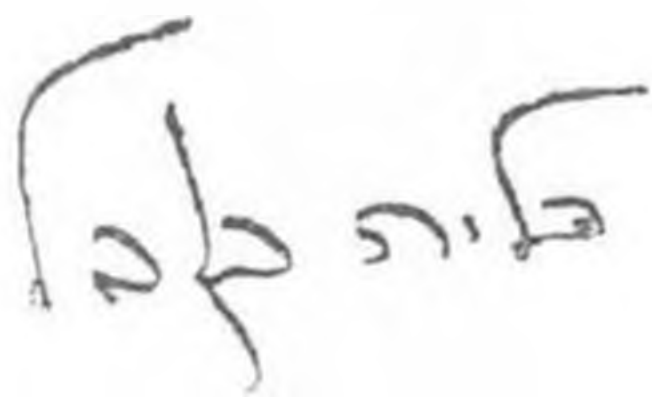
7. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומי משרד הפנים כמו גם בכל הארכיונים השונים העומדים לרשותם, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלו של שאול בן סלימן וזהרה שמחי.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של שאול בן סלימן וזהרה שמחין מאז שוחרר מבית החולים פרדס כץ ביום 6/3/50.

באשר לרישומי משרד הפנים הרי שהסבר מפורט יינתן עם פרסום הדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שימחי שאול 00846799-5.

הנדון: אברהם בן יחיא ורומיה סיאני
תיק מספר 277/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה נהרי, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם אברהם שהיה כבר בן שש שנים. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר ב'.

עם הגיעם למחנה נלקח אברהם על ידי שכן למרפאת המחנה ונמסר למשפחה כי יוחזר אליהם תוך זמן קצר. לאחר מספר ימים נמסר להם כי אברהם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה (מס' 55802), לפיה יחיא יוסף ורומיה סיאני וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 10/11/49. בן צוין כי אברהם היה בן שש שנים בהגיעו וכי נפטר ביום "20/11". המשפחה נשלחה לבית העולים עין שמר ב'.

2. הוועדה איתרה כרטיס של הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי יחיא יוסף ורומיה סיאני וילדיהם עלו ארצה ביום 10/11/49.

3. בידי הוועדה הפניה מהמחלקה לטיפול רפואי לעולה מיום 19/11/49, לפיה אברהם בן יחיא יוסף סיאני עלה ארצה ביום 10/11/49 בהיותו בן שש שנים כשהוא סובל מדיפטריה.

4. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי מבית החולים הממשלתי בחיפה (רמב"ם), לפיו "אברהם בן יחיה יוסף סיני" מעין שמר ב' אושפז ביום 19/11/49, בהיותו בן שש שנים ונפטר באותו יום.

סיבת המוות: דיפטריה.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו אברהם בן יחיה יוסף מבית העולים עין שמר נפטר ביום 19/11/49, בהיותו בן שש שנים.

סיבת המוות: דיפטריה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "אברהם בן יוסף סיני" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 20/11/49, בהיותו בן שש שנים.

סיבת המוות: דיפטריה ומלריה.

7. בידי הוועדה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו אברהם בן יחיה יוסף נפטר ביום כ"ו בחשוון תש"י 18/11/49, בהיותו בן שש שנים, והובא לקבורה בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן יחיא ורומיה סיאני נפטר ביום 19/11/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שש שנים, וזאת עשרה ימים לאחר עלייתו לארץ.

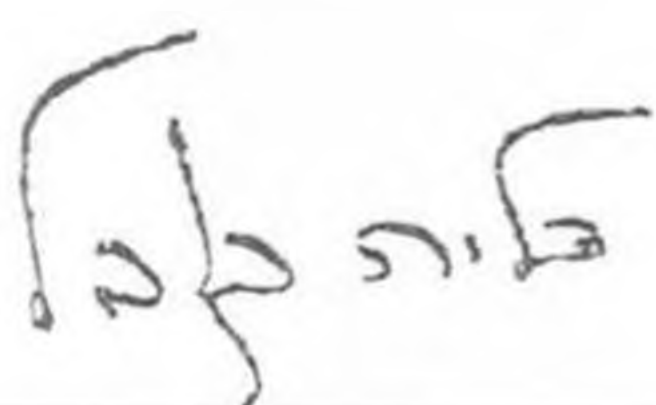
אברהם הובא לקבורה בחלקת התינוקות במקום.

הועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתו של אברהם ולכן, תאריך הפטירה הרשום ביומן הקבורה בטעות יסודו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של אברהם.
מספר ת.ז. של רומיה סיאני 04150189-1.

הנדון: מרדכי בן שמעון ונעמי סעיד
תיק מספר 278/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעמי סעיד, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה תחילה בבית ליד ומשם עברה לבית שמש ולבסוף עברה להתגורר בבית דגון.

האם ילדה באוהל המשפחה בן במהלך שנת 1953. לאחר הלידה נלקחו האם ובנה מרדכי לבית החולים. שבוע לאחר מכן חזרו האם ומרדכי למחנה.

בהיותו כבן שמונה חודשים סבל מרדכי מחום והאם לקחה אותו לבית החולים צריפין. למחרת, בהגיעה לבית החולים ראתה האם את מרדכי מבעד לחלון. כעבור יומיים בבואה לבית החולים נמסר לה כי מרדכי נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיה סעיד מרדכי מבית דגון נולד ביום 5/2/52 ונפטר ביום 12/10/52.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו מרדכי בן שמעון סעיד מבית דגון נפטר ביום כ"ג בתשרי תשי"ג 12/10/52 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים צריפין, לפיו מרדכי סעיד נפטר בהיותו בן תשעה חודשים וגופתו נותחה ביום 12/10/52.

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי סעיד מרדכי מבית דגון נפטר ביום 12/10/52 בבית החולים צריפין (אסף הרופא) בהיותו בן שמונה חודשים והובא לקבורה בבית העלמין ראשון לציון.

מסקנות הוועדה:

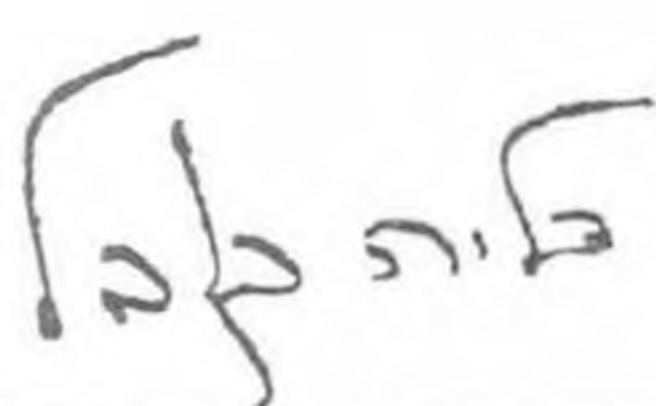
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרדכי בן שמעון ונעמה סעיד נפטר מדלקת ריאות ביום 12/10/52 בבית החולים אסף הרופא (צריפין) בהיותו בן שמונה חודשים.

מרדכי הובא לקבורה בבית העלמין ראשון לציון.

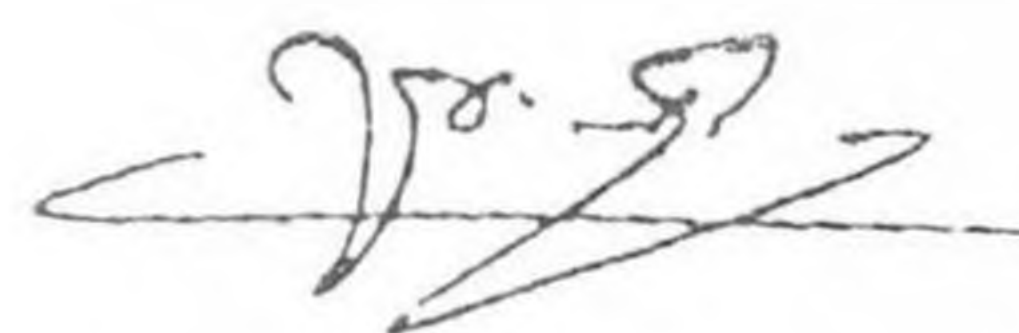
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מרדכי 051094647.

הנדון: זהרה בת סאלם מנצור וחוסן מרחום
תיק מספר 279/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר בניהו אשוואל, אחיינה של זהרה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם זהרה בת השלוש ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר עליית המשפחה, חלתה זהרה והועברה על ידי קרוב משפחה לאחות המחנה לקבלת טיפול רפואי. להורים לא נאמר לאן נלקחה זהרה ומאז הם לא שמעו ממנה ולא ראו אותה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לטענת המשפחה, בכל שנה ביום כיפור, הם מגיעים לבית העלמין סגולה בפתח תקווה לעלות לקברו של הסב, באחת הפעמים האחרונות, התגלה לעיניהם קבר חדש הנושא את הכתובת "זהרה מרחום", ועל כן התעורר אצלם הצורך להביא את סיפורם בפני הוועדה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סלם מנצור וחוסין מרחום" נושאים תעודת עולה מספר 64414 וכרטיס מספר 422, נכנסו למחנה ביום 8/10/49 יחד עם זהרה בת השלוש.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי זהרה סאלם מנצור מרחום נושאת כרטיס מס' 422, נפטרה במחנה ביום 6/4/50, בהיותה בת שלוש. בסעיף ההערות ביומן זה נרשם "מתה מחנה ב'".

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי זהרה סאלם מנצור מרחום מראש העין, נפטרה ביום י"ט בניסן תש"י 6/4/50 במחנה העולים ראש העין, בהיותה בת שלוש שנים.

סיבת המוות: דיזנטריה.

4. הוועדה איתרה בפנקס רישומי הפניות לקבורה הצהרה מיום 22/11 שנתן האב בה נרשם: "אני החתום מטה סלם מנצור מרחום ממחנה ב' מצהיר בזה כי בתי זהרה בת 3 שנה נפטרה בחודש בניסן תש"י חודש אפריל 1950 מספר התעודה 670/422". ההצהרה נחתמה בטביעת אצבעו של האב.

5. הוועדה איתרה רשימת נפטרים שנערכה באפריל 1950 על ידי חברה קדישא בעבור הנהלת הסוכנות במחנה ראש העין, ממנה עולה כי זהרה סאלם מנצור מרחום נפטרה בחודש אפריל בהיותה בת שלוש שנים והובאה לקבורה בפתח תקווה.

6. הוועדה איתרה רישום קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי הילדה זהרה סאלם מנצור מרחום ממחנה העולים ראש העין, נפטרה בהיותה בת שלוש שנים והובאה לקבורה ביום ה' י"ט בניסן תש"י 6/4/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

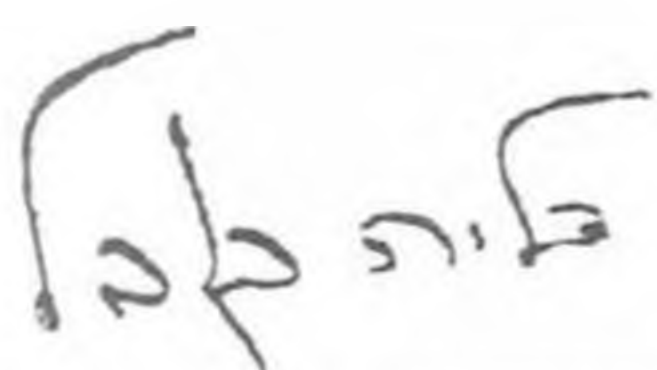
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהרה בת סאלם מנצור וחוסן מרחום נפטרה כתוצאה מדיזנטריה ביום 6/4/50 במחנה ראש העין ב', בהיותה בת שלוש שנים.

זהרה הובאה לקבורה ביום 6/4/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 14.

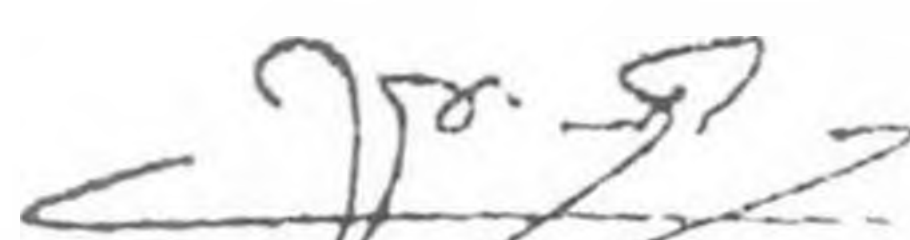
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של זהרה מרחום.
מספר ת.ז. של האב סאלם מנצור מרחום 4106805.
מספר ת.ז. של האם חוסן מרחום 4106806.

הנדון: תמר (קמר) בת שלמה ונדרה סירא (סירה)
תיק מספר 280/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נדרה סירא, אמה של הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן. המשפחה התגוררה במחנה בית ליד.

בהגיעם למחנה נלקחה תמר (קמר) בת החמש לבית התינוקות שבמחנה א' בטענה שקר באוהל. האם הלכה לבקרה יום יום. באחד הימים בהגיעה נמסר לאם כי תמר הועברה למחנה ב'. ההורים ביקרו אותה במחנה ב' ושלושה ימים לאחר מכן בהגיעם נמסר להם כי תמר (קמר) נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת כהלול-מינקובסקי.

על פי עדויות בכתב שניגבו מהאב במהלך השנים על ידי חוקרי ועדת כהלול-מינקובסקי, עולה כי תמר (קמר) היתה כבת שנתיים בהגיעה ארצה וכי סבלה משילשולים ונלקחה לבית התינוקות שבמחנה בית ליד ד'. שבעה חודשים לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר בעפולה ומאז לא ראו אותה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה כרטיס של מחלקת הקליטה, ממנו עולה כי "שלמה אברהם ונדרה סוכרה" (כך במקור) עלו ארצה ביום 4/9/49. כן צוין כי "גמר" בתם הייתה בת שנתיים וחצי בהגיעם לארץ.

2. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים בית ליד, לפיו "רמר שלמה בת אברהם ונדרה" שנולדה בתימן, הופנתה לבית התינוקות שבמחנה ה' ואושפזה בבית החולים ביום 6/2/50, בהיותה בת שנה ותשעה חודשים.

כן צוין בגליון כי: "הילדה במצב תזונה רע...פריחה על כל הגוף בצורת כתמים גדולים" על פי הרישומים מצבה הידרדר בבית החולים ובריפוי של יום 22/2/50 נרשם: "הועברה מבית החולים ו'" (כלומר הועברה מבית החולים לילדים לבית החולים הכללי במחנה) "במצב תזונה ירוד מאוד העור דק כמו נייר... על הריאות מצד ימין חרורים גסים הגפיים כמעט אין שריר עליהם רק עצמות ועור" והיא נפטרה ביום 23/2/50 כתוצאה מאטרופיה חמורה בשעה 04:00.

3. בידי הוועדה הודעת פטירה, לפיה "רמר שלמה בן אברהם" ממין נקבה, הובאה מבית התינוקות מחנה ז' ונפטרה ביום 23/2/50 בהיותה בת שנה ותשעה חודשים בבית החולים לילדים ותינוקות בית ליד ד' (לאחר 17 ימי אשפוז).

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים, ממנה עולה כי "רמר שלמה" ממחנה העולים ז' בית ליד, נפטרה ביום 23/2/50 ב"בית החולים לילדים. ויתקין", בהיותה בת שנה ותשעה חודשים.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "רמר שלמה" מבית התינוקות מחנה ז' בית ליד נפטרה בהיותה בת שנה ותשעה חודשים והובאה לקבורה בנתניה.

6. בידי הוועדה תעודת קבורה, ממנה עולה כי "רמר שלמה ונדרה" הובאה לקבורה ביום 26/2/50 בבית העלמין שבשכונת בן ציון בנתניה בחלקת הילדים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תמר (קמר) בת שלמה ונדרה סירא (סירה), נפטרה מתת תזונה אטרופיה אשר הביאה לדלקת ריאות ביום 23/2/50, בהיותה בת שנה ותשעה חודשים.

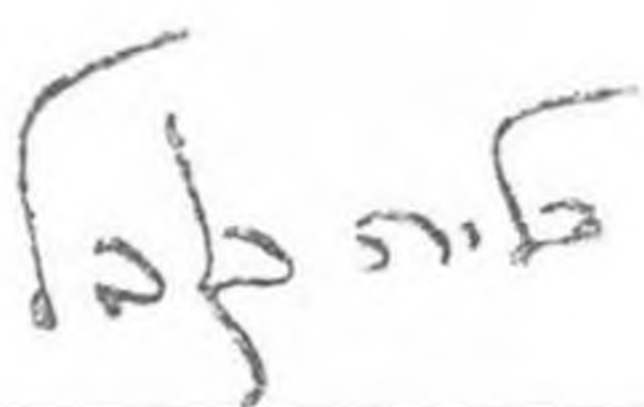
תמר (קמר) הובאה לקבורה ביום 26/2/50 בנתניה בבית העלמין שבשכונת בן ציון חלקת הילדים.

אין ספק בזיהויה של תמר (קמר) על אף השיבוש הקל בשמה הפרטי ואי רישום שם משפחתה וזאת בהצלבה עם שמות הוריה ופרטים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של תמר (קמר) סירא (סירה) 4-03060782.

הנדון: ציון בן שלמה וחנה דהן
תיק מספר 282/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חנה דהן, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בשנת 1948 ושוכנה במעברת הרצליה.

ציון נולד בשנת 1950 בבית החולים כפר סבא. כשהיה בן שבעה חודשים סבל ציון מחום ונלקח למרפאת המעברה.

לאחר בדיקה נאמר לאם כי לציון אין דבר, וכי היא יכולה לקחתו חזרה הביתה. האם לא השתכנעה מתוצאות הבדיקה ולקחה את ציון לבדיקה נוספת בבית החולים פרדס כץ.

רופא בית החולים פרדס כץ בדק את ציון ואמר לאם כי עליה להשאירו לטיפול ולחזור לקחתו למחרת היום. האם השאירה את ציון בבית החולים ביום חמישי ושבה לבית החולים רק ביום ראשון בשל אילוצי השבת. כשהגיעה לבית החולים מלווה באב המשפחה נאמר לאב כי ציון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

בעדות בפני חוקר מטעם ועדת בהלול-מינקובסקי ציין האב כי שם אשתו בצרפתית - הינו אנט.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 159656 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי דהן שלמה ואנט עלו ארצה ביום 11/11/49 יחד עם חמשת ילדיהם.

בתעודה זו צוין כי ציון יליד שנת 1950.

2. בידי הוועדה מכתב הפניה של קופת החולים מחוז השרון מרפאת הרצליה מיום 6/7/50 בעבור בית החולים פרדס כץ ובו בקשה לאשפז את הילד דהן ציון בן חמישה חודשים ה"חולה 3 ימים עם חום גבוה" באבחנה משוערת של שיתוק ילדים.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים בני ברק (פרדס כץ), ממנו עולה כי "דאן ציון" מ"הרצליה מחנה מעבר" התקבל לאשפוז ביום 6/7/50 ונפטר ביום ה-8/7/50, בהיותו בן חמישה חודשים.

עוד נכתב בגיליון זה:
"נתקבל אחרי 3 ימים חום שלשולים.... במצב כללי רע מאוד... נפטר עם סימנים של שיתוק של המרכז הנשימה... ביום ה-8/7/50 בשעה 11 AM".

4. בידי הוועדה "תעודת זהוי של נפטר" אשר הוצמדה לגופה וממנה עולה כי "דהאן ציון" נפטר ביום "8/7" בשעה "11 AM".

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "דהאן ציון" ממחנה מעבר מספר 41 הרצליה, נפטר ביום 8/7/50 בבית החולים הממשלתי בני ברק, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "ציון בן שלמה דהאן" ממחנה מעבר הרצליה מספר 41, נפטר ביום כ"ג בתמוז תש"י, בהיותו בן חמישה חודשים והובא לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול שורה 3, מספר 18.

מסקנות הוועדה:

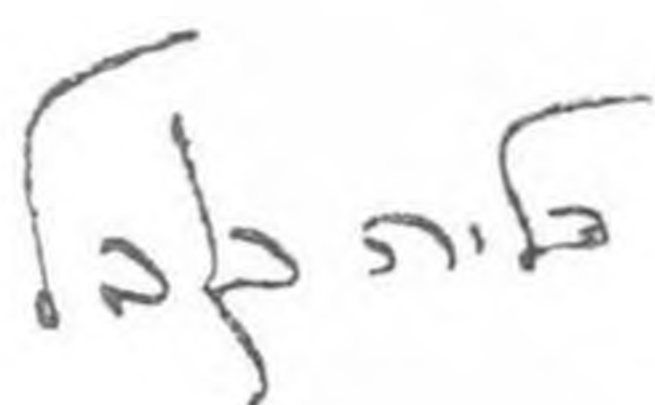
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן שלמה וחנה דהן נפטר כתוצאה משיתוק ילדים ביום 8/7/50 בבית החולים פרדס כץ (בני ברק), בהיותו בן חמישה חודשים.

ציון הובא לקבורה ביום 10/7/50 בבית העלמין קריית שאול שורה 3, קבר מספר 18.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של ציון דהן.
ת.ז. של האם דהן חנה 3023426.

הנדון: רחל בת בנימין וברכה דקל (דגל)
תיק מספר 283/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דוד יחיא אחיה של התינוקת, נולדה רחל בתימן כחודש ימים לפני הגעתם לארץ, באוקטובר 1949.

המשפחה שוכנה במחנה עין שמר. מספר ימים לאחר מכן נאמר להם שרחל הועברה לבית החולים בפרדס חנה מכיוון שלא הרגישה בטוב; שם ראו אותה ההורים דרך חלון, ולא הורשו להיכנס לבקרה.

לאחר מספר ימים קיבלה המשפחה הודעה ממנהל המחנה שמצבה של הילדה הורע וכי הועברה לבית החולים בעפולה ובהגיעה לשם נפטרה.

מאוחר יותר הוצגה בפניהם גופת ילדה כבת שנתיים ונאמר להם על ידי נציג חברת קדישא שזו בתם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת העולה (מס' 51014), לפיה התינוקת רחל בת בנימין דוד וברכה דקל הגיעה לארץ עם משפחתה ביום 14/10/49 בהיותה בת חודשיים.

בתעודת העולה מצוין כי רחל "מתה בעין שמר א' 20/12/49" חתום "יוסף".

2. הוועדה איתרה מכתב הפניה מקורי ששלח ביום 16/12/49 רופא מבית החולים לילדים שבמחנה העולים פרדס חנה א', כלומר חודשיים לאחר עליית המשפחה לארץ.

מכתב זה בכתב יד מופנה לרופא המטפל בבית החולים בעפולה, ובו בקשה לקבל לטיפול את התינוקת רחל בת בנימין הסובלת משילשולים, הקאות ורעלת.

בנוסף מצוין במכתב מספר תעודת עולה 51014.

3. הוועדה איתרה גיליון מחלה מקורי מבית החולים בעפולה (מס' תעודת עולה 51014), לפיו התינוקת רחל בת בנימין אושפזה ביום 16/12/49 בהיותה בת שמונה חודשים, אף על פי שגילה של רחל במסמך זה שונה במעט מגילה הנכון, הרי שהזיהוי הוא ודאי.

בגיליון המחלה מצוין שרחל אושפזה במשך ארבעה שבועות בבית החולים שבבית העולים פרדס חנה לפני העברתה לבית החולים בעפולה, בגיליון המחלה מצוין שמצבה הלך ורע ובשעות הבוקר של יום ה-20/12/49 נפטרה.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, וממנו עולה כי התינוקת רחל בת בנימין נפטרה, בהיותה בת ארבעה חודשים, בבית החולים בעפולה ביום 20/12/49.

5. בידי הוועדה גם תעודת פטירה, לפיה התינוקת רחל בנימין נפטרה בבית החולים עפולה ביום, כ"ט בכסלו תש"י, 20/12/49, בהיותה בת ארבעה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי התינוקת רחל בת בנימין וברכה דקל (דגל) נפטרה בבית החולים שבעפולה ביום 20/12/49 כתוצאה מרעלת.

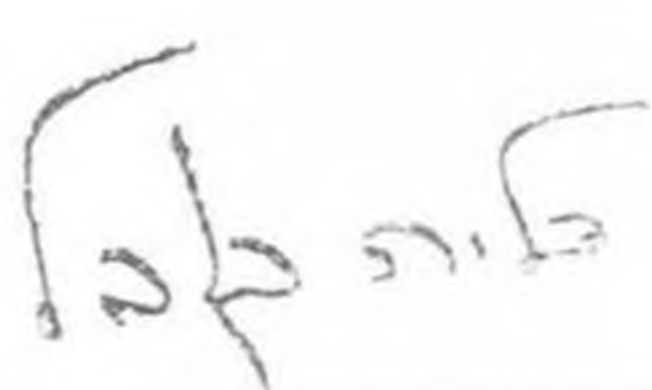
· מקום קבורתה לא אותר.

ברוב המסמכים נרשמה רחל ללא ציון שם משפחתה. אף על פי כן הזיהוי הוא ודאי, וזאת מנתונים שונים המופיעים בתיק כגון: שם אביה הסמוך לשמה, ובעיקר אזכור מספר תעודת העולה במסמכים השונים.

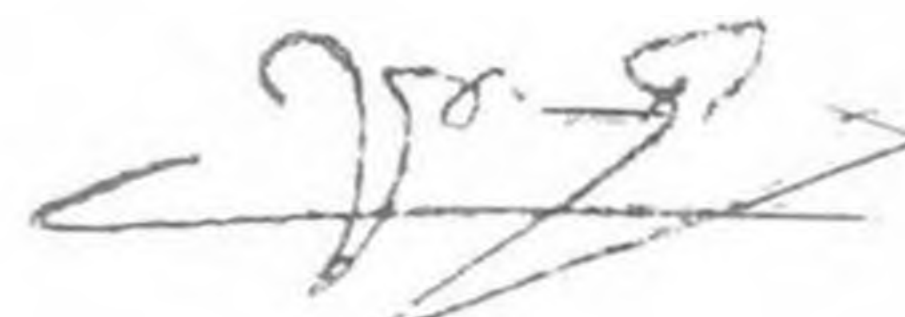
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רחל.
מספר ת.ז. של האב דקל בנימין 149996.

הנדון: סגולה בת יחיא ומרים אהרון
תיק מספר 285/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חנה לחמי, אחות התינוקת, נולדה סגולה בתימן במהלך חודש מאי 1949 ונכנסה יחד עם המשפחה למחנה חאשד שבתימן במהלך חודש ספטמבר 1949.

בעת ששהתה המשפחה במחנה, סבלה סגולה משלשולים והמשפחה נאלצה לטוס ארצה בלעדית תוך הבטחה כי סגולה תועלה במועד מאוחר יותר. משהגיעה ארצה שוכנה המשפחה במחנה עין שמר. מרגע הכניסה למחנה, היה מגיע האב מידי יום לבית התינוקות בציפייה שסגולה תוחזר אליו, אך לשווא.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בידי המשפחה תמצית רישום של משרד הפנים מיום 13/8/95, ממנה עולה כי סגולה בת יחיא אהרון מספר ת.ז. 04108397-3, חדלה להיות תושבת הארץ ביום 00/11/62.

תמצית זו, מעלה בקרב המשפחה את החשד כי סגולה כלל לא נפטרה וכי היא בין החיים.

ממצאי החקירה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברשימות התמותה השונות העומדות לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד שבתימן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלה של סגולה.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של סגולה בת יחיא ומרים אהרון.

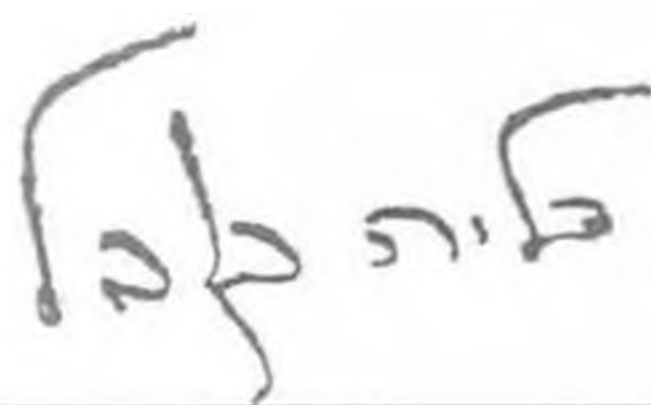
בעדותה בפני הוועדה ציינה הגב' חנה לחמי, אחותה של סגולה, כי המשפחה בהרכבה המלא היתה אמורה לעלות על הטיסה ארצה אך ברגע האחרון הורדה ממנה מפאת הצפיפות. בשלב זה חלתה סגולה והמשפחה עלתה על הטיסה הבאה בלעדית. סביר להניח כי לצורך הטיסה שהוחמצה נרשמה סגולה בתעודת העולה של האב ובכך יש להסביר את העובדה כי ניתן לה מספר זהות.

התייחסות לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סגולה אהרון 04108397-3.

הנדון: ציונה בת סעיד וסלמה יוסף
תיק מספר 286/95

פרטי התלונה:

מעדות בכתב שמסר מר יוסף אל על, אחי התינוקת, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949.

עם רדתה מהמטוס בנמל התעופה לוד, ילדה האם את ציונה ולאחר הלידה הועברה התינוקת לבית התינוקות שבמחנה ראש העין, שם שהתה כארבעה חודשים. באחד הימים משבאה האם להיניק את ציונה נאמר לה כי ציונה נלקחה לטיפול בבית החולים ומאז נעלמו עקבותיה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי ולוועדת שלגי, אשר קבעו כי ציונה נפטרה בבית החולים "איתנים" (דיר עמאר) ביום 21/11/51 והובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין בירושלים בגוש י"ב, חלקה ה', קבר מספר 69.

בעדותו לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי הוסיף מר סעיד יוסף, אבי התינוקת, כי אחד מפקידי המחנה ביקר באוהל המשפחה ושאל אותו לפרטיו ופרטי התינוקת ולאחר זמן מה הגיעה התינוקת מבית החולים בו נולדה והושמה בבית תינוקות שבמחנה ראש העין. לאחר ארבעה חודשים בהם שהתה ציונה בבית התינוקות שבמחנה נאמר למשפחה כי ציונה חלתה והועברה לבית החולים "אסף הרופא". עוד ציין האב בעדותו כי משהגיעה המשפחה לבקר את ציונה בבית החולים נאמר להם כי היא אינה מאושפזת במקום. ניסיונות המשפחה לאתר את ציונה בבתי חולים נוספים העלו חרס.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי ציונה בת סעיד וסלמה יוסף נולדה ביום 22/10/49. כן צוין כי המשפחה התגוררה בבית העולים ראש העין ב' בעת הרישום.

2. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי סעיד סלם יוסף ואשתו סלמה נושאי תעודת עולה מספר 52126 וכרטיס מספר 541, נכנסו למחנה ביום 21/10/49.

ביומן זה מופיע שמה של ציונה ומצוין כי הייתה בת "יום" בעת הרישום וכי "נולדה בשדה התעופה".

3. בידי הוועדה גיליון לידה של בית החולים דג'אני אליו צורף פתק הכתוב בכתב יד בו נרשם: "היולדת ילדה בלוד לפני שעה (שעה 17:30) את ילדה קבלה אישה - אם של היולדת. שמה סלמה סעיד סלם משפחתה הועברה למחנה ראש העין 21/10/49".

4. בידי הוועדה מכתב הפנייה של בית התינוקות ראש העין א' ל"בית החולים" בו נרשם "אנחנו שולחים אליכם את החולה ציונה בת סלם סעיד שסובלת מ... נולדה ב-21/10/49 משקלה בשעת הלידה 2.600. במשך החודש הראשון הגיעה עד 3.000, בחודש השני הגיעה עד 3.450 אחר כך התחילה לעלות ולרדת לסירוגין. היום משקלה 2.610 במשך הזמן הזה מרבה להקיא ומגלה חוסר רצון לאכילה, צואות טובות. מצבה רע".

5. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי יפו, ממנו עולה כי ציונה בת סלם מראש העין מחנה ב' הנושאת כרטיס מספר 541, התקבלה לבית החולים ביום 4/2/50 באבחנה של טוקסיקוזיס ודיסטרופיה ושחררה ביום 15/3/50.

6. בידי הוועדה מכתב סיכום מחלה של בית החולים ליולדות וילדים יפו המופנה לד"ר פרידנטל ממחנה העולים ב' ראש העין והמתייחס לציונה בת סלם סעיד, בו נרשם "הנ"ל בת 3 חודשים, נתקבלה ב-4/2/50 במצב טוקסי ודיסטרופי עם דלקת ריאות, וטוקסיקוזה ב-17/2/50 קבלה הרבה אנפוזיות, פניצילין בזריקות וכלורופיציפין דרך הפה והבריאה. משקלה עלה מ-2.670 עד 3.280 ג'....הילדה עזבה את בית החולים במצב טוב ב-15/3/50".

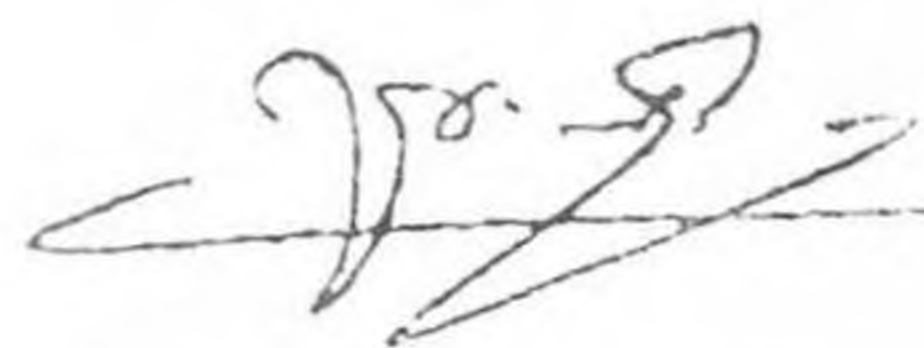
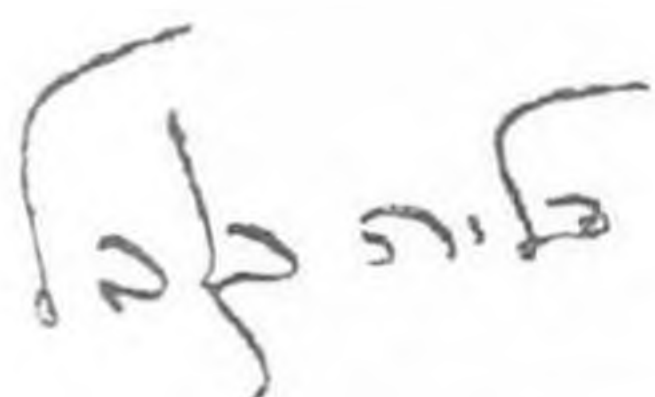
7. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים והבריאות, ארכיוני בתי החולים השונים, ברישומי חברה קדישא ובתי העלמין כמו גם ביתר מקורות המידע העומדים לרשותם לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלה של ציונה בת סעיד וסלמה יוסף.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של ציונה בת סעיד מאז שחרורה מבית החולים ביום 15/3/50.

באשר לממצאי הוועדות הקודמות, הרי שחקירה העלתה כי הילדה בשם ציונה שנפטרה ביום 21/11/51 בבית החולים איתנים, הינה ילדה אחרת ששמה ציונה סלם בת סעדה וסלם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציונה 568486.

הנדון: גזלה (מזל) בת חסן סעיד וחנה אפריים
תיק מספר 288/95

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה הגב' חנה אפריים, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 יחד עם גזלה (מזל) בת השנתיים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר העלייה ארצה, נלקחה גזלה (מזל) לטיפת חלב לצורך בדיקות. לאם נאמר לשוב ולקחתה בצהריים. שעות מספר לאחר מכן הגיע לאוהל המשפחה מברק ובו הודעה על מותה של גזלה (מזל).

האם דרשה לראות את גופתה של בתה, אך הוצגה בפניה גופה של אדם מבוגר עם זקן וכשקבלה על כך האם נאמר לה כי "כשמתים בארץ הגויות גודלות" והיא סולקה מהמקום.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

שנים לאחר העלמות הבת, פגשה הגב' חנה אפריים באקראי בחורה העונה לשם תמי כבירי צוקר. כשהבחינה הגב' אפריים כי בחורה זו דומה דמיון רב לגזלה (מזל) בתה, שאלה על סימני לידה הזכורים לה מבתה והתברר לה כי סימנים אלה אכן זהים. הגב' אפריים ביקשה להיפגש עם הבחורה בשנית, אך זו לא הסכימה משום שאמה המאומצת (רות צוקר) היתה חולה ואין היא רוצה לפגוע בה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד העלייה, ממנו עולה כי גזל בת חסן אפריים נולדה בשנת 1948 ועלתה ארצה ביום 8/3/50.

כן נרשם בשאלון זה "נפטר 8/5/50".

2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 13463 שמסרה המשפחה, לפיה חסן סעיד אפריים ואשתו חנה עלו ארצה ביום 8/3/50 ונשלחו למחנה עין שמר.

כן צוין כי גזל היתה בת שנה וחצי עם עלייתה ארצה ופקיד רשם בסמוך לשמה "נפטרה 9/5/50".

3. בידי הוועדה מכתב ממחנה עין שמר ג' מיום 7/5/50 עבור בית החולים דג'אני יפו בו נרשם: "לבית החולים דג'אני יפו
גזל חסן סעיד אפריים
בת 1 1/2 ש',
ארצה 8/3/50,
מספר 13463
דיספסיה".

4. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי יפו, ממנו עולה כי "גזל חסן סעי... " מעין שמר ג' נושאת תעודת עולה מספר 13463, נכנסה לבית החולים ביום 7/5/50 ונפטרה ביום 8/5/50.

סיבת המוות: רעלת ודלקת בשריר הלב.

5. בידי הוועדה גיליון מעקב של בית החולים הממשלתי יפו, ממנו עולה כי גזל חסן סעיד אפריים מעין שמר נושאת תעודת עולה מספר 13463, נפטרה ביום 8/5/50 בשעה 14:00, בהיותה בת שנה וחצי.

6. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שהוגש על ידי בית החולים דג'אני יפו להנהלת משרד הבריאות, ממנו עולה כי גזל חסן סעיד אפריים עלתה ארצה בשנת 1950 ואושפזה בבית החולים מיום 7/5/50 עד ליום 8/5/50 באבחנה של רעלת ודלקת שריר הלב. ביום 8/5/50 נפטרה.

סיבת המוות: רעלת ודלקת בשריר הלב.

7. בידי הוועדה סיכום מחלה של בית החולים ליולדות וילדים יפו מיום 11/5/50 שנשלח למרפאת עין שמר, ממנו עולה כי גזל חסן סעיד אפריים מספר 13463, התקבלה לבית החולים דג'אני יפו ביום 7/5/50 באבחנה של דיסטרופיה "במצב טוקסי קשה ביותר עם סימנים ברורים של חולשת שריר הלב. נתנו אנפוזיה טפתית וזריקת כופאין אך הילדה נפטרה ב-8/5/50", בהיותה בת שנה וחצי.

8. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי גזל חסן סעיד אפריים ממחנה ג' עין שמר, נפטרה ביום כ"א באייר תש"י 8/5/50 בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: רעלת ודלקת שריר הלב.

מסקנות הוועדה:

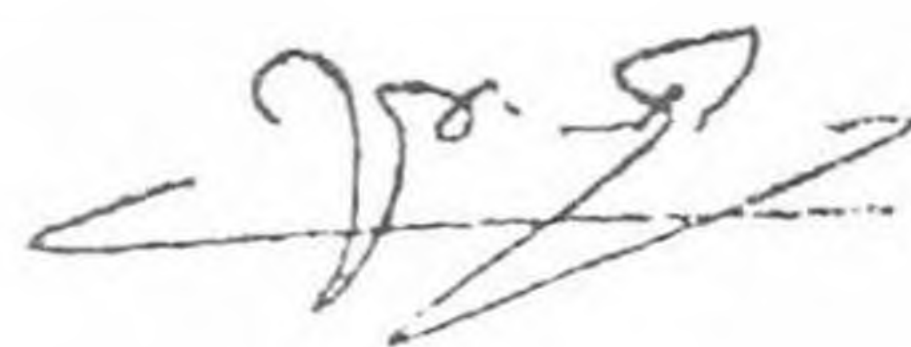
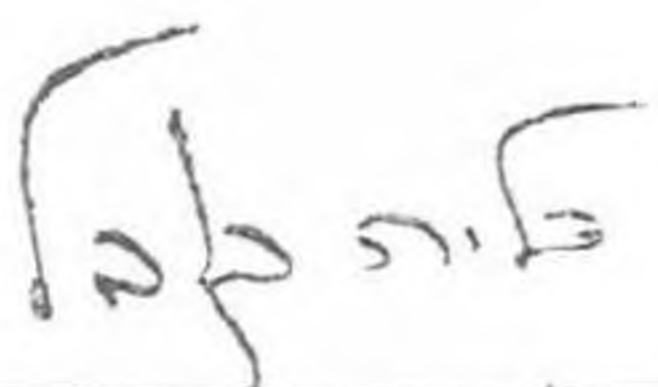
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי גזלה (מזל) בת חסן סעיד וחנה אפריים, נפטרה כתוצאה מרעלת ודלקת שריר הלב ביום 8/5/50 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה בת שנה וחצי, וזאת כחודשיים לאחר עלייתה ארצה.

מקום קבורתה של גזל (מזל) לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של גזלה (מזל) אפריים 4241195.

הנדון: לוי בן סלם ויהודית (תורכיה) יצחק
תיק מספר 289/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של יהודית (תורכיה) יצחק אמו של התינוק לוי, התגוררה משפחתם במושב הר טוב.

מאחר ולוי סבל מהקאות הועבר לבית החולים ביקור חולים בשנת 1951, בהיותו בן שלושה חודשים. האם באה לבקרו יום יום בבית החולים במשך שבוע.

האב הגיע לבקרו בבית החולים באחד מימי השישי ונאמר לו שלוי נפטר ונקבר בהר הזיתים. האב ביקש לראות את גופת בנו ואת חלקת הקבר, ונמסר לו כי יהיה עליו לשלם סך של 300 לירות.

כיוון שלא היה בידיו סכום כזה לא קיבל כל הוכחה לאמיתות פטירת בנו. עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי התינוק לוי יצחק מהר טוב נפטר ביום 8/10/51 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן חודשיים, כתוצאה מרעלת ודלקת ריאות.
2. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהלת ירושלים המעידה על כך שהתינוק לוי יצחק מהר טוב נקבר ביום, ח' בתשרי תשי"ב, 8/10/51, בהיותו בן חודשיים בבית העלמין שיח' באדר בירושלים.

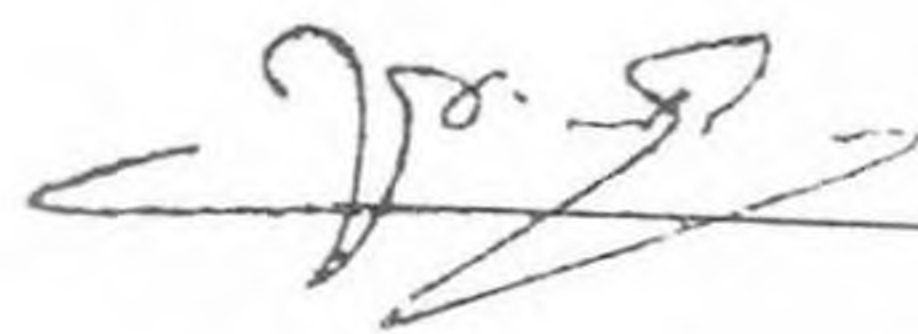
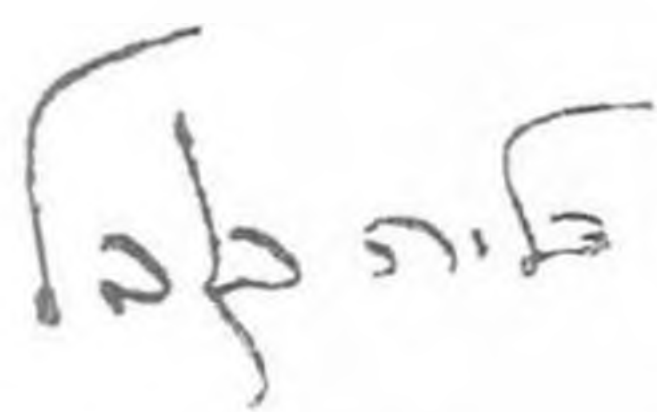
מסקנות הוועדה:

על פי המידע לעיל, עולה בוודאות כי לוי בן סלם ותורכיה (יהודית) יצחק נפטר, בהיותו בן חודשיים, בבית החולים ביקור חולים ביום 8/10/51. לוי נקבר באותו יום בבית העלמין שיח' באדר בירושלים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של לוי.
על אף כל המאמצים שהושקעו בתיק זה לא עלה בידנו לאתר המבקשת או אדם
אחר מהמשפחה על מנת להשיג מספרי תעודת זיהוי.

הנדון: צביה בת יחיא יונה (חממה) שרעבי (מינס)
תיק מספר 290/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' יונה (חממה) שרעבי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 4/9/49 יחד עם צביה שהיתה כבת חודשיים שלושה. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, נלקחה צביה לבית התינוקות. למחרת היום, משהגיעו ההורים לבית התינוקות, לא מצאו את צביה במקום ונאמר להם כי חלתה ואושפזה בבית החולים רמב"ם חיפה. האם נסעה לחפש את בתה בבית החולים, אך לא מצאה אותה במקום. מקץ חודש ימים, נמסר לה במחנה כי צביה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי, שקבעה כי ילדה בשם "צביה יחיא יוסף", נפטרה בבית החולים לילדים שבמחנה בית ליד ביום 7/11/49.

הוועדה הגיעה למסקנות שונות כפי שיוסבר להלן.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום של משרד הפנים, לפיו משפחתה של צביה בת חממה ויחיא מינס עלתה ארצה ביום 22/8/49 ושוכנה בחדרה ביום 9/12/49.

2. משיחה שקיימו חוקרי הוועדה עם מר אביגדור מינס אחיה למחצה של צביה ביום 22/4/98, עולה כי צביה אושפזה בבית החולים רמב"ם וכי האב לא טרח לבקרה בבית החולים.

כשנה ממועד אשפוזו, וזאת בתחילת שנות החמישים, התבקש אביו של אביגדור על ידי זוג אנשים מבוגרים לחתום על מסמכי אימוץ.

עוד הוסיף אביגדור מינס, כי אחיו של האב יחיא, שלום מינס, היה נוכח במעמד החתימה על כתב הוויתור.

3. משיחה שקיימו חוקרי הוועדה ביום 6/10/98 עם הגב' יונה (חממה) שרעבי (מינס) אם התינוקת, עולה כי היא הושאה בכפייה בגיל 12 שנים עוד בהיותה בתימן וכי בליל הכלולות נאנסה ונכנסה להיריון.

עם עלייתם ארצה שוכנו בני הזוג במחנה עתלית. האם סבלה מהתעללות פיזית מצד בעלה וברחה לבית משפחתה שבמחנה ראש העין.

בשלב זה נותק הקשר בינה לבין בתה צביה שאושפזה בבית החולים רמב"ם בשל מחלה. כעבור זמן מה נמסר לה על ידי בעלה כי צביה בתם נפטרה.

עוד ציינה האם בחקירתה, כי מעולם לא חתמה מרצונה החופשי על כתב ויתור על בתה ולאור התנהגותו האלימה של בעלה ייתכן שבדרך כלשהי הוא זייף את חתימתה.

4. משיחה שקיימו חוקרי הוועדה ביום 24/9/98 עם הגב' לאה אחרק, ששמה נמסר לוועדה על ידי אביגדור מינס כמי שהיתה עדה למעמד החתימה, שכנתו של מר יחיא מינס (אביה של צביה), התברר כי לביתה שבחדרה הגיעו זוג אנשים מבוגרים מלווים ביחיא מינס ומי שהוצגה בפניהם כאשתו. בעלה המנוח של לאה אחרק שהיה שוחט וסופר, ניסח כתב ויתור על הילדה צביה. על מסמך זה חתמו לדבריה יחיא מינס והאישה שנלוותה אליו.

5. מדבריו של שלום מינס, שהוא כזכור אחיו של האב יחיא, בשיחה שקיימו עמו חוקרי הוועדה עולה כי צביה נלקחה ממחנה עתלית לבית החולים רמב"ם. באותה תקופה נפרד יחיא מינס מאשתו ועבר להתגורר בגבעת אולגה חדרה.

האם, יונה מינס, עברה להתגורר עם משפחתה בראש העין.

שלום מינס אף ציין, כי הגיעו לביתו של יחיא מינס זוג אנשים מבוגרים מלווים באשתו לשעבר. לשאלתם מדוע הוא אינו מבקר את בתו צביה, ענה כי אין הוא מעוניין לטפל בה. למר שלום מינס, לא זכור אם נחתם לבסוף כתב הויתור באותו מעמד.

מסקנות הוועדה:

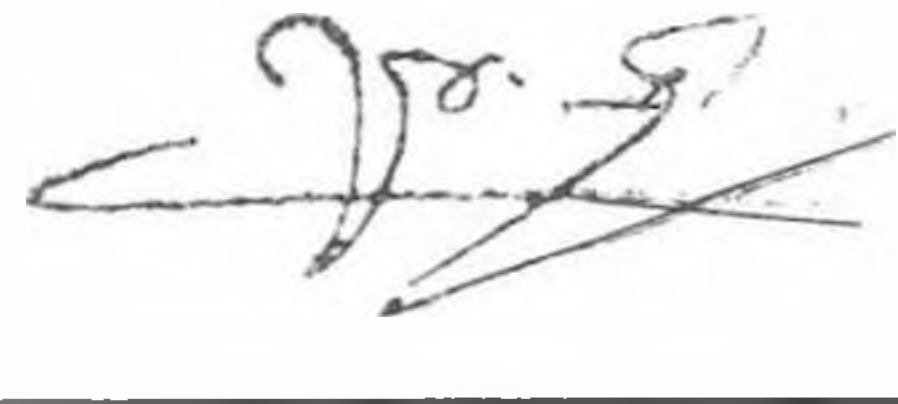
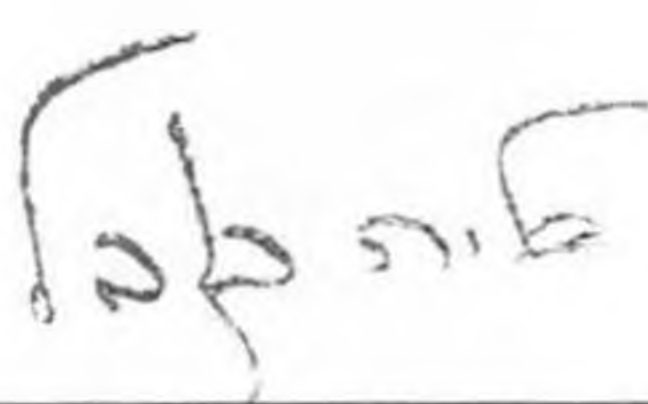
נסיבות היעלמה של צביה מינס ופרטי החקירה כפי שנתגלו על ידי חוקרי הוועדה, מעלים דמיון רב ביותר לנסיבות אימוצה, של אחת מהבנות המאומצות שפרטיהן ידועים לוועדה.

נעשה ניסיון על ידי הוועדה לעמת את האם המאמצת עם פרטי התלונה ופרטי החקירה שהובאו לעיל, אך הניסיון לא נשא פרי ולא הביא להתקדמות מעשית בחיבור הקצוות.

לגבי גורלה של צביה מינס לא נמצא כל תיעוד. היא נמנית בין העלומים ובתור שכזו קיימת אפשרות ממשית שהיא הבת המאומצת.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של צביה.
מספר ת.ז. של האם: יונה שרעבי מינס 00544606-7.

הנדון: ציון בן שלום ומזל (מסעודה) סלח-סאלם
תיק מספר 291/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מזל (מסעודה) צדוק (סלח), אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1948 ועברה להתגורר במחנה ראש העין.

ציון נולד בצריף המשפחה שבמחנה ראש העין ב'. לאחר הלידה הופנה ציון בהמלצת קרוב משפחה לבית החולים דג'אני ביפו. האם נלקחה עם ציון שהיה כבן שמונה ימים לבית החולים שם אושפז במשך חמישה ימים.

בתום תקופה זו הוחזרה האם למחנה וציון נשאר בבית החולים. לאם נאמר שכעבור ימים מספר יוחזר לבית התינוקות שבמחנה. מספר ימים לאחר מכן הלכה האם לברר בבית התינוקות היכן ציון אך לא קיבלה תשובה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 55638), לפיה סאלם סאלם ומסעודה צאלח עלו ארצה ביום 8/11/49, ונשלחו למחנה ראש העין ב'.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' ובו רישום על כרטיס מספר 2039 ותעודת עולה מספר 55638, ממנו עולה כי סאלם סאלם ומסעודה צאלח עלו ארצה ביום 8/11/49.
3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ד' ובו רישום על כרטיס מספר 2039 ותעודת עולה מספר 55638, לפיו סאלם סאלם ומסעודה צאלח שוכנו בראש העין מחנה ד'.
4. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי יפו, לפיו בן של מעודה סלם סלם מראש העין אושפז ביום 21/1/50 בהיותו בן שבעה ימים במצב כללי קשה מאוד ונפטר תוך יום באבחנה של דלקת ריאות. בגיליון המעקב של בית החולים נרשם שמו כסלם סלם משודה.
5. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים דג'אני, לפיו בן של מעודה סלם סלם אושפז ביום 21/1/50 ונפטר ביום 22/1/50, בהיותו בן שבעה ימים.
6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי בן של סלם סלם משודה ממחנה עולים ראש העין נפטר ביום ג' בשבט תש"י 21/1/50, בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו, בהיותו בן שבעה ימים. סיבת המוות: דלקת ריאות.

7. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים, לפיה בן של סלם סלם משודה ממחנה עולים ראש העין נפטר ביום ג' בשבט תש"י 21/1/50, בבית החולים ליולדות יפו, בהיותו בן שבעה ימים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי בן של משודה סלם סלם ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שבעה ימים כתוצאה מדלקת ריאות והובא לקבורה בתל אביב ביום 23/1/50.

9. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "תינוק סלם משודה סלם" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שבעה ימים והובא לקבורה על פי רישיון ממשלתי 03047 "ביום ה' שבט תשכ"ז", 23/1/50, בבית העלמין קריית שאול בחלקת הנפלים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן שלום ומזל (מסעודה) סלח-סאלם נפטר ביום 21/1/50 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותו בן שבעה ימים.

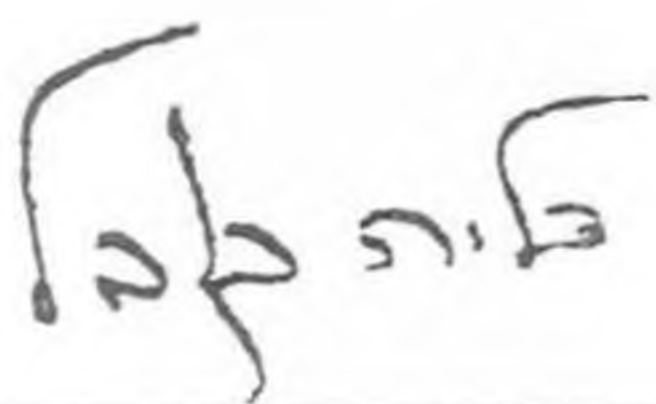
ציון הובא לקבורה ביום 23/1/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקת נפלים.

למרות השיבוש הקל בשמה הפרטי של האם אין ספק בזיהוי ואין לרישום השנה על פי הלוח העברי באישור חברה קדישא, כדי לשנות מן המסקנה הנ"ל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האם מזל (מסעודה) סלח-סאלם 041504432.

הנדון: סלם בן סעיד ורומיה חג'בי
תיק מספר 294/95

פרטי התלונה:

מעדותה של רומיה חג'בי, אם התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סלם בן השנתיים או השלוש ושוכנה במחנה ראש העין.

כשבוע ימים לאחר הכניסה למחנה סבל סלם מחום גבוה ונלקח למרפאה. בעצת הרופא הושאר סלם במרפאה ללילה וכשחזרה האם למחרת היום וביקשה לקחתו עמה, מנע זאת ממנה צוות המרפאה. האם ניסתה לקחת את בנה בכוח ואף נפצעה בידה ורק לאחר שהתאוששה מקץ שבוע ושבה למקום בשנית על מנת לקחת את סלם, נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסר לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

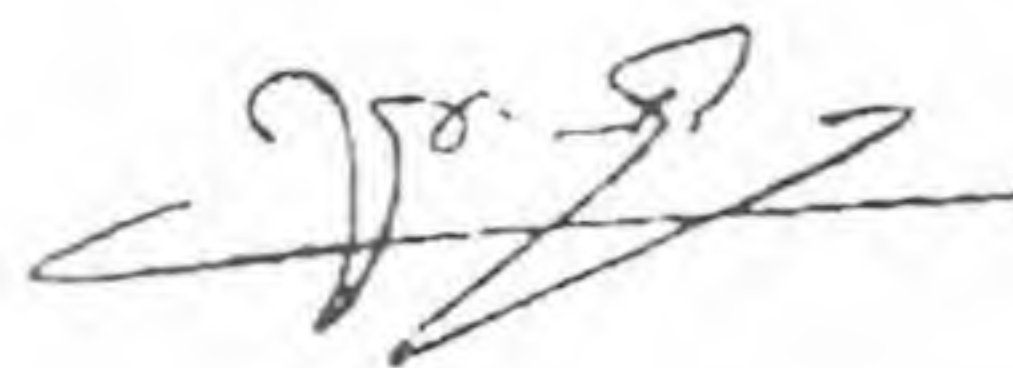
1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי "סאלם בן סעיד חג'בי" עלה ארצה ביום 1/11/49. בסעיף שנת הלידה בשאלון זה מופיעה הסיפרה "2".
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' ממנו עולה כי "סעיד סעיד ורומיה חג'בי" נושאי תעודת עולה מספר 38546 וכרטיס 1427, נכנסו למחנה ביום 7/11/49 יחד עם סלם בן השנתיים.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של מחנה ראש העין ממנו עולה כי "חג'בי סאלם סעיד" נושא כרטיס מספר 1427, נפטר ביום 27/1/50 בהיותו בן שנתיים. בסעיף ההערות נרשם "מת בבית החולים במחנה".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה ברמה נמוכה של סבירות כי סלם בן סעיד ורומיה חג'בי נפטר במהלך חודש ינואר 1950 במחנה ראש העין בהיותו כבן שנתיים.

מקום קבורתו של סלם לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סאלם 04158674.
מספר ת.ז. של האב סעיד 04158672.
מספר ת.ז. של האם רומיה 04158673.

הנדון: 2 אחיות - 1 (חממה - 2) מזל
בנותיהן של סלימן ושדרה חג'בי
תיק מספר 295/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ישראל חג'בי, אחי התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך חודש אוקטובר 1949 יחד עם חממה שהיתה בת שנתיים. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין. האם היתה בחודש התשיעי להיריונה.

עם הגיעם למחנה נלקחה, חממה לבית התינוקות. חממה אושפזה בבית החולים שבמחנה ראש העין א' ולאחר זמן מה נמסר לסב שבא לבקרה כי חממה נפטרה.

חודש לאחר מכן, ניגשה מנהלת בית התינוקות להורים ומסרה להם שחממה מאושפזת בבית החולים וכי היא בחיים. ההורים נסעו למספר בתי חולים ולא מצאו את חממה ומאז לא ידוע להם מה עלה בגורלה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

המשפחה אף חיפשה בשנת 1965 את חלקת הקבר, אך לא מצאה.

האם ילדה בת נוספת בשם מזל בבית החולים הדסה תל אביב. לאחר שהאם ומזל חזרו למחנה, נלקחה מזל לבית התינוקות.

באחד הימים בהגיע האם למקום, נמסר לה כי החלב שלה מזיק למזל ועל כן אין צורך שתניק אותה. משבאה האם שוב לבקר את מזל, נאמר לה כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של מזל.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

מעדות בכתב שמסר האב לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 26/10/49 כפי שצוין בתעודת העולה שמספרה 52890.

עם הגיעם ארצה, שוכנה המשפחה בראש העין מחנה ב'. שלושה ימים לאחר הגיעם למחנה, נלקחה חממה בת השנתיים לבית התינוקות. כעבור זמן מה, נשלחה חממה לבית החולים שבמחנה ראש העין מחנה א'.

לאחר שישה ימים משבא האב לבקרה, נמסר לו כי חממה נפטרה. כשלושה שבועות לאחר מכן, מסרה להם אחות כי חממה לא נפטרה והיא נמצאת בבית החולים תל השומר. המשפחה נסעה בליווי האחות לבית החולים תל השומר, אך חממה לא נמצאה במקום. ההורים אף נסעו למספר בתי חולים נוספים, אך לא נודע להם מה עלה בגורלה ולא מצאו את חממה מאז.

בידי הוועדה חלק מהתכתבות של המשפחה עם גורמים שונים:

מכתב ממשרד הסעד מיום 15/11/54 בו נאמר "הננו מצטערים להודיעך שאין לנו ידיעות על בתך".

מכתב הסוכנות היהודית מיום 10/4/59 (במענה למכתבו של האב מיום 29/3/59) "כי על סמך הפרטים שנמסרו על ידי המשפחה אין אפשרות אוביקטיבית לחפש אותו(ה) בארץ"

במענה למכתבו של האב מ-11/1/60 למשטרת ישראל, נענה (19/1/60) כי הטיפול בחקירת בתו חממה הועבר לתחנת פתח תקווה.

ביום 24/1/60 (כעבור חמישה ימים), נשלח לאב שלמה חגבי מכתב בזו הלשון "למרות המאמצים לא התגלה עד היום מקום המצאה של בתך חממה".

גם באוקטובר 1960, פנה מר חג'בי ללשכת נשיא המדינה ונענה על ידי מזכיר הלשכה כי מכתבו הועבר לטיפולו של הממונה על משרד המשטרה בקריה תל אביב.

המשפחה קיבלה לבקשתה תמצית מהרישום בספר התושבים מיום 6/7/59 לפיו חממה חג'בי בת סלאמן ילידת 1947 ת.ז. 4151506 מתגוררת בראשון לציון שכ' המזרח, כפר אריה (אבי רזיק).

ביום 5/9/95 הוצאה תשובה לשאילתא ממשרד הפנים על פיה, מענה האחרון הרשום של חממה חג'בי בת סלימאן ת.ז. 041515065 היא רחוב גבעת אביב 0012 ראשון לציון.

ממצאי החקירה - לגבי חממה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52890 שמסרה המשפחה ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1002, לפיה "סלימן יוסף סולימן ושדרה חג'בי" ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 26/10/49 ושוכנו בראש העין ב'. כן צוין כי חממה היתה בת שנתיים בהגיעה ארצה.

2. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 52890 וכרטיס מספר 1002, לפיו "סולימאן יוסף סולימאן ושדרה חג'בי" ושלוש ילדיהם נכנסו למחנה ביום 26/11/49. כן צוין כי חממה היתה בת שנתיים.

3. בידי הוועדה גיליון רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו "חממה סולימן" התקבלה לאשפוז ביום 7/11/49 בהיותה בת שנה וחצי. כן צוין כי חממה נפטרה כתוצאה מחולשה כללית ודלקת ריאות ביום השלישי לקבלתה, היינו ביום 10/11/49.

בגיליון המעקב נרשם כי "חממה בת סולימן יוסף" נפטרה ביום 10/11/49 בשעה 7:00.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "חממה בת יוסף סלימן" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום 9/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה מס' 01145, לפיו "חממה יוסף סלימן" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שנה וחצי כתוצאה מדלקת ריאות והובאה לקבורה ביום 10/11/49 בפתח תקווה.

6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "חממה יוסף סלימן" נפטרה במחנה העולים ראש העין, בהיותה בת שנה וחצי, והובאה לקבורה ביום י"ח בחשון תש"י, 10/11/49 בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 46.

מסקנות הוועדה - לגבי חממה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חממה בת סלימן ושדרה חג'בי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 10/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה כבת שנה וחצי, וזאת פחות מחודש ימים לאחר עליית המשפחה ארצה.

חממה הובאה לקבורה ביום 10/11/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות, שורה א', קבר מספר 46.

הוועדה מסתמכת על תעודת העולה כמסמך הקובע לגבי מועד עליית המשפחה ארצה ועל הגיליון הרפואי כקובע לגבי מועד פטירתה של חממה.

ממצאי החקירה - לגבי מזל:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52890 שמסרה המשפחה ובו רישום המתייחס ל**כרטיס מספר 1002**, לפיו סלימן יוסף סלימן ושדרה חג'בי, עלו ארצה ביום 26/10/49 ושוכנו במחנה ראש העין ב'.
 2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 52890 ול**כרטיס מספר 1002**, ממנו עולה כי כי מזל נולדה בארץ וכי היא נפטרה ביום 29/2/50.
 3. הוועדה איתרה יומן לידות של מחנה ראש העין ב' ובו רישום המתייחס ל**כרטיס מספר 1002**, לפיו "מזל סולימאן יוסף סולימאן ושדרה חג'בי" נולדה ביום "20/11".
 4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס ל**כרטיס מספר 1002**, ממנו עולה כי "מזל סולימאן יוסף סולימאן ושדרה חג'בי" נפטרה ביום 19/2/50 בהיותה בת שמונה ימים.
 5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "מזל בת שלמה חדגי" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום ב' באדר תש"י 19/2/50 במחנה ראש העין, בהיותה בת תשעה חודשים.
- סיבת המוות: דום לב ודלקת ריאות.
6. הוועדה איתרה הפניה לקבורה של מחנה העולים ראש העין עבור חברה קדישא פתח תקווה מיום 19/2/50 ובו רישום **כרטיס מספר 1002** לפיו מבקשים להסדיר את קבורתה של "מזל בת שלמה חגבי" שנפטרה בראש העין בהיותה בת שלושה חודשים.
 7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "מזל בת שלמה חגבי" מראש העין, נפטרה בהיותה בת תשעה חודשים והובאה לקבורה ביום ג' באדר 20/2/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 20.

מסקנות הוועדה - לגבי מזל:

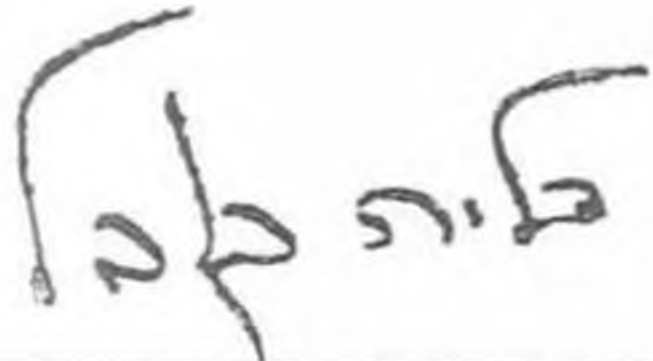
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת סלימאן ושדרה חג'בי נפטרה מדלקת ריאות ביום 19/2/50 במחנה ראש העין, בהיותה בת שלושה חודשים.

מזל הובאה לקבורה ביום 20/2/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 20.

הוועדה מסתמכת על יומן הלידות של מחנה ראש העין לגבי קביעת גילה של מזל.

אין ספק בזיהויה של מזל. כרטיס מספר 1002 שנרשם כבר בתעודת העולה וביומן הכניסה למחנה, ליווה אותה ברישומים השונים. נוסף על כך היא רשומה בשמה המלא והמדויק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חממה חג'בי 5-4151506-0.
אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של מזל.
מספר ת.ז. של האם שדרה חג'בי 151503.
מספר ת.ז. של האב סלימאן חג'בי 4/151502/3.

הנדון: חנה בת סלימן (סלם) ושרה (זהרה) רצבי
תיק מספר 296/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה מלמד, אחותה של הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם חנה שהיתה בת ארבע שנים. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

כעבור זמן מה קיבלה חנה חום ונלקחה לבית החולים שבמחנה ראש העין. האם באה לבקרה, אך לא הורשתה להיכנס. זמן מה לאחר מכן נמסר לאם כי חנה נפטרה.

האם לא ראתה את גופתה ולא ידוע לה היכן חלקת הקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א' ובו צוין מספר תעודת עולה 63808 ומספר כרטיס 1715. כן צוין כי זהרה רצאבי וארבעת ילדיה עלו ארצה ביום 4/10/49. חנה היתה בת ארבע שנים בהגיעה.
 2. הוועדה איתרה יומן פטירה של מחנה ראש העין א' ובו צוין מספר כרטיס 1715 וכן צוין בו כי חנה זהרה סלימאן רצאבי נפטרה ביום 2/12/49 בהיותה בת שש שנים.
 3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו חנה זהרה סלימן רצבי ממחנה עולים ראש העין נפטרה ביום 2/12/49 במחנה ראש העין, בהיותה בת שש שנים.
- סיבת המוות: טיפוס ומלריה.
4. הוועדה איתרה רשימת נפטרים ממחנה ראש העין שהובאו לקבורה בבית הקברות פתח תקווה בין 1-30/12/49, לפיה חנה זהרה סלימן רצבי נפטרה בהיותה בת שש שנים.
 5. הוועדה איתרה הפניה לקבורה ממחנה ראש העין מיום 2/12/49, לפיה מתבקשת חברה קדישא פתח תקווה לסדר את עניין קבורתה של חנה זהרה סלימן רצבי.
 6. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו חנה זהרה סלימן רצבי ממעברת ראש העין הובאה לקבורה ביום י"א בכסלו תש"י, 2/12/49, בחלקת ילדות ב', שורה א', קבר מספר 3.

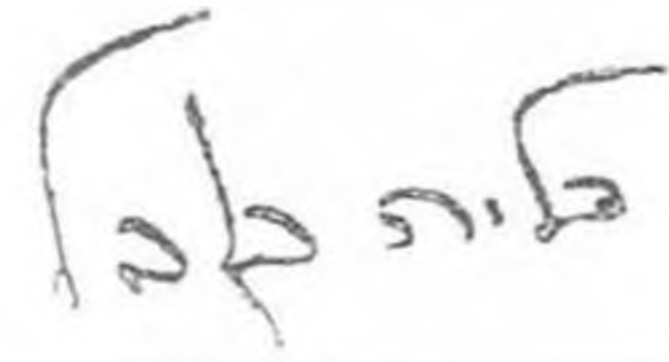
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חנה בת סלימן (סלם) ושרה (זהרה) רצבי נפטרה ביום 2/12/49 במחנה ראש העין, בהיותה בת שש שנים, כחודשיים לאחר העלייה.

חנה הובאה לקבורה באותו יום בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה א', קבר מספר 3.

אין ספק בזיהויה של חנה לאור ריבוי המסמכים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חנה.
מספר ת.ז. של האם שרה (זהרה) 3067025.

הנדון: ציונה בת יחיא חסן ומזל עשרי
תיק מספר 297/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מזל עשרי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה העולים עתלית ולאחר מכן עברה להתגורר בבית ליד.

ביום 20/1/50 ילדה אם המשפחה את ציונה בבית החולים נתניה. ציונה הועברה לבית התינוקות והאם באה להיניקה מדי יום. זמן מה לאחר מכן חשה ציונה ברע והועברה לבית החולים ברמת גן. שם שהתה לפרק זמן של שלושה שבועות שבסיומם חזרה למחנה.

חודש ימים לאחר מכן חלתה ציונה בשנית ונלקחה לבית החולים פרדסיה. ציונה הושארה במקום ביום חמישי בשבוע. לדברי האם היא ראתה את ציונה מבעד לחלון בשבת ואילו ביום שלישי שלאחריו הוכרז ברמקול המחנה כי ציונה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה כי לא נמצאו כל ממצאים המאפשרים לקבוע דבר באשר לגורלה של ציונה.

לדברי המשפחה התקבל צו גיוס על שם ציונה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54432, ממנה עולה כי יחיא חסן ומזל עשרי עלו ארצה ביום 15/9/49 והופנו לבית העולים עתלית. כן צוין כי "נולדה לו בת ציונה 20/1/50".
2. הוועדה איתרה טופס של השירות הרפואי לעולה מיום 30/1/50 עבור מוסד ויצ"ו, לפיו ציונה בת יחיא חסן עשרי ממחנה העולים בית ליד נולדה ביום 20/1/50 ומבקשים לקבלה לאשפוז במוסד ויצ"ו בתל אביב.
3. הוועדה איתרה בין תיקי ויצ"ו אם וילד תל אביב תיק, לפיו "ציונה בת יחיא חסן ומזל עשרי" ילידת 20/1/50 ממחנה העולים בית ליד (פרדסיה) התקבלה ביום 1/2/50.
- ביום 6/2/50 אובחן אצל ציונה שיתוק ביד שמאל אשר על פי הרישומים בתיק נובע מפגם בלידה, וידה הושמה בגבס. כן צוין כי ציונה הוצאה מהמוסד על ידי האם ביום 14/4/50, לבקשת המשפחה.
4. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שהוגש לשירות הרפואי לעולה עבור אשפוז עולי תימן בבית החולים לילדים בית ליד, ממנו עולה כי "חסן ציונה" אושפזה בבית החולים בית ליד למשך שמונה ימים במהלך חודש אפריל 1950 וכן יום אשפוז נוסף במהלך חודש מאי 1950.

5. הוועדה איתרה יומן נתיחות של המחלקה הפתולוגית בבית החולים סרפנד (אסף הרופא), ממנו עולה כי גופתה של "חסן דינה" הובאה מבית החולים לילדים בית ליד שם נפטרה ביום 2/5/50 בלילה.

בנתיחה שלאחר המוות אובחנו פגיעות בטחול ובבטן כתוצאה מטיפוס.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת יחיא וחסן מזל עשרי נפטרה כתוצאה מטיפוס ביום 2/5/50 בבית החולים לילדים בבית ליד, בהיותה כבת שלושה חודשים.

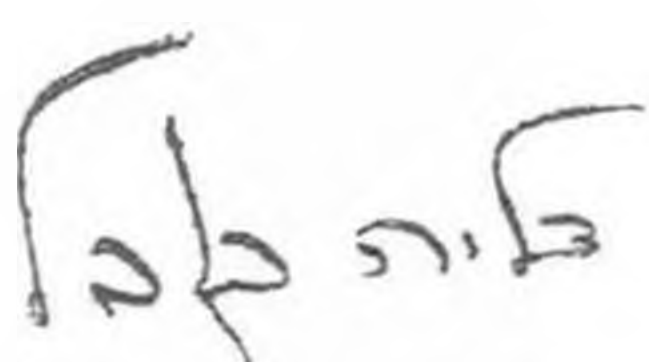
מקום קבורתה של ציונה לא אותר.

סביר להניח כי השיבוש הקל שחל בשמה של ציונה בגיליון הנתיחה שלאחר המוות של בית החולים אסף הרופא מקורו בטעות סופר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציונה עשרי 030699896.

הנדון: אבנר בן מעודה וזהרה (רדא) רצון
תיק מספר 300/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' תקווה כהן, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך חודש דצמבר 1949 ושוכנה במושב טל שחר.

אבנר נולד ביום 13/2/52 במושב טל שחר. בהיותו בן שלושה חודשים סבל אבנר מהקאות ואמו לקחה אותו לבית החולים אסף הרופא שם אושפז.

שלושה ימים לאחר מכן השתפר מצבו ונמסר לאם כי תבוא לקחתו. בהגיעה לבית החולים נאמר לה כי הוא הועבר לאשפוז בבית החולים באר יעקב ולאחר מספר דקות נאמר לה כי אבנר נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של אבנר ומסמך ממשרד הפנים - לבקשתה - לפיו כתובתו האחרונה של אבנר היא היישוב בקוע.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 57827), לפיה "רדא מעודה" וזהרה רדא ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 5/12/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי אבנר מעודה רצון מטל שחר אושפז ביום 17/6 ונפטר ביום 18/6 בהיותו בן ארבעה וחצי חודשים.

3. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו, אבנר רצון אושפז ביום 17/6/52 בשל שילשולים הקאות ושיעול מהם סבל במשך עשרה ימים. כעבור 12 שעות הופיע כחלון והוא נפטר ביום 18/6/52 בשעה 8:00.

4. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנה עולה כי אבנר רצון מטל שחר נפטר ביום "18/6", בהיותו בן ארבעה וחצי חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו אבנר בן מעודה רצון ממושב טל שחר נפטר ביום 18/6/52 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

מסקנות הוועדה:

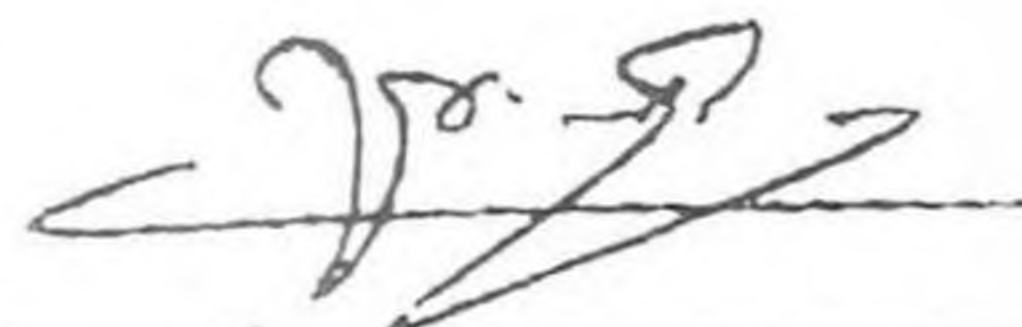
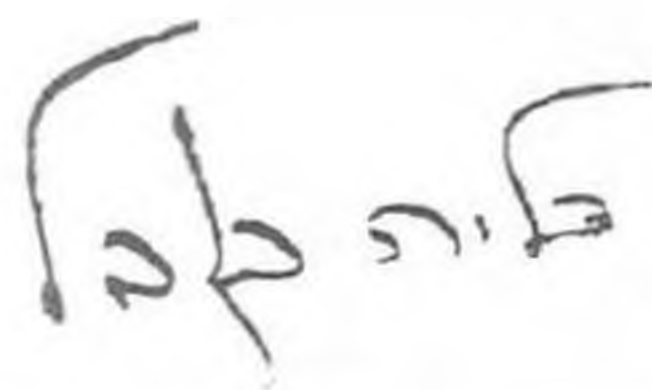
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אבנר בן מעודה וזהרה (רדא) רצון נפטר מדלקת מעיים ורעלת ביום 18/6/52 בבית החולים אסף הרופא (צריפין), בהיותו כבן ארבעה וחצי חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אבנר 05086630-0.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יצחק יחיא ונעמי עומיסי
תיק מספר 302/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל עומיסי, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, ושוכנה במחנה עין שמר.

כחודשיים לאחר עליית המשפחה כרעה האם ללדת וילדה בן באוהל המשפחה. לאחר הלידה נלקחה האם עם בנה לבית החולים בחדרה. מספר ימים לאחר מכן משביקשה האם לראותו נענתה שהוא ישן. מאוחר יותר ניגש אליה רופא וביקש ממנה שלא תיקח את בנה לביתה, כיוון שאין לה אפשרות לגדלו.

לאחר זמן מה נמסר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 3551), לפיה יצחק יחיא ונעמה עומיסי עלו ארצה ביום 11/11/49 והתגוררו בבית העולים עין שמר ב'.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי התינוק של "נעמה אשת יחיה אומיסי" הובא מבית החולים חדרה - ברניידס לבית החולים רמב"ם ונפטר ביום 17/1/50, בהיותו בן יום.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים, לפיה ילד של "נעמה אשת יחיה אומיסי" התגורר בבית העולים חדרה - ברנדייס ונפטר בחיפה ביום 17/1/50, בהיותו בן יום.

4. בידי הוועדה יומן פטירה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "בן עמושי או תלמוסי נעמה" (כך במקור) מבית העולים ברנדייס נפטר בהיותו בן יום בבית החולים הממשלתי ונקבר ביום 18/1/50 במקום התינוקות.

מסקנות הוועדה:

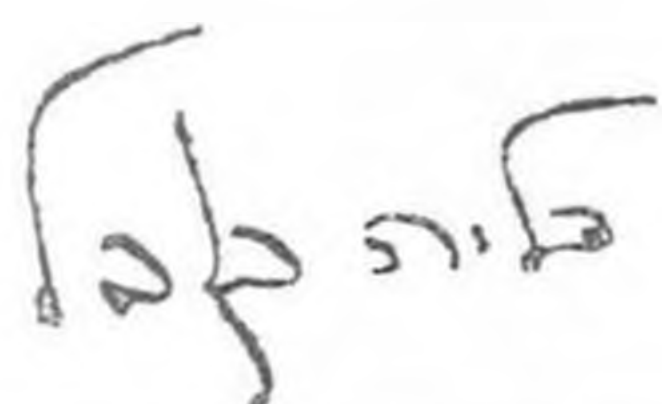
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יצחק יחיא ונעמי עומיסי נפטר ביום 17/1/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן יום.

בנם הובא לקבורה למחרת ביום 18/1/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם נעמי 3088481.

ישראל בן דוד (נסים) ובתיה ניסן
תיק מספר 303/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' בתיה ניסן, אם התינוק, התגוררה המשפחה בשכונה אבו כביר בתל אביב יחד עם ישראל בן האחד עשר חודשים.

בשנת 1949 סבל ישראל משילשולים ונלקח לבית החולים איכילוב בתל אביב. האם באה לבקר את ישראל מספר פעמים. באחד הימים משהגיע האב לבקר את ישראל נאמר לו כי נפטר ונקבר בחצר בית החולים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת לידה שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "אהרון ישראל בן נסים ובתיה ניסן" נולד בבית החולים הדסה ביום כ"ב בתשרי התש"ט 25/10/48.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "ניסן ישראל בן נסים" מ"אבו כביר על יד מנזר", נפטר ביום 27/6/49 בבית החולים הדסה בתל אביב, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ישראל ניסן בן נסים" מאבו כביר "על יד מנזר" נפטר כתוצאה מדלקת מעיים, בהיותו בן שבעה חודשים והובא לקבורה בקרית שאול.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, ממנו עולה כי "ניסן ישראל" הובא לקבורה ביום ג', א' בתמוז תש"י 28/6/49, בהיותו בן שבעה חודשים בחלקה 1, שורה 4, קבר מספר 12.

5. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "ישראל נסים ניסן" מאבו כביר נפטר כתוצאה "מחולי במעיים" בבית החולים הדסה בהיותו בן שבעה חודשים והובא לקבורה בחלקה 1, שורה 4, קבר מספר 12.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן דוד (נסים) ובתיה ניסן, נפטר כתוצאה מדלקת מעיים בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו כבן שישה חודשים.

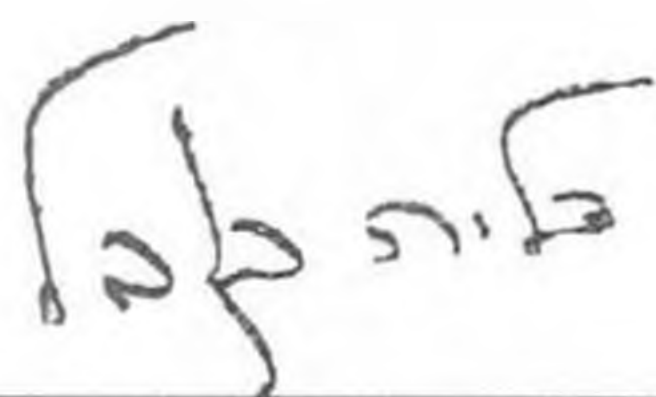
ישראל הובא לקבורה ביום ג', א' בתמוז תש"י 28/6/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 4, קבר מספר 12.

הוועדה מסתמכת על תעודת הלידה שמסרה המשפחה כקובעת לחישוב גילו של ישראל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ישראל ניסן 8-00081479.

הנדון: 2 ילדים - סלמה ואחיה (ללא שם)
בני זכריה (יחיא) ובדיר (ברכה) נגר
תיק מספר 304/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של ראובן נגר אחיהם של סלמה ואחיה, נולדה סלמה בשנת 1941 בתימן. המשפחה עלתה ארצה בשנת 1949 יחד עם סלמה שהיתה בת שמונה שנים. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

סלמה סבלה משילשולים ונלקחה בניגוד לרצון האב לבית החולים רמב"ם באמבולנס. כעבור יומיים הלך האב לבקרה בבית החולים רמב"ם ורופא שעבד במקום עשה לו סימנים בידיים כי סלמה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של סלמה.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס ואגרת טלוויזיה על שמה של סלמה.

חודשיים לאחר עלייתם ארצה ילדה האם בן בצריף המשפחה. לאחר הלידה הועבר התינוק לבית התינוקות שבמחנה. ביום הרביעי בהגיעה נמסר לה כי בנה הועבר לירושלים לבדיקות. מספר ימים לאחר מכן קיבלה האם הודעה לפיה בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של התינוק.

כן מציין האח בעדות כי התינוק לא עבר ברית מילה ולא ניתן לו שם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי סלמה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה (מספר 51557), לפיה הילדה סלמה עלתה ארצה עם משפחתה ביום 8/10/49 בהיותה בת שמונה שנים.

בסמוך לשמה של הילדה סלמה בת זכריה יחיא וברכה נגר נרשם כי היא "מתה 19/12 חיפה".

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו הילדה "סלמה בת יחיה יחיה נגרי" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 11/12/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שמונה שנים.

סיבת המוות: תת תזונה וטיפוס.

3. מיומן הפטירות של בית החולים רמב"ם שאותר על ידי הוועדה, עולה כי הילדה סלמה בת יחיה נגרי נפטרה ביום 11/12/49, בהיותה בת שמונה שנים.

סיבת המוות: תת תזונה וטיפוס.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה עין שמר, לפיו "סלמה יחיא ובדיר נג'אר" תעודת עולה מספר 51557 עלתה ארצה ביום 8/10/49 ונפטרה ביום "19/12" בבית החולים בחיפה, בהיותה בת שמונה שנים.

מסקנות הוועדה - לגבי סלמה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הילדה סלמה בת זכריה (יחיא) ובדיר (ברכה) נגר נפטרה מתת תזונה וטיפוס ביום 11/12/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שמונה שנים, וזאת כחודשיים לאחר עלייתה לארץ.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם לגבי מועד פטירתה של סלמה ולא על פי רישום מאוחר שנעשה בתעודת העולה.

מקום קבורתה לא אותר.

ממצאי החקירה - לגבי התינוק:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 51557, לפיה זכריה יחיא נגר אשתו וילדיהם עלו ארצה ביום 8/10/49 ושוכנו במחנה עין שמר.
 2. הוועדה איתרה מכתב הפניה ממרפאת מחנה העולים עין שמר א' עבור מוסד ויצ"ו אם וילד, ובו בקשה לאשפז את התינוק "אהוד זכריה יחיא נג'ר" מבית העולים עין שמר א' מספר תעודת עולה 51557. כן צוין כי אהוד נולד ביום 12/1/50 בבית החולים ברנדייס.
 3. הוועדה איתרה טופס אשפוז במוסד ויצ"ו תל אביב, לפיו הפג "אהוד זכריה יחיא נגר" מבית העולים עין שמר א' נולד ביום 12/1/50 והובא לאשפוז על ידי הגב' אהובה גולדפרב ביום 25/1/50 ובו ביום נשלח לבית החולים הדסה שם נפטר.
 4. הוועדה איתרה מכתב ממנהלת מוסד ויצ"ו תל אביב הגב' א' קיש-רבינא מיום 27/1/50 עבור הגב' אהובה גולדפרב, ממנו עולה כי "אהוד יחיא נג'ר" מעין שמר א' שהה במוסד כשעה והועבר לבית החולים הדסה לאחר שרופא בדק אותו ומצא ש"אהוד" סבל מחולשה כללית ובעיה בבריאות.
 5. הוועדה איתרה מכתב ממוסד הבריאות מיום 8/2/50 עבור מנהלת מוסד ויצ"ו ובו התחייבות לשאת בהוצאות הכספיות של החזקתו של "אהוד יחיא נג'ר" במוסד אם וילד.
 6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "אהוד בן זכריה יחיא נגר" הובא ממוסד אם וילד לבית החולים הדסה תל אביב שם נפטר ביום 2/2/50, בהיותו בן שבועיים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות וחולשה כללית.
7. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות, לפיו "אהוד בן זכריה יחיא נגר" ממוסד ויצ"ו אם וילד נפטר כתוצאה מדלקת ריאות בהיותו בן שבועיים והובא לקבורה בתל אביב.
 8. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא, ממנו עולה כי "ילד של זכריה יחיא נגר" נפטר בהיותו בן שבועיים והובא לקבורה ביום י"ט בשבט תש"י.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של זכריה (יחיא) ובדיר (ברכה) נגר נפטר מדלקת ריאות וחולשה כללית ביום 2/2/50 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שבועיים.

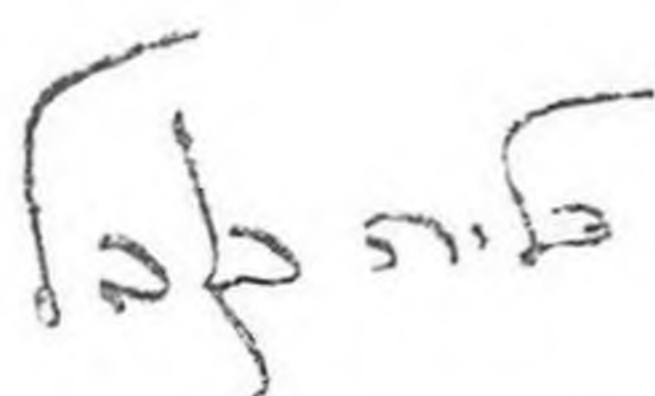
התינוק הובא לקבורה ביום י"ט בשבט תש"י 6/2/50 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב. בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

המשפחה בעדותה לא מסרה שלתינוק ניתן שם על אף זאת אין ספק שבנם נקרא אהוד וזאת בהצלבה עם מכתב ההפניה של מרפאת בית העולים בעין שמר שבו נרשם מספר תעודת העולה של המשפחה 51557.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סלמה 041533290.
אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק/אהוד.
מספר ת.ז. של האב זכריה (יחיא) נגר 041533266.
מספר ת.ז. של האם בדיר (ברכה) נגר 041533282.

הנדון: 2 ילדים: עזריאל ואברהם בני שלום (חיים) ודינה (ברכה) משה
תיק מספר 305/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יעקב בן אבא שמח, אחי התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1944 ושוכנה ברחובות (מרמורק, רח' דוד ישראל 12).

עזריאל נולד במהלך שנת 1945. בהיותו בן חמש שנים, נבדק עזריאל על ידי אחות שהגיעה לבית המשפחה ואמרה לאם כי הילד מכחיל ויש לקחתו בדחיפות לבית החולים. עזריאל נלקח לבית החולים וזמן מה לאחר מכן נאמר לאם בלשכת הרווחה כי בנה נפטר.

בשנת 1952 ילדה אם המשפחה את אברהם בביתה. חודשים מספר לאחר מכן, הגיעה אחות לבית המשפחה ואמרה לאם כי צבע עורו של אברהם מוזר ויש לקחתו לבית החולים. אברהם נלקח לבית החולים ומאז נעלמו עקבותיו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה - לגבי עזריאל:

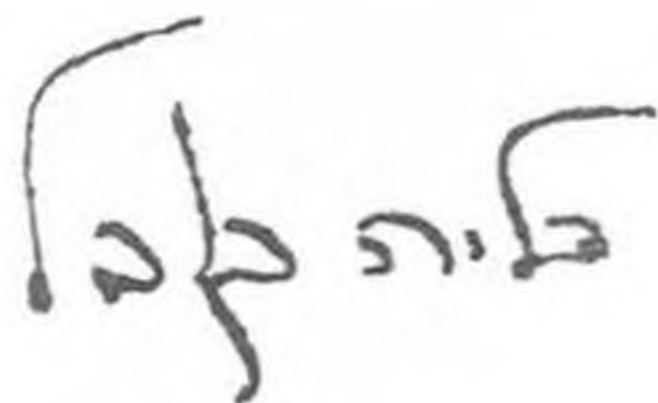
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עזריאל בן שלום (חיים) ודינה (ברכה) משה, נפטר כתוצאה מדלקת בשריר הלב ביום 16/6/46 בבית המשפחה ברחובות, בהיותו בן שנה.

מסקנות הוועדה - לגבי אברהם:

מן המידע לעיל עולה כי אברהם בן שלום (חיים) ודינה (ברכה) משה, נפטר ככל הנראה כתוצאה מהפלה טבעית של האם שאירעה במהלך שנת 1951.

אין בידי הוועדה כל ממצא נוסף לגבי גורלו של אברהם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של עזריאל ואברהם משה.
מספר ת.ז. של האב שלום חיים משה 0514575.
מספר ת.ז. של האם ברכה משה 0514576.

הנדון: מזל בת סלימן וזהרה צפירה - ספירה
תיק מספר 308/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' זהרה צפירה, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה בראש העין ולאחר מכן לעג'ור ולבסוף התגוררה המשפחה בכפר תוחלת שליד כפר חב"ד.

מזל נולדה במהלך חודש נובמבר 1952 בכפר תוחלת. לאחר הלידה נלקחו האם ובתה לבית החולים צריפין. למחרת היום שוחררה האם לביתה ואילו מזל נשארה בבית החולים.

האם באה לבקרה בבית החולים במשך חודשיים וראתה אותה מבעד לחלון. באחד מביקוריה של האם נאמר לה כי מזל נשלחה למעון ילדים בבאר יעקב. שם ביקרו אותה הוריה פעם בשבוע.

לאחר חודשיים נוספים קיבלה המשפחה הודעה כי מזל נפטרה וגופתה הועברה לבית החולים צריפין. ההורים ראו גופה אך האם טענה שזו אינה בתה היות וזו גופה של תינוקת כבת שנתיים ולא של תינוקת בת ארבעה חודשים.

ההורים לא ראו חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין, ממנו עולה כי "מזל סלימן ספרה" מספריה אושפזה ביום 8/11/52 בהיותה בת שמונה ימים ויצאה ביום 29/1/53.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "מזל בת סלימאן ספרה" ממושב ספריה נפטרה ביום כ"ו בשבט תשי"ג 11/2/53 בבית החולים באר יעקב, בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

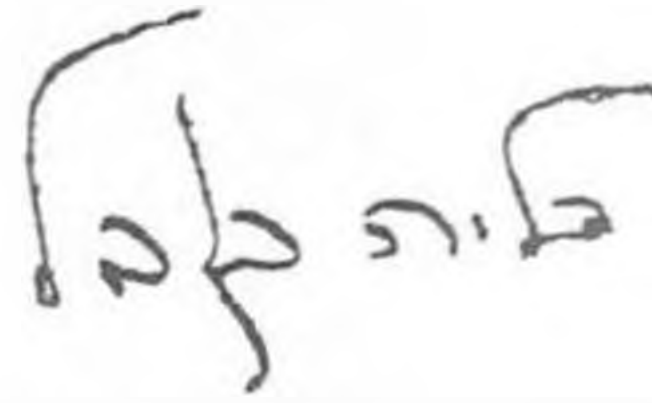
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת סלימן וזהרה צפירה נפטרה ביום 11/2/53 בבית החולים באר יעקב, בהיותה בת שלושה חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת (בדימ')
חברת ועדה

דוד מימון, (אלוף במיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מזל 5094856.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלום וסעדה (שרה) כורש
תיק מספר 309/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום כורש, אב התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 ושוכנה תחילה בבית ליד ולאחר מכן עברה להתגורר בראשון לציון.

בשנת 1953 ילדה אם המשפחה בן בבית החולים אסף הרופא והאם שוחררה לביתה ללא התינוק. כעבור ארבעה ימים נאמר למשפחה כי התינוק הועבר לויצ"ו תל אביב.

האב הגיע לבקר את בנו בויצ"ו תל אביב מספר פעמים. בביקורו החמישי במוסד משביקש לראות את בנו, נמסר לו כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי בנם של "סאלם וסעדה קוריש" נולד ביום א' באדר א' תשי"ד, 4/2/54, בראשון לציון מקום מגורי המשפחה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "תינוק של קריש שלום" נולד ביום 4/2/54 ונפטר ביום 20/2/54 במוסד אם וילד ויצ"ו תל אביב. משפחתו התגוררה בראשון לציון.

סיבת המוות: חולשה כללית.

מסקנות הוועדה:

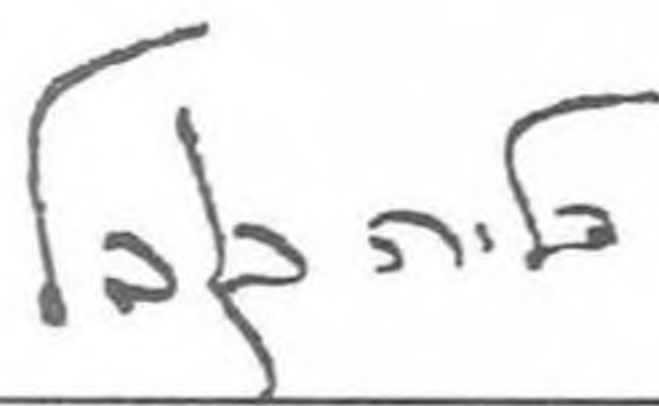
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של שלום וסעדה כורש נפטר מחולשה כללית ביום 20/2/54 במוסד אם וילד ויצ"ו תל אביב, בהיותו בן שבועיים וחצי.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלום 33678.
מספר ת.ז. של האם סעדה 33679.

הנדון: ירדנה בת יהושע ומרים צעירי
תיק מספר 310/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים צעירי, אם התאומות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1938 והתגוררה בתל אביב.

בקיץ שנת 1949 ילדה האם תאומות יעל וירדנה בבית החולים הדסה. לאחר הלידה נלקחה האם לבית הבראה בקרבת בית החולים ומשם באה לבקרם כשלוש פעמים ביום.

באחד הימים בהגיעה לא מצאה את ירדנה במיטתה ולשאלתה היכן היא, ניתנו לה תשובות סותרות ולבסוף נאמר לה כי היא נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "נולד ילד למרים וישעיהו צעירי" משכונת מוגרבי מספר 5 ביום 26/7/49 בבית החולים הדסה תל אביב.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים לבית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "יונקת צעירי" ממין נקבה התקבלה לאשפוז ביום 26/7/49 ונפטרה ביום 28/7/49.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "בן של זעירי ישעיהו ומרים" משכונת מוגרבי 5 נפטר ביום 28/7/49 בבית החולים הדסה, בהיותו בן יומיים.

סיבת המוות: לידה מוקדמת חולשה כללית.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ירדנה בת יהושע ומרים צעירי נפטרה כתוצאה מלידה מוקדמת וחולשה כללית ביום 28/7/49 בבית החולים הדסה, בהיותה בת יומיים.

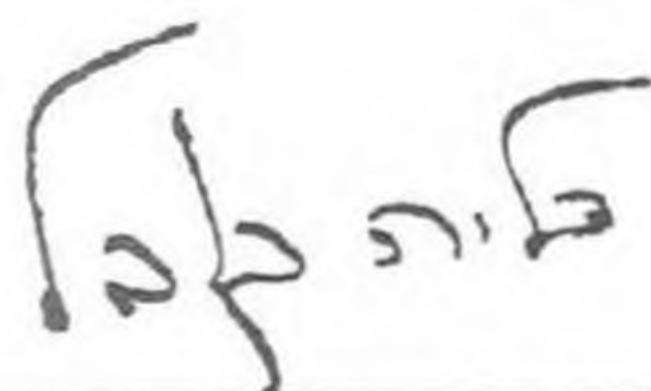
בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

באשר למינה של הילודה מסתמכת הוועדה על יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה בתל אביב.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של ירדנה.
מספר ת.ז. של האב דוד צוברי 0896086.
מספר ת.ז. של האם מרים צוברי 0896087.

הנדון: דוד בן מרדכי ודייזי אליהו
תיק מספר 311/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רוני אליהו, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מעירק. המשפחה התגוררה במעברת קובבה סמוך לרחובות.

במהלך שנת 1953 בהיותו בן שנה וחצי חש דוד ברע והועבר על ידי דאוד ראזל (דמות מוכרת במחנה) לבית החולים אסף הרופא. למחרת נמסר למשפחה כי דוד נפטר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו דוד בן מרדכי ודייזי אליהו נולדו במעברת קובבה ביום 23/5/53.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי אסף הרופא, לפיו דוד אליהו מקובבה אושפז ביום 5/7/54, בהיותו בן שנה וחצי. יומיים לפני קבלתו הופיעו הקאות ושילשולים ולבית החולים הגיע במצב של גסיסה ונפטר לאחר שעות ספורות.

3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה דוד בן מרדכי אליהו מקובבה שעל יד רחובות אושפז ביום 5/7/54 ונפטר ביום 6/7/54 בבית החולים צריפין (אסף הרופא).

סיבת המוות: רעלת.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות לפיו דוד בן מרדכי אליהו נפטר ביום ה' בתמוז, 6/7/54, בבית החולים צריפין.

5. בידי הוועדה תעודת קבורה של חברה קדישא ראשון לציון לפיו דוד אליהו נפטר ביום ה' בתמוז תשי"ד, 6/7/54, ונקבר בבית העלמין החדש בחלקת ילדים.

מסקנות הוועדה:

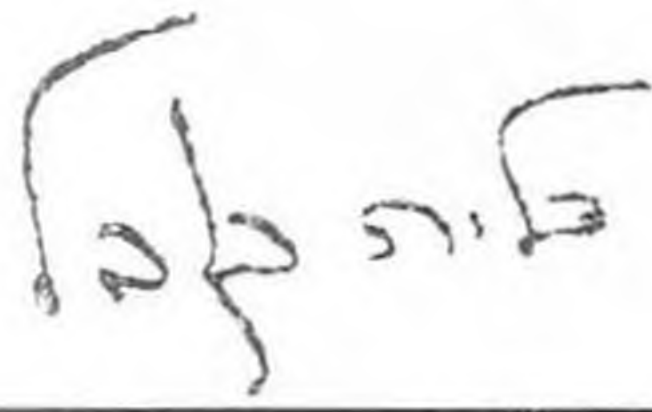
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן מרדכי ודייזי אליהו נפטר ביום 6/7/54 בבית החולים צריפין, בהיותו בן שנה וחצי.

דוד הובא לקבורה ביום 6/7/54 בבית העלמין החדש בראשון לציון בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דוד 5186176.

הנדון: מרים בת עמרם ושולמית שרעבי
תיק מספר 312/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת שושנה גרמה, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה מתימן לארץ יחד עם מרים בשנת 1948. המשפחה התגוררה בעין שמר. בהיותה בת שנה וחצי סבלה מרים משילשולים והאם נתבקשה להביאה למרפאת המחנה. האם סירבה וכתוצאה מכך נלקחו ממנה תלושי מזון עבור בתה. לכן בלית ברירה הביאה האם את מרים למרפאה, שם הושארה בחדר סגור במשך יומיים.

לאחר יומיים נאמר לאב שיש להעביר את מרים לבית החולים. האב התלווה אליה בנסיעה לבית החולים, שם אושפזה. שלושה שבועות לאחר מכן הודיעו ברמקול המחנה שמרים נפטרה.

ההורים לא ראו גופה, חלקת קבר או מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. המשפחה עלתה לארץ על פי רישומי משרד הפנים ביום 13/3/52.
2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו מרים עמרם יהודה שרעבי מבית העולים עין שמר ג' נפטרה ביום 28/6/50 כשלושה חודשים לאחר העלייה, בהיותה בת שנה וחצי.
- סיבת המוות: שיתוק ילדים ודיפטריה.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי מרים שרעבי מבית העולים עין שמר ג' נפטרה ביום 29/6/50 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת שנה וחצי.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית, לפיו מרים שרעבי מבית העולים עין שמר נפטרה, בהיותה בת שנתיים, ונקברה ביום י"ד בתמוז 29/6/50, בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרים בת עמרם ושולמית שרעבי נפטרה ביום 28/6/50 בבית החולים רמב"ם.

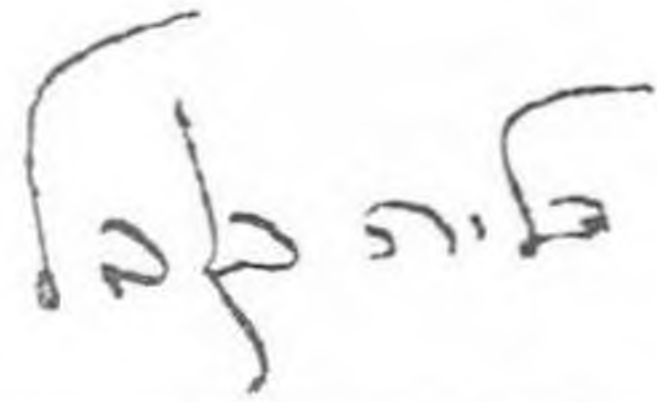
מרים נקברה למחרת ביום 29/6/50 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

הוועדה אינה רואה במועד הפטירה כפי שנרשם בפנקס הפטירות של משרד הבריאות משום גורם שיש בו כדי לשנות מהמסקנה האמורה לעיל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מרים 042022004.

הנדון: נחום בן יעקב ושרה סעיד
תיק מספר 314/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה סעיד, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

חודש לאחר עלייתה ארצה ילדה האם בן בבית החולים דג'אני. לאחר שהאם ובנה חזרו מבית החולים נלקח בנה נחום לבית התינוקות במחנה. האם היניקה אותו מידי יום.

באחד הימים בהגיעה לבית התינוקות לא מצאה את נחום במיטתו ונאמר לה כי הועבר לבית החולים צריפין. בהגיע המשפחה לצריפין נאמר לה כי נחום הועבר לאשפוז לבאר יעקב ושם נמסר להם כי נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 302, לפיו יעקב יעקב וזהרה סעיד ובתם עלו ארצה ביום 7/10/49. כן צוין כי נחום נפטר ביום 17/2/50.
 2. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית החולים באר יעקב, לפיו נחום בן יעקב אושפז בחודש פברואר למשך יומיים.
 3. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 302, ממנו עולה כי נחום יעקב יעקב וזהרה סעיד נפטר ביום 9/2/50, בהיותו בן חודשיים.
 4. הוועדה איתרה יומן של הסוכנות ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 302, לפיו "נחום בן יעקב" נפטר ביום 9/2/50 בבית החולים באר יעקב, בהיותו בן שלושה חודשים.
 5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי "נחום בן יעקב" ממחנה העולים ראש העין א' נפטר ביום 9/2/50 בבית החולים באר יעקב, בהיותו בן שלושה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
6. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מאת מחנה העולים ראש העין עבור חברה קדישא פתח תקווה מיום 9/2/50, לפיה מבקשים לסדר את קבורתו של נחום בן יעקב מראש העין שנפטר בבית החולים באר יעקב, בהיותו בן שלושה חודשים.
 7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "נחום בן יעקב" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום 10/2/50 בחלקת ילדים ב', שורה י"ג, קבר מספר 10.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נחום בן יעקב ושרה סעיד נפטר מדלקת ריאות ביום 9/2/50 בבית החולים באר יעקב בהיותו בן שלושה חודשים.

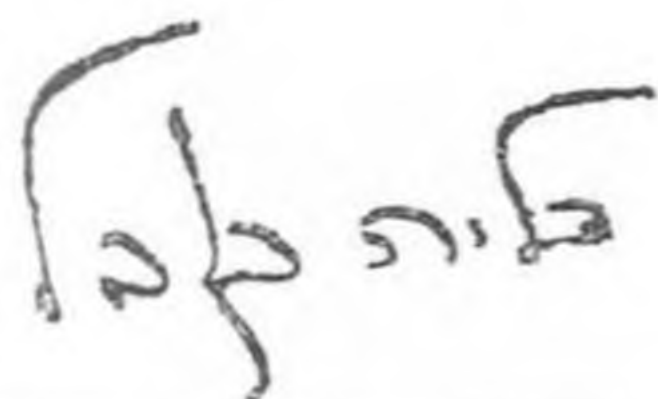
נחום הובא לקבורה ביום 10/2/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה חלקת ילדים ב', שורה י"ג, קבר מספר 10.

על אף ששם משפחתו של נחום לא נרשם בכל המסמכים, הזיהוי ודאי וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס 302 המופיע במסמכים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של נחום.
מספר ת.ז. של האם סעיד שרה 0004106622.

הנדון: מרדכי בן יוסף ומרים (מלכה) מדמוני (עודה)
תיק מספר 315/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שאול מדמוני, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה תחילה בעין שמר. לאחר זמן מה עברה המשפחה להתגורר במעברת בית שאן.

מרדכי נולד ביום 14/7/51 במעברה ולאחר הלידה הועבר לבית התינוקות. האם הגיעה להיניקו פעמיים ביום. בהיותו בן שנה וחצי הגיעה האם כהרגלה להיניק את מרדכי אך נאמר לה כי חלה והועבר לבית החולים עפולה.

האם והדודה באו לבקר את מרדכי בבית החולים, אך התקשו לזהותו משום ששכב על מיטת קומותיים גבוהה. יומיים לאחר העברתו לבית החולים נמסר לאב על ידי מדריך המחנה כי הילד נפטר ונקבר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לבית המשפחה הגיע מכתב מלשכת הגיוס מיום 7/5/74 ובו נתבקשה להמציא פרטים הנדרשים לאיתורו של מרדכי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "מרדכי בן יוסף ומרים עודה" נולד ביום י' בתמוז תשי"א 14/7/51 במעברת עין הנציב.

2. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים העמק עפולה, ממנו עולה כי "מרדכי יחיה יוסף עודה" מעין הנציב התקבל לבית החולים ביום 5/11/52 בהיותו בן שנתיים כשהוא סובל (לפי דברי האב) מכווייה ממים חמים.

עוד צוין כי מרדכי התקבל לבית החולים כשהוא סובל מאבדן הכרה, קצף בפה והתכווצויות ובאזור הבטן יש פצע אחרי כוויה. לא חלה השתפרות במצבו והוא נפטר בעודו מחוסר הכרה ביום 16/11/52.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי עודה מרדכי, בן 17 חודשים ממעברת עין הנציב נפטר ביום 16/11/52 בבית החולים עפולה.

סיבת המוות: הרעלת טטנוס.

מסקנות הוועדה:

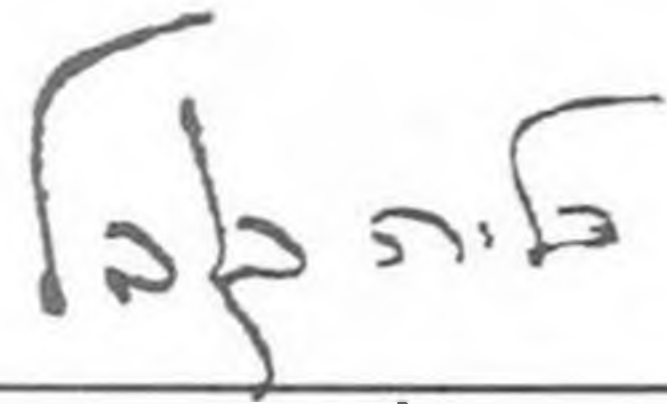
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרדכי בן יוסף ומרים (מלכה) מדמוני (עודה) נפטר מהרעלת טטנוס, בבית החולים העמק עפולה ביום 16/11/52 בהיותו בן שנה וארבעה חודשים.

מקום קבורתו של מרדכי לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מרדכי מדמוני (עודה)
050683317

הנדון: נעמי (נעימה) בת יוסף ותופחה דלאל
תיק מספר 316/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שאול דלאל, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 יחד עם נעמי (נעימה) בהיותה בת עשרה חודשים. המשפחה שוכנה במעברת רמתיים.

זמן מה לאחר העלייה, סבלה נעמי (נעימה) משילשולים ונלקחה על ידי עובדת סוציאלית לבית החולים ראש העין. האם ליוותה את נעמי (נעימה) לבית החולים, נשארה עמה זמן מה במקום ושבה לביתה. כשבא האב למחרת היום לבית החולים, נאמר לו כי נעמי (נעימה) נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה, לדבריה, צו גיוס, הודעות לבוחר והזמנה לקבלת ערכת מגן על שמה של נעמי (נעימה).

כן קיבלה המשפחה מסמך של משרד הפנים מיום 15/11/95 על שמה של נעימה בת יוסף דלאל, ממנו עולה כי כתובת המגורים האחרונה שלה היתה באר יעקב.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה כרטיס חולה של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו נעימה יוסף דלאל ממעברת רמתיים אוהל 94, אושפזה ביום 17/6/51 ונפטרה ביום 29/6/51, בהיותה בת שבעה חודשים.

כן צוין כי נעימה ממוצא עירקי וכי עלתה ארצה שלושה חודשים טרם אשפוזיה.

2. הוועדה איתרה גיליון סופי של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו נעימה יוסף שמאול דלאל ממעברת רמתיים אוהל 94, אושפזה ביום 17/6/51, בהיותה בת שבעה חודשים.

כן צוין כי "נתקבלה ב-17/6/51... מצבה הכללי היה קשה מאוד... הקיאה הכול משקיבלה דרך הפה. הבטן היתה כל הזמן נפוחה מאוד וכמה פעמים נעשה שטיפת קיבה. ב-29/6 מצבה הורע מאוד והילדה נפטרה".

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "ילדה נעימה בת שמואל דלאל" מכאן יעקב, נפטרה בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום 2/7/51 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה כ"ה, קבר מספר 8.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נעמי (נעימה) בת יוסף דלאל, נפטרה ביום 29/6/51, בהיותה בת כשבעה חודשים.

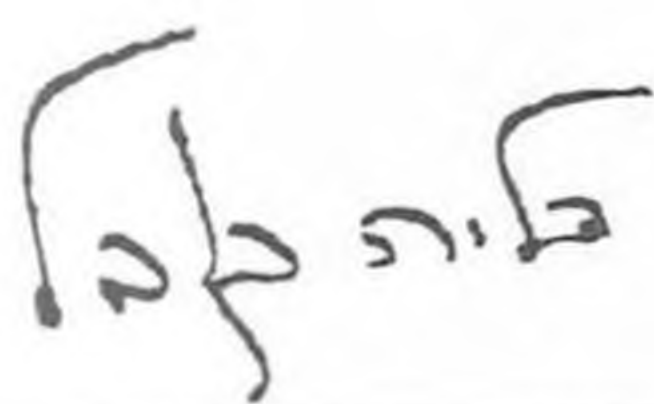
נעמי (נעימה) הובאה לקבורה ביום 2/7/51 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"ה, קבר מספר 8.

אין ספק בזיהויה של נעמי (נעימה) על אף שנרשמה כנעימה בת שמואל ביומן הקבורה, שכן זהו שמו השני של אביה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נעמי דלאל 046898888.

הנדון: נתן בן יוסף ואסתר סרוסי
תיק מספר 317/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר צורי סרוסי אחיו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מלוב בחודש אפריל 1950, יחד עם נתן שהיה כבן שנתיים. המשפחה התגוררה בעתלית.

כחודש לאחר עלייתם סבל נתן מקלקול קיבה והקאות ואושפז בבית החולים רמב"ם, שם ביקרה אותו אמו יום יום. האם הלכה לבקרו בשבת ומצבו הוטב. האם ביקשה לשחררו אך נאמר לה לחזור למחרת.

למחרת הגיע האב לבית החולים ונמסר לו כי נתן נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה מבית החולים הממשלתי רמב"ם בחיפה, ממנו עולה כי נתן סרוסי אושפז ביום 2/8/50 בהיותו בן שנה וחצי. חודש ימים לפני אשפוזו חלה בחצבת וקיבל דלקת ריאות. ביום החמישי לאשפוזו סבל מקוצר נשימה ובשעות הערב היה מחוסר הכרה ונפטר ביום 6/8/50 לפנות בוקר.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו נתן סרוסי מבית העולים עתלית א', נפטר ביום 7/8/50 בהיותו בן 18 חודשים.

נערכה נתיחה לאחר המוות.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי נתן סרוסי מבית העולים עתלית נפטר ביום כ"ד באב תש"י 7/8/50 בבית החולים בחיפה, בהיותו בן 19 חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה תעודת פטירה, לפיה נתן סרוסי נולד במהלך שנת 1948 ונפטר ביום כ"ד באב תש"י 7/8/50 בבית החולים הממשלתי בחיפה, בהיותו בן 19 חודשים.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי נתן סרוסי נפטר בהיותו בן 20 חודשים והובא לקבורה ביום כ"ה באב 8/8/50 במקום התינוקות.

מסקנות הוועדה:

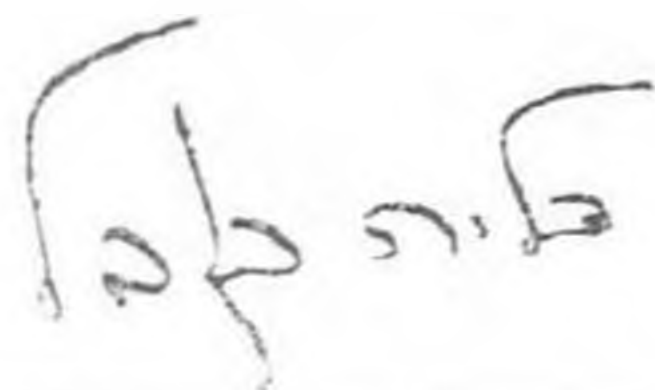
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נתן בן יוסף ואסתר סרוסי נפטר בין יום 6/8/50 ליום 7/8/50 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותו כבן שנה וחצי.

נתן הובא לקבורה ביום 8/8/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של נתן 042151549.

הנדון: יונה בת שמעון וזהרה מליחי
תיק מספר 318/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שמעון מליחי, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בחודש ספטמבר 1949 מתימן ושוכנה במחנה העולים ראש העין.

בין החודשים ספטמבר ואוקטובר 1949 ילדה האם בת באוהל המשפחה. שלושה חודשים לאחר מכן, הגיעה אחות לבית המשפחה ושכנעה את בני המשפחה להעביר את יונה לבית התינוקות של ויצ"ו.

עשרה ימים לאחר מכן, הגיע אחיה לבקרה וראה אותה מבעד החלון. בבואו בשנית באותו יום בשעות אחר הצהריים, לא ראה את יונה. לאחר ברור, נודע לו כי יונה הועברה לבית החולים בתל אביב.

האב נסע למספר בתי חולים ובבית החולים בילינסון בפתח תקווה נמסר לו כי בתו נפטרה, אך סירבו להראות לו את גופתה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

האב ציין כי על פי ממצאי ועדת כהלול-מינקובסקי הובאה יונה לקבורה בבית העלמין סגולה, אך הוא לא מצא את חלקת הקבר.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 39383, לפיה "שמעון סלם וזהרה מוליחי" עלו ארצה עם משפחתם ביום 30/10/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין ב'.
2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "שמעון סאלם מלחי" עלה ארצה ביום 30/10/49.
3. הוועדה איתרה יומן כניסה של מחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1300 ותעודת עולה 39383, לפיו "שמעון סלם וזהרה מוליחי" עלו ארצה ביום 30/10/49.
4. הוועדה איתרה יומן ילודה של מחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1300, לפיו יונה בת שמעון סאלם וזהרה מליחי נולדה ביום 27/1/50.
5. הוועדה איתרה הפניה לאשפוז מאת מחנה ראש העין בית התינוקות ג' מיום "4/5" עבור בית החולים הדסה ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1300, לפיה מבקשים לקבל לאשפוז את יונה בת שמעון מלחי בת ארבעה חודשים הסובלת מדלקת מעיים.
6. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הדסה, לפיו "יונה בת שמעון מלכי" אושפזה ביום "5/50" (תאריך היום אינו רשום בבירור), בהיותה בת ארבעה חודשים.
כן צוין, כי היא התקבלה "במצב תזונתי ירוד מאוד (משקלה 2,560 גרם) ממצא של דלקת ריאות... למרות מתן אנטיביוטיקה - הילדה נפטרה למחרת".
בגיליון החום המצורף נרשם כי "יונה שמעוני מלחי" ממחנה ג' נפטרה ביום 6/5/50 בשעה 08:00.

7. הוועדה איתרה יומן תמותה של מחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1300, לפיו יונה בת שמעון סאלם וזהרה מליחי, נפטרה ביום 5/5/50 בהיותה בת ארבעה חודשים.

8. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו יונה בת שמעון מליחי ממחנה העולים ראש העין, נולדה ביום 1/1/50 ונפטרה ביום כ' באייר תש"י 7/5/50.

סיבת המוות: תת תזונה.

9. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מאת בית העולים ראש העין מחנה ב' מיום 7/5/50 עבור מחלקת הקליטה של בית העולים ראש העין ג' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1300, לפיו יונה בת שמעון מליחי "נשלחה לבית החולים הדסה ביום 5/5/50 ולפי מכתב שנתקבל מבית החולים היא נפטרה ביום 6/5/50 נא לרשום זאת לפניכם ולהודיע להורים".

10. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "יונה שמעון מליחי" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה בהיותה בת חמישה חודשים כתוצאה מתת תזונה והובאה לקבורה בפתח תקווה ביום 8/5/50.

11. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "יונה בת שמעון מליחי", נפטרה במחנה העולים ראש העין בהיותה בת חמישה חודשים והובאה לקבורה בבית העלמין סגולה ביום כ"א באייר תש"י 8/5/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ז, קבר מספר 7.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יונה בת שמעון וזהרה מליחי, נפטרה כתוצאה מתת תזונה ביום 6/5/50 בבית העולים ראש העין, בהיותה כבת ארבעה חודשים.

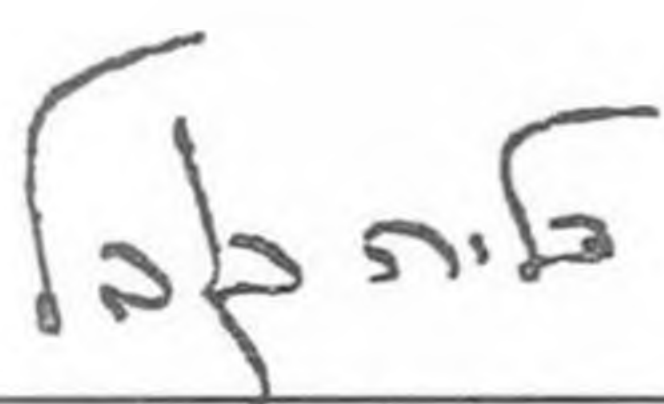
יונה הובאה לקבורה בבית העלמין סגולה ביום 8/5/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ז, קבר מספר 7.

הוועדה מסתמכת על גיליון החום לגבי קביעת מועד פטירתה של יונה.

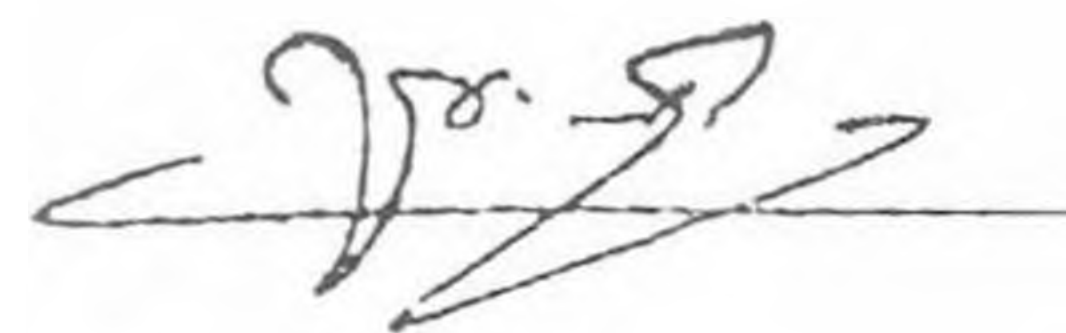
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יונה.
מספר ת.ז. של האב: שמעון מליחי 4150887.

הנדון: אסתר בת חיים ונגה יוסף
תיק מספר 320/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של יגאל יוסף, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בסוף שנת 1948 תחילת 1949 יחד עם שני ילדיהם. המשפחה שוכנה במחנה עתלית ומשם עברה לחלסה (קריית שמונה).

ביום 6/3/53, ילדה האם את אסתר בבית החולים הסקוטי בטבריה. ביום 6/8/53 בהיותה בת חצי שנה, הגיעה לבית המשפחה אחות שבדקה את אסתר ואמרה לאם כי אסתר אינה חשה בטוב ולקחה אותה לבית החולים, שם שהתה עשרה ימים.

ביום 16/8/53 הגיעה האם יחד עם בנה יגאל לבקר את אסתר בבית החולים ושם נאמר להם כי נפטרה. האם דרשה לראות את גופתה, אך גורשה בגסות מבית החולים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בשנת 1954 עברה המשפחה להתגורר במעברת עמישב פתח תקווה ומשם בשנת 1966 עברו לראש העין.

ביום 8/3/70 קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של אסתר וכן התקבל על שמה של אסתר, לדברי אחיה, פרסום של האגודה לתרבות הדיור המעניק כפרס הנחה בתכנית חיסכון לדיור. פרסום זה הגיע על פי עדותו של יגאל יוסף על שמה של אסתר.

כמו כן, לדברי המשפחה, מופיע שמה של אסתר בהודעה על שינוי כתובת של משרד הפנים וזאת שנים לאחר פטירתה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

טענות המשפחה לגבי אסתר:

1. על גיליון המחלה אין חתימת רופא.
2. תעודת פטירה בלי מספר זהות שהוצאה רק לאחר 40 שנה.
3. פער הזמנים בין תאריך הפטירה-16/8/53-לבין מועד הקבורה-24/8/53.
4. בהתייחס לתאריך שעל הדו"ח הפתולוגי - 17/8/53, מדוע חלפו שמונה ימים עד להבאתה לקבורה.
5. המשפחה תוהה כיצד ייתכן שתינוקת כבת חצי שנה תקבר בקבר ללא ציון שורה או מספר קבר שהרי אין. היא נפל.
6. לדברי המשפחה, עודכנו פרטיה האישיים של אסתר במרשם התושבים של משרד הפנים בנובמבר 1967, עובדה הגורמת למשפחה להאמין שהיא עדיין בין החיים.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים שמספרו 178049, ממנו עולה כי אסתר בת חיים ונוגה יוסף מקריית שמונה שיכון 39, נולדה ביום 6/3/53 בקריית שמונה.
2. בידי הוועדה כרטיס כניסה לבית החולים רמב"ם מספר גיליון 7786/53 שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי אסתר בת חיים יוסף מחלסה 39 ב', התקבלה לאשפוז ביום 6/8/53 ונפטרה ביום 16/8/53, בהיותה בת שישה חודשים.
3. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי רמב"ם חיפה שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי אסתר יוסף מספר חולה 7786/53, אושפזה ביום 6/8/53.
- בגיליון נרשם: "נשלחה כמקרה של תת תזונה קיצוני וחלתה בשעלת שבוע לאחר קבלתה וסירבה לאכול שילשלה והקיאה מצבה הכללי היה רע חום עלה ל-39... בבדיקה פזיולוגית לא נמצא שום ממצא פתולוגי... מצבה הורע וביום ה-11 לאשפוז נפטרה".
- על פי גיליון סיכום המחלה נפטרה אסתר ביום 16/8/53, בהיותה בת שישה חודשים.
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי יוסף אסתר חיים ממעברת חלסה 39, נפטרה ביום 16/8/53 בבית החולים חיפה, בהיותה בת שישה חודשים. שם הרופא המודיע: ד"ר שמש.
- סיבת המוות: דלקת ריאות ותת תזונה.
5. בידי הוועדה דו"ח נתיחת גופה מספר 517 של המכון הפתולוגי רמב"ם שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי גופתה של אסתר יוסף מביתן 1, נותחה ביום 17/8/53, בהיותה בת שישה חודשים.
6. בידי הוועדה אישור קבורה מס' 3197 של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי אסתר יוסף "ממעברת חלסה (קריית שמונה היום)", נפטרה בהיותה בת שישה חודשים והובאה לקבורה ביום 24/8/53 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת הילדים.

מסקנות הוועדה:

- מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת חיים ונוגה יוסף, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ותת תזונה ביום 16/8/53 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת שישה חודשים.
- אסתר הובאה לקבורה ביום 24/8/53 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת הילדים. אין ציון מדויק של מקום הקבר בחלקה.

באשר לטענות המשפחה:

1. מבדיקה שערכו חוקרי הוועדה בבית החולים רמב"ם חיפה, עולה כי גיליונות המחלה הושמדו על ידי בית החולים על פי חוק וכל שנשאר מגיליונות אלה הם סיכומי מחלה מודפסים. סיכומים אלה (760 במספר) אינם נושאים חתימת רופא.

מבדיקה שערכו חוקרי הוועדה הוברר כי רופא בשם ד"ר שמש אכן עבד במחלקת הילדים של בית החולים רמב"ם חיפה.

2. תעודת הפטירה אליה מתייחסת המשפחה שלא הוצגה בפנינו ואשר הוצאה כנטען כ-40 שנה לאחר פטירתה של אסתר, מסתמכת על פי נוהלי משרד הפנים על תמצית רישום מקורי של ספר רישום פטירות של משרד הבריאות.

יצוין כי בספרי רישום הפטירות של משרד הבריאות, אין רישום מספר ת.ז. של הנפטר ועל כן ברבות מתעודות הפטירה המאוחרות לא מצוין מספר זהות.

3. אין לוועדה הסבר לעיכוב שחל בקבורתה של אסתר.

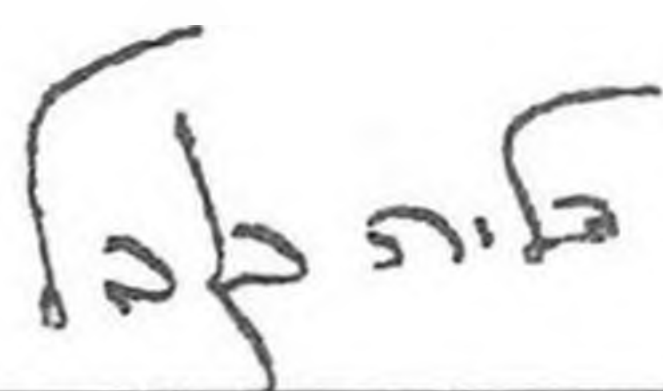
4. בבית העלמין מחנה דוד נקברו בחלקת ילדים על ידי חברה קדישא הספרדית, ילדים עד גיל שנתיים ללא סימון מקום הקבר.

5. בדו"ח הכללי של הוועדה כלולה התייחסות מקיפה לנוסחים השונים שברישומי משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אסתר יוסף 178049.

הנדון: ציון בן שמעון (ישראל) וג'נה רדה-רצון
תיק מספר 326/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר צדוק רצון, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, והתגוררה בראש העין.

ציון נולד ביום 22/11/49. סמוך ללידתו אושפז ציון בבית החולים הדסה ראש העין, והאם הגיעה להיניקו. זמן מה לאחר לידתו, עם הגיעה לבית החולים, נאמר לה כי ציון נפטר.

האב חזר לבית החולים על מנת לקבור את ציון. בהגיעו נאמר לו כי ציון הובא כבר לקבורה בבית העלמין סגולה. האב הלך לבית העלמין והשומר הראה לו את מקום קבורתו של ציון. האב חפר בעזרת עובדים נוספים ולא מצא דבר.

ההורים לא ראו גופה ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 63797) שמסרה המשפחה, לפיו שמעון ציון נולד ביום 22/11/49.
 2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', המתייחס לכרטיס מספר 1704, לפיו "ישראל שמעון וג'נה רדה" עלו ארצה ביום 4/10/49. כן צוין כי ציון נולד ביום 22/11/49.
 3. הוועדה איתרה יומן פטירה של מחנה ראש העין ובו רישום על כרטיס מספר 1704, ממנו עולה כי "ציון ישראל שמעון רדה" נפטר ביום 6/1/50 מיומן פטירות נוסף עולה כי ציון נפטר בבית החולים במחנה.
 4. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים, לפיה בן ציון ישראל שמעון ממעברת ראש העין נפטר ביום י"ז בטבת תש"י 6/1/50.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
5. בידי הוועדה הפניה לקבורה המתייחסת לכרטיס מספר 1704 מטעם מחנה העולים ראש העין מיום 6/1/50 עבור חברה קדישא פתח תקווה, ממנה עולה כי מבקשים לסדר את קבורתו של בן ציון ישראל שמעון בן החודשיים.
 6. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו הילד "בן ציון ישראל שמנון" (כך במקור) הובא לקבורה ביום י"ז בטבת תש"י 6/1/50 בהיותו בן חודשיים בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 7.

מסקנות הוועדה:

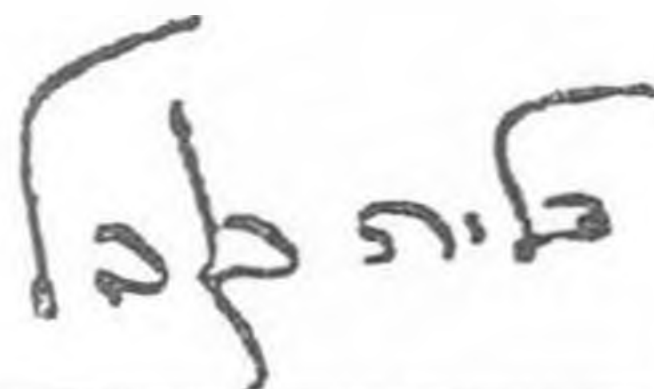
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן שמעון (ישראל) וג'נה רדה-רצון נפטר ביום 6/1/50 בבית החולים במחנה ראש העין, בהיותו בן חודשיים.

ציון הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 7.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האב שמעון (ישראל) 041351743.
מספר ת.ז. של האם ג'נה רדה 041351744.

הנדון: רחל ולא - תאומות בנות רפאל ומרגלית רינגיקאר (רונן)
תיק מספר 329/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרגלית רונן, אם התאומות, עלתה המשפחה ארצה מאירן במהלך חודש אוקטובר 1949. האם הייתה בחודש השמיני להיריונה בהגיעה ארצה. המשפחה שוכנה במחנה פרדס חנה.

חודש ימים לאחר מכן, ילדה האם בבית החולים חדרה, תאומות שנקראו רחל ולא. האם לא ראתה אותן לאחר הלידה ומשאלה לשלומן, אחות מסרה לה כי הן בריאות. מספר ימים לאחר מכן, שוחררה האם ואילו התאומות נשארו בבית החולים. לא נאמר כי בעוד שבוע ישוחררו. האב בא לבקרן והתאומות היו בריאות.

כעבור ימים מספר, התקשר האב לבית החולים ושאל לשלום התאומות, הוא נענה כי אחת התאומות נפטרה באותו בוקר ואילו השנייה נפטרה בצהריים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי, שלא מצאה כל ממצאים בנוגע לתאומות:

חוקרי הוועדה שוחחו עם המשפחה ומדבריהם עולה, כי האם ילדה בבית החולים בחדרה תאומות שהיו 'קטנות מאוד' ולכן נמסר לאם, כי עליהן להישאר בבית החולים. האם לא ראתה כלל את התינוקות.

מספר ימים לאחר מכן, אחות המחנה אמרה לאם שחזרה למחנה, להתקשר לבית החולים לפני שהיא מבקרת במקום. האם שוחחה עם רופא שמסר לה, כי אחת התאומות נפטרה בבוקר בדרך לחיפה ואילו השנייה נפטרה בבית החולים.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האב (רבי) רפאל (ראינגקר) רונן עלה ארצה ביום 30/1/50.

2. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומי בתי החולים מאזורים שונים כמו גם ביתר הארכיונים העומדים לרשותם וביומני הפטירות, אך לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלן של התאומות.

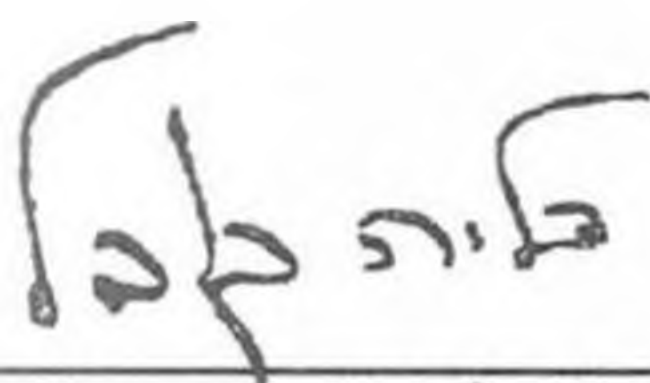
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל התאומות לאה ורחל בנות רפאל ומרגלית רינגיקאר (רונן).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של התאומות רחל ולאה.
מספר ת.ז. של האב רפאל רינגיקאר 4197651.
מספר ת.ז. של האם מרגלית רינגיקאר 4197652.

הנדון: ידידה בת סאלם ולולואה בוני
תיק מספר 330/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יאיר מדר, דודה של התינוקת, נולדה ידידה במהלך שנת 1948. בתחילת שנת 1949 עלתה המשפחה ארצה ושוכנה במחנה עתלית.

זמן מה לאחר מכן, חשה ידידה בת שבעת החודשים ברע ונשלחה לחיפה. המשפחה נסעה לבית החולים לבקרה וראתה אותה מבעד לחלון. כעבור יומיים שלושה משהגיעו ההורים לבית החולים, נמסר להם כי ידידה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

מעדות מיום 24/3/67 שמסרה האם לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי. עולה כי האם הגיעה ארצה לפני פסח 1949 עם בתה ידידה, בהיותה בת חמישה חודשים ואילו בעלה נשאר בתימן.

האם וידידה שוכנו במחנה עתלית א'. עם הגיעם נלקחה ידידה לבית התינוקות. כעבור מספר ימים חשה ברע ונלקחה לבית החולים בחיפה ולאחר מספר ימים נאמר להם כי נפטרה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ, לפיו האם "לולבה מדר" עלתה ארצה ביום 19/1/49 עם תינוק בן "1".

2. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומים שונים של משרד הבריאות וברישומי משרד הפנים, כמו גם ברישומי בתי חולים ובתי עלמין, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלה של ידידה.

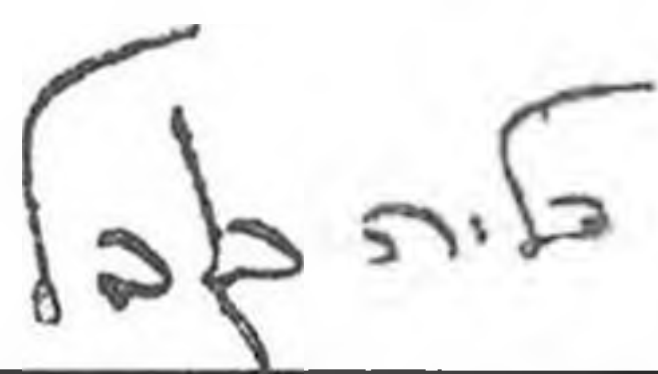
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של ידידה בת סאלם ולולואה בוני.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ידידה בוני.
מספר ת.ז. של האב סאלם בוני 396832.
מספר ת.ז. של האם ולולואה בוני 395920.

הנדון: יהודית בת משה (מוסא) וחנה (יחיא) יחיאל
תיק מספר 331/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דוד יחיאל, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין ומשם עברה לגור באשקלון.

בפברואר 1951 ילדה האם תאומות בבית החולים אשקלון. בהיות יהודית, אחת התאומות, כבת חמישה חודשים חשה ברע והועברה למרפאה. בהוראת רופא הופנתה יהודית לקבלת טיפול בבית החולים צריפין. במהלך חודש יולי נמסר לאם כי יהודית נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

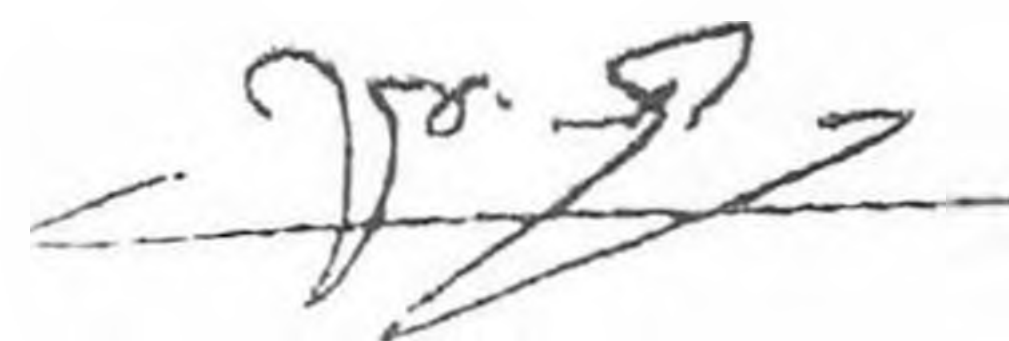
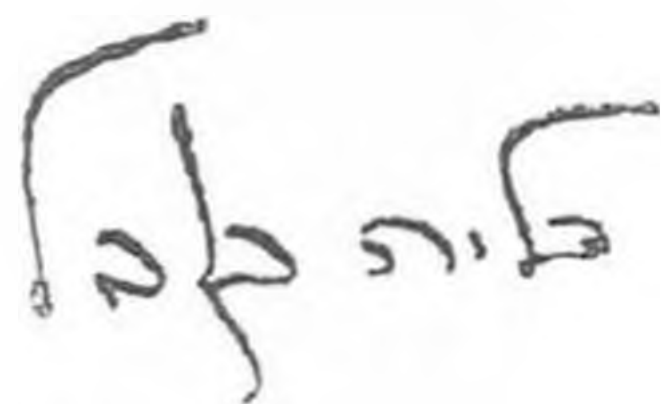
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודית בת משה (מוסא) וחנה (יחיא) יחיאל נפטרה ביום 19/7/51 בבית החולים צריפין בהיותה בת חמישה חודשים.

יהודית הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין הישן ראשון לציון בחלקת ילדים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יהודית 050045202.

הנדון: אבנר בן יחיא וחנה תעזי
תיק מספר 332/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דוד תעזי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בראש העין.

זמן מה לאחר עליית המשפחה, ילדה האם את אבנר באוהל. זמן קצר לאחר לידתו הועבר אבנר לבית התינוקות והאם באה להיניקו מדי יום. באחד הימים כשבאה האם לבית התינוקות נאמר לה כי אבנר נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53023, ממנה עולה כי יחיא חיים וחנה תעזי וילדיהם עלו ארצה ביום 20/9/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין.

כן נרשם בתעודה כי אבנר נולד במחנה ביום 13/1/50 ונפטר ביום 7/5/50.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 240 ולתעודת עולה מספר 53023, ממנו עולה כי אבנר נולד במחנה ראש העין ביום 13/1/50 וכי נפטר.

3. בידי הוועדה הפניה לטיפול רפואי מבית התינוקות של מחנה ראש העין א' מיום 3/4/50 לבית החולים לילדים בראש העין (הדסה), ובו בקשה לאשפז את "אבנר בן זכריה תעזי" יליד 13/1/50 בגין אבחנה של דיסטרופיה (רעלת).

כן צוין רישום המתייחס לכרטיס המשפחה 240.

4. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי אבנר בן זכריה תעזי בן שלושה חודשים התקבל לאשפוז ביום 3/4/50 באבחנה של דיסטרופיה (רעלת) במשקל 3,800 ק"ג, חום והקאות: כן צוין כי ביום ה-35 לאשפוזו הוא סבל משילשולים ונפטר.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אבנר בן זכריה תעזי" יליד 13/1/50 נפטר ביום כ' באייר תש"י 7/5/50 בבית החולים הדסה ראש העין.

סיבת המוות: תת תזונה, התייבשות ודלקת מעיים.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 06124 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אבנר בן זכריה תעזי ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן חמישה חודשים כתוצאה מתת תזונה, התייבשות ודלקת מעיים ונקבר ביום כ"א באייר תש"י 8/5/50 בבית העלמין בפתח תקווה.

7. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי אבנר בן זכריה תעיזי בן חמישה חודשים הובא לקבורה ביום ב' כ"א באייר 8/5/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

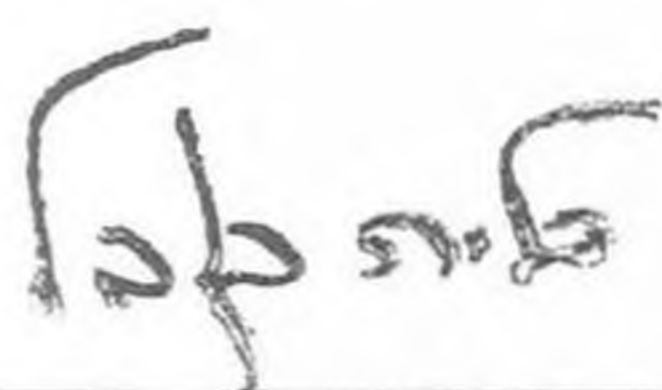
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אבנר בן יחיא וחנה תעיזי נפטר כתוצאה מתת תזונה, התייבשות ודלקת מעיים ביום 7/5/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן כארבעה חודשים.

אבנר הובא לקבורה ביום 8/5/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 14.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של אבנר.
מספר ת.ז. של האב יחיא תעיזי 0067835.

הנדון: ציון בן יוסף ושושנה (שמעה) דוידי (דאודי)
תיק מספר 333/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של שושנה דוידי (דאודי), אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם ציון בהיותו בן ארבעה וחצי חודשים. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

עם הגיעם למחנה הועבר ציון לבית התינוקות. שם ביקרה אותו אמו מידי יום. זמן מה לאחר מכן בבוא ההורים לבית התינוקות לא מצאו את ציון במקום ונאמר להם כי חלה ונלקח לבית החולים.

בהגיעם לבית החולים נאמר להם כי ציון נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 58821 לפיה יוסף יוסף ושמעה דוידי עלו ארצה ביום 19/12/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין. כן צוין כי ציון היה בן חודשיים בהגיעו וכי נפטר.

בתעודה העולה צוין מספר כרטיס 2164.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2164 ותעודת עולה מספר 58821, לפיו "יוסף יוסף ושמעה דויד" עלו ארצה ביום 19/12/49. כן צוין כי ציון היה בן חודשיים בהגיעו וכי נפטר ביום 12/1/50.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של הסוכנות ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2164, לפיו "ציון בן יוסף ושמעה דויד" נפטר ביום 12/1/50, בהיותו בן חודשיים.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2164, לפיו "ציון בן יוסף יוסף דוד" נפטר ביום 13/1/50 במחנה ראש העין ב', בהיותו בן חודשיים.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "ציון בן יוסף יוסף דוד" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום כ"ד בטבת תש"י 13/1/50 במחנה ראש העין, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: דיסטרופיה ורעלת.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "ציון בן יוסף דוד" ממחנה ראש העין, נפטר בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה ביום כ"ד בטבת תש"י 13/1/50 בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה:

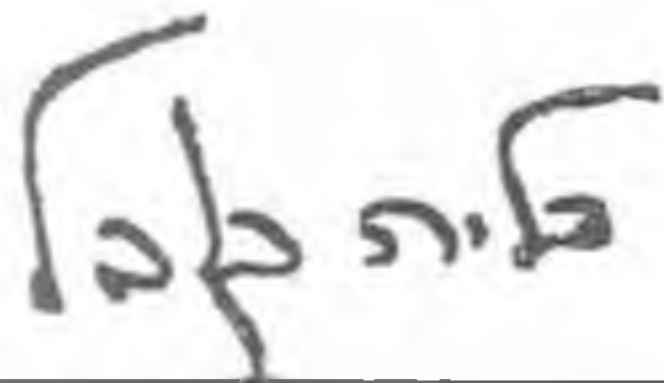
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן יוסף ושושנה דוידי (דאודי), נפטר כתוצאה מדיסטרופיה ורעלת ביום 12/1/50 במחנה ראש העין, בהיותו בן חודשיים, וזאת כחודש לאחר עלייתו ארצה.

ציון הובא לקבורה ביום 13/1/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 11.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציון דוידי 196646.

הנדון: דוד בן חיים וזהרה (שרה) יוסף
תיק מספר 335/95

פרטי התלונה:

מעדותה של הגב' שרה יוסף, אם התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן במהלך חודש ספטמבר 1949 יחד עם דוד בן ארבעת החודשים. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין א'.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, הגיע לאוהל המשפחה קרוב משפחה בשם אברהם רצון וביקש כי ההורים יתנו לו את דוד על מנת שיוכל להעבירו לבית התינוקות. האם, ששמועות על היעלמם של ילדים הגיעו לאוזניה, סירבה תחילה למסור את דוד, אך לאחר מכן מסרה אותו לידיה של קרוב המשפחה.

שלושה ימים נשארו ההורים ללא כל ידיעה על גורלו של דוד. למחרת היום הגיעה קרוב המשפחה ולקח את האם לבית התינוקות שבמחנה, שם ראתה את דוד בזרועותיה של אחות. לאם נאמר כי דוד חולה ויש להעבירו לבית חולים בתל אביב.

חודש וחצי לא ידעו ההורים לאיזה בית חולים נלקח דוד והם חיפשו אותו פעמים מספר בבתי חולים באזור. באחד הימים, נמסר לאם כי דוד הוחזר לבית התינוקות. האם הגיעה לבית התינוקות שם זיהתה את בנה, אך האחות במקום אמרה לה כי זהו אינו בנה כי אם תינוק של משפחה אשכנזית. האם התעקשה כי מדובר בבנה דוד והאחות התירה לה להיניקו לזמן מה.

בהיותו בן עשרה חודשים, שוב חש דוד ברע ונלקח לבית החולים הדסה ראש העין והאם באה מדי יום לראותו מבעד לחלון. באחד הימים כשהגיעה האם לראות את בנה, מצאה את מיטתו ריקה ואחת האחיות שהבחינה בה אמרה לה כי דוד נפטר. האם דרשה לראות את גופתו אך לשווא. גם ניסיונות המשפחה לחפש את קברו של דוד בבתי עלמין שונים, עלו בתוהו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממכתב ששלחו ההורים לוועדה ביום 31/8/95 מתכרר כי חודש וחצי לאחר היעלמות בנם מבית התינוקות, נמסר להם כי דוד הוחזר לבית התינוקות.
האם

הגיעה למקום ואחות שאחזה בידיה תינוק אמרה לאם כי לא ייתכן שזה בנה היות והוא בהיר. האם הפנתה את תשומת לבה לכך שהיא עצמה בהירה. האחות השתכנעה ומסרה לידיה את דוד.

בהמשך נכתב על ידי ההורים כי בהיותו בן עשרה חודשים, חלה דוד בברונכיט ואושפז בבית החולים בראש העין וההורים טיפלו בו במסירות במשך שבועיים. באחד הימים בהגיע האם נאמר לה כי דוד נפטר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "חיים יחיא רד'א" ואשתו "זהירה" נושאים תעודת עולה מספר 53829 וכרטיס מספר 980, נכנסו למחנה ראש העין יחד עם דוד בן החודשיים ביום 29/9/49.

בסעיף ההערות בגיליון זה נרשם "דוד נפטר תאריך 30/12/49".

2. הוועדה איתרה גיליון מהלך מחלה של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי דוד חיים יוסף התקבל לאשפוז ביום "6/12".

כן צוין: "נתקבל מבית התינוקות... ילד חיוור בהכרה... מצב תזונתי ירוד... בלוטות מוגדלות בצד שמאל בצוואר ומאחורי האוזן... ריאות לב בלי ממצא גרון קצת אדום. אזניים שמאלי-הפרשה מוגלתית".

3. הוועדה איתרה גיליון חום של בית החולים הדסה ראש העין מספר חולה 146, ממנו עולה כי דוד חיים יוסף יליד 15/5/49, נושא כרטיס מספר 980 ומספר חולה 146, נפטר ביום 29/12/49 בשעה "10:30 PM".

4. הוועדה איתרה גיליון סופי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי דוד חיים יוסף מספר חולה 146, נתקבל לבית החולים ביום 6/12/49 ונפטר ביום 29/12/49 בתום 23 ימי אשפוז ובהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים, דלקת ריאות ודלקת אוזן תיכונה.

5. הוועדה איתרה טופס מפקד יומי של מחלקת הילדים בבית החולים הדסה ראש העין, לפיו דוד חיים יוסף נושא מספר חולה 146, נפטר בין ה-29/12/49 ל-30/12/49 במחלקת הילדים.

6. בידי הוועדה יומן תמותה של מחנה ראש העין א', שנוהל על ידי הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "דוד חיים יחיא רד'א" נושא כרטיס מספר 980, נפטר ביום 30/12/49, בהיותו בן שבעה חודשים.

7. בידי הוועדה רשימת ילדים נפטרים עד גיל חמש של הסוכנות היהודית תל אביב, ממנה עולה כי "דוד חיים יוסף יוסף" נושא כרטיס מספר 980, נפטר בהיותו בן שבעה חודשים.

8. בידי הוועדה הפניה לקבורה מיום 30/12/49, בה מבקשת הנהלת מחנה ראש העין מחברה קדישא פתח תקווה להביא לקבורה את "דוד חיים יוסף יוסף" נושא כרטיס מספר 980 שנפטר בהיותו בן שבעה חודשים וזאת כשלושה חודשים לאחר עלייתו ארצה.

9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי דוד חיים יוסף ממחנה העולים ראש העין, נפטר בהיותו בן שבעה חודשים והובא לקבורה ביום 30/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן חיים וזהרה (שרה) יוסף, נפטר כתוצאה מדלקת מעיים, דלקת ריאות ודלקת באוזן התיכונה ביום 29/12/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן שבעה חודשים וזאת כשלושה חודשים לאחר עלייתו ארצה.

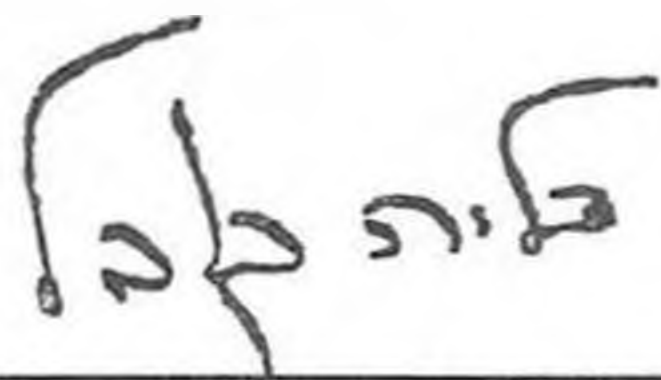
דוד הובא לקבורה ביום 30/12/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 2.

השם רד'א שביומן התמותה מקורו ברישום מתוך יומן הכניסה למחנה. זהותו של חיים אינה מוטלת בספק בעיקר בשל רישום מספר הכרטיס 980 שליווה אותו במהלך אשפוזו בבית החולים, ביתר המסמכים וכן בשל הזהות ביתר פרטיו האישיים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דוד יוסף 3064248.

הנדון: כרמלה בת כדורי ושרה עשיר
תיק מספר 336/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שמחה אברהם, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק במהלך שנת 1951 יחד עם כרמלה בת תשעת החודשים. המשפחה שוכנה תחילה במחנה שער עלייה ומשם עברה להתגורר בטירת הכרמל.

בטירת הכרמל גרה המשפחה באוהל ובשל החורף הקשה עף האוהל וכרמלה התקררה. האם לקחה אותה לקופת חולים ומשם הופנתה לבית החולים רמב"ם. בהגיעה למחרת נאמר לה כי כרמלה נפטרה והם ידאגו כבר לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 13/5/87 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים לפיו כרמלה נפטרה ביום 00/12/64.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישומים של משרד הפנים, לפיהם כרמלה בת כדורי עשיר נולדה בשנת 1951 ועלתה ארצה ביום 15/7/51.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "כדורי כרמלה" מטירה דרומית, נפטרה ביום 21/2/52, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: פוליו (שיתוק ילדים).

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "כדורי כרמלה" מטירה דרומית, נפטרה ביום 21/2/52, בהיותה בת "1" מפוליו.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "כדורי כרמלה כדורי" מטירה דרומית, נפטרה ביום 21/2/52 בחיפה, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: פוליו (שיתוק ילדים).

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי כרמלה בת כדורי ושרה עשיר, נפטרה משיתוק ילדים ביום 21/2/52 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שנה.

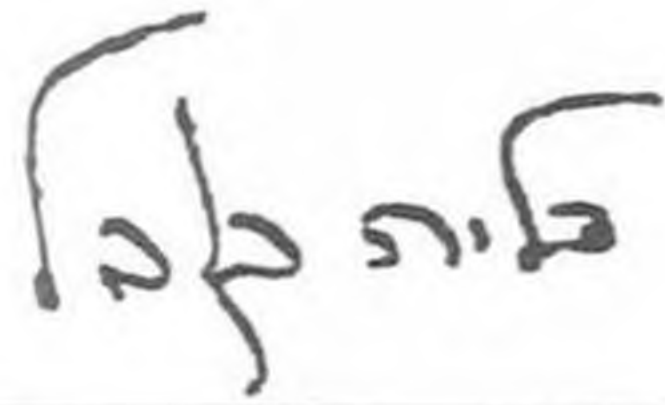
מקום קבורתה לא אותר.

באשר לרישומי משרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה בנדון תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של כרמלה עשיר 8-07357017.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יחיא (סאלם) וזהרה תסי
תיק מספר 337/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ישראל תסי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה במחנה עין שמר ולאחר מכן עברה להתגורר בכפר זיתים שליד טבריה. האם היתה בחודש התשיעי להיריונה בהגיעה ארצה.

זמן קצר לאחר העלייה, ילדה האם בן בבית החולים שבמחנה עין שמר. האם היניקה את בנה במשך שלושה ימים. ביום הרביעי נמנע ממנה מלהניקו או לראותו בטענה כי הוא חולה וכך היה גם ביומיים שלאחר מכן עד שביום השלישי נאמר לה כי נפטר.

כן ציין האח ישראל כי היה בן חמש שנים בהגיעו ארצה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ שנמצא בארכיון המדור לחיפוש קרובים של הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "יחיא סלם וזהרה תזי" נושאי תעודת עולה מס' 51188, עלו ארצה ביום 16/10/49 עם ילדיהם וביניהם ישראל (אחי התינוק שמסר עדות) בן החמש.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה/פטירות של מחנה עין שמר א', ממנו עולה כי "משה בן יחיא סלם תזי" נושא תעודת עולה מס' 51188, נפטר ביום 28/4/50 במחנה עין שמר, בהיותו בן שבועיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי משה בנם של יחיא וזהרה תסי, נפטר ביום 28/4/50 במחנה עין שמר, בהיותו בן שבועיים.

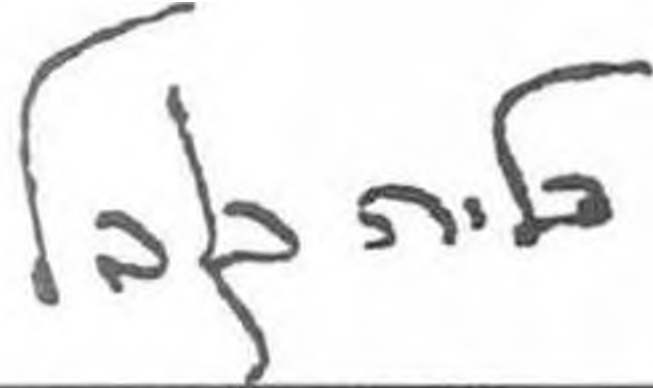
משה הובא לקבורה בבית העלמין כרכור (שבסמוך לעין שמר).

אין ספק בזיהויו של משה על אף שהמשפחה ציינה שלא ניתן לו שם פרטי וזאת בהצלבה עם מספר תעודת העולה 51188 הרשום בשני המסמכים ועם יתר הנתונים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז של התינוק.
מספר ת.ז. של האב יחיא תסי (טסי) 041086299.
מספר ת.ז. של האם זהרה תסי (טסי) 041086323.

הנדון: חממה בת יפת (חסן) ומרים מזרחי (משרקי - משרדי)
תיק מספר 338/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת מרגלית נגר, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

במהלך שנת 1949 נולדה חממה במגורי המשפחה שבמחנה עין שמר. חממה נלקחה בניגוד לרצון האם לבית התינוקות שבמחנה. לאחר מספר ימים כשהגיעה האם לבקרה ראתה ששמו יוד על פיה משום שסבלה מפטריות.

למחרת בבוקר כשהגיעה להיניקה בבית התינוקות, נאמר לאם כי חממה שהייתה בת שבועיים נפטרה. זכור לאם כי עוד פעוט נפטר באותו יום.

עדות זו לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה עין שמר א', לפיו התינוקת חממה ומשפחתה עלו ארצה ביום 16/10/49.

בנוסף צוין ביומן הקבורה כי "חממה בת חסן עווד ומרים משרגי" נפטרה ביום 23/11/49 בהיותה בת חודשיים ונקברה במחנה עין שמר.

2. בפנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה שאותר על ידי הוועדה, רשום כי התינוקת "חממה משרגי" נפטרה ביום 23/11/49 בהיותה בת חודשיים כתוצאה מרעלת והובאה לקבורה בעין שמר.

מסקנות הוועדה:

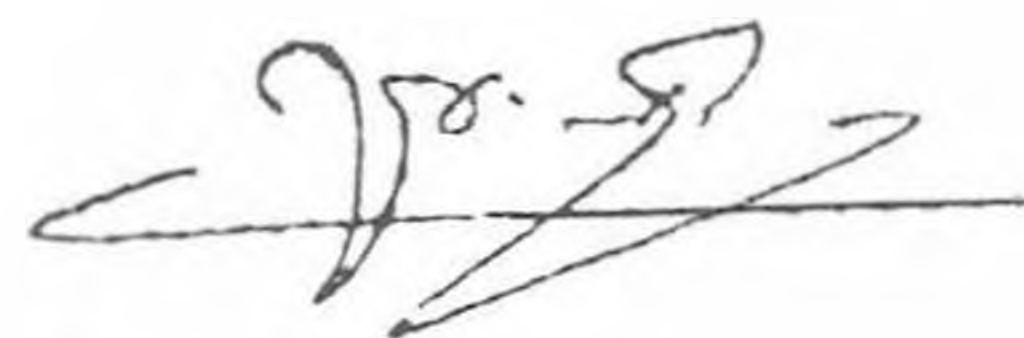
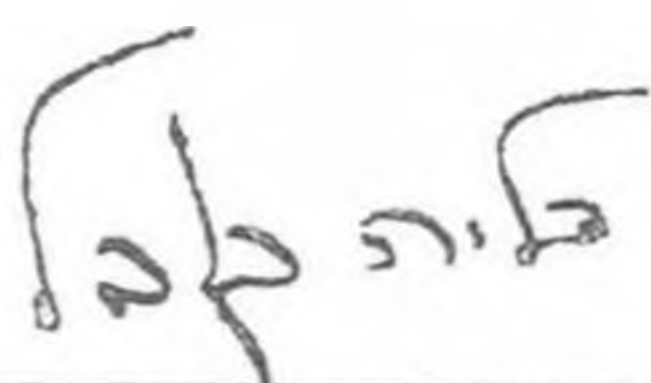
מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התינוקת חממה בת יפת (חסן) ומרים מזרחי (משרקי) נפטרה ביום 23/11/49 בבית התינוקות של מחנה עין שמר כתוצאה מרעלת.

חממה הובאה לקבורה במחנה עין שמר ללא ציון חלקת קבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של חממה.
מספר ת.ז. של האב 4109102-6.
מספר ת.ז. של האם 4109101-8.

הנדון: שמסיה בת עווד ונור מעטוף
תיק מספר 339/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יפת מעטוף, אחי הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף שנת 1950 יחד עם שמסיה בת השלוש. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עין שמר ומשם עברה לזרנוגה.

בהיותה בת ארבע שנים קיבלה שמסיה כווייה בבטן ממים חמים. אחות שבדקה את שמסיה לקחה אותה לבית החולים צריפין לטיפול רפואי. האם באה לבקרה ביום שישי בשבוע ובהגיעה נמסר לה כי בעוד זמן קצר תבריא שמסיה. בהגיעה בשנית ביום ראשון נמסר לה כי שמסיה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

האח ציין כי ניתן לה גם השם שרה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 60161) שמסרה המשפחה, לפיה עווד סלם ונור מעטוף וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 25/8/50 וכי שמסיה היתה בת שלוש שנים בהגיעה ארצה. כן צוין כי המשפחה נשלחה ביום 1/1/51 מבית העולים עין שמר ג' לזרנוגה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי "שרה מעטוף" ממעברת זרנוגה נפטרה ביום "י"ט שבט" 26/1/51 בבית החולים צריפין, בהיותה בת שש שנים.

סיבת המוות: שוק כתוצאה מהתבקעות.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים צריפין, לפיו גופתה של "שרה מעטיל" בת השבע נותחה ביום 27/1/51 בשעה 12:20.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין ראשון לציון, ממנו עולה כי "שרה בת עובדיה מעטוף" נפטרה בהיותה בת שש שנים והובאה לקבורה ביום 28/1/51.

מסקנות הוועדה:

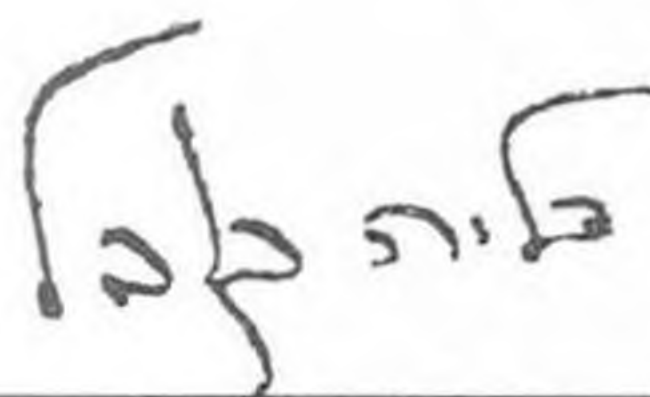
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמסיה בת עווד ונור מעטוף נפטרה כתוצאה משוק שנגרם מהתבקעות (אירוע העשוי להסביר את הכוויות על הבטן) ביום 26/1/51 בבית החולים צריפין וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

שמסיה הובאה לקבורה ביום 28/1/51 בבית העלמין ראשון לציון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמסיה 9-04369947.
מספר ת.ז. של האב עווד מעטוף 4369941.
מספר ת.ז. של האם נור מעטוף 4369942.

הנדון: שמחה בת עמרן וידידה באסל
תיק מספר 341/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ששון באסל, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 16/11/49 יחד עם שמחה בת הארבע והאחות מרים. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר ב'.

זמן מה לאחר שהותם במחנה, סבלה שמחה מפצע חיצוני באזור המפשעה. האם יצאה לשטוף את שמחה בברז המחנה. עובד המחנה שעבר במקום לקח את שמחה לאחות עד לשעות הערב.

האם חזרה לאוהל ואילו שמחה נלקחה למחנה עין שמר א'. למחרת בבוקר כשהגיעו הוריה לבקרה, נאמר להם כי שמחה אושפזה בבית החולים בחדרה. בהגיעם לבית החולים, נאמר להם כי שמחה הועברה לחיפה והוחזרה לפרדס חנה.

יומיים לאחר מכן כשניגש האב לתחנת חלוקת המזון, נלקחה ממנו תעודת העולה וסומן סמוך לשמה של שמחה כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ביום 14/11/95 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים, לפיו שמחה הנושאת מספר תעודת זהות 0-4145034-7 נפטרה ביום 0/11/49.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 57510, לפיה עמרן אברהם וידידה באסל ושתי בנותיהן, עלו ארצה ביום 16/11/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר ב'. כן צוין כי שמחה היתה בת שלוש בהגיעה וכי "נפטרה 22/11".

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה לפיו שמחה עמרן באסל עלתה ארצה ביום 16/11/49.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו שמחה בת עמרן אברהם באסיל מבית העולים עין שמר ב', נפטרה ביום 22/11/49, בהיותה בת ארבע שנים.

סיבת המוות: שוק.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מספר סידורי 994/49, ממנו עולה כי שמחה בת עמרן אברהם באסל מבית העולים עין שמר ב', נפטרה ביום 20/11/49 בבית החולים בחיפה, בהיותה בת ארבע שנים.

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה ובו רישום של רישיון קבורה ממשלתי מספר 157994, לפיו "שמחה בת עמרן" מעין שמר, נפטרה בהיותה בת ארבע שנים והובאה לקבורה במחנה דוד.

כן צוין כי "אין תאריך קבורה".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמחה בת עמרן וידידה באסל, נפטרה כתוצאה משוק ביום 22/11/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותה כבת ארבע שנים, וזאת שישה ימים לאחר עלייתה לארץ.

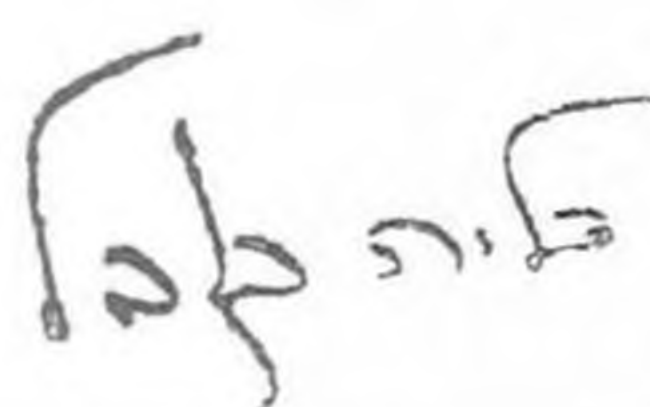
שמחה הובאה לקבורה בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם כקובע לגבי תאריך פטירתה של שמחה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמחה באסל 04145034-7.

הנדון: שושנה בת יהודה עאורד ובניה דפני
(אסתר בת יהודה ובניה זיתוני)
תיק מספר 343/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' יונה יוסף, דודתה של התינוקת, עלתה אחותה בניה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם בעלה יהודה זיתוני ובנה יחיא בן שלושת החודשים. המשפחה שוכנה במחנה בית ליד. כן עלו הוריה של בניה, אברהם קרני ושתי נשותיו סלמה (שלומית) ואישה נוספת ששמה אינו ידוע.

זמן קצר לאחר העלייה, ילדה בניה (אם המשפחה) בבית יולדות בחדרה בת שאת שמה אין העדה זוכרת כלל. זמן קצר לאחר הלידה נפטרה האם בניה. לאחר פטירתה הגיעה לאוהל המשפחה אחות מטעם המחנה ולקחה את התינוקת לבית התינוקות שבמקום.

הגב' יונה יוסף באה למחרת היום לבקר את התינוקת אך נמנע ממנה לראותה. משחזרה בפעם השנייה הצליחה להיכנס לבית התינוקות אך הוצאה משם בכוח מבלי שתראה את אחייניתה.

שבוע לאחר מכן, עזבה המשפחה את המחנה ומאז נעלמו עקבותיה של התינוקת.

ממכתב ששלחה העדה לוועדה התברר, כי התינוקת היתה כבת שלושה חודשים כשנפטרה אמה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

משיחה שערכו חוקרי הוועדה עם הגב' יונה יוסף לצורכי השלמת חקירה
התברר כי אין היא זוכרת את שם אחייניתה. כן ציינה כי, אחותה עלתה ארצה עם בעלה יהודה זיתוני ובנם יחיא בן שלושת החודשים, שנפטר זמן קצר לאחר עלייתו, כתוצאה מכוויות מים חמים בכל חלקי גופו.

חוקרי הוועדה שוחחו עם הבן נחמיה מאשורו השנייה אותה נשא לאישה אחרי מות בניה. בשיחה זו אמר נחמיה שידוע לו כי אביו עלה ארצה עם אישה שנפטרה בסמוך לעלייה ועם בן בשם יחיא שנפטר אף הוא. כן ציין נחמיה כי ידוע לו על בת נוספת שנולדה לאביו ואשתו בבית חולים והועברה לבית התינוקות שבמחנה בית ליד וזמן קצר לאחר מכן נאמר כי נפטרה.

נחמיה מסר עוד כי מספר תעודת העולה של אביו הינה 54104.

ממצאי החקירה:

1. סריקה שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, העלתה כי האב מר יהודה דפני ז"ל מספר ת.ז. 1050576 נפטר.
2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54104 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "יהודה עואד דפני" ואשתו "בוניה" ובנו יחיא עלו ארצה ביום 12/9/49 ושוכנו במחנה בית ליד. יצוין כי בסמוך לשם האם נרשמה המילה "נפטר 28/12" ואילו בסמוך לשם הבן צוין "נפטר".
3. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ שנוהל על ידי הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "יהודה ובניעיה צפעני" עלו ארצה ביום 12/9/49 יחד עם בנם יחיא בן השנתיים.

4. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו העדה, דודתה של התינוקת חממה (יונה) קרני (דהוב) עלתה ארצה ביום 13/9/49.

5. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ שנוהל על ידי הסוכנות היהודית, לפיו הוריה של האם בניה: איברהים וסלמה קרני ושני ילדיהם ביניהם חממה (העדה, דודתה של התינוקת) עלו ארצה ביום 13/9/49.

6. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים לילדים בית ליד, ממנו עולה כי "שושנה בת יהודה אעוד" אושפזה בבית החולים בית ליד יום אחד במהלך חודש נובמבר 1949.

7. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "אהוד שושנה" מבית ליד, התקבלה לבית החולים ביום 4/11/49 נפטרה ביום 6/11/49 בתום שני ימי אשפוז ובהיותה בת "2".

8. הוועדה איתרה רישיון קבורה מספר 02643 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אעודא שושנה בת יהודה" ממחנה העולים בית ליד ז', נפטרה בהיותה בת 14 יום והובאה לקבורה בקריית שאול.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

9. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "שושנה אעוד" ממחנה העולים בית ליד, נפטרה בבית החולים הדסה ביום ט"ז בחשון תש"י 8/11/49 והובאה לקבורה בבית העלמין קריית שאול.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בסבירות גבוהה כי שושנה בת יהודה עאווד ובניה דפני נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 6/11/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת שבועות מספר.

שושנה שנפטרה לפני אמה הובאה לקבורה ביום 8/11/49 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב.

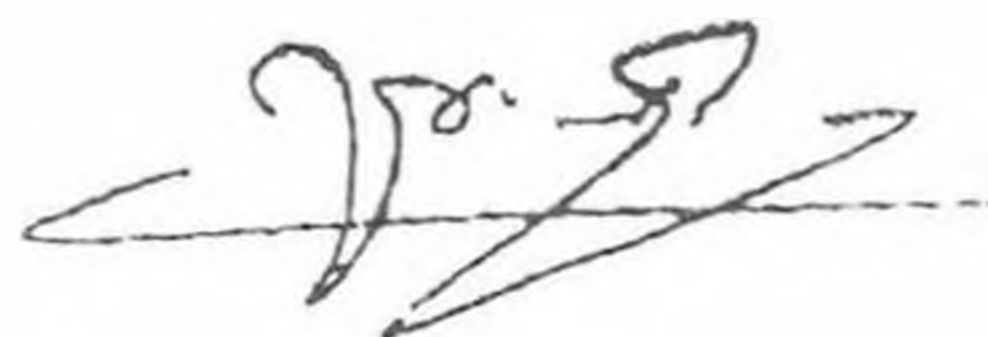
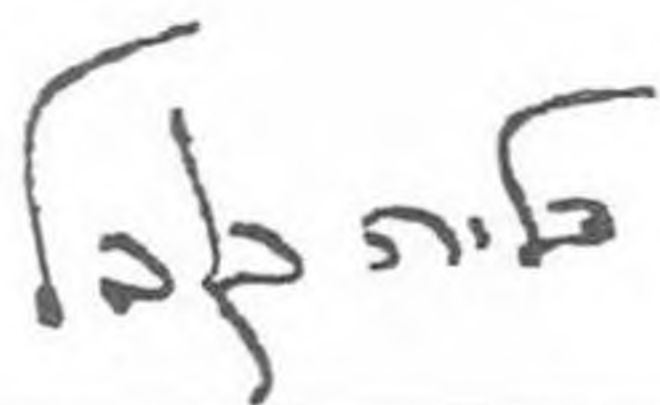
בשל אי היכולת לחקור את הוריה של העדה (סבה וסבתה של שושנה) אשר נפטרו, לא ניתן לאמת את כל ממצאי החקירה. עם זאת, הרי ניתן לקבוע ברמה גבוהה של סבירות כי לנפטרת אכן קראו שושנה בשל ההצלבה עם פרטים נוספים כמו שם המשפחה ומקום המגורים.

לא ידוע לוועדה מניין שאבה העדה את השם זיתוני.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שושנה עאווד.
מספר ת.ז. של האב יהודה עאווד צפעני 1050576-6.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן חיים וסולטנה אלטון
תיק מספר 344/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שמואל אלטון, אחי התינוק, עלו הוריו ארצה מטורקיה בשנת 1949 ושוכנו בבית העולים רעננה. במאי או יוני 1949, ילדה אם המשפחה בן זכר בבית החולים מאיר בכפר סבא.

האם היניקה את התינוק במשך יומיים ולאחר מכן נלקח ממנה בנה והיא לא ראתה אותו עוד. כעבור יומיים נוספים, שוחררה האם לביתה ונאמר לה כי על הבן להישאר בבית החולים מפני שהוא חלש ואין אפשרות לשחררו הביתה.

יום לאחר ששוחררה האם לביתה, חזר האב לבית החולים בכדי לברר על בנו, שם נאמר לו כי הבן נולד "קטן" ונשלח להמשך טיפול בבית החולים בעפולה. משהגיע האב לבית החולים, נאמר לו בתחילה כי בנו כלל לא הגיע למקום ולאחר מכן נאמר לו כי הילד נפטר והובא לקבורה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

מאחר וההורים נפטרו זה מכבר (האם בשנת 1971 והאב בשנת 1986), לא יכלו חוקרי הוועדה לקבל את גרסתם לנסיבות המדויקות של היעלמות בנם.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו חיים אלטון ממחנה העולים רעננה, עלה ארצה ביום 23/2/49.

2. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בכל מקורות המידע כולל ברישומי הפטירות של משרד הבריאות, כמו גם ברישומי בתי חולים ובתי עלמין, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורל בנם של חיים וסולטנה אלטון.

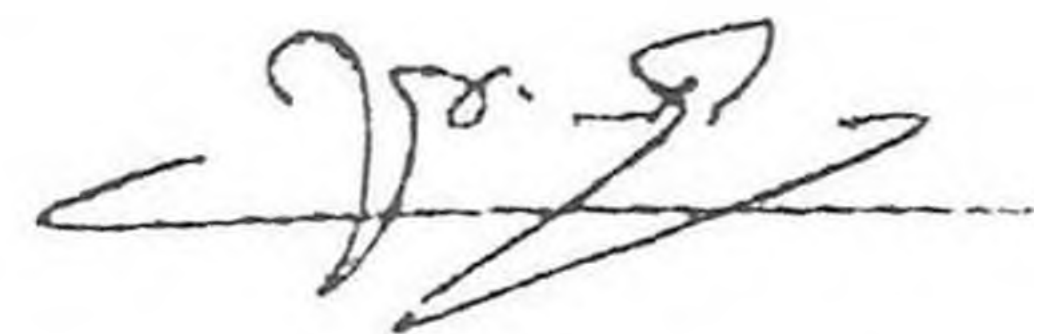
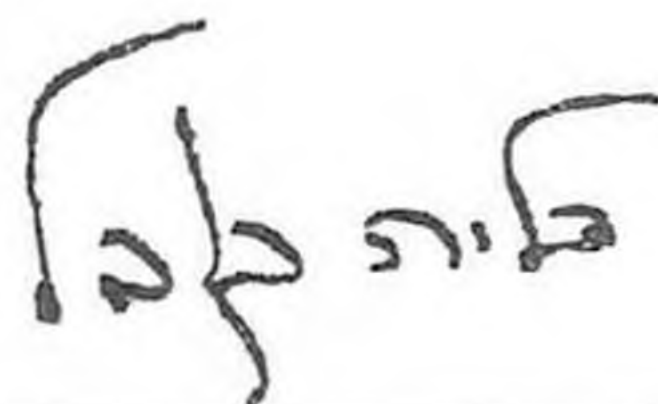
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל בנם של חיים וסולטנה אלטון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב חיים אלטון 00878787-1.
מספר ת.ז. של האם סולטנה אלטון 00878788-9.

הנדון: רחל בת ניני וזהרה מעודה
תיק מספר 345/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם מעודה, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם רחל, והתגוררה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר הגיעם נלקחה רחל בכוח מאוהל המשפחה לבית התינוקות. האם הגיעה להיניקה מדי יום. באחד הימים בהגיעה נמסר לה כי רחל, שהיתה כבת שמונה חודשים, חלתה ואושפזה בבית החולים רמב"ם.

לאחר ימים מספר התקבלה ידיעה באמצעות מזכירות המחנה כי רחל מעודה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים קיבלה המשפחה מסמך ממשרד הפנים לפיו רחל עזבה את הארץ בשנת 1963.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה לפיו "רחל בת ניני מעודה" עלתה ארצה ביום 27/11/49.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי בחיפה, ממנו עולה כי "נינה מעודה רחל" אושפזה ביום 1/4/50. כן נרשם כי "הילדה, שגילה אינו ידוע לנו, נשלחה מבית העולים עין שמר באכחנה שילשולים... ביום ה-25 חלתה הילדה בדלקת של דרכי הנשימה העליונות מלווה בחום גבוה". ביום 3/5/50 נפטרה רחל כתוצאה מדלקת ריאות.

נתיחת גופתה אישרה את הממצא הנ"ל.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ובו רישום מספר סידורי 438/50, ממנו עולה כי "נינה מעודה" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 3/5/50, בהיותה בת 17 חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, תת תזונה ודלקת מעיים.

4. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "מעודה רחל נינת" (כך במקור) מעין שמר ב', נפטרה ביום 4/5/50, בהיותה בת 15 חודשים.

סיבת המוות: תת תזונה ודלקת מעיים.

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו "מסעודה רחל מימית" ממחנה העולים עין שמר ב' נפטרה בהיותה בת שלושה חודשים והובאה לקבורה ביום 8/5/50 בחלקת ילדים של מחנה דוד. כן צוין באישור הקבורה מספר הרישיון הממשלתי 438/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת ניני וזהרה מעודה נפטרה ביום 3/5/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת 15 חודשים.

רחל הובאה לקבורה ביום 8/5/50 בחלקת ילדים של מחנה דוד.

מועד פטירתה של רחל נקבע לפי הרישום בגיליון החולה.

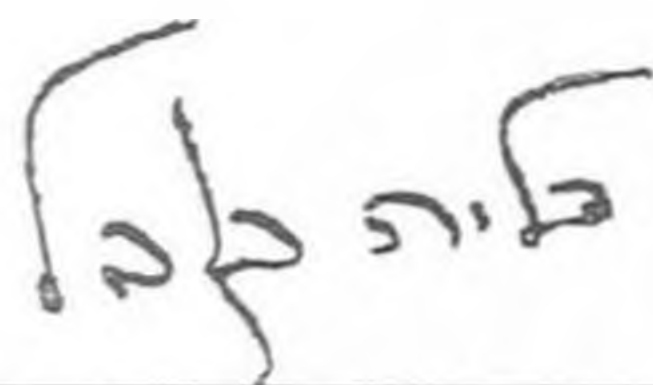
זהותה של רחל איננה מוטלת בספק על אף השיבוש ברישום שמה וזאת בשל ההצלבה בין המספרים הסידוריים שבמסמכים ופרטים נוספים אחרים.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים השונים כלולה בדו"ח הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רחל 041603986.

הנדון: עוזר בן עזריאל וזוהרה אביעד
תיק מספר 347/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אליהו אביעד, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 יחד עם עוזר בן החודשיים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר מכן ההורים נסעו לביקור משפחתי ברמת גן ואילו אחותו של עוזר שהיתה נשואה, נקראה לבוא ולהיניק את עוזר. כפעמיים הגיעה האחות להיניק את עוזר שהיה בן תשעה חודשים.

יומיים לאחר מכן חזרו ההורים למחנה ואילו האחות חזרה לביתה שמחוץ למחנה. שבוע לאחר מכן הגיע אדם לבית אחותו של עוזר ומסר לה כי אחיה נפטר.

האב מסר לבתו כי הוא נקרא להגיע לבית החולים בחיפה שם הראו לו גופה, אך היות ולא ראה את פני הגופה הוא לא היה משוכנע שמדובר בעוזר.

ההורים לא ראו חלקת קבר.

עדות דומה נמסרה לוועדת שלגי.

מבירור שערכה המשפחה ועל פי מסמך של משרד הפנים עוזר חדל להיות תושב המדינה ביולי 1963.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "עוזר אביעד עזרי" בן שנה מעין שמר ג' נושא תעודת עולה 73691 נכנס לבית החולים ביום 9/11/50 ונפטר ביום 12/11/50.

2. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה ממנו עולה כי "עוזר אביעד עזרא בן עזרא" מעין שמר ג' נושא תעודת עולה 73691 נפטר ביום 12/11/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 1088/99/50), ממנו עולה כי עוזר אביעד מבית העולים עין שמר ג' נפטר ביום 12/11/50 בבית החולים חיפה, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עוזר בן עזריאל וזוהרה אביעד נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 12/11/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שנה.

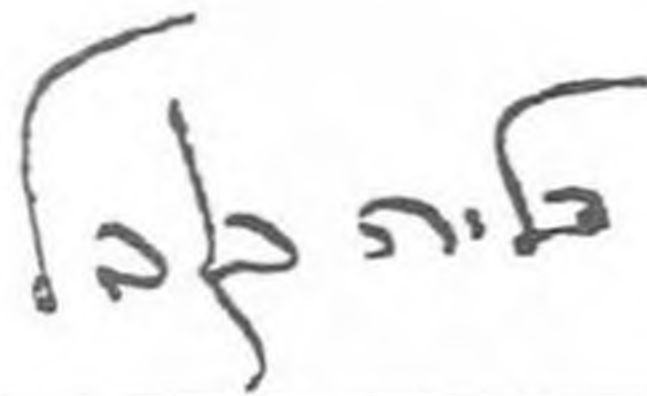
מקום קבורתו לא אותר.

באשר לממצאים שהעלתה המשפחה ברישומי משרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של עוזר אביעד 04327650-0.

הנדון: ילוד (ללא שם פרטי) של שלמה וסעדה קוריש
תיק מספר 348/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דן קרני, אחיינו של התינוק, סבתו סעדה קורש ומשפחתה עלו מתימן ארצה בשנת 1949 ושוכנו במעברת שעריה שבפתח תקווה.

בשנת 1951 ילדה הגב' סעדה בן בבית החולים רבקה שבפתח תקווה. מיד לאחר הלידה ראתה האם את בנה אך שלושה ימים לאחר מכן נמסר לה כי נפטר.

סעדה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

חוקרי הוועדה שוחחו עם הגב' שרה, אחות התינוק, והיא מסרה כי המשפחה התגוררה תחילה במחנה ראש העין א', וזמן מה לאחר מכן עברה לשעריה. תשעה חודשים לאחר מכן, ילדה האם בן ולמחרת היום נפטר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ג', ובו רישום המתייחס למספר תעודת עולה 47788, ממנו עולה כי "שלמה סעדיה קוריש ואשתו סעדה אברהם" עלו ארצה ביום 28/8/49, ונקלטו במחנה בתאריך 1/1/50 ויצאו ממנו למחנה שעריה ביום 8/5/50.

2. בידי הוועדה אישור נישואין של הרבנות הראשית פתח תקווה, לפיו שמה של האם הינו: סעדה בת אברהם בשארי ושם בעלה הינו סלימאן בן סעיד.

3. הוועדה איתרה פנקס לידות מתות של משרד הבריאות, לפיו ל"יונה בת אברהם וסעדיה שלמה קרייש" נולד יליד שמינו נרשם כ'נ' שנפטר עם לידתו ביום 15/4/51 בבית היולדות העירוני שבפתח תקווה. כן צוין כי משפחתה התגוררה בפתח תקווה, שעריה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות, כי ילוד של שלמה וסעדה קוריש נולד ביום 15/4/51 בבית היולדות העירוני של פתח תקווה ונפטר בו ביום.

בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

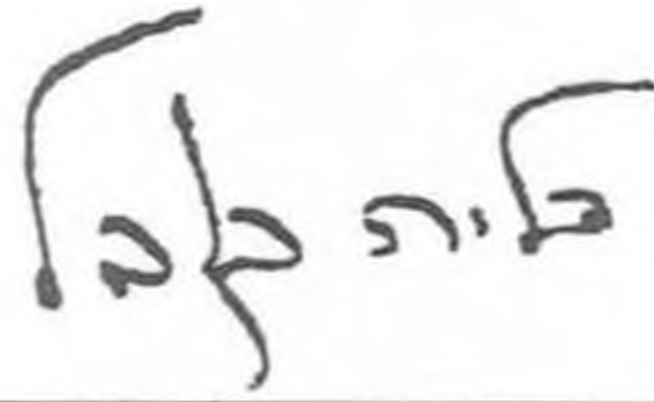
הוועדה איננה קובעת כממצא את מינו של היילוד.

ביומן הלידות המתות נרשם שם האם כ'יונה' - שם אחותו של היילוד - מן הסתם בטעות. שם האב נרשם במדויק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של היילוד.
מספר ת.ז. של האב שלמה ז"ל 000737635.
מספר ת.ז. של האם סעדה/מזל 000737643.

הנדון: יוסף בן שאול ורינה דואק
תיק מספר 349/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום דואק, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממצרים ביום 4/10/49 והתגוררה במחנה העולים פרדס חנה.

זמן מה לאחר הגיעם ארצה אחות המחנה בדקה את יוסף ומצאה שיש לו עקיצה או פציעה ושיש לקחתו למרפאה בפרדס חנה. לאחר בדיקה האם התבקשה להשאירו במקום. כעבור שלושה ימים נמסר להורים שבנם הבריא ושיבואו לקחתו.

באותה עת ירד שלג כבד וההורים לא יכלו להגיע למרפאה. כעבור מספר ימים בבואם למקום נאמר להם שיוסף הועבר לבית החולים רמב"ם. בהגיעם לבית החולים נמסר להם שאין תינוק בשם זה.

לבסוף יצא רופא ומסר להם פתק בכתב יד לפיו יוסף נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר. לאחר מספר שנים הלכה המשפחה לראות את חלקת הקבר ומצאו מצבה עם אבן ללא אזכור שם.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

המשפחה קובלת על כך שיש סתירות במסמכים לגבי תאריך הפטירה של יוסף פעם נרשם שנפטר ביום 8-9/1/50 ופעם 10/1/50.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 44962), לפיו שאול משה ורינה דואק ושלושת ילדיהם עלו ארצה ביום 4/10/49 ושכוננו במעברת פרדס חנה. כן צוין כי יוסף היה בן שנה בהגיעו.

2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מיום 2/1/50 עבור בית החולים הממשלתי חיפה מחלקת ילדים, לפיו "הילד דואק יוסף בן השנה שבא אצלנו ביום 30/11 עד ליום 29/12...". "בבוקר מצבו קשה אפטי לגמרי עכשו מצב קצת יותר טוב".

3. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי של בית החולים הממשלתי בחיפה, לפיו יוסף דואק מבית העולים פרדס חנה א' אושפז ביום 4/1/50 בהיותו בן שנה. כן נרשם כי: "נתקבל אחרי שכבר שכב מיום 30/11/49 בבית החולים במחנה בגלל דיספסיה ודיסטרופיה ופצעים (לא ידוע לנו אילו פצעים ובאילו מקומות)".

כן צוין כי "ביום 25/12/49 עלה החום... לילד בן שנה היה משקל של 5,370 גרם. הגיב רק מעט על המתרחש בסביבה היה אפטי". כן צוין כי סבל מפוליו.

"הילד נפטר בלילה 8-9/1/50 ואחרי שנפטר קבלנו תוצאות של בדיקה בקטאורולוגית ונמצאו חידקי דפטריה וקיבל פוליו".

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו יוסף דואק מבית העולים פרדס חנה א' נפטר ביום 10/1/50 בחיפה, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.

5. בידי הוועדה.מזכר מיום 8/1/50 שנמסר על ידי המשפחה. המזכר נשלח מהנהלת בית החולים הממשלתי בחיפה להנהלת מחנה העולים פרדס חנה ולפיו יוסף דואק בן 15 חודשים שאושפז ביום 4/1/50 נפטר.

כן צוין כי: "הודיעו מיד לבית עולים פרדס חנה לפי כתובת בית החולים פרדס חנה א' וגם טלפונית לשרות רפואי לעולים בחיפה".

6. בידי הוועדה תעודת פטירה שמסרה המשפחה, לפיה יוסף דואק נפטר ביום כ"א בטבת תש"י, 10/1/50, בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שנה.

7. בידי הוועדה תעודת קבורה, ממנה עולה כי יוסף דואק מבית העולים פרדס חנה א' נפטר ביום כ' בטבת תש"י, 9/1/50, בבית החולים הממשלתי חיפה. והובא לקבורה ביום כ"ב בטבת תש"י, 11/1/50 בבית העלמין החדש בחיפה חלקת ילדים, שורה 8, קבר מספר 3.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן שאול ורינה דואק נפטר בלילה שבין 8/1/50 ל-9/1/50 בבית החולים הממשלתי בחיפה, בהיותו כבן שנה.

יוסף הובא לקבורה ביום 11/1/50 בבית העלמין החדש בחיפה בחלקת ילדים שורה 8, קבר מספר 3.

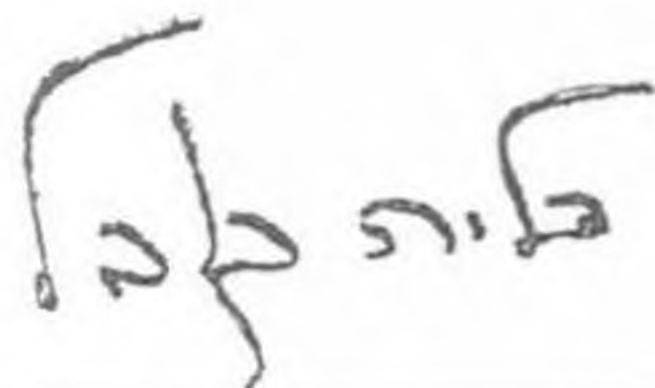
הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי לגבי מועד פטירתו של יוסף, ולא על פי רישום שנעשה במועד מאוחר יותר על ידי משרד הבריאות.

חברה קדישא קובעת סימון זמני בלבד ואיננה מקימה מצבות על קברי הנפטרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום-מספר תעודת זהות של יוסף דואק 041379888.

הנדון: יצחק בן יחיא ונדרה דהרי
תיק מספר 350/95

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום דהרי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם יצחק יליד שנת 1948. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עין שמר וזמן מה לאחר מכן, עברה להשתכן במושב צוריאל.

עם הגיעם לבית העולים בצוריאל, מסרה האם את יצחק לקרובת משפחתה, עד אשר תסיים לסדר את אוהל המשפחה. יצחק החל לסבול משילשולים ואחות שהגיעה למקום לקחה אותו לבית החולים בנהריה.

שעות מספר לאחר מכן משחזרה האחות לצוריאל מסרה להורים כי יצחק נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ועדת שלגי קבעה, כי אין בידיה כל ממצאים היכולים להצביע על גורלו של יצחק.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו יצחק בן יחיא דהרי נושא ת.ז. מספר 149706, הינו יליד שנת 1948 שעלה ארצה ביום 1/12/49.

2. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ שנערך בלוד על ידי פקידי הסוכנות היהודית, לפיו יחיא שלמה דהרי, אשתו נדרה וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 1/12/49.

כן צוין, כי יצחק היה בן שנה וחצי עם עלייתו ארצה.

3. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה בארכיונים השונים העומדים לרשותם ובכלל זה של משרד הבריאות, הפנים ורישומי הקבורה, לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלו של יצחק בן יחיא ונדרה דהרי.

מסקנות הוועדה:

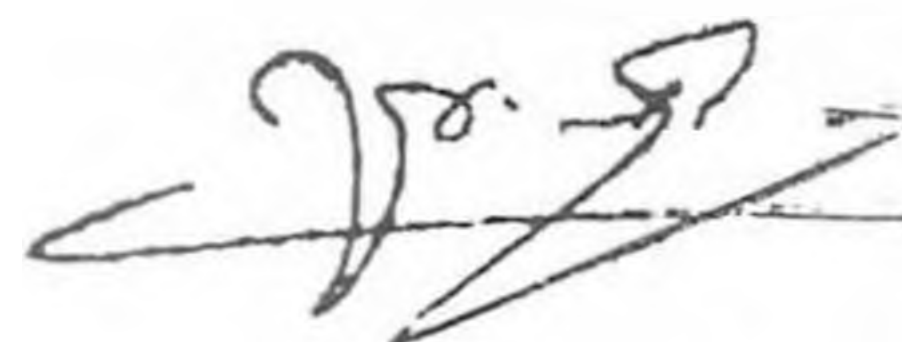
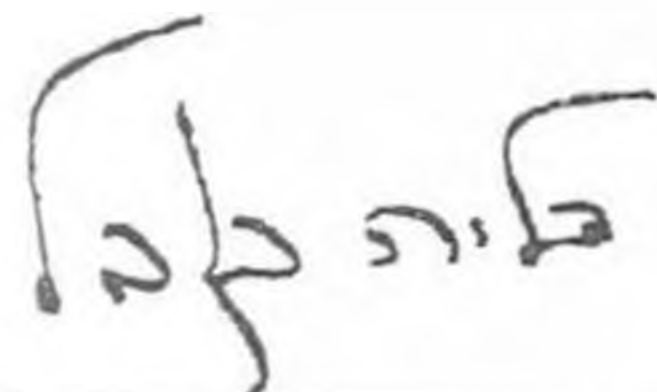
אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של יצחק בן יחיא ונדרה דהרי.

יש לציין, כי לא סביר שיצחק הועבר לבית החולים נהריה, לאור זאת שבתקופה האמורה היה זה בית יולדות. ייתכן ונבדק בקופת חולים ומשם הופנה לבית חולים אחר, או נפטר בדרך.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יצחק דהרי 04149706-6.

הנדון: ספירונס (אספרנס - תקווה) בת מאיר וסמרה נפתלי
תיק מספר 353/95

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אלונה יקר, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה מעירק לארץ בשנת 1950, ושוכנה במחנה פרדס-חנה.

בתחילת שנת 1951 בהיותה כבת שמונה חודשים, סבלה ספירונס (אספרנס) מנזלת, שיעולים ושילשולים, ונשלחה לבית התינוקות שבמחנה. לאחר זמן מה נמסר לאם כי בתה אושפזה בבית החולים רמב"ם.

האם באה לבקרה ולדבריה בתה הרגישה טוב ולכן ביקשה לקחתה הביתה. בקשתה נענתה בשלילה, ונמסר לה שספירונס צריכה לעבור בדיקות נוספות.

לאחר כמה ימים הגיעו ההורים לבית החולים שם נאמר להם שספירונס נפטרה והובאה לקבורה וכן הוחזר להם צרור בגדיה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בשנת 1962 קיבלה המשפחה מסמך ממושרד הפנים, לפיו ספירונס חדלה להיות תושבת המדינה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם לפיו, התינוקת אספרנס שמחה מאיר מבית העולים פרדס חנה נפטרה ביום 5/2/51, בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

2. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי מבית החולים רמב"ם, לפיו התינוק אספרוס מאיר אושפז ביום 4/2/51 בהיותו בן שנה וחצי בגלל חשד לפוליו, ונפטר 36 שעות לאחר מכן.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוקת אספרוס שמחה מבית העולים פרדס חנה נפטרה ביום 5/2/51, בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי התינוקת אספרוס שמחה מפרדס חנה נקברה ביום 11/2/51, בהיותה בת שנה וחצי, בחלקת הילדים של בית העלמין מחנה דוד.

כשולי מסמך זה נרשם בכתב יד 'הסוכנות - פרדס חנה'.

הנדון: ציון בן סלם וחנה עוואד (עובדיה)
תיק מספר 1/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת חנה עובדיה אמו של התינוק, נולד ציון באפריל 1951 בבית התינוקות בעין שמר.

בהיותו כבן שישה חודשים, נאמר לה שבנה הועבר לבית החולים במחנה, שם ראתה את ציון ישן. למחרת עם בואה נמסר לה כי בנה נשלח לרופא מומחה בבית החולים רמב"ם בחיפה.

בבית החולים בחיפה נמסר לה שבנה נפטר ונקבר.

ההורים דרשו לראות את חלקת הקבר ונלקחו על ידי אחות לפרדס, שם הותירה אותם לבדם, ההורים חיפשו ולא מצאו את קבר בנם באותו מקום.

המשפחה קיבלה צו גיוס על שמו של ציון.

עדות זו לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. המשפחה הציגה תעודת עולה (מס' 32884), לפיה סלם סעיד וחנה חסן וילדיהם עלו ארצה בחודש אוגוסט שנת 1949.

בתעודת עולה מצוין כי "נולד לו בן ציון 16/4/51".

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה ובו רישום, לפיו התינוק ציון בן סלם סעיד משער מנשה נפטר ביום י' באלול, 11/9/51, בהיותו בן חמישה חודשים, בבית החולים רמב"ם.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם בחיפה, ממנו עולה כי התינוק ציון סלם בן סעד הובא מת ביום 11/9/51 לבית החולים רמב"ם מבית החולים שער מנשה בגיל חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות של הסימפונות.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד (סעיף 2495) לפיו התינוק בן סלם סעיד משער העלייה נקבר ביום 14/9/51 בהיותו בן חמישה חודשים.

מסקנות הוועדה:

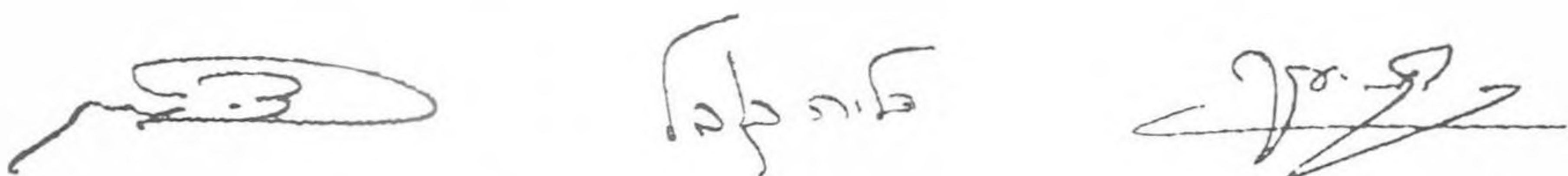
מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי ציון בן סלם וחנה עוואד (עובדיה) הובא מת מבית החולים שער מנשה ביום 11/9/51 לבית החולים רמב"ם, בהיותו בגיל חמישה חודשים.

ציון נקבר ביום 14/9/51 בבית העלמין מחנה דוד.

בעת רישומו ביומן הקבורה נרשם מקום מגוריו בטעות כשער העלייה במקום שער מנשה כפי שמופיע ברישומי בית החולים.

שמו של התינוק ציון כפי שנרשם ברוב המסמכים, מופיע בהתייחס לשם האב סלם סעיד תוך השמטת שם המשפחה אך יתר הפרטים הינם זהים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האב שלום עוואד 030993240.
מספר ת.ז. של האם חנה עוואד 030993257.

מסקנות הוועדה:

יש אמנם שוני בציון גילה של התינוקת אך יש להתייחס לרישומי בית החולים כקובעים.

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת ספירונס (אספרנס תקווה) בת מאיר וסמרה נפתלי נפטרה ביום 5/2/51 בבית החולים רמב"ם.

ספירונס הובאה לקבורה ביום 11/2/51 בחלקת הילדים של מחנה דוד.

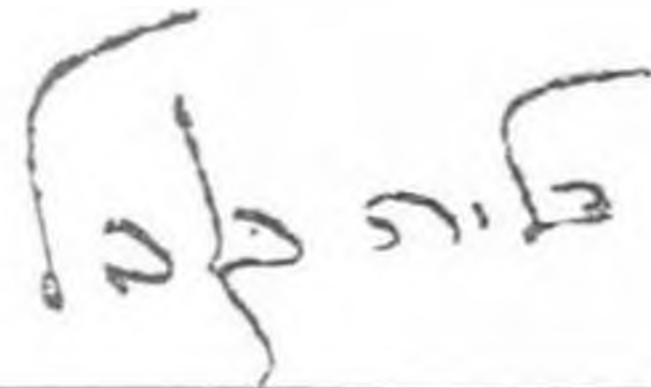
בשל השם הפרטי שאינו שגרתי ושם המשפחה שיכול להישמע כשם פרטי, נגרם שיבוש בשמה של התינוקת, ומכאן ההתייחסות אליה באחד המסמכים כאל זכר.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח הועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ספירונס נפתלי 4581800.

הנדון: התאומים בנימין וציון בני סאלם וזהרה מעודה
תיק מספר 6/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת זהרה מעודה, אמם של התאומים, עלתה המשפחה לארץ מתימן בשנת 1949. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עין שמר.

לימים עברה המשפחה למעברת צמח.

שנה וחצי לאחר עלייתם לארץ ילדה האם תאומים, בנימין וציון, באוהל המשפחה. מיד לאחר הלידה נלקחו התאומים בליווי האם לבית החולים בטבריה, שם שהו שלושה ימים והוחזרו למחנה.

כאשר הגיעו התאומים לגיל חמישה חודשים נלקחו לבית התינוקות שבמעברה. בהגיע האם למחרת בבוקר האכילה את התאומים. בבואה בשנית לאחר שעות ספורות נמסר לה כי בנימין נפטר והובא לקבורה בטבריה. האב חיפש בבית הקברות של טבריה ולא מצא את חלקת הקבר.

האם המשיכה לפקוד את בית התינוקות כדי להאכיל את הבן ציון. בהיותו בן תשעה חודשים בהגיעה להיניקו כהרגלה, נאמר לה שציון נפטר והובא כבר לקבורה.

בשנת 1963 קיבלה המשפחה מסמך ממשרד הפנים, ממנו עולה כי בנימין חדל להיות תושב המדינה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי בנימין:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות טבריה לפיו התינוק בנימין בן סלם ושרה מעודא נולד ביום י"ד בכסלו תשי"א, 23/11/50, בבית החולים הסקוטי בטבריה.

2. הוועדה איתרה גיליון מתוך ספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 014208), ממנו עולה כי התינוק בנימין בן סלם יוסף ושרה מעודא ממעברת צמח נולד ביום 23/11/50 בטבריה.

3. הוועדה איתרה גיליון תולדות מחלה מקורי מבית חולים העמק בעפולה, לפיו התינוק בנימין (יוסף) מעודה מצמח אושפז ביום 28/12/50, בהיותו בן 5 שבועות ובמשקל 1.760 ק"ג במצב תזונה ירוד מאוד ונפטר למחרת ב-29/12/50.

לא אותר מקום קבורתו.

ממצאי החקירה - לגבי ציון:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות טבריה, לפיו התינוק ציון בן סלם ושרה מעודא נולד ביום י"ד בכסלו תשי"א, 23/11/50, בבית החולים הסקוטי בטבריה.

2. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 014207), לפיו התינוק ציון בן סלם ושרה מעודא נולד ביום 23/11/50.

3. מתיק רפואי של בית החולים העמק בעפולה שהוועדה איתרה, עולה כי התינוק ציון בן (יוסף) מעודה, אושפז ביום 28/12/50, ועזב את בית החולים ביום 8/2/51 במצב טוב אך במשקל ירוד.

4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, מבית החולים העמק בעפולה, לפיה התינוק ציון בן סלם יוסף מעודה נפטר ביום 27/5/51 במעברת צמח.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, לפיו ציון מזודה (כך במקור) נפטר ביום 27/5/51 כתוצאה מחולשה כללית, בהיותו בן שבעה חודשים.

מסקנות הוועדה - לגבי בנימין:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק בנימין בן סאלם וזהרה מעודה נפטר ביום 29/11/50 בבית החולים העמק, בהיותו בן חמישה שבועות.

הוועדה חקרה ומצאה שבבית העלמין בטבריה נערכו עשרות קבורות בשנים הרלוונטיות אלא שהרשימות המסודרות שהיו - אבדו.

על אף שבגיליון מתוך ספר מפקד התושבים נרשם שמה של האם כשרה, הרי שמדובר בשם זהה לזהרה.

מסקנות הוועדה - לגבי ציון:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי התינוק ציון בן סלם וזהרה (שרה) מעודה נפטר ביום 27/5/51 מחולשה כללית במעברת צמח, בהיותו בן שבעה חודשים.

רישום שם המשפחה בפנקס הפטירות של משרד הבריאות כמזודה במקום מעודה הינו בגדר טעות קלה שאינה משנה מן המסקנות.

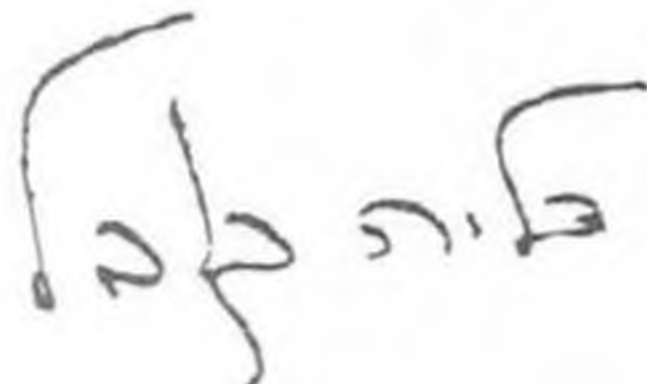
מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה חקרה ומצאה שבבית העלמין בטבריה ערך עשרות קבורות בשנים הרלוונטיות אלא שהרשימות המסודרות שהיו - אבדו.

בתיק הרפואי נרשם שם אביו של ציון כיוסף, שם זה הוא שם סבו.

בדו"ח הוועדה כלולה התייחסות לרישומי משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של בנימין 050142082.
מספר ת.ז. של ציון 050142074.

הנדון: רזאלה (איילה) בת סלאח וחסונה מרדכי
תיק מספר 9/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חסונה מרדכי אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 יחד עם רזאלה. המשפחה עברה להתגורר במחנה שער העלייה.

עם בואם נלקחה רזאלה שהיתה כבת תשעה חודשים לבית התינוקות במקום. האב הלך מדי יום לבקרה היות והאם חלתה. כעבור כמה ימים הלכו ההורים שניהם לבקרה בבית התינוקות. עם הגיעם נמסר להם כי רזאלה נפטרה בבית החולים רמב"ם.

למחרת היום נסעו ההורים לבית החולים, אך שם נמסר להם כי לא אושפזה ילדה בשם זה. כעבור שבועיים עברה המשפחה להתגורר במעברת הקסטל. יום יומיים לאחר מכן מסרה להם אחות טיפת חלב במקום כי רזאלה לא נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לאחר שנים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של רזאלה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי מזלה מרדכי (כך במקור) משער עלייה נפטרה ביום 28/4/51 בבית החולים בחיפה בהיותה בת ארבעה חודשים.

סיבת המוות: התקף לב.

2. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה מזלה מרדכי (כך במקור) נפטרה ביום כ"ב בניסן תשי"א, 28/4/51, בבית החולים הממשלתי בחיפה בהיותה בת ארבעה חודשים.

סיבת המוות: התקף לב.

3. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו מגלה (רזאלה) מרדכי (כך במקור) נפטרה ביום 28/4/51 בהיותה בת ארבעה חודשים והובאה לקבורה באותו יום בחלקת ילדים של מחנה דוד - חוף כרמל.

4. מרישומי חברה קדישא הספרדית, עולה כי מגלה מרדכי משער עליה נפטרה בהיותה בת ארבעה חודשים והובאה לקבורה ביום 28/4/51 בחלקת התינוקות.

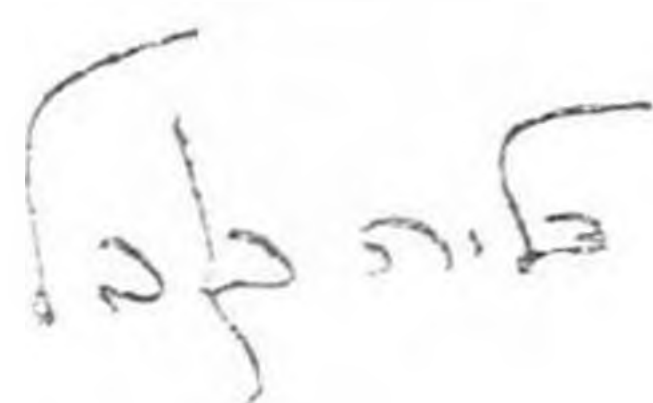
מסקנות הוועדה:

מן המידע ליציל עולה בוודאות כי רזאלה (איילה) בת סאלח וחסינה מרדכי נפטרה ביום 28/4/51 בבית החולים הממשלתי בחיפה בהיותה בת ארבעה חודשים.

רזאלה הובאה לקבורה בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

בשל שמה הפרטי הבלתי שגרתי הוא שובש קלות ברישומים השונים, אך אין ספק בזיהויה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חבר ועדה	חברת ועדה	חבר ועדה
--	-----------	----------

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רזאלה 070834254.

הנדון: שמעון בן סלמן ושמעה עטרי
תיק מספר 10/96

פרטי התלונה:

מעדותו של מר יהודה עטרי, אחי התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שמעון בן חודשיים, שהוא אח לתאום שנפטר בדרך ארצה. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

עם כניסת המשפחה למחנה ראש העין, נלקח שמעון לבית התינוקות והאם ביקרה אותו שם מידי יום במשך חודשיים. באחד הימים משהגיעה האם לבית התינוקות נאמר לה כי שמעון הועבר לבית חולים.

האם הלכה לבקר את בנה בבית החולים אך שם נאמר לה כי הוא נפטר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי ולוועדת שלגי.

לדברי המשפחה התקבל צו גיוס על שמו של שמעון.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

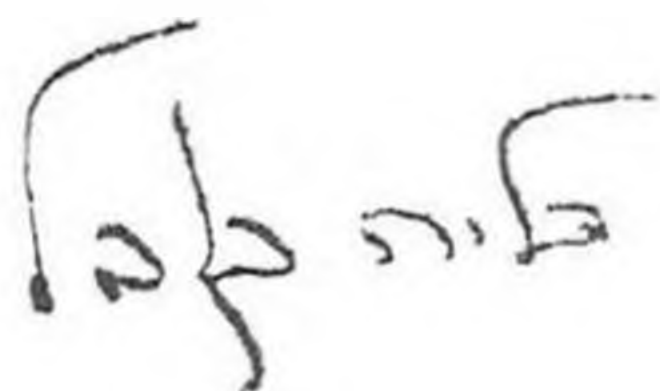
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה ברמה מסויימת של סבירות כי שמעון בן סלמן ושמעה עטרי נפטר ביום 18/11/49 במוסד ויצ"ו תל אביב בהיותו כבן חודש והובא לקבורה בו ביום בחלקת הנפלים של בית העלמין קריית שאול תל אביב.

הוועדה מסתמכת על פנקס הפטירות של משרד הבריאות כקובע את גילו של שמעון.

אין לוועדה כל הסבר לשיבושים שחלו ברישום גילו של שמעון, אך נתונים כגון: שמו, שם האב וכתובת המגורים, מחזקים את הזיהוי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שמעון.
מספר ת.ז. של האב סלמן עטרי 4146004.
מספר ת.ז. של האם שמעה עטרי 4146005.

הנדון: זכריה בן ניסים סלם וזהרה פדל
תיק מספר 12/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ישראל גרמי, גיסו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה תחילה בעתלית ולאחר מכן עברה להתגורר בהוד השרון.

זכריה נולד במהלך שנת 1949 בחיפה. כשהיה זכריה בן 11 חודשים, הופיעה בבית המשפחה אחות ואמרה למשפחה שזכריה חולה ויש לקחתו לבית החולים הדסה תל אביב.

הגב' מזל בסיס, אחותו של זכריה, ממשיכה את העדות: זכריה נלקח לבית החולים דג'אני והאם באה לבקרו שם פעם בשבוע-שבועיים.

באחד הימים משבאה האם לבקר את זכריה, נאמר לה כי היא יכולה לקחת את בנה הביתה. האם שלא הביאה עמה בגדים עבור זכריה ביקשה לחזור למחרת. האם חזרה רק לאחר ארבעה ימים מאחר והתקשתה לממן את הוצאות הנסיעה אולם לא מצאה את זכריה במקום.

האם חיפשה את זכריה בכתי החולים הדסה תל אביב ותל השומר אך לשוא. משחזרה כעבור מספר ימים לבית החולים דג'אני, נאמר לה על ידי אחת האחיות כי זכריה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה תעודת פטירה על שם זכריה, מיום 27/11/95 לפיה זכריה היה בן חודשיים במוותו בעוד לדבריהם זכריה היה בן כ-11 חודשים עם היעלמו.

לבית המשפחה הגיעה הודעה לבוחר על שמו של זכריה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי נסים סאלם וזהרה פדל עלו ארצה עם בנותיהם ביום 19/3/49.
2. בידי הוועדה תעודת רישום לידה של משרד הבריאות שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "זכריה בן נסים סלם וזהרה" מכית העולים עתלית, נולד ביום ט' באלול תש"ט 3/9/49 בחיפה.
3. בידי הוועדה רישום לידה של משרד הפנים, ממנו עולה כי "זכריה בן נסים וזהרה פאדל" מהדר שיכון עובדים, נולד ביום 6/9/49 בעתלית.
4. בידי הוועדה העתק של כרטיס רפואי של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו "נסים זכריה (פעדל)" בן חודשיים נולד בחיפה ואושפז ביום 1/11/49. כן צוין כי "זה 10 ימים הילד חולה משתעל שילשל ומקיא". זכריה נפטר ביום 2/11/49 בשעה 12:30.

5. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי זכריה נסים מ"רמת הדר" התקבל לטיפול ביום 1/11/49 ונפטר ביום 2/11/49 בתום יום אשפוז אחד.

6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי פדל זכריה מ"רמת הדר, שכון תימנים", נפטר ביום 2/11/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: אטרופיה.

7. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי זכריה פדל "מרמת הדר - שכון תימנים", נפטר בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה ביום י"ד בחשון תש"י 6/11/49 בבית העלמין קריית שאול.

מסקנות הוועדה:

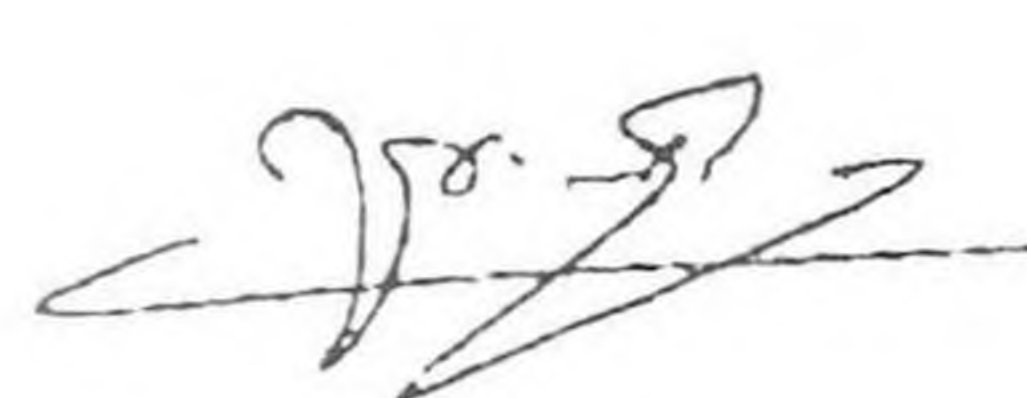
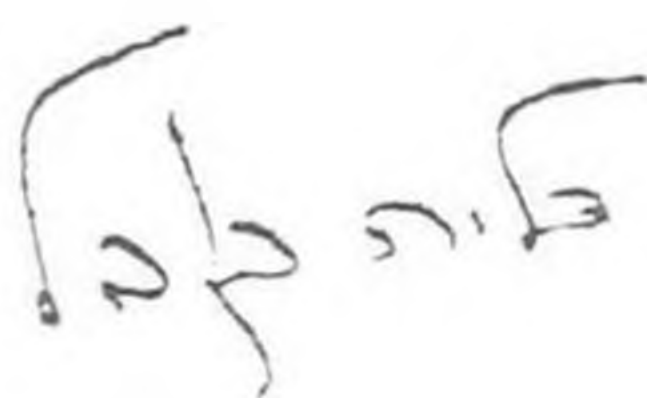
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זכריה בן נסים סלם וזהרה פדל נפטר כתוצאה מאטרופיה ביום 2/11/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו כבן חודשיים.

זכריה הובא לקבורה ביום 6/11/49 בבית העלמין קריית שאול תל אביב.

הוועדה מסתמכת על העתק כרטיס רפואי של בית החולים הדסה תל אביב לגבי גילו של זכריה בעת היעלמו.

התייחסות לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של פדל זכריה 03024708-4.

הנדון: חיים בן סלימן ורומיה כורש (סלם)
תיק מספר 13/96

פרטי התלונה:

בעקבות פניית גב' רחל דמארי אחותו של התינוק וגב' רומיה חדר (כורש) - אמו, הוזמנו השתיים למסירת עדות אך לא התייצבו.

בהיעדר פרטים מבהירים בפניה שבכתב, פנו חוקרי הוועדה לגב' רומיה חדר (כורש) ומפיה התקבלו פרטי התלונה כדלקמן:

אם התינוק עלתה ארצה מתימן יחד עם בתה סעידה (רחל) ובנה חיים. בני המשפחה שוכנו במחנה ראש העין. כן ציינה האם כי בעלה נפטר בתימן.

מיד עם כניסתם למחנה לקו בני המשפחה בהרעלה. חיים נשלח לקבלת טיפול רפואי והאם אושפזה אף היא. מששבו אליה כוחותיה, יצאה האם לחפש את חיים בבית החולים שבמחנה ראש העין, אך שם נאמר לה כי נפטר.

האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 23/11/95 קיבלה המשפחה תמצית רישום של משרד הפנים לפיו חיים עזב את המדינה ביום 00/07/63.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי האם: "רומיה סלם מידאני" נושאת תעודת עולה מספר 39331 וכרטיס מספר 2206 עלתה ארצה ביום 30/10/49 עם בנה חיים ובתה סעידה.

כן נרשם כי חיים היה בן שנה עם עלייתו ארצה ובסמוך לשמו רשם פקיד "נפטר לפני שבאו אלינו".

יש לצין כי רישום העלייה ביומן לא נרשם ברצף כרונולוגי, כלומר תאריך עליית המשפחה ארצה, 30/10/49, נרשם עם תאריכי עלייה מחודש ינואר, דבר התואם את עדות האם כי עם כניסתה למחנה אושפזה ולכן לא הצליחה להרשם אלא לאחר שחרורה מאשפוז.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, לפיו "חיים סלימן סאלם" נולד בשנת 1949 בתימן ועלה ארצה ביום 30/10/49.

3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שהוגש על ידי בית החולים הדסה ראש העין לשרות הרפואי לעולה (ש.ר.ל.), לפיו "קודש חיים" אושפז בבית החולים פעמיים, פעם אחת למשך עשרים ושישה יום בחודש נובמבר 1949 ופעם נוספת לשלושה ימים במהלך חודש דצמבר 1949.

4. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי "קודש שלמה חיים", נפטר בבית החולים ראש העין ביום 4/12/49 בהיותו בן שבעה חודשים ובו ביום נותחה גופתו.

ממצאי הנתיחה: מלריה, דלקת ריאות, שטפי דם בקרום ריר הקיבה, פיגמנטציה של הכבד והטחול.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "שלמה חיים קדוש" ממעברת ראש העין, נפטר ביום י"ד בכסלו תש"י 5/12/49 במחנה ראש העין, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ומלריה.

6. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מאת הנהלת מחנה ראש העין מיום 5/12/49 לחברה קדישא פתח תקווה, ובה בקשה לסדר את קבורתו של "שלמה חיים קדוש" בן שבעה חודשים.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "שלמה חיים קדוש" ממחנה העולים ראש העין, הובא לקבורה ביום ב' שחל בי"ד בכסלו תש"י 5/12/49 בהיותו בן שבעה חודשים בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה א', קבר מספר 9.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים בן סלימן ורומיה כורש (סלם), נפטר כתוצאה ממלריה ודלקת ריאות ביום 4/12/49 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו כבן שבעה חודשים וזאת כחודש לאחר עלייתו ארצה.

חיים הובא לקבורה ביום 5/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה א', קבר מספר 9.

בשיחה עם חוקרי הוועדה, ציינה האם כי עם עלייתם היא נרשמה על שם משפחת אביה (מידאני), אך בנה נרשם בשם חיים קורש או כורש על שם משפחת אביו שנפטר בתימן טרם העלייה ארצה. יש בעובדה זו להסביר את אופן רישום שם האם והתינוק במסמכים השונים.

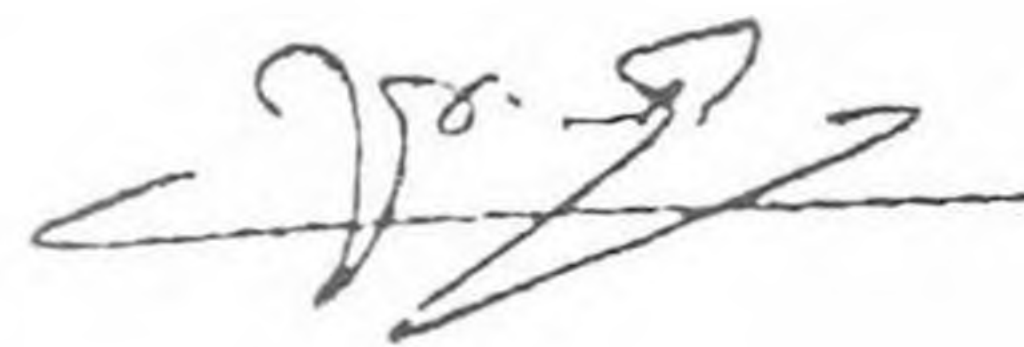
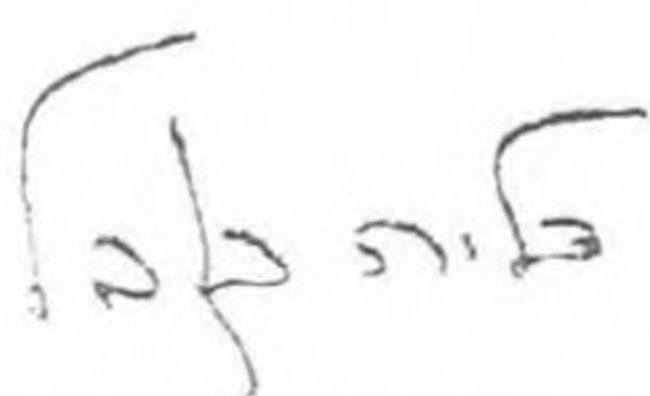
הוועדה מסתמכת על פרטיכל הנתיחה של בית החולים בילינסון כקובע לגבי מועד פטירתו של חיים.

התייחסות לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מס' ת.ז. של חיים כורש (סלם) 04150980-3.

הנדון: ישראל בת סעיד (סעדיה) ורחל תם
תיק מספר 14/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אליהו תם, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר העלייה נולדה ישראלה. כשהיתה ישראלה בת שלושה חודשים, סבלה מהצטננות קלה ונלקחה על ידי האב לבית החולים בנהריה. האב השאיר את ישראלה בבית החולים ללילה ומשחר למחרת היום נאמר לו כי ישראלה נפטרה. לאב הובטח כי ישראלה תובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישומים של משרד הפנים, מהם עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 14/11/49. לפי רישומים אלה נולדה ישראלה בארץ.
 2. הוועדה איתרה יומן רישום פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "סעיד סלים ישראלה" מכפר עבודה בידרה, נפטרה ביום 27/8/50.
 3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "תם ישראלה" מכפר העבודה הגליל המערבי, נפטרה ביום 27/8/50 בחיפה, בהיותה בת ארבעה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית, ממנו עולה כי "תינוקת ישראלה תם בת סעיד סלים" מ"כפר עבודה בידרה ע"י אילון" (קיבוץ אילון), הובאה לקבורה ביום ט"ז באלול 29/8/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת תינוקות, בהיותה בת שלושה חודשים.

מסקנות הוועדה:

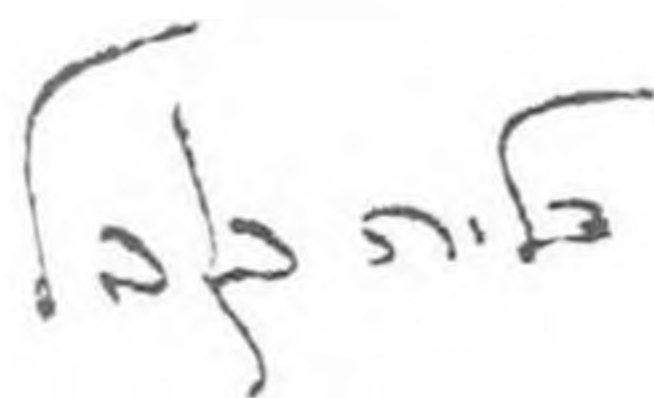
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראלה בת סעיד (סעדיה) ורחל תם, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 27/8/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה כבת ארבעה חודשים.

ישראלה הובאה לקבורה ביום 29/8/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ישראל.
מספר ת.ז. של האב סעיד (סעדיה) תם 041627423.
מספר ת.ז. של האם רחל תם 041627431.

הנדון: יגאל בן סולימן וחנה יעיש
תיק מספר 15/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמעוני, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

יגאל נולד בבית המשפחה במהלך שנת 1953 בגדרה (קטרה). בהיותו בן עשרה ימים חש ברע והופנה על ידי רופא המשפחה לבית החולים צריפין. למחרת משהגיעה האם לבקרו, נאמר לה כי יגאל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קיבלה צו גיוס על שמו של יגאל.

כן קיבלו לבקשתם מסמך ממשרד הפנים לפיו יגאל נפטר בחודש דצמבר 1964.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים, לפיו יגאל בן סולימן וחנה יעיש נולד ביום 16/7/52. משפחתו התגוררה בכפר קטרה-גדרה.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים אסף הרופא, ממנה עולה כי יעיש יגאל מגדרה נפטר ביום 1/8/52 בהיותו בן עשרה ימים.

סיבת המוות: טטנוס.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות לפיו יגאל בן סולימן יעיש מגדרה נפטר ביום י' באב 1/8/52 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן עשרה ימים.

סיבת המוות: טטנוס וחוסר בשלות.

4. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי יעיש יגאל נפטר ביום 1/8/52, בהיותו בן עשרה ימים, והובא לקבורה בראשון-לציון.

5. בידי הוועדה תעודת קבורה, לפיה יעיש בן סולימן יגאל נפטר ביום י' באב תשי"ב בהיותו בן עשרה ימים והובא לקבורה בבית העלמין החדש בראשון לציון בחלקת הילדים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יגאל בן סולימן וחנה יעיש נפטר ביום 1/8/52 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן 17 יום.

יגאל הובא לקבורה בבית העלמין החדש של ראשון לציון בחלקת הילדים.

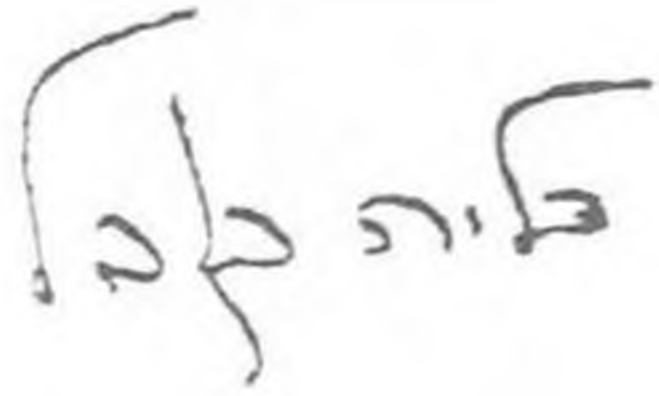
הוועדה רואה את הודעת הפטירה המקורית של בית החולים אסף הרופא כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתו של יגאל.

בדו"ח הוועדה כלולה התייחסות לרישומי משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יגאל 05134006-5.

הנדון: האחים ניסים וגאולה בני שלמה ומזל (סעדה) אחמר (לוי)
תיק מספר 16/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיאל לוי, אחיהם של התינוקות, עלתה המשפחה מתימן עם ניסים וגאולה בשנת 1949 ועברה להתגורר במחנה ראש העין.

בשנת 1950, בהיותו בן שלוש שנים, סבל נסים מקלקול קיבה ונלקח על ידי אביו לרופא המחנה. הרופא עשה לו בדיקה ושלח אותו באמבולנס לבית החולים. לאחר זמן מה נודע להם שניסים נפטר.

המשפחה לא ראתה גופה, חלקת קבר, או מסמך המאשר את פטירתו.

בסוף שנת 1950 עברה המשפחה מבית העולים שכראש העין לרמת רזיאל.

בעת הנסיעה לרמת רזיאל נתנה האם לגאולה בקבוק חלב. גאולה שהיתה כבת שנה החלה להקיא. בהגיעם למקום פנתה האם עם גאולה למרפאה. גאולה נלקחה לבית חולים בירושלים.

מספר ימים לאחר מכן הגיעו שוטרים לבית המשפחה ומסרו לאם שגאולה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי ניסים:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' מספר כרטיס 1776, ממנו עולה כי שלמה זכריה וסעידה אחמאר וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 3/11/49. כן צוין כי ניסים היה בן שנתיים בהגיעו ונפטר ביום 7/12/49.
2. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין מס' כרטיס 1776, לפיו "ניסים בן שלמה זכריה וסעידה אחמר" נפטר ביום 8/12/49 בהיותו בן שנתיים.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי ניסים שלמה זכריה אחמר ממעברת ראש העין נפטר ביום י"ז בכסלו תש"י, 8/12/49, מברונכופנאומוניה.
4. הוועדה איתרה הפניה לקבורה ממחנה העולים ראש העין מיום 8/12/49 המיועדת לחברה קדישא פתח תקווה, ובה בקשה לסדר את קבורתו של ניסים שלמה זכריה אחמר.
5. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה לפיו "הילד ניסים שלמה זכריה אחמר" ממחנה עולים ראש העין נפטר בהיותו בן שלוש שנים. ונקבר ביום ה' י"ז בכסלו תש"י, 8/12/49, בחלקת ילדים ב', שורה ב', קבר מס' 4.

מסקנות הוועדה - לגבי ניסים:

על אף ההבדל בגילו של ניסים, הרי שמן המידע לעיל עולה בוודאות כי ניסים בן שלמה ומזל (סעדה) אחמר (לוי) נפטר בין הימים 7/12/49 ל-8/12/49, כחודש לאחר עלייתו לארץ.

ניסים הובא לקבורה ביום 8/12/49, בבית העלמין סגולה חלקת ילדים ב', שורה ב', קבר מס' 4.

ממצאי החקירה - לגבי גאולה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ממנו עולה כי שלמה זכריה וסעידה אחמאר וארכעת ילדיהם עלו ארצה ביום 3/11/49. כן צוין כי גאולה היתה בת 15 יום בהגיעה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, וממנו עולה כי התינוקת גאולה אחמר מכפר העבודה חרב'ת אילוז (פרוזדור ירושלים) נפטרה ביום 15/7/50, בהיותה בת תשעה חודשים, בבית חולים ביקור חולים בירושלים, כתוצאה מדלקת ריאות.

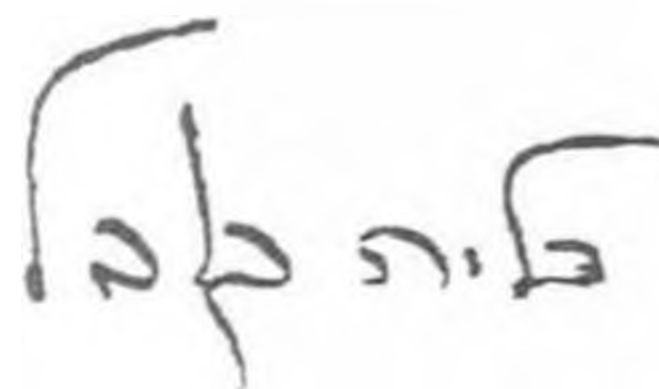
3. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים" המעידה על כך שגאולה אחמר נקברה ביום, ג' באב תש"י, 17/7/50 בבית העלמין שיח' באדר בחלקה כ"ג, שורה ב', קבר מס' 4.

מסקנות הוועדה - לגבי גאולה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי גאולה בת שלמה ומזל אחמר (לוי) נפטרה ביום 15/7/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת תשעה חודשים.

גאולה נקברה ביום 17/7/50 בבית העלמין שיח' באדר בחלקה כ"ג, שורה ב', קבר מס' 4.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום
מספר ת.ז. של ניסים - 041528530.
מספר ת.ז. של גאולה - 04152854.

הנדון: חיים בן סלם וטורקיה (יהודית) מנצורה
תיק מספר 17/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' טורקיה מנצורה, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם חיים בן השנה ושוכנה במחנה העולים ראש העין.

ארבעה ימים לאחר העלייה, הופיע במקום מגורי המשפחה אחד מעובדי המחנה ולקח את חיים לבית התינוקות או לבית חולים.

האם הלכה באותו היום למשרדי המחנה אך שם נאמר לה כי חיים הועבר לבית החולים בפתח תקווה. פעמיים נסעה האם לבית חולים בפתח תקווה, ושם נאמר לה כי חיים אינו נמצא במקום. במשך חודש וחצי היתה מגיעה האם מידי יום למשרד המחנה בכדי לברר על גורל בנה ונאמר לה כי בנה חי אך לא ניתן לה לראותו.

זמן מה לאחר מעבר המשפחה לאשקלון, חזר האב לראש העין בכדי לברר על גורלו של חיים, ושם נאמר לו כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן ממחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סלם חיים ותורכיה מנצורה" נושאי תעודת עולה 63535 וכרטיס מספר 1529, הגיעו ארצה יחד עם ילדיהם וביניהם חיים בן שמונת החודשים.
2. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "חיים בן שלום וטורקיה מנסואלה" ממחנה העולים ראש העין, התקבל לבית החולים ביום 5/10/49 ונפטר ביום 17/10/49.
- סיבת המוות: דום לב (מיוקרדיטיס) ודלקת ריאות.
3. בידי הוועדה תעודת שחרור של בית החולים מספר 5 (תל השומר), ממנה עולה כי "חיים בן שלום מנסואלה" התקבל לבית החולים ביום 5/10/49 באבחנה של דלקת מעיים ושחרר ביום 16/10/49. כן צוין בתעודה זו כי ה"ילדה מתה".
4. בידי הוועדה הודעת פטירה של בית החולים מספר 5 (תל השומר), ממנה עולה כי "בן שלום חיים מנסואלה" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום 17/10/49 בבית החולים מספר 5, בהיותו בן שישה חודשים.
- סיבת המוות: דום לב (מיוקרדיטיס) ודלקת ריאות.
5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "בן שלום חיים מנסואלה" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום 17/10/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן שישה חודשים.
- סיבת המוות: דום לב (מיוקרדיטיס) ודלקת ריאות.

6. הוועדה איתרה יומן תמותה של מחנה ראש העין א', ממנו עולה כי "חיים בן שלום מנוסאילה" נפטר ביום 18/10/49, בהיותו בן שישה חודשים.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 00951 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בן שלום חיים - מנוסאילה" ממחנה העולים ראש העין, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ומיוקרדיטיס בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה בבית העלמין פתח תקווה.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "מנוסאילה חיים בן שלום", בן שישה חודשים, הובא לקבורה ביום כ"ה בתשרי תש"י 18/10/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ב', קבר מספר 35.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים בן שלום וטורקיה (יהודית) מנצורה, נפטר כתוצאה מדלקת שריר הלב ודלקת ריאות ביום 17/10/49 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן 6-8 חודשים.

חיים הובא לקבורה ביום 18/10/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ב', קבר מספר 35.

הוועדה מסתמכת על הודעת הפטירה של בית החולים תל השומר כקובעת לגבי מועד פטירתו של חיים.

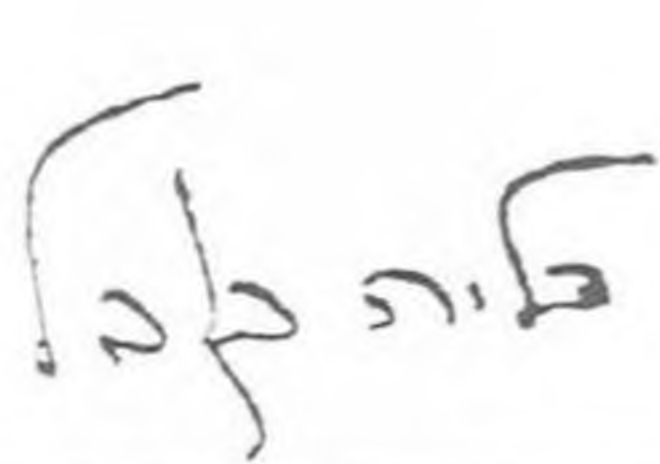
למרות השיבוש שחל בשם המשפחה, הרי שבהסתמך על שמות ההורים, גילו של חיים כמו גם נתונים אחרים אין ספק בזיהויו של חיים.

ההתייחסות לחיים כאל ילדה בסעיף ההערות בטעות יסודה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חיים מנצורה.
מספר ת.ז. של האם טורקיה מנצורה 4136525/5.

הנדון: סלים בן יונה ורוחמה (רחמה) שמעון
תיק מספר 18/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת רחמה שמעון אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה ביום 28/10/50.

בהיותו בן שנה וחצי סבל סלים מהקאות ושילשולים ואמו לקחה אותו במחנה שער העלייה למרפאה המקומית. בהוראת רופא במקום נשלח סלים לבית החולים רמב"ם.

סלים שהה בבית החולים רמב"ם עשרה ימים וההורים ביקרו אותו פעם אחת. כאשר באו בשנית לא הורשו להיכנס. ההורים ראו אותו רק דרך חלון, וסלים שזיהה אותם בכה.

בזמן זה עברה המשפחה להתגורר במעברת תלפיות בירושלים. לאחר חודשיים קרובת משפחתם שהתגוררה בחיפה שלחה מכתב למשפחה לפיו סלים נפטר.

ההורים לא ראו את חלקת הקבר של סלים ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תיק נעדר שנפתח במשטרה ב-1960, לפיו התינוק סלים בן יונה שמעון עלה ארצה עם משפחתו ביום 28/10/50, בהיותו בן שנה.

2. בידי הוועדה סיכום מחלה מקורי מבית החולים הממשלתי רמב"ם בחיפה (מס' 9802/50), לפיו התינוק שמעון סלים מבית עולים שער העלייה אושפז ביום 3/12/50, בהיותו בן תשעה חודשים, כחודש וחצי לאחר עליית המשפחה לארץ.

במסמך זה צוין בנוסף כי סלים נכנס לאשפוז במצב של רזון קיצוני ולבסוף נפטר מדלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי התינוק שמעון סלים מבית עולים שער העלייה נפטר בבית החולים רמב"ם ביום 3/12/50 בהיותו בן 11 חודשים. סיבת המוות צוינה כדלקת ריאות.

4. בידי הוועדה אף פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוק סלים שמעון מבית עולים שער העלייה נפטר בבית החולים הממשלתי ביום 3/12/50 בהיותו בן 11 חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנה עולה כי התינוק סלים שמעון נקבר ביום 5/12/50, בהיותו בן 11 חודשים, בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק סלים בן יונה ורוחמה (רוחמה) שמעון נפטר ביום 3/12/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן 11 חודשים וזאת כחודש לאחר העלייה.

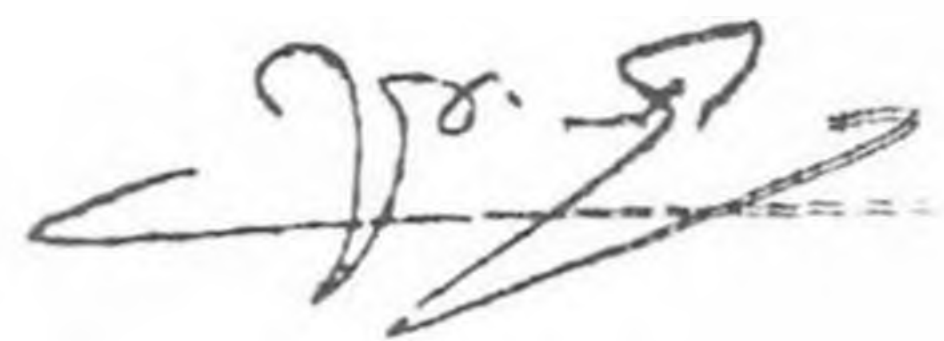
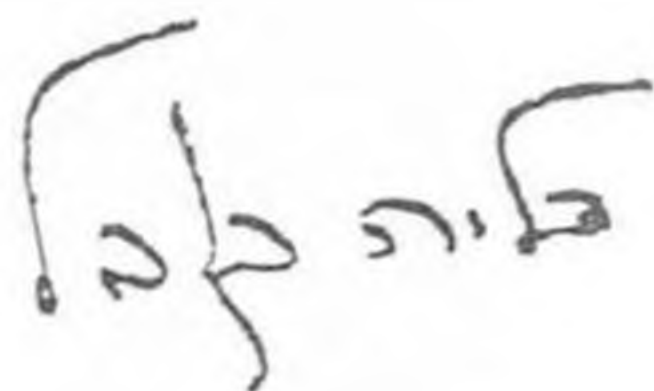
סלים נקבר ביום 5/12/50 בבית העלמין מחנה דוד בחיפה בחלקת התינוקות.

על אף ההבדל הקטן בציון גילו של סלים בסיכום המחלה, הרי שעל פי כל הפרטים האחרים המופיעים במסמך זה, כגון: מקום מגוריו ותאריך אשפוזו ופטירתו, אין ספק שמדובר בבנם של יונה ורוחמה שמעון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סלים 04515534.

הנדון: שושנה בת עמרן ובניה (בתיא) פרחי
תיק מספר 19/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה פרחי אחותה של התינוקת, נולדה שושנה במהלך שנת 1949 כשהמשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

עם לידתה הועברה שושנה עם אמה לבית היולדות ברנדייס בחדרה. כשחזרה האם מבית החולים הועברה בתה לבית התינוקות שבמחנה. האם היניקה אותה יום יום בבית התינוקות.

כעבור זמן מה כשהגיעה האם לבית התינוקות נמסר לה שושנה נפטרה.

עדות זו נמסרה גם לוועדות קודמות.

המשפחה העלתה שאלות לגבי דו"ח ועדת בהלול-מינקובסקי:

לדבריהם התינוקת המוזכרת בדו"ח ועדת בהלול-מינקובסקי היא ילידת תימן בעלת שם דומה, אך לא מדובר בבתם.

בנוסף העירו שבעין שמר לא היה מצוי בית קברות כך שלא ייתכן שבתם נקברה במקום.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה אישור עלייה של הסוכנות היהודית, לפיו עמרם, אברהם ובניה פרחי ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 17/10/49.

כן צוין באישור העלייה מספר תעודת עולה 51304.

2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום מבית החולים ברנדייס המופנה אל השרות הרפואי לעולה, ובו רשימה של לידות של משפחות תימניות מחודש פברואר 1952, לפיו אמה של שושנה - בניה אברהם עמרם אושפזה בבית החולים ביום 2/2/50 עד יום 8/2/50.

3. בידי הוועדה יומן פטירות מעין שמר, ממנו עולה כי שושנה בת עמרם אברהם פרחי, מס' תעודת עולה 51304, נפטרה ביום 6/3/50 בעין שמר בהיותה בת חודש.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוקת שושנה בת עמרן ובניה (בתיה) פרחי נפטרה בעין שמר ביום 6/3/50, בהיותה בת חודש.

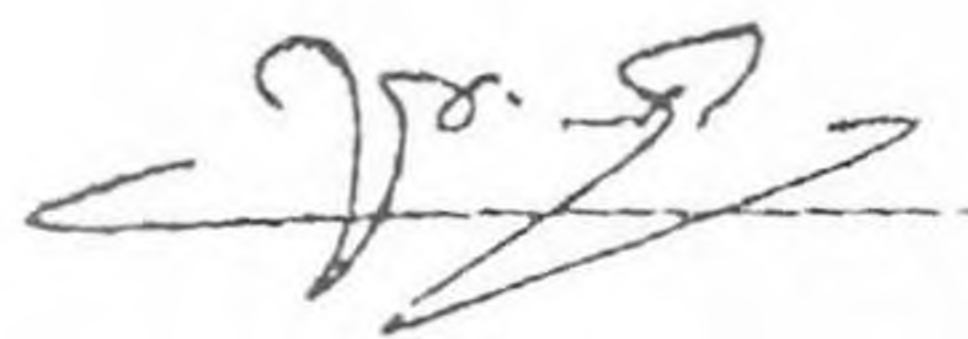
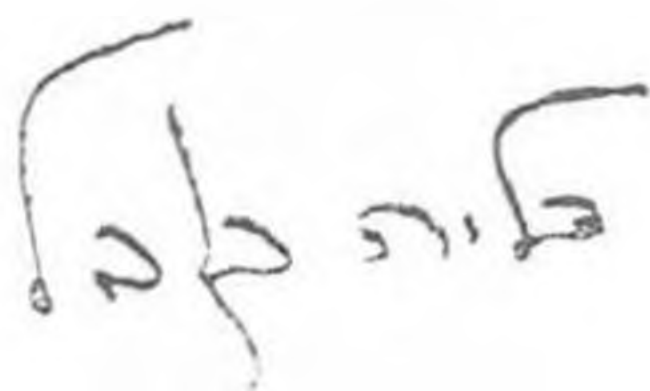
לגבי טענת המשפחה שלא מדובר בבתם, הרי שמספר תעודת העולה המופיע באישור העלייה זהה למספר המצוין ביומן הפטירות של עין שמר, כך שהזיהוי הוא ודאי.

באשר למקום הקבורה של שושנה התברר כי הסוכנות היהודית רכשה חלקת קרקע בצמוד לבית העלמין של כרכור ובו נערכו קבורות של תושבי מחנה עין שמר. לחלקה זו מתייחסים כאל בית הקברות של מחנה עין שמר דבר זה ידוע לוועדה גם ממקרים אחרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שושנה.
מספר ת.ז. של האב עמרם פרחי 4153755.
מספר ת.ז. של האם בתיה פרחי 4153756.

הנדון: ציונה בת שלום וטורקיה משרקי
תיק מספר 20/96

פרטי התלונה:

בעדותה של הגב' נעמי גמליאל, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה עם ציונה מתימן ושוכנה במחנה עין שמר א'.

חודש לאחר מכן כשאמה הגיעה לבקרה בבית התינוקות נמסר לה כי ציונה, שהיתה כבת 11 חודשים, חלתה והאם ראתה כי לבתה תחבושת ברגלה. למחרת כשהגיעה האם למקום ראתה שלוקחים את ציונה בטנדר לבית החולים רמב"ם.

יומיים לאחר מכן הודיעו ברמקול המחנה כי ציונה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מבית התינוקות עין שמר ב' מיום 14/1/50 לבית החולים הממשלתי בחיפה, ממנה עולה כי "ציונה סלם אהרון משרגו" בת חמישה חודשים עלתה ארצה ביום 13/12/49. כמו כן צוין כי סבלה מדיסטרופיה, הקאות והפסד משקל.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי רמב"ם חיפה (מספר 530/50), ממנו עולה כי "ציונה סלם אהרון משרגי" מעין שמר ב' התקבלה לאשפוז ביום 14/1/50 בהיותה בת חמישה חודשים. כן צוין כי נשלחה בגלל הקאות, דיסטרופיה והפסד משקל. כמו כן סבלה ציונה מכבד מוגדל ושילשלה חזק מאוד והיא "נפטרה בבוקר יום 24/1/50".

בנוסף צוין בגיליון החולה כי גופתה נותחה, ותוצאות הבדיקה מפורטות בגליון על ידי הרופא.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים רמב"ם ובו רישום המתייחס לכרטיס חולה מספר 530/50, ממנו עולה כי "ציונה סלם אהרון משרגו" מעין שמר ב' אושפזה מיום 14/1/50 עד ליום 24/1/50 שבו נפטרה. כן צוין כי "רישום 723/50 מוכיח על פטירה".

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "משרגו סלם אהרון ציונה" מבית העולים עין שמר א' נפטרה ביום 24/1/50 בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 85/50), ממנו עולה כי "סלם אהרון מושרגו ציונה" מבית העולים עין שמר א' נפטרה ביום ו' בשבט תש"י, 24/1/50, בבית החולים בחיפה בהיותה בת חמישה חודשים.

6. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "ציונה אהרון מדראדו" מבית העולים עין שמר א' נפטרה ביום ו' בשבט, 24/1/50, בהיותה בת חמישה חודשים והובאה לקבורה בו ביום בחלקת התינוקות של מחנה דוד. כן צוין מספר רישיון הקבורה הממשלתי 85/50.

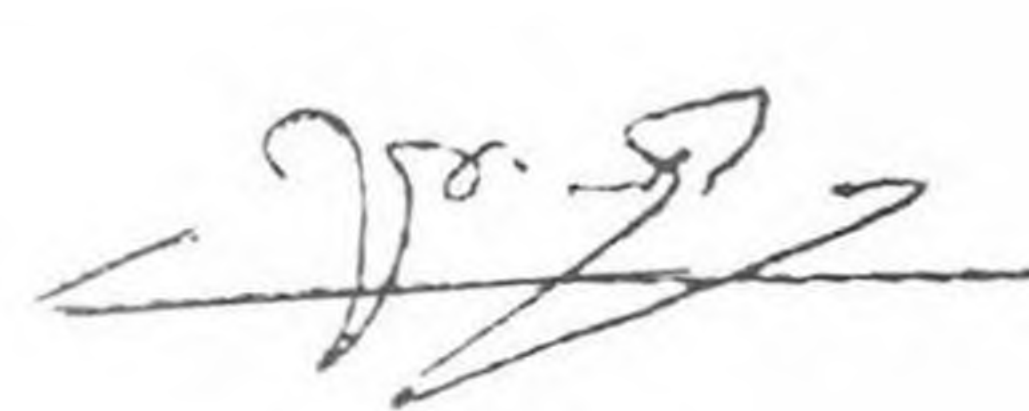
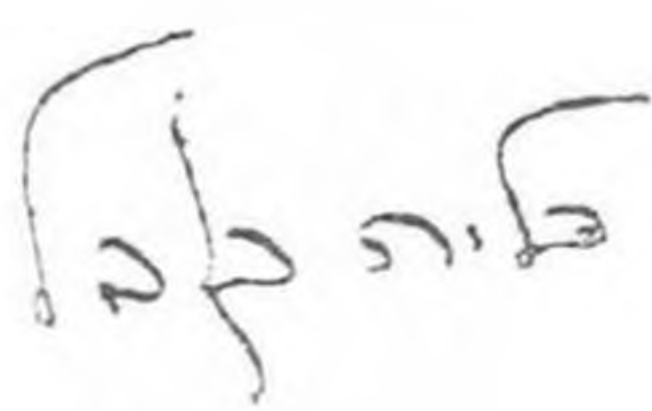
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת שלום וטורקיה משרקי נפטרה ביום 24/1/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותה כבת חמישה חודשים וזאת כשישה שבועות לאחר עליית המשפחה לארץ.

ציונה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד בחיפה בחלקת התינוקות.

על אף השיבוש בשם משפחתה, הרי שעל פי הצלבה עם שם אביה, מקום מגוריה תאריך פטירתה ומספר הרישיון הממשלתי הזהה למספר הסידורי הרשום בפנקס הפטירות של משרד הבריאות, אין ספק שמדובר בציונה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ציונה 4196903.

הנדון: משה בן שלום ותורכיה משרקי
תיק מספר 21/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של נעמי גמליאל, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן. ביום 16/12/51 ילדה האם בן בארץ. בחודש יוני שלאחר מכן הצטנן משה, ורופא שהגיע לביתם קבע שמשה סובל מדלקת ריאות והפנה אותו לבית החולים דג'אני.

במשך שבועיים ביקרו אותו הוריו בבית החולים. באחד הימים כשהגיע האב לבקר את משה נמסר לו כי משה חלה וכי הוא אינו יכול להכנס ולבקר. האב ראה אותו מבעד לחלון, אך הוא אינו בטוח כי היה מדובר בבנו.

למחרת היום קיבלה המשפחה מברק בו נכתב כי משה נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לדבריה צו גיוס על שמו של משה. כן קיבלה מסמך ממוסד הפנים, לפיו משה משרקי נולד ביום י"ד בכסלו תשי"ב 16/12/51 ובנוסף קיבלו מסמך של משרד הפנים מיום 20/9/95 לפיו משה נפטר ביום 00/12/64.

בשלב מאוחר יותר קבלה המשפחה על כך שהקבר המיוחס למשה נפתח על ידה ולא נמצא בתוכו כל ממצא.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים צהלון יפו (דג'אני), לפיו "משה משלגי" אושפז ביום 24/4/52 בהיותו בן ארבעה חודשים. כן צוין כי "נולד במשקל 3,000 גרם... נושם בקושי... הכחיל בהיותו שלושה שבועות במחלקה החל להקיא מאוד ולשלשל. ירד מאוד ממשקלו למרות האינפוזיות והטיפול לא עלה בידנו להוציאו ממצבו הקשה, התינוק עבר לאט לאט לאטרופיה גמורה ונפטר ביום 1/6/52".
 2. בידי הוועדה תעודת שהייה בבית החולים מיום 10/12/54 בבית החולים צהלון יפו, ממנה עולה כי משה בן שלום משרקי אושפז בבית החולים מיום 24/4/52 עד ליום 1/6/52 יום בו נפטר.
 3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו משה בן שלום משרקי מרמת יצחק שכ' עמידר 146/5 נפטר ביום ט' בסיון תשי"ב 2/6/52 בבית החולים ליולדות וילדים יפו, בהיותו בן חמישה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות ורעלת. גם במשבצת זו צוין דבר היותו מונגולואיד.
4. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו משה משרקי מרמת יצחק שכונת עמידר 146/5 נפטר בבית החולים דג'אני, בהיותו בן חמישה חודשים והובא לקבורה ביום י' בסיון תשי"ב בבית העלמין קריית שאול חלקת ילדים, אזור ג' 1, שורה 10, קבר מספר 1.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי משה בן שלום ותורכיה משרקי נפטר מדלקת ריאות ורעלת וקשיי נשימה ביום 1/6/52 בבית החולים צהלון (דג'אני), בהיותו כבן ארבעה חודשים.

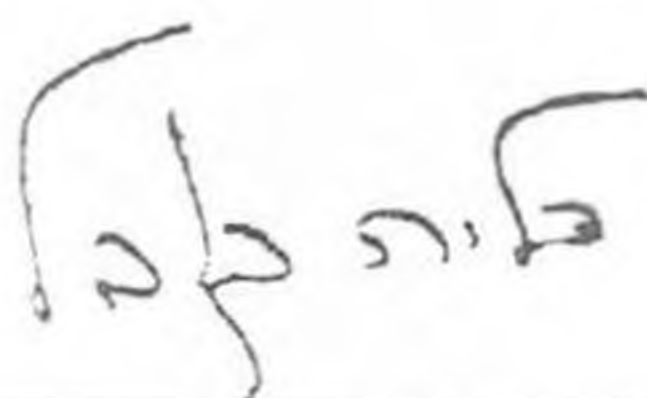
משה הובא לקבורה ביום י' בסיוון תשי"ב בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור ג' 1, שורה 10, קבר מספר 1.

לעניין פתיחת הקבר, נעשתה שלא על דעת הוועדה ושלא ביזמתה ובדו"ח כלולה התייחסות הן לנושא פתיחת הקברים, והן לנושא רישומי משרד הפנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. משה משרקי 1-05060154.

הנדון: יוסף בן יחיא וזהרה זיאן
תיק מספר 24/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יונתן דיין (זיאן), אחיו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מתימן בפברואר 1950 יחד עם יוסף, ושוכנה במחנה עין שמר.

בשל החורף הקשה הוכנסו התינוקות וביניהם יוסף לבית התינוקות שבמקום. במשך שלושה שבועות הלכה האם שלוש פעמים ביום להיניק את יוסף.

בהיותו בן חמישה חודשים הגיעו האם ובתה לבקרו וראו שיוסף נלקח בג'יפ. האם ביררה בבית התינוקות לאן נלקח יוסף ולא קיבלה כל מענה. לאחר בירור נוסף עם מנהל המחנה נמסר לה שכנה הועבר לבית החולים באר יעקב. האב נסע לבית החולים, אך לא קיבל כל תשובה לגבי גורל בנו.

עדות נמסרה לוועדת שלגי אשר לא הגיעה לממצאים המאפשרים לקבוע דבר באשר לגורלו של יוסף.

ממצאי החקירה:

1. הועדה איתרה שאלון רישום לעולה (מס' 201920), ממנו עולה כי אביו של התינוק "יחיא יחיא זיאן" עלה ארצה ביום 14/2/50.

2. בידי הוועדה תעודת עולה מס' 6462 שמסרה המשפחה, לפיה יחיא יחיא וזהרה זאיין וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 14/2/50. כן צוין בתעודת העולה כי יוסף היה בן חמישה חודשים בהגיעו ארצה וכי נפטר ביום 8/3/50.

3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום מבית החולים באר יעקב המופנה אל משרד הבריאות, ובו רשימה של אשפוז חולים מעולי תימן מחודש מרס 1950, לפיה יוסף יחיא יחיא גאון (כך במקור) אושפז במשך שמונה ימים בבית החולים.

4. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות (כך במקור) של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי גופתו של יוסף יחיה יחיה מבאר יעקב נותחה ביום י"ט באדר תש"י, 8/3/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן יחיא וזהרה זיאן נפטר בבית החולים אסף הרופא, כשלושה שבועות לאחר עלייתו ארצה.

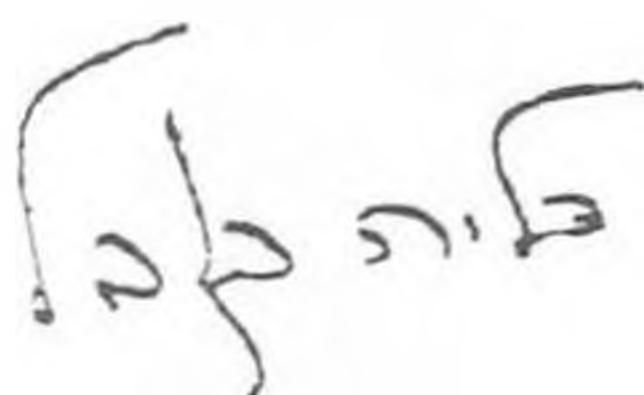
ברשימה המודפסת המופיעה בחשבון לתשלום של בית החולים שובש שם המשפחה מזיאן לגאון אך אין ספק שמדובר בתינוק יוסף בן יחיא וזהרה זיאן.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף זיאן 7-201925-4.

הנדון: בן-ציון בן חיים ורחל כותה (קוטא)
תיק מספר 25/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל קוטא, אם התינוק, עלו היא ובנה בן-ציון ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנו במחנה העולים עתלית. שבועיים לאחר מכן הצטרף האב אל המשפחה.

כשהיה בן-ציון בן חודשיים וחצי חלה והועבר לבית החולים רמב"ם. האם באה לבקרו בבית החולים ומקץ עשרה ימים הוחזר בן-ציון למחנה.

מספר ימים לאחר מכן שוב חלה בן-ציון ונלקח למרפאה. אחות המרפאה אמרה לאם שיש להעבירו לבית החולים ובן-ציון הועבר לבית החולים רמב"ם חיפה על ידי נהג אמבולנס. האם נשארה במחנה וכעבור שלוש שעות לערך חזר הנהג ומסר לאם כי בן-ציון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קיבלה מסמך ממשרד הפנים לפיו בן-ציון חדל להיות תושב המדינה בחודש יולי 1963.

המשפחה העסיקה חוקר פרטי ומבירור שערך, לדבריהם, בן-ציון הועבר לחו"ל ומתגורר כיום תחת שם אחר בארצות הברית.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה צילום מתעודת העולה שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "רחל נחום יחיא (כותה)" עלתה ארצה ביום 10/2/49 יחד עם ציון בן השבועיים וכי נפטר.

בדף נלווה לתעודת העולה צוין כי האב "חיים חסן כותה" עלה ארצה ביום 8/3/49.

יש לציין כי לפי רישום בתעודה זו שמו המלא של התינוק הוא "ציון בן חיים חסן ורחל כותה".

2. הוועדה איתרה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "ציון חיים חסן" מבית העולים עתלית אושפז ביום 7/3/49 באכחנה של דלקת מעיים ותת תזונה ושוחרר מבית החולים ביום 18/3/49, בהיותו בן חמישה שבועות.

3. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "ציון חסן" בן חודשיים וחצי התקבל פעם נוספת לבית החולים באכחנה של דלקת ריאות במצב תזונתי ירוד מאוד, מצב כללי קשה ביותר ואחרי שעת שהיה בבית החולים נפטר.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "חסן ציון חיים" מבית העולים עתלית נפטר ביום 27/3/49, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 279/49), ממנו עולה כי "חסן ציון חיים" מבית העולים עתלית נפטר ביום 27/3/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: תת תזונה ופגיעה בריאות.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "חסן ציון חיים" "עולה חדש מבית העולים עתלית" הובא לקבורה ביום כ"ט באדר תש"ט 30/3/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 279/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן-ציון בן חיים ורחל כותה (קוטא) נפטר כתוצאה מתת תזונה ופגיעה בריאות ביום 27/3/49 בבית החולים רמב"ם חיפה בהיותו כבן חודשיים.

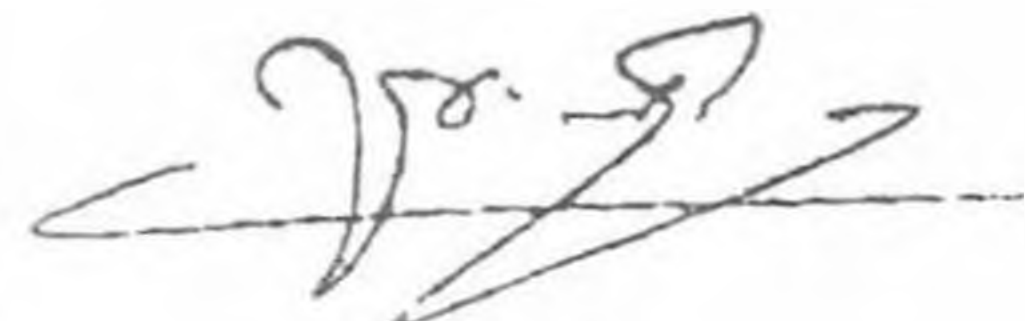
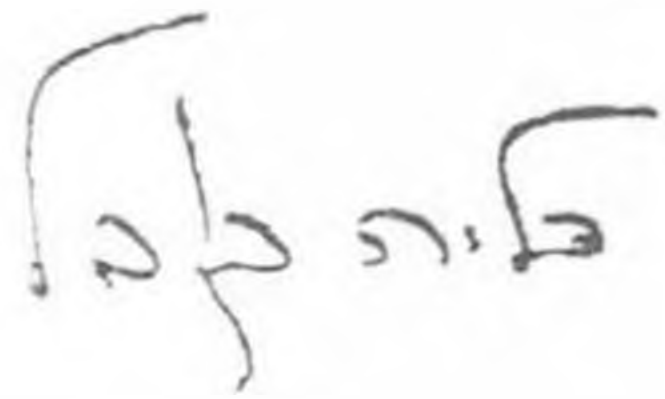
בן-ציון הובא לקבורה ביום 30/3/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת הילדים.

המשפחה ביררה בבית החולים רמב"ם מסמכים לגבי בן ציון אך לא נמצא רישום בשם זה. מתברר כי החיפוש נערך לפי השם "בן ציון כותה" בעוד שהתינוק נכנס לבית החולים תחת השם "ציון חסן".

בדו"ח הוועדה כלולה התייחסות לרישומי משרד הפנים.

לאור מסקנות הוועדה אין מקום להתייחס לנושא החוקר הפרטי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של בן-ציון 010724771.

הנדון: אלי בן שלמה (סולימן) ומזל חג'בי
תיק מספר 26/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת מזל חג'בי אמו של התינוק, נולד אלי בבית המשפחה ברחובות בשנת 1953.

בהיותו בן תשעה חודשים לא חש אלי בטוב והועבר לבית החולים קפלן ברחובות.

לאחר מספר ימים נאמר למשפחה כי אלי הועבר לבית החולים בלינסון בפתח תקווה. בבואם למקום ראו את אלי, אך התבקשו להשאירו שם למשך השבת.

בבואם ביום ראשון נאמר להם שאלי נפטר בלילה מחנק ונקבר.

המשפחה לא ראתה את גופתו ולא נמסר לה מקום קבורתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד התושבים של משרד הפנים (מס' 241605), לפיו התינוק אליהו בן סלומון ומזל חג'בי נולד ביום 27/3/54.
2. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות ברחובות ובו רישום, לפיו התינוק אליהו בן סולימן ומזל חג'בי נולד ביום 27/3/54.
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית מכית החולים בלינסון, לפיה אלי בן שלמה חג'בי אושפז בבית החולים ביום 11/7/54 היינו בהיותו כבן שלושה וחצי חודשים.
- בהודעת הפטירה מצוין כי אלי נפטר ביום 3/9/54 בשעה 6:00 כתוצאה מטיפוס ודלקת ריאות.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה ובו רישום, לפיו אלי בן שלמה חג'בי נפטר בבית החולים בלינסון בפתח תקווה ביום 3/9/54.
5. הוועדה איתרה דף מיומן קבורה של בית העלמין סגולה (מס' 102 סעיף 497), לפיו אלי בן שלמה חג'בי מרחובות נקבר ביום 6/9/54 בהיותו בן שלושה חודשים.
- יצוין כי אף על פי שגילו אינו מדויק בהיותו כבן חמישה חודשים ביום פטירתו, הרי שמדובר באלי.
- ביומן אף נרשם כי אלי נקבר בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מספר 19.

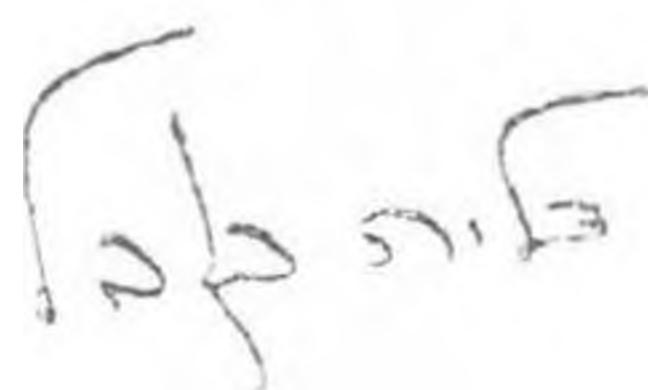
מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק אלי בן שלמה (סולימן) ומזל חג'בי נפטר ביום 3/9/54 בבית החולים בלינסון בפתח תקווה בהיותו כבן חמישה חודשים.

אלי נקבר ביום 6/9/54 בבית העלמין סגולה בפתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מס' 19.

על אף השיבוש הקל בגילו של אלי ביומן הקבורה, הרי שעל פי שאר הנתונים, כגון: שמו ומקום מגוריו, אין ספק שמדובר באלי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אלי 052416054.

הנדון: פנחס בן ישעיה (יעיש) ורומיה נהרי
תיק מספר 27/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר גמליאל נהרי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם פנחס בן השנה וחצי ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר העלייה הועבר פנחס לבית הילדים שבמחנה. בשנת 1950 בעת ביקור שערכה בבית הילדים קבעה אחות כי פנחס סובל מחום גבוה ויש להעבירו לבית החולים תל השומר.

פנחס הועבר לבית החולים תל השומר. כשבאו ההורים לבקרו "הסתיר" מהם הצוות הרפואי שבמקום, מידע לגבי מצבו הרפואי של פנחס והותר להם לראותו רק מבעד לחלון. באחד הביקורים כאשר זיהה פנחס את הוריו מבעד לחלון, ניגשה אחות וסטרה לו על פניו. שבוע לאחר אותו ביקור הודיעו למשפחה במחנה כי פנחס נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה את פטירתו של פנחס אך לא איתרה את מקום קבורתו.

המשפחה קיבלה לדבריה צו גיוס ואישור קבלת ערכת מגן על שמו של פנחס.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "פנחס יעיש אהרון" מעין שמר א' אושפז בבית החולים מיום 5/2/50 עד ליום 26/2/50, יום בו נפטר.

2. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "פנחס יעיש אהרון" מעין שמר א' התקבל לבית החולים ביום 5/2/50 "הגיע במצב ירוד עם טחול מוגדל" ולמרות הניסיון לייצב את מצבו נפטר ביום 26/2/50, בהיותו בן שנתיים.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "פנחס יעיש אהרון" מעין שמר א' נפטר ביום ט' באדר תש"י 26/2/50 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: דום לב.

4. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחה שלאחר המוות מספר 24/50 של המכון הפתולוגי תל השומר, ממנו עולה כי בגופתו של "יעיש פנחס (בן שנתיים)" אובחנה רככת, צהבת ואנמיה.

5. הוועדה איתרה פנקס קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "ילד פנחס יעיש אהרון" נפטר בהיותו בן שלוש שנים והובא לקבורה ביום ג' י"א באדר 28/2/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי פנחס בן ישעיה (יעיש) ורומיה נהרי נפטר כתוצאה מצהבת, אנמיה ורככת ביום 26/2/50 בבית החולים תל השומר, בהיותו כבן שנתיים.

פנחס הובא לקבורה ביום 28/2/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה.

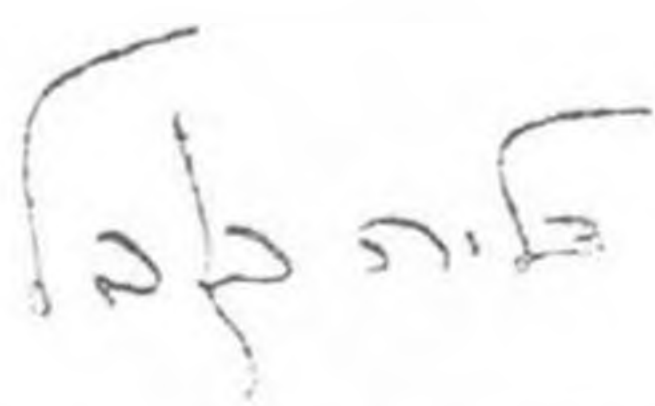
הוועדה רואה את גיליון המחלה של בית החולים תל השומר כקובע לגבי גילו של פנחס.

אין ספק בזיהויו של פנחס.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של פנחס נהרי 04200416.

הנדון: דינה בת יצחק צ'ווה
תיק מספר 28/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה צ'ווה אחיה של התינוקת, נולדה דינה בטבריה ביום 29/11/51.

דינה סבלה משילשולים ובהיותה בת שמונה חודשים הועברה ממעברת ראש פינה, לבית החולים פוריה שבטבריה.

לאחר שבועיים מיום אשפוזו בבית החולים פוריה, נמסר למשפחה כי דינה נפטרה ונקברה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון חולה (מס' 125/52), לפיו התינוקת דינה צווה ממעברת ראש פינה אושפזה ביום 1/8/52 בבית החולים הממשלתי שבטבריה, בהיותה בת שמונה חודשים, ונפטרה ביום 3/8/52.

2. בפנקס הפטירות של משרד הבריאות בטבריה שאותר על ידי הוועדה, נכתב כי דינה בת יצחק צווה מראש פינה נפטרה בבית החולים הממשלתי בטבריה בהיותה בת שנה, ביום 3/8/52 כתוצאה מרעלת, התייבשות, דלקת מעיים ודלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה מבית העלמין בטבריה לפיו, התינוקת דינה בת יצחק צווה ממעברת ראש פינה נקברה בהיותה בת תשעה חודשים ביום 4/8/52 בבית העלמין שבטבריה.

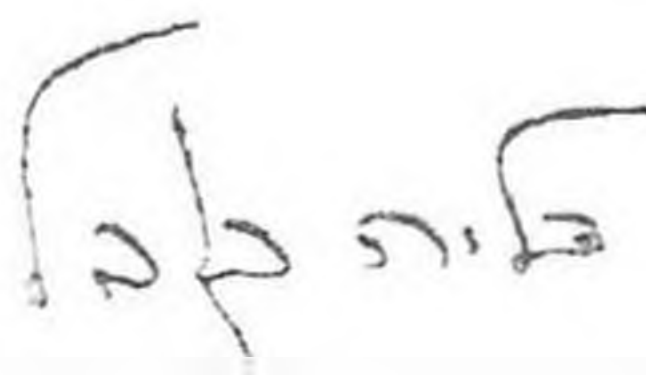
מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי דינה בת יצחק צ'ווה נפטרה ביום 3/8/52, ונקברה ביום 4/8/52 בבית העלמין שבטבריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דינה 05018909.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלום ויונה מאושר
תיק מספר 31/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסר מר יהודה מאושר, אחיו של התינוק, נולד אחיו בשנת 1949 במחנה ראש העין.

עם לידתו הועבר התינוק לבית התינוקות. כשהוריו ביקשו לראות את הילד ביום ברית המילה נאמר להם לשוב כעבור שתיים. שתיים לאחר מכן נמסר להם שבנם נפטר.

טענת המשפחה לגבי ממצאי ועדת שלגי, בפניה התלוננו: בתעודת פטירה נרשם שבנם נפטר בהיותו בן חמישה ימים, בעוד שבנם היה בן שמונה ימים.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין מס' כרטיס 1369, ממנו עולה כי "סלם משה וחממה עושר" (כך במקור) ובתם עלו ארצה ביום 31/10/49.
 2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של מחנה ראש העין מס' כרטיס 1369, לפיו התינוק סאלם מוסא נפטר ביום 30/12/49 בבית החולים במחנה, בהיותו בן חמישה ימים.
 3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "בן סאלם מוסא" ממעברת ראש העין, נפטר ביום י' טבת תש"י, בהיותו בן חמישה ימים.
- סיבת המוות: דימום תוך מוחי.
4. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "בן סאלם מוסא" מראש העין נפטר כתוצאה מדימום תוך מוחי, בהיותו בן חמישה ימים ונקבר בפתח תקווה.
 5. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "נפל בן סאלם מוסא" ממעברת ראש העין נקבר ביום ו' 30/12/49 בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מס' 3.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של שלום ויונה מאושר (ללא שם פרטי) נפטר ביום 30/12/49 במחנה ראש העין.

התינוק נקבר באותו יום, היינו 30/12/49, בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מס' 3.

ביומן הכניסה למחנה נרשם שם אמו כחממה ולא כיונה, מדובר בשמות זהים.

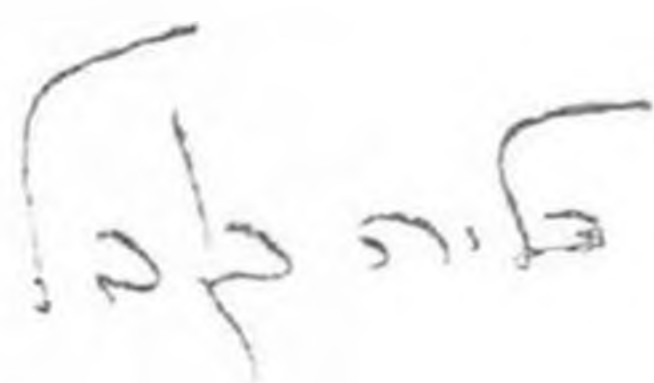
היות וההורים עדיין לא הספיקו לתת לבנם שם פרטי, הרי שכרוב המסמכים נרשם התינוק כבנו של סאלם מוסא, האב.

על אף שאין הכרעה ברורה לגבי הטענה באשר לגילו של בנם, הרי שהזיהוי הינו ודאי ונעשה בהצלחה עם מספר הכרטיס 1369.

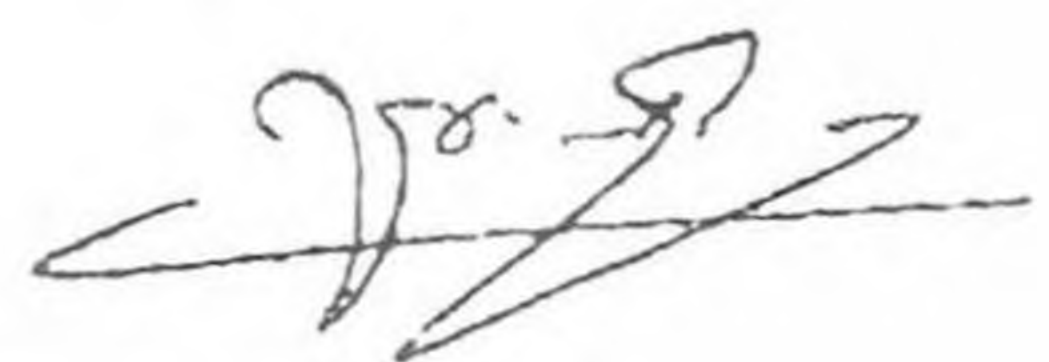
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, (אלוף במיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (בדימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלום מאושר 041587908.

הנדון: יוסף בן שלום (סלם) ומלכה תם
תיק מספר 32/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מלכה תם, אם התינוק, היא עלתה מתימן ונישאה בארץ ביום 4/12/52. המשפחה התגוררה במושב בית עריף ומשם עברה לרחובות.

בחודש ספטמבר 1953 כשהאם בחודש השביעי להיריונה - ילדה בן בביתה. בנה נולד פג במשקל קילו שש מאות ומיד לאחר הלידה נלקח באמבולנס למוסד ויצ"ו תל אביב, שם אושפז בפגיה. ההורים באו לבקר את התינוק, יוסי, במשך ארבעה חודשים.

בתום תקופה זו מסר להם רופא כי יוסף (יוסי) עלה במשקל וכי בקרוב ישוחרר מבית החולים. יומיים לאחר מכן כשהגיעו ההורים לקחתו הביתה נאמר להם כי יוסף נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו יוסף תם מבית עריף ב', נולד ביום 1/9/53 ונפטר ביום 13/11/53 במוסד אם וילד בתל אביב.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו יוסף תם נפטר בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה ביום ו' בכסלו תשי"ד 13/11/53 בחלקה ג', שורה 5, קבר מספר 32.

מסקנות הוועדה:

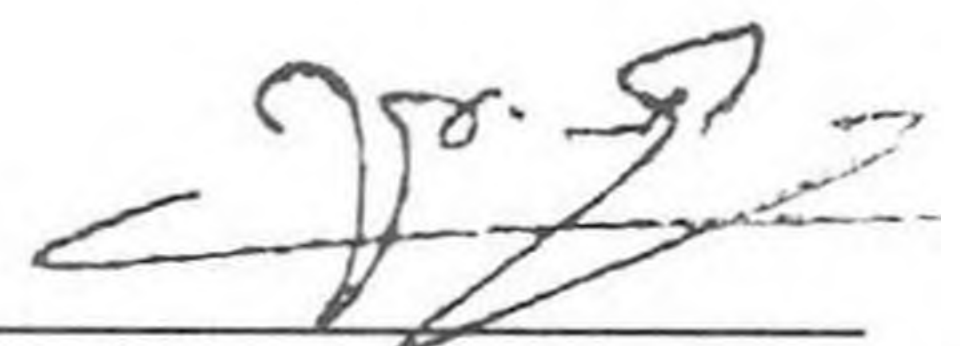
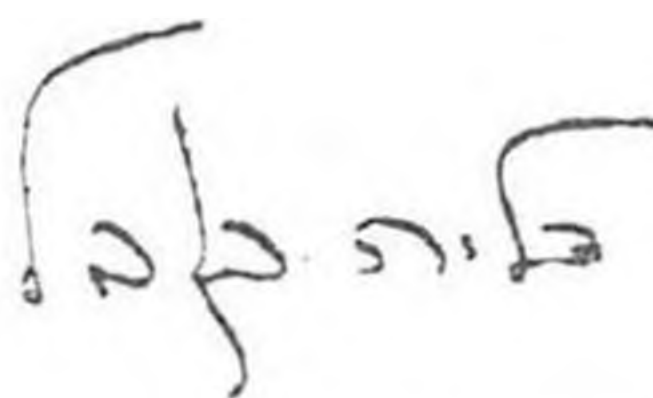
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן שלום (סלם) ומלכה תם, נפטר מדלקת ריאות ביום 13/11/53 במוסד ויצ"ו אם וילד בתל אביב, בהיותו בן חודשיים.

יוסף הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול בחלקה ג', שורה 5, קבר מספר 32.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יוסף תם.
מספר ת.ז. של האב שלום (סלם) תם 04145599/9.
מספר ת.ז. של האם מלכה תם 030609432.

הנדון: דוד בן יצחק ואסתר בנאיש
תיק מספר 33/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה בנאיש, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בשנת 1948 יחד עם דוד בן השנתיים. המשפחה שוכנה תחילה במעברת ברנדייס שבחדרה ולאחר מכן עברה להתגורר במושב ווילהלמה-רנתיא שבין פתח תקווה ליהוד.

ימים מספר לאחר הגיעם ארצה, חלה דוד בקלקול קיבה ונשלח עם אביו לבית החולים "זמנהוף" בתל אביב. דוד אושפז ולמחרת היום כששב אביו למקום נמסר לו כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בשנת 1964 קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמו של דוד.

ממצאי החקירה:

1. על פי רישומי משרד הפנים דוד בנאיש נולד במהלך שנת 1948 ועלה ארצה עם משפחתו ביום 15/1/49.

2. הוועדה איתרה רישום בפנקס פטירות, לפיו "דוד בנאיש ממושב רנתיא ע"י יהודיה", נפטר ביום 28/9/49 בתל אביב, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: דלקת מעיים ותת תזונה.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו בנאיש דוד "ממושב רנתיא ע"י יהודיה", נפטר בהיותו בן שנה כתוצאה מדלקת מעיים והובא לקבורה בתל אביב ביום 28/9/49.

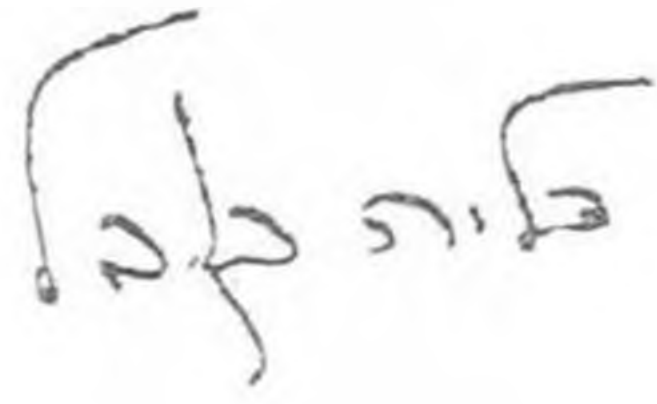
4. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "דוד בן יצחק בנאיש" יליד מרוקו המתגורר במושב רנתיא (יהודיה), נפטר מדלקת מעיים והובא לקבורה ביום 28/9/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 4, קבר מספר 33.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן יצחק ואסתר בנאיש, נפטר כתוצאה מדלקת מעיים ותת תזונה ביום 28/9/49, בהיותו בן שנה.

דוד הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 4, קבר מספר 33.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דוד בנאיש 010795300.

הנדון: שמואל בן משה ורבקה דפדי
תיק מספר 35/96

פרטי התלונה:

מעדות בכתב שמסר אילן דפדי, אחי התינוק, עולה כי האם עלתה ארצה עם שני בנים - אשר בן השלוש ושמואל התינוק. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, סבל שמואל משילשולים ונשלח לבית חולים לא ידוע. במחנה התקבלה הודעה על פטירתו של שמואל אלא שהאם לא שהתה באותו זמן במחנה, אליו שבה כעבור יום יומיים.

האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

כן ציין מר אילן דפדי, אחי התינוק, כי לסבא קראו סעדיה ושם אבי סבו עובדיה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

למשפחה מספר שאלות:

1. בתעודת פטירה של משרד הפנים מיום 29/5/95 שמסרה המשפחה, נרשם שם המשפחה סעיד ואילו בתמצית רישום של משרד הפנים נרשם שם המשפחה עואד. לכן, לטענת המשפחה, שימוש בשני שמות משפחה שונים לאותו אדם ועל ידי אותו גוף רשמי, מצריך בירור שמא אין המדובר באותו אדם.
2. על פי תמצית הרישום של משרד הפנים, נולד שמואל ביום 6/4/48, לעומת זאת בידי המשפחה העתק מאושר מיומן לידות שבעדן, לפיו נולד שמואל ביום 19/7/48.
3. בתמצית רישום של משרד הפנים מיום 14/11/95, שמואל הנושא ת.ז. מספר 0-1027381-1, עזב את הארץ ביום 00/07/63. לא ברור למשפחה למה הכוונה 'עזב את הארץ' לאור הקביעה שבתעודת הפטירה הנזכרת בסעיף 1 לעיל, נפטר במהלך שנת 1949.
4. בתעודת הפטירה שקיבלה המשפחה חסרים פרטים מהותיים כמו: מספר תעודת זהות, שם אב ותאריך לידה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן ילודה מהעיר עדן שמסרה המשפחה, לפיו שמואל בן משה ורבקה דפדי נולד ביום 19/7/48.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה מקורי לארץ שנערך בנמל התעופה לוד, לפיו האם: "עווד רבקה" הגיעה ארצה ביום 14/2/49 עם שני ילדיה אשר בן "4" ושמואל בן "1".
3. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים מיום 6/4/49, לפיו "שמואל בן משה ורבקה עואד" נושא תעודת זהות מספר 27381, עלה ארצה ביום 17/2/49 כהיותו בן שבעה חודשים והתגורר עם משפחתו בעתלית.
- בתחתית הטופס ישנה חתימה של אביו של שמואל שנרשם כ"משה סעיד" ת"ז מספר 27378. יש לציין כי המסמך הנ"ל הוצא בחודש אפריל 1949.

4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים רוטשילד בחיפה, לפיו "שמואל משה" אושפז ביום "15/2" עד ליום "18/2", בהיותו בן שבעה חודשים.
5. בידי הוועדה כרטיס אשפוז בבית החולים רוטשילד בחיפה, ממנו עולה כי "שמואל משה" נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 18/2/49, בהיותו בן שבעה חודשים.
6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו "שמואל סעיד" ממחנה העולים עתלית, נפטר בהיותו בן שבעה חודשים והובא לקבורה ביום כ"ד בשבט תש"ט 23/2/49 בבית העלמין מחנה דוד.
7. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד ובו רישום המתייחס לרישיון קבורה ממשלתי מספר 166/49, לפיו "סעיד שמואל" נפטר בהיותו בן שבעה חודשים והובא לקבורה ביום כ"ד בשבט תש"ט 23/2/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמואל בן משה ורבקה דפדי, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 18/2/49 בבית החולים רוטשילד בחיפה, בהיותו בן שבעה חודשים וזאת כחמישה ימים לאחר עלייתו ארצה.

שמואל הובא לקבורה ביום 23/2/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

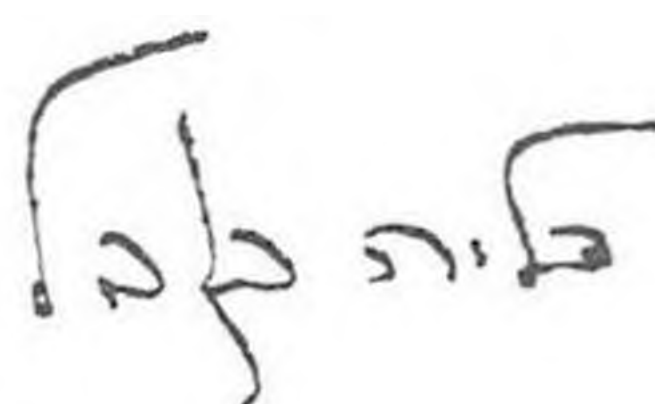
הוועדה מסתמכת על יומן הכניסה המקורי שנערך בנמל התעופה לוד, לפיו המשפחה עלתה ארצה ביום 14/2/49.

על אף ששמואל נרשם בשם משפחה סעיד, הרי שאין ספק בזיהויו, כיוון שבמרשם התושבים האב חתום בשם "משה סעיד".

באשר לטענות המשפחה:

1. על אף שבתעודת הפטירה ובדף מרשם התושבים נרשמו שני שמות שונים, אין ספק בזיהויו של שמואל וזאת בהצלבה עם הרשום במכתבו של מר אילן דפדי אחיו של שמואל, שכתב כי: "שמו של סבי הינו סעדיה ושמו של אבי סבי הינו עובדיה ומכאן אולי השמות סעיד ועוואד בהתאמה".
2. הוועדה מסתמכת על יומן היילודה המקורי שהוצא בעיר עדן לגבי קביעת מועד לידתו של שמואל.
3. באשר לרישומי משרד הפנים, התיחסות מקיפה תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.
4. לגבי תעודות פטירה של משרד הפנים, הרי שהן שחזור של תמצית רישום מהרישום המקורי של פנקס הפטירות שנוהל על ידי משרד הבריאות. תעודות אלו, הוצאו על פי הצורך על ידי פקיד הרישום, שעל פי שיקול דעתו יכול להוסיף או שאינו מוסיף מספר זהות לתעודה וכן יכול אף להשמיט פרטים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמואל דפדי 01027381-1.

הנדון: משה בן עמרם ומזל רדא
תיק מספר 36/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל כוכבי (רדא), אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בפברואר 1949 יחד עם שני ילדיה, ביניהם משה בן החודשיים. המשפחה שוכנה במחנה העולים עתלית.

שלושה שבועות לאחר הגיעם למחנה, הגיעה אחות לבית המשפחה ולקחה את משה לבית התינוקות. זמן מה לאחר מכן נלקח משה לבית חולים בחיפה.

כעבור ימים אחדים נסעה האם לבית החולים ושם נאמר לה כי בנה נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

יש לציין כי שמו המלא של התינוק הינו משה בן עמרם יהודה רדא.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון של בית החולים רוטשילד חיפה, לפיו "משה עמרם יהודה" מבית העולים עתלית, אושפז ביום 9/3/49 ונפטר ביום 12/3/49 בהיותו בן חודש וחצי.

כן צוין כי "הילד נתקבל דיסטרופי חיוור, אפטי עם בטן תפוחה וממצא של ברונכופנומניה בשני הצדדים ... אכל בקושי ביום הרביעי לשהיתו בבית חולים הופיע נשימה מאומצת, כחלון והילד היה נטול הכרה. חום גופו ירד ל-35 מעלות ובמצב הזה הילד נפטר".

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "משה עמרם בן יהודה" ממחנה העולים עתלית, נפטר ביום 12/3/49 בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי "משה עמרם" מבית העולים עתלית, נפטר בהיותו בן שנה והובא לקבורה ביום י"א באדר תש"ט 12/3/49 בבית העלמין בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי משה בן עמרם ומזל רדא נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 12/3/49 בבית החולים רוטשילד, בהיותו כבן חודש וחצי.

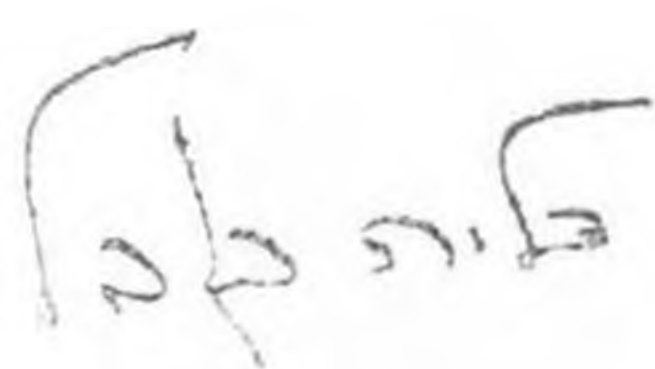
משה הובא לקבורה בו ביום בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי כמסמך הקובע לגבי קביעת גילו של משה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של משה רדא.
מספר ת.ז. של האב עמרם כוכבי (רדא) 0763179-9.
מספר ת.ז. של האם מזל כוכבי (רדא) 0763180-7.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת משה ומרגלית אלנקווה
תיק מספר 38/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר בנימין אלנקווה, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בסוף שנת 1954 ושוכנה במושב ליד זכרון יעקב. משם עברה המשפחה להתגורר בחיפה רחוב מדרגות תימן.

האם ילדה בת בבית החולים רוטשילד במהלך שנת 1955. לאחר הלידה נלקחה הבת לחדר התינוקות ולאם לא הותר להיניקה. מספר ימים לאחר מכן נמסר לה כי בתה נפטרה.

האם ביקשה להביאה לקבורה אך נאמר לה בבית החולים שחברה קדישא תדאג לקבורה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו ל"משה ויקוט אנקואה" נולדה בת ביום י"ז בטבת תשט"ו, 11/1/55, בבית החולים רוטשילד. המשפחה התגוררה בחיפה, מדרגות תימן 20.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בת של משה אנקואה" מחיפה מדרגות תימן 20 נפטרה בבית החולים רוטשילד ביום כ' בטבת תשט"ו, 14/1/55, בהיותה בת שלושה ימים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

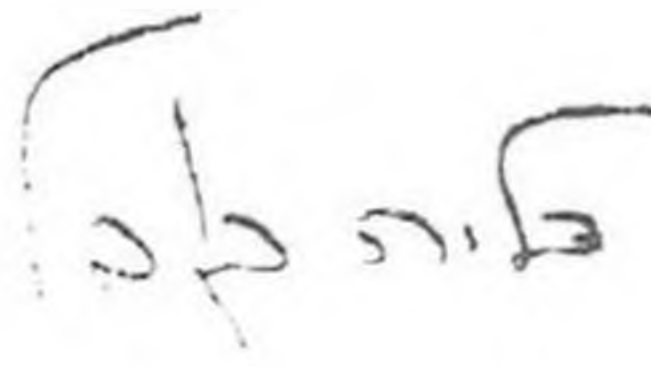
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של משה ומרגלית אלנקווה נפטרה ביום 14/1/55 בבית החולים רוטשילד, בהיותה בת שלושה ימים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופט(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לערכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של הילדה.
מספר ת.ז. של האב משה 079634713.
מספר ת.ז. של האם מרגלית 079634721.

הנדון: אברהם בן שוקר ותורכיה מעברי
תיק מספר 39/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זכריה מעברי, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם אברהם שהיה כבן שמונה חודשים. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

שבוע לאחר הגיעם הפקידה האם את אברהם בבית התינוקות, משום שהיה עליה לנסוע לבקר את אמה. בחזרה לבית התינוקות כעבור יומיים נאמר לה כי אברהם נפטר.

האם באה בטענה כי בנה לא היה חולה כלל ולכן לא ייתכן שנפטר. האם נענתה שעליה לברר עם מנהל המחנה מה עלה בגורלו של אברהם אך מאחר ולא מצאה את מנהל המחנה לא עלה בידה להשלים את הבירור.

בשנת 1968 הגישה המשפחה תלונה למשטרה ונמסר לה מקום קבורתו המדויק של אברהם. המשפחה הלכה לבית העלמין סגולה אך נאמר להם שלא קבור שם ילד בשם אברהם מעברי.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה (מספר 55556), לפיה שוכר אברהם ותורכיה מעברי וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי אברהם היה בן שמונה חודשים בהגיעו ארצה. המשפחה עברה להתגורר בבית העולים ראש העין ב'.
2. בידי הוועדה כרטיס משפחה של המחלקה הסטטיסטית של הסוכנות, ממנו עולה כי שוכר ותורכיה מעברי וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי אברהם היה בן שמונה חודשים בהגיעו ארצה וכי נפטר ביום 16/11/49.
3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1963 ומספר תעודת עולה 55556, לפיו שוכר אברהם ותורכיה מעברי וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי אברהם היה בן שמונה חודשים בהגיעו וכי נפטר ביום 16/11/49.
4. בידי הוועדה תיק רפואי מקורי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "שוכר אברהם מנחם" אושפז ביום 12/11/49 בהיותו בן שמונה חודשים ונפטר ביום 15/11/49. הוא מת מוות פתאומי "אולי עקב אספירציה של קיא".
5. הוועדה איתרה יומן פטירות של ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1963, לפיו "אברהם שוכר אברהם ותורכיה מעברי" נפטר ביום 15/11/49.

6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריות, ממנו עולה כי אברהם שוכר ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום כ"ג בחשון תש"י, 15/11/49, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

7. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה אברהם שוכר ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום 15/11/49 בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

8. הוועדה איתרה הפניה לקבורה של מחנה העולים ראש העין מיום 15/11/49 לחברה קדישא פתח תקווה, לפיה מבקשים לסדר את קבורתו של אברהם שוכר ושההוצאות יהיו על חשבון הסוכנות.

9. בידי הוועדה רישיון קבורה לפיו אברהם שוכר ממחנה העולים ראש העין הובא לקבורה ביום 15/11/49 בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

10. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו אברהם שוכר ממחנה העולים ראש העין הובא לקבורה ביום כ"ג בחשון תש"י, 15/11/49, בחלקת ילדים שורה א', קבר מספר 52.

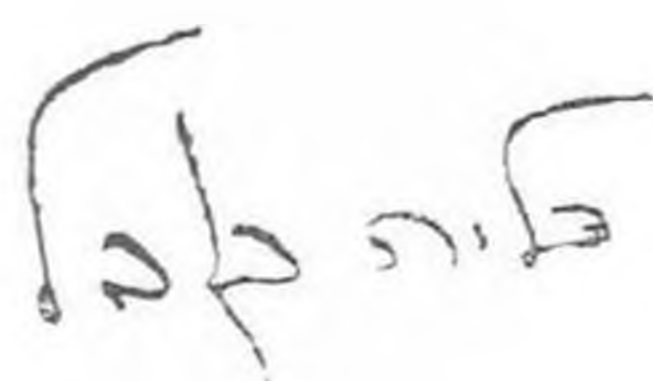
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן שוקר ותורכיה מעברי נפטר ביום 15/11/49 בבית החולים הדסה ראש העין בהיותו כבן שבעה חודשים וזאת כשבוע לאחר עלייתו לארץ.

אברהם הובא לקבורה בפתח תקווה ביום 15/11/49 בחלקת ילדים שורה א', קבר מספר 52.

לגבי מועד פטירתו המסמכים הרפואיים הם הקובעים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של אברהם.
מספר ת.ז. של האם תורכיה מעברי 8-4146448.

הנדון: 1) שדרה (תורכיה) בת סולימן סלם וג'וסון חג'בי
2) (ללא שם פרטי) בן סעיד יחיא וסעדה (מזל) חג'בי
תיק מספר 40/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סעדיה חג'בי, אחיה למחצה של התינוקת ואב לתינוק בעצמו, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם שדרה (תורכיה) בת השנה. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר ב'.

עם הגיעם למחנה נלקחה שדרה (תורכיה) לבית הילדים. היות והאם חלתה ונלקחה לבית החולים לא הלכה המשפחה לבקרה. חודשיים לאחר מכן משהבריא האם נאמר לה כי שדרה (תורכיה) נשלחה לבית החולים. האם נסעה לבית החולים ובהגיעה נאמר לה כי בתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של שדרה (תורכיה).

במהלך שנת 1951 עבר מר סעדיה חג'בי יחד עם משפחתו להתגורר בגורן. באותה עת ילדה אשתו בן בבית החולים בנהריה. הוא בא לבקר את בנו וראה אותו מבעד לחלון כעבור שלושה ימים נאמר לו כי בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של בנם.

עדות נמסרה לוועדת שלגי, שקבעה כי לא ניתן להגיע לממצאים בנוגע לתינוק.

ממצאי החקירה – לגבי שדרה (תורכיה):

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 57069, לפיה סולימן סלם וג'וסון חג'בי עלו ארצה ביום 14/11/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר ב'. כן צוין כי שדרה היתה בת שנה בהגיעה וכי "נפטרה 6/12/49".

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "שדרה סלימאן חג'בי" עלתה ארצה ביום 15/11/49 וצוין שהיא נפטרה.

מסקנות הוועדה – לגבי שדרה (תורכיה):

מן המידע לעיל עולה במידה רבה של סבירות כי שדרה תורכיה בת סולימן וג'וסון חג'בי נפטרה ביום 6/12/49 בהיותה בת שנה, וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה לארץ.

מקום קבורתה לא אותר.

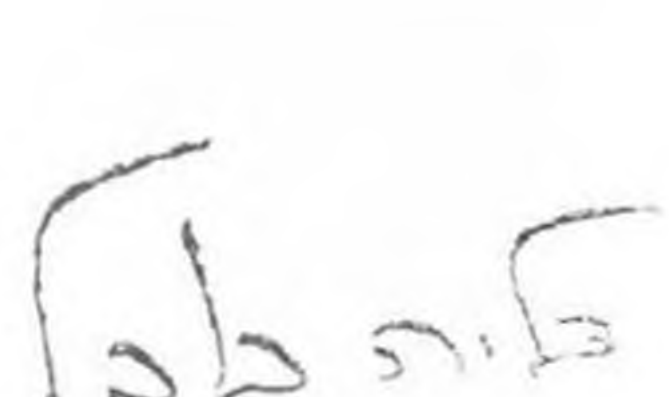
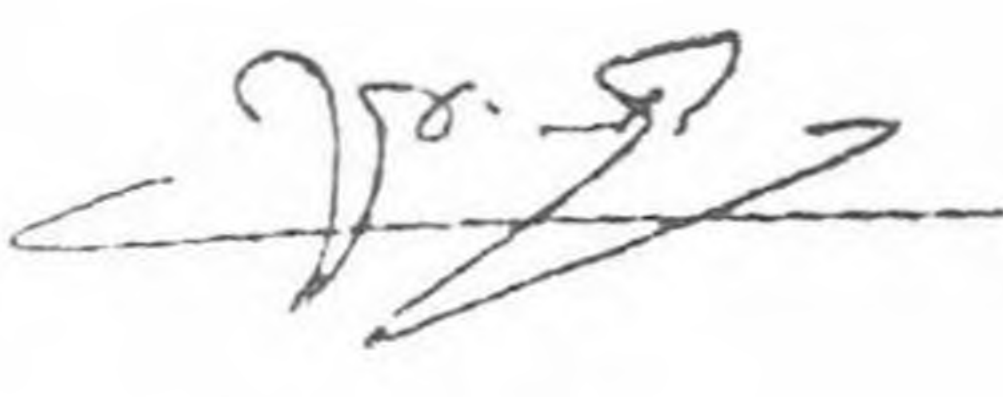
ממצאי החקירה - לגבי התינוק (ללא שם) (בנו של העד סעדיה חג'בי):

1. הוועדה איתרה רישום לעולה, לפיו האב "סעיד הג'בי" עלה ארצה ביום 13/11/49.
2. הוועדה איתרה מכתב מטעם לשכת הבריאות מחוז הצפון מיום 17/4/57 אל מחלקת היונקים בבית החולים נהריה, בו נכתב: "זה שלוש שנים בדוחות החודשיים של בית החולים הנ"ל לא הופיע אף מקרה מוות במחלקת היולדות. במשך תקופה זו, נולדו במחלקת היולדות קרוב ל-3000 ילדים. העדר אף מקרה מוות ביניהם הוא בלי ספק הישג ניכר לבית החולים צנוע המתקיים בתנאים די קשים".
- יצוין כי מן הרשום במכתב, עולה ספק באשר לנכונות הדיווח של בית החולים וגם מאופן תכליתו של המכתב הוא לערוך בדיקה יסודית של "העניינים בכדי להוכיח שאכן המצב כפי שתואר לעיל נכון...".
- למרות סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי פטירה/קבורה וברישומי משרד הפנים, לא ניתן היה לאתר כל מסמך היכול להצביע על גורל בנם של סעיד וסעדה חג'בי.

מסקנות הוועדה - לגבי התינוק:

אין בידי הוועדה בסיס לקביעת ממצא באשר לבנם של סעיד יחיא וסעדה (מזל) חג'בי, גם בהתייחס לכך שלא נמצאו דווחים על תמותת תינוקות בבית החולים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של שדרה (תורכיה) חג'בי 041452913.
מספר ת.ז. של סעיד יחיא חג'בי (אביו של התינוק) 04162358.

הנדון: טוב בן שוקר (אברהם) ובניה (שושנה) גברה (כברה)
תיק מספר 41/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' בניה (שושנה) גברה (כברה), אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם טוב בן השנה. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

יום לאחר הגיעם למחנה, נלקח טוב לבדיקות רפואיות והופנה לבית התינוקות שבמחנה. מספר ימים לאחר מכן משהגיעה האם לבית התינוקות, לא מצאה את טוב במקום ונאמר לה כי הוא נלקח לבית החולים ומאז ההורים לא יודעים מה עלה בגורלו.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55820, לפיה "שוקר סולימן כבר" ואשתו "בוניה" ובנם טוב בן השנה, עלו ארצה ביום 10/11/49 ושוכנו במחנה עין שמר ב'.

כן צוין כי טוב היה בן שנה בהגיעו וכי "נפטר 3/12".

2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז ממחנה עין שמר ב' מיום 18/11/49 עבור בית החולים הממשלתי חיפה, ממנה עולה "טוב שוקר סולימן כברה" נולד ביום 11/2/49 ועלה ארצה ביום 11/11/49, סובל מדיסטרופיה ורעלת, ועל כן מופנה לאשפוז.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "טוב שוקר סולימן כברה" מבית העולים עין שמר מחנה ב', אושפז ביום 19/11/49 בהיותו בן תשעה חודשים ונפטר ביום 24/11/49.

כן צוין כי טוב "נתקבל ב 19/11 בגלל רעלת... במצב כללי קשה מאוד... שלשול, הגדלת הכבד והטחול... משקל 1700 ג' (9 חודשים)".

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "טוב שקר סולימן כברה" מבית העולים עין שמר מחנה ב', נפטר ביום 24/11/49 בהיותו בן תשעה חודשים.

סיבת המוות: מלריה טרופית ודלקת מעיים חריפה.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "טוב שקר סולימן כברה" מבית העולים עין שמר, נפטר ביום 24/11/49 בבית החולים בחיפה, בהיותו בן תשעה חודשים.

סיבת המוות: מלריה טרופית ודלקת מעיים חריפה.

6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו "טוב שוקר סולימן כברה" מבית העולים עין שמר, נפטר בהיותו בן תשעה חודשים והובא לקבורה ביום 25/11/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה כי טוב בן שוקר ובניה (שושנה) גברה (כברה), נפטר כתוצאה ממלריה טרופית ודלקת מעיים חריפה ביום 24/11/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותו בן תשעה חודשים, וזאת כ-14 לאחר עלייתו ארצה.

טוב הובא לקבורה ביום 25/11/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

אין ספק בזיהויו של טוב, על אף השוני הקל בשם משפחתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של טוב.
מספר ת.ז. של האב שוקר (אברהם) גברא 04152534-6.
מספר ת.ז. של האם בניה (שושנה) גברא 04152535-3.

הנדון: ציון בן יחיא ויונה (חממה) קרואני
תיק מספר 42/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום קרואני, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 ושוכנה תחילה בעין שמר ומשם עברה להתגורר במושב תעוז שבפרוזדור ירושלים.

זמן מה לאחר הגיעם ארצה, סבל ציון מהקאות ואחות שבדקה אותו המליצה לקחתו לבית החולים. ציון אושפז בבית החולים הדסה. האם לא הורשתה לבקרו. משהגיע אחיו לבית החולים קיבל את הידיעה על פטירתו של ציון.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

כן ציין האח במכתבו לוועדה מיום 28/1/96, כי לפי תשובת ועדת שלגי, אחיו ציון הובא לקבורה בבית העלמין שיח' באדר חלקה כ"ג, שורה 1, אלא שהוא לא מצא כל סימון על חלקת הקבר. בנוסף על כך, הוא פנה לחברה קדישא ונאמר לו כי לפי הנתונים שנמסרו לו, הרי שמדובר בחלקה של אנשים מבוגרים ולא של קברי ילדי תימן.

כן ציין האח שלום, כי הוצגו בפניו שתי תעודות פטירה, אחת עם מספר תעודת זיהוי ואילו בשנייה לא נרשם כל מספר ת"ז והדבר מעורר חשד לזיוף.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 58301, לפיה יחיא יוסף קרואני ואשתו חמאמה וארבעת ילדיהם, עלו ארצה ביום 11/12/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר ב'. כן צוין כי ציון היה בן חודשיים בהגיעו וכי נפטר.

2. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי ציון בן יחיא יוסף וחממה קרואני, נולד ביום 19/4/50 בעין שמר. כן צוין כי המשפחה התגוררה בבית סוסין.

3. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים ביקור חולים ירושלים, לפיו ציון קרואני ממושב בית סוסין, אושפז בהיותו בן שישה חודשים ביום "27/8" ונפטר בו ביום מרעלת.

4. בידי הוועדה העתק של תיק רפואי מספר 4780, לפיו ציון קרואני יליד עין שמר ממושב בית סוסין, אושפז בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן שישה חודשים.

כן נרשם כי ציון נולד "בלידה לא נורמלית בבית סוסין קיבל דלקת עיניים. הילד מקיא ומשלשל, הוא גם נפל מהמיטה. ילד במצב חסר הכרה. התכווצויות רגליים, עיניים וידיים, נשימה עם גניחה ואחרי שעות מספר נפטר ביום 27/8/50".

5. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים, לפיה ציון קרואני מבית סוסין פרוזדור ירושלים, נפטר ביום 27/8/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ורעלת.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא קהילת ירושלים, לפיו "ציון קרואנו בן סאלם" נפטר בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה ביום ט"ו באלול תש"י 28/8/50 בבית העלמין שיח' באדר חלקה כ"ג, שורה ב', קבר מספר 1.

מסקנות הוועדה:

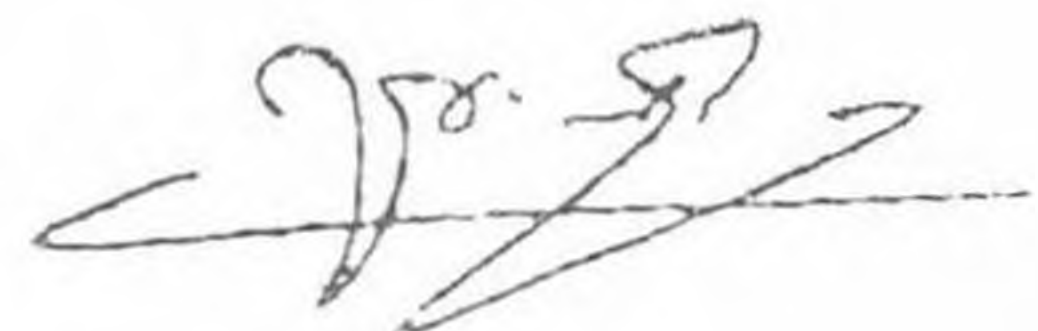
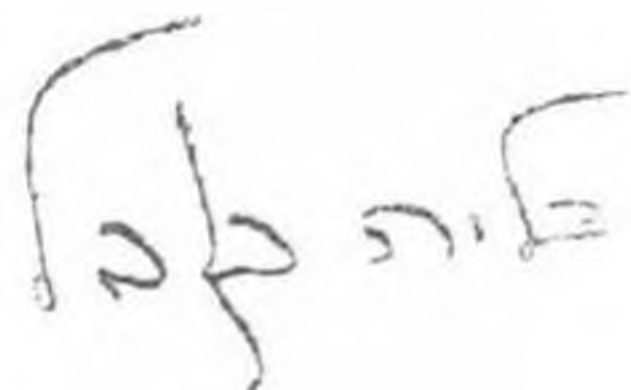
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן יחיא ויונה (חממה) קרואני, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת ביום 27/8/50 בבית החולים ביקור חולים ירושלים, בהיותו בן ארבעה וחצי חודשים.

ציון הובא לקבורה ביום 28/8/50 בבית העלמין שיח' באדר חלקה כ"ג, שורה ב', קבר מספר 1.

באשר לטענות המשפחה, הרי שבית העלמין שיח' באדר אינו פעיל יותר וסבל ממצב של הזנחה בת שנים בטיפול בסימון קברים.

לגבי תעודות הפטירה של משרד הפנים, הרי שהן שיחזור של תמצית רישום מרישום מקורי של פנקס פטירות שנוהל על ידי משרד הבריאות. תעודות אלו, הוצאו על פי הצורך על ידי פקיד הרישום, שלפי שיקול דעתו מוסיף או שאינו מוסיף מספר זהות לתעודה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון קרואני.
מספר ת.ז. של האב יחיא קרואני 9-04200784.
מספר ת.ז. של האם יונה (חממה) קרואני 04200785.

הנדון: רפאל בן עובדיה ויהודית (תורכיה) יוסף
תיק מספר 43/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יהודית יוסף אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1948 יחד עם רפאל בהיותו בן שבעה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

במהלך שנת 1949 סבל רפאל מחום גבוה ואושפז בבית חולים. כעבור שבועיים ביקרה אותו אמו וראתה אותו דרך חלון. כחמישה ימים לאחר מכן כשהגיעו ההורים לביקור נוסף בבית החולים נאמר להם שרפאל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ביום 1/6/95 קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשרד הפנים לפיו רפאל נפטר ביום 14/12/49.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה, לפיה "עואד חיים ותורכיה יוסף" עלו ארצה ביום 6/2/49. כן צוין כי רפאל היה בן שנה בהגיעו.
2. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים הממשלתי רמב"ם, ממנו עולה כי רפאל עובדיה מעתלית אושפז ביום 3/12/49 בהיותו בן שנה ורבע ונפטר ביום 14/12/49.
3. בידי הוועדה גיליון חולה מבית החולים הממשלתי חיפה, לפיו "רפאל עובדיה" בן השנה ורבע מבית העולים עתלית אושפז ביום 3/12/49 ונפטר ביום 14/12/49.
- כן צוין כי גופתו נותחה ונמצא כי רפאל נפטר כתוצאה מדלקת ריאות, דלקת מעיים והתייבשות.
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 1074/147/49), לפיו "רפאל עובדיה" מבית העולים עתלית נפטר ביום 14/12/49 בבית החולים הממשלתי בהיותו בן שנה.
5. בידי הוועדה אישור קבורה (מספר סדורי 1625), לפיו "רפאל עובדיה" נפטר ביום 14/12/49 בהיותו בן 15 חודשים והובא לקבורה באותו יום בחלקת ילדים של מחנה דוד. כן צוין רישיון הקבורה הממשלתי מספר 1074/49.

מסקנות הוועדה:

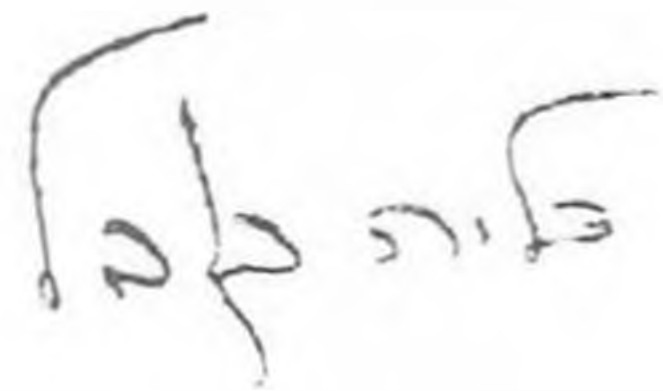
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רפאל בן עובדיה ויהודית יוסף נפטר מדלקת ריאות, דלקת מעיים והתייבשות ביום 14/12/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שנה ורבע.

רפאל הובא לקבורה בו ביום היינו ב-14/12/49 בחלקת ילדים של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של רפאל.
מספר ת.ז. של האם יהודית יוסף 005910062.

הנדון: שושנה בת יחיא ומזל סעדיה (רזל) (שוקר)
תיק מספר 44/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא סעדיה (שוקר), אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בראש העין.

שושנה נולדה ביום 7/7/50 במחנה ראש העין. לאחר הלידה נלקחה האם עם שושנה לבית החולים צריפין. במשך חמישה ימים לא ראתה האם את שושנה, ובתום תקופה זו שוחררה האם מבית החולים ואילו שושנה נשארה בבית החולים.

לאם נמסר כי שושנה תישלח לבית התינוקות בראש העין. כעבור שבוע חזרו ההורים לבית החולים צריפין ושם נאמר להם כי במקום לא אושפזה ילדה בשם זה ההורים אף חיפשו בבית החולים רמב"ם, אך מאז לא ידוע להם מה עלה בגורלה.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של שושנה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים באשר לגורלה של שושנה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1067 ותעודת עולה מספר 52927, לפיו "יחיא שופר סעיד וגזל חסן" נכנסו למחנה יחד עם שלושת ילדיהם.
2. הוועדה איתרה יומן ילודה של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1067, לפיו "שושנה בת יחיא שוקר סעיד חסן" נולדה ביום 7/7/50.
3. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "שושנה בת יחיא שוקר סעיד ורזל" מראש העין, נולדה ביום 7/7/50 בבית החולים צריפין.
- כן צוין שמו של הד"ר הרמן כשם הרופא המטפל.
4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנו עולה כי האם "גזל אקר סעיד" מראש העין, אושפזה ביום 7/7/50, ילדה בת ושוחררה מבית החולים ביום 4/8/50.
- יצוין כי בעמוד המיועד לפרטי המען נרשם "בעלה יחיה שוקר סעיד".
5. הוועדה איתרה כרטיס מפקד יומי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "סעיד חסן שוקה רזל" התקבלה לבית החולים ביום 27/11/50 ונפטרה ביום 30/11/50.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "רזל חסן בת סעיד ושושנה" מראש העין, נולדה ביום 30/7/50 ונפטרה ביום 30/11/50 בבית החולים ראש העין.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיסטרופיה.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי רזל בת שושנה חסן (סעיד) מראש העין, נפטרה ביום "30/11" בהיותה בת שלושה חודשים והובאה לקבורה ביום 3/12/50 בחלקת ילדות ב', שורה כ"ג, קבר מספר 4.

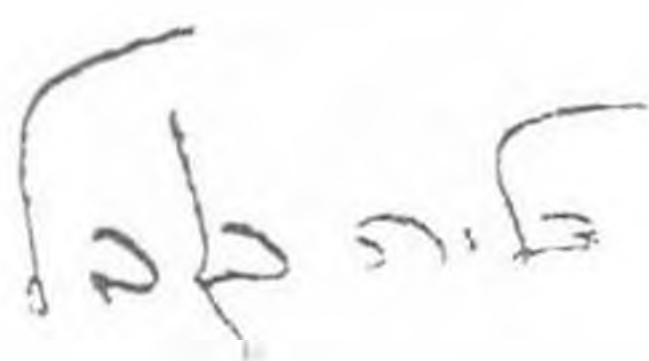
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שושנה בת יחיא ומזל (רזל) סעדיה (שוקר) נפטרה מדלקת ריאות ביום 30/11/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת כארבעה חודשים.

שושנה הובאה לקבורה ביום 3/12/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה כ"ג, קבר מספר 4.

הוועדה מסתמכת על תאריך הלידה המופיע בפנקס הלידות של משרד הבריאות וביומן ילודה/תמותה של מחנה ראש העין ב', כמו גם בעדותו של האב לפני הוועדה, לפיה שושנה נולדה ביום 7/7/50 כקובעים בוודאות את תאריך לידתה של שושנה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של שושנה.
מספר ת.ז. של האב יחיא (סעיד) 041518127.
מספר ת.ז. של האם מזל (רזל) 041518135.

הנדון: סעדה בת שלום ואביבה חסן (גרמה)
תיק מספר 45/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום גרמי, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן עם סעדה בשנת 1949 ושוכנה במחנה העולים ראש העין א'.

עם הגיעם חלתה סעדה שהיתה בת שמונה שנים ונלקחה לתל ליטווינסקי. שבוע לאחר מכן הגיע האב לחפשה, אך לא מצא אותה במקום. לאחר ברור קיבל האב מכתב מבית החולים שהופנה למזכירות המחנה ובו הודעה על פטירתה של סעדה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום כרטיס מספר 676 ותעודת עולה מספר 53585, ממנו עולה כי סאלם סעיד יהודה חסן וחביבה ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 23/9/49 ונקלטו במחנה ביום 24/9/49. כן צוין כי סעדה היתה בת שמונה שנים בהגיעה ארצה.

2. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו סעדה בת סלם וחביבה חסן ממחנה ראש העין נולדה בשנת 1942 בתימן ועלתה ארצה יחד עם משפחתה ביום 24/9/49.

3. הוועדה איתרה תעודת שחרור מבית החולים תל השומר, לפיה הילדה "סעדה סלם סעיד יהודה חסן" מבית העולים ראש העין אושפזה ביום 9/11/49 ונפטרה ביום 12/11/49.

סיבת המוות: אנצפלטיס (דלקת קרום המוח).

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "סעדה סאלם סעיד יהודה חסן" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום כ' בחשוון תש"י 12/11/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר) בהיותה בת שמונה שנים.

סיבת המוות: אנצפלטיס (דלקת קרום המוח).

5. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים, ממנה עולה כי סעדה סאלם סעיד יהודה חסן נפטרה ביום כ' במרחשוון תש"י 12/11/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר) בהיותה בת שמונה שנים.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סעדה סאלם יהודה חסן" נפטרה ביום 14/11/49 בהיותה בת שמונה שנים.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה ממנו עולה כי "סעידה סאלם יהודה חסן" נפטרה בהיותה בת שמונה שנים ונקברה ביום 14/11/49.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא לפיו "סעידה סאלם יהודה חסן" ממחנה העולים ראש העין, בת שמונה שנים נקברה ביום כ"ב בחשוון תש"י, 14/11/49, בחלקת ילדות ב', שורה ה', קבר מספר 21, בבית העלמין קריית שאול.

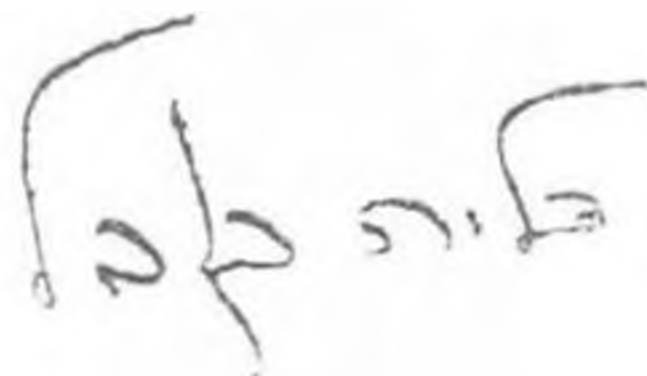
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סעידה בת שלום ואביבה חסן (גרמה) נפטרה ביום 12/11/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר) בהיותה בת שמונה שנים.

סעידה הובאה לקבורה ביום כ"ב בחשוון תש"י, 14/11/49, בבית העלמין קריית שאול חלקת ילדות ב', שורה ה', קבר מספר 21.

הוועדה רואה את תעודת השחרור המקורית של בית החולים תל השומר כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתה של סעידה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סעידה 1059487.

הנדון: ציניה (ציונה) בת סעיד שמואל וגזל סלם
תיק מספר 46/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גזל סלם אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם ציניה שהיתה בת שנה. המשפחה התגוררה בראש העין.

בהגיעם למחנה נלקחה ציניה לבית התינוקות במחנה והאם הגיעה להיניקה יום יום. באחד הימים בהגיעה לא מצאה את ציניה במקום ונאמר לאם כי תחזור למחרת.

למחרת היום בהגיעה לבית התינוקות נמסר לה כי ציניה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

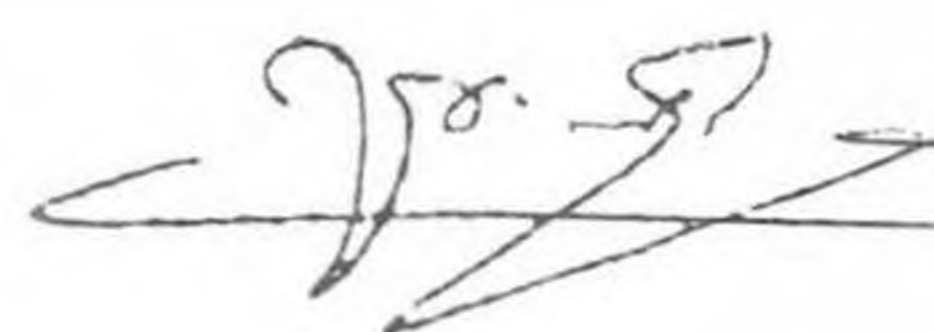
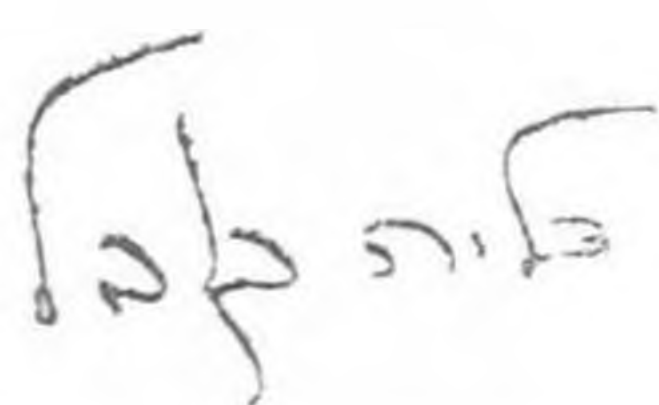
1. הוועדה איתרה תעודת עולה מספר 55645 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי סעיד שמואל וגזל סאלם ובתם ציניה עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי ציניה היתה בת שנה בהגיעה.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום כרטיס מספר 2010, לפיו סעיד שמואל וגזל סלם ובתם ציניה עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי ציניה היתה בת שנה בהגיעה ונפטרה ביום 24/1/50.
3. הוועדה איתרה דף ריכוז חשבון מבית החולים דג'אני, ממנו עולה כי "ציונה יגזל סעיד" אושפזה מיום 10/11/49 עד ליום 12/11/49 סך הכול 2 ימי מחלה. כן צוין כי היא נפטרה כתוצאה מרעלת.
4. הוועדה איתרה פתק הכתוב בכתב יד מארכיון מחנה ראש העין ובו רישום כרטיס מספר 2010, ממנו עולה כי "נפטרה ציונה היום - לפי הודעת בית החולים" נרשם ביום 6/2/50.
5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, לפיו ציונה בת סעיד בת גזל נפטרה ביום 13/11/49 בהיותה בת שנה.
6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי ציונה בת סעיד בת גזל ממחנה עולים ראש העין נפטרה ביום כ"א בחשוון תש"י, 13/11/49, בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו בהיותה בת שנה. סיבת המוות: רעלת.
7. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב, לפיו ציונה בת סעיד גזל ממחנה העולים ראש העין נפטרה בבית החולים דג'אני בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום 13/11/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציניה (ציונה) בת סעיד שמואל וגזל סלם נפטרה ביום 12/11/49 בבית החולים דג'אני, בהיותה בת שנה, ימים מספר לאחר עלייתה לארץ.

ציניה הובאה לקבורה ביום 13/11/49 בבית העלמין נחלת יצחק בתל אביב.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ציניה 041472309.

הנדון: אורי בן סלם וגזל (מזל) מדמוני
תיק מספר 47/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של אמיר שמחוני, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בראש העין. האם הייתה בחודש השמיני להיריונה בהגיעה ארצה.

זמן מה לאחר מכן ילדה האם בן. כעבור כמה ימים הועבר אורי לבית התינוקות שבמחנה ושם היניקה אותו אמו מידי יום. באחד הימים בהגיעה לא מצאה את אורי בן החודשיים ונמסר לה כי נפטר. על אף שראתה אותו יום לפני כן.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1725, לפיו "סלם דאוד וגזל מדמוני" וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 3/11/49.

2. הוועדה איתרה יומן לידות של מחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1725, לפיו "אורי בן סאלם דוד וגזל מדמוני" נולד ביום 10/7/50.

3. הוועדה איתרה יומן ילודה ותמותה של מחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1725, לפיו "אורי בן סלם דוד וגזל מדמוני" נפטר ביום 15/8/50.

4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים הדסה, לפיה "אורי בן סאלם מדמון" מראש העין מחנה ב' כרטיס מס' 1725 שנולד ביום 1/7/50 נפטר ביום 14/8/50.

5. הוועדה איתרה מחברת נפטרים של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1725, ממנו עולה כי "אורי בן סאלם מדמוני" נפטר ביום 14/8/50 בבית החולים הדסה בהיותו בן חודש ימים.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "אורי בן סאלם מדמוני" ממחנה העולים ראש העין, נולד ביום 1/7/50 ונפטר ביום א' באלול תש"י 14/8/50.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיסטרופיה.

7. הוועדה איתרה יומן ילודה ותמותה של מחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1725, לפיו "אורי בן סלם דוד וגזל מדמוני" נפטר ביום 15/8/50.

8. הוועדה איתרה רשימת נפטרים של מחנה ראש העין, לפיה "אורי בן סאלם מדמוני" נפטר בין החודשים יולי אוגוסט בהיותו בן חודש ימים והובא לקבורה בפתח תקווה.

9. הוועדה איתרה הפניה לקבורה ממחנה העולים ראש העין לחברה קדישא פתח תקווה מיום 15/8/50, לפיה מבקשים לסדר את קבורתו של "אורי בן סאלם מדמוני" שנפטר בהיותו בן חודש.

10. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "אורי בן סאלם מדמוני" ממחנה העולים ראש העין, נפטר בהיותו בן חודש והובא לקבורה ביום ב' באלול תש"י 15/8/50 בחלקת ילדים ב', שורה י"ח, קבר מספר 15.

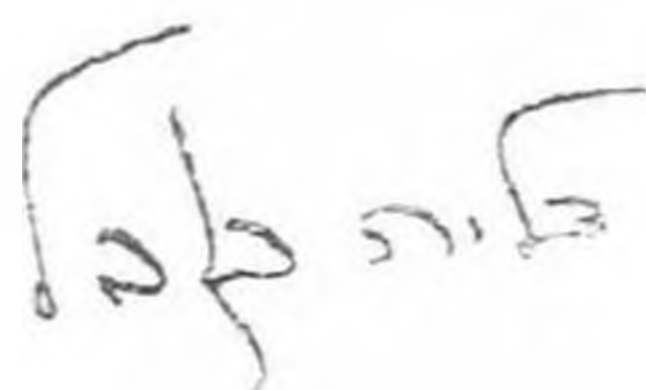
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אורי בן סלם וגזל (מזל) מדמוני, נפטר מדלקת ודיסטרופיה ביום 15/8/50 בבית החולים הדסה, בהיותו בן חודש ימים.

אורי הובא לקבורה ביום 15/8/50 בפתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה י"ח, קבר מספר 15.

הוועדה מסתמכת על יומן הלידות של מחנה ראש העין ב' כקובע לגבי תאריך לידתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אורי מדמוני 050066711.

הנדון: שלישייה ללא שם פרטי בני דוד ונעמי נגר
תיק מספר 48/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר חיים נגר, אחיהם של התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1948 והתגוררה בכפר שמאי שליד צפת.

בשנת 1956 ילדה האם שלישייה שני בנים ובת בבית החולים שבצפת. לאחר הלידה הושמו הילדים באינקובטור והאם לא היניקה אותם. במשך שלושה ימים ביקר אותם האב.

כעבור יומיים נוספים בהגיעו נמסר לו כי הילדים נפטרו. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון יולדת של בית החולים הממשלתי צפת, לפיו נעמי נגר מכפר שמאי ילדה ביום 3/4/56. בהערה נרשם כי שני התינוקות נפטרו בבית החולים צפת ואחד הועבר לבית החולים פוריה.

2. בידי הוועדה סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי בפוריה, ממנו עולה כי בת של נגר נעמי מכפר שמאי נשלחה מבית החולים בצפת ביום 3/4/56 בהיותה בת יום. "נתקבלה במשקל 1,100 ק"ג ונפטר מספר שעות אחרי קבלתה היתה 1 משלישייה ששניים אחרים במשקל של 1,125 ק"ג נפטרו מיד אחרי הלידה".

סיבת מותה של התינוקת: חוסר בשלות.

3. בידי הוועדה תעודת רישום פטירה של משרד הפנים, לפיה נעמי נגר מכפר שמאי ילדה בת ביום 3/4/56 והיא נפטרה באותו יום בבית החולים פוריה כתוצאה מחוסר בשלות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שני בנים מתוך השלישייה של דוד ונעמי נגר נפטרו ביום 3/4/56 בבית החולים הממשלתי צפת זמן קצר לאחר לידתם.

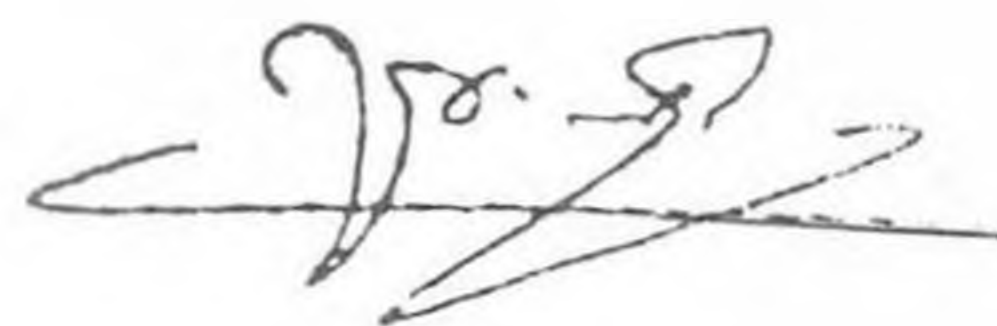
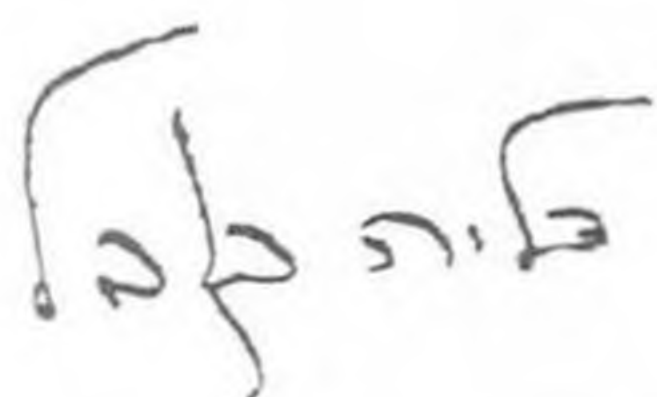
התינוקת השלישית נפטרה באותו יום בבית החולים הממשלתי בפוריה בהיותה בת יום.

בהיותם נפלים נקברו ללא ציון חלקות הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודות זהות לתינוקות.
מספר ת.ז. של האב: נגר דוד 4249151.

הנדון: שמעון בן סעדיה וזהרה בוטה
תיק מספר 49/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סעדיה בוטה, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך חודש אוגוסט 1949 ביחד עם שמעון בן השנתיים. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה, הגיעו שתי נשים לאוהל המשפחה ולקחו את שמעון כדי שיערכו לו בדיקות רפואיות בבית החולים רמב"ם בחיפה.

בתום שלושה שבועות משלא הוחזר שמעון למחנה, נסע האב לבית החולים ובהגיעו נאמר לו כי שמעון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 47900, לפיה "סעיד יחיא בוטה" ואשתו זהרה חסן עלו ארצה בחודש אוגוסט 1949. כן צוין כי שמעון היה בן תשעה חודשים בהגיעו ונרשם בתעודה כי: "נעלם מבית החולים".
2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מבית העולים עתלית מיום 28/9/49 עבור בית החולים הממשלתי חיפה, לפיה "שמעון סעיד" בן תשעת החודשים שעלה ארצה שישה שבועות קודם לכן ואובחן כסובל מדלקת מעיים, מופנה לאשפוז.
3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "שמעון סעיד" מעתלית, אושפז ביום "28/9" בהיותו בן תשעה חודשים באבחנה של דלקת מעיים והתייבשות.
- צוין בגיליון סיכום המחלה כי: "נשלח ביום 28/9/49 באבחנה של דלקת מעיים... בהיכנסו הילד היה במצב תזונה ירוד עם התייבשות כללית... הילד לא יצא מהמצב של אצידוסיס ונפטר ביום 15/10/49".
4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "שמעון סעיד" מבית העולים עתלית נפטר ביום 15/10/49, בהיותו בן תשעה וחצי חודשים.
- סיבת המוות: התייבשות, אצידוסיס, דלקת מעיים ותת תזונה.
5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "שמעון סעיד" מבית העולים עתלית, נפטר ביום 15/10/49, בהיותו בן תשעה חודשים.
- סיבת המוות: התייבשות, אצידוסיס, דלקת מעיים ותת תזונה.
6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיה "סעיד שמעון" מבית העולים עתלית, נפטר בהיותו בן תשעה חודשים והובא לקבורה ביום כ"ג בתשרי תש"י 16/10/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

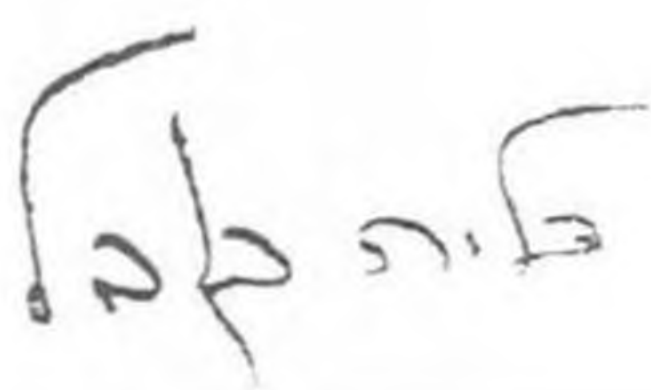
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן סעדיה וזהרה בוטה נפטר כתוצאה מתת תזונה, התייבשות, אצידוסיס ודלקת מעיים, ביום 15/10/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה בהיותו בן תשעה חודשים וזאת כשישה שבועות לאחר עלייתו ארצה.

שמעון הובא לקבורה ביום 16/10/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שמעון בוטה.
מספר ת.ז. של האב סעיד בוטה 000741769.

הנדון: ראובן בן סעיד (יחיא) וזהרה לוי
תיק מספר 50/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה לוי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם ראובן בשנת 1949 ושוכנה בעתלית.

בהיותו בן שלוש וחצי שנים חש ראובן ברע והועבר מבית הילדים לבית החולים רמב"ם חיפה. האב בא לבקר את ראובן מספר פעמים וראובן אף הגיב כלפיו בשמחה.

יום אחד כשהגיע האב לבקר את ראובן נאמר לו כי בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 26688 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי האם זהרה סעיד לוי עלתה ארצה ביום 25/8/49 יחד עם ראובן יחיא בן השלוש. האב, כאמור בתעודה, נשאר בעדן. כן צוין בתעודת העולה כי ראובן נפטר.

המשפחה עברה להתגורר במחנה עתלית.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים חיפה לפיו "ראובן יחיא" מבית העולים עתלית נכנס לבית החולים ביום 19/10/49 ונפטר ביום 31/10/49 בהיותו בן שלוש שנים, וזאת לאחר 12 ימי אשפוז. כן צוין כי סבל מדיזנטריה ותת תזונה.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי ראובן יחיא מבית העולים עתלית נפטר ביום 1/11/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שלוש שנים.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (934/49), ממנו עולה כי "יחיא ראובן" מבית העולים עתלית נפטר ביום 1/11/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: רעלת ודיזנטריה.

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא חיפה, ממנו עולה כי "יחיא ראובן" מבית העולים עתלית נפטר ביום ח' בחשון תש"י 1/11/49 בהיותו בן שלוש שנים והובא לקבורה ביום ט' בחשון תש"י 2/11/49 בחלקת הילדים של בית העלמין מחנה דוד.

כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 934/49.

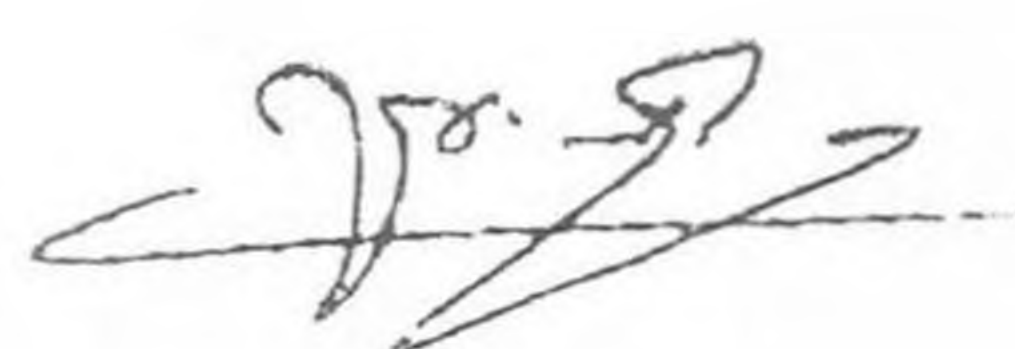
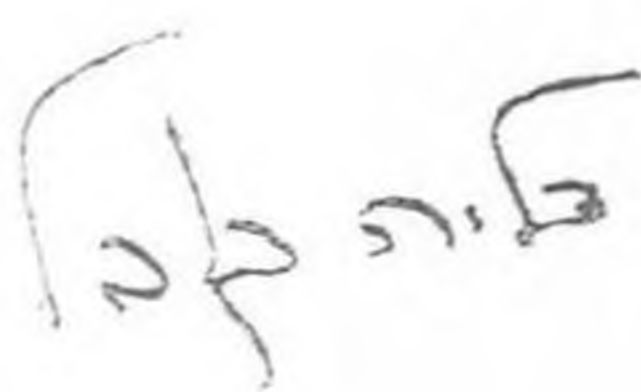
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ראובן בן סעיד (יחיא) וזהרה לוי נפטר כתוצאה מרעלת ודיזנטריה ביום 31/10/49 בבית החולים רמב"ם חיפה בהיותו בן שלוש שנים, וזאת כחודשיים לאחר עלייתו ארצה.

ראובן הובא לקבורה ביום 2/11/49 בחלקת הילדים של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתו של ראובן.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ראובן.
מספר ת.ז. של האם זהרה לוי ז"ל 536550.

הנדון: צבי בן והב ושושנה דוד
תיק מספר 51/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה דוד, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1948. המשפחה התגוררה במושב חלץ.

במהלך שנת 1952, ילדה האם בן בשם צבי. בהיותו בן חצי שנה, סבל צבי משילשולים והקאות ואמו לקחה אותו לבית החולים בבאר שבע שם אושפז. משחזרה האם לבית החולים כעבור ארבעה ימים, נאמר לה כי צבי נפטר וכי יובא לקבורה בו ביום. האם ניגשה לחברה קדישא, אך בהגיעה נמסר לה כי צבי כבר הובא לקבורה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של צבי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי צבי בן והב ושמעה דוד נולד ביום 16/7/52 במושב חלץ.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז באר שבע, לפיו "דוד שברי" ממושב חלץ יליד חודש יולי 1952, נפטר ביום 16/12/52 בבית החולים הדסה באר שבע.
- סיבת המוות: דלקת מעיים.
3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין באר שבע, לפיו "דוד שברי" ממושב חלץ יליד 1952, הובא לקבורה ביום 17/12/52.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צבי בן והב ושושנה דוד, נפטר כתוצאה מדלקת מעיים ביום 16/12/52 בבית החולים הדסה באר שבע, בהיותו בן חמישה חודשים.

צבי הובא לקבורה ביום 17/12/52 בבית העלמין שבבאר שבע.

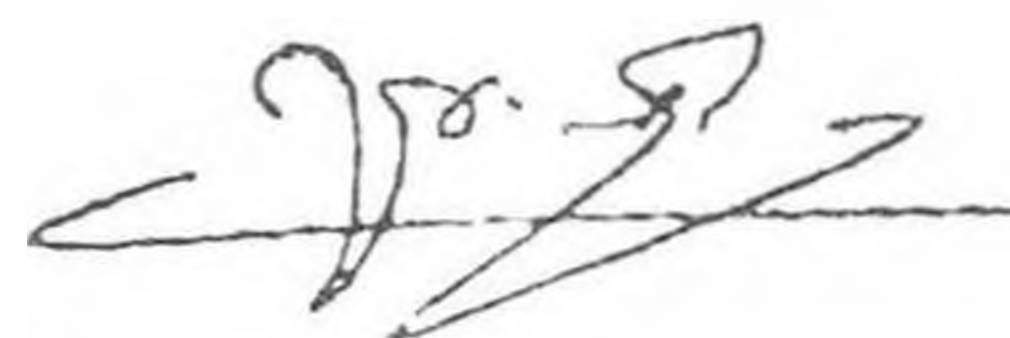
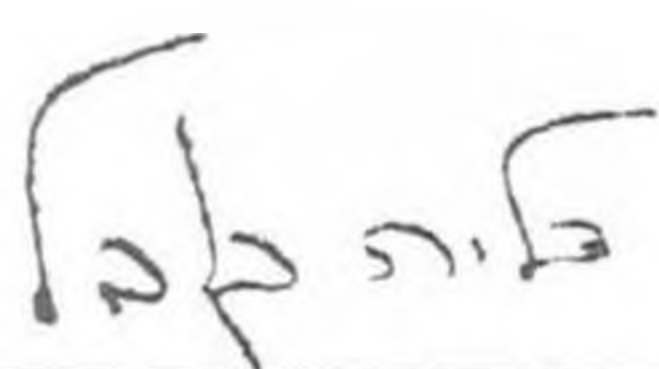
בדיקה שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים העלתה, כי למשפחת דוד ממושב חלץ, לא היה בן אחר, פרט לצבי שנולד בין החודשים יוני-יולי 1952. עובדה זו, כמו גם ההצלבה עם נתונים אחרים כמו גיל ומקום מגורים, הופכת את הזיהוי לוודאי.

השם 'שברי' הינו איפוא שיבוש של השם צבי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של צבי דוד 05153987-2.

הנדון: סאלם בן יוסף ושושנה מנג'ם (כוכבי)
תיק מספר 52/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה כוכבי, אם התינוק, בהגיעם למחנה חאשד אולצו ההורים להשאיר את שלושת ילדיהם במשרד המחנה.

למחרת מצאה האם את אחד מילדיה ולקחה אותו עמה וכך ארע יומיים לאחר מכן לגבי הבן השני. אך לגבי בנה השלישי נאמר לה כי נפטר.

ההורים הלכו לחפש את גופתו בחדר המתים. השומר במקום מסר להם כי בשבועיים האחרונים לא הובאו נפטרים וכי ילדים נלקחים לעדן ושם הם נמכרים.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בשיחה שניהלו חוקרי הוועדה עם האם, התברר כי סאלם היה כבן ארבע-חמש שנים בעת היעלמו.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה רשימת תמותה שנוהלה על ידי הנהלת מחנה חאשד, לפיה "סאלם יוסף" נפטר ביום 4/11/49, בהיותו בן חמש שנים כתוצאה ממלריה טרופית.

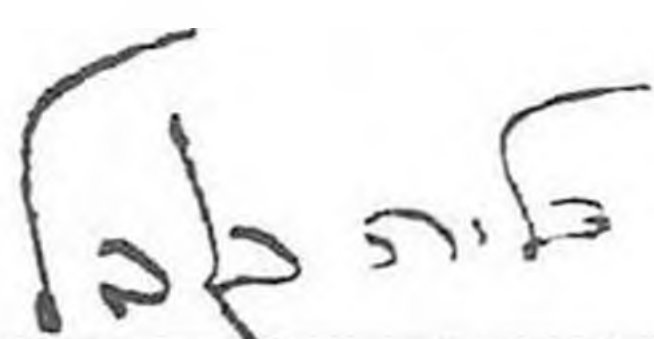
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל קיימת סבירות גבוהה כי סאלם בן יוסף ושושנה מנג'ם (כוכבי) נפטר ממלריה טרופית ביום 4/11/49 במחנה חאשד בהיותו בן חמש שנים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - מספר ת.ז. של האם שושנה כוכבי 04159513-3.

הנדון: יעקב בן ששון וראשל שאול
תיק מספר 53/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של גברת רחל שאול אחותו של התינוק, נולד יעקב בארץ בין השנים 1950-1951, והועבר לבית התינוקות שבמחנה פרדס חנה.

האם הגיעה להיניק את יעקב בבית התינוקות במשך שלושה חודשים.

באחד הימים מספר שעות לאחר שהניקה את יעקב, נאמר לאם שכנה נפטר. למרות הפצרות מצד המשפחה לראות את גופת בנם נענו בשלילה.

ההורים הוסעו ללוויה של יעקב בבית העלמין בחדרה שם נקבר בתוך מזוודה.

עדות זו נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן פטירה של בית החולים רמב"ם, לפיו יעקב שאול מבית עולים פרדס חנה הובא מת לבית החולים רמב"ם ביום 3/4/51, בהיותו בן שלושה חודשים.

2. בידי הוועדה גם פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה וממנו עולה כי התינוק יעקב שאול נפטר בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שלושה חודשים, ביום 3/4/51.

3. בידי הוועדה אשור קבורה של חברה קדישא בחיפה, המעידה על כך שהתינוק שאול יעקב נקבר, בהיותו בן ארבעה חודשים, ביום 4/4/51 בחלקת התינוקות שבבית העלמין מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

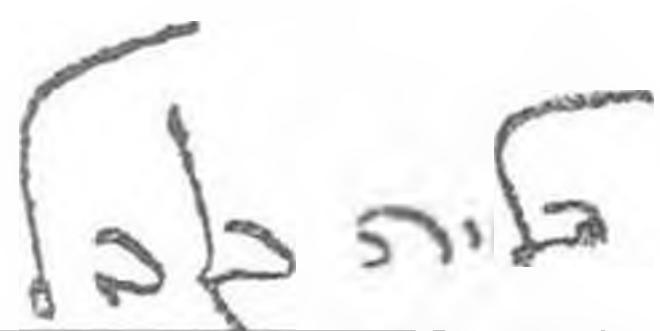
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי יעקב בן ששון וראשל שאול נפטר ביום 3/4/51.

יעקב נקבר למחרת, היינו ביום 4/4/51, בחלקת התינוקות שבבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יעקב.
מספר ת.ז. של האב שאול ששון 4567691.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן מרדכי ואלגרה אשכנזי
תיק מספר 54/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מרדכי אשכנזי, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתורכיה ביום 6/11/49. המשפחה שוכנה תחילה במחנה סנט לוקס שבחיפה ולאחר מכן עברה להתגורר בבאר יעקב.

ביום 15/1/50 גויס האב לצבא ומספר ימים לאחר מכן ילדה אשתו בן בבית היולדות דג'אני שביפו. האם סיפרה כי ראתה את בנה לאחר הלידה, אלא שלמחרת היום נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו למרדכי ואלגרה אשכנזי ממחנה העולים א' 21 באר יעקב, נולד בן ביום ג' בשבט תש"י 21/1/50 בבית היולדות ביפו.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי בן של אלגרה אשכנזי ממחנה העולים א' 21 באר יעקב, נפטר ביום ד' בשבט תש"י 22/1/50 בבית היולדות יפו, בהיותו בן יום.

סיבת המוות: חולשה כללית ולידת פג.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של מרדכי ואלגרה אשכנזי, נפטר מחולשה כללית (לידת פג) ביום 22/1/50 בבית היולדות יפו (דג'אני), בהיותו בן יום.

בהיותו נפל הובא לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של התינוק 04104501/4.

הנדון: יונה בת יחיא רומיה לוי
תיק מספר 55/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רומיה לוי אמה של התינוקת, נעלמה יונה מבית התינוקות שבמחנה ראש העין בשנת 1949 בהיותה כבת שלושה חודשים.

גב' לוי הבחינה לדבריה ביונה כשהיא מועלית לאמבולנס. האחות מסרה לאם שהתינוקת אינה מרגישה בטוב וכי היא - האחות - תעדכן אותה בהמשך, לגבי מקום הימצאה.

הגב' לוי הלכה ביזמתה לחפש את בתה התינוקת בבית החולים שבמחנה ראש העין אך לא מצאה אותה, ומאז נעלמו עקבותיה והיא לא שבה לחיק משפחתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הורי התינוקת רשומים ביומן כניסה למחנה ראש העין ג', כרטיס מס' 214, כמי שנכנסו למחנה, היינו, עלו לארץ ביום 24/8/49, שמם שובש לולד שוכר ורומיה סאלם לוי, בנוסף מצוין גם מספר תעודת העולה.

על פי מספר הנפשות בעת העלייה - שניים במספר - עולה כי יונה נולדה בארץ ולא הגיעה עם ההורים מתימן.

2. נמצא טופס הפניה לאשפוז נושא מס' כרטיס 214 ממחנה ראש העין ג', לפיו הופנתה יונה בת יחיא לוי בהיותה בת שלושה וחצי חודשים לבית החולים לילדים הדסה ראש העין ביום 4/2/50.

3. אותר תיק רפואי על פיו אושפזה יונה בת יחיא לוי ביום 4/2/50 ונפטרה ביום 5/2/50 בשעה 3:30.

באחד המסמכים המצויים בתיק, נכתב כי הילדה התקבלה לבית החולים בשל תת תזונה חריפה, ונפטרה כעבור כמה שעות.

נערכה לגופה נתיחה שלאחר המוות ואובחנו פגיעות בריאות, בכליות ובכבד.

4. אותרה רשימת הנפטרים ממחנה ראש העין על פיה התינוקת יונה בת יחיא לוי נפטרה בהיותה בת שלושה וחצי חודשים.

5. אותר רישום יומן פטירות שנוהל על ידי הסוכנות (המתייחס לנושא כרטיס מס' 214), לפיו התינוקת יונה בת יחיא לוי בת שלושה וחצי חודשים נפטרה ביום 5/2/50 בבית חולים שבמחנה ראש העין ג'.

6. אותר פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה ובו רישום, כי התינוקת יונה בת יחיא לוי נפטרה ביום 5/2/50 כתוצאה מרעלת ותת תזונה.

7. אותר מכתב הפניה לקבורה שנשלח ממחנה ראש העין ג' לחברה קדישא פתח תקווה (מס' 214) מיום 5/2/50 על פיו מתבקשת הסוכנות היהודית לשלם את חשבון הקבורה של התינוקת יונה בת יחיא לוי.

8. על פי רישום של חברה קדישא התינוקת יונה בת יחיא לוי נקברה ביום 5/2/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה י"ג, מס' 9.

צוין שהתשלום לקבורה נתקבל על ידי הסוכנות בסך 5 לירות.

מסקנות הוועדה:

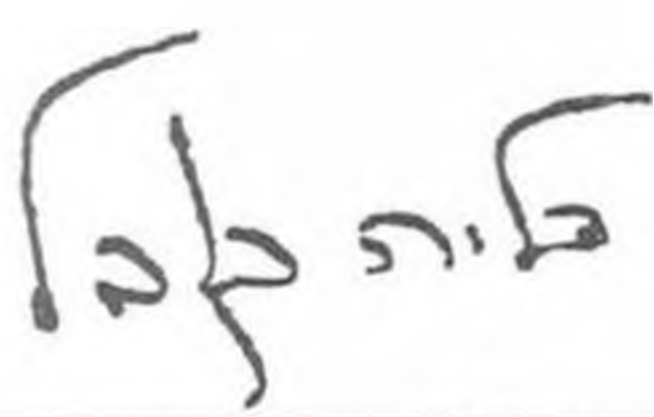
מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התינוקת יונה בת יחיא ורומיה לוי נפטרה ביום 5/2/50 בבית חולים שבמחנה ראש העין ג' כתוצאה מרעלת ותת תזונה, ונקברה בבית העלמין סגולה באותו יום בחלקת ילדים ב', שורה י"ג, מס' 9.

על אף שיבוש השם שמופיע ביומן כניסה למחנה הרי שמדובר באותה משפחה, הזיהוי נעשה על פי מספר הכרטיס - 214 שמופיע בשאר המסמכים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יונה לוי.
מספר ת.ז. של האם רומיה לוי 0567962.

הנדון: ללא שם פרטי בן מסעוד ואולגה דרי
תיק מספר 58/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אולגה דרי, אם התינוק, שוכנה המשפחה תחילה בפרדס חנה ומשם עברה להתגורר בירושלים בעין כרם.

זמן מה לאחר מכן, ילדה האם בן בבית החולים ביקור חולים. מיד לאחר הלידה נאמר לה כי בנה שוקל ארבעה קילו וכי הוא בריא. למחרת בבוקר נמסר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו בנם של "מסעוד ואולגה דרעי" נולד ביום ה' בתשרי תשי"א 16/9/50 בבית החולים ביקור חולים. כן צוין כי משפחתו התגוררה בעין כרם.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "בן של אולגה דרעה" מעין כרם מחוז ירושלים, נולד ביום 16/9/50 ונפטר בהיותו בן "1/4 שעה" בבית החולים ביקור חולים.

סיבת המוות: לידת פג בחודש השישי להיריון.

מסקנות הוועדה:

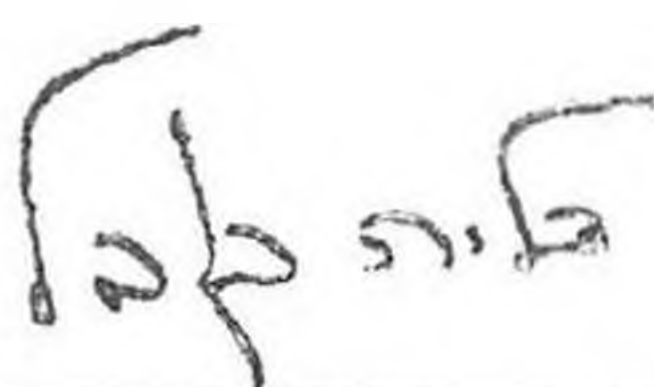
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של מסעוד ואולגה דרי, נפטר מחוסר בשלות לאחר שנולד בחודש השישי להיריון ביום 16/9/50 בבית החולים ביקור חולים, וזאת רבע שעה לאחר לידתו.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של התינוק 0050570-7.

הנדון: צבי יהודה בן דב ומלכה וייס
תיק מספר 59/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חדוה ולס, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מרומניה בשנת 1950 ושוכנה במעברת קריית מלאכי ומשם עברה לכפר ורבורג.

צבי יהודה נולד בארץ במהלך שנת 1950. בהיותו בן תשעה חודשים סבל משילשולים ואושפז בבית החולים בילינסון. ההורים באו לבקרו. שבוע לאחר מכן כשהגיעו ההורים לבית החולים לא הורשו להיכנס כיוון שצבי יהודה לא חש בטוב וראו אתו מבעד לחלון.

למחרת היום כששבו ההורים לבית החולים נמסר להם כי צבי יהודה נפטר ונקבר בחלקת ילדים ואין צורך שההורים יטריחו עצמם וילכו לחלקת הקבר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

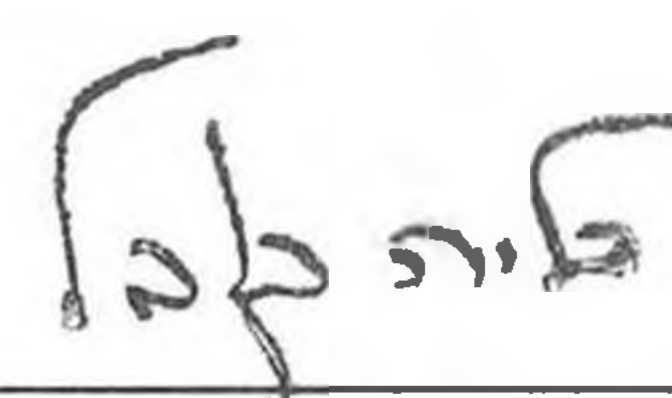
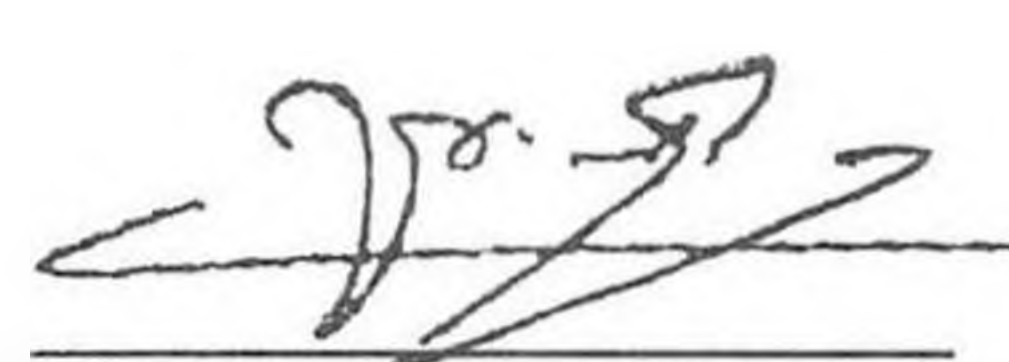
1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו יהודה בן מלכה וייס מכפר ורבורג אושפז ביום 15/8/51 ונפטר ביום 16/8/51, בהיותו בן חמישה חודשים.
2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, לפיה יהודה וייס מכפר ורבורג נפטר ביום 16/8/51 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן חמישה חודשים.
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנה עולה כי יהודה וייס מכפר ורבורג נפטר ביום 16/8/51 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן חמישה חודשים.
4. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות, לפיו גופתו של יהודה וייס נותחה ביום 17/8/51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צבי יהודה בן דב ומלכה וייס נפטר ביום 16/8/51 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן חמישה חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של צבי יהודה 050353630.

הנדון: צביה בת סלם יוסף ושמחה צנעני
תיק מספר 60/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת גילה סאלם אחותה של צביה, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה העולים בית ליד.

בהיותה בת שנתיים וחצי נלקחה צביה לבדיקה במרפאת המחנה, היות והיה לה פצע במצח, האחות לקחה אותה לבית החולים שבמחנה.

למחרת הגיעו ההורים לבית החולים לבקר את צביה והיא בכתה בראותה אותם. יומיים לאחר מכן באו שוב ההורים לראותה ואחות סימנה בידה וכתבה שבתם נפטרה.

המשפחה לא ראתה את חלקת הקבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 48263), לפיה "סלם יוסף ושמחה סלם סנעני" ו-3 ילדיהם בינהם צביה עלו ארצה בספטמבר 1949. צביה היתה בת 4. עוד צוין כי צביה סלם "נפטרה 4/10/49".
2. בידי הוועדה כרטסת של המחלקה לסטטיסטיקה של הסוכנות היהודית, לפיה צביה ומשפחתה עלו ארצה ביום 4/9/49, בהיותה בת 4. עוד צוין כי היא נפטרה ביום 4/10/49.
3. בידי הוועדה גם כרטסת של המחלקה לקליטה של הסוכנות היהודית, ממנה עולה כי סאלם יוסף ושמחה צנעני ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 4/9/49. צביה הייתה בת ארבע. עוד צוין כי צביה נפטרה.
4. בידי הוועדה תיק רפואי מקורי מבית החולים הממשלתי בית ליד, לפיו "סביה בת שלום לוי" אושפזה ביום 22/9/49 כשהיא סובלת מחום גבוה, ובאזור ראשה נמצא פצע גדול. למחרת ביום 23/9/49 נפטרה בשעה 10:45.
5. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה "סביה בת שלום לוי" מבית ליד אושפזה ביום 22/9/49, בהיותה בת שלוש שנים, בבית החולים בית ליד, ונפטרה ביום 23/9/49 כתוצאה מדיסטרופיה.
6. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה סביה בת שלום לוי נפטרה ביום 23/9/49 בבית החולים לילדים בית ליד.

ממצאי החקירה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי צביה (סביה) בת סלם יוסף ושמחה צנעני נפטרה ביום 23/9/49 בבית החולים לילדים בית ליד, זמן קצר לאחר עליית המשפחה ארצה.

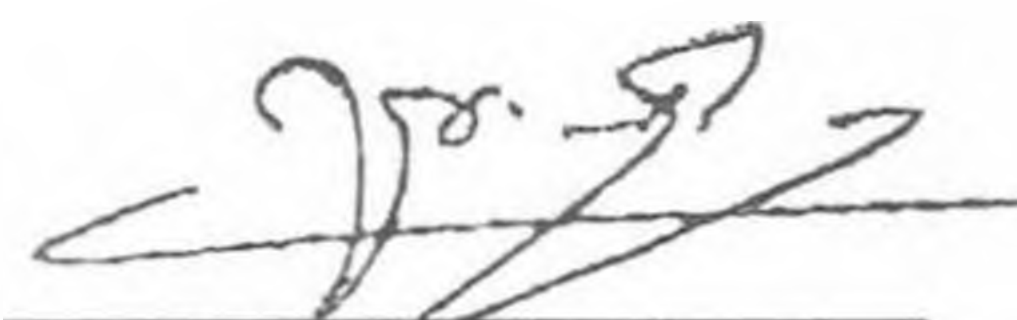
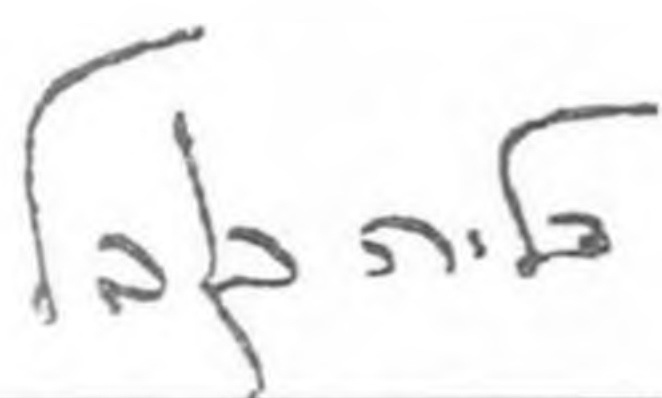
מקום קבורתה לא אותר.

נציין כי בתיק וב"מ קיימת עדות האם, לפיה בעלה הוא ממשפחת לוי, לכן במסמכים שונים מופיע שם משפחתה של צביה כ-לוי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של צביה 3066868.

הנדון: יצחק בן גבריאל ומזל ימין
תיק מספר 61/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר גבריאל ימין, אביו של התינוק, נולד יצחק בארץ בסוף שנת 1950 תחילת 1951 בבית החולים העמק בעפולה.

בהיותו כבן שבעה חודשים לא רצה יצחק לאכול ונלקח לקופת חולים. שם נמסר להורים כי יש לאשפזו בבית החולים כיוון שהוא סובל משילשולים והקאות.

האב לקח את יצחק לבית החולים העמק בעפולה שם אושפז. למחרת קיבלה המשפחה מברק ובו הודעה על פטירתו של יצחק.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, לפיו יצחק ימין מעפולה נולד בדצמבר 1950 ונפטר ביום 15/5/51 בבית החולים בעפולה.

סיבת המוות: זיהום דלקתי.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין בעפולה, לפיו יצחק ימין מעפולה הובא לקבורה ביום י' באייר תשי"א 16/5 בהיותו בן שישה חודשים.

מסקנות הוועדה:

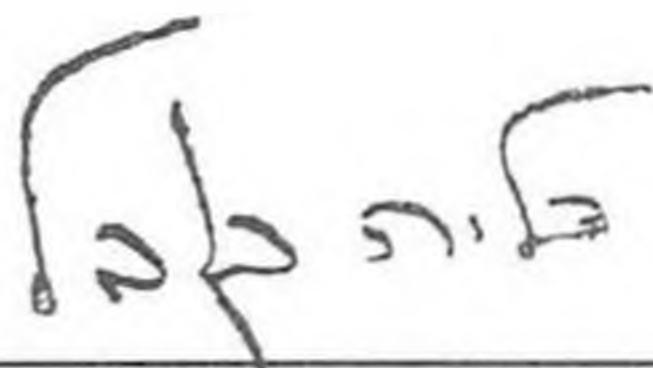
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן גבריאל ומזל ימין נפטר ביום 15/5/51 בבית החולים בעפולה, בהיותו כבן שישה חודשים.

יצחק הובא לקבורה ביום 16/5/51 בבית העלמין בעפולה, ללא ציון מקום הקבורה.

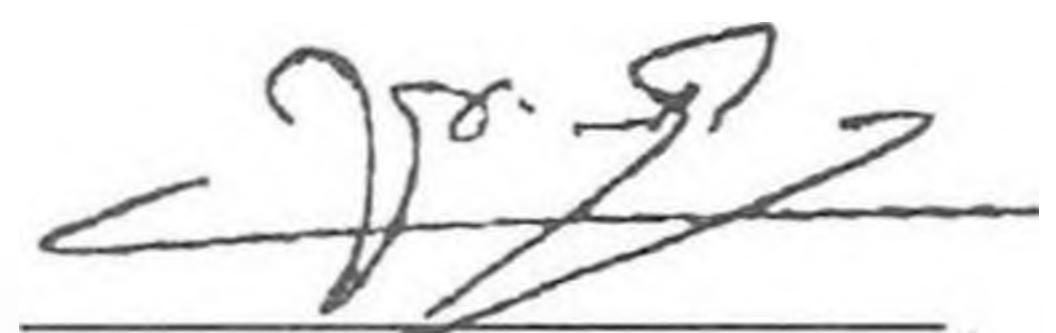
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יצחק 05045262-2.

הנדון: ציון בן מזל ואברהם סאלם
תיק מספר 62/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל סאלם אם התינוק, נולד ציון בבית חולים בכפר סבא בשנת 1952.

בהיותו בן חמישה חודשים הרגיש ברע ונשלח משכונת גאולים, מקום מגורי המשפחה לבית חולים פרדסיה.

לאחר זמן מה נמסר להורים כי ציון נשלח לבית החולים דג'אני שביפו.

שם נאמר למשפחה שבנם נפטר והם הופנו למשרד, אך כל שאלותיהם לגבי בנם לא נענו.

במהלך השנים קיבלה המשפחה מכתבים שונים הנוגעים לציון כגון רישומים לגן, לקופת חולים, וצו גיוס.

נציין כי המשפחה טענה שקיים מכתב הקשור לציון המוכיח שבנם נעלם בנסיבות חשודות.

עדות דומה נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה ספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 12009), לפיו ציון בן גזל ואברהם סלים מכפר סבא שיכון גאולים נולד ביום 29/2/52 בבית היולדות שבכפר סבא.

2. נמצא רישום נפטרים מבית החולים דג'אני לפיו אברהם ציון מכפר סבא שכונת גאולים 145 אושפז ביום 22/7/52 ונפטר ביום 23/7/52 בהיותו בן עשרה חודשים.

הגיל משובש, אך משאר הפרטים עולה שמדובר בציון.

3. נמצא פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב ובו רישום, לפיו ציון בן יוסף אברהם מכפר סבא שכונת גאולים נפטר ביום 23/7/52 כתוצאה מדסטורפיה בהיותו בן 16 חודשים.

4. נמצא רישיון קבורה (מס' 30475), לפיו אברהם ציון משכונת גאולים כפר סבא נפטר כתוצאה מדיסטורפיה בהיותו בן 16 חודשים. הגיל משובש אך משאר הפרטים עולה שמדובר בציון.

5. על פי רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, התינוק אברהם ציון משכונת גאולים כפר סבא נפטר בבית חולים דג'אני בהיותו בן 16 חודשים.

ציון נקבר ביום א' באב תשי"ב 23/7/52 בבית העלמין בקריית שאול אזור ג', שורה 12, קבר מס' 4.

6. א. הוועדה איתרה מכתב המופנה לאברהם יוסף ומשפחתו מיום 11/9/55 מאת רחל יעקב.

מכתב זה לא היה בידי המשפחה ואותר במסגרת החומר שנאסף על ידי ד"ר דוב לויטן.

המכתב נכתב בשנת 1955 כלומר שלוש שנים לאחר היעלמות הנעדר.

ב. הועדה איתרה את הגב' רחל יעקב כותבת המכתב המתגוררת בפתח תקווה.

מתוך שיחה עמה התברר שיש לה בן נכה בשם ציון שאף הוא נולד בשנות החמישים.

לגב' רחל יעקב, קשרי ידידות עם אם הנעדר, לכן נכתב אליה בשנת 1955 מכתב המאזכר ילד בשם ציון שהוא בנה שלה, ולא בנה של משפחת סאלם.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי התינוק ציון בן מזל ואברהם סאלם אושפז בבית חולים דג'אני ביפו ביום 22/7/52 וביום 23/7/52 נפטר כתוצאה מדיסטרופיה בהיותו בן חמישה חודשים. ונקבר באותו יום בבית העלמין בקריית שאול אזור ג', שורה 12, קבר מס' 4.

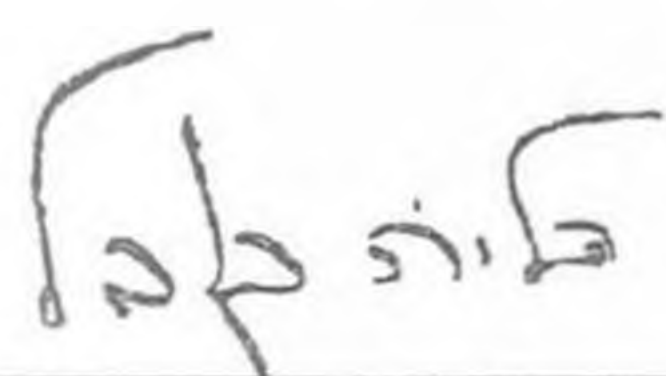
ברוב המסמכים, החל מרישומי בית החולים דג'אני חל שיבוש בגילו של ציון, עם זאת שאר הפרטים, כגון: שמו וכתובת המגורים זהים והופכים את הזיהוי לוודאי.

ממכתב שהוצג לפני הוועדה על ידי הורי ציון כהוכחה להיעלמותו נבדק והתברר שהכוונה לילד אחר שאף שמו ציון ואין בינו לבין ציון סאלם כל קשר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציון סאלם 5129005.

הנדון: אהרון בן ראובן וסביחה מלאוסי
תיק מספר 63/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת סביחה מלאוסי אמו של התינוק, אושפז אהרון עם אחיו התאום בהיותם בני חמישה חודשים, בבית החולים ביקור חולים. המשפחה התגוררה במעברת הר טוב.

לאחר שאחיו התאום של אהרון שוחרר מבית החולים, נשלח אהרון למוסד ויצ"ו ירושלים. במשך שנה ביקרה אותו אמו פעמיים בשבוע.

בביקור האחרון של המשפחה בויצ"ו נמסר להם שאהרון נפטר, אך לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קיבלה תעודת פטירה ולדבריהם שמו של בנם רשום כראובן ולא בשמו - אהרון.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מס' (029370), לפיה התינוק אהרון בן ראובן וסביחה מלאוסי נולד בשנת 1950. לצד שמו נרשם כי נפטר.
2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי התינוק אהרון ראובן נשלח מבית התינוקות ויצ"ו ירושלים לבית החולים ביקור חולים וביום 8/5/52 בהיותו בן שנה וחצי נפטר כתוצאה מבצקת בלב.
3. הוועדה איתרה מכתב רשמי מבית התינוקות ויצ"ו ירושלים מיום 9/5/52 המופנה אל חברה קדישא, ובו התחייבות של ויצ"ו לשלם את הוצאות הקבורה של ראובן אהרון.
4. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהילת ירושלים", ובה נרשם כי אהרון בן ראובן יוסף וסביחה נפטר בהיותו בן שנה וחצי ביום 8/5/52 בבית החולים הדסה.
- בנוסף צוין בהזמנת הקבורה כי אהרון נקבר ביום י"ד באייר תשי"ב, 9/5/52.
5. כזכור, בידי הוועדה תעודת פטירה שהמשפחה קיבלה לפיה, התינוק אהרון ראובן נפטר, בהיותו בן שנה וחצי, בבית החולים ביקור חולים ביום 8/5/52.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק אהרון בן ראובן וסביחה מלאוסי נפטר בהיותו בן שנה וחצי ביום 8/5/52.

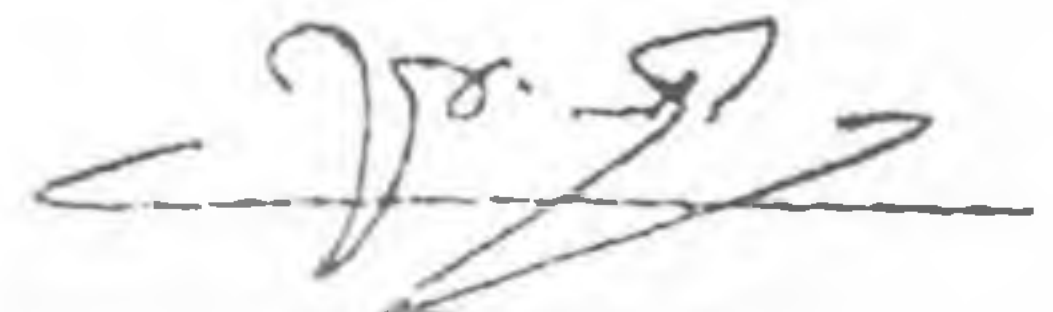
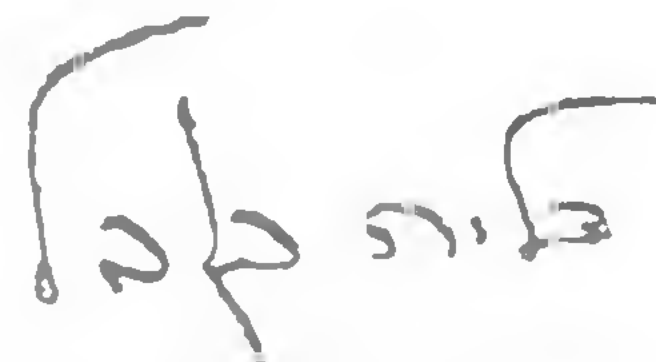
אהרון נקבר למחרת ביום 9/5/52 בבית העלמין שבהר המנוחות ללא ציון מקום קבורה.

טענת המשפחה לפיה שמו הפרטי של בנם נרשם בתעודת הפטירה כראובן ולא כאהרון אינה משנה את מסקנות הוועדה היות והקדים שם האב לשמו של הבן.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אהרון 0-48825145.

הנדון: שמואל בן שלמה וסעידה קורש
תיק מספר 64/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' תמר כורש, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן באוקטובר שנת 1949, והתגוררה במחנה ראש העין.

כשבעיים לאחר הגעתם ארצה נולד שמואל באוהל המשפחה. האם חלתה ואושפזה בבית החולים סרפנד (צריפין) ושמואל שחלה אף הוא נלקח להדסה ראש העין.

שבועיים לאחר מכן הגיעה האם לבקרו בבית החולים ולא מצאה את שמואל במיטתו. כעבור דקות אחדות ראתה אותו בידיה של אישה אחרת. האם התלוננה לפני הרופא ובהוראתו הוחזר שמואל לידיה.

יומיים לאחר מכן בהגיעה שוב לבקרו, נמסר לה כי שמואל נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים ישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמואל בן שלמה וסעידה קורש נפטר בין הימים 12/2/50 ל-13/2/50 בבית החולים בראש העין בהיותו בן שלושה חודשים.

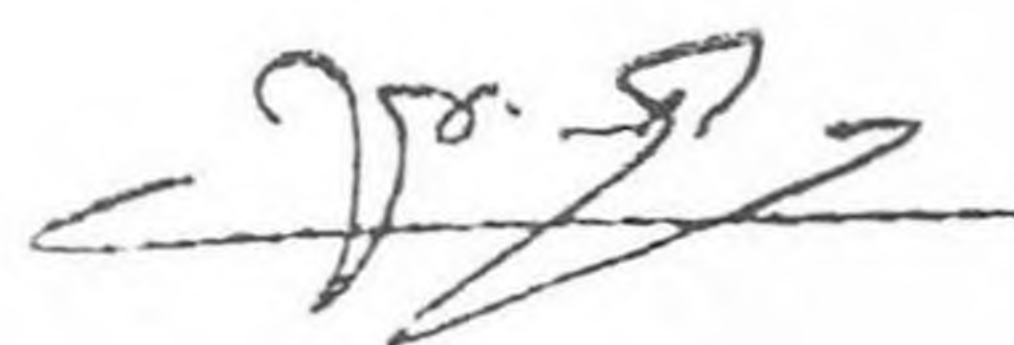
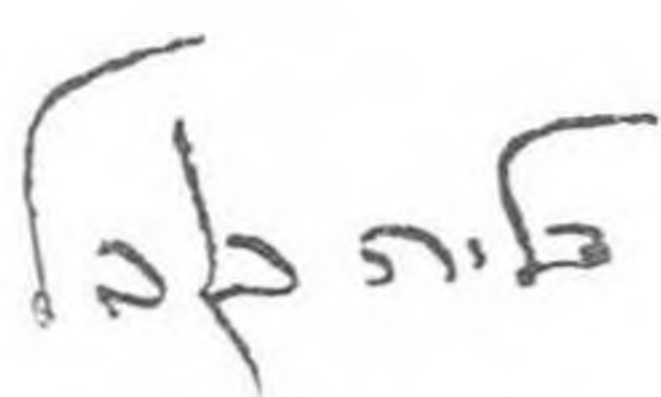
שמואל הובא לקבורה בבית העלמין סגולה ביום 15/2/50 בחלקת ילדים ב', שורה י"ד, קבר מספר 6.

למרות השיבוש בשם משפחתו ביומן הקבורה אין ספק בזיהויו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של שמואל.
מספר ת.ז. של האם סעידה קורש 04150975-3.

הנדון: שני ילדים - 1) אברהם - 2) יחיא
בני סלימן ולולוה (לאה) חדר
תיק מספר 65/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה לוי, אחות הילדים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם אברהם בן השלוש ויחיא בן השנתיים. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, חשו אברהם ויחיא ברע ונלקחו על ידי האב למרפאה המקומית. במרפאה נבדקו ונאמר לאב כי עליו להשאירם לטיפול ולחזור למחרת היום. למחרת היום משחזר האב למרפאה, נאמר לו כי בניו הועברו לבית החולים רמב"ם ובמהלך הלילה נפטרו שם. האב דרש לראות את גופות בניו, אך סולק מהמרפאה בגסות.

ההורים לא ראו גופות או חלקות קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדות בכתב שמסר האב לפני ועדת בהלול-מינקובסקי התברר כי יחיא נלקח על ידי עובדי המחנה ביום 16/9/49 ונשלח לבית החולים בחיפה שם נפטר.

ממצאי החקירה לגבי יחיא:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54442, לפיה משפחת חדר עלתה ארצה ביום 15/9/49 ושוכנה בבית העולים עתלית. כן נרשם כי יחיא היה בן שש שנים עם עלייתו וכי "נפטר".
- יש לצין כי נעשו שינויים על גבי תעודת העולה ברישום גילם של ילדי המשפחה.
2. בידי הוועדה מכתב הפניה של מחנה העולים עתלית מיום 16/9/49 לבית החולים הממשלתי חיפה, ובו בקשה לקבל לטיפול את "יחיא סלימן חדר" בן השלוש שעלה ארצה ביום 15/9/49 וסיבל ממלריה ורעלת.
3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "יחיא סלימן" התקבל לבית החולים ביום 16/9/49 ונפטר בו ביום.
4. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי חיפה מחלקת ילדים א', ממנו עולה כי "סלימן יחיה" "נשלח מבית העולים בלי כל פרטים עם אבחנה מלריה וטוקסיקוסיס... הילד נכנס עוד בזמן הבדיקה למצב של COMA קשה ונפטר שעה וחצי אחרי הכנסו לבית החולים...".
5. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "יחיה סולומן" מבית העולים עתלית, נפטר ביום 16/9/49, בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: מלריה טרופית.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה (מספר סידורי 125/795/49), ממנו עולה כי "יחיה סולימן" מבית העולים עתלית, נפטר בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: מלריה טרופית.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי "יחיה סולימן" מבית העולים עתלית, נפטר ביום כ"ב באלול תש"ט 16/9/49, בהיותו בן שלוש שנים והובא לקבורה ביום כ"ד באלול תש"ט 18/9/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין מספר רישיון הקבורה הממשלתי 795/49.

מסקנות הוועדה – לגבי יחיא:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן סלימן ולולוה חדד נפטר כתוצאה ממלריה טרופית ביום 16/9/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שלוש שנים וזאת יום לאחר עלייתו ארצה.

יחיא הובא לקבורה ביום 18/9/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה מסתמכת על מכתב ההפניה של בית העולים עתלית כמסמך הקובע לגבי גילו של יחיא.

ממצאי החקירה לגבי אברהם:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54442 ממנה עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 15/9/49 ושוכנה בבית העולים עתלית. כן צוין כי אברהם היה בן שנה עם עלייתו ארצה וכי נפטר.

2. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים רמב"ם חיפה ובו רישום המתייחס למספר חולה 8416/49, לפיו "איברהים סולימן" בן השנה מבית העולים עתלית, עלה ארצה שלושה ימים לפני אשפוזו ביום 18/9/49. כן צוין כי "איברהים" שהה סך הכול בבית החולים כחמישה ימים ונפטר כתוצאה מדלקת מעיים.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם חיפה מספר חולה 8416, ממנו עולה כי "אברהם סלימן" מספר חולה 8416 אושפז ביום 18/9/49 ונפטר ביום 23/9/51.

כן נרשם בגיליון זה: "התינוק אתחיל לנשום בקושי ב10 P.M... תינוק ב-COMA, נפטר".

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "סולימן אברהם" מבית העולים עתלית נפטר ביום 23/9/49, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה (מספר סידורי 821/49), ממנו עולה כי "אברהם סולימן" מבית העולים עתלית, נפטר בבית החולים רמב"ם חיפה ביום 23/9/49, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.

6. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא של העדה הספרדית חיפה, ממנה עולה כי "סלימן אברהם תינוק" מבית העולים עתלית, נפטר ביום 23/9/49 בהיותו בן שנה והובא לקבורה ביום 26/9/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

כן צוין כרישיון קבורה ממשלתי מספר 821/49.

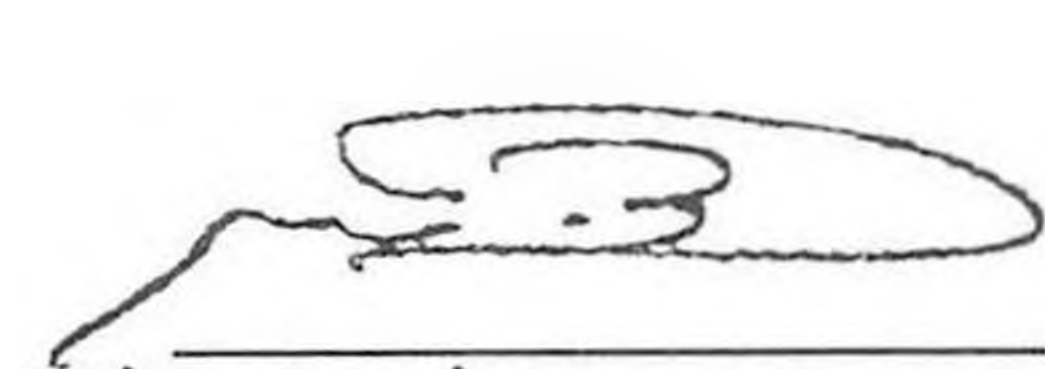
מסקנות הוועדה לגבי אברהם:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן סלימן ולולוה (לאה) חדר, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת ביום 23/9/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שנה וזאת כשבוע לאחר עליית המשפחה ארצה.

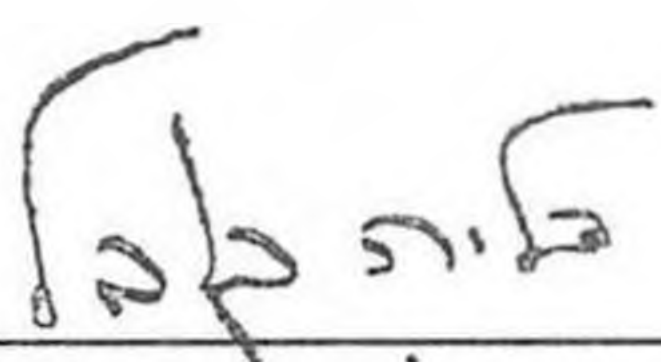
אברהם הובא לקבורה ביום 26/9/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת הילדים.

הוועדה מסתמכת על ספר קבלת חולים של בית החולים רמב"ם חיפה לגבי קביעת מועד פטירתו של אברהם, שכן נרשם כי שהה חמישה ימים בבית החולים כלומר מיום 18/9/49 עד ליום 23/9/49 בו נפטר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יחיא ואברהם.
מספר ת.ז. של האב סלימן חדר 3062023.
מספר ת.ז. של האם ולולוה חדר 3062024-9.

הנדון: יוסף בן מעודד וחמדה ברזילי
תיק מספר 66/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אסתר גלכוע, אחותו של התינוק, הוריה נישאו בארץ ויוסף נולד בשנת 1947. האם התגוררה ביפו ומשם עברה להתגורר בתל אביב.

בהיותו בן שנה וחצי הצטנן יוסף ונלקח על ידי אמו לבית החולים הדסה בתל אביב. בהגיעה לבית החולים נמסר לה כי יש לאשפזו וכי עליה לחזור למחרת. בהגיעה למחרת היום נמסר לה כי יוסף נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

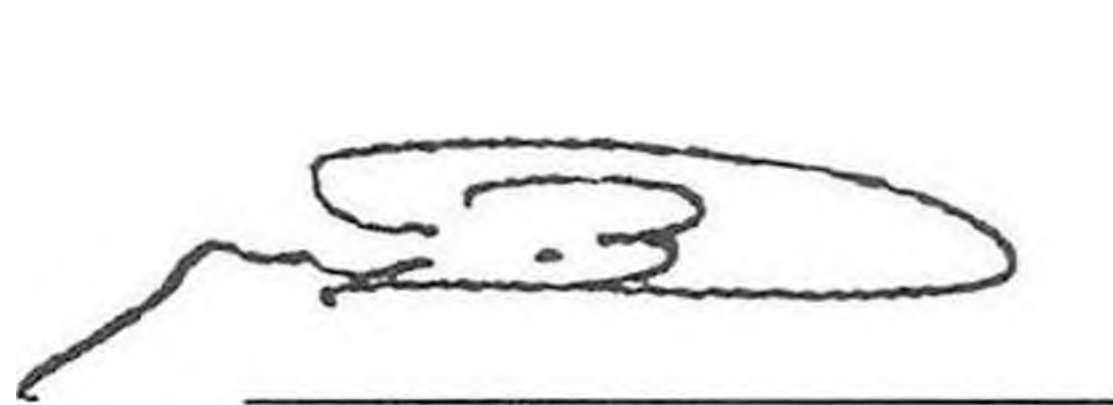
1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים מיום 8/11/48, לפיו שם משפחתם של הוריו של יוסף היה שרעבי ברזילי.
2. הוועדה איתרה מסמך של בית הדין הרבני לפיו שם המשפחה של האם שונה לברזילי רק בשנת 1969.
3. הוועדה איתרה דף מתוך ספר יולדות של בית החולים הדסה תל אביב לפיו, חמדה שרעבי מעין יעקב 32 אושפזה ביום 19/8/47 עד ליום 24/8/47. בסמוך לשמה נרשם "בן מת".
4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו בן של מעודד וחמדה שרעבי מעין יעקב (הדסה) נפטר בלידתו והובא לקבורה בתל אביב ביום 19/8/47.
5. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "ילד של מעודד וחמדה שרעבי" מעין יעקב נפטר בלידתו בבית החולים הדסה ביום ג' באלול תש"ז.

מסקנות הוועדה:

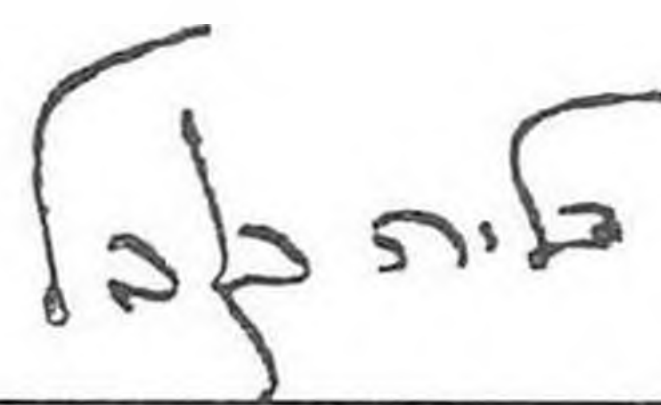
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן מעודד וחמדה ברזילי נפטר בלידתו ביום 19/8/47 בבית החולים הדסה תל אביב.

יוסף הובא לקבורה באותו יום בקריית שאול, אך בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו המדויק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של יוסף.
מספר ת.ז. של האב מעודד 004403085.
מספר ת.ז. של האם חמדה 008778862.

הנדון: ציונה בת סלם סעיד וסעדה סלם
תיק מספר 67/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סעדה סלם, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 2/10/49 יחד עם הילדים סעדיה, זכריה ושלום. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

במהלך חודש ינואר 1950, ילדה האם בת במחנה לה קראה ציונה. שבוע לאחר לידתה, נלקחה ציונה לבית התינוקות, שם היניקה אותה אמה במשך מספר חודשים, שלוש פעמים ביום. באחד הימים, משהגיעו ההורים לבית התינוקות, לא מצאו את ציונה ונאמר להם כי הועברה לבית תינוקות בתל אביב או בבתי ים.

במהלך החודשים אוגוסט-ספטמבר 1950, נסעו ההורים לבית התינוקות וראו את ציונה שהיתה כבר כבת תשעה עד עשרה חודשים. ההורים ביקשו לקחתה עמם, אך בתשובה נאמר כי תוחזר להם עוד זמן מה.

מספר חודשים לאחר מכן, ילדה האם בן ועל כן נסעה לבקר את ציונה רק במהלך החודשים פברואר-מרץ 1951. משהגיעה האם לאותו בית תינוקות, לא מצאה את ציונה ונאמר לה כי היא הועברה לירושלים. בבוא ההורים לירושלים נאמר להם, כי ציונה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

טענות המשפחה לגבי ציונה:

1. המשפחה מבקשת כי יוצג לפנייהם גיליון המחלה וכי יחשף שמו של הרופא החתום עליו.

2. המשפחה תוהה כיצד ייתכן כי בחודשים פברואר-מרץ 1951 נמסר לה בבית התינוקות בתל אביב כי ציונה נפטרה וזאת בסתירה לממצאי ועדת בהלול-מינקובסקי אשר קובעים כי ציונה נפטרה ביום 20/11/51, דהיינו שמונה חודשים מאוחר יותר.

3. מדוע הוצאה תעודת פטירה רק לאחר 40 שנה, ונוסף על כך חסרים בה פרטים כגון: תאריך לידה, מספר זהות, סיבת מוות ושם האב.

4. ביום 15/11/95 קיבלה המשפחה תמצית רישום של משרד הפנים, לפיו ציונה עזבה את הארץ ביום 00/11/62, עובדה הגורמת למשפחה להאמין כי ציונה לא נפטרה וכי היא בין החיים.

5. המשפחה תוהה כיצד ייתכן שציונה נקברה ללא ציון שורה או קבר בבית העלמין שהרי אין היא נפל.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1557 ולתעודת עולה מספר 63556, לפיו סלם סעיד סלם, אשתו סעדה ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 1/10/49.
2. בידי הוועדה יומן לידות של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1557, ממנו עולה כי ציונה סלם סעיד סלם נולדה ביום 1/1/50.
3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים יפו (דג'אני), לפיו "ציונה סלם" בת שישה חודשים, הובאה מבית ים ואושפזה ביום 19/10/50 עד ליום 27/7/51.
- כן צוין כי: "פרטים על אנמנזה משפחתית ותולדות העבר... לא קבלנו לפי דברי המטפלת שהביאה אותה מבית התינוקות. הילדה סובלת משלשולים חזקים... ביום 284 לאישפוז הועברה לבית החולים לחולי שחפת בדאר אל עמר".
4. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים איתנים, לפיו סלם ציונה בת 15 חודשים ממעברת בת ים, אושפזה במקום ביום 27/7/51.
- בקבלתה כבר סבלה משחפת ריאות. כן צוין כי: "ילדה תמניה בת 15 חודשים, נשלחה מבית החולים ממשלתי ביפו".
- כן נרשם: "אנמנזה לא ידועה... ביום 20/11/51 מצב ילדה קשה".
- בגיליון המעקב המצורף לגיליון המחלה, מופיע כי ביום 118 לאשפוז במקום, נפטרה.
5. בידי הוועדה פריטכל על נתיחת גופה מספר 253/51, לפיו ציונה סלם בת השנה וחצי, נפטרה ביום 20/11/51 בשעה 22:30 בבית החולים הממשלתי דיר עמר ואילו נתיחת הגופה בוצעה ביום 21/11/51 בשעה 12:00.
- כן צוין כי: ציונה נפטרה כתוצאה משחפת ריאות, שחפת עצמות, דלקת קרום המוח (שחפתית).
6. בידי הוועדה הזמנת קבורה, לפיה הילדה ציונה סלם נפטרה בהיותה בת 15 חודשים כתוצאה משחפת בבית החולים הממשלתי איתנים בדיר עמר והובאה לקבורה ביום 21/11/51 בבית העלמין הר המנוחות בגוש י"ב, חלקה ה', קבר מספר 69.
7. בידי הוועדה מכתב מיום 21/11/51 מאת מנהל בית החולים איתנים לחברה קדישא בו נרשם: "אנו מבקשים לקבור את הילדה סלם ציונה למרות שהוריה לא הופיעו על אחריותנו. ההורים הוזמנו לפני חודש כשמצב הילדה התחיל להחמיר".
8. בידי הוועדה מכתב מיום 1/11/51 מאת בית החולים "איתנים" אל בית החולים דג'אני ביפו, לפיו מבקשים: "נא להודיענו את הכתובת של הילדה ציונה סלם שנשלחה על ידכם למוסדנו, בתאריך 27/7/51".

9. בידי הוועדה מכתב תשובה מיום 15/11/51 מאת הנהלת בית החולים ליולדות וילדים יפו אל בית החולים "איתנים", ובו רשום כי: "הורי הילדה ציונה סלם, גרים במחנה העולים בראש העין. הילדה סודרה להבראה בבית התינוקות על ידי לשכת הסעד בת-ים ומשם הובאה אלינו ב-19/10/50".

10. בידי הוועדה מכתב מיום 2/12/51 מאת לשכת הסעד ראש העין אל בית החולים לחולי ריאות דיר עמר (איתנים), בו רשום כי הנדון: פטירת הילדה סלם ציונה.

בהמשך נאמר: "אנו מבקשים מכם לשלוח לנו פרטים על הנ"ל ומשפחתה (שמות ההורים הגיל וכדומה). אין העיכוב חל באשמתנו. לא היתה לנו אפשרות לפעול בלי הפרטים הדרושים".

11. בידי הוועדה מכתב מיום 24/11/60 מאת המועצה המקומית ראש העין אל בית החולים חולי שחפת דיר אל עמר (איתנים) בו רשום כי: "ביום 25/7/51 נשלחה אליכם תינוקת בשם סלם ציונה נולדה בתאריך 1/1/50". כן צוין כי: "מכתב נשלח להורי התינוקת מבית החולים דג'אני למרות ההתרוצצויות של הוריה לא הצליחו לאתר אותה, לא נודע להם לאן העברתם אותה, לא איפה נמצאת כיום ומה עלה בגורלה עד היום הזה".

12. בידי הוועדה מכתב תשובה מיום 4/12/60 מאת הנהלת בית החולים מלב"ן אל המועצה המקומית ראש העין, ובו רישום המתייחס לסלם ציונה בת סעיד סלם.

במכתב נאמר: "הילדה סודרה בשעתו בבית תינוקות על ידי לשכת הסעד בבת-ים. בתאריך 19/10/50 הוכנסה לבית החולים ליולדות וילדים ביפו. בתאריך 27/7/51 נשלחה לבית החולים איתנים. הילדה נפטרה באיתנים בתאריך 21/11/51. נמצאה שחפת בריאה השמאלית... , דלקת קרום המוח שחפתית ודלקת ריאות".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת סלם סעיד וסעדה סלם נפטרה כתוצאה משחפת ביום 20/11/51 בבית החולים איתנים לאחר אשפוז של כ-13 חודשים.

ציונה הובאה לקבורה ביום 21/11/51 בבית העלמין הר המנוחות ירושלים בגוש י"ב, חלקה ה', קבר מספר 69.

באשר לטענות המשפחה:

1. חוקרי הוועדה איתרו מספר גיליונות מחלה כפי שהם מופיעים בממצאי החקירה ראה סעיפים 3, 4.

2. ממצאי החקירה הינם חד משמעיים באשר למועד פטירתה של ציונה והינם נסמכים על תכתובות מקוריות, גיליונות מחלה ופרוטוקול נתיחה.

3. תעודת הפטירה אליה מתייחסת המשפחה הוצאה כ-40 שנה לאחר פטירתה של ציונה לבקשת המשפחה והיא מסתמכת על פי נוהלי משרד הפנים על תמצית רישום מקורי של ספר רישום פטירות של משרד הבריאות שבוצע בסמוך למועד הפטירה.

יצוין, כי בספרי רישום הפטירות של משרד הבריאות, אין רישום מספר ת.ז. של הנפטר ועל כן מרבית מתעודות הפטירה המאוחרות לא מצוין מספר זהות.

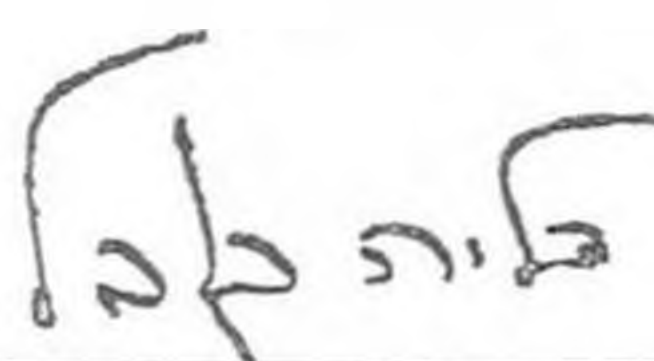
4. באשר לרישומי משרד הפנים, התייחסות מקיפה תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה. עם זאת, יש לציין כי בבדיקה שערכו חוקרי הוועדה במשרד הפנים התברר שהמילים "לא נפקד" נקלט במחשב מרשם התושבים כעזב את הארץ.

5. חברה קדישא אחראית על סימונו הזמני של הקבר.

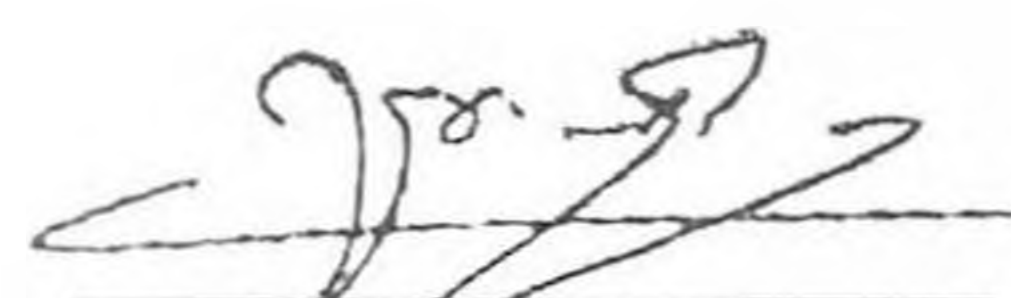
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציונה סלם 01033579-2.

הנדון: ברכה בת חיים ולוליה השאש
תיק מספר 68/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רחמים השאש, אחי הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 1/5/50 יחד עם ברכה בת הארבע. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

בהגיעם למחנה זומנה ברכה לבדיקות בקופת חולים ראש העין ומשם הופנתה לבית החולים הדסה ראש העין בו שהתה שלושה ימים. ביום השלישי כשהגיעה האם למקום נמסר לה כי ברכה נפטרה ותובא לקבורה בבית העלמין סגולה פתח תקווה.

עם בואו של האב לבית החולים נמסרה לו שקית ניילון ובה גופה. האב התבקש לא לפתוח את השקית, היות ובתו נפטרה ממחלה מדבקת. האב קבר אותה בו ביום בבית העלמין סגולה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה, לבקשתה, ביום 08/02/96 מסמך ממשרד הפנים לפיו ברכה נפטרה ביום 00/10/50.

ממצאי החקירה:

1. הועדה איתרה כרטיס של הסוכנות היהודית ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 24896, לפיו "יחיא חיים ולולו חשש" עלו ארצה ביום 12/6/50. כן צוין כי ברכה היתה בת שנתיים וחצי בהגיעה וכי נפטרה ביום 8/10/50.
 2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1326 ותעודת עולה מספר 24896, לפיו "יחיא חיים ולולו חשש" עלו ארצה ביום 12/6/50. כן צוין כי ברכה היתה בת שנתיים וחצי בהגיעה.
 3. הוועדה איתרה דף מפקד יומי של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו "ברכה חשש חיים" נפטרה ביום 8/10/50, בהיותה בת שלוש שנים.
 4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ברכה חשש בת חיים" מראש העין נפטרה ביום כ"ז בתשרי תשי"א 8/10/50 לאחר חודש אשפוז בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שלוש שנים.
- סיבת המוות: שחפת.
5. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1326, לפיו "ברכה בן יחיא חיים חשש" נפטרה ביום 8/10/50 בבית החולים הדסה בהיותה בת "תשע שנים".
 6. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מבית העולים ראש העין עבור חברה קדישא פתח תקווה, לפיה "ברכה בת יחיא חיים חשש" מספר כרטיס 1326 נפטרה ביום 8/10/50.

7. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "ברכה בת חיים חשש" ממחנה העולים ראש העין הובאה לקבורה ביום כ"ח בתשרי תשי"א 9/10/50 בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 21.

8. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "ברכה בת חיים חשש" נפטרה בהיותה בת שלוש שנים והובאה לקבורה ביום כ"ח בתשרי 9/10/50 בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 21.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ברכה בת חיים ולוליה חשאש נפטרה כתוצאה משחפת ביום 8/10/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה בת שלוש שנים.

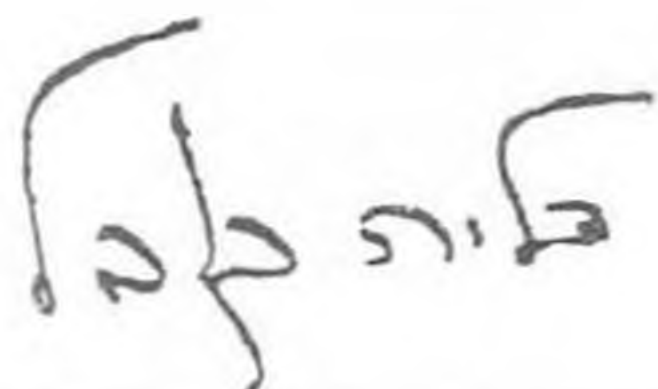
ברכה הובאה לקבורה ביום 9/10/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 21.

כל המסמכים מורים כי גילה של ברכה היה כשלוש שנים ועל כן רואה הוועדה את רישום גילה ביומן הפטירות של מחנה ראש העין כטעות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. ברכה השאש 04329504-7.

הנדון: יפה בת אהרון וויקטוריה כהן
תיק מספר 70/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף כהן, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ממצרים בחודש מרץ 1947. המשפחה שוכנה תחילה בתל אביב ומשם עברו להתגורר בגבעת שמואל.

ביום 25/4/51 ילדה האם תאומות בבית היולדות כפר סבא. לאחר זמן מה הועברו התאומות לבית התינוקות בכפר ברנדייס שם שהו כחודשיים. באחד הימים כשהגיע האב לבקרום נאמר לו כי אסתר חלתה ואילו יפה מתפתחת יפה. בתום צום כיפור נמסר לאם כי יפה נפטרה.

ההורים ביררו בבית התינוקות ונאמר להם כי יפה סבלה מחום גבוה ונלקחה לאשפוז בעין שמר שם נפטרה והובאה לקבורה בבית עלמין בכרכור.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמה של יפה.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך לפיו יפה עזבה את הארץ. לאחר בדיקה שערכה המשפחה עם שוטרי רמת גן נמסר להם לדבריהם כי יפה עזבה את הארץ לניירובי ביום 1/2/93.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו יפה בת אהרון וויקטוריה כהן נולדה ביום 25/4/51 בכפר סבא.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יפה כהן מכפר ברנדייס נפטרה ביום 8/10/51 בבית החולים שער מנשה ג', בהיותה בת שישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יפה בת אהרון וויקטוריה כהן נפטרה מרעלת ודלקת ריאות ביום 8/10/51 בבית החולים שער מנשה ג', בהיותה בת שישה חודשים.

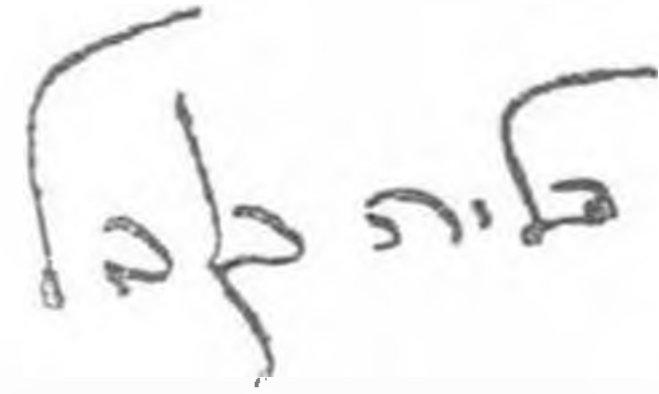
מקום קבורתה לא אותר.

בבדיקה שערכו חוקרי הוועדה ברישומי מסוף ביקורת הגבולות ומסוף משרד הפנים נמצא כי אין כל רישום על יציאה של יפה מהארץ.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יפה 1-05066599.

הספריה הלאומית
2001 A 9637

דין וחשבון.

Vol. 2 C.3

2179415-70

ועדת החקירה הממלכתית
בעניין פרשת היעלמותם של ילדים
מבין עולי תימן בשנים 1948 – 1954

נספח
לדין וחשבון
חלק שני

ירושלים, התשס"ב – 2001

הספריה הלאומית
2001 A 9637

דין וחשבון.

Vol. 3 C.3

2179415-110

ועדת החקירה הממלכתית
בעניין פרשת היעלמותם של ילדים
מבין עולי תימן בשנים 1948–1954

נספח
לדין וחשבון
חלק שני

ירושלים, התשס"ב – 2001

2001A 9637
3 31

הביא לדפוס: יעקב חסון

הודפס במדפיס הממשלתי, ירושלים

**אסופת הדו"חות המסכמים
האישיים שנשלחו למשפחות**

הנדון: חממה (יונה) בת יחיא ומזל (גזל) מדמוני
תיק מספר 71/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מנחם מדמוני, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם חממה בת החצי שנה.

בהגיעם לשדה התעופה לוד, נלקחה חממה מידי אמה. שעתיים מאוחר יותר כשהגיעו למחנה ראש העין, נמסר להם כי חממה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

כעבור שנים מספר, קיבלה המשפחה מסמך מוועדת שלגי, לפיו חממה נקברה בבית העלמין סגולה, אך הם לא מצאו את חלקת הקבר.

המשפחה קיבלה לדבריה צווי גיוס על שמה של חממה ובשנת 1988 קיבלו אף הודעה לבוחר על שמה. ביום 22/5/97 קיבלו הזמנה לקבלת ערכת מגן עבודה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 55562 ולכרטיס מספר 1964, לפיו יחיא סאלם וגזל מדמוני עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי חממה היתה בת חודשיים בהגיעה ארצה וכי נפטרה ביום 10/11/49.

2. בידי הוועדה יומן פטירה של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1964, ממנו עולה כי "חממה יחיא מודני", נפטרה ביום 9/11/49 במחנה ראש העין ב', בהיותה בת חודשיים.

3. בידי הוועדה יומן פטירה נוסף, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1964, לפיו חממה בת יחיא סאלם וגזל מדמוני, נפטרה ביום 9/11/49. ביומן פטירה שלישי נרשם כי חממה נפטרה ביום 10/11/49.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "חממה בת יחיא מידני" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום 10/11/49, בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

5. בידי הוועדה אישור קבורה, לפיו "חממה בת יחיא מידני", נפטרה בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה ביום 10/11/49.

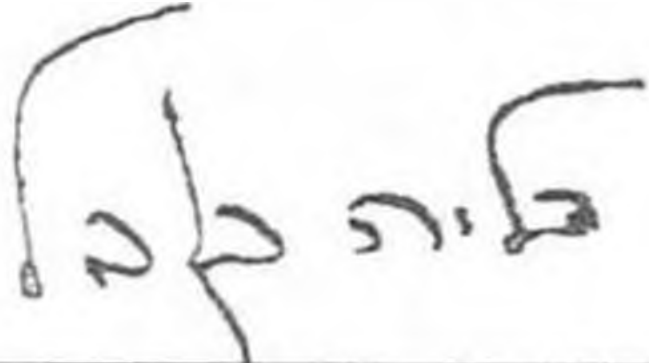
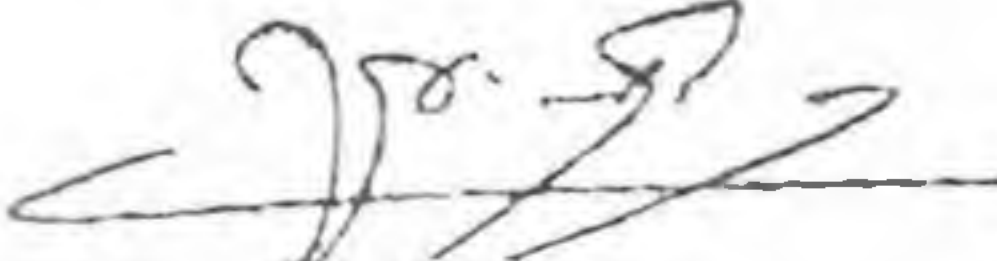
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חממה (יונה) בת יחיא ומזל (גזל) מדמוני, נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים ורעלת ביום 9/11/49 וזאת כיומיים לאחר עלייתה ארצה.

חממה הובאה לקבורה ביום 10/11/49 בבית העלמין סגולה.

אין ספק בזיהויה של חממה על אף השיבוש הקל בשם משפחתה וזאת בהצלבה עם כרטיס מספר 1964, ונתונים נוספים אחרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חממה מדמוני 04166160.

הנדון: מלכה בת אברהם ותמר שרעבי (יעקב)
תיק מספר 74/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' בתיה קריספין, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם מלכה בת השנה. המשפחה שוכנה במעברת ראש העין.

בהגיעם למחנה נלקחה מלכה לבית התינוקות או לבית חולים. לאחר מספר ימים כשהגיעה האם למקום נמסר לה כי מלכה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 08/02/96 קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשרד הפנים, לפיו מלכה חדלה להיות תושבת המדינה החל מ-00/07/63.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52908 שמסרה המשפחה, לפיה אברהם סולימן יעקב שרעבי עלה ארצה עם משפחתו ביום 26/10/49. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין ב'.

בתעודת העולה מצוין מספר חשבון אישי של העולה 999.

כן צוין בתעודת העולה כי מלכה היתה בת שנה בהגיעה ארצה.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 999 ותעודת עולה מספר 52908, לפיו אברהם סולימן יעקב שרעבי ומשפחתו עלו ארצה ביום 26/11/49.

כן צוין כי מלכה היתה בת שנה בהגיעה וכי נפטרה ביום 16/11/49.

3. הוועדה איתרה יומן ילודה ממחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 999, לפיו מלכה בת אברהם סולימן יעקב שרעבי ממחנה ראש העין ב' נפטרה ביום 16/11/49, בהיותה בת שנה.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "מלכה בת אברהם שלמה" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה ביום כ"ד בחשוון תש"י 16/11/49 במחנה ראש העין, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: רעלת.

5. הוועדה איתרה הפניה לקבורה של מחלקת המינהל של מחנה העולים ראש העין מיום 16/11/49 עבור חברה קדישא פתח תקווה, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 999. מדובר בבקשה להסדיר את קבורתה של "מלכה בת אברהם שלמה".

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "מלכה בת אברהם שלמה" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום כ"ד בחשוון תש"י 16/11/49 בחלקת ילדות א', קבר מספר 55.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מלכה בת אברהם ותמר שרעבי (יעקב), נפטרה כתוצאה מרעלת ביום 16/11/49 במחנה ראש העין, בהיותה בת שנה וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

מלכה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות א', קבר מספר 55.

על אף הרישום המוטעה של תאריך העלייה כפי שנרשם ביומן הכניסה למחנה, אין ספק בזיהויה של מלכה וזאת בהצלבה עם מספר תעודת העולה 52908 ומספר הכרטיס האישי.

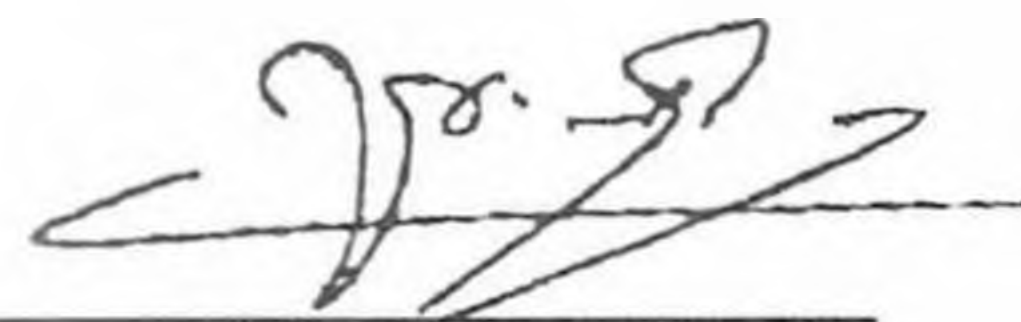
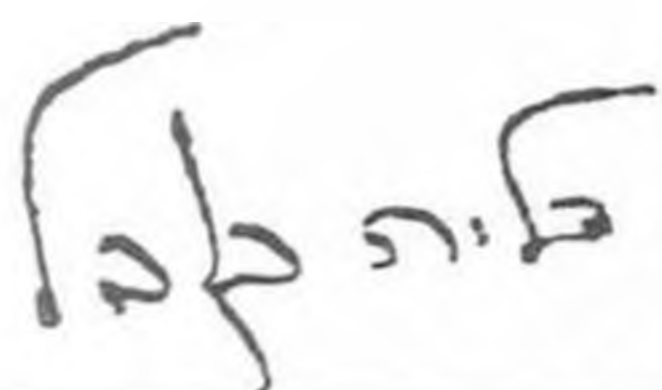
תאריך עליית המשפחה לארץ הוא על פי הרשום בתעודת העולה היינו 26/10/49.

באשר לרישומי משרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה בנדון תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מלכה שרעבי 04151636-0.

הנדון: אברהם ויוסף בני משה ורבקה ארושאים
תיק מספר 75/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת מלכה בל (ארושאים), אחותם של התינוקות, עלתה המשפחה מטורקיה יחד עם אברהם ויוסף בחודש יולי 1949. המשפחה התגוררה במחנה שער העלייה.

לאחר זמן מה המשפחה עברה להתגורר בבאר יעקב וכדי להקל על המעבר הושארו התאומים במחנה שער העלייה עד לקבלת מקום מגורים קבוע. לאחר כשבועיים כשחזר האב לקחת את התאומים ממחנה שער עליה, נמסר לו כי התאומים חלו ונפטרו.

לבקשת האב לראות את מקום קבורתם, נלקח האב מאחורי בניין במחנה שם הראו לו שתי תולדות עפר עם סימון, האב היה בספק אם זו חלקת הקבר.

לימים התקבלו צווי גיוס על שמם של אברהם ויוסף.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי אברהם:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 29835), לפיה משה ורבקה ארושאים ושבעת ילדיהם וביניהם האח התאום אברהם עלו ארצה ביום 3/7/49. כן צוין כי אברהם נולד בשנת 1949.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, לפיו התינוק אברהם ארושאים משער עליה חיפה נפטר ביום 18/7/49, בהיותו בן חמישה חודשים, בבית החולים העמק בעפולה. סיבת המוות צוינה כתת תזונה.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין בעפולה, לפיו התינוק אברהם ארושאים מבית העולים שער עליה. נקבר ביום, כ"ב בתמוז תש"ט, 19/7/49.

מסקנות הוועדה - לגבי אברהם:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק אברהם בן משה ארושאים נפטר ביום 18/7/49, בהיותו בן 5 חודשים, בבית החולים העמק בעפולה.

אברהם נפטר כשבועיים לאחר עליית המשפחה לארץ ונקבר למחרת ביום 19/7/49 בבית העלמין בעפולה.

אברהם הובא לקבורה בבית העלמין בעפולה.

ממצאי החקירה - לגבי יוסף:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שהמשפחה קיבלה (מס' 29835), לפיה משה ורבקה ארושס ושבעת ילדיהם וביניהם האח התאום יוסף עלו ארצה ביום 3/7/49. כן צוין בתעודת העולה כי יוסף נולד בשנת 1949.

2. הועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי התינוק יוסף ארושס משער עלייה נפטר ביום 20/7/49, בהיותו בן חמישה חודשים, בבית החולים רוטשילד כתוצאה מאטרופיה (תת תזונה).

מסקנות הוועדה - לגבי יוסף:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק יוסף בן משה ורבקה ארושס נפטר ביום 20/7/49, בהיותו בן חמישה חודשים, בבית החולים רוטשילד.

יוסף נפטר כשבועיים לאחר עליית המשפחה ארצה.

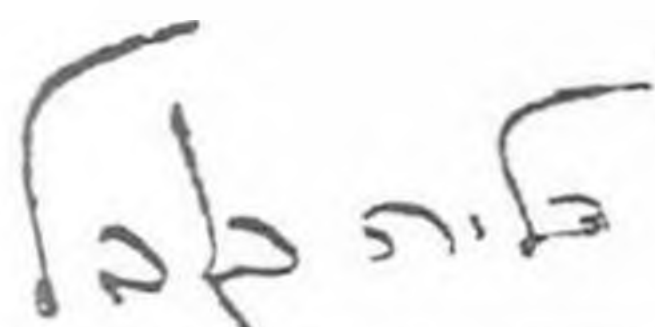
מקום קבורתו לא אותר.

לפי הממצאים בתיק זה עולה כי התאומים נפטרו בבתי חולים שונים האחד בבית החולים רוטשילד בחיפה והשני בבית החולים העמק בעפולה.

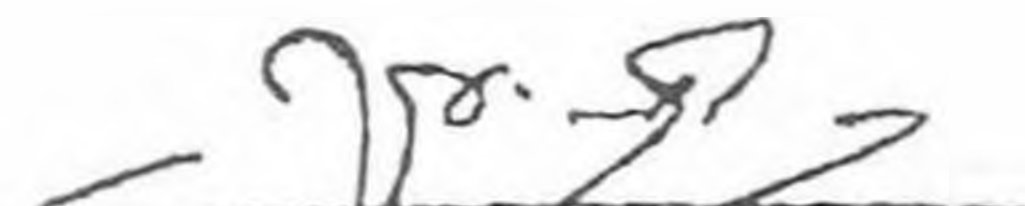
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יחזקאל קופרמן, דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אברהם 008751380.
מספר ת.ז. של יוסף 008751372.

הנדון: רות בת סעיד שמס (שמש) והב
תיק מספר 77/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סעיד והב, אב התינוקת, הוא עלה ארצה מתימן בשנת 1949 התחתן בשנת 1950 והתגורר עם משפחתו בראש העין.

ביום 17/5/51 ילדה אשתו בת באוהל המשפחה. במשך חודש ימים היניקה אותה אמה בבית התינוקות. באחד הימים בהגיעה לא מצאה את רות ונאמר לה כי הועברה לבית החולים צריפין.

האם הגיעה לבית החולים וראתה את רות מבעד לחלון. ימים אחדים לאחר מכן בהגיעה לבית החולים נאמר לה כי רות נפטרה. שבועיים לאחר ההודעה הגיע אדם לבית המשפחה ומסר להם שרות נמצאת בבית החולים צריפין. האם ניגשה בשנית לבית החולים ונאמר לה כי רות אכן נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 52478), לפיה האב סעיד צאלח והב עלה ארצה ביום 23/10/49. בדף נלווה נרשם כי לרגל נישואיה במהלך שנת 1950 נרשמה האם בתעודת העולה של בעלה. כן צוין כי בתם רות נולדה ביום 17/5/51 ומשפחתה התגוררה בראש העין ב'.

2. הוועדה איתרה יומן ילודה של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי רות בת סעיד צאלח והב נולדה ביום 17/5/51 ומשפחתה התגוררה במחנה ב'.

3. הוועדה איתרה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיו רות בת סעדיה ושמש והב מספר חולה 8439 מראש העין מחנה ב' התקבלה לאשפוז ביום 8/11/51 בהיותה בת שבעה חודשים ונפטרה ביום 12/11/51.

4. בידי הוועדה הודעת פטירה, ממנה עולה כי והב רות מראש העין נפטרה ביום 12/11/51 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, דלקת מעיים ורעלת.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו רות בת סעדיה והב מראש העין נפטרה ביום 12/11/51 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, דלקת מעיים ורעלת.

6. הוועדה איתרה יומן נתיחה שלאחר המוות של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו גופתה של רות והב נותחה ביום 12/11/51 בשעה 12:00.

מסקנות הוועדה:

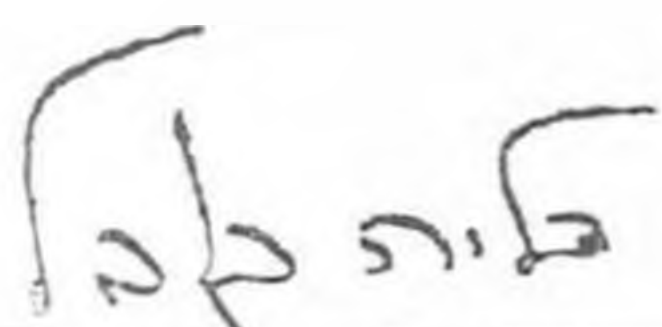
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רות סעיד ושמש והב נפטרה מדלקת ריאות, רעלת ודלקת מעיים ביום 12/11/51 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותה כבת שישה חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

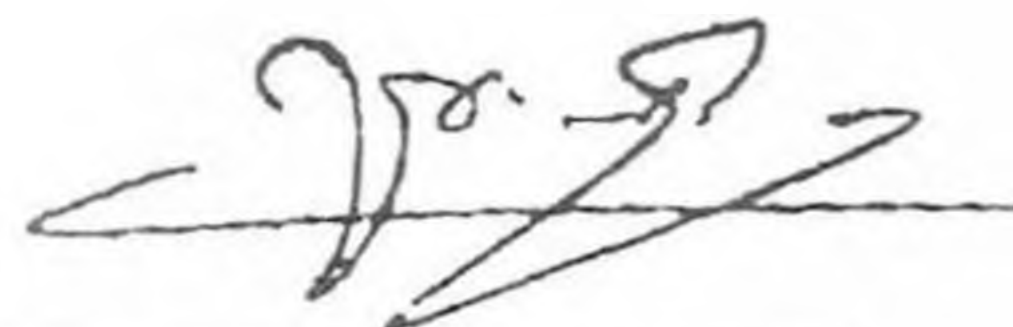
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

חברת ועדה

חברת ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של רות.
מספר ת.ז. של האם מזל שמס והב 4107324.

הנדון: רבקה בת אהרון וטאוס עטרי
תיק מספר 78/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים זילברמן, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1951. המשפחה שוכנה במעברת אור עקיבא.

בשנת 1953 ילדה האם בת. לימים חלתה האם ורבקה, בת השנה, הועברה לבית תינוקות בחדרה. ימים מספר לאחר ביקור שערכו ההורים בבית התינוקות, נמסר להם כי רבקה נפטרה בדרך לבית החולים רמב"ם.

כן נמסר לאב כי רבקה תובא לקבורה בבית העלמין בחיפה. האב שילם 10 לירות תמורת דמי קבורה אך לא הורשה להשתתף בהלוויה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו רבקה בת טאוס ואהרון עטרי נולדה ביום 4/10/54 בבית היולדות בחדרה.

כתובת המשפחה קיסריה שיכון א/16.

2. הוועדה איתרה תמצית רישום של מפקד תושבים של משרד הפנים, לפיו רבקה בת אהרון וטאוס עטרי הנושאת תעודת זהות 25621 מאור עקיבא שיכון א/16 נולדה ביום 4/10/54 ונפטרה ביום 11/6/55 בחיפה כתוצאה מרעלת.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי רבקה עטרי נפטרה בהיותה בת שבעה וחצי חודשים וגופתה נותחה ביום "12/6".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רבקה בת אהרון וטאוס עטרי נפטרה ביום 11/6/55 בחיפה, בהיותה בת שבעה וחצי חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רבקה עטרי 256215/ה.

הנדון: אברהם בן חיים וזיסל (זינה) גולובצ'יק
תיק מספר 79/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רוחמה אליעז, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפולין במהלך שנת 1948 יחד עם אברהם בהיותו בן 11 חודשים. המשפחה שוכנה במחנה פרדס חנה.

כעבור שבועיים, החל אברהם להקיא ולשלשל ונלקח לבית החולים רמב"ם. בבית החולים נאמר להורים כי אברהם בריא והם חזרו למחנה ביחד אתו. מספר ימים לאחר מכן המשיך אברהם לשלשל ונלקח לבית החולים הדסה תל אביב, שם אושפז.

אברהם שהה בבית החולים במשך כעשרה ימים. במהלך תקופה זו ביקרו אותו הוריו, אך לא הורשו להיכנס לתוך המחלקה. באחד הימים בהגיעם לבית החולים, נאמר להם כי אברהם מבריא וכי עליהם לחזור למחנה ולבקש תעודת שחרור מבית העולים. בהגיעם למחנה נמסר להם על ידי שכנים, כי הודיעו ברמקול כי אברהם נפטר.

ההורים חזרו בו ביום לבית החולים ונאמר להם כי הילד יובא לקבורה בבית העלמין נחלת יצחק שבגבעתיים. ההורים הגיעו לבית העלמין שם ראו את הקברן קובר ארגז קטן בנוכחותם ולדבריו המדובר בבנם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה בדקה ברישומי משרד הפנים ולדבריה נרשם אברהם כיליד יוון שנפטר בדצמבר 1964 בגת רימון.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה "תעודת שהייה מבית החולים הדסה תל אביב" שמסרה המשפחה, לפיה אברהם גולובצ'יק אושפז ביום 28/10/48 עד ליום 8/11/48 שבו נפטר (סך הכול 11 ימי אשפוז).

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו גולובצ'יק אברהם מפרדס חנה, אושפז ביום "28/10" עד ליום "8/11" בו נפטר, בהיותו בן שנה (סך הכול 11 ימי אשפוז).

3. בידי הוועדה אישור פטירה שמסרה המשפחה מבית החולים הדסה תל אביב מיום 16/12/48, לפיו גולובצ'יק אברהם נפטר ביום 8/11/48 כתוצאה מרעלת.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו אברהם גולובצ'יק ממחנה העולים פרדס חנה, נפטר ביום 8/11/48 בבית החולים בתל אביב, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: רעלת.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי אברהם גולובצ'יק ממחנה העולים פרדס חנה, נפטר בהיותו בן שנה כתוצאה מרעלת והובא לקבורה ביום 8/11/48 בבית העלמין נחלת יצחק.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו שמסרה המשפחה, לפיו אברהם בן חיים גולובצ'יק ממחנה העולים פרדס חנה, נפטר ביום ו' בחשון תש"ט 8/11/48 בהיותו בן שנה ובו ביום הובא לקבורה בבית העלמין נחלת יצחק.

מסקנות הוועדה:

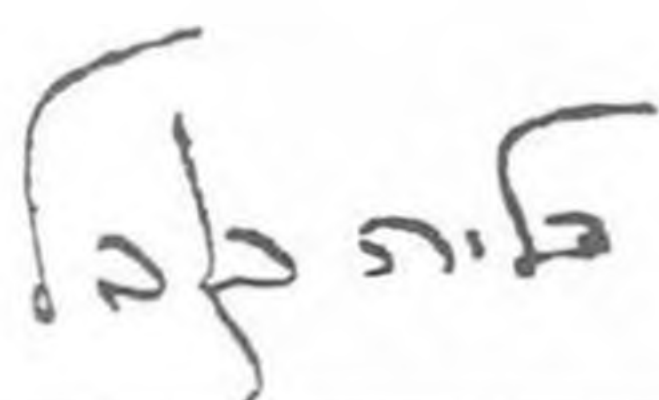
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן חיים וזיסל (זינה) גולובצ'יק, נפטר מרעלת ביום 8/11/48 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שנה.

אברהם הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין נחלת יצחק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של אברהם גולובצ'יק 009864885.

הנדון: ברוריה בת יחזקאל וסוניה לייכטר
תיק מספר 80/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום אלטמן, דודה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מהולנד בשנת 1949. המשפחה שוכנה בפרדס חנה ולאחר מכן עברה להתגורר במושב קריה החדשה (עקיר החדשה).

האם ילדה בת באמצע חודש יוני 1949 בבית החולים קפלן ברחובות. בהיותה בת שנה חשה ברוריה ברע ואחיה ואמה לקחו אותה לבית החולים. למחרת היום כשהגיע אחיה לבקר את ברוריה בבית החולים, נתבקש לתרום דם עבורה. כעבור דקות מספר ניגש לרופא ושאל היכן ברוריה ונמסר לו כי נפטרה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

כן ציין האב בעדותו כי המשפחה הלכה לחפש את חלקת הקבר, אלא שהשטח שחברה קדישא הצביעה עליו היה נראה עזוב ועל כן ההורים אינם מאמינים שבתם קבורה במקום על אף זאת הקימו מצבה במקום.

ביום 17/4/96 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים לפיו ברוריה נפטרה ביום 00/12/64.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי ברוריה לייכטר מעקיר, אושפזה ביום 11/6/50 בהיותה בת שנה עד ליום 13/6/50 שבו נפטרה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו ברוריה לייכטר מעקיר החדשה, נפטרה ביום 14/6/50 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: אי ספיקת לב ודלקת המעי הגס.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, לפיו ברוריה לייכטר נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום 14/6/50 בחלקה א' 1, שורה 2, קבר מספר 29.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ברוריה בת יחזקאל וסוניה לייכטר נפטרה ביום 13/6/50 בבית החולים הדסה, בהיותה בת שנה.

ברוריה הובאה לקבורה ביום 14/6/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקה א' 1, שורה 2, קבר מספר 29.

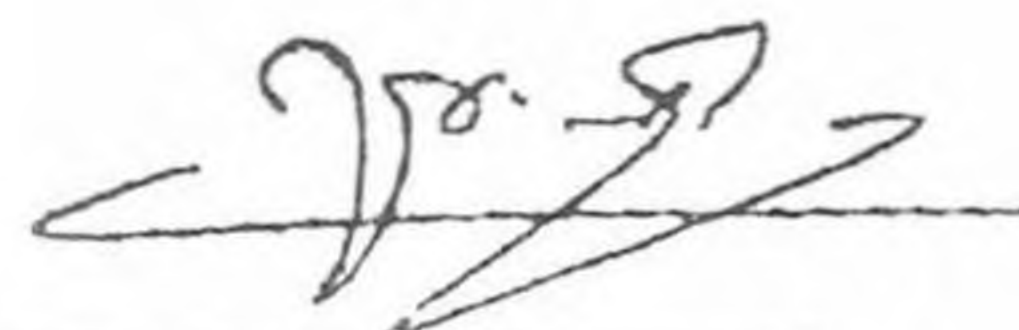
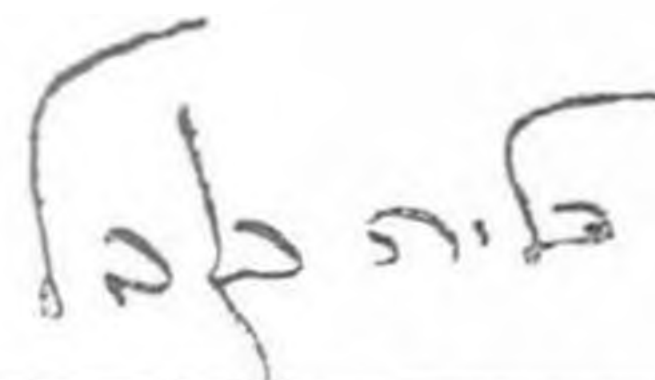
הוועדה מסתמכת על יומן קבלת חולים כמסמך הקובע לגבי מועד פטירתה של ברוריה.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ברוריה ליכטר 1-00356976.

הנדון: טוב בן צבי ורומיה תם
תיק מספר 81/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של צבי תם אביו של התינוק, טוב נולד במחנה ראש העין ונלקח מאהל המשפחה לבית התינוקות שבמקום.

לאחר יומיים נאמר למשפחה שיש להעבירו לבדיקה בתל אביב. באותו ערב נאמר להם על ידי האחיות שבבית התינוקות שטוב נפטר ושעניין הקבורה כבר סודר והוצאו בכח מן המקום.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 55060), לפיה הוריו של "טוב צבי יוסף סאלם ורומיה תם" עלו ארצה ביום 1/11/49.

2. הורי טוב רשומים ביומן כניסה למחנה ראש העין ב' שהוועדה איתרה כמי שעלו לארץ ביום 1/11/49 (כרטיס מס' 1498 בהתייחסות לתעודת עולה 55060).

על פי מספר הנפשות בעת העלייה, שתיים במספר, עולה כי טוב נולד בארץ ולא הגיע עם הוריו מתימן.

3. נמצא יומן פטירות של ראש העין שנוהל על ידי הסוכנות, לפיו "טוביה בן צבי סאלח תם" נפטר בבית החולים ביום 25/4/50 בהיותו בן יום.

4. אותר על ידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה ובו רישום, לפיו התינוק "טוביה בן צבי סאלם תם" נפטר ביום 25/4/50 בהיותו בן יום.

סיבת המוות: לידת פג.

5. נמצא בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו התינוק "טוביה בן צבי סאלם תם" נפטר בהיותו בן יום ונקבר ביום 26/4/50.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה (מס' סידורי 584), לפיו "טוביה בן צבי סאלם תם" נקבר ביום ט' באייר תש"י, 26/4/50, בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מס' 13.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה כי התינוק טוב בן צבי ורומיה תם נפטר ביום 25/4/50 בהיותו בן יום.

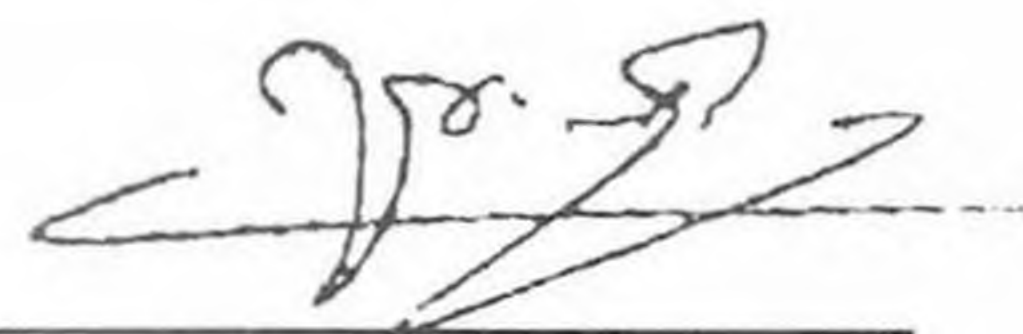
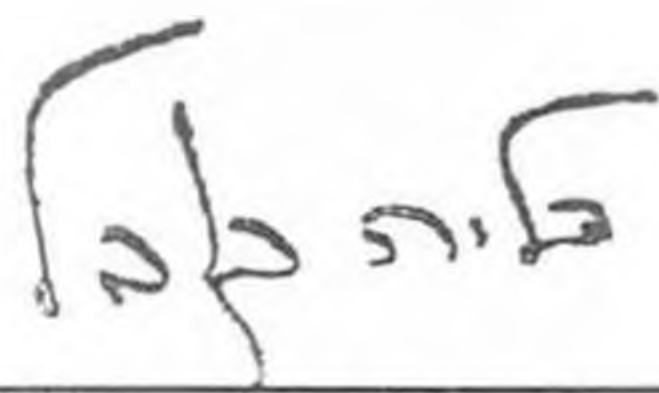
טוב נקבר ביום 26/4/50 בבית העלמין סגולה שבפתח תקווה חלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מס' 13.

למרות שבתעודת העולה וביומן הכניסה למחנה נרשמו הוריו של טוב ללא ציון שם המשפחה תם, הרי ששאר הפרטים הרשומים ביומן פטירות המוצלב עם מספר הכרטיס 1498 המצוין ביומן הכניסה למחנה הופכים את הזיהוי לוודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של טוב תם.
מספר ת.ז. של האב תם צבי-4158601.
מספר ת.ז. של האם תם מרים-4158602.

הנדון: שלום בן אברהם וגזל לוי
תיק מספר 82/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רחל לוי, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שלום. המשפחה עברה להתגורר במחנה ראש העין

בהגיעם למחנה, בהיות שלום כבן שנה, נלקח בכוח מידי האם על ידי שתי אחיות המחנה לבית התינוקות שבמקום. האם הלכה להיניקו שלוש פעמים ביום.

בוקר אחד עם הגיעה לבית התינוקות לא מצאה את שלום במקום. לאחר ברור נמסר לה כי שלום נשלח לבית החולים דג'אני. האם נסעה לבית החולים, אך גם שם לא נמצא שלום.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדות האם שנמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי שלום נולד בארץ ונלקח לבית החולים דג'אני בהיותו בן שלושה חודשים.

האם מסרה באותה עדות כי בבית החולים דג'אני נמסר לה כי בנה נפטר.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 55574), לפיה אברהם יחיא וגזל לוי ובתם עלו ארצה ביום 8/11/49, ועברו להתגורר בראש העין ב'.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1984 ותעודת עולה מספר 55574, לפיו אברהם יחיא וגזל לוי ובתם עלו ארצה ביום 8/11/49.

3. הוועדה איתרה יומן ילודה של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1984, לפיו אברהם בן אברהם וגזל לוי נולד ביום 15/1/50.

4. הוועדה איתרה רשימת חולים שאושפזו בבית החולים ליולדות וילדים ביפו, ממנה עולה כי סלם לוי אושפז ביום 5/3/50 עד ליום 7/3/50, היום בו נפטר.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי יפו (מספר 874/50), לפיו סלם אברהם מראש העין מחנה ב' אושפז ביום 5/3/50 בהיותו בן חודשיים במצב כללי קשה ונפטר ביום 7/3/50 כתוצאה מדלקת ריאות.

6. הוועדה איתרה חשבון מבית החולים הממשלתי יפו המופנה לשרות הרפואי לעולה, ובו רישום המתייחס לכרטיס חולה מספר 874, לפיו סלם לוי מראש העין אושפז ביום 5/3/50 עד ליום 7/3/50 בהיותו בן שנתיים.

7. הוועדה איתרה מכתב המופנה למחנה העולים ראש העין ובו רישום של ילדים שנפטרו בבית החולים הממשלתי ביפו, לפיו סלם אברהם לוי ממחנה ב' נפטר ביום 7/3/50 בהיותו בן שנתיים.

8. הוועדה איתרה מכתב מבית החולים ליולדות וילדים יפו מיום 10/3/50 המופנה אל מחנה העולים ראש העין, ממנו עולה כי סלם אברהם לוי "הנל בן 2 חד' נתקבל לבית החולים במצב כללי די קשה... ונפטר ביום 7/3/50".

9. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, לפיו סלם אברהם לוי ממחנה העולים ראש העין ב' נפטר ביום י"ח באדר תש"י בבית החולים ממשלתי לילדים יפו, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

10. בידי הוועדה תעודת פטירה, ממנה עולה כי סלם אברהם לוי ממחנה העולים ראש העין ב' נפטר ביום י"ח באדר תש"י 7/3/50 בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

11. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי סלם אברהם לוי ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה ביום י"ח באדר תש"י בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור 1, שורה 1, קבר מספר 22.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלום בן אברהם וגזל לוי נפטר ביום 7/3/50 בבית החולים הממשלתי יפו (דג'אני).

שלום הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין קריית שאול בתל אביב בחלקת ילדים 1, שורה 1, קבר מספר 22.

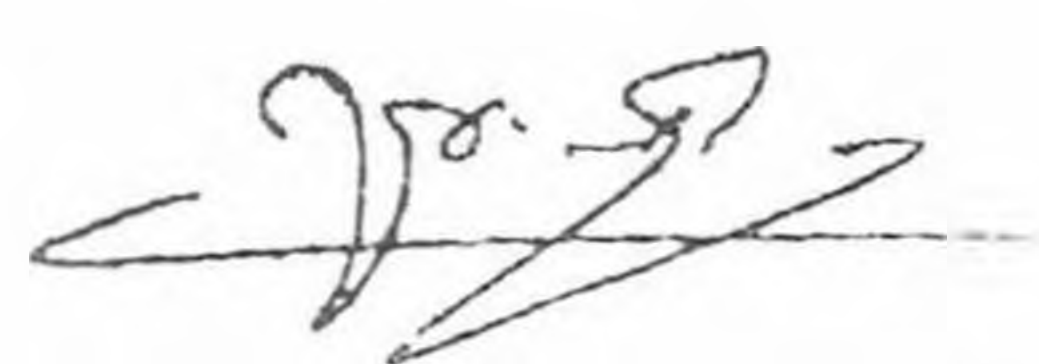
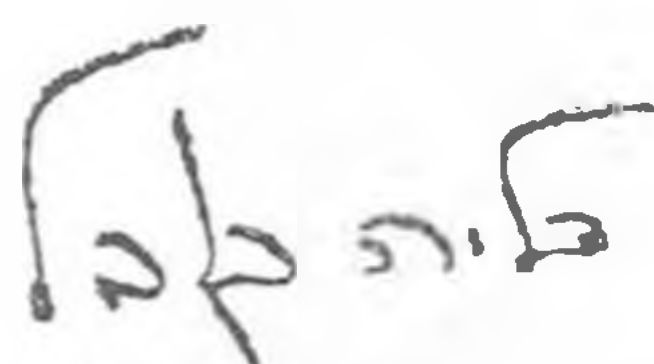
אין ספק שגילו של שלום היה 2 חודשים כפי שגם נרשם במכתב בית החולים למחנה ראש העין. בגיליון החולה של בית החולים מצאנו כי תחילה נרשם בגילו של שלום 2 שנים והמילה שנים תוקנה כבר אז ל'חודשים' על ידי העברת קו על המילה שנים. הרישומים שכאו לאחר מכן התעלמו מתיקון הטעות.

על אף שביומן הילודה נרשם שמו הפרטי של היילוד כאברהם, אין ספק שמדובר בשלום בן אברהם על פי ההצלבה עם שם הוריו ומספר הכרטיס.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שלום.
מספר ת.ז. של האב אברהם 146645.

הנדון: יעקב בן זקן ורחל בוכריס
תיק מספר 83/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של רחל בוכריס, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתוניס בשנת 1949 ושוכנה תחילה בבנימינה ולאחר מכן עברה המשפחה להתגורר בעכו.

יעקב נולד בחודש יוני 1951 בבית החולים רמב"ם. בהיותו בן חודשיים סבל יעקב מחום ואביו לקח אותו לקופת חולים ומשם הופנה לבית החולים רמב"ם.

האב לקח את יעקב לבית החולים ביום שישי ובהגיעו שוב למחרת נאמר לו כי יעקב נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לאחר שנים מספר קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמו של יעקב ובו צוינה כתובת מגורי המשפחה רח' ט"ו 40 עכו.

ממצאי החקירה:

1. על פי רישומי משרד הבריאות נולד יעקב בעכו ביום 30/6/51.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "יעקב בוכריס" מעכו רח' ט"ו 40 נפטר ביום 1/9/51, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בוכריס" יעקב זקן מעכו ט"ו 40 נפטר ביום 1/9/51 בבית החולים בחיפה בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

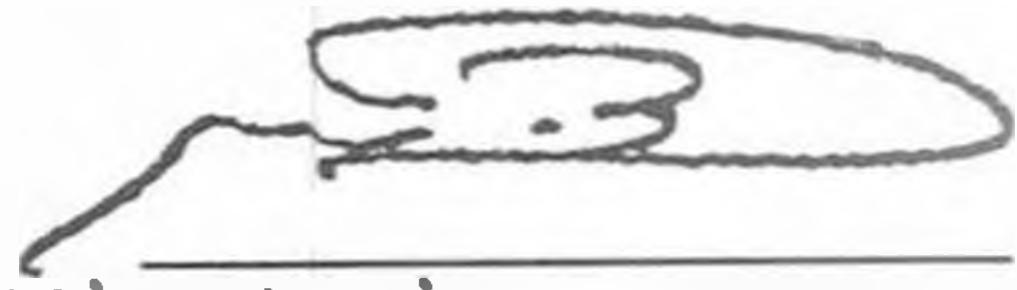
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו יעקב בוכריס מעכו נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

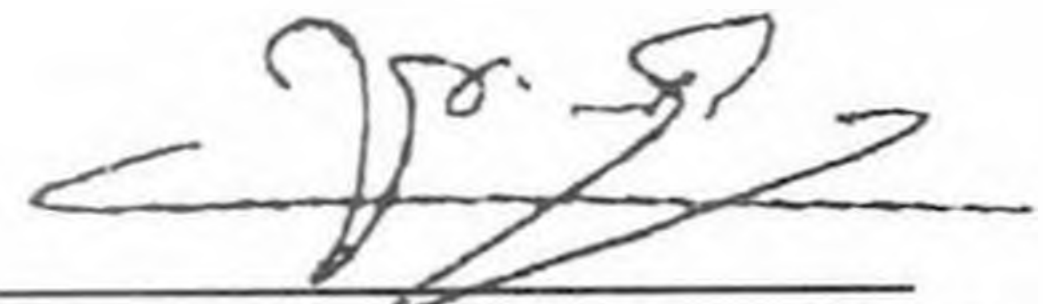
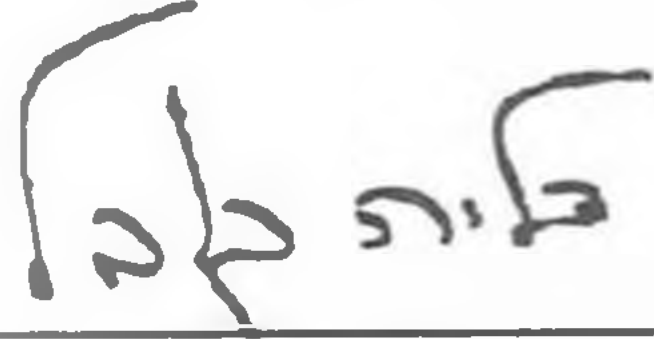
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב בן זקן ורחל בוכריס נפטר מדלקת ריאות ביום 1/9/51 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותו בן כחודשיים.

יעקב הובא לקבורה בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעקב 5077588.

הנדון: שמחה בת אהרון ושרה ימיני
תיק מספר 84/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת יהודית דגן (ימיני), אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש אלול 1949, יחד עם שמחה שנולדה בסוכות שנת 1948. המשפחה התגוררה בפרדסיה.

בשל מזג האוויר הקשה ששרר הועברה שמחה שהיתה בת 11 חודשים, לבית התינוקות, האם באה להיניקה יום יום. לאחר מספר ימים אושפזה שמחה בבית החולים תל השומר.

האם באה לבקרה, אך לא הורשתה להיכנס. יומיים לאחר מכן משהגיע האב לבית החולים, נמסר לו כי שמחה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

המשפחה קובלת על ממצאי ועדת שלגי:

על פי ממצאי ועדת שלגי, שמחה הייתה בת שמונה חודשים ולדברי המשפחה הייתה שמחה בת 11 חודשים.

תאריך הפטירה 18/2/50 אינו מקובל עליהם לאור אי ההתאמה בין התאריך הלועזי לתאריך העברי הזכור להם כמועד פטירתה.

ממצאי הוועדה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ, ממנו עולה כי שמחה ימיני עלתה ארצה עם משפחתה ביום 7/9/49, בהיותה בת שלושה חודשים.
2. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית החולים בית ליד, לפיו שמחה ימיני אושפזה בחודש דצמבר 1949 במשך חמישה ימים ובחודש ינואר 1950 במשך 31 ימים.
3. הוועדה איתרה גיליון חולה מבית החולים תל השומר, ממנו עולה כי שמחה בת אהרון ימיני אושפזה שם ביום 1/2/50, בהיותה בת שמונה חודשים. כן צוין כי "היא שכבה מיום 26/12/49 עד היום בית החולים בית ליד".
- בגיליון החולה רישומים על מהלך מחלתה של שמחה עד ליום 18/2/50, מועד פטירתה.
- סיבת המוות: שחפת.
4. הוועדה איתרה פרטוקול נתיחה שלאחר המוות, לפיו גופתה של שמחה ימיני נותחה ביום 18/2/50, ונמצא כי סיבת מותה הייתה שחפת הריאה ושילשולים.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו שמחה בת אהרן ימיני ממחנה העולים בית ליד נפטרה ביום 18/2/50 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת שמונה חודשים.

6. בידי הוועדה תעודת פטירה לפיה שמחה בת אהרן ימיני נפטרה ביום א' באדר תש"י, 18/2/50, בבית החולים מספר 5, בהיותה בת שמונה חודשים.

סיבת המוות: שחפת.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי שמחה בת אהרן ימיני ממחנה עולים בית ליד נפטרה בבית החולים מספר 5, בהיותה בת שמונה חודשים והובאה לקבורה ביום 19/2/50 בפתח תקווה.

8. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו שמחה בת אהרן ימיני מבית העולים בית ליד נפטרה בהיותה בת שמונה חודשים והובאה לקבורה ביום ב' באדר תש"י, 19/2/50, בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 18.

9. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו שמחה בת אהרן ימיני נפטרה בבית החולים מספר 5, בהיותה בת שמונה חודשים והובאה לקבורה ביום ב' באדר 19/2/50, בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 18.

מסקנות הוועדה:

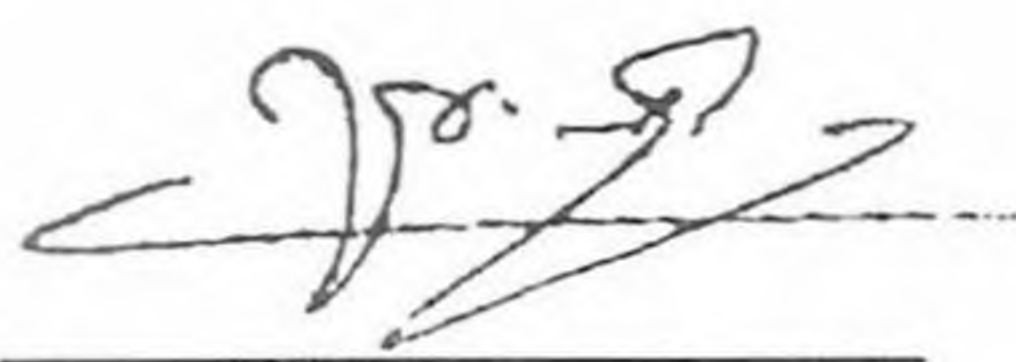
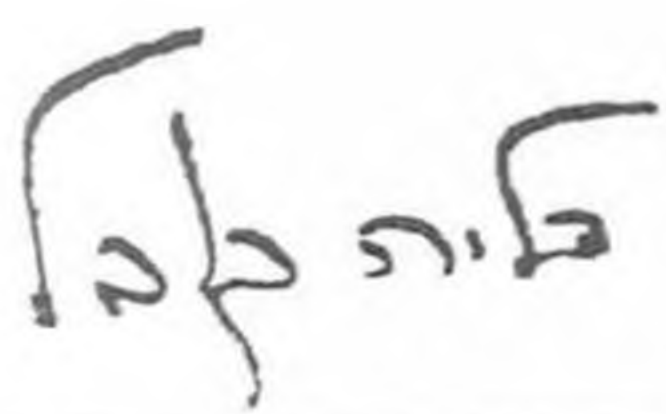
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמחה בת אהרון ושרה ימיני נפטרה ביום 18/2/50 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת שמונה חודשים.

שמחה הובאה לקבורה ביום 19/2/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה י"ג, קבר מספר 18.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שמחה.
מספר ת.ז. של האב אהרון 3069596.
מספר ת.ז. של האם שרה 3069597.

הנדון: סול בת סולומון (שלמה) וסול עטייה
תיק מספר 85/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת גרציה שוורץ, סבתה של התינוקת, עלתה המשפחה ממרוקו בשנת 1949 והתגוררה בפרדס חנה.

בסוף שנת 1950 ילדה בתה - שנפטרה בלידה - תינוקת בבית החולים חדרה. במשך שישה חודשים טיפלה הסבתא והאכילה את נכדתה סול, הנקראת על שם האם, בבית התינוקות בפרדס חנה.

באחד הימים ביקר האב את סול בתו בבית התינוקות, שם נמסר לו שחלתה בשיתוק וכי הועברה לבית החולים בעפולה ושם נפטרה.

המשפחה לא קבלה מסמכים המאשרים את פטירתה של סול, וכן לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות חדרה, לפיו התינוקת "סול בת שלמה (בן מרסון) וסול אטיאס" נולדה בבית החולים שבמחנה העולים ברנדייס ביום 9/6/49.
2. הוועדה איתרה גיליון מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים (מס' 51454), לפיו התינוקת סולי בת סולומון וסלונג אטיא נולדה בשנת 1949.
- בנוסף נרשם בגיליון כי סול התינוקת נפקדה בבית העולים פרדס חנה א' ביום 1/2/50.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי התינוקת סולי עטיאס מבית עולים פרדס חנה נפטרה בבית החולים רמב"ם ביום 15/7/50 בהיותה בת שנה.
4. גם מיומן הפטירות של בית החולים רמב"ם, שאותר על ידי הוועדה, עולה כי התינוקת "סולי עטיאס" מבית עולים פרדס חנה נפטרה בהיותה בת שנה, ביום 15/7/50, כתוצאה משיתוק ילדים.
5. כן אותר על ידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו התינוקת סול עטיאס נקברה ביום 18/7/50 בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

על פי המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוקת סול בת סולימן (שלמה) וסול עטייה נפטרה ביום 15/7/50 בבית החולים רמב"ם בחיפה בהיותה בת שנה ונקברה ביום 18/7/50 בחלקת התינוקת של בית העלמין מחנה דוד.

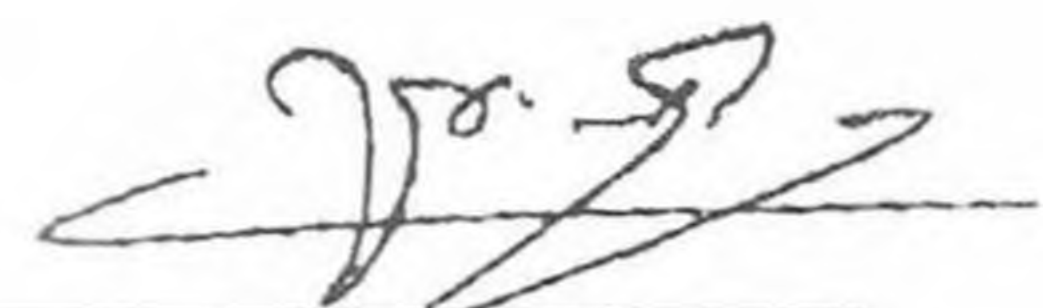
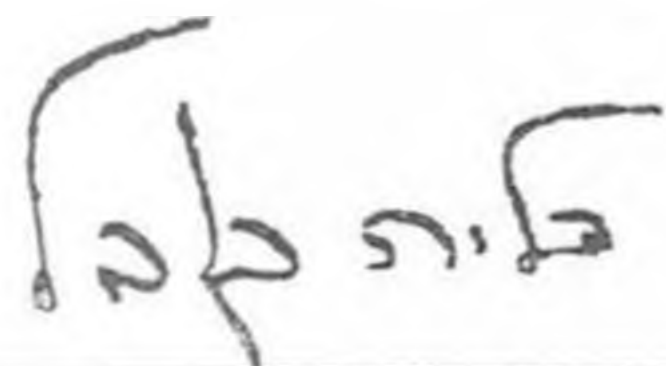
שמה של סול נרשם בגיליון מרשם התושבים כסול בת סולנג. סולנג וסול הם שמות זהים בקרב עולי מרוקו ולכן הזיהוי הוא ודאי.

הוא הדין לגבי חילופי האותיות א' ו-ע' בשם המשפחה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סול 010514545.

הנדון: צביה בת משה ושושנה (שמעה) גרמה
תיק מספר 86/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה גרמה, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

שלושה ימים לאחר כניסת המשפחה למחנה עין שמר, ילדה האם את צביה באוהל המשפחה. זמן מה לאחר הלידה הועברה צביה לבית התינוקות שבמחנה והאם באה להיניקה שם מדי יום במשך שבועיים. באחד הימים משכאה האם להיניק את צביה, לא מצאה אותה במקום ונאמר לה כי חלתה והועברה לבית החולים בחדרה. האם הלכה לבית החולים בחדרה ושם נאמר לה כי תינוקת בשם צביה כלל לא התקבלה לבית החולים.

האם שבה לבית התינוקות ולאחר התעקשות עם צוות בית התינוקות נאמר לה כי בתה נפטרה וכי היא יכולה לגשת לזהותה בחדר הקירור בעין שמר. האם ניגשה לחדר הקירור ושם נאמר לה כי גופת בתה איננה נמצאת במקום.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ועדת בהלול-מינקובסקי קבעה במסקנותיה כי צביה נפטרה בבאר שבע ואילו ועדת שלגי תיקנה קביעה זו וקבעה כי צביה נפטרה בבאר יעקב.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56952, ממנה עולה כי "משה צלח ושמעה גרמה", עלו ארצה ביום 27/11/49 ונשלחו לבית העולים עין שמר ב'.

2. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים הממשלתי באר יעקב, ממנו עולה כי "צביה משה צלח" ממחנה העולים עין שמר, התקבלה ביום 9/2/50 ונפטרה ביום 13/2/50 לאחר חמישה ימי מחלה, בהיות בת חודש ימים.

סיבת המוות: DEBILITAS VITAE חולשה כללית.

3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שהוגש על ידי בית החולים באר יעקב למשרד הבריאות, ממנו עולה כי "צלח צביה משה" אושפזה בבית החולים באר יעקב לחמישה ימים במהלך חודש פברואר 1950.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צביה בת משה ושושנה (שמעה) גרמה; נפטרה כתוצאה מחולשה כללית ביום 13/2/50 בבית החולים באר יעקב בהיותה כבת חודש ימים.

מקום קבורתה של צביה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של צביה גרמה.
ת.ז. של האם: שושנה גרמה (שמעה) 4-4159602.

הנדון: שמשון בן יחיאל ויונה (חממה) (ערמי) אביו
תיק מספר 87/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של יחיאל ערמי אביו של התינוק, נולד שמשון בבית היולדות שבכפר סבא בשנת 1953.

שבוע לאחר הלידה הגיע יחיאל לקחת את אשתו ובנו, אך נאמר לו כי שמשון חולה ויש להעבירו לבית החולים בילינסון.

על פי דברי האב הלך במשך שנה לבקר את בנו בבית החולים אך כל פעם באמתלה אחרת לא ניתן לו לראות את שמשון.

באחד הימים נאמר לו כי שמשון נפטר ונקבר, אך האב לא קיבל כל הוכחות לכך.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות כפר סבא ובו רישום, לפיו תינוק שנרשם כאבשלום בן יחיאל ויונה ערמי, נולד ביום 25/10/54 בבית החולים שבכפר סבא.

כתובת מגוריהם של ההורים מושב עזריאל תל מונד.

2. הוועדה איתרה גיליון מחלה (מס' 1428/54), של בית החולים בילינסון לפיו התינוק ערמי בן שישה ימים אושפז בבית החולים ביום 1/11/54.

התינוק נשלח לבית החולים מבית היולדות בכפר סבא. יצוין כי נתקבל כפג במשקל 2,500 גרם ואושפז מיום 1/11/54 עד ליום 27/12/54.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה ובו רישום, לפיו אבשלום בן יחיאל ערמי ממושב עזריאל נפטר ביום 28/12/54.

4. הוועדה איתרה פרוטוקול של נתיחת גופה (מספר S 397/54) המתייחס לתינוק ערמי מיום 29/12/54 בשעה 10:00.

ממצאי דו"ח הנתיחה מדברים בעד עצמם.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי התינוק אבשלום בן יחיאל וחממה ערמי אבידר נפטר ביום 28/12/54.

ביום 29/12/54 נותחה גופתו ונתגלתה פגיעה רב מערכתית שכתוצאה ממנה נפטר.

מקום קבורתו לא אותר.

משיחה עם האם התברר כי שמו של תינוקה היה אבשלום ולא שמשון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אבשלום 052924917.

הנדון: ג'לבי בן יצחק ורחל גאון
תיק מספר 91/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה הגב' רחל גאון, אם התינוק, עלתה ארצה מכולגריה בשנת 1948 ושוכנה במעברה בבת ים.

התינוק נולד בארץ ובמהלך שנת 1954 בהיותו בן שנה, חש ג'לבי (התינוק) ברע ונלקח על ידי אמו לשם קבלת טיפול רפואי בבית החולים דג'אני. בבית החולים נאמר לאם כי בנה בריא, אך היא התעקשה להשאירו במקום ללילה ולמחרת היום מששבה לבקרו, נאמר לה כי נפטר והובא לקבורה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים, לפיו בצלאל בן יצחק ורחל גאון הנושא ת"ז מספר 274339, נולד ביום 24/8/54.

כן צוין כי משפחתו התגוררה בחולון צריפונים 155 וכי מספר תעודת הזהות של אביו הינה 383140.

2. הועדה איתרה ספח הודעת לידה של משרד הפנים, לפיו בצלאל גאון בן יצחק ורחל הנושא תעודת זהות 274339, נולד ביום 24/8/54 בשעה 14:15.

בנוסף צוין כי משפחתו התגוררה במעברת צריפונים 155 וכי מספר תעודת הזהות של אביו הינה 383140 ושל אמו הינה 406376.

3. הועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי בצלאל בן יצחק ורחל (יליד שנת 1912-האב ו-1922-האם) "גאון", מחולון מעברת צריפונים, נולד ביום כ"ה באב תשי"ד, 24/8/54.

4. הועדה איתרה כרטיס אשפוז של בית החולים דג'אני, לפיו האם רחל בת שמואל גאון (אמורבי) מחולון מעברת צריפונים 155, אושפזה ביום 24/8/54 עד ליום 28/8/54.

5. הועדה איתרה מסמך של משרד הפנים, לפיו האם: רחל גאון הינה ילידת 1922 נושאת ת"ז מספר 004063784. כן צוין כי היא בת שמואל אמורבי.

6. הועדה איתרה תעודת פטירה מקורית אשר מולאה בבית החולים דג'אני, לפיה בצלאל בן יצחק גאון נושא ת"ז מספר ב' 274339 מחולון שכוונת הצריפונים 155, נפטר בבית החולים ביפו ביום ז' בחשון תשט"ו 3/11/54 בשעה 13:00, כתוצאה מדלקת ריאות.

7. הועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "גאון בצלאל" מחולון צריפונים 155, נולד ביום 24/8/54 ונפטר ביום 3/11/54 בבית החולים צהלון יפו.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

8. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, ממנו עולה כי "בצלאל בן יצחק גאון" נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום ח' בחשון תשט"ו, 4/11/54, בבית העלמין קריית שאול בחלקה ב', שורה 4, קבר מספר 28.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בצלאל בן יצחק ורחל גאון, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 3/11/54 בבית החולים צהלון (דג'אני) יפו, בהיותו בן שלושה חודשים.

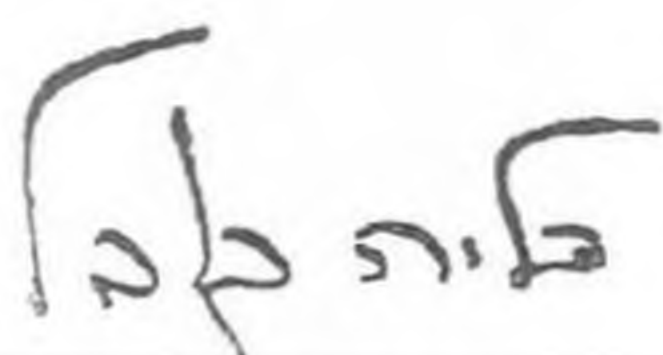
בצלאל הובא לקבורה ביום 4/11/54 בבית העלמין קרית שאול חלקת ב', שורה 4, קבר מספר 28.

למרות העובדה שלוועדה נמסר כי שם התינוק הינו ג'לבי ולא בצלאל, הרי שזיהויו בשם בצלאל הינו ודאי וזאת בהצלבה עם ספח הלידה אשר נמצא בתיק האישי של התינוק, בו נרשם כבצלאל ונוסף על כך אף רשומים מספרי תעודת הזהות של הוריו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ג'לבי (בצלאל).

מספר ת.ז. של האב יצחק גאון 00383140.
מספר ת.ז. של האם רחל גאון 00406376-4.

הנדון: אפרים בן שלום וליאורה תשובה
תיק מספר 92/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' ליאורה תשובה, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מלוב בשנת 1949 יחד עם אפרים בן השנה וחודש ושוכנה במעברת באר יעקב.

זמן מה לאחר עליית המשפחה ארצה, סבל אפרים משילשולים ונלקח למרפאת המחנה ולאחר בדיקה במקום הוחזר למשפחה. בערב הגיע לבית המשפחה אמבולנס ולמרות התנגדותה של המשפחה הועבר אפרים לבית החולים הדסה תל אביב.

למחרת היום, ביקרה המשפחה בבית החולים וראתה את אפרים מבעד לחלון. יום לאחר מכן כשבה המשפחה לבית החולים בכדי לבקר את אפרים, נאמר לה כי אפרים מת כתוצאה מחנק והובא לקבורה.

המשפחה לא ראתה את גופתו של אפרים.

בפני המשפחה הוצג על ידי חברה קדישא קבר בבית העלמין קריית שאול. אולם לטענת המשפחה היה זה קבר גדול ולא למידתו של תינוק ואף העובדה שהוקמה כבר מצבה על הקבר מיד לאחר הקבורה עוררה את חשדם כי הנקבר איננו אפרים.

עדות נמסרה לוועדות בהלול-מינקובסקי ושלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים לפיו "אפרים בן שלום וליאורה תשובה" נולד בשנת 1948 בטריפולי ועלה ארצה ביום 2/3/49. כן צוין כי המשפחה התגוררה בעת הרישום במחנה העולים באר יעקב. כמו כן נרשמה בסמוך לשמו של אפרים המילה "נפטר".

2. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי תשובה אפרים מבאר יעקב נכנס לבית החולים ביום "3/7" ובגיליון זה נכתב: "אחרי חצות הילד התחיל להקיא ולשלשל... נשלח מרופא המחנה... ילד במצב כללי לא טוב ירוד עיניים שקועות...".

מצבו של אפרים הוסיף להידרדר וביום "10/7" סבל מ"הקאות ושלשולים, הפסד מים גדול, הילד טוקסי" אפרים נפטר ביום "11/7" בשעה 12:30, בהיותו בן שנה.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי תשובה אפרים מבית העולים באר יעקב נפטר ביום 12/7/49 בתל אביב, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: איבוד נוזלים.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי אפרים תשובה מבית העולים באר יעקב נפטר ביום י"ח בתמוז תש"ט 11/7/49 בהיותו בן שנה והובא לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול בחלקת הילדים, שורה 4, מספר 28.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אפרים בן שלום וליאורה תשובה נפטר כתוצאה מאיבוד נוזלים ביום 11/7/49 בבית החולים הדסה תל אביב בהיותו בן שנה.

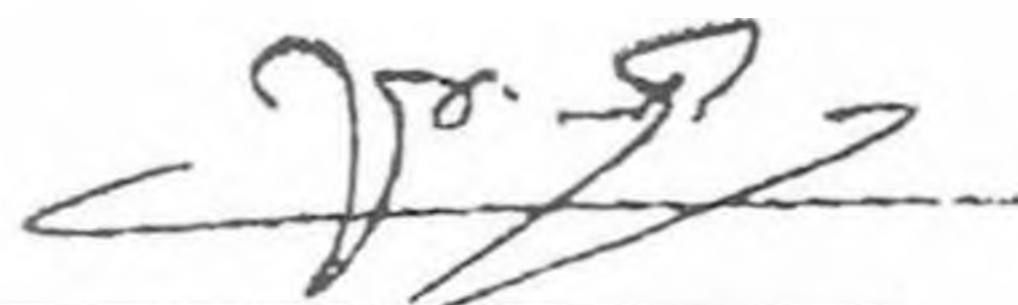
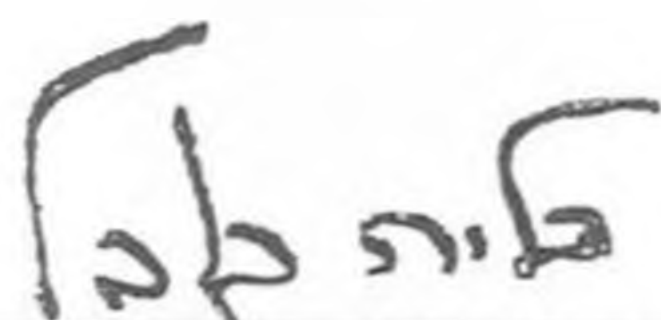
אפרים הובא לקבורה בו ביום היינו, ביום 11/7/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקת הילדים, שורה 4, קבר מספר 28.

הוועדה מתייחסת לאמור בגיליון המחלה של בית החולים ולרישום של חברה קדישא כקובעים לגבי מועד פטירתו של אפרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אפרים תשובה 00415975-2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אפרים בן שלום וליאורה תשובה נפטר כתוצאה מאיבוד נוזלים ביום 11/7/49 בבית החולים הדסה תל אביב בהיותו בן שנה.

אפרים הובא לקבורה בו ביום היינו, ביום 11/7/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקת הילדים, שורה 4, קבר מספר 28.

הוועדה מתייחסת לאמור בגיליון המחלה של בית החולים ולרישום של חברה קדישא כקובעים לגבי מועד פטירתו של אפרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אפרים תשובה 00415975-2.

הנדון: חיים-אמנון בן ציון ושושנה מרקדו
תיק מספר 93/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' עליזה מרקוס, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מסוריה ושוכנה בגבעת שמואל.

חיים נולד בסוף שנת 1949 בבית החולים בכפר סבא. בהיותו בן שבעה חודשים חלה חיים ונלקח לאשפוז בהדסה תל אביב.

באחד הימים כשהגיע האב לבקר את חיים נאמר לו כי נפטר. יום לאחר מכן חזרו ההורים לבית החולים שם נתבקשו לזהות את גופתו של חיים והוצג בפניהם תינוק רזה שלא נראה כבנם. כן נאמר להם כי הוא יובא לקבורה בבית העלמין קריית שאול.

ההורים לא מצאו את חלקת הקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "מרקדו חיים" ממרכז בעלי מלאכה נפטר ביום 10/10/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודשיים וחצי.

סיבת המוות: דלקת מעיים ומחלת לב.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, לפיו "חיים בן ציון מרקדו" נפטר בהיותו בן חודשיים וחצי והובא לקבורה ביום י"ח בתשרי תש"ט, 11/10/49, בחלקה 1, שורה 8, קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה:

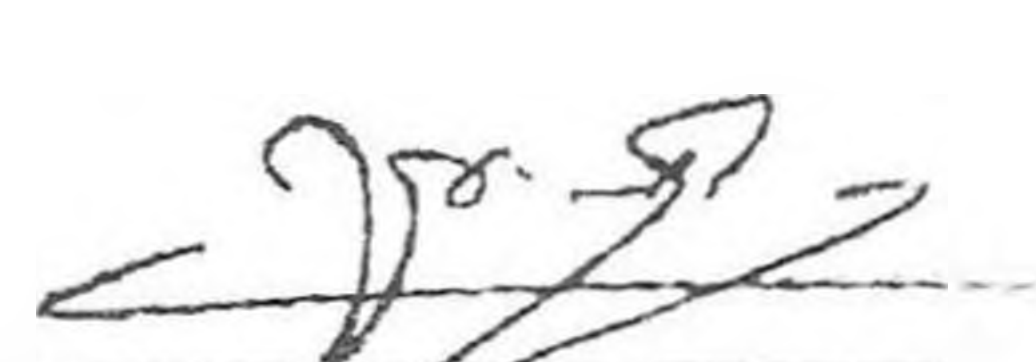
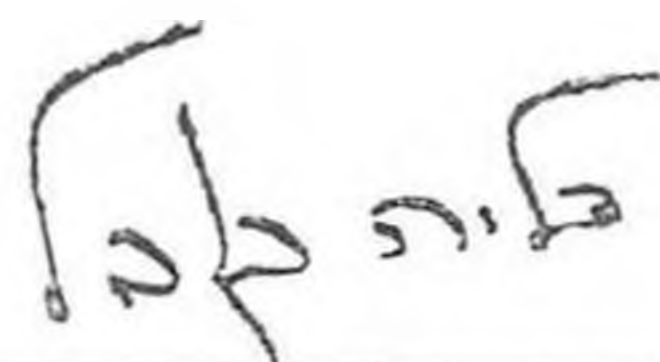
על פי המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים-אמנון בן ציון ושושנה מרקדו נפטר ביום 10/10/49 כתוצאה מדלקת מעיים ומחלת לב בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודשיים וחצי.

חיים אמנון הובא לקבורה ביום 11/10/49 בבית העלמין קריית שאול, חלקה 1 שורה 8, קבר מספר 11.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חיים-אמנון.
מספר ת.ז. של האב ציון 001517788.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלמה וויקטוריה זכריה
תיק מספר 94/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של ויקטוריה זכריה, אמו של התינוק, עלתה המשפחה מעירק באפריל 1951, ושוכנה במעברת תל מונד.

בדצמבר שנת 1951 ילדה ויקטוריה זכריה בן בבית החולים בחדרה. הלידה הייתה קשה והאם לא ראתה את בנה לאחר הלידה. למחרת בבוקר כשהתעוררה ושאלה היכן התינוק, נמסר לה כי נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

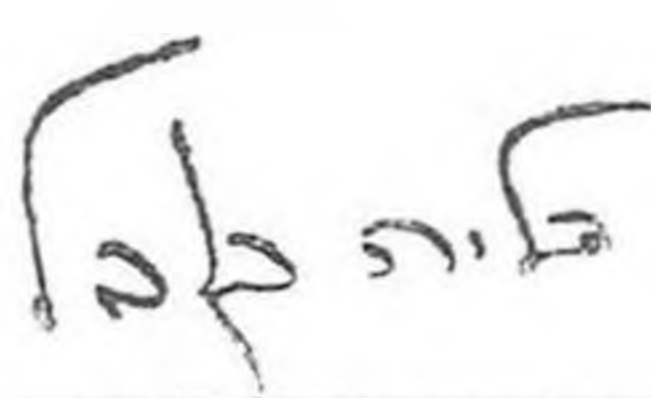
הוועדה איתרה פנקס לידות מתות מחדרה, ממנו עולה כי "בן זכריה סלים" ממעברת תל מונד נפטר ביום 12/12/51 בבית החולים ברנדייס בחדרה. סיבת המוות "לידה מתה".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של שלמה וויקטוריה זכריה נולד מת ביום 12/12/51 בבית החולים ברנדייס בחדרה.

בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דור מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלמה זכריה 04605461.
מספר ת.ז. של האם ויקטוריה זכריה 04605462.

הנדון: בן ציון בן עזרי סגטל
תיק מספר 95/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת אהובה כורש אחותו של התינוק, נולד בן ציון בתימן בשנת 1946. בן ציון עלה עם משפחתו ארצה בשנת 1949 והם עברו להתגורר באשקלון.

בהיותו בן חמש וחצי חלה בן ציון בדלקת ריאות וסבל משיעול. עקב כך נלקח על ידי אביו לבית החולים בצריפין.

לאחר מספר ימי אשפוז נאמר להורים שנפטר. בפני האב הצביעו דרך חלון על גופה, האב אינו בטוח בוודאות שזה בנו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה הציגה הוועדה שתי תעודות פטירה סותרות:

בתעודה אחת נרשם כי התינוק בן ציון נולד בשנת 1949 ונפטר ביום 1/6/51 בבית החולים צריפין.

בתעודה השנייה נרשם כי התינוק בן ציון נולד בשנת 1948 ונפטר ביום 1/6/55.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר קבלת חולים של בית החולים הממשלתי צריפין (סעיף מס' 3996), לפיו התינוק בן ציון סגטל אושפז ביום 31/5/51 בהיותו בן שנתיים.

בגיליון אף צוין כי בן ציון נפטר ביום 1/6/51.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ומהרשום בו, עולה כי התינוק בן ציון בן עזרי סגטל נפטר בבית החולים בצריפין ביום כ"ו באייר, 1/6/51, בהיותו בן שנתיים. סיבת פטירתו מצוינת כהרעלת סלמונלה.

3. הוועדה איתרה דו"ח נתיחה שלאחר המוות שנערך בבית החולים אסף הרופא (מס' S 3996/51 S 3391/51), לפיו התינוק "בן ציון סגטן" נפטר בבית החולים צריפין ביום 1/6/51 בשעה 22:30 בהיותו בן שנתיים.

גופתו של בן-ציון נותחה ביום 3/6/51.

4. כזכור, על פי תעודת פטירה ממוחשבת של משרד הפנים שניתנה על ידי המשפחה, עולה כי התינוק בן ציון בן עזרי סגטל נפטר ביום 1/6/55.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק בן-ציון בן-עזרי סגטל נפטר בבית החולים צריפין ביום 1/6/51 בהיותו בן שנתיים.

גופתו של בן-ציון נותחה ביום 3/6/51.

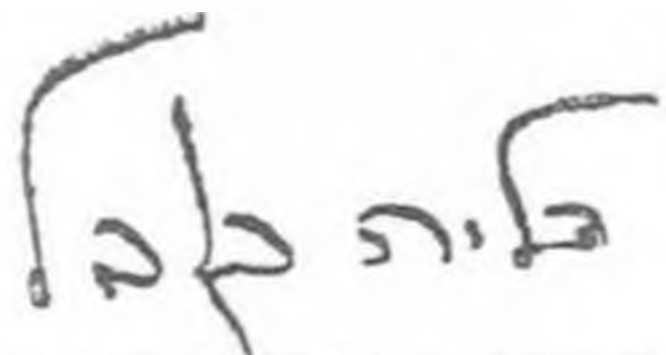
מקום קבורתו של בן-ציון לא אותר.

לגבי הסתירות שבין שתי תעודות הפטירה, הרי שהבסיס להוצאת תעודות פטירה היא בפנקס פטירות של משרד הבריאות. על כן לא נותר אלא להניח כי התאריך הרשום בתעודה השנייה - שגוי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של בן-ציון 2-4147318-0.

הנדון: זכריה בן מסעוד (יוסף) וסעדה מנוס
תיק מספר 96/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ניסים מנוס, אחיו התאום של התינוק, עלתה המשפחה לארץ בשנת 1949, והתגוררה במושב פרדיה שליד צפת.

זכריה ואחיו התאום נולדו במושב פרדיה ואחרי הלידה הועברו עם האם לבית החולים הסקוטי בטבריה. יומיים לאחר מכן הודיעו לאם בבית החולים כי זכריה חולה ונערכות לו בדיקות.

זמן קצר לאחר מכן שמעה האם אישה המשוחרת עם האחות ושואלת היכן אפשר לקנות תינוק. למחרת בבוקר הובא לה רק אחד מן התאומים ולשאלתה היכן זכריה נענתה כי הוא נפטר. האב הגיע לבית החולים שם נמסר לו כי זכריה נפטר וכבר הובא לקבורה בעפולה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת רישום לידה של משרד הבריאות טבריה, ממנה עולה כי זכריה בן מסעוד יוסף וסעדה מנוס מפרדיה נולד ביום כ"ט בכסלו תשי"א, 8/12/50, בבית החולים הסקוטי בטבריה.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, לפיו בן של סעדה מנוז מפרדיה נפטר ביום 10/12/50 בבית החולים הסקוטי בטבריה.
3. בידי הוועדה תעודת פטירה, ממנו עולה כי מנוז בן סעדה מפרדיה נפטר ביום א' בטבת תשי"א 10/12/50, בהיותו בן שמונה ימים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זכריה בן מסעוד (יוסף) וסעדה מנוס נפטר ביום 10/12/50 בבית החולים הסקוטי בטבריה, בהיותו בן יומיים.

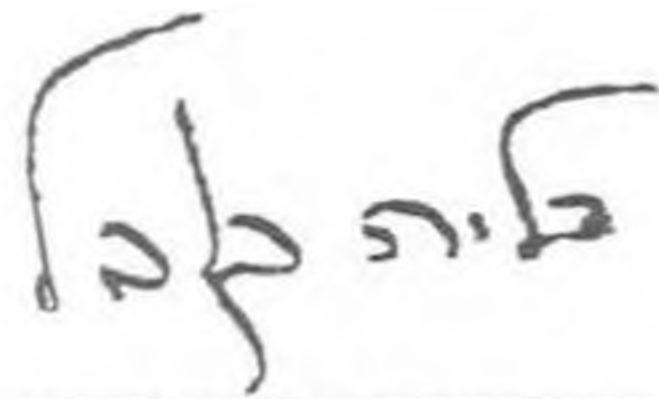
הוועדה קובעת את גילו בהסתמך על תעודת רישום לידה.

בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של זכריה מנוס.
מספר ת.ז. של האב מסעוד-יוסף מנוס 4146531.
מספר ת.ז. של האם סעדה מנוס 4146532.
מספר ת.ז. של האח התאום-ניסים 50405232.

הנדון: ג'מילה בת מנצור וגומרי מילים
תיק מספר 99/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שמעון מילים, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם ג'מילה בת השנתיים. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין א'.

זמן מה לאחר מכן הגיעה אחות לאוהל המשפחה בדקה את ג'מילה והפנתה אותה לבית החולים הדסה ראש העין. האם הגיעה לבקרה במשך שבועיים בבית החולים וראתה אותה מבעד לחלון. באחד הימים בכואה למקום לא ראתה את ג'מילה ואחות מסרה לה כי היא הועברה לבית החולים דג'אני (יפו).

בהגיע האב לבית החולים נאמר לו כי אין במקום תינוקת בשם זה ומאז נעלמו עקבותיה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמה של ג'מילה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52410, לפיה "מנצור סלם וגומרי מלים" עלו ארצה עם ילדיהם ביום 23/10/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין ב'. כן צוין כי ג'מילה היתה בת שנתיים בהגיעה ארצה.

בתעודת העולה צוין מספר כרטיס 587.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 587, לפיו "מנצור סלם וגומרי מלים" עלו ארצה ביום 23/10/49. כן צוין כי ג'מילה היתה בת שנתיים בהגיעה ארצה.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ג'מילה סלם בת מנצור" נפטרה ביום י"א בכסלו תש"י 2/12/49 בבית החולים ליולדות וילדים יפו (דג'אני), בהיותה בת שנתיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ורעלת.

4. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "ג'מילה סלם בת מנצור" ממחנה העולים ראש העין נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה בתל אביב.

5. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "ג'מילה בת סלם מנצור" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה בבית החולים דג'אני בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה ביום י"ג בכסלו תש"י בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 10, קבר מספר 4.

מסקנות הוועדה:

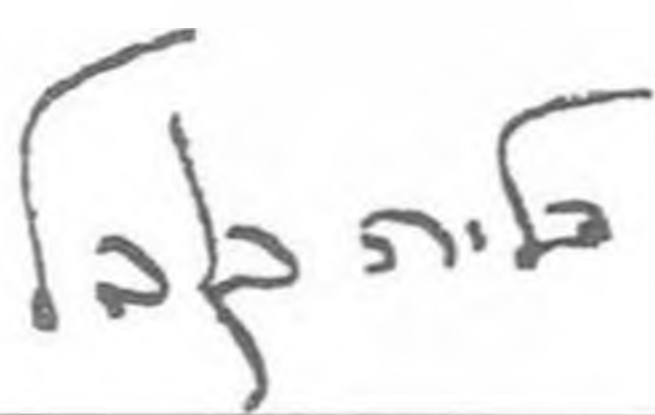
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ג'מילה בת מנצור וגומרי מילים נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת ביום 2/12/49 בבית החולים דג'אני ביפו, בהיותה בת שנתיים, וזאת כשישה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

ג'מילה הובאה לקבורה ביום 4/12/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 10, קבר מספר 4.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ג'מילה מילים 4-04107241.

הנדון: זהרה בת יוסף ושמעה וואווה
תיק מספר 100/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רינה מדעי, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 15/11/49 יחד עם זהרה בהיותה בת שלוש שנים. המשפחה שוכנה במחנה העולים עין שמר ב'.

עם הגיעם למחנה סבלה זהרה משילשולים ונלקחה לבית הילדים עין שמר ב'. יומיים לאחר מכן באו אחיה לבקרה ונמסר להם כי זהרה אושפזה בבית חולים בפרדס חנה. אחיה נסעו לבית החולים וזהרה נראתה במצב טוב יותר ונאמר להם כי בשבוע הקרוב תשוחרר.

אחיה באו יומיים לאחר מכן, אך לא הורשו להיכנס. בהגיעם במשך השבוע נאמר להם כי זהרה נפטרה וכבר הובאה לקבורה והודעה על כך אף נמסרה לראש המחנה.

ההורים לא ראו גופה או חלקה קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56441, לפיה "יוסף אברהם ושמעה וואוו" עלו ארצה ביום 14/11/49 ושוכנו במחנה עין שמר ב'. כן צוין כי זהרה היתה בת שלוש בהגיעה וכי נפטרה ביום "24/11".
2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "זהרה בת יוסף וויווה" עלתה ארצה ביום 16/11/49.
3. הוועדה איתרה רשימת עולים שהגיעו למחנה העולים עין שמר ב', לפיה "יוסף אברהם ושמעה וואוו" תעודת עולה מספר 56441 עלו ארצה ביום 15/11/49.
4. הוועדה איתרה חשבון לתשלום מבית החולים פרדס חנה, לפיו "זהרה יוסף דאוו" אושפזה במהלך חודש נובמבר 1949 למשך שלושה ימים.

מסקנות הוועדה:

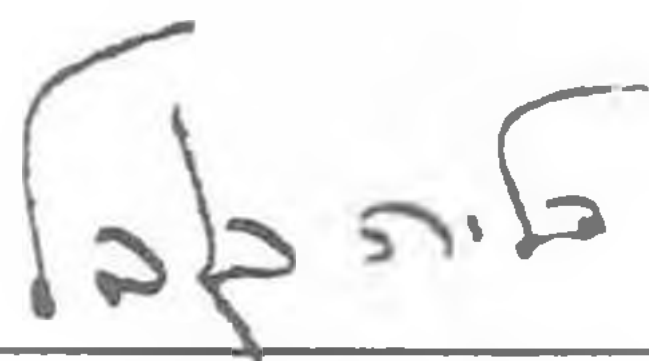
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהרה בת יוסף ושמעה וואווה נפטרה בחודש נובמבר 1949 בבית החולים פרדס חנה, ימים אחדים לאחר עלייתה לארץ.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז של זהרה וואווה 041624495.

הנדון: סאלם (שלום) בן יוסף דנין
תיק מספר 104/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיאל דנין, אחיו סאלם, עלה עמו לארץ מתימן בשנת 1949 עם אח ואחות נוספים. סאלם ואחיו עלו ארצה עם דודם לאחר שהוריהם נפטרו עוד בתימן. האחים התגוררו תחילה בראש העין.

שבוע לאחר עלייתם לארץ עברו הילדים להתגורר בבית דודם במושב אלישיב. סאלם שהיה כבן שש שנים בהגיעו, חלה בדלקת מעיים ואיבד נוזלים. סאלם נלקח על ידי דודו לרופא בחדרה שהפנה אותו לבית החולים דג'אני.

דודו בא לבקרו בבית החולים כפעמיים, ובסוף חודש נובמבר תחילת דצמבר 1949 כשהגיע דודו לבקרו בבית החולים פעם נוספת, נמסר לו כי סאלם נפטר והובא לקבורה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים לפיו סאלם חדל להיות תושב בשנת 1963.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1620, לפיו האחים: סעדה יוסף, משה, יחיאל וסלם דאנין עלו ארצה ביום 2/11/49. כן צוין כי סלם היה בן שש שנים בהגיעו ארצה וכי נפטר.
 2. הוועדה איתרה רשימת נפטרים בבית החולים דג'אני, לפיה שלום דנין בן שש שנים נפטר ביום "21/11".
 3. הוועדה איתרה רשימת נפטרים מבית החולים דג'אני שנשלחה עבור הנהלת מחנה ראש העין, ממנה עולה כי "שלום דנון" בן שש שנים נפטר ביום 21/11/49.
 4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, לפיו שלום דנון ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום כ"ט בחשוון תש"י 21/11/49 בבית החולים ליולדות וילדים יפו, בהיותו בן שש שנים.
- סיבת המוות: מלריה.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, לפיו שלום דנון ממחנה ראש העין נפטר בבית החולים דג'אני בהיותו בן שש שנים והובא לקבורה ביום 22/11/49.

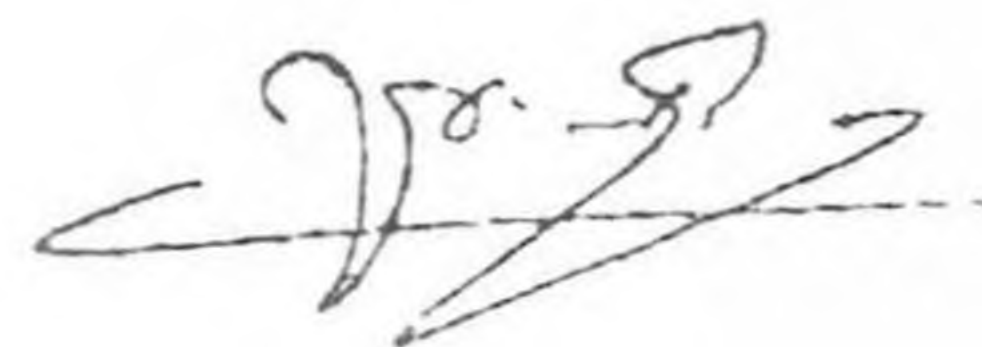
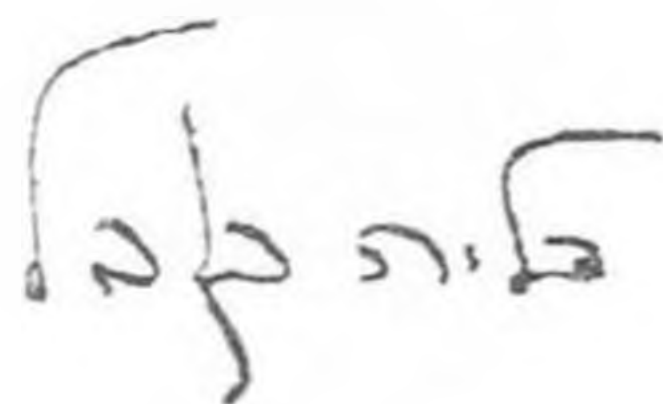
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סאלם (שלום) בן יוסף דנין נפטר ממלריה
ביום 21/11/49 בבית החולים דג'אני, בהיותו בן שש שנים, וזאת כ-20
יום לאחר עלייתו לארץ.

סאלם הובא לקבורה ביום 22/11/49 בבית העלמין קריית שאול.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סאלם 04146057-7.

הנדון: יעקב בן משה (מוסא) ומלכה חסן (בן אהרון)
תיק מספר 107/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מלכה בן אהרון אמו של התינוק, נולד יעקב בבית החולים הדסה באר שבע ביום 19/5/53, והמשפחה התגוררה במושב בטחה שבנגב.

יעקב סבל מהקאות ובהיותו בן חודשיים הופנה על ידי רופא לבית החולים הדסה באר שבע. למחרת, בבית החולים, נאמר למשפחה כי יעקב נשלח לבית חולים בירושלים, משום שנזקק לניתוח אוזניים.

כשביקשו את כתובת בית החולים בירושלים נמסר להם רק מספר טלפון. המשפחה התקשרה לבית החולים באמצעות מזכיר המושב, אך מבית החולים סירבו לתת אינפורמציה.

כעבור שלושה שבועות נאמר להם על ידי מזכיר המושב כי נתקבלה הודעה מבית החולים הדסה באר שבע שיעקב נפטר בבית החולים בירושלים.

ההורים נסעו לירושלים לראות היכן נקבר יעקב. בפגישה עם איש חברה קדישא נאמר להם שאין אפשרות להגיע למקום ללא רכב. באותו מעמד אף שילמו עשר לירות עבור הקבורה.

ההורים לא קיבלו מסמכים המאשרים את פטירת יעקב.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו התינוק יעקב חסן נפטר בהיותו בן שלושה חודשים ביום ז' באלול תשי"ג, 17/8/53, בבית החולים הדסה ירושלים, בנוסף צוין כי יעקב נפטר כתוצאה מתת תזונה.

מבדיקה בלוח השנה העברי נמצא כי ז' באלול תשי"ג חל ביום 18/8/53 ולא ביום 17/8/51.

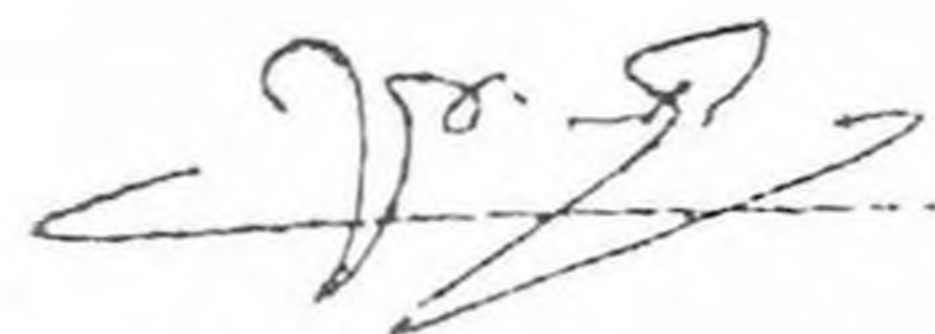
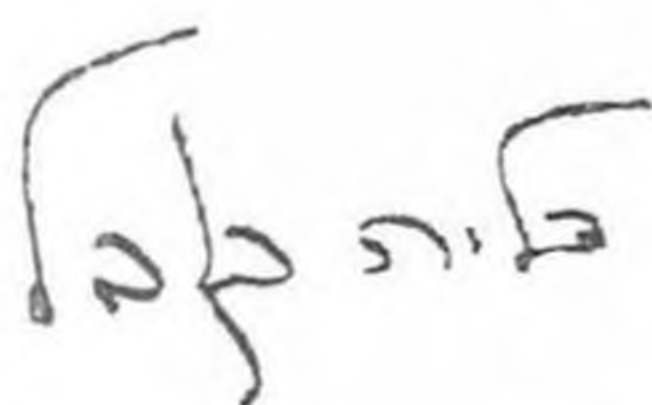
2. הוועדה איתרה הזמנת קבורה מחברה קדישא קהלת ירושלים בה נאמר כי התינוק יעקב בן מוסא חסן נפטר בבית החולים הדסה ביום ז' באלול תשי"ג, בהיותו בן שלושה חודשים, ואמנם יעקב נקבר בהר המנוחות למחרת ביום, ח' באלול תשי"ג, 19/8/53 בחלקה או גוש ה', שורה או חלקה מספר 5.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי התינוק יעקב בן משה (מוסא) ומלכה חסן (בן אהרון), נפטר בבית החולים הדסה בירושלים ביום ז' באלול תשי"ג, 18/8/53 בהיותו בן שלושה חודשים כתוצאה מתת תזונה.

יעקב נקבר למחרת ביום 19/8/53 בהר המנוחות שבירושלים בחלקה או גוש ה', שורה או חלקה מספר 5.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה
--

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יעקב.
מספר ת.ז. של האב משה בן אהרון 4108461-7.
מספר ת.ז. של האם מלכה בן אהרון 4108462-5.

הנדון: עוואד בן יעיש וחביבה עוואד (עמרן)
תיק מספר 108/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חביבה עוואד, אם הילד, נעלם בנה עוואד במחנה חאשד שבעדן. באחד הימים בעת העדרות האם מהבית, באו שני אנשים עם חלוקים לבנים ולקחו את עוואד בן ארבע שנים.

האם חיפשה את עוואד בבית החולים, אך נאמר לה כי לא אושפז ילד בשם זה. זמן מה לאחר מכן, נאמר לאם כי בנה נפטר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים לגבי עוואד.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה רשימה של הג'וינט, לפיה "עואץ יעיש" נפטר במהלך חודש תשרי תש"ט, בהיותו בן שלוש שנים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה רבה של סבירות כי עוואד בן יעיש וחביבה עוואד (עמרן), נפטר בין החודשים אוקטובר-נובמבר 1948 (תשרי תש"ט), בהיותו בן שלוש שנים.

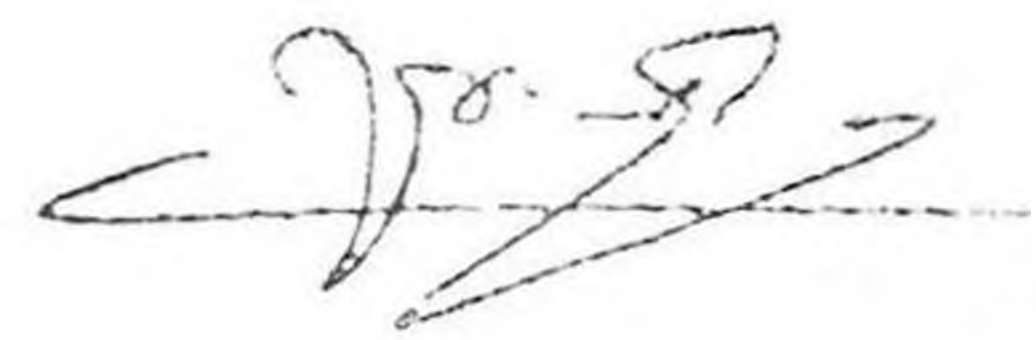
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופט(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה ת.ז. של עוואד עוואד (עמרן).

מספר ת.ז. של האם: עוואד חביבה (עמרן) 04109422/8.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יצחק וז'קלין פדידה
תיק מספר 110/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ז'קלין פדידה, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בשנת 1948. המשפחה עברה להתגורר תחילה בירושלים ומשם עברה ליפו.

בין מאי ותחילת יוני 1954 הלכה האם ללדת בבית החולים צהלון (דג'אני) ובהגיעה לשם נבדקה ונאמר לה כי ישנה בעיה עם התינוק כיוון שהוא נמצא בתנוחה רוחבית ועל כן יאלצו ליילד אותה בהרדמה.

כשהתעוררה האם מההרדמה הודיעה לה אחות כי ילדה בן. רופא שהגיע למיטתה לאחר מכן מסר לה כי ילדה תינוק מת. האם דרשה לראות את התינוק אך נאמר לה כי גופת התינוק כבר איננה במקום.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה רישום לידה מבית החולים דג'אני, לפיו האם: "ז'קלין פרידה" מיפו ילדה בן במשקל 2,900 ק"ג ביום 3/6/54.
2. הוועדה איתרה פנקס לידות מתות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, לפיו הבן של יצחק וז'קלין פדידה מיפו נפטר בלידתו ביום 3/6/54 בבית החולים צהלון ביפו (דג'אני).

מסקנות הוועדה:

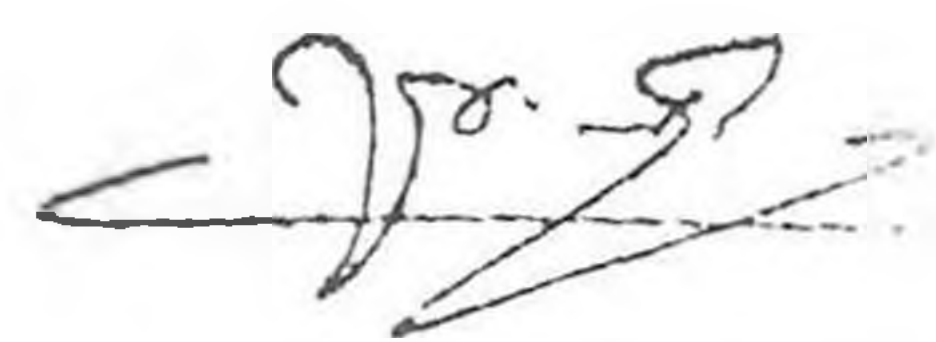
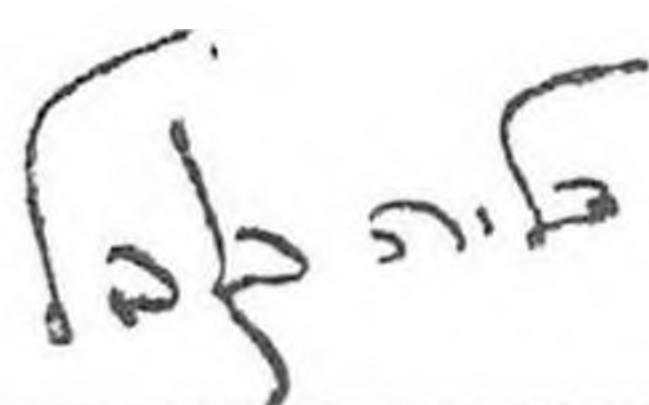
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יצחק וז'קלין פדידה נפטר בלידתו ביום 3/6/54 בבית החולים צהלון ביפו (דג'אני).

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב יצחק 000813667.
מספר ת.ז. של האם ז'קלין 005983481.

הנדון: גואל בן זוהר וצביה דמרמרי
תיק מספר 111/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' צביה דמרמרי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1951 יחד עם גואל בן השנה ושוכנה במחנה העולים עין שמר.

בערב הגיעם למחנה עין שמר, התבקשו ההורים למסור את גואל לבית התינוקות שבמחנה. גואל הועבר לבית התינוקות והאם באה להיניקו מדי יום.

שבוע וחצי לאחר מכן, משבאה האם לבית התינוקות בכדי להניק את גואל, לא ראתה אותו במיטתו ונאמר לה כי גואל נשלח לבית החולים שבמחנה. ההורים חיפשו את גואל בבית החולים, אך שם נאמר להם כי לא אושפז תינוק בשם זה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל מסמכים היכולים להצביע על גורלו של גואל.

ביום 16/10/91 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים, לפיו גואל עזב את הארץ ביום 00/11/62.

בשיחה טלפונית מיום 16/8/98 שערכה חוקרת הוועדה עם מר ראובן, בנם של דמרמרי זהר וצביה, ציין הבן כי לאמו קוראים היום צביה אולם כשעלתה ארצה לא ידעה לבטא את האות "צ" ושמה שובש לשיביה או שוביה.

כן ציין מר ראובן באותה שיחה, כי הוריו עלו ארצה עם אח נוסף בשם עזרא.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום עולה של משרד העלייה, ובו רישום המתייחס לת"ז מספר 380931, לפיו האב זהר דמרמרי הינו יליד 1925 ואילו אשתו שיביה הינה ילידת 1919 ובנם גואל הינו יליד 1951.

נוסף על כך צוין כי המשפחה עלתה ארצה ביום 29/7/51 וכי יש להם קרובי משפחה בבית העולים ראש העין א'.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ד', לפיו זהר דמרמרי יליד 1925, אשתו שוביה ילידת 1919 ובנם עזרא, עלו ארצה ביום 29/7/51. גואל אינו רשום במסמך זה.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "גואל חן דמרמרי זהר" משער מנשה ג', נפטר ביום 12/9/51 בהיותו בן "39 שנה".

סיבת המוות: "INSUFFICIENT CORDIS".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי גואל בן זוהר וצביה דמרמרי, נפטר מ-INSUFFICIENT CORDIS ביום 12/9/51 בבית החולים בשער מנשה וזאת כשישה שבועות לאחר עלייתו ארצה.

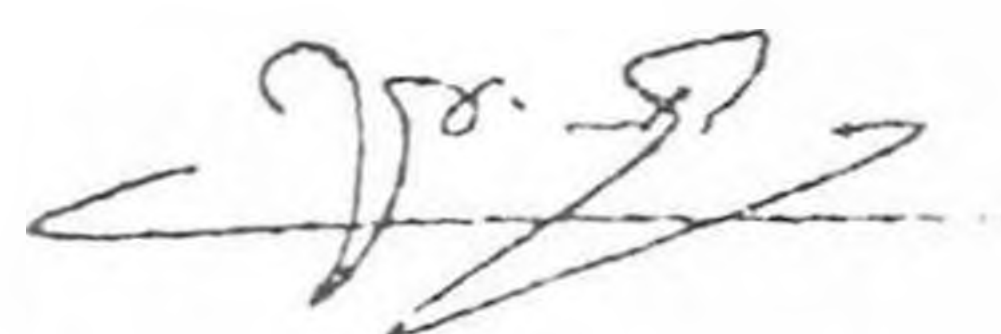
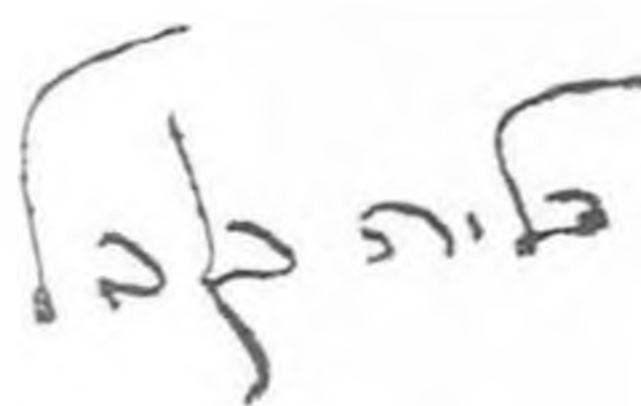
מקום קבורתו לא אותר.

חוקרי הוועדה סרקו את מרשם התושבים, אך לא אותר כל אדם בשם דמרמרי או גואל זוהר ילידי שנים קודמות. מאחר וארכיון בית החולים שער מנשה הושמד, לא ניתן להתחקות על מהות הטעות בגילו של גואל כפי שנרשמה בפנקס הפטירות של משרד הבריאות.

היות ושמו של התינוק אינו שכיח וכל יתר הפרטים מתאימים, אין לוועדה ספק בזיהויו.

באשר לרישומי משרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה בנדון תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של גואל דמרמרי 5-07380934.

הנדון: זהרה בת אברהם וראנה (גאנה) טיירי
תיק מספר 113/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר פנחס טיירי, האחין של התינוקת, נולדה זהרה בתימן. המשפחה עלתה ארצה בשנת 1949, ושוכנה במחנה עין שמר.

עם הגיעם למחנה נשלחה זהרה לבית התינוקות שבמקום. אמה באה להיניקה יום יום. באחד הימים כשהגיעה לבית התינוקות נמסר לה שזהרה, שהייתה בת חודשיים, חלתה והועברה לבית החולים בצפת.

האם המשיכה להגיע לבית התינוקות לברר את שלומה של זהרה ובאחד הימים נמסר לה במקום שזהרה נפטרה.

בשנת 1963 קיבלה המשפחה מסמך ממשרד הפנים, לפיו זהרה חדלה להיות תושבת המדינה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 61408) שמסרה המשפחה, לפיה אברהם יוסף וגנה טיירי וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 13/10/49. זהרה הייתה בת חודש עם הגיעם, וצוין כי נפטרה ביום 1/12/49.
 2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו זהרה בת אברהם טיירי נולדה בשנת 1949 ועלתה ארצה עם משפחתה ביום 13/10/49.
 3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של מחנה עין שמר א' (מס' תעודת עולה 61408), לפיו התינוקת זהרה בת אברהם יוסף טיירי עלתה ארצה ביום 13/10/49. כן צוין כי זהרה נפטרה ביום 30/11 בבית החולים דג'אני-יפו, בהיותה בת חודשיים.
 4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב-יפו, לפיו התינוקת זהרה בת אברהם ממחנה העולים עין שמר א', נפטרה ביום ט' בכסלו תש"י, 30/11/49, בבית החולים הממשלתי ליולדות וילדים יפו, בהיותה בת חודשיים.
- סיבת המוות: רעלת.
5. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו התינוקת זהרה בת אברהם ממחנה העולים עין שמר א', נפטרה כתוצאה מרעלת, בהיותה בת חודשיים. כן צוין כי היא נקברה ביום 1/12/49 בתל אביב.
 6. בידי הוועדה רישומי חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו התינוקת זהרה בת אברהם נפטרה בבית החולים דג'אני מחולשה כללית, בהיותה בת חודשיים ונקברה ביום י' בכסלו תש"י בחלקה ו', שורה 10, קבר מס' 2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת זהרה בת אברהם יוסף וראנה (גאנה) טיירי נפטרה ביום 30/11/49 בבית החולים דג'אני ביפו, בהיותה בת חודשיים, היינו כשישה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

זהרה הובאה לקבורה ביום 1/12/49 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב בחלקה ו', שורה 10, קבר מס' 2.

על אף שבחלק מן המסמכים נרשמה זהרה תוך השמטת שם המשפחה, הרי שעל פי שאר הנתונים המופיעים במסמכים, כגון: מקום מגוריה, מקום פטירתה, תאריך פטירתה, גילה ומספר תעודת העולה, הזיהוי הוא ודאי.

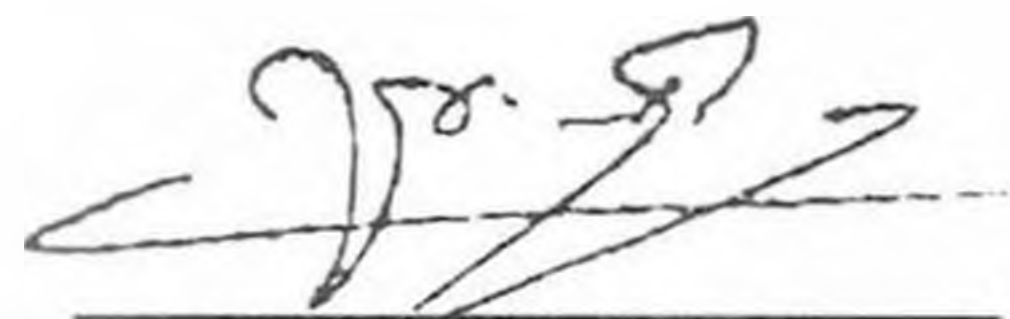
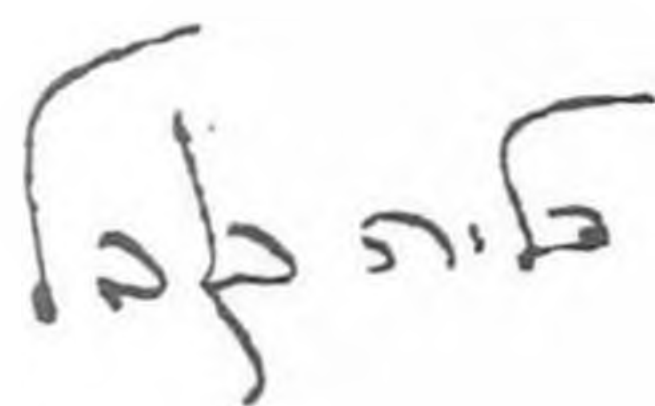
בהתייחס לסיבת המוות - רישומי משרד הבריאות הם הקובעים.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של זהרה טיירי 0-4149068-1.

הנדון: ציון בן חיים יוסף וסעידה (ימימה) כהן
תיק מספר 114/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה גב' ימימה כהן, אם התינוק, ילדה האם בן במהלך שנת 1952 במושב חלץ.

בהיותו כבן עשרה חודשים חש ציון ברע והופנה לבית החולים הדסה באר שבע. שלושה ימים לאחר מכן הלכה האם לבקרו ולא מצאה אותו במקום. האם הלכה לברר במשרד הקבלה ושם נאמר לה שלא ידוע להם היכן ציון ומאז לא נודע למשפחה מה עלה בגורלו.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה מכתב לפיו ציון נקבר בבית העלמין בבאר שבע.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו ציון בן חיים וסעידה כהן ממושב חלץ נולד ביום 5/11/51.
2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 7522, לפיו ציון נולד ביום 4/11/51. כן צוין כי המשפחה התגוררה בעין שמר.
3. בידי הוועדה העתק של תיק רפואי של בית החולים הדסה באר שבע, לפיו ציון בן חיים כהן ממושב חלץ התקבל לאשפוז ביום 10/9/52 בהיותו בן שנה.
- כן צוין כי "התינוק אשר ידוע במחלקה מאשפוזים קודמים, נתקבל הפעם במצב של תשישות קיצוני, משקל של 3,500 גרם בגיל שנה. מלבד זה נמצא כי עור הילד נגוע בגרדת... בספירת הדם נמצאה אנמיה... ולמרות מתן עירוי דם נפטר הילד ביום השלישי לאישפוזו".
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "ציון כהן" מחלץ נפטר ביום 12/9/52 בבית החולים הדסה באר שבע.

סיבת המוות: תשישות.

5. בידי הוועדה מכתב של המועצה הדתית באר שבע, לפיו ציון בן חיים כהן הובא לקבורה ביום 12/9/52. כן צוין רישיון קבורה מספר 33620.

מסקנות הוועדה:

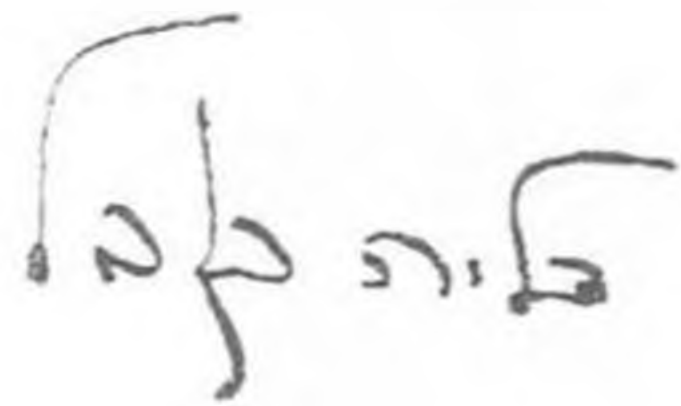
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן חיים יוסף וסעידה (ימימה) כהן נפטר מתשישות קיצונית, תת תזונה ואנמיה ביום 12/9/52 בבית החולים הדסה באר שבע, בהיותו בן שנה.

ציון הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין באר שבע.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ציון.
מספר ת.ז. של האם סעידה (ימימה) כהן 41987314.

הנדון: חיים בן אברהם וסלמה יהודה
תיק מספר 115/96

פרטי התלונה:

על פי עדותם של יוסף חזון ומזל אשרי, האחים של התינוק, שהם חיים עם משפחתו במחנה חאשד.

ביום 4/11/49 נבדק חיים, שהיה בן שלוש שנים, במחנה חאשד ומאחר והיה לו חום נתבקשה המשפחה להשאירו בבית החולים של המחנה. למחרת כשהגיעה האם לבקרו בבית החולים לא הורשתה להיכנס.

ביום 6/11/49 עלתה המשפחה ארצה ללא חיים, נמסר להם כי בנם יגיע מאוחר יותר לכשיבריא.

כשהתקשרו מהארץ לברר מה עלה בגורלו נאמר להם שהוא בדרך לארץ, מאז לא שמעו עליו יותר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצאים לגבי חיים.

ממצא החקירה:

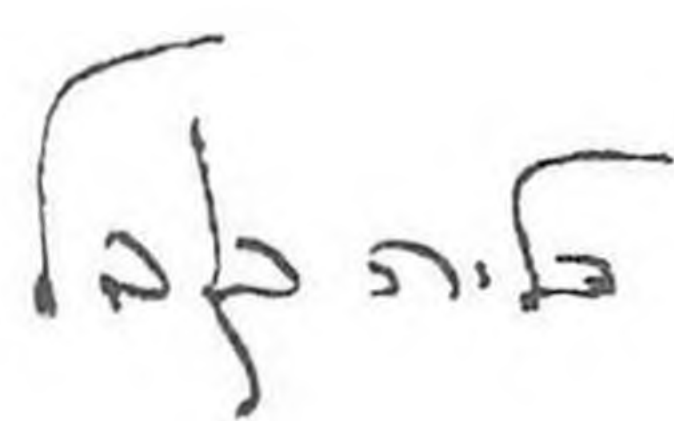
הוועדה איתרה רשימת תמותה מקורית מבית החולים של מחנה "חאשד", לפיה הילד חיים נפטר ביום 4/11/49 בהיותו בן שלוש וחצי שנים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בסבירות גבוהה כי חיים בן אברהם וסלמה יהודה נפטר ביום 4/11/49 בבית החולים של מחנה "חאשד" בהיותו בן שלוש וחצי שנים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

הנדון: מזל בת יעקב ומרים חסן
תיק מספר 116/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' כהן כרמלה, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך חודש פברואר 1949 יחד עם מזל בת השנתיים. המשפחה שוכנה במחנה העולים עתלית.

זמן מה לאחר מכן סבלה מזל משילשולים ואושפזה בבית החולים רמב"ם. מזל שהתה בבית החולים כשבוע ימים. בתום תקופה זו נמסר למשפחה כי מזל נפטרה.

באותו זמן פנה אדם ממשדד המחנה למשפחה ואמר להם כי מזל בחיים. האב הלך לבית החולים שם לדבריו ראה את מזל אך בהגיעו למחרת לבית החולים נמסר לו בשנית כי מזל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל ממצא לגבי מזל.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רשימת עולים של הסוכנות היהודית, לפיה האם "מרים סעיד" ובתה "מזל יעקב" בת השלוש עלו ארצה ביום 10/2/49.
2. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה, לפיה האם "מרים דוד סעיד ומזל" (בתה) עלו ארצה ביום 10/2/49. כן נרשם כי מזל הייתה בת שנתיים בעלייתה וכי נפטרה.
- בדף נלווה צוין כי האב "חסן חסן יעקב" עלה ארצה ביום ה-18/3/49.
3. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים הממשלתי חיפה, לפיו "יפת מזל" מבית העולים עתלית אושפזה ביום 20/6/49 ונפטרה ביום 26/6/49 בהיותה בת שנתיים.
4. הוועדה איתרה יומן רישום פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "יפת מזל" בת שנה וחצי מעתלית נפטרה ביום 26/6/49.
5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יפת מזל" מבית העולים עתלית נפטרה ביום 26/6/49 בהיותה בת שנה וחצי.
- סיבת המוות: רעלת, דלקת מעיים ותת תזונה.
6. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי "יפת מזל" נקברה ביום 26/6/49 בהיותה בת שנה וחצי והובאה לקבורה בחלקת הילדים של מחנה דוד - חוף הכרמל.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת יעקב ומרים חסן (יפת) נפטרה
ביום 26/6/49 בבית החולים רמב"ם בהיותה כבת שנה וחצי.

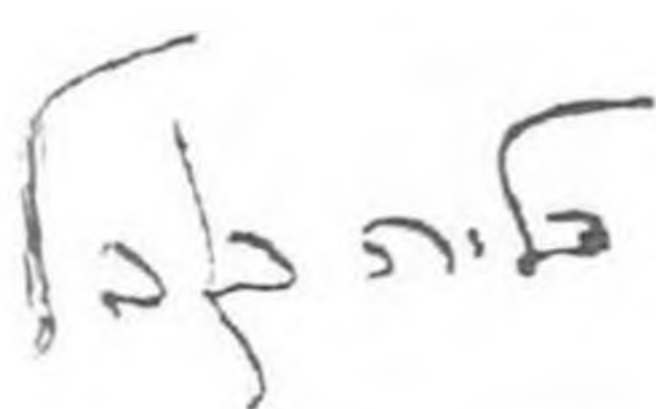
מזל הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד בחיפה בחלקת הילדים.

השמות 'חסני ויפת' הינם זהים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מזל 052018157.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן צבי ואסתר ינקוביץ
תיק מספר 117/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר צבי ינקוביץ, אביו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ בתחילת 1948 מרומניה. המשפחה התגוררה ברעננה.

ביום 11/7/51 ילדה האם תאומים בהיותה בחודש השביעי בבית החולים לילודות בכפר סבא. התאומים נולדו פגים ולאחר שחרורה של האם הושארו בבית החולים להמשך טיפול.

במשך עשרה ימים ראה האב את התאומים רק דרך חלון. בהגיעו באחד הימים בשעות הבוקר ראה את התאומים ובהגיעו שוב בצהריים נמסר לו שאחד מהם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או מסמך המאשר את פטירתו של בנם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי דב (אחד מהתאומים) בנם של צבי ואסתר ינקוביץ נולד ביום ז' בתמוז תשי"א, 11/7/51.

2. הוועדה איתרה יומן לידות של בית היולדות כפר סבא, לפיו דב בנם של צבי ואסתר ינקוביץ נולד ביום 11/7/51. בהערות רשום כי נתגלתה בעיה רפואית (לא ברורה) "בילד השני" וכן נרשם כי נפטר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי בנם של צבי ואסתר ינקוביץ נפטר סמוך ללידתו ביום 11/7/51.

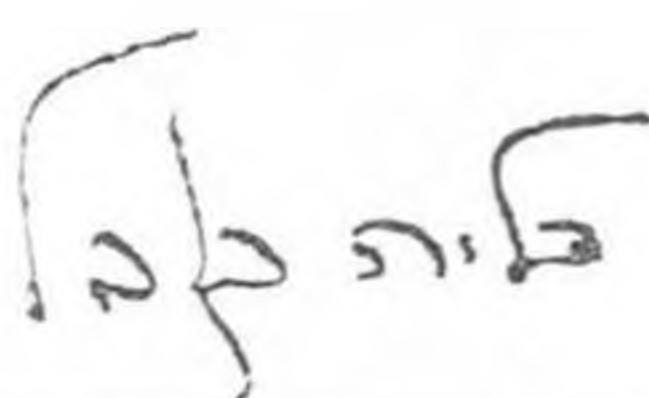
בית החולים דיווח למשרד הבריאות על לידת תינוק אחד, וציין ביומן הלידות את פטירתו של השני.

בהיותו נפל לא אותר מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילוד.
מספר ת.ז. של האב צבי 6993356.

הנדון: (ללא שם פרטי) תאומים בני יעקב ופיבי דדון
תיק מספר 118/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חנה דאי, אחות התאומים, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו ביום 26/1/49.

כעבור חודשיים, ילדה האם תאומים בן ובת בבית החולים ברנדייס בחדרה. האם היניקה את התינוקות. מספר ימים לאחר מכן, נמסר לה כי בתה נפטרה. את הבן המשיכה האם להיניק ויום לפני ברית המילה שלו, הגיע מנהל בית החולים ומסר לאם שאף בנה נפטר ושבת החולים ידאג לסידורי הקבורה.

כן ציינה אחות התאומים, כי אביה קיבל "תעודת המתיצב לשרות העם" אשר הוצאה ביום 21/4/49 ובה רשום כי לאב: יעקב שני ילדים. כן נרשמה כתובת המשפחה רמלה מספר 21.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

חוקרי הוועדה שוחחו עם הגב' חנה דאי והתברר, כי עם ההורים, עלו ארצה שני ילדים "מאומצים". חוקרי הוועדה איתרו את אחד הילדים האמורים מר אבן חן ומדבריו עולה, כי הוא עלה עם משפחת דדון בהיותו בן שמונה שנים והם עברו להתגורר במחנה העולים ברנדייס.

כן סיפרה האם פיבי דדון, כי ילדה תאומים שלגביהם נאמר לה כי נפטרו בבית היולדות ברנדייס ואחרי הלידה עברה המשפחה להתגורר ברמלה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו האם פיבי דדון עלתה ארצה ביום 26/1/49 והתגוררה ברמלה מספר 21.

2. בידי הוועדה קבלה על הלוואה שנתקבלה מהסוכנות ביום 24/3/49, לפיה ל"דאדון יעקב פיבי" שני ילדים.

מן הסתם מדובר בשני הילדים ה"מאומצים" שהגיעו עם בני הזוג דדון.

3. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומי בתי החולים כולל סריקות ביומני לידות ופטירות של כל אזור המרכז עד שנת 1951, אך לא נמצא כל רישום המתייחס ללידת התאומים.

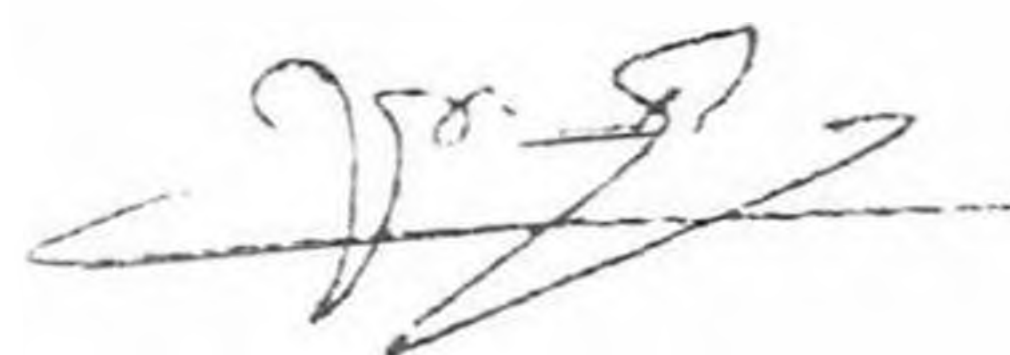
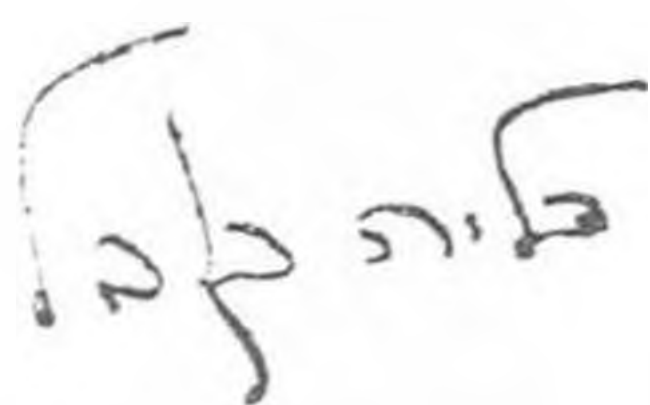
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל התאומים בני יעקב ופיבי דדון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התאומים.
מספר ת.ז. של האב יעקב דדון 01028589.
מספר ת.ז. של האם פיבי דדון 01028590.

הנדון: אסתר בת יחיא וסעדה יוסף (ערמי)
תיק מספר 119/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סעדה יוסף, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה תחילה בבית שאן, לאחר מכן בעפולה ולבסוף עברה להתגורר בגדרה.

האם ילדה בת בבית יולדות ברחובות במהלך שנת 1952. בהיותה בת שמונה חודשים סבלה אסתר משיעולים והאם לקחה אותה לרופא שהפנה אותם לבית החולים סרפנד.

האם לקחה את אסתר לבית החולים וחזרה לביתה ואילו אסתר הושארה להמשך טיפול. האם באה לבקרה מספר פעמים. באחד מביקוריה ראתה האם שמצבה של אסתר הוטב ועל כן ביקשה לקחתה הביתה אך לא הורשתה.

כעבור יומיים שלושה כשהגיעה האם שוב לבית החולים נאמר לה כי אסתר נפטרה והם כבר ידאגו לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קיבלה לדבריה צו גיוס על שמה של אסתר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא, לפיה יוסף אסתר בת יחיא מגדרה נפטרה ביום 15/5/52, בהיותה בת שלושה וחצי חודשים.

סיבת המוות: דיזינטריה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו אסתר יחיא יוסף מגדרה נפטרה ביום 15/5/52 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), בהיותה בת שלושה וחצי חודשים.

סיבת המוות: דיזינטריה.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי גופתה של יוסף אסתר נותחה ביום 15/5/52 בהיותה בת חמישה חודשים.

מסקנות הוועדה:

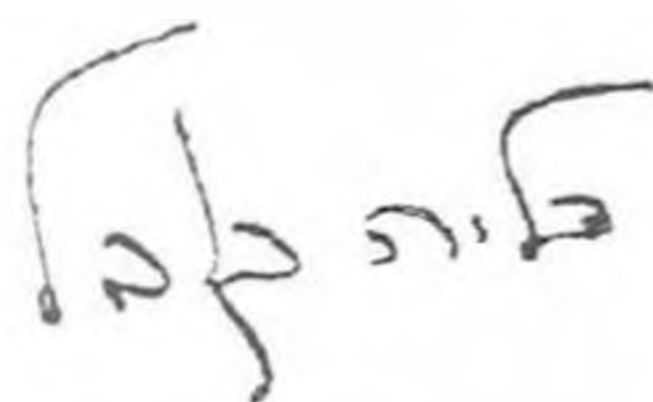
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת יחיא וסעדה יוסף (ערמי) נפטרה מדיזנטריה ביום 15/5/52 בבית החולים צריפין, בהיותה כבת שלושה וחצי חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של אסתר.
מספר ת.ז. של האב יחיא יוסף 9-3052553.
מספר ת.ז. של האם סעדה יוסף (ערמי) 7-3052554.

הנדון: נורית בת יפת (חסן) ושמעה שרעבי
תיק מספר 120/96

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שמסר מר מיכאל שרעבי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה בעין שמר.

זמן קצר לאחר עליית המשפחה ארצה ילדה האם במחנה בת ושמה נורית. האם היניקה אותה במשך חודש ימים ולאחר מכן נמסר לה כי נורית נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

מעדות האב בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי עולה, כי המשפחה עלתה ארצה ביום 15/1/50 וחודש וחצי לאחר מכן ילדה האם בת במחנה עין שמר. כעבור שלושה ימים נלקחה התינוקת לבית התינוקות שבמקום.

שלושה שבועות לאחר מכן משהגיעו שוב לבקרה לא מצאו את נורית ונאמר להם כי הועברה לבית החולים במחנה ומשם הועברה לבית החולים בחיפה.

חודש לאחר מכן, משלא קיבלו כל ידיעות לגבי בתם, ניגשו למשרד המחנה ונאמר להם כי התקשרו מבית החולים ומסרו שילדה בשם שמעה שרעבי מאושפזת בבית החולים. האב אמר שייתכן שזו בתו. כעבור זמן נאמר לו כי מבית החולים צלצלו ומסרו כי בתו נפטרה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 7083, לפיה חסן סעיד ושמעה שרעבי עלו ארצה ביום 15/1/50 ושוכנו בבית העולים עין שמר ג'.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "חסן סעיד שרעבי" עלה ארצה ביום 15/1/50.

3. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים עין שמר עבור משרד הבריאות, לפיו "שמעה חסן סעיד שרעבי" אושפזה בחודש מרץ 1950 למשך "11 יום".

4. בידי הוועדה העתק מספר קבלת חולים של מחנה עין שמר, לפיו "שמעה חסן סעיד שרעבי" מעין שמר ב', עלתה ארצה ביום 18/2/50 ואושפזה ביום 1/3/50 ובו ביום נפטרה, בהיותה בת עשרה ימים.

כן צוין מספר חולה 7083.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נורית בת יפת (חסן) ושמעה שרעבי, נפטרה ביום 1/3/50 בבית החולים עין שמר, בהיותה בת עשרה ימים.

בהיותה נפל הובאה לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

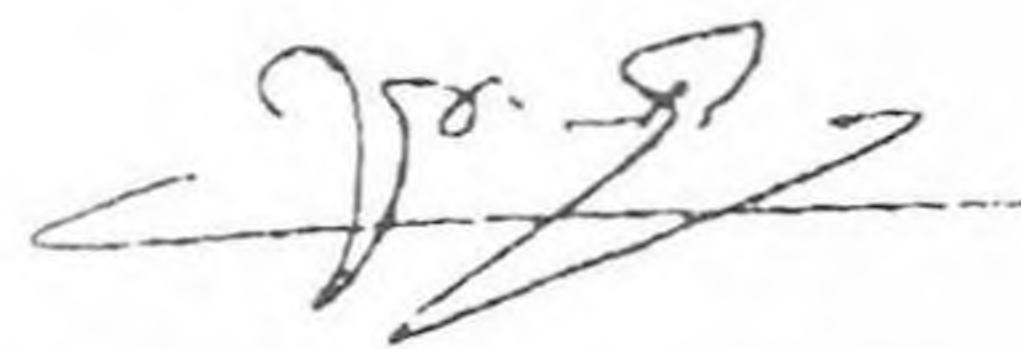
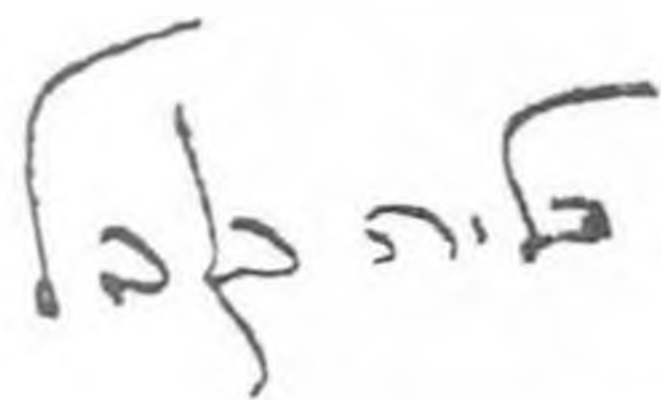
אין ספק בזיהויה של נורית, על אף שלא נרשם שמה הפרטי וזאת בהצלבה עם מספר החולה 7083 הרשום בספר קבלת חולים שהינו זהה למספר תעודת העולה של המשפחה.

רישום תאריך 18/2/50 כתאריך עלייתה של נורית מתייחס לתאריך לידתה שכן נורית נולדה בארץ.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של נורית שרעבי.
מספר ת.ז. של האב חסן שרעבי (שערבי) 04199335/3.
מספר ת.ז. של האם שמעה שרעבי (שערבי) 04199336/1.

הנדון: תאומים - ברכה ויצחק בני סאלם ולוליה (שושנה) כהן
תיק מספר 123/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סאלם כהן, אבי התאומים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 ושוכנה במחנה עין שמר.

ביום 29/12/50 ילדה אם המשפחה תאומים בן ובת במושב גבעת יערים. האם והתאומים הועברו באמבולנס לבית החולים "ביקור חולים" בירושלים. האם שהתה בבית החולים שלושה ימים ולאחר מכן שולחה לביתה ללא התאומים.

ההורים באו לבקר את התאומים יצחק וברכה יום יום במשך שלושה ימים וראו אותם מבעד לחלון. ביום הרביעי כשבאו לבקרם בשנית, גורשו מהמקום בגסות על ידי רופא שאמר להם "לכו מפה, כבר מתו".

ההורים לא ראו גופות או חלקות קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי ברכה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "תינוק של שלום כהן" ממין נקבה, נפטרה ביום 8/1/51 בבית החולים ביקור חולים ירושלים, בהיותה בת שבעה ימים.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

מסקנות הוועדה - לגבי ברכה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ברכה בת סאלם ולוליה (שושנה) כהן נולדה ביום 29/12/50 ונפטרה כתוצאה מחוסר בשלות ביום 8/1/51 בבית החולים ביקור חולים ירושלים, בהיותה בת שבעה ימים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

ממצאי החקירה - לגבי יצחק:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (215/51), ממנו עולה כי יצחק כהן מגבעת יערים נפטר ביום 27/2/51 בבית החולים ביקור חולים ירושלים, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: חולשת לב.

כן צוין כי יצחק הוא אחד מזוג תאומים.

2. הוועדה איתרה טופס הזמנת קבורה של חברה קדישא ירושלים, ממנו עולה כי "התינוק יצחק בן שלום (סלם) הכהן" מג'בע (גבעת יערים) נפטר בבית החולים ביקור חולים ביום 27/2/51, בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה ביום 1/3/51 בבית העלמין שיח' באדר. כן צוין מספר רישיון קבורה 215/10739.

מסקנות הוועדה - לגבי יצחק:

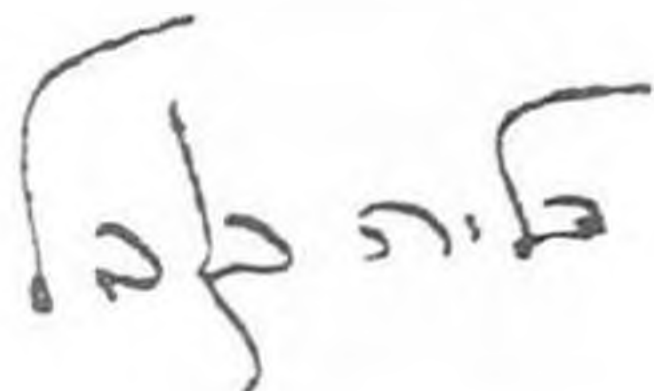
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן סאלם ולוליה (שושנה) כהן נולד ביום 29/12/50 ונפטר כתוצאה מחולשת לב בבית החולים ביקור חולים ביום 27/2/51, בהיותו בן כחודשיים.

יצחק הובא לקבורה ביום 1/3/51 בבית העלמין שיח' באדר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ברכה ויצחק.
מספר ת.ז. של האם ולוליה כהן 4200890.

הנדון: תמי בת סאלם וחנה חנש
תיק מספר 124/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חנה חנש, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר. האם היתה בחודש השמיני להיריונה בבואה ארצה.

במהלך שנת 1950 חודשיים לאחר עלייתם, ילדה האם בת במחנה. זמן מה לאחר מכן נלקחה תמי לבית התינוקות שם היניקה אותה אמה שלוש פעמים ביום במשך חודשיים. באחד מן הימים בהגיעה למקום נאמר לאם כי תמי חלתה במהלך הלילה.

יומיים לאחר מכן משהגיעו ההורים לבית התינוקות, נמסר להם כי תמי נשלחה לבית החולים בפרדס חנה, אך בבואם למקום לא מצאו את תמי. כשבועיים לאחר מכן נמסר להורים כי תמי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה מספר 51776 שמסרה המשפחה, לפיה "סאלם מעודה וחנה חנש" עלו ארצה ביום 19/10/49.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "בת סאלם תמר" מבית העולים עין שמר, נפטרה ביום 25/11/49, בהיותה בת עשרים ואחד יום.

סיבת המוות: דלקת מעיים ודלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 1000/49), לפיו "תמר בת סלם" מבית העולים עין שמר, נפטרה ביום 25/11/49, בהיותה בת עשרים ואחד יום.

סיבת המוות: דלקת מעיים ודלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן של מחנה עין שמר, לפיו "תמר בת סלם מעודה וחנה חנש" נושאת תעודת עולה מספר 51776, עלתה ארצה ביום 19/10/49, נפטרה ביום 25/11/49 בהיותה בת שלושה שבועות והובאה לקבורה בחיפה.

5. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "תמר בת סלם" מבית העולים עין שמר, נפטרה בהיותה בת עשרים ואחד יום כתוצאה מדלקת ריאות והובאה לקבורה בחיפה.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "תמר בת סאלם" מעין שמר, נפטרה בהיותה בת חודש והובאה לקבורה ביום 25/11/49 בחלקת התינוקות.

כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 165/1000.

מסקנות הוועדה:

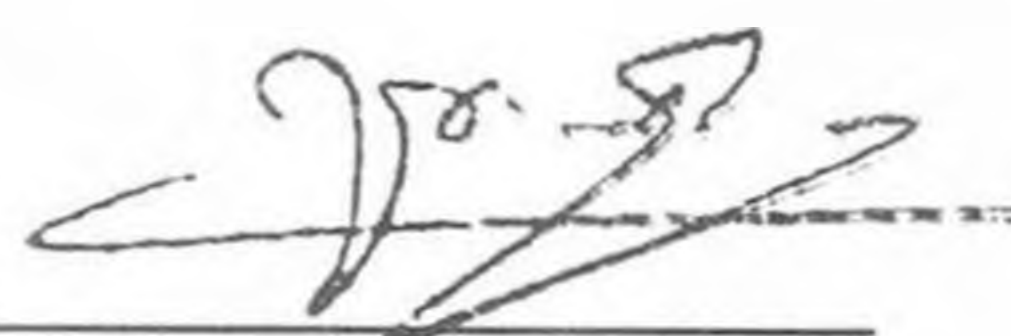
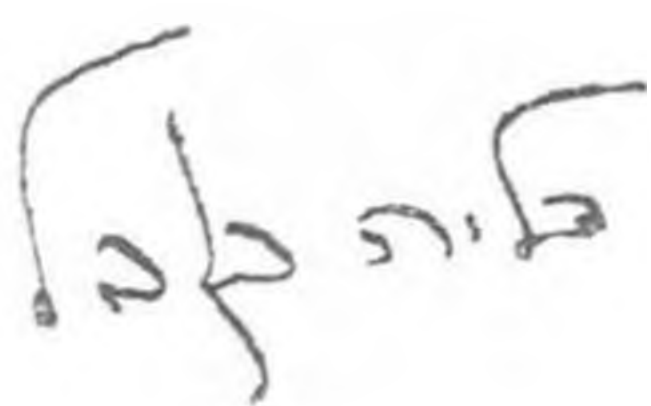
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תמי בן סאלם וחנה חנש, נפטרה מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 25/11/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שלושה שבועות.

תמי הובאה לקבורה בו ביום בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של תמי חנש.
מספר ת.ז. של האב סאלם מעודה חנש 153698.
מספר ת.ז. של האם חנה חנש 153699.

הנדון: שמעון בן אברהם וליזה ארג'ואן
תיק מספר 125/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מיכל אילוז, דודתו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו. המשפחה התגוררה במעברת גבעת שאול.

בשנת 1949 ילדה האם בן בבית החולים שערי צדק "הישן". משחזרה האם עם שמעון למחנה הוא הועבר לבית התינוקות. האם באה להיניקו מדי יום.

בהיותו בן שמונה חודשים סבל שמעון משילשולים ובאחד הימים בבוא האם לבית התינוקות לא מצאה אותו ונאמר לה כי שמעון אושפז בבית החולים. בהגיעה לבית החולים נמסר לה כי שמעון נפטר והובא לקבורה בקבר משותף עם אדם נוסף.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "שמעון ארזואן" מבית העולים גבעת שאול ב' נפטר ביום 8/1/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות וזיהום.

2. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהילת ירושלים, ממנה עולה כי "שמעון בן אברהם ארז'ואן" מבית העולים גבעת שאול, נפטר בבית החולים ביקור חולים ביום י"ט בטבת תש"י בהיותו בן ארבעה חודשים והובא לקבורה ביום כ' בטבת תש"י 9/1/50 בבית העלמין שיח' באדר.

כן צוין בתחתית העמוד כי "אני מאשר שהילד הנ"ל רשום בבי"ע גבעת שאול ב' בתעודת העולה של אביו ארג'ואן אברהם ת.ע 3.4.49 מספר תעודת העולה מספר 6456...". צוין תאריך 9/1/1950 ושם החותם.

מסקנות הוועדה:

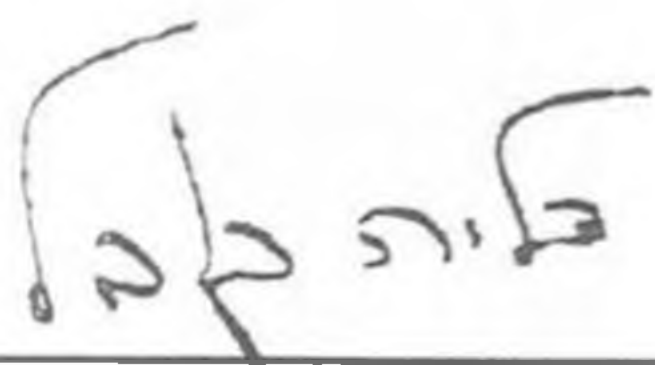
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן אברהם וליזה ארג'ואן נפטר מדלקת ריאות וזיהום ביום 8/1/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן ארבעה חודשים.

שמעון הובא לקבורה בבית העלמין שיח' באדר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של שמעון ארג'ואן.
מספר ת.ז. של האם ליזה ארג'און 0-249830.

הנדון: מרים בת יוסף וורדה זאדה
תיק מספר 126/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת ורדה זאדה, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1950. המשפחה התגוררה במושב פטיש.

בשנת 1955 ילדה האם תאומים בן ובת בבית חולים בבאר שבע. שבועיים לאחר מכן שוחררה האם עם הבן, ובתה נשארה בבית החולים להמשך טיפול. כעבור זמן מה כשהלכה אחותה של גב' ורדה זאדה לבית החולים לבקר את אחייניתה, נמסר לה כי אחייניתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה תמצית רישום מספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי מרים בת יוסף וחונטשה זאדה נולדה ביום 20/11/55 בבית חולים בבאר שבע. כן צוין כי מרים נפטרה ביום כ"ה בכסלו תשט"ז, 10/12/55, בבית החולים הדסה בבאר שבע, כתוצאה מדלקת מעיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע עולה בוודאות כי מרים בת יוסף וורדה זאדה נפטרה ביום 10/12/55 בבית החולים הדסה בבאר שבע, בהיותה כבת שלושה שבועות.

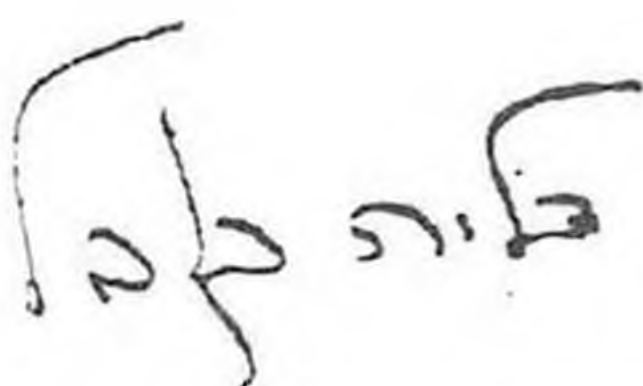
בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורתה.

נצין כי מרישומי משרד הפנים עולה כי האם שינתה את שמה מחונטשה לורדה ביום 1/2/74.

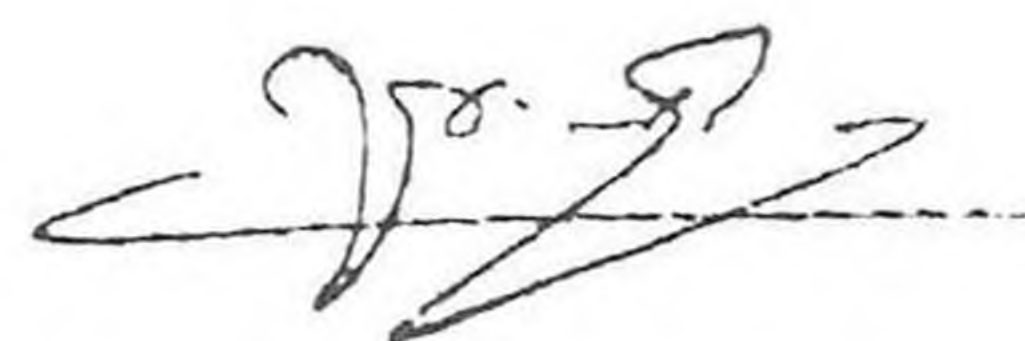
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מרים 53662250.

הנדון: יעקב בן שבו ורחמה יצחק
תיק מספר 127/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רחמה יצחק, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 ושוכנה במעברת רמת השרון.

שלושה חודשים לאחר עלייתם ארצה, ילדה האם בן בשם יעקב. בהיותו בן שנה וחודשיים סבל יעקב מפריחה בגוף ונלקח לבית החולים דג'אני. יומיים לאחר מכן נמסר למשפחה כי יעקב נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמו של יעקב.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "יעקב בן שבתאי יצחק" מרמת השרון צריף 810, נפטר ביום ח' באב תשי"ב 31/7/52 בבית החולים צהלון יפו, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: מאלח דם (זיהום בדם).

2. הוועדה איתרה רישיון קבורה לפיו "יצחק יעקב" ממעברת רמת השרון צריף 810, נפטר מאלח דם (זיהום בדם) בבית החולים צהלון (דג'אני) בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה בתל אביב.

3. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "יצחק יעקב" ממעברת רמת השרון צריף 810 נפטר בבית החולים דג'אני בהיותו בן חודשיים והובא לקבורה ביום י' באב תשי"ב 1/8/52 בבית העלמין קריית שאול באזור ג' 1, שורה 12, קבר מספר 8.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב בן שבו ורחמה יצחק נפטר מאלח דם (זיהום בדם) ביום 31/7/52 בבית החולים צהלון יפו (דג'אני), בהיותו בן חודשיים.

יעקב הובא לקבורה בבית העלמין קריית שאול ביום 1/8/52 באזור ג' 1, שורה 12, קבר מספר 8.

אין ספק בזיהויו של יעקב.

הוועדה משתפת מצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעקב יצחק 050710912.

הנדון: עליזה בת יצחק ואסתר מורלי
תיק מספר 128/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יצחק מורלי, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה עם עליזה ממרוקו בשנת 1949 ושוכנה במחנה העולים פרדס חנה.

בהיותה בת ארבעה חודשים, סבלה עליזה משילשולים ונלקחה לבית הילדים. האם באה להיניקה פעמיים ביום. באחד הימים של חודש יולי 1949 כשהגיעה האם לבקרה נמסר לה כי עליזה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

שנים מספר לאחר מכן קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממושרד הפנים לפיו עליזה חדלה להיות תושבת המדינה בשנת 1963.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו עליזה בת יצחק ואסתר מורלי נולדה בשנת 1948 ועלתה ארצה ממרוקו ביום 11/1/49 והתגוררה ביפו.

2. הוועדה איתרה רשימת נפטרים מבית העולים פרדס חנה, ממנה עולה כי "אליס מרלי" בת "2" נפטרה ביום ו' בתמוז תשי"א, 10/7/51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עליזה בת יצחק ואסתר מורלי נפטרה ביום ו' בתמוז תשי"א, 10/7/51, בהיותה כבת שנתיים בפרדס חנה.

מקום קבורתה לא אותר.

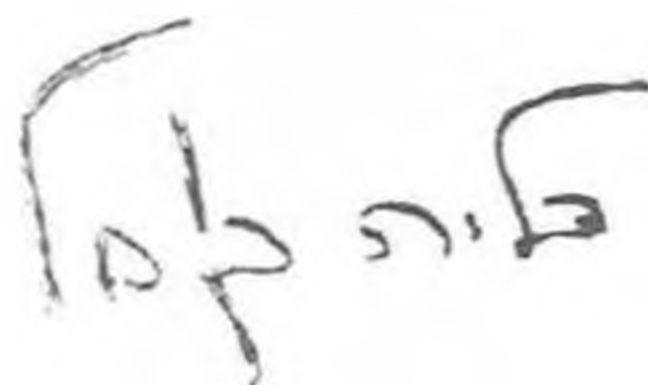
בשיחה נוספת שערכו חוקרי הוועדה עם המשפחה התברר שהמשפחה עברה להתגורר ביפו לזמן קצר, מפני שביתם התמוטט בגשם הגדול ואחר כך חזרו לגור בפרדס חנה.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של עליזה 00824634-0.

הנדון: שלום בן חיים שאול רבקה דוד (כהן)
תיק מספר 129/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר חיים שאול כהן אביו של התינוק, נולד שלום בחודש יולי 1953. המשפחה התגוררה במושב חלץ.

שלום נולד בבית, ומאחר וסירב לינוק, נלקח על ידי אביו לבית החולים הדסה באר שבע.

כעבור ארבעה ימים שב האב לבקרו בבית החולים ושם נאמר לו כי בנו נפטר ונקבר. למשפחה לא ניתנה תעודת פטירה ולא ידוע לה מקום קבורתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

מפנקס פטירות של משרד הבריאות באר שבע, עולה כי התינוק שלום דוד נולד ביום 2/6/53.

בפנקס הפטירות מצוין כי שלום נפטר ביום 14/6/53, בהיותו בן 12 ימים, בבית החולים הדסה באר שבע, כתוצאה מזיהום בשריר הלב.

מסקנות הוועדה:

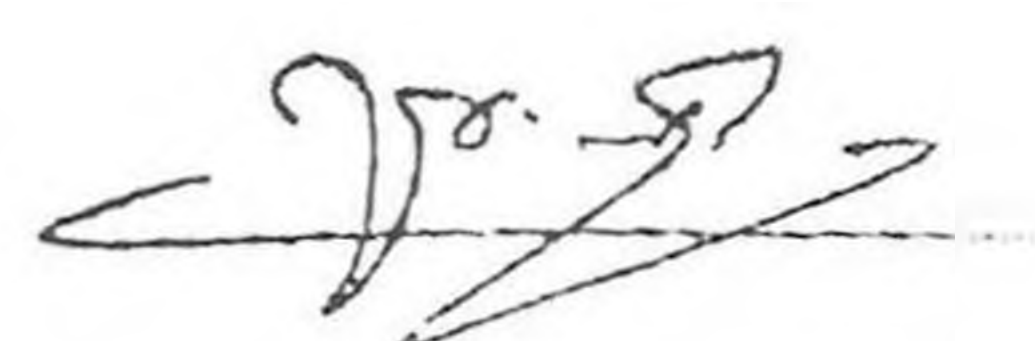
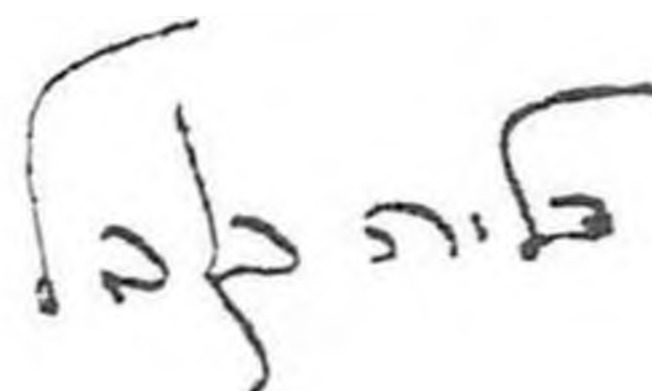
מן המידע לעיל עולה בסבירות גבוהה כי התינוק שלום בן חיים שאול ורבקה דוד (כהן) נפטר מספר ימים לאחר שנולד, ביום 14/6/53, בבית החולים באר שבע כתוצאה מזיהום בשריר הלב.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שלום.
מספר ת.ז. של האב חיים שאול דוד (כהן) 04197388-4.

הנדון: יצחק בן שריף ורחל קנדאבי
תיק מספר 130/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל קנדאבי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1950 ושוכנה במעברת יוחנן.

זמן מה לאחר העלייה, ילדה אם המשפחה את יצחק במעברה. בהיותו בן חמישה חודשים חש יצחק ברע והועבר לבית החולים צריפין. האם באה לבקר את יצחק בבית החולים פעם או פעמיים וכשבאה לבקרו בפעם נוספת, נאמר לה, כי הוא הועבר לבית חולים בתל אביב. האם נסעה לבקר את יצחק, אך שם ניתן לה להשקיף רק מבעד לחלון, דבר שמנע ממנה מלזהות את יצחק.

זמן מה לאחר מכן כששבה האם לבית החולים כדי לבקר שנית את יצחק נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לדברי המשפחה, התקבל צו גיוס על שמו של יצחק.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי "יצחק שריף קנדבי" ממעברת מגדל גד ג' 184 נתקבל לבית החולים ביום "2/7" ונפטר ביום ה"19/7", בהיותו בן שישה חודשים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יצחק בן שריף קנדבי" ממעברת גן יבנה נפטר ביום 19/7/52 בבית החולים צריפין בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

מסקנות הוועדה:

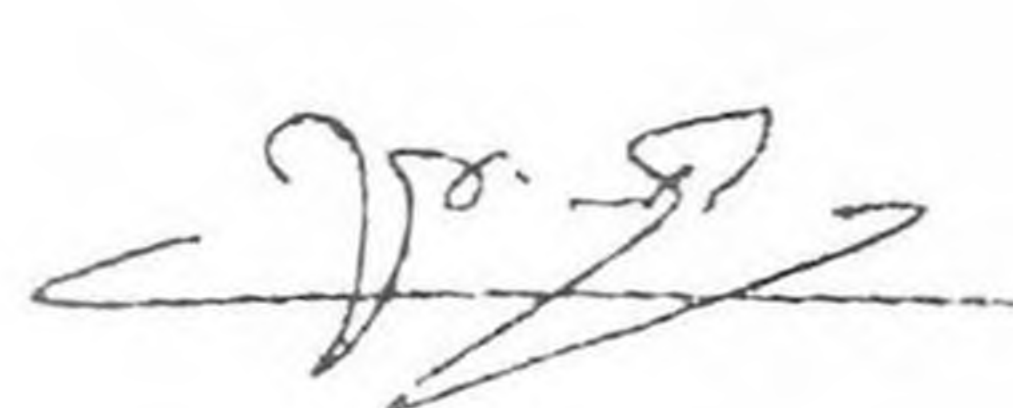
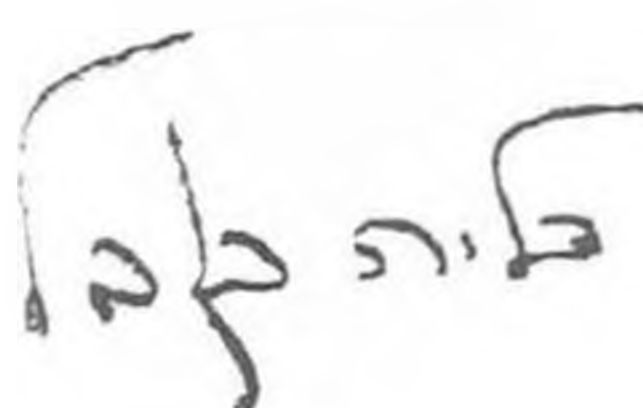
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן שריף ורחל קנדאבי נפטר כתוצאה מדלקת מעיים ביום 19/7/52 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.

מקום קבורתו של יצחק לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יצחק קנדאבי 050943182.

הנדון: 2 ילדים - יחיא וחביבה בני יחיא וזהרה חג'בי
תיק מספר 131/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של צביה חג'בי, אחות הילדים, נעלמו אחיה במחנה חאשד שבעדן במהלך שנת 1949. עם כניסתם למחנה סבלה אם המשפחה מדלקת עיניים ולכן ילדיה יחיא וחביבה, נלקחו לבית תינוקות שבמחנה כדי למנוע את הדבקותם.

שעתיים לאחר מכן ניגשה הסבתא לבית התינוקות, אך בהגיעה למקום, אחות מסרה לה כי שני הילדים נפטרו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי יחיא:

בידי הוועדה רשימה שערכו פקידי הג'וינט, לפיה "יחיא יחיא" נפטר במהלך חודש אלול תש"ט במחנה חאשד, בהיותו בן שנתיים.

מסקנות הוועדה - לגבי יחיא:

מן המידע לעיל עולה במידה של סבירות כי יחיא בן יחיא וזהרה חג'בי, נפטר במהלך חודש אלול תש"ט (ספטמבר-אוקטובר 1949) במחנה חאשד, בהיותו בן שנתיים.

מקום קבורתו של יחיא לא ידוע.

ממצאי החקירה - לגבי חביבה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברישומי התמותה השונים העומדים לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד שבעדן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלה של חביבה.

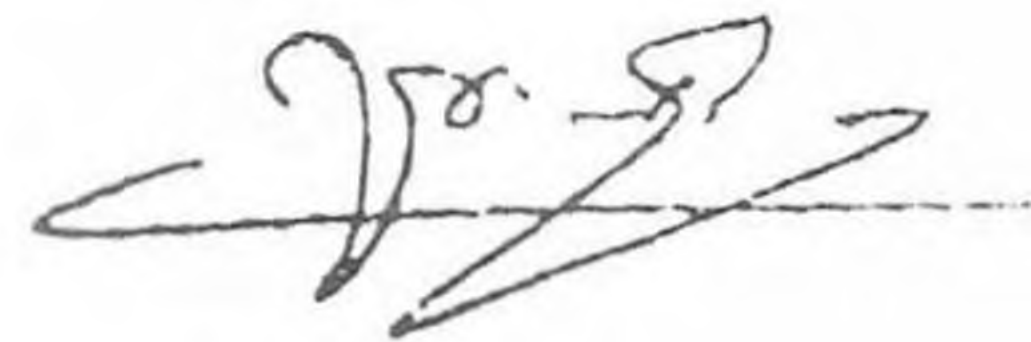
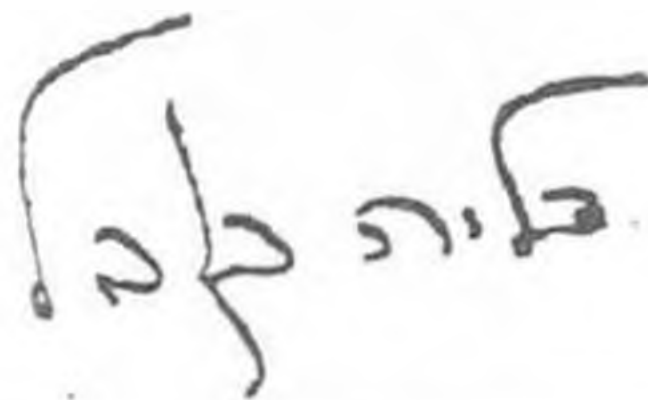
מסקנות הוועדה - לגבי חביבה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של חביבה בת יחיא וזהרה חג'בי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של יחיא וחביבה חג'בי.
מספר ת.ז. של האב יחיא חג'בי 1-4152598.
מספר ת.ז. של האם זוהרה חג'בי 9-4152599.

הנדון: (ללא שם פרטי) (טורקיה) בת חיים ונעמי סירי
תיק מספר 132/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של נעמי סירי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר ג'.

במהלך חודש יוני 1950, ילדה האם בת בבית החולים בחדרה. מיד אחרי הלידה, נלקחה התינוקת מידי האם ושעה וחצי לאחר מכן משבא בעלה לבקרה, מסרה לו אחות, כי בתו נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

כן ציינה האם, כי לבתה קראו יהודית טורקיה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האב "חיים סרי" ומשפחתו עלו ארצה ביום 9/1/50.

2. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית היולדות ברנדס, לפיו "אשת חיים נעמה" אושפזה ביום 9/4/50 עד ליום 17/4/50.

3. חוקרי הוועדה ערכו סריקות בארכיונים שונים, ארכיוני בתי החולים, יומני פטירה וביתר מקורות המידע העומדים לרשותם, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורל בתם של חיים ונעמי סירי.

עקב המחסור בחומר ארכיוני מאזור חדרה ומבית החולים ברנדייס, אין זה מפתיע כי לא נמצא כל חומר הקשור ליהודית טורקיה.

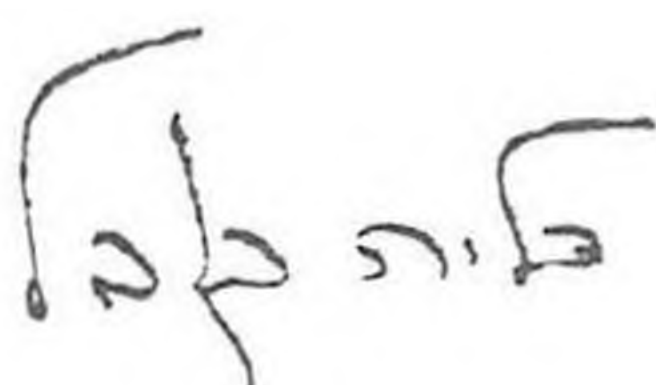
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל הילוד של חיים ונעמי סירי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של טורקיה סירי.
מספד ת.ז. של האב חיים סירי 042246710.
ממפר ת.ז. של האם נעמי סירי 042246728.

הנדון: רפאל בן משולם וסעדה אכרם
תיק מספר 133/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרו הורי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 8/5/49 ושוכנה במחנה העולים עתלית.

ביום 20/5/49 ילדה האם בן. ביום 22/5/49 הועברו האם ורפאל לבית החולים רמב"ם בחיפה לשם קבלת טיפול רפואי. משחזרו למחנה, הוכנס רפאל לבית התינוקות שבמחנה עתלית.

שלושה חודשים לאחר מכן, חלה רפאל והועבר לבית החולים רוטשילד בחיפה. ההורים באו לבקרו פעמיים. בביקורם השלישי נאמר להם שרפאל נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 713/49), לפיו "רפאל משולם" ממחנה העולים עתלית, נפטר ביום 22/8/49 בבית החולים רוטשילד, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "משולם רפאל" ממחנה העולים עתלית, נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום 23/8/49 בחלקת התינוקות במקום.

כן צוין רישיון קבורה מספר 713/49.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רפאל בן משולם וסעדה אכרם, נפטר מדלקת מעיים ביום 22/8/49 בבית החולים רוטשילד, בהיותו בן שלושה חודשים.

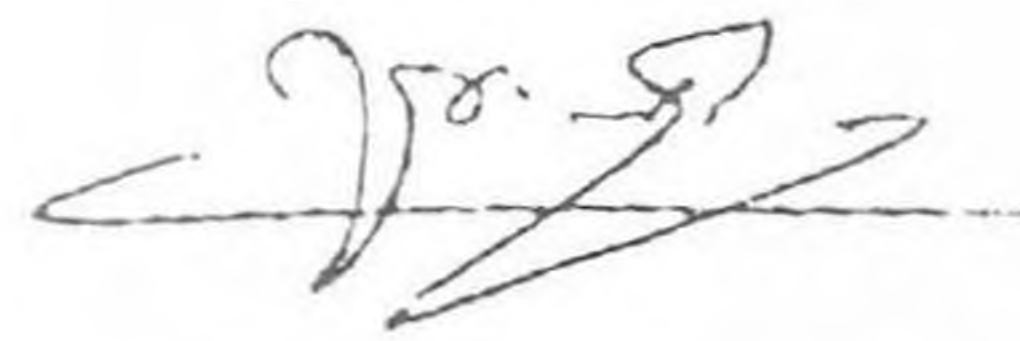
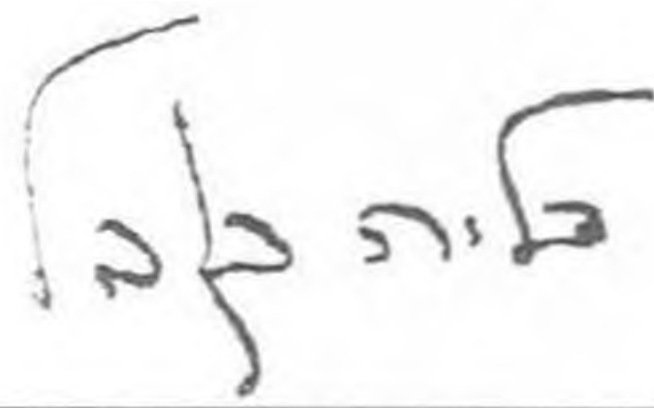
רפאל הובא לקבורה בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

אין ספק בזיהויו של רפאל על אף שלא נרשם שם משפחתו, וזאת בהצלבה בין רישיון הקבורה 713/49 למספר הסידורי הרשום בפנקס הפטירות של משרד הבריאות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רפאל אכרם.
מספר ת.ז. של האב משולם אכרם 03036516.
מספר ת.ז. של האם סעדה אכרם 03036517.

הנדון: דלאל בת יוסף וג'וילייט סמוך
תיק מספר 134/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת כרמלה טיצ'ר, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בחודש יולי עם דלאל שהיתה כבת שבעה חודשים. המשפחה התגוררה במעברת שער העלייה.

דלאל חלתה בשלישולים קלים בשל צמיחת שיניים, לדברי המשפחה, ולכן הועברה לבית התינוקות שם היניקה אותה אמה במשך מספר ימים. באחד הביקורים נמסר לאם שבמהלך הערב חלתה דלאל והועברה לבית החולים רמב"ם.

האב נסע לבית החולים רמב"ם שם נאמר לו כי דלאל נפטרה. הראו לו מספר גופות מרחוק, אך הוא לא זיהה את בתו בודאות. האם חזרה בו ביום לבית התינוקות ולדבריה זהה מי שנראתה לה כבתה, אך נאמר לה שזו ילדה אחרת.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים לפיו התינוקת "דלאל בת יוסף וגיליס סמוח" (כך במקור) נולדה בשנת 1951. כן צוין כי דלאל נפטרה ביום 31/7/51 בבית העולים שער העלייה.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוקת "דלאל בת יוסף סאלח סמוח" מבית העולים שער העלייה נפטרה ביום 31/7/51 בדרך לבית החולים כתוצאה מדלקת מעיים, בהיותה בת שבעה חודשים.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה התינוקת "דלאל בת יוסי סמוח" נפטרה ביום 31/7/51 בהיותה בת שבעה חודשים.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית בחיפה, לפיו התינוקת דלל סמוח נפטרה ביום 31/7/51 בהיותה בת שבעה חודשים.

בנוסף צוין באישור כי דלל נקברה ביום 1/8/51 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוקת דלאל בת יוסף וג'וילייט סמוך נפטרה ביום 31/7/51 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת שבעה חודשים.

דלאל נקברה ביום 1/8/51 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

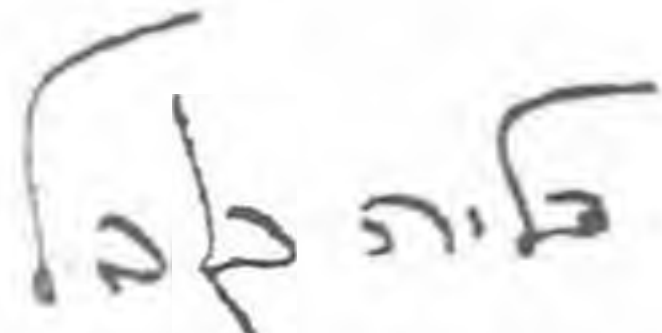
על אף ששם אמה של דלאל שובש בשאלון רישום לעולה, הרי של פי שאר הנתונים, כגון שם אביה, שם משפחתה ומקום מגוריה, אין ספק שמדובר באמה של דלאל.

על פי כל יתר הפרטים ביניהם שמה הפרטי, שם אביה, מקום מגוריה ותאריך פטירתה, הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דלאל 7288613.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלמה וסלמה יהושע
תיק מספר 135/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה יהושע, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש דצמבר שנת 1949. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עתלית ולאחר מכן עברה להתגורר במחנה פרדסיה.

לאחר כארבעה חודשים ילדה האם בן בבית החולים ברנדייס בחדרה. בעלה הגיע לבקרה בבית החולים ואשתו סיפרה לו כי לא ראתה את בנה מאז הלידה. האב הלך לברר וראה את בנו מבעד לזכוכית.

חמישה ימים לאחר מכן נמסר לאב כי אשתו הועברה לבית החולים במחנה פרדסיה, ומשהגיע האב לשם מסרה לו כי בנם נפטר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא מצאה כל מסמכים בנוגע לתינוק.

לאור שיחה שערכו חוקרי הוועדה עם המשפחה התברר כי שם אבי האם היה שמעון ושמו המלא של האב הוא שלמה סלח יהושע.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית היולדות ברנדייס שהוגש לשירות הרפואי לעולה במשרד הבריאות, לפיו אם התינוק סלמה בת שמעון ילדה ביום 28/11/49.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות מתות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בת של שלמה סלח" ממחנה העולים ז' בית ליד (פרדסיה) נפטרה בלידתה ביום 28/11/49 במחנה העולים ברנדייס.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין חדרה, לפיו בת שלמה סלח נפטרה בבית החולים ברנדייס והובאה לקבורה ביום 1/12/49.

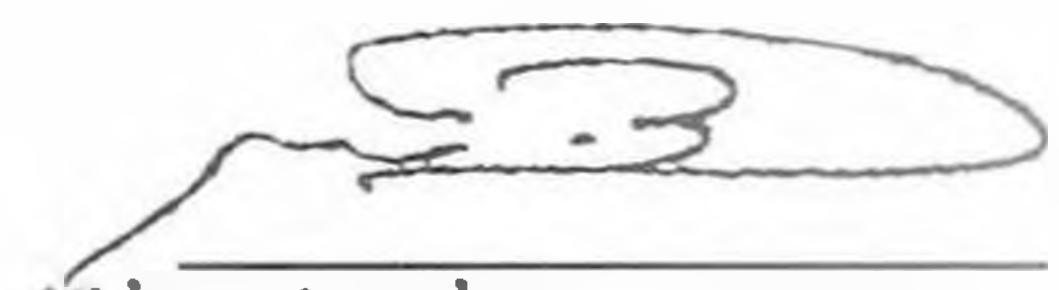
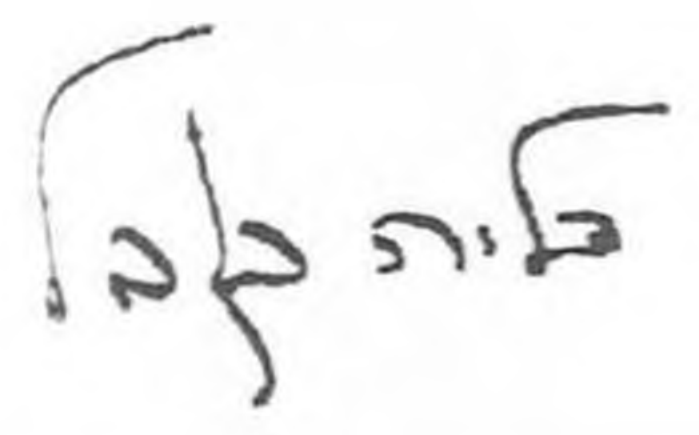
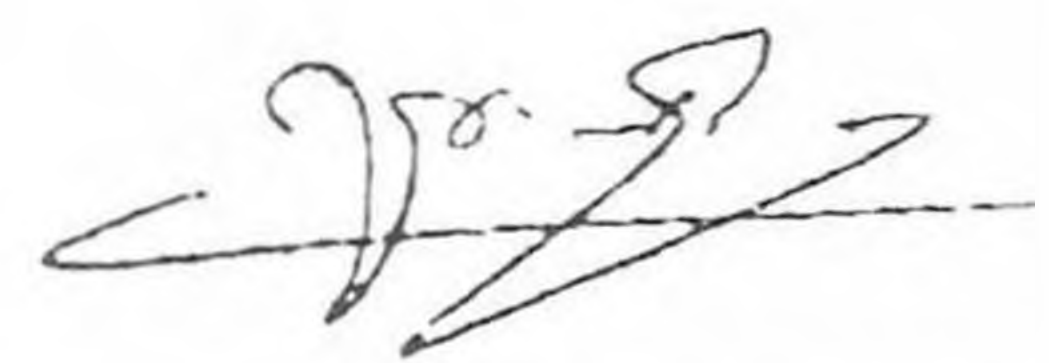
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תינוקם של שלמה וסלמה יהושע נפטר בלידתו ביום 28/11/49 בבית החולים ברנדייס.

התינוק הובא לקבורה ביום 1/12/49 בבית העלמין בחדרה אך בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת קבר.

הוועדה לא הגיעה למסקנה ודאית בעניין מינו של התינוק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלמה יהושע 03062683-2.

הנדון: ציון בן נסים ושושנה חרזי
תיק מספר 136/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה חרזי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם ציון, שהיה כבן שלושה חודשים, ושוכנה בראש העין.

עם הגיעם לשדה התעופה לוד נלקח ציון לבית התינוקות בראש העין והאם התבקשה לבוא ולהניקו. האם היניקה את ציון ביום שישי וכששבה להיניקו לאחר השבת נאמר לה על ידי הרופאים כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 38748 וכרטיס מספר 1400, ממנו עולה כי "נסים יהושע ושמעה חרזי" וילדיהם עלו ארצה ביום 31/10/49. כן צוין כי ציון היה בן חודש בהגיעו וכי "נפטר 5/1/50".
 2. בידי הוועדה כרטיס של המחלקה לסטטיסטיקה של הסוכנות היהודית, לפיו "ניסים ושמעה חרזי" עלו ארצה עם ילדיהם. כן צוין כי ציון היה בן חודש ונפטר ביום 5/1/50.
 3. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבלת חולים מספר 1220 של בית החולים אסף הרופא צריפין, ממנו עולה כי "ציון בן נסים יהושע שמד" ממחנה העולים ראש העין ב' נתקבל למחלקת ילדים ביום 30/12/49 בהיותו בן שלושה חודשים ונפטר ביום 2/1/50.
 4. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים צריפין (אסף הרופא) מספר 1220, ממנו עולה כי "ציון בן נסים נחושן שמד" בן שלושה חודשים התקבל לבית החולים ביום 30/12/49 באבחנה של גסטרו אנטריטיס (דלקת מעיים). בלילה השני לאשפוזו הופיע מצב של אצידוזיס (עודף חומציות ברקמות הגוף) והוא נפטר ביום 2/1/50.
 5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות לפיו "ציון בן נסים יהושע" ממחנה העולים ראש העין ג' נפטר בהיותו בן שלושה חודשים בבית החולים הממשלתי צריפין ביום 1/1/50.
- סיבת המוות: רעלת.
6. הוועדה איתרה יומן רישום פטירות של מחנה ראש העין שנוהל על ידי הסוכנות ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1400, ממנו עולה כי "ציון בן נסים יהושע" נפטר בצריפין ביום 5/1/50 בהיותו בן שלושה חודשים.

7. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ב' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1400, ממנו עולה כי ציון בן נסים יהושע ושמעה חרזי נפטר ביום 4/1/50, בהיות בן "1".

8. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה לפיו "ציון בן נסים יהושע" ממחנה העולים ראש העין הובא לקבורה ביום ט"ז בטבת תש"י 5/1/50 בחלקת הילדים ב', שורה ח', קבר מספר 6, בבית העלמין סגולה שבפתח תקווה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן נסים ושושנה חרזי נפטר ביום 2/1/50 כפי שנרשם בגיליון החולה, בהיותו כבן שלושה חודשים וזאת כחודשיים לאחר עלייתו ארצה.

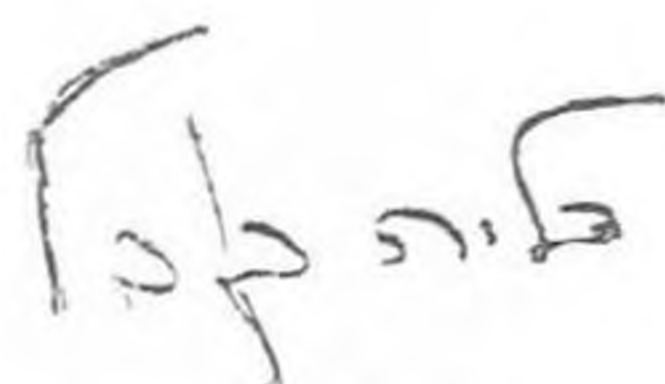
ציון הובא לקבורה ביום ט"ז בטבת תש"י, 5/1/50, בבית העלמין סגולה שבפתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ח', קבר מספר 6.

זהותו של ציון אינה מוטלת בספק על אף השיבוש ברישום שם משפחתו וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס המשפחתי 1400 הרשום במרבית המסמכים וכן עם מספר גיליון החולה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ציון.
מספר ת.ז. של האם שושנה חרזי 04158568-8.

הנדון: רבקה בת יפא ויונה אברהם (גרידי)
תיק מספר 138/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה אברהם, אם התינוקת, עלתה ארצה מתימן בשנת 1947 ונישאה בשנת 1949. המשפחה התגוררה במושב מחסיה שבסמוך לבית שמש.

בנובמבר 1951 ילדה האם בת בבית החולים ביקור חולים ושכועיים לאחר מכן שוחררה האם לביתה עם התינוקת רבקה. אחות בית החולים הציעה לאם להעביר את רבקה למוסד ויצ"ו בירושלים.

רבקה שהתה במוסד ויצ"ו כחודשיים ואמה באה לבקרה שלוש פעמים ביום. לאחר מכן ביקרה אותה אמה כפעמיים בשבוע וראתה אותה מבעד לחלון.

לדברי האם, בהיות רבקה בת שנה קיבלה המשפחה הודעה כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמה של רבקה.

המשפחה קובלת על כך שבמכתב נלווה שקיבלו, נכתב כי רבקה נפטרה ביום 28/2/52 בבית החולים ביקור חולים, בעוד שהילדה היתה בבית התינוקות של ויצ"ו בירושלים.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה רישום נפטרים של ויצ"ו, לפיו רבקה גרידי מדיר אבן א' נתקבלה ביום 24/11/51 ונפטרה ביום 28/2/52. כן צוין כי "הילדה ירודה".

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 248/52), ממנו עולה כי רבקה גרידי מדיר אבן א' מספר 26 נפטרה ביום 28/2/52 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהלת ירושלים ובה רישום המתייחס לרישיון קבורה מספר 15191/248, לפיו התינוקת רבקה גרידי בת אברהם יפא ויונה שמשפחתה התגוררה בדיר אבן א' 26, נולדה ביום 24/11/51 ונפטרה בבית החולים ביקור חולים ביום ב' באדר תשי"ב בהיותה בת שלושה חודשים. רבקה הובאה לקבורה ביום ו' באדר תשי"ב. כן צוין כי מר אליעזר רובינשטיין הזמין את הקבורה מטעם בית ויצ"ו.

מסקנות הוועדה:

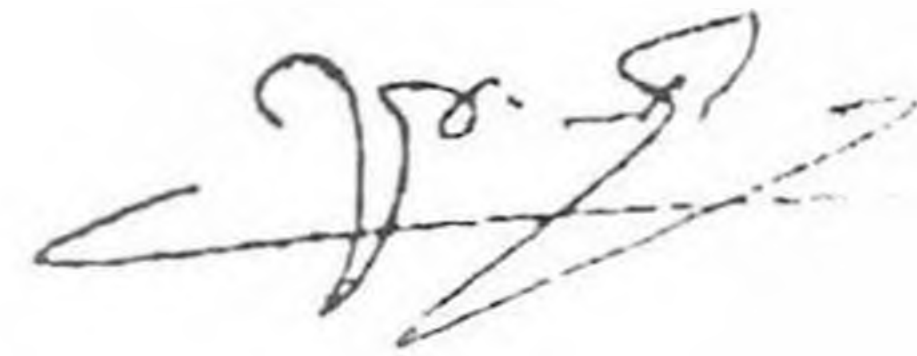
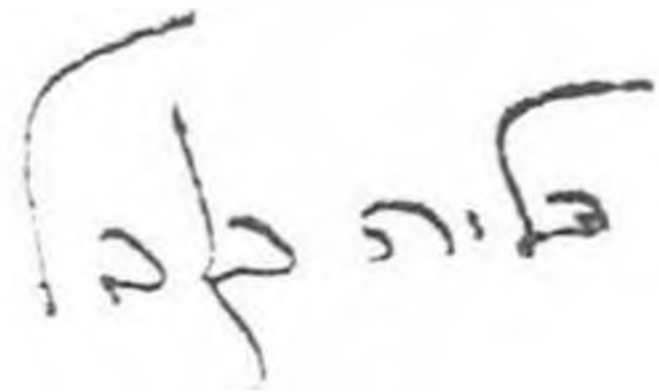
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רבקה בת יפת ויונה אברהם (גרידי) הועברה לויצ"ו ירושלים בשל מצב כללי ירוד ומשם נשלחה לבית החולים ביקור חולים ושם נפטרה מדלקת ריאות ביום 28/2/52 בהיותה בת שלושה חודשים.

רבקה הובאה לקבורה ביום 3/3/52. מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של רבקה.
מספר ת.ז. של האם יונה אברהם גרידי 041589169.

הנדון: עזרי בן יחיא ושמחה אברהם
תיק מספר 139/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אסתר אברהם, אחותו התאומה של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה העולים בית ליד ומשם עברה לגור בגן יבנה.

אסתר ואחיה התאום עזרי נולדו במהלך שנת 1952 בגן יבנה. בהיותם כבני חודשיים התקררו התאומים ונלקחו על ידי אמם למרפאת המחנה. שם קיבלו זריקות בבטן ובמשך שלושה שבועות נזקקו לטיפולים. בתום תקופה זו הבריא והוחזרו לביתם.

אחרי זמן מה הגיע צוות רפואי מבית החולים צריפין לאוהל המשפחה בגן יבנה ובדק את התאומים. לאחר דקות מספר מסר הרופא למשפחה כי יש לאשפז את התאומים בבית החולים ולבסוף נלקח רק עזרי לבית החולים.

לאחר מספר ימים הגיע חייל והודיע למשפחה כי עזרי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנו עולה כי "זכריה עזרא בן אברהם" ממעברת גן יבנה אושפז ביום 20/9/51 בהיותו בן חודשיים ונפטר ביום 24/9/51. כן צוין מספר חולה 7100.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיה "זכריה עזרא" ממעברת גן יבנה נפטר ביום 24/9/51 בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: רעלת.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות ובו רישום המתיחס למספר חולה 7100, ממנו עולה כי גופתו של "עזרא זכריה" נותחה ביום 24/9/51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עזרי בן יחיא ושמחה אברהם נפטר מרעלת ביום 24/9/51 בבית החולים אסף הרופא (צריפין), בהיותו בן חודשיים.

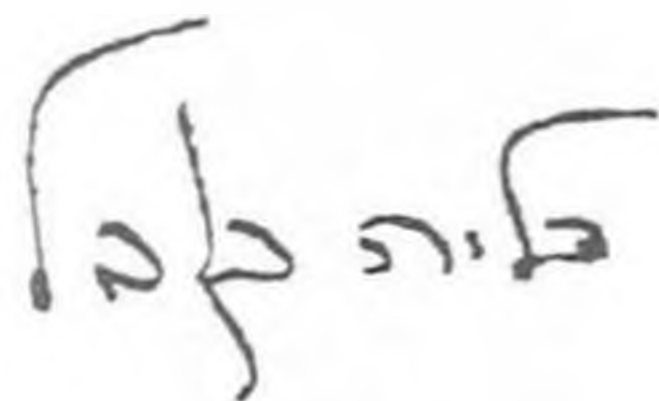
מקום קבורתו לא אותר.

אין ספק בזיהויו של עזרי על אף אופן רישום שמו ביומן קבלת החולים אסף הרופא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של עזרי.
מספר ת.ז. של האם שמחה אברהם 9-03065490.

הנדון: רחל בת דוד ובדרה בשארי
תיק מספר 140/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של בדרה בשארי, אם התינוקת, נולדה רחל בעת שהמשפחה התגוררה בעפולה. בהיותה בת תשעה חודשים קיבלה רחל סדק או שבר ברגל ונלקחה לבית החולים העמק לטיפול. רחל אושפדה בבית החולים למספר ימים והמשפחה באה לבקרה. באחד הימים כשבאה האם לבקר את רחל בבית החולים נאמר לה כי רחל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

יצוין כי המשפחה מסרה תעודת לידה ממנה עולה כי רחל בת דוד בשארי נולדה ביום 11/10/51 בבית החולים העמק עפולה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי "בשארי רחל בת דוד" ילידת 11/10/51 נפטרה ביום 16/8/52 בבית החולים עפולה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין עפולה, ממנו עולה כי "בשרורו רחל" מעפולה עילית הובאה לקבורה ביום 17/8/52 בבית העלמין עפולה בחלקת הילדים שורה 4, קבר מספר 21.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת דוד ובדרה בשארי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 16/8/52 בבית החולים עפולה, בהיותה בת עשרה חודשים.

רחל הובאה לקבורה ביום 17/8/52 בבית העלמין עפולה בחלקת הילדים שורה 4, קבר מספר 21.

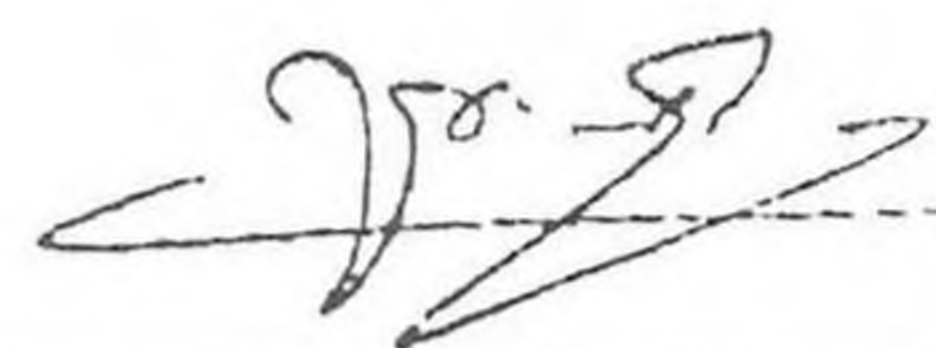
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רחל בשארי 050829928.

הנדון: דוד ורחל בני כדורי (נורי) ונדיה ניסן
תיק מספר 141/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת נדיה ניסן אמם של התינוקות, עלתה המשפחה מעירק עם ארבעה ילדים בשנת 1950, ביניהם התאומים דוד ורחל שהיו בני שבעה ימים. המשפחה התגוררה במחנה שער העלייה.

בהוראת רופא נשלחו התאומים דוד ורחל לבית החולים רמב"ם, בהיותם בני תשעה ימים.

האב התבקש להגיע למחרת לבית החולים על מנת לתרום דם עבור דוד. בהגיעו לשם נמסר לו שדוד נפטר. לדברי האם הציג רב בפני בעלה חבילה וטען כי זו גופת בנו. האב לא ראה את הגופה.

רחל הושארה בבית החולים רמב"ם והאם ביקרה אותה במשך חודשיים וראתה אותה דרך החלון. במהלך תקופה זו עברה המשפחה להתגורר בפרדס חנה.

באחד הימים כשהגיעה האם לבקר את רחל בבית החולים רמב"ם, לא ראתה אותה ולשאלתה היכן בתה לא נענתה. האם המשיכה להגיע לבית החולים במשך חודשיים, על מנת לברר מה עלה בגורל רחל, לבסוף נאמר לה על ידי אישה הדוברת ערבית כי בתה נפטרה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי דוד:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוק דוד בן כדורי ניסן נפטר כתוצאה מחוסר בשלות ביום 1/10/50 בהיותו בן תשעה ימים.
 2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוק דוד בן כדורי נפטר בבית החולים רמב"ם ביום כ' בתשרי תשי"א, 1/10/50, בהיותו בן עשרה ימים.
 3. מיומן קבורה של מחנה דוד שאיתרה הוועדה, עולה כי שמו של התינוק נרשם כדוד ניסים (במקום ניסן).
- דוד הובא לקבורה בהיותו בן תשעה ימים ביום 2/10/50 בחלקת התינוקות שבמקום.
- באותו דף ביומן הקבורה נרשם כי נקבר תינוק בן עשרה ימים ששמו דוד כדורי, אף הוא מאותו מחנה. כנראה שמדובר בטעות סופר ודוד נרשם פעמיים כמי שנקבר.

מסקנות הוועדה - לגבי דוד:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק דוד בן כדורי ונדיה ניסן נפטר ביום 1/10/50 כתוצאה מחוסר בשלות.

דוד נקבר ביום 2/10/50 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

אין ספק שמדובר בתינוק דוד בן כדורי ונדיה ניסן גם אם כפנקס הפטירות של משרד הבריאות חסר שם המשפחה אך הפרטים זהים לפרטים המלאים המצוינים ביומן הפטירות של בית החולים רמב"ם.

ממצאי החקירה - לגבי רחל:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוקת רחל ניסן נפטרה ביום 27/11/50, בהיותה בת חודשיים, בבית החולים רמב"ם כתוצאה מחוסר בשלות (פג) ומדלקת ריאות של הסימפונות.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות בחיפה, ממנו עולה כי התינוקת רחל ניסן נפטרה ביום 27/11/50, בהיותה בת חודשיים, בבית החולים רמב"ם.

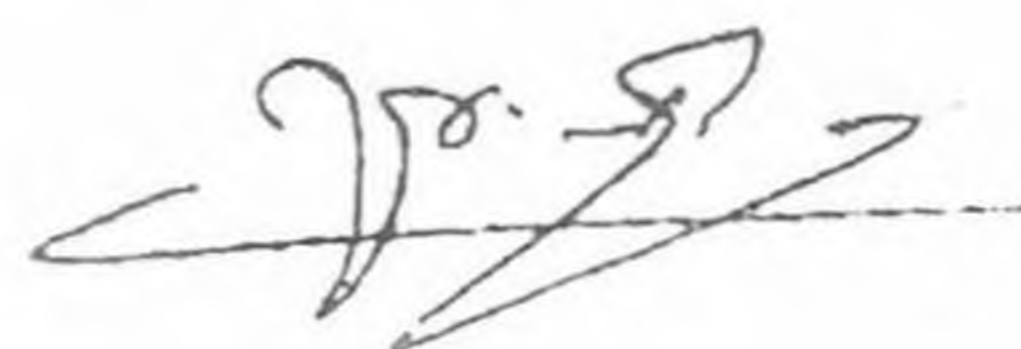
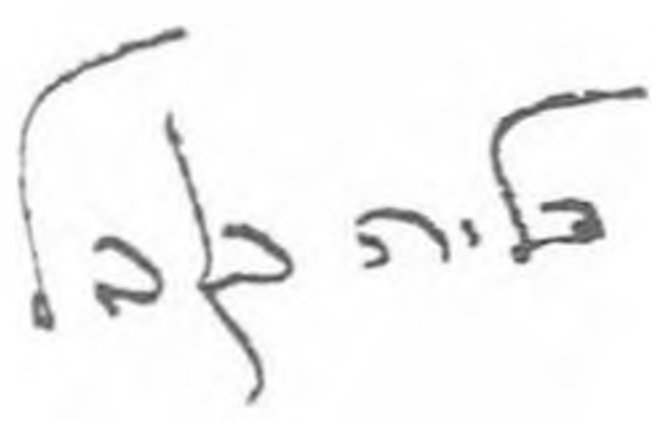
3. מיומן קבורה של מחנה דוד, עולה כי רחל ניסן נקברה ביום 30/11/50, בהיותה בת חודשיים.

מסקנות הוועדה - לגבי רחל:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי התינוקת רחל בת כדורי (נורי) ונדיה ניסן נפטרה ביום 27/11/50, בהיותה בת חודשיים, כתוצאה מחוסר בשלות (פג) ודלקת ריאות של הסימפונות.

רחל הובאה לקבורה ביום 30/11/50 בבית העלמין מחנה דוד, ללא ציון מקום קבורה מדויק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מס' תעודת זהות של דוד 4479905.
מס' תעודת זהות של רחל 0-4479906-2.

הנדון: יחיא (יחיאל) בן יצחק ושושנה (שדרה) בשארי
תיק מספר 144/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה בשארי, אמו של התינוק, נולד יחיא במחנה ראש העין א' באוהל המשפחה.

לאחר יומיים-שלושה נלקח יחיא (יחיאל) לבית החולים הדסה שבאש העין. במשך חודשיים היניקה אותו אמו בבית החולים. באחד הימים בהגיעה לא מצאה את יחיא במיטתו. לשאלתה היכן יחיא נענתה שאין יודעים היכן הוא.

בעלה הגיע לבית החולים ונמסר לו כי יחיא נפטר וכבר הובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 31955), לפיה "יצחק יחיא חסן ושדכה בושרי" (כך במקור) ועלו ארצה ביום 12/10/49. כן צוין כי יחיא היה בן חודשיים בהגיעו לארץ וכי נפטר.

המשפחה התגוררה במחנה העולים עין שמר ועברה משם למחנה העולים ראש העין.

2. הוועדה איתרה פנקס ממחנה ראש העין ב', בו מצוין בצד כרטיס מספר 2524, כי "יצחק יחיא חסן בושרי" ואשתו הגיעו למחנה ביום 20/2/50.

3. הוועדה איתרה יומני ילודה של מחנה ראש העין (פנקס 29 ופנקס 30), לפיו יחיא בן יצחק יחיא חסן בשארי, כרטיס מס' 2524, נולד ביום 18/7/50.

בפנקס מספר 30 מצוין בצד מספר הכרטיס 2524 גם שם האם שדרה.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, לפיו יצחק בן יחיא חסן בשרי כרטיס מס' 2524 "מת בבית החולים הדסה" ביום 8/8/50, בהיותו בן "8 ימ'".

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יצחק חסן בשרי בן יחיא ממחנה העולים ראש העין אשר נולד ביום 1/8/50 נפטר בבית החולים הדסה ראש העין ביום כ"ה באב תש"י, 8/8/50, מחוסר בשלות.

6. בידי הוועדה רשימת נפטרים ממחנה העולים ראש העין שהובאו לקבורה בבית העלמין פתח תקווה, ממנו עולה כי יצחק בן יחיא חסן נפטר בין החודשים יולי-אוגוסט, בהיותו בן שמונה ימים.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "בשרי יצחק חסן בן יחיא" ממחנה ראש העין ב' נפטר בהיותו בן שמונה ימים כתוצאה מחוסר בשלות והובא לקבורה בפתח תקווה ביום 8/8/50.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי יצחק חסן בן יחיא בשרי ממעברת ראש העין ב' נפטר בהיותו בן שמונה ימים, והובא לקבורה ביום כ"ה במנחם אב תש"י 8/8/50 בחלקת ילדים ב', שורה י"ח, קבר מספר 13.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן יצחק ושושנה (שדרה) בשארי נפטר מחוסר בשלות ביום 8/8/50 בבית החולים הדסה ראש העין בהיותו כבן 20 יום וזאת בהסתמך על יומן ילודה של מחנה ראש העין.

יחיא הובא לקבורה באותו יום בחלקת ילדים ב', שורה י"ח, קבר מספר 13.

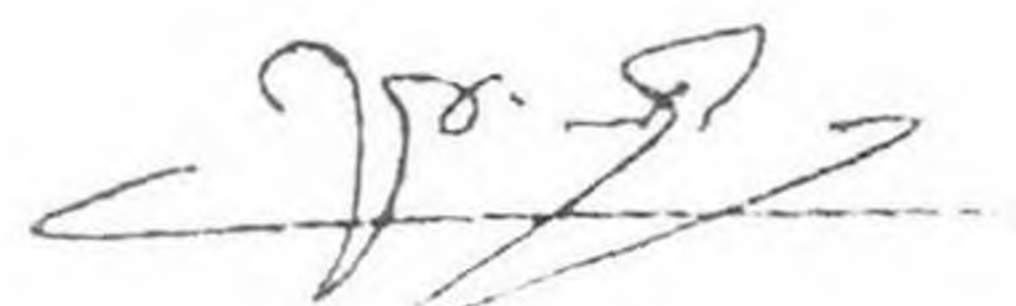
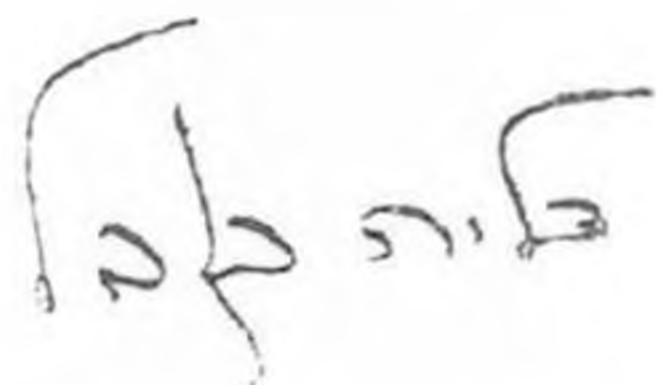
על אף שבחלק מן המסמכים נרשם שם התינוק יצחק ולא יחיא, הרי שהזיהוי הוא ודאי על פי יתר הנתונים, ובהצלבה עם מספר הכרטיס.

הרישום 'נפטר' בתעודת העולה בצד שמו של יחיא הינו רישום מאוחר. גם על פי עדות אמו נולד יחיא במחנה ראש העין ולא בתימן כפי שניתן להתרשם מתעודת העולה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יחיא.

מספר ת.ז. של האב יצחק בשארי 107022.

מספר ת.ז. של האם שדרה בשארי 107023.

הנדון: יוסף בן יחיא וגזל לוי
תיק מספר 145/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה שער, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם יוסף בהיותו בן תשעה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה פרדסיה.

חודש ימים לאחר הגיעם ארצה התבקשה האם להעביר את בנה לבית התינוקות. האם באה לבקרו בבית התינוקות מדי יום. באחד הימים בהגיעה למקום ראתה האם שלוקחים את יוסף בטנדר, לאחר בירור נאמר לה שהוא הועבר לבית החולים במחנה ו'.

שבוע ימים לאחר מכן כשכאו ההורים לבקרו נאמר להם שיוסף הועבר לבית החולים הדסה תל אביב. ההורים נסעו לבית החולים אך נאמר להם שלא התקבל לאשפוז תינוק בשם זה. בחוזרם למחנה הלכו לברר עם מנהל המחנה, אך הם לא קיבלו כל תשובה ומאז לא ידוע להם מה עלה בגורלו של יוסף.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "יוסף בן יחיה" מבית ליד אושפז ביום 13/12/49 בהיותו בן חמישה חודשים ונפטר ביום 29/12/49 סך הכול 16 ימי אשפוז.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "לוי בן יחיה יוסף" מבית העולים בית ליד נפטר ביום 29/12/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: "דגנרציה ציסטית של הריאות".

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "לוי בן יחיא יוסף" מבית העולים בית ליד, נפטר בהיותו בן חמישה חודשים והובא לקבורה בתל אביב.

4. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "לוי בן יחיא יוסף" ממחנה העולים בית ליד נפטר בהיותו בן חמישה חודשים והובא לקבורה בבית העלמין קריית שאול ביום ט' בטבת תש"י בחלקה 1, שורה 2, קבר מספר 26.

מסקנות הוועדה:

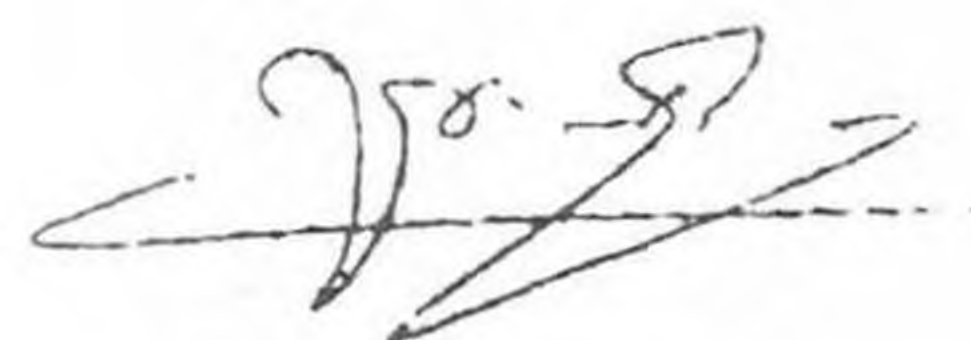
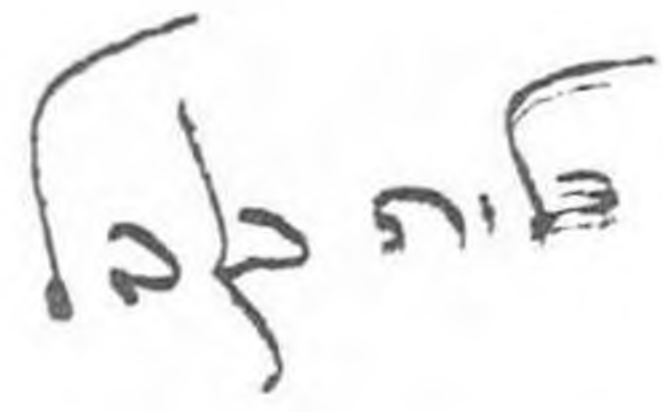
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן יחיא וגזל לוי נפטר כתוצאה מדגנרציה ציסטית של הריאות ביום 29/12/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חמישה חודשים.

יוסף הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 2, קבר מספר 26.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. משוער של יוסף לוי 3061940.

מספר ת.ז. של האב יחיא לוי 3061934.

מספר ת.ז. של האם גזל לוי 3061935

הנדון: שולמית בת יעיש ושמעה שרעבי
תיק מספר 146/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר משולם שרעבי, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן והתגוררה בגבעת עדה.

שולמית נולדה ביום 2/10/51 באוהל המשפחה. בהיותה כבת שבעה חודשים נלקחה לבדיקות ולאם נמסר כי היא חולה וצריך לאשפזה.

שולמית אושפזה בבית החולים רמב"ם כחמישה ימים. במהלך תקופה זו היניקה אותה אמה. זמן קצר לאחר מכן נאמר לאם להביא בגדים לילדה כי היא הבריאה. בחוזה למחרת נמסר לה כי שולמית נפטרה.

האב נסע לחיפה ובהגיעו לבית החולים נמסר לו כי שולמית כבר הובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו שולמית שרעבי מגבעת עדה שיכון חדש נפטרה ביום 3/1/52, בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: תת תזונה ודלקת מעיים חריפה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי שולמית שרעבי מגבעת עדה נפטרה ביום 3/1/52 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת חמישה חודשים.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו שולמית שרעבי מגבעת עדה נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום 6/1/52 בחלקת התינוקת.

מסקנות הוועדה:

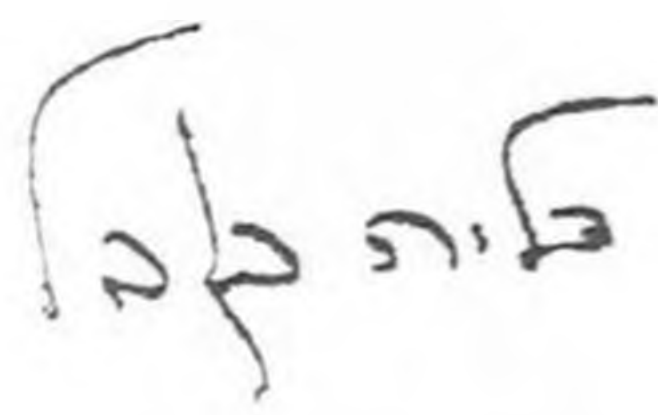
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שולמית בת יעיש ושמעה שרעבי נפטרה ביום 3/1/52 בבית החולים רמב"ם מתת תזונה ודלקת מעיים חריפה. אין ספק בזיהויה.

שולמית הובאה לקבורה ביום 6/1/52 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שולמית 50263979-5.

הנדון: ישראל בן ניסים (נחום) ושרה (זהרה) סאלם
תיק מספר 147/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יששכר רצבי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש ספטמבר שנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה העולים פרדסיה בית ליד.

ביום 5/12/49 ילדה אמו בן. ביום 28/2/50 עברה המשפחה להתגורר במחנה האוהלים בכפר סבא. בהיותו כבן שמונה חודשים סבל ישראל מהתקררות ונלקח לקופת חולים ומשם הופנה לבית החולים דג'אני. האח ציין כי הדבר אירע בין החודשים אוגוסט-ספטמבר 1950.

כעבור עשרה ימים מיום אישפוזו של ישראל, הגיע שליח ומסר להורים כי ישראל נפטר בבית החולים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 18/3/96 קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשרד הפנים לפיו ישראל סלם חדל להיות תושב המדינה החל מיום 00/07/63.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 48386 שמסרה המשפחה, לפיה "ניסים ניסים סלם" עלה ארצה עם משפחתו ביום 5/9/49 ועבר להתגורר בבית ליד א'. ביום 28/2/50 עברה המשפחה להתגורר בכפר סבא. כן צוין בתעודת העולה כי נולד להם בן בשם ישראל ביום 5/12/49.

2. בידי הוועדה תעודת רישום של ביקורת הגבולות שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "נסים וזעירה סלם" עלו ארצה ביום 5/9/49.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "ישראל בן נחום נסים" ממחנה האוהלים כפר סבא נפטר, ביום כ' באלול 2/9/50 בבית החולים הממשלתי יפו (דג'אני), בהיותו בן תשעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב, לפיו "נסים" נפטר בהיותו בן תשעה חודשים והובא לקבורה ביום כ"א באלול 3/9/50 בבית העלמין קריית שאול חלקה א 1, שורה 4, קבר מספר 24.

5. בידי הוועדה אישור של לשכת הסעד של המועצה המקומית כפר סבא מיום 12/10/50, לפיו הכרטיס של "ישראל סלם" הוחזר ל"משרד ההספקה".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן נסים ושרה סאלם נפטר מדלקת ריאות ביום 2/9/50 בבית החולים הממשלתי יפו (דג'אני), בהיותו בן תשעה חודשים.

ישראל הובא לקבורה ביום 3/9/50 בבית העלמין קריית שאול חלקה א 1, שורה 4 קבר מספר 24.

אין לוועדה ספק בזיהויו של ישראל למרות שביומן הקבורה נרשם רק שם אביו, לאור רישום הפרטים האחרים וההצלבה שביניהם במסמכים השונים.

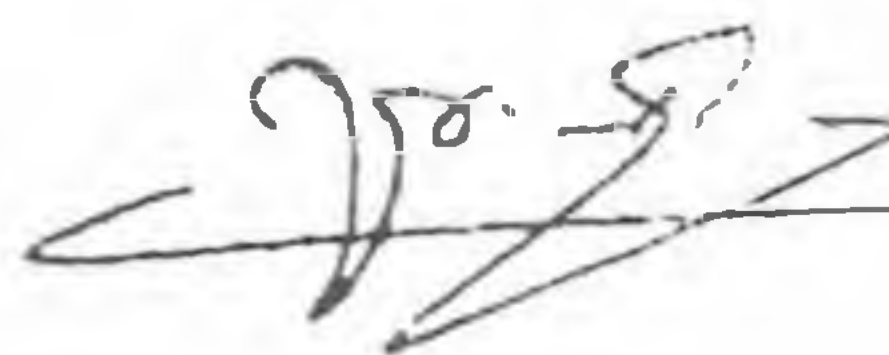
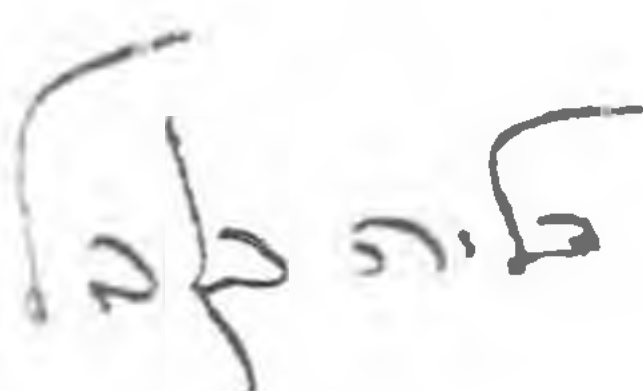
הוועדה מסתמכת על פנקס הפטירות של משרד הבריאות לגבי מועד פטירתו של ישראל.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ישראל סאלם 01033706-1.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת נריה ולאה אליוף
תיק מספר 148/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לאה אליוף, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1936. המשפחה התגוררה ברחוב סלמה בתל אביב.

במהלך שנת 1954 ילדה האם בת בריאה במשקל 4,050 קילוגרם בבית החולים בילינסון. מיד לאחר הלידה ראתה אותה אמה. למחרת בבוקר ד"ר פוקס ניגש אליה ומסר לה כי בתה נפטרה ולא היה לה כל סיכוי.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו בתם של נריה ולאה אליוף נולדה ביום 4/2/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה. משפחתה התגוררה בתל אביב ברח' סלמה 102. רופא מדויח ד"ר פוקס.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אליוף (תינוקת) בת נריה" נולדה ביום 4/2/54 ונפטרה ביום ל' באדר א'. תשי"ד 5/3/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה רופא מדויח ד"ר פוקס. משפחתה התגוררה בתל אביב, רח' סלמה 102.

סיבת המוות: שטפי דם.

מסקנות הוועדה:

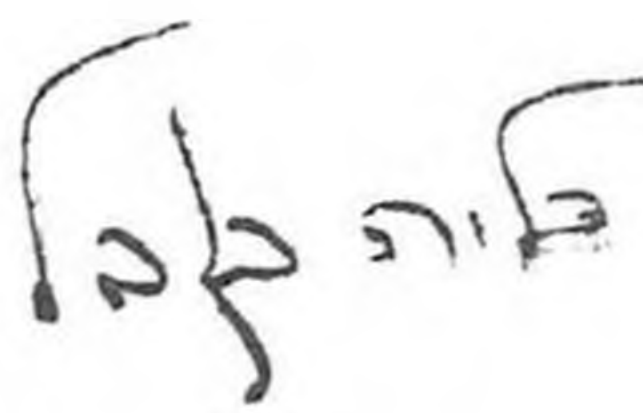
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של נריה ולאה אליוף, נפטרה כתוצאה משטפי דם בריאות ביום 5/3/54 בבית החולים בילינסון, בהיותה בת חודש ימים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת קבר.

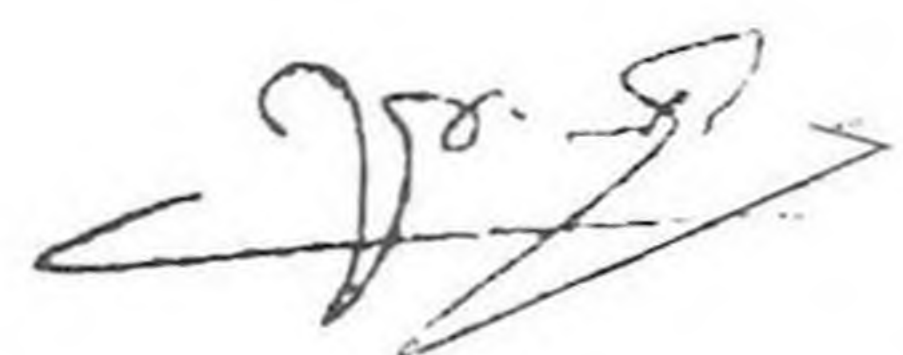
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקת.
מספר ת.ז. של האם לאה אליוף 886602.

הנדון: עזרא בן שלום ושרה געשה
תיק מספר 149/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום געשה, אבי התינוק, בנו עזרא נולד בתימן בשנת 1948.

בשנת 1949 נכנסה המשפחה למחנה חאשד שבתימן יחד עם עזרא בן החצי שנה. זמן קצר לאחר כניסתם למחנה, חש עזרא ברע והועבר לבית החולים או בית התינוקות שבמחנה. המשפחה ביקרה את עזרא ארבע פעמים. ימים מספר לאחר מכן, משבאה המשפחה לבקר את עזרא, מצאה את מיטתו ריקה. להורים נאמר "אין ילד" ועד היום אין הם יודעים אם בנם חי או מת.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברשימות התמותה השונות העומדות לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד תימן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלו של עזרא.

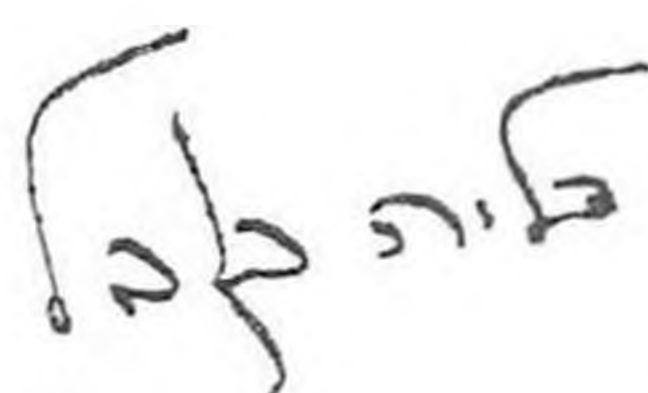
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של עזרא בן שלום ושרה געשה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של עזרא געשה.
מספר ת.ז. של האב שלום געשה 4162890.
מספר ת.ז. של האם שרה געשה 4162891.

הנדון: כרמלה בת מנשה ונזימה דניאל
תיק מספר 150/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מנשה דניאל אביה של התינוקת, נולדה כרמלה בפברואר שנת 1952 בבית החולים רמב"ם. המשפחה התגוררה במעברת קריית נחום (על יד חיפה).

בהיותה כבת חודש חלתה כרמלה בשילשולים והועברה לבית החולים רמב"ם. האב בא לבקרה ובאחד מביקוריו נאמר לו שבתו נפטרה.

האב לא קיבל מסמכים המאשרים את פטירתה ולא ראה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים. הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי התינוקת כרמלה בת מנשה ונזימה דניאל נפטרה בבית החולים רמב"ם ביום 17/6/52 בהיותה בת חודש.

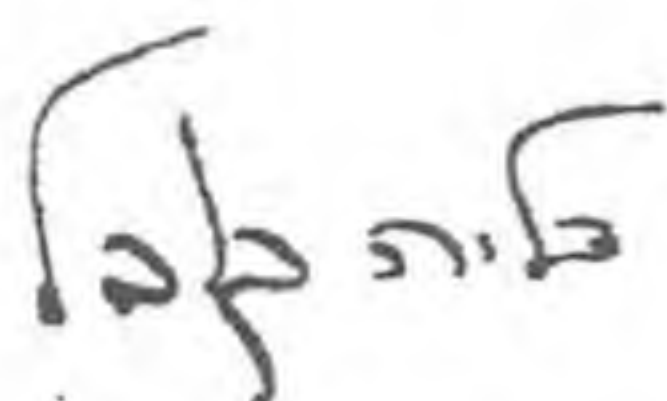
כרמלה נקברה בבית העלמין מחנה דוד יומיים לאחר מכן ביום 19/6/52.

בהיותה נפל לא צוינה חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של כרמלה.
מספר ת.ז. של האב מנשה דניאל 4797521.

הנדון: מסעוד בן סאסי ודיאמנטה סגרון
תיק מספר 151/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' דיאמנטה סגרון אם התינוק, נולד מסעוד בשנת 1949. בהיותו בן חצי שנה חלה בדלקת ריאות ונלקח לבית החולים רמב"ם בחיפה. האב ראה את ציון אחת לשבועיים, לאחר זמן מה באחד הביקורים נמסר לו כי בנו נפטר. עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

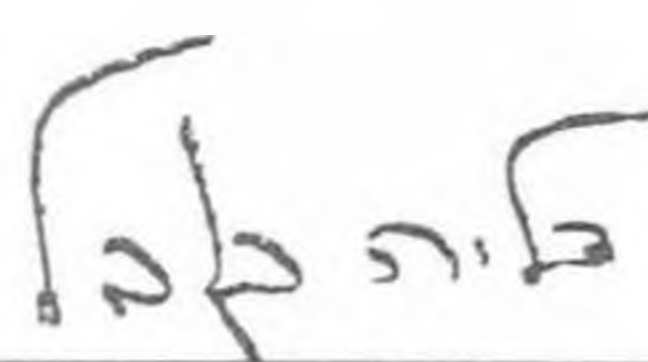
1. בידי הוועדה תעודת עולה (מס' 18600), לפיה התינוק מסעוד בן סאסי ודיאמנטה סגרון נולד בשנת 1949 ועלה עם משפחתו במאי 1950.
2. בידי הוועדה סיכום מחלה מבית החולים הממשלתי רמב"ם, לפיו התינוק מסעוד סגרון היה בן חמישה חודשים בעת אישפוזו. ביום ה-31 לאשפוזו עלה חומו והוא נפטר באופן פתאומי. בבדיקה שלאחר המוות נמצא כי סבל מדלקת אוזניים ונפטר בשל בצקת במוח.
3. הוועדה איתרה ספר פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוק מסעוד סגרון נפטר כתוצאה מדלקת במעיים ביום 11/6/50 בהיותו בן שישה חודשים.
4. בידי הוועדה ספר פטירות של משרד הבריאות חיפה ובו רישום, לפיו התינוק מסעוד סגרון נפטר ביום 11/6/50 כתוצאה מדלקת במעיים בהיותו בן שבעה חודשים.
5. בידי הוועדה תעודת פטירה של חברה קדישא חיפה (מס' 1829), לפיה התינוק מסעוד סגרון נקבר ביום 15/6/50 בהיותו בן חמישה חודשים, במחנה דוד בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

על אף ההבדלים הפעוטים בציון גילו של מסעוד ברישומים השונים עולה בוודאות מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, כי התינוק מסעוד בן סאסי ודיאמנטה סגרין נפטר ביום 11/6/50 בבית החולים רמב"ם.

מסעוד נקבר ביום 15/6/50 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מס' ת.ז. של מסעוד סגרין 042116962.

הנדון: זהרה בת משה ולבנה סעיד
תיק מספר 152/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לבנה סעיד, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם זהרה, בשנת 1949 והתגוררה בראש העין.

בהיותה כבת שנה סבלה זהרה מחום. אחות שהגיעה לאוהל המשפחה ביקשה מהאם שתלווה אליה עם בתה למחנה ראש העין א' ומשם הוסעו לבית החולים פרדס כץ.

זהרה אושפזה בבית החולים והאם חזרה באותו יום לביתה. כבואה כעבור מספר ימים לבית החולים נמסר לה שאין ילדה בשם זה. משחזרה למחנה מסר לה המנהל שתלך למשטרת פתח תקווה.

במשטרת פתח תקווה יעצו לה לבדוק בבית התינוקות בירושלים, אך גם שם לא מצאה את בתה ומאז לא יודעים ההורים מה עלה בגורלה.

כן קובלת המשפחה על פער הזמנים בין מועד פטירתה לקבורתה על פי מסמכים מאוחרים.

לימים קיבלה המשפחה הודעה לבוחר לכנסת ה-14 עבור זהרה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד העלייה, לפיו זהרה בת משה סעיד נולדה בשנת 1945, ועלתה לארץ עם משפחתה ביום 4/10/49.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ממנו עולה כי משה יוסף וקמר סעיד ושתי בנותיהם עלו ארצה ביום 4/10/49. כן צוין כי זהרה היתה בת ארבע שנים בהגיעה.

3. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים פרדס כץ, לפיו זהרה סעיד ממחנה העולים ראש העין אושפזה ביום 3/11/49 בהיותה בת שנתיים ונפטרה ביום 9/11/49, סך הכול שישה ימים אשפוז.

סיבת המוות: דיפטריה.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו זהרה סעיד ממחנה עולים ראש העין נפטרה ביום י"ז בחשוון תש"י, 9/11/49, בבית החולים הממשלתי (בני ברק), בהיותה בת שנתיים.

5. הוועדה איתרה מכתב הפניה של הסוכנות היהודית מחנה העולים ראש העין מיום 14/11/49 לחברה קדישא פתח תקווה, לפיו מבקשים לסדר את קבורתה של זהרה סעיד ולחייב את הסוכנות היהודית בהוצאות.

6. הוועדה איתרה יומן פטירה של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי זהרה סעיד נפטרה ביום 14/11/49 בהיותה בת שנתיים.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו זהרה סעיד ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה ביום 14/11/49.

8. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקוה, לפיו זהרה סעיד ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שנתיים, והובאה לקבורה בבית העלמין סגולה ביום כ"ב בחשון תש"י, 14/11/49, בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 53. הסוכנות שילמה עבור הקבורה סך שבע לירות.

9. בשיחה נוספת עם האם התברר ששמה היה גמר/קמר (לבנה) בעת העלייה, בנוסף מסרה האם שזהרה היתה בת שנתיים בהגיעה ולא בת ארבע.

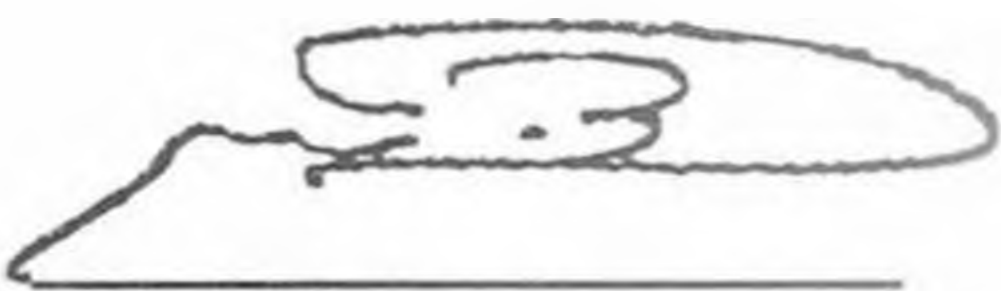
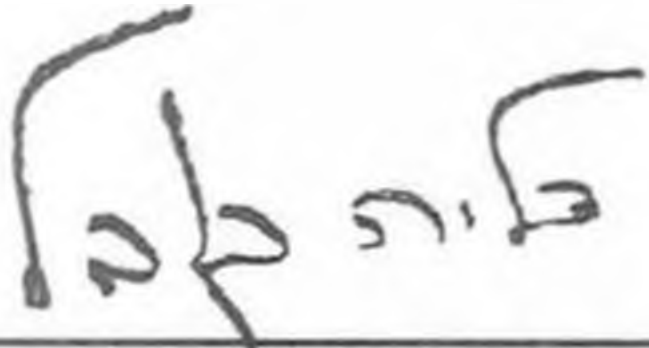
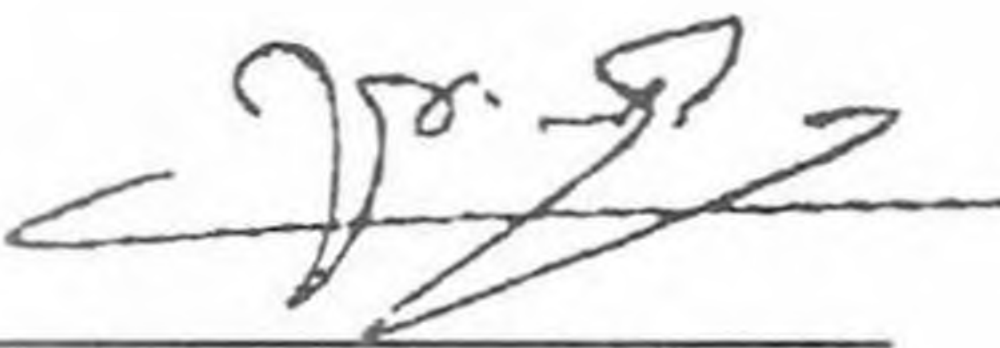
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהרה בת משה ולבנה סעיד נפטרה ביום 9/11/49 בבית החולים הממשלתי בני ברק (פרדס כץ), מדיפטריה, וזאת כחודש לאחר עלייתה לארץ.

זהרה הובאה לקבורה ביום 14/11/49 בבית העלמין סגולה בפתח תקווה בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 53.

מאחר והסוכנות היהודית מסיבה כלשהי העבירה התחייבות לכיסוי הוצאות הקבורה ב-14/11/49, נקברה זהרה ביום 14/11/49 באיחור של חמישה ימים. במועד זה נרשם דבר פטירתה ביומן הפטירה של מחנה ראש העין.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של זהרה 041367004.

הנדון: נעמה בת אהרון וזהרה טורי (טיירי) עירקי
תיק מספר 153/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' זהרה טורי, אם הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 7/9/49 יחד עם נעמה בהיותה בת ארבע שנים.

עם הגיעה לנמל התעופה, התבקשה האם למסור את נעמה לרופא המחנה משום שחשה ברע ונאמר לה כי עליה לבוא ולקחתה חזרה למחרת היום מבית החולים פרדסיה. המשפחה שוכנה בבית ליד.

למחרת היום הגיעה האם לבית החולים פרדסיה אך נאמר לה כי בתה אינה במקום, גם חיפושיה של האם עצמה העלו חרס.

חודשים מספר לאחר העלמותה של נעמה, נאמר לאם על ידי צוות המחנה, כי היא בבית החולים יפו. האם נסעה לבית החולים אך שם נאמר לה כי נעמה כבר נפטרה והובאה לקבורה בקריית שאול. האם הלכה לראות את חלקת הקבר בקריית שאול אך לא מצאה אותו.

האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

במכתב ששלחה האם לוועדה מצוין כי ייתכן כי נעמה נרשמה על פי שם משפחתה של האם לפני נישואיה שהיה טיירי.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה רישומים מקוריים של הסוכנות היהודית (כרטיס טיפול) מהם עולה, כי האם: "זהרה אהרון יהודה עראקי" שהיתה אלמנה, עלתה ארצה מתימן ביום 7/9/49 יחד עם שלושת ילדיה.

כן צוין כי נעמה היתה בת חמש בהגיעה ארצה וכי "נפטרה 6/10/49".

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי יפו, ממנו עולה כי "בן-אהרון תאורי" מבית ליד מחנה העולים ז' התקבלה לאשפוז באבחנה של מלריה ביום 8/9/49 בהיותה בת ארבע שנים.

בטופס מעקב צוין כי מדידה אחרונה של רישום חום הגוף נעשתה ביום 10/9/49.

3. בידי הוועדה מכתב מיום 13/9/49 מבית החולים יפו בעבור רופא במחנה העולים ז' בית ליד בו נרשם: "הילדה בן אהרון תאורי בת 4 שנים הובאה אלינו ביום 8/9/49 מבלי כל הפרטים היא היתה כמצב קשה ביותר, מצב תזונה ירודה עד מאד, עור יבש... טחול מוגדל". "מצבה היה כה חמור שנתן לה ערוי דם לפני שהספקנו לבצע בדיקות... הילדה נפטרה אחרי יום וחצי".

בנתיחה שלאחר המוות אובחן כי נעמה נפטרה כתוצאה: מדלקת ריאות כרונית, התחלת שחפת וקצרת.

4. הועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז יפו ממנו עולה, כי "תריה (בן אהרן) בן-אדם" ממין נקבה ממחנה העולים בית ליד נפטרה ביום 10/9/49 בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותה בת שלוש וחצי שנים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה תעודת קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנה עולה כי "בן אדם אהרן תריה" ממחנה העולים בית ליד נפטרה ביום כ"א באלול תש"ט בהיותה כבת שלוש וחצי שנים והובאה לקבורה בו ביום בקריית שאול חלקת ילדים אזור 2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נעמה בת אהרון טורי (טיירי) עירקי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות, התחלת שחפת וקצרת ביום 10/9/49 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה כבת ארבע שנים וזאת כארבעה ימים לאחר עלייתה ארצה.

נעמה הובאה לקבורה ביום 15/9/49 בבית העלמין קריית שאול חלקת ילדים אזור 2.

הוועדה מסתמכת בקביעת מועד פטירתה של נעמה על רישומי בית החולים.

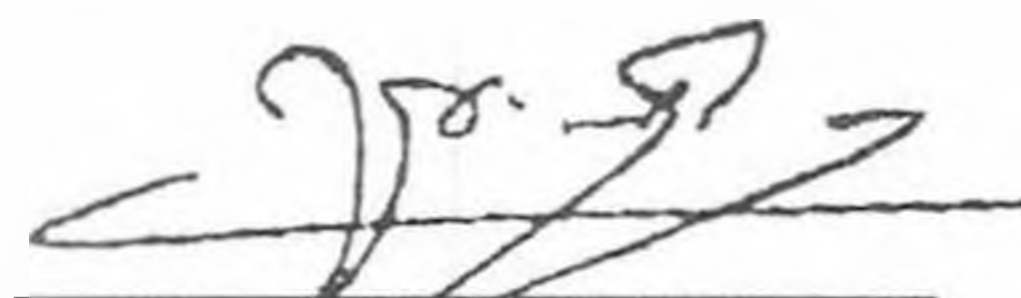
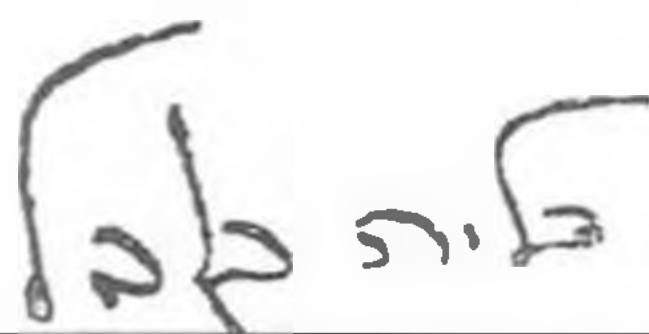
למרות השיבוש בשמה של נעמה הרי שעל סמך גילה וכתובת המגורים המופיעים ברישומים השונים ניתן לקבוע בוודאות כי מדובר בנעמה.

התאריך הרשום ב'כרטיס לטיפול' של הסוכנות הינו רישום מאוחר לגבי הפטירה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נעמה טורי משוער 3069594.

הנדון: הרצל בן ירמיהו וגזלה עטיה
תיק מספר 154/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יעקב עטיה, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מטריפולי (לוב) בשנת 1949, והתגוררה במחנה העולים בית ליד (מחנה ה').

הרצל נולד באוגוסט 1950. בהיותו בן שנה וחצי נלקח הרצל על ידי אחות לבית החולים איתנים, כיוון שהאם לא הרגישה בטוב. האב ביקר את הרצל כל שבוע, וביום 14/2/52 כשהגיע האב לבקרו נמסר לו כי הרצל משוחרר. האב ביקש להשאירו עוד מספר ימים.

יומיים לאחר מכן קיבל האב מברק המודיע כי הרצל נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה חיפשה את חלקת הקבר שנרשמה בנתוני דו"ח ועדת בהלול-מינקובסקי, אך לא מצאה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 11469) לפיה ירמיהו וגזלה עטיה ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 26/2/50.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי לילדים בית ליד, ממנו עולה כי הרצל עטיה ממחנה ה' אושפז ביום 10/7/51 עד ליום 27/7/51, בהיותו בן שנה. כן צוין כי "הנ"ל שכב אצלנו כמה פעמים בגלל מחלות".

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים איתנים, ממנו עולה כי הרצל עטיה התגורר בבית ליד מחנה ה'. כן צוין כי הוא היה חולה במשך חודשיים אושפז ביום 27/9/51 ונפטר ביום 15/2/52 "ונשלח לבדיקה רפואית בליגה. שם עשו לו שיקוף ומצאו אצלו תהליך שחפתי ... וכעבור שלושה חודשים הילד נפטר".

יצוין כי הליגה הנזכרת לעיל הינה הליגה למלחמה בשחפת.

4. הוועדה איתרה כרטיס חולה של בית החולים הממשלתי איתנים, ממנו עולה כי הרצל עטיה מבית ליד מחנה ה' אושפז שם ביום 27/9/51 ונפטר ביום 15/2/52, בהיותו בן שנה, סך הכול 142 ימי אשפוז.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו הרצל עטיה מבית ליד מחנה ה' נפטר ביום 15/2/52 בבית החולים הממשלתי לחולי ריאות איתנים, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: שחפת.

6. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהלת ירושלים, לפיו הילד הרצל בן ירמיהו עטיה נפטר ביום י"ט בשבט תשי"ב בבית החולים איתנים, כתוצאה משחפת. הרצל הובא לקבורה ביום כ"א בשבט תשי"ב.

מסקנות הוועדה:

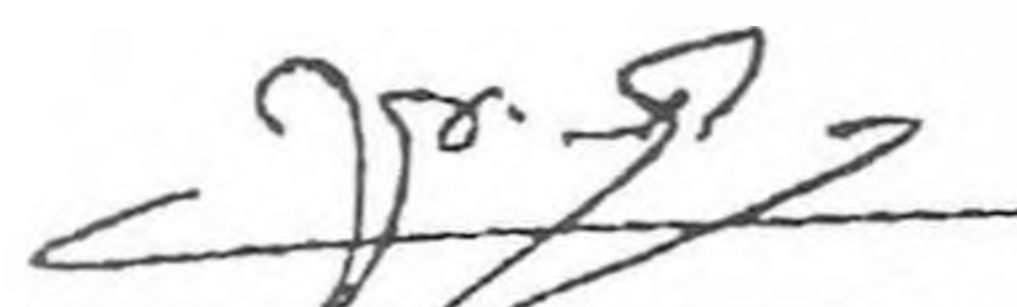
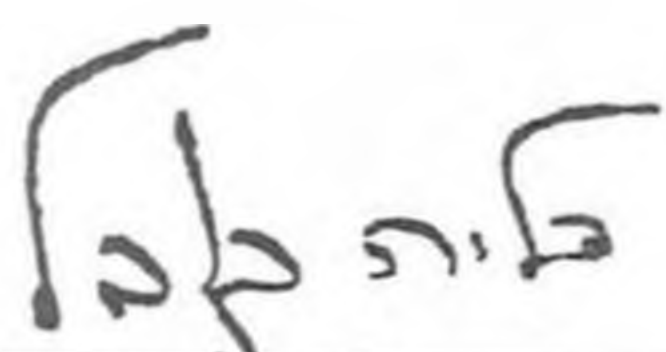
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הרצל בן ירמיהו וגזלה עטיה נפטר ביום 15/2/52 בבית החולים איתנים, בהיותו כבן שנה.

הרצל הובא לקבורה ביום 17/2/52 ללא ציון מקום הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של הרצל 4189217.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן אבינועם (חליל) וגאולה חלילי
תיק מספר 155/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אבינועם (חליל) חלילי, אב התינוק, עלה האב ארצה מפרס במהלך שנת 1951 והתחתן בשנת 1955. המשפחה התגוררה במעברת עמישב שבפתח תקוה.

במהלך חודש פברואר 1955 ילדה אשתו בן בבית החולים השרון בפתח תקוה. בהגיע האב למקום מסרה לו אשתו כי נאמר לה שבנם נולד עם ראש פגום וכי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "חלילי (תינוקת) בת חליל" ממעברת פתח תקוה נולדה ביום 8/12/54 ונפטרה ביום 12/12/54 בבית החולים בילינסון בפתח תקוה.

סיבת המוות: חוסר בשלות (לידת פג).

2. הוועדה איתרה יומן נתיחה שלאחר המוות של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי "התינוקת חלילי" נפטרה ביום 12/12/54, וכי גופתה נותחה ביום 13/12/54 ונמצא כי נפטרה כתוצאה מחוסר בשלות (לידת פג).

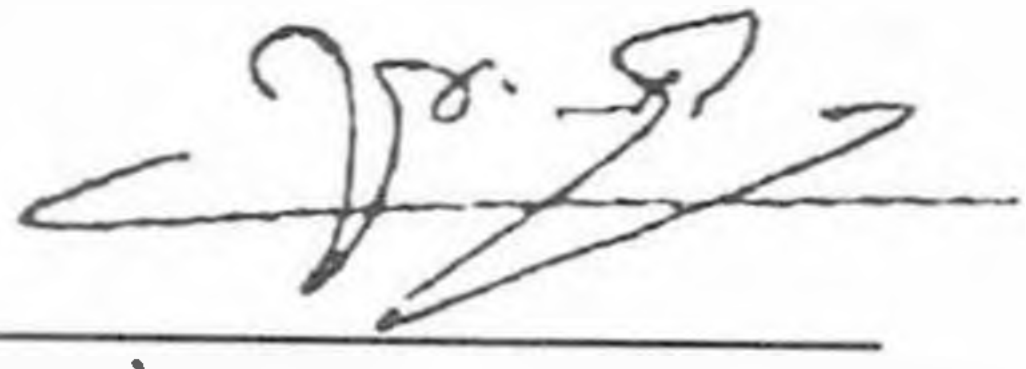
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של אבינועם (חליל) וגאולה חלילי נפטרה ביום 12/12/54 בבית החולים בילינסון בפתח תקוה, בהיותה בת חמישה ימים.

בהיותה נפל לא צוין מקום קבורתה.

אמנם האב מסר על לידת בן אך הוועדה מקבלת את מינו של היילוד על פי הרישום במסמכי בית החולים ומשרד הבריאות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של היילוד.
מספר ת.ז. של האב 46358511.
מספר ת.ז. של האם 44743334.

הנדון: עידה בת סלם ועידה מנצור
תיק מספר 156/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה הגב' מחפוד עדנה, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם עידה בת השנה ושוכנה במחנה עין שמר.

חודשיים לאחר העלייה "בא גורם כלשהו מטעם הממשלה" ולקח את עידה יחד עם שאר התינוקות שבמחנה לבית התינוקות. האם הגיעה פעמיים שלוש ביום להניק את עידה. באחד הימים בהגיעה נאמר לה כי עידה חלתה והועברה לבית החולים.

מאותו היום ואילך הגיעה האם מדי יום לבית התינוקות בתקווה שעידה תוחזר מבית החולים. מקץ שבועיים כשהגיעה האם נאמר לה כי עידה נפטרה. כאשר ההורים ביקשו לראות את הגופה, טענו בפניהם "שאין גופה ואין תעודות".

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים מיום 23/1/96, לפיו עידה חדלה להיות תושבת המדינה החל מ-00/07/63.

בשיחה שערכו חוקרי הוועדה עם המשפחה התברר כי שמו של האב הוא סלם בן יחיא מנצור.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישומים ממוחשבים של משרד הפנים מהם עולה כי עידה בת סלם ועידה מנצור עלתה ארצה עם משפחתה במהלך חודש פברואר 1950.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "אובה סלם יחיה מנצור" ממין זכר מבית התינוקות עין שמר ג' התקבל לבית החולים ביום 1/3/50 ונפטר ביום 14/3/50.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה גיליון מחלה שמספרו 1078/50, ממנו עולה כי "אובה סלם יחיא מנצור" מבית התינוקות ג' עין שמר "ילדה התקבלה בגלל שילשולים והקאות... לפני כמה ימים הפסיקה לשלשל אבל המשיכה להקיא... אתמול בבוקר בבדיקה שלשול (והתיבשות) קבלה נוזלים אבל המשיכה לשלשל שלשול מימי ובערב נפטרה".

יצוין כי לפי גיליון זה נפטרה עידה בהיותה בת חמישה חודשים ובנתיחה שלאחר המוות נמצא "כבד אנמי".

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "מנצור אובה סלם יחיא" מעין שמר בית התינוקות ג' נפטרה ביום כ"ה באדר תש"י 14/3/50 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: דום לב ודלקת מעיים.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "אובה סלם יחיא מנצור" מבית התינוקות ג' עין שמר, הובאה לקבורה ביום ה' כ"ז באדר 16/3/50 בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 10, בהיותה בת חמישה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עידה בת סלם ועידה מנצור נפטרה ביום 14/3/50 בבית החולים תל השומר מדלקת מעיים חריפה ודום לב, בהיותה בת חמישה חודשים.

עידה הובאה לקבורה ביום 16/3/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 10.

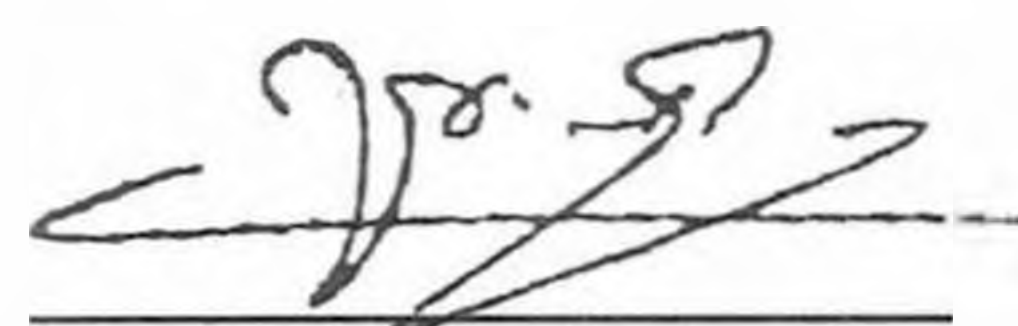
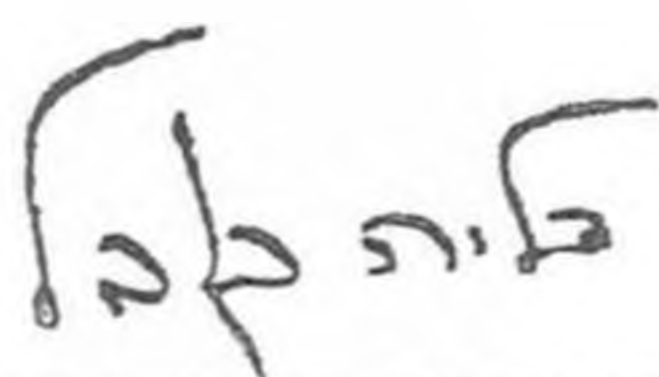
למרות השיבוש שחל בשמה של עידה, הרי שזיהויה וודאי על סמך רישום שמות ההורים ופרטים נוספים.

באשר לממצאים שהעלתה המשפחה ברישומי משרד הפנים, הרי שהתייחסות מקיפה בנדון תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מנצור עידה 04201997-6.

הנדון: סאלם בן סעדיה ונעמי דהרי
תיק מספר 157/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעמי עזני, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סאלם. המשפחה עברה להתגורר במחנה ראש העין, שם שוכנו באוהלים.

באותו ערב הגיע צוות רפואי של המחנה לבדוק את סאלם ולמחרת הגיעו שתי אחיות מהמחנה על מנת לקחתו לאשפוז. האם ברחת עם סאלם ואחיו. לבסוף נלקח סאלם שהיה כבן ארבע שנים לבית החולים שבראש העין.

למחרת בבוקר כשהגיעה האם למקום נמסר לה כי סאלם נפטר והובא לקבורה. האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

אחיו הבכור של סאלם השלים את עדות אמו עם הפרטים הבאים:
האם עלתה ארצה עם שני בניה מאחר והתגרשה מבעלה בתימן. בכך יש להסביר את שם משפחתה הנוכחי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1457 ותעודת עולה מספר 63502, לפיו "נעמה אהרון יחיא" ושני בניה עלו ארצה ביום 1/10/49. כן צוין כי סלם היה בן שנה וחצי בעת עלייתו ארצה.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', ובו רישום המתייחס לכרטיס מס' 1457 ותעודת עולה מספר 63502, לפיו נעמה יחיא עלתה ארצה עם שני בניה ביום 1/10/49. כן צוין כי סלם נפטר ביום 19/12/49.

3. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית החולים לילדים ראש העין, ממנו עולה כי "סלם יחיא סעיד" אושפז ביום 17/12/49 עד ליום 18/12/49, סך הכול יום אחד.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1457, לפיו "סאלם סעיד יחיא" בן השנתיים נפטר ביום 19/12/49.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "סאלם סעיד יחיא" ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום כ"ח בכסלו תש"י, 19/12/49, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: דיסטרופיה ותת תזונה.

6. הוועדה איתרה הפניה לקבורה של מחנה העולים ראש העין לחברה קדישא פתח תקווה מיום 19/12/49 ובו רישום המתייחס לכרטיס מס' 1457, ממנה עולה כי מבקשים לסדר את קבורתו של "סאלם סעיד יחיא" כאשר ההוצאות על חשבון הסוכנות.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "הילד סאלם סעיד יחיא" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה ביום כ"ח בכסלו תש"י, 19/12/49, בחלקת ילדים ב', שורה ז', קבר מספר 9.

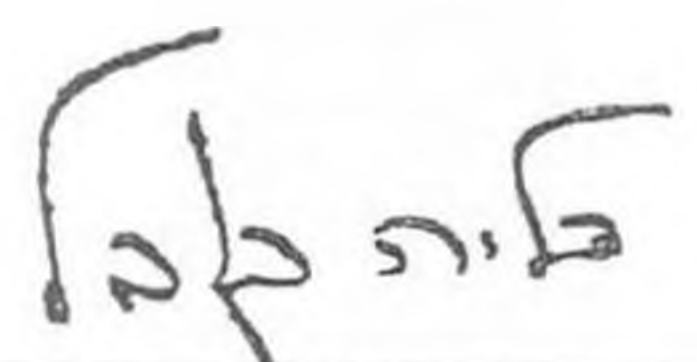
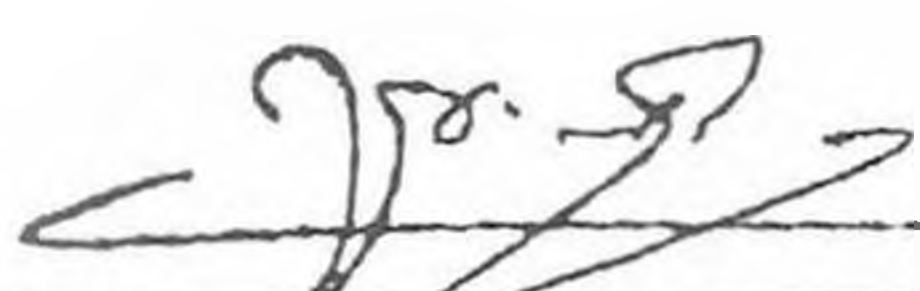
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סאלם בן סעדיה ונעמי דהרי נפטר ביום 19/12/49 בבית החולים לילדים ראש העין, בהיותו בן שנתיים, כחודשיים לאחר עלייתו לארץ.

סאלם הובא לקבורה ביום 19/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה ז', קבר מספר 9.

שם משפחתו של סאלם נרשם על פי שם משפחתה המקורי של אמו עקב היותה גרושה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סאלם 4137281.

הנדון: רות בת חיים וזוהרה עמרן
תיק מספר 159/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה עמרן, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחורף של שנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

רות נולדה ביום 10/2/50, כחודשיים לאחר עליית המשפחה ארצה. לאחר הלידה הועברה רות לבית התינוקות ואמה באה להניקה שלוש פעמים ביום. באחד הימים, כשהגיעה האם למקום, נמסר לה כי רות, שהיתה בת חצי שנה, חלתה ואושפזה בבית החולים רמב"ם. כעבור שבוע, הגיעו ההורים לבית החולים ושם נאמר להם כי בתם הועברה למוסד ויצ"ו אם וילד בתל אביב.

שבועיים לאחר מכן, נסעו ההורים למוסד ויצ"ו ונמסר להם כי אכן מאושפזת אצלם ילדה ששם אביה זהה, אך זו לא בתם כי אם בת למשפחה המתגוררת בדרום הארץ. ההורים נכנסו למחלקה ושם ראו וזיהו את בתם, אך לאחר מכן סולקו מהמקום ומאז לא ידוע למשפחה מה עלה בגורלה.

המשפחה קיבלה, לבקשתה, מסמך ממשרד הפנים מיום 19/2/96 לפיו רות עזבה את הארץ 00/07/63.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

מעדות האב חיים עמרן מיום 3/4/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי.
עולה כי אשתו "היתה בהריון בחודש ה-5 וילדה במחנה עין שמר א' ילדה ואשר קראנו לה רות... אשתי ישבה שלושה ימים ביולדות וחזרה אלינו הביתה ואשר לילדה נשארה בבית התינוקות... ישבנו במחנה עין שמר 11 חודשים בערך - אני ראיתי את הילדה רק פעם אחת בלבד דרך החלון... כשביתי נולדה אני לא הייתי במקום ואני לא יודע אם היא נרשמה בשמי או בשם אשתי."

עם יציאתם מן המחנה, הלך האב לבית התינוקות כדי לקחת את רות עם המשפחה, אלא שנאמר לו כי היא אינה במקום. האב פנה למנהל המחנה שבדק בספרי המחנה שברשותו לפי רשימות שמיות ולא מצא אותה לא ברשימת הנפטרים ולא ברשימת החיים.

"הוא בדק לפי שם עמרן רות, אז המנהל מסר לי כתובת והיא 'מוסד אם וילד ויצ"ו' תל אביב ומשם נמסר לי שישנה ילדה בשם דומה אבל היא לא שלי, משפחתה נמצאת באחד המושבים בנגב..."

כן ציין האב בפני החוקרים כי: "אני דרשתי לקבלה רק ברגע שסודרנו למעברת כרכור כלומר לאחר כ-11 חודש בערך".

מעדות האח שלמה עמרן מיום 29/10/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי.
עולה כי המשפחה עלתה ארצה בסוף שנת 1949. "בערך כחודשיים וזה היה בתאריך 10/2/50 אימי שרה (זוהרה) ילדה בת בתוך האוהל... עקב התנאים הסניטריים שהיו במקום הועברה התינוקת... לבית התינוקות... במשך שבוע ימים רות נשארה בבית התינוקות... לפתע ביום אחד אימי ניגשה להניק את התינוקת ונמסר לה על ידי המטפלות שהתינוקת רות חלתה באופן פתאומי וסובלת מכאבי בטן ומשם נשלחה לטיפול בבית החולים רמב"ם חיפה..."

כן צוין, כי "כעבור מספר ימים אבי חיים ניגש לבית החולים רמב"ם לבקר את רות ונמסר לו משם שהתינוקת הועברה למוסד מסוים בתל אביב ברחוב המלך ג'ורג'".

האב ניגש למוסד בתל אביב ו"נמסר לו משם שאומנם נמצאת ילדה בשם רות והיות ושם המשפחה לא מדוייק ביקשו ממנו לחזור לבית החולים רמב"ם לברר את שם המשפחה המדוייק".

בבית החולים רמב"ם, נמסר לאב "שהילדה רות הנמצאת במוסד בתל אביב, היא הילדה שלו. ניגש בחזרה לאותו המוסד ומשם הוברר שהילדה רות איננה יותר שם ולא יודעים איפא היא נמצאת".

כן צוין שלמה כי, "אבי בזמנו כשניגש למוסד ברחוב המלך ג'ורג' בתל אביב, הוא ראה את התינוקת רות והוא לא זיהה אותה, מאחר והיא היתה תינוקת ושם המשפחה לא היה מדוייק".

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 55781) שמסרה המשפחה, לפיה "חיים אברהם עמרן" ואשתו זהרה, עלו ארצה ביום 9/11/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר. כן צוין כי רות נולדה במהלך שנת 1950.
 2. בידי הוועדה מכתב שכתב האב בתאריך לא ידוע. מכתב זה עולה כי משפחתו עלתה ארצה ביום 9/11/49 ושוכנה במחנה עין שמר. ביום 10/2/50 ילדה אשתו בת שנקראה בשם רות. כן צוין כי בתו "נעלמה ביום 20/3/50".
 3. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו רות בת חיים אברהם וזהרה עמרן, נולדה בעין שמר ביום 10/2/50.
 4. הוועדה איתרה רשימת חולים מבית החולים הדסה תל אביב, לפיו "זהבה עמרי" אושפזה במחלקת ילדים ביום 22/2/50 ובו ביום נפטרה.
 5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "עמרי זהבה" מבית העולים עין שמר, נפטרה ביום 22/2/50 בבית החולים הדסה, בהיותה בת 13 יום.
- סיבת המוות: חוסר בשלות.
6. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "זהבה עמרי" מעין שמר, נפטרה בהיותה בת 13 יום כתוצאה מחוסר בשלות והובאה לקבורה בתל אביב.
 7. הוועדה איתרה רשום של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "זהבה עמרי" מעין שמר, נפטרה בבית החולים הדסה בהיותה בת 13 יום והובאה לקבורה ביום ז' באדר תש"י בבית העלמין קריית שאול שורה 7, קבר מספר 1.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רות בת חיים וזוהרה עמרן, נפטרה כתוצאה מחוסר בשלות (לידת פג) ביום 22/2/50 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת 13 יום.

רות הובאה לקבורה ביום 24/2/50 בבית העלמין קריית שאול שורה 7, קבר מספר 1.

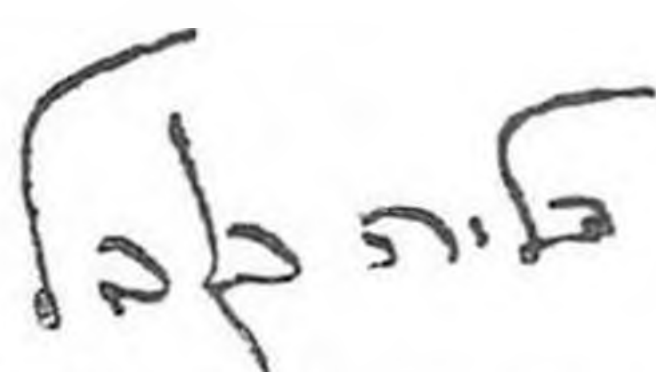
האב מציין בעדות בכתב לפני ועדת בהלול-מינקובסקי, כי אשתו ילדה בחודש החמישי להיריונה. כן ציין האב כי לא ידוע לו באיזה שם נרשמה בתו וייתכן כי נרשמה על שם אשתו (עם שינוי קל מזהרה לזהבה) כפי שאכן מופיע בחלק מן המסמכים שלפנינו.

תשובה לגבי מסמך משרד הפנים מיום 19/2/96, תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רות עמרן 9-05020767.

הנדון: מיכאל בן מאיר ושמחה פנחס
תיק מספר 160/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מאיר פנחס, אבי התינוק, הוא עלה ארצה מתימן בשנת 1949 ונישא בארץ בשנת 1950.

אם המשפחה ילדה את מיכאל בשנת 1953 בבית המשפחה שבמחנה העולים ראש העין. מיד לאחר הלידה הועברו מיכאל והאם לבית החולים בילינסון. האם שהתה בבית החולים יומיים-שלושה ואז שוחררה לביתה בגפה כשהיא מתבקשת לשוב לאחר יומיים לקחת את מיכאל.

כעבור יומיים נסע האב לבית החולים בילינסון בכדי להוציא את מיכאל מבית החולים אך שם נאמר לו על ידי פקיד כי מיכאל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי מיכאל בן מאיר שמעון ושמחה סלימן פנחס נולד בראש העין ביום י"ט באדר ב' תשי"ד 24/3/54.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "פנחס (תינוק) בן מאיר" מפתח תקווה ראש העין מחנה א', יליד 24/3/54 נפטר ביום 25/3/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

סיבת המוות: לידת פג וחנוק.

3. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה שלאחר המוות של בית החולים בילינסון פתח תקווה, ממנו עולה כי "תינוק פנחס" נפטר ביום 24/3/54 בשעה "15:00" בהיותו בן יום אחד. גופתו נותחה ביום 26/3/54 בשעה "09:00".

על פי פרטיכל זה סיבת המוות היא: לידת פג, ריאות לא מפותחות, מוח לא מפותח והרס הכליות.

מסקנות הוועדה:

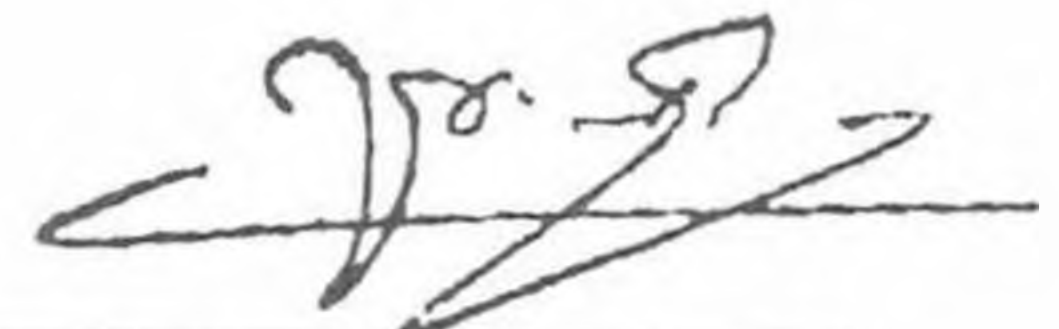
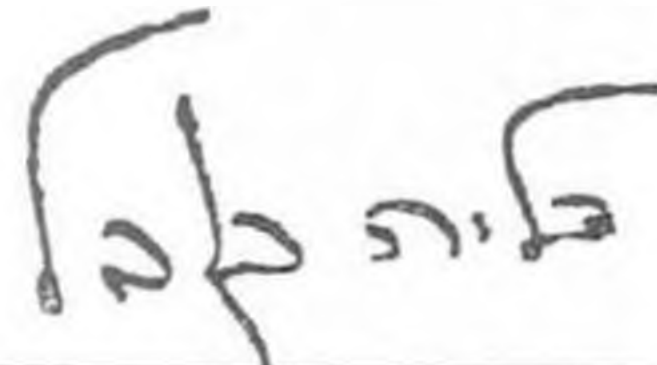
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מיכאל בן מאיר ושמחה פנחס נפטר בן יומו כתוצאה מלידתו כפג ביום 24/3/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מיכאל פנחס.
מספר ת.ז. של האם שמחה פנחס 4135036-4.

הנדון: שרה בת יצחק וברכה סימן-טוב
תיק מספר 161/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת ברכה סימן טוב, אמה של התינוקת, נולדה שרה ביום 11/6/49 במהלך ביקור בנתניה. המשפחה עצמה התגוררה בבית עולים ברחובות.

מיד לאחר הלידה הועברה האם למרפאה בבית העולים ומשם עם התינוקת לבית חולים בקרבת נתניה. למחרת ביקשה לדעת היכן תינוקה ואז נמסר לה כי התינוקת נפטרה.

לאחר כיומיים נמסרה לאב קופסת נעליים בטענה שהתינוקת בפנים ויש להביאה לקבורה. האב אמנם נכח בקבורה אך לא ראה את תוכן הקופסה על אף בקשותיו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות נתניה, לפיו שרה סימן-טוב מנתניה נפטרה ביום 10/6/49 במחנה העולים נתניה, בהיותה בת יום.

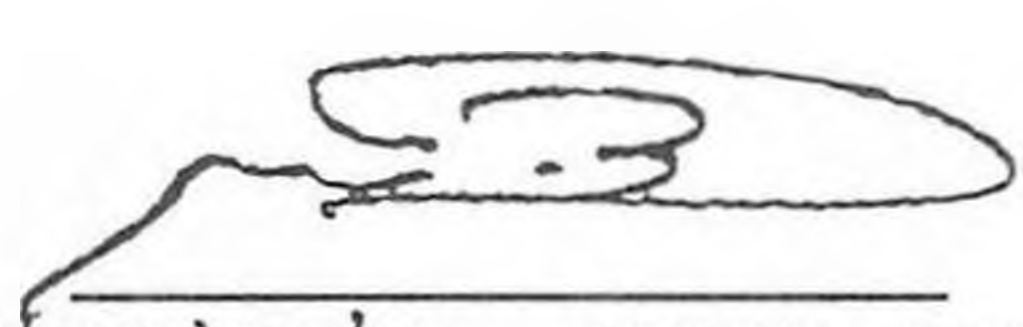
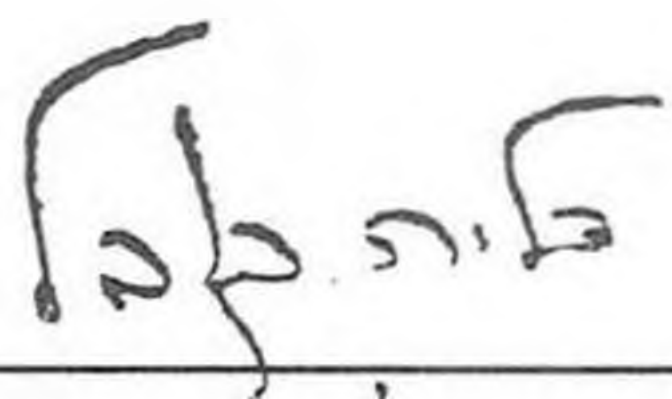
סיבת המוות: לידה מוקדמת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי שרה בת יצחק וברכה סימן-טוב נפטרה ביום 10/6/49 במחנה בית העולים נתניה, בהיותה בת יום.

בהיותה נפל לא צוין מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שרה.
מספר ת.ז. של האב - יצחק ז"ל 005091467.
מספר ת.ז. של האם - ברכה 0509147-5.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן דוד ומרים צוברי
תיק מספר 162/96

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שנמסר על ידי גב' דבור שרה, אחות התינוק, נולד אחיה במהלך חודש מרץ 1949 בבית החולים הדסה תל אביב. היות ואחי התינוק חלה בשעלת הוצע לאם להשאיר את התינוק בבית החולים.

התינוק שהה בבית החולים כשבועיים ובמהלך תקופה זו אמו באה להיניקו כחמש פעמים ביום. באחד הימים כשהגיע האב לבית החולים נאמר לו שבנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו בנם של מרים ודוד צוברי נולד בבית החולים הדסה בתל אביב, כן צוין כי המשפחה התגוררה בשכונת מכבי החדשה לוחמי הגטו 4.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב (איכילוב), ממנו עולה כי אם התינוק: מרים צוברי משכונת מכבי החדשה לוחמי הגטו 4 אושפזה ביום 23/3/49 עד ליום 27/3/49 בו שוחררה.

כן צוין כי בנה אושפז ביום 23/3/49 עד ליום 6/4/49 שבו נפטר.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי תינוק של צוברי מרים ודוד נפטר ביום 7/4/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן 14 יום. כן צוין כי משפחתו התגוררה בשכונת מכבי החדשה לוחמי הגטו 4.

סיבת המוות: חוסר בשלות וחולשה כללית.

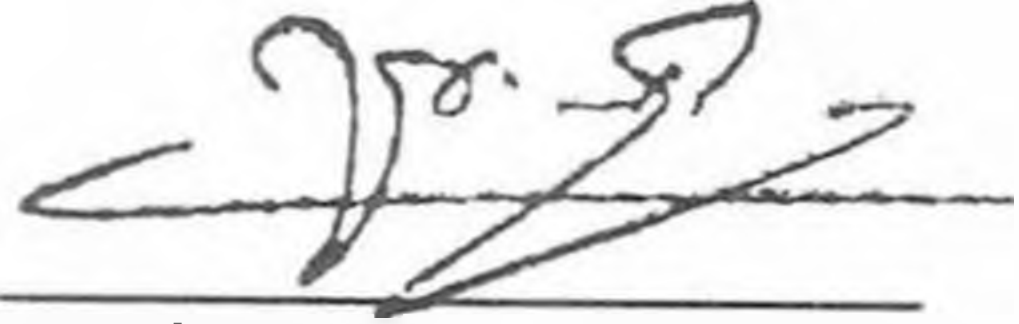
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של דוד ומרים צוברי נפטר מחוסר בשלות וחולשה כללית ביום 6/4/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו כבן 12 יום.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה מסתמכת על יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב לגבי מועד פטירתו של בנם של דוד ומרים צוברי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב דוד צוברי 0896086.
מספר ת.ז. של האם מרים צוברי 0896087.

הנדון: שני תינוקות (ללא שם פרטי)
בני יחיא ושושנה שמעה טוילי (יהושוע)
תיק מספר 163/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה טוילי, אמם של התינוקות, עלתה המשפחה מתימן בשנת 1949. תחילה שוכנה המשפחה בעין שמר ולאחר מכן עברה להתגורר במושב מסילת ציון שבשער הגיא.

בשנת 1950 ילדה האם בן בהדסה ירושלים. לאחר הלידה נלקח הילד ממנה ונאמר לה כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

זמן מה לאחר מכן עברה המשפחה למעברת נס ציונה. בשנת 1952 ילדה האם בן נוסף בבית היולדות ברחובות. מיד לאחר הלידה נלקח הילד וכעבור שלושה ימים נאמר לאם כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה לגבי הבן הראשון:

1. בידי הוועדה העתק טופס מפקד יומי של בית החולים הדסה על שם רוטשילד ירושלים, ממנו עולה כי האם שושנה טוילי אושפזה ביום 10/7/51 במחלקת יולדות ובאותו היום ילדה בן. בתחתית הדף ברשימת הנפטרים נרשם "בן של שושנה טוילי".

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו בן של שושנה ויחיה טויל ממסילת ציון פרוזדור ירושלים נפטר בזמן הלידה ביום 10/7/51 בבית החולים הדסה ירושלים.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה בן של שושנה ויחיא טוילי ממסילת ציון בפרוזדור ירושלים נפטר ביום ו' בתמוז תשי"ב 10/7/51 בבית החולים הדסה ירושלים.

סיבת המוות: נפטר בזמן הלידה.

מסקנות הוועדה לגבי הבן הראשון:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יחיא ושושנה טוילי (יהושוע) נפטר בלידתו ביום 10/7/51 בבית החולים הדסה ירושלים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

ממצא החקירה לגבי הבן השני:

1. בידי הוועדה רישום כניסה למחלקת יולדות של בית החולים קפלן ברחובות, לפיו שמעה יהושוע מנס ציונה התקבלה לאשפוז ביום 11/7/52 ובו ביום ילדה בן. האם שוחררה מבית החולים ביום 14/7/52.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ממנו עולה כי "בן יחיא טוילי" ממעברת נס ציונה נפטר ביום כ' בתמוז, 13/7/52, בבית היולדות ברחובות בהיותו בן יומיים.

בפנקס הפטירות צוין כי סיבת המוות הינה דימום במוח.

מסקנות הוועדה לגבי הבן שני:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יחיא ושושנה טוילי (יהושוע) נפטר ביום 13/7/52 בבית היולדות ברחובות כיומיים לאחר לידתו כתוצאה מדימום במוח.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

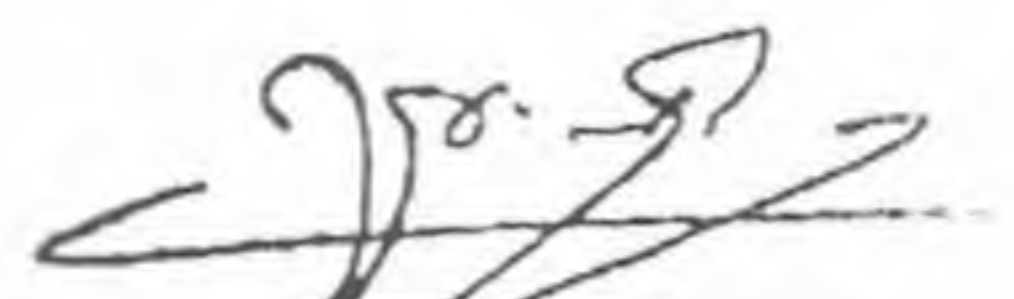
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקות.
מספר ת.ז. של האב יחיא 5-04147840.
מספר ת.ז. של האם שושנה 3-04147841.

הנדון: הרצל (רחמים שמעון) בן אברהם יצחק ושרה זדה
תיק מספר 164/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסר מר אברהם יצחק זדה, אבי התינוק, נולד בנו בבית היולדות בחדרה במהלך השנים 1953-1954 למשפחה של עולי אירן. המשפחה שוכנה בבית העולים פרדס חנה.

האב ציין כי "הלידה היתה רגילה ומשקלו היה סביר". כן נערכה לו ברית מילה וזמן מה לאחר מכן נעלם. לדברי האב הוא אף זוכר מי לקח את בנו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

האב מסר כי מספר תעודת הזהות שלו הינה 7596281.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

האב מסר במכתבו כתובת ומספר טלפון אך לא ניתן היה ליצור עמו קשר. בדיעבד, התברר כי הוא נפטר זמן מה לאחר פנייתו לוועדה. במכתבו אין כל התייחסות לאשתו, שכן היא נפטרה בטרם הוגשה התלונה לוועדה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו "רחמים שמעון בן אברהם יצחק זאדה" נושא תעודת זהות מספר ה-180212 ממעברת פרדס חנה מעברה א' 45, נולד ביום כ"ג באדר תשי"ג 10/3/53.

כן צוין כי מספר תעודת הזהות של ראש המשפחה הינה ז' 596281.

2. הוועדה איתרה ספח מהודעת לידה מקורית שהוצאה בבית היולדות של קופת חולים בחדרה (שפעל במקביל לבית היולדות ברנדייס), לפיו יצחק זאדה רחמים שמעון בן אברהם ושרה נושא תעודת זהות מספר 180212, נולד ביום 10/3/53 בשעה 10:20 בחדרה. משפחתו התגוררה בפרדס חנה מעברה א' 36.

3. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי רחמים שמעון בן יצחק-זאדה יצחק ושרה, נולד ביום 10/3/53 בבית היולדות בחדרה. כן צוין כי משפחתו מתגוררת בפרדס חנה מעברה א'.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "יצחק זדה אברהם רחמים שמעון" נושא תעודת זהות מספר 180212 מפרדס חנה מעברה א' 45, נולד ביום 10/3/53 ונפטר ביום 14/11/53 בחיפה.

סיבת המוות: זיהום.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "יצחק זדה שמעון" מחיפה, נפטר בהיותו בן תשעה חודשים והובא לקבורה ביום 14/11/53.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הרצל (רחמים שמעון) בן אברהם יצחק ושרה זדה, נפטר כתוצאה מזיהום ביום 14/11/53 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שמונה חודשים.

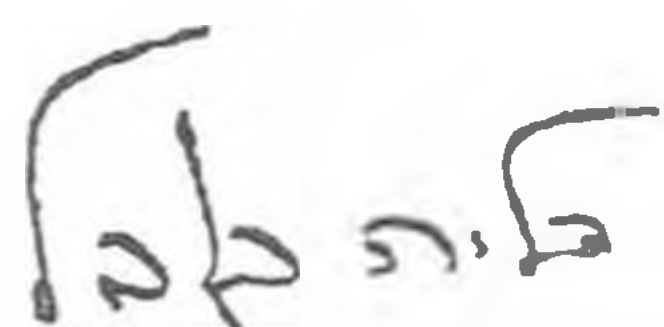
הרצל הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד.

על אף שאבי התינוק ציין במכתבו כי שם בנו היה הרצל, הרי שמתייעוד מלא בתיק האישי של משרד הפנים - המוצלב עם מספר תעודת הזהות כפי שמופיע ברישום לידתו המקורי של הבן - אין ספק כי לתינוק קראו עם לידתו רחמים שמעון. מכאן שלתינוק הרצל ניתנו עם לידתו שמות נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של הרצל (רחמים שמעון) זדה 180212.

הנדון: יוסף בן יעקב וזהרה כהן
תיק מספר 165/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שולה עסיס, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתוניס בשנת 1951 יחד עם יוסף בן השנה ושוכנה במחנה העולים שער העליה.

יום לאחר העלייה באו אחיות ולקחו את יוסף לבית החולים רמב"ם חיפה כשהוא מלווה באמו. זמן קצר לאחר כניסתו לבית החולים נאמר לאם כי יוסף נפטר. למרות תחינותיה של האם לא אופשר לה לזהות את גופתו של יוסף ואף בקשתה כי יותר למשפחה לקבור את יוסף לא נענתה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

המשפחה קיבלה, לבקשתה, מסמך ממשרד הפנים ביום 23/11/95 לפיו יוסף חדל להיות תושב המדינה החל מיום 00/11/62.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה כרטיס חולה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "כהן יוסף" בן עשרה חודשים משער העלייה אושפז לשני פרקי זמן נפרדים בבית החולים. תקופה ראשונה מה-22/9/51 עד ליום 21/10/51 ופעם נוספת בין התאריכים 24/11/51 עד ליום 26/11/51 בו נפטר.

כן צוין מספר גיליון 11627.

2. בידי הוועדה גיליון מחלה מספר 11627/51 של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי כהן יוסף התקבל לאשפוז בבית החולים ביום 24/11/51 באבחנה של דלקת ריאות ובמצב "קשה ביותר" למרות הטיפול האינטנסיבי שקיבל הידרדר מצבו של יוסף והוא נפטר ביום 26/11/51, בהיותו בן שנה.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "כהן יוסף יעקב" מבת גלים נפטר ביום 26/11/51 בבית החולים חיפה, בהיותו בן שנה.

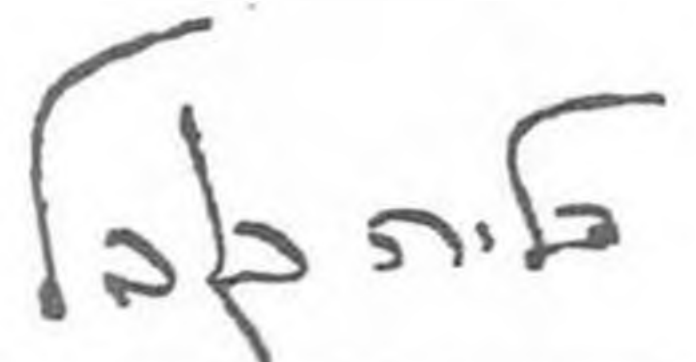
סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה פנקס נתיחה שלאחר המוות של המכון הפתולוגי רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי גופתו של כהן יוסף בן שבעה חודשים נותחה ביום ה"27/11".

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא חיפה, ממנו עולה כי כהן יוסף נקבר ביום 29/11/51 בהיותו בן שנה בבית העלמין מחנה דוד - חוף הכרמל בחלקת הילדים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן יעקב וזהרה כהן נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 26/11/51 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שנה. יוסף הובא לקבורה ביום 29/11/51 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת הילדים. התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה. הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוסף כהן 07419565/2.

הנדון: תאומים - 1) בן ללא שם פרטי - 2) בת בשם אילנה
בני אברהם ורומיה צוברי
תיק מספר 167/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל שויגר, אחות התאומים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1936. המשפחה התגוררה בחולון.

במהלך השנים 1949-1950 ילדה האם תאומים בן ובת בבית החולים אסותא. לאחר הלידה לא ניתן לאם להיניק את בנה. האב ראה את בנו מבעד חלון במשך יומיים. ביום השלישי כשדרשה האם לראות את בנה, נאמר לבעלה שבא לבקר, כי בנם נפטר. כן נאמר להורים כי התינוק הובא לקבורה בחלקה עם אנשים מבוגרים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של התינוק.

לאחר הלידה ניתן לאם להיניק את בתה. לאחר ההודעה על פטירת בנה שוחררה האם לביתה יחד עם אילנה. שבועיים לאחר מכן חשה אילנה ברע ורופא הפנה אותה לבית החולים הדסה תל אביב לאשפוז.

כעבור שלושה ימים, מצבה של אילנה השתפר, אך יומיים נוספים לאחר מכן משהגיעה דודתה של אילנה לבית החולים כדי לקחתה הביתה, נאמר לה כי אילנה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של אילנה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי התינוק:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "ילד" של "אברהם בן יעקב סוברי-דחש" ואשתו רומיה מחולון שכונת עם, נולד ביום כ' באדר תש"ט 8/3/49 בבית החולים הירקון תל אביב.

כן צוין סמוך לשמה של האם מספר ת.ז. 537773.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "תינוק של דחש-צוברי רומיה ואברהם" מחולון, נפטר ביום 8/3/49 בבית החולים ירקון תל אביב, בהיותו "בן כמה שבועות".

סיבת המוות: לידת פג ודימום פנימי.

מסקנות הוועדה - לגבי התינוק:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן של אברהם ורומיה צוברי נפטר כפג בלידתו ביום 8/3/49 בבית החולים הירקון תל אביב, בהיותו בן כמה שעות.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

אין ספק בזיהויו של התינוק.

רישום גילו בפנקס הפטירות של משרד הבריאות מקורו כנראה בפליטת קולמוס במקום 'כמה שעות' נרשם 'כמה שבועות'.

ממצאי החקירה - לגבי אילנה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "אילנה" בת של "אברהם צוברי - דחש" ואשתו רומיה מחולון שכונת עם, נולדה ביום 8/3/49 בבית החולים הירקון בתל אביב.

כן צוין סמוך לשמה של האם ת.ז. מספר 537773.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו אילנה צוברי מחולון אושפזה ביום 22/3/49 ובו ביום נפטרה, בהיותה בת 16 יום.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "דחש צוברי אילנה בת אברהם" מ"חולון שכונת העם בית אברהם דחש", נפטרה ביום 22/3/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת "16 ח'".

סיבת המוות: חולשה כללית.

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו צוברי אילנה בת אברהם מחולון מ"שכונת עם בית אברהם דחש", נפטרה כתוצאה מחולשה כללית, בהיותה בת 16 יום והובאה לקבורה ביום 25/3/49 בבית העלמין נחלת יצחק.

5. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו אילנה בת אברהם צוברי מחולון נפטרה בבית החולים הדסה בהיותה בת 16 יום והובאה לקבורה בבית העלמין נחלת יצחק ביום כ"ד באדר תש"ט בחלקת ילדים א', שורה 10, קבר מספר 23.

מסקנות הועדה - לגבי אילנה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אילנה בת אברהם ורומיה צוברי, נפטרה מחולשה כללית ביום 22/3/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת 16 יום.

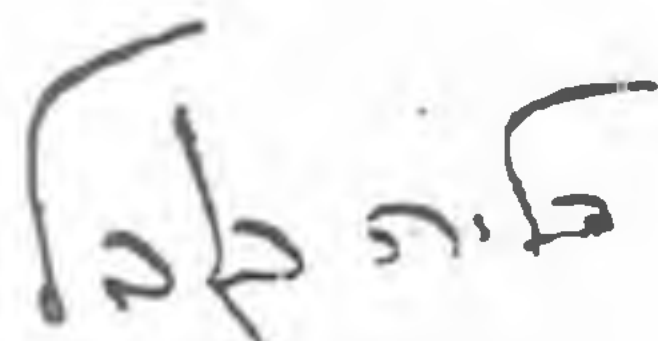
אילנה הובאה לקבורה ביום כ"ד באדר תש"ט 25/3/49 בבית העלמין נחלת יצחק שבתל אביב בחלקת ילדים א', שורה 10, קבר מספר 23.

הוועדה מסתמכת על יומן קבלת החולים של בית החולים הדסה תל אביב כקובע לגבי גילה של אילנה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של אילנה צוברי 007232655.
מספר ת.ז. של האב אברהם צוברי 005377726.
מספר ת.ז. של האם רומיה צוברי 005377734.

דליה בת יוסף ואסתר קריתי (קרטי)
תיק מספר 168/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אסתר קריתי, אמה של התינוקת, נולדה דליה ביום 30/6/54. המשפחה התגוררה בכפר העבודה פוריה.

בהיותה בת מספר חודשים סבלה דליה משילשולים והועברה על ידי אמה לבית החולים שוייצר בטבריה, שם שהתה עם הילדה עד הערב. למחרת בבוקר כשחזרה לבית החולים נמסר לה שדליה נפטרה והובאה לקבורה. האם סולקה מהמקום.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של דליה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון מספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 145176), לפיו התינוקת דליה בת יוסף ואסתר קריתי מכפר העבודה פוריה, נולדה ביום 30/6/54 בפוריה.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות טבריה, לפיו התינוקת דליה בת אסתר ויוסף קריתי מפוריה, נולדה ביום 30/6/54 בפוריה.

3. הוועדה איתרה גליון חולה מבית החולים הממשלתי בטבריה, לפיו התינוקת דליה בת יוסף קריתי מפוריה שיכון מס' 27, אושפזה ביום 30/9/54, בהיותה בת שלושה חודשים. לאחר שישה ימי מחלה ללא טיפול ובמצב כללי "רע ביותר" נפטרה.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, ממנו עולה כי התינוקת דליה בת יוסף קריתי מפוריה מס' תעודת זהות 5145176, נפטרה ביום 30/9/54 בבית החולים בית דוד בטבריה, בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דליה בת יוסף ואסתר קריתי (קריתי) נפטרה ביום 30/9/54 בבית החולים בית דוד בטבריה, בהיותה בת שלושה חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

הטענה שהועלתה על ידי המשפחה לגבי אימוצה של דליה נבדקה ביסודיות והוכחה כחסרת בסיס לאור כל המידע שעולה מן המסמכים הנ"ל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דליה 05145176-3.

הנדון: תאומים - צדקה ושאלתיאל בני זכריה (יחיא) ושרה שובל
תיק מספר 169/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' חנה סופר, אחות התאומים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1948 ושוכנה תחילה בעתלית ולאחר מכן עברה להתגורר באבן יהודה.

באמצע קיץ 1952, ילדה האם תאומים באבן יהודה שנקראו צדקה ושאלתיאל. בהיותם בני חצי שנה חלו התאומים ונלקחו לבית החולים בפרדסיה. כעבור שבועיים קיבלה המשפחה מברק על פטירת שאלתיאל.

האם המשיכה להגיע לבית החולים לבקר את צדקה. באחד הימים בהגיעה נמסר לה כי צדקה נפטרה.

ההורים לא ראו גופות או חלקות קבר של התאומים.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי צדקה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים ובו רישום המתייחס לתעודת זהות מספר 064029, לפיו "צדקה בת יחיא וסעידה שובל" נולדה ביום 24/5/51. משפחתה התגוררה באבן יהודה שיכון עין יעקב.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו צדקה בת זכריה ושרה שובל אושפזה ביום "9/4" בהיותה בת תשעה חודשים ונפטרה ביום "17/4" בשעה 5:45.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים הדסה תל אביב המתייחסת לצדקה בת זכריה שובל מאבן יהודה שיכון עין יעקב, ת.ז. 064029 אשר אושפזה מיום 9/4/52 עד ליום 17/4/52 05:45, מועד בו נפטרה.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו צדקה שובל מאבן יהודה שיכון עין יעקב ילידת 10/6/51, נפטרה ביום 17/4/52 בבית החולים הדסה תל אביב.

סיבת המוות: אטרופיה ותת תזונה.

5. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו צדקה שובל מאבן יהודה שיכון עין יעקב ילידת פברואר 1951, נפטרה כתוצאה מאטרופיה ותת תזונה והובאה לקבורה בתל אביב ביום 18/4/52.

6. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב, לפיו צדקה בת זכריה שובל נפטרה בהיותה בת עשרה חודשים והובאה לקבורה ביום כ"ג בניסן תשי"ב 18/4/52 בבית העלמין קריית שאול בגוש 4, אזור 3, חלקה ג' 1, שורה 6, קבר מספר 12.

מסקנות הוועדה - לגבי צדקה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צדקה בת זכריה (יחיא) ושרה שובל, נפטרה מאטרופיה ותת תזונה ביום 17/4/52 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה כבת עשרה חודשים.

צדקה הובאה לקבורה ביום 18/4/52 בבית העלמין קריית שאול בגוש 4, אזור 3, חלקה ג' 1, שורה 6, קבר מספר 12.

הוועדה מסתמכת על דף מרשם תושבים לגבי קביעת מועד לידתה של צדקה.

ממצאי החקירה - לגבי שאלתיאל:

1. הוועדה איתרה דף מספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו "שאלתיאל בן יחיא וסעידה שובל" נולד כאחותו התאומה ביום 24/5/51 בעין יעקב. כן צוין רישום מספר ה' 064028.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי שאלתיאל בן זכריה ושרה שובל אושפז ביום "20/4" בהיותו בן 11 חודשים ונפטר ביום "14/5" בשעה 3:30.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים הדסה תל אביב ובו רישום המתייחס למספר ה' 064028, ממנה עולה כי שאלתיאל בן זכריה שובל מאבן יהודה שיכון עין יעקב אושפז ביום 20/4/52 ונפטר ביום 14/5/52 בשעה 3:30, בהיותו בן 11 חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו שאלתיאל שובל מאבן יהודה שיכון עין יעקב נפטר ביום 14/5/52 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן 11 חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו קריית שאול ממנו עולה כי שאלתיאל שובל נפטר בהיותו בן 11 חודשים והובא לקבורה ביום כ"ג באייר תשי"ב, 18/5/52, בחלקה ג' 1, גוש 4, אזור 3, שורה 7, קבר מספר 10.

מסקנות הוועדה - לגבי שאלתיאל:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שאלתיאל בן זכריה (יחיא) שובל נפטר ביום 14/5/52 בבית החולים "הדסה" תל אביב, בהיותו בן 11 חודשים.

שאלתיאל הובא לקבורה ביום 18/5/52 בבית העלמין קריית שאול בחלקה ג' 1, גוש 4, אזור 3, שורה 7, קבר מספר 10.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של צדקה שובל ה' 05064029-1.
מספר ת.ז. של שאלתיאל שובל 050640283.

הנדון: סימה בת חיים וסאפי גולדשטיין
תיק מספר 170/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מלכה שכשוביץ, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מאיטליה בשנת 1948 יחד עם סימה ושוכנה בגבעת עלייה.

בהיותה כבת ארבעה חודשים חלתה סימה והוריה לקחו אותה לבית חולים ביפו. אמה באה לבקרה ובאחד הימים בהגיעה נאמר לה כי בקרוב תשוחרר סימה. כשהגיעה לשחררה נאמר לה כי סימה נפטרה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בשנת 1996 קיבלה המשפחה לבקשתה מסמך ממושרד הפנים לפיו סימה חדלה להיות תושבת המדינה ביולי 1963.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו סימה גולדשטיין מיפו התקבלה לאשפוז ביום 5/1/49, בהיותה בת שבעה וחצי חודשים, ונפטרה ביום 6/1/49.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי סימה גולדשטיין נפטרה ביום 6/1/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת שבעה וחצי חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין נחלת יצחק, לפיו "סימא בת חיים גולדשטיין" הובאה לקבורה ביום ו' בטבת תש"ט אזור א' / י"ב, שורה 8, קבר מספר 12.

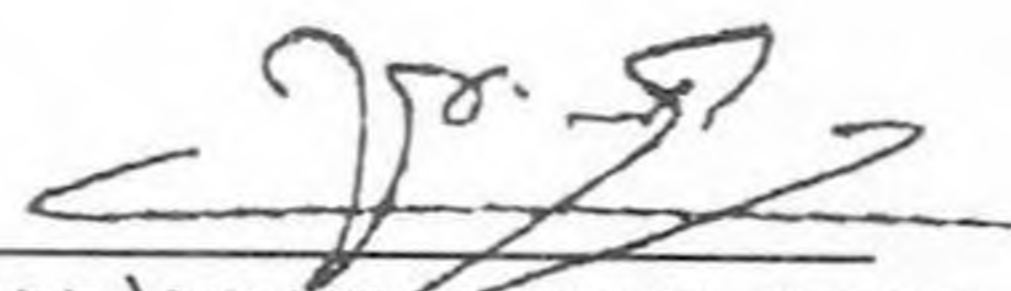
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סימה בת חיים וסאפי גולדשטיין נפטרה ביום 6/1/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת שבעה וחצי חודשים.

סימה הובאה לקבורה ביום 7/1/49 בבית העלמין נחלת יצחק באזור א' / י"ב, שורה 8, קבר מספר 12.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז של סימה גולדשטיין 2-0455867.

הנדון: שדרה בת סלם (שלום) ושולמית (סלמה) שיחי (עווד)
תיק מספר 171/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' ציונה אפרתי (בשארי), אחות הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שדרה בהיותה בת ארבע שנים ועם אח נוסף. המשפחה שוכנה בראש העין.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה, סבלה שדרה מפצעים בפה ואחות שבאה לאוהל המשפחה לקחה את שדרה לבית החולים למרות התנגדות הוריה. מאז לא ידוע דבר על גורלה של שדרה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

כן ציינה גב' ציונה אפרתי כי שם אביה היה שלום סלם עווד שיחי, שם אמה שולמית.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53396, ממנה עולה כי סלם עואד יחיא ואשתו סלמה, עלו ארצה ביום 25/9/49 יחד עם שדרה בת "4" ואחיה ושוכנו במחנה העולים ראש העין.
 2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, לפיו סלם עואד יחיא נושא כרטיס מספר 718 ותעודת עולה מספר 53396, נכנס למחנה יחד עם שדרה בת "4".
 3. בידי הוועדה יומן קבלת חולים של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי רישומה לבית החולים נעשה תחת השם "חוה שוחן שדרה" מראש העין אשר אושפזה ביום 5/10/49 עד ליום 7/10/49 בו נפטרה.
- סיבת המוות: דלקת מעיים ודלקת ריאות.
4. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "חוה שדרה הוד" אושפזה ביום 5/10/49 ונפטרה ביום 7/10/49.
 5. בידי הוועדה דו"ח דיווח על מוות שמולא על ידי רופא בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "שדרה הוד, חוה" מבית העולים ראש העין נפטרה ביום 7/10/49.
- סיבת המוות: דלקת ריאות, דלקת אוזניים ודלקת מעיים.
6. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "שדרה הוד חוה" נפטרה ביום א' ט"ז בתשרי תש"י 9/10/49 בבית החולים תל השומר בהיותה בת ארבעה חודשים.
 7. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין, לפיו "שדרה יהוד חוה" נפטרה ביום 9/10/49 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת שישה חודשים.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "שדרה הוד חוה" ממחנה העולים ראש העין נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות, בהיותה בת ארבעה חודשים.

9. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי "שדרה הוד חוה" (ילדה) ממחנה ראש העין ממוצא תימני הובאה לקבורה ביום א' ט"ז בתשרי תש"י 9/10/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות שורה א', קבר מספר 21.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שדרה בת סלם (שלום) ושולמית (סלמה) שיחי (עוואד) נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ומעיים ביום 7/10/49 בבית החולים תל השומר בהיותה בת ארבע שנים, וזאת כ-12 יום לאחר עלייתה ארצה.

שדרה הובאה לקבורה ביום 9/10/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות שורה א', קבר 21.

סביר להניח כי השם "עוואד יחיא" המופיע בתעודת העולה שובש מעוואד להוד ומיחיא - לחוה ומכאן השתרש השיבוש "שדרה הוד חוה".

באשר לדרך רישום שמה של שדרה ביומן קבלת החולים של בית החולים תל השומר הרי שגם כאן שובש השם שיחי לשוחן.

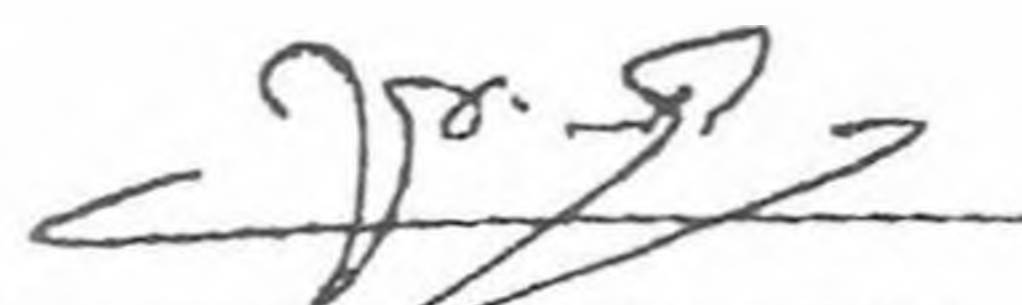
באשר לשיבוש בגילה של שדרה, הרי שהשיבוש בגיל הופיע רק לאחר ששוחררה גופתה של שדרה מבית החולים וניתן להניח כי מדובר בטעות סופר של פקידים שמילאו טפסים מבלי לראות את גופתה של שדרה וכך שובש גילה האמיתי של שדרה (ארבע שנים) לארבעה חודשים.

אין ספק ששדרה היתה בת ארבע שנים ולא בת ארבעה חודשים כפי שנרשם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שדרה 3014423.

הנדון: יפה בת מיכאל עזאט רחמני
תיק מספר 172/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מנשה רחמני, אחיה של התינוקת, נולדה יפה סמוך לפני עליית המשפחה לארץ מפרס בשנת 1952. המשפחה עברה להתגורר במעברת הר טוב.

בהיותה כבת 5-6 שנים חלתה יפה ונשלחה לבית חולים בירושלים. קרוב משפחה שבא לבקר את יפה בבית החולים תאר אותה כילדה בריאה עליזה וחייכנית עם בעיה רפואית קלה.

שלושה ימים לאחר ביקורו נאמר להורים שיפה נפטרה. המשפחה לא ראתה את גופתה ולא ידוע להם היכן חלקת הקבר.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של יפה.

בשנת 1964 נרשמה יפה במסמכים השונים של משרד הפנים כמי שחדלה להיות תושבת הארץ.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

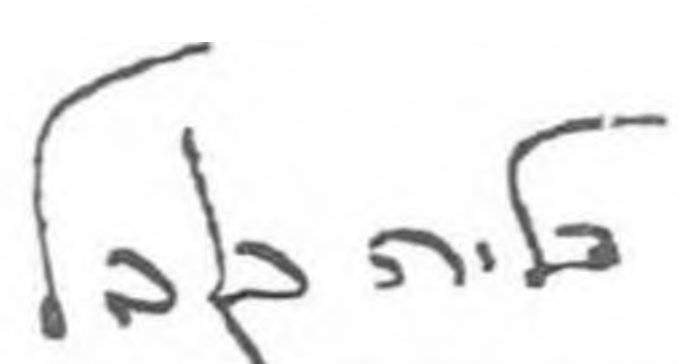
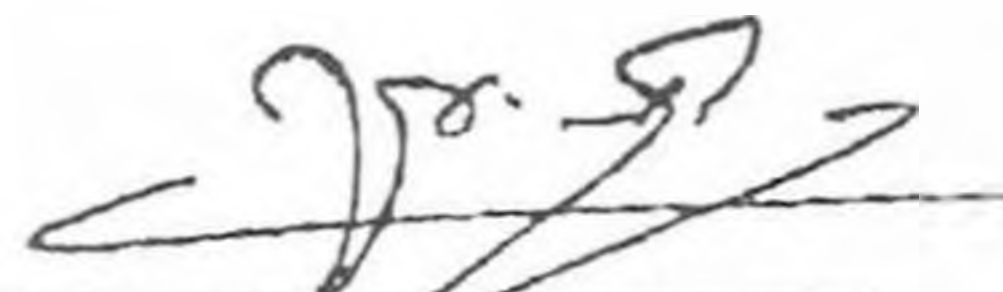
1. הוועדה איתרה גיליון מספר קבלת חולים של בית התינוקות ויצ"ו ירושלים, לפיו התינוקת יפה רחמני מהר טוב נשלחה על ידי משרד הסעד למוסד ויצ"ו בשל מצבה הירוד. כן מצוין כי יפה נולדה בתאריך 11/51 ואושפזה בבית התינוקות של ויצ"ו ביום 16/4/53. תאריך עזיבתה את ויצ"ו, הינו 9/2/54 שהוא יום פטירתה. שכן גם לאחר אשפוזיה בבית החולים עדיין היתה יפה רשומה במסגרת הילדים המטופלים בויצ"ו.
2. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי מבית החולים שערי צדק (מס' 74388), לפיו התינוקת יפה רחמני מבית התינוקות ויצ"ו אושפזה ביום 6/2/54 בהיותה בת 18 חודשים. כן צוין כי היא נפטרה מרעלת ביום 9/2/54 בהיותה בת 18 חודשים בשעה 11:50 בלילה.
3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו התינוקת יפה רחמני מבית התינוקות ויצ"ו נפטרה ביום 9/2/54 בבית החולים שערי צדק בירושלים, בהיותה בת 18 חודשים.
4. בידי הוועדה מכתב מהנהלת בית החולים שערי צדק מיום 12/2/54 שנשלח לחברה קדישא "הקהילה ירושלם", ובו בקשה להביא לקבורה את התינוקת יפה רחמני בת 18 חודשים, "כיוון שההורים לא באו 3 ימים".
5. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלם", ממנה עולה כי התינוקת יפה רחמני נפטרה ביום ו' באדר א' תשי"ד בבית החולים שערי צדק, בהיותה בת 18 חודשים. היא נקברה ביום ט' באדר א' תשי"ד, 12/2/54, בהר המנוחות בגוש או חלקה ג', שורה ב', קבר מספר 6.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות, כי יפה בת מיכאל ועזאט רחמני נפטרה
מרעלת ביום 9/2/54 בבית החולים שערי צדק, בהיותה בת 18 חודשים,
והובאה לקבורה ביום 12/2/54.

האיחור בקבורה מוסבר במכתב של הנהלת בית החולים, לפיו ההורים לא
הופיעו לקבור את בתם במשך שלושה ימים לאחר פטירתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יפה 3-7553445.

הנדון: חיים בן סעיד וסעדה ג'מיל
תיק מספר 173/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום ג'מיל, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין ב'.

בשל החורף הקשה הועבר חיים שהיה בן שנה וחצי לבית התינוקות שבמחנה. במשך שבוע וחצי ביקרה אותו אמו בלווי אחיו מר שלום ג'מיל. הם לא הורשו להיכנס וראו את חיים רק דרך חלון בית התינוקות. על פי מראהו נראה להם בריא.

באחד הימים נמסר להם שחיים חש ברע, עלה לו החום והוא נשלח לבית החולים פרדס כץ. ההורים נשלחו לפקיד המחנה שמסר להם שבנם נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין (מס' כרטיס 1659), לפיו סעיד גיאת וסעדה ג'מיל וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 2/11/49. כן צוין כי חיים היה בן שנה בעת עלייתו לארץ, ונפטר ביום 26/2/50.
2. הועדה איתרה גיליון חולה מקורי של בית החולים בני ברק, לפיו חיים בן סעיד מראש העין ב', אושפז ביום 23/2/50 בהיותו בן שנה ורבע ונפטר ביום 25/2/50 בשעה 16:00, כתוצאה משיתוק ילדים.
3. הועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי חיים בן סעיד מראש העין ב' נפטר ביום 25/2/50 בבית החולים הממשלתי בני ברק, בהיותו בן חודש.
סיבת המוות: שיתוק ילדים.
4. הועדה איתרה רשימת תמותה של מחנה ראש העין, מס' כרטיס 1659, ממנו עולה כי התינוק חיים בן סעיד גיאת וסעדה ג'מיל נפטר ביום 25/2/50, בהיותו בן שנה.
5. הועדה איתרה כרטיס הפניה לקבורה ממחנה העולים ראש העין ב' מיום 26/2/50 (מס' כרטיס 1659) עבור חברה קדישא, ובו כלולה בקשה להסדיר את קבורתו של חיים בן סעיד בן השנה.
6. הועדה איתרה רישומי קבורה של חברה קדישא פתח תקווה עבור הנהלת בית העולים ראש העין מן החודשים ינואר פברואר 1950, ובו מופיע שמו של התינוק חיים בן סעיד כמי שנפטר בהיותו בן שנה.
7. הועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי התינוק חיים בן סעיד ממחנה ראש העין, נפטר בהיותו בן שנה, ונקבר ביום ט' באדר תש"י, 26/2/50, בחלקת ילדים ב', שורה י"ד, קבר מס' 11.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק חיים בן סעיד וסעדה ג'מיל, נפטר ביום 25/2/50 בבית החולים הממשלתי בבני ברק, כשלושה חודשים לאחר עליית המשפחה לארץ.

חיים הובא לקבורה ביום 26/2/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה י"ד, קבר מס' 11.

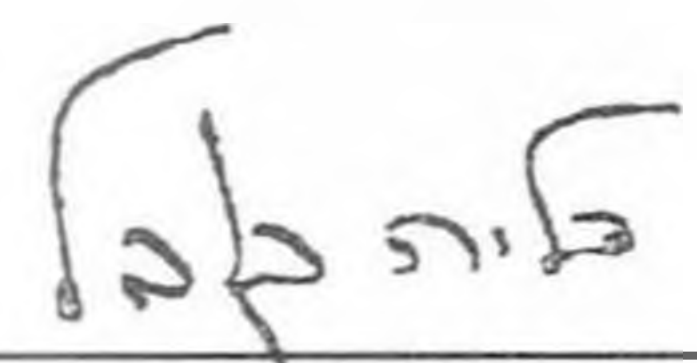
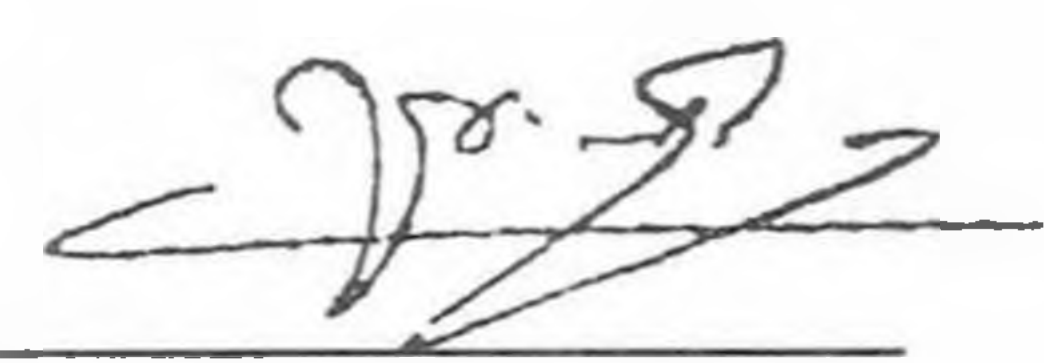
ראוי לציין שעדכון הפרטים ביומן הכניסה למחנה נעשה בדיעבד ומכאן ההבדל בן יום אחד ברישום תאריך הפטירה.

לענין גילו של חיים רואה הוועדה כאסמכתא את הרישום בגיליון החולה המקורי של בית החולים.

שמו של התינוק כפי שנרשם במספר מסמכים מופיע תוך השמטת שם המשפחה. על אף זאת הזיהוי הוא ודאי, וזאת בהצלבה עם מס' הכרטיס 1659 הזהה למספר המופיע ביומן הכניסה למחנה.

כידוע בית החולים פרדס כץ (בני ברק) טיפל במחלת שיתוק ילדים שהינה מחלה מידבקת וזו כנראה הסיבה שההורים לא הורשו להכנס לבית החולים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חיים 041462045.

הנדון: שמחה בת אהרון יצחק ומרים עווד
תיק מספר 174/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מזל לוי, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שמחה בת תשעה חודשים ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר כניסת המשפחה למחנה הועברה שמחה לבית התינוקות והאם באה להיניקה שם מדי יום במשך שבועיים שלושה.

באחד הימים משבאה האם להיניק את שמחה נאמר לה כי נפטרה. האב ביקש לראות את גופת בתו ונשלח לחפשה בבית החולים שבמחנה א' ובפתח תקווה אך לשווא.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לדברי המשפחה, התקבל לימים צו גיוס על שמה של שמחה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ממנו עולה כי "אהרון יצחק ומרים עווד" נושאים תעודת עולה מספר 55262 ומספר כרטיס 1665 נכנסו למחנה ביום 2/11/49 יחד עם ילדיהם. כן צוין כי שמחה הייתה בת שנה עם כניסתה למחנה ובסמוך לשמה נרשם "נפטרה 29/12/49".

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ב', ממנו עולה כי "שמחה בת אהרון יצחק ומרים עווד" נושאת כרטיס מספר 1665, נפטרה ביום 26/12/49 בהיותה בת שנה.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ב' שנוהל על ידי הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "שמחה יצחק הרון" נושאת כרטיס מספר 1665 נפטרה ביום 26/12/49 "בבית החולים מחנה ב'", בהיותה בת שבעה חודשים.

4. הוועדה איתרה הפניה לקבורה ממחנה העולים ראש העין לחברה קדישא פתח תקווה ובה בקשה להסדיר את קבורתה של "שמחה יצחק הרון" ממחנה ב', מספר כרטיס 1665.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "הילדה שמחה יצחק הרון" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה במחנה העולים ראש העין, בהיותה בת שבעה חודשים והובאה לקבורה ביום ב' שחל ב-ו' בטבת תש"י 26/12/49 בחלקת ילדות ב', שורה ה', קבר מספר 2.

מסקנות הוועדה:

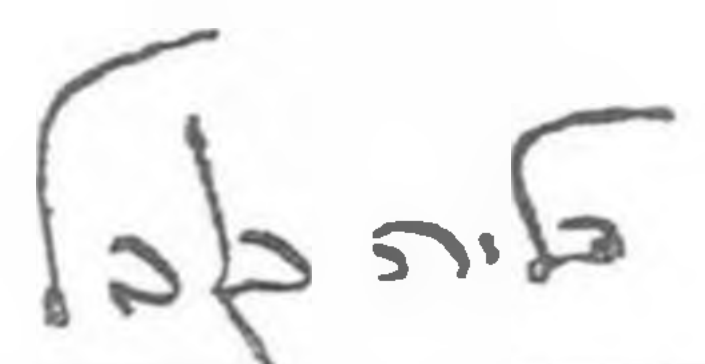
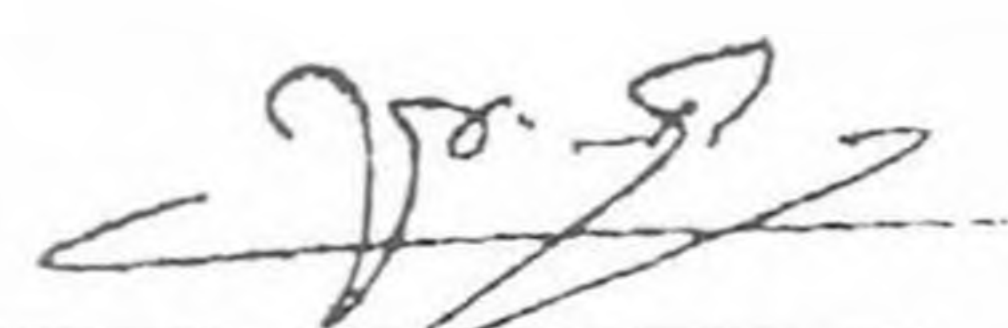
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמחה בת אהרון יצחק ומרים עווד נפטרה ביום 26/12/49 במחנה ראש העין ב', בהיותה כבת שנה, וזאת כחודשיים לאחר עליית המשפחה לארץ.

שמחה הובאה לקבורה ביום 26/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה ה', קבר מספר 2.

הרישום ביומן הכניסה של מחנה ראש העין לגבי מועד פטירתה הינו רישום מאוחר.

אין ספק בזיהויה של שמחה על אף שלא נרשם שם משפחתה במסמכים השונים, וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס 1665 ופרטים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמחה עווד 462271.

הנדון: 2 אחים - עזר (עזרא) ודניאל בני יוסף ובתיה (בנת) סעיד
תיק מספר 175/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' בתיה סעיד, אם התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה בכפר יונה.

עזר (עזרא) נולד ביום 19/2/52 בבית החולים בכפר סבא. בהיותו בן שנתיים חש ברע ונלקח לבית החולים בפרדסיה. האם ביקרה אותו בבית החולים וראתה שהוא חולה. בצאתה מהחדר אחות מסרה לה כי עזר (עזרא) נפטר. למחרת נמסר לאב כי עזר (עזרא) הובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של עזר (עזרא).

דניאל נולד ביום 16/11/53 בכפר יונה. בהיותו בן שבוע חש ברע ונבדק על ידי רופא שהפנה את דניאל לבית החולים פרדסיה. האב הלך לבקרו וכעבור חמישה ימים מיום אשפוזו נמסר לאב כי דניאל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של דניאל.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של דניאל.

ממצאי החקירה - לגבי עזר (עזרא):

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו עזר נולד ביום 19/2/52.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות לפיו "סעיד עזרא" מכפר יונה שיכון ב' נפטר ביום י' באב תשי"ג 22/7/53 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותו בן שנה וחצי מטוקסיקוזיס (רעלת).

מסקנות הוועדה - לגבי עזר (עזרא):

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עזר (עזרא) בן יוסף ובתיה (בנת) סעיד נפטר מטוקסיקוזיס (רעלת) ביום 22/7/53 בבית החולים לילדים בבית ליד, בהיותו בן שנה וחצי.

מקום קבורתו לא אותר.

ממצאי החקירה - לגבי דניאל:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו דניאל נולד ביום 16/11/53.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי דניאל בן יוסף סעיד מכפר יונה שיכון ב' נפטר ביום 26/11/53 בבית החולים בית ליד, בהיותו בן עשרה ימים.

מסקנות הוועדה - לגבי דניאל:

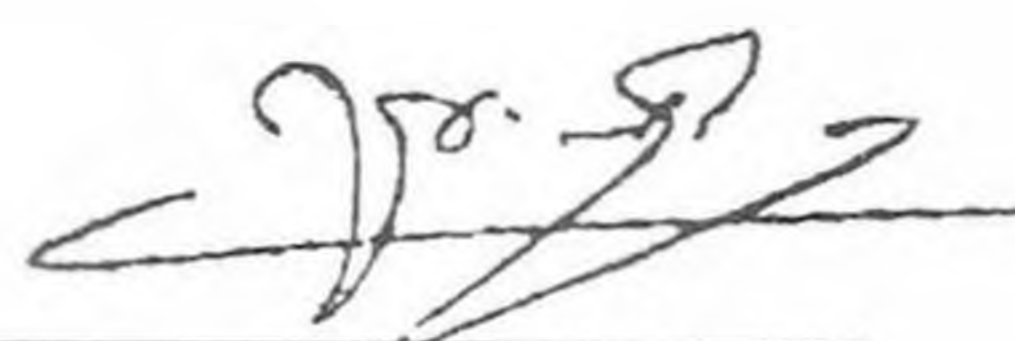
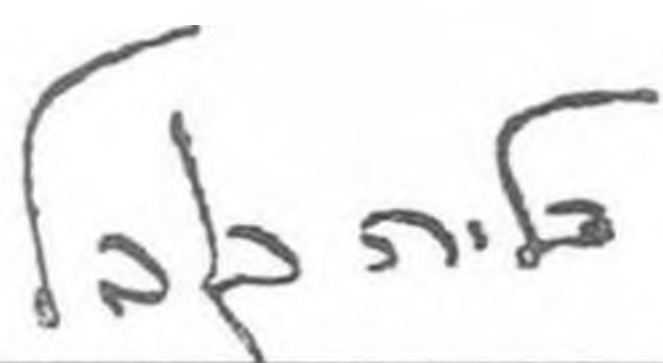
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דניאל בן יוסף ובתיה (בנת) סעיד נפטר ביום 26/11/53 בבית החולים בית ליד, בהיותו בן עשרה ימים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של עזר סעיד 051304582.
מספר ת.ז. של דניאל סעיד 051404916.

הנדון: רחל בת עוֹדֶ ושמס אחוואל
תיק מספר 176/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל בידיאני, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן באוקטובר 1949, יחד עם רחל שהיתה כבת חודש וחצי. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

עם הגיעם למחנה נלקחה רחל לבית התינוקות, האם באה להיניקה מדי פעם. יום שישי אחד עם הגיעה לבקר את בתה נאמר לה כי רחל חשה ברע והועברה לפרדס חנה. ביום ראשון נמסר למשפחה כי רחל נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים תל השומר מספר 7057, ממנו עולה כי "רחל בת עוֹדֶ חסן אשול" ממחנה העולים עין שמר ב' התקבלה לבית החולים ביום 29/11/49 ונפטרה בבית החולים ביום 2/12/49.

סיבת המוות דלקת: ריאות ודלקת מעיים.

2. הוועדה איתרה גיליון מחלה מספר 7057 של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "רחל בת עוֹדֶ חסן אשול" מבית העולים עין שמר ב' התקבלה לאשפוז במצב של התייכשות, בהיותה בת ארבעה חודשים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז פתח תקווה, ממנו עולה כי "בת עוֹדֶ חסן אשול רחל" ממחנה העולים עין שמר נפטרה ביום 2/12/49, בהיותה בת ארבעה חודשים.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות/קבורה של מחנה עין שמר א' לפיו, "רחל בת עוֹדֶ חסן ושמס אשול" בת חודשיים הגיעה למחנה ביום 19/10/49 ונפטרה בבית החולים תל ליטווינסקי (תל השומר) ביום 3/12/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת עוֹדֶ ושמס אחוואל נפטרה ביום 2/12/49 בבית החולים תל השומר כתוצאה מדלקת ריאות ומדלקת מעיים.

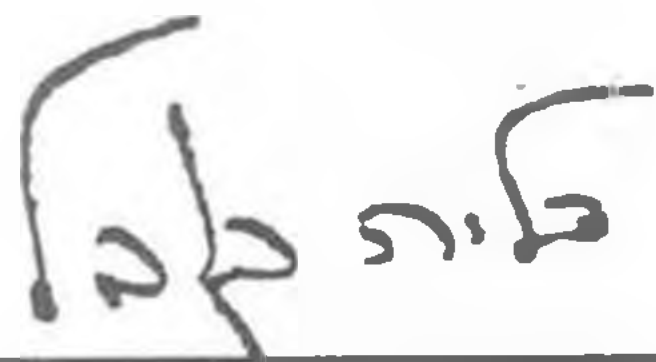
מקום קבורתה של רחל לא אותר.

אין ספק בזיהויה של רחל על אף השיבוש הקל בשם משפחתה.

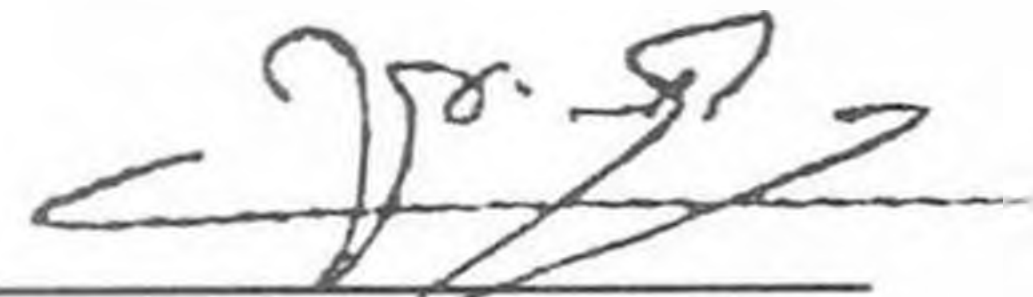
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רחל 1-4150387.

הנדון: ברכה בת יצחק ושושנה (רוזי) חיים
תיק מספר 177/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שושנה (רוזי) חיים, אמה של התינוקת, נולדה ברכה ביוני 1954 בבית החולים עין גדי בתל אביב. המשפחה התגוררה ברח' העליה בתל אביב.

לאחר הלידה נאמר לאם כי בתה נולדה במשקל נמוך. האם הוחתמה על מסמך המאשר את העברתה של ברכה לבית החולים בקריה. במשך מספר ימים שלחה האם בקבוקים המכילים חלב אם ולאחר עשרה ימים נמסר לה שברכה התקררה, נפטרה והובאה לקבורה.

המשפחה לא קיבלה כל מסמך המאשר זאת.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

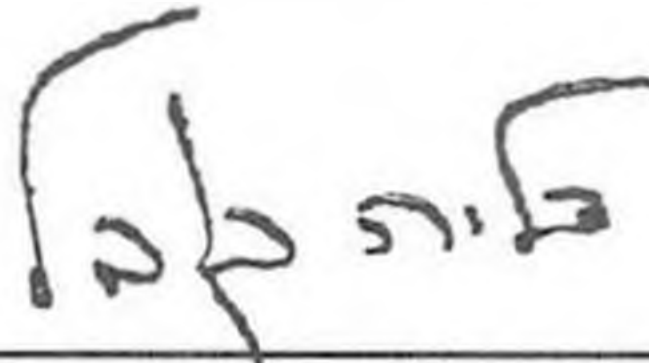
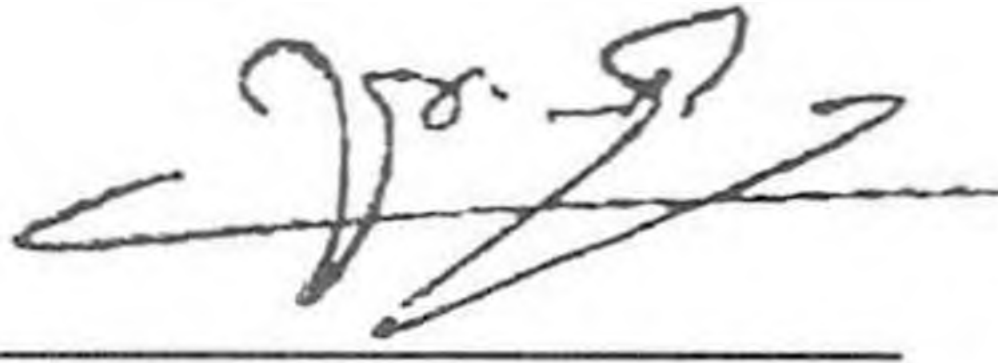
1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו התינוקת ברכה תקוה בת יצחק ורוזה חיים מתל אביב רח' עלייה פינת סלמה, נולדה ביום 6/7/54 בבית החולים עין גדי.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי התינוקת של יצחק חיים מדרך סלמה 93 תל אביב, נולדה ביום 6/7/54 ונפטרה ביום 10/7/54 במוסד אם וילד ויצ"ו תל אביב.
3. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו התינוקת, בתו של חיים יצחק מתל אביב דרך סלמה 93, נולדה ביום 6/7/54 ונקברה ביום 11/7/54.
4. הוועדה איתרה רישומי חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיהם התינוקת בתם של יצחק ושושנה חיים מדרך סלמה 93 בתל אביב נפטרה ביום ט' בתמוז תשי"ד, 10/7/54, ונקברה בבית העלמין קריית שאול.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי ברכה בת יצחק ושושנה (רוזי) חיים נפטרה ביום 10/7/54 במוסד אם וילד בתל אביב, בהיותה בת ארבעה ימים.

ברכה נקברה ביום 11/7/54 בבית העלמין קריית שאול, ובהיותה נפל לא צוין מקום הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ברכה 052590312.

הנדון: שמעון בן שמואל ורחל פרטוש
תיק מספר 178/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ציפורה קליין אחותו של שמעון, עלתה המשפחה ארצה מאלג'יר בשנת 1948 יחד עם שמעון בן השנתיים והתגוררה בפרדס חנה.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, סבל שמעון משילשולים ואמו לקחה אותו לרופא. שמעון קיבל זריקה ואושפז בבית החולים בפרדס חנה. כעבור יומיים, הלך האב לבקר את שמעון. בהגיעו נשאל כמה ילדים יש לו וענה שיש לו תשעה ילדים ואז נמסר לו כי בנו נפטר כתוצאה מהתייבשות.

כשביקש האב לקבורו, נאמר לו שרבנים של חברה קדישא כבר ידאגו להביאו לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו האב: שמואל פרטוש ומשפחתו עלו ארצה מאלג'יר ביום 28/12/48.

2. הוועדה איתרה רשימת קבורה של בית העלמין פרדס חנה, ממנה עולה כי שמעון בן שמואל פרטוש הובא לקבורה ביום ד' בסיון תש"ט, בחלקה ב' 5, קבר מספר 12.

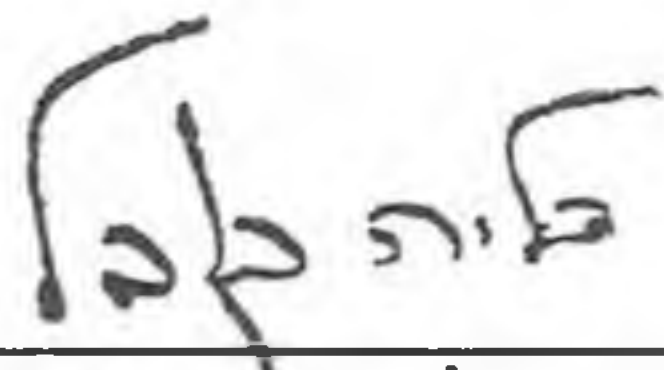
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן שמואל ורחל פרטוש, הובא לקבורה בבית העלמין בפרדס חנה ביום ד' בסיון תש"ט, 1/6/49, בחלקה ב' 5, קבר מספר 12.

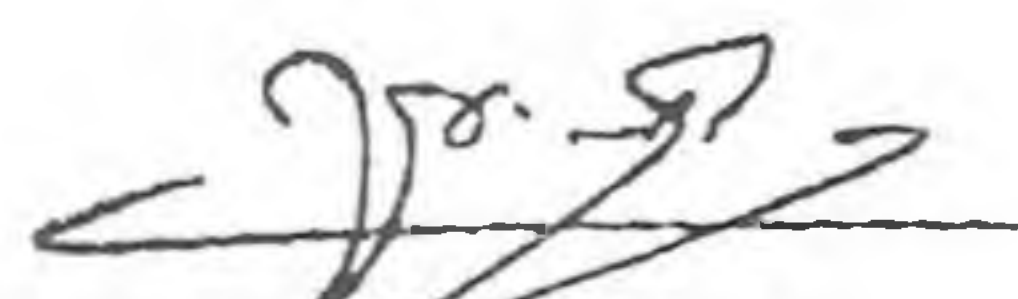
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום:

מספר ת.ז. של האב שמואל (ז"ל) 0107685321.

מספר ת.ז. של האם רחל (ז"ל) 010768547.

מספר ת.ז. שניתן בשעתו לשמעון - 10768638.

בירור העלה שמספר תעודת הזהות נמסר לאחר פטירתו של שמעון לאדם אחר.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סלימן ונדרה תוהמי
תיק מספר 179/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זוהר תוהמי, אחיו למחצה של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949. המשפחה שוכנה תחילה בפרדסיה.

חודש ימים לאחר העלייה, ילדה האם בן באוהל המשפחה ושלושה ימים לאחר הלידה הגיעה אחות מבית החולים לאוהל המשפחה ולקחה עמה את התינוק. האב נסע לבית החולים פרדסיה, אך מפאת קשיי השפה לא הובן. כעבור חודש ימים נאמר למשפחה כי בנם הובא לקבורה.

משיחה שערכו חוקרי הוועדה עם האם נדרה. עולה כי בהגיעה ארצה הייתה בחודשים האחרונים להיריונה וילדה בסמוך לעלייה. מיד לאחר הלידה נלקח בנה ממנה וחודש לאחר מכן נאמר לה כי נפטר.

ממצאי החקירה:

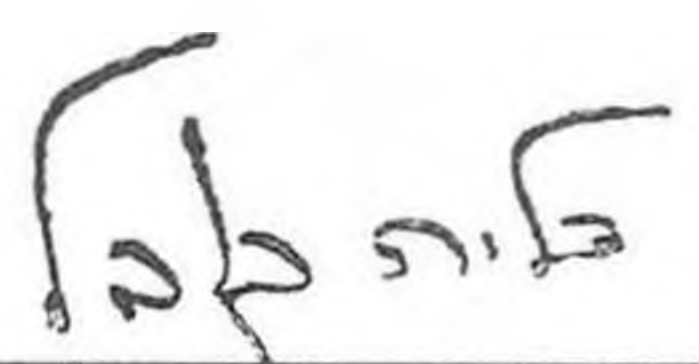
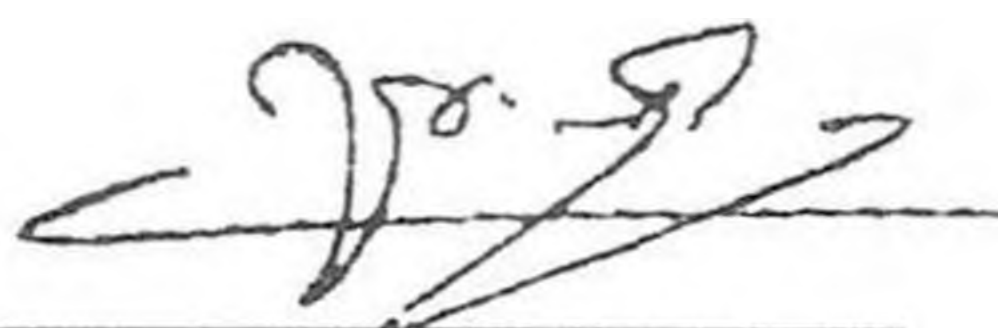
1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו האב: שלמה בן אברהם תוהמי עלה ארצה ביום 5/9/49 יחד עם אשתו.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של נפלים מבית העלמין חדרה ובו רישום על קבורת "בן ברהם" מבית העולים בית ליד שנפטר בבית היולדות ברנדייס ביום 22/9/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה גבוהה של סבירות כי בנם של סלימן ונדרה תוהמי נפטר כנפל בבית היולדות ברנדייס ביום 22/9/49, ומשום כך הובא לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב סלימן תוהמי 00806198.
מספר ת.ז. של האם נדרה תוהמי 00806199.

הנדון: אוולין בת עזרא ושינה שמש
תיק מספר 180/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' בתיה מקדסי, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בינואר 1951 יחד עם אוולין שהיתה כבת שמונה חודשים. המשפחה עברה להתגורר במחנה שער העלייה.

מיד בהגיעם ארצה סבלה אוולין משילשולים ואושפזה בבית החולים רמב"ם בחיפה, כשבועיים. במהלך תקופה זו ביקרו אותה הוריה.

באחד הימים בהגיעם לא מצאו את אוולין במיטתה. לשאלתם היכן בתם נענו שהיא נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה, לפיה עזרא ושוני שמש וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 7/1/51. כן צוין כי אוולין נולדה בשנת 1949.

2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מיום 31/1/51 עבור בית החולים הממשלתי רמב"ם, ממנו עולה כי "שמש אבלין בת שבעה וחצי חודשים סבלה זה 4 ימים מחום גבוה ... הילדה מאוד ירודה".

3. בידי הוועדה הפניה לאשפוז של השירות הרפואי לעולה מיום 31/1/51 עבור בית החולים הממשלתי חיפה, לפיו שמש אבלין בת שבעה וחצי חודשים עלתה ארצה ביום 7/1/51 והופנתה לאשפוז באבחנה של דלקת ריאות ודיסטרופיה.

4. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים רמב"ם בחיפה, ממנו עולה כי שמש אבלין אושפזה ביום 31/1/51, בהיותה בת שבעה חודשים, "חלתה 4 ימים בבית בחום גבוה, שיעול ושילשולים נשלחה באבחנה ברונוכופנומניה. נתקבלה למחלקה במצב תזונה ירוד מאוד. משקל 3800 גרם", ונפטרה ביום 15/2/51.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 165/51), לפיו שמש אבלין מכית העולים שער העלייה נפטרה ביום 15/2/51, בהיותה בת שמונה חודשים.

סיבת המוות: שחפת ותת תזונה.

6. בידי הוועדה פרוטוקול על נתיחת גופה, ממנו עולה כי שמש אבלין נפטרה ביום 15/2/51, בהיותה בת שבעה חודשים. בנתיחה אובחנה דלקת ריאות קשה עם פגיעה מאסיבית בריאה הימנית וכן אובחנה פגיעה משחפת.

בהערה נרשם כי "נודע אחרי מותה של התינוקת שהאם חולה בשחפת".

7. בידי הוועדה תעודת פטירה, ממנה עולה כי שמש אבלין מכית העולים שער העלייה נפטרה ביום 15/2/51, בהיותה בת שמונה חודשים.

8. בידי הוועדה רישום קבורה של חברה קדישא הספרדית בחיפה, לפיו "שמש אהרון (שער עלייה סוכנות)" ממין "נקבה" נפטרה בהיותה בת שמונה חודשים, והובאה לקבורה ביום 16/2/51 במקום קבורת התינוקות. כן צוין ברישום קבורה זה מספר הרישיון הממשלתי 165/51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אוולין בת עזרא ושינה שמש נפטרה ביום 15/2/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת תשעה חודשים, כחודש לאחר עליית המשפחה ארצה.

אולין הובאה לקבורה ביום 16/2/51 בחלקת התינוקות במחנה דוד.

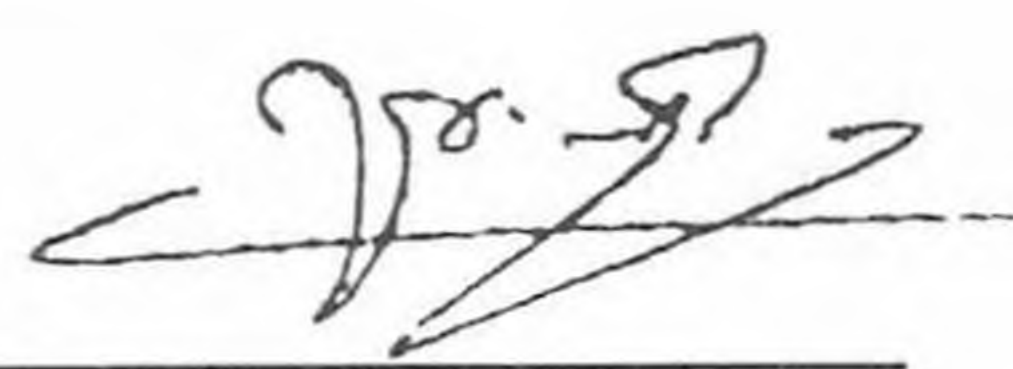
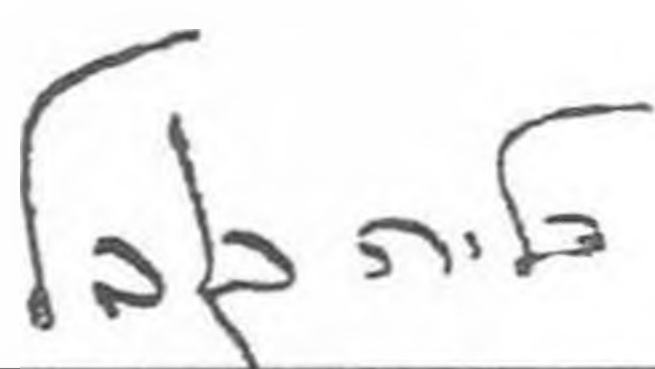
על אף שבתעודת העולה צוין כי אוולין נולדה בשנת 1949, הרי שעל פי עדות ההורים וממצאי החקירה בפטירתה היתה כבת תשעה חודשים.

זהותה של אוולין אינה מוטלת בספק על אף השיבוש ברישום שמה ברישומי הקבורה בחברה קדישא וזאת בשל הצלבה בין המספר הסידורי הרישום בפנקס הפטירות של משרד הבריאות הזהה למספר רישיון הקבורה הממשלתי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אוולין 4671186.

הנדון: יעקב בן חיים יצחק ורחל לוי
תיק מספר 181/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רחל לוי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממצרים בשנת 1949 ושוכנה בבית דגן.

ביום 29/9/54 ילדה האם תאומים בנים פגים בבית החולים צריפין. ארבעה ימים לאחר מכן נשלחו התאומים לויצ"ו שבקריה בתל אביב, היות ולא היה טיפול מתאים בפגים בבית החולים צריפין.

כעבור עשרה ימים קיבלה המשפחה מברק שיעקב במצב קשה. ההורים נסעו לויצ"ו ובהגיעם לא הורשו להיכנס. אחות במקום מסרה להם כי יעקב נפטר ואילו יוסף נמסר לידיהם.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון רפואי להסתכלות של ויצ"ו, לפיו "לוי" נולד ביום 29/9/54. הוא התקבל כפג תאום בן 12 יום. כן צוין כי "(אח מת במוסד) במשקל 1700".
2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, ממנה עולה כי יעקב בן חיים לוי מבית דגן שיכון ד' נולד ביום 29/9/54 בבית החולים סרפנד ונפטר ביום 9/10/54 במוסד אם וילד.
- סיבת המוות: חולשה כללית ולידת מת.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו לוי יעקב מבית דגון שיכון ד' נולד ביום 29/9/54 ונפטר ביום 9/10/54 בתל אביב במוסד אם וילד.
- סיבת המוות: חולשה כללית.
4. הוועדה איתרה מכתב מהמנהל האדמיניסטרטיבי של מוסד ויצ"ו ש' שרשבסקי מיום 18/11/54 ובו בקשה המופנית ללשכת הסעד של בית דגון, לפיה מבקשים לסדר את חשבון שהותו של יעקב לוי במוסד מיום 4/10/54 עד ליום 9/10/54, וכן עבור התאום יוסף שעדיין מאושפז במוסד.
5. הוועדה איתרה מכתב תשובה מאביהם של התינוקות מיום 21/1/55, ממנו עולה כי האב לא בא לקחת את בנו הבריא (יוסף) ממוסד ויצ"ו היות ואשתו היתה חולה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב בן חיים יצחק ורחל לוי נפטר ביום 9/10/54 במוסד ויצ"ו תל אביב, כתוצאה מחולשה כללית בשל היותו פג.

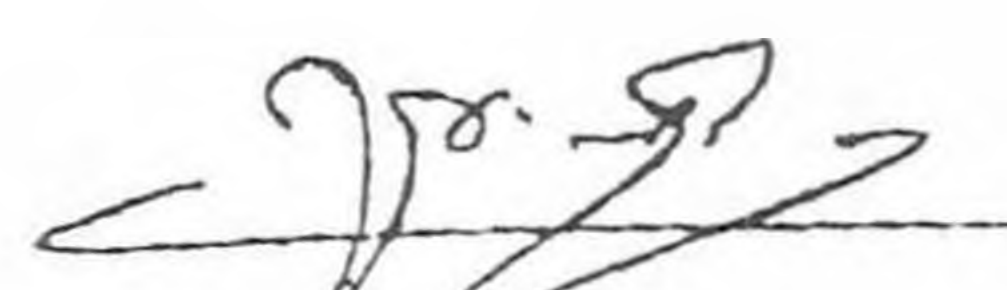
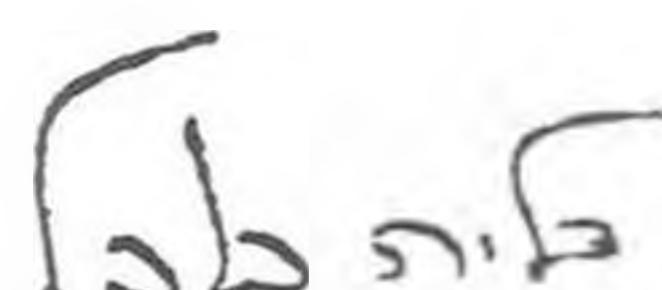
הרישום בגיליון הרפואי של ויצ"ו הנזכר בסעיף 1 לעיל, מתייחס למעשה לתאום שנותר בחיים כשההתייחסות לאח המת מכוונת ליעקב.

בהיותו נפל לא צוין מקום חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יעקב 05227444-3.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שמואל (חסן). ומרים רדיע
תיק מספר 182/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של יונה אברהם, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה במחנה עין שמר ולאחר מכן עברה להתגורר בכפר סבא.

בשנת 1953 ילדה אם המשפחה בן זכר בבית החולים כפר סבא ואף היניקה אותו פעם אחת. זמן קצר לאחר הלידה, נקראה האם לחדר התינוקות ושם הואשמה בהמתת התינוק בחנק. כל טענותיה של האם לפיהם ראתה את התינוק בריא ושלם ואף היניקה אותו, לא הועילו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

הערה:

חוקרי הוועדה שוחחו עם הגב' מרים טאויל מנתניה, ששמה הוזכר בעדותה של יונה אברהם, כמי שילדה באותה עת שהאם מרים רדיע ילדה את התינוק. לדברי גב' טאויל היא עצמה ילדה בן ביום 8/10/53. היא ילדה בבית החולים כפר סבא וזכור לה כי הגב' רדיע בכתה וסיפרה לה כי תינוקה נפטר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה טופס ממרשם התושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי האב "(חסן) שמואל רדיע" עלה ארצה מתימן ביום 21/7/49 ושוכן במעברת עין שמר. כן צוין כי ביום 20/4/50 עבר להתגורר בכפר סבא.
2. הוועדה איתרה יומן לידות של בית החולים כפר סבא ובו מצוין רישום לידת ציון טאויל בנה של מרים טאויל ביום 8/10/53.
3. הוועדה איתרה יומן לידות של בית היולדות בכפר סבא, לפיו האם "חסר מרים" מכפר סבא, ילדה בן ביום 5/10/53. יצוין כי בסעיף ההערות מופיעות מספר אבחנות רפואיות בכתב יד בלתי ברור, אולם ניתן להבחין בבירור כי בסופן נרשם DEATH OF INFANT (מוות של התינוק).

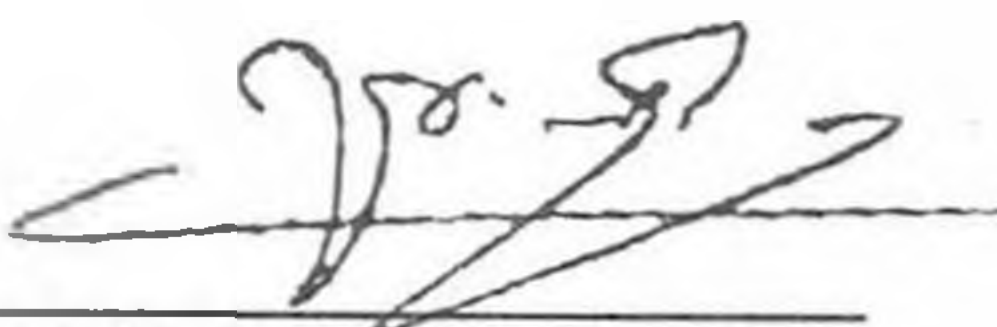
מסקנות הוועדה:

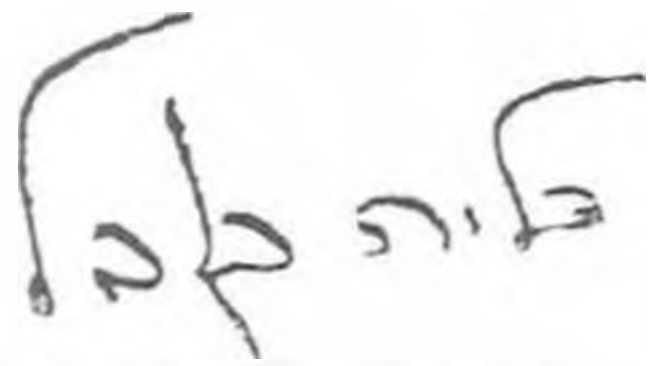
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן של שמואל (חסן) ומרים רדיע נפטר ביום 5/10/53 בבית היולדות כפר סבא.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

יצוין כי לכל אורך חודשי ספטמבר ואוקטובר 1953 לא נמצא רישום המתייחס ליולדת בשם מרים רדיע בבית החולים כפר סבא, אלא רישום לגבי בנה של "מרים חסר" (חסר שיבוש של חסן) בלבד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שמואל רדיע 000398636.
מספר ת.ז. של האם מרים רדיע 000398644.

הנדון: ישראל בן סעדיה וסרינה (שרה) צדקה
תיק מספר 183/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לבנה כהן, אחות התינוק, נולד ישראל במצרים במהלך חודש נובמבר שנת 1948 ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1950. המשפחה התגוררה בשכונת הרכבת רחוב ד', מספר 10 בלוד.

במהלך שנת 1952 סבל ישראל משילשולים ואושפז בבית החולים צריפין. מספר ימים לאחר מכן כשהגיעו לבקר את ישראל בבית החולים לא מצאו אותו במיטתו. לאחר בירור שערכו ההורים נמסר להם כי ישראל נפטר.

האב השתתף בלוויה שנערכה בבית העלמין בלוד, אך לא ניתן לו לזהות את גופת בנו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה מספר 17401, לפיה סעדיה ושרה צדקה וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 20/3/50. כן צוין כי ישראל נולד בשנת 1948.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיו ישראל צדקה בן סעדיה ושרה בן השלוש מלוד אושפז ביום 8/11/51 עד ליום 15/11/51 בו נפטר. ביומן קבלת החולים צוינה כתובת המשפחה תחנת הרכבת רחוב ד' 10, וכי המשפחה עלתה ממצרים שנה וחצי לפני אשפוזו.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "ישראל בן סעדיה צדקה" מלוד רחוב ד' 103 יליד שנת 1948, נפטר ביום ט"ז בחשוון 15/11/51 בבית החולים הממשלתי צריפין.

סיבת המוות: דיזנטריה.

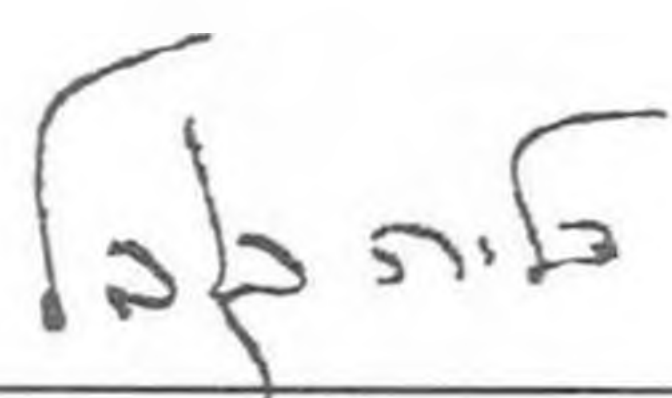
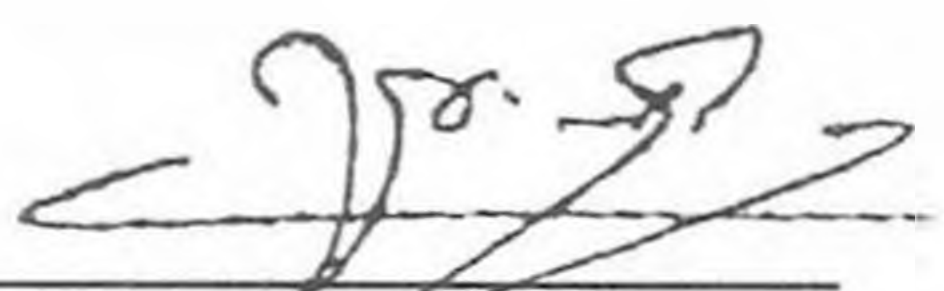
4. הוועדה איתרה יומן נתיחות של אסף הרופא, לפיו גופתו של צדקה ישראל בן השנתיים, נותחה ביום 15/11/51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן סעדיה וסרינה (שרה) צדקה נפטר כתוצאה מדיזנטריה ביום 15/11/51 בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותו בן שלוש שנים.

מקום קבורתו של ישראל לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ישראל צדקה 4250493.

הנדון: יוסף בן יחיא ושרה עוקבי
תיק מספר 184/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של שרה עוקבי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1948 עם יוסף שהיה כבן שנה וחצי, והתגוררה במחנה ראש העין.

עם הגיעם למחנה הועבר יוסף לבית התינוקות במקום. במשך חודשיים-שלושה היניקה אותו אמו פעמיים ביום בבית התינוקות בראש העין. באחד הימים בהגיעה לבית התינוקות נאמר לה שיוסף נשלח לבית החולים, אך לא יידעו אותה באופן מדויק לאיזה בית חולים.

ההורים נסעו לבתי חולים שונים, אך לא גילו דבר לגבי יוסף. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של יוסף.

עדות דומה נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ובו רישום כרטיס מספר 1824, על פיו יחיא סעיד וזהרה וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 4/11/49. כן צוין כי יוסף היה בן שנה בהגיעו ונפטר ביום 26/2/50.
2. הועדה איתרה טופס הפניה לאשפוז ממחנה ראש העין מיום 23/2/50 לבית החולים פרדס כץ, המתייחס לכרטיס מספר 1824. על פי טופס ההפניה המדובר ב"יוסף זכריה זהרה" שנולד בפברואר 1949, הזקוק לאשפוז בגין מחלת פוליו.
3. בידי הוועדה גיליון חולה מקורי מספר 325 בית החולים בני ברק (פרדס כץ), לפיו התינוק "יוסף זכריה וזהרה" מראש העין ב' אושפז ביום 23/2/50 במצב קשה מאוד וכעבור שעותיים נפטר.
4. בידי הוועדה טופס מטעם בית החולים הממשלתי בני ברק המכונה "תעודת זהוי של הנפטר(ת)" מספר גיליון 325, לפיו "יוסף זכריה" נפטר ביום 23/2 בשעה 3:00 בלילה.
5. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה התינוק יוסף בן זכריה וזהרה מראש העין ג' נפטר בבית החולים הממשלתי בבני ברק משיתוק ילדים ביום 23/2/50 בהיותו בן חודש.
6. אותרה על ידי הוועדה רשימת נפטרים של מחנה ראש העין שנעשתה על ידי חברה קדישא פתח תקווה לפיה התינוק יוסף זכריה זהרה נפטר בהיותו בן שנה.

7. הוועדה איתרה פנקס פטירות ממחנה ראש העין ב' נושא כרטיס מספר 1824, לפיו התינוק "יוסף בן יחיא סעיד וזהרה אוקבי" נפטר ביום 25/2/50 בהיותו בן שנה.

8. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "יוסף זכריה זהרה" נקבר ביום 26/2/50, בהיותו בן חודש, בבית העלמין סגולה בפתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה י"ד, קבר מס' 12.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק יוסף בן יחיא ושרה עוקבי נפטר משיתוק ילדים ביום 23/2/50 בבית החולים בני ברק (פרדס כץ), בהיותו בן כשנה, כארבעה חודשים לאחר עליית המשפחה לארץ.

יוסף הובא לקבורה ביום 26/2/50 בפתח תקווה בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה י"ד, קבר מס' 12.

במספר מסמכים מופיע התינוק כבנם של זכריה וזהרה אלא שזכריה ויחיא הם שמות זהים וכן השמות זהרה ושרה.

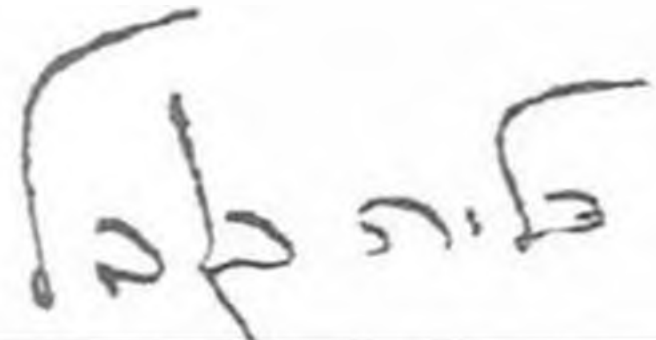
ציון שמו של יוסף ללא שם המשפחה אינו גורע מן הזיהוי הוודאי הן בהסתמך על מספר הכרטיס של המשפחה ביומן הכניסה למחנה והן בהתייחס לשמות הוריו.

לעניין גילו של יוסף אין ספק שיוסף בעת פטירתו לא היה בן חודש כמצוין בתעודת פטירה ובספר קבורה של חברה קדישא. יוסף נולד בתימן ונפטר כארבעה חודשים לאחר עלייתו לארץ.

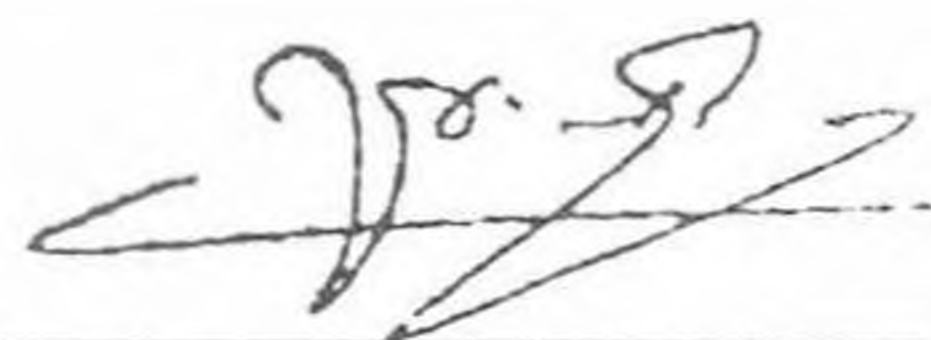
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יוסף 04158186-9.

הנדון: מזל בת חסן ושמעה חסן סלם
תיק מספר 185/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' ציונה אפרתי, אחות התינוקת, עלתה האם ארצה מתימן ביום 15/10/49 יחד עם מזל בת החמישה חודשים ושתי בנות נוספות. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

זמן קצר לאחר הכניסה למחנה ראש העין, הועברה מזל לבית התינוקות שבמחנה והאם באה להיניקה שם מדי יום. חודש ימים לאחר מכן, משבאה האם להיניק את מזל, נאמר לה כי בתה חשה ברע והועברה לבית החולים.

האם הלכה לבית החולים הדסה שבמחנה, אך שם נאמר לה כי מזל נפטרה.

האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 63568 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי אם המשפחה: "שמעה חסן סאלים", עלתה ארצה עם ילדיה ובהם מזל בת השלושה חודשים ושוכנה בראש העין.

שמה של מזל מופיע כשהוא מחוק ובסמוך לו נרשם "נפטר". כן מצוין מספרי ת.ז. של המשפחה "136574/5/6/7/8 ד'".

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס למספר כרטיס 1551 ומספר תעודת עולה מספר 63568, ממנו עולה כי האם: "שמעה סלם" נכנסה למחנה יחד עם ילדיה. שמה של מזל מופיע כשהוא מחוק ובסעיף ההערות נרשם: "מזל נפטרה ביום?".

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "מזל שמעה חסן סאלים" מספר כרטיס 1551, נפטרה ביום 6/4/50 במחנה, בהיותה בת חמישה חודשים.

4. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מטעם הסוכנות היהודית מחנה העולים ראש העין לחברה קדישא פתח תקווה. השם חברה קדישא פתח תקווה מופיע כשהוא מחוק בהפניה זו, אך נרשם בה בכתב יד, "לפי הידיעה שמסרה אם הילדה שנפטרה" מבקשים להסדיר את קבורתה של "מזל שמעה חסן סאלים" מספר כרטיס 1551.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת חסן ושמעה חסן סלם, נפטרה ביום 6/4/50 במחנה ראש העין, בהיותה כבת חמישה חודשים.

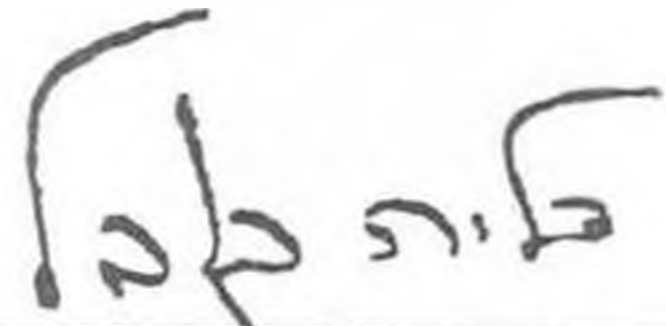
מקום קבורתה של מזל לא אותר.

אין ספק בזיהויה של מזל וזאת בהצלבה עם מספר הכרטיס המשפחתי 1551 הרשום במסמכים השונים, ונתונים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מזל חסן סלם 4136578.
מספר ת.ז. של האם שמעה סלם 4136574.

הנדון: סינה בת פנחס וזמרודה בוקרא
תיק מספר 186/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' זמרודה בוקרא, אמה של התינוקת, נולדה סינה בין השנים 1947 ל-1948 בטריפולי שבלוב ועלתה עם משפחתה ארצה בשנת 1949, בהיותה כבת שלוש וחצי שנים. המשפחה התגוררה בשער עלייה ומשם עברה להתגורר בחדרה.

כמהלך החודשים ינואר פברואר 1950, סבלה סינה משילשולים ונלקחה לבית החולים בפרדס חנה. האם הגיעה לבקרה, אך לא הורשתה להיכנס. באחד הימים בהגיע האם למקום נמסר לה כי סינה נפטרה וכבר הובאה לקבורה בפרדס חנה. האם הלכה לבית הקברות בפרדס חנה ובאזור, אך לא מצאה כל חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 15/5/95 קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשרד הפנים, לפיו סינה חדלה להיות תושבת המדינה החל מ-00/07/63.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום תושבים של משרד הפנים, לפיו סינה בוקרא בת פנחס "וסמרודה" נולדה בטריפולי בשנת 1948 ועלתה ארצה ביום 24/6/49. המשפחה התגוררה בבית העולים ברנדייס.
2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שהוגש על ידי מ.ד.א. למשרד הבריאות, לפיו "בוגרה סינה" הועברה מבית העולים ברנדייס לבית החולים פרדס חנה ביום 18/11/49.
3. הוועדה איתרה רישום פטירות מודפס שנמצא "בבית ראשונים" בפרדס חנה, ממנו עולה כי "סינה בוקה" נפטרה ביום כ"ט בכסלו תש"י 20/12/49.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין פרדס חנה, לפיו "סנה בוקה" נפטרה בהיותה נפל והובאה לקבורה ביום כ"ט בכסלו תש"י, 20/12/49, בחלקה ב', שורה 8, קבר מספר 19.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סינה בת פנחס וזמרודה בוקרא, הובאה מבית העולים ברנדייס לבית החולים פרדס חנה, שם נפטרה ביום 20/12/49.

סינה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין פרדס חנה חלקה ב', שורה 8, קבר מספר 19.

אין ספק בזיהויה של סינה על אף שנרשמה בטעות כנפל ביומן הקבורה, שכן לנפלים שנקברים אין שם פרטי.

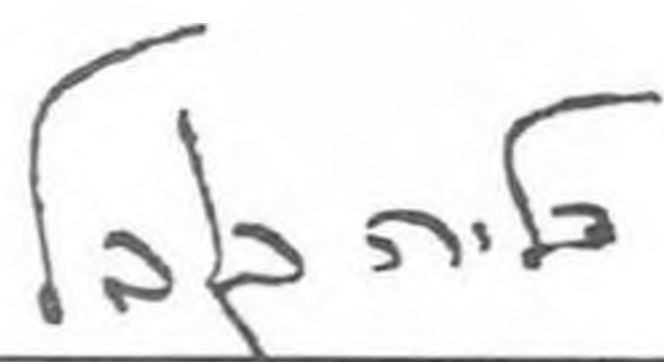
שמה של סינה אינו שם שכיח ויש בכך כדי לחזק את המסקנה בדבר זיהויה.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סינה 00254120-9.

הנדון: ציונה בת יחיא וצביה אברהם
תיק מספר 187/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא אברהם, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

שלושה שבועות לאחר עליית המשפחה ילדה האם את ציונה באוהל המחנה. ציונה הועברה לבית התינוקות שם שהתה במהלך חודש ימים. האם באה להיניקה מדי יום.

באחד הימים כשבאה האם להניק את ציונה נאמר לה כי היא חשה ברע והועברה לבית החולים פרדס חנה וכי תוך יום-יומיים תוחזר לבית התינוקות.

שבוע ימים לאחר מכן נאמר לאם במשרד המחנה כי ציונה הועברה לבית החולים בחדרה. האם הגיעה מדי יום ביומו במשך כחודש ימים למשרד המחנה בכדי לברר על גורלה של ציונה. באחד הימים בהגיעה נאמר למשפחה כי ציונה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה בארכיון המחלקה לאיתור קרובים של הסוכנות היהודית רישום, ממנו עולה כי יחיא סלם וצביה אברהם מספר תעודת עולה 64683 עלו ארצה ביום 9/10/49.

2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום בגין אשפוז בבית היולדות ברנדיס חדרה, ממנו עולה כי "צביה אשת אברהם יחיה סלם" ילדה ביום 13/11/49 בבית החולים ברנדיס חדרה.

3. בידי הוועדה פנקס רישום פטירות של משרד הבריאות חדרה, ממנו עולה כי "ציונה אברהם" מבית העולים עין שמר א' נפטרה ביום 28/11/49 בבית החולים לילדים פרדס חנה, בהיותה בת 14 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה פנקס פטירות/קבורה של מחנה עין שמר א', ובו שני רישומים שנערכו האחד על גבי השני והמתייחסים לשתי תינוקות בשם "ציונה".

מהרישום הראשון עולה כי ציונה בת צביה אברהם מספר תעודת עולה 64683 עלתה ארצה ביום 9/10/49, נפטרה ביום 28/11/49 בהיותה בת שמונה ימים והובאה לקבורה בעין שמר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת יחיא וצביה אברהם נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 28/11/49 בבית החולים לילדים פרדס חנה בהיותה בת 14 יום.

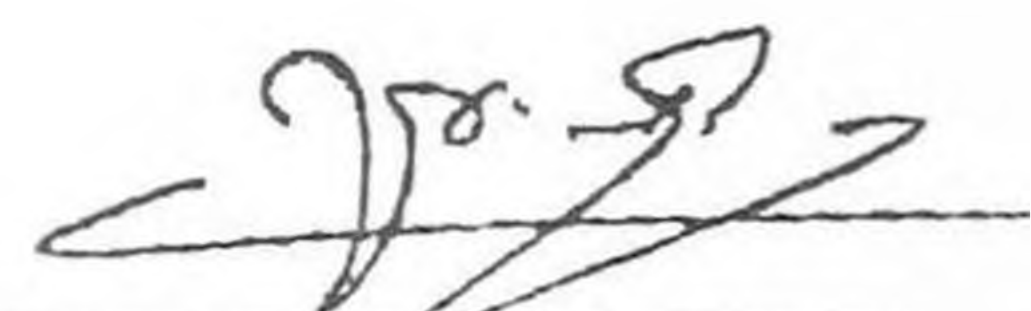
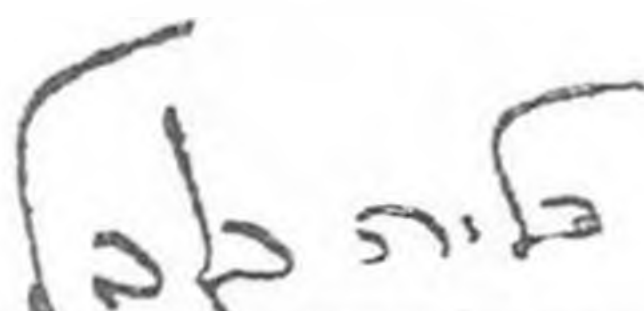
ציונה הובאה לקבורה בבית העלמין (עירון) עין שמר.

על מנת להבהיר את בעיית הרישום הכפול בפנקס הפטירות/קבורה של עין שמר, ערכה הוועדה בירור ממנו עולה כי משפחה אחרת בשם נסים סעיד חדד עלתה ארצה ביום 16/10/49 יחד עם בת בשם זהה לשם הנעדרת ציונה, אלא שציונה בה מדובר היתה בת יחיא וצביה אברהם ונולדה בארץ. אין אפוא ספק כי מבלבול אדמניסטרטיבי כלשהו נרשם שמה של התינוקת בעלת השם הזהה על גבי שמה של ציונה בת יחיא וצביה אברהם ויצר את הבלבול הרישומי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז של ציונה אברהם.
מספר ת.ז. של האב יחיא אברהם 4139906.
מספר ת.ז. של האם צביה אברהם 4139907.

הנדון: ישראל וציון בני סעדיה ושרה עוזי (גרוזי - גוזי)
תיק מספר 188/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה עוזי, אם התינוק, נולד בנה ישראל בשנת 1949 באוהל המשפחה במחנה עין שמר.

זמן קצר לאחר הלידה נלקחו האם ובנה לבית החולים בחדרה. בתום עשרה ימים בבית החולים חזרו למחנה עין שמר. זמן מה לאחר החזרה למחנה נלקח ישראל לבית התינוקות שבמחנה והאם באה להיניקו מידי יום.

באחד הימים באה האם להיניק את בנה בשעות הבוקר, אך משחזרה בצהריים לא מצאה את ישראל. משדרשה האם לדעת מה עלה בגורלו של בנה נאמר לה כי בנה חלה ואין היא יכולה לבקרו. האם דרשה לראות את ישראל אך לשווא, כעבור ארבעה ימים נאמר לה כי נפטר בחדרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של ישראל.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לדברי המשפחה התקבל תלוש מזון על שמו של ישראל גם ארבע שנים לאחר היעלמו.

על פי עדותה של הגב' שרה עוזי, אם התינוק, ומר משה עוזי, אחי התינוק, נולד ציון בין השנים 1951-1952 בצמח בעת שהמשפחה התגוררה במושב יכיני. בהיותו בן ארבע וחצי שנים נושך ציון על ידי כלב ונלקח לבית החולים באר שבע לשם קבלת טיפול רפואי.

שלוש שעות לאחר קבלתו לטיפול הודיע רופא לאם כי ציון נפטר. כל בקשותיה של האם לראות גופה או לקבל תעודת פטירה נענו בשלילה. בעדותו טוען האח כי הצוות הרפואי נהג באם בגסות ודרש ממנה לצאת מבית החולים. משלא עלה בידיהם לפנותה מהמקום, נאלץ הרופא לקחתה בעצמו לתחנת האוטובוס.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של ציון.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי ישראל:

1. מרישומי משרד הפנים עולה כי שם סבו של התינוק היה יחיא.
2. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית היולדות ברנדייס, ממנו עולה כי "זהרה סעיד יחי" אושפזה ביום 25/2/50 עד ליום 28/2/50.
3. הוועדה איתרה כרטיס חולה של בית החולים רמב"ם, לפיו "ישראל סעודית גוזי" מבית העולים עין שמר, אושפז בהיותו בן 14 יום, מיום 11/3/50 עד ליום 19/6/50.
4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "גוזי ישראל סעיד יחיא" מבית העולים עין שמר ב', נפטר ביום 19/6/50, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיסטרופיה.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "גוז (גוזי) ישראל" מבית העולים עין שמר ב', נפטר ביום 19/6/50 בחיפה, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיסטרופיה.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "קוזי ישראל בן חנינה מאיר/זכר" מבית העולים עין שמר, נפטר בהיותו בן ארבעה חודשים והובא לקבורה ביום 22/6/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת תינוקות.

מסקנות הוועדה - לגבי ישראל:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן סעדיה ושרה עוזי, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ודיסטרופיה ביום 19/6/50 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן ארבעה חודשים.

אין לוועדה ספק בזיהויו של ישראל אשר הובא לקבורה ביום 22/6/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

ממצאי החקירה - לגבי ציון:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז באר שבע, ממנו עולה כי "גוזי ציון" יליד 1951 ממושב יכיני, נפטר ביום "ח' שבט" 1/2/54 בתום יום מחלה אחד.

סיבת המוות: דום לב וזיהום במוח.

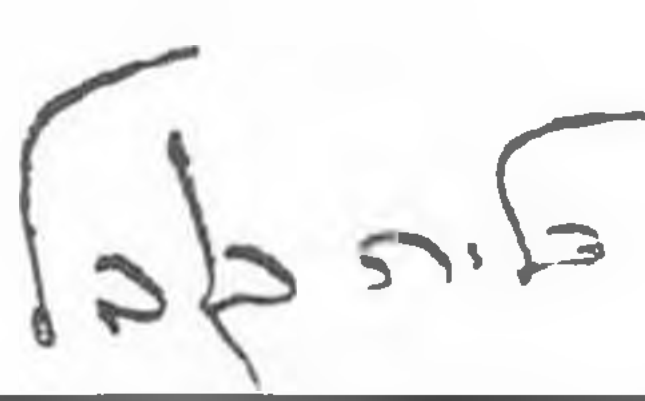
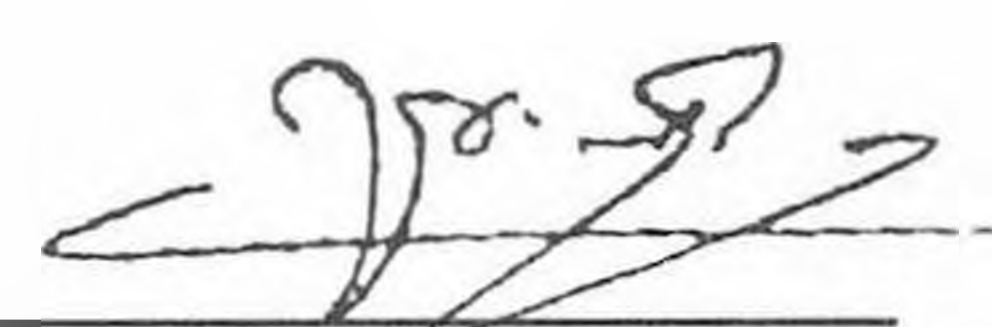
2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין באר שבע, ממנו עולה כי "גוזי ציון" יליד 1951 ממושב יכיני, הובא לקבורה ביום 2/2/54 בבית העלמין הישן.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן סעדיה ושרה עוזי, נפטר כתוצאה מדום לב וזיהום במוח ביום 1/2/54 בבית החולים הדסה באר שבע, בהיותו בן שלוש שנים.

ציון הובא לקבורה ביום 2/2/54 בבית העלמין הישן באר שבע.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ישראל וציון.
מספר ת.ז. של האם שרה עוזי 04162654-0.

הנדון: אסתר בת יחיא וסעדה נגר
תיק מספר 189/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' סעדה נגר, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

בשנת 1950 נולדה אסתר בבית היולדות שבחדרה, האם שחשה ברע לאחר הלידה הועברה לבית החולים רמב"ם ואילו אסתר הושאה בבית החולים בחדרה.

כעבור שבועיים כששחררה האם מבית החולים והגיעה לבקר את בתה בבית החולים נאמר לה כי אסתר הועברה לעין שמר. כשהגיעה האם לבית התינוקות בעין שמר נאמר לה כי בקרוב תשחרר הילדה לביתה.

האם הגיעה לבקר את אסתר לסירוגין כשבועיים ימים. יום אחד בהגיעה נמסר לה כי בתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה עין שמר א' ממנו עולה כי "אסתר בת יחיא יוסף נג'ר" מעין שמר ג' נפטרה ביום 2/5/50, בהיותה בת חודש ימים.

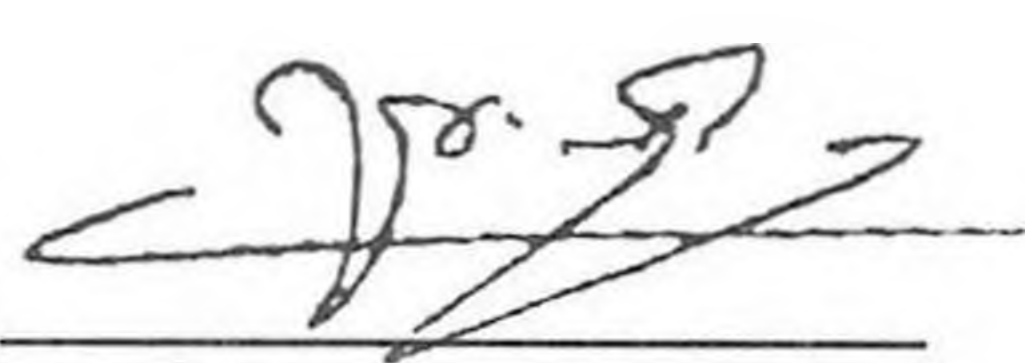
מסקנות הוועדה:

על פי המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת יחיא וסעדה נגר נפטרה ביום 2/5/50 בהיותה בת חודש ימים.

אסתר הובאה לקבורה בבית העלמין עין שמר (כרכור).

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של אסתר.
מספר ת.ז. של האם סעדה 041083767.

הנדון: גזלה בת יצחק ואסמרה יצחק
תיק מספר 190/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יצחק יצחק, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 יחד עם גזלה בהיותה בת שנתיים.

כמהלך חודש אפריל המשפחה הגיעה למחנה מיון בשער עלייה עתלית. לאחר כשלושה שבועות עברה המשפחה להתגורר במעברת תקומה.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, קיבלה גזלה חום ונשלחה לבית החולים בבאר שבע. שבועיים לאחר מכן הבריאה גזלה והוחזרה לביתה. זמן מה לאחר מכן שוב חלתה גזלה ונשלחה לאשפוז בבית החולים בתל אביב.

מספר ימים לאחר מכן הגיע שוטר לבית המשפחה והודיע להם כי גזלה נפטרה. ההורים נסעו לבית החולים ובהגיעם למקום לא הורשו לראות את גופתה ונאמר להם כי בית החולים ידאג לקבורתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ביום 4/3/96 קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשד הפנים לפיו גזלה נפטרה ביום 17/12/56.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו גזלה בת יצחק ואסמרה יצחק עלתה ארצה עם משפחתה ביום 24/4/51.

2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 033291 שמסרה המשפחה לפיה יצחק ואסמרה יצחק ובתם גזלה הגיעו ארצה לשער עלייה עתלית ומשם עברו להתגורר במעברת תקומה.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים הממשלתי פרדס כץ (בני ברק), ממנה עולה כי גזלה יצחק ממעברת תקומה ילידת 1949 אושפזה בבית החולים ביום 16/12/51 ונפטרה כתוצאה מפוליו ודלקת ריאות ביום 17/12/51.

בתחתית הדף של הודעת הפטירה ישנה חתימה של האב יצחק יצחק.

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "יצחק חזלה" ממעברת תקומה ילידת 1949 נפטרה כתוצאה מפוליו והובאה לקבורה בתל אביב.

5. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "חזלה בת יצחק ואסמרה יצחק" אשר נולדה בעירק והתגוררה במעברת תקומה, נפטרה בבית חולים בפרדס כץ (בני ברק), בהיותה בת שנתיים.

גזלה הובאה לקבורה ביום י"ט בכסלו תשי"ב (18/12/51), גוש 4, אזור 3, חלקה ג' 1, שורה 1, קבר מספר 6.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי גזלה בת יצחק ואסמרה יצחק נפטרה משיתוק ילדים ביום 17/12/51 בבית החולים פרדס כץ (בני ברק), בהיותה בת שנתיים.

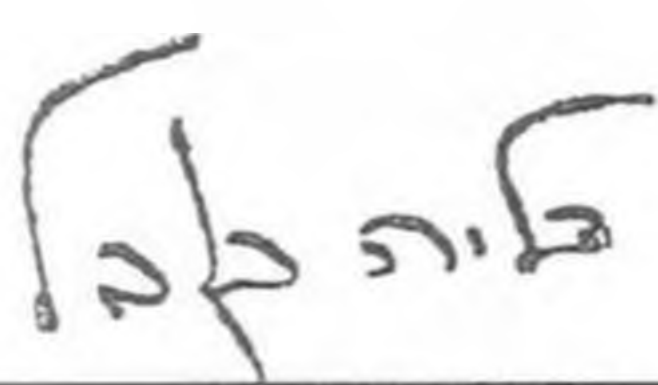
גזלה הובאה לקבורה ביום 18/12/51 בבית העלמין קריית שאול בגוש 4, אזור 3, חלקה ג' 1, שורה 1, קבר מספר 6.

הוועדה מסתמכת על הודעת הפטירה המקורית לגבי מועד פטירתה של גזלה.

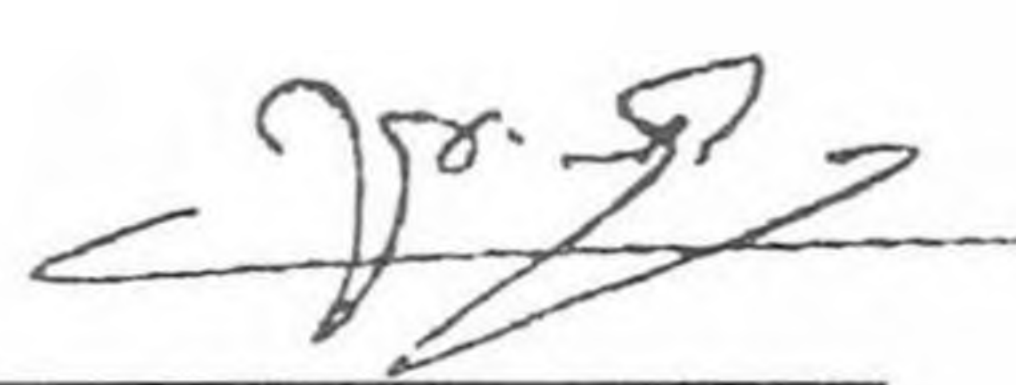
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של גזלה יצחק 07002663-8.

הנדון: אריס בת כלפו ופורטונה ג'רבי
תיק מספר 191/96

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שמסרה גב' רחל כראדי, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מלוב בשנת 1950.

במהלך שנת 1951, בהיותה בת שנתיים חלתה אריס ואושפזה בבית החולים בבית ליד. למחרת משהגיעו ההורים לבקרה בבית החולים נמסר להם כי בתם נפטרה. הראו להם גופה מכוסה והאב ביחד עם בנו קברו את הגופה.

בבדיקה שערכה המשפחה, מצאה כי על פי רישומי משרד הפנים אריס מתגוררת ברמת השרון. היא אף רשומה בביטוח לאומי ובפנקס הבוחרים לכנסת.

התלונה לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אריס בת כלפו ופורטונה ג'רבי נפטרה ביום 3/10/50 בבית החולים בית ליד, בהיותה כבת שנה וארבעה חודשים, כתוצאה מרעלת ודיספפסיה וזאת כחודשיים לאחר עלייתה לארץ.

אריס הובאה לקבורה בבית העלמין הישן בנתניה.

חוקרי הוועדה ערכו בדיקה יסודית ברישומי עיריית רמת השרון כולל מחלקות: ארנונה, רווחה וכספים, ולא מצאו כל רישום על שמה של אריס.

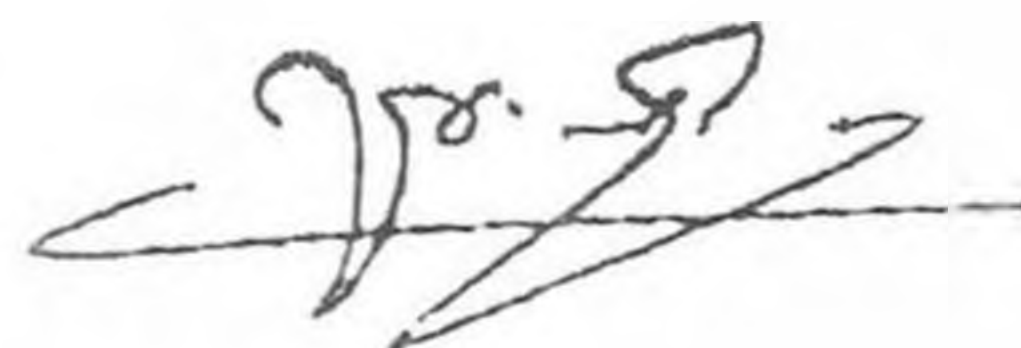
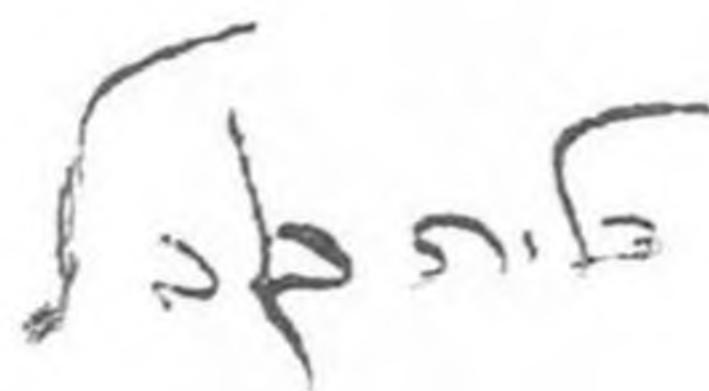
החוקרים חיפשו את הכתובת המלאה המצוינת ברישומי משרד הפנים, אך הכתובת לא מופיעה במפות ישנות. רחוב החשמונאים קיים, אך איש לא הכיר את אריס ג'רבי. לבסוף אותרה ברחוב זה משפחה בשם ג'רבי אך אין קשר בינם לאריס.

בבדיקה בביטוח לאומי נמסר כי יש רישום על שם אריס ג'רבי עובדת בארגון אמהות עובדות בבית ברנשטין 2 רמת השרון בין מאי לאוגוסט 1977. בדיקה יסודית באמצעות מחלקת כוח אדם של ארגון נעמ"ת העלתה כי אין כל רישום על העסקת אריס בארגון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של איריס ג'רבי 2-4347827.

הנדון: רחל בת יוסף וטרנג'יה (שושנה) חסן
תיק מספר 192/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מזל עזרא, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה בעין שמר ולאחר מכן במושב בת שלמה.

בנובמבר 1952 ילדה אם המשפחה תאומות בבית החולים בחדרה. בספטמבר 1953 סבלו התאומות משילשולים והועברו, כשהן מלוות על ידי האב, לאשפוז בבית החולים רמב"ם. יום למחרת נמסר למשפחה כי רחל, אחת מהתאומות, נפטרה.

יש לציין כי האב השתתף בטקס הקבורה שנערך במחנה דוד אך לטענת המשפחה הגופה היתה עטופה כך שאין כל ודאות כי אכן מדובר ברחל.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי חסן רחל יוסף מבת שלמה נפטרה ביום 25/9/53 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות והתייבשות.

2. הוועדה איתרה דו"ח נתיחה שלאחר המוות של בית החולים רמב"ם, לפיו גופתה של חסן רחל נותחה ביום "25/9" ואובחן שסיבת המוות היא דלקת ריאות ודיזנטריה.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו חסן רחל ממושב בת שלמה נפטרה בהיותה בת 11 חודשים והובאה לקבורה ביום 27/9/53.

מסקנות הוועדה:

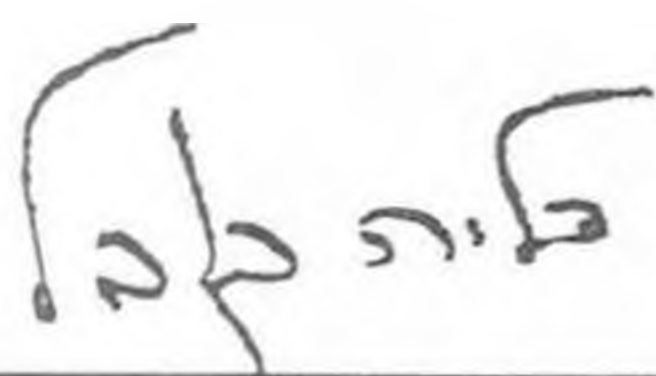
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת יוסף חסן נפטרה ביום 25/9/53 בבית החולים רמב"ם בהיותה כבת עשרה חודשים מדלקת ריאות ודיזנטריה.

רחל הובאה לקבורה ביום 27/9/53 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רחל 5131903.

הנדון: עדנה בת ציון ואסתר מזרחי
תיק מספר 193/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ציון מזרחי, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1950 והתגוררה בכפר שלם.

עדנה נולדה בין החודשים ינואר-פברואר 1951 בבית החולים דג'אני ביפו. בהיותה כבת 25 יום, לדברי המשפחה, החלה עדנה לשלשל ולאבד את ההכרה. אביה לקח אותה מעולפת לבית החולים הדסה בתל אביב.

כעבור שעה נמסר לו שעדנה נפטרה ובבית החולים יטפלו בקבורתה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי עדנה מזרחי הובאה מתה לבית החולים הדסה תל אביב ביום 5/1/51, בהיותה בת 12 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות ואי ספיקת לב.

מסקנות הוועדה:

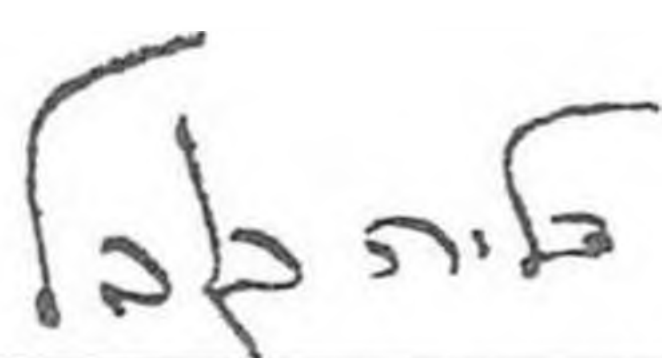
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עדנה בת ציון ואסתר מזרחי הובאה מתה לבית החולים הדסה תל אביב ביום 5/1/51, בהיותה בת 12 יום.

בהיותה נפל (פחות מ-30 יום) לא צוין מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של עדנה.
מספר ת.ז. של האב ציון מזרחי 4290593,
מספר ת.ז. של האם אסתר (מזרחי) מכבי 3-4287087.

הנדון: נתאק (חיים) בן נדיר וסמיה נחום
תיק מספר 194/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר נחום נדיר, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 יחד עם נתאק (חיים) בן תשעת החודשים ושוכנה במחנה העולים שער עליה.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, סבל נתאק (חיים) משילשולים ונלקח על ידי האב לבית החולים בת גלים (רמב"ם) חיפה.

לאב נאמר כי נתאק (חיים) ישוחרר תוך יומיים. האב ביקר את בנו ועשה את השבת אצל קרובי משפחתו בטבריה. משחזר האב למחנה שער העלייה ביום ראשון, נאמר לו כי בנו הוכרז כמת ברמקול המחנה.

האב נסע לבית החולים ואף ירד לחדר הקירור בכדי לזהות את נתאק (חיים), אך לא מצא שם את בנו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "נתוק נחום" מבית העולים שער העלייה, נפטר ביום 7/7/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, דלקת מעיים ואצידוסיס.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "נתוק נחום" משער העלייה, נפטר ביום 7/7/51 בבית החולים הממשלתי, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה תעודת רישום פטירה של משרד הפנים, ממנה עולה כי "נחום נתוק" משער העלייה, נפטר ביום ג' בתמוז תשי"א 7/7/51 בחיפה, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד חיפה, ממנו עולה כי "נחום נתוק" משער העלייה, נפטר בהיותו בן שמונה חודשים והובא לקבורה ביום 9/7/51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נתאק (חיים) בן נדיר נחום, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 7/7/51 בבית החולים הממשלתי רמב"ם חיפה, בהיותו כבן שמונה חודשים.

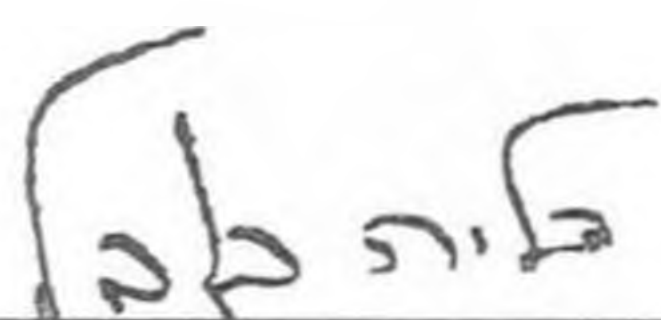
נתאק (חיים) הובא לקבורה ביום 9/7/51 בבית העלמין מחנה דוד חיפה, ללא ציון חלקת קבר.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם כקובע לגבי גילו של נתאק (חיים).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נתאק (חיים) 7477223.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן מנצור ומרים הלל
תיק מספר 195/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מנצור הלל אביו של התינוק, נולד בנו בבית היולדות בחדרה בשנת 1950. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

לאחר הלידה האם ביקשה לראות את בנה, אך נמסר לה שהוא נפטר. למחרת הגיע האב לבית היולדות וביקש לראות את בנו, וגם לו נמסר כי בנו נפטר ונקבר.

ההורים לא יודעים היכן חלקת הקבר של בנם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה פנקס לידות מתות חדרה, לפיו בן מנצור הלל מבית העולים עין שמר נולד - מת, ביום 2/11/50 בבית החולים בחדרה.

מסקנות הוועדה:

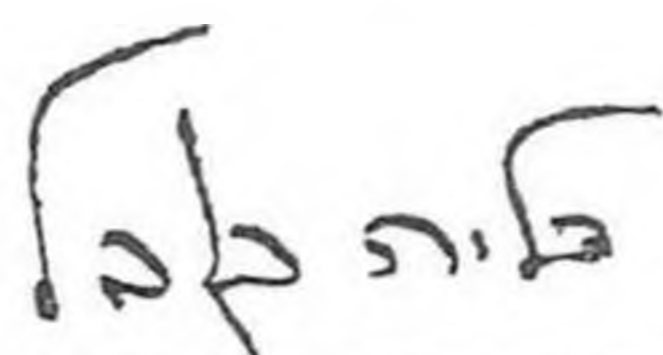
מן המידע המפורט לעיל, עולה כי התינוק (ללא שם פרטי) בן מנצור ומרים הלל נולד מת בבית החולים בחדרה ביום 2/11/50.

בהיותו נפל על פי ההלכה נקבר ללא מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב מנצור הלל 04373433-4.

הנדון: נחמה בת יהודה שמעון ומרים (פייג) משרקי
תיק מספר 196/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שמואל משרקי, אחי התינוקת, התחתנו הוריו בארץ בשנת 1950 והתגוררו במחנה ראש העין.

במהלך חודש ינואר 1952 ילדה האם בת. בהיותה בת שמונה חודשים סבלה נחמה מחום ואמה לקחה אותה לבית החולים הדסה ראש העין. בהגיעם למחרת נמסר להורים כי נחמה חולה מאוד.

כעבור יומיים בבוא ההורים לבית החולים בשנית נאמר להם כי נחמה נפטרה והובאה כבר לקבורה בבית העלמין סגולה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צווי גיוס על שמה של נחמה.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממשד הפנים מיום 29/4/96 לפיו כתובת מגוריה של נחמה הינו ראש העין.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו "לפייג ויהודה שמעון משרקי מראש העין, נולדה בת בשם נחמה ביום כ"ב בטבת תשי"ב 20/1/52.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים פרדס כץ (בני ברק), ממנו עולה כי "נחמה מזרחי" בת תשעת החודשים מראש העין שכון ב' 9/ ממוצא תימני, אושפזה ביום 19/9/52 ונפטרה ביום 20/9/52 כתוצאה מדיפטריה.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "נחמה מזרחי" מראש העין שיכון 9/5, נולדה בחודש מרס 1952 ונפטרה ביום 19/9/52 בבית החולים בני ברק.

סיבת המוות: דיפטריה.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "ילדה נחמה בת יהודה מזרחי" מראש העין שכון ב' 9/ נפטרה ביום א' בתשרי תשי"ג 20/9/52 בבית החולים פרדס כץ (בני ברק) בהיותה בת תשעה חודשים והובאה לקבורה ביום ג' בתשרי 22/9/52 בחלקת ילדות ב', שורה ל"ג, קבר מספר 24.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נחמה בת יהודה שמעון ומרים (פייג) משרקי נפטרה מדיפטריה ביום 20/9/52 בהיותה כבת שמונה חודשים.

נחמה הובאה לקבורה ביום 22/9/52 בחלקת ילדים ב', שורה ל"ג, קבר מספר 24.

הוועדה מסתמכת על יומן קבלת החולים המקורי כקובע לגבי מועד פטירתה של נחמה.

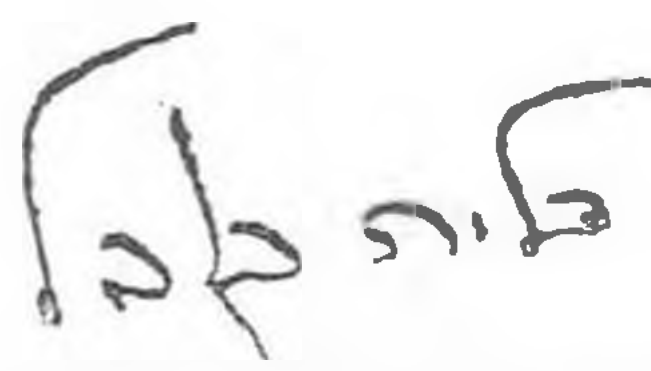
אין ספק בזיהויה של נחמה, על אף שנרשמה בשם משפחה מזרחי במקום משרקי. אלה שמות מקבילים. מכאן נובע ההסבר לתשובת חברת קדישא למשפחה מ-26/4/96 כי לא מצאו רישום על קבורת נחמה משרקי.

התייחסות לרישומי משרד הפנים השונים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר תעודת זהות של נחמה משרקי 0-5127805-9.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן מרקו ואסתר צרפתי
תיק מספר 197/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של סילוונה יכין, דודתו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מאיטליה בשנת 1949, והתגוררה בפרדס חנה.

אסתר ילדה את בנה בין החודשים פברואר-מרץ 1949, בבית החולים בחדרה. האם ראתה אותו מיד לאחר הלידה. יום למחרת לא הובא אליה להנקה והמיילדת מסרה לאסתר כי בנה נפטר מאחר וחבל הטבור נכרך סביב צווארו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה, לפיו בן של אסתר צרפתי ממחנה עולים חדרה (ברנדייס) נפטר ביום 14/3/49 בבית החולים שבמחנה, בהיותו כבן 15 דקות.

2. הוועדה איתרה ריכוז רישום נפטרים שנערך על ידי חברה קדישא חדרה, ממנו עולה כי התינוק צרפתי נפטר ביום י"ז באדר בבית החולים שליד בית העולים ברנדייס והובא לקבורה ביום 18/3/49.

מסקנות הוועדה:

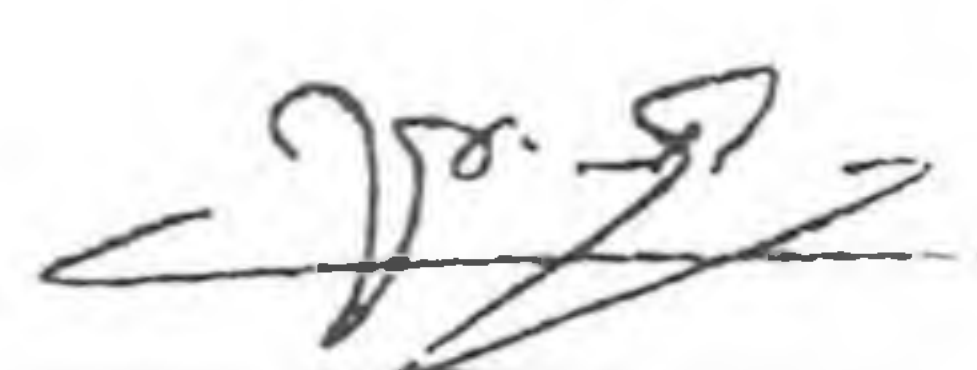
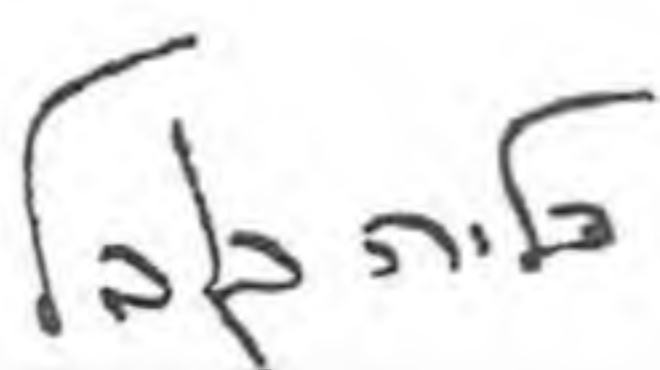
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הבן של מרקו ואסתר צרפתי נפטר מיד סמוך ללידתו ביום 14/3/49 בבית החולים שליד בית העולים ברנדייס.

התינוק הובא לקבורה ביום 18/3/49 בחדרה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילוד.
(לאחר בירור עם דודתו סילוונה יכין נודע לנו שהורי התינוק חזרו לעיר מולדתם - איטליה לאחר המקרה הנדון וכבר הלכו לעולמם)

הנדון: מרים בת אברהם וחביבה חסן
תיק מספר 198/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' אהובה (חביבה) שוספי (חסן), אמה של התינוקת, שהתה המשפחה במחנה המעבר חאשד עם בתם מרים שהיתה בת שישה וחצי חודשים.

שבועיים לאחר הגיעם למחנה טיילו ההורים עם מרים במחנה ורופא שעבר במקום הסתכל על מרים ולקח אותה לבית החולים שבמקום. האם באה לבקרה בערב ובהגיעה למחרת נאמר לה כי מרים נפטרה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה רשימת נפטרים שנוהלה על ידי הג'וינט במחנה חאשד, לפיה "מרים בינת חסן" נפטרה ביום 7/11/49 בהיותה בת שלושה חודשים.

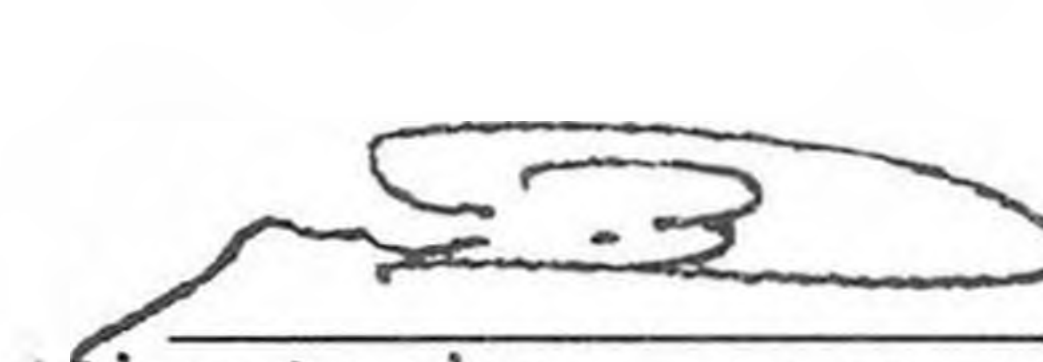
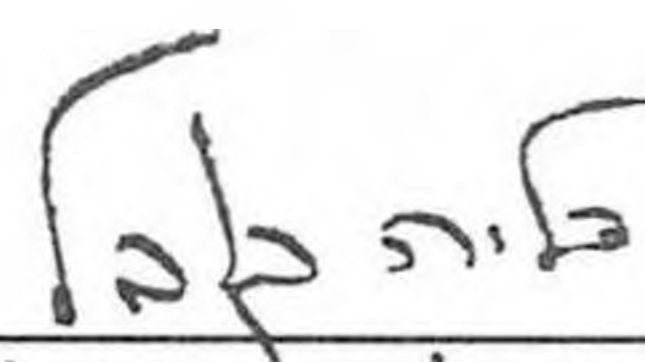
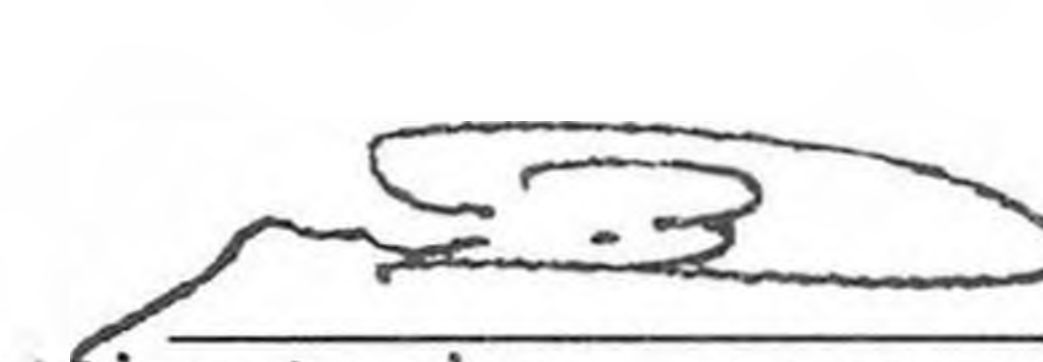
סיבת המוות: פגמים גנטיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרים בת אברהם וחביבה חסן נפטרה ביום 7/11/49 במחנה חאשד בהיותה בת שלושה וחצי חודשים.

לא אותר מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

 יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	 דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	 דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה
---	---	--

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של מרים.
מספר ת.ז. של האב אברהם 0419642297.

הנדון: צביה בת שמעון ושרה חממי
תיק מספר 199/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה שרה חממי, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך חודש ספטמבר 1949 יחד עם צביה. המשפחה התגוררה במחנה בית ליד.

בהיותה כבת שנה חשה צביה ברע, נלקחה לבית החולים. בפרדסיה והושארה שם לביקורת. למחרת, ביקרה אותה אמה וראתה שמצבה הוטב. בכל זאת, נתבקשה האם להשאיר בבית החולים לשם ביקורת.

בהגיעה למחרת לבית החולים נמסר לאם כי צביה נפטרה. האם ביקשה לראות את גופתה, אך סולקה מן המקום.

ההורים לא ראו חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו שמעון חממי (אביה של צביה) מבית העולים פרדסיה עלה ביום 16/9/49.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות נתניה, ממנו עולה כי צביה חממי (כך במקור) ממחנה העולים ז' בית ליד נפטרה ביום 10/11/49 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת 14 חודשים.

מסקנות הוועדה:

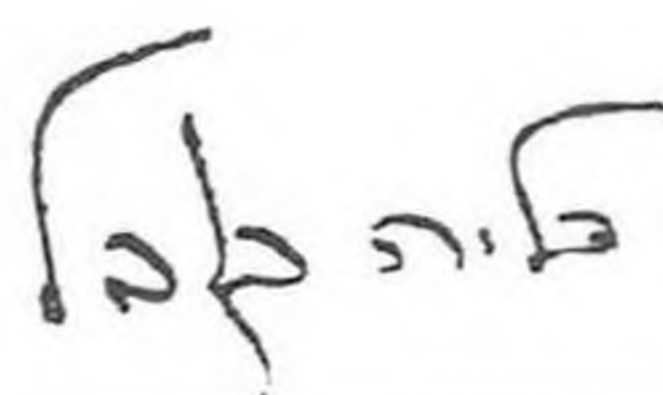
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צביה בת שמעון ושרה חממי נפטרה ביום 10/11/49 בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת 14 חודשים, כחודשיים לאחר עלייתה לארץ.

מקום קבורתה לא אותר.

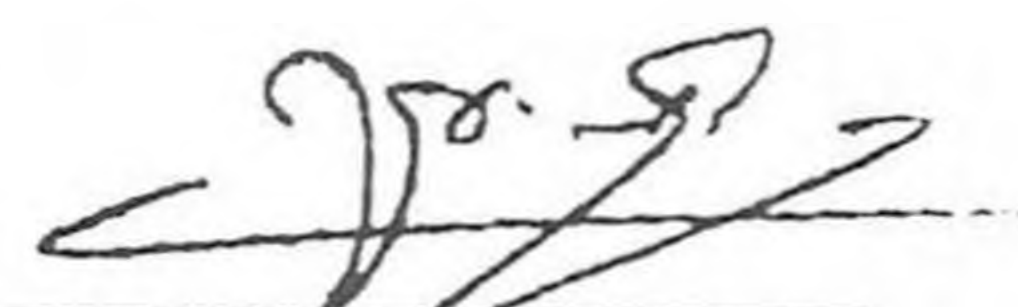
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של צביה 3062228.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סעדיה ושמעה מנחם
תיק מספר 200/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מזל עזריה, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בעין שמר ומשם עברה להתגורר בנחלת יהודה ב'.

במהלך שנת 1952 ילדה האם בן בבית החולים אסף הרופא. מיד לאחר הלידה נלקח הבן מהאם. מספר ימים לאחר מכן כשדרשה האם להיניקו נמסר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי "מנחם שמעה" מנחלת יהודה נקלטה בבית החולים ביום 19/2/52 ויצאה ממנו ביום 24/2/52.

בנוסף צוין עוד כי "מנחם שמעה" מנחלת יהודה ילדה בן ביום 19/2/52 וביום 21/2/52 מקץ יומיים נפטר התינוק.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי ליעיש (שם הסבא) ושמעה מנחם מנחלת יהודה נולד בן ביום כ"ג בשבט 19/2/52 בבית החולים צריפין.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בן מנחם שמעה יעיש" מנחלת יהודה נפטר ביום 21/2/52 בבית החולים הממשלתי צריפין בהיותו בן שלושה ימים.

4. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנו עולה כי גופתו של "מנחם שמעה", תינוק בן יום, נותחה ביום 21/2/52, ואובחן כי נפטר כתוצאה מדימומים במוח.

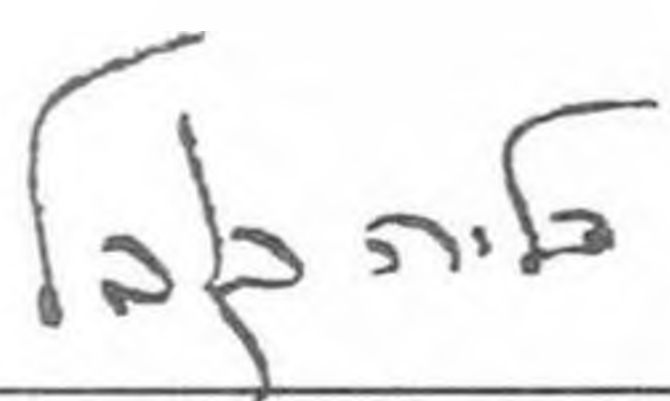
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של סעדיה ושמעה מנחם נפטר ביום 21/2/52 בבית החולים אסף הרופא (צריפין) בהיותו בן יומיים.

בהיותו נפל (פחות מ-30 יום) נקבר ללא ציון מקום הקבורה.

יש לציין כי שם הסב הינו יעיש ויש בעובדה זו להסביר מדוע נרשם שם האב כיעיש בפנקסי משרד הבריאות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האם שושנה (שמעה) מנחם 4107856.

הנדון: נעמי (נעמה) בת אהרון ונדרה (אורה) מגארי כהן
תיק מספר 201/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של אהרון מגארי כהן, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם נעמי (נעמה) שהייתה בת שמונה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה בית ליד. זמן מה לאחר עלייתה הועברה נעמי (נעמה) לבית התינוקות ומשם נעלמה כחודש ימים לאחר מכן.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדות שמסר האב ביום 21/3/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום י"ז באלול תש"ט 11/9/49. "נעמה" שנולדה בתימן ביום י"א בטבת תש"ט 12/1/49, נלקחה לבית התינוקות שבמחנה. חודש לאחר מכן כשהגיעה האם לבית התינוקות לא מצאה את נעמה במקום.

שבועיים מאוחר יותר נאמר להורים כי "נעמה" הועברה למחנה ד' שבבית ליד. ההורים הגיעו למקום וראו אותה מבעד החלון. מקץ שלושה שבועות לא נמצאה "נעמה" במקום ולאחר בירור נמסר להורים כי היא הועברה לבית החולים בתל אביב. בהגיעם לבית החולים בתל אביב, נמסר להם כי ילדה בשם "נעמי מחראי" נפטרה יום לפני הגיעם לבית החולים.

כן ציין האב כי נעמה נושאת תעודת זהות א' / 36898 וכי מספר תעודת העולה של המשפחה הוא 54165.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54165, לפיה "אהרון יחיא מגארי כהן" ואשתו נדרה וארבעת ילדיהם, עלו ארצה ביום 13/9/49 ושוכנו במחנה בית ליד א'. כן צוין כי נעמה היתה בת שנה עם עליית המשפחה ארצה.

2. הוועדה איתרה טופס של מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית, לפיו אהרון יחיא ונדרה "מגרי" וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 13/9/49. כן צוין כי "נעמה" היתה בת שנה עם הגיעה ארצה.

כן נרשם תעודת עולה מספר 54165.

3. הוועדה איתרה שאלון מרשם תושבים, לפיו "נעמה בת אהרון ונדרה מגארי" נושאת תעודת זהות מספר 36898 התגוררה בבית העולים פרדסיה ועלתה ארצה מתימן ביום 12/9/49.

4. בידי הוועדה הפניה מבית החולים לילדים ותינוקות בית ליד מיום 17/10/49 עבור בית החולים הדסה תל אביב, ובה בקשה לקבל לטיפול את הילדה "נעמי מהרו בת אהרון", בת חמישה חודשים הנמצאת בטיפול בבית ליד מיום "18/9" עקב רעלת, דיסטרופיה ודלקת אוזניים.

כמו כן נכתב כי שבוע לפני מועד הפנייתה, עלה חומה וחלה החמרה בדלקת האוזניים ממנה סבלה וכן עלה חשד שיש לה דלקת בפטמה ולפיכך הינה מועברת להמשך טיפול וניתוח.

5. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "מהרו נעמי" התקבלה לבית החולים מבית ליד ביום 17/10/49 באבחנה של אטרופיה ורעלת, בהיותה בת תשעה חודשים ובמשקל 3,800 ק"ג.

מצבה של נעמי הלך והידרדר וביום 30/10/49 בוצע הליך ניתוחי כחשד למסטואציטיס (דלקת בפטמה), היא חזרה מהניתוח במצב קשה מאוד. מצבה של נעמי הוסיף להידרדר במהירות וביום ה-16 לאשפוזה היא נפטרה, כלומר ביום 1/11/49.

6. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו "נעמי מהרי" מבית ליד אושפזה ביום 17/10/49 עד ליום 1/11/49 שבו נפטרה, בהיותה בת תשעה חודשים.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "מחורי נעומי" מבית העולים בית ליד, נפטרה ביום 1/11/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת שמונה חודשים.

סיבת המוות: סיבוכי הנובע מאטרופיה ודום לב.

8. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "נעמי מהרי" מבית העולים בית ליד נפטרה בהיותה בת שמונה חודשים והובאה לקבורה ביום 4/11/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקת הילדים אזור 1, שורה 9, קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

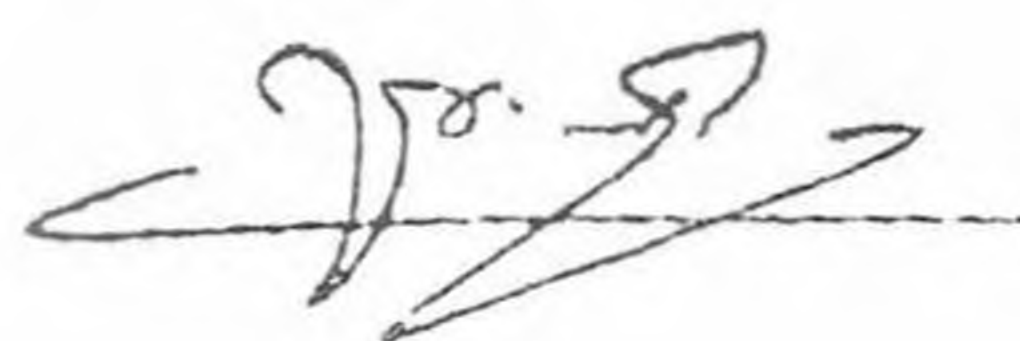
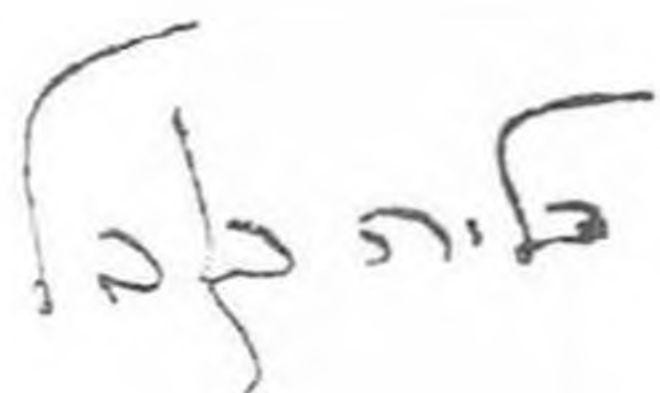
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נעמי (נעמה) בת אהרון ונדרה (אורה) מגארי כהן נפטרה ביום 1/11/49 לאחר ניתוח בבית החזה בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה כבת תשעה חודשים, וזאת כשישה שבועות לאחר עלייתה ארצה.

נעמי הובאה לקבורה ביום 4/11/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקת הילדים אזור 1, שורה 9, קבר מספר 5.

שרשרת השיבושים בשם המשפחה של נעמי (נעמה) מקורו במכתב ההפניה החתום על ידי רופא בית החולים בית ליד, אשר רשם את שם המשפחה בצורה מוטעית. אין לוועדה ספק בזיהויה.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה המקורי של בית החולים הדסה תל אביב לגבי קביעת גילה של נעמי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נעמי (נעמה) מגארי כהן
א/36898.

הנדון: נעמה בת סלם ויונה (חממה) חוכימה
תיק מספר 203/96

פרטי התלונה:

מעדותה של יונה חוכימה, אם התינוקת, לפני הוועדה עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם נעמה בת השנה וחצי ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה נלקחה נעמה למרפאת המחנה בטענה כי יש לערוך לה בדיקות רפואיות. מספר שעות לאחר שנלקחה נעמה למרפאה ביקשה האם להיניק את בתה, אך בכואה למרפאה לא מצאה בה את נעמה. אחיות שעבדו במרפאה אמרו לאם כי בתה נשלחה לבית החולים רמב"ם, אך ניסיונותיה של האם לאתרה שם, העלו חרס.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי, אשר קבעה כי נעמה נפטרה בבית החולים תל השומר תחת השם נג'מה בטורד חיים ביום 4/12/49 והובאה לקבורה ביום 9/12/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה.

מבדיקה נוספת של חוקרי הוועדה עולה כי אין בסיס ראיתי לקביעה זו.

בעדותו מיום 2/3/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי ציין האב כי "...כשאשתי הגיע למחנה, המטפלות וביניהם יונה עוזרי לקחו ממנה את הילדה לטיפול למחרת אשתי חפשה את הילדה ונאמר לה שהיא חלתה ושלחו אותה לבית חולים. לאחר זמן כשלא חזרה מבית החולים פניתי למשרד ושם קיבלתי פתק לבית חולים לאפשר לו לבקר את הילדה. שלחו אותי לבית חולים דג'אני יפו אבל שם לא מצאתי אותה אז כעבור שבוע לאחר שנלקחה הלכתי לבית החולים תל השומר ושם מצאתי אותה וראתי אותה. הרופאה הסבירה לי שאני יכול לקחת אותה אבל באוהל זה לא טוב לה. אז הסכמתי והשארתי אותה שם. לאחר מספר ימים אשתי התגעגעה אחרי הבת ושוב נסעתי לתל השומר ואז לא מצאתי את הבת אמרו לי שהיא הבריאה והחזירו אותה לראש העין לפני יומיים. אז לבקשתי נתנו לי מבית החולים פתק אל מנהל המחנה בשם יצחק שהילדה הוחזרה לשם..."

עוד ציין האב כי חיפש את בתו במספר בתי חולים, אך לא הצליח לאתרה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 63923, ממנה עולה כי סלם משה וחממה חוכימה עלו ארצה ביום 4/10/49 ושוכנו במחנה ראש העין. כן צוין בתעודה זו כי נעמה היתה בת שנה עם עלייתה ארצה.
2. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי סלם משה וחממה חוכימה נושאים תעודת עולה מספר 63923 וכרטיס מספר 1853, נכנסו למחנה ביום 4/10/49 יחד עם שלושת ילדיהם ובהם נעמה בת השנה.
3. בידי הוועדה יומן כניסה לבית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "בת שלום נעמה משה" מראש העין, התקבלה לבית החולים ביום 5/10/49 ושחררה לביתה ביום 15/11/49.

4. בידי הוועדה רשימה אותה ערכה הגב' אהובה גולדפרב שהייתה באותה תקופה הממונה על פיקוח מטעם משרד הבריאות. ברשימה זו מופיע רישום לפיו "נעמה בת שלום משה" ממחנה ראש העין, הועברה לבית החולים דג'אני ביום 4/10/49, בהיותה בת שמונה חודשים.

5. בידי הוועדה רשימה נוספת של הגב' אהובה גולדפרב לפיה "נעמה בת שלום משה" חזרה לראש העין א' ביום 15/11/49.

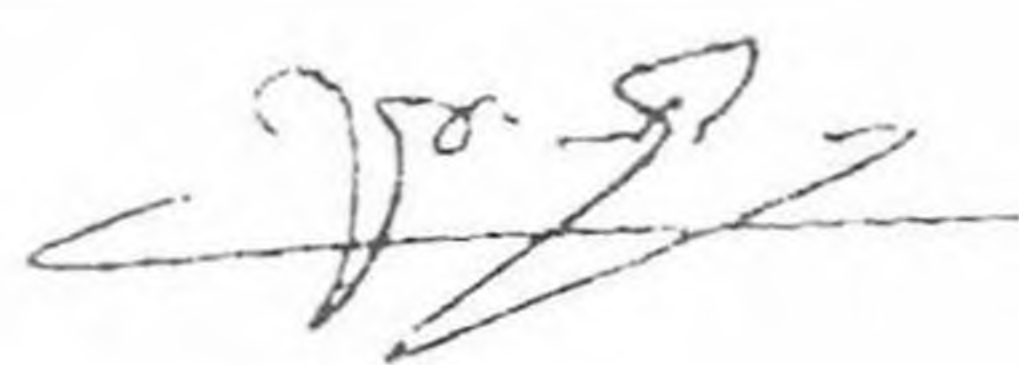
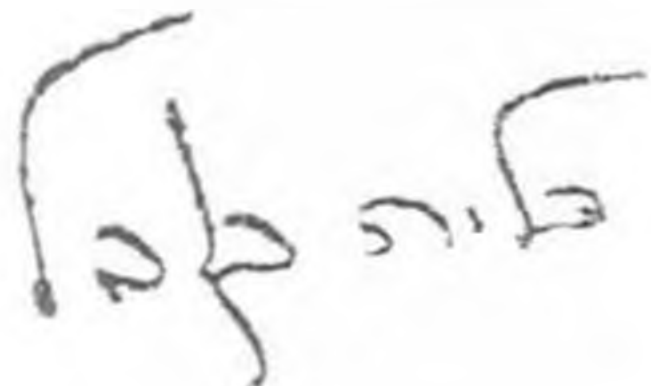
6. בידי הוועדה פתק כתוב בכתב יד הנושאת את התאריך 25/11/49 בו נרשם "למוכ"ז נעמה בת שלום משה נמצאת לפי הרשימה שלנו בבית החולים דג'אני נא לאפשר להורים לבקרה נשלחה ב-4/10 ש.ז. (שנה זו)". על פתק זה מוטבעת חותמת בית התינוקות א'.

7. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, הבריאות, בארכיוני בתי החולים השונים, ברישומי חברה קדישא ובתי העלמין השונים כמו גם ביתר מקורות המידע העומדים לרשותם, לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלה של נעמה בת שלום ויונה (חממה) חוכימה.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של נעמה בת שלום ויונה (חממה) חוכימה מאז שוחררה מבית החולים תל השומר ביום 15/11/49.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נעמה 13633.

הנדון: יואב בן שלום ושודיה (יונה) חסן (לולו)
תיק מספר 204/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של שלום חסן (לולו), עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 ושוכנה תחילה בבית ליד ומשם עברה להתגורר במושב תרום בפרוזדור ירושלים.

במהלך חודש פברואר 1953 ילדה האם בביתה בן. חמישה ימים לאחר מכן לקחה אותו האם לבדיקה והרופא הפנה אותה לבית החולים שערי צדק. נאמר לאם שבבית החולים ייבדק ויינתן להם אישור האם לערוך את ברית המילה.

האם הגיעה עם יואב ביום שישי לבית החולים שם נתבקשה להישאר אתו. ביום השבת היניקה אותו אמו ושעה לאחר ההנקה נמסר לה כי יואב נפטר.

האב שהגיע לבית החולים במוצאי השבת קיבל את הידיעה על פטירתו וקבורתו של יואב. האב שאל כיצד ייתכן שקברו את בנו ביום השבת אך לא קיבל תשובה ברורה על כך. כן נאמר לו כי בנו הובא לקבורה בקבר אחים עם תינוקות נוספים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו יואב חסן (לולו) נפטר ביום 23/1/53 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן שלושה ימים. כן צוין כי משפחתו התגוררה במושב תרום פרוזדור ירושלים.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית ירושלים, לפיו "יואב לולו" מתרום פרוזדור ירושלים, נפטר בהיותו בן ארבע ימים והובא לקבורה ביום "ט' שבט" 25/1/53, בבית העלמין הר המנוחות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יואב בן שלום חסן (לולו) נפטר ביום 23/1/53 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו כבן שלושה ימים.

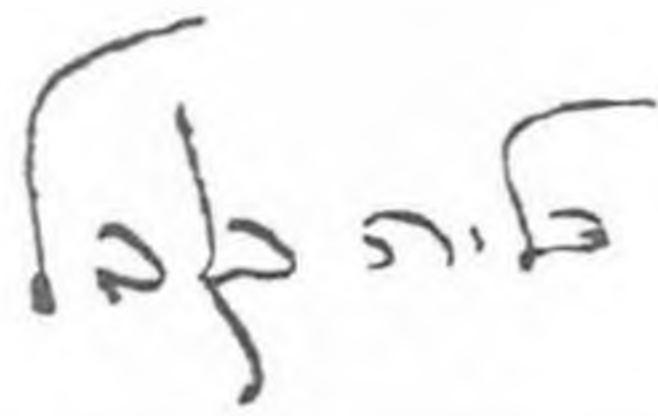
יואב הובא לקבורה ביום ראשון בשבוע, 25/1/53 בבית העלמין הר המנוחות ירושלים.

בהיותו נפל לא צוין מקום קברו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יואב.
מספר ת.ז. של האב שלום חסן (לולו) 03060743-6.
מספר ת.ז. של האם שודיה (יונה) חסן (לולו) 03061903-5.

הנדון: סילביה בת שלמה ואסתר כהן
תיק מספר 205/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אסתר כהן, אם התינוקת, עלתה האם ארצה ממרוקו ונישאה בארץ במהלך שנת 1950. המשפחה התגוררה במעברת תלפיות.

סילביה נולדה במהלך שנת 1953 בבית החולים ביקור חולים בירושלים. בהיותה בת 11 חודשים הצטננה סילביה ונלקחה לאחות טיפת חלב שהציעה לאם לאשפזה בבית החולים ביקור חולים.

האב ביקר את סילביה בבית החולים במשך כשבוע. בביקורו האחרון נאמר לו כי סילביה מבריאה ובעוד שבוע תשוחרר מבית החולים. שבוע לאחר מכן קיבלו ההורים מכתב לפיו סילביה נפטרה. האב פנה לבית החולים בבקשה לראות את חלקת הקבר, אך היות והוא כהן לא הותר לו לראות את גופת בתו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה של סילביה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים (מספר 885/54), ממנו עולה כי סילביה כהן ממעברת תלפיות 1228 ירושלים נפטרה ביום 23/8/54 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דלקת מעיים חריפה.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין הספרדי ירושלים, לפיו "סילויה כהן" ממעברת תלפיות נפטרה ביום כ"ד באב, 23/8/54, בהיותה בת שנה. והובאה לקבורה באותו יום בבית העלמין שבהר המנוחות.

מסקנות הוועדה:

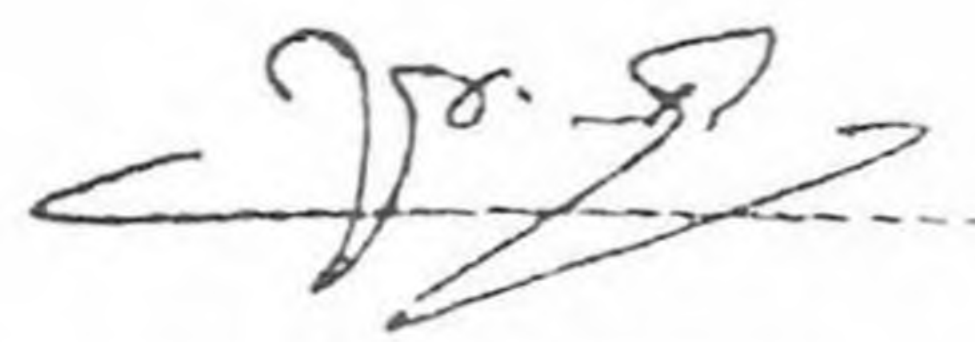
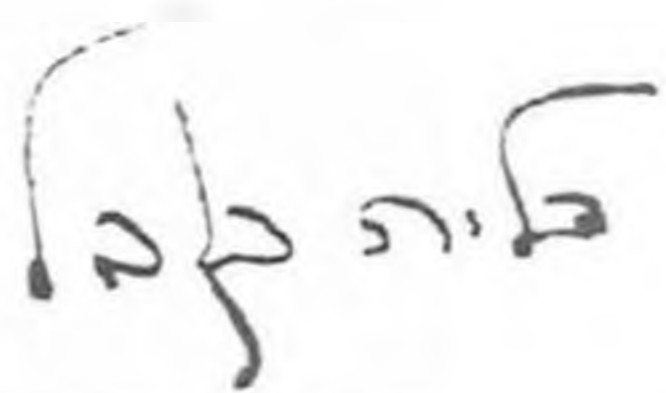
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סילביה בת שלמה ואסתר כהן נפטרה מדלקת מעיים ביום 23/8/54 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת שנה.

סילביה הובאה לקבורה באותו יום בבית העלמין הר המנוחות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של סילביה.
מספר ת.ז. של האם כהן אסתר 7250591/0.

הנדון: עליזה בת גבריאל וג'יטה וטורי
תיק מספר 206/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה ג'יטה וטורי, אם התינוקת, ילדה האם בת בביתה בסוף חודש ינואר 1952. לאחר הלידה נלקחה האם עם בתה לבית החולים בלפור בתל אביב.

כעבור חמישה ימים שוחררה האם בלבד מבית החולים. מספר ימים לאחר מכן כשהגיעה האם לבית החולים ראתה את עליזה, אך נאמר לה שהיא צריכה להישאר שם למספר ימים נוספים.

20 יום לאחר מכן הגיעו ההורים לבית החולים ולא מצאו את עליזה. לאחר בירור שערכו נמסר להם כי בתם נפטרה ובית החולים ידאג לקבורתה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו עליזה בת גבריאל וג'יטה וטורי נולדה ביום 24/12/51 בבית החולים הדסה תל אביב.

כן צוין כתובת מגורי המשפחה: יפו מלך ג'ורג' 331, מספר 4.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ג'טה וטורי" שנולדה בשנת 1951 והתגוררה ביפו רחוב 331 נפטרה ביום 14/1/52 בבית החולים הדסה.

סיבת המוות: חולשה כללית.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו עליזה וטורי נולדה במהלך שנת 1951 ונפטרה כתוצאה מחולשה כללית והובאה לקבורה בקריית שאול ביום 14/1/52.

4. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי תינוקת "עליזה בת גבריאל וג'יטה וטורי" מיפו רחוב 331, מספר 4, נפטרה בתל אביב, בהיותה בת 20 יום והובאה לקבורה ביום ט"ז בטבת תשי"ב בבית הקברות קריית שאול.

מסקנות הוועדה:

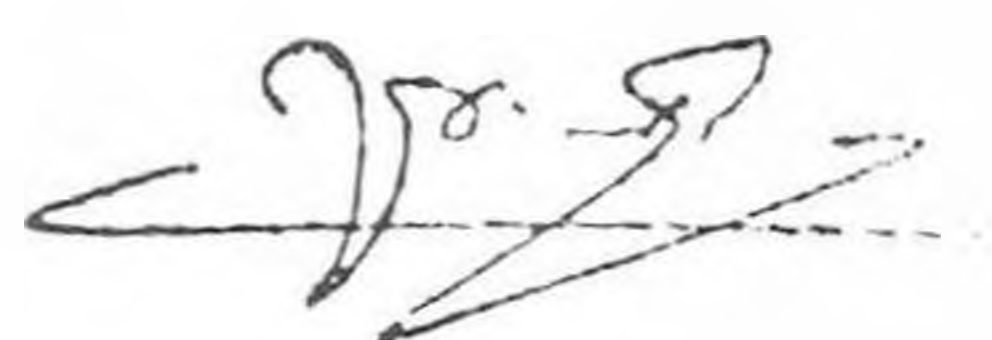
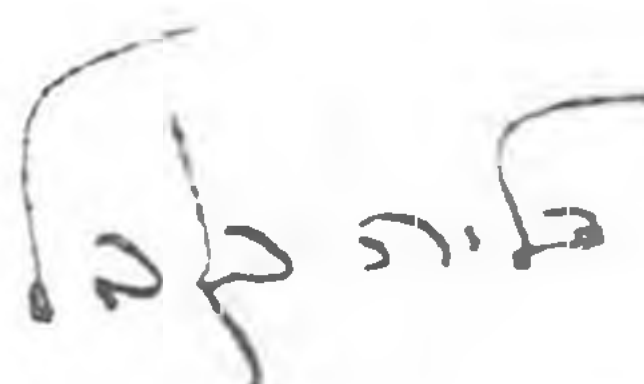
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עליזה בת גבריאל וג'יטה וטורי נפטרה כתוצאה מחולשה כללית ביום 14/1/52 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה כבת שלושה שבועות.

עליזה הובאה לקבורה בבית העלמין קריית שאול אך בהיותה נפל לא צוין המיקום המדויק של קברה בבית העלמין.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של עליזה וטורי.
מספר ת.ז. של האב גבריאל וטורי 0260799-2.
מספר ת.ז. של האם גיטה וטורי 00795358-1.

הנדון: אהרון בן חיים ומזל אהרונוב
תיק מספר 208/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה אהרונוב, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מבולגריה בינואר 1949 יחד עם אהרון. המשפחה שוכנה בפרדס חנה.

בהיותו בן תשעה חודשים השתעל אהרון ונלקח לבית הילדים במחנה. האם היניקה אותו בערב, כשבאה שוב להיניקו בבוקר שלמחרת נמסר לה כי אהרון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה מסמך ממשרד הפנים, לפיו אהרון חדל להיות תושב המדינה בשנת 1963.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו אהרון חיים מזל אהרונוב נולד בבולגריה בשנת 1948 ועלה ארצה ביום 23/1/49 ומשפחתו התגוררה בפרדס חנה.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין פרדס חנה, ממנו עולה כי אהרון בן אהרון חיים (כך במקור) נפטר בהיותו בן שמונה חודשים והובא לקבורה ביום ה' באדר תש"ט בחלקה א', שורה 19, קבר מספר 3.

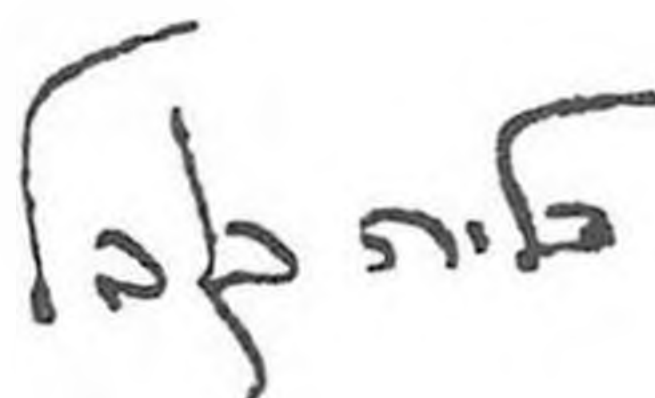
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אהרון בן חיים ומזל אהרונוב נפטר בהיותו בן שמונה חודשים.

אהרון הובא לקבורה ביום 6/3/49 בבית העלמין בפרדס חנה בחלקה א', שורה 19, קבר מספר 3.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אהרון 01082572-7.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלום ומזל (סעדה) שירות
תיק מספר 209/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מזל שירות, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 ושוכנה במחנה עין שמר.

שבוע לאחר העלייה ילדה אם המשפחה בן זכר במחנה והועברה לדבריה לבית חולים שאינה יודעת את מיקומו. האם היניקה את בנה כשלושה ימים. ביום שחרורה מבית החולים נאמר לה כי תינוקה יוחזר לה בתום הטיפול אך מאז לא ראתה אותו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ, ממנו עולה כי "סלם יוסף" ואשתו "סעדה שירות" תעודת עולה מספר 57942 עלו ארצה ביום 7/12/49.

2. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחת גופה של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי ביום 17/3/50 נותחה גופתו של "תינוק שיר" בן ארבעה ימים שנפטר בבית החולים עפולה.

מסקנות הוועדה:

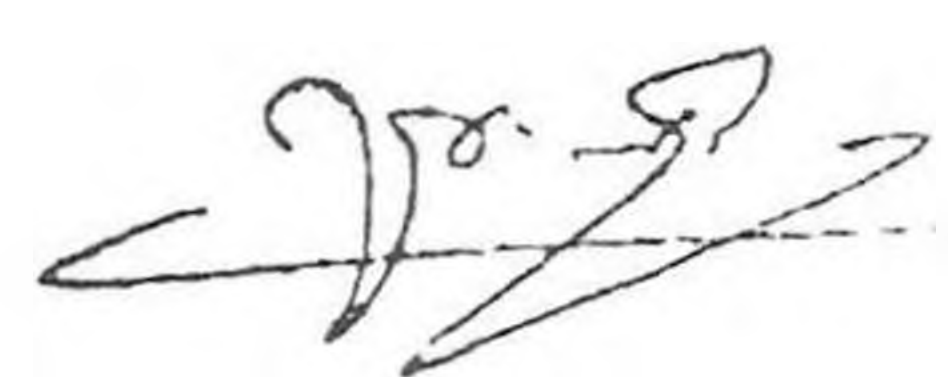
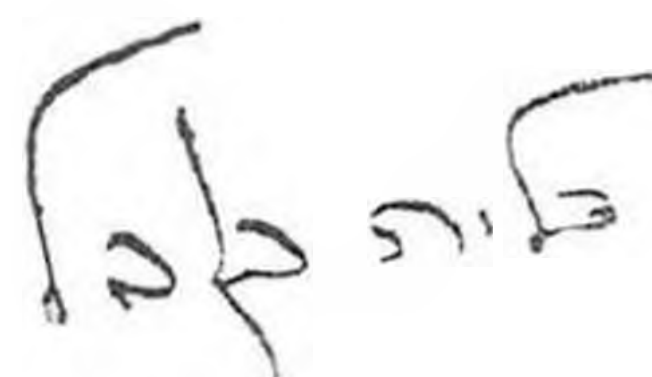
מן המידע לעיל עולה במידה רבה של סבירות כי בן של שלום ומזל (סעדה) שירות נפטר בין הימים 14-16/3/50, בהיותו בן ארבעה ימים.

יש לציין כי תינוקות מעין שמר שנולדו בדרך כלל בחדרה, הועברו במקרים של סיבוכים לבית החולים העמק בעפולה. כמו כן, הדמיון בשם ובגיל מחזקים את ההשערה כי אכן מדובר בבנם של בני הזוג שירות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב שלום שירות 042000695.
מספר ת.ז. של האם מזל (סעדה) שירות 042000703.

הנדון: אברהם בן בנימין וסלמה עוזרי
תיק מספר 212/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של עוזרי בנימין, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

באוגוסט 1949, עברה המשפחה להתגורר באבן יהודה. כמהלך חודש נובמבר 1950 ילדה אם המשפחה את אברהם בבית היולדות בחדרה. ימים מספר לאחר הלידה, שוחררה האם מבית החולים ונאמר לה כי אברהם ישלח לבית המשפחה במועד מאוחר יותר.

שלושה שבועות לאחר הלידה, הגיע האב לבקר את אברהם וביקש להוציאו מבית החולים, אך נאמר לו כי הוא חולה בצהבת והובטח לו כי תערך לו ברית מילה ויזכה לכל הטיפול הדרוש לו. האב נשאל איזה שם הוא רוצה לתת לבנו והוא ביקש שיקראו לו אברהם. האב הוסיף כי בא בטענה שאין בידו תעודת לידה או כל מסמך אחר ונענה כי בתעודת העולה ירשם "אברהם נולד חדש".

שבוע ימים לאחר שביקר האב בבית החולים, נאמר לו על ידי מדריכה במחנה, כי אברהם נפטר. האב האמין כי בנו נפטר, אך בשל ההתעוררות הציבורית סביב פרשת ילדי תימן, החליט לברר אם אכן כך הדבר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55728 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי בנימין ישראל וסלמה עוזרי עלו ארצה ביום 9/11/49.

יצוין כי בתעודת העולה נרשם בסמוך לשמו של אברהם נרשם "חודש אחת".

2. הוועדה איתרה רשימת עולים שהגיעו למחנה עין שמר א', ממנה עולה כי בנימין ישראל וסלמה עוזרי נושאים תעודת עולה מספר 55728, נכנסו למחנה עין שמר א' ביום 9/11/49.

3. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות מחוז חדרה, ממנו עולה כי לבנימין ושולמית עוזרי ממעברת אבן יהודה, נולד ביום 12/11/51 בן נוסף בשם אברהם.

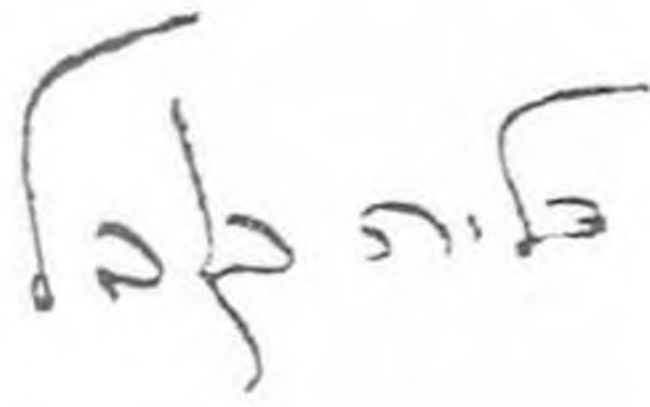
4. מסריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה בארכיונים השונים העומדים לרשותם ובכלל זה של משרד הבריאות, הפנים ורישומי הקבורה, לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלו של אברהם בן בנימין וסלמה עוזרי.

מסקנות הועדה:

אין בידי הוועדה ממצאים לגבי גורלו של אברהם בן בנימין וסלמה עוזרי יליד 1950.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של אברהם עוזרי.
מספר ת.ז. של האב בנימין עוזרי 041450586.
מספר ת.ז. של האם סלאמה עוזרי 041450594.

הנדון: רחמים בן חביב ושמסי פוריאן
תיק מספר 213/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ניסן פוריאן, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1951 יחד עם רחמים, והתגוררה במחנה שער העלייה.

בהגיעם למחנה, הגיעה אחות לאוהל המשפחה ולקחה את רחמים לבית התינוקות במקום. לאחר שבוע עברה המשפחה להתגורר במעברת מגידו ורחמים הושאר בבית התינוקות שבשער עליה. יומיים לאחר מכן נסע אחיו של רחמים לקחתו משער העלייה חזרה להורים.

בהגיעו למחנה נמסר לו כי רחמים חלה והועבר לבית החולים רמב"ם. האח הגיע לבקרו בבית החולים, ויומיים שלושה לאחר מכן מששב לבקרו נמסר לו כי רחמים נפטר והובא כבר לקבורה בחיפה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר, ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי רחמים חביב משער העלייה נפטר ביום 25/11/51 בבית החולים הממשלתי, בהיותו בן שלושה חודשים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו רחמים חביב מבית העולים שער עליה א' נפטר ביום 25/11/51, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: אצידוסיס, דלקת מעיים ותת תזונה.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי "רחמים חבור" (כך במקור) משער העלייה נפטר בהיותו בן שלושה חודשים. רחמים הובא לקבורה ביום 26/11/51.

מסקנות הוועדה:

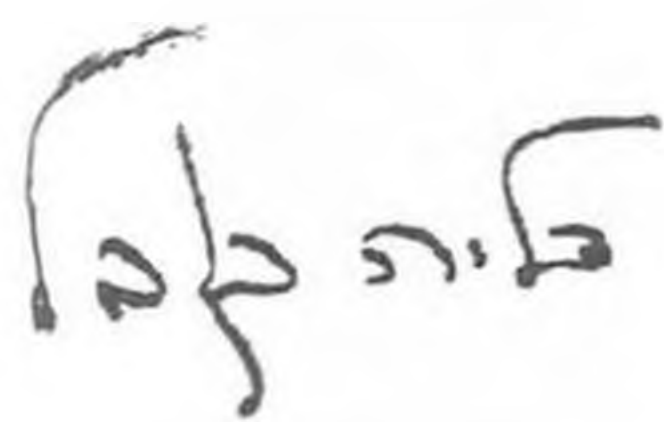
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחמים בן חביב ושמסי פוריאן נפטר מדלקת מעיים ותת תזונה ביום 25/11/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שלושה חודשים.

רחמים הובא לקבורה ביום 26/11/51 בבית העלמין מחנה דוד לאחר שהוצא רישיון קבורה (מספר 51-1255) והסוכנות היהודית חויבה בעלות הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רחמים 075557967.

הנדון: גאולה בת שמעון וצביה מקייטן
תיק מספר 214/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של שמעון מקייטן, אביה של התינוקת, עלתה אשתו ארצה מתימן בשנת 1948 יחד עם גאולה שהיתה כבת חמישה חודשים. האם וילדיה התגוררו במחנה עתלית.

כעבור זמן קצר באה אחות לאוהל המשפחה ומסרה לאם שגאולה לא חשה בטוב ויש לאשפזה. חודש לאחר מכן כשהפצירה האם שימסרו לה היכן מאושפזת בתה נמסר לה כי בתה נפטרה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה לפיה, צביה יצחק מקייטן ושני ילדיה עלו ארצה ביום 10/1/49. כן צוין כי גאולה היתה בת שישה חודשים בהגיעה וכי נפטרה בבית החולים הממשלתי בחיפה.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו גאולה יצחק ממחנה עולים עתלית נפטרה ביום 18/1/49 במחנה העולים עתלית, בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי גאולה יצחק ממחנה העולים עתלית נפטרה ביום 18/1/49 בחיפה, בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה גאולה יצחק נפטרה ביום י"ז טבת תש"ט, 18/1/49 בחיפה, בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה אישור קבורה, ממנו עולה כי גאולה יצחק נפטרה בהיותה בת שבעה חודשים והובאה לקבורה ביום 21/1/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי גאולה בת שמעון וצביה מקייטן נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 18/1/49, בהיותה בת כשישה חודשים, כתשעה ימים לאחר עלייתה ארצה.

גאולה הובאה לקבורה ביום 21/1/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

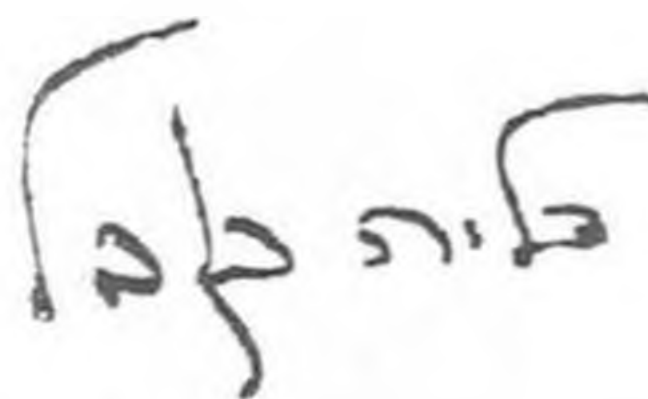
אין בשינוי בציון מקום הפטירה כדי להטיל ספק בזיהויה.

שם משפחתה של גאולה נרשם על פי שמה המקורי של האם היות והיא הגיעה ללא בעלה ארצה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של גאולה.
מספר ת.ז. של האב שמעון מקייטן 819756.

הנדון: תאומים - (ללא שם פרטי) בניהם של מישאל ושושנה אהרון
תיק מספר 216/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסר אהרון מישאל, אבי התאומים, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1951. ושוכנה במעברת זרנוגה הסמוכה לרחובות.

בחורף שנת 1952 ילדה אשתו תאומים בן ובת. מיד לאחר הלידה ראו ההורים את התינוקות כשנולדו במשקל נמוך, אך היו בריאים. במשך מספר ימים לא ראו ההורים את התינוקות, אך הצוות הרפואי בבית החולים מסר כי הם מתפתחים יפה.

שבוע לאחר מכן נמסר לאם כי הבן נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

האם חלתה לאחר הלידה ואושפזה במשך שבועיים בבית החולים. לאחר שהבריאה נשלחה לביתה ואילו בתה נשארה בבית היולדות. משפחתה ביקרה את התינוקת ולאם נמסר כי בתה עלתה במשקל.

לאחר זמן מה כשבאה האם לבקרה בבית היולדות נאמר לה כי בתה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי התינוקת הראשונה:

1. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיו האם "שושנה מושאלי אהרון" מזרנוגה ילדה שתי תאומות ביום 9/1/53. כן צוין כי אחת הבנות נפטרה באותו יום.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו בת של שושנה ואהרון מישאל ממעברת זרנוגה נפטרה ביום כ"ב בטבת, 9/1/53, בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותה בת "מספר שעות".

סיבת המוות: פגיעה מוחית.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנה עולה כי "בת מושאל שושנה" ממעברת זרנוגה ב' נולדה ביום 9/1/53 ונפטרה באותו יום.

סיבת המוות: פגיעה מוחית.

מסקנות הוועדה - לגבי התינוקת הראשונה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתה של מישאל ושושנה אהרון נפטרה סמוך ללידתה ביום 9/1/53 כתוצאה מפגיעה מוחית.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

ממצאי החקירה - לגבי התינוקת השנייה:

1. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנו עולה כי "שושנה מושאלי" ילדה שתי בנות ביום 9/1/53. כן צוין כי אחת מהבנות נפטרה ביום "5/2".
2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיה בת משאל ושושנה ממעברת זרנוגה ב' נולדה ביום 9/1/53 ונפטרה ביום 5/2/53.

סיבת המוות: פגיעה רב מערכתית הכוללת דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה - לגבי התינוקת השנייה:

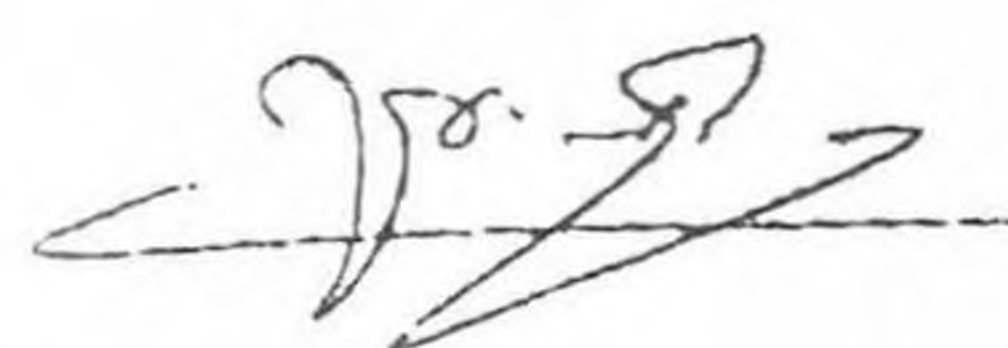
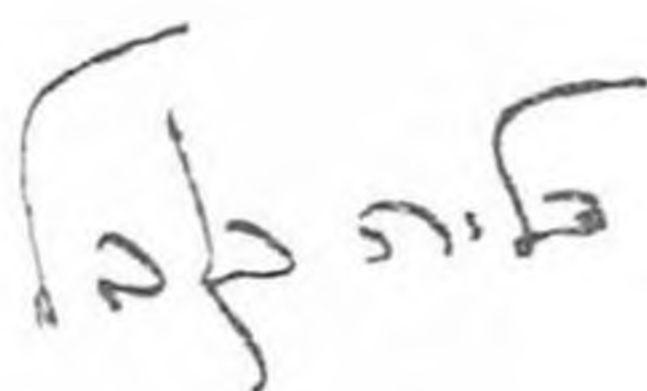
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של מישאל ושושנה אהרון נפטרה כתוצאה מפגיעה רב מערכתית הכוללת דלקת ריאות ביום 5/2/53 בבית החולים אסף הרופא (צריפין), בהיותה בת חודש ימים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של התאומות.
מספר ת.ז. של האם שושנה אהרון 747194-2.

הנדון: חביבה בת אברהם וחנינה חקק
תיק מספר 217/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של חנינה חקק, אמה של התינוקת, נולדה חביבה בספטמבר 1953 בבית החולים דג'אני ביפו.

ביום לידתה נמסר לאם כי חביבה חולה, ולכן לא תובא אליה להנקה. לאחר שישה ימים ראתה האם את חביבה. ביום שחרורה של האם מבית החולים מסרו לה כי חביבה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

תלונה לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב ממנו עולה כי חביבה חקאק משכ' מכבי בתל אביב נולדה ביום 15/9/53 ונפטרה ביום 20/9/53 בבית החולים צהלון (דג'אני) ביפו.

מסקנות הוועדה:

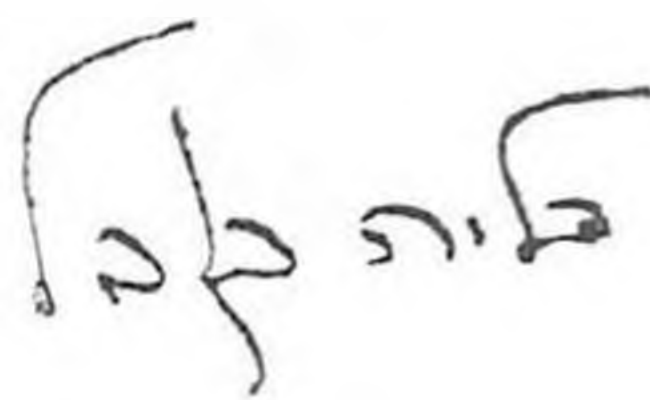
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חביבה בת אברהם וחנינה חקק נפטרה ביום 20/9/53 בבית החולים צהלון ביפו, בהיותה בת שישה ימים.

בהיותה נפל (פחות מ-30 יום) נקברה ללא ציון מקום הקבורה.

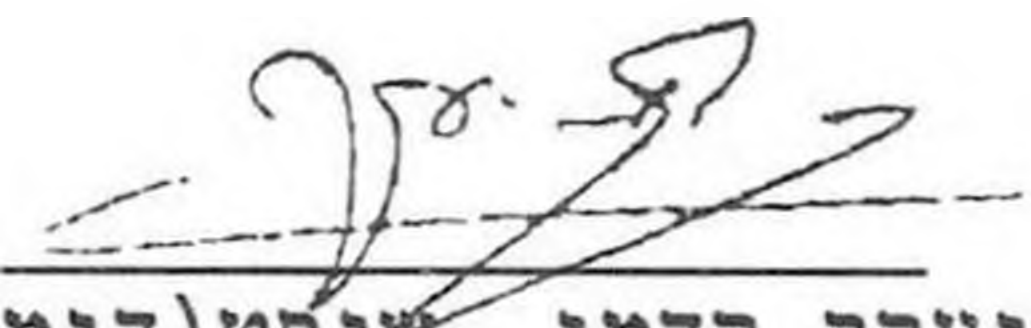
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

י"ר הוועדה
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חביבה.
מספר ת.ז. של האב חקק אברהם 04926801/4.
מספר ת.ז. של האם חקק חנינה 04925121/8.

הנדון: ציון בן אהרון ושושנה מינס
תיק מספר 218/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של שושנה מינס, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 עם ציון, ושוכנה במחנה עין שמר.

בהגיעם נשלח ציון שהיה כבן חודש לבית התינוקות שבמחנה. האם באה להיניקו שלוש פעמים ביום. באחד הימים בהגיעה לא מצאה את ציון במיטתו. לשאלתה היכן ציון נענתה שהוא נשלח לבית החולים.

שבועיים לאחר מכן נמסר להורים כי ציון נפטר וכי גופתו נמצאת בחדר מתים בפרדס חנה. האב הגיע למקום אך לא מצא את גופת בנו.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 58011), לפיה אהרון סלם ושמעה מינס עלו ארצה ביום 7/12/49. כן צוין כי ציון היה בן חודש בהגיעו וכי נפטר ביום 30/12/49. משפחתו שוכנה בבית העולים עין שמר ב'.

2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז ממחנה עין שמר ב' מיום 18/2/49 לבית החולים הממשלתי חיפה ובה רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 58011. מדובר במכתב הפניה ובו בקשה לקבל את ציון בן אהרון סלם מינס בן שישה שבועות לאשפוז. צוין כי ציון עלה ארצה ביום 20/11/49.

3. בידי הוועדה גיליון חולה, ממנו עולה כי ציון בן אהרון סלם מינס מעין שמר ב' התקבל לאשפוז ביום 18/12/49 בהיותו בן שישה שבועות. כן צוין כי "בכניסתו לבית החולים המצב הכללי היה רע", הנשימה הייתה מאומצת. מצב תזונתי ירוד סימנים של התייבשות. לאחר ארבעה ימים הוא נפטר, היינו ביום 22/12/49.

כן צוין כי ציון נפטר כתוצאה מדלקת מעיים, התייבשות אצידוסיס, תת תזונה ודלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו ציון בן אהרון סלם מינס מבית העולים עין שמר נפטר ביום 22/12/49 בהיותו בן שישה שבועות.

סיבות המוות: תת תזונה, דלקת מעיים, התייבשות ודלקת ריאות.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 1112/49), ממנו עולה כי "ציון בן אהרון סלם" מבית העולים עין שמר ב' נפטר ביום 22/12/49 בבית החולים בחיפה, בהיותו בן חודש וחצי.

סיבת המוות: תת תזונה, דלקת מעיים דלקת ריאות ואצידוסיס.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיה "ציון בן אהרון סאלם" מבית העולים עין שמר נפטר בהיותו בן חודש וחצי והובא לקבורה ביום ג' בטבת 23/12/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 1112/49.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן אהרון ושושנה מינס נפטר כתוצאה מדלקת ריאות, תת תזונה ודלקת מעיים ביום 22/12/49 בבית החולים בחיפה בהיותו בן חודש וחצי.

תאריך הפטירה הקובע הינו התאריך הרשום בגיליון החולה של בית החולים.

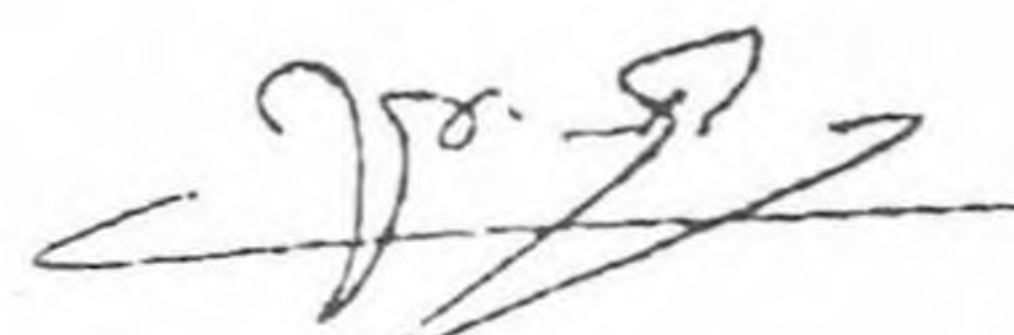
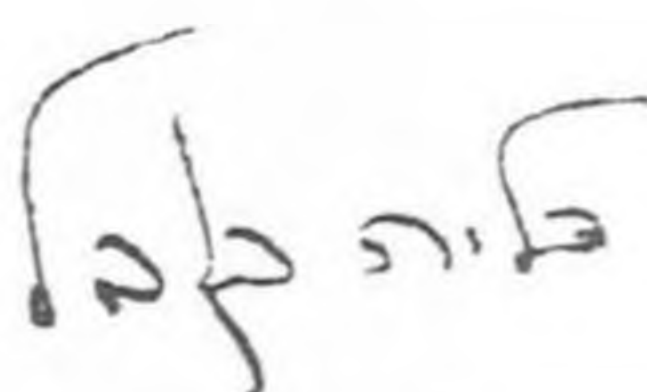
ציון הובא לקבורה למחרת ביום 23/12/49 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

בפנקס הפטירות של משרד הבריאות ובאישור של חברה קדישא לא נרשם שם המשפחה של ציון, על אף זאת הזיהוי הוא ודאי וזאת בהצלחה עם שם האב, מקום המגורים ותאריך הפטירה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של ציון.
מספר ת.ז. של האב אהרון מינס 4200171.
מספר ת.ז. של האם שושנה מינס 4200172.

הנדון: כרמלה בת משה ופרחה גרשון
תיק מספר 219/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שאול גרשון, דודה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק ביום 1/3/50 יחד עם כרמלה, בת שמונה ימים, ושוכנו במחנה פרדס חנה.

זמן קצר לאחר כניסת המשפחה למחנה, הצטננה כרמלה ונלקחה למרפאת המחנה ומשם הופנתה לבית החולים רמב"ם. האם והדוד לקחו את כרמלה לבית החולים רמב"ם והשאירו אותה שם ביום שישי אחר הצהריים. ביום שבת הגיעו האם והדוד לבקר את כרמלה וראו אותה מבעד לחלון.

ביום ראשון נסעה האם לבקר את כרמלה, אך שם נאמר לה כי נפטרה. המשפחה דרשה כי יוצג לפנייהם מסמך כלשהו המאשר את פטירתה של כרמלה, אך דרישתם לא נענתה.

כחודש לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר במושב בית אלפא. מזכיר המושב ניסה אף הוא לברר על גורלה של כרמלה ואף נסע לבית החולים רמב"ם, שם ערך בירורים במזכירות בית החולים, אך נאמר לו כי אין רישום על תינוקת בשם כרמלה גרשון.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לדברי המשפחה התקבל צו גיוס על שמה של כרמלה.

לבקשתה, קיבלה המשפחה תמצית רישום ממשרד הפנים, לפיה מענה האחרון של גרשון כרמלה מספר ת.ז. 0-4255824-7, הוא הישוב שדה עוזיהו.

בשיחה שניהלו חוקרי הוועדה עם הגב' ויקי פרץ, אחותה של כרמלה, התברר כי שם סבה מצד האב היה בכור.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו משה גרשון נושא תעודת זהות מספר 255822, עלה ארצה מעירק ביום 29/3/50. כן צוין כי יחד עמו עלו "2 נלווים".
 2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "כרמלה גרשון" נושאת תעודת זהות מספר 255824, עלתה ארצה מעירק ביום 29/3/50, שנת לידתה על פי מסמך זה הינו 1950. בנוסף צוין כי היתה בת שבעה ימים בעלותה ארצה.
 3. הוועדה איתרה יומן העברות של השירות הרפואי לעולה (השר"ל) ובו רישום חולים אשר נשלחו לבית חולים ממחוז הצפון בין 11/6/50 24/6/50.
- רישום מספר 34 בגיליון זה, מתעד את העברתה של כרמלה גרשון ביום 16/6/50 מבית העולים פרדס חנה לבית החולים רמב"ם. כן צוין כי היתה בת שלושה חודשים וכי אובחנה אצלה "דיסטרופיה ודיספסיה".

4. הוועדה איתרה כרטיס חולה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "כרמלה בכור" בת שלושה חודשים מבית העולים פרדס חנה ב', התקבלה למחלקת ילדים ביום "16/6" ושהתה בה עד יום 22/8/50.
5. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "בכור כרמלה" התקבלה לבית החולים ביום 16/6/50 ונפטרה ביום 22/8/50, בהיותה בת שלושה חודשים.
- בגיליון זה נרשם: "נשלחה מבית העולים פרדס חנה בגלל שלשולים, הקאות והפסד גדול במשקל. נתקבלה במחלקה במצב תזונה ירוד ביותר, במשקל 3,400 ק"ג במצב כללי קשה מאוד... למרות הטיפול באינפוזיה ואנטיביוטיקה התינוקת נפטרה בסימנים של אצידוזיס קשה".
6. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "כרמלה בכור" מבית העולים פרדס חנה ב', נפטרה ביום 22/8/50 בהיותה בת חמישה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת מעיים ותת תזונה, התייבשות ואצידוזיס.
7. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "גרשון בכור כרמלה" מבית העולים פרדס חנה, נפטרה ביום 22/8/50 בבית החולים חיפה, בהיותה בת חמישה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת מעיים.
- יצוין כי השם "גרשון" הינו תוספת מאוחרת לרישום שמה של כרמלה בגיליון זה. כמו כן בראש הגיליון רשם פקיד הערה משנת 1955 "... ששם הנפטרת היא גרשון".
8. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "תינוק בכור כרמלה בת גרשון" מבית העולים פרדס חנה, הובאה לקבורה ביום 23/8/50 בבית העלמין מחנה דוד, בהיותה בת חמישה חודשים.
9. הוועדה איתרה רשימת נפטרים מ-1949-1951 אותה ערך מר חיים צדוק מנהל מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית. מספר 47 ברשימה זו מופיעה "בכור כרמלה בת גרשון" מפרדס חנה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי כרמלה בת משה ופרחה גרשון, נפטרה כתוצאה מתת תזונה ודלקת מעיים ביום 22/8/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת חמישה חודשים.

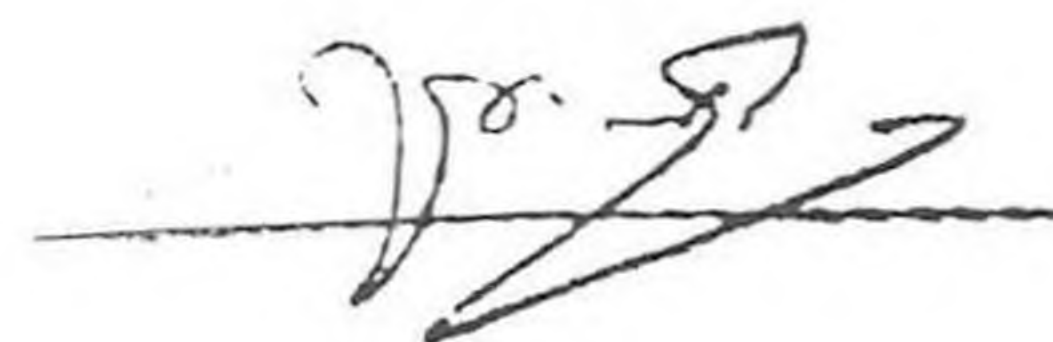
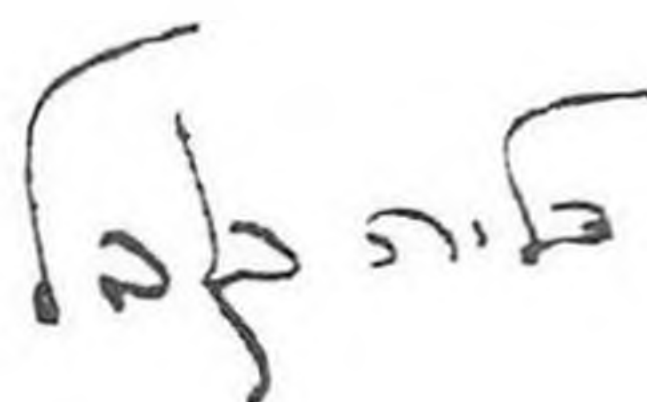
כרמלה הובאה לקבורה ביום 23/8/50 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה מסתמכת על יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם חיפה, כקובע את גילה של כרמלה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של כרמלה גרשון 04255824-7.

הנדון: אברהם בן כאמס וחויטה גואטה
תיק מספר 220/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר זאב גואטה, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מלוב ביום 13/1/50 ושוכנה בבית ליד, ומשם עברה להתגורר במושב אחוזם ב' (שלווה).

אברהם נולד ביום 18/3/52. בהיותו בן שנה וחצי חלה אברהם והופנה לבית החולים בבאר שבע. ארבעה ימים לאחר מכן נסעה המשפחה לבקרו אך בהגיעם נמסר להם כי אברהם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

מספר שנים לאחר מכן, הגיע לבית המשפחה שוטר צבאי ודרש לגייס את אברהם.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות באר שבע, ממנו עולה כי אברהם גואטה ממושב שלוה (פלוגה ב') נולד ב-1952 ונפטר ביום ד' אלול תשי"ג, 15/8/53, בבית החולים הדסה באר שבע.

סיבת המוות: דלקת מעיים חריפה.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין באר שבע, לפיו אברהם גואטה ממושב שלוה נולד ב-1952 והובא לקבורה ב-16/8/53.

מסקנות הוועדה:

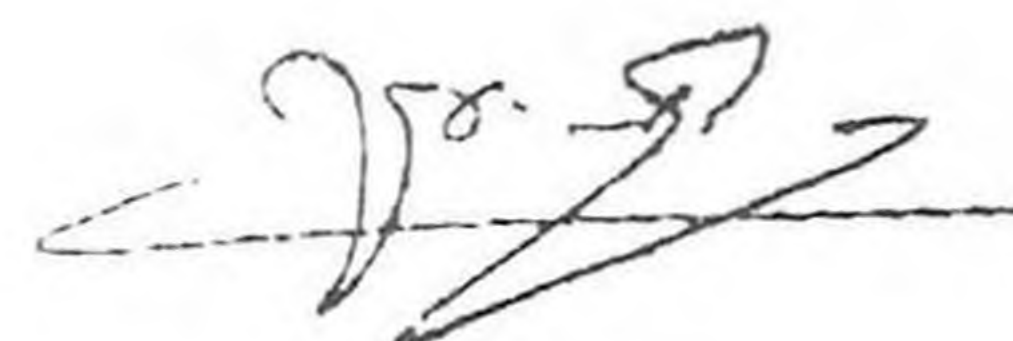
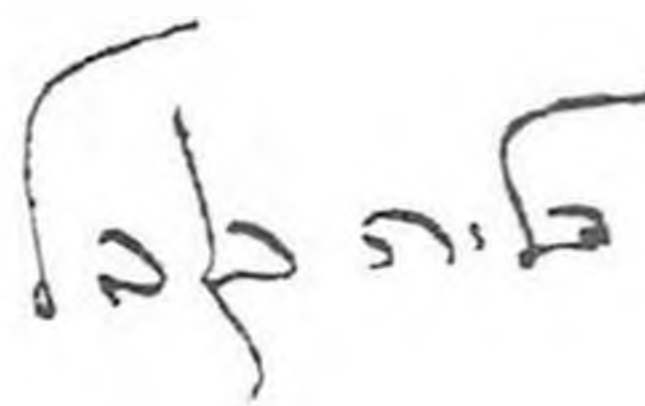
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן כאמס וחויטה גואטה נפטר מדלקת מעיים חריפה ביום 15/8/53 בהדסה באר שבע.

אברהם הובא לקבורה ביום 16/8/53 בבית העלמין באר שבע ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אברהם 5021903.

הנדון: סאלם בן שמעון ובדרה לוי (בוני)
תיק מספר 221/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של אברהם לוי, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף שנת 1948 תחילת שנת 1949 יחד עם סאלם. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר או בפרדס חנה.

בהיותו בן שמונה חודשים נלקח סאלם לבית התינוקות. אמו באה להיניקו שלוש פעמים ביום. באחד הימים בהגיעה לא מצאה האם את סאלם במקום. לאחר ברור נמסר לה כי סאלם חלה ונלקח לבית החולים.

האב הגיע לבית החולים ושם נמסר לו כי סאלם נפטר והובא לקבורה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של עין שמר א', ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 51926, לפיו "סלם בן שמעון ובדרה לוי באוני" הגיע למחנה עם משפחתו ביום 20/10/49 ונפטר ביום 11/11/49 בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה בעין שמר באותו יום.

מסקנות הוועדה:

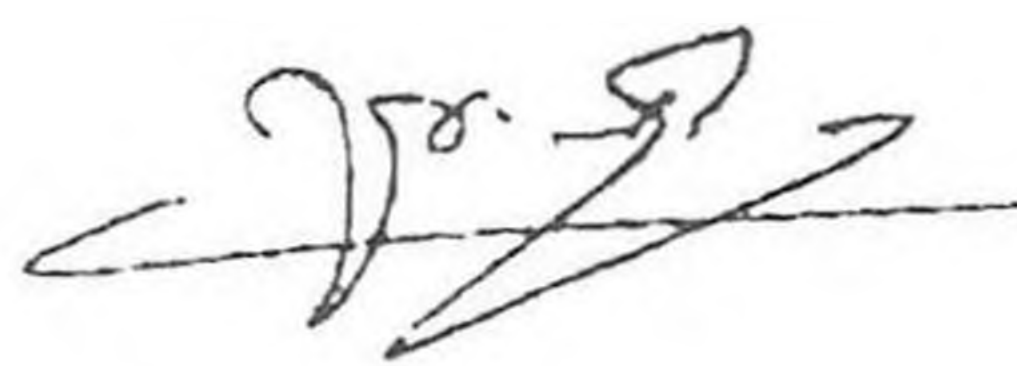
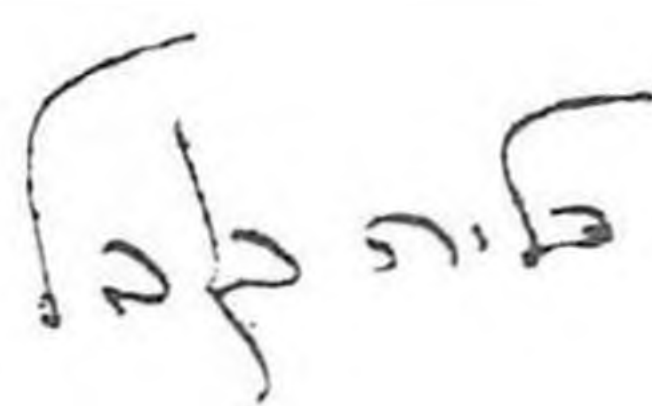
מן המידע לעיל עולה בסבירות גבוהה, כי סאלם בן שמעון ובדרה לוי (בוני) נפטר ביום 11/11/49 במחנה עין שמר, בהיותו בן שנתיים, וזאת כשלושה שבועות לאחר עליית המשפחה לארץ.

סאלם הובא לקבורה באותו יום בעין שמר (כרכור).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סאלם 04150234-5.

הנדון: רחל בת יוסף וזהרה ג'ומעי
תיק מספר 222/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של יוסף ג'ומעי, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה עם רחל מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

בהיותה בת ארבעה ימים נלקחה רחל לבית התינוקות ואמה באה להיניקה מידי יום במשך חודשיים. בתום תקופה זו בהגיעה לבית התינוקות נאמר לה כי רחל נפטרה.

המשפחה ניסתה לברר עם מנהל המחנה מה עלה בגורלה, אך לא העלתה דבר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה (מספר 61443), לפיה "יוסף אברהם וזהרה גומי" עלו ארצה ביום 13/10/49. כן צוין כי רחל הייתה בת ארבעה ימים בהגיעה ארצה וכי "מתה בעין שמר א' 28/11/49". המשפחה התגוררה בעין שמר.

2. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של עין שמר ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 61443, לפיו רחל בת יוסף אברהם גומעי הגיעה למחנה עם משפחתה ביום 13/10/49. כן צוין כי היא נפטרה ביום 28/11/49, בהיותה בת 14 יום, והובאה לקבורה בעין שמר.

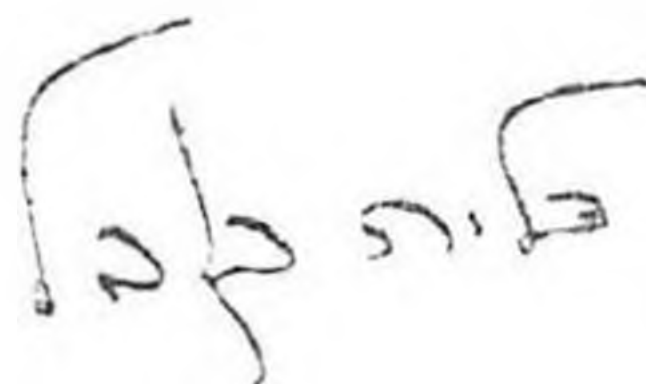
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה כי רחל בת יוסף וזהרה ג'ומעי נפטרה ביום 28/11/49, בהיותה כבת שישה שבועות.

גילה של רחל נגזר בהתייחס למועד עלייתה לארץ ומועד פטירתה.

רחל הובאה לקבורה בעין שמר, בהיותה נפל לא צוינה חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום מספר תעודת זהות של רחל 8-04108544.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן אליהו ושרה יונצ'י
תיק מספר 223/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה יונצ'י, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס. המשפחה שוכנה בתל אביב בשכונת הקווקזים.

במהלך שנת 1952 בחודש השמיני להיריונה ילדה האם בן בלידה קשה בבית החולים הקריה. מיד לאחר הלידה התקשר רופא לבית החולים הדסה כדי להעביר לשם את התינוק.

האב הלך לבית החולים הדסה וראה את בנו שהיה באינקובטור. יומיים לאחר מכן משהגיע האב בשנית לבית החולים, נאמר לו כי בנו נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו תינוק של יונצ'י אליהו ושרה נולד ביום 23/5/52 בבית החולים הדסה. המשפחה התגוררה בשכונת הקווקזים 45 תל אביב.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי האם: "שרה יונצ'י" התקבלה לאישפוז ביום "24/5" עד ליום "26/5" ובהערות נרשם "יונק ... נפטר 11:30".

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "תינוק יונצ'י שרה" משכונת קווקזים 45 תל אביב נולד ביום 23/5/52 ונפטר ביום 26/5/52 בבית החולים הדסה תל אביב.

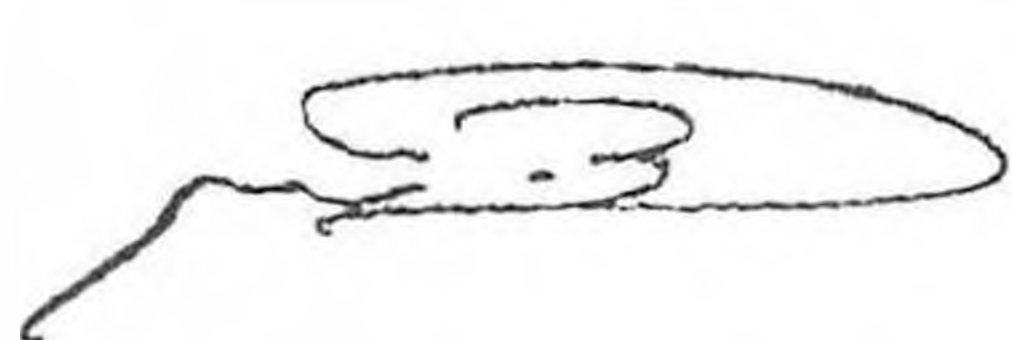
סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

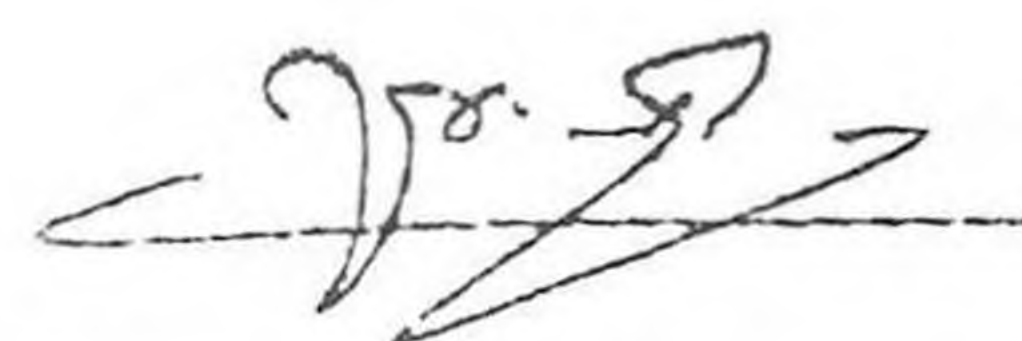
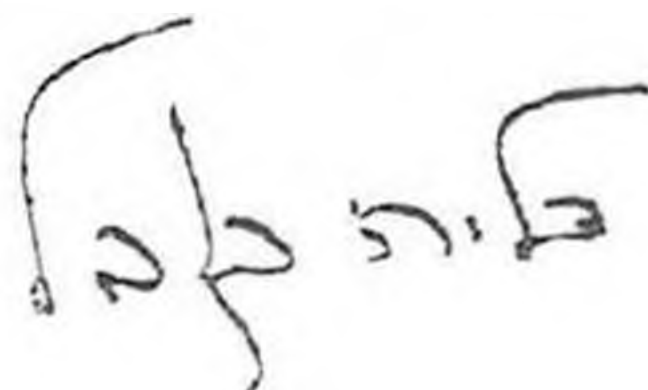
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של אליהו ושרה יונצ'י נפטר מדלקת ריאות ביום 26/5/52 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן ארבעה ימים.

בהיותו נפל (פחות מ-30 יום) הובא התינוק לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האב אליהו 4240705.
מספר ת.ז. של האם שרה 4299697.

הנדון: אהרון בן מרדכי וחנה טימברג
תיק מספר 224/96

פרטי התלונה:

בעדותה לפני הוועדה העידה הגב' לאה לויטה, אחותו של התינוק, כי המשפחה גורשה מאיטליה לקפריסין במהלך שנת 1948. בזמן שהותם בקפריסין נולד אהרון.

המשפחה עלתה ארצה בשנת 1950 והיא עברה להתגורר בחיפה. על פי עדותה של האחות, אחיה לא היה בקו הבריאות ובהיותו בן שנתיים הועבר לבית החולים בעפולה שם אובחן כסובל ממחלת הטיי-זקס.

שבוע לאחר מכן נמסר למשפחה כי אהרון נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, לפיו דניאל אהרון מרדכי מחיפה - תל עמל נפטר ביום 2/6/50 בבית החולים בעפולה, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: טיי-זקס.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין בעפולה, לפיו הילד "דניאל אהרון טימברג" מתל עמל חיפה נפטר בהיותו בן שנתיים וחצי, והובא לקבורה ביום כ"ב בסיון תש"י, 7/6/50, בחלקת הילדים "ע"י ילד פוגל לצד מערב".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הילד אהרון בן מרדכי וחנה טימברג נפטר ביום 2/6/50 בבית החולים בעפולה, בהיותו כבן שנתיים, ממחלת הטיי-זקס.

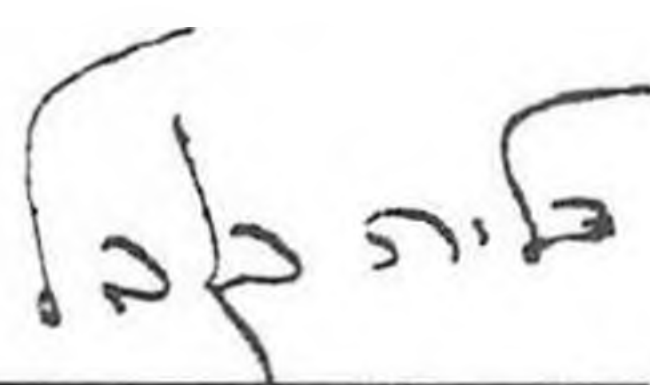
אהרון הובא לקבורה ביום 7/6/50 בבית העלמין בעפולה בחלקת הילדים.

יצוין כי שם סבו של הנעדר הוא דניאל ויש בעובדה זו כדי להסביר את דרך רישום שמו הפרטי של התינוק בפנקס הפטירות וביומן הקבורה.

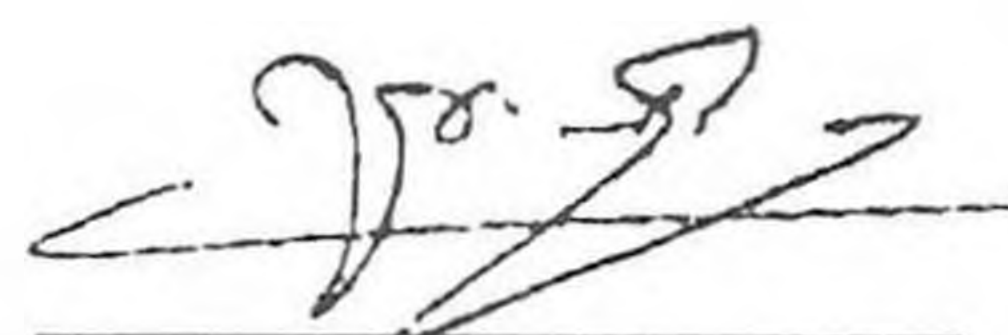
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אהרון 0-1016567-8.

הנדון: אליהו בן יוסף ונעימה חכים
תיק מספר 225/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעימה חכים, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951, והתגוררה במעברת כדורי.

בהיותו כבן שישה וחצי חודשים נלקח אליהו על ידי אמו לגיסתה בפרדס חנה, שם שילשל כמשך יומיים. אמו לקחה אותו למרפאה במחנה העולים, וקיבלה מכתב הפניה עבור אשפוזו של אליהו בבית החולים שבפרדס חנה.

בהגיעה לבית החולים נמסר לה לחזור למחרת על מנת להיניק את אליהו. בבואה למחרת היום נמסר לה כי אליהו נפטר והובא לקבורה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

המשפחה קיבלה צו גיוס על שמו של אליהו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום לעולה של משרד העלייה לפיו, אליהו בן יוסף ונעימה חכים עלה ארצה עם משפחתו ביום 7/4/51. כן צוין כי הוא נולד בשנת 1951.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה, ממנה עולה כי "אליהו בן יוסף חכים" נפטר ביום 4/7/51 בבית החולים לילדים שבפרדס חנה.

סיבת המוות: רעלת.

מסקנות הוועדה:

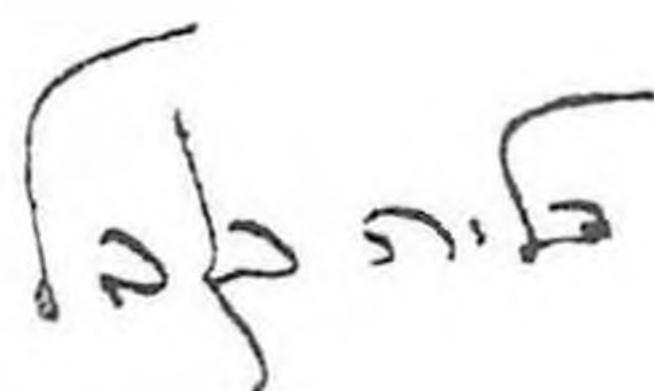
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אליהו בן יוסף ונעימה חכים נפטר כתוצאה מרעלת ביום 4/7/51 בבית החולים לילדים פרדס חנה.

מקום קבורתו לא אותר.

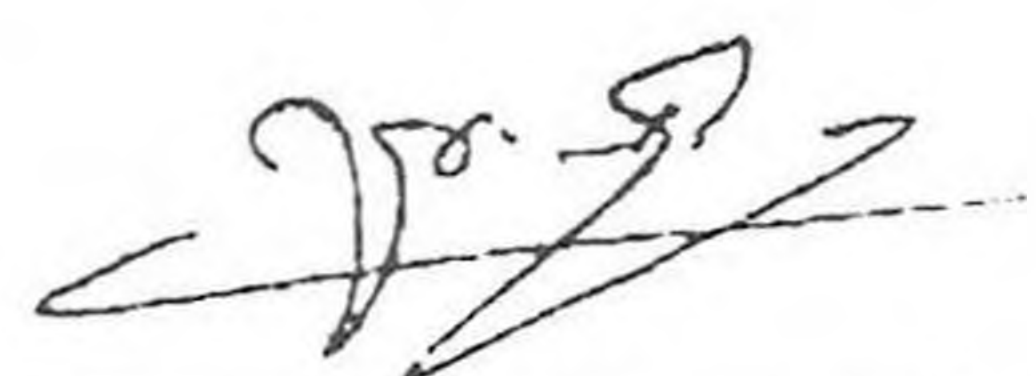
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אליהו 04890783-6.

הנדון: ברכה בת סאלם ויונה (חממה) חסר
תיק מספר 226/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של יונה חסר, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם ברכה בת השנתיים ושוכנה במחנה העולים עין שמר.

זמן מה לאחר העלייה, הועברה ברכה לטיפול בבית התינוקות שבמחנה. באחד הימים, סבלה ברכה מחום והועברה לבית חולים. מקץ זמן מה הגיעו נציגי המחנה לאוהל המשפחה ומסרו להורים כי ברכה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56633 ממנה עולה כי סאלם יוסף וחממה חסר, עלו ארצה ביום 11/11/49 יחד עם ילדיהם ושוכנו במחנה עין שמר.

עוד עולה מתעודה זו כי ברכה היתה בת שלוש שנים עם עלייתה, שמה מוקף עיגול ובסמוך לו נרשם: "נפטרה 4/12/49".

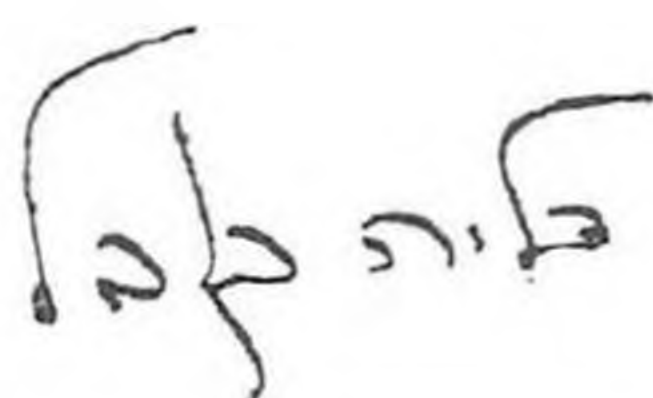
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה של סבירות כי ברכה בת סאלם ויונה (חממה) חסר נפטרה ביום 4/12/49, בהיותה בת שלוש שנים, וזאת פחות מחודש ממועד עלייתה לארץ.

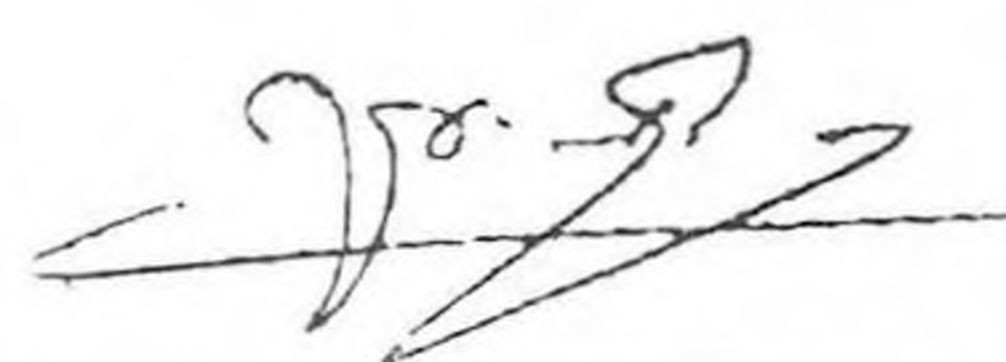
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ברכה חסר 4162537.
מספר ת.ז. של האב סאלם חסר 041625351.

הנדון: ידידה בת יחיא ושרה בשארי
תיק מספר 227/96

פרטי התלונה:

מעדותו של מר עמרם בשארי, אחי הפעוטה, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן יחד עם ידידה בת החמש ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, התקררה ידידה בשל תנאי מזג האוויר הקשים ונלקחה למרפאת המחנה. המשפחה ביקרה את ידידה במשך שבועיים ימים והתרשמה כי היא מחלימה. באחד הימים, נאמר לאח אחר בשם ציון, כי ידידה תשוחרר בקרוב לביתה. יום לאחר מכן, נמסר למשפחה כי ידידה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה, העתק מדף הלקוח מספר הבוחרים, בו מופיע שמה של ידידה כבעלת זכות בחירה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה מספר 197723, ממנו עולה כי "יחיא יחיאל חיים בשרי" עלה ארצה ביום 1/2/50.

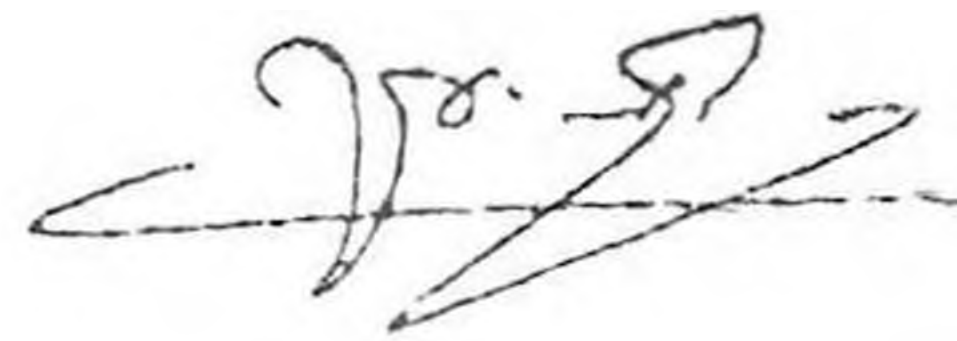
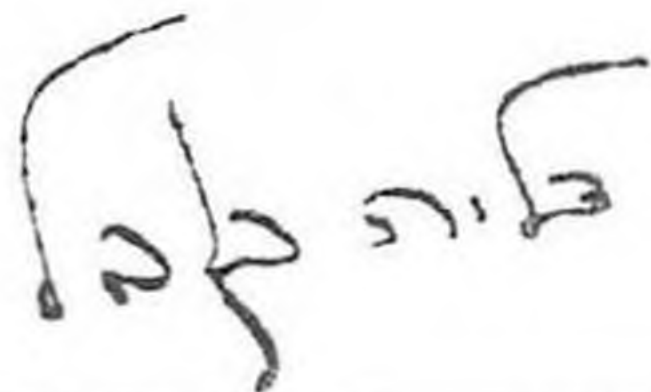
2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום מחודש מרץ 1950, שהוגש על ידי בית החולים בעין שמר למשרד הבריאות, ממנו עולה, כי "ידידה בת יחיא חיים בשרי" אושפזה בבית החולים בעין שמר למשך 22 יום.

3. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות ברישומי אשפוזים באזור המרכז והצפון, ברישומי פטירה של משרד הבריאות, כמו גם ברישומי הפטירות, אך לא הצילו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלה של ידידה בת יחיא ושרה בשארי.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של ידידה בת יחיא ושרה בשארי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ידידה בשארי 041977281.

הנדון: אמאן בת יוסף וקמר לוי
תיק מספר 228/96

פרטי התלונה:

מעדותה של הגב' אורה מדמון, אחות התינוקת, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם אמאן בת השנתיים לערך ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, סבלה אמאן מפצעים בפה שלא אפשרו לה לאכול, היא נשלחה לבית החולים הדסה שבמחנה ומשם כשהיא מלווה באמה הועברה במונית לבית חולים ששמו אינו ידוע, אך ייתכן כי מדובר בבילינסון או בתל השומר.

ההורים ביקרו את אמאן בבית החולים מספר פעמים והתרשמו כי מצבה הרפואי הולך ומשתפר. יום אחד משבאו ההורים לבקר את אמאן, נאמר להם כי היא נשלחה במונית חזרה למחנה ומאז אין ההורים יודעים מה עלה בגורל בתם.

עדות נמסרה לוועדות בהלול-מינקובסקי ולוועדת שלגי שקבעו כי אין ברשותן כל ממצא היכול להצביע על גורלה של אמאן בת יוסף וקמר לוי.

לבקשתה קיבלה המשפחה תמצית רישום של משרד הפנים בו נרשם כי "לוי אמאן יוסף" מס' ת.ז. 041360157, חדלה להיות תושבת ב-00/02/67.

לדברי המשפחה, התקבלו שלושה צווי גיוס על שמה של אמאן.

ממצאי החקירה:

1. ממצאים שנאספו על ידי חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, עולה כי משפחת לוי נושאת תעודת עולה מס' 33472, עלתה ארצה מתימן ביום 1/10/49 ושוכנה במחנה ראש העין א'.
2. בידי הוועדה חשבון לתשלום שהוגש לשירות הרפואי לעולה (שר"ל) על ידי בית החולים לילדים ראש העין, ממנו עולה כי "לוי אמן יוסף יחיה" שהתה בבית החולים 22 ימים במהלך חודש נובמבר 1949.
3. בידי הוועדה חשבון לתשלום מחודש דצמבר 1949 של בית החולים לילדים בראש העין, ממנו עולה כי "לוי אמן יוסף" התקבלה לאשפוז במהלך חודש נובמבר ושחררה מבית החולים ביום 16/12/49 בתום "16" ימי מחלה.
4. בידי הוועדה חשבון לתשלום מחודש דצמבר 1949 של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "לוי אמן יוסף" התקבלה לבית החולים ביום 16/12/49 ושהתה בו עד יום 30/12/49.
5. בידי הוועדה יומן קבלה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "אמן יוסף יחיה לוי" מראש העין, התקבלה לבית החולים ביום 16/12/49 ושחררה לביתה ביום 30/1/50 בתום 45 ימי אשפוז.
6. בידי הוועדה חשבון לתשלום מחודש ינואר 1950 של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "לוי יוסף יחיה" עזבה את בית החולים ביום "30/1/.. בתום 30 ימי אשפוז.

7. בידי הוועדה עדות מיום 17/11/67 שמסר לחוקרי ועדת כהלול-מינקובסקי מר משה ינון מי ששימש החל מחודש מרץ 1948 כמנהל מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית.

בעדותו מציין מר ינון כי בחודש יוני 1950 מונה יחד עם פקיד נוסף לבדוק שני מקרים של ילדים הנמצאים בבית התינוקות שבראש העין ואין ידוע היכן הוריהם.

"... לאחר שבדקתי... את המצב מצאתי שבבית התינוקות א' שבמחנה ראש העין נמצאת ילדה שבהתאם לרישומי בית התינוקות שמה הוא אמן יוסף יחיה לוי. בהתאם לבדיקתנו מצאתי שהילדה הנ"ל היתה בטיפול בבית החולים שבמחנה עד יום 6/12/49 ולאחרי זה הועברה לבית החולים תל- לטווינסקי והוחזרה משם ביום 30/1/50. היא הילדה עמך, עוד בחודש יוני 1950 היתה בבית התינוקות ואנו מצאנו אותה שם... האב הוזמן בפנינו ולשאלתינו מדוע אינו מקבל את הבת הוא טען שהבת אינה שלו וסירב בכל התוקף לקבל אותה... למרות שדרשנו שיקבל את הבת האב סירב בכל תוקף לקבלה. הילדה נשארה בבית התינוקות... אין אני יכול להגיד מה עלה בגורלה של הילדה עמך ומי המשיך בטיפול...".

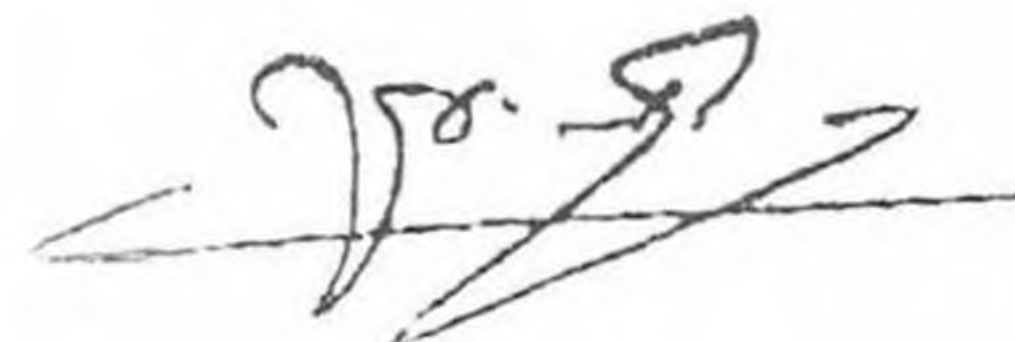
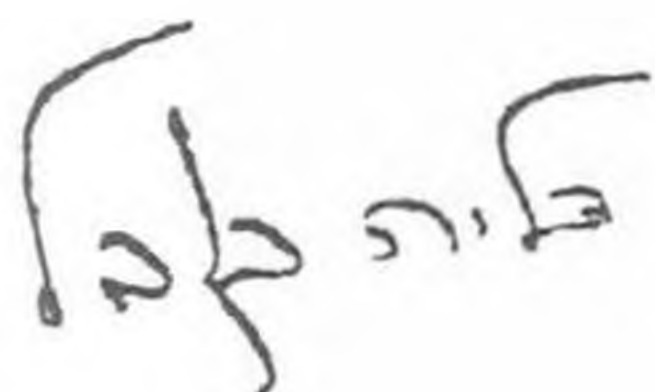
8. בידי הוועדה דו"ח בדיקה של הסוכנות היהודית מיום 4/6/50 המופנה למרכז התאחדות התימנים בישראל בו נכתב: "לאחר חקירה ודרישה, מסתבר שילדה בשם אמן יוסף יחיה לוי הוכנסה לבית החולים "הדסה" בראש העין ומשם הועברה ב-16/12/49 לבית החולים בתל לטווינסקי. אותו בית חולים החזיר ב-30/1/50 שני תינוקות למחנה ראש העין א' - אחת מהן בשם אמן יחיה לוי. ההורים התכחשו לתינוקות ומאז היא נמצאת בבית התינוקות בראש העין א'".

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של אמן בת יוסף וקמר לוי לאחר חודש יוני 1950.

באשר לרישומי משרד הפנים הרי שהתייחסות מפורטת כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מס' ת.ז. של אמן לוי 7-4136015-0.

הנדון: נעמי בת סלח יחיא (חיים) ובניה צדוק
תיק מספר 229/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' יהודית אנגל, אחות התינוקת, עלה האב ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם ילדיו ובהם נעמי בת השנה וחצי-שנתיים ושוכנו במחנה בית ליד.

האם נפטרה בדרך לעדן שלושה ימים טרם עליית המשפחה ארצה.

מיד עם הגיעם למחנה, התבקש האב על ידי אחד מעובדי המחנה, למסור את נעמי בכדי שאפשר יהיה לרחוץ אותה ולהחליף לה בגדים. האב נעתר לבקשה ומסר את נעמי. בערב משראה האב כי נעמי אינה מוחזרת אליו, יצא לחפשה בעצמו. פעמיים חזר האב עם ילדה שבטעות סבר כי היא בתו, אך את נעמי לא ראה עוד.

עדות נמסרה לוועדת כהלול-מינקובסקי.

לימים התקבל, לדברי המשפחה, צו גיוס על שמה של נעמי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך ספר התושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי "נעמה בת יחיא סלח" מבית העולים פרדסיה, נולדה בתימן בשנת 1948 ועלתה ארצה ביום 17/9/49.

2. בידי הוועדה תיק חולה של בית החולים הממשלתי לילדים בית ליד ובו דף נייר עליו רשום: "יתומה בלי שם: ילידת תימן? האב בבית החולים (?) האמה נפטרה בדרך ... כבת 18 חודשים". התקבלה לבית החולים ביום "18/19".

ביום ה"3/10" נרשם: "הילדה במצב קשה מאוד... נשלחה לבית החולים דג'אני".

3. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים דג'אני יפו, בו נרשם "הובאה מבית ליד במקום ששכבה 3 שבועות... ילדה במצב כללי קשה ביותר מחוסרת הכרה COMA".

למרות טיפול אינטנסיבי שקיבלה, נפטרה ביום 6/10/49 באבחנה של מלריה.

4. בידי הוועדה מכתב מיום 22/12/49 מאת בית החולים הממשלתי ליולדות וילדים יפו אל בית החולים לילדים בית ליד ד' על פיו: "ביום 3/10/49 קבלנו יתומה בלי שם ששכבה שם 3 שבועות הילדה קבלה אינפוזיות טפתיות ... אבל נפטרה ב-6/10/49".

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יתומה בלי שם" מ"מחנה העולים ראש העין", נפטרה ביום 6/10/49 בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותה בת 18 חודשים.

סיבת המוות: מלריה.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 00305 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יתומה בלי שם" מ"ראש העין", נפטרה כתוצאה ממלריה והובאה לקבורה בתל אביב.

7. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "יתומה בלי שם" מ"ראש העין", נפטרה בבית החולים "דג'אני הדסה" בהיותה בת 18 חודשים והובאה לקבורה ביום ט"ו בתשרי תש"י 8/10/49 בבית העלמין קריית שאול אזור 1, שורה 5, קבר מספר 35.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה ברמה גבוהה של סבירות כי נעמי בת יחיא ובניה סלח (צדוק), נפטרה כתוצאה ממלריה ביום 6/10/49 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה כבת 18 חודשים, וזאת כשלושה שבועות לאחר עלייתה לארץ.

נעמי הובאה לקבורה ביום 8/10/49 בבית העלמין קריית שאול באזור 1, שורה 5, קבר מספר 35.

הערות:

בעדותו בפני חוקרי ועדת בהלול מינקובסקי מיום 2/4/67 מסר האב את הפרטים הבאים: ביום 17/9/49 עלה לארץ יחד עם ילדיו ובהם נעמה בת ה"שלוש בערך" ושוכנו בפרדסיה. "כולנו היינו מאוד חלשים בעיקר הקטנה נעמה היתה מאד רזה וחלשה...".

לאחר החיטוי, הלך האב להתרחץ ואילו נעמה נשלחה להתרחץ אף היא. משסיים האב להתרחץ שב למבנה בו השאיר את נעמה ו"כעבור זמן קצר חזרתי מהמרתף לאותו מקום ונשארו שם רק שלוש ילדות ... לא ראיתי טוב בעיניים שלי מרוב עיפות וקור ולקחתי אחת מהשלושה ... אבל לא ידעתי בדיוק האם היא שלי או לא, היות ולא ראיתי טוב בעיניים מרוב כאב".

מיד לאחר שלקח האב את אחת הילדות עמו, צעקו עליו אנשים כי הילדה שלקח איננה בתו והוא החזירה והלך למנהל המחנה שהציע לו לחפשה בבית החולים לילדים במחנה א' בית ליד.

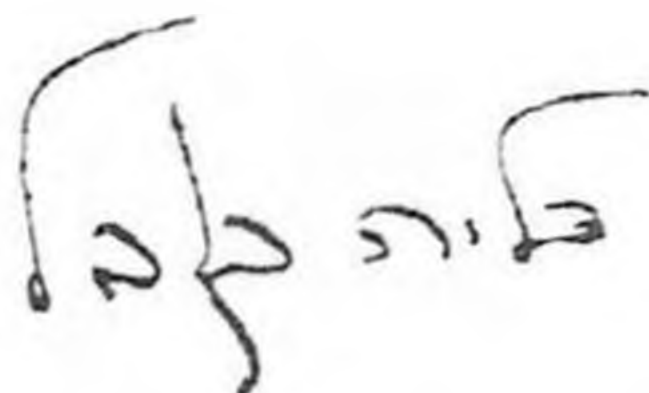
ממצאי הוועדה מורים, כי לאחר שהאב לקח בטעות ילדה אחרת במקום את נעמה נמצאה ילדה ללא שם יתומה מאם, בגיל התואם את גילה של נעמה בבית החולים בית ליד. מכאן הסבירות הגבוהה כי ילדה זו היא נעמה.

מסיבה לא ברורה, בית החולים דג'אני יפו דיווח על מותה של נעמה למחנה ראש העין ולא למחנה בית ליד ומכאן רישומה כתושבת מחנה ראש העין, הן בדיווח למשרד הבריאות והן ברישומי הקבורה בבית העלמין קריית שאול.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה ת.ז. של נעמי צדוק (סלח).
מספר ת.ז. של סלח יחיא (חיים) צדוק 3069350.

הנדון: רחל בת סעיד ושודיה עומסי
תיק מספר 230/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של אורה צנעני, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949.

רחל נולדה במחנה ראש העין ונלקחה לבית התינוקות שם שהתה כשישה חודשים. במהלך תקופה זו ביקרה אותה אמה יום יום. באחד הימים כשבאו הוריה לבקרה ראו שיש לרחל תחבושת על עינה. להורים נמסר כי רחל צריכה לעבור בדיקה אצל רופא ילדים ובעוד מספר ימים תוחזר לבית התינוקות.

לאחר כשבוע הודיע להם מנהל המחנה כי רחל נפטרה והובאה כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר וכן לא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 53121), לפיה "סעיד יחיא ושודיה אומיסי" ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 20/9/49. כן צוין כי "9/11/49 נולד ילד בשם רחל", ובנוסף צוין כי היא "נפטרה ביום 17/7/50".
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה בו רישום כרטיס מס' 326 ממנו עולה כי סעיד יחיא ושודיה עומסי ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 20/9/49. כן צוין בסעיף ההערות כי "רחל נולדה במחנה ביום 3/10/49 נפטרה ביום 17/7/50".
3. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים תל השומר, לפיו "רחל בת סעיד יחיא" מבית העולים ראש העין אושפזה בהיותה בת חודשיים ונפטרה ביום 27/11.
4. בידי הוועדה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי "רחל בת סעיד יחיא" נפטרה בבית החולים תל השומר ביום 27/11 בהיותה בת חודשיים, וגופתה נותחה ביום 28/11 בשעה 14:30 ונמצא כי נפטרה עקב דלקת ריאות.
5. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה "רחל בת סעיד יחיא" מראש העין נפטרה ביום 27/11/49 בבית החולים מספר 5, בהיותה בת חודשיים. סיבת המוות: דלקת ריאות.
6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "רחל בת סעיד יחיא" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום 27/11/49 בבית החולים מספר 5, בהיותה בת חודשיים. סיבת המוות: דלקת ריאות.

7. הוועדה איתרה הפניה לקבורה של בית העולים ראש העין, ובה מצוין כי "לפי דברי האם הודיעו לה כי בתה מתה בבאר יעקב... ואנחנו מסתמכים על דברי האם וזה היה לפני 2 חודשים". כן צוין כי מבקשים לסדר את קבורתה של רחל בת סעיד יחיא עומיסי בת עשרה חודשים מספר כרטיס 326.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו בת סעיד יחיא-רחל ממחנה העולים ראש העין נפטרה בבית החולים מספר 5 בהיותה בת חודשיים, והובאה לקבורה ביום 1/12/49.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי רחל יחיא בת סעיד נפטרה בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה ביום י' בכסלו תש"י 1/12/49 בחלקת ילדות ב', שורה 10, קבר מספר 2.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת סעיד ושודיה סעיד נפטרה ביום 27/11/49 (בבית החולים מספר 5) תל השומר בהיותה בת חודשיים.

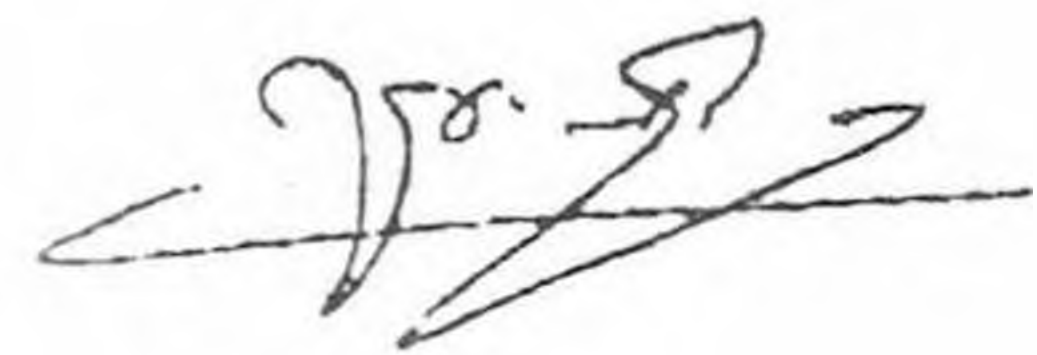
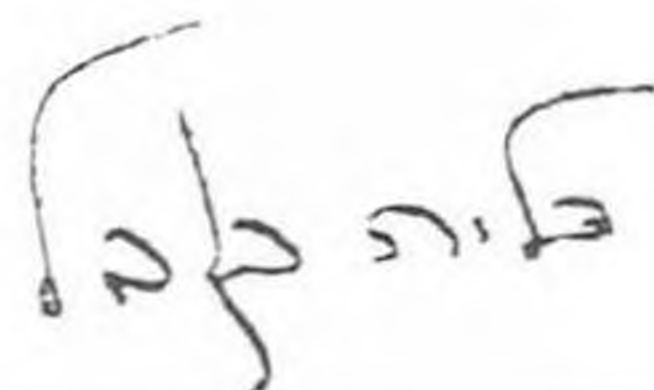
רחל הובאה לקבורה ביום 1/12/49 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב', שורה 10, קבר מספר 2.

תאריך הפטירה בתעודת העולה וביומן הכניסה למחנה נובע מדיווח מאוחר שניתן להנהלת המחנה על ידי אמה של רחל. הרישום על תאריך הפטירה שם הינו שגוי ויש להסתמך על מסמכי בית החולים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רחל.
מספר ת.ז. של האב סעיד (ז"ל) 060406.

הנדון: 1) בן ללא שם פרטי 2) בת (כפי שדווח על ידי ההורים)
ללא שם פרטי 3) מנחם - כולם בני יחיא וזהרה (שרה) דהרי
תיק מספר 232/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' זהרה דהרי, אם התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה במחנה ראש העין א' ולאחר מכן עברה להשתכן בשעריה שבפתח תקווה.

במהלך שנת 1950, ילדה האם בן בבית החולים אסף הרופא. במשך שישה ימים היניקה אותו אמו. למחרת היום משביקשה האם להיניקו, נאמר לה כי בנה חלה בצהבת ולכן לא יובא אליה.

האם שוחררה מבית החולים ונאמר לה שברגע שבנה יבריא הוא יוחזר אליה למחנה. שלושה ימים לאחר מכן, חזרו ההורים לבית החולים ובהגיעם נאמר להם כי בנם נפטר ונקבר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של בנם.

במהלך שנת 1951, ילדה האם בן שני - מנחם - בבית החולים בילינסון שבפתח תקווה, ושוחררה לביתה. שבוע לאחר הלידה החל מנחם לשלשל ולהקיא והאם לקחה אותו לבית החולים בילינסון. ההורים באו לבקרו, אך ראו אותו רק מבעד לחלון.

כחודש לאחר מכן, משבאו לבקר את מנחם, נאמר להם כי נפטר. ההורים נכחו בקבורתו בבית העלמין סגולה, אך היות ולא ראו את גופתו הם אינם בטוחים באשר לזהותו.

ביום 4/2/53, ילדה האם תאומים בן ובת בבית החולים בית רבקה. האם היניקה אותם כארבעה ימים. למחרת היום נאמר לה כי התאומים סובלים מצהבת וכי הם זקוקים למנת דם.

אחות האם תרמה דם. וההורים נשאלו למי הם מעדיפים לתת את מנת הדם לבנם או לבתם והאב ביקש שלבן תינתן תרומת הדם. לאחר זמן מה נאמר להם כי בתם נפטרה ואילו בנם הוחזר להם.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של בתם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי הבן הראשון (ללא שם פרטי):

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו ליחיא ושרה דהרי נולד בן ביום ט"ז באדר ב' 25/3/51 בבית החולים צריפין. כן צוין כי המשפחה התגוררה בשיכון שעריה על יד מחנה יהודה.

2. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים צריפין (אסף הרופא), ממנו עולה כי לשרה ויחיא דהרי משיכון העולים שעריה על יד מחנה יהודה, נולד בן ביום 25/3/51 ונפטר ביום 29/3/51.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא), לפיו "בן דהרי שרה" משכון מחנה מעבר שעריה על יד מחנה יהודה, נולד ביום 25/3/51 ונפטר ביום 29/3/51.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות לפיו, "בן דהרי" משיכון מחנה שעריה על יד מחנה יהודה, נפטר ביום ט"ז באדר ב' 25/3/51 בבית החולים צריפין, בהיותו בן יום.
5. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות, לפיו "בן של דהרי שרה" נפטר בבית החולים צריפין בהיותו בן ארבעה ימים וגופתו נותחה ביום 29/3/51.

מסקנות הוועדה - לגבי הבן הראשון (ללא שם פרטי):

- מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יחיא וזהרה דהרי, נפטר ביום 29/3/51 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן ארבעה ימים.
- בהיותו נפל הובא לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.
- הוועדה מסתמכת על הודעת הפטירה המקורית כקובעת לגבי מועד פטירתו של התינוק.

ממצאי החקירה - לגבי הבת (ללא שם פרטי) (על פי מינה כפי שדווח על ידי ההורים):

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו ליחיא וזהרה דהרי משעריה צריף 28, נולדו שני תינוקות ממין זכר (שם האחד שלום ולשני לא ניתן שם) ביום י"ז באדר תשי"ג 4/3/53.
 2. הוועדה איתרה גיליון חולה של בית החולים בילינסון, עליו מצוינים שני תאריכים 9/3/53 ו-30/3/53.
- בגיליון החולה צויין: "נשלח מבית היולדות פתח תקוה בגלל צהבת קשה... אצל האם לידה חמישית... 3 ילדים בריאים... כעת לידת תאומים. תאום ראשון מת בגיל 5 ימים".
- כן נרשם לגבי התאום השני כי: "22 ימי אשפוז נשלח במצב משביע רצון הביתה".

מסקנות הוועדה - לגבי הבן (ללא שם פרטי) (ולא בת):

- מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יחיא וזהרה דהרי, נפטר כתוצאה מצהבת ביום 9/3/53 בבית החולים בילינסון, בהיותו בן חמישה ימים (ואילו אחיו התאום שוחרר מבית החולים ביום 30/3/53).

מכאן ההסבר לגבי שני המועדים הרשומים בגיליון החולה.

בהיותו נפל הובא לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

על אף שההורים דיווחו על פטירת בת, הרי שמן המסמכים שמצאה הוועדה עולה שמדובר בתינוק ממין זכר.

ממצאי החקירה - לגבי מנחם:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים בילינסון, לפיו מנחם דהרי משעריה מספר 30, אושפז ביום 31/8/54 ונפטר ביום 12/9/54.

בגיליון צוין: "תינוק בן חודשיים וחצי נפטר בגלל חשד לסתימת מעיים... שלשולים והקאות התרבו בימים הבאים, נמשכה תפיחות הבטן. בשבוע השני הורע המצב עוד יותר, והחום... עלה 39, מצב ההתייבשות החמיר... ממצא דלקתי נשמע בשתי הריאות. בהתחלת השבוע השני הופיעו הפרעות קשות בקרנית העיניים... התינוק נפטר ביום ה-13 לשהותו במחלקה..."

2. הוועדה איתרה פרטיכל על נתיחת גופה של בית החולים בילינסון, ממנה עולה כי מנחם דהרי נפטר ביום 12/9/54 וגופתו נותחה ביום 13/9/54 בשעה 9:00.

האבחנה: פגיעות במוח, פגיעות במעיים ודלקת ריאות.

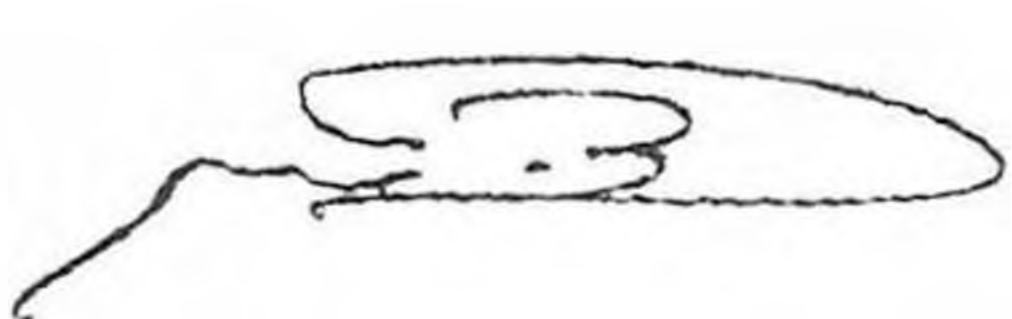
3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "ילד מנחם בן יחיא דהרי" משעריה 30, הובא לקבורה ביום ג' שחל ביום ט"ז באלול תשי"ד 14/9/54 בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מספר 22.

מסקנות הוועדה - לגבי מנחם:

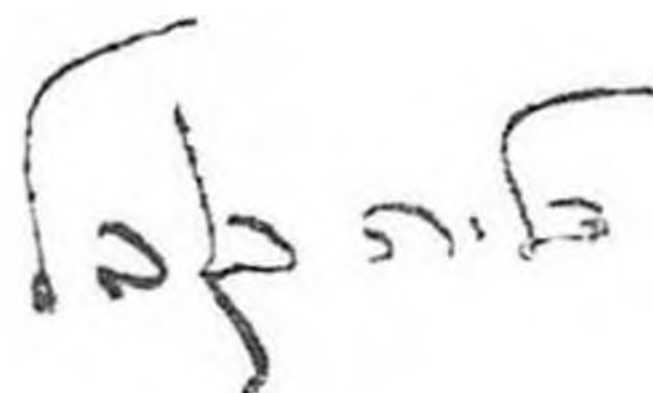
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מנחם בן יחיא וזהרה דהרי, נפטר כתוצאה מפגיעות במוח במעיים ודלקת ריאות ביום 12/9/54 בבית החולים בילינסון, בהיותו כבן חודשיים וחצי.

מנחם הובא לקבורה בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מספר 22 ביום 14/9/54.

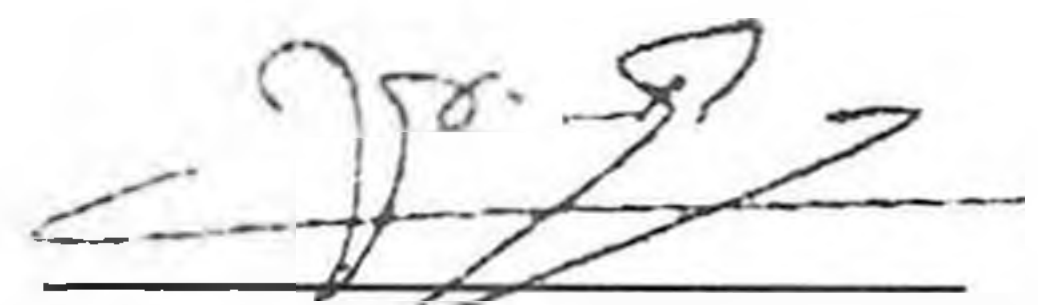
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקות.
מספר ת.ז. של האב יחיא דהרי 041364555.
מספר ת.ז. של האם זהרה/שרה דהרי 04136456.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יחיא וגמר שאער
תיק מספר 233/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גמר שאער אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949 והם עברו להתגורר בקריית שמונה.

במהלך אותה שנה כרעה גב' שאער ללדת ופונתה באמבולנס לבית החולים בטבריה שם נולד בנה. התינוק הושאר לידה בעגלה במשך שעותיים ולאחר מכן היא הועברה לחדר אחר ומאז לא ראתה יותר את בנה.

בבית החולים נאמר לה שכשתתחרר תקבל את בנה. אחות בכירה מבית החולים העלתה אותה לגג בית החולים ואמרה לה "שבנה נפטר, והושלך לים".

עדות זו לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 66634), לפיו יחיא שאער עלה ארצה עם משפחתו ביום 12/9/49.

2. כן איתרה הוועדה פנקס לידות של משרד הבריאות טבריה, ומהרשום בו עולה כי התינוק "של ג'מר שער" נולד ביום 2/8/50, בבית החולים הסקוטי בטבריה.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, ובו רישום המעיד כי התינוק בן "ג'מר וזכריה שער" נפטר בהיותו בן שלושה ימים ביום 5/8/50, בבית החולים הסקוטי בטבריה כתוצאה מדימום במוח.

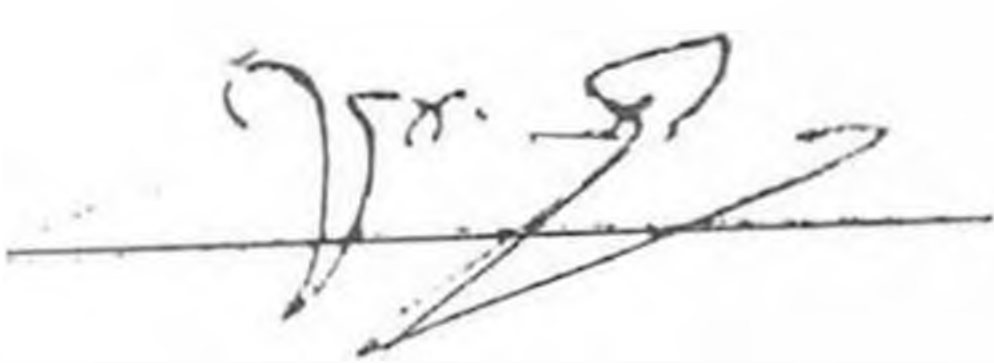
שמו של התינוק מצוין כתינוק בן זכריה במקום בן יחיא.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל עולה כי התינוק בן יחיא וגמר שאער נפטר בהיותו בן שלושה ימים בבית החולים הסקוטי בטבריה ביום 5/8/50 כתוצאה מדימום במוח.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

על אף שבפנקס הפטירות מופיע התינוק כבנו של זכריה, הרי שהזיהוי הוא ודאי, כיוון שזכריה ויחיא הם שמות מקבילים אצל עולי תימן.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם גמר שאער 03066635.

הנדון: 2 ילדים - סלימן (שלמה) ואברהם בני אהרון ותמניה חלה
תיק מספר 234/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא חלה (לוי), אחי הילדים, נעלמו שני אחיו אברהם וסלימן במחנה חאשד שבעדן. אברהם היה בן תשע שנים ואילו סלימן היה בן שמונה שנים.

עם הגיעם למחנה חאשד, הופרדו הילדים מהוריהם ונלקחו לבית הילדים. זמן קצר לאחר מכן, עלו ההורים ארצה ונאמר להם כי שני בניהם יגיעו מאוחר יותר, אלא שמאז נעלמו עקבותיהם.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא הגיעה לכל ממצאים היכולים להצביע על גורלם של אברהם וסלימן.

ממצאי החקירה:

בארכיון הג'וינט נמצא קטע מתכתובת שמתעדת את החיפוש אחר אברהם וסלימן, שנערך החל מסוף שנת 1953 עד לשנת 1957. חיפוש זה לא העלה דבר. חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברשימות התמותה השונות העומדות לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד שבעדן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלם של אברהם וסלימן.

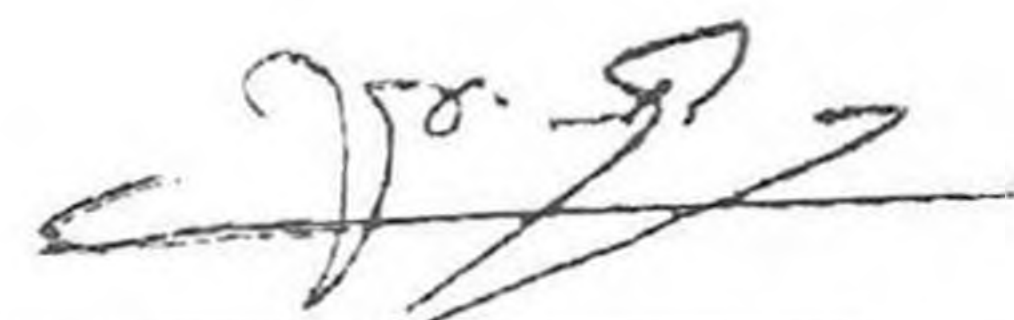
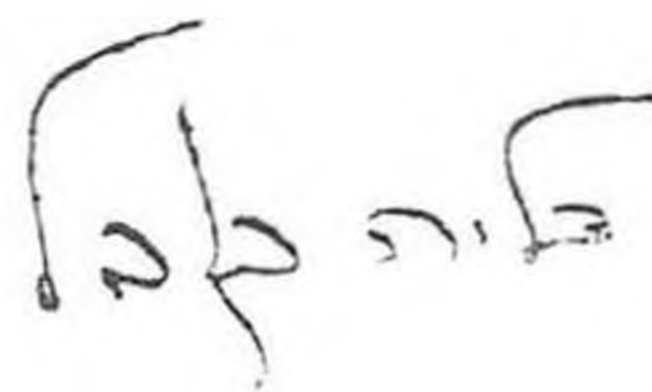
מסקנת הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלם של אברהם וסלימן בני אהרון ותמניה חלה שנעדרו ממחנה חאשד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

ת.ז. של האם: תמניה חלה (ז"ל) 04162426-3.

הנדון: סעידה בת שלמה ושושנה רדיע
תיק מספר 235/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של ציונה כהן, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה מתימן לארץ בשנת 1949 ושוכנה במחנה עתלית.

זמן קצר לאחר הגעתם לארץ חשה סעידה, שהיתה בת שנה וחצי, ברע ונשלחה לבית התינוקות שבמחנה. שם החליטו שאין להם טיפול מתאים בשכילה ויש להעבירה לאישפוז בבית החולים רמב"ם.

סעידה אושפזה בבית החולים רמב"ם, וכעבור מספר ימים נסעו הוריה לבקרה וראו אותה דרך חלון. בביקורם השלישי לא ראו אותה ולאחר בירור שעשו במשרד בית החולים נמסר להם שסעידה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. על פי רישומי משרד הפנים עולה כי המשפחה עלתה לארץ באוגוסט 1949.
2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו סעידה סולימן מבית העולים עתלית נפטרה ביום 1/9/49 בהיותה בת שנה וחצי.
סיבת המוות: רעלת.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ממנו עולה כי "סעידה סולימן" מבית עולים עתלית נפטרה ביום 1/9/49 בהיותה בת שנה וחצי.
סיבת המוות: רעלת.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי סעידה סולומון מבית העולים עתלית נפטרה ביום ז' באלול תש"ט, 1/9/49, ונקברה ביום ח' באלול תש"ט, 2/9/49, בחלקת התינוקות שבמקום.

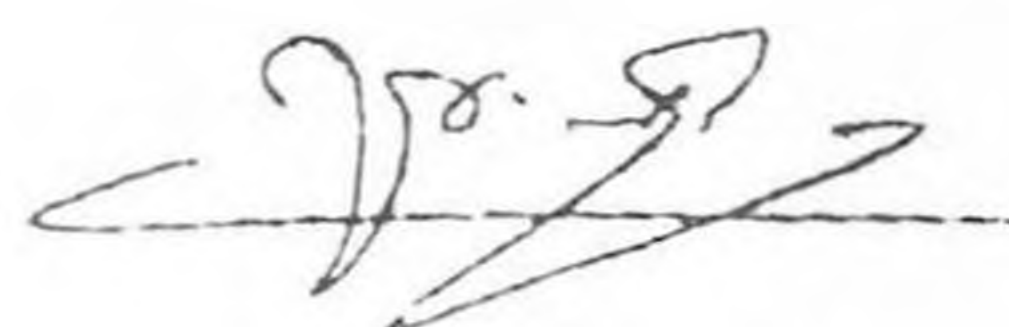
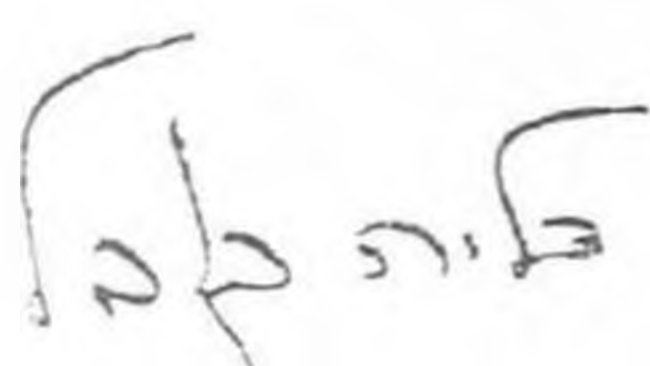
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סעידה בת שלמה ושושנה רדיע נפטרה ביום 1/9/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שנה וחצי, כתוצאה מרעלת.

סעידה הובאה לקבורה ביום 2/9/49 במחנה דוד בחלקת התינוקות שבמקום.

על אף שלא צוין שם משפחתה של סעידה ברישומים השונים, הרי שעל פי שם אביה הסמוך לשמה ומקום מגוריה - הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של סעידה.
מספר ת.ז. של האב - שלמה 0045117.
מספר ת.ז. של האם - שושנה 0893276.

הנדון: ציון בן שלום וחממה ערוסי
תיק מספר 236/96

פרטי התלונה:

מעדותה של הגב' חממה ערוסי, אם התינוק, עולה כי היא עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם בתה שמעה בת השנתיים וציון בן שלושת השבועות ושוכנה במחנה עין שמר.

אב המשפחה עלה כשלושה חודשים לאחר עליית האם.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, הועבר ציון לבית התינוקות שבמחנה, שם נערכה לו ברית מילה. ימים מספר לאחר ברית המילה, הגיעה האם לבקר את ציון, אך שם נאמר לה כי הוא הועבר לבית החולים בפרדס חנה. משהגיעה האם לבית החולים בפרדס חנה, נאמר לה כי בנה הועבר לבית החולים חיפה, אך מאמצי האם לאתר את עקבות בנה עלו בתוהו.

עדות נמסרה לוועדות כהלול-מינקובסקי ושלגי, אשר קבעו כי לא ניתן להגיע לממצאים באשר לגורלו של ציון.

חוקרי הוועדה שוחחו עם האם ומדבריה עולה, כי בנה נולד בעדן וכי בתעודת העולה, בדף שכנראה אבד, היה רשום שמו של בנה ומעליו מתוח קו אדום.

כן הוסיפה האם, כי בנה נלקח לבית התינוקות של מחנה עין שמר בטרם נימול. כעבור חודש ימים נאמר לאם כי יש לערוך לבנה ברית מילה.

האם הסכימה ואף ביקשה כי יינתן לו השם ציון סאלם ערוסי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 64983, ממנה עולה כי "חממה חיים ארוסי" עלתה ארצה ביום 12/10/1949.
2. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ של המחלקה לחיפוש קרובים של הסוכנות היהודית, ממנו עולה, כי "חממה חיים ארוסי" נושאת תעודת עולה מספר 64983, עלתה ארצה ביום 12/10/49. כן מופיע שמה של הבת שמעה ומצוין כי היתה בת שנתיים עם עלייתה ארצה.
3. מבירור שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, עולה כי שמו המלא של אבי המשפחה הוא סלם אברהם ערוסי וכי הוא עלה ארצה ביום 14/12/49.
4. בידי הוועדה רשימת ילדים שנשלחו למוסדות אשפוז שנערכה על ידי הגב' אהובה גולדפרב, מפקחת ראשית ארצית על בתי החולים במחנות העולים, ממנה עולה כי "ציון בן סלם ערוסי" נושא תעודת עולה מספר 64983, נשלח מעין שמר לבית החולים פרדס חנה ביום 10/10/49.
5. הוועדה איתרה יומן של מחנה עין שמר, ממנו עולה כי "חממה חיים ערוסי" נושאת תעודת עולה מספר 64983, הינה ראש למשפחה בת שלוש נפשות. כן נרשם, כי שניים מבני המשפחה קיבלו זריקה ואילו אחד מבני המשפחה שוהה בבית חולים.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין פרדס חנה ובו רישום המתייחס לילד ללא ציון שם פרטי או גיל, המופיע רק בשם המשפחה "אברהם", אשר הובא לקבורה ביום 28/10/49 בבית העלמין פרדס חנה בחלקה ב', שורה 4, מקום 21.

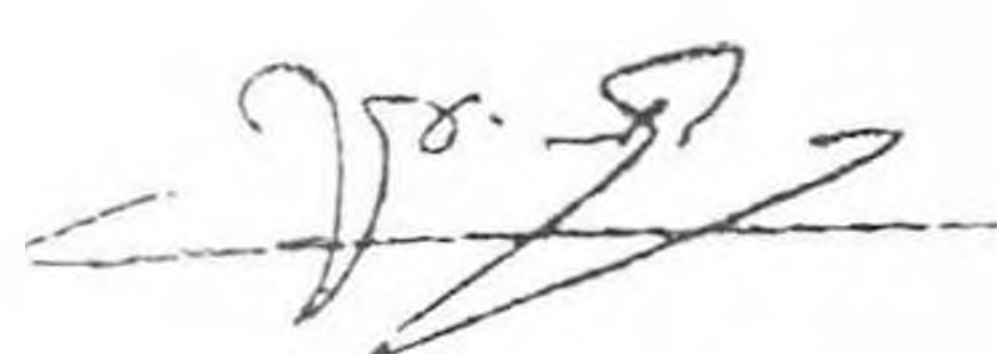
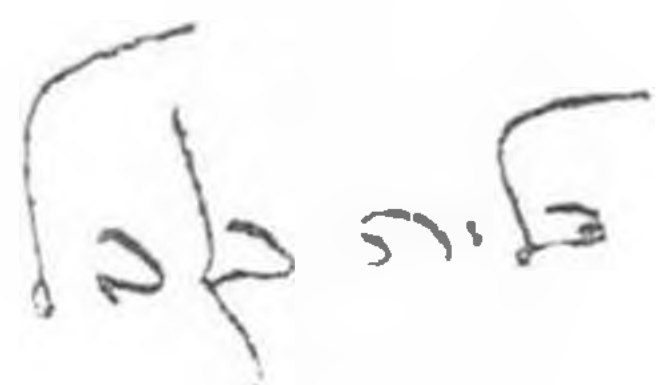
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בסבירות נמוכה כי ציון בן שלום וחממה ערוסי, הועבר לבית החולים בפרדס חנה בסמוך למועד עלייתו ארצה ושם נפטר ביום 28/10/49 או בסמוך לכך.

מאחר וציון נעלם בסמוך לברית המילה שלו, לא ברור איזה שם ניתן לו, אם בכלל, ועל כן קיימת סבירות כי באין שם פרטי נרשם ביומן הקבורה של בית העלמין פרדס חנה כ"אברהם" שהוא שם סבו.

על פי רשימת אהובה גולדפרב, הרי שציון נשלח מעין שמר לפרדס חנה ביום 10/10/49, כביכול יומיים לפני עליית האם ארצה. אין לוועדה ספק כי מדובר בטעות ברישום התאריך וזאת בהסתמך על מספר תעודת העולה, השם המלא והמדויק ונתונים אחרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האם חממה ערוסי 04108238-8.

הנדון: שמואל בן ניסים ורחל יחיא
תיק מספר 237/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' פרידה שטרנברג, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממצרים בשנת 1949. המשפחה שוכנה תחילה בפרדס חנה ואחר כך בבת ים.

שמואל נולד ביולי 1952. בהיותו בן שישה חודשים סבל שמואל משילשולים ורופא הפנה אותו לבית החולים צהלון. שלושה ימים לאחר מכן כשהגיע האב לבית החולים, השוער סירב לתת לו להיכנס ומסר לו כי בנו נפטר והובא כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמו של שמואל יחיא.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו שמואל בן ניסים ורחל יחיא נולד ביום י"ד בתמוז תשי"ב 7/7/52 בבית החולים לידות וילדים ביפו. כן צוין כי משפחתו התגוררה בשכונת עמידר 40 בת ים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יחיא שמואל" משכונת עמידר 40/2 בת ים, נפטר ביום ט"ז בכסלו תשי"ג 4/12/52 בבית החולים צהלון ביפו, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת שריר הלב.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, לפיו שמואל יחיא נפטר בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה ביום ט"ז בכסלו תשי"ג 4/12/52 בגוש ז', אזור 4, חלקה ג', שורה 1, קבר מספר 15.

מסקנות הוועדה:

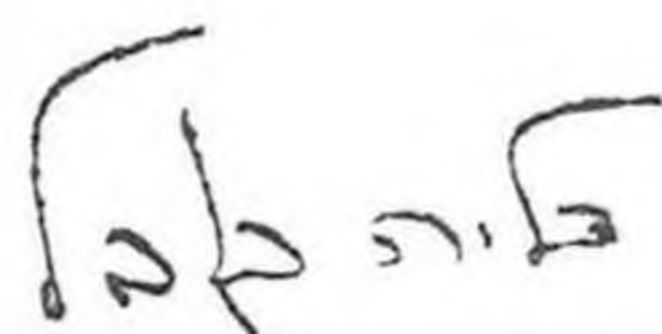
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמואל בן ניסים ורחל יחיא נפטר מדלקת בשריר הלב ביום 4/12/52 בבית החולים צהלון ביפו (דג'אני), בהיותו בן שישה חודשים.

שמואל הובא לקבורה בו ביום בגוש ז', אזור 4, חלקה ג', שורה 1, קבר מספר 15.

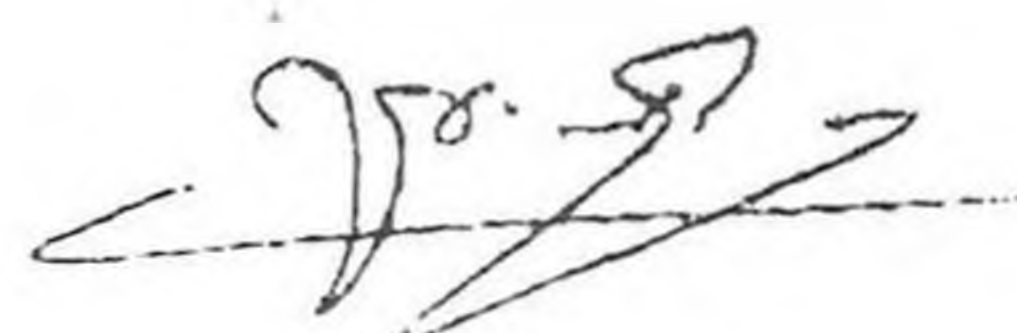
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

יו"ר הוועדה
שופט(דימ')

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמואל יחיא 051548212.

הנדון: מלכה וציון בני סאלם עמרן וחממה נהרי
תיק מספר 238/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום נהרי, אחיהם של התינוקות, עלתה המשפחה מתימן בשנת 1949, והתגוררה במעברת תלפיות בירושלים.

מלכה נולדה בבית החולים זיו בירושלים בשנת 1951, בעת שהמשפחה התגוררה במעברת תלפיות. כעבור שבועיים שוחררה האם ומלכה נשארה בבית החולים עוד חודש וחצי, בתום תקופה זו שוחררה מלכה מבית החולים.

בהיותה בת חמישה חודשים לקחה האם את מלכה לקבל חיסון. בהגיעם למרפאה נמסר לאם כי מלכה זקוקה לאשפוז בבית החולים. מלכה נלקחה לבית החולים זיו שם ביקרה אותה אמה.

באחד הימים באה האם לבקרה בבית החולים בבוקר ומלכה נראתה טוב. באותו יום בשעות הצהריים הגיע אמבולנס למעברת תלפיות ושני אנשים ניגשו לאם והודיעו לה כי מלכה נפטרה.

האב הגיע לבית החולים ונמסר לו כי מלכה כבר הובאה לקבורה בקבר אחים. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ציון נולד ביום 11/2/53 בבית החולים זיו בירושלים. עם היוולדו נמסר להורים כי לציון גידול בראשו ועליו לעבור ניתוח דחוף.

כחודש וחצי לאחר מכן הוחתמו ההורים על ביצוע הניתוח. למחרת בהגיעם נמסר להם כי ציון נפטר באמצע הניתוח.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה – לגבי מלכה:

1. הוועדה איתרה תעודת רישום לידה, ממנה עולה כי מלכה בת סאלם עמרן וחממה נהרי נולדה ביום כ"ו בניסן תשי"א 2/5/51. משפחתה התגוררה במעברת תלפיות שבירושלים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו מלכה נהרי ממחנה מעבר תלפיות ירושלים נפטרה ביום ז' בתשרי תשי"ב, 6/10/51, בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת שנה.

סיבות המוות: תת תזונה, דלקת מעיים ודלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים" ממנה עולה כי התינוקת מלכה נהרי בת סלם וחממה ממחנה מעבר תלפיות נפטרה ביום ו' בתשרי תשי"ב בבית החולים הדסה. מלכה הובאה לקבורה ביום ח' בתשרי תשי"ב בשעה 1:15.

מסקנות הוועדה - לגבי מלכה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מלכה בת סאלם עמרן וחממה נהרי נפטרה בין הימים 6/10/51 ל-7/10/51 בבית החולים הדסה ירושלים בהיותה כבת שישה חודשים.

מלכה הובאה לקבורה ביום 8/10/51.

ממצאי החקירה - לגבי ציון:

1. בידי הוועדה תעודת רישום לידה, ממנו עולה כי ציון בן סאלם וחממה נהרי נולד ביום כ"ו בשבט תשי"ג, 11/2/53, בבית החולים הדסה ירושלים.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי ציון נהרי ממעברת תלפיות ירושלים נפטר ביום 11/8/53 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן שישה חודשים.
- סיבת המוות: זיהום באוזן התיכונה, תת תזונה קשה וגסטרו אנטריטיס.
3. הוועדה איתרה פרטוקול על נתיחת גופה מכית החולים הדסה, לפיו ציון להרי (כך במקור) נפטר ביום 11/8/53 בשעה 22:00, ציון היה כבן ארבעה חודשים. גופתו נותחה למחרת ביום 12/8/53 בשעה 9:30 ואובחן כי נפטר כתוצאה משטפי דם מרובים במעי ובמעיים וכן פגיעה בריאות.

מסקנות הוועדה - לגבי ציון:

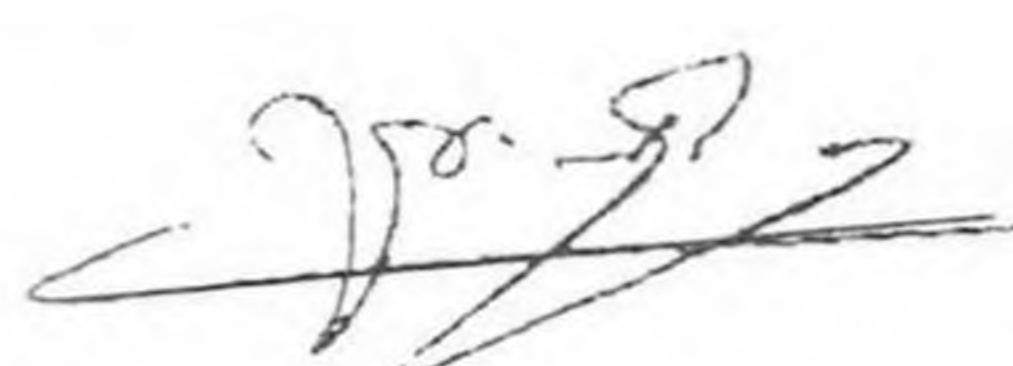
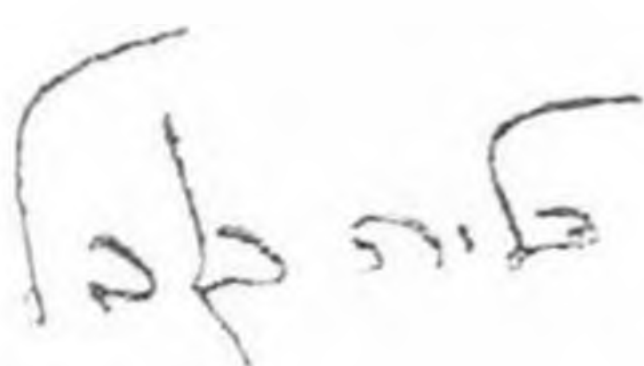
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן סאלם וחממה נהרי נפטר ביום 11/8/53 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן שישה חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מלכה 050471804.
מספר ת.ז. של ציון 5173431.

הנדון: אברהם בן יצחק ומרסל יצחק
תיק מספר 243/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אריאלה טחן, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק באוגוסט שנת 1950 יחד עם אברהם בהיותו בן חצי שנה. המשפחה שוכנה תחילה בשער העלייה ולאחר מכן בפרדס חנה ולבסוף בטירת הכרמל.

בחודש דצמבר באותה שנה, בהיותו בן עשרה חודשים, סבל אברהם מחום גבוה ודלקת ריאות והוריו לקחו אותו לבית החולים רמב"ם. יומיים לאחר מכן כשהגיעו ההורים לבית החולים, נאמר להם כי אברהם נפטר. ההורים נלקחו לבית העלמין הישן שבכפר סמיר והצביעו בפניהם על חלקת קבר ללא כל שילוט.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי אברהם יצחק ממעברת טירה אוהל 189, נפטר ביום 21/12/50, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: פוליו.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו אברהם יצחק ממעברת טירה אוהל 189, נפטר ביום י"ב בטבת תשי"א 21/12/50 בבית החולים בחיפה, בהיותו בן תשעה חודשים.

סיבת המוות: פוליו.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד בחיפה, לפיו "יצחק אברהם" מטירה, נפטר בהיותו בן תשעה חודשים והובא לקבורה בחלקת התינוקות במקום.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן יצחק ומרסל יצחק, נפטר כתוצאה מפוליו ביום 21/12/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו כבן שבעה חודשים.

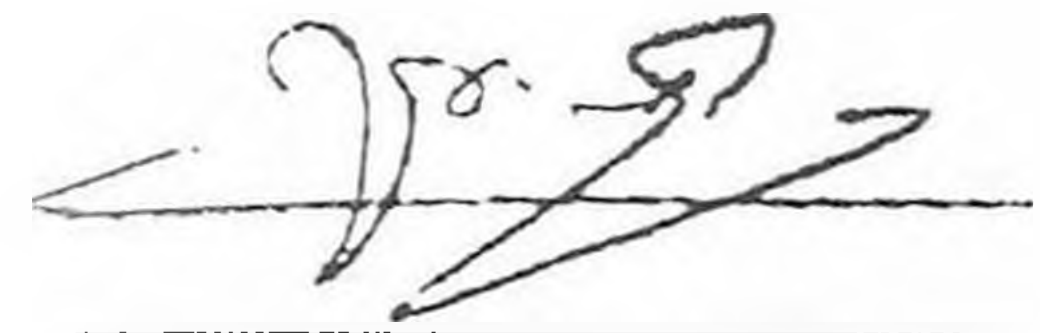
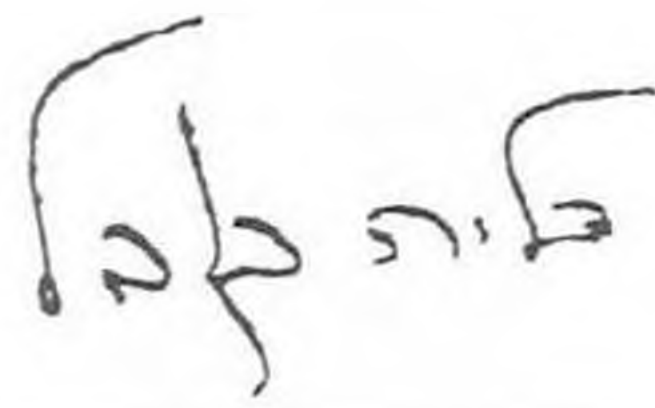
אברהם הובא לקבורה בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

חברה קדישא קובעת סימון זמני בלבד ואיננה מקימה מצבות על קברי הנפטרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אברהם יצחק 4369498.

הנדון: סלימן בן סעיד כולני
תיק מספר 248/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף גיאת, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם סלימן ושוכנה בכפר נוחם הר טוב.

באחד הימים בעת שסלימן היה כבן שלוש שנים וחצי ושיחק עם אחיו באוהל חש כאב ברגלו ונלקח באמבולנס לבית החולים ביקור חולים בירושלים.

סלימן התחיל להכחיל באמבולנס וההורים שהתלוו אליו נשארו אתו בבית החולים ביקור חולים כל אותו הלילה. למחרת בבוקר נמסר להם כי סלימן נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים (מספר 870/50), לפיו "יחיה סלימן סעיד כולני" מהר טוב פרוזדור ירושלים נפטר ביום 29/9/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: דימום פנימי כתוצאה מנפילה.

2. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של "קהלת ירושלים", ממנה עולה כי הילד יחיה סלימן סעיד כולני מבית העולים הר טוב נפטר ביום י"ח בתשרי תשי"א בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן שנתיים. סיבת המוות "נפל מידי אימו".

סלימן הובא לקבורה ביום כ"א בתשרי תשי"א 2/10/50 בבית העלמין שיח' באדר. כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 870/724.

מסקנות הועדה:

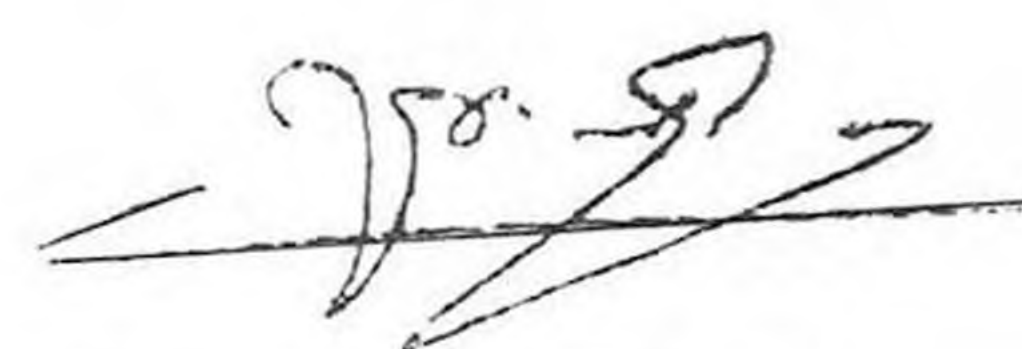
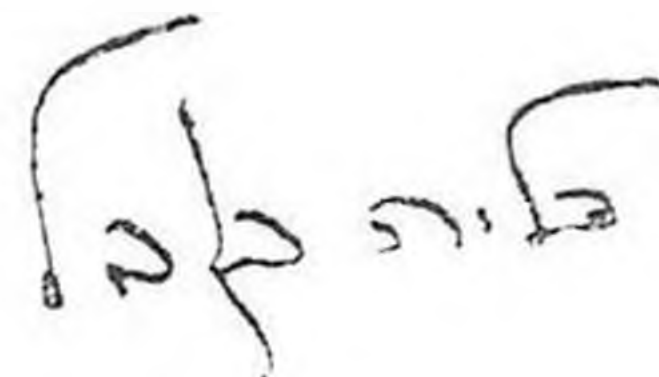
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סלימן בן סעיד כולני נפטר ביום 29/9/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן שנתיים מדימום פנימי כתוצאה מנפילה.

סלימן הובא לקבורה ביום 2/10/50 בירושלים בבית העלמין שיח' באדר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של הילד 041464777.

הנדון: חיים בן זכריה וציפורה יוסף
תיק מספר 249/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ציפורה אמינוף (יוסף), אמו של התינוק, נולד בנה בארץ בבית החולים בכפר סבא.

בהיותו בן חודש וחצי לקחה אותו אמו לקופת חולים, שם נבדק על ידי רופא ואובחן שהוא סובל מדלקת ריאות קלה ועל כן יש להעבירו לבית החולים.

האם לקחה את חיים לבית החולים בילינסון שם אושפז במשך מספר ימים. בתקופה זו ראתה אותו האם רק דרך חלון. מספר ימים לאחר מכן ביקש הרופא מהאם שתתרום דם עבור חיים, וכך עשתה ומצבו השתפר.

כעבור ימים מספר קיבלה האם מברק ובו נתבקשה להגיע באופן דחוף לבית החולים. בהגיעה, הופנתה למשרד בית החולים ונמסר לה שבנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה מבית החולים בילינסון, ממנו עולה כי חיים יוסף אושפז ביום 24/2/52 עקב דלקת ריאות בהיותו בן שישה שבועות. החל מהיום הרביעי לאשפוזו הורע מצבו והוא נפטר ביום 6/3/52.

2. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה חיים בן זכריה יוסף מכפר סבא שנולד בחודש ינואר 1952, ואשר אושפז ביום 24/2/52, נפטר ביום 6/3/52 בבית החולים בילינסון בשעה 19:15 כתוצאה מדלקת ריאות בשתי הריאות.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה שמסרה המשפחה, לפיה חיים בן זכריה יוסף נפטר ביום ט' באדר תשי"ב 6/3/52 בבית החולים בילינסון.

4. בידי הוועדה גם פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה ממנו עולה כי יוסף בן חיים נפטר ביום ט' באדר תשי"ב 6/3/52 בפתח תקווה.

סיבת המוות: פגיעה בריאות.

5. בידי הוועדה פרוטוקול נתיחת גופה, לפיו חיים יוסף נפטר ביום 6/3/52 בשעה 19:00 בבית החולים בילינסון, בהיותו בן שלושה חודשים. ביום 7/3/52 נותחה גופתו בשעה 10:00 ונמצא כי נפטר כתוצאה מברונכופנאומוניה.

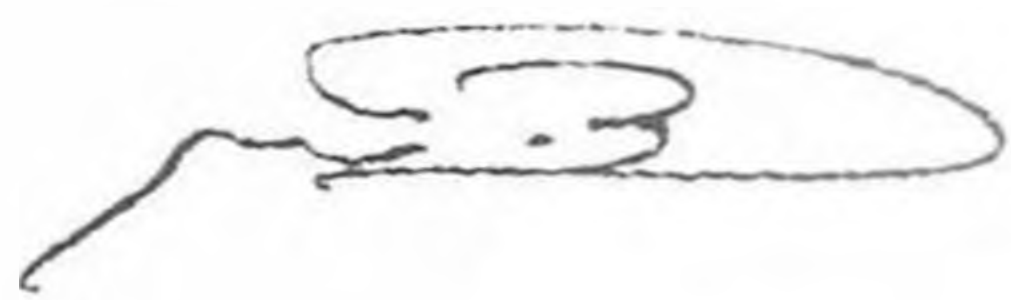
6. בידי הוועדה אישור חברה קדישא מפתח תקווה, ממנו עולה כי יוסף חיים נקבר ביום 7/3/52 בבית העלמין סגולה. כן צוין כי לנפלים "אין רישום מקברה רק רישום על דף שם הנפל וקבורתו".

מסקנות הוועדה:

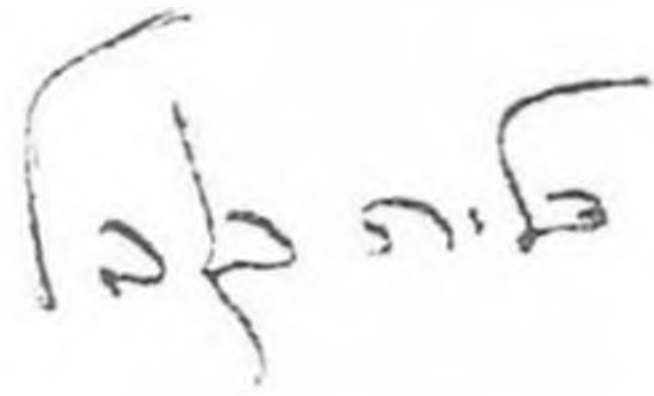
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיים בן זכריה וציפורה יוסף נפטר ביום 6/3/52 בבית החולים בילינסון, בהיותו בן שלושה חודשים.

חיים הובא לקבורה ביום 7/3/52, בבית העלמין סגולה בפתח תקווה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חיים.
מספר ת.ז. של האם ציפורה אמינוף (יוסף) 0327435.

הנדון: ישראל בן ניסים וצביה חסר
תיק מספר 252/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר נסים חסר, אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה בחדרה ומשם עברו להתגורר בנתניה.

ישראל נולד ביום 13/5/52 בבית החולים בחדרה. ישראל סבל משילשולים ונשלח לפרדסיה. האם באה להיניקו מדי יום. לאחר זמן מה נשלח לביתו.

בהיותו בן שישה חודשים שוב סבל משילשולים ונשלח לבית החולים בילינסון. שבוע לאחר מכן נמסר למשפחה כי ישראל נפטר והובא לקבורה בפתח תקווה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי ישראל בן ניסים וצביה חסר ממעברת נתניה נולד ביום 13/5/52 בבית החולים בחדרה.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, ממנה עולה כי ישראל בן ניסים חסר מנתניה שכון ותיקים 73 נולד ביום 13/5/52 אושפז ביום 14/1/53 ונפטר ביום 20/1/53 בשעה שמונה בבוקר.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו ישראל בן ניסים חסר מנתניה שיכון ותיקים 73 נולד ביום 13/5/52 ונפטר ביום ד' בשבט תשי"ג, 20/1/53, בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי ישראל בן ניסים חסר מנתניה שיכון ותיקים 73 נפטר בבית החולים בילינסון בהיותו בן שישה חודשים והובא לקבורה ביום ו' בשבט תשי"ג, 22/1/53, בבית העלמין סגולה חלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

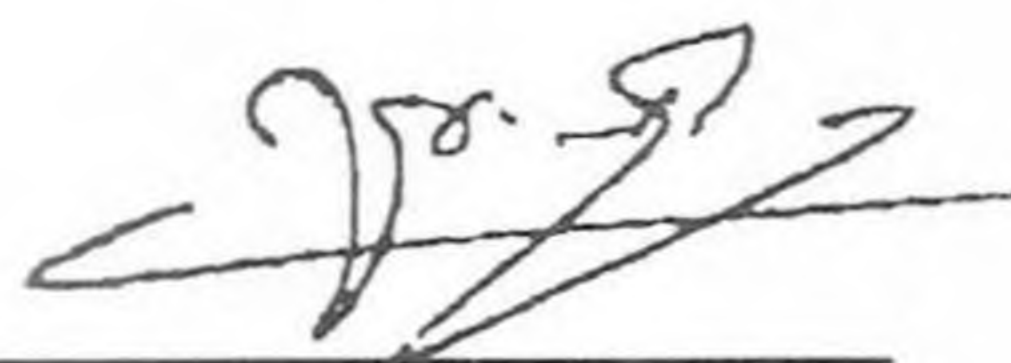
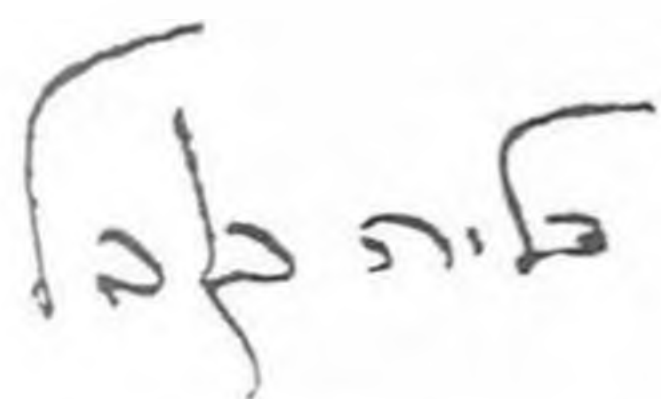
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן ניסים וצביה חסר נפטר ביום 20/1/53 בבית החולים בילינסון פתח תקווה בהיותו כבן שמונה חודשים.

ישראל הובא לקבורה ביום 22/1/53 בבית העלמין סגולה חלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר מספר 5.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ישראל 5131186.

הנדון: סעידה בת אהרון וכדיה מחדון
תיק מספר 253/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אורלי ירמיהו, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש יוני 1952 יחד עם סעידה בת השנה. המשפחה שוכנה במחנה שער עלייה.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, התקררה סעידה ונלקחה לבית החולים רמב"ם. האם באה לבקרה בבית החולים ואף היניקה אותה. יומיים לאחר אשפוזה נמסר לאם כי סעידה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה, צו גיוס וטופס לקבלת מסכת אב"כ על שמה של סעידה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 830/52), לפיו "מדמון סעדה אהרן" מבית העולים שער העלייה, נפטרה ביום 1/8/52 בבית החולים בחיפה, בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, דלקת מעיים ואצידוסיס.

2. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה שלאחר המוות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "סעדה מחדון" נפטרה בהיותה בת שבעה חודשים כתוצאה מדלקת ריאות, דלקת מעיים ואצידוסיס.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "מדמון סעדה" מבית העולים שער עלייה, הובאה לקבורה ביום 4/8/52.

כן צוין רישיון קבורה מספר 830/52.

מסקנות הוועדה:

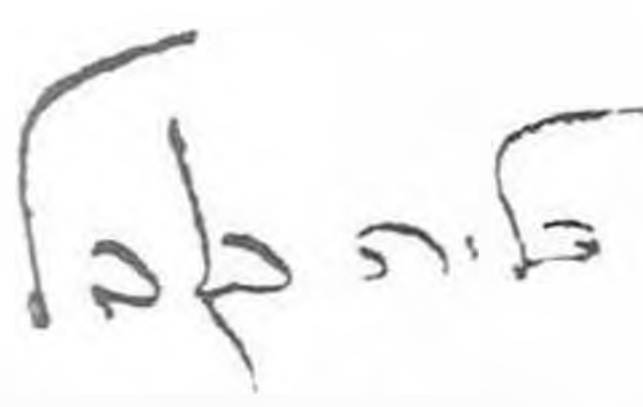
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סעידה בת אהרון וכדיה מחדון, נפטרה מדלקת ריאות, דלקת מעיים ואצידוסיס ביום 1/8/52 בבית החולים בחיפה, בהיותה בת שבעה חודשים.

סעידה הובאה לקבורה ביום 4/8/52 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סעידה מחדון 7-7696174.

הנדון: סימן בן סאלם וסלמה צברי (סוברי)
תיק מספר 254/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של שלום צברי, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה עם סימן מתימן בשנת 1949.

בהיותו כבן חצי שנה סבל סימן מהתקררות וחום והוריו לקחו אותו למרפאת טיפת חלב. אחות המרפאה הפנתה אותו לבית החולים. יומיים שלושה לאחר מכן כשחזרו ההורים למרפאה נאמר להם כי סימן נפטר והובא לקבורה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדות לפני ועדת בהלול-מינקובסקי ציינה האם כי בנה נעלם בבית החולים רמב"ם, בעוד שבעדות בפני ועדת שלגי נמסר כי סימן נעלם ממחנה עין שמר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו שמעון (כך במקור) סאלם סוברי עלה ארצה עם משפחתו בחודש נובמבר 1949.

2. בידי הוועדה הפניה מבית הילדים עין שמר ב', ממנה עולה כי סימן סלאם יהודה סוברי הופנה לאשפוז בבית החולים.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי חיפה, לפיו "סימן סלם יהודה סובר" מבית העולים עין שמר ב' אושפז ביום 25/11/49 בהיותו בן שלושה חודשים. כן צוין כי "נשלח למחלקה באבחנה של תת תזונה ודלקת מעיים. בכניסתו לבית החולים מצב תזונתי היה ירוד... אחר יומיים להיותו במחלקה התינוק נפטר", הינו ביום 27/11/49.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, "לפיו סימן סלם יהודה" מבית העולים עין שמר נפטר בבית החולים ביום 27/11/49 בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות, דיסטרופיה והתייבשות.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 1013/49), ממנו עולה כי "סימן סלם יהודה" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 27/11/49, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיסטרופיה.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי סימן סעיד סלם יהודה מעין שמר נפטר בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום 29/11/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד. כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 178/1013.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סימן בן סאלם וסלמה צברי (סוברי) נפטר ביום 27/11/49 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שלושה חודשים, סמוך למועד עלייתו לארץ.

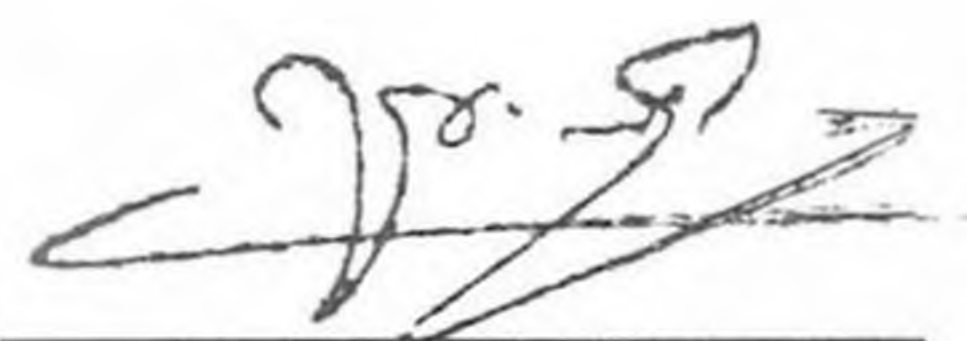
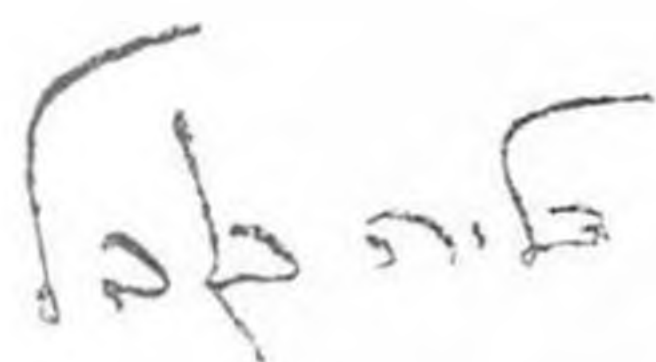
סימן הובא לקבורה ביום 29/11/49 בחלקת התינוקות בבית העלמין מחנה דוד.

בפנקס הפטירות של משרד הבריאות ובאישור הקבורה לא נרשם שם משפחתו של סימן, על אף זאת הזיהוי ודאי, וזאת בהצלבה עם שם אביו, מקום המגורים, תאריך הפטירה והגיל, וכן עם מספר הסידורי של רישיון הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סימן 04146671.

הנדון: תקווה בת עמוס ולידיה כחלון
תיק מספר 256/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של לידיה כחלון, אמה של התינוקת, נולדה תקווה בשנת 1953 כאשר המשפחה התגוררה במעברת קובבה (קרוב לרחובות).

בהיותה בת עשרה חודשים נלקחה על ידי האם לבית החולים סרפנד, שם אושפזה. למחרת, בהגיעה לבקרה מצאה האם את מיטתה של תקווה ריקה ולאחר בירור מסרה לה אחות שתקווה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. על פי רישומי משרד הפנים נולדה תקווה ביום 29/11/53.
2. הוועדה איתרה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, לפיו תקווה בת עמוס כחלון אושפזה ביום 21/5 ונפטרה באותו יום.
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, ממנה עולה כי תקווה כחלון מקובבה נפטרה ביום 21/5, בהיותה בת שישה חודשים.
- סיבת המוות: דיזנטריה ודלקת מעיים.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רמלה, לפיו תקווה בת עמוס כחלון מכפר קוביבה נפטרה ביום י"ח באייר תשי"ד 21/5/54 בבית החולים צריפין אסף הרופא, בהיותה בת שישה חודשים.
5. הוועדה איתרה יומן של המכון הפתולוגי של בית החולים צריפין, לפיו גופתה של תקווה כחלון נותחה ביום 21/5/54 בשעה 10:00.
6. הוועדה איתרה רשימת קבורה של בית העלמין בראשון לציון, ממנו עולה כי תקווה כחלון נפטרה ביום 21/5/54, ונקברה בבית הקברות המקומי.

מסקנות הוועדה:

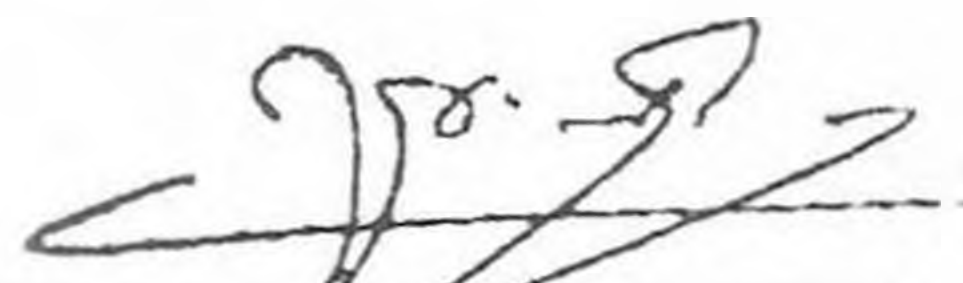
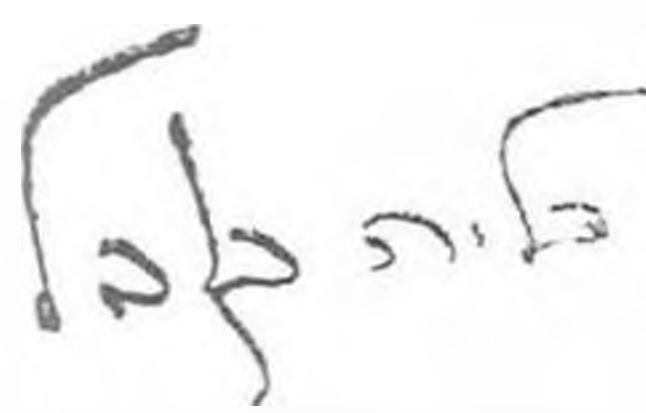
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי תקווה בת עמוס ולידיה כחלון נפטרה ביום 21/5/54 בבית החולים אסף הרופא צריפין, בהיותה בת שישה חודשים.

תקווה נקברה באותו יום בבית העלמין בראשון לציון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של תקוה 052153590.

הנדון: תאומות (ללא שם פרטי) בנות שמעון ורחל בורה
תיק מספר 257/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר בנימין אבירם, אחיהם של התאומות, עלתה המשפחה בשנת 1948, ושוכנה במעברת כסלון שבפרוזדור ירושלים.

בהיותה בחודש התשיעי להיריונה נלקחה האם לבית החולים ליולדות באזור ירושלים, שם ילדה תאומים, ולדברי העד בן ובת. לאחר ארבעה ימים נמסר לאם שילדיה חולים וכי הם צריכים להישאר להמשך טיפול. בשלב זה שוחררה האם הביתה. לאחר יומיים בהגיעה לבית החולים נמסר לה שהתאומים נפטרו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיה התאומות של רחל ושמעון בורה מכסלון פרוזדור ירושלים נולדו ביום 17/9/51 בהפלה טבעית בחודש השישי להיריון בבית החולים, ונקברו על חשבון המועצה האזורית הרי יהודה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע, לעיל עולה בוודאות כי התאומות של שמעון ורחל בורה נפטרו ביום 17/9/51 כתוצאה מהפלה טבעית בחודש השישי להיריון.

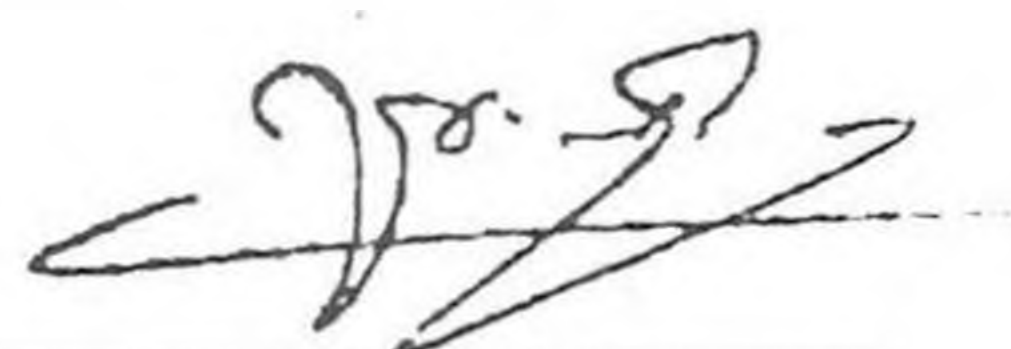
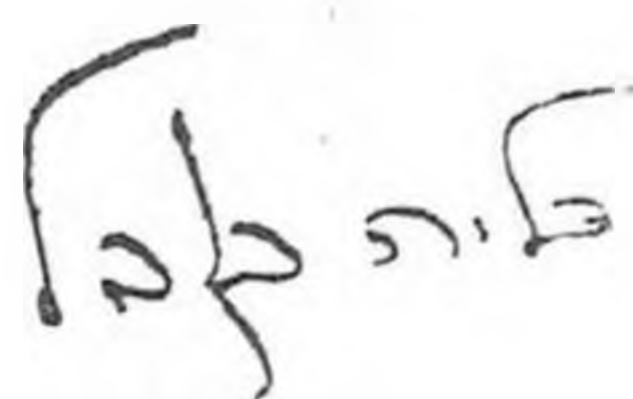
בבדיקה שערכו חוקרי הוועדה התברר כי לא מתקיים רישום לידה/פטירה לעוברים שנולדו בהפלות. חיזוק לכך מתקבל בהזמנת קבורה בה צוין על ידי חברה קדישא כי אין צורך ברישיון קבורה בהתייחס לכך שמדובר בהפלה בחודש השישי.

בעדותו טוען מר בנימין אבירם שאמו ילדה תאומים - בן ובת, העד טועה בדבריו שכן מדובר בתאומות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילודות.
מספר ת.ז. של האב שמעון 042023242,
מספר ת.ז. של האם רחל 042023259.

הנדון: רחמים בן סלם וחממה יחיא
תיק מספר 258/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עזרי יחיא, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה שוכנה בעין שמר ומשם עברה לגור במושב עזריאל.

רחמים נולד בארץ במהלך שנת 1951. בהיותו בן חצי שנה סבל רחמים מדלקת עיניים ואחות המושב שלחה אותו לבית החולים אסותא בתל אביב. כשבאו ההורים לבקרו כעבור חודש נמסר להם כי רחמים אושפז בבית החולים דיר עמאר (איתנים).

זמן מה לאחר מכן נמסר להורים כי רחמים נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים, קיבלה המשפחה מסמך מועדת בהלול-מינקובסקי ובו רישום של חלקת הקבר של רחמים, אך המשפחה לא מצאה את הקבר.

בעדות בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי מסר האב כי באותה עת התגוררה המשפחה בכפר יעבץ.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה סלאם סעיד יחיא עלה ארצה עם משפחתו מתימן ביום 1/4/50.

2. בידי הוועדה גיליון חולה וגיליון סיכום מחלה של בית החולים דג'אני, מהם עולה כי "רחמים יחיא סלם" מכפר יעבץ צריך 5 אושפז ביום 21/1/52 בהיותו בן ארבעה חודשים. בגיליון החולה נאמר: "לפני חודש וחצי סבל משלשולים ודלקת בעיניים. משבועיים משתעל הרבה, אי שקט. בבדיקות אובחנה שחפת וביום ה-36 26/2/52 הועבר לבית החולים איתנים".

3. הוועדה איתרה מכתב הפניה לאשפוז מבית החולים דג'אני מיום 19/2/52 לבית החולים איתנים, ובו בקשה לאשפז את הילד "סלם רחמים" בן ארבעה חודשים ביום 24/2/52.

4. בידי הוועדה מכתב תשובה של רופא קופת חולים מחוז חפר עין ורד לבית החולים דג'אני, לפיו סבתו של רחמים בן סלם סעיד יחיא מכפר עזריאל נפטרה כתוצאה משחפת, וכי סמנים למחלה קיימים אצל כל בני המשפחה.

5. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים איתנים, לפיו סבתו של "רחמים בן סלם סעיד יחיא" נפטרה משחפת. כן צוין כי יחיא "מת באופן פתאומי בשעה 6:00 17/3/52".

6. בידי הוועדה פרוטוקול של נתיחת גופה, לפיה "סלם רחמים" נפטר ביום 17/3/52 בשעה 18:00 בבית החולים הממשלתי דיר עמר, בהיותו בן ארבעה חודשים. כן צוין כי גופתו נותחה ב-3/52 בשעה 15:00, ונמצא כי נפטר כתוצאה משחפת שפגעה באברים הפנימיים וביניהם הכבד.

7. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה "רחמים סלם" מכפר יעבץ תל מונד נפטר ביום 17/3/52 בבית החולים לחולי ריאה איתנים (דיר עמר), בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: שחפת.

8. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא "קהלת ירושלים", ממנו עולה כי התינוק רחמים סלם נפטר ביום כ' באדר תשי"ב, 17/3/52, בהיותו בן ארבעה חודשים. כן צוין כי רחמים הובא לקבורה בבית העלמין שבהר המנוחות גוש י"ב, חלקת ילדים.

9. בידי הוועדה מברק מבית החולים איתנים ובו הודעה למשפחה, לפיה סלם רחמים בן ארבעה חודשים נפטר ביום 17/3/52.

10. בידי הוועדה מכתב רשמי מבית החולים איתנים לחולי ריאה מיום 30/3/52 המופנה למשפחה, לפיו סלם רחמים שאושפז ביום 26/2/52 נפטר ביום 17/3/52.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחמים בן סלם ורחממה יחיא נפטר ביום 17/3/52 בבית החולים איתנים בהיותו בן כחצי שנה.

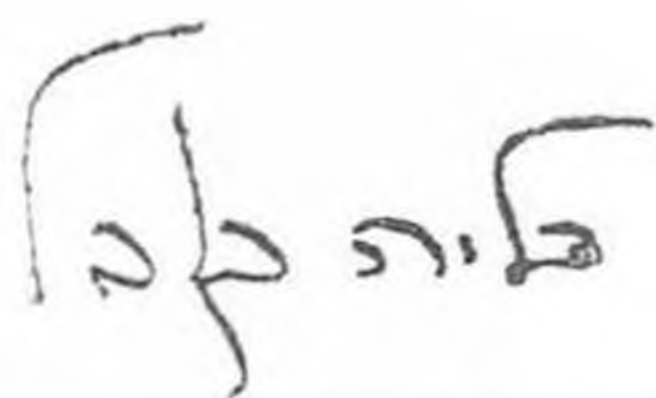
רחמים הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין שבהר המנוחות גוש י"ב, חלקת ילדים.

אין ספק בזיהויו של רחמים על אף שלא נרשם שם משפחתו בכל המסמכים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רחמים 050116151.

הנדון: יוחנן בן שמואל ותורכיה ג'מל (גמליאל)
תיק מספר 259/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסי גמליאל, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מתימן בשנת 1948. ההורים שוכנו באשקלון.

יוחנן נולד במהלך שנת 1954. בהיותו בן תשעה חודשים חש ברע והועבר לבית החולים קפלן ברחובות ומשם לבית החולים איתנים בירושלים.

ההורים קיבלו הודעה להגיע לבית החולים איתנים בירושלים, ובהגיעם מסר להם רופא שיוחנן נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

המשפחה טוענת שיש בעייתיות במסמך הזמנת הקבורה היות ונרשם שהלויית בנם התקיימה ביום 21/11/54, מדוע אם כך רישיון הקבורה הוא מיום 22/11/54.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה אישור מבית החולים קפלן ברחובות לפיו יוחנן בן שמואל ג'מל אושפז בבית החולים מיום 3/11/54 עד 14/11/54, סה"כ 11 יום.
2. בידי הוועדה העתק כרטסת של בית החולים איתנים, ממנה עולה כי יוחנן בן שמואל ג'מל מאשקלון שנולד ביום 12/2/54, אושפז ביום 14/11/54 ונפטר ביום 21/11/54.
3. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה יוחנן ג'מל נפטר ביום כ"ה בחשון תשט"ו, 21/11/54, בבית החולים הממשלתי איתנים, בהיותו בן תשעה חודשים.
4. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיה הילד יוחנן בן שמואל ג'מל ממגדל נולד ביום 12/2/54 ונפטר ביום כ"ה בחשון תשט"ו, בבית חולים איתנים, ונקבר ביום כ"ה בחשון תשט"ו, 21/11/54, גוש או חלקה 11, שורה ט"ו, קבר מס' 5, בהר המנוחות.

מסקנות הוועדה:

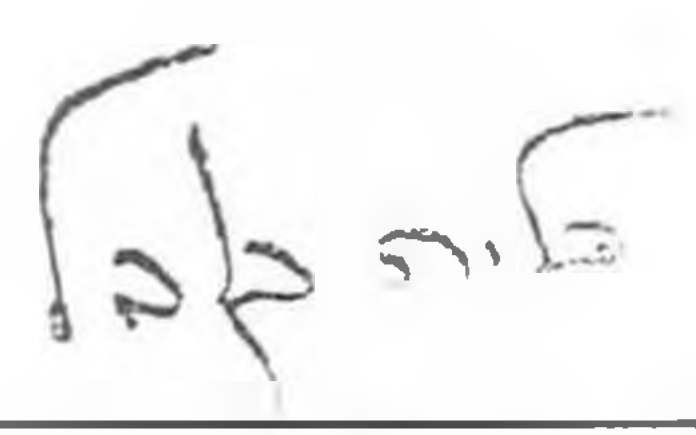
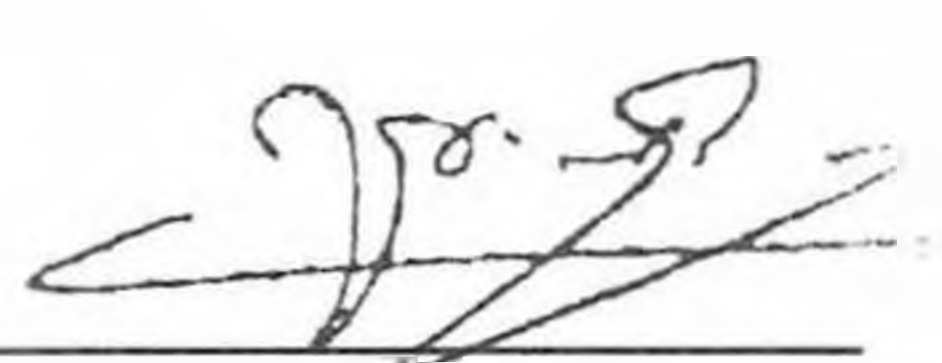
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי יוחנן בן שמואל ותורכיה ג'מל (גמליאל) נפטר ביום 21/11/54 בבית החולים איתנים, בהיותו בן תשעה חודשים.

יוחנן הובא לקבורה ביום כ"ז בחשוון תשט"ו (23/11/54) בהר המנוחות בשורה ט"ו, קבר מס' 5.

לאור זאת אין סתירה בין תאריך רישיון הקבורה - 22/11/54 - לבין מועד הלוויה 23/11/54.

טענת ההורים כי הלוויה התקיימה ב-21/11/54 בטעות יסודה בהיותה מושתתת על תאריך הזמנת הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יוחנן 52122918.

הנדון: שמעה בת סאלם וזהרה סעדי (סודאי)
תיק מספר 260/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חנה חממה, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שמעה בהיותה בת שמונה חודשים ושוכנה במחנה עין שמר. זמן מה לאחר הכניסה למחנה, הועברה שמעה לבית התינוקות שבמחנה והאם באה להיניקה שלוש פעמים ביום.

באחת השבתות ראתה האם כי מכניסים את שמעה לאמבולנס. לאם נאמר כי שמעה נשלחה לבית החולים כיוון שחלתה. ביום ראשון הלכה האם למנהל בית התינוקות וזה אמר לה כי בתה בין החיים וכי תשוב אליה בקרוב.

האם נסעה לבית החולים תל השומר שם ראתה את שמעה למשך חצי שעה ושבה למחנה. ארבעה חודשים לאחר מכן משהצליחה האם לגייס די כסף לנסיעה, שבה לבית החולים תל השומר שם נאמר לה כי בתה נשלחה למוסד בירושלים. מאז נעלמו עקבותיה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

מעדות האם לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי מיום 25/9/62, עולה כי האם: זהרה סודאי עלתה ארצה בחודש נובמבר 1949 יחד עם חמשת ילדיה: יוסף, שלום, יונה, אהרון ושמעה. הם נרשמו בתעודת העולה של האם שמספרה הינו 56616.

עם הגיעם למחנה, נלקחה שמעה לבית התינוקות. חודש וחצי לאחר מכן, סבלה שמעה מחום ונלקחה לבית החולים תל ליטווינסקי. כעבור שבעה חודשים, ביקרה האם את שמעה וראתה אותה מבעד לחלון סגור של בית החולים.

מספר חודשים לאחר מכן כשביקרה האם בשנית, נאמר לה כי שמעה הועברה למקום לא ידוע. האם שבה למחנה ובמשרד נאמר לה כי בתה בחיים, אך לא נאמר לה היכן היא נמצאת.

מעדות נוספת שמסרה האם לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי מיום 21/3/67 עולה כי האם זהרה עלתה ארצה ביום 17/11/49 עם חמשת ילדיה ביניהם שמעה שהייתה בת שנה. המשפחה שוכנה בבית העולים עין שמר ב'.

שמעה נשלחה לבית התינוקות שם נרשמה בשם "שמעה סעדי מוסא". האם היניקה אותה במשך שבועות. באחד הימים בהגיעה, לא מצאה את שמעה במיטתה ונאמר לה כי לא ידוע מי לקח אותה. האם ביררה במשרד המחנה, אך רק כעבור שבעה חודשים קיבלה תשובה לפיה שמעה בבית החולים תל ליטווינסקי והאם אף ביקרה אותה במקום.

ארבעה חודשים לאחר מכן, נסעה האם בשנית לבית החולים תל ליטווינסקי, שם נמסר לה, כי בתה הועברה למוסד בירושלים. לדבריה, האם לא יכלה לבקר את שמעה בירושלים מאחר והיתה מטופלת בעוד ארבעה ילדים. לאחר מעבר המשפחה לקרית שמונה מסרה האם, כי לא חיפשה אחר הילדים וממשרד המחנה נאמר לה כי הילדה תועבר אליה לקרית שמונה.

כן צינה האם, כי שמה לפני נישואיה היה: זהרה בת מוסא אבן הארון.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56616 שמסרה המשפחה, לפיה האם: "זהרה מוסא" וחמשת ילדיה שוכנו בבית העולים עין שמר ב'. כן צוין כי שמעה הייתה בת שנה בהגיעה.
 2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו שמעה בת סאלם סודאי הנושאת תעודת זהות מספר 161699 הינה ילידת 1948. כן צוין כי היא עלתה ארצה ביום 17/11/49.
 3. בידי הוועדה העתק בכתב יד של פנקס חולים ממחנה עין שמר שנשלח לבתי חולים שונים, לפיו "שמעה מוסא צעטי" הנושאת תעודת עולה מספר 56616 אושפזה ביום "26/11" בבית החולים תל ליטווינסקי.
 4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים מספר 5 (תל השומר) מספר גיליון 6972, המתייחס ל-"מוסה סימה סעדי" ממין זכר ממחנה העולים עין שמר ב'. תאריך הקבלה לבית החולים המצוין במסמך זה הינו 26/11/49 ויום הפטירה 19/12/49, כלומר בתום 22 ימי אשפוז.
 5. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים תל השומר ובו רישום המתייחס למספר חולה 6972/49. הגיליון כתוב בכתב יד בלתי ברור אך עולה ממנו כי "סעדי שימה מוסה" מבית העולים עין שמר ד', התקבלה ללא היסטוריה רפואית ובמצב התייבשות ולמרות הטיפול נפטרה לפתע, בהיותה בת חמישה חודשים.
- כן נרשם כי סבלה מדלקת ריאות ודלקת מעיים.
6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "שימה מוסה סעדי" ממין נקבה מבית העולים עין שמר, נפטרה ביום 19/12/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותה בת חמישה חודשים.
- סיבת המוות: דום לב, דלקת ריאות ודלקת מעיים.
7. בידי הוועדה רישיון קבורה מס' 03342, לפיו "סעדי שימה מוסה" ממין נקבה מבית העולים עין שמר, נפטרה כתוצאה מדום לב, בהיותה בת חמישה חודשים.
 8. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "הילדה שמחה מוסה סעדי" מעין שמר, נפטרה בהיותה בת חמישה חודשים והובאה לקבורה ביום א' בטבת תש"י 21/12/49 בבית העלמין סגולה חלקת ילדות ב', שורה 3, קבר מספר 10.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעה בת סאלם וזהרה סעדי, נפטרה כתוצאה מדום לב, דלקת ריאות ודלקת מעיים כיום 19/12/49 בבית החולים תל השומר, בהיותה בת חמישה חודשים, כחודש לאחר עלייתה ארצה.

שמעה הובאה לקבורה ביום 21/12/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה 3, קבר מספר 10.

האם ציינה בעדותה, כי בתה נרשמה בשם שמעה סעדי מוסא כפי שאכן מופיע במרבית המסמכים שלפנינו.

רישום משפחתה של שמעה כשם פרטי הוא שהוליד טעות ברישום מינה ביומן קבלת בית החולים.

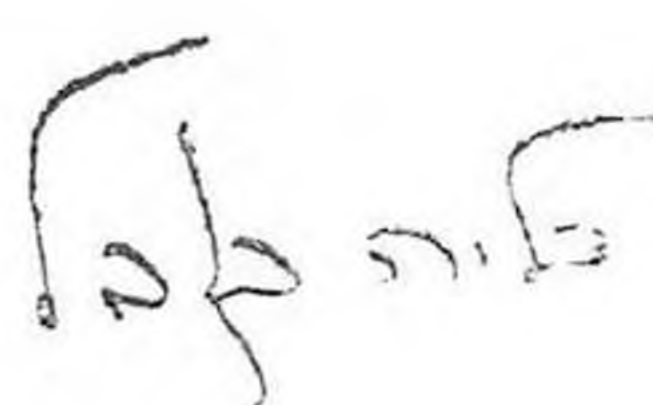
מספר תעודת הזהות של שמעה הוא 04161699, שהינו עוקב למספר של אחותה חנה חממה שהינו 04161698.

אין ספק בזיהויה של שמעה.

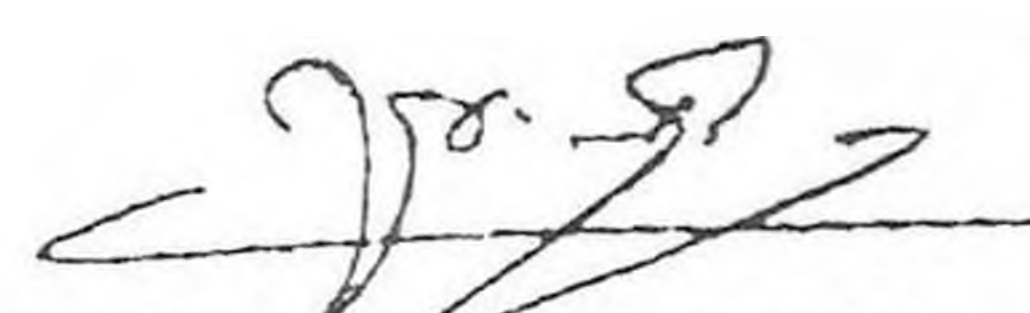
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של שמעה בת סאלם וזהרה סעדי (סודאי) 04161699.

הנדון: סעדיה בן אהרון ומרים זכריה (בר-כוכבא)
תיק מספר 262/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מרים זכריה, אם התינוק, שהתה המשפחה עם סעדיה בן השנתיים וחצי במחנה חאשד שבתימן טרם העלייה ארצה.

זמן מה לאחר כניסת המשפחה למחנה, נכנסה אחות המחנה לאוהל המשפחה ודרשה לקחת את סעדיה לבית התינוקות. האם ליוותה את האחות ואת סעדיה לבית התינוקות, ראתה כי נותנים לסעדיה מיטה ומספר ואז גורשה מהמקום. מששבה האם לבית התינוקות למחרת היום, לא מצאה את סעדיה במקום.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שלא הגיעה לכל ממצא המאפשר לקבוע את גורלו של סעדיה.

ממצאי החקירה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברישומי התמותה השונים העומדים לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד שבתימן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלו של סעדיה.

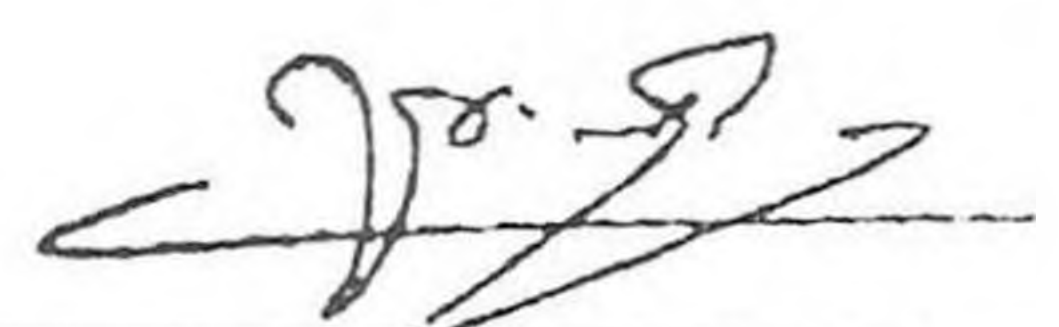
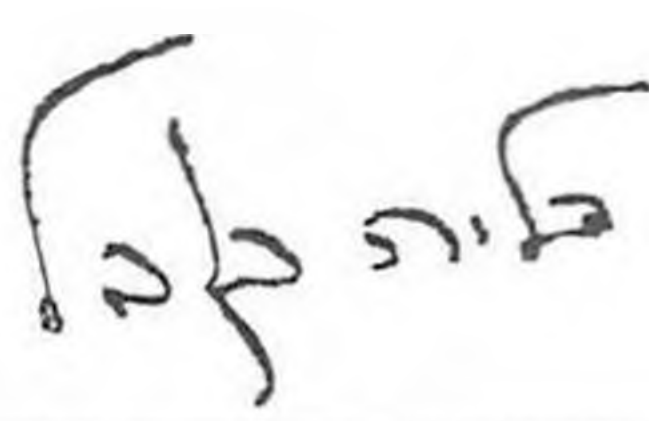
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של סעדיה בן אהרון ומרים זכריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של סעדיה זכריה.
מספר ת.ז. של האב אהרון זכריה 145951-3.
מספר ת.ז. של האם מרים זכריה 145952.

הנדון: חביבה בת סלימן (שלמה) ומזל סלימן
תיק מספר 263/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מזל שלמה, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה העולים עין שמר.

זמן מה לאחר העלייה ילדה האם את חביבה בצריף המשפחה בעין שמר. מיד לאחר הלידה הגיעו האם והתינוקת לבית החולים שבחדרה לקבלת טיפול רפואי.

כשחזרו האם ובתה למחנה עין שמר, התבקשה האם למסור את חביבה להשגחה בבית התינוקות. חביבה הועברה לבית התינוקות והאם באה להיניקה פעמיים ביום. חודש ימים לאחר כניסתה לבית התינוקות הגיע איש לא מוכר לבית המשפחה ומסר להורים כי חביבה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז יפו, ממנו עולה כי "יחיא אביבה סלימן" ממין נקבה נפטרה ביום ג' באייר תש"י 20/4/50 בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותה בת 11 יום.

סיבת המוות: דימום מוחי.

2. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אביבה סלימן יחיא" מעין שמר, נפטרה כתוצאה מדימום במוח, בהיותה בת 11 יום.

3. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "אביבה בת סלימן יחיא" מעין שמר, נפטרה בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה בת 11 יום והובאה לקבורה ביום ד' באייר תש"י.

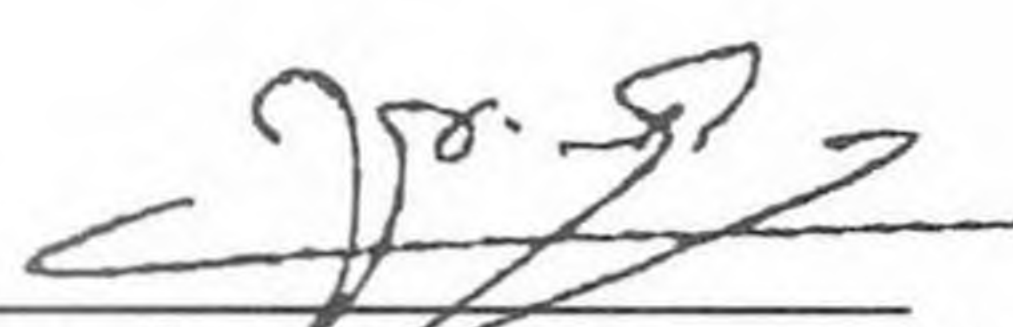
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חביבה בת סלימן (שלמה) ומזל סלימן נפטרה כתוצאה מדימום מוחי ביום 20/4/50 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה בת 11 יום.

חביבה הובאה לקבורה ביום 21/4/50 בבית העלמין קריית שאול אך בהיותה נפל לא צוינה חלקת הקבר.

כן יצוין כי מבדיקה ברישומי משרד הפנים עולה כי שם סבה של חביבה היה יחיא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של חביבה סלימן.
מספר ת.ז. של האם מזל סלימן 04146752.

הנדון: אריה בן רמי (רבי) ופרחיה צפוני
תיק מספר 264/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ורדה מזרחי, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מכורדיסטאן בחודש מרץ 1951 ושוכנה תחילה בשער העלייה בחיפה ולאחר מכן באשקלון.

ביום 3/8/52 נולד אריה בבית היולדות רחובות. בהיותו בן חודשיים חלה אריה והועבר לבית החולים סרפנד (צריפין) באבחנה של דלקת ריאות. האב בא לבקרו במשך אשפוזו אך מקץ חמישה ימים קיבלה המשפחה מברק ובו הודעה על מותו של אריה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין, ממנו עולה כי "אריה בן רבי צפוני" ממגדל אשקלון התקבל לאשפוז ביום 13/8/52 ונפטר ביום 14/8/52, בהיותו בן 14 יום.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים צריפין, לפיה צפוני אריה ממעברת מגדל אשקלון, בן 14 יום, נפטר בבית החולים צריפין ביום 14/8/52.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי אריה בן רבי צפוני ממעברת מגדל אשקלון נפטר ביום כ"ג באב, 14/8/52, בהיותו בן 14 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

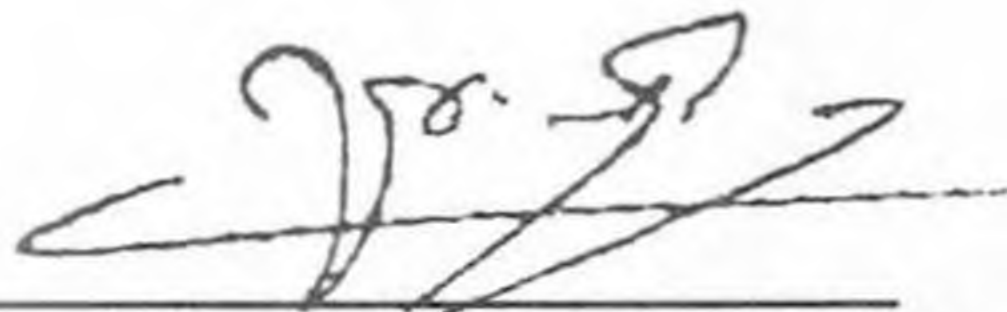
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא ראשון לציון, ממנו עולה כי צפוני אריה, בן 14 יום, הובא לקבורה ביום 14/8/52.

מסקנות הוועדה:

על פי המידע לעיל עולה בוודאות כי אריה בן רמי (רבי) ופרחיה צפוני נפטר מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 14/8/52 בבית החולים צריפין, בהיותו כבן 11 יום.

אריה הובא לקבורה ביום 14/8/52 בבית העלמין בראשון לציון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אריה 05153842/9.

הנדון: דינה בת יחיא וידידה סעיד
תיק מספר 265/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של ידידה גריידי, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה מתימן לארץ בשנת 1949, ושוכנה במושב מחסיה שבסמוך לבית שמש.

דינה נולדה בשנת 1951 בבית החולים ביקור חולים. בהיותה בת חודש וחצי נלקחה דינה עם אמה לטיפת חלב שבמושב לשם שקילה. בהגיעה למקום נאמר לאם כי דינה חולה ויש להעבירה לאשפוז בבית החולים ביקור חולים.

דינה הועברה לבית החולים. למחרת משהגיעה האם לבית החולים נמסר לה שדינה נפטרה.

ההורים לא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לועדות קודמות.

לאחר מספר שנים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של דינה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו דינה בת יחיה וידידה סעיד, נולדה ביום כ"ט באלול תשי"א 30/9/51.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי דינה סעיד מדיר אבן א' פרוזדור ירושלים נפטרה ביום, 26/12/51, בבית החולים ביקור חולים בהיותה בת שלושה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

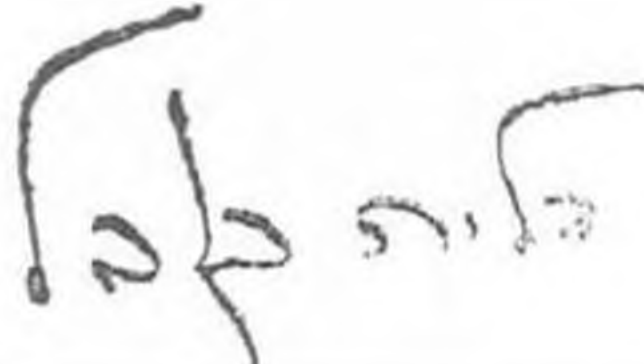
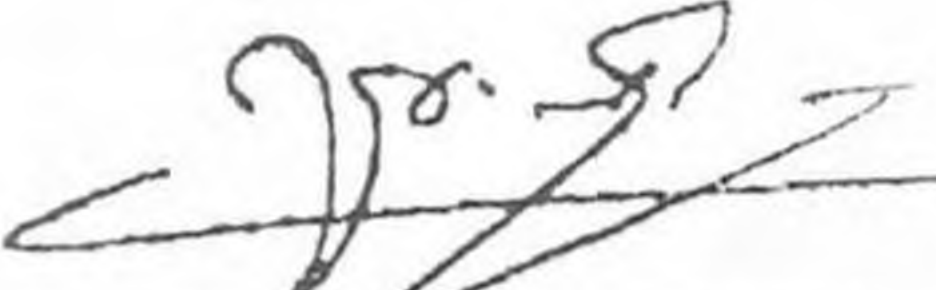
3. הוועדה איתרה הזמנת קבורה, לפיה הילדה דינה בת יחיה סעיד ממחסה דיר אבן א' פרוזדור ירושלים, נפטרה בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת שלושה חודשים, ביום כ"ז בכסלו תשי"ב, ונקברה ביום כ"ח בכסלו תשי"ב, 27/12/51, בחלקה ה', קבר מס' 142, בבית העלמין הר המנוחות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי דינה בת יחיא וידידה סעיד נפטרה ביום 26/12/51 בבית החולים ביקור חולים בהיותה בת שלושה חודשים.

דינה הובאה לקבורה ביום 27/12/51 בבית העלמין הר המנוחות, חלקה ה', קבר מס' 142.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דינה 050863919.

הנדון: יפה וניצה בנות יוסף וסעידה טביב
תיק מספר 266/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מרים בשארי, אחותם למחצה של התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף שנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין. אם הבנות סעידה היתה אשתו השנייה של מר יוסף טביב.

מספר חודשים לאחר עלייתם ארצה ילדה האם בת ראשונה. לאחר הלידה נלקחה בתה לבית התינוקות. הבת השנייה נולדה כשנה לאחר מכן ונלקחה אף היא לבית התינוקות שבמחנה.

זמן מה לאחר מכן נזקקה האם לניתוח עיניים ולכן הבנות הושארו בבית התינוקות תחת השגחתו של אדם המקורב למשפחה שהבטיח לדאוג למחסורן. לאחר שחרורה מבית החולים נאמר לאם כי הבנות נפטרו.

ההורים לא ראו גופות או חלקות קבר של בנותיהן יפה וניצה.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

פרטי החקירה – לגבי יפה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 2074 ותעודת עולה מספר 55692, לפיו "יוסף חיים טביב", שתי נשותיו וילדיו עלו ארצה ביום 8/11/49.

2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מאת מחנה העולים ראש העין ב' המחלקה לטיפול רפואי בעולה מיום 4/5/50, לפיה מפנים את "יפה יוסף טביב" ילידת יום 29/3/50 לבית החולים הדסה. כן צוין כרטיס מספר 2074.

3. בידי הוועדה גיליון מעקב רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "יפה יוסף טביב" אושפזה ביום 4/5/50 ונפטרה ביום 27/6/50.

כן צוין "בגליון הסופי" של בית החולים כי: "ילדה בת 5 שבועות נתקבלה בגלל דיסטרופיה 2600 גרם, ... תקופה של שלשולים התחילה אחרי שבועיים, גם הקאות... והילדה נפטרה ביום ה-31" (על פי מניין ימי האשפוז בגיליון החום שהתה יפה בבית החולים 54 יום).

כן נרשם כי יפה נפטרה כתוצאה מחוסר בשלות ודלקת מעיים.

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "טביב יפה בת יוסף חיים" ממחנה העולים ראש העין, נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים, בהיותה בת 2 חודשים והובאה לקבורה בפתח תקווה ביום 29/6/50 (הספרה 2 הינה מעט מטושטשת).

5. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "יפה בת יוסף חיים טביב" ממחנה ראש העין, נפטרה בהיותה "בת תשעה חודשים" והובאה לקבורה ביום י"ד בתמוז תש"י 29/6/50 בחלקת ילדות ב', שורה י"ז, קבר מספר 17.

מסקנות הוועדה - לגבי יפה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יפה בת יוסף וסעידה טביב, נפטרה כתוצאה מחוסר בשלות 27/6/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותה כבת חודשיים.

יפה הובאה לקבורה ביום 29/6/50 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב' שורה י"ז, קבר מספר 17.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה, מעקב רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, כקובע לגבי גילה של יפה.

ממצאי החקירה - לגבי ניצה:

1. הוועדה איתרה כרטיס של הסוכנות היהודית מחלקת עליה ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 55692, לפיו יוסף טביב ומשפחתו עלו ארצה ביום 8/11/49. כן צוין כי ניצה נולדה ביום 6/4/52.

2. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מאת בית התינוקות ראש העין מיום 21/7/52 עבור בית החולים הממשלתי פרדס כץ, לפיה טביב ניצה בת שלושת החודשים, חולה זה יומיים בשילשולים ומופנית באופן דחוף ביותר לבית החולים.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי פרדס כץ, לפיו ניצה טביב מבית התינוקות ראש העין, אושפזה ביום 21/7/52 בהיותה בת שלושה חודשים ונפטרה ביום 24/7/52.

כן צוין בגיליון, כי: "הוכנסה למחלקה באבחנה רעלת אחר שבוע ימים של שלשולים והקאות. עם קבלתה חום גבוה, מצב של ערפול. למחרת הופיעו בצקות סביב העין... אין תגובה למתן אנטיביוטיקה קמילה, ומוות".

4. בידי הוועדה פרטיכל של נתיחת גופה, לפיו "נוזיה טביב" נפטרה ביום 24/7/52 וגופתה נותחה ביום 25/7/52 ואובחן כי היא נפטרה כתוצאה מדלקת שהתפתחה מעל לנבט השן ופגעה בריאות.

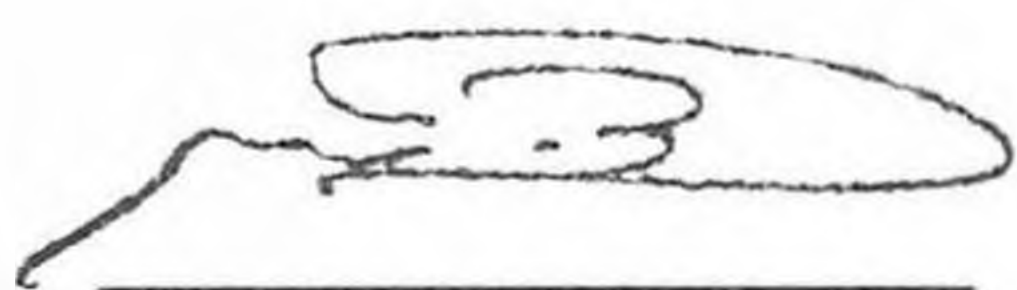
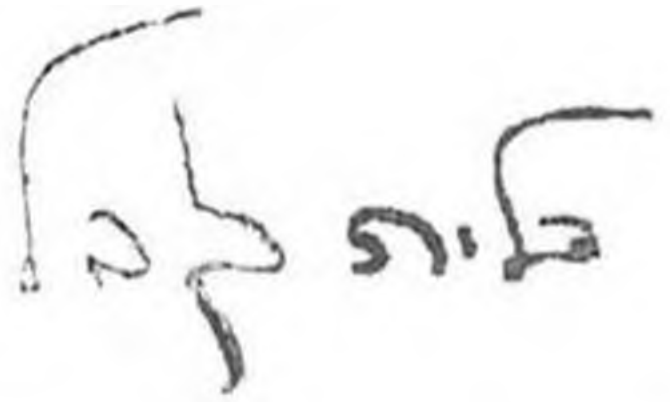
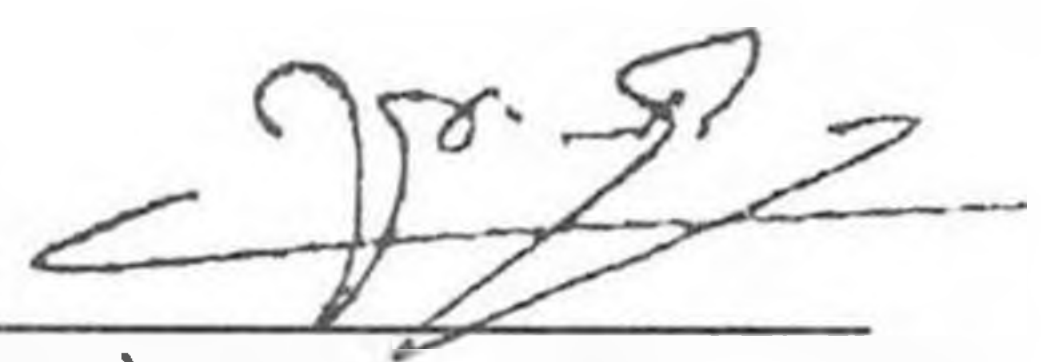
5. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי טביב ניצה מבית התינוקות ראש העין, נפטרה כתוצאה מדלקת מוגלתית של נבט השן שפגעה בריאות, בהיותה בת שלושה חודשים והובאה לקבורה בפתח תקווה ביום 27/7/52.

מסקנות הוועדה - לגבי ניצה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ניצה בת יוסף וסעידה טביב, נפטרה כתוצאה מדלקת מוגלתית של נבט השן שפגעה בריאות ביום 24/7/52 בבית החולים פרדס כץ, בהיותה בת שלושה חודשים.

ניצה הובאה לקבורה ביום 27/7/52 בבית העלמין פתח תקווה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הועדה מספרי תעודות זהוי של יפה וניצה טביב.
מספר ת.ז. של האם: סעידה טביב 146990-3.

הנדון: אליעזר בן יחיאל ושרה (זהרה) חדר
תיק מספר 267/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה שלמה, אם התינוק, היא עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עתלית. האם נישאה במחנה עתלית ועברה להתגורר בטירת שלום.

אליעזר נולד בשנת 1951 בבית המשפחה בטירת שלום. כשהיה אליעזר בן שבעה חודשים סבל משילשולים ונלקח לקופת חולים ומשם הופנה לבית החולים צריפין.

יום לאחר כניסתו לבית החולים באה האם לבקר את אליעזר ואף ראתה אותו מבעד לחלון. האם חזרה לביתה בתום הביקור ולמחרת בבוקר הגיע אדם לבית המשפחה ומסר לה כי אליעזר נפטר. האם מיאנה להאמין כי אליעזר נפטר ונסעה לבית החולים צריפין שם סירבו להכניסה בטענה שאליעזר נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אליעזר בן יחיאל וזהרה חדר נולד ביום 17/10/51 ביישוב טירת שלום.
 2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין, ממנו עולה כי חדר אליעזר מטירת שלום נכנס לבית החולים ביום 13/3/52 ויצא ממנו ביום 23/3/52 בתום עשרה ימי אשפוז.
 3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אליעזר בן יחיאל חדר "מטירת שלום על יד נס ציונה" נפטר ביום 23/3/52 בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.
- סיבת המוות: דלקת ריאות.
4. הוועדה איתרה יומן רישום נתיחות שלאחר המוות של בית החולים אסף הרופא צריפין, ממנו עולה כי גופתו של "חדד אלעזר" נותחה ביום 23/3/52, בהיותו בן עשרה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אליעזר בן יחיאל ושרה (זהרה) חדר נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 23/3/52 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.

מקום קבורתו של אליעזר לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אליעזר חדר 050738426.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת יחיא ומזל אשוואל
תיק מספר 268/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר פלטיאל גיאת, אחיינו של התינוק, עלתה סבתו מזל עם בתה ארצה בינואר 1949 ואילו סבו הגיע בחודש מרץ באותה שנה. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

בשנת 1950 ילדה האם (מזל) בן בבית החולים הדסה תל אביב. לאחר הלידה כשביקשה לראות את בנה נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו האם מזל אשוואל עלתה ארצה ביום 19/1/49 והתגוררה בכפר סלמה רח' 1, מספר 20.

הוועדה איתרה דף נוסף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו האב יחיא אשוואל עלה ארצה ביום 12/3/49.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב מספר סידורי 4924, ממנו עולה כי האם מזל אשוואל מסלמה רח' 1, מספר 3, שהתה בבית החולים מיום 3/4/50 עד ליום 16/4/50.

כן צוין כי שם בעלה הוא זכריה.

הוועדה איתרה דף נוסף מתוך יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו "יונקת אשוואל" מספר סידורי 4924 נולדה ביום 4/4/50 בהערות נרשם "נולדה מתה".

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו התינוקת של "אשוואל מזל וזכריה" מכפר סלמה נולדה מתה והובאה לקבורה בתל אביב.

4. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "ילדה של זכריה ומזל אשוואל" מכפר סלמה, מתה בלידה בבית החולים הדסה והובאה לקבורה ביום 9/4/50 כ"ב בניסן תש"י.

מסקנות הוועדה:

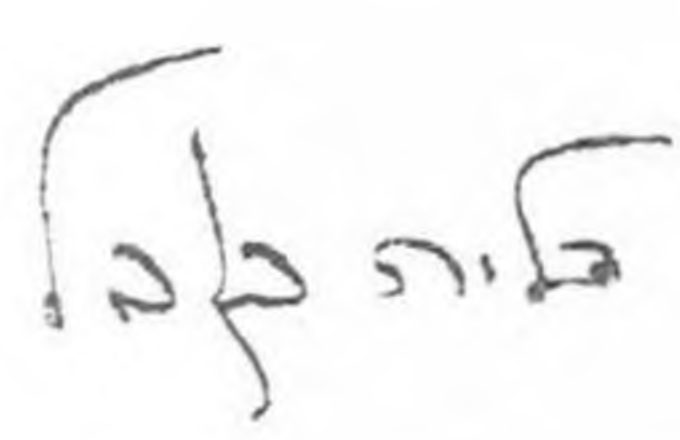
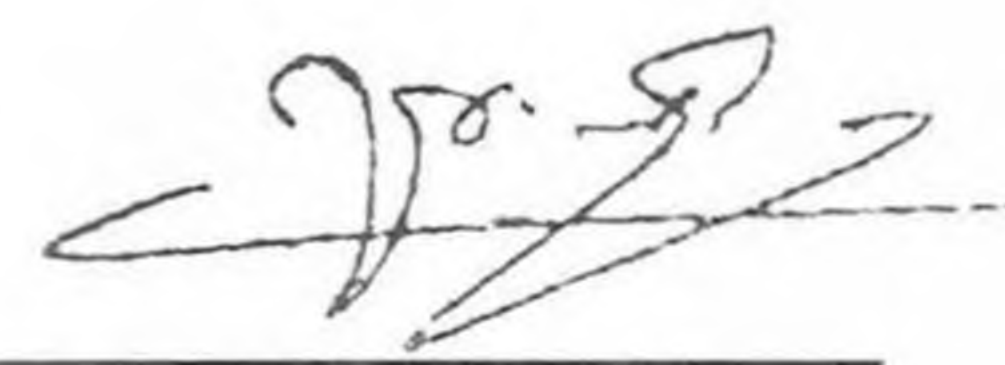
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של יחיא ומזל אשוואל נפטרה בלידתה ביום 4/4/50 בבית החולים הדסה תל אביב.

התינוקת הובאה לקבורה ביום 9/4/50 בבית העלמין בתל אביב אך בהיותה נפל לא צוינה חלקת הקבר.

יש לציין כי זכריה ויחיא הם שמות מקבילים אצל עולי תימן.

על אף שהמשפחה דיווחה על העלמות תינוק ממין זכר, הרי שעל פי המסמכים שבידי הוועדה אין ספק שהמדובר בילודה ממין נקבה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקת.
מספר ת.ז. של האב יחיא אשוואל 004043824.
מספר ת.ז. של האם מזל אשוואל 004043832.

הנדון: 2 אחים - ניסים ויעקב בני יחיא וברכה סלם (מדר)
תיק מספר 269/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה נגר, אחות הילדים, נכנסה אמה למחנה חאשד שבתימן יחד עם ניסים ויעקב בני החמש והשנתיים וארבעה ילדים נוספים. האב נפטר בטרם העלייה ארצה.

מיד עם כניסת המשפחה למחנה חאשד שבתימן, הופרדו הילדים מהאם ונלקחו לבתי חולים שונים לצורך בדיקה וחיטוי. זמן מה לאחר מכן נמסר לאם כי ניסים ויעקב נפטרו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

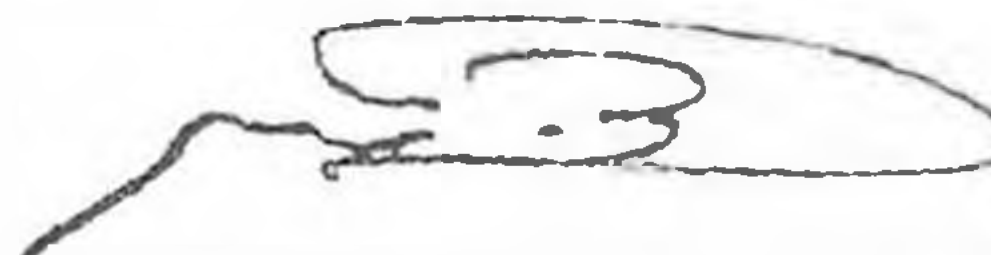
ממצאי החקירה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברישומי התמותה השונים העומדים לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד שבתימן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלם של ניסים ויעקב.

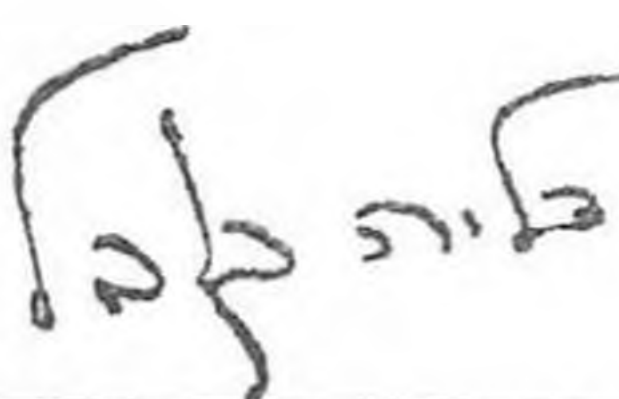
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלם של ניסים ויעקב בניהם של יחיא וברכה סלם (מדר).

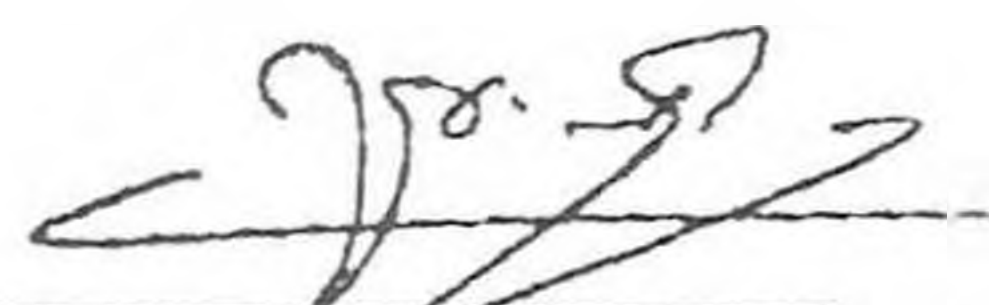
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה ת.ז. של ניסים ויעקב סלם (מדר).

ת.ז. האם: ברכה סלם (מדר) 04148532-4.

הנדון: ישראל בן אמיל ושושנה זקלר
תיק מספר 270/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' תחיה קריצמן, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מרומניה בשנת 1948 ושוכנה בנתניה.

ישראל נולד בארץ במהלך שנת 1952. כשהיה כבן שנה חש ישראל ברע והופנה לקבלת טיפול רפואי בעפולה. בבית החולים בעפולה בדק רופא את ישראל ובתום הבדיקה אמר להורים כי הם יכולים לקחתו הביתה. ההורים לקחו את ישראל ונשארו ללון אצל קרובי משפחה בנתניה.

במהלך הלילה שוב חש ישראל ברע ולמחרת היום לקחו אותו הוריו בשנית לבית החולים בעפולה. שעה לאחר שהתקבל לטיפול רפואי נמסר להורים כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לדבריה צו גיוס על שמו של ישראל.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים עפולה, ממנו עולה כי "יצחק ישראל סגלר" (בן אמיל) מנתניה שכונת בן ציון הינו בן להורים שעלו ארצה מרומניה ארבע שנים קודם לאשפוזו. יצחק ישראל היה ביום 7/11/52 בן תשעה חודשים והתקבל לאשפוז כשהוא סובל מהקאות ושילשולים. כן נכתב בגיליון המחלה "ילד במצב קשה, עושה רושם שהוא בלי הכרה" הילד נפטר ביום 8/11/52.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים עפולה, ממנה עולה כי "ישראל יצחק זקלר" מנתניה שכונת בני ציון נפטר ביום 7/11/52 בבית החולים עפולה, בהיותו בן תשעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי "זגלר יצחק ישראל" מנתניה נפטר ביום 7/11/52 בבית החולים עפולה, בהיותו בן עשרה וחצי חודשים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של חברה קדישא עפולה, ממנו עולה כי "זקלר יצחק" מנתניה הובא לקבורה ביום 8/11/52 בבית העלמין עפולה בחלקת הילדים שורה 5.

מסקנות הוועדה:

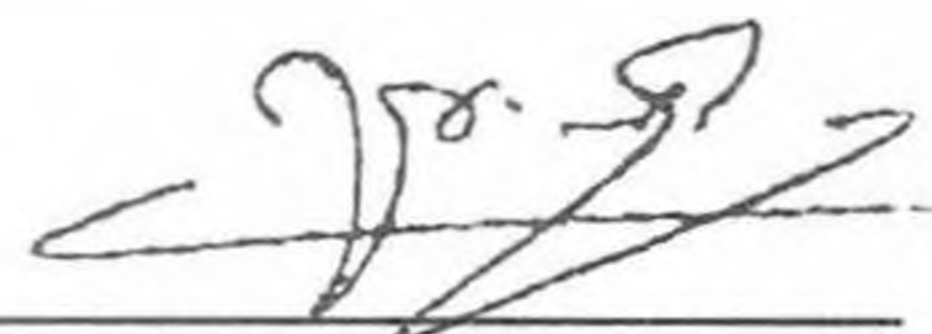
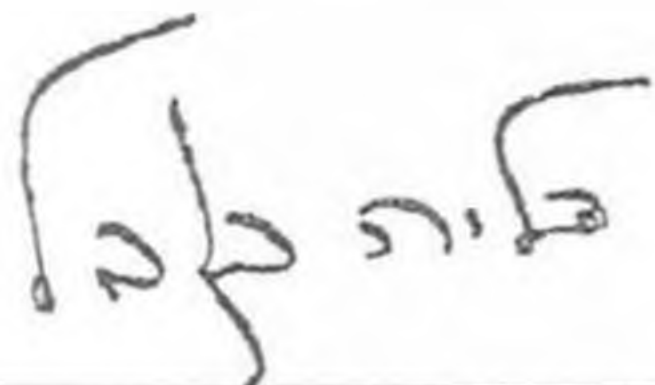
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל (יצחק) בן אמיל ושושנה זקלר
נפטר כתוצאה מדלקת קרום המוח ביום 7/11/52 בבית החולים עפולה, בהיותו
בן שמונה חודשים.

ישראל הובא לקבורה ביום 8/11/52 בבית העלמין עפולה בחלקת הילדים שורה
5.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ישראל 5130201-6.

הנדון: שמעה בת נסים זבטני
תיק מספר 274/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דרור קוממי, אחיינה של הילדה, אומצה שמעה בתימן על ידי דודה חיים זבטני אתו עלתה המשפחה ארצה במהלך שנת 1949. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

באחד הימים הרגישה שמעה בת השמונה ברע והיות ודודה ודודתה לא היו במקום היא נלקחה על ידי שכנתה לבדיקה בקופת חולים. לאחר מספר שעות משביקשה השכנה לראות את שמעה סולקה מהמקום. דודה הגיע למקום לאחר זמן מה, אך גם הוא לא הורשה להיכנס ונמסר לו כי שמעה הועברה לבית החולים פרדס כץ.

למחרת הלך דודה לבית החולים פרדס כץ, אך גם שם לא היתה שמעה. הוא הופנה לבית החולים תל השומר, אך גם שם לא נמצאה שמעה.

מספר ימים לאחר מכן קיבלה המשפחה הודעה לפיה שמעה נפטרה והובאה לקבורה בפתח תקווה. דודה חיפש את חלקת הקבר, אך לא מצא.

המשפחה קובלת על הדברים הבאים:

א. במסמכים הרפואיים וברישום הקבורה נרשמה שמעה בשם משפחה צאלח ולא זבטני.

ב. יש גם שינויים בגילה של הילדה במסמכים.

בנוסף המשפחה קיבלה מסמך ממשדד הפנים, לפיו שמעה עזבה את הארץ בשנת 1963.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי "שמעה בת חיים ושמעה צבטני" נולדה במהלך שנת 1941, ועלתה ארצה ביום 18/9/49, משפחתה עברה להתגורר במחנה העולים ראש העין א'.

2. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין א', לפיו חיים צאלח ושמעה זבטני עלו ארצה עם משפחתם. כן צוין כי שמעה היתה בת 12 שנה בהגיעה.

3. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מבית העולים ראש העין מיום 15/11 לבית החולים פרדס כץ, לפיו שמעה חיים צאלח זבטני עלתה ארצה ביום 19/9/49 והתגוררה עם משפחתה במחנה א' ובהיותה בת 14 שנה הופנתה לאשפוז.

4. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים בני ברק, ממנו עולה כי "שמעה צאלח" מראש העין אושפזה ביום 15/11/49 בהיותה בת 14 שנה. כן צוין כי: "ילדה הוכנס בלי הקרה... מצבה הורע למרות הטיפול" והיא נפטרה ביום 16/11/49 כתוצאה מרעלת.

5. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיו שמעה צלח ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום כ"ד בחשון תש"י, 16/11/49, בבית החולים בני ברק בהיותה בת 14 שנה.

6. הוועדה איתרה יומן נפטרים של ראש העין, לפיו שמעה צאלח נפטרה ביום 18/11/49 בהיותה בת 14 שנה והובאה לקבורה בפתח תקווה.

7. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו שמעה צאלח ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת 14 שנה והובאה לקבורה ביום 18/11/49.

8. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי הילדה שמעה צאלח ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת 14 שנה והובאה לקבורה ביום כ"ו בחשון תש"י, 18/11/49, בחלקה ג', שורה כ"ט, קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

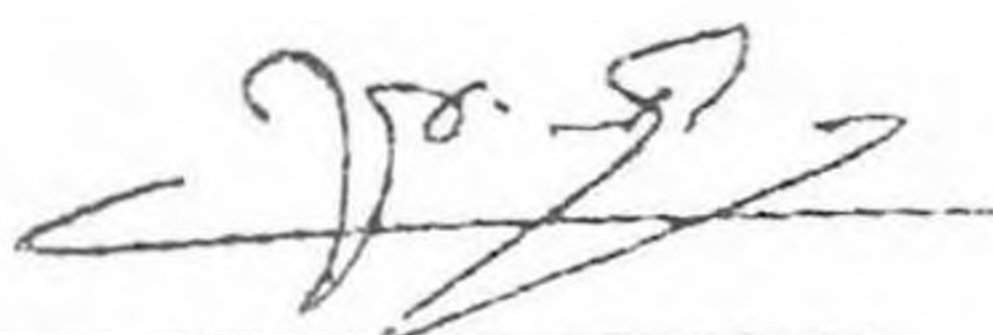
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעה בת נסים זבטני אומצה על ידי דודה חיים צאלח ודודתה שמעה זבטני ונפטרה ביום 16/11/49 בבית החולים פרדס כץ (בני ברק) בהיותה בת 14 שנה.

שמעה הובאה לקבורה ביום 18/11/49 בבית העלמין סגולה בחלקה ג', שורה כ"ט, קבר מספר 14.

על אף שבמסמכים השונים נרשמה שמעה בשם משפחה צאלח ולא זבטני, הרי שצאלח הוא שם אבי אביה המאמץ (סבה של הילדה), ועל כן הזיהוי הוא ודאי.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שמעה 00568038-4.

הנדון: רחל בת יחיא ושמעה אהרון
תיק מספר 276/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמעה אהרון אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 ושוכנה תחילה בעין שמר ומשם עברה להתגורר ברמת שמעון (בר גיורא).

רחל נולדה בארץ. בהיותה כבת שנתיים סבלה רחל מהקאות ושילשולים ונלקחה לבית החולים הדסה ירושלים. ההורים באו לבקרה פעמיים בשבוע במשך כשלושה חודשים.

באחד הימים כשהגיעו ההורים לבית החולים נאמר להם כי רחל מבריאה ובקרב תשוחרר. בבואם בשנית נמסר להם כי רחל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 57986), לפיה יחיא ושמעה אהרון וילדיהם עלו ארצה בחודש דצמבר שנת 1949 ושוכנו במחנה עין שמר ב' ועברו מהמחנה ביום 21/7/50.

2. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים, לפיו רחל בת שמעה ויחיא אהרן "מאללר ב' רמת שמעון" נולדה ביום 22/12/50.

3. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, ממנה עולה כי רחל בת יחיא אהרון ממחנה אללר שהיתה מאושפזת בבית החולים ביקור חולים עד ליום 20/8/51 עקב רעלת, הועברה לבית התינוקות של ויצ"ו שכרח' בצלאל. ביום 9/4/52 קיבלה חום שעבר בלי סמנים קליניים וביום 11/4/52 נפטרה כאשר סיבת המוות "בלתי ברורה".

4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר 408/25/52), לפיו רחל בת יחיא אהרן ממחנה אללר פרוזדור ירושלים נפטרה ביום 11/4/52, בהיותה בת שנה ושלושה חודשים.

5. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהלת ירושלים, ממנה עולה כי רחל בת יחיא אהרן ממחנה אללר פרוזדור ירושלים נפטרה בויצ"ו ביום ט"ז בניסן תשי"ב 11/4/52, בהיותה בת 15 חודשים.

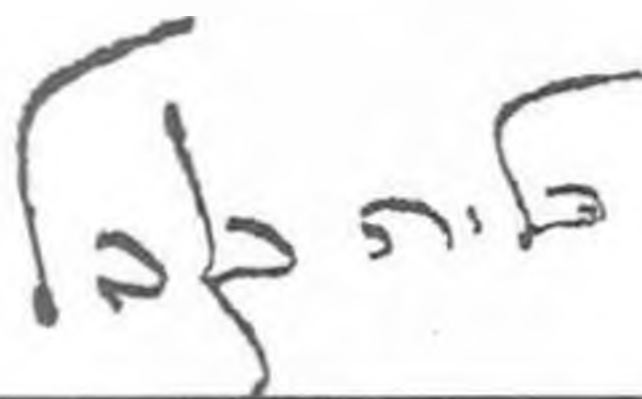
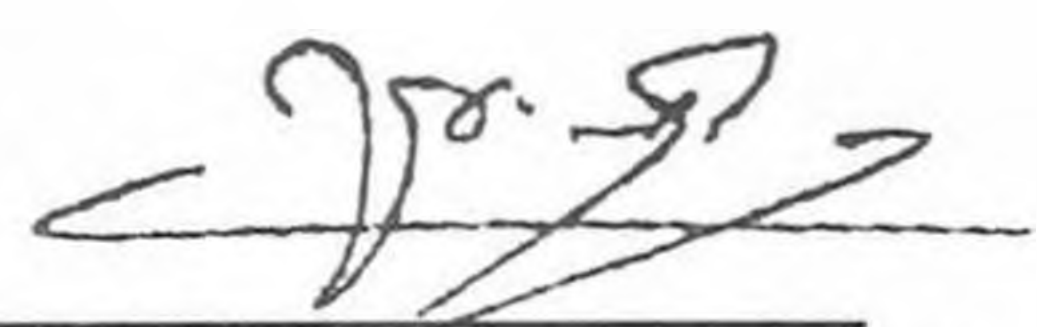
רחל הובאה לקבורה ביום י"ח בניסן תשי"ב 13/4/52 בבית העלמין הר המנוחות. כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 408.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת שמעה ויחיא אהרון נפטרה ביום 11/4/52 בויצ"ו בהיותה כבת שנה ושלושה חודשים.

רחל הובאה לקבורה ביום 13/4/52 בבית העלמין הר המנוחות ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של שושנה.
מספר ת.ז. של האב יחיא אהרון 4200094.
מספר ת.ז. של האם שמעה אהרון 4200095.

הנדון: 2 ילדים: (1 לוי - 2) ללא שם פרטי
שניהם בני בנימין ומרים יוסף
תיק מספר 284/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים יוסף, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק במהלך שנת 1951 ושוכנה במחנה שער עלייה.

במהלך שנת 1952 ילדה האם בן בבית החולים ביקור חולים בירושלים. בהיותו בן שנה וחצי, סבל לוי מחום ונלקח לטיפת חלב ומשם הופנה לבית החולים הדסה א'.

לוי אושפז במשך עשרה ימים בבית החולים והאם באה לבקרו מידי יום. בתום תקופה זו, בהגיעה לבית החולים, נאמר לה כי לוי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של לוי.

זמן מה לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר במעברת הקסטל. במהלך שנת 1954 ילדה האם בן נוסף בניתוח קיסרי בבית החולים שערי צדק. הבן שקל כשלושה וחצי קילו. יומיים לאחר מכן נלקח בנה מידיה ומאז לא ידוע להורים מה עלה בגורלו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי לוי:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים, לפיו לוי בן בנימין ומרים יוסף ממעברת הקסטל 105, נולד ביום 2/4/52.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו לוי בן בנימין ומרים יוסף, נולד ביום 2/4/52 בבית החולים ביקור חולים. כן צוין כי משפחתו התגוררה במחנה קסטל 105.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות שמספרו 970/190/53, ממנו עולה כי לוי יוסף ממעברת הקסטל צריף 105, נפטר ביום 13/9/53 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן שנה וחמישה חודשים ושניים עשר יום.

סיבת המוות: טיפוס ודיזנטריה.

4. הוועדה איתרה יומן נתיחות הדסה ירושלים, לפיו לוי יוסף נפטר בהיותו בן שנה וחצי וגופתו נותחה ביום 13/9/53 בשעה 18:00 ואובחן כי נפטר כתוצאה מטיפוס.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית, ממנו עולה כי לוי בן בנימין יוסף ממעברת הקסטל צריף 105, הובא לקבורה ביום ז' בתשרי תשי"ד 16/9/53 ללא ציון חלקת קבר.

מסקנות הוועדה - לגבי לוי:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי לוי בנימין ומרים יוסף, נפטר מטיפוס ודיזנטריה ביום 13/9/53 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו כבן שנה וחמישה חודשים.

בנימין הובא לקבורה ביום 16/9/53 ללא ציון בית העלמין או חלקת הקבר.

ממצאי החקירה - לגבי הבן השני:

הוועדה איתרה תיק רפואי מבית החולים שערי צדק, לפיו האם: מרים בת שלום יוסף מהקסטל, התקבלה לאישפוז ביום 26/6/55 וביום 8/7/55 שוחררה מבית החולים.

בגליון החולה צוין כי: "נתקבלה בגלל התכווצויות ודמום בהיותה בחודש 4 ביום 1/7/55... הוצא העובר עם השליה".

מסקנות הוועדה - לגבי הבן השני:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי האם מרים יוסף הפילה את עובריה בחודש הרביעי להיריונה. מסיבה זו אין תיעוד נוסף ואין ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של לוי יוסף 50967389.
מספר ת.ז. של האב: בנימין יוסף 047512314.

הנדון: שמעון בן מרדכי (דוחה) וג'וליה אלעל (אלל)
תיק מספר 285/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אריה אל על, אחיו של הילד, נולד שמעון בשנת 1944 בלוב. המשפחה התגוררה במעברת כפר סבא.

בקיץ שנת 1952 עלה שמעון עם אחיו שהיה כבן שש שנים על עגלת קרח ונחבל ברגלו. הוא נלקח לבית החולים השרון בפתח תקווה, שם הושאר למשך הלילה מאחר וחיכה לצילום רנטגן של הברך.

בנתיים חזר אחיו למעברה. למחרת בבוקר הגיע אדם לבית המשפחה ומסר להם כי שמעון נפטר במשך הלילה והובא לקבורה בקריית שאול.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לאחר בירור שערכו חוקרי הוועדה עם המשפחה התברר ששם המשפחה של שמעון היה אלל/הלל. כן צוין כי היעלמותו של שמעון היתה בין השנים 1950 ל-1952.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי שמעון אלל ממחנה אוהלים כפר סבא נפטר ביום 18/7/50 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שש שנים.

סיבת המוות: קרע בכבד "כתוצאה, כנראה מתאונת דרכים".

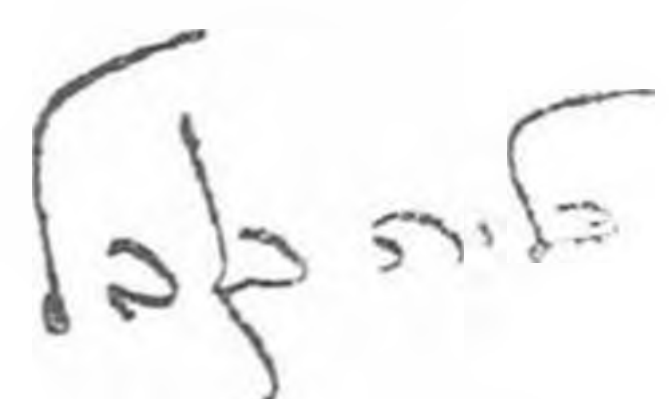
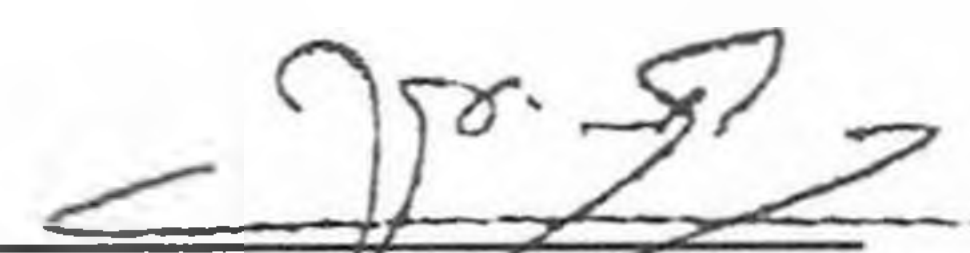
2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין תל אביב-יפו, ממנו עולה כי שמעון בן מרדכי הלל נפטר בהיותו בן שש שנים והובא לקבורה ביום ה' במנחם אב תש"י, 19/7/50, חלקה שלישית, גוש ארבע, שורה שלישית, קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן מרדכי (דוחה) וג'וליה אלעל (אלל) נפטר ביום 18/7/50 בבית החולים הדסה תל-אביב, בהיותו בן שש שנים.

שמעון הובא לקבורה ביום למחרת, היינו ביום 19/7/50 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב-יפו בחלקה שלישית, גוש ארבע, שורה שלישית, קבר מספר 14.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמעון 1309451.

הנדון: משה (יעקב) בן עבד וגורג'יה עבד
תיק מספר 290/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אורי עבד, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 ושוכנה במעברת גבעת ברנר.

לאם נולד בן בבית החולים סרפנד במהלך שנת 1953. לאחר הלידה חזרה האם עם בנה משה (יעקב) למעברה. בהיותו בן חצי שנה סבל משיעול ואמו לקחה אותו לבית החולים. כעבור שלושה ימים בהגיעה נמסר לה כי משה (יעקב) נפטר והם ידאגו לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס על שמו של משה (יעקב), ומסמך ממשרד הפנים מיום 16/8/95 לפיו כתובת מגוריו האחרונה של משה (יעקב) הינו קריית עקרון וכן אישור קבלת ערכת מגן.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי משה (יעקב) בן עבד וגורג'יה עבד נפטר מדלקת ריאות ביום 13/6/53 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן חצי שנה.

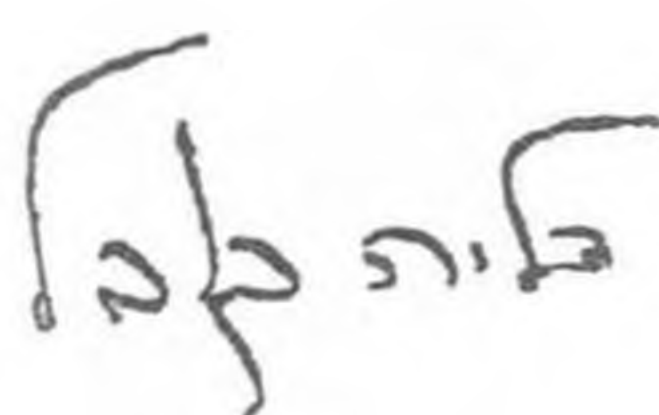
משה (יעקב) הובא לקבורה בבית העלמין סגולה ביום 25/6/53 בחלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר מספר 23.

אין לוועדה הסבר לפער הזמנים בין מועד הפטירה למועד הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של משה (יעקב) 52406964.

הנדון: אסתר בת אברהם יוסף דורני
תיק מספר 291/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר חיים אריה, אחיה של הילדה, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם אסתר. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

בהיותה בת שבע נלקחה אסתר לבדיקה בבית החולים הלל יפה בחדרה משום שהיה לה פצע בראש. כעבור ארבעה ימים משהגיעה המשפחה לבית החולים לבקרה, נמסר להם כי אסתר נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה אישור עלייה זמני של הסוכנות היהודית ובו רישום המתייחס למספר עולה 8304/5/6, לפיו אברהם יוסף דורני עלה ארצה ביום 11/12/49 ושוכן במחנה העולים עין שמר ג'.
2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם ובו רישום המתייחס למספר עולה 38304/5/6, לפיו דורני אסתר בת אברהם יוסף מבית העולים עין שמר ב' נפטרה ביום 19/4/50, בהיותה בת "6/12".
- סיבת המוות: שחפת.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 389/50), לפיו דורני אסתר בת אברהם יוסף מבית העולים עין שמר ב' נפטרה ביום 19/4/50 בבית החולים הממשלתי בהיותה בת שש שנים.
4. הוועדה איתרה מכתב מטעם מחלקת הקליטה (בית העולים עין שמר ב') מיום 19/4/50 לבית החולים הממשלתי חיפה ובו בקשה לאפשר לאביה של הילדה אסתר לזהות את גופתה.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד ובו רישום המתייחס למספר עולה 38304/5/6 ממנו עולה כי דורני אסתר בת אברהם יוסף מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 19/4/50 בהיותה בת שש שנים, והובאה לקבורה ביום 20/4/50 בחלקת התינוקות. כן צוין מס' רישיון הקבורה הממשלתי (389/50).

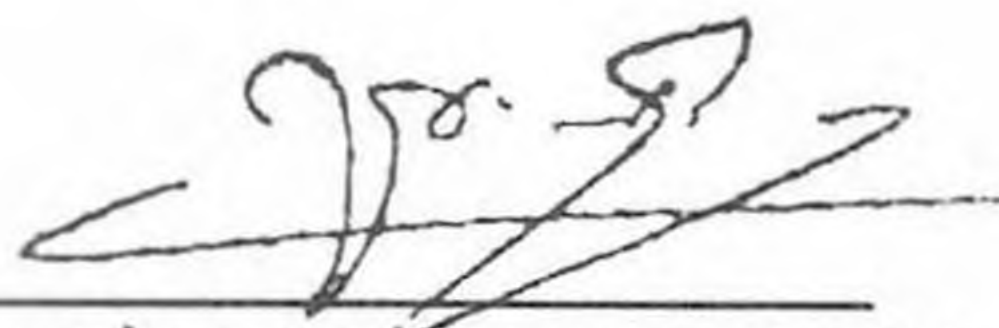
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת אברהם יוסף דורני נפטרה בבית החולים רמב"ם ביום 19/4/50 בהיותה בת שש שנים.

אסתר הובאה לקבורה ביום 20/4/50 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

על אף השיבוש בגילה של אסתר כפי שנרשם ביומן הפטירות של בית החולים רמב"ם, הרי שהזיהוי ודאי וזאת בשל הזהות עם כל יתר הפרטים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אסתר 4200711-2.

הנדון: יהודה בן יחיא משה ורומיה חוסני
תיק מספר 292/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסף מטמון, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 16/10/49 ושוכנה במחנה עין שמר א'.

יהודה נולד במהלך חודש נובמבר 1949 בבית החולים בחדרה וזאת כשבעיים לאחר עליית המשפחה. ימים מספר לאחר הלידה שבה האם עם יהודה למחנה ובהגיעם נשלח יהודה לבית התינוקות. האם באה להיניקו פעמיים בשבוע.

באחד הימים בהגיעה לבית התינוקות לא מצאה האם את יהודה. בבירור שערכה נמסר לה כי יהודה השתעל ונלקח לבית החולים. לאחר זמן מה כשחזרו ההורים לבית התינוקות לברר מה עלה בגורלו של יהודה, נמסר להם כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו יהודה בן יחיא משה ממחנה העולים עין שמר נפטר ביום 5/12/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה בהיותו בן חודש ימים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יהודה בן יחיה משה מבית העולים עין שמר נפטר ביום 5/12/49 בבית החולים הממשלתי בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות לפיו, יהודה בן יחיה משה מבית העולים עין שמר נפטר בהיותו בן חודש בבית החולים הממשלתי כתוצאה מדלקת ריאות והובא לקבורה בבית העלמין חיפה.

4. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של עין שמר, ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 512656, ממנו עולה כי "יהודה בן יחיה משה חוסיני" הגיע למחנה ביום 16/10/49 בהיותו בן חודש ימים ונקבר בבית העלמין מחנה דוד.

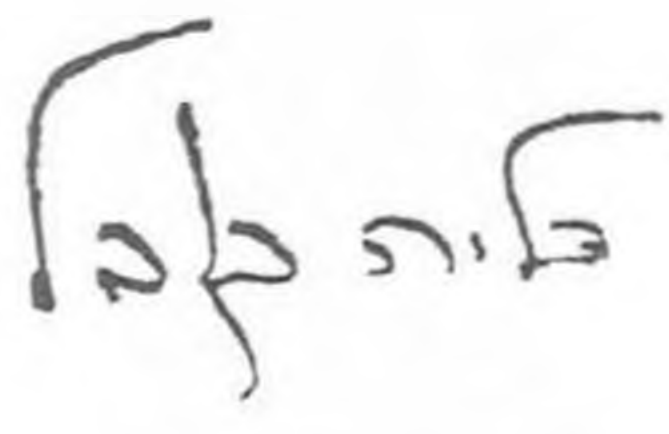
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודה בן יחיא משה ורומיה חוסני נפטר ביום 5/12/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותו בן חודש.

תאריך מותו של יהודה נקבע על ידי הוועדה בהסתמך על יומן פטירות של בית החולים רמב"ם.

יהודה הובא לקבורה בבית העלמין מחנה דוד בחיפה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של יהודה.
מספר ת.ז. של האב יחיא משה חוסני 4147552.
מספר ת.ז. של האם רומיה חוסני 4147553.

הנדון: יעל בת סעיד יחיא ורומיה כורש
תיק מספר 293/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר סעיד כורש, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949 ועברה להתגורר במחנה עין שמר ב'.

כחודש וחצי לאחר עלייתם ארצה נולדה יעל באוהל המשפחה שבמחנה העולים עין שמר. לאחר הלידה נלקחו האם ויעל לבית החולים בחדרה. זמן מה לאחר מכן הוחזרה יעל לבית התינוקות שבמחנה, שם היניקה אותה אמה יום יום.

לאחר פרק זמן של חודשיים ימים הגיעה האם לבית התינוקות אך לא מצאה את יעל במקום. לאחר בירור עם מנהל המחנה נמסר לה כי יעל נשלחה לבית החולים רמב"ם.

האם נסעה לבית החולים רמב"ם ושם נמסר לה שיעל הועברה לבית הבראה בצפת. ההורים נסעו לצפת וראו את בתם ואז הבחינו כי על ידה היה כרוך סרט שעליו נרשם שמה כיעל גדיש, ולא יעל כורש. האב פנה לאחות במחלקה והפנה את תשומת לבה לעניין. לאחר מכן חזרו ההורים למחנה.

כעבור שבוע חזרו ההורים לבית הבראה ובהגיעם נמסר להם כי יעל נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

מבירור נוסף עם המשפחה עולה כי יעל הייתה כבת שנה כשנשלחה לצפת. בנוסף שמו המלא של האב: סעיד יחיא כורש ושמה המלא של האם: רומיה בת סעדיה סלם, ומספר תעודת עולה 056431.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישומים ממשרד הפנים מהם עולה כי יעל נולדה ביום 10/12/49.
 2. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית יולדות ברנדייס-חדרה, לפיו "סלם רומיה" אושפזה ביום 21/12/49 עד ליום 27/12/49.
 3. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית החולים רמב"ם בחיפה ובו רישום המתיחס למספר גיליון חולה 6601/50, לפיו "קודיש יעל בת סעיד יחיה" (כך במקור) אושפזה ביום 27/7/50 עד ליום 4/9/50.
 4. הוועדה איתרה גיליון חולה נוסף של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "קודש יעל" אושפזה פעם נוספת ביום 20/10/50 בהיותה בת עשרה חודשים.
- "עזבה את המחלקה 6 שבועות לפני הכנסה מחדש (ראה גיליון 6601/50) היא נתקבלה בגלל חשד לדלקת הריאות. היא נכנסה למחלקה במשקל 4,100 גרם, במצב כללי רע".
- "אחרי היותה במחלקה 5 1/2 חודשים עזבה הילדה את המחלקה במשקל 5400 גרם. היא הועברה להבראה נוספת לבית התינוקות של ויצ"ו צפת".

5. בידי הוועדה העתק מפנקס קבלת חולים של בית החולים רמב"ם ובו רישום המתייחס למספר חולה 7231/51, לפיו "קודש יעל" מבית התינוקות צפת ויצ"ו אושפזה פעם נוספת ביום 29/7/51 בהיותה בת שנה וחצי, עד ליום 7/8/51 שבו נפטרה.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם ובו רישום המתייחס למספר חולה 7231/51, לפיו "קודש יעל" מבית העולים עין שמר ב' 56431 (מספר תעודת עולה) נפטרה ביום 7/8/51, בהיותה בת שנה וחצי.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי קודש יעל מבית העולים עין שמר נפטרה בהיותה בת שנתיים, והובאה לקבורה ביום 12/8/51 בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעל בת סעיד יחיא ורומיה כורש נפטרה ביום 7/8/51 בבית החולים רמב"ם - בהיותה כבת שנה וחצי - לשם הובאה מבית התינוקות שבצפת.

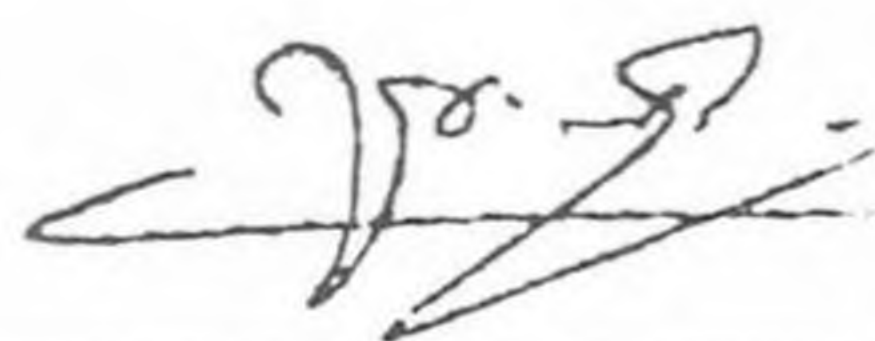
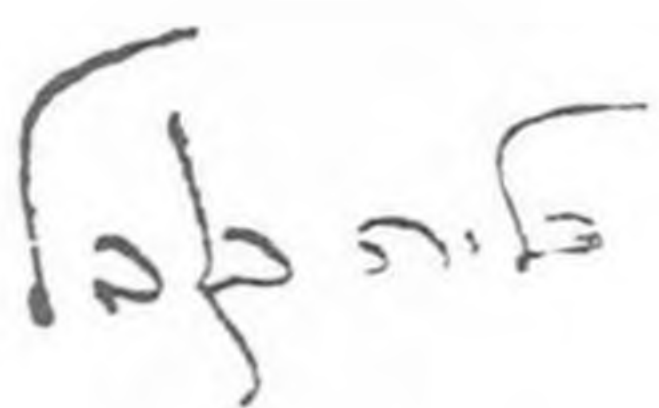
יעל הובאה לקבורה ביום 12/8/51 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

אין ספק שמדובר ביעל כורש על אף שבמספר מסמכים נרשם שם המשפחה בשיבוש קל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יעל 050677640.

הנדון: אסתר בת זכריה (יחיא) ושמעה (שושנה) מנג'ם
תיק מספר 294/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמעה (שושנה) מנג'ם, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בראש העין מחנה ב'.

האם ילדה את בתה באוהל המחנה. לאחר הלידה נלקחה אסתר לבית התינוקות ואמה היניקה אותה שלוש פעמים ביום במשך שלושה חודשים.

באחד הימים בהגיעה לא מצאה את אסתר במקום ונאמר לה כי אסתר נפטרה בלילה כתוצאה מחום גבוה. האם הלכה למשרד שם נאמר לה כי בתה נפטרה והובאה לקבורה בלילה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים חיפשה המשפחה את חלקת הקבר לפי רישום של חברה קדישא, אף במקום לא היתה כל חלקת קבר אלא שדה קוצים.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה 63978, לפיה יחיא סעיד ושמעה מנג'ם עלו ארצה ביום 5/10/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 36 ותעודת עולה מספר 63978, ממנו עולה כי "יחיא סעיד ושמעה מנג'ם" עלו ארצה ביום 5/10/49. כן צוין כי אסתר נולדה בארץ ונפטרה ביום 21/2/50.

3. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מבית העולים ראש העין מחנה ב' מיום 22/1/50 לבית החולים לילדים שבמחנה ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 36, לפיו "אסתר בת יחיה סעיד מנג'ם" בת חודש וחצי מופנית לאשפוז בשל דלקת מעיים וחוסר בשלות.

4. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו "אסתר מנג'ם" אושפזה ביום 22/1/50 בהיותה בת חודש. אסתר התקבלה בגלל חוסר בשלות ודלקת מעיים. לאחר טיפול, השילשולים הוטבו והיא עלתה במשקל. כעבור שבוע קיבלה אסתר דלקת ריאות ונפטרה ביום 19/2/50 בשעה 12:00.

כן צוין כי "בבדיקה לאחר המוות נמצא: דלקת ריאות מוגלתית בשני הצדדים".

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אסתר בת יחיא" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום ב' באדר תש"י 19/2/50, בהיותה בת חודש ימים.

סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של הסוכנות ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 36, לפיו "אסתר בת יחיא סעיד" נפטרה ביום 21/2/50 בבית החולים בהיותה בת חודש.

7. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין ב' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 36, לפיו אסתר בת יחיא סעיד ושמעה מנגם נפטרה ביום 22/2/50, בהיותה בת שמונה ימים.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "אסתר בת יחיא" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת חודש כתוצאה מדלקת ריאות והובאה לקבורה ביום 21/2/50.

9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, לפיו "אסתר בת יחיא" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת חודש והובאה לקבורה ביום ד' באדר 21/2/50 בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 1.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת זכריה (יחיא) ושמעה (שושנה) מנג'ם נפטרה מדלקת ריאות וחוסר בשלות ביום 19/2/50 בבית החולים הדסה, בהיותה כבת חודש וחצי.

אסתר הובאה לקבורה ביום 21/2/50 בחלקת ילדות ב', שורה ט"ו, קבר מספר 1.

הוועדה מסתמכת על התיק הרפואי של בית החולים הדסה לגבי מועד פטירתה וגילה של אסתר.

כידוע מצבה מוקמת על ידי המשפחה וחברה קדישא קובעת סימון זמני בלבד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של אסתר.
מספר ת.ז. של האם שמעה מנג'ם 04136260/9.

הנדון: שלום בן יחיא וזהרה מדר
תיק מספר 295/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' זהרה מדר, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שלום. המשפחה שוכנה בפרדסיה.

בהגיעם למחנה נלקח שלום לבית התינוקות. האם באה להיניקו מדי יום. באחד הימים בהגיעה נמסר לה כי שלום הועבר לבית החולים שבמחנה ד' בפרדסיה.

למחרת באה האם לבקרו בבית החולים. זמן קצר לאחר מכן מסר לאם רופא בית החולים ששלום צריך להישלח למוסד אחר. האם חזרה למחנה. בהגיעה למחרת לבית החולים נמסר לה כי שלום נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 6211), לפיה יחיא יוסף וזהרה מדר עלו ארצה ביום 10/2/50 ועברו להתגורר במחנה בית ליד. כן צוין כי "מוסלם" היה בן חודשיים בהגיעו.
2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "מוסלם בן יחיה מדר" עלה ארצה עם משפחתו ביום 10/2/50 בהיותו בן חודשיים.
3. הוועדה איתרה כרטיס של מחלקת הקליטה של הסוכנות, לפיו יחיא יוסף וזהרה מדר ובנם מסלם עלו ארצה ביום 10/2/50. כן צוין כי מסלם היה בן חודשיים בהגיעו.
4. בידי הוועדה תיק רפואי של בית התינוקות פרדסיה, ממנו עולה כי "סלם בן יחיה יספי" נולד בתימן בדצמבר 1949 התקבל לבית התינוקות ביום 10/2/50 עד ליום 1/3/50. כן צוין בתיק הרפואי כי הוא נתקבל לבית החולים בפרדסיה.
5. בידי הוועדה הפניה לאשפוז מיום 1/3/50 ובו בקשה לקבל את הילד "סלום בן יחיה יספי" שסבל משיעול וירד במשקל במשך השבועות האחרונים. הרופא החתום ד"ר פול-פרמסר וייסנברג.
6. בידי הוועדה תיק רפואי של בית החולים בפרדסיה, לפיו "סלם בן יחיה יספי" אושפז ביום 1/3/50 בהיותו בן חודשיים. כן צוין כי "לפי דר' פול-פרמסר סובל הילד מהקאות ושלשולים". "הילד במצב תזונה ירוד מאוד חוסר שומן הילד משתעל בפה". "אוכל רע, מהאף נוזל מעורב בדם... מצב כללי רע מאוד". הילד נפטר ביום 30/4/50 בשעה 18:00.

7. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה "סלם בן יחיה יספי" ממחנה העולים ד' בית ליד נפטר ביום 30/4/50 בבית החולים לילדים מחנה ד' בית ליד, בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

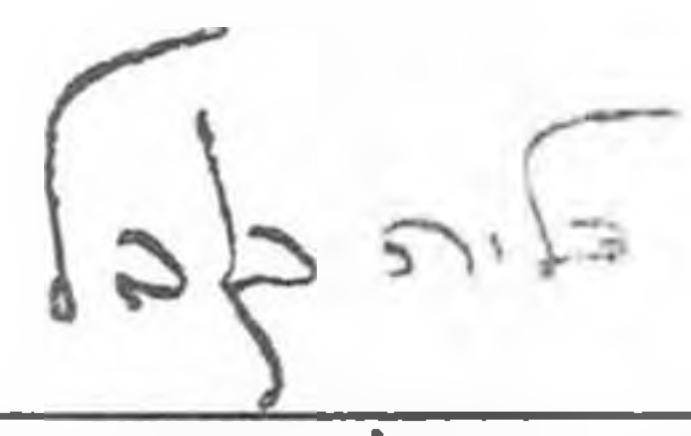
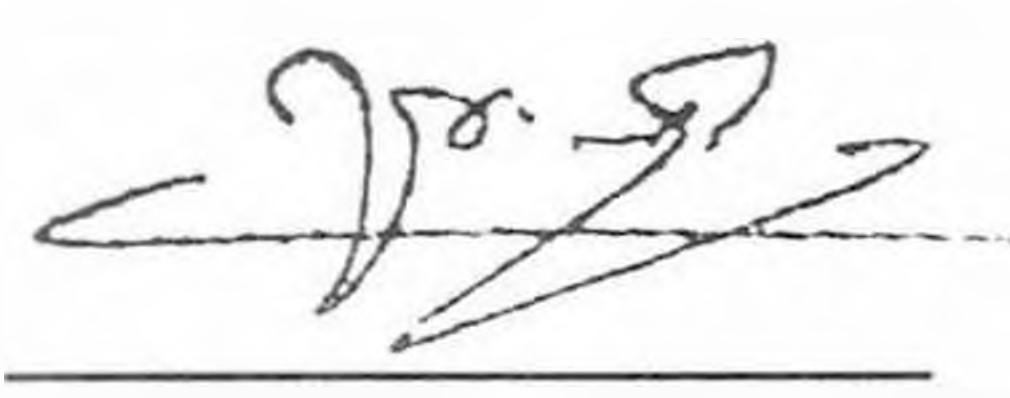
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלום בן יחיא וזהרה מדר נפטר ביום 30/4/50 בבית החולים לילדים, בהיותו כבן ארבעה חודשים, זאת בהתייחס לגילו במועד עלייתו לארץ, כחודשיים קודם פטירתו.

מקום קבורתו לא אותר.

על אף שלא צוין שם משפחה במסמכים הנ"ל, הרי שהאם מציינת בעדותה כי יוסף הוא שמו של אבי בעלה ולכן הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שלום 4-4201357.

הנדון: ישראל בן ניסים אהרון וחממה חסן (שעיבי)
תיק מספר 296/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר משה שעייבי, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ ביום 10/9/49 עם ישראל שהיה בן ארבעה חודשים. הם שוכנו תחילה בפרדסיה ומשם עברו להתגורר באלישיב.

ישראל חלה ונלקח למרפאת המחנה מכוון שהמרפאה היתה סגורה נלקח באמבולנס לבית החולים רמב"ם, שם אושפז. ההורים באו לבקרו במשך מספר ימים.

באחד הימים בהגיעם לא מצאו את ישראל במיטתו. לאחר בירור עם אחות המחלקה נמסר להם כי ישראל נפטר ימים אחדים לפני כן.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לאחר מספר שנים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של ישראל.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו חממה (חסן) שעייבי, אמו של התינוק, עלתה ארצה ביום 10/9/49 ועברה להתגורר במעברת פרדסיה ומשם ביום 31/7/50 עברו להתגורר בעמק חפר.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו אהרן ישראל נסים ממחנה מעבר על יד כפר הרואה נפטר ביום 5/8/50 בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: התייבשות, תת תזונה, דלקת מעיים וזיהום.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי ישראל אהרן ממחנה מעבר על ידי כפר הרואה נפטר ביום 5/8/50 בבית החולים הממשלתי בהיותו בן 15 חודשים.

סיבת המוות: זיהום.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו אהרן ישראל נסים ממחנה מעבר כפר הרואה נפטר בהיותו בן שנה וחצי ונקבר ביום 8/8/50 בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

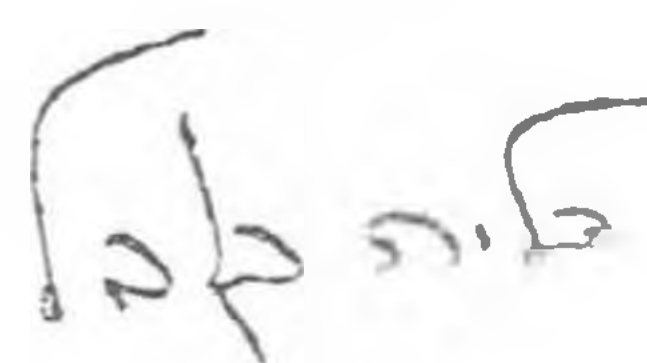
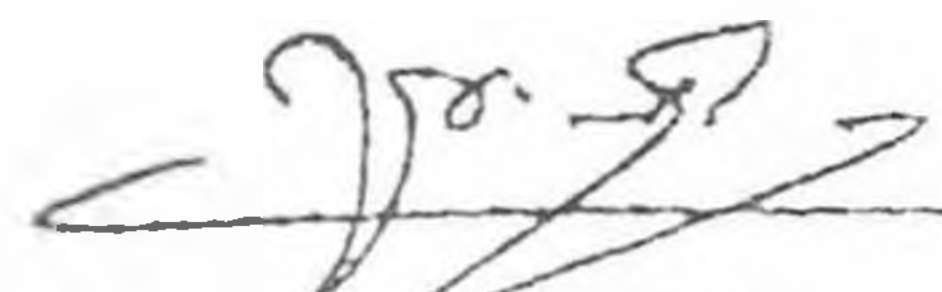
הרי שמן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן ניסים אהרן וחממה חסן (שעיבי) נפטר ביום 5/8/50 בבית החולים רמב"ם.

השוני בציון גילו של ניסים במסמכים אינו גורע מן המסקנה מאחר והנתונים האחרים בעיקר ציון שמו המלא, מאשרים את זהותו.

ישראל הובא לקבורה ביום 8/8/50 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

מעברת אלישיב סמוכה לכפר הרואה שבעמק חפר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ישראל 2-03066799.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת יעקב ודבורה שטרן
תיק מספר 297/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של אסתר ויינמן, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מרומניה במהלך חודש אוקטובר 1950. המשפחה התגוררה בשכונת שיח' מוניס בתל אביב. חמישה חודשים לאחר מכן ילדה האם בת בבית החולים דג'אני.

האם ראתה את בתה לאחר הלידה ואף נאמר לה כי היא שוקלת כארבעה קילו. למחרת היום ניגש אליה הרופא ומסר לה כי בתה נפטרה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן לידות של בית החולים דג'אני יפו, לפיו דבורה שטרן מתל אביב ילדה בת ביום 23/6 בשעה 2:30 ששקלה 4,670 קילו.
2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו בתם של יעקב ודבורה שטרן נולדה ביום 23/6/51 בבית החולים ליולדות יפו.
- כן צוין כי המשפחה התגוררה בתל אביב בשיח' מוניס רחוב 18, מספר 2.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו בת של דבורה שטרן מתל אביב שיח' מוניס רחוב 18, מספר 2, נפטרה ביום י"ט בסיון תשי"א 23/6/51 בבית החולים ליולדות וילדים יפו (דג'אני), בהיותה בת "שישה חודשים".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה כי בתם של יעקב ודבורה שטרן נפטרה בסמוך ללידתה ביום 23/6/51 בבית החולים דג'אני יפו.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורתה.

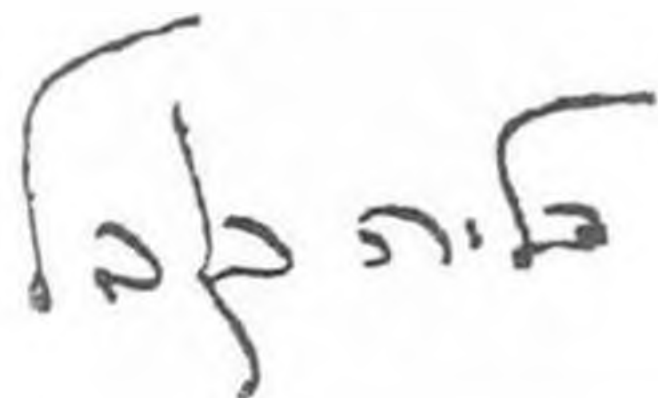
על אף השיבוש ברישום גילה בפנקס הפטירות של משרד הבריאות אין ספק בזיהויה וזאת בהצלבה עם כתובת מגוריה.

בפנקס הפטירות של משרד הבריאות נרשם גילה בשעת מותה בהתייחס לחודשים ולא לשעות כפי שהתרחש במציאות ולכן אין ספק בזיהויה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוקת.
מספר ת.ז. של האם דבורה שטרן 4457122/2.

הנדון: תאומות (ללא שם פרטי) בנות חלימה וחייה (חותה/חוטה) מסיקה
תיק מספר 298/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חיה מסיקה, אם התאומות, עלתה המשפחה ארצה מלוב בשנת 1950 ושוכנה במעברת תלפיות בירושלים.

בשנת 1951 ילדה אם המשפחה תאומות בבית החולים ביקור חולים שבירושלים. האם ראתה את התאומות מיד לאחר הלידה והתרשמה כי בריאותן טובה. למחרת היום ביקשה האם לראות את הבנות, אך נאמר לה כי הן חולות.

שמונה ימים לאחר מכן השתחררה האם מבית החולים ומשדרשה לקבל לידיה את בנותיה, נאמר לה כי הן נפטרו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום לידה של בית החולים ביקור חולים בירושלים, ממנו עולה כי האם "מסיקה חוטה" ממחנה מעבר תלפיות, אושפזה במהלך חודש פברואר 1951 וילדה שתי בנות ביום 5/3/51 בבית החולים ביקור חולים האחת במשקל 1,650 והשנייה 1,500.

2. הוועדה איתרה טופס הזמנת קבורה של חברה קדישא ירושלים, ממנו עולה כי "הילדות של חוטה מסיקה חלומה" ממחנה מעבר תלפיות, נפטרו כתוצאה ממחלה ביום 5/3/51 בבית החולים ביקור חולים בהיותן "בנות ארבעה ימים" והובאו לקבורה בו ביום בבית העלמין שיח' באדר ירושלים.

כן צוין מספר רישיונות קבורה האחד 231/10754 והשני 230/10753.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תאומות (ללא שם פרטי) של חלימה חוטה (חוטה) מסיקה, נפטרו ביום היוולדם ביום 5/3/51 בבית החולים ביקור חולים.

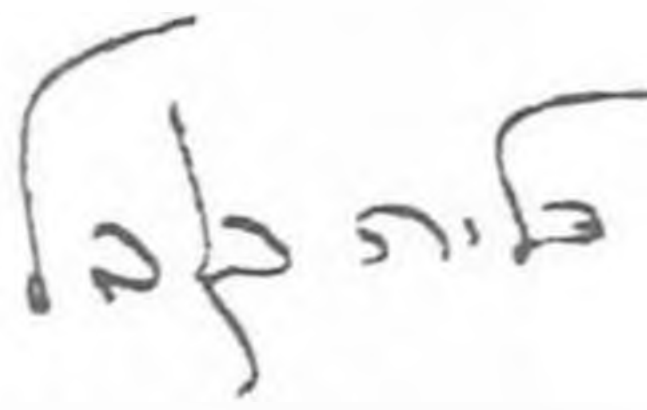
התאומות הובאו לקבורה בו ביום בבית העלמין שיח' באדר ירושלים. בהיותן נפלים לא צוינו חלקות הקבר.

אין ברישום גילן בהזמנת הקבורה של חברה קדישא כדי לשנות מהמסקנה דלעיל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של האב חלימה מסיקה 4237433.

מספר ת.ז. של האם חותה (חוטה) מסיקה 4237434.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סלם וחלימה בידני
תיק מספר 299/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אפרים בידני, אח התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

בחודש נובמבר 1951 ילדה אמו בן בניתוח קיסרי בבית החולים דג'אני. כמשך ימים מספר היניקה אותו אמו. יום לפני שחרורה מבית החולים נאמר לה כי בנה סובל מחום גבוה ולכן לא הורשתה לראותו.

למחרת היום נמסר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת פטירה של בית החולים הממשלתי ביפו שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי חלימה בידני התקבלה לבית החולים ביום 14/11/51 וילדה בן ובת באותו יום. כן צוין כי הבן נפטר ביום 25/11/51.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו בן של חלימה בידני ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום כ"ו בחשוון תשי"ב, 25/11/51, בבית החולים ליולדות ביפו, בהיותו בן 11 יום.

סיבת המוות: צהבת נגיפית ודלקת ריאות.

3. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו בן של בידני חלימה מראש העין נפטר מצהבת נגיפית ודלקת ריאות, בהיותו בן 11 יום והובא לקבורה בתל אביב.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו תינוק של בידני חלימה מראש העין נפטר בבית החולים דג'אני, בהיותו בן 11 יום והובא לקבורה ביום כ"ז במרחשוון תשי"ב.

מסקנות הועדה:

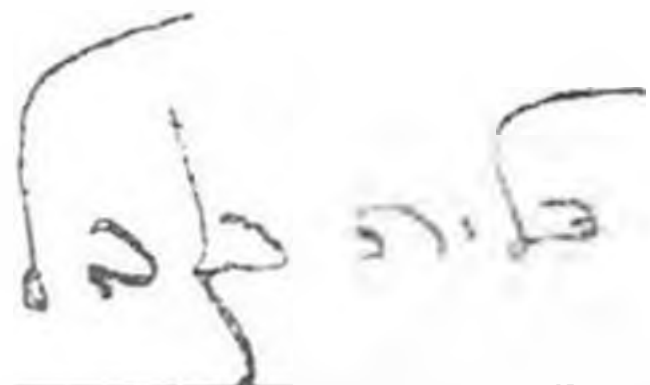
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של סלם וחלימה בידני נפטר מצהבת נגיפית ודלקת ריאות ביום 25/11/51 בבית החולים ליולדות ביפו (דג'אני), בהיותו בן 11 יום.

בהיותו נפל הובא לקבורה ביום כ"ז במרחשוון תשי"ב 26/11/51 בקריית שאול ללא ציון חלקת הקבר.

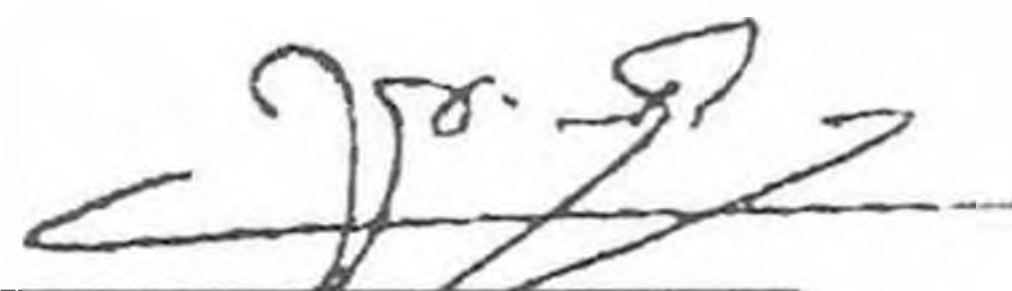
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוק.
מספר ת.ז. של האם חלימה בידני 4136325.

הנדון: יעקב בן עזרא ומרגלית גבאי
תיק מספר 300/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שמחה וינבלט, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 ושוכנה במעברת פרדס חנה.

יעקב נולד בשנת 1952. בהיותו בן שנה וחצי חש ברע והועבר לבית החולים רמב"ם חיפה. לאב נאמר כי עליו להשאיר את יעקב ללילה ולחזור למחרת. למחרת היום משחזר האב לבית החולים נאמר לו כי יעקב נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה מספר סידורי 501/53, ממנו עולה כי "גבאי יעקב עזרא" מבית העולים פרדס חנה ב', נפטר ביום 28/5/53 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד ובו מצוין מספר רישיון קבורה 501/53, ממנו עולה כי "גבאי יעקב" מבית העולים פרדס חנה, הובא לקבורה ביום 1/6/53, בהיותו בן שנה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב בן עזרא ומרגלית גבאי, נפטר כתוצאה משיתוק ילדים ביום 28/5/53 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותו בן שנה.

יעקב הובא לקבורה ביום 1/6/53 בבית העלמין מחנה דוד.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעקב גבאי 051311876.

הנדון: תאומים (ללא שם פרטי) בניהם של זכריה ותמר טס
תיק מספר 306/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של תמר טס, אמם של התאומים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 והתגוררה במעברת גבעת חיים.

ביום 22/9/51 נולדו לה תאומים בצריף המעברה. לאחר הלידה הועברה האם עם התאומים לבית היולדות ברנדייס בחדרה.

במהלך השבוע שלאחר הלידה נמנע מהאם לראות את התינוקות. בתום שבוע שוחררה לביתה ואילו התאומים נשארו בבית החולים.

לאחר זמן כשהגיעו ההורים לקחתם נמסר להם כי התאומים נפטרו.

חודשים מספר לאחר מכן הגיע לבית המשפחה "נציג הממסד", לדבריהם, והחתים את ההורים על מסמך שאת תוכנו לא הבינו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו זכריה ותמר טס (טז) עלו ארצה בפברואר 1950 ועברו להתגורר במעברת עמק חפר.
2. הוועדה איתרה שני פנקסי לידות של משרד הבריאות, המלמדים על לידתם של "בני יחיא ותמר טאיז" מעמק חפר ביום 27/9/51 בבית החולים בחדרה.
3. הוועדה איתרה שני פנקסי פטירות של משרד הבריאות, בפנקס אחד נרשם כי: "בן של תמר זהבה" ממעברת עמק חפר נפטר ביום 23/10/51 בבית החולים שער מנשה ג', בן "2 חד'".

סיבת המוות: חוסר בשלות.

בפנקס השני נרשם כי: "בן של תמר זהבה" ממעברת עמק חפר נולד ביום 27/9/51 ונפטר ביום 23/10/51 בבית החולים שער מנשה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התאומים של זכריה ותמר טס נפטרו ביום 23/10/51 בבית החולים שער מנשה ג', בהיותם כבני חודש.

מקום קבורתם לא אותר.

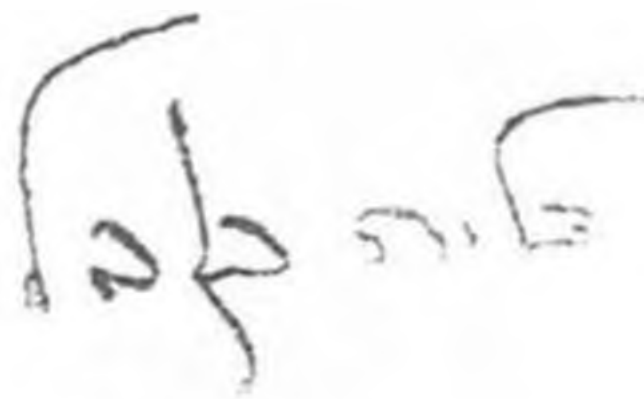
בפנקס הפטירות של משרד הבריאות נרשם השם בשיבוש (זהבה במקום זכריה) עם זאת אין ספק בזיהוי, וזאת בהצלבה עם שם האם, תאריך הלידה של אחד התאומים ומקום המגורים.

שם האב נרשם כיחיא בחלק מהמסמכים שהוא שם זהה לזכריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של תינוק 1: 05105409.
מספר תעודת זהות של תינוק 2: 05105431.

הנדון: שלמה בן עזיז ומרים כהן
תיק מספר 314/96

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של יעקב כהן, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1950 יחד עם שלמה ושוכנה בבית ליד.

כאשר היה שלמה בן שנתיים וחצי, חש ברע והועבר, תוך שהוא סובל מחום, לקבלת טיפול רפואי במרפאת המחנה ואושפז במקום. ההורים התבקשו לשוב ולבקרו למחרת היום.

למחרת, כשהגיעו ההורים ודרשו בשלומו של שלמה, נאמר להם כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או קבר וכן לא הוצגו בפניהם כל מסמכים המאשרים את הפטירה.

עדות לא נמסרה לוועדות הקודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "שלום אזיז" מבית ליד מחנה ו' נפטר בהיותו בן שלוש שנים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

2. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "שלמה אזיז" ממחנה בית ליד ו' נפטר ביום ה' 17/9/50 בהיותו בן שלוש שנים מדלקת קרום המוח והובא לקבורה בו ביום בבית העלמין נתניה.

מסקנות הוועדה:

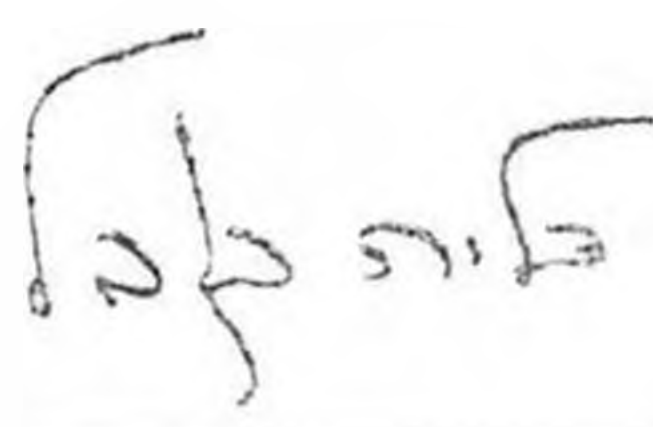
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלמה בן עזיז ומרים כהן נפטר ביום 17/9/50 בבית החולים לילדים בבית ליד, בהיותו בן שלוש שנים.

שלמה הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין נתניה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שלמה 043664499.

הנדון: שמעון בן שלום ואסתר פריאנטה
תיק מספר 315/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום פריאנטה, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתוניס בשנת 1949 ושוכנה תחילה בפרדס חנה ולאחר מכן עברה להתגורר בצפת.

שמעון נולד בבית המשפחה בצפת. בהיותו בן ארבעה חודשים סבל שמעון משילשול ונלקח לקופת החולים בצפת.

לפי עצתו של רופא קופת החולים בצפת, הועבר שמעון לבית החולים בעפולה. האם השאירה את שמעון בבית החולים וחזרה לבית המשפחה. יום לאחר אשפוזו, נמסר למשפחה על ידי מכר כי שמעון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי "פרינטו שמעון" מצפת נפטר ביום 1/9/50 בבית החולים עפולה, בהיותו בן שמונה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין הישן עפולה, ממנו עולה כי "ילד פרוינט" נקבר ביום כ"ג באלול תש"י 5/9/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן שלום ואסתר פריאנטה נפטר כתוצאה מרעלת ביום 1/9/50 בבית החולים העמק עפולה, בהיותו בן שמונה חודשים.

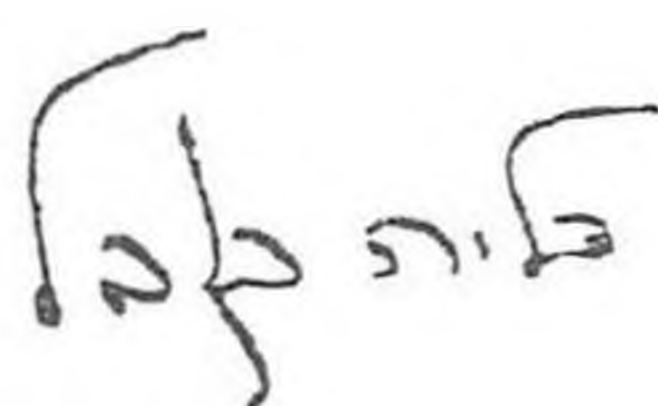
אין ספק בזיהוי על אף אופן רישום שמו ביומן הקבורה.

שמעון הובא לקבורה ביום כ"ג באלול תש"י ה-5/9/50 בבית העלמין עפולה.

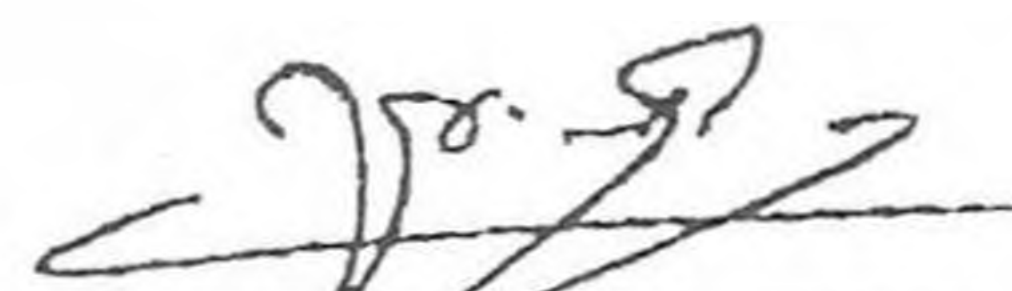
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של שמעון.
מספר ת.ז. של האב שלום פריאנטה 3021345/8.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יעיש ונעמי פדיל
תיק מספר 316/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של נעמי פדיל, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

במהלך שנת 1951 עברה המשפחה להתגורר במסילת ציון שבפרוזדור ירושלים. זמן מה לאחר מכן ילדה האם בן בבית החולים הדסה ירושלים. האם ראתה את בנה בשעת הלידה מבלי לראות את פניו. בו ביום הגיע בעלה לבית החולים ואשתו הודיעה לו שילדה בן. האב הלך לראותו ונאמר לו כי בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "בן יעיש פאדל נעמי" ממסילת ציון פרוזדור ירושלים, מת בזמן הלידה ביום 24/5/51 בבית החולים ביקור חולים.

2. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהילת ירושלים, ממנה עולה כי "בן של יעיש פאדל ונעמי" ממסילת ציון פרוזדור ירושלים, נפטר ביום י"ח באייר תשי"א והובא לקבורה ביום י"ט באייר תשי"א 25/5/51 בבית העלמין שיח' באדר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יעיש ונעמי פדיל, מת בזמן הלידה ביום 24/5/51 בבית החולים ביקור חולים.

בנם הובא לקבורה ביום 25/5/51 בבית העלמין שיח' באדר.

בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם נעמי 04161753-1.

הנדון: תלמה בת סעיד ותמניה ג'רפי
תיק מספר 319/96

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום ג'רפי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה במחנה עין שמר ולאחר מכן עברה להתגורר במחנה ראש העין.

בשנת 1952 נלקחה תלמה בת שלושת החודשים למרפאת טיפת חלב בראש העין לבדיקה שגרתית. האחות שבדקה את תלמה הפנתה אותה לבית החולים הדסה ראש העין. האם השאירה את תלמה בבית החולים ללילה. למחרת היום השכם בבוקר הופיע בבית המשפחה אדם מבוגר ואמר לאם כי תלמה נפטרה ואף ביקש ממנה כסף בעבור סידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים, התקבל לדברי המשפחה צו גיוס על שמה של תלמה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה פנקס לידות של מחנות ראש העין א, ב ו-ג, ממנו עולה כי "תלמה ג'רופי סעיד סלם" נולדה ביום 1/2/52.

2. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים בילינסון, ממנו עולה כי "גרפי תלמה" התקבלה לבית החולים ביום 12/2/52 באבחנה של דלקת ריאות. בגיליון המחלה נרשם: תינוקת בת 12 יום נשלחה ממעברת ראש העין. "שלושה ימים הילדה נושמת בקושי ומכחילה. במצב זה הועברה לבית החולים...".

תלמה נפטרה כעבור שלושה ימי אשפוז ביום 14/2/52 באבחנה של דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "גרפי תלמה בת סעיד" ממחנה ג' ראש העין, נפטרה ביום י"ח בשבט תשי"ב 14/2/52 בבית החולים בילינסון פתח תקווה, בהיותה בת שבועיים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תלמה בת סעיד ותמניה ג'רפי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 14/2/52 בבית החולים בילינסון פתח תקווה, בהיותה כבת שבועיים ימים.

באשר לגילה של תלמה הוועדה מסתמכת על שרשרת המסמכים הקובעים את גילה.

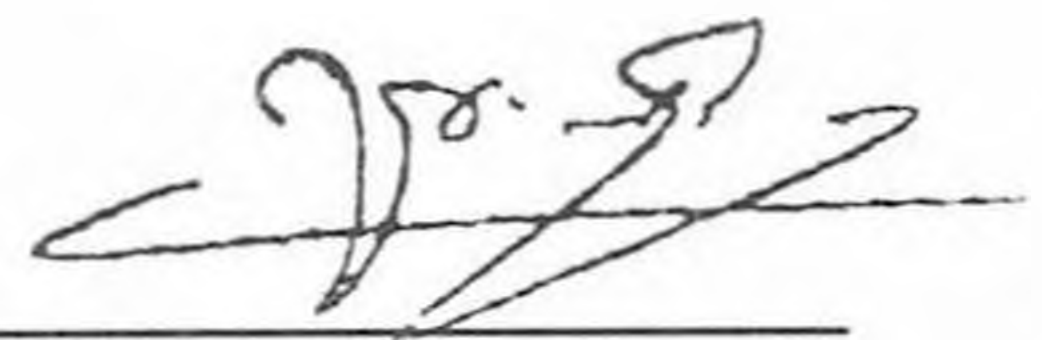
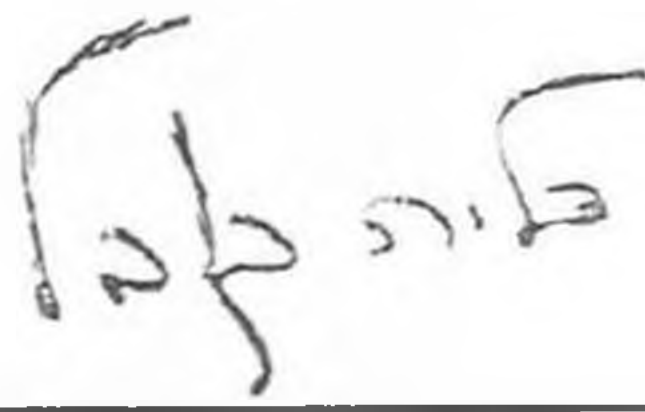
מקום קבורתה של תלמה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז של תלמה ג'רפי 05127826.5.

הנדון: אברהם בן סעיד וסעידה חדד
תיק מספר 321/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל דמארי, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בסוף שנת 1949 יחד עם אברהם בהיותו בן חצי שנה. המשפחה שוכנה במחנה העולים ראש העין ג'.

כשבוע לאחר הגיעם למחנה, הגיעה אחות לאוהל המשפחה ולקחה עמה את אברהם לבית התינוקות במחנה א' (הדסה). האם באה להיניקו מספר פעמים באותו יום.

בהגיעה למחרת היום נמסר לה כי אברהם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ג', לפיו סעיד עואד וסעידה חדד נושאי כרטיס מספר 640 ותעודת עולה מספר 12821 נכנסו למחנה בין הימים 18/4/50-17. כן צוין כי אברהם היה בן ארבעה חודשים ונפטר בצריפין ביום 29/5/50.

2. בידי הוועדה "גליון סופי" של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו אברהם בן סעיד עווד חדד ממחנה ראש העין ג', אושפז ביום 28/5/50. כן צוין "ילד בן 5 ח' נתקבל בגלל דלקת ריאות ודיסטרופיה (ק"ג 4) ... ובאותו הלילה מת".

בבדיקה שלאחר המוות נמצא כי אברהם נפטר כתוצאה מדלקת ריאות.

3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אברהם סעיד עווד (בן אברהם) חדד ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום י"א בסיון תש"י 27/5/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "חדד אברהם סעיד עואד" ממחנה העולים ראש העין, נפטר בהיותו בן חמישה חודשים והובא לקבורה ביום י"ד בסיון תש"י 30/5/50 בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 16.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן סעיד וסעידה חדר, נפטר מדלקת ריאות ביום 28/5/50, בהיותו בן חמישה חודשים וזאת כחודש ימים לאחר עלייתו ארצה.

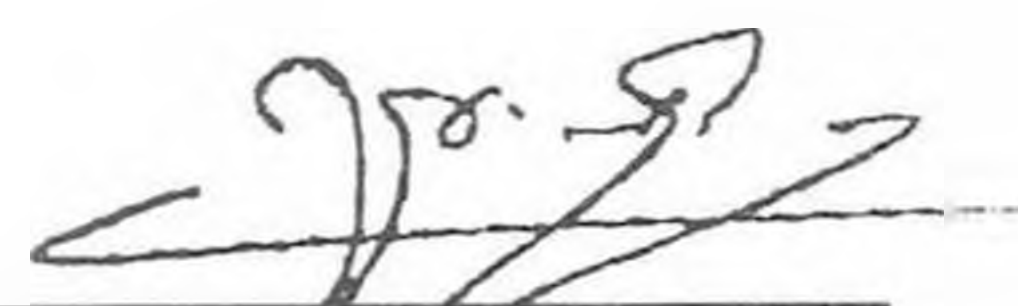
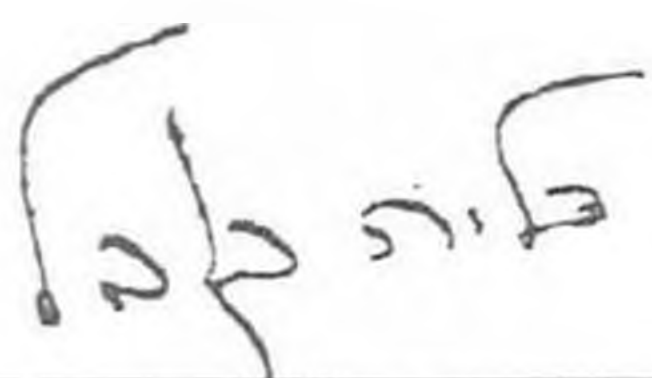
אברהם הובא לקבורה ביום 30/5/50 בבית העלמין פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 16.

הוועדה מסתמכת על "הגליון הסופי" לגבי קביעת מועד פטירתו של אברהם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אברהם חדר 4274809.

הנדון: רבקה בת יעיש סעיד וזהרה יפת (חסן)
תיק מספר 322/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אסתר כהן, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך חודש אוקטובר 1949 יחד עם רבקה שהיתה כבת שנה. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

כחודש לאחר עלייתם לארץ התקררה רבקה ונלקחה על ידי אמה לבית החולים פרדס חנה. שם נערכו לה בדיקות ולאחר מכן חזרה הביתה עם אמה.

לאחר זמן מה נלקחה שוב רבקה לבית החולים פרדס חנה. יומיים לאחר מכן שבה האם לביתה ורבקה הושארה בבית החולים להמשך טיפול. האב הלך לבקרה ובהגיעו לבית החולים נמסר לו כי רבקה הועברה לבית החולים בחיפה. האב נסע לבית החולים בחיפה ושם נמסר לו כי רבקה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 61978) שמסרה המשפחה, לפיה "יאיש סעיד וזהירה חסן" וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 12/10/49. כן צוין כי רבקה היתה בת שנה בהגיעה ארצה ונפטרה ביום 7/12/49.
 2. הוועדה איתרה חשבונות לתשלום שהוכנו על ידי בית החולים פרדס חנה א' מחודש נובמבר 1949, מהם עולה כי "רבקה יאש סעיד" אושפזה פעמיים בבית החולים. אשפוז ראשון במשך שמונה ימים ואשפוז שני במשך חמישה ימים.
 3. הוועדה איתרה דף מתוך יומן כניסה לחדר מיון של בית החולים רמב"ם בחיפה, ממנו עולה כי רבקה יעיש חסן סעיד מבית העולים עין שמר אושפזה ביום 29/11/49, בהיותה בת שנה, ונפטרה ביום 7/12/49 סך הכול שמונה ימי אשפוז.
- סיבת המוות: דלקת מעיים ותת תזונה.
4. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית החולים הממשלתי רמב"ם בחיפה עבור חודש נובמבר, ממנו עולה כי רבקה יעיש סעיד חסן אושפזה ביום 29/11/49.
 5. הוועדה איתרה חשבון אשפוז חודשי שני מבית החולים הממשלתי רמב"ם בחיפה עבור חודש דצמבר 1949, ממנו עולה כי רבקה יעיש חסן סעיד נכנסה לאשפוז ביום 29/11/49 עד ליום 7/12/49 (סך הכול שמונה ימים) שבו נפטרה בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דלקת מעיים ותת תזונה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "רבקה יעש סעיד חסן" מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 7/12/49, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: תת תזונה, דלקת מעיים והתייבשות.

7. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי "רבקה יעל סעיד חסן" (כך במקור) מבית העולים עין שמר נפטרה ביום 7/12/49 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: תת תזונה, דלקת מעיים והתייבשות.

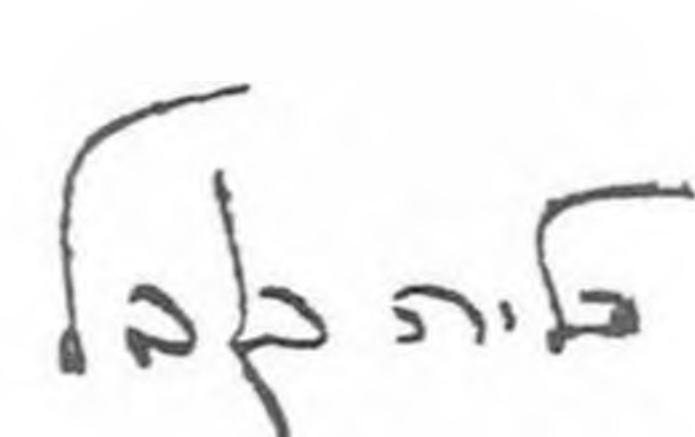
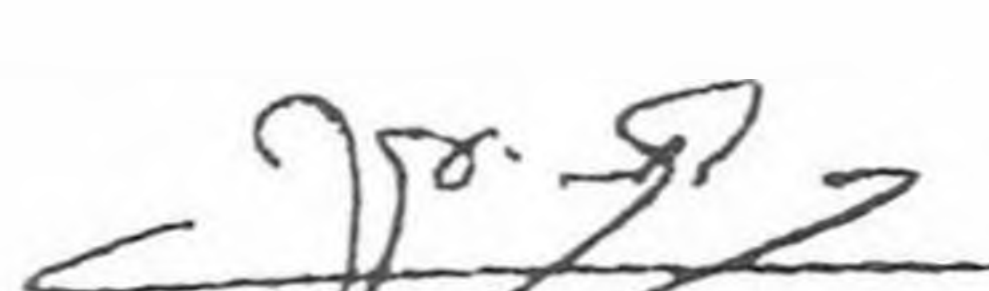
8. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "רבקה יעש חסן סעיד" מבית העולים עין שמר נפטרה בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום 8/12/49 בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רבקה בת יעיש סעיד וזהרה יפת (חסן) נפטרה ביום 7/12/49 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת שנה, כחודשיים לאחר עליית המשפחה לארץ.

רבקה הובאה לקבורה למחרת, ביום 8/12/49, בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות שבמקום.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רבקה 4107127.

הנדון: זוהרה בת חיוטו (ויקטור) וג'וליה (גאולה) ברדה
תיק מספר 323/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' גאולה ברדה, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטריפולי יחד עם זוהרה בשנת 1948, ושוכנה במחנה העולים סנט לוקס שליד חיפה.

חודשיים לאחר מכן נלקחה הבת זוהרה בת השנתיים לאשפוז בבית החולים רמב"ם בחיפה. האם הגיעה לבקרה פעמיים בשבוע. מקץ שישה שבועות כשהגיעה האם לראותה נאמר לה כי זוהרה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "ג'ורה ברדה" נולדה בשנת 1949 ועלתה ארצה ביום 4/10/49.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי "בורדה זוהרה" מבית העולים שער העלייה נפטרה בתאריך 19/10/49 בהיותה בת עשרה חודשים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "בוגדה ג'ורה" מבית העולים שער העלייה נפטרה ביום 19/10/49 בהיותה בת עשרה חודשים.

סיבת המוות: רעלת.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי "בוקסה זוהרה" משער עלייה נפטרה ביום כ"ו בתשרי תש"י, 19/10/49, בהיותה בת "עשר שנים" והובאה לקבורה בו ביום בחלקת התינוקות של המחנה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זוהרה בת חיוטו (ויקטור) וג'וליה (גאולה) ברדה נפטרה ביום כ"ו בתשרי 19/10/49 בהיותה בת עשרה חודשים ולא בת עשר שנים כפי שנרשם בטעות ביומן הקבורה, וזאת 15 יום לאחר עלייתה לארץ.

זוהרה הובאה לקבורה בחלקת התינוקות של מחנה דוד בו ביום.

יש לציין כי על פי עדותה של האם הגב' גאולה ברדה, הרי שהשמות זוהרה וג'ורה זהים. כן חל שיבוש מסוים בשם המשפחה, אך אין ספק בזיהויה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של זוהרה 4131003.

הנדון: יאיר בן שלום ומלכה ערוסי
תיק מספר 327/96

פרטי התלונה:

מעדותה של מלכה ערוסי, אם התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 כשהאם בחודש השמיני להיריונה ושוכנה במחנה עין שמר ב'.

חודש ימים לאחר כניסת המשפחה למחנה, נולד יאיר באוהל המשפחה. שלושה שבועות הסתירה האם את יאיר באוהל המשפחה, שכן הגיעו לאוזניה שמועות על חטיפת ילדים מקרב עולי תימן. רק בלחץ האב שדרש כי לבן תערך ברית מילה, נלקח יאיר לבית התינוקות שבמחנה.

האם באה להיניק את הבן מידי יום במשך ארבעה חודשים. באחד הימים, משבאה האם לבקר את יאיר, נאמר לה כי נפטר. המשפחה הקימה מהומה במקום ורק לאחר לחצים הוצגה בפניהם גופה של נער בן שש עשרה. כשהתלוננו כי אין זו גופת בנם, נאמר להם כי זה מה שיש.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 56858 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "סלאם מוסא ומלכה ערוסי" עלו ארצה יחד עם ילדיהם ב-12/11/49 ושוכנו במחנה עין שמר.

2. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומים השונים ובארכיונים העומדים לרשותם, לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלו של יאיר בן שלום ומלכה ערוסי.

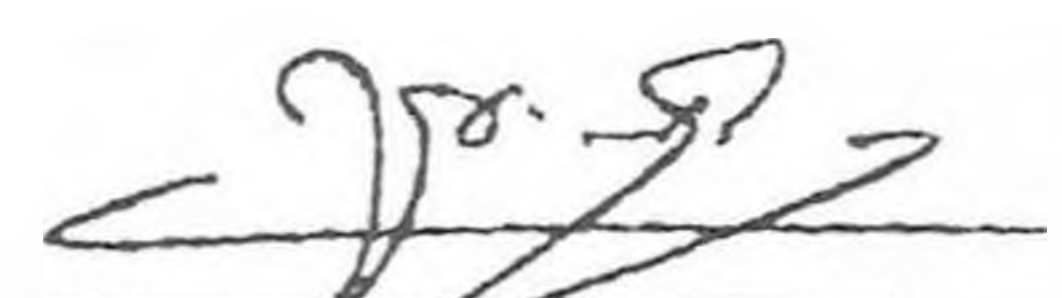
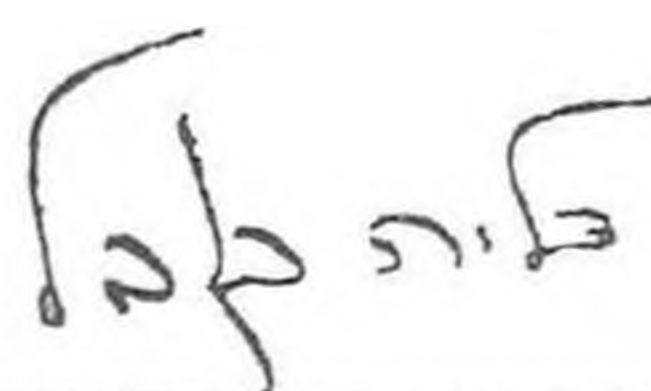
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של יאיר בן שלום ומלכה ערוסי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יאיר ערוסי.
מספר ת.ז. של האב שלום ערוסי (ז"ל) 4161020.
מספר ת.ז. של האם מלכה ערוסי (ז"ל) 4161021.

הנדון: סאלם בן יחיא וגוסנה חלא
תיק מספר 328/96

פרטי התלונה:

מעדותו של מר סעדיה חלה, אחי התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סאלם בן השנתיים ושוכנה בראש העין.

בערב עלייתם הגיע לבית המשפחה אדם לא מזוהה שביקש לקחת את סאלם לבית התינוקות בטענה שסאלם חולה. האם התלוותה אליו ושבה לביתה עם ערב.

למחרת כשבאה האם לבקר את סאלם, שהיה כבן שנה וחצי, נאמר לה כי הועבר לתל השומר, ומשהגיעה לתל השומר נאמר לה כי סאלם נמצא בבית העולים בעין שמר. כל מאמצייה של האם כמו גם מאמצי האב לאתר את סאלם העלו חרס.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה חשבון של הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "יחיא סאלם חלא וגוסנה" אשתו ושלושת ילדיהם עלו ארצה מתימן ביום 23/9/49. כן צוין כי סאלם היה בן שנה וחצי עם הגיעו ארצה.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 638 ותעודת עולה מספר 53532, לפיו יחיא חלא ואשתו גוסנא ושלושת ילדיהם שהו במחנה. כן צוין כי סאלם היה בן שנה וחצי בהגיעו ארצה, וכי המשפחה עזבה את המחנה ביום 14/6/50 ושוכנה בכפר אוריה.
3. בידי הוועדה מכתב הפניה שצורף לתיקו הרפואי של סאלם מבית החולים דג'אני יפו. מכתב ההפניה רשום בשפה הגרמנית ושמו של סאלם נרשם כ: "SECHIJE BEN SALEM SALEM".
4. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים דג'אני יפו, ממנו עולה כי "סכיה בן סלם סלם" ממחנה העולים ראש העין אושפז במחלקת ילדים ב' ביום 24/9/49 כעבור זמן מה החל מצבו להידרדר, הוא סבל מהקאות מתגברות ושילשולים, ולמרות הטיפול נפטר סאלם ביום 30/9/49.
5. בידי הוועדה יומן פטירות של בית החולים דגא'ני ובו רישום של נפטרים ממחנה העולים ראש העין. כן נרשם שמו של סאלם כ"סכיה בן סלם" שנפטר ביום 1/10/49.
6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "סכיה בן סלם סלם" ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום ח' בתשרי תש"י 1/10/49 בבית החולים ליולדות וילדים.

סיבת המוות: דיסטרופיה (התייבשות).

7. הוועדה איתרה רישום קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "סכיה בר סלם סלם" ממחנה העולים ראש העין נפטר בבית החולים דג'אני בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה ביום 2/10/49.

8. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "סכיה סלם סלם" ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה ביום ט' בתשרי תש"י בבית העלמין קרית שאול, חלקת ילדים אזור 1, שורה 5, קבר מספר 34.

מסקנות הוועדה:

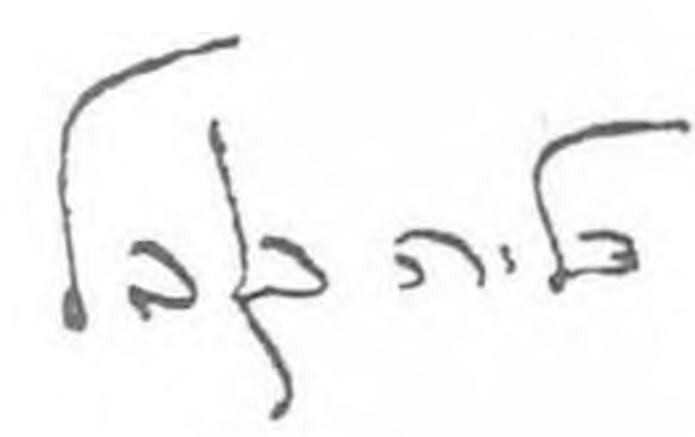
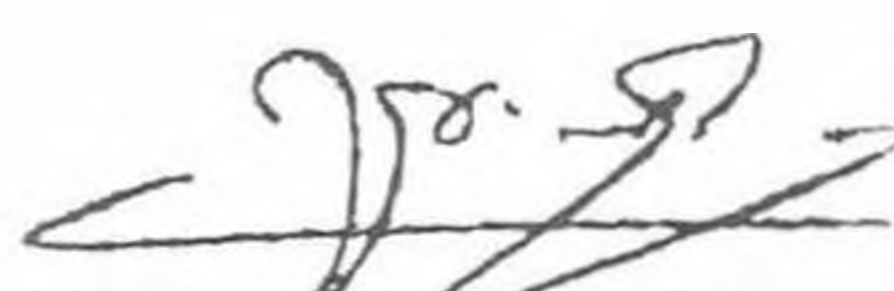
מו המידע לעיל עולה בוודאות כי סאלם בן יחיא וגוסנה חלא נפטר ביום 30/9/49 בבית החולים דג'אני יפו בהיותו כבן שנה וחצי, וזאת שבוע לאחר עלייתו לארץ.

סאלם הובא לקבורה ביום 2/10/49 בבית העלמין קריית שאול, חלקת ילדים אזור 1, שורה 5, קבר מספר 34.

היות ושמו של סאלם נכתב במכתב ההפניה בגרמנית הרי שבתרגומו מחדש לעברית נרשם בגיליון החולים כ"סכיה בן סלם" שפירושו זכריה בן סלם והיות וזכריה ויחיא הם שמות מקבילים אצל עולי תימן, הרי שהזיהוי ודאי.

הוועדה רואה את גיליון המחלה של בית החולים דג'אני יפו כקובע לגבי מועד פטירתו של סאלם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה		יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סאלם 0855438-8.

הנדון: חממה בת אהרון ושרה צברי
תיק מספר 337/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה צברי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם חממה שהיתה בת שמונה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

בהגיעם למחנה נלקחה חממה לבית התינוקות במקום. אמא היניקה אותה מדי יום. באחד הימים לא מצאה את חממה. לאחר ברור נמסר לה כי חממה אושפזה בבית החולים ושם נפטרה והובאה לקבורה בכרכור.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 57420 שמסרה המשפחה, לפיה "אהרון יוסף וזהרה סברי" ושני ילדיהם עלו ארצה מתימן ביום 23/11/49 ושוכנו בבית העולים עין שמר ב'.

כן צוין כי חממה היתה בת שבעה חודשים בהגיעה ו-"ונפטרה 25/12".

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו "חממה בת אהרון צוברי" עלתה ארצה מתימן ביום 23/11/49.

3. בידי הוועדה פנקס חולים של עין שמר, לפיו "חממה אהרון יוסף סברי" תעודת עולה מספר 57420 נשלחה לאשפוז בבית החולים באר יעקב ונפטרה ביום "25/12" בהיותה בת שבעה וחצי חודשים.

4. בידי הוועדה פנקס קבלת חולים של בית החולים באר יעקב, ממנו עולה כי "חממה בת אהרון סברי" ממחנה העולים עין שמר ב' התקבלה ביום ה-6/12/49 עד ליום 25/12/49. בפנקס קבלת החולים נרשם כי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות.

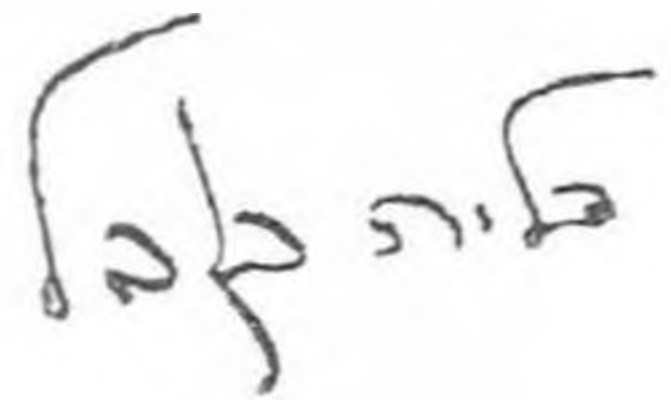
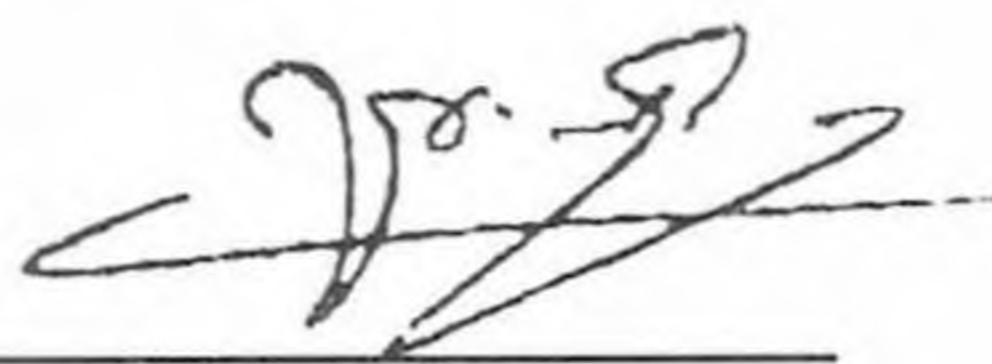
5. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית החולים באר יעקב, לפיו "חממה סברי" אושפזה מיום 6/12/49 עד ליום 25/12/49, יום בו נפטרה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חממה בת אהרון ושרה צברי נפטרה מדלקת ריאות ביום 25/12/49 בבית החולים באר יעקב בהיותה בת שבעה וחצי חודשים, וזאת כחודש ימים לאחר עליית המשפחה ארצה.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של חממה 041597956.

הנדון: זהרה בת סאלם סלימן ושרה (סעדה) דחבש
תיק מספר 1/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של סאלם דחבש, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן עם זהרה בסוף שנת 1949. המשפחה שוכנה בראש העין.

שבועיים לאחר עלייתם ארצה נלקחה זהרה שהייתה בת שנתיים לבית התינוקות משום שסבלה משילשולים.

ביום שישי שלאחר מכן באו לבקרה ונראה שמצבה הוטב. בבואם שוב ביום ראשון לבית התינוקות נמסר להם כי זהרה נפטרה. האם ביקשה לראות את הגופה, אך נאמר לה כי זהרה כבר הובאה לקבורה במקום לא ידוע.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קובלת על כך כי רישום הקבורה שהוצג בפניהם סותר את זיכרונם לגבי הכרונולוגיה של האירוע.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס עולים מראש העין ובו רישום כרטיס מספר 641. מחנה א', ממנו עולה כי סלם סלימן וסעדה דחבש ושלושת בנותיהם עלו ארצה ביום 23/9/49. כן צוין כי זהרה הייתה בת שנתיים בהגיעה ונפטרה ביום 16/11/49.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו זהרה סאלם דחבש ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום 16/11/49 במחנה ראש העין בהיותה בת שלוש שנים.
3. הוועדה איתרה יומן פטירות של הסוכנות, לפיו זהרה סאלם דחבש נפטרה ביום 17/11/49 בהיותה בת תשע שנים. כן צוין כי זהרה נקברה בבית העלמין שבפתח תקווה.
4. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מטעם מחלקת מנהל מחנה העולים ראש העין א' מיום 16/11/49 לחברה קדישא פתח תקווה ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 641, לפיו מבקשים לסדר את קבורתה של זהרה סאלם דחבש כאשר ההוצאות תהינה על חשבון הסוכנות היהודית.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה, לפיו זהרה סאלם דחבש ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת תשע שנים והובאה לקבורה ביום כ"ה בחשוון תש"י, 17/11/49, בחלקת ילדות ב', שורה א', קבר מספר 56.

מסקנות הוועדה:

על אף השיבוש בגילה של זהרה, מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהרה בת סאלם סלימן וסעדה דחבש נפטרה ביום 16/11/49 במחנה ראש העין בהיותה בת שנתיים, ולא בת תשע כפי שנכתב בטעות ביומן פטירות של הסוכנות. כמו כן תאריך פטירתה היה ביום ד' בשבוע.

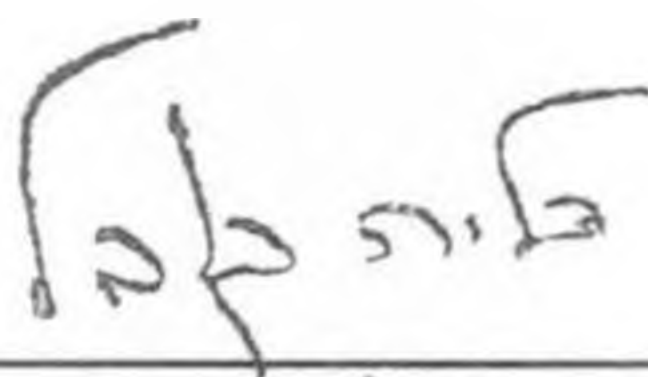
זהרה הובאה לקבורה ביום 17/11/49 בבית העלמין סגולה שבפתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה א', קבר מספר 56.

אכן עולה מן הרישומים שבמהלך חודש נובמבר 1949 הובאו לקבורה מספר ניכר של נפטרים ממחנה העולים ראש העין.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של זהרה 0-1054761.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן נאג'י ודינה (סביחה) נקש
תיק מספר 2/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים דודאי, דודתו של התינוק, נולד התינוק בשנת 1948 בבית החולים ביקור חולים. המשפחה התגוררה בירושלים בשכונת בית ישראל החדשה.

האם היניקה את בנה במשך יומיים. למחרת נמסר לה שבנה נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

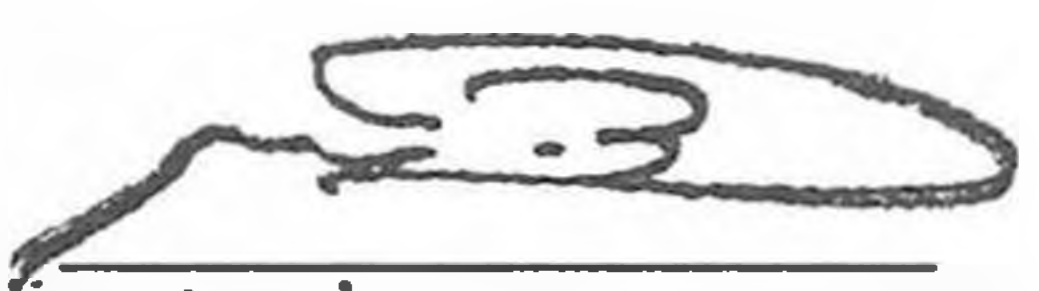
הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו הבן של נג'י נקש מירושלים בית ישראל החדשה נפטר ביום 19/2/48 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן ארבעה ימים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי הבן של נאג'י ודינה (סביחה) נקש נפטר ביום 19/2/48 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן ארבעה ימים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.
מספר ת.ז. של האב נג'י 191206.
מספר ת.ז. של האם דינה 532710.

הנדון: יוסף (אהרון) בן אהרון יחיא וסלאמה (שולמית) שבאם
תיק מספר 3/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה בתיה דורי (שבאם), אחות התינוק, נולד יוסף במהלך חודש נובמבר 1949 באוהל המשפחה במחנה ראש העין.

זמן קצר לאחר הלידה, הועבר יוסף לבית התינוקות שבמחנה שם שהה שלושה חודשים. באחד הימים, משבאה האם לבקר את יוסף נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדותה בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, ציינה האם כי לבנה ניתנו שני שמות: יוסף ואהרון. אהרון הוא שם האב אשר נפטר בסמוך להולדת בנו.

לימים, גילתה המשפחה מצבה חדשה הנושאת את שמו של יוסף, דבר המעורר את חשדה כי יוסף לא נפטר וכי הוא חי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 39312 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 30/10/49 ונשלחה למחנה ראש העין ב'.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "אהרון יחיא וסלמה שבאם" נושאי תעודת עולה מספר 39312 וכרטיס 1277, נכנסו למחנה ביום 30/10/49 יחד עם שלושת ילדיהם.
3. בידי הוועדה הפניה לבית החולים הדסה ראש העין מיום 26/3/50 עבור בית הילדים שבמחנה ובה בקשה לקבל לטיפול את "אהרון שבאם" בן שלושת החודשים נושא כרטיס מספר 1277.
4. בידי הוועדה גיליון מהלך מחלה של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "אהרון שפאב" אושפז ביום 26/3/50 בהיותו בן שלושה חודשים באכחנה של אטרופיה. כן נכתב בגיליון זה "במהלך אשפוזו ירד במשקל וסבל משיעול עד שנפטר" 27/5 כתוצאה מהלם.
5. בידי הוועדה גיליון מעקב של בית החולים הדסה ראש העין נושא כרטיס מספר 1277, ממנו עולה כי "אהרון שפאב" בן שלושת החודשים, נפטר ביום 27/5/50 בתום 63 ימי אשפוז.
6. בידי הוועדה יומן פטירות כללי של מחנה ראש העין שנוהל על ידי הסוכנות היהודית, לפיו אהרון שבאם נושא כרטיס מספר 1277, נפטר בבית החולים הדסה ביום 28/5/50, בהיותו בן חמישה חודשים.
7. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין ב', ממנו עולה כי אהרון בן אהרון יחיא וסלמה שבאם נושא כרטיס מספר 1277, נפטר ביום 29/5/50, בהיותו בן חמישה חודשים.

8. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מיום 29/5/50 שנרשמה במשרדי הסוכנות היהודית בראש העין בעבור חברה קדישא פתח תקווה, ובה בקשה להסדיר את קבורתו של אהרון שבאם ממחנה ב' נושא כרטיס מספר 1277 שנפטר בהיותו בן חמישה חודשים.

נראה כי לכאורה השם אהרון רשום על גבי השם 'אברהם'.

9. בידי הוועדה רישיון קבורה עליו נרשם מספר 628, ממנו עולה כי "שפאב אברהם" ממחנה העולים ראש העין, נפטר כתוצאה מבצקת בריאות והובא לקבורה בפתח תקווה, בהיותו בן חמישה חודשים.

10. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה ובו רישום המתייחס למספר סידורי 628, לפיו "אברהם שבאם" הובא לקבורה ביום ג' שחל בי"ד בסיון 30/5/50 בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 18, בהיותו בן חמישה חודשים.

11. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אברהם שפאב (בן עואד)" נפטר ביום י"א בסיון תש"י 27/5/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן חמישה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף (אהרון) בן אהרון וסלאמה (שולמית) שבאם, נפטר כתוצאה מבצקת בריאות ביום 27/5/50 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו בן חמישה חודשים.

יוסף הובא לקבורה ביום 30/5/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ט"ז, קבר מספר 18.

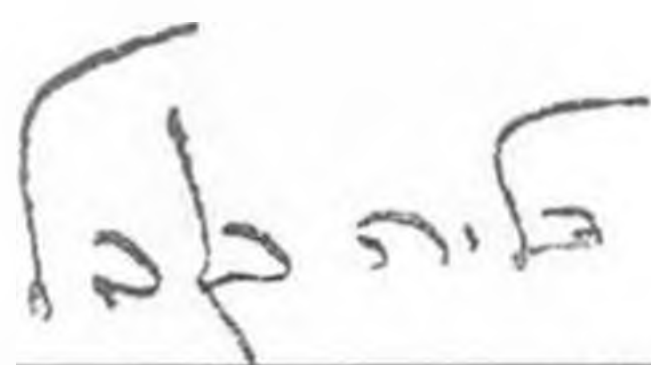
הוועדה מסתמכת על גיליון מהלך המחלה של בית החולים הדסה ראש העין כקובע לגבי גילו ותאריך פטירתו של יוסף.

אין ספק בזיהויו של יוסף (אהרון). השם אברהם השתרש בשל הטעות שנפלה לראשונה בטופס ההפניה לקבורה, טעות אשר תוקנה בעת ביצוע הרישום לשמו הנכון של התינוק.

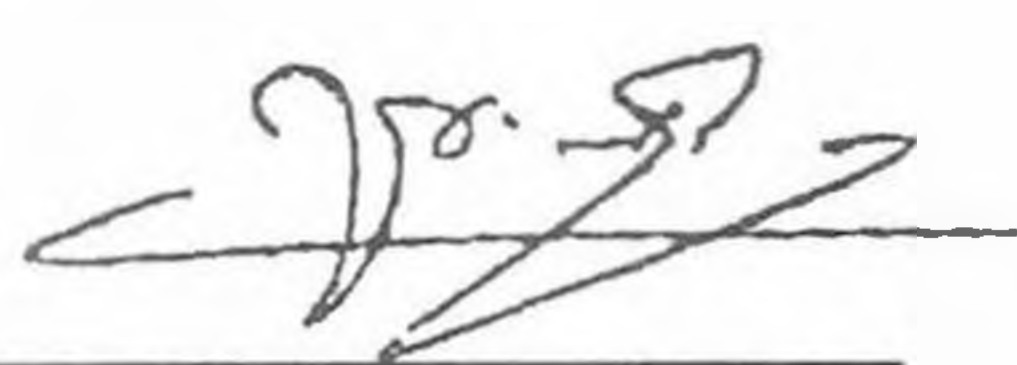
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

יו"ר הוועדה
שלמה שבאם ז' 150520

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של יוסף (אהרון) שבאם.
מספר ת.ז. של האם: סלמה שבאם ז' 150520.

הנדון: יצחק בן ניסים ושרה גורגי
תיק מספר 4/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רבקה דוויב, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתורכיה בשנת 1946 ושוכנה ברמתיים.

יצחק נולד בארץ בינואר 1950. בהיותו כבן חצי שנה סבל יצחק משילשולים ונלקח על ידי אמו לבית החולים מאיר בכפר סבא. האם הפקידה אותו בידי הצוות הרפואי ויצאה מהחדר למספר דקות משחזרה נאמר לה כי יצחק נפטר.

לאם נאמר כי הלוויה תערך ביום המחרת, אך משהגיעה המשפחה למקום הקבורה לא התקיים כל טקס קבורה. האם חזרה לבית החולים ושם נאמר לה כי יצחק כבר הובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יצחק גורגי מרמתיים "הדר" נפטר ביום 30/6/50, בהיותו בן שישה חודשים. כן צוין כי הרופא המודיע הוא ד"ר א' כספי.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

2. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי גורגי יצחק בן שישה חודשים מרמתיים נפטר כתוצאה מדלקת קרום המוח והובא לקבורה בתל אביב.

3. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי יצחק בן נסים גורגי מרמתיים נפטר ביום ט"ו בתמוז תש"י, 30/6/50, בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שישה חודשים ונקבר בבית העלמין תל אביב אזור א' 1, שורה 3, קבר מספר 17.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, ממנו עולה כי יצחק בן נסים גורגי, בן שישה חודשים, נקבר ביום א' כ"ד בתמוז, 9/7/50, בבית העלמין קריית שאול אזור א' 1, שורה 3, קבר מספר 17.

מסקנות הוועדה:

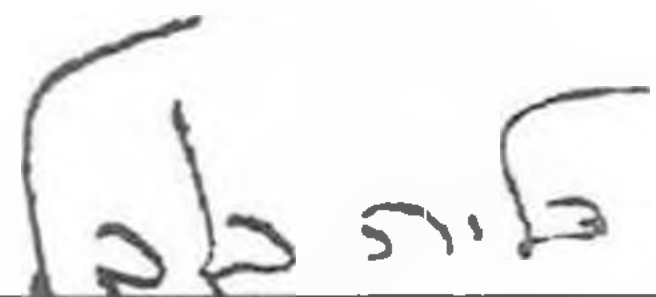
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן ניסים ושרה גורגי נפטר ביום 30/6/50 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שישה חודשים.

יצחק הובא לקבורה ביום 9/7/50 בבית העלמין קריית שאול אזור א' 1, שורה 3, קבר מספר 17.

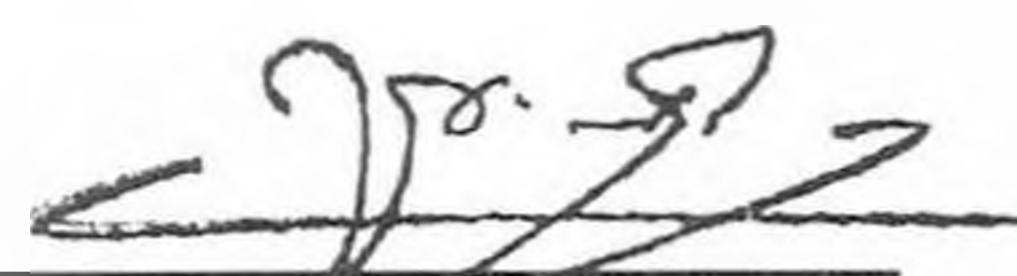
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יצחק 4-3057708.

הנדון: סאלם (שלום) בן דוד וגאזל מלאכי (מליחי)
תיק מספר 5/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של אורה מלאכי, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם סאלם (שלום) בן השנתיים. המשפחה שוכנה במעברת ראש העין.

ימים מספר לאחר הגיעם, חלה סאלם (שלום) ונלקח לבית החולים הדסה ראש העין. ההורים באו לבקרו ואף רצו לקחתו הביתה, אך הרופאים סירבו לשחררו. למחרת בהגיעם נמסר להם כי סאלם (שלום) נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין א', לפיו דוד עואד וגזל מליחי הנושאים כרטיס מספר 878 ותעודת עולה מספר 53745, עלו ארצה ביום 28/9/49. כן צוין כי סאלם היה בן שנתיים בהגיעו ארצה.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי סאלם דוד מליחי נושא כרטיס מספר 878 נפטר ביום 2/12/49, בהיותו בן שנתיים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "סאלם דוד מלחי" מראש העין נפטר ביום 2/12/49 בראש העין, בהיותו בן שנתיים.

סיבת המוות: מלריה טרופית.

4. הוועדה איתרה רשימת נפטרים שנערכה בבית העלמין סגולה עבור מחנה העולים ראש העין, לפיה "סאלם דוד מלחי" נפטר בחודש דצמבר, בהיותו בן שנתיים.

5. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של מחנה ראש העין מיום 2/12/49 אל חברה קדישא פתח תקווה, לפיה מבקשים לסדר את קבורתו של "סאלם דוד מלחי".

כן צוין כרטיס מספר 878.

6. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו "סאלם דוד מלחי" ממחנה העולים ראש העין, נפטר בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה ביום י"א בכסלו תש"י 2/12/49 בחלקת ילדים ב', שורה א', קבר מספר 4.

מסקנות הוועדה:

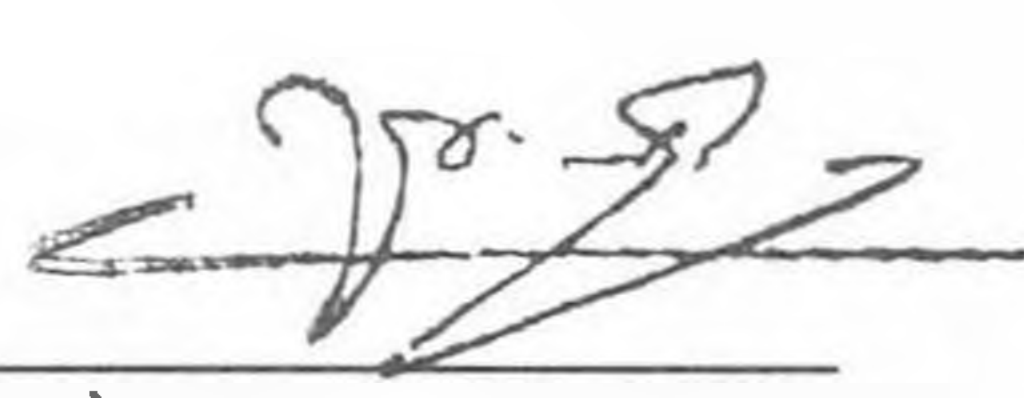
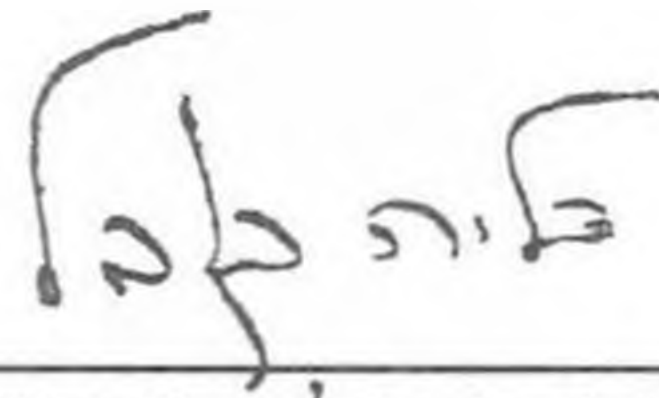
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סאלם (שלום) בן דוד וגאזל מלאכי (מליחי), נפטר ממלריה טרופית ביום 2/12/49 בראש העין, בהיותו בן שנתיים.

סאלם (שלום) הובא לקבורה בו ביום בחלקת ילדים ב', שורה א', קבר מספר 4.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סאלם מלאכי 00568370.
מספר ת.ז. של האם גאזל מלאכי 00568366-9.

הנדון: יוסף בן דוד וסעידה שמע
תיק מספר 6/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת ימימה חזי, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מתימן עם יוסף בשנת 1949, ועברה להתגורר במחנה עתלית.

בהיותו בן תשעה חודשים סבל יוסף מדלקת עיניים ופריחה בגוף ונלקח על ידי אמו לרופא שהפנה אותם מיד לבית החולים רמב"ם.

במשך שבוע היניקה אותו אמו בבית החולים. באחד הימים בהגיעה לא הורשתה להיכנס, ונמסר לה שיש ליוסף דלקת עיניים וככל הנראה ישוחרר למחרת. למחרת עם בואה לבית החולים נאמר לה כי יוסף נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר וכן לא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו של יוסף. לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של בנם יוסף.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 98532) לפיו, דוד שמע (אביו של התינוק) עלה עם משפחתו לארץ ביום 15/8/49.

2. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוק דוד יוסף נולד בעדן ועבר להתגורר עם משפחתו במחנה עתלית. לפי רישומים אלה שישה שבועות לאחר עליית המשפחה ארצה אושפז דוד יוסף בבית החולים רמב"ם מיום 21/9/49 עד ליום 27/9/49, וזאת בהיותו בן שנה וחצי.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו התינוק דוד יוסף נפטר ביום 26/9/49 בהיותו בן שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוק דוד יוסף מבית העולים עתלית נפטר ביום 26/9/49, בהיותו בן שנה וחצי, בבית החולים רמב"ם.

סיבת המוות: רעלת, תת תזונה ודלקת מעיים.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו התינוק יוסף דוד מבית העולים עתלית נפטר ביום 26/9/49 ונקבר ביום 28/9/49 במקום התינוקות.

מסקנות הוועדה:

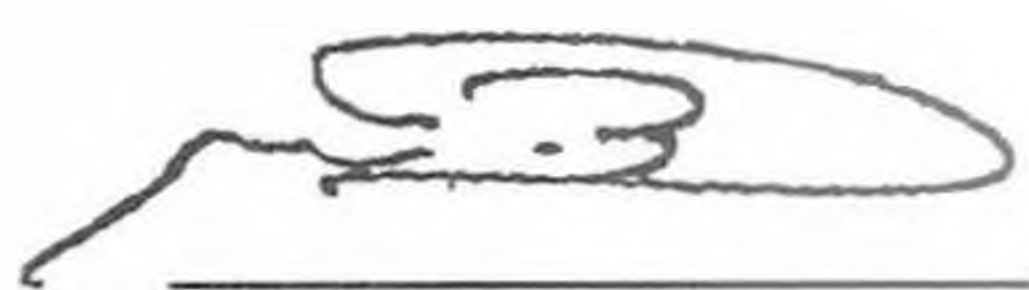
מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק יוסף בן דוד וסעידה שמע נפטר ביום 26/9/49 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן שנה וחצי, וזאת כשישה שבועות לאחר עלייתו לארץ.

תאריך הפטירה כפי שנרשם ביומן הפטירות של בית החולים רמב"ם הוא הקובע.

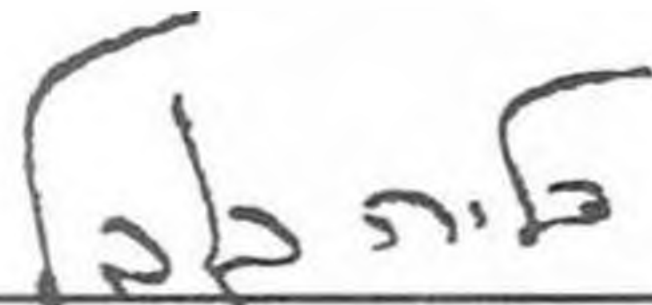
יוסף הובא לקבורה ביום 28/9/49 בחלקת התינוקות של בית העלמין מחנה דוד.

במסמכים השונים נרשם התינוק כששם אביו מקדים את שמו אך אין ספק בזיהוי בהתייחס ליתר הפרטים.

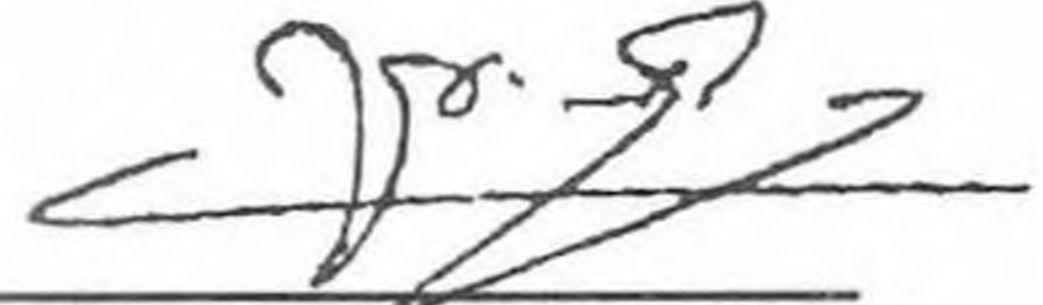
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יוסף 00098536.

הנדון: מנוחה בת בנימין ואסתר קרץ
תיק מספר 7/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר נתן קרץ, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מגרמניה בחודש מרץ 1949 יחד עם מנוחה שנולדה ביום 11/11/48. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עתלית ולאחר מכן עברו לבאר יעקב.

מנוחה שהיתה כבת ארבעה חודשים חלתה כחצבת ונלקחה לרופא ומשם הופנתה לבית החולים הדסה תל אביב. שם ביקר אותה אחיה שהיה כבן 12 במשך שלושה ימים ונאמר לו כי מצבה משתפר וכי היא תשחרר בקרוב.

ביום השלישי בהגיעו לקחתה, נאמר לו כי מנוחה נפטרה. הרופא אף הראה לו גופה, אך היות ולא ראה את פניה הוא לא היה בטוח שמדובר בה.

ההורים לא ראו חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה לדבריה צו גיוס והודעה לבוחר על שמה של מנוחה. בנוסף, במסמך של משרד הפנים מיום 2/9/97, נרשם כי מנוחה מתגוררת ברחוב גאולה נס ציונה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו מנוחה קרץ מבית העולים באר יעקב נפטרה ביום 26/6/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת אוזניים.

2. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי מנוחה קרץ ממחנה העולים באר יעקב נפטרה בבית החולים הדסה, בהיותה בת שמונה חודשים מדלקת ריאות ודלקת אוזניים והובאה לקבורה ביום 30/6/49.

3. הוועדה איתרה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו מנוחה קרץ ממחנה העולים באר יעקב, נפטרה בבית החולים הדסה כתוצאה מדלקת ריאות, בהיותה בת שמונה חודשים והובאה לקבורה ביום ג' בתמוז תש"ט 30/6/49 בגוש 4, אזור 3, חלקה 1, שורה 5, קבר מספר 18.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מנוחה בת בנימין ואסתר קרץ נפטרה מדלקת ריאות ודלקת אוזניים ביום 26/6/49 בהיותה בת שמונה חודשים.

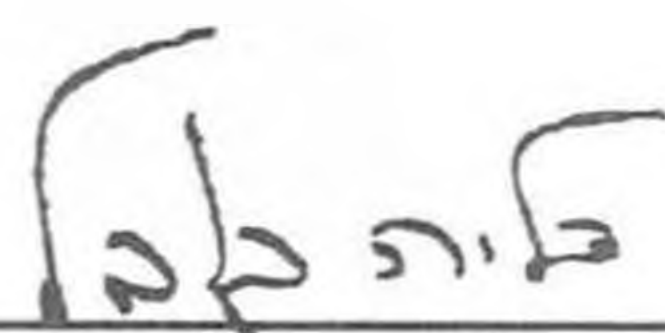
מנוחה הובאה לקבורה ביום 30/6/49 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב בגוש 4, אזור 3, חלקה 1, שורה 5, קבר מספר 18.

יצוין כי מקום מגורי המשפחה ביום פנייתם לוועדה היה בנס ציונה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מנוחה קרץ 007850332.

הנדון: יעקב (ז'קי) בן ניסים ולינה לוי
תיק מספר 16/97

פרטי התלונה:

על פי עדותם של ניסים ולינה לוי, הורי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מבולגריה בשנת 1948 ועברה להתגורר ברמלה.

בשנת 1954 ילדה אם המשפחה את יעקב כפג בבית החולים אסף הרופא. יעקב שהה באינקובטור במשך שבוע ימים ואז הועבר למוסד אם וילד של ויצ"ו בתל אביב. האם ביקרה את יעקב מידי שבוע ולדבריה גם שם הוא היה באינקובטור.

באחד הימים משהגיעה האם לבקר את יעקב נאמר לה כי הוא הועבר לבית החולים הדסה. האם נסעה לבית החולים הדסה ושם הותר לה לראותו רק מבעד לחלון כשהוא עדיין נתון באינקובטור. האם ביקרה את יעקב בבית החולים מספר פעמים במשך חודש אך תמיד הורשתה לראותו רק מבעד לחלון. באחד מן הימים נאמר לה על ידי אחות כי יעקב ישוחרר בקרוב לביתו.

למחרת היום קיבלה המשפחה מברק בו הם מתבקשים להגיע לבית החולים מיד בשל מצבו הקשה מאוד של הבן. משהגיעו ההורים נאמר להם כי יעקב נפטר. האב ביקש לראות את גופתו של הבן אך לא נענה ושילם כסף תמורת סידורי הלוויה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת לידה, ממנה עולה כי ז'ק בן ניסים ולינה לוי נולד ביום י"ד בתשרי תשט"ו 11/10/54 בבית החולים צריפין בבאר יעקב.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "יעקב בן ניסים ולונה לוי" נכנס לבית החולים ביום "29/11" ונפטר ביום "30/12" בסמוך לשמו נרשם "בן חודש ועוד 12".

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "לוי יעקב זק" מרמלה רחוב סג' 13 יליד 11/10/54, נפטר ביום 30/12/54 בבית החולים הדסה תל אביב.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

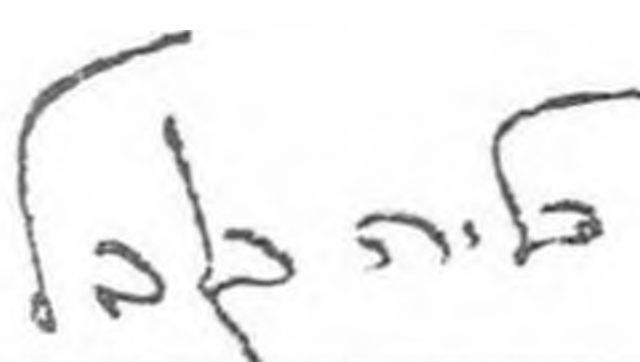
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול תל אביב, ממנו עולה כי יעקב בן ניסים לוי הובא לקבורה ביום ח' בטבת תשט"ו 2/1/55 בבית העלמין קריית שאול גוש ז', אזור 4, חלקה ב', שורה 6, מספר 8, בהיותו בן חודשיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב (ז'קי) בן ניסים ולינה לוי, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 30/12/54 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו כבן חודשיים.

יעקב הובא לקבורה ביום 2/1/55 בבית העלמין קריית שאול גוש ז', אזור 4, חלקה ב', שורה 6, קבר מספר 8.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חבר ועדה	חברת ועדה	חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מס' ת.ז. של יעקב (ז'קי) לוי 5-05226906.

הנדון: מזל בת יוסף וצביה קשת (גשהת)
תיק מספר 17/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ציון קשת, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950, ושוכנה באשקלון.

מזל נולדה ביום 21/9/52, ובהיותה בת 11 חודשים חלתה ונשלחה לבית החולים ברחובות. לאחר ימים מספר נמסר להורים כי הם יכולים לקחת את מזל הביתה.

בהגיעם נמסר לאם כי מזל נפטרה, ולאב נמסרה גופה עטופה. האב קבר את הגופה ברחובות.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי מזל בת יוסף גשאת ממגדל אשקלון נפטרה ביום י"ט באב, 31/7/53, בבית החולים קפלן ברחובות בהיותה בת שנה.

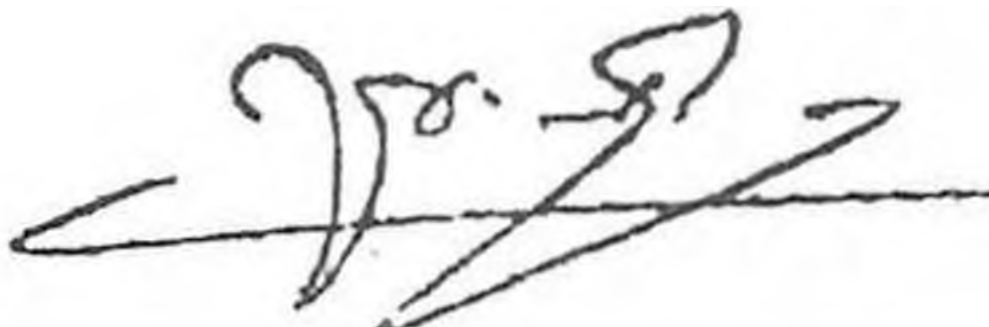
סיבת המוות: דלקת מעיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי מזל בת יוסף וצביה קשת (גשהת) נפטרה ביום 31/7/53 בבית החולים קפלן שברחובות בהיותה בת שנה.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מזל 51499150.

הנדון: גולדה בת אליהו (מסעוד) וחייה (פלילה) מימון
תיק מספר 18/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' הלן כהן (מימון), אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטוניס במהלך שנת 1951, יחד עם גולדה שנולדה במרסיי שבצרפת והיתה בת שישה חודשים בהגיעה. ילדי המשפחה מנו עשרה ילדים.

עם הגיעם למחנה שער עלייה הועברה גולדה לבית החולים רמב"ם בטענה כי היא "חלשה". האם ביקרה אותה במשך חודשיים. לאחר מכן חלתה האם ונזקקה לניתוח ועל כן לא באה לבקר את גולדה.

כעבור חודש ימים קיבלה המשפחה מברק לפיו גולדה הבריאה והועברה לבית התינוקות והמשפחה יכולה לבוא לקחתה. יומיים לאחר מכן קיבלה המשפחה מברק שני, לפיו גולדה נפטרה והובאה לקבורה בחיפה.

האב נסע לבית העלמין מחנה דוד, שם הראו לו תלוית עפר עם שלט ועליו רשום שמה של גולדה, אך היות ולא ראה את גופתה הוא אינו מאמין באמיתות העניין.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ביום 21/11/95 קיבלה המשפחה לבקשתה תמצית רישום של משרד הפנים, לפיו גולדה ילידת יום 30/4/50 נפטרה ב-00/12/64.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 003489, לפיו "מסעוד ופלילה מימון" ועשרת ילדיהם עלו במרץ 1951. כן צוין כי גולדה נולדה במהלך שנת 1950.
2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיה "גולדה בת מסעוד מימון", נולדה ביום 30/4/50 ועלתה ארצה ביום 6/3/51.
3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי בחיפה, לפיו גולדה מימון משער עלייה, אושפדה ביום 8/3/51, בהיותה בת ארבעה חודשים באבחנה של דלקת מעיים, דיסטרופיה והתייבשות.
כן צוין כי: "הילדה נתקבלה במצב כללי ירוד, משקל 3400 גר'... הטחול היה מוגדל וגם הכבד" בשבוע השלישי היא התחילה לשלשל ירדה במשקל והחום עלה עד 39. ביום 22/5/51 הופיעו שוב יציאות מימיות רבות... אחרי טיפול... הילדה התחילה לקבל במשקל ומאז ועד לשחרורה הרגישה בטוב, אמנם קבלה במשקל רק במידה מועטה. עזבה את בית החולים במצב טוב ונשלחה לצפת להבראה נוספת ב-6/6/51. הוחזרה למחרת היום ב-7/6/51 במצב קשה של צחיחות ואצידוסיס... (במשקל 3,300 גר' ירדה במשקלה במשך יום אחד 400 גר'). ביום 11/6/51 הופיעו אבעבועות רוח... שהתה במחלקה במשך 17 יום ונשלחה לצפת במצב טוב במשקל 3600 גר' כלומר ביום 24/6/51.

4. הוועדה איתרה "אינדקס קבלת חולים" של בית החולים רמב"ם, לפיו גולדה מימון בת עשרה חודשים מביתן 3 שבשער עלייה, אושפזה בשלישית בבית החולים. כן צוין גיליון מספר 6650/51.

5. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי גולדה מימון משער עלייה צריף 64, נפטרה מרעלת ביום 27/7/51, בהיותה בת שבעה חודשים.

כן צוין גיליון מספר 6650 וביתן 3 כמקום פטירתה.

6. בידי הוועדה יומן נתיחות של בית החולים רמב"ם, לפיו גולדה מימון נפטרה בהיותה בת עשרה חודשים וגופתה נותחה ביום "27/7".

7. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו גולדה מימון משער עלייה, נפטרה בהיותה בת שבעה חודשים והובאה לקבורה בחלקת ילדים של מחנה דוד.

8. הוועדה איתרה רישום קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו גולדה מימון משער עלייה, נפטרה בהיותה בת שבעה חודשים והובאה לקבורה ביום 30/7/51.

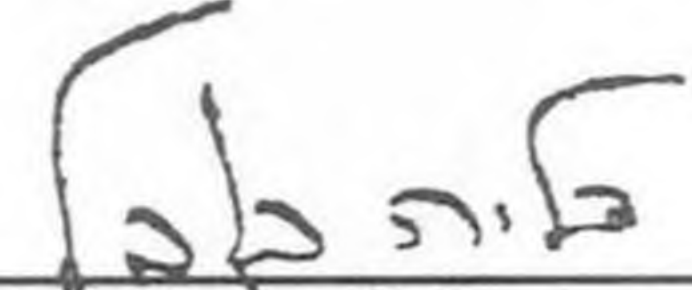
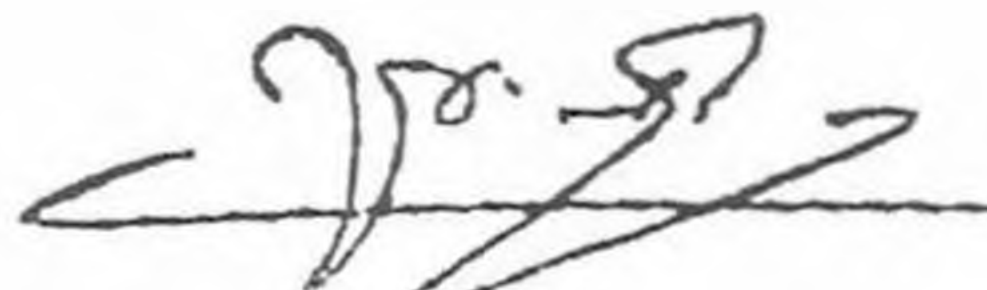
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי גולדה בת אליהו (מסעוד) וחיה (פלילה) מימון, נפטרה ביום 27/7/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותה כבת שנה.

גולדה הובאה לקבורה ביום 30/7/51 בחלקת הילדים של בית העלמין מחנה דוד.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, (שופטת(דימ')) דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של גולדה מימון 04263243-0.

הנדון: רחמים (דוד) בן שמעון ושמעה וודעי
תיק מספר 27/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של שמעה וודעי-לוי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה בבית העולים עין שמר.

דוד נולד במהלך חודש מרץ 1950 בבית החולים ברנדייס. לאחר הלידה חזרה האם עם דוד למחנה והוא הועבר לבית התינוקות. האם הגיעה מידי יום להיניקו. שבוע ימים לאחר מכן כשבאה האם למקום נאמר לה שדוד הועבר לבית החולים רמב"ם.

כעבור שבוע נסעו ההורים לבית החולים רמב"ם שם ראו את דוד דרך חלון. שבוע נוסף לאחר מכן עם הגיעם נאמר להם כי דוד נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בעדותו ציין האב כי רצה לקרוא לבנו דוד, אולם כשהלכה האם לבית החולים קראה לו רחמים. האם מצידה אומרת שהיא ובעלה חשבו לקרוא לבנם רחמים.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 56827), לפיו שמעון סלם ושמעה ודעי עלו ארצה ביום 21/11/49.

2. בידי הוועדה הודעה של משרד הבריאות על לידה, ממנה עולה כי דוד בן שמעון סלם ושמעה וודעי נולד ביום 16/3/50 בבית היולדות ברנדייס.

3. בידי הוועדה הפניה מבית הילדים עין שמר ובו רישום המתיחס לתעודת עולה מספר 56827, לפיו "רחמים שמעון סלם ידעי" מופנה לאשפוז בבית החולים.

4. בידי הוועדה סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי רחמים שמעון סלם ודעי אושפז ביום 5/4/50 בהיותו בן "3 ש'". בהמשך צוין כי רחמים נולד ביום 16/3/50 וכי הקיא, שילשל ומשקלו ירד. בלילה האחרון הקיא רחמים חומר בצבע שחור ונפטר ביום 12/4/50, כארבעה שבועות לאחר לידתו.

בגיליון סיכום המחלה צוין כי גופתו נותחה ונמצא כי נפטר כתוצאה מזיהום של המעי, מדלקת ריאות ודלקת אוזניים.

5. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית החולים הממשלתי חיפה, לפיו "ודעי רחמים שמעון" אושפז מיום 5/4/50 עד ליום 12/4/50, סך הכול שבעה ימי מחלה.

גם בחשבון האשפוז צוינה סיבת המוות כזיהום המעי.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "ודעי רחמים שמעון סלם" מבית העולים עין שמר ב' נפטר ביום 12/4/50 בהיותו בן חודש.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 371/50), לפיו "ודעי רחמים שמעון סלם" מעין שמר ב' נפטר ביום 12/4/50, בהיותו בן חודש.

8. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא הספרדית חיפה, ממנו עולה כי ודעי רחמים שמעון סלם נפטר בהיותו בן חודש והובא לקבורה ביום 14/4/50 בחלקת ילדים של מחנה דוד. כן צוין רישיון קבורה ממשלתי מספר 371/50.

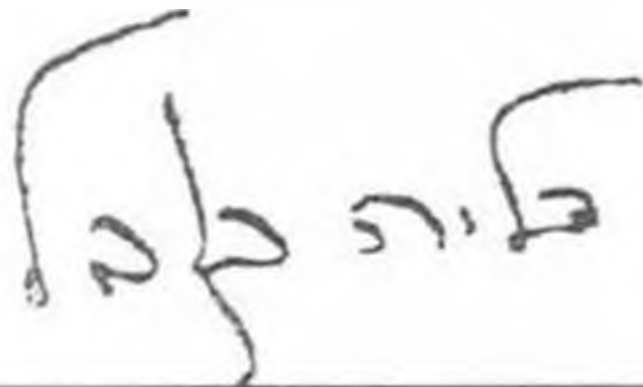
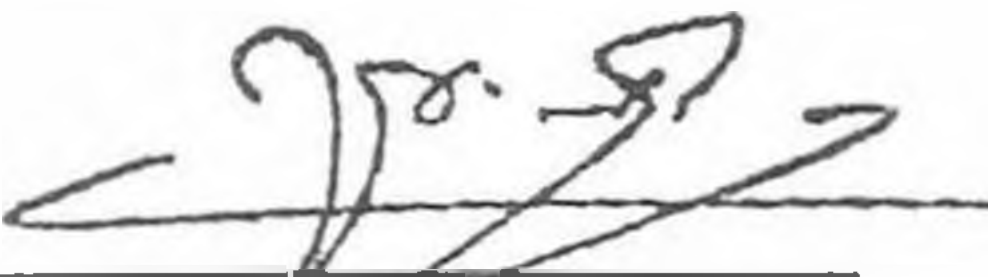
9. הוועדה איתרה מכתב המופנה מבית החולים רמב"ם למשרד הבריאות, ובו תלונה כללית על תהליך מתן ההודעה להורים על פטירת בניהם. כן צוין כי "הילד ודעי רחמים שמעון סלם ת.ע. 56827 בן חודש מבית העולים עין שמר ב' נפטר בבית החולים ביום 12/4/50". מצוין כי למרות הודעה טלפונית ומברק שנשלחו למחנה העולים הופיעו ההורים רק ביום 24/4/50 בבית החולים עם פתק מהנהלת מחנה עין שמר בבקשה לראות את בנם.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה כי דוד בן שמעון ושמעה וודעי נפטר ביום 12/4/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו כבן חודש.

דוד הובא לקבורה ביום 14/4/50 בחלקת הילדים של מחנה דוד. הוריו לא נכחו בעת הקבורה מאחר והתיצבו רק ביום 24/4/50 בבית החולים עם פתק מהנהלת המחנה בבקשה לראות את בנם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של רחמים.
מספר ת.ז. של האב שמעון 04146648-1.
מספר ת.ז. של האם שמעה 04146649-1.

הנדון: זהרה (ברכה) בת אברהם וברכה גוזי
תיק מספר 40/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם גוזי, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בנובמבר 1949, ועברה להתגורר במחנה עין שמר.

באותו חורף הייתה סופת שלגים וכל התינוקות ביניהם זהרה נלקחה לבית התינוקות. לאחר שבוע נמסר לאם כי זהרה אושפזה בבית החולים בפרדס חנה.

ההורים הגיעו לבית החולים והאם היניקה את זהרה שהיתה בת שנה וחצי. זמן קצר לאחר מכן לקחו מידיה את זהרה, וההורים חזרו לבית העולים.

כעבור יומים נמסר להורים כי זהרה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה, חלקת קבר, או מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה חשבון לתשלום עבור אשפוז מבית החולים פרדס חנה לחודש ינואר 1950, לפיו זהרה ג'זי אושפזה ביום 12/1/50 עד 28/1/50, סך הכול 16 יום.

2. הוועדה איתרה יומן מבית העולים פרדס חנה, ממנו עולה כי זהרה בת אברהם יוסף גוזי נפטרה ביום 28/1/50 בשעה 5:30.

סיבת המוות: מלריה.

מסקנות הוועדה:

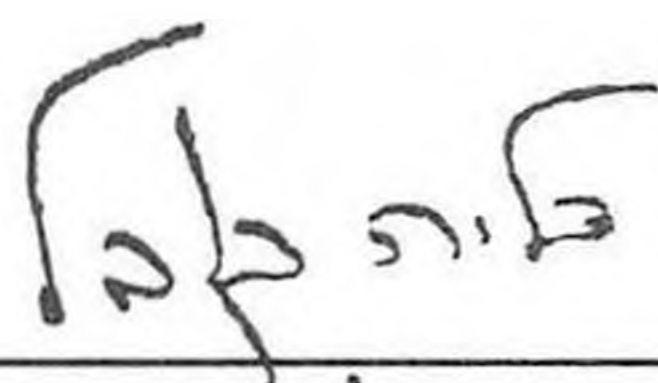
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי זהרה (ברכה) בת אברהם וברכה גוזי נפטרה ביום 28/1/50 בפרדס חנה כתוצאה ממלריה.

מקום קבורתה לא אותר.

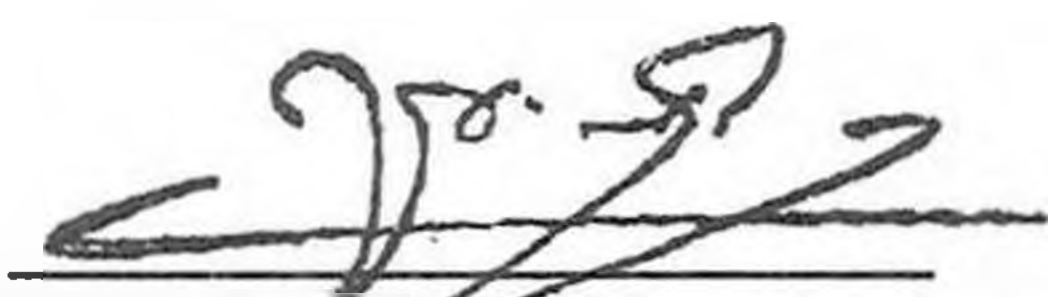
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של זהרה 041615741.

הנדון: אליהו בן גבריאל (קרדי) וטובה כהן
תיק מספר 44/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רחל כהן, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מטורקיה בשנת 1945 והתגוררה בתל אביב.

אליהו נולד בין השנים 1950-1951 בבית החולים הדסה תל אביב. בהיותו בן חצי שנה חש אליהו ברע ונלקח לאשפוז בבית החולים הדסה תל אביב. האם באה לבקר את אליהו בבית החולים מידי יום במשך שלושה ימים.

ביום שישי בשבוע נאמר לה כי אליהו ישוחרר לביתו לאחר השבת. במהלך השבת הגיע לבית המשפחה אדם לא מוכר שמסר למשפחה כי אליהו נפטר והובא כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן לידות, ממנו עולה כי אליהו בן גבריאל וטובה כהן נולד ביום 30/7/52 בבית החולים הדסה בתל אביב.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי אליהו בן גבריאל וטובה כהן התקבל לבית החולים ביום 3/11/52 ונפטר ביום 8/11/52, בהיותו בן שלושה חודשים.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים הדסה תל אביב, ממנה עולה כי אליהו בן גבריאל כהן מרחוב המשך רמב"ם 27 נולד ביום 30/7/52 ונפטר ביום 8/11/52 בבית החולים הדסה תל אביב כתוצאה מדלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה כרטיס נפטר של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי כהן אליהו התקבל לבית החולים ביום 3/11/52 ונפטר כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת ביום 8/11/52, בהיותו בן שלושה וחצי חודשים.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי כהן אליהו יליד 30/7/52 מרחוב המשך רמב"ם 27 תל אביב, נפטר ביום 8/11/52 בבית החולים הדסה תל אביב.

סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.

6. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי כהן אליהו יליד 30/7/52 מרחוב המשך רמב"ם 27 תל אביב, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת והובא לקבורה בתל אביב.

7. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי אליהו בן גבריאל וטובה כהן בן שלושה חודשים מרחוב המשך רמב"ם 27 תל אביב, נפטר ביום כ' בחשוון תשי"ג 8/11/52 בבית החולים הדסה תל אביב והובא לקבורה בבית העלמין קריית שאול גוש 5, אזור ג', שורה 1, מספר 5.

מסקנות הוועדה:

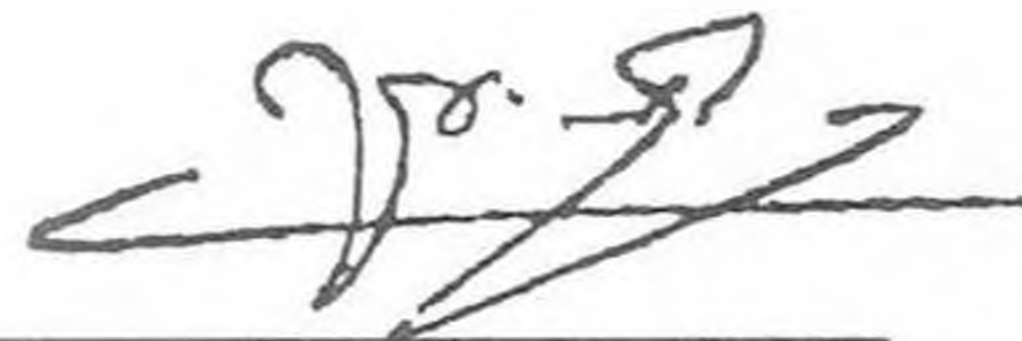
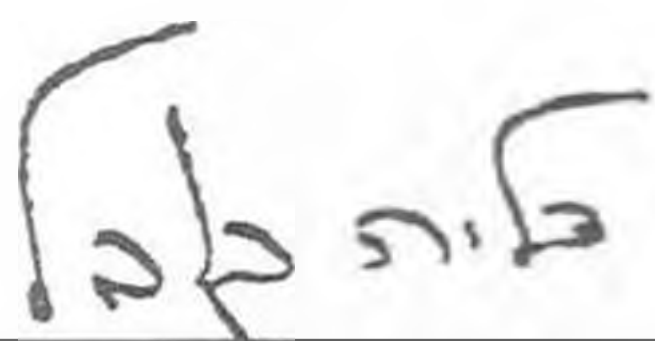
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אליהו בן גבריאל (קרדי) וטובה כהן נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ורעלת ביום 8/11/52 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שלושה חודשים.

אליהו הובא לקבורה במוצאי שבת בבית העלמין קריית שאול גוש 5, אזור ג', שורה 1, קבר מספר 5.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אליהו כהן 051214625.

הנדון: אביבה בת מאיר ורחל שוקאר
תיק מספר 46/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת רחל שוקאר, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מתימן עם אביבה בשנת 1949, ושוכנה במחנה עתלית.

בהגיעם למחנה נלקחה אביבה, שהייתה בת שנה לבית התינוקות בשל הצפיפות שבאוהלים. האם הלכה יום יום לבקרה ולהיניקה בבית התינוקות.

באחד הימים בהגיעה לבית התינוקות לא מצאה האם את אביבה במיטתה למרות ששעה לפני כן ראתה אותה שם. לשאלתה היכן אביבה נענתה שהיא אושפזה בבית החולים רמב"ם בשל התקררות.

האם הגיעה לבית החולים רמב"ם לבקרה, וראתה אותה דרך החלון. לאחר יומיים בבואה נמסר לה כי אביבה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה בה מצוין כי אביבה היתה בת שנה בהגיעה לארץ וכי נפטרה.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם לפיו אביבה מאיר מבית מבית העולים עתלית נפטרה ביום 29/5/49, בהיותה בת עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה גם פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי אביבה מאיר מבית העולים עתלית נפטרה ביום 29/5/49, בהיותה בת עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה אביבה מאיר מבית העולים עתלית נפטרה ביום 29/5/49 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. בידי הוועדה פנקס קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו אביבה מאיר מבית העולים עתלית נפטרה ביום א' בסיוון תש"ט, 29/5/49, ונקברה ביום 31/5/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

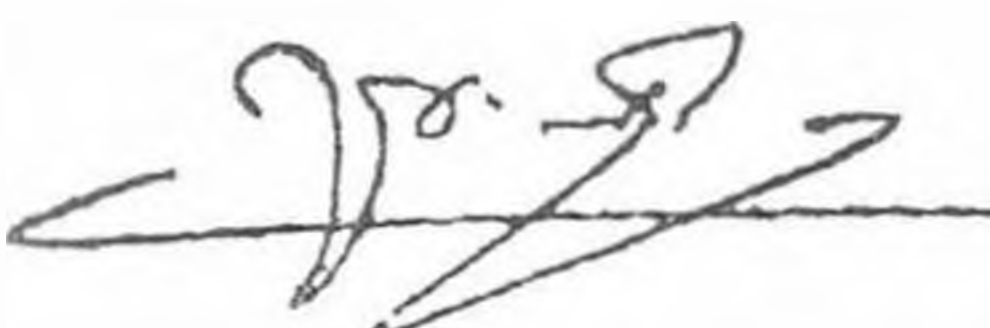
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אביבה בת מאיר ורחל שוקאר נפטרה ביום 29/5/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה.

אביבה הובאה לקבורה ביום 31/5/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

על אף שבמסמכים השונים נרשמה אביבה ללא ציון שם משפחתה, הרי שהזיהוי הוודאי נעשה על פי שם אביה ומקום מגוריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אביבה 03036524.

הנדון: אבישי בן חנניה וזהבה הטלי
תיק מספר 47/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסר חנניה הטלי, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן והתגוררה באבן יהודה. ביום 1/1/49 ילדה אם המשפחה את אבישי בבית החולים בחדרה.

בהיותו בן שבעה חודשים סבל אבישי משלשולים והועבר לבית החולים הדסה תל אביב. שלושה ימים לאחר אשפוזו בבית החולים נמסר למשפחה כי אבישי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות מחוז חדרה, ממנו עולה כי אבישי בן חנניה וזהבה הטלי נולד ביום 1/1/49 בבית היולדות חדרה.

כן צוין כי המשפחה התגוררה אותה עת באבן יהודה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "היטלי אבישי" מאבן יהודה שיכון התימנים נפטר ביום 16/5/49, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול תל אביב, ממנו עולה כי "אבישי פייטל" הובא לקבורה ביום י"ח באייר תש"ט 19/5/49 בבית העלמין קריית שאול באזור ד', חלקה 1, שורה 4, קבר מספר 3, בהיותו בן ארבעה חודשים.

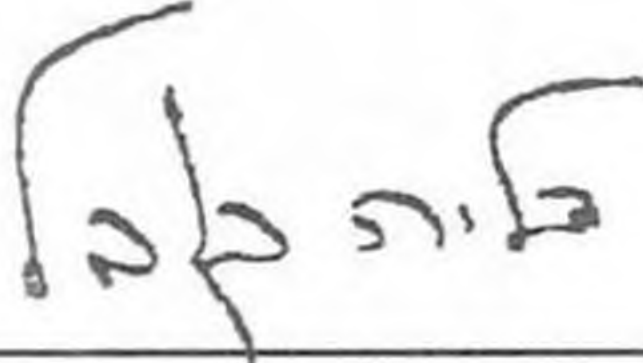
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אבישי בן חנניה וזהבה הטלי נפטר כתוצאה מדלקת מעיים ביום 16/5/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן ארבעה חודשים.

אבישי הובא לקבורה ביום 19/5/49 בבית העלמין קריית שאול תל אביב באזור ד', חלקה 1, שורה 4, קבר מספר 3.

למרות השיבוש ברישום שם המשפחה ביומן הקבורה אין ספק בזיהויו של אבישי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של הטלי אבישי 03348778.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שמעון ומלגוז'טה ברגבאום
תיק מספר 48/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של ברוני בראלי, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפולין בשנת 1951. המשפחה עברה להתגורר במחנה דוד ומשם עברו למעברת קריית אליעזר שכבת גלים (חיפה).

התינוק נולד בשנת 1952 בצריף המשפחה. לאחר הלידה נלקחה האם עם בנה לבית החולים רמב"ם בחיפה. במשך שלושה ימים ביקשה האם לראות את בנה, אך לא נענתה.

בתום תקופה זו נמסר לה שבנה נפטר. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

מסקנות הוועדה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוק של "שמעון ומרגלית ברגנבאום" נולד ביום 17/9/51 בבית החולים הממשלתי בחיפה. משפחתו התגוררה בבית העולים בת גלים.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "בן של ברגנבאום מרגריטה" נפטר ביום 18/9/51 בבית החולים הממשלתי בהיותו בן יום.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו "בן של ברגנבאום שמעון" מבת גלים נפטר ביום 18/9/51 בבית החולים הממשלתי בהיותו בן יום.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

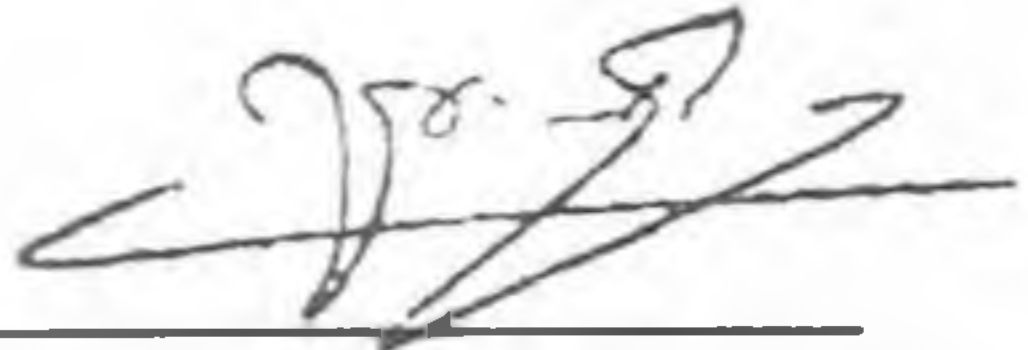
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הבן של מלגוז'טה ושמעון ברגבאום נפטר ביום 18/9/51 בבית החולים רמב"ם, יום אחד לאחר לידתו.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

לאם שם בלתי שגרתי על כן ברישומים השונים חל בו שיבוש קל ואף על פי כן אין ספק בזיהויה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.
מספר ת.ז. של האם מלגוזטה 4779202.

הנדון: צביה בת יחיא ושמחה הינדי
תיק מספר 49/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום הינדי, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה יחד עם צביה מתימן לארץ, ושוכנה במחנה ראש העין.

עם הגיעם לארץ הועברה צביה שהייתה כבת שנה וחצי לבית התינוקות שבמחנה. למחרת בבואם לבקרה נמסר להורים שהיא הועברה לבית החולים. לשאלתם באיזה בית חולים אושפזה צביה נמסר להם כל פעם מידע אחר. לאחר זמן מה נאמר להורים שצביה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

חצי שנה לאחר מכן התלוננו ההורים במשטרת פתח תקווה על היעלמות בתם, אך לא קיבלו כל תשובה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של צביה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ג' מספר תעודת עולה 47883, לפיו יחיא יוסף הינדי ואשתו "שמחה סאלם" ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 30/4/49. כן צוין כי צביה היתה בת שנה.

2. בידי הוועדה ספר קבלת חולים של בית החולים דג'אני, ממנו עולה כי "צבור יחיא יוסף רחנדי", ממין זכר, עלה ארצה במהלך שנת 1949 והתגורר במחנה ראש העין ב', נשלח לאשפוז ביום 14/2/50 ונפטר ביום 20/2/50.

3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים דג'אני יפו, לפיו "צבור יחיא יוסף רחנדי" ממין זכר מראש העין מחנה ב', אושפז ביום 14/2/50 ונפטר ביום 20/2/50 בשעה 23:30 כתוצאה מרעלת, בהיותו בן שנה.

כן צוין כי "הילד במצב קשה אפטי, דיסטרופי, טוכסי שיכבות שומן חסרה עור יבש, פלסטי".

ביום 19/2/50 נרשם בגיליון החולה הפניה לביצוע בדיקת מח עצם (STERNUM).

4. בידי הוועדה בדיקת מח עצם שנעשתה ל"צביה יחיה יוסף רחנדי" ממחלקת ילדים ב' ביום 19/2/50.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב-יפו, לפיו "צבור יחיא יוסף רחנדי" ממין זכר ממחנה ראש העין ב', נפטר ביום י"ג באדר תש"י 20/2/50 בבית החולים הממשלתי יפו, בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: רעלת.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "צבור יחיא יוסף רחנדי" ממחנה ב' ראש העין ממין זכר, נפטר בהיותו בן שנה כתוצאה מרעלת והובא לקבורה בתל אביב.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "צפורה בת יחיא יוסף" נקברה ביום ד' באדר תש"י 21/2/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור 1, שורה 11, קבר מספר 15.

8. בידי הוועדה מכתב מאת בית החולים דג'אני מיום 15/3/50 עבור מחנה העולים ראש העין, לפיו צביה יחיא יוסף רחנדי ממחנה ראש העין ב', נפטרה ביום 20/2/50, בהיותה בת שנה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צביה בת יחיא ושמחה הינדי נפטרה ביום 20/2/50 בבית החולים יפו (דג'אני) בהיותה כבת שנה.

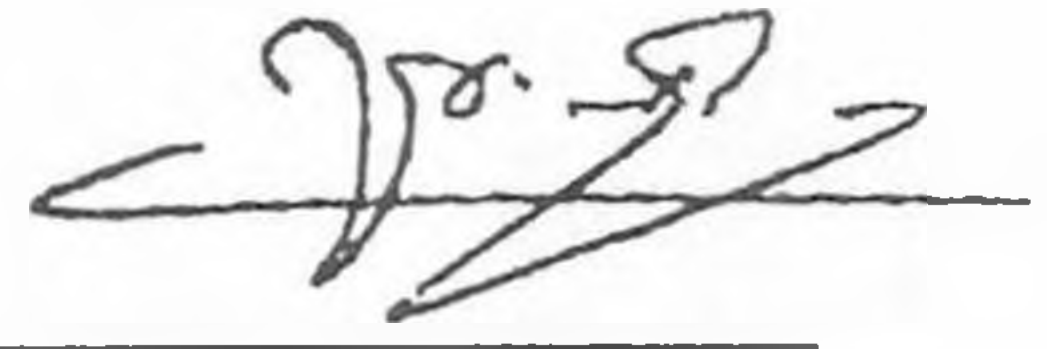
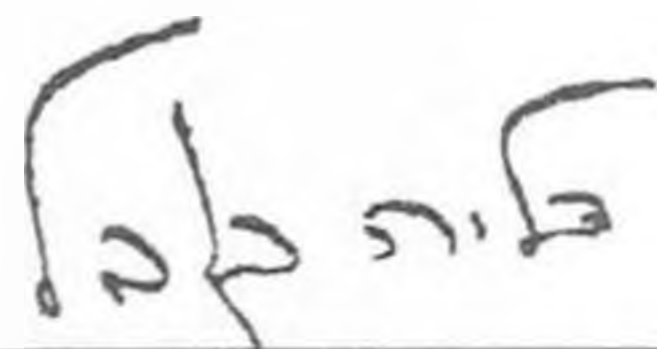
צביה הובאה לקבורה ביום 21/2/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור 1, שורה 11, קבר מספר 15.

אין ספק בזיהויה של צביה, על אף השיבושים בשמה הפרטי ורישומה במספר מסמכים כתינוק ממין זכר. באותם מקרים בהם בוצעה בדיקה רפואית בצביה נרשם שמה ומינה בצורה מדויקת וכן גם במכתב בית החולים דג'אני למחנה העולים ראש העין המדווח על פטירתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של צביה 08931167.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יחיא וימן שרעבי
תיק מספר 50/97

ממצאי החקירה:

על פי עדותה של ימן שרעבי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה בשכונת עזרא בתל-אביב.

בשנת 1953 ילדה האם בן בבית החולים הקריה בתל אביב. לאחר שלושה ימים שוחררה האם ובאותו מעמד נמסר לה שעליה להשאיר את בנה בבית החולים היות ונולד במשקל נמוך.

למחרת הלכה האם לראות את בנה. בהגיעה לבית החולים נמסר לה שבנה נפטר והובא לקבורה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי ימימה שרעבי אושפזה מיום 19/12 עד ליום 22/12. כן צוין כי נולד לה בן ביום 19/12 ונפטר ביום 21/12.

2. הוועדה איתרה תעודת רישום פטירה, לפיו התינוק של זכריה וימימה שרעבי משכונת עזרא בתל אביב, נולד ביום ד' בטבת תשט"ז, 19/12/55 ונפטר ביום 21/12/55, מחוסר בשלות (פג).

מסקנות הוועדה:

על פי המידע לעיל, עולה בוודאות כי התינוק (ללא שם פרטי) בן יחיא וימן שרעבי נפטר ביום 21/12/55 בבית החולים הדסה תל אביב.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

חוקרי הוועדה ניהלו שיחה עם האם והתברר ששמה של האם ימימה ושמו של האב זכריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של התינוק 5388802.

הנדון: חנה בת סלם יחיא וזהרה (שרה) רצבי
תיק מספר 51/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יחיא רצבי, אחיה של התינוקת, עלתה האם ארצה עם ילדיה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה תחילה בעין שמר ועברה למחנה ראש העין.

זמן קצר לאחר הגיעם למחנה ראש העין נלקחה חנה לבית החולים בראש העין. למחרת שכן המשפחה מסר להם כי חנה הבריאה. ההורים ניגשו לבית החולים ונמסר להם כי חנה נפטרה.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

בעדות האם משנת 1967 מסרה כי חנה היתה בת ארבע שנים.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 63808), לפיה זהרה וארבעת ילדיה עלו ארצה ביום 4/10/49. כן צוין כי חנה היתה בת ארבע שנים בהגיעה וכי נפטרה ביום 2/12/49.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1715 ולתעודת עולה מספר 63808, לפיו זהרה רצאבי וארבעת ילדיה עלו ארצה ביום 4/10/49. כן צוין כי חנה היתה בת ארבע שנים בהגיעה ונפטרה ביום 2/12/49.

3. הוועדה איתרה הפניה לאשפוז מהמחלקה לטיפול רפואי בעולה שבראש העין מחנה א' מיום 22/11/49 לבית החולים לילדים ותינוקות שבמחנה, לפיה "חנה זהרה סלימן רצבי" מופנית לטיפול בשל אבחנה של דלקת ריאות.

4. בידי הוועדה תיק רפואי מבית החולים הדסה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1715 כי "חנה זהרה סלימן רצבי" אושפזה ביום 22/11/49 בהיותה בת שש שנים באבחנה של דלקת ריאות, חום גבוה והכרה מעורפלת. כן צוין כי חנה נפטרה ביום 1/12/49 בשעה 4:00 מטיפוס ומלריה טרופית.

5. הוועדה איתרה טופס מבדיקת מעבדה מיום 22/11/49 מבית החולים מספר 5 (תל השומר) על שמה של חנה רצבי בחשד למחלת הטיפוס.

6. הוועדה איתרה בדיקת מעבדה מיום 23/11/49 מבית החולים תל השומר, לפיה נמצא כי הילדה "חנה סלימן זהרה רצבי" מראש העין מחנה א' המאושפזת בהדסה ראש העין סובלת ממחלה מידבקת.

7. הוועדה איתרה יומני פטירה של מחנה ראש העין, לפיהם עולה כי "חנה זהרה סלימן רצבי" נפטרה ביום 2/12/49, בהיותה בת שש שנים.

כן צוין ביומן נוסף רישום המתייחס לכרטיס של המשפחה.

8. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "חנה זהרה סלימן רצבי" מבית העולים ראש העין נפטרה ביום 2/12/49 בבית החולים שבמחנה העולים ראש העין, בהיותה בת שש שנים.

סיבת המוות: טיפוס ומלריה טרופית.

9. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה "חנה זהרה סלימן רצבי" ממחנה העולים ראש העין נפטרה ביום י"א בכסלו תש"י 2/12/49 בהיותה בת שש שנים.

סיבת המוות: טיפוס ומלריה טרופית.

10. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "חנה זהרה סלימן רצבי" ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שש שנים והובאה לקבורה ביום 2/12/49 בבית העלמין שכפתח תקווה.

11. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו הילדה "חנה זהרה סלימן רצבי" נפטרה במחנה העולים ראש העין, בהיותה בת שש שנים.

חנה הובאה לקבורה ביום ו' בכסלו תש"י 2/12/49 בחלקת ילדים ב', שורה א', קבר מספר 3.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חנה בת סלם יחיא וזהרה (שרה) רצבי נפטרה ביום 2/12/49 בבית החולים הדסה ראש העין כחודשיים לאחר עלייתה לארץ.

סלימן הוא שמו של סבה של חנה מצד אמה.

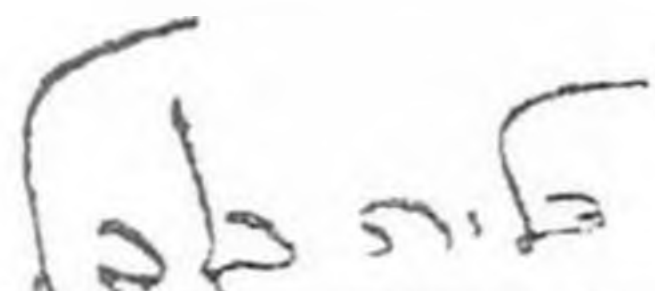
לא מצאנו בשוני בגילה של חנה כדי להטיל ספק בזיהויה.

חנה הובאה לקבורה ביום 2/12/49 בחלקת ילדות ב', שורה א', קבר מספר 3.

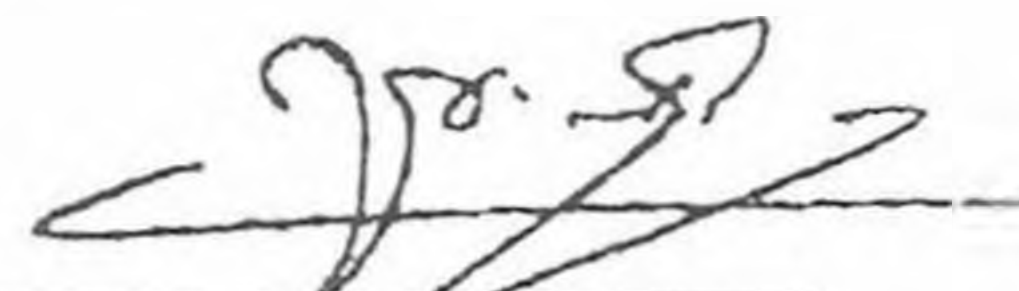
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יחזקאל בן-צבי, דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של חנה.
מספר ת.ז. של האם זהרה (שרה) 3067025.

**הנדון: פרחת בת מאיר ונגיה עזרא (שמיה)
תיק מספר 52/97**

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' זמירה (עזרא) הלחמי, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק עם פרחת במהלך חודש נובמבר 1950. המשפחה שוכנה במעברת רחובות.

בהגיעם לארץ חלתה פרחת ונלקחה לרופא המעברה, שהפנה אותה מיד לבית החולים בפרדס כץ. בבית החולים נלקחה פרחת מידיהם. לאחר מספר דקות נמסר לאב שפרחת נפטרה. לאם שהייתה בחודשי היריונה המתקדמים נמסר כי בתה בטיפול.

למחרת חזר האב לבית החולים כדי לקבל את גופתה של פרחת, אך נמסר לו שהיא כבר הובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר. לאחר מספר שנים ערכה המשפחה בירורים וגילו חלקת קבר בו קבורה בתם והקימו מצבה במקום.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לבקשתה, מסמך ממשד הפנים לפיו פרחת בת מאיר עזרא חדלה להיות תושבת המדינה ב-1962.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון חולה מבית החולים בני ברק שמסרה המשפחה, לפיו "פרחת שומיה" ממחנה מעבר רחובות אושפזה ביום 12/12/50 בהיותה בת שלוש. היא התקבלה אחרי שלושה ימי מחלה עם חום 39-39.5 מעלות, מצבה הורע והיא נפטרה באותו יום בשעה 6:45.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו "פרחת שומיה" ממחנה מעבר רחובות נפטרה ביום 12/12/50 בבית החולים הממשלתי בני ברק, בהיותה בת שלוש שנים.

סיבת המוות: פוליו.

3. בידי הוועדה רישיון קבורה שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי פרחת שורמיה (כך במקור) ממחנה מעבר רחובות נפטרה בהיות בת שלוש וחצי, ונקברה בחודש דצמבר 1950.

סיבת המוות: פוליו.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב שמסרה המשפחה, לפיה הילדה "פרחת שורמיה" שנולדה בבגדד והתגוררה במחנה מעבר רחובות נפטרה בבית החולים פרדס כץ בהיותה בת שלוש וחצי. פרחת נקברה ביום ג' בטבת תשי"א בבית העלמין קריית שאול שורה 4, קבר מספר 22.

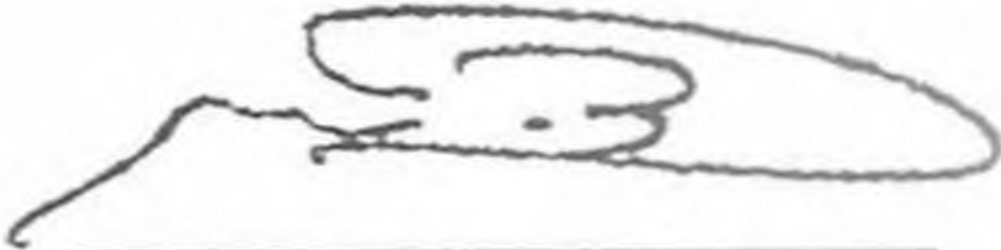
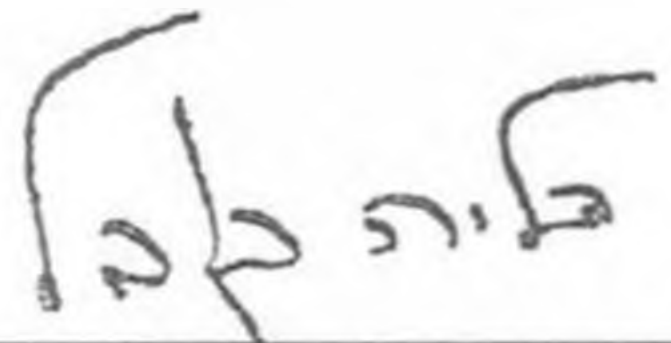
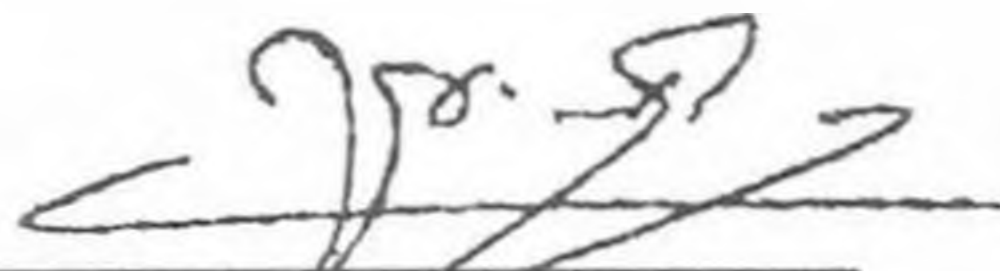
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי פרחא בת מאיר ונגיה עזרא (שמיה) נפטרה ביום 12/12/50, בבית החולים בני ברק (פרדס כץ) בהיותה בת שלוש וחצי.

פרחא הובאה לקבורה באותו יום בתל אביב בבית העלמין קריית שאול שורה 4, קבר מספר 22.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של פרחא 0-4491015-6.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת ניסים ומרים ברנס
תיק מספר 53/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם ברנס, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מלוב בשנת 1949 ושוכנה תחילה במחנה העולים בית ליד ולאחר מכן עברה להתגורר במושב שדה עוזיה.

בשנת 1951 ילדה האם בת בבית התינוקות שבשדה עוזיה והיא עצמה נפטרה כשעתיים לאחר הלידה. למחרת היום הגיעה לבית המשפחה עובדת ויצ"ו בשם ציונה ולקחה את התינוקת למוסד ויצ"ו. משסיים האב את "השבעה" נמסר לו כי בתו נפטרה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז רחובות, ממנו עולה כי אם התינוקת: "מרים אשת נסים ברנס חקמון" מאשדוד ד', נפטרה ביום י"ג באדר א' 19/2/51 בבית החולים צריפין, בהיותה בת 28.

סיבת המוות: זיהום שלאחר הלידה.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "ברנס תינוקת" מאשדוד ד', נכנסה לבית החולים ביום 20/2/51 בהיותה בת יום אחד ונפטרה ביום 21/2/51.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ת. של ברנס" מאשדוד ד', נפטרה ביום 21/2/51 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת יום אחד.

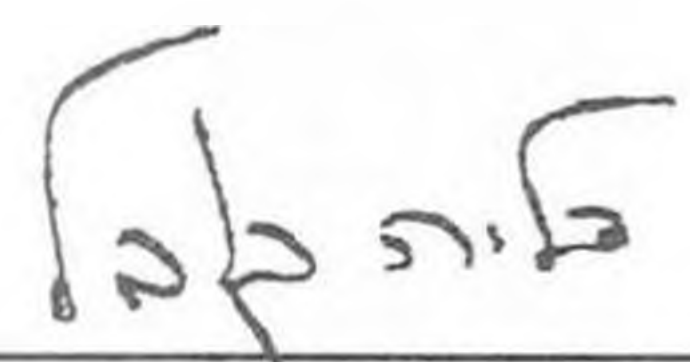
סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בת של ניסים ומרים ברנס, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 21/2/51 בבית החולים הדסה תל אביב, בת יומיים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקת.
מספר ת.ז. של האב ניסים ברנס 042073247.
מספר ת.ז. של האם מרים ברנס 042073254.

הנדון: יעקב בן יוסף ורוזה בן-יעקב
תיק מספר 54/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מרדכי בן יעקב, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה מתורכיה לארץ עם יעקב בשנת 1949, ושוכנה במחנה העולים בנימינה.

באחד הימים הלכה האם עם יעקב שהיה בן פחות משנה לבקר קרובי משפחה בירושלים. יעקב סבל משילשולים ואמו לקחה אותו לבית החולים ביקור חולים שבירושלים וחזרה לבנימינה.

כעבור יומיים חזרה האם לבית החולים, אך השומר מנע ממנה להיכנס ומסר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה, חלקת קבר או מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו יעקב בן יוסף מבית העולים בנימינה אושפז במשך שלושה וחצי שבועות ונפטר ביום 18/7/49, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: רעלת וחולשת לב.

2. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיה התינוק יעקב בן יוסף מבנימינה נפטר ביום כ"א בתמוז תש"ט בבית החולים ביקור חולים בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: חולשת לב.

כן צוין כי יעקב נקבר ביום כ"ב בתמוז תש"ט 19/7/49 חלקה י"ד, שורה א', קבר מספר 3, בבית הקברות שיח' באדר.

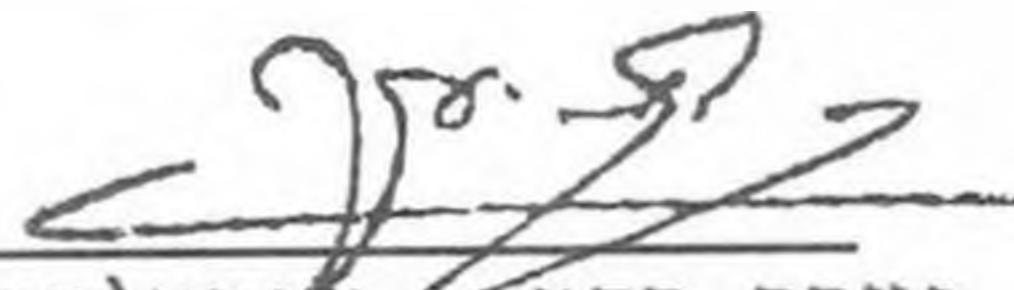
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי יעקב בן יוסף ורוזה בן-יעקב נפטר ביום 18/7/49 בבית החולים ביקור חולים בירושלים, בהיותו בן שבעה חודשים.

יעקב הובא לקבורה ביום 19/7/49 בבית הקברות שיח' באדר חלקה י"ד, שורה א', קבר מספר 3.

על אף שלא צוין שם משפחתו של יעקב ברישומים השונים, הרי שעל פי שם אביו גילו ומקום מגוריו, הזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. חלקי של יעקב 299189.

הנדון: ללא שם פרטי בן אברהם וג'נט ביטון
תיק מספר 55/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ג'נט ביטון, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו ביום 2/2/50. המשפחה שוכנה תחילה בקיבוץ אושה ומשם עברה לטירת הכרמל.

בחודש מרץ 1951 ילדה האם בן בבית החולים רמב"ם. למחרת היום ביקשה האם לראות את בנה ונאמר לה כי הוא אינו חש בטוב. יומיים לאחר מכן נמסר לאם כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו בן של ביטון ז'נט נפטר ביום 21/4/51.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי תינוק בן ביטון ז'נט מטירה מחנה א' נפטר ביום 21/4/51, בבית החולים הממשלתי חיפה בהיותו בן "כמה שעות".

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו "ביטון ג'נט" ממין זכר מטירה נפטר בהיותו בן "כמה שעות" הובא לקבורה ביום 23/4/51 בחלקת התינוקות.

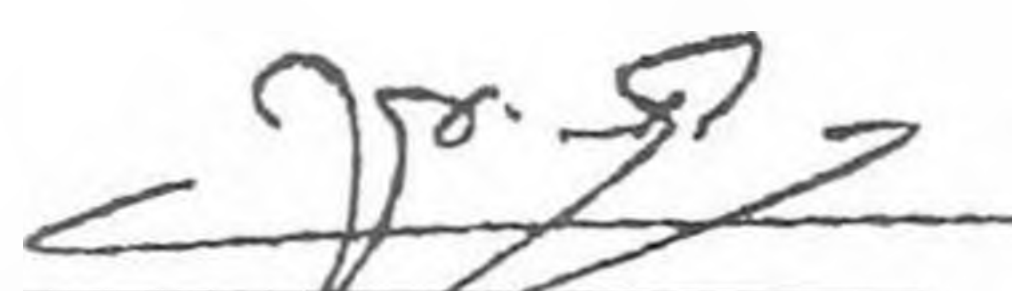
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של אברהם וג'נט ביטון נפטר מחוסר בשלות ביום 21/4/51 בבית החולים רמב"ם שעות מספר לאחר לידתו.

הרישום ביומן הקבורה נעשה על פי שם האם מאחר וליילוד טרם ניתן שם.

הוא הובא לקבורה ביום 23/4/51 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של היילוד.
מספר ת.ז. של האם ביטון ג'נט 8-4210910.

הנדון: שושנה בת יחיא וסעדה בגלי-בהגלי
תיק מספר 56/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של רחמים נריה בהגלי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם שושנה שהיתה בת חצי שנה. המשפחה שוכנה תחילה בעין שמר ומשם עברה לראש העין ולבסוף לראשון לציון.

באחד הימים הגיעה אחות מבית החולים סרפנד לאוהל המשפחה בראשון לציון ולקחה את שושנה לבדיקה בבית החולים בטענה שיש מחלות מידבקות במחנה. כן נמסר לאם כי לאחר הבדיקה תוחזר להם שושנה. באותו יום הלך האב לבית החולים סרפנד לבקר את שושנה, אך הוא נתבקש לחזור למחרת.

למחרת בהגיעו נמסר לו כי שושנה חלתה במחלה מדבקת וכי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בשנת 1965 קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של שושנה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיו "שושנה בת יחיה וסעיד בהזלי" מראשון לציון שכון המזרח אושפזה ביום 20/5/51 ונפטרה ביום 1/6/51 בהיותה בת חודש וחצי.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיו "שושנה בזהלי" נפטרה בבית החולים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי "שושנה בת יחיה סעיד בזהלי" מראשון לציון שיכון המזרח נפטרה ביום 1/6/51 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותה בת חודש וחצי.

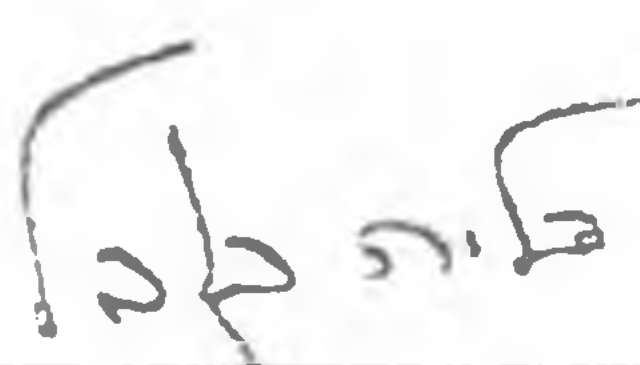
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שושנה בת יחיא וסעדה בגלי-בהגלי נפטרה ביום 1/6/51 בבית החולים צריפין (אסף הרופא) בהיותה בת חודש וחצי ולא כפי גילה המתחייב מעדות האח.

מקום קבורתה לא אותר.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של שושנה.
מספר ת.ז. של האב יחיא 4136174.
מספר ת.ז. של האם סעדה 4136175.

הנדון: אלי בן שלמה (סולימן) ומזל חג'בי
תיק מספר 26/96

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת מזל חג'בי אמו של התינוק, נולד אלי בבית המשפחה ברחובות בשנת 1953.

בהיותו בן תשעה חודשים לא חש אלי בטוב והועבר לבית החולים קפלן ברחובות.

לאחר מספר ימים נאמר למשפחה כי אלי הועבר לבית החולים בילינסון בפתח תקווה. בבואם למקום ראו את אלי, אך התבקשו להשאירו שם למשך השבת.

בבואם ביום ראשון נאמר להם שאלי נפטר בלילה מחנק ונקבר.

המשפחה לא ראתה את גופתו ולא נמסר לה מקום קבורתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד התושבים של משרד הפנים (מס' 241605), לפיו התינוק אליהו בן סלומון ומזל חג'בי נולד ביום 27/3/54.
2. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות ברחובות ובו רישום, לפיו התינוק אליהו בן סולימן ומזל חג'בי נולד ביום 27/3/54.
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית מבית החולים בילינסון, לפיה אלי בן שלמה חג'בי אושפז בבית החולים ביום 11/7/54 היינו בהיותו כבן שלושה וחצי חודשים.
- בהודעת הפטירה מצוין כי אלי נפטר ביום 3/9/54 בשעה 6:00 כתוצאה מטיפוס ודלקת ריאות.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה ובו רישום, לפיו אלי בן שלמה חג'בי נפטר בבית החולים בילינסון בפתח תקווה ביום 3/9/54.
5. הוועדה איתרה דף מיומן קבורה של בית העלמין סגולה (מס' 102 סעיף 497), לפיו אלי בן שלמה חג'בי מרחובות נקבר ביום 6/9/54 בהיותו בן שלושה חודשים.
- יצוין כי אף על פי שגילו אינו מדויק בהיותו כבן חמישה חודשים ביום פטירתו, הרי שמדובר באלי.
- ביומן אף נרשם כי אלי נקבר בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מספר 19.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק אלי בן שלמה (סולימן) ומזל חג'בי נפטר ביום 3/9/54 בבית החולים בלינסון בפתח תקווה בהיותו כבן חמישה חודשים.

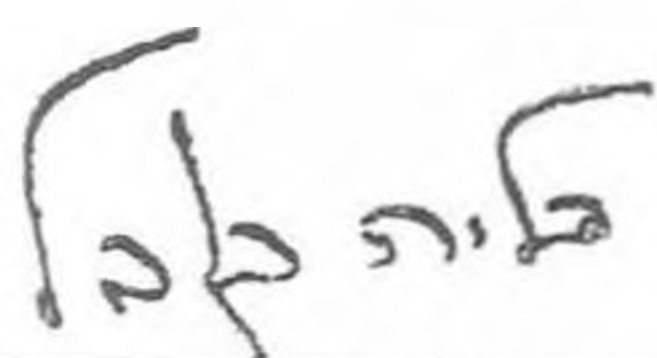
אלי נקבר ביום 6/9/54 בבית העלמין סגולה בפתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מס' 19.

על אף השיבוש הקל בגילו של אלי ביומן הקבורה, הרי שעל פי שאר הנתונים, כגון: שמו ומקום מגוריו, אין ספק שמדובר באלי.

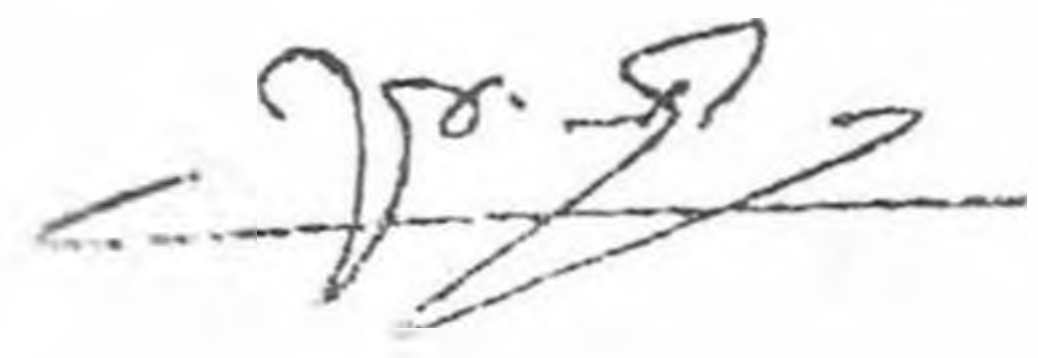
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אלי 052416054.

הנדון: תאומים (ללא שם פרטי) בני אברהם ומרים אלחדף
תיק מספר 58/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ראובן אלחדף, אחיהם של התאומים, עלתה המשפחה ארצה מיוון בשנת 1939, ושוכנה בחיפה.

בשנת 1949 ילדה האם תאומים בן ובת בבית החולים רוטשילד בחיפה. הבן נולד ראשון והאם ראתה אותו לאחר לידתו. לאחר שעות מספר נולדה הבת. שעות ספורות לאחר לידת הבת, נלקחו מהאם ילדיה ובסוף אותו היום נמסר לה כי בנה נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של בנם.

יומיים לאחר מכן חזרה האם לביתה. למחרת, כבואה לבקר את בתה נמסר לה כי היא חולה בדלקת ריאות וכי היא אינה יכולה לראותה. 24 ימים לאחר מכן נאמר לאם כי בתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של בתם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה – לגבי התאום:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות מתות של משרד הבריאות (מספר 61/49), לפיו בן של אברהם ומרים אלחדף מת בלידתו ביום 8/6/49 בבית החולים בחיפה. משפחתו התגוררה ברחוב המזרח מספר 7.
2. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי "יונק בן אלחדיף אברהם" מרחוב המזרח, נפטר ביום י"א בסיון תש"ט 8/6/49 והובא לקבורה ביום 10/6/49 "במקום התינוקות". כן צוין רישיון הקבורה הממשלתי מספר 61/49.

מסקנות הוועדה – לגבי התאום:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של אברהם ומרים אלחדף מת בלידתו ביום 8/6/49 והובא לקבורה ביום 10/6/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

ממצאי החקירה – לגבי התאומה:

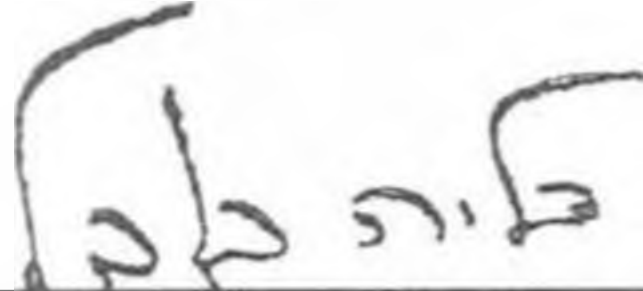
1. הוועדה איתרה פנקס לידות מתות של משרד הבריאות, לפיו לאברהם ומרים אלחדיף מרחוב המזרח מספר 7, נולדה בת ביום 3/7/49.
2. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "בת אל חפץ אברהם" מרחוב המזרח, נפטרה ביום 8/6/49 והובאה לקבורה ביום 4/7/49 במקום התינוקות.

מסקנות הוועדה - לגבי התאומה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של אברהם ומרים אלאחדף נולדה ביום 8/6/49, נפטרה ביום 3/7/49 והובאה לקבורה ביום 4/7/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

אין ספק בזיהויה של התינוקת על אף הטעות ברישום בתאריך לידתה בפנקס הלידות המתות וזאת בהצלבה עם כתובת מגוריה ויתר הפרטים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של התאומים.
מספר ת.ז. של האב אברהם 6509806.
מספר ת.ז. של האם מרים 650981.

הנדון: אריה בן יחיא וצביה סעדי
תיק מספר 59/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' צביה סעדי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה מתימן לארץ בשנת 1948, ושוכנה במחנה ראש העין ב'.

אריה נולד בארץ. בהיותו בן חודשיים וחצי הפסיק לינוק ואמו לקחה אותו לרופא המחנה. הרופא הפנה אותו מיד לבית החולים בילינסון שם אושפז.

במשך חודש וחצי ראו אותו הוריו דרך חלון. באחד הימים בהגיעם נמסר להם כי אריה נפטר. ההורים ביקשו תעודת פטירה והופנו לבית העלמין סגולה. בהגיעם לא מצאו את חלקת הקבר של בנם.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' מספר כרטיס 1479, ממנו עולה כי יחיא סעיד וצביה סעאדי ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 1/11/49.

2. הועדה איתרה יומן ילודה של מחנה ראש העין ב' מספר כרטיס 1479, לפיו אריה יחיא סעיד סעדי נולד ביום 17/10/52.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי אריה בן זכריה סעידי מראש העין מחנה ב' נולד ביום 17/10/52, אושפז למשך שבועיים ונפטר ביום י"א בשבט תשי"ג 27/1/53 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

סיבת המוות: דלקת במוח.

4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, לפיה אריה בן זכריה סעדי מראש העין מחנה ב' אושפז ביום 11/12/52 ונפטר ביום 27/1/53.

5. הוועדה איתרה יומן של בית העלמין סגולה, לפיו הילד אריה בן זכריה סעדי מראש העין נפטר בהיותו בן שלושה חודשים ונקבר שם ביום 28/1/53, בחלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר מספר 6.

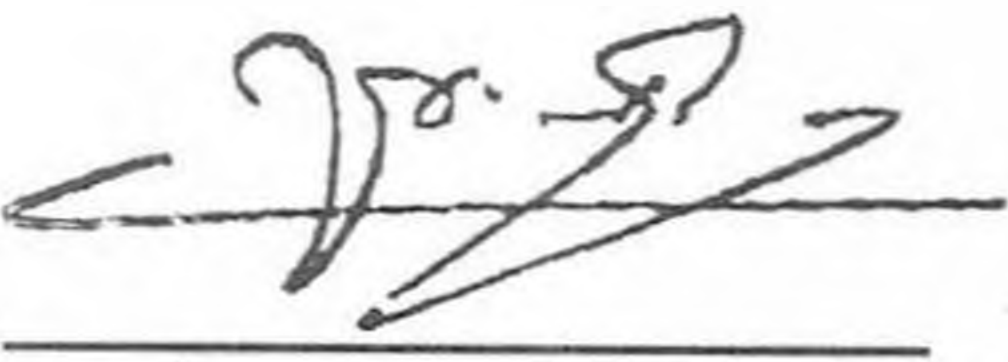
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אריה בן יחיא וצביה סעדי נפטר ביום 27/1/53 בבית החולים בילינסון בפתח תקווה, בהיותו בן שלושה חודשים.

אריה הובא לקבורה למחרת ביום 28/1/53 בבית העלמין סגולה חלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר מספר 6.

בחלק מהמסמכים נרשם שם אביו של אריה כזכריה ולעתים כיחיא. זכריה ויחיא הם שמות זהים אצל עולי תימן.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אריה 051637262.

הנדון: עוזיאל בן מיכאל ורמישה חורי (אורי)
תיק מספר 61/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מזל ברקו, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתוניס בשנת 1948 והתגוררה בחיפה ברח' עומר אל-כטאב.

בפברואר 1952 ילדה האם תאומים בבית החולים רמב"ם חיפה. אחד התאומים – עוזיאל חלה בפוליו קל, בהיותו בן שנה, והאב פנה לשירותי הרווחה בבקשת סיוע. זמן מה לאחר מכן נלקח עוזיאל לטיפול בבית פיינסטון (לוינסטין).

במהלך חול המועד פסח ההורים באו לבקרו וניכר כי מצבו הוטב. לאחר שביעי של פסח נקרא האב לבוא בדחיפות לבית החולים וכשהגיע נאמר לו על ידי רופא כי עוזיאל נפטר.

האב ביקש לראות את גופת בנו ונמסרה לו גופה עטופה שזהותה לא הייתה ברורה. באותו מעמד הוחתם האב על מסמך שאת טיבו לא הבין.

שנים לאחר מכן ביררה המשפחה פרטים לגבי גורלו של עוזיאל ונמצא כי נקבר בבית העלמין סגולה. בהגיעם למקום הראה עובד חברה קדישא למשפחה שלוש חלקות קבר בלתי מסומנות ולא ידע לומר בוודאות באיזה חלקה נקבר עוזיאל.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון יולדות של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי האם "חורי חמישה" מרח' המדרגות אל כתאב אושפזה בבית החולים ביום 16/2/52, וילדה תאומים בלידה ספונטנית. האם שוחררה מבית החולים ביום 22/2/52.
2. בידי הוועדה תעודת לידה של משרד הפנים שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "עוזיאל בן מיכאל וכמיסה חורי" מספר תעודת זהות 5124511 נולד ביום כ"א בשבט תשי"ב, 17/2/52, בבית החולים הממשלתי (רמב"ם) חיפה.
3. בידי הוועדה מכתב מבית החולים בית פיינסטון למכון הפתולוגי בבית החולים בילינסון ובו בקשה לנתיחת גופה.
- במכתב זה צוין כי הילד "עוזיאל חורי" שנולד ביום 17/2/52 נפטר היום במחלקתנו באופן פתאומי. הילד חלה ביום 1/7/52 בפוליו ושהה במקום מה-15/2/53. מצבו הכללי היה טוב. בלילה של 5-6 באפריל 1953 היה בלתי שקט ובשעה 08:30 קיבל זריקת פניצילין לתוך השריר. מצבו החמיר על אף שקיבל חמצן ונפטר תוך שניות מספר.
4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "חורי עוזיאל בן מיכאל" מספר זהות 5124511 מחיפה מדרגות כטאב נולד ביום 17/2/52 ונפטר ביום כ"ח בניסן תשי"ג, 6/4/53, בבית החולים בית פיינסטון רמות השבים.

5. בידי הוועדה תעודת פטירה שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "חורי עוזיאל בן מיכאל" מספר זהות 05124511 נולד ביום 17/2/52 ונפטר בבית פינסטון רמות השבים ביום כ"א בניסן תשי"ג, 6/4/53.

6. בידי הוועדה פרוטוקול נתיחת גופה של בית החולים בילינסון מיום 7/4/53, ממנו עולה כי חורי עוזיאל נפטר ביום 6/4/53 בשעה 14:10 בבית החולים פינסטון, בהיותו בן 14 חודשים.

על פי דו"ח זה נפטר עוזיאל כתוצאה מדלקת ריאות ויראלית ודלקת שריר הלב.

7. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו ילד עוזיאל בן מיכאל חורי מחיפה רח' מדרגות כטאב נפטר בהיותו בן שנה והובא לקבורה ביום ג' כ"ב בניסן תשי"ג 7/4/53 בבית הקברות סגולה בחלקת הילדים ב', שורה ל"ו, קבר 14.

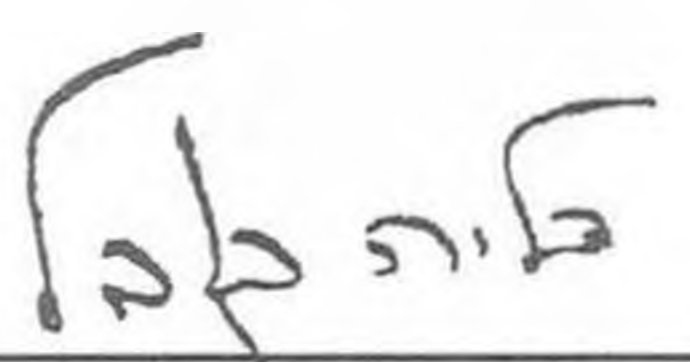
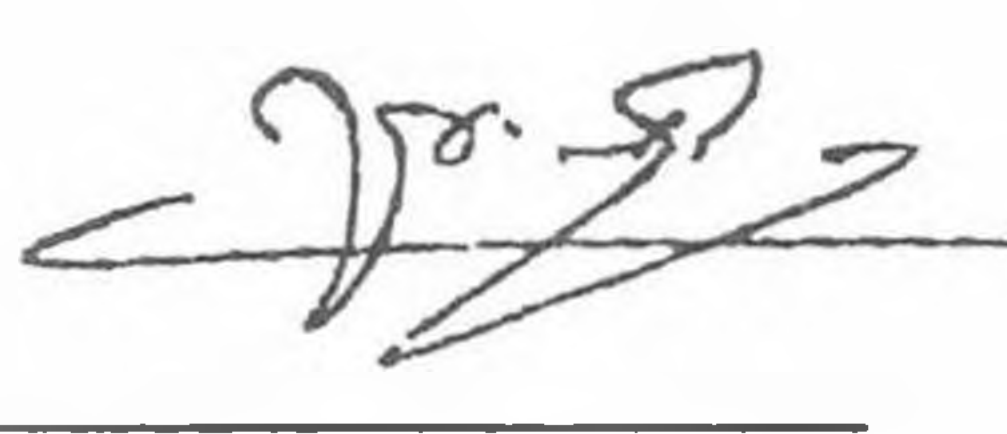
8. בידי הוועדה פתק בכתב יד מיום 7/4/53, לפיו מתחייב האב בפני חברה קדישא לשאת ב"הוצאות קבורת הילד המנוח חורי עוזיאל ז"ל".

מסקנות הוועדה:

על פי המידע לעיל עולה בוודאות כי עוזיאל בן מיכאל ורמישה חורי (אורי) נפטר בבית החולים פינסטון (בית לוינשטיין ביום 6/4/53, בהיותו כבן שנה. בנתיחה שלאחר המוות התברר כי הוא סבל מדלקת בשריר הלב ומדלקת ריאות ויראלית.

עוזיאל הובא לקבורה ביום ג' כ"ב בניסן תשי"ג 7/4/53 בחלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר 14, בבית העלמין סגולה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של עוזיאל 5124511.

הנדון: אברהם בן אלחנן ומרים מן
תיק מספר 63/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אלחנן מן, אביו של התינוק, ילדה האם בחודש אוגוסט 1948 בן בבית החולים הפרטי של דוקטור פרויד בתל אביב. שבועיים לאחר מכן חלתה האם ואושפזה בבית החולים ואילו האב שירת בצבא באזור הצפון ולכן נלקח אברהם למוסד ויצ"ו בתל אביב.

בביקורו הראשון במוסד ויצ"ו ראה האב את אברהם מטופל כהלכה. בהגיעו בשנית ביום 29/7/49 לא מצא את אברהם במקום ואחות מסרה לו כי בנו חלה בשילשולים והועבר לאשפוז בבית החולים הדסה בתל אביב.

האב ביקר אתו במחלקת התינוקות שבבית החולים הדסה והרופא מסר לו כי מצבו של אברהם הוטב ותוך מספר ימים יוחזר למעון ויצ"ו. בביקור נוסף לא מצא האב את אברהם ונמסר לו כי אברהם נפטר והובא לקבורה.

האב לא ראה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

האב פנה לחברה קדישא תל אביב שנתנה לו מסמך ובו רישום תאריך קבורה ומקום קבורה, אך בביקור במקום הוא לא ראה כל מצבה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אברהם בן אלחנן ומרים מן נולד ביום 10/6/49 בתל אביב. כן צוין כי כתובת מגורי המשפחה: יפו מנשיה רחוב 19, בית 4.
 2. הוועדה איתרה טופס הפניה של משרד הביטחון עבור מוסד לטיפול אם וילד ויצ"ו ובו בקשה לקבל לאשפוז את התינוק אברהם בן אלחנן ומרים מן מרחוב 19, מספר 4 מנשיה למשך שבועיים.
 3. הוועדה איתרה מכתב הפניה מעיריית תל אביב, לפיו מתבקש סידורו של אלחנן אשר נולד ביום 10/6/49 במוסד אם וילד של ויצ"ו מאחר ואמו חלתה בדלקת כליות ונלקח לבית חולים.
 4. הוועדה איתרה טופס אשפוז במוסד ויצ"ו אם וילד, לפיו אברהם בן אלחנן ומרים מן מיפו מנשיה רחוב 19, מספר 4, שנולד ביום 10/6/49 הובא לאשפוז על ידי האב ביום 26/6/49 הועבר מויצ"ו לבית החולים הדסה ביום 14/7/49 ונפטר שם ביום 29/7/49.
- כן צוין כי לאם דלקת כליות והיא מאושפזת בבית החולים הדסה.
5. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב לפיו אברהם מן מויצ"ו תל אביב אושפז ביום 14/7/49 ונפטר ביום 29/7/49.

6. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "מן אברהם בן אלחנן" ממעון ויצ"ו אם וילד נפטר ביום 29/7/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודש.

סיבת המוות: זיהום.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי אברהם מן נפטר בהיותו בן חודש והובא לקבורה ביום ג' במנחם אב תש"ט, 29/7/49 בגוש 4, אזור 3, חלקה 1, שורה 6, קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אברהם בן אלחנן ומרים מן נפטר מזיהום ביום 29/7/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן חודש.

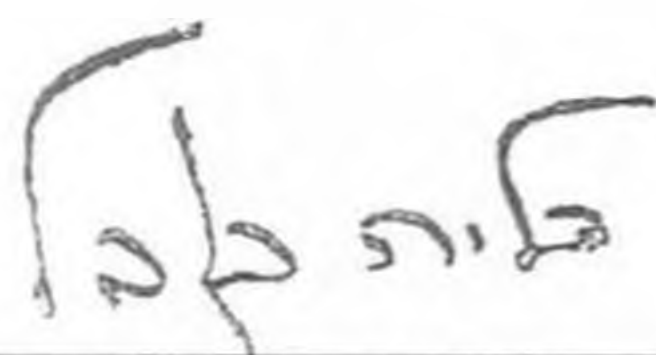
אברהם הובא לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול בתל אביב בגוש 4, אזור 3, חלקה 1, שורה 6, קבר מספר 14.

כידוע מצבה מוקמת על ידי המשפחה. חברה קדישא קובעת סימון זמני בלבד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אברהם מן 0-0825433-6.

הנדון: עמרם בן סעדיה ומזל (סעדה) חסיד (חסר-חסאר).
תיק מספר 64/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רחמים חסיד (חסר), אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה התגוררה בטירת שלום שבנס ציונה.

עמרם ואחותו התאומה נולדו ביום 4/1/53 בבית יולדות ברחובות, ולאחר הלידה נלקחו לביתם. בהיותם בני שלושה חודשים חשה האם ברע ועובדת סוציאלית הציעה לקחת את עמרם לבית תינוקות בחדרה והאם הסכימה.

האב נסע פעם בשבועיים לבקר את בנו. לאחר כשנה ושמונה חודשים נפל עמרם מידי האחות בהיותו בחדרה ונלקח משם לבית החולים רמב"ם. האב נסע לבית החולים ובהגיעו נמסר לו כי עמרם נפטר.

האב ביקש לראות את גופת בנו ונמסר לו כי חברה קדישא חיפה כבר קברה את בנו. בהגיעו לחברה קדישא נמסר לו כי לא נקבר ילד בשם זה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת לידה של משרד הפנים, לפיה עמרם בן סעיד וסעדה חסאר נולד ביום י"ז בטבת תשי"ג 4/1/53 בבית היולדות רחובות.
 2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי עמרם בן סעיד וסעדה חסאר נולד ביום 4/1/53 בבית היולדות שברחובות.
 3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם שמסרה המשפחה, לפיו עמרם חסיד אושפז ביום 10/8/53 בהיותו בן שמונה חודשים ושוחרר במצב כללי טוב ביום 27/8/53.
 4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה, ממנו עולה כי עמרם חסיד נולד בשנת 1953 והתגורר בנס ציונה מושב טירת שלום ומשם נשלח לחדרה ונפטר ביום 4/2/54, בבית החולים הממשלתי רמב"ם, לשם נשלח לאשפוז שני.
- סיבת המוות: זיהום בדרכי הנשימה העליונים ונפחת.
5. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי עמרם חסיד נפטר בהיותו בן שנה וגופתו נותחה ביום 5/2/54.
 6. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד לפיו, עמרם חסיד מנס ציונה נפטר בהיותו בן תשעה חודשים והובא לקבורה ביום 5/2/54.

מסקנות הוועדה:

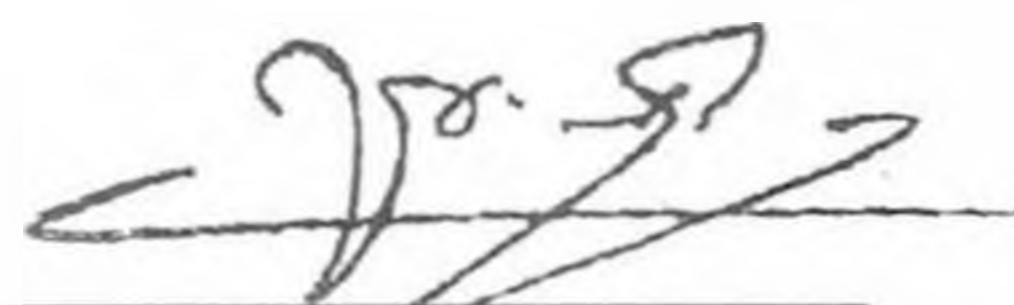
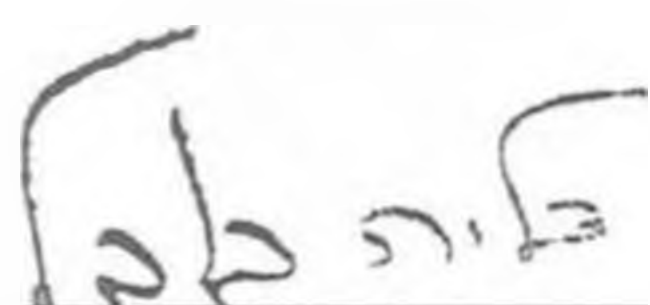
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עמרם בן סעדיה ומזל (סעדה) חסיד (חסר-חסאר) נפטר ביום 4/2/54 בבית החולים הממשלתי רמב"ם, בהיותו כבן שנה, כתוצאה מזיהום בדרכי הנשימה.

עמרם הובא לקבורה ביום 5/2/54 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של עמרם 051744746.

הנדון: שושנה בת חביב ואיראן אסקרי
תיק מספר 65/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מאיר אסקרי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מאירן במהלך שנת 1950. המשפחה שוכנה במעברת עפולה.

האם ילדה בת במהלך חודש אוקטובר 1951 בבית החולים בעפולה. בהיותה בת שמונה חודשים חלתה שושנה ואושפזה בבית החולים בעפולה. זמן מה לאחר מכן הועברה שושנה לבית החולים רמב"ם בחיפה.

לאחר מספר ביקורים נאמר להורים כי שושנה נפטרה ובית החולים ידאג לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים מיום 11/9/97, לפיו שושנה נולדה ביום 12/10/51 ונפטרה ביום 00/08/52.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון מעקב וגיליון תולדות מחלה של בית החולים העמק בעפולה שמסרה המשפחה, לפיו "אסקארי שושנה" מעפולה אושפזה ביום 2/1/52, בהיותה בת שלושה חודשים.

כן צוין בגיליון: "זה חודשיים שהילדה לא רוצא לאכול... בימים האחרונים הקאות חירות ודיסטרופית... מצב כללי טוב... עוזבת את בית החולים ביום 17/2/52".

בהמשך גיליון תולדות המחלה עולה כי ביום 19/4/52 אושפזה שושנה בשנית, צוין כי "בראש פצעים גדולים מלאים מוגלה ונמצא כי סבלה מאבעבועות רוח... מצב כללי טוב על הראש שני פצעים פתוחות" וביום 25/5/52 עזבה את בית החולים.

2. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה של בית החולים רמב"ם שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי שושנה אסקרי אושפזה פעם נוספת ביום 13/8/52 בהיותה בת 11 חודשים ונפטרה ביום 28/8/52.

כן צוין כי: "ילדה זו שכבה פעמיים בבית החולים המרכזי שבעפולה בגלל דיסטרופיה...ומום לב מלידה".

מגיליון המחלה של בית החולים רמב"ם עולה כי שושנה הועברה בשעתו מבית החולים עפולה ל'אמנה' לשם הבראה אך לא התפתחה והועברה לבית החולים רמב"ם.

בגיליון המחלה צוין עוד: "התקבלה תינוקת קטנה מאוד ביחס לגילה עם ראש גדול מאוד באופן יחסי... ביום ה-16 להתקבלה נפטרה הילדה לפתע פתאום בלי כל התקדמות ובלי כל סיבה נראית לעין".

בנתיחה לאחר המוות אובחן מצב קל של הידרו-צפלוס (פגיעה במוח כתוצאה מהצטברות נוזלים בחלל הגולגולת) ודלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות (מספר סידורי 968/52), לפיו "אסקרי שושנה חביבי" ממעברת עפולה מחנה ג', נפטרה ביום 29/8/52 בחיפה, בהיותה בת אחד עשר חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות והידרו-צפלוס.

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "אסקסי שושנה" מעפולה, נפטרה בהיותה בת 11 חודשים והובאה לקבורה בחיפה.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "שושנה אסכסי" מעפולה, נפטרה בהיותה בת 11 חודשים והובאה לקבורה ביום 31/8/52.

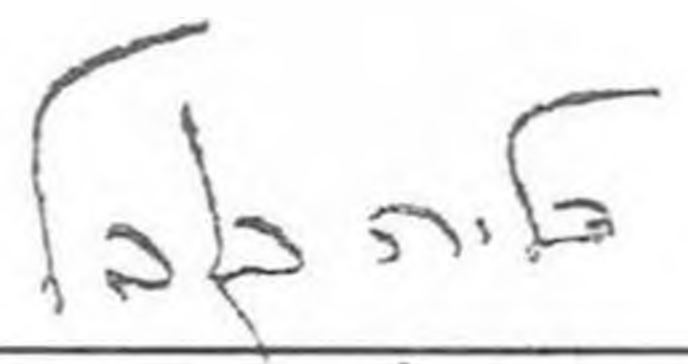
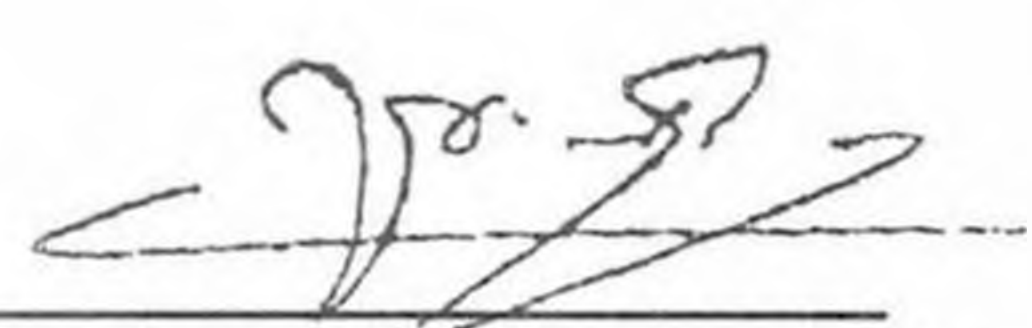
כן צוין רישיון קבורה מספר 968/52.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שושנה בת חביב ואיראן אסקרי, נפטרה מדלקת ריאות ופגיעה במוח עקב הצטברות נוזלים בגולגולת ביום 28/8/52 בבית החולים רמב"ם, בהיותה כבת עשרה חודשים.

שושנה הובאה לקבורה ביום 31/8/52 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - ת.ז. של שושנה אסקרי 05082998-5.

הנדון: יהושע בן שם טוב וג'וליה סיקסו
תיק מספר 66/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של הגב' שושנה עזריה, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מטוניס בשנת 1949 ושוכנה במחנה נס ציונה.

יהושע נולד בנס ציונה ביום 27/9/51 ובהיותו בן שישה חודשים הובא על ידי הוריו לבית החולים צריפין. ההורים נתבקשו להמתין מחוץ לחדר. לאחר זמן מה יצא רופא ומסר להם כי יהושע נפטר ובית החולים ידאג כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית מבית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיה יהושע סיקסו ממחנה נס ציונה נולד ביום 29/9/51 ונפטר ביום 3/3/52.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים צריפין (אסף הרופא), ממנו עולה כי יהושע סיקסו ממחנה מעבר נס ציונה אושפז ביום 3/3/52 ונפטר באותו יום, בהיותו בן חמישה חודשים.
3. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו גופתו של יהושע סוקשו (כך נרשם) שנפטר בהיותו בן חמישה חודשים נותחה ביום 4/3/52 בשעה 03:00.

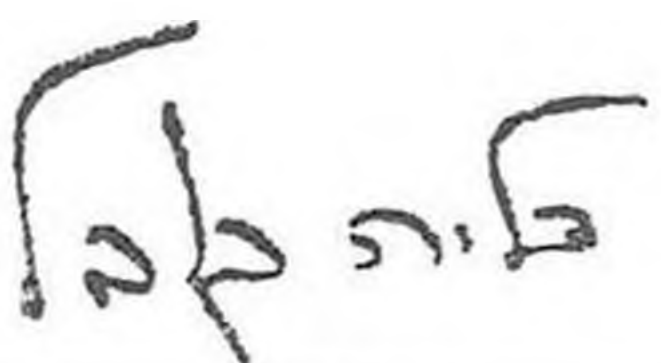
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהושע בן שם טוב וג'וליה סיקסו נפטר ביום 3/3/52 בבית החולים צריפין (אסף הרופא), בהיותו בן חמישה חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יחזקאל בן שמואל, דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יהושע 051046860.

הנדון: ציון בן סאלם (שלום) וסעדה הינדי
תיק מספר 67/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חנה חדר, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מתימן בשנת 1949. המשפחה שוכנה בגורן שבגליל.

בהיותו בן שמונה חודשים סבל ציון מקוצר נשימה ואמו לקחה אותו לבית החולים רמב"ם. האם ביקרה אותו במשך שבוע, ובמהלך תקופה זו השתפר מצבו.

לאחר שבוע בהגיעה לבית החולים ביקשה האם לקחתו הביתה, אך נאמר לה לחזור למחרת. למחרת היום קיבלה המשפחה מכתב בו הודעה על מות בנם.

האב נסע באותו היום לבית החולים, אך סירבו להראות לו את גופת בנו וכן לא קיבל כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו ציון שלום הינדי מכפר עבודה גורן נפטר ביום 28/5/51, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: תת תזונה ודלקת בדרכי הנשימה העליונות.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי ציון הינדי מכפר עבודה גורן נפטר ביום 28/5/51 בבית החולים הממשלתי, בהיותו בן שמונה חודשים.

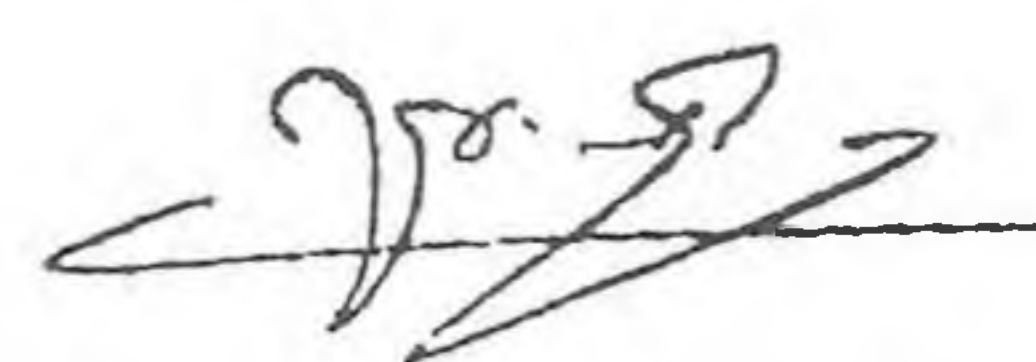
3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא חיפה, לפיו ציון שלום נקבר ביום 1/6/51 בבית העלמין מחנה דוד, שורה 34, קבר מספר 18.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן סאלם (שלום) וסעדה הינדי נפטר ביום 28/5/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן כשבעה חודשים.

ציון הובא לקבורה ביום 1/6/51 בחיפה בבית העלמין מחנה דוד, שורה 34, קבר מספר 18.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האם סעדה הינדי 0086408-2.

אליעזר בן שלמה ויהודית וינטרוב
תיק מספר 68/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של יהודית וינטרוב, אם התינוק, היא עלתה ארצה מבוליביה בשנת 1948 ונישאה בארץ בשנת 1950.

ביום 1/12/51 ילדה האם בן בבית החולים בילינסון בפתח תקווה. מספר ימים לאחר שנערכה לו ברית מילה סבל אליעזר מחום. רופא שהגיע לבית המשפחה הפנה את אליעזר לבית החולים הדסה תל אביב.

האב לקח אותו לבית החולים. בהגיעו למחרת בבוקר נמסר לו כי הילד נפטר ויובא לקבורה למחרת בבית העלמין בקריית שאול. בבואו לבית העלמין למחרת היום נאמר לו כי התינוק כבר נקבר וכי לתינוק בן פחות מחודש לא מקימים מצבה.

ההורים לא ראו גופה ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "אליעזר בן שלמה ויהודית וינטרוב" נולד ביום ב' בכסלו תשי"ב 1/12/51 בבית החולים בילינסון פתח תקווה. משפחתו התגוררה ברח' סוקולוב שכבני ברק.

2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "אליעזר וינטרוב" התקבל לאשפוז ביום 15/12/51 בהיותו בן 15 יום ונפטר ביום 19/12/51.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי אליעזר וינטרוב יליד 1951 מבני ברק רחוב סוקולוב נפטר ביום 19/12/51 בבית החולים הדסה.

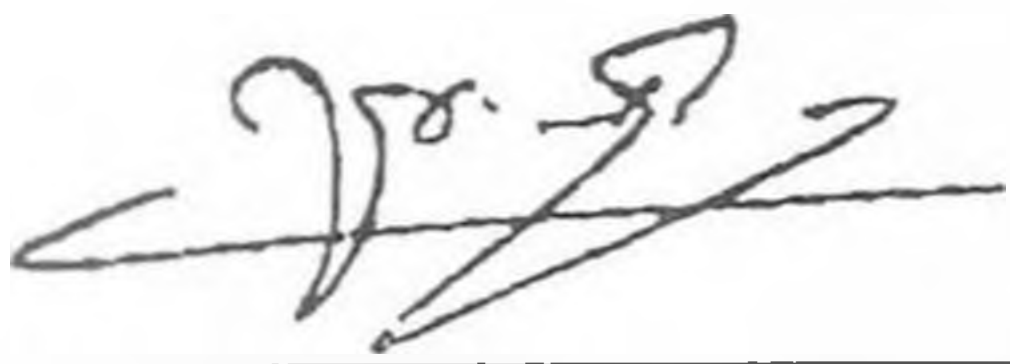
סיבת המוות: דלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אליעזר בן שלמה ויהודית וינטרוב נפטר מדלקת ריאות ביום 19/12/51 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן תשעה עשר יום.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של אליעזר וינטראוב 050923218.

הנדון: התינוקות הוידה (יהודית) ורות בנות סאלם וגרסה זארב
תיק מספר 69/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה זארב, אחות התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם הוידה (יהודית) בשנת 1949. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין ג'.

בהיותה כבת שנה וחצי נפלה הוידה (יהודית), נחבלה ונלקחה באמבולנס לבית החולים שבמחנה. האב הגיע לבקרה בבית החולים כפעמיים. חודשיים לאחר מכן נמסר למשפחה כי הוידה (יהודית) נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

במהלך שנת 1952 נולדה רות. היות והאם חלתה ואושפזה בבית החולים הועברה רות שהייתה כבת שישה חודשים למעון ילדים במעברת ראש העין. אחיותיה באו לבקרה במשך חודשיים וראו אותה רק דרך חלון. חודשיים לאחר מכן נמסר להם כי רות נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בבירור נוסף שערכו חוקרי הוועדה התברר כי המשפחה עברה להתגורר במסמיה וכי לפני המעבר לשם ביקרו אחיותיה של רות את הילדה במעון הילדים שבראש העין.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה - לגבי הוידה (יהודית):

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ג' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1063 וכרטיס עולה מספר 25518, לפיו סאלם וגרסה זארב וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 11/5/50. כן צוין כי הוידה הייתה בת חודשיים בהגיעה ארצה.

2. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1063, לפיו הוידה סאלם זארב בת "2" נפטרה ביום 22/8/50 במחנה.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים, ממנה עולה כי "הוידה סאלם זארב" נולדה בשנת 1948 ונפטרה ביום ט' באלול תש"י 22/8/50 בראש העין.

סיבת המוות: דיסטרופיה.

4. הוועדה איתרה הפניה לקבורה ממחנה העולים ראש העין לחברה קדישא פתח תקווה, לפיה מבקשים לסדר את קבורתה של הוידה סאלם זארב.

5. בידי הוועדה רישיון קבורה לפיו זארב הוידה בת סאלם מראש העין נפטרה בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה ביום 23/8/50 בפתח תקווה.

6. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו הוידה בת סאלם זארב מראש העין נפטרה בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה ביום 23/8/50 בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה - לגבי הוידה (יהודית):

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הוידה (יהודית) בת סאלם וגרסה זארב נפטרה ביום 22/8/50 במחנה ראש העין, כשלושה חודשים לאחר עליית המשפחה ארצה.

אשר לגילה, עולה במצטבר מתוך עדות המשפחה ומרבית המסמכים כי גילה של הוידה היה שנתיים ולא שני חודשים.

הוידה הובאה לקבורה ביום 23/8/50 בבית העלמין סגולה בפתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 11.

ממצאי החקירה - לגבי רות:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1063 ותעודת עולה מספר 25518, לפיו סאלם וגרסה זארב וחמשת ילדיהם עלו ארצה ביום 11/5/50.
2. הוועדה איתרה יומן לידות של בית העולים ראש העין, ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1748/1063, ממנו עולה כי רות סאלם זאריב נולדה ביום 26/9/51. המשפחה התגוררה בראש העין מחנה ג'.
3. הוועדה איתרה יומן של ראש העין מחנה ד', ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 1748/1063 ולתעודת עולה מספר 25518, לפיו משפחתו של "סאלם סאלם זארב" יצאה להתיישבות במסמיה ג' ביום 14/9/52.
4. בידי הוועדה כרטיס חולה מבית החולים תל השומר, ממנו עולה כי התינוקת "רות זכריה סרב" ממעברת ראש העין מחנה ג' נולדה במהלך שנת 1951 ואושפזה ביום 19/10/52 במסגרת "פיקוח נפש" כלומר טיפול חירום ונפטרה ביום 20/10/52.
5. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים מספר 5 (תל השומר), לפיו "רות סרב" נולדה במהלך שנת 1951 והועברה מראש העין לבית החולים ביום 19/10/52. "ילדה בת 11 חודש ילידת הארץ ההורים מתימן נתקבלה בגלל שלשולים והקאות" היתה באשפוזים בדג'אני ולאחר מכן הועברה לבית התינוקות שבמחנה. היא סבלה מפגיעה רב מערכתית שכללה זיהומים בריאות ובמעיים ותת תזונה, והיא נפטרה ביום 20/10/52.
6. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "רות בת זכריה סרב" ממעברת ראש העין מחנה ג' נולדה במהלך שנת 1951 ונפטרה ביום א' בחשון תשי"ג 20/10/52 בבית החולים תל השומר.
7. בידי הוועדה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי סרב רות בת זכריה מראש העין נולדה במהלך שנת 1951 נפטרה בבית החולים מספר 5 והובאה לקבורה בפתח תקווה.
8. בידי הוועדה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, לפיו ילדה רות בת זכריה סרב ממעברת ראש העין נפטרה בבית החולים תל השומר בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום ד' בחשון תשי"ג, 23/10/52, בבית העלמין סגולה שבפתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה ל"ה, קבר מספר 8.

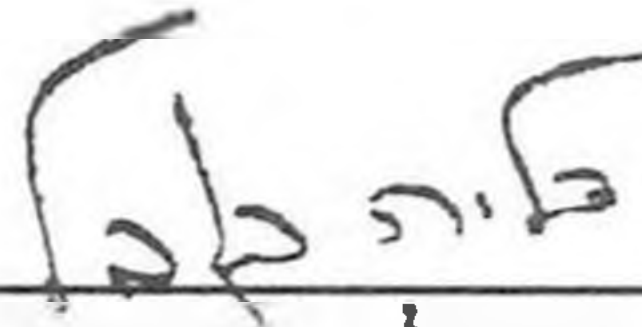
מסקנות הוועדה - לגבי רות:

מן המידע לעיל עולה כי רות בת סאלם וגרסה זארכ נפטרה ביום 20/10/52 בבית החולים מספר 5 (תל השומר) בהיותה כבת שנה.

רות הובאה לקבורה ביום 23/10/52 בבית העלמין סגולה שבפתח תקוה בחלקת ילדות ב', שורה ל"ה, קבר מספר 8.

אין ספק בזיהויה של רות על אף השיבוש ברישום שמה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רות 05093020-5.
אין בידי הוועדה מספר ת.ז. של הוידה.
מספר ת.ז. של האב סאלם זארכ 04290685-9
מספר ת.ז. של האם ברסה זארכ 04290686.

הנדון: ישראל בן סאלח ושושנה אשוראל
תיק מספר 70/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של שושנה אשוראל, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן יחד עם ישראל בשנת 1949. המשפחה שוכנה במחנה ראש העין.

בבואם למחנה נלקח ישראל שהיה בן פחות משנה לבית התינוקות במקום. אמו באה להאכילו יום יום. כעבור שבועיים נמסר לה בהגיעה כי הוא נלקח לבית החולים הדסה שבמקום.

האם באה לבקרו בבית החולים הדסה. כעבור יומיים שלושה משהגיעה אמו לבית החולים ראתה שלוקחים את ישראל באמבולנס. לאחר ברור מסר לה רופא שישראל סבל מפצעים בשפתיים ונלקח לבית החולים דג'אני.

האם נסעה לבית החולים דג'אני, אך נמסר שאין ילד בשם זה. האם הלכה למספר בתי חולים, אך ישראל לא נמצא.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר וכן לא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' ובו רישום על תעודת עולה מספר 64000, לפיו סאלח עוואד ושמש אשוראל ושני בניהם עלו ארצה ביום 5/10/49. כן צוין כי ישראל היה בן שנה בהגיעו.
 2. בידי הוועדה גיליון של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו ישראל בן סלח אושפז ביום 19/10/49 והועבר לבית החולים דג'אני ביום 20/10/49.
 3. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי יפו (דג'אני), ממנו עולה כי ישראל בן סלח מראש העין אושפז ביום 20/10/49 בהיותו בן שמונה חודשים ונפטר ביום 22/10/49 כתוצאה מרעלת בשעה 6:30.
 4. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, לפיו ישראל בן סלח ממחנה ראש העין נפטר ביום 22/10/49 בבית החולים ליולדות וילדים ביפו, בהיותו בן שמונה חודשים.
- סיבת המוות: רעלת.
5. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה ישראל סלח ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום 22/10/49 בבית החולים ליולדות וילדים, בהיותו בן שמונה חודשים.
 6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי ישראל בן סלח מראש העין הובא לקבורה ביום ל' בתשרי תש"י בחלקת ילדים אזור 1, שורה 8, קבר מספר 16.

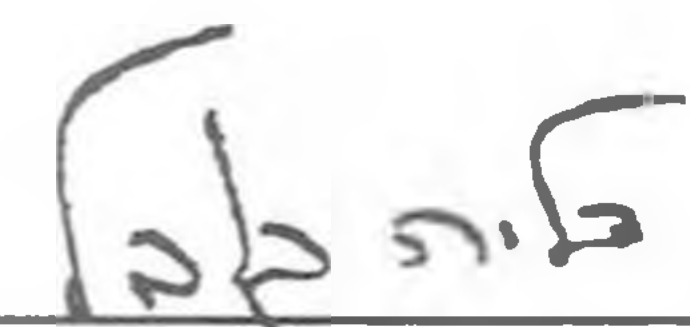
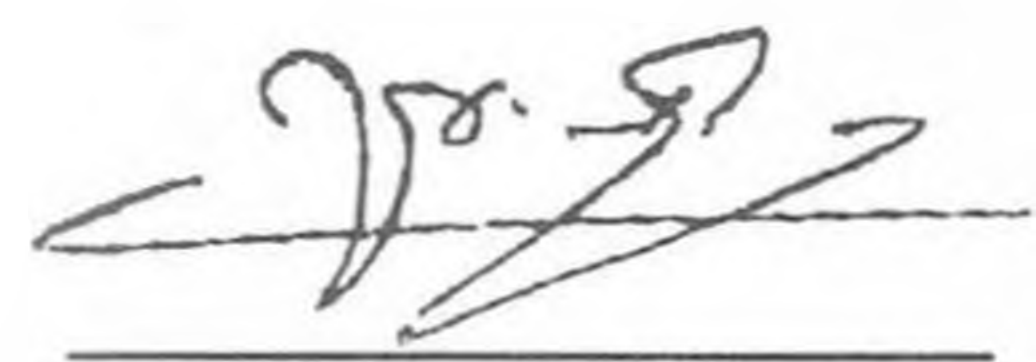
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן סאלח ושושנה אשוואל נפטר
ביום 22/10/49 בבית החולים דג'אני ביפו בהיותו בן שמונה חודשים,
כשלושה שבועות לאחר עליית המשפחה לארץ.

ישראל הובא לקבורה ביום 23/10/49 בבית העלמין קריית שאול שבתל אביב
בחלקת ילדים אזור 1, שורה 8, קבר מספר 16.

על אף ששם משפחתו של ישראל הושמט הרי שהזיהוי נעשה על פי שמו הפרטי,
שם אביו ומקום המגורים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ישראל 4136294.

הנדון: צבי בן משה ונינה מרציאנו
תיק מספר 72/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של נינה מרציאנו, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בשנת 1948, והתגוררה בעכו.

צבי ואחותו התאומה נולדו ביום 22/5/54 בבית החולים בנהריה. האם נשארה כשבעיים בבית החולים, כיוון שמשקלה של בתה היה נמוך. ביום שחרורה מבית החולים הציעה לה אחות להעביר את צבי לבית החולים בעפולה עד שיתארגנו ויכינו את הברית, והאם הסכימה.

למחרת קיבלו ההורים הודעה שצבי נפטר. האב נסע לבית החולים בעפולה ושם נמסר לו כי צבי נפטר והובא כבר לקבורה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה ערכה בירור ומצאה כי יש רישום במועצה הדתית בעפולה על קבורתו של צבי כפג ביום 1/6/54 עם ציון מקום קבורה. צבי נקבר בחלקת ילדים בעפולה.

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי צבי מרציאנו מעכו נפטר ביום 1/6/54 בבית החולים בעפולה, בהיותו בן עשרה ימים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

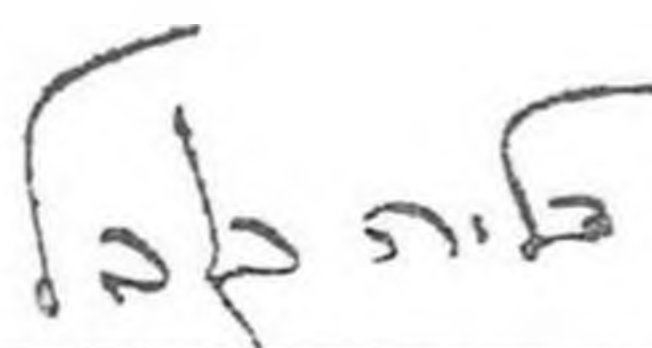
מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צבי בן משה ונינה מרציאנו נפטר ביום 1/6/54 בבית החולים בעפולה, בהיותו בן עשרה ימים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת(דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של צבי 5198139.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן שלום ולונה שוקרון
תיק מספר 73/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לונה שוקרון, אמו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ ממרוקו בשנת 1949, ושוכנה במעברת פרדס חנה.

לאחר שלושה חודשים ילדה האם בן בחדרה. במשך שלושה ימים היניקה אותו אמו. בערב שלאחר מכן נמסר לה שכנה אינו חש בטוב ולכן לא הובא אליה להנקה.

למחרת בבוקר נמסר לה שכנה נשלח לבדיקה בבית החולים להמשך טיפול, והאם שוחררה לביתה. בבוא ההורים יום לאחר שחרורה מבית החולים נמסר להם כי בנם נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

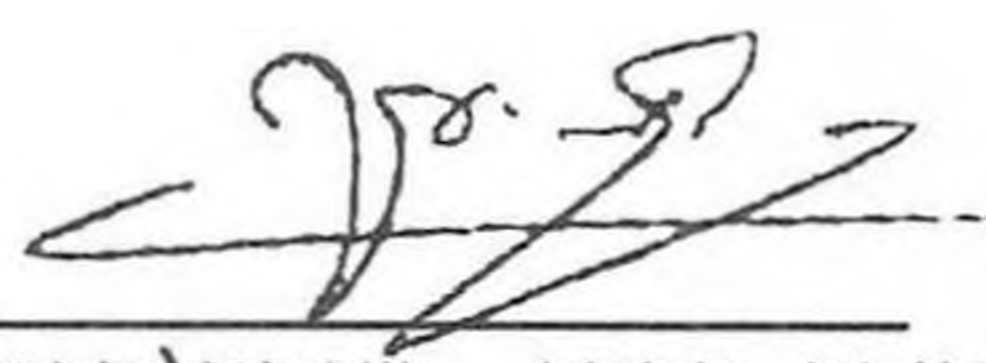
הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה, ממנו עולה כי בן של שוקרון מבית החולים שבמחנה העולים חדרה נפטר ביום 14/11/49, בהיותו בן יומיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של שלום ולונה שוקרון נפטר ביום 14/11/49 בבית החולים במחנה העולים שבחדרה, בהיותו בן יומיים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.
(מספר ת.ז. של האב שלום שוקרון 00431769-9,
מספר ת.ז. של האם לונה שוקרון 00431770-7)

הנדון: יצחק בן משה ורחל כספני
תיק מספר 74/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת רחל כספני, אמו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מכורדיסטאן בשנת 1951, ושוכנה במעברת אלרואי שליד שער העמקים.

יצחק נולד ביום 6/8/54 בבית החולים רמב"ם בחיפה. בהיותו בן חמישה חודשים סבל משילשולים והקאות ואושפז בבית החולים רמב"ם. האם הלכה לבקרו מידי יום.

שבועיים לאחר מכן נסעה האם לירושלים כדי לבקר את אמה החולה. כשחזרה לביתה קיבלה מברק בו נכתב כי יצחק נפטר.

ההורים נסעו לבית החולים כדי להביאו לקבורה. בהגיעם נתבקשו לפנות לחברה קדישא בחיפה, ולשלם להם 24 לירות עבור הקבורה.

בחברה קדישא התבקשו ההורים לחכות ללוויה. ההורים המתינו, אך לא נערכה כל לוויה. בסופו של דבר לא ראו ההורים את גופתו ולא ידוע להם היכן חלקת הקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות חיפה ממנו עולה כי למשה ורחל כספני ממעברת קריית עמל נולד בן בשם יצחק ביום ז' באב תשי"ד, 6/8/54, בבית החולים רמב"ם.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו יצחק בן משה כספני ממעברת קריית עמל נפטר ביום 26/10/54 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: ברונכופנומניה (דלקת סימפונות).

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי בעת פטירתו היה יצחק כספני בן שלושה חודשים, וגופתו נותחה ביום 27/10/54.

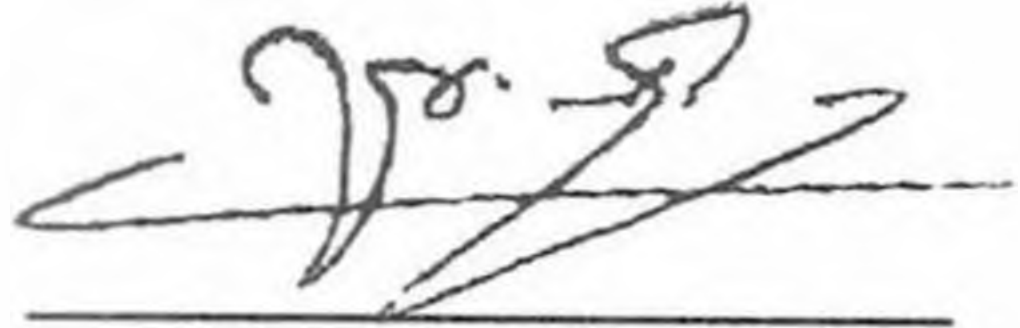
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו יצחק כספני ממעברת קריית עמל נפטר בהיותו בן ארבעה חודשים, ונקבר ביום 27/10/54.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי יצחק בן משה ורחל כספני נפטר ביום 26/10/54 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן למעלה מחודשיים.

יצחק הובא לקבורה ביום 27/10/54 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של יצחק.
מספר ת.ז. של האב משה כספני 6-7480971.
מספר ת.ז. של האם רחל כספני 07150791.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יחיה (רונה) ואסתר אסייג
תיק מספר 75/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מלכה לבנה, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בחודש ינואר 1949 ושוכנה במחנה העולים פרדס חנה.

התינוק נולד בחדרה במהלך החודשים נובמבר ספטמבר 1949 בבית החולים שבחדרה. למחרת היום נאמר לאם כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו יחיא אסיג ומשפחתו עברו להתגורר במחנה המעבר תלפיות ביום 12/10/49.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה, לפיו "בן של רני אזיג" ממחנה העולים ד' פרדס חנה מת בלידתו ביום 6/11/49 בבית החולים שבמחנה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הבן של יחיה (רונה) ואסתר אסייג נפטר בלידתו ביום 6/11/49 בבית החולים שבמחנה העולים פרדס חנה.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של הילד.
מספר ת.ז. של האב יחיא 01054947-5.
מספר ת.ז. של האם אסתר 01054948.

הנדון: כרמלה בת דוד ועזיזה ניסן
תיק מספר 78/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל חנן, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951. המשפחה התגוררה בקריית נחום (קריית אתא).

במהלך שנת 1951 בהיותה בת עשרה חודשים נלקחה כרמלה לבית התינוקות שבפרדס חנה ובמשך שלושה חודשים ביקרה אותה אמה במקום. באחד הימים בהגיעה נמסר לה כי כרמלה סבלה משילשול והועברה לבית החולים רמב"ם.

האם הגיעה לבית החולים, אך לא מצאה את כרמלה במקום ולאחר ברור במשרד הקבלה נמסר לה כי כרמלה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת זהות שמסרה המשפחה ממנה עולה כי כרמלה נולדה בשנת 1951.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי כרמלה ניסן מבית העולים פרדס חנה נפטרה ביום 26/11/51, בהיותה בת עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו "ניסן כרמל דוד" מבית העולים פרדס חנה נפטר ביום 26/11/51 בבית החולים הממשלתי בחיפה בהיותו בן 11 חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו כרמלה ניסן מפרדס חנה נפטרה בהיותה בת ארבעה חודשים והובאה לקבורה ביום 27/11/51.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי כרמלה בת דוד ועזיזה ניסן נפטרה ביום 26/11/51 בבית החולים רמב"ם.

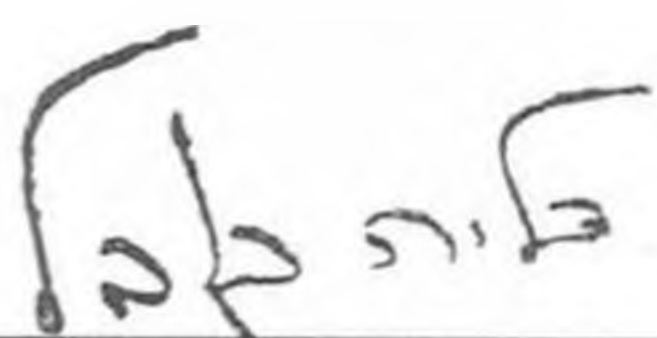
כרמלה הובאה לקבורה ביום 27/11/51 בבית העלמין מחנה דוד.

על אף שמינו של הנפטר בפנקס הפטירות של משרד הבריאות הוא זכר, אין ספק בזיהויה של כרמלה וזאת על פי כל יתר הנתונים ביניהם שם האב, שם המשפחה מקום המגורים וכו'.

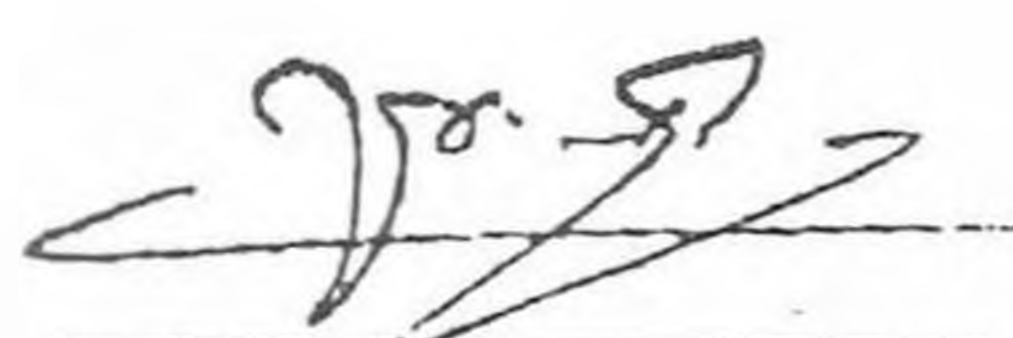
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של כרמלה 04874264.

הנדון: בן (ללא שם פרטי) של בן-ציון ורחל משה
תיק מספר 79/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של רחל משה, אמם של התינוק ואחותו התאומה, עלתה המשפחה ארצה מאריתריאה בשנת 1949 ושוכנה תחילה בבאר יעקב ולאחר מכן עברה להתגורר בעמידר בנתניה.

בשנת 1954 ילדה אם המשפחה תאומים בן ובת בבית החולים בכפר סבא. האם ראתה את התאומים מספר פעמים לאחר הלידה מבעד לחלון כשהם באינקובטור. באחד הימים משבאה האם לבקר את התאומים נאמר לה כי הם הועברו לבית החולים ביילנסון. שבוע ימים לאחר שהועברו התאומים לביילנסון הגיעה עובדת סוציאלית למקום עבודתו של אב המשפחה ומסרה לו כי הבן נפטר ונקבר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי ביום כ"ו בחשון תשט"ו 22/11/54 נולדו לבן ציון ורחל משה מנתניה שכונת עמידר 90, שני בנים זכרים בבית היולדות כפר סבא.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "משה (תינוק) בן בן-ציון" יליד "12.1954" מנתניה שכונת אליעזר 90, נפטר ביום 25/12/54 בבית החולים ביילנסון פתח תקווה.

סיבת המוות: דלקת ריאות וחוסר בשלות.

3. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה שלאחר המוות של המכון הפתולוגי בבית החולים ביילנסון פתח תקווה, ממנו עולה כי "משה תינוק" נפטר ביום 25/12/54 וגופתו נותחה ביום 26/12/54 בשעה "09:00".

האבחנה הקלינית: חוסר בשלות, דלקת ריאות דו צדדית ודלקת מעיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן של בן-ציון ורחל משה נפטר כתוצאה מחוסר בשלות, דלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 25/12/54 בבית החולים ביילנסון, בהיותו בן חודש ימים.

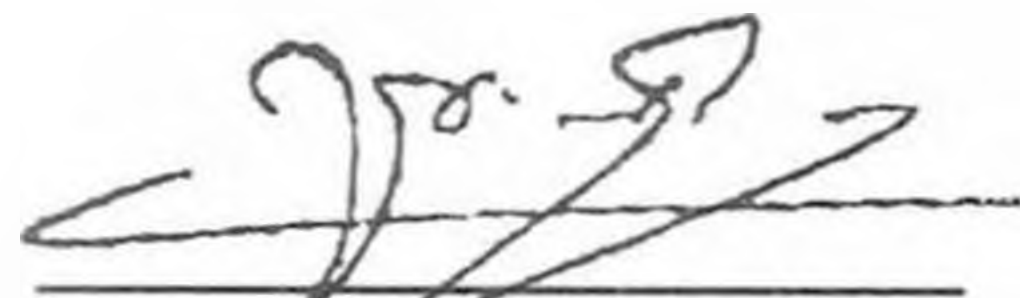
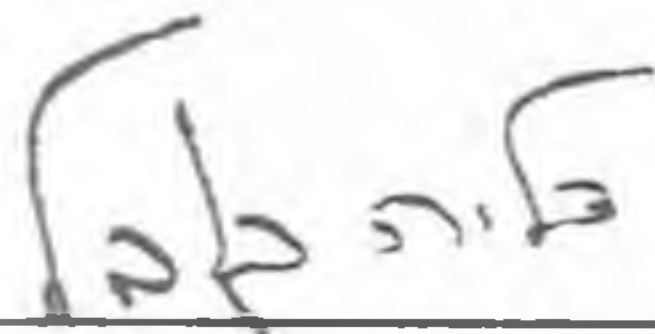
מקום קבורתו לא אותר.

אין ספק בזיהויו של התינוק כבנם של בן ציון ורחל משה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם רחל משה 30310882.

הנדון: תאומים: שלום ויוסף בני דוד ולולוה ג'הסי
תיק מספר 80/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה ג'הסי, אחי התאומים, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם התאומים שלום ויוסף בני העשרה חודשים ושוכנה במחנה עין שמר ב'.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, הועברו שלום ויוסף לבית התינוקות שבמחנה ובמשך חמישה חודשים באה האם להיניקם מידי יום. באחד הימים לקחה האם את התאומים ללא רשות לאוהל המשפחה וכשאחיות בית התינוקות גילו זאת באו לאוהל המשפחה ונטלו את התאומים בכוח מידי האם.

זמן קצר לאחר מכן, נמסר להורים כי יוסף ושלום הועברו לבית חולים בבאר יעקב, אך משפנה האב לבית החולים לא מצא שם את התאומים. האב פנה לבתי חולים שונים ואף שם לא מצא את התאומים.

כעבור שישה חודשים מסר מנהל המחנה לאב כי שלום נפטר. לאב הוצגה גופה מכוסה בשמיכה, אך האב לא היה משוכנע כי אכן היתה זו גופתו של שלום.

אחי התאומים ציין בעדותו, כי לגבי יוסף לא נאמר להם מעולם שהוא נפטר והם אינם יודעים מה עלה בגורלו.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

מעדות האב מיום 21/3/67 לפני ועדת בהלול-מינקובסקי. עולה כי המשפחה עלתה לארץ ביום 14/12/49 ושוכנה במחנה עין שמר ב'. במהלך חודש כסלו (דצמבר), נאמר להורים כי על התאומים לשהות בבית התינוקות.

התאומים שלום ויוסף, היו בני שמונה חודשים כאשר נשלחו לבית התינוקות. האם היניקה אותם מידי יום במשך חודשיים. בתום תקופה זו, נאמר לאם כי שלום (סאלם) חלה ונלקח לבית החולים פרדס חנה.

למחרת הודעה זו, הגיע ילד שהיה "עוזר פקיד" ומסר למשפחה כי שלום נפטר. באותו היום, הלכה האם להיניק את בנה יוסף, אך בהגיעה לבית התינוקות נאמר לה כי גם יוסף חלה ונלקח לבית החולים באר יעקב וכי יוחזר להם בקרוב.

המשפחה חיפשה במספר בתי חולים, אך מאז נעלמו עקבותיו של יוסף.

בשנת 1960, התלוננה אם המשפחה במשטרת פרדס חנה על היעדרות התאום יוסף בלבד וזאת מאחר ודיווחה כי אבי הנעדר זיהה את גופת בנו שלום כאשר הוחזרה גופתו מפרדס חנה.

ביום 04/05/94 קיבלה המשפחה, לבקשתה, תעודת פטירה של משרד הפנים, ממנה עולה כי שלום בן דוד ג'הסי מספר זהות 0-4203408-2, נפטר ביום 00/12/1964.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה - לגבי שלום:

מן המידע לעיל בוודאות עולה כי שלום בן דוד ולולוה ג'הסי נפטר כתוצאה מרעלת ודיסטרופיה ביום 4/1/50 בבית החולים פרדס חנה, וזאת כשלושה שבועות לאחר מועד העלייה לארץ.

מקום קבורתו של שלום לא אותר.

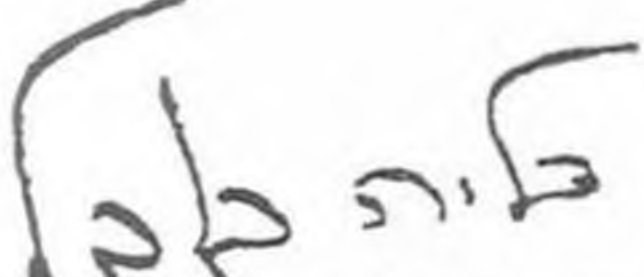
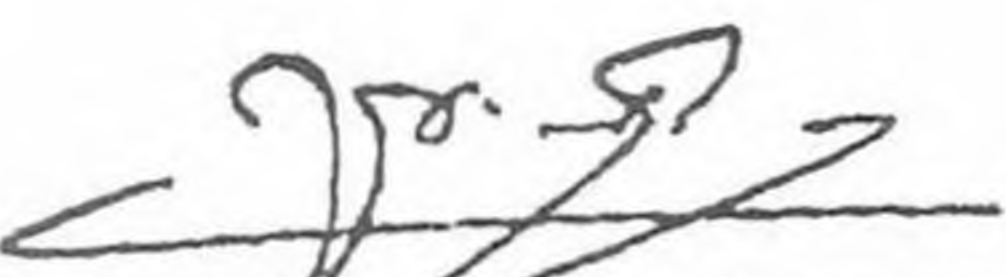
התייחסות מקיפה לגבי רישומי משרד הפנים תובא בדו"ח המסכם של הוועדה.

מסקנות הוועדה - לגבי יוסף:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של יוסף בן דוד ולולוה ג'הסי.

נציין כי ארכיוני בתי החולים באר יעקב ועין שמר הושמדו ורשימות שנערכו בבית העלמין באר יעקב אבדו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שלום ג'הסי 0-4203408-2.
מספר ת.ז. של יוסף ג'הסי 0-4203407-4.

הנדון: נסיה בת רפאל פלד וטובה כהן
תיק מספר 81/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רפאל פלד כהן, אביה של התינוקת, נולדה בתו נסיה ביום 22/12/52 בבית היולדות בכפר סבא.

נסיה הושארה בבית היולדות בכפר סבא בטענה כי היא חולה. לאחר מכן נמסר לבני המשפחה כי הועברה לבית החולים בעפולה. כחודש ימים לאחר מכן נאמר להורים כי התינוקת נפטרה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת רישום לידה של משרד הבריאות, לפיה נסיה בת רפאל וטובה כהן נולדה ביום 22/12/52 בבית היולדות בכפר סבא.
2. הוועדה איתרה דף מספר לידות של בית החולים בכפר סבא, לפיו טובה כהן ילדה ביום 22/12 בת בשם נסיה. כן צוין כי "הולד נשלח לעפולה".
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים בעפולה לפיה "כהן (פג)" מכפר סבא נפטרה ביום 8/1/53 בבית החולים בעפולה בהיותה בת 18 יום.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "כהן תינוקת" (כך במקור) מכפר סבא נפטרה בבית החולים עפולה ביום 8/1/53, בהיותה בת שבועיים ימים.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

מסקנות הוועדה:

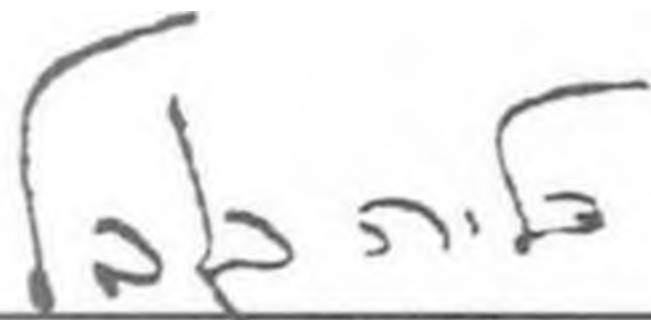
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת נסיה בת רפאל וטובה כהן מכפר סבא נפטרה ביום 8/1/53 בבית החולים בעפולה, בהיותה בת שבועיים ימים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נסיה 0516550513.

הנדון: הרצל בן יחזקאל ומזל כהן (לביאן)
תיק מספר 82/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של מזל כהן, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1950 והתגוררה במחנה בית ליד. משם עברה המשפחה להתגורר בבאר שבע.

הרצל נולד במהלך פברואר 1952 בבית החולים הדסה באר שבע. אמו היניקה אותו ביום היוולדו. למחרת בבוקר נמסר לה כי הרצל חולה, ולכן לא יובא להנקה.

ארבעה ימים לאחר מכן שוחררה האם לביתה, ובמשך עשרה ימים הגיעה האם לבית החולים ומסרה בקבוקי חלב עבורו ולא ראתה אותו. לאחר יום הגיע שומר לבית ההורים והודיע להם כי הרצל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות באר שבע, לפיו "הרצל בן יחזקאל ומוגלי לביאן" נולד ביום ט' בשבט, 5/2/52 בבית החולים הדסה באר שבע. משפחתו התגוררה בבאר שבע 225/2.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות באר שבע ממנו עולה כי הרצל לביאן מבאר שבע 225/2 נולד ביום 5/2/52 ונפטר ביום י"ז בשבט, 13/2/52, בבית החולים הדסה באר שבע, בהיותו בן תשעה ימים.

סיבת המוות: דימום תוך מוחי.

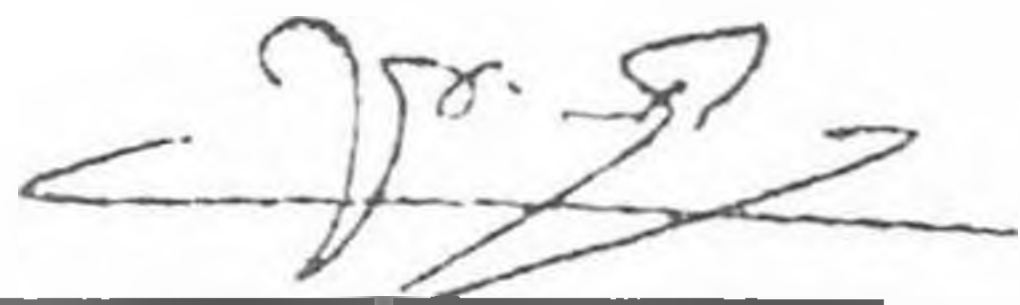
3. הוועדה איתרה פנקס של בית העלמין באר שבע, לפיו הרצל לביאן נולד בשנת 1952, התגורר בבאר שבע ונקבר ביום 14/2/52 בבית העלמין הישן של באר שבע.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הרצל בן יחזקאל ומזל כהן (לביאן) נפטר ביום 13/2/52 בבית החולים הדסה באר שבע, בהיותו בן תשעה ימים.

הרצל הובא לקבורה ביום 14/2/52 בבית העלמין הישן של באר שבע.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הרצל.
מספר ת.ז. של האב יחזקאל 041971904.
מספר ת.ז. של האם מזל 041971912.

הנדון: אילנה בת רפאל ורוחמה בנימין (טנקג'י, תננג'י)
תיק מספר 83/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רוחמה בנימין, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מעירק בחודש מרץ 1950. המשפחה עברה להתגורר במעברת נחלת יהודה.

אילנה נולדה בקיץ 1953 בבית החולים אסף הרופא. בהיותה בת שנה סבלה מהקאות ונלקחה על ידי אמה לבית החולים אסף הרופא. האב היה חולה ולא עלה בידי האם לבקרה תכופות מאחר והיתה מטופלת בעוד ארבעה ילדים. כשבועיים לאחר ביקורה האחרון אצל אילנה נמסר לה כי נפטרה.

לאחר שישבו שבעה חיפשו ההורים את חלקת הקבר של אילנה בראשון לציון, אך לא מצאוה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמה של אילנה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, לפיו "אילנה בת רפאל טנקצי" אושפזה ביום 27/12 ונפטרה ביום 1/3.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "אילנה בת רפאל תננג'י סנקצי" (כך במקור) ממעברת נחלת יהודה נולדה ביום 11/4/53. כן צוין כי היא נפטרה ביום 1/3/54 בבית החולים הממשלתי צריפין.

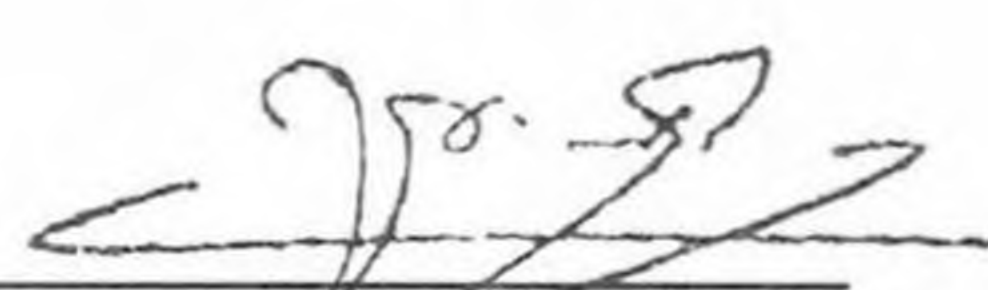
סיבת המוות: שחפת.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות, ממנו עולה כי גופתה של "אילנה טנקזי" נותחה ביום 1/3/54, בהיותה בת עשרה חודשים.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין ראשון לציון, לפיו "אילנה טינקצי" נקברה ביום 1/3/54.

מסקנות הוועדה:

- מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אילנה בת רפאל ורוחמה בנימין (טנקג'י תננג'י) נפטרה ממחלת השחפת ביום 1/3/54 בבית החולים אסף הרופא (צריפין) בהיותה בת 11 חודשים.
- אילנה הובאה לקבורה באותו יום היינו 1/3/54 בבית העלמין ראשון לציון.
- בשל שם משפחתה הלא שיגרתי נרשם במסמכים השונים בשיבוש קל מטנקג'י ל-סנקצי' טנקצי. אין ספק בזיהויה גם על פי שם אביה הסמוך לשמה ולפי מקום מגוריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אילנה 051847887.

הנדון: תקווה בת שאול ודייזי (יעקב) זכאי
תיק מספר 84/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' דייזי זכאי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק במאי 1951 ושוכנה במעברת חרוצים חוף השרון.

תקווה נולדה במהלך שנת 1952 בבית החולים דג'אני ביפו. בהיותה כבת עשרה חודשים סבלה תקווה משילשולים ואמה לקחה אותה למרפאת רעננה. שם הופנתה לבית החולים תל השומר.

שעתיים לאחר הגעתם לבית החולים נמסר להורים כי תקווה נפטרה ושכבת החולים ידאג לסידור הקבורה. שבוע לאחר מכן כשניגש דודה לבית החולים נמסר לו כי תקווה כבר הובאה לקבורה בפתח תקווה.

כן ציינה העדה כי בהגיעה ארצה נרשם שם משפחתה כיעקב.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים תל השומר, לפיו "תקווה שאול יעקב" מספר חולה 3030 אושפזה לראשונה ביום 8/7/53 עד ליום 13/7/53.

מיומן קבלת חולים נוסף עולה כי "תקווה שאול יעקב" מספר חולה 3030/53 התקבלה לאשפוז נוסף ביום 4/8/53 ונפטרה ביום 11/8/53.

2. הוועדה איתרה יומן נתיחה שלאחר המוות של בית החולים תל השומר, לפיו גופתה של "תקווה יעקוב" נותחה ביום 13/8/53 ונמצא כי נפטרה כתוצאה מכך שנולדה עם מום בלב.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי "ילדה תקווה בת שאול יעקב" ממעברת חוף השרון נפטרה בהיותה בת תשעה חודשים בבית החולים תל השומר והובאה לקבורה ביום ג' באלול תשי"ג 14/8/53 בחלקת ילדות ב', שורה ל"ז, קבר מספר 27.

מסקנות הוועדה:

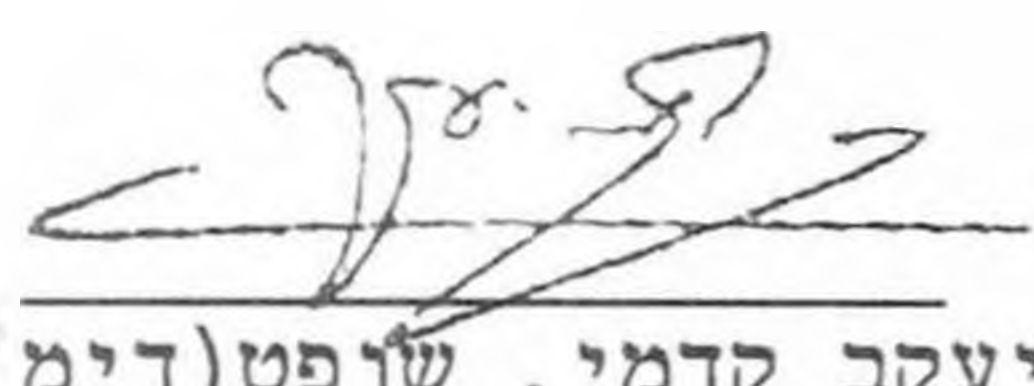
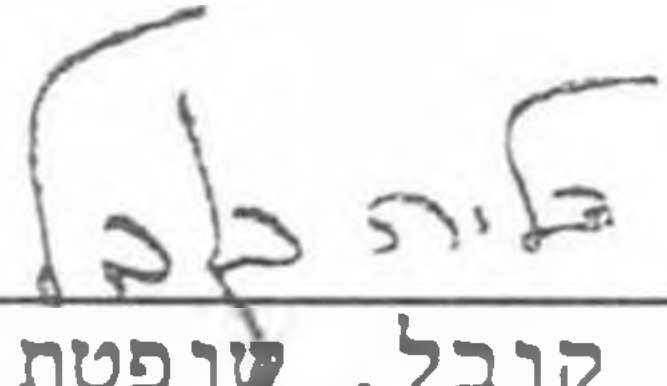
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תקווה בת שאול ודייזי (יעקב) זכאי נפטרה ממום בלב ביום 11/8/53 בבית החולים תל השומר בהיותה בת תשעה חודשים.

תקווה הובאה לקבורה ביום 14/8/53 בבית העלמין סגולה פתח תקווה חלקת ילדות ב', שורה ל"ז, קבר מספר 27.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - ת.ז. של האם דייזי זכאי 7079332.

הנדון: מזל בת עודה ובניה חג'בי
תיק מספר 85/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר דוד חגי, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מתימן בשנת 1949, ושוכנה בראש העין.

ביום 20/3/51 נולדה מזל במחנה ראש העין. בסוף חודש יולי תחילת אוגוסט הועברה מזל מאוהל המשפחה למבנה בריטי שבמחנה. מאוחר יותר באותו יום הגיעה אמה לבקרה אך לא הורשתה להיכנס.

למחרת היום בהגיע האב לבקרה נמסר לו שמזל נפטרה והובאה לקבורה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין מספר כרטיס 413, לפיו עודה סלימן ובניה חג'בי ושלושת ילדיהם עלו ארצה ביום 21/9/49.

2. הוועדה איתרה יומן לידות ממחנה ראש העין מספר כרטיס 413, ממנו עולה כי מזל בת עודה סלימאן חג'בי נולדה ביום 20/3/51.

3. בידי הוועדה תעודת לידה שמסרה המשפחה, לפיה "מזל בת עודה ועניה חג'בי" נולדה ביום י"ב באדר ב' תשי"א 20/3/51 בבית החולים הממשלתי יפו.

4. בידי הוועדה תעודת פטירה שמסרה המשפחה, לפיה מזל בת עודה חג'בי בת ארבעה חודשים נפטרה ביום כ"ו בתמוז תשי"א, 30/7/51, בראש העין.

5. הוועדה איתרה הפניה לקבורה של לשכת הסעד בראש העין מיום כ"ז בתמוז תשי"א, לפיה מתבקשת חברה קדישא פתח תקווה לסדר את עניין קבורתה של מזל בת עודה חג'בי בת ארבעה חודשים.

6. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא פתח תקווה שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי מזל בת עודה חג'בי נקברה ביום כ"ז בתמוז תשי"א, 31/7/51, בחלקת ילדות ב', שורה כ"ג, קבר מספר 17.

מסקנות הוועדה:

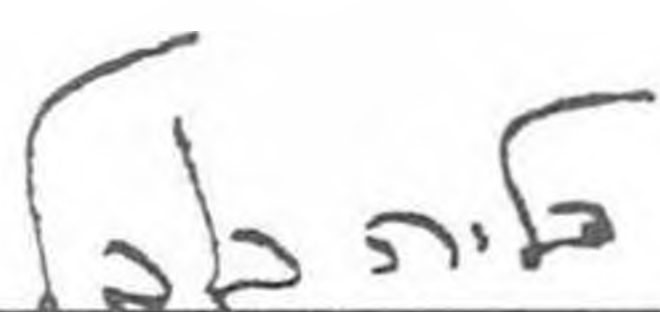
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי מזל בת עודה ובניה חג'בי נפטרה ביום 30/7/51 בראש העין, בהיותה בת ארבעה חודשים.

מזל הובאה לקבורה ביום 31/7/51 בבית העלמין סגולה בפתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"ג, קבר מספר 17.

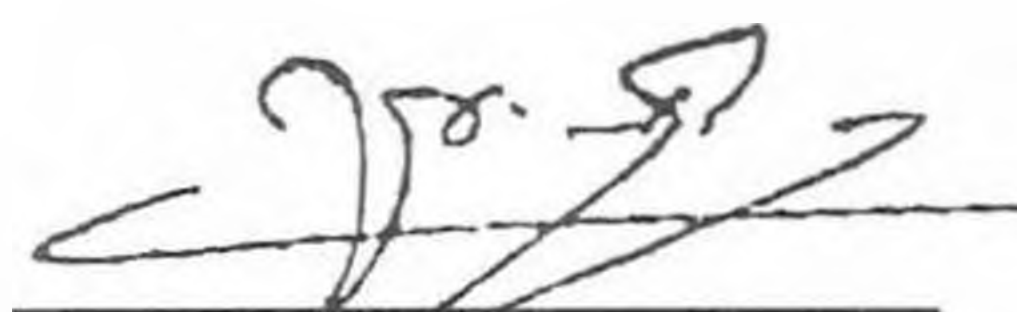
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מזל 050582865.

הנדון: ציונה בת יהודה חיים וידידה מתנה
תיק מספר 86/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יהודית סופר, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מתימן בשנת 1949, ושוכנה בבית ליד.

בהיותה בת 17 יום הועברה ציונה מאוהל המשפחה לבית התינוקות שבמחנה. האם הגיעה בשעות הצהריים לבית התינוקות ונמסר לה כי ציונה נכותרת מחלב חם ונפטרה.

ההורים לא ראו גופה ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה חשבון לתשלום עבור אשפוז בבית החולים בית ליד, לפיו "ציונה מתנא" אושפזה בחודש דצמבר 1949 למשך יום אחד.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו ציונה בת יהודה חיים מתנה ממחנה העולים ז' בית תינוקות בית ליד נפטרה ביום י' בטבת תש"י, 30/12/49, בבית החולים לילדים בית ליד, בהיותה בת 17 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה לפיה ציונה בת יהודה חיים מתנה מבית ליד מחנה ז' נפטרה ביום י' בטבת תש"י, 30/12/49, בבית התינוקות בית ליד.

מסקנות הוועדה:

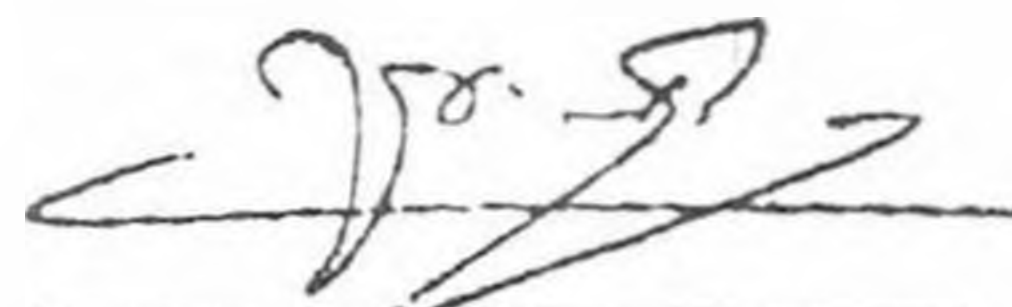
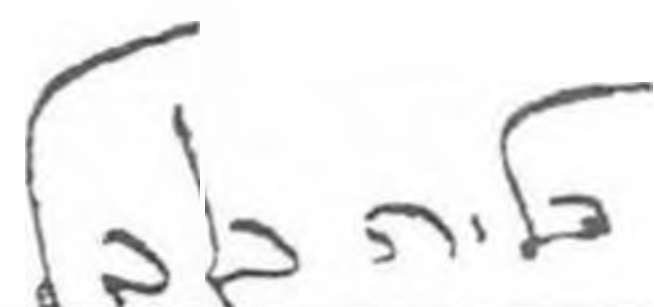
מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי ציונה בת יהודה חיים וידידה מתנה נפטרה מדלקת ריאות ביום 30/12/49 בבית החולים בית ליד בהיותה בת 15 יום.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציונה.
מספר ת.ז. של האב יהודה-חיים 030698237.
מספר ת.ז. של האם ידידיה 030698245.

הנדון: תרנג'ה בת משה ורחל גובני
תיק מספר 87/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יהודה ג'ובני, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 יחד עם ששת ילדיהם וביניהם תרנג'ה בת השלוש. המשפחה שוכנה במחנה בית ליד.

חודש וחצי לאחר מכן, תרנג'ה לא חשה בטוב והועברה לבית החולים צריפין (אסף הרופא). יומיים לאחר אשפוז, הגיע האב לבית החולים ושם נאמר לו כי תרנג'ה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת כהלול-מינקובסקי ולוועדת שלגי.

בעדות שמסר האב ביום 22/3/67 לפני חוקרי ועדת כהלול מינקובסקי, עולה כי המשפחה הגיעה ארצה ביום 9/9/49 עם תרנג'ה שהיתה בת חמש שנים.

זמן מה לאחר הגיעם ארצה, סבלה תרנג'ה משילשולים ונלקחה למרפאה שבמחנה בית ליד. למחרת היום, נלקחה תרנג'ה לבית החולים תל השומר. שבוע ימים לאחר מכן, שב האב למרפאת המחנה לשאול לשלום בתו ונאמר לו כי נפטרה. האב הלך לבית החולים וגם שם נאמר לו כי תרנג'ה נפטרה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה, לפיה משה דוד גובאני ורחל וארבעת ילדיהם, עלו ארצה ביום 9/9/49 ושוכנו בבית העולים בית ליד א'.

כן צוין כי תרנג'ה היתה בת חמש שנים.

2. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בכל מקורות המידע כולל ברישומים השונים של משרד הבריאות ובתי עלמין, כמו גם ברישומי בתי חולים ובטפסי דרישה לתשלום עבור אשפוז, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלה של תרנג'ה בת משה ורחל גובני.

מסקנות הוועדה:

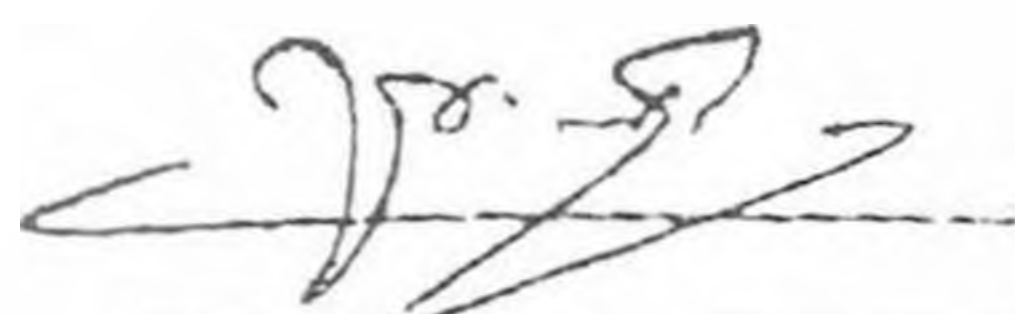
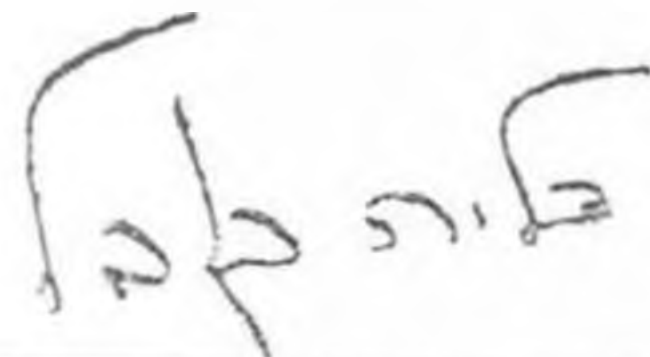
אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של תרנג'ה בת משה ורחל ג'ובני.

יש לציין כי ממחנה בית ליד נותר תיעוד חלקי בלבד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של תרנג'ה ג'ובני 3062431.

הנדון: דוד בן יצחק ומסעודה טביביאן
תיק מספר 88/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אהרון טביביאן, אחי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מאירן ביום 23/2/52 ושוכנה במעברת חלסה (קריית שמונה).

דוד נולד בארץ במהלך שנת 1953. בהיותו בן 11 חודשים חלה דוד ונלקח לקופת חולים ומשם הופנה לבית החולים דוד בטבריה באבחנה של דיזינטריה.

בהגיע לבית החולים נתן אחיו של דוד מכתב הפניה לאשפוז ועזב את המקום. לאחר שבוע בהגיעו לבקר את דוד נמסר לו כי דוד נפטר והובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי דוד בן יצחק ומסעודה טביביאן נולד ביום 26/10/53 בבית היולדות בקריית שמונה.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, ממנה עולה כי דוד בן יצחק טביביאן נולד בנובמבר 1953 בבית היולדות קריית שמונה ונפטר ביום 15/3/54 בבית החולים בית דוד בטבריה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו טביביאן דוד בן יצחק ממעברת קריית שמונה נפטר ביום 15/3/54 בבית החולים הממשלתי בית דוד, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות וזיהום.

4. הוועדה איתרה רישומי קבורה של בית העלמין טבריה, לפיהם דוד יצחק טביביאן ממעברת קריית שמונה נפטר בהיותו בן חמישה חודשים והובא לקבורה ביום 16/3/54. כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 37359.

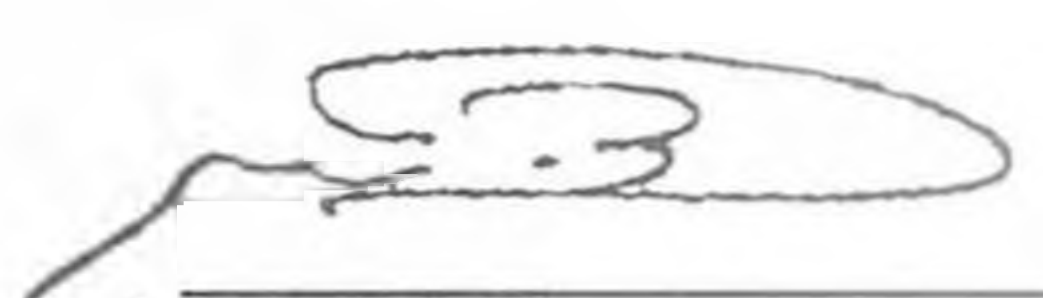
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן יצחק ומסעודה טביביאן נפטר מדלקת ריאות וזיהום ביום 15/3/54 בבית החולים בית דוד בטבריה בהיותו כבן חמישה חודשים.

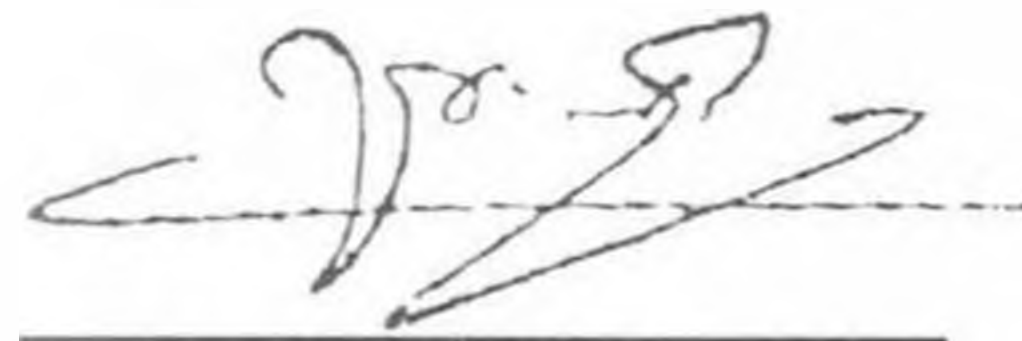
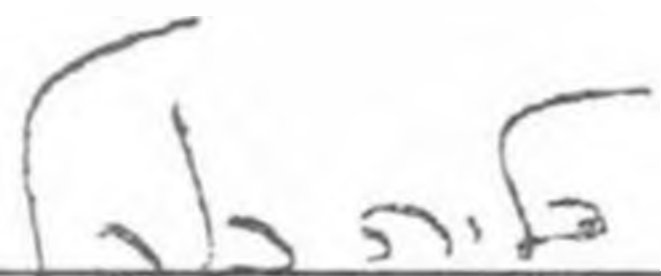
הוועדה מקבלת את תאריך לידתו על פי ספר מרשם התושבים.

דוד הובא לקבורה ביום 16/3/54 בבית העלמין בטבריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של דוד.
מספר ת.ז. של האב יצחק 7554181.
מספר ת.ז. של האם מסעודה 7554182.

הנדון: חלפון בן יוסף ואוכיה גבלה (קבלה)
תיק מספר 89/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רבקה גבלה (קבלה), אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מטוניס ושוכנה תחילה ביבנה ומשם עברה לצפת.

חלפון נולד בחודש אוגוסט 1954 בבית החולים האיטלקי בטבריה. האם שוחררה מבית החולים ללא חלפון ונאמר לה כי הוא חולה. בני המשפחה ביקרו אותו במשך 21 יום.

בתום תקופה זו נשלחה הודעה למשפחה כי חלפון הועבר לבית ילדים בטבריה. בהגיעם למקום נמסר להורים כי לא אושפז במקום תינוק בשם זה. שבועיים לאחר מכן הופיעו זוג אנשים מבוגרים ודרשו תשלום עבור קבורתו של חלפון.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של חלפון. כן קיבלה המשפחה לבקשתה תעודת פטירה לפיה חלפון נפטר בחודש אוגוסט 1954.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו "חלפון בן יוסף ואוכיה גבלה" נולד ביום ל' באב תשי"ד 29/8/54 בבית החולים הסקוטי בטבריה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "כלפון" קבלה מזנגריה נפטר ביום 11/9/54 בבית החולים הממשלתי שוויצר בטבריה בהיותו בן 12 יום.

סיבת המוות: מום מולד בלב.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין טבריה, לפיו "כלפון גזלה" מזנגריה נפטר בהיותו בן 14 יום והובא לקבורה ביום 12/9/54.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חלפון בן יוסף ואוכיה גבלה (קבלה) נפטר כתוצאה ממום בלב מיום 11/9/54 בבית החולים הממשלתי שוויצר בטבריה, בהיותו בן 14 יום.

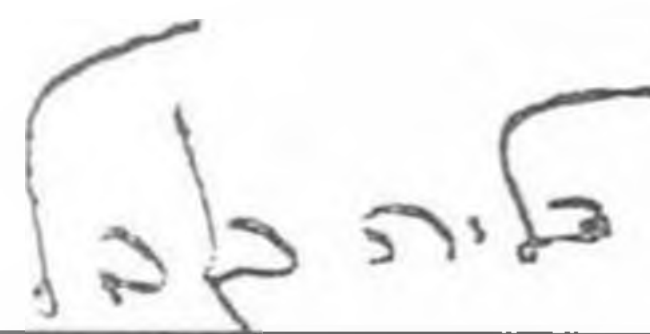
חלפון הובא לקבורה ביום 12/9/54 בבית העלמין שבטבריה, אך בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

על אף ששם משפחתו נרשם בשיבוש קל, אין ספק בזיהויו.

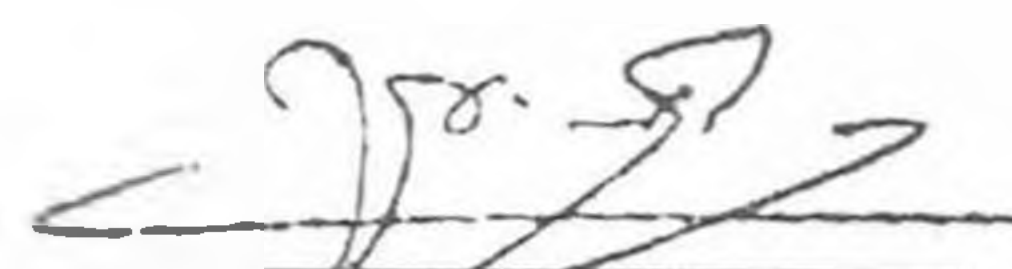
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של חלפון 05144222-5.

הנדון: שלמה בן חביבולה (חיים) ותאוס (תמר) מזרחי (שמשי)
תיק מספר 90/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רחלי רם, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מפרס במהלך שנת 1951. המשפחה שוכנה תחילה בפתח עירון (ליד חדרה) ולאחר מכן במעברת אגרובנק.

במהלך שנת 1954 ילדה האם בן בבית החולים רמב"ם. כשחזרה האם עם בנה למחנה, הועבר שלמה לבית תינוקות או מוסד דומה מאחר וההורים חלו ולא יכלו לטפל בו.

בהיותו בן שבעה חודשים חלה שלמה ואושפז בבית החולים רמב"ם. זמן מה לאחר מכן קיבלה המשפחה מברק לפיו שלמה נפטר. האם נסעה לבית החולים שם הראו לה גופה של תינוק שבטנו פתוחה. האם התעלפה ולא ראתה את פניו ועל כן אינה בטוחה שמדובר בבנה.

ההורים לא ראו חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום עולה, לפיו "חיים (חביבולה) (וטאוס) תמר (שמאש) מזרחי" עלו ארצה ביום 15/11/49. המשפחה שוכנה במעברת אגרובנק 777.
 2. הוועדה איתרה תמצית רישום של מרשם התושבים של משרד הפנים, לפיו שלמה בן חיים ותמר מזרחי נולד ביום 6/7/55 בחיפה וקיבל תעודת זהות מספר 5341991. כן צוין כי המשפחה התגוררה במעברת אגרובנק 777 (חדרה).
 3. הוועדה איתרה כרטיס חולה מספר 43864 של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנה עולה כי שלמה מזרחי ממעברת אגרובנק 777, אושפז ביום 1/3/56 ונפטר ביום 3/3/56, בהיותו בן שבעה חודשים.
 4. הוועדה איתרה גיליון חולה מספר 43864 של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי מזרחי שלמה מבית התינוקות נוה חייט חדרה, התקבל לאשפוז ביום 1/3/56 ונפטר ביום 3/3/56, בהיותו בן שבעה חודשים.
- בסיכום המחלה נכתב: "הילד נשלח בגלל חום ונשימה מאומצת שהופיעו כ-4 ימים לפני שנתקבל... בהתקבלו היה הילד במצב כללי בינוני, בלט קושי בנשימה שגרם לנשימה נאנקת. הבעת פנים של סבל ובכי חלש וקצר. למחרת התקבלו הופיעו הקאות רבות החום המשיך לעלות נשימתו קשתה עוד יותר והילד נפטר כעבור שעות מספר".
- הנתיחה שלאחר המוות העלתה דלקת ריאות דו צדדית כמו כן נרשם "הילד סבל מזיהום חמור ביותר וחרוף".

5. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנה עולה כי "שלמה חיים ותמר מזרחי" נושא ת.ז. מספר 5341991 מחדרה מעברת אגרובנק יליד 6/7/55, אושפז בבית החולים ביום 1/3/56 ונפטר למחרת היום 2/3/56 בשעה 07:35.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

6. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי מזרחי שלמה בן שבעה חודשים מביתן 2, נותח ביום "4/3...".

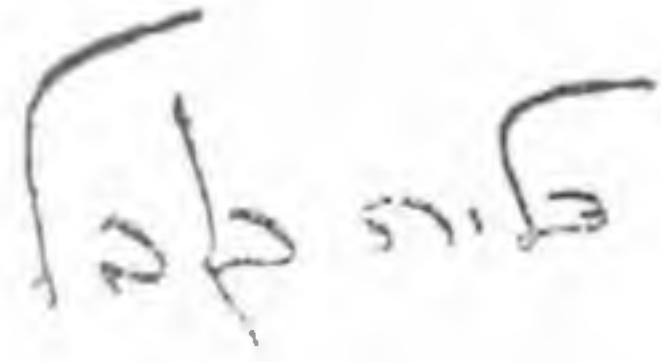
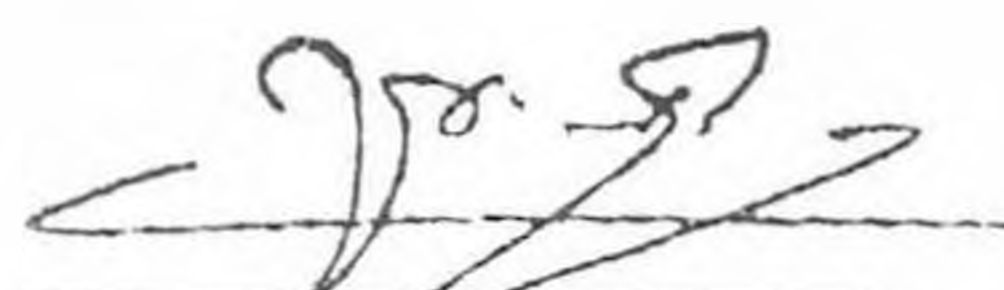
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלמה בן חביבולה (חיים) ותאוס (תמר) מזרחי (שמשי), נפטר מדלקת ריאות ביום 3/3/56 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שמונה חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה מסתמכת על גיליון החולה ועל כרטיס החולה כקובעים את מועד פטירתו של שלמה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ')	דליה קובל, שופטת(דימ')	דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה	חברת ועדה	חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שלמה מזרחי 5341991.

הנדון: סמי בן יחזקאל ורבקה עבודי
תיק מספר 91/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יוסי עבודי, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 והתגוררה במעברת חלסה (קריית שמונה).

סמי נולד בארץ בשנת 1953. במהלך שנת 1955, סבל סמי מחום ונלקח לבית החולים פוריה בטבריה. מספר ימים לאחר מכן, התקשרו להורים ששהו בתל אביב ומסרו להם כי סמי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ביום 11/12/96, קיבלה המשפחה לבקשתה תעודת פטירה, לפיה סמי נפטר ביום 12/2/55.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון חולה מבית החולים הממשלתי טבריה שמסרה המשפחה, לפיו סמי בן יחזקאל עבודי מקריית שמונה צריף 428, אושפז על פי הרישום ביום 11/2/55 ו"כעבור מספר שעות", ביום 12/2/55, נפטר בהיותו בן שנה. בגיליון ניכר תיקון ברישום תאריך הקבלה.

בגיליון המחלה נאמר: "נתקבל בפעם השניה בגלל דלקת הסימפונות והקאות. בקבלה נמצא ילד במצב כללי רע. בנוסף "בנתיחת הגופה נמצאה דלקת במוח. חוץ מזה גם אברי הגוף הראו סימנים טוקסיים... מצבו הורע ונפטר מספר שעות אחרי קבלתו".

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, ממנו עולה כי סמי בן יחזקאל עבודי מקריית שמונה, נפטר ביום 12/1/55, בהיותו בן שנה.

כן צוין תאריך רישום 31/1/55.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סמי בן יחזקאל ורבקה עבודי, נפטר ביום 12/1/55 בבית החולים פוריה שבטבריה, בהיותו בן שנה.

מקום קבורתו לא אותר.

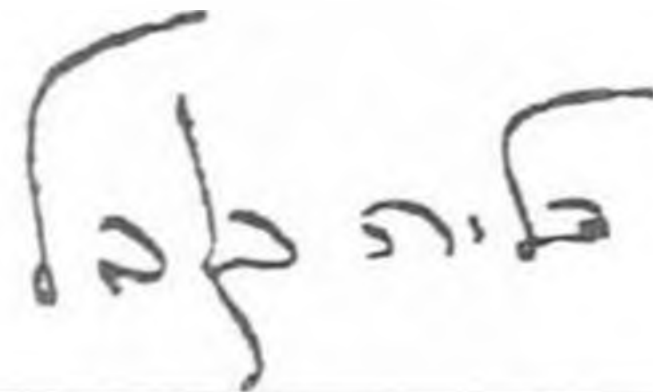
על פי הרישום המתוקן בגיליון המחלה, התקבל סמי לבית החולים ביום 11/1/55 ונפטר "מספר שעות לאחר קבלתו" כלומר ביום 12/1/55 ולא ב-12/2/55 כפי שנרשם בטעות.

פנקס הפטירות של משרד הבריאות בו נרשם כי סמי נפטר ביום 12/1/55 מחזק מסקנה זו, מאחר ואף הרישום המאוחר על הפטירה נעשה לפי יום 12/2/55.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של סמי 3-5146543.

הנדון: כרמלה בת אליהו וגילה כדר (עוזר)
תיק מספר 92/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגברת כרמית כוחבוט עוזר, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מעירק באפריל 1951, ושוכנה במחנה שער העלייה. משם עברה המשפחה למעברת זכרון יעקב.

כרמלה נולדה ביום 17/5/51 בבית החולים רמב"ם. בהיותה כבת שישה חודשים חלתה ואושפזה בבית החולים רמב"ם. האב ביקר אותה פעם בשבוע. לאחר מספר שבועות בהגיעו לבית החולים נמסר לו כי כרמלה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה מספר 032420 בה מצוין כי כרמלה נולדה ביום 17/5/51 בבית החולים הממשלתי חיפה.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "כרמלה חדד" (כך במקור) ממעברת זכרון יעקב אהל 66 נפטרה ביום 12/12/51 בהיותה בת שמונה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו כרמלה בת אליהו מנשה כדר ממעברת זכרון יעקב אהל 66 נפטרה ביום 12/12/51, בהיותה בת שבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו כרמלה כדר ממעברת זכרון יעקב נפטרה בהיותה בת שבעה חודשים ונקברה ביום 15/12/51 בבית העלמין מחנה דוד.

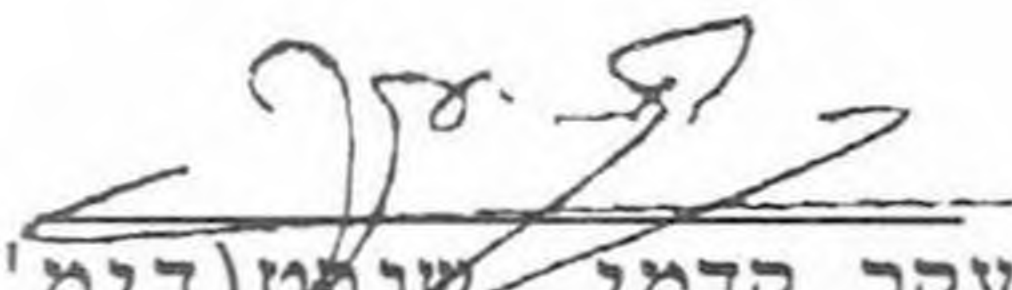
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי כרמלה בת אליהו וגילה כדר (עוזר) נפטרה ביום 12/12/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותה כבת שבעה חודשים.

כרמלה הובאה לקבורה ביום 15/12/51 בבית העלמין מחנה דוד.

על אף ששם משפחתה של כרמלה נרשם בפנקס פטירות של בית החולים רמב"ם כחדד, שם הדומה בצלילו לכדר, הרי שהזיהוי הוא ודאי וזאת בהצלבה עם הגיל והכתובת המצוינים במסמך הזהה לכתובת המצוינת בשאר המסמכים הנ"ל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של כרמלה.
מספר ת.ז. של האב אליהו עוזר (כדר) 7166581.
מספר ת.ז. של האם גילה עוזר (כדר) 7166582.

הנדון: ישראל בן מערבי וסירנה בוכריס
תיק מספר 93/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מערבי בוכריס, אביו של התינוק, עלתה המשפחה מטוניס לארץ בשנת 1952. המשפחה עברה להתגורר תחילה בצמח.

בחודש אדר שנת 1953 נולד ישראל במושב נתיב המולדת בנגב, שמו הקודם של בית הגדי. היות וההורים לא מצאו עבודה חזרו להתגורר בצמח. את דרכם חזרה עשו במשאית וישראל, שהיה בן שלושה חודשים, קיבל דלקת ריאות.

בהגיעם לצמח הלכו ההורים עם ישראל לטיפת חלב, בנם השתעל והרופא ד"ר שמעון מדגניה ב' שבדק אותו ביקש להעבירו מיד לבית החולים, הזמינו אמבולנס והאם התלוותה לישראל עד בית החולים בית דוד בטבריה. לאם נאמר בבית החולים שהיא תוכל לראותו יום יום. למחרת בבואה לא הורשתה להיכנס וראתה את ישראל רק דרך חלון.

לאחר שבוע נאמר לאם בבית החולים להביא בגדים עבור ישראל כיוון שביומיים הקרובים ישוחרר. בהגיעה לבית החולים נמסר לה שכנה נפטר.

האם ביקשה לראות את גופתו, אך סולקה מהמקום.

ההורים לא קיבלו כל תעודה המאשרת את פטירתו של ישראל ולא ידוע להם היכן חלקת הקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, לפיה משפחתו של ישראל בן מערבי בוכריס ממעברת צמח עלתה ארצה מטוניס ביום 9/9/52. כן צוין כי ישראל נולד בארץ בחודש מרץ 1953, ונפטר ביום 14/6/53 בטבריה.

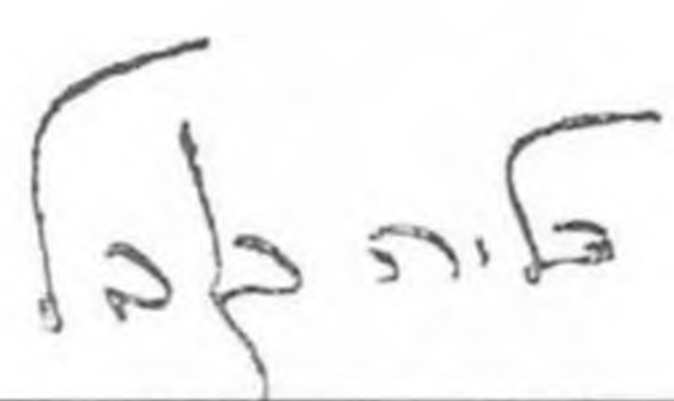
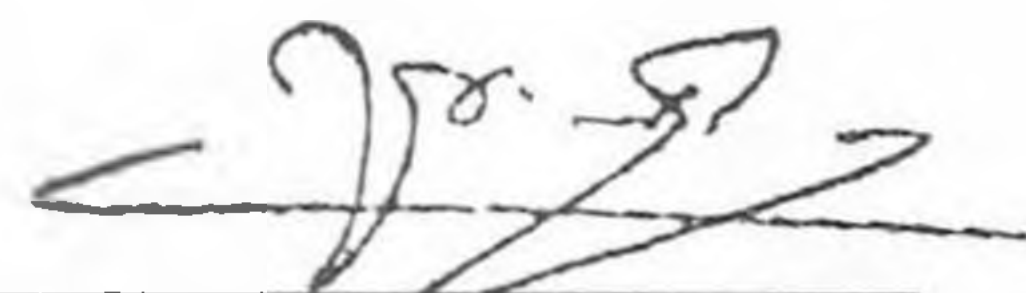
2. הוועדה איתרה ספרי קבורה של חברה קדישא טבריה בהם נרשם כי ישראל בוכריס ממעברת צמח נפטר בהיותו בן שלושה חודשים ונקבר ביום 15/6/53 בבית העלמין בטבריה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ישראל בן מערבי וסירנה בוכריס נפטר ביום 14/6/53 בטבריה, בהיותו בן שלושה חודשים.

ישראל הובא לקבורה ביום 15/6/53 בבית העלמין בטבריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ישראל 050344969.

הנדון: תקוה בת יחיא וג'וֹלִיט פדידה
תיק מספר 94/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ג'וֹלִיט פדידה, אמה של התינוקת, נולדה תקוה ביום 30/11/53 בבית חולים בטבריה.

בהיותה בת שלושה חודשים ביום 4/3/54 סבלה תקוה מחום גבוה. ביום שבת נלקחה על ידי אמה לרופא, ולאחר בדיקה נשלחה הביתה.

בבית קיבלה תקוה חום גבוה ועיניה התגלגלו. אמה לקחה אותה בדחיפות לבית החולים לילדים בית דוד בטבריה. שם ניתן לה חמצן והאם נשלחה לביתה. למחרת הגיע בעלה לבית החולים ונמסר לו כי תקוה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה מקורי מבית החולים הממשלתי בטבריה, ממנו עולה כי התינוקת תקוה פדידה משכונת ג'ובלבאן אושפזה ביום 7/3/54 בגלל דלקת ריאות. בבית החולים נכנסה התינוקת למצב של חוסר הכרה ובאותו יום נפטרה.

בגיליון המחלה צוין כי התינוקת חלתה שלושה ימים לפי קבלתה.

2. בידי הוועדה תעודת פטירה משנת 1988 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי תקוה בת יחיה פדידה נולדה ביום 30/11/53 ונפטרה במרס 1954.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, לפיו התינוקת תקוה בת יחיא פדידה מטבריה ג'ובלבאן נפטרה ביום 7/3/54 בבית החולים שויצר בטבריה בהיותה בת שלושה חודשים. סיבת המוות צוינה כדלקת סימפונות.

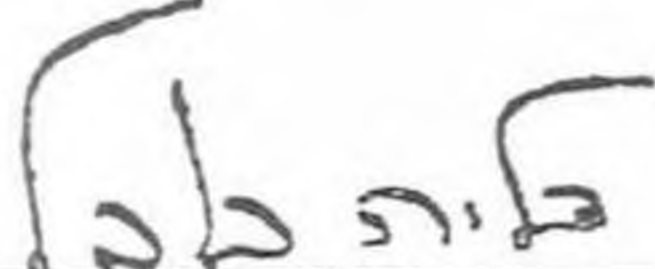
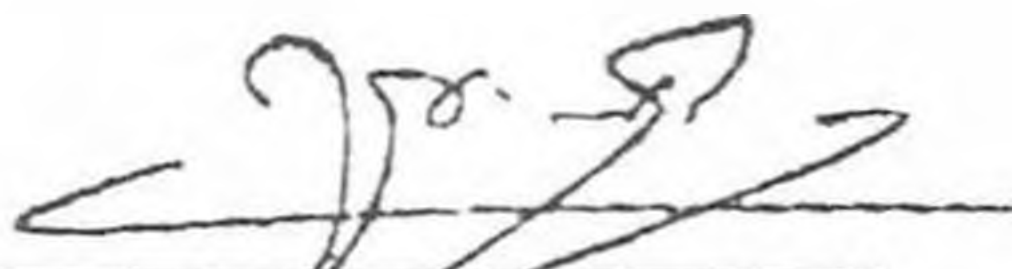
4. הוועדה איתרה תעודת פטירה, ממנה עולה כי תקוה בת יחיא פדידה נפטרה ביום 7/3/54 בבית החולים שויצר בטבריה, בהיותה בת שלושה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת תקוה בת יחיא וג'וֹלִיט פדידה נפטרה בבית החולים הממשלתי שויצר בטבריה, בהיותה בת שלושה חודשים.

על אף ששם אביה נרשם במסמכים השונים כיחיא ולא כיחיאל, אין ספק שמדובר בתקוה שכן שאר הפרטים כגון שמה הפרטי, שם משפחתה, מקום מגוריה ותאריך פטירתה מעמידים את הזיהוי בחזקת ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של תקוה 052174745.

הנדון: נחמה בת שלמה וכוונצ'ה יאיר
תיק מספר 95/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של עמנואל יאיר, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מעירק בשנת 1951. המשפחה התגוררה במושב מנוחה בדרום.

נחמה נולדה ביום 17/1/53. בהיותה בת 11 חודשים סבלה נחמה מהקאות ושילשולים ונלקחה על ידי הוריה לבית החולים קפלן שם אושפזה ונמסר להורים כי יחזרו למחרת.

למחרת בהגיעם לבית החולים נאמר להם כי נחמה נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמה של נחמה.

ממצא החקירה:

הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי נחמה בת שלמה יאיר ממושב מנוחה נפטרה ביום 4/10/53 בבית החולים קפלן, בהיותה בת שמונה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בסבירות גבוהה כי נחמה בת שלמה וכוונצ'ה יאיר נפטרה ביום 4/10/53 בבית החולים קפלן, בהיותה בת שמונה חודשים.

מקום קבורתה לא אותר.

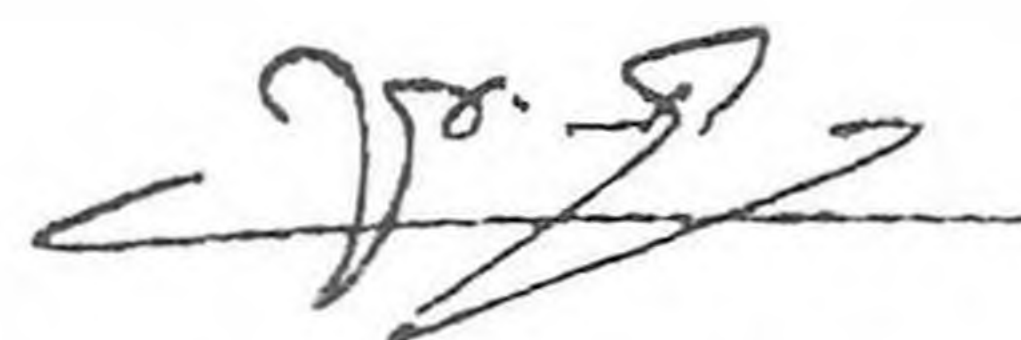
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נחמה 050682954.

הנדון: צבי בן ציון ומיסה רובין
תיק מספר 96/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מיסה רובין, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מטריפולי שבלוב בשנת 1949, והתגוררה במושב עלמה שבגליל.

האם ילדה את התאומים (צבי ואחותו) ביום 12/6/51 במושב. בהיותם בני חמישה חודשים קיבלו התאומים הרעלת קיבה והאם לקחה אותם לבית חולים בצפת.

שלושה ימים לאחר מכן בהגיע האב לבית החולים מסרו לו את בתו, ובאותו מעמד נמסר לו כי צבי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית לפיה צבי בן ציון רובין ממושב עלמה אושפז ביום 19/9/51 בבית החולים הממשלתי ונפטר ביום 8/10/51.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי צבי רובין ממושב עלמה נפטר ביום 8/10/51, בהיותו בן חודשיים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי צבי בן ציון ומיסה רובין נפטר ביום 8/10/51 בבית החולים הממשלתי רמב"ם, בהיותו בן חודשיים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של צבי 05013987-2.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן ניסים ועליזה עזרא (חלובה)
תיק מספר 97/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' עליזה עזרא (חלובה), אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1950. המשפחה הגיעה לשער עלייה ומשם עברה להתגורר בעתלית ולבסוף בחולון.

במהלך שנת 1954, אושפזה האם במחלקת נשים של בית החולים דג'אני כשהיא סובלת מדימומים קשים. זמן מה לאחר מכן ילדה האם בן למחרת בבוקר נאמר לה כי בנה נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו האם "עליזה בת סובי (חלובה) רחמים" עלתה ארצה ביום 22/11/50.

2. הוועדה איתרה רישום של משרד הפנים, ממנו עולה כי לניסים ועליזה חלובה, נולדו חמישה ילדים בין השנים 1951 עד 1962 שמותיהם: הרצל (1951) פרדי (1952) דליה (1955) דני (1957) אורנה (1960) זריפה (1961) עפר (1962).

משיחה שערכו חוקרי הוועדה עם גב' עליזה עזרא (חלובה), התברר כי בנה נולד אחרי פרדי ולפני דליה. כן נמסר כי לאחר לידתו של התינוק עברה האם הפלה טבעית.

3. הוועדה איתרה כרטיס אשפוז של בית החולים דג'אני, לפיו עליזה חלובה ממעברת חולון, אושפזה במחלקת נשים מיום 23/5/54 עד ליום 26/5/54. חוקרי הוועדה מניחים כי מדובר בלידת התינוק.

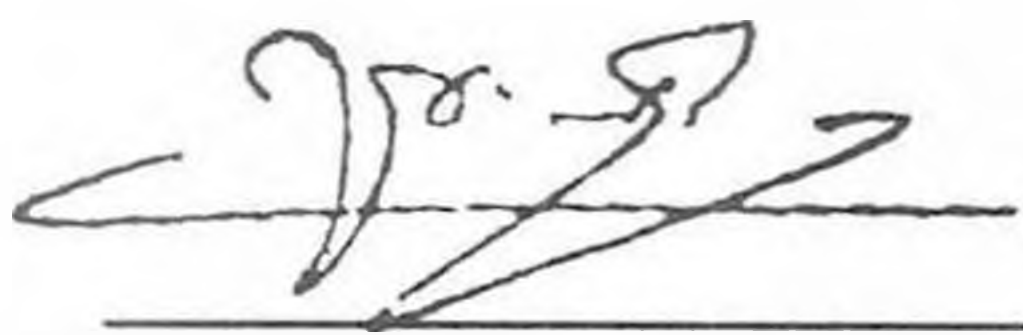
כן נרשם אשפוז שני ביום 30/10/54 עד ליום 31/10/54. חוקרי הוועדה מניחים כי אשפוז זה מתייחס להפלה עליה מסרה האם.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה רבה של סבירות כי לידת התינוק, בנם של ניסים ועליזה עזרא (חלובה) היתה לידת תינוק מת או שמת סמוך ללידתו, וזאת בשנת 1954.

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים השונים העומדים לרשותם, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלו של התינוק, בנם של ניסים ועליזה עזרא (חלובה).

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של ניסים עזרא (חלובה) 044958718.
מספר ת.ז. של עליזה עזרא (חלובה) 045952017.

הנדון: דוד בן יוסף ונג'יה סולימאן
תיק מספר 98/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נג'יה סולימאן, אמו של התינוק, נולד דוד בספטמבר 1951 בבית החולים סרפנד (צריפין). המשפחה התגוררה במעברת אור יהודה.

בהיותו בן שמונה חודשים סבל דוד משילשולים ונלקח על ידי האם לבית החולים הדסה תל אביב. האם ביקרה אותו במשך שבועיים, אך ראתה אותו רק פעם אחת דרך חלון.

כעבור חודש הודיעו לאם בבית החולים כי בנה הבריא ושלמחרת היום עליה להביא בגדים. למחרת, כשבאה להחזיר את דוד הביתה נמסר לה כי הוא סובל מפצעים בפה ועל כן עליו להישאר בבית החולים עוד מספר ימים.

לאחר זמן מה הגיע אביו לבית החולים ונאמר לו שדוד נפטר ושחברה קדישא כבר מטפלת בקבורתו.

המשפחה לא קיבלה כל מסמך המאשר את פטירתו

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום לידה של משרד הבריאות צריפין, לפיו התינוק "דוד בן יוסף ונג'יה סאלימן" נולד ביום כ' באלול תשי"א, 21/9/51, בבית החולים צריפין.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים הדסה תל אביב, לפיו התינוק "דוד בן יוסף ונג'יה סאלימן" אושפז ביום 5/5/52 ונפטר בבית החולים ביום 27/5/52, בהיותו בן שמונה חודשים.
3. הוועדה איתרה פנקס רישום פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי התינוק דוד סאלימן ממעברת סקיה ב' נפטר ביום 27/5/52 בבית החולים "הדסה" תל אביב מדלקת ריאות ותת תזונה.
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי התינוק דוד בן יוסף סאלימן נקבר ביום ה' בסיוון תשי"ב, 29/5/52, בהיותו בן שמונה חודשים. הוא נקבר בבית העלמין בקריית שאול גוש 4, אזור 3, חלקה ג' 1, שורה 7, קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

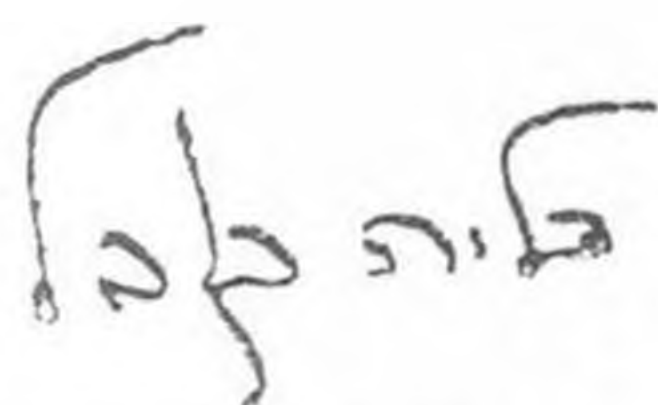
מן המידע המפורט לעיל עולה בוודאות כי התינוק דוד בן יוסף ונג'יה סאלימן נפטר מדלקת ריאות ותת תזונה ביום 27/5/52 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שמונה חודשים.

דוד הובא לקבורה ביום 29/5/52 בבית העלמין קריית שאול גוש 4, אזור 3, חלקה ג' 1, שורה 7, קבר מספר 14.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של דוד.
מספר ת.ז. של האם נג'יה סולימאן 70065628.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן מאיר ורות (רחל) גוטליב (יודקביץ)
תיק מספר 99/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' רות גוטליב, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מגרמניה ביום 4/11/48. כן ציינה העדה כי הייתה בחודש השמיני להיריונה.

עם הגיעם ארצה הוצע לבני הזוג גוטליב לעבוד בבית החולים "מולדה" שבחיפה, היות וידעו גרמנית. ביום 21/12/48 כשהאם בחודש התשיעי להיריונה, ילדה בן בניתוח קיסרי בבית החולים "מולדה".

במשך 12 יום ראתה האם את בנה. למחרת, כשביקשה לראותו אמרה לה האחות כי בנה אושפז יחד עם עוד 12 תינוקות בבית החולים הדסה תל אביב היות וסבלו מדיזנטריה. בני הזוג התכוונו לנסוע לבית החולים אלא שרופא ניגש אליהם ומסר להם כי בנם נפטר בדרך לבית החולים עם יתר התינוקות.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה בגנזך המדינה מכתב כתוב בשפה הגרמנית. מכתב זה הינו מסמך אחד מני רבים המתייחסים לוועדת בדיקה שהוקמה במשרד הבריאות במטרה לחקור תופעה חריגה של תמותת תינוקות בבית החולים "מולדה".

בנספח למכתב זה, רשימת תינוקות שנולדו ונפטרו במהלך החודשים דצמבר 1948 ינואר 1949 וממנה עולה כי "יודקביץ" נולד ביום 21/12 במשקל 2,800 גרם. נתגלה אצלו זיהום בשליה ואנמיה והוא הועבר להדסה, שם נפטר ביום 28/12.

יצוין כי אחת ממסקנות ועדת הבדיקה של משרד הבריאות היא, כי יש לייחס את תמותת התינוקות המוגברת למגפת שילשולים שפרצה במקום.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "תינוק יודקביץ" מבית העולים קריית שמואל, נפטר ביום 31/12/48 בבית החולים רוטשילד, בהיותו בן עשרה ימים.

סיבת המוות: פגיעה בריאות ודלקת מעיים של פגים.

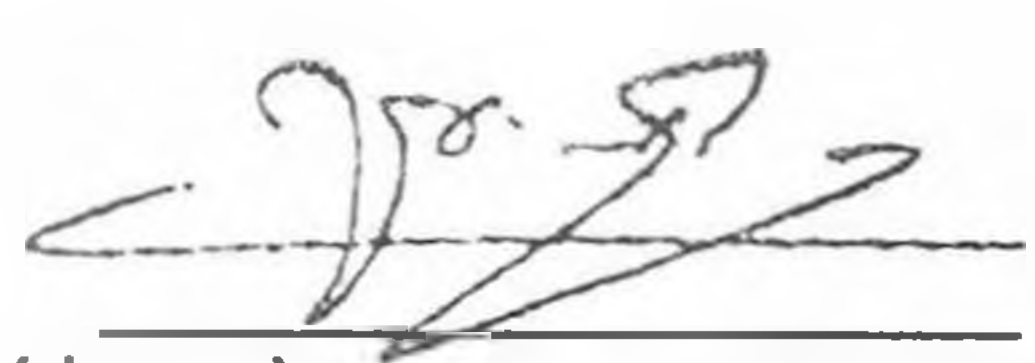
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של מאיר ורות (רחל) גוטליב (יודקביץ), נפטר כתוצאה מפגיעה בריאות ודלקת מעיים של פגים ביום 28/12/48 בבית החולים הדסה (רוטשילד), בהיותו בן שמונה ימים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה מסתמכת על המכתב המקורי שנמצא בגנזך המדינה לגבי קביעת מועד פטירתו של התינוק.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם רות רחל גוטליב 01082145.

הנדון: ציון בן אברהם וגומש יחיא
תיק מספר 100/97

פרטי התלונה:

מעדותה של גומש יחיא, אם התינוק, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן יחד עם ציון בן שמונה חודשים במהלך שנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה נלקח ציון לבית התינוקות על מנת לחסנו. ההורים באו לבקרו מספר פעמים. יום אחד משהגיעו ההורים לבקר את תינוקם נאמר להם כי הוא נפטר וכבר הובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לבקשתה קיבלה המשפחה תמצית רישום של משרד הפנים, ממנה עולה כי "יחיא ציון אברהם" נושא תעודת זהות מספר 9-00569926 חדל להיות תושב הארץ בתאריך 00/07/63 וכי מענו האחרון היה היישוב מחסיה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54945 ממנה עולה כי "אברהם יוסף וגומש יחיא" עלו ארצה ביום 19/9/49 ושוכנו במחנה ראש העין. כן צוין כי ציון היה בן שמונה ימים עם עליית המשפחה ארצה.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי אברהם יוסף וגומש יחיא נושאים תעודת עולה מספר 54945 וכרטיס מספר 126, עלו ארצה ביום 19/9/49 יחד עם ציון בן שמונה ימים. עוד צוין ביומן זה כי ביום 25/1/50 עברה המשפחה להתגורר בפרדסיה.
3. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, הבריאות, בארכיוני בתי החולים השונים, רישומי חברה קדישא ובתי העלמין, כמו גם ביתר הארכיונים העומדים לרשותם, לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלו של ציון בן אברהם וגומש יחיא.

מסקנות הוועדה:

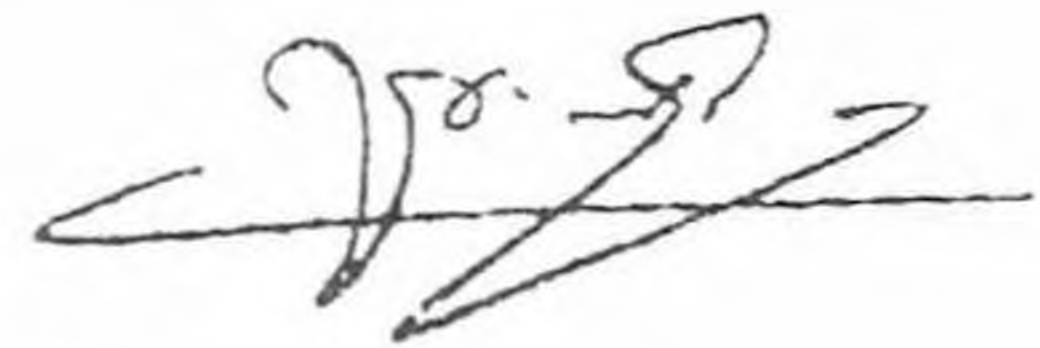
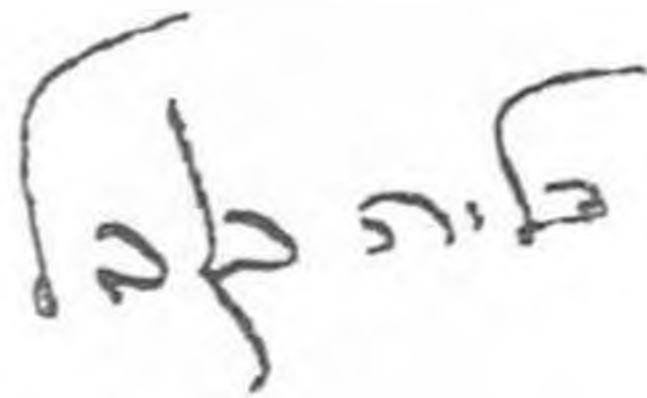
אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של ציון בן אברהם וגומש יחיא.

באשר לרישומי משרד הפנים לפיהם חדל ציון להיות תושב הארץ בתאריך 00/07/03, התייחסות מקיפה כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציון 9-00569926.

הנדון: זכריה (יחיא) בן יעקב וזהרה (שרה) זבטני
תיק מספר 103/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום זבטני, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם זכריה (יחיא). המשפחה התגוררה במחנה ראש העין.

עם הגיעם ארצה נלקחו התינוקות לבתי תינוקות וביניהם גם זכריה (יחיא) שהיה בן שנה ושלושה חודשים. זכריה (יחיא) שהה בבית התינוקות כארבעה חודשים.

בתום תקופה זו הורשו ההורים לקחת את ילדיהם במשך היום לביתם ובערב הוחזרו לבית התינוקות. באחד הימים כשהוחזר זכריה (יחיא) הביתה הגיעה אחות לאוהל המשפחה בשעות הצהריים ולקחה אותו בטענה שהוא אינו חש בטוב. באותו ערב הודיעו ברמקול המחנה כי 50 ילדים נפטרו וביניהם הוקרא שמו של זכריה (יחיא).

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה של מחנה ראש העין א' ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 930 ומספר תעודת עולה 53771, לפיו יעקב יחיא וזהרה זבטאני וארבעת ילדיהם עלו ארצה ביום 28/9/49. כן צוין כי יחיא היה בן שנה בהגיעו וכי נפטר.

בפנקס עולים ראש העין א' נרשם כי יחיא נפטר ביום 20/11/49.

2. הוועדה איתרה יומן תמותה של מחנה ראש העין ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 930, לפיו "יחיא יעקב זבדני" נפטר ביום 20/11/49 בבית החולים במחנה, בהיותו בן 15 חודשים.

3. הוועדה איתרה יומן תמותה של מחנה ראש העין א' (מספר 27) ובו רישום המתייחס לכרטיס מספר 930, לפיו יחיא יעקב זבטני נפטר ביום 20/11/49, בהיותו בן שנה ורבע.

4. הוועדה איתרה יומן נפטרים של מחנה ראש העין (מספר 39), ממנו עולה כי יחיא בן יעקב זבטני נפטר ביום 20/11/49 בהיותו בן ארבע שנים ונקבר בפתח תקווה.

5. הוועדה איתרה יומן תמותה של מחנה ראש העין (מספר 38) ובו רישום לגבי מספר עולה 970, לפיו יחיא יעקב זבטאני, נפטר ביום 20/11/49, בהיותו בן שנה.

6. הוועדה איתרה הפניה לקבורה ממחנה העולים ראש העין מחלקת המנהל מיום 20/11/49 לחברה קדישא פתח תקווה ובו בקשה לסדר את קבורתו של "יחיא בן יעקב זבדני" כאשר בהוצאות הקבורה תישא הסוכנות היהודית.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי יחיא בן יעקב זבדני ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שנה ביום כ"ח בחשוון תש"י, 20/11/49, והובא לקבורה בחלקת ילדים ב', קבר מספר 58.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זכריה (יחיא) בן יעקב וזהרה (שרה) זבדני נפטר ביום 20/11/49 במחנה העולים ראש העין, בהיותו כבן שנה, וזאת כשבעה שבועות לאחר עלייתו לארץ.

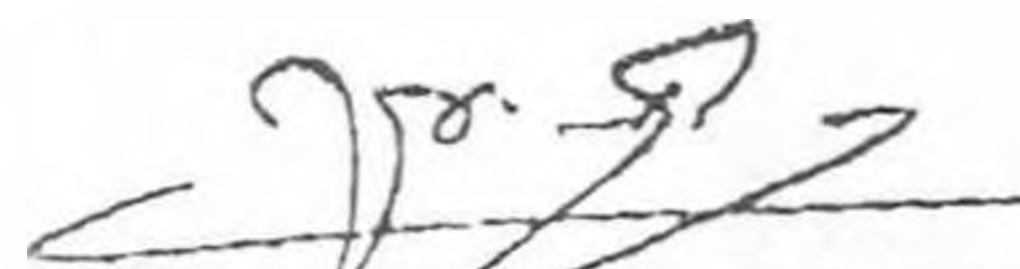
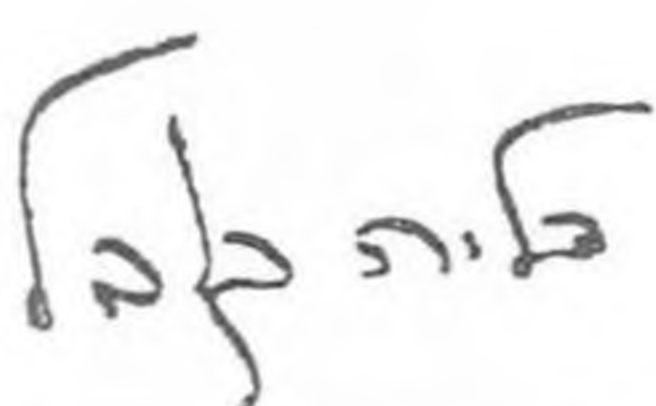
זכריה (יחיא) הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין סגולה שכפתח תקווה בחלקת ילדים ב', קבר מספר 58.

על אף שיבוש בגילו באחד מן המסמכים אין ספק בזיהויו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של זכריה.
מספר ת.ז. של האב יעקב זבדני 03064152
מספר ת.ז. של האם זהרה זבדני 03064153.

הנדון: יצחק בן משה ורחל ברוכי
תיק מספר 104/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מאיר ברוכי, אחיו של התינוק, עלתה המשפחה לארץ מפרס יחד עם יצחק בשנת 1951, ושוכנה במעברת אגרובנק ליד חדרה.

סמוך לעלייתם ארצה סבל יצחק משילשולים וכאבי בטן. בהגיעם למעברת אגרובנק נלקח יצחק על ידי אמו לחדרה שם הופנה לאשפוז בבית החולים בחיפה. בבית החולים שהה יום אחד.

למחרת בהגיעם לבית החולים נמסר להורים כי יצחק נפטר.

המשפחה קבלה מסמך ממושרד הפנים, לדבריה, לפיו יצחק חדל להיות תושב המדינה בשנת 1968.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה, לפיה משה ורחל ברוכי ושלוש ילדיהם עלו ארצה ביום 24/1/51. כן צוין כי יצחק נולד בשנת 1950.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "יצחק ברוכי" ממחנה אגרובנק נפטר ביום 5/7/51 בהיותו בן שנה.

סיבת המוות: פגיעה רב מערכתית שכללה דלקת ריאות, דלקת במוח, דלקת עיניים ועוד.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיה "יצחק ביחי" (כך במקור) מחדרה נפטר בהיותו בן חמישה חודשים, ונקבר ביום 11/7/51 בחלקת התינוקות שבמקום.

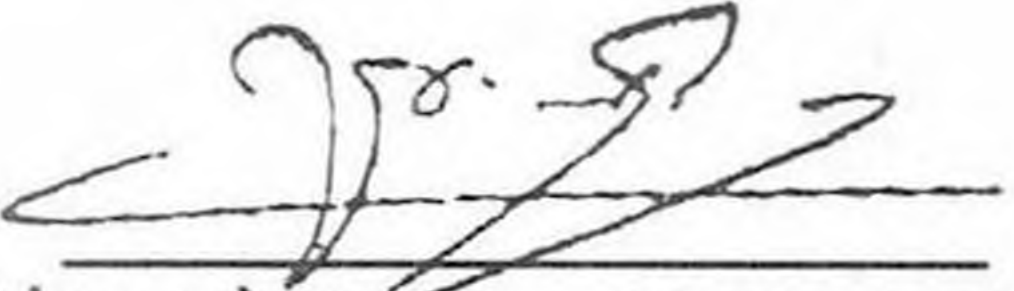
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי יצחק בן משה ורחל ברוכי נפטר מפגיעה רב מערכתית ביום 5/7/51 יום ה' בשבוע בבית החולים רמב"ם.

יצחק הובא לקבורה ביום 11/7/51 בחיפה בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות, בהיותו כבן שנה.

לעניין גילו רואה הוועדה את רישום הגיל ביומן פטירות של בית החולים כקובע.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. משוער של יצחק 47248045.

הנדון: עליזה בת פנחס וזמירנדה גוילי
תיק מספר 106/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' זמירנדה גוילי, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטריפולי בשנת 1949 ושוכנה תחילה בבית ליד ואחר כך עברה להתגורר באור יהודה.

עליזה נולדה ביום 1/10/52 בבית המשפחה. לאחר הלידה הגיע רופא לבית המשפחה ובדק את התינוקת ואמר לאם שעליזה "קטנה" ולכן עדיף להעבירה לבית החולים.

20 יום לאחר מכן לקחה האם את עליזה לטיפת חלב ומשם הופנתה לבית החולים דג'אני. במשך חמישה ימים ביקרה אותה האם ואף היניקה אותה בבית החולים. למחרת היום בהגיעה נאמר לה כי עליזה סובלת משילשולים וכי היא, האם, אינה יכולה להיכנס למחלקה.

יומיים לאחר מכן כשהגיעה האם שנית לבית החולים ניגש אליה רופא ואמר לה כי עליזה סבלה משילשולים ונפטרה. הרופא ציין כי בית החולים ידאג לסידורי קבורתה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמה של עליזה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו עליזה בת פנחס "גולי" מכפר סקיה שיכון 49 נפטרה ביום 7/12/52 בבית החולים צהלון (דג'אני) ביפו, בהיותה בת חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "עליזה גולי" משיכון 49 כפר סקיה נפטרה בהיותה בת שלושה חודשים כתוצאה מדלקת ריאות והובאה לקבורה בתל אביב.

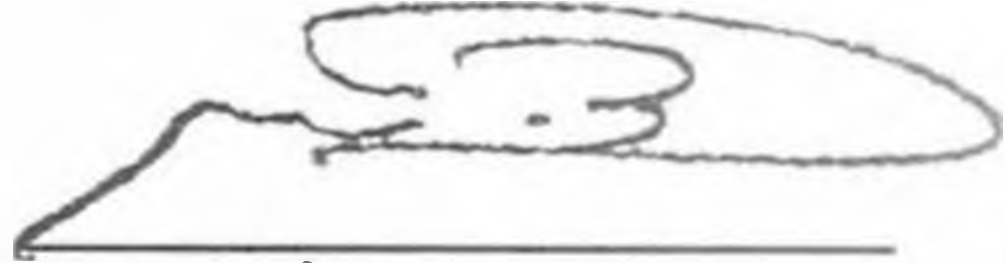
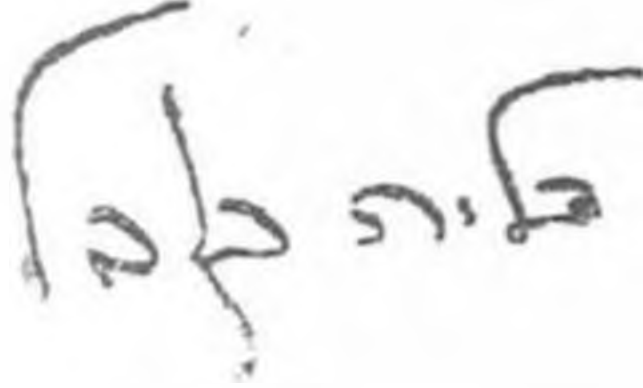
3. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי עליזה "גולי" מכפר סקיה שיכון 49 נפטרה בבית החולים צהלון בהיותה בת שלושה חודשים והובאה לקבורה ביום י"ט בכסלו תשי"ג, בגוש 5, אזור ג', שורה 2, קבר מספר 14.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי עליזה בת פנחס וזמירנדה גוילי נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 7/12/52 בבית החולים צהלון ביפו (דג'אני).

עליזה הובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין קריית שאול בגוש 5, אזור ג', שורה 2, קבר מספר 14.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של עליזה גוילי.
מספר ת.ז. של האב פיחס גוילי 0724060.
מספר ת.ז. של האם זמירנדה גוילי 072407.

הנדון: אירה בת אברהם וצ'חלה יוסף
תיק מספר 107/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שמחה עוזר, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951. המשפחה התגוררה בירושלים.

אירה נולדה בשנת 1952 במלון פאסט מקום מגורי המשפחה. בהיותה בת חצי שנה סבלה אירה משילשולים ואמה לקחה אותה לבית החולים ביקור חולים.

לאחר יומיים שלושה הגיעה אמה להיניקה בבוקר, ובהגיעה בפעם שנייה באותו היום בערב מצאה את מיטתה של אירה ריקה. לשאלתה היכן בתה נענתה שנפטרה.

האב הלך לבית החולים והוחתם על מסמך שאת משמעותו לא הבין. שם נמסר לו שבית החולים ידאג לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בשנת 1997 קיבלה המשפחה מסמך ממשד הפנים, ממנו עולה כי אירה נפטרה ביום 25/2/53.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו משפחתה של אירה התגוררה בירושלים במלון פסט 15. כן צוין כי אירה בת אברהם וצחלה יוסף נולדה ביום י"ד בכסלו תשי"ג, 2/12/52, בבית החולים ביקור חולים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי אורה יוסף שהתגוררה בירושלים מלון פסט 15 נפטרה ביום 25/7/53 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת שבעה וחצי חודשים.

סיבת המוות: דיסטרופיה ודלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיה הילדה אירה בת אברהם יוסף נפטרה ביום י"ג במנחם-אב תשי"ג בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת שמונה וחצי חודשים.

כן צוין כי אירה נקברה ביום י"ד במנחם-אב תשי"ג, 26/7/53, בבית העלמין שבהר המנוחות גוש או חלקה ה', שורה ג', קבר מספר 6.

4. במסמך ממשד הפנים צוין מועד פטירתה של אורה כ-25/2/53, מסמך זה הוצא ביום 27/10/97 מן המאגר. הוועדה אינה יודעת על סמך מה נרשם תאריך הפטירה השגוי. שרשרת המסמכים שהוועדה איתרה, הם הקובעים לעניין מועד הפטירה.

מסקנות הוועדה:

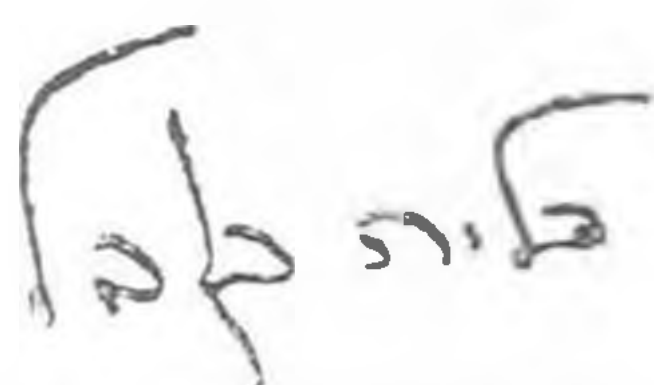
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אירה בת אברהם וצ'חלה יוסף נפטרה ביום 25/7/53 בבית החולים ביקור חולים בהיותה כבת שבעה וחצי חודשים.

אירה הובאה לקבורה ביום 26/7/53 בבית העלמין שבהר המנוחות בירושלים גוש או חלקה ה', שורה ג', קבר מספר 6.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אירה 051151470.

הנדון: 2 ילדים תאומים - רחל וזכריה
בני יוסף וסלמה (וחשן) נחשון
תיק מספר 108/97

פרטי התלונה:

מעדות בכתב שמסרו בני הזוג יוסף ושלומית נחשון, הורי התאומים, באמצעות בתם הגב' ציפי נחשון גליק, הם עלו ארצה מתימן בסוף שנת 1949 ושוכנו במחנה ראש העין.

כחודש ימים לאחר עליית המשפחה ארצה, ילדה האם את התאומים זכריה ורחל באוהל המשפחה. התאומים שהו באוהל המשפחה עשרה ימים ובסופם הועברו לבית התינוקות שבמחנה. יומיים לאחר שהועברו התאומים לבית התינוקות, נאמר להורים, כי ילדיהם נשלחו לבית החולים אסף הרופא או באר יעקב. האב נסע לבקר את ילדיו, אך לא מצא אותם במקום.

בשיחה שקיימו חוקרי הוועדה עם מר יוסף נחשון, אבי התאומים, עולה כי ברית המילה נערכה באוהל המשפחה וכי לבת ניתן השם רחל ולבן זכריה. כן אמר האב, כי אין הוא יכול לומר אם שמותיהם נרשמו.

לדברי האב נמסרה הודעה לוועדת שלגי, אך שמם של התאומים לא נמצא בדו"ח ועדת שלגי.

ממצאי החקירה - לגבי רחל:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52878 ובו צוין כרטיס מספר 1014, לפיו האם "סלמה יחיא וחשן" עלתה ארצה ביום 26/10/1949 יחד עם חמשת ילדיה ושוכנה במחנה ראש העין ב'.
2. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 55315 ובו צוין כרטיס מספר 1739, לפיו האב "יוסף יחיא נחשה" עלה ארצה ביום 3/11/1949.
3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סלמה יחיא וחשן" נושאת תעודת עולה מספר 52878 וכרטיס מספר 1014, נכנסה למחנה יחד עם חמשת ילדיה ביום 26/10/49. כן נרשם כי הייתה אלמנה.
4. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "יוסף יחיא וחשה" נושא תעודת עולה מספר 55315 וכרטיס מספר 1739, נכנס למחנה ראש העין ביום 3/11/49. כן צוין כי היה רווק.
5. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים באר יעקב המתייחס לחודש ינואר 1950, ממנו עולה כי "רחל בת יוסף" שהתה בבית החולים שמונה ימים.
6. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "בת יוסף רחל" מבאר יעקב, נכנסה לבית החולים ביום 31/1/50 ונפטרה בו ביום, בהיותה בת חודש ימים.
7. הוועדה איתרה כרטיס פטירה של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "בת יוסף רחל" נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים ביום 31/1/50, בהיותה בת חודש ימים.

8. הוועדה איתרה רישיון קבורה מספר 02746 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי בת יוסף רחל מבאר יעקב, נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים בהיותה בת חודש ימים והובאה לקבורה בתל אביב.

9. הוועדה איתרה אשור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי רחל בת יוסף ממחנה העולים באר יעקב, נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים בבית החולים הדסה בהיותה בת חודש ימים והובאה לקבורה ביום י"ט בשבט תש"י 6/2/50 בבית העלמין קריית שאול בשורה 11, קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה – לגבי רחל:

מן המידע לעיל עולה ברמה מסוימת של סבירות כי רחל בת יוסף וסלמה וחשן (נחשון), נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים ביום 31/1/50 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת חודש ימים.

רחל הובאה לקבורה ביום 6/2/50 בבית העלמין קריית שאול בשורה 11, קבר מספר 11.

ידוע לוועדה על מספר רב של מקרים, בהם בעת העברה מבית חולים אחד למשנהו, נרשם בית החולים ככתובתו האחרונה של החולה. יש בעובדה זו, להסביר את רישומה של רחל ביומן הכניסה לבית החולים הדסה תל אביב כמי שכתובתה היא באר יעקב.

האיחור שחל בקבורתה של רחל מצביע על ניסיונות בית החולים הדסה תל אביב לעמוד על זהותה המדויקת של רחל.

אין לוועדה כל הסבר לעובדת רישום ההורים ביומן הכניסה למחנה ראש העין כאלמנה ורווק.

ממצאי החקירה – לגבי זכריה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 52878 ובה מצוין כרטיס מספר 1014 לפיה האם "סלמה יחיא וחשן" עלתה ארצה ביום 26/10/49 יחד עם חמשת ילדיה ושוכנה במחנה ראש העין ב'.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סלמה יחיא וחשן" נושאת תעודת עולה מספר 52878 וכרטיס מס' 1014, נכנסה למחנה יחד עם חמשת ילדיה ביום 26/10/49. כן נרשם כי הייתה אלמנה.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "יוסף יחיא וחשה" נושא תעודת עולה מספר 55315 וכרטיס מספר 1739, נכנס למחנה ראש העין ביום 3/11/49. כן צוין כי היה רווק.

4. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, הבריאות בארכיוני בתי החולים, ברישומי חברה קדישא, כמו גם ביתר הארכיונים העומדים לרשותם, לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלו של זכריה בן יוסף וסלמה (וחשן) נחשון.

מסקנות הוועדה – לגבי זכריה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלו של זכריה בן יוסף וסלמה (וחשן) נחשון.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רחל.
אין בידי הוועדה ת.ז. של זכריה.
מספר ת.ז. של האב יוסף-יחיא וחשן נחשון 4146050.
מספר ת.ז. של האם שלומית-סלמה וחשן נחשון 4151470.

הנדון: לאה (לבנה) בת מנחם וזהרה שוקר
תיק מספר 109/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של שוקר מנחם, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם לאה בת השנתיים וחצי ושוכנה במחנה עתלית.

זמן מה לאחר העלייה, נלקחה לאה לבית התינוקות. ההורים הגיעו מדי פעם לבקרה, אך לא הותר לאם להיניקה. באחד הימים נאמר למשפחה כי לאה הועברה לבית החולים בחיפה. מספר ימים לאחר מכן הודיע מכר למשפחה כי לאה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם התושבים, ממנו עולה כי האב "מנחם והב ישראל שוקר" עלה ארצה מתימן ביום 25/8/49.

2. הוועדה איתרה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנו עולה כי "בת מנחם לאה" מבית העולים עתלית, נתקבלה לבית החולים ביום 16/9/49 ונפטרה ביום 28/9/49, בהיותה בת 16 חודשים.

3. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "בת מנחם לאה" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום 28/9/49, בהיותה בת 16 חודשים.

סיבת המוות: דיזינטריה ודיסטרופיה.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בת מנחם לאה" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום 28/9/49 בבית החולים הממשלתי, בהיותה בת 16 חודשים.

סיבת המוות: דיזנטריה ודיסטרופיה.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "בת מנחם לאה???" מבית העולים עתלית, נפטרה ביום 28/9/49 בהיותה בת 16 חוד' והובאה לקבורה בו ביום בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי לאה (לבנה) בת מנחם וזהרה שוקר, נפטרה כתוצאה מדיזינטריה ודיסטרופיה ביום 28/9/49 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה כבת 16 חודשים וזאת כחודש לאחר עליית המשפחה ארצה.

לאה הובאה לקבורה ביום 28/9/49 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של לאה.
מספר ת.ז. של האב מנחם שוקר 3002651.

הנדון: ציונה בת משה ומזל עמוס (עמוסי)
תיק מספר 110/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ברכה חממי, אחותה של התינוקת, נולדה ציונה בין השנים 1950-1951. המשפחה התגוררה במושב הר טוב.

בהיותה בת עשרה חודשים סבלה ציונה מאבעבועות רוח, ונלקחה לבית החולים זיו בירושלים. ציונה שהתה בבית החולים כחודשיים, ובמהלך תקופה זו השתפר מצבה. האב הגיע לבית החולים כדי לקחתה הביתה, אך בקשתו נענתה בשלילה, ונמסר לו שציונה צריכה לעבור בדיקות נוספות.

לאחר שלושה ימים חזר האב, אך לא מצא את ציונה במיטתה. בכירור שערך נאמר לו שבתו נפטרה והובאה כבר לקבורה. האב בירר בחברה קדישא גבעת שאול ורב הראה לו תלולית עפר ללא רישום.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

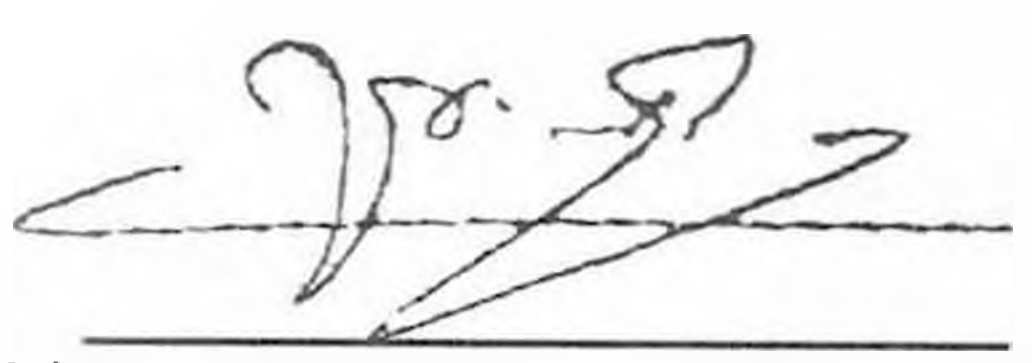
1. מרישומי משרד הפנים עולה כי ציונה נולדה ביום 31/10/50.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו "ציונה עמסעי" (כך במקור) מהר טוב כפר עבודה, פרוזדור ירושלים נפטרה ביום 26/1/51 בבית החולים ביקור חולים בהיותה בת חודשיים ו-26 יום. סיבת המוות: סיבוכים שנובעים מתסמונת-דאון.
3. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", ממנה עולה כי התינוקת ציונה בת משה עמוסי מהר טוב פרוזדור ירושלים נפטרה ביום י"ט בשבט תשי"א, בהיותה בת שלושה חודשים. כן צוין כי ציונה נקברה ביום כ"א בשבט תשי"א, 28/1/51, בבית העלמין שיח' באדר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת משה ומזל עמוס (עמוסי) נפטרה מסיבוכים הנובעים מתסמונת-דאון ביום 26/1/51 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת שלושה חודשים.

ציונה הובאה לקבורה ביום 28/1/51 בבית העלמין שיח' באדר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציונה 050186584.

הנדון: כרמל בן מנחם וחתון חי
תיק מספר 111/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של עמליה סיטי, אחותו של הילד, עלתה המשפחה ארצה מעירק עם כרמל בסוף שנת 1951 תחילת 1952. המשפחה התגוררה במעברת עמישב.

בהיותו בן שנתיים בלע כרמל סכרס עם קליפתו ונלקח על ידי הוריו לבית החולים צריפין. במשך שבוע הגיעו הוריו לבקרו.

יום לפי שחרורו מבית החולים הודיעו להם בחצות הלילה כי כרמל נפטר והובא לקבורה. ההורים ביקשו לראות את חלקת הקבר והופנו למספר מקומות בסופו של דבר לא מצאו את הקבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

לימים קיבלה המשפחה, לדבריה, צו גיוס על שמו של כרמל, נציגי הצבא אף הגיעו לבית המשפחה על מנת לגייס את כרמל לצבא.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה התינוק כרמל בן מנחם חי ממעברת פתח תקווה נפטר ביום 27/11/51 בבית החולים הממשלתי צריפין, בהיותו בן 11 חודשים.

סיבת המוות: טיפוס.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו הילד כרמל בן מנחם חי ממעברת פתח תקווה נפטר ביום 27/11/51, בבית החולים צריפין, בהיותו בן 11 חודשים.

סיבת המוות: טיפוס.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחה שלאחר המוות של בית החולים אסף הרופא, לפיו גופתו של התינוק כרמל חי נותחה ביום 28/11/51.

מסקנות הוועדה:

על פי המידע לעיל, עולה בוודאות כי כרמל בן מנחם וחתון חי נפטר מטיפוס ביום 27/11/51 בבית החולים צריפין, בהיותו בן 11 חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של כרמל 7014074.

הנדון: אניטה-חניטה בת מרדכי ואסתר אסולין
תיק מספר 112/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אילנה שוקרון, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ ממרוקו עם אניטה-חניטה בשנת 1951, ושוכנה במעברת נטעים.

בהיותה בת שנתיים אושפזה חניטה יחד עם שני אחיה בבית החולים צריפין. לאחר זמן מה שוחררו אחיה, אך חניטה אשר סבלה מחום גבוה הושארה בבית החולים.

בנובמבר 1952 הגיע אמבולנס לבית ההורים עם גופתה של אניטה-חניטה וגופת שכנם. באותו מעמד נמסר להורים כי אין צורך שיראו את גופתה של בתם וכי הם ידאגו להביאה לקבורה.

לאחר זמן מה מסרה להם שכנתם כי אניטה נקברה סמוך לקברו של בעלה בבית העלמין בית חנן שורה 1.

בידי המשפחה מסמך ממשד הפנים ממנו עולה כי אניטה-חניטה נפטרה בחודש נובמבר 1952.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

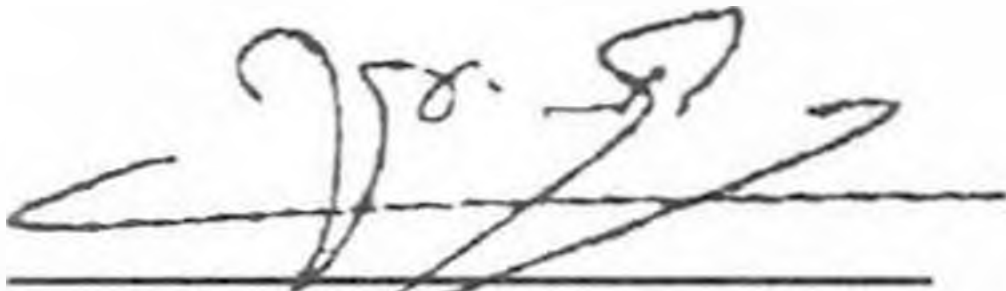
1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, לפיו חנה בת מרדכי אסולין (כך במקור) ממעברת נטעים אושפזה בבית החולים ביום 19/11 בהיותה בת שנה וחצי ונפטרה ביום 19/11.
 2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית, לפיה חניטה אסולין ממעברת נטעים נולדה בשנת 1950 ונפטרה ביום 19/11/52 בבית החולים צריפין כתוצאה מטיפוס.
 3. הוועדה איתרה גם פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי חניטה בת מרדכי אסולין ממעברת נטעים נולדה בשנת 1950 ונפטרה ביום 19/12/52.
- סיבת המוות: טיפוס.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אניטה-חניטה בת מרדכי ואסתר אסולין נפטרה מטיפוס ביום 19/11/52 בבית החולים צריפין (אסף הרופא) בהיותה בת שנה וחצי.

על פי עדות ההורים נקברה אניטה-חניטה בבית העלמין בית חנן הסמוכה לראשון לציון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אניטה-חניטה 07721545-7.

הנדון: אסתר וזהבה בנות משה (מורים) ודניס אבוטבול
תיק מספר 113/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' דניס חרבו (שם משפחתה מנישואיה השניים), אמם של התאומות, נולדו התאומות אסתר וזהבה בארץ בשנת 1951 בבית החולים הסקוטי בטבריה. המשפחה התגוררה בשיכון ג' בטבריה.

בהיותן בנות חודשיים סבלו מחום, שילשולים והקאות ואושפזו בבית החולים "בית דוד" בטבריה. אמם ביקרה אותן יום יום.

כעבור שבועיים נמסר לאם כי אחת מהתאומות נפטרה ובעודה יושבת שבעה נמסר לה שגם בתה השנייה נפטרה.

ההורים לא ראו את גופות בנותיהם וכן לא ידוע להם היכן חלקות הקבורה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי אסתר:

1. הוועדה איתרה גיליון חולה מקורי מבית החולים הממשלתי טבריה לפיו אסתר אבוטבול מטבריה בית עולים 83 אושפזה ביום 10/8/51.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, ממנו עולה כי אסתר בת משה אבוטבול מטבריה מחנה ב', מספר 83, נפטרה ביום ט"ז באב תשי"א, 18/8/51, בבית החולים הממשלתי טבריה, בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: חנק.

3. הוועדה איתרה תעודת פטירה, לפיה אסתר בת משה אבוטבול נפטרה ביום ט"ז באב תשי"א, 18/8/51, בבית החולים הממשלתי בטבריה.

ממצאי החקירה - לגבי זהבה:

1. הוועדה איתרה גיליון חולה מקורי מבית החולים הממשלתי טבריה, לפיו זהבה אבוטבול מבית העולים בטבריה אושפזה ביום 13/8/51. בהיותה בת חודשיים "בקבלתה נמצאה הילדה הנ"ל קטנה מאוד, במצב תזונה ירוד", והיא נפטרה ביום 21/8/51.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה, ממנו עולה כי זהבה בת משה אבוטבול נפטרה ביום י"ח באב תשי"א, 21/8/51, בבית החולים הממשלתי טבריה בהיותה בת חודשיים.

סיבת המוות: חוסר בשלות.

3. הוועדה איתרה תעודת פטירה, לפיה זהבה בת משה אבוטבול נפטרה ביום 21/8/51 בבית החולים הממשלתי טבריה, בהיותה בת חודשיים.

מסקנות הוועדה - לגבי אסתר:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת משה (מוריס) ודניס אבוטבול נפטרה מחנק ביום 18/8/51 בבית החולים הממשלתי טבריה, בהיותה בת חודשיים.

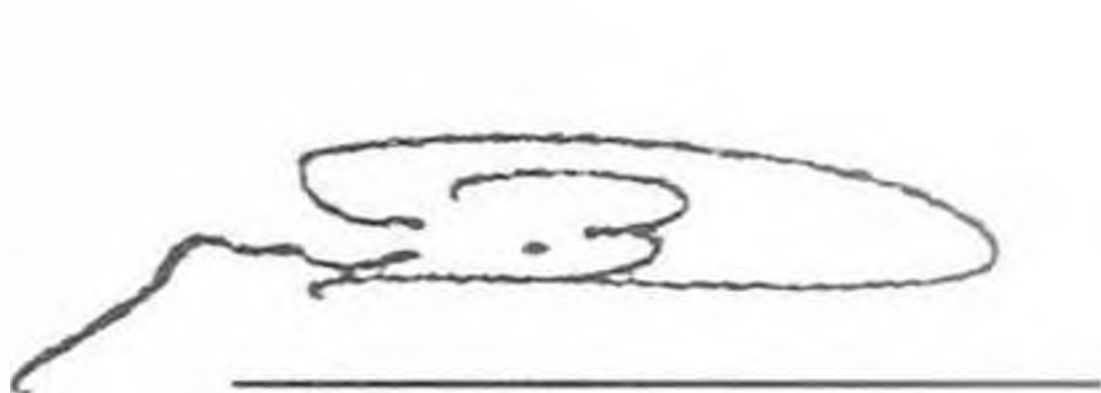
מקום קבורתה לא אותר.

מסקנות הוועדה - לגבי זהבה:

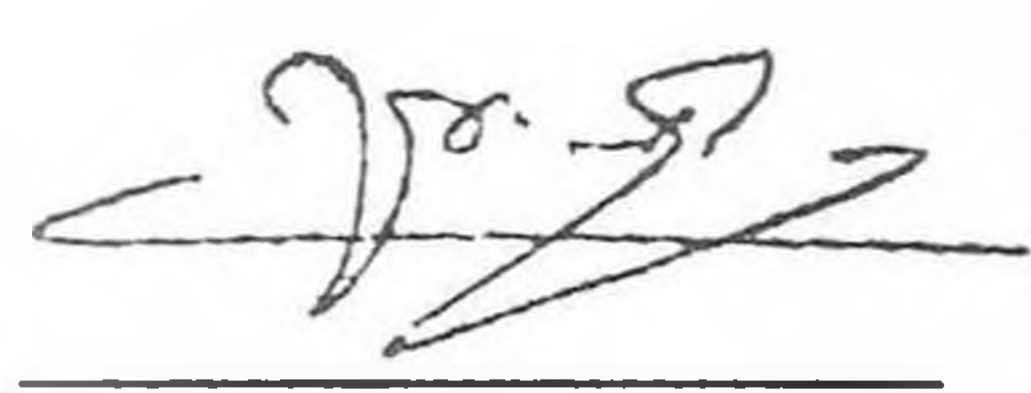
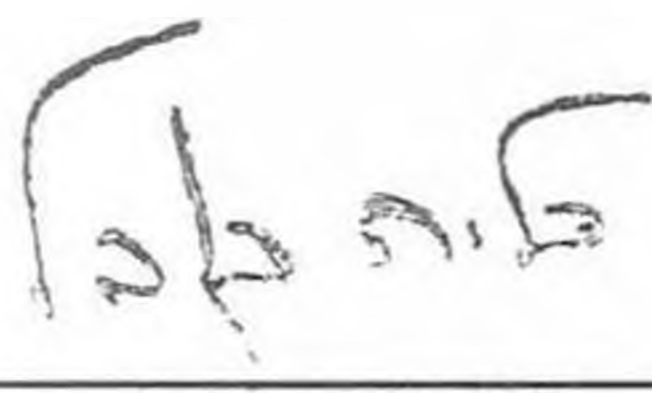
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זהבה בת משה (מוריס) ודניס אבוטבול נפטרה מחוסר בשלות ביום 21/8/51 שלושה ימים לאחר אחותה התאומה בבית החולים הממשלתי טבריה, בהיותה בת חודשיים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אסתר 05065859.
מספר ת.ז. של זהבה 05065852.

הנדון: זמירה בת מבורך ועליזה פדלון
תיק מספר 114/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לונה (עליזה) פדלון, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מלוב בשנת 1951 ושוכנה במעברת פרדס חנה ב'.

זמירה נולדה בשנת 1953 בבית החולים ברנדיס בחדרה. בהיותה בת שלושה חודשים נלקחה זמירה על ידי אמה לרופא שהפנה אותה לבית החולים רמב"ם.

לאחר שלושה ימים קיבלו ההורים מברק מבית החולים שעליהם להגיע לבית החולים. בהגיעה לשם מצאה האם את מיטתה של זמירה ריקה, ולשאלתה היכן בתה נענתה שזמירה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות חדרה, ממנו עולה כי זמירה בת מבורך ועליזה פדלון נולדה ביום 27/6/54 בבית היולדות בחדרה. כן צוין כי משפחתה של זמירה התגוררה במעברת פרדס חנה ב'.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי זמירה בת מבורך פדלון ממעברת פרדס חנה ב' נפטרה ביום 10/9/54 בבית החולים רמב"ם בהיותה בת חודשיים וחצי.

סיבת המוות: זיהום של המעי הדק.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו זמירה פדלון ממעברת פרדס חנה נפטרה בהיותה בת חודש וחצי ונקברה ביום ט"ז באלול תשי"ד, 14/9/54.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זמירה בת מבורך ועליזה פדלון נפטרה מזיהום של המעי הדק ביום 10/9/54 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת חודשיים וחצי.

זמירה הובאה לקבורה ביום 14/9/54 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של זמירה 052375581.

הנדון: רבקה בת יוסף ונלי טולדו
תיק מספר 115/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת נלי טולדו, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה לארץ מבולגריה בשנת 1948, ושוכנה במחנה קריית שמואל.

רבקה נולדה ביום 17/12/48 בבית החולים מולדה בחיפה. בחוזרם למחנה נלקחה רבקה לבית התינוקות שבמקום. לאחר שלושה שבועות סבלה רבקה ממחלה ונלקחה לבית החולים רוטשילד או רמב"ם.

לאחר זמן מה הודיעה אחות מבית העולים לאם כי רבקה נפטרה. ההורים חזרו לבית החולים וקיבלו את צרור בגדיה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה הודעה על לידה של מחלקת הבריאות שמסרה המשפחה, לפיה "רבקה בת יוסף ונללי טולדו" (כך במקור) נולדה ביום 17/12/48.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו רבקה טולדו מבית העולים קריית שמואל נפטרה ביום 25/1/49, בהיותה בת חודש.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי רבקה טולדו נפטרה בהיותה בת יום ונקברה ביום כ"ה בטבת תש"ט 26/1/49 במקום התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רבקה בת יוסף ונלי טולדו נפטרה מדלקת ריאות ביום 25/1/49 בהיותה כבת חודש.

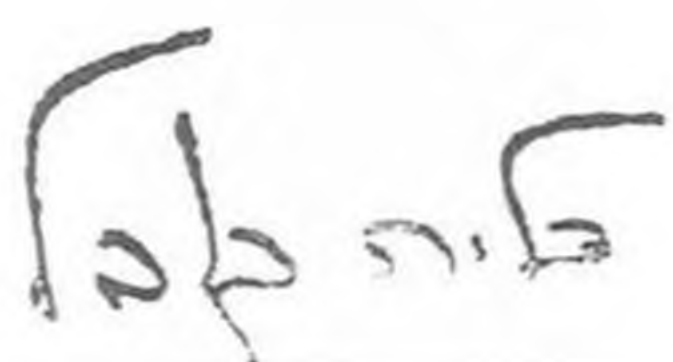
רבקה הובאה לקבורה ביום 26/1/49 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

יש אמנם שוני בציון גילה של רבקה, אך יש להתייחס לרישומי יומן הפטירות של בית החולים רמב"ם כקובעים.

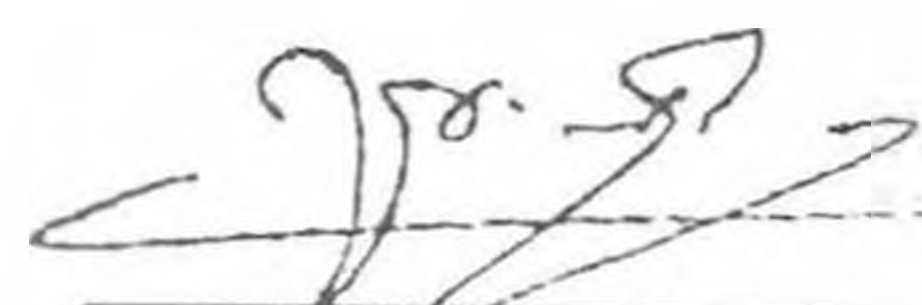
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רבקה.
מספר ת.ז. של האם נילי טולדו 3-479900.

הנדון: שרה בת מרדכי ויפה פנהי
תיק מספר 116/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מרדכי פנהי, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מאירן ביום 15/10/50.

ביום 23/1/51 נולדה שרה בבית החולים שערי צדק. בעת הלידה אמה חלתה ושרה הועברה לבית החולים ביקור חולים, אביה הגיע לבקרה מספר פעמים.

לאחר כחודש הגיע האב לבקר את שרה בבית החולים, אך לא מצא אותה. ברור שערך העלה כי שרה נפטרה וכבר הובאה לקבורה.

האב לא ראה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת לידה שמסרה המשפחה, לפיה "שרה בת מרדכי ויפה פנאהי" נולדה ביום ט"ז בשבט תשי"א, 23/1/51, בבית החולים שערי צדק.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי "שרה פענהי" מבית התינוקות ויצ"ו ירושלים נפטרה ביום 24/2/51 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת חודש.

סיבת המוות: רעלת.

3. הוועדה איתרה תעודת פטירה שמסרה המשפחה, לפיה "שרה פענהי" נפטרה ביום י"ח באדר א' תשי"א, 24/2/51 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת חודש.

סיבת המוות: רעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי שרה בת מרדכי ויפה פנהי נפטרה ביום 24/2/51 בבית החולים ביקור חולים, בהיותה בת חודש, כתוצאה מרעלת.

בהיותה נפל הובאה לקבורה ללא ציון מקום הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
חבר ועדה חברת ועדה יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של שרה.
מספר ת.ז. של האב מרדכי 4492991.

הנדון: יעל בת רפאל ומזל באדלטנג (דגן)
תיק מספר 117/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שרה ראובני, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1951 ושוכנה במעברת זרעין.

יעל נולדה בשנת 1952 בבית החולים עפולה. בהיותה בת שנתיים סבלה יעל משילשולים ונלקחה למרפאה בעין חרוד ומשם בעצת הרופא הועברה על ידי האם לבית החולים בעפולה. יעל הוכנסה לבית החולים ביום שבת ולאם נאמר לבוא ולקחתה ביום ראשון. ביום ראשון הגיעה האם בכדי לקחת עמה את יעל אך לא הותר לה לבקר אותה. האם שבה לביתה במעברת זרעין ולמחרת נמסר למשפחה כי יעל נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בעדותה של הגב' שרה ראובני לפני הוועדה נאמר כי שם משפחתה היה פצ'טן.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 028212 שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי המשפחה עלתה ארצה ביום 12/3/1951 ונשלחה למעברת זרעין.

יצוין כי שם המשפחה בעת העלייה היה "באדג-טאנג".

2. הוועדה איתרה יומן לידות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי "יעל בת רפאל ומנזר באדגטנג" מזרעין נולדה ביום 25/1/52 בבית החולים עפולה.

3. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים "העמק", ממנו עולה כי יעל בת רפאל "בוטשטנג" התקבלה לבית החולים ביום "13/12" בהיותה בת שנה.

יצוין כי בגיליון מחלה זה נרשם כי ההורים התגוררו באותה עת במעברת זרעין צריף 23 וכי עלו ארצה מפרס שנה וחצי קודם לאשפוזה של יעל.

כן נרשם כי "זה 4 ימים שלילדה היה שלשול...ילדה ירודה, חוורת, אפטית ועושה רושם חולה", וביום 22/12/52 נפטרה.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי יעל "בוטשטנג (באדג' טאנג)" ממעברת זרעין נפטרה ביום 22/12/52 בבית החולים עפולה, בהיותה בת שנה.

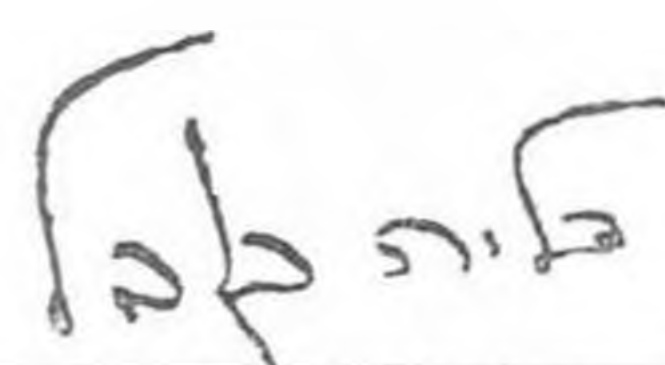
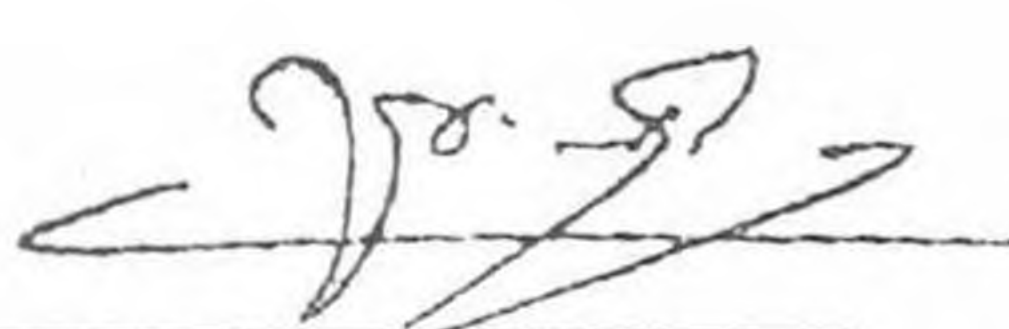
סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעל בת רפאל ומזל באדלטנג (דגן) נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים ורעלת ביום 22/12/52 בבית החולים העמק עפולה, בהיותה בת 11 חודשים.

מקום קבורתה של יעל לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעל באדלטנג 051377182.

הנדון: רות בת אהרון ואספרנס כהן
תיק מספר 118/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' אספרנס כהן, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1950 ושוכנה בתחילה בבית ליד וזמן מה לאחר מכן עברה המשפחה לתל אביב.

רות נולדה ביום 16/12/53 בבית היולדות הקריה תל אביב. כשהיתה רות בת כחודשיים חשה ברע ונלקחה על ידי אמה לבית החולים הדסה תל אביב. שעתיים לאחר מכן נמסר למשפחה על ידי מכר כי רות נפטרה:

כשהגיעו ההורים לבית החולים בכדי לברר מה עלה בגורלה של רות, נמסר להם כי היא אכן נפטרה והובאה לקבורה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

לפני כעשר שנים פנתה המשפחה לחברה קדישא שמצאה את הקבר. המשפחה הקימה מצבה על חלקת הקבר, ולפני זמן מה פתחה המשפחה את הקבר בסיוע עמותת "אורה" ונמצא, לדבריהם, כי הקבר ריק.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו "רות אהרון ספירנס כהן" התקבלה לאשפוז ביום 26/1/54 ובו ביום נפטרה בהיותה בת 40 יום.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי רות כהן משכונת התקווה נולדה במהלך חודש דצמבר 1953 ונפטרה ביום 26/1/54.

סיבת המוות: רעלת דם וניוון שרירים.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי רות בת אהרון כהן נפטרה והובאה לקבורה ביום כ"ג בשבט תשי"ד, 27/1/54, בהיותה בת חודשיים בחלקה ג', שורה 6.

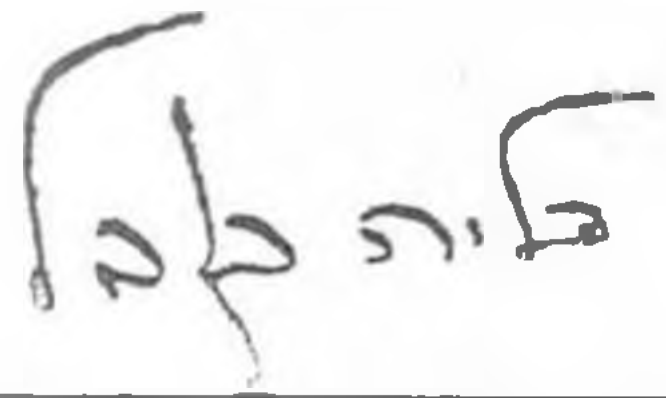
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רות בת אספרנס ואהרון כהן נפטרה מרעלת דם וניוון שרירים ביום 26/1/54 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה כבת חודשיים ימים.

רות הובאה לקבורה ביום 27/1/54 בבית העלמין קריית שאול חלקה ג', שורה 6.

נושא פתיחת הקברים נידון בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רות 052018157.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת שלום וחוטה (ויקטוריה) בלולו
תיק מספר 119/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של אבי אלפונסו בלולו, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מלוב ביום 4/10/49 ושוכנה במחנה בית ליד. משם עברו להתגורר בבאר יעקב.

האם ילדה את בתה בין דצמבר לינואר 1949 בבית החולים צריפין. שלושה ימים היניקה אותה אמה. ביום השלישי בעת ששחררה לביתה ביקשה לקחת עמה את התינוקת. באותו מעמד נמסר לה כי בתה נפטרה למרות ששעה לפני כן היניקה אותה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית החולים הממשלתי יפו לחודש דצמבר 1949, על פיו "אוטה בלילו" מבאר יעקב אושפזה במחלקת יולדות מיום 11/12/49 עד ליום 18/12/49, סך הכול שבעה ימים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי בתה של אוטה בלולו מבאר יעקב מחנה ג', נפטרה ביום כ"ו בכסלו תש"י, 17/12/49, בבית החולים יפו, בהיותה בת שישה ימים.

סיבת המוות: פגם מולד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של שלום וחוטה (ויקטוריה) בלולו נפטרה ביום 17/12/49 בבית החולים הממשלתי יפו (דג'אני), בהיותה בת שישה ימים.

בהיותה נפל הובאה לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוקת.
מספר ת.ז. של האב שלום 0413053618.
מספר ת.ז. של האם חוטה 4130537.

הנדון: יצחק בן דוד וקונסיטה ביתן
תיק מספר 120/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' קונסיטה ביתן, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מטוניס ביום 12/1/49. המשפחה התגוררה במושב ברכיה.

יצחק נולד במהלך שנת 1952 בבית היולדות ברחובות. בהיותו כבן שלושה חודשים סבל יצחק מפריחה והועבר לבית החולים צריפין. ההורים באו לבקרו מדי יום. לאחר כשבוע וחצי כשהגיע האב לבקרו, נמסר לו כי יצחק נפטר והובא לקבורה בבית העלמין שברחובות.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בידי המשפחה תמצית רישום של משרד הפנים שהוצאה בשנת 1965, לפיה יצחק נולד ביום 21/1/52 ועזב את המדינה ביום 00/07/63.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו יצחק ביתן מברכיה (ג'וליס ג'), נולד ביום 21/1/52 בבית היולדות ברחובות.

כן צוין מספר תעודת זהות של יצחק ה/133036.

2. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות, לפיו "יצחק בן דוד וקונסיטה ביתן" מג'וליס, נולד ביום כ"ג בטבת 21/1/52 בבית החולים ליולדות רחובות.

3. הוועדה איתרה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים צריפין, ממנו עולה כי "ביטן יצחק" מגוליס ג', אושפז ביום 27/3/52 ונפטר ביום 9/4/52, בהיותו בן חודשיים.

כן צוין כי "האב לוי".

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "יצחק גבריאלי ביתן" ממושב ג'וליס ג', נפטר ביום י"ד בניסן 9/4/52 בבית החולים צריפין, בהיותו בן שלושה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן דוד וקונסיטה ביתן, נפטר ביום 9/4/52 בבית החולים צריפין, בהיותו כבן שלושה חודשים.

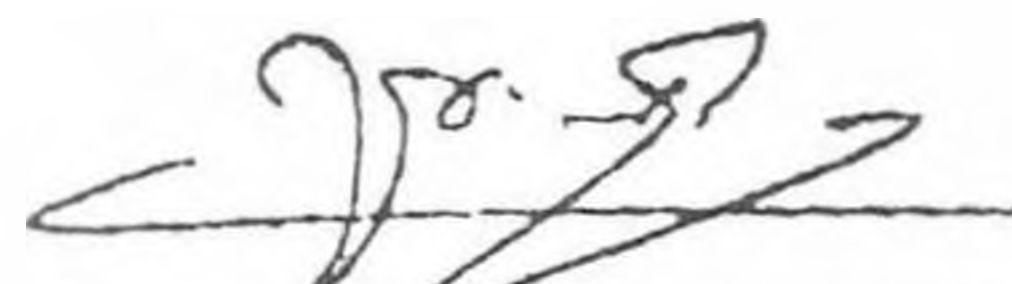
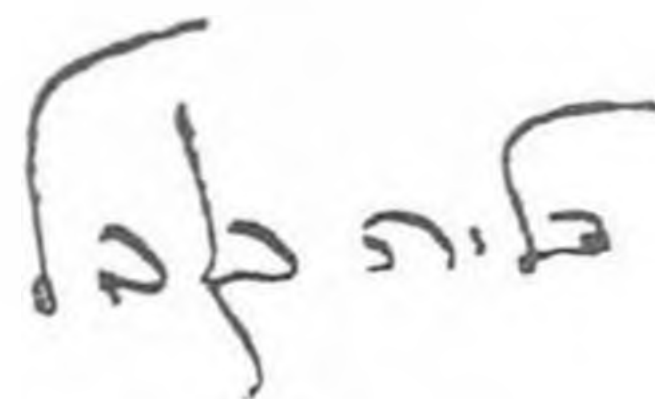
מקום קבורתו לא אותר.

אין ספק בזיהויו של יצחק על אף דרך רישום שם אביו בספר קבלת החולים ובפנקס הפטירות וזאת בהצלבה עם שם משפחתו, גילו ומקום מגוריו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יצחק ביתן 3-05133036.

הנדון: יהודית בת סאלם ושרה שמעון
תיק מספר 121/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של שרה שמעון, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה בעין שמר ולאחר מכן עברה להתגורר במעברת ג'ליל בהרצליה.

בסוף שנת 1954 ילדה אם המשפחה את יהודית. כשהייתה יהודית בת חודש הועברה בהמלצת רופא קופת החולים לבית החולים דג'אני יפו. יהודית התקבלה לבית החולים ביום חמישי. ביום שישי באה האם לבקרה ומצבה הוטב. במוצאי השבת קיבלה המשפחה מברק לפיו יהודית נפטרה.

ההורים נסעו לבית החולים דג'אני ביום ראשון אך גם שם נאמר להם כי יהודית נפטרה. כל מאמציו של האב לברר את מקום קבורתה של יהודית בחברה קדישא עלו בתוהו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ההורים קיבלו צו גיוס על שמה של יהודית.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן רישום לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יהודית בת "סלם" וזהרה שמעון נולדה ביום 15/8/54 בבית היולדות בכפר סבא. כן צוין כי משפחתה התגוררה בג'ליל צריף 707.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יהודית שמעון ילידת 8/54 ממעברת ג'ליל צריף 707, נפטרה ביום 3/9/54 בבית החולים צהלון יפו.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות, בשמה של יהודית שמעון ילידת אוגוסט 1954 ממעברת ג'ליל צריף 707 על פיו הובאה יהודית לקבורה בתל אביב.

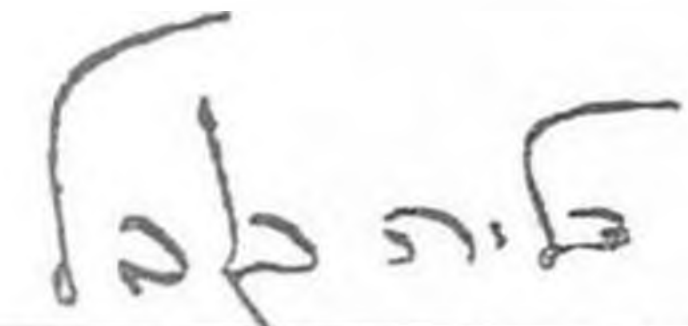
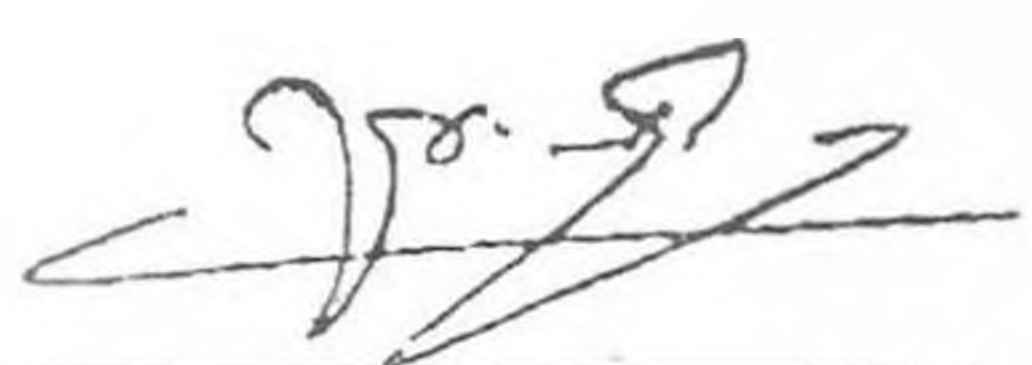
4. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "תינוק של שמעון יהודית נפל" ממעברת ג'ליל צריף 707 הובא לקבורה ביום ז' באלול תשי"ד בהיותו נפל.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודית בת סאלם ושרה שמעון נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 3/9/54 בבית החולים דג'אני יפו, בהיותה בת שלושה שבועות.

יהודית הובאה לקבורה ביום 5/9/54, אך בהיותה נפל לא צוין מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יהודית שמעון 05291310.

**הנדון: ציפורה בת מנחם ועדלה מנחם (דב)
תיק מספר 122/97**

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת עדלה מנחם (דב) אמה של התינוקת, נולדה ציפורה בבית החולים רמב"ם ביום 22/6/52. המשפחה התגוררה במחנה עולים קריית אתא.

לאחר חמישה ימי אשפוז שוחררה האם עם בתה ציפורה. כעבור ימים ספורים, בהיות ציפורה בת 11 יום חלתה בצהבת ובהוראת רופאה הועברה לבית החולים רמב"ם.

למחרת, בבית החולים נאמר לאם כי ציפורה נפטרה ונקברה. לשאלת האב היכן חלקת הקבר, נשלח לחברה קדישא הספרדית בחיפה ושם נמסר לו כי ציפורה נקברה בקבר אחים.

האב ניסה לברר עם אנשי חברה קדישא היכן בשטח בית הקברות נמצא קבר האחים, אך סירבו למסור לו מידע זה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה צו גיוס על שמה של ציפורה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי התינוקת צפורה בת מנחם ועדלה מנחם מכפר אתא נולדה ביום 23/6/52 בבית החולים הממשלתי.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו התינוקת צפורה בת מנחם מכפר אתא נפטרה ביום 3/7/52, בהיותה בת עשרה ימים, בבית החולים רמב"ם.

סיבת המוות: רעלת.

3. הוועדה איתרה דו"ח נתיחה שלאחר המוות בבית החולים רמב"ם משנת 1952, לפיו גופתה של התינוקת ציפורה מנחם נותחה ביום 4/7/52.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי התינוקת צפורה מנחם נקברה ביום 10/7/52 בבית העלמין של מחנה דוד.

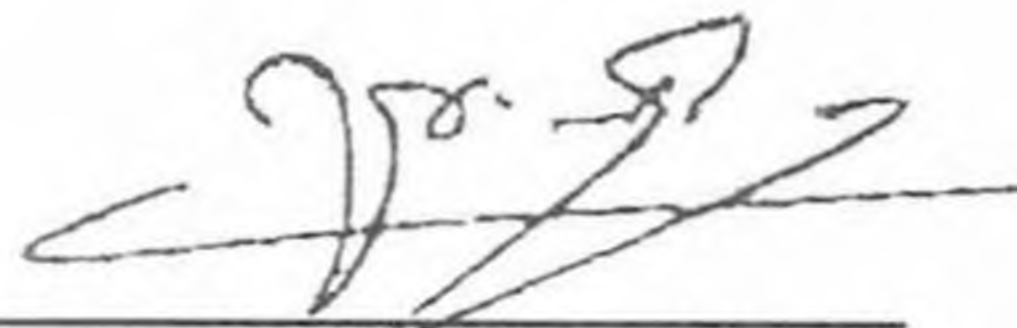
מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוקת ציפורה בת מנחם ועדלה מנחם נפטרה ביום 3/7/52 בבית החולים רמב"ם עשרה ימים לאחר לידתה.

ציפורה נקברה ביום 10/7/52 בבית העלמין של מחנה דוד.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציפורה 051580298.

הנדון: דוד בן צלאח וזהרה דוד
תיק מספר 123/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גליה יזדי, אחות הפעוט, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם דוד בן השלוש ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר כניסת המשפחה למחנה, ירד שלג ודוד ביקש לנער את השלג מעל יריעת האוהל, מעד על יתד האוהל ונפצע באצבעו. האב לקח את דוד לקופת חולים, שם נאמר לו כי עליו להשאיר את דוד ולחזור לקחתו למחרת היום. מששב האב למחרת היום נאמר לו כי דוד הועבר לחיפה שם נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

הערות:

הגב' גליה יזדי הציגה בפני הוועדה מספר מסמכים:

1. תמצית רישום של משרד הפנים מיום 17/9/97, ממנה עולה כי "דוד דוד צלח" מספר תעודת זהות 041960527 הוא תושב רח' הבשן 9000 נס ציונה.

2. דף מתוך ספר בוחרים, לפיו "דוד דוד צלח" מנס ציונה נושא תעודת זהות מספר 041960527 הוא יליד 1945 ועומדת לרשותו קלפי מספר 990.

לטענתה של הגב' גליה יזדי יש במסמכים אלה להעיד כי אחיה בין החיים.

חוקרי הוועדה שוחחו עם מר יצחק, אחיו של דוד שהיה בן עשר בעת העלייה לארץ, ומגרסתו לאירוע עולה כי דוד שיחק בסמוך לאוהל המשפחה ותומך של אוהל עשוי מעץ מאסיבי נפל עליו. דוד נלקח לבית החולים במחנה ומשם לבית החולים מחוץ למחנה (ייתכן חדרה) ולאחר זמן מה הובא כשהוא עטוף בתכריכים ונקבר על ידי האב במחנה.

ביום 8/4/99 שוחחו חוקרי הוועדה עם אברהם, אח נוסף של דוד, ומגרסתו לאירוע עולה כי כחודשיים לאחר עליית המשפחה ארצה שיחק דוד ליד אוהל המשפחה מעד ונפצע ביד שמאל. דוד נלקח למרפאה ונאמר לאב לשוב ולקחתו אחר הצהריים. משחזר האב אחר הצהריים נמסר לו כי דוד נלקח לחיפה ויומיים לאחר הפציעה נמסר כי נפטר.

חוקרי הוועדה שוחחו עם חיים, אחיו הבכור של דוד מגרסתו לאירוע עולה כי דוד מעד ועמוד של אוהל נפל עליו. זכור לו כי ידו של דוד נפגעה וכי שתת דם. דוד נלקח על ידי האב באמבולנס לכיוון חיפה. האב נשאר בחדרה וכעבור זמן מה נמסר לו כי דוד נפטר בבית החולים ונקבר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רשימות העברה משדה התעופה לוד למחנה עין שמר מהם עולה כי "צלח סעיד דוד" נושא תעודת עולה מספר 57780 עלה ארצה ביום 4/12/49 יחד עם ילדיו ובהם דוד בן הארבע שנים.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד העלייה, ממנו עולה כי דוד בן צלח דוד עלה ארצה ביום 4/12/49, בהיותו בן ארבע שנים. כן נכתב בטור של שנת הלידה גם גילו "4" וגם "1945".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל ובהסתמך על עדויות בני המשפחה עולה בוודאות כי דוד בן צלח וזהרה דוד נפצע כתוצאה מפגיעה שנגרמה מנפילת מוט תומך של אוהל במהלך שנת 1950 ובהיותו כבן ארבע שנים. ככל הנראה נפטר דוד כתוצאה מחבלה זו.

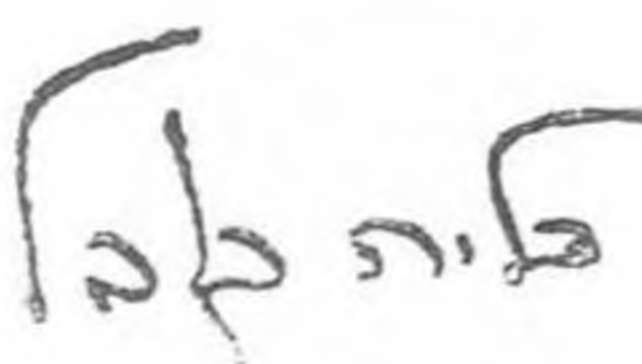
על פי אחת העדויות נקבר דוד על ידי האב במחנה עין שמר.

יצוין כי מבדיקה שערכו חוקרי הוועדה הוברר כי הכתובת הרשומה בתיקו האישי של דוד וכן הקלפי בה הוא רשום, אשר הוצגו על ידי הגב' גליה יזדי אינם קיימים בנס ציונה.

אין לוועדה הסבר לרישום הכתובת של דוד במשרד הפנים על פי תמצית הרישום.

ראוי לציין כי דוד אינו רשום כמשלם ארנונה בעיריית נס ציונה ולא נרשמה כל פעולה בתיקו שבמשרד הפנים. תיקו של דוד במשרד הפנים מכיל רק טופס שאלון רישום לעולה מיום עלייתו לארץ.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דוד דוד 04196052-7.

הנדון: מזל בת סאלם ושודיה צנעני
תיק מספר 124/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עזריאל צנעני, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה בפרדסיה.

מזל נולדה ביום 28/11/49 באוהל המשפחה בפרדסיה. זמן מה לאחר הלידה עברה המשפחה לאשקלון שם סבלה מזל מהקאות ונלקחה לשם קבלת טיפול רפואי לבית החולים הדסה תל אביב.

יום לאחר מכן כשהגיע האב לבקר את מזל נאמר לו כי היא נפטרה והובאה לקבורה.

המשפחה קובלת על כך:

- א. כי במסמך של משרד הפנים נרשם כי מזל חיה ומתגוררת בתל אביב.
- ב. סיבת המוות "חולשה" הרשומה באישור של חברה קדישא תמוהה בעיניהם.
- ג. למשפחה נאמר כי בית החולים היה אחראי לקבורת בתם דבר הנראה להם בלתי סביר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "סלם צנעני מזל" ממגדל גד התקבלה לאשפוז ביום 11/6/50 בהיותה בת שישה וחצי חודשים ונפטרה למחרת ביום 12/6/50.
2. בידי הוועדה כרטיס אשפוז של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי צנעני מזל בת שישה וחצי חודשים התקבלה לאשפוז ביום 11/6/50 ונפטרה ביום 12/6/50 בשעה שתיים אחר חצות.
3. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי מזל סאלם ממגדל גד נפטרה ביום 12/6/50 בבית החולים הדסה תל אביב בהיותה בת שישה חודשים.

סיבת המוות: רעלת ודיסטרופיה.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "מזל סלם ממגדל גד נפטרה בבית החולים הדסה בהיותה בת שישה חודשים כתוצאה מחולשה. מזל הובאה לקבורה ביום כ"ט בסיון תש"י.
5. בידי הוועדה אישור נוסף של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי מזל סלם הובאה לקבורה ביום כ"ט בסיון תש"י בקריית שאול באזור א', שורה 2, קבר מספר 28.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת סאלם ושודיה צנעני נפטרה מרעלת ודיסטרופיה ביום 12/6/50 בבית החולים הדסה תל אביב בהיותה בת חצי שנה.

מזל הובאה לקבורה ביום 14/6/50 בבית העלמין קריית שאול באזור א', שורה 2, קבר מספר 28.

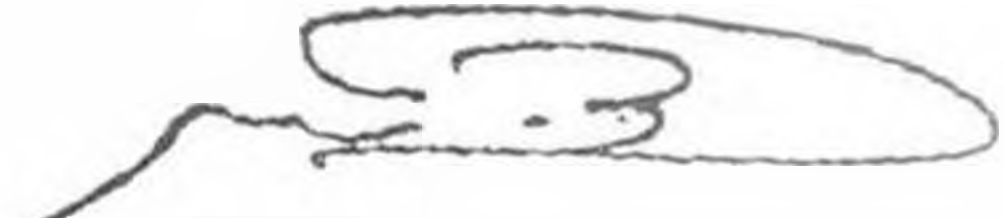
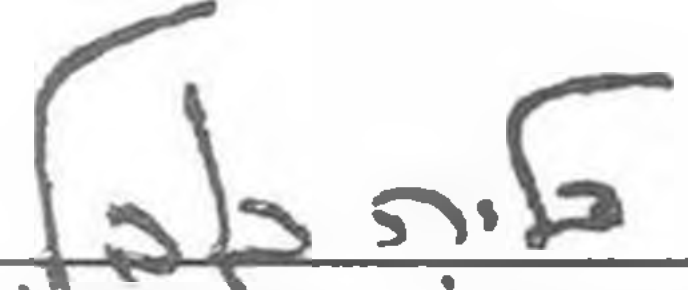
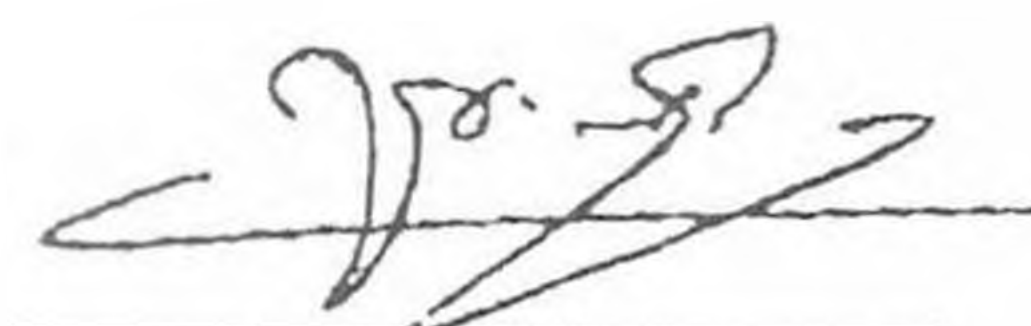
בתשובה לטענות המשפחה:

סיבת המוות הקובעת היא זו שנקבעה על ידי בית החולים והוגדרה באופן בלתי מקצועי על ידי חברה קדישא כחולשה.

לגבי מקום המגורים האמור ברישום משרד הפנים מתייחס רק לעובדה כי מקום המגורים האחרון של מזל, היה באזור תל אביב והדבר עולה בקנה אחד עם אשפוזה של מזל בבית החולים בתל אביב ופטירתה שם.

חוקרי הוועדה ערכו בירור ממנו עולה כי בתקופה הרלוונטית משרד הסעד או הסוכנות הם שנשאו בעלויות הקבורה ואילו בתי החולים דאגו לסידורי הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מזל 4-01036652.

הנדון: בת-שבע בת שלמה וגאולה מועלם
תיק מספר 125/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של שלמה מועלם, אביה של התינוקת, התגוררה המשפחה במעברת הקסטל.

בת-שבע נולדה ביום 5/4/53 בבית החולים הדסה. בהיותה בת חודש ועשרים יום לא הרגישה בת-שבע בטוב והאם לקחה אותה לרופא במעברה שנתן לה טיפול קל.

כשהאב חזר לביתו מיום העבודה ראה שמצבה של בת-שבע לא השתפר, לקח אותה לבית החולים הדסה ירושלים. בהגיעו למחרת לבית החולים לא מצא את בת-שבע במיטתה ורופא מסר לו כי היא נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

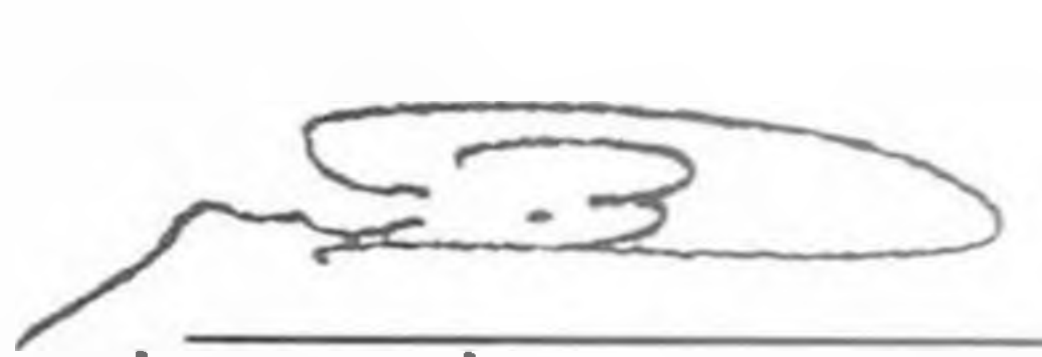
1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 5620) שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "שלמה עואד מעלם" ומשפחתו עלו ארצה ביום 1/4/49.
 2. בידי הוועדה תעודת רישום לידה של משרד הבריאות שמסרה המשפחה, לפיה בת-שבע בת שלמה וגולה מועלם (כך במקור) ומשפחתה התגוררו בקסטל 277 פרוזדור ירושלים.
 3. בידי הוועדה תעודת רישום פטירה של משרד הבריאות, ממנה עולה כי בת-שבע מעלם ממעברת קסטל צריף 277 פרוזדור ירושלים נפטרה ביום י"ב בסיון תשי"ג 26/5/53 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת חודש ו-22 יום.
- סיבת המוות: דלקת מעיים חריפה.
4. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהלת ירושלים, ממנה עולה כי הילדה בת-שבע מועלם ממעברת הקסטל 277 נפטרה בבית החולים הדסה ביום י"ב בסיון תשי"ג בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה באותו יום בבית העלמין הר המנוחות בגוש י"ב.

מסקנות הוועדה:

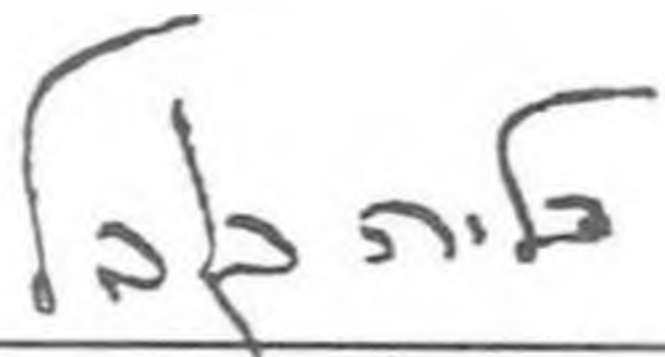
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בת-שבע בת שלמה וגאולה מועלם נפטרה מדלקת מעיים חריפה ביום 26/5/53 בבית החולים הדסה, בהיותה בת חודש.

בת-שבע הובאה לקבורה באותו יום בהר המנוחות גוש י"ב.

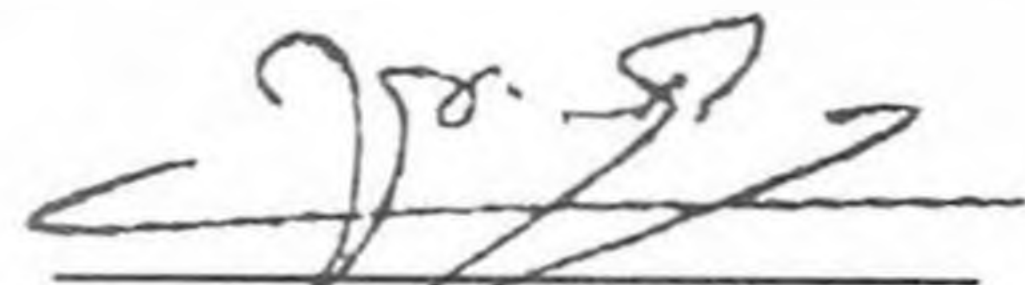
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של בת שבע.

מספר ת.ז. של האב שלמה 3080230.

מספר ת.ז. של האם גאולה 7323021.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן אליהו ושרה חולי
תיק מספר 127/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה חולי, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ממצרים בשנת 1949, ושוכנה במעברת רעננה.

בסוף קיץ 1951 ילדה האם בן בבית החולים בכפר סבא. יום לאחר הלידה מסרו לה את בנה להנקה. בנה היה בריא ושקל 2.900 ק"ג.

למחרת הביאו לכל האמהות את תינוקותיהם, אך בנה לא נמסר לה. לשאלתה היכן בנה נענתה על ידי אחות שרופא יבוא לדבר אתה. הרופא מסר לה עם הגיעו כי בנה חלה, נפטר ונקבר בקבר אחים.

ההורים לא ראו את גופתו ולא קיבלו כל תעודת פטירה המאשרת את עובדת פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן לידות של בית החולים בכפר סבא, לפיו אמו של התינוק שרה חולי מרמתיים ילדה את בנה ביום 6/5/52. כן צוין כי התינוק נפטר ביום 8/5/52.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי התינוק בן אליהו חולי נפטר ביום י"ג באייר תשי"ב, 8/5/52, בבית היולדות כפר סבא, בהיותו בן יומיים.

סיבת המוות: שטפי דם מאסיביים בריאות.

3. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחה שלאחר המוות של בית החולים בילינסון, לפיו התינוק בן שרה חולי נפטר ביום 8/5/52 בבית היולדות בכפר סבא, בהיותו בן יומיים. כן צוין כי גופתו נותחה באותו יום בשעה 10:00.

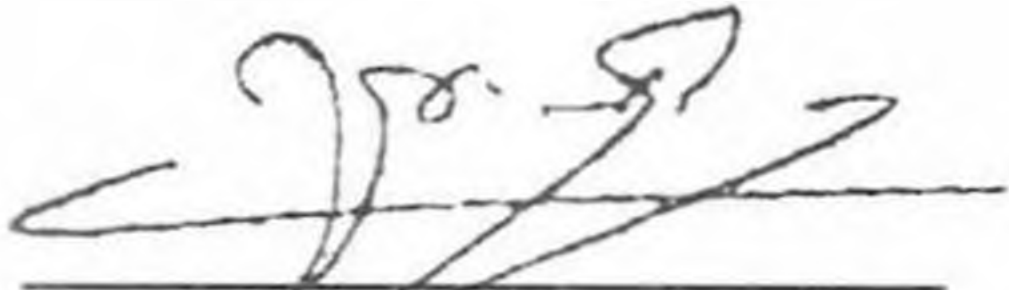
סיבת המוות: שטף דם סובדוראלי.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק (ללא שם פרטי) בן אליהו ושרה חולי נפטר ביום 8/5/52 בבית היולדות בכפר סבא בהיותו בן יומיים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האם שרה חולי 532800.

הנדון: יוסף בן יצחק ומזל הררי
תיק מספר 128/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' מזל הררי, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה ממצרים ביום 20/10/49 ושוכנה תחילה במעברת באר יעקב ומשם עברה להתגורר בבית דגן.

ביום 11/9/50 כשהיא בחודש השביעי להיריונה ילדה אם המשפחה את בנה הבכור בבית החולים צריפין. התינוק נלקח לפגיה והוכנס לאינקובטור. האם באה לבקרו בפגיה והוא חש בטוב.

כעבור ארבעה ימים ניגשה האם להסדיר את יציאתה מבית החולים ואף ביקשה לרשום את בנה על שם הסב מצד האב, יוסף. כששבה לחדר האינקובטור בכדי לקחת עמה את יוסף נאמר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יוסף בן יצחק ומזל הררי מבית דגון רח' ז' מספר 13, נולד ביום 11/9/50 בבית החולים צריפין.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי: "בן הררי מזל" מבית דגון נפטר ביום 16/9/50 בבית החולים צריפין בהיותו בן חמישה ימים.

סיבת המוות: זיהום.

3. הוועדה איתרה "תעודת זהוי של נפטר" שהוצמדה לגופה שהובאה לנתיחה והמתייחסת ל"בן הררי מזל". לפי תעודה זו נשלחה גופה מספר 364/50 לנתיחה במכון הפתולוגי אסף הרופא ביום 16/9/50.

4. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחת גופה 364/50, ממנו עולה כי ביום 17/9/50 בוצעה נתיחה בגופתו של "בן הראון מזל" האבחנה הפתולוגית: דימום בריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן יצחק ומזל הררי נפטר כתוצאה מדימום בריאות וזיהום ביום 16/9/50 בבית החולים אסף הרופא צריפין, בהיותו בן חמישה ימים.

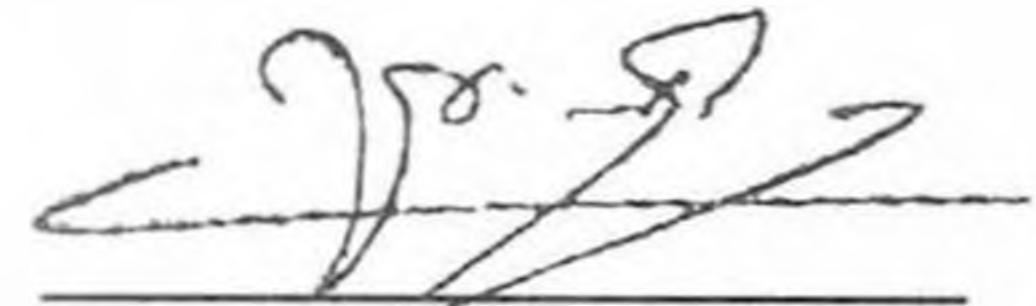
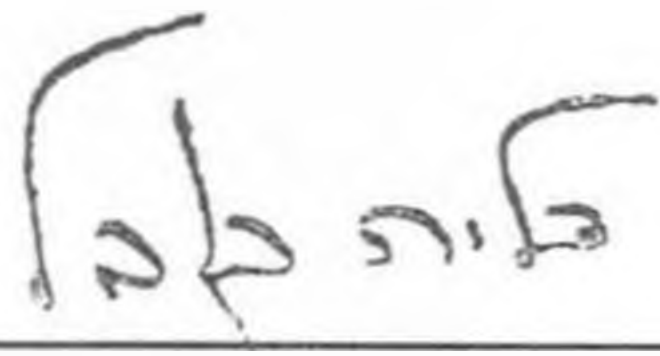
בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום הקבורה.

על אף שלא נרשם שמו הפרטי במסמכים השונים ואף ששם משפחתו שובש בפרוטוקול הנתיחה, הרי שהזיהוי ודאי וזאת בהצלבה עם מספר הנתיחה 364/50 הרשום במסמך מספר 3, ונתונים אישיים נוספים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של יוסף.
מספר ת.ז. של האב יצחק 04134951-5.
מספר ת.ז. של האם מזל 4134952-3.

הנדון: בת שבע בת מאיר וזהירה חתוכה
תיק מספר 129/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' זהירה חתוכה, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בחודש ספטמבר 1949, ושוכנה במושב פדויים.

בתחילת שנת 1954 בהיותה בת חצי שנה חלתה בת שבע בשילשולים ונלקחה לטיפול חלב במושב ומשם הופנתה לבית החולים.

בת שבע שהתה כיומיים בבית החולים. יום למחרת הגיעה האם לביקור ונמסר לה שבתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות באר שבע, בו צוין כי "אלישבע בת מאיר וזהירה חתוכה" נולדה ביום ט"ז בכסלו, 23/11/53, בבית החולים הדסה. משפחתה התגוררה במושב פדויים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות באר שבע ממנו עולה כי "אלישבע חדוקה" נפטרה ביום כ"ד באלול, 22/9/54, בבית החולים הדסה באר שבע.

סיבת המוות: זיהום.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא באר שבע, לפיו "אלישבע חדוקה" ממושב פדויים נקברה ביום 23/9/54, בבית העלמין הישן באר שבע.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בת שבע בת מאיר וזהירה חתוכה נפטרה ביום 22/9/54 בבית החולים הדסה באר שבע, בהיותה בת עשרה חודשים.

בת שבע הובאה לקבורה ביום 23/9/54 בבית העלמין הישן באר שבע.

אין ספק שמדובר בבת שבע על אף שנרשמה כאלישבע בלידתה ובמותה וזאת משום שכל יתר הפרטים מדויקים ביניהם שם הוריה וכתובתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של בת שבע 052031390.

הנדון: מיכאל בן סלים וכרמלה יחזקאל
תיק מספר 130/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' כרמלה יחזקאל, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951, ושוכנה במעברת בית שערים.

בחודש מרץ 1952 ילדה האם את מיכאל בבית החולים העמק בעפולה. האם ראתה אתו כפעמיים לאחר הלידה. לאחר זמן מה נמסר לה כי בנה חולה ולכן לא ניתן לה לראותו.

כעבור שבוע נתבקשה האם לרשום את בנה במשרד בית החולים ולחזור למחרת לקחתו הביתה. בבואה למחרת נמסר לה שהוא עדיין חולה.

האם הלכה לביתה ובאחד הימים של חול המועד פסח, קיבלה הודעה באמצעות פקיד מהמועצה כי בנה נפטר. האם נסעה לבית החולים כדי לראות את גופתו אך נמסר לה בהגיעה כי מיכאל כבר הובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

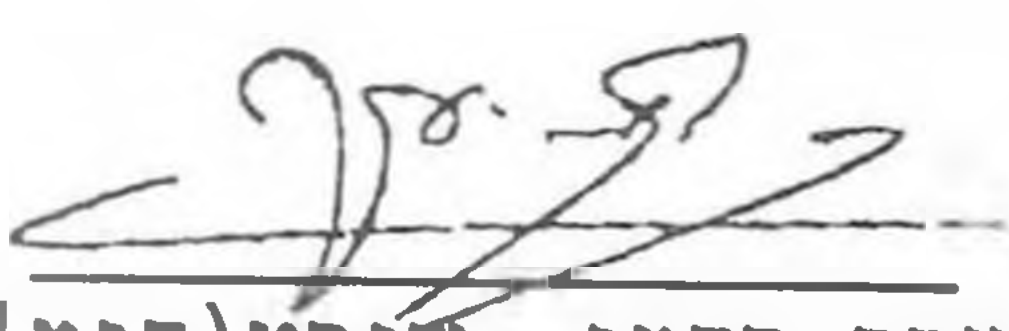
1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות עפולה, לפיו "מיכאל בן סלים וכמילה יחזקאל" (כך במקור) נולד ביום ו' בניסן תשי"ב, 1/4/52, בבית החולים עפולה.
2. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים העמק, ממנו עולה כי מיכאל בן סלים יחזקאל נולד ביום 1/4/52. מקום מגורי המשפחה נרשם כבית שערים.
- כן צוין כי מיכאל אושפז במחלקת ילדים ביום 8/4/52 "הילד התקבל למחלקה ממחלקת יולדות בזמן שהאם כבר עזבה את בית החולים" סבל מכחלון קשה ומנשימה בלתי סדירה ונפטר ביום 10/4/52.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, לפיו מיכאל יחזקאל ממעברת בית שערים אשר נולד במהלך שנת 1952, נפטר ביום 10/4/52 בבית החולים עפולה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מיכאל בן סלים וכרמלה יחזקאל נפטר ביום 10/4/52 בבית החולים עפולה, בהיותו בן תשעה ימים.

בהיותו נפל הובא לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מיכאל.
מספר ת.ז. של האם כרמלה 496992.

הנדון: אורה בת יפת וחנה כהן-יהודה
תיק מספר 131/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' חנה כהן, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1950 ושוכנה במעברת נהריה.

אורה נולדה ביום 19/7/51 בבית החולים בנהריה. בהיותה בת 11 חודשים התקררה אורה ונלקחה לקופת חולים ומשם הופנתה לבית החולים רמב"ם חיפה.

אורה שהתה בבית החולים כשבוע ימים. במהלך תקופה זו ביקרה אותה אמה מידי יום ובהגיעה לאחר שבוע נמסר לה כי אורה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת רישום לידה של משרד הבריאות אותה מסרה המשפחה, ממנה עולה כי אורה בת יפת וסעידה יהודה נולדה ביום 19/7/51 בנהריה. כבר בתעודה זו מצוין מספר סידורי בפנקס הרישום 1226/51-077737.

2. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי "אורה בת יפת וסעידה יהודה" נולדה ביום 19/7/51 בנהריה. ברישום זה מצוין שם האם כסעידה ומספר זהות 077737/ה.

3. בידי הוועדה תעודת רישום פטירה של משרד הפנים אותה מסרה המשפחה, ממנה עולה כי "אורה בת עמרם (יהודה) כהן" מנהריה שכון 130, נפטרה ביום ב' בסיון תשי"ב 26/5/52 בחיפה, בהיותה בת עשרה חודשים.

4. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים רמב"ם חיפה, ממנה עולה כי "אורה בת עמרם יהודה" משיכון 130 נהריה, נפטרה ביום 26/5/52 בבית החולים הממשלתי בחיפה, בהיותה בת עשרה חודשים.

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "יהודה אורה עמרם" מנהריה שיכון מספר 130, נפטרה ביום 26/5/52 בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותה בת עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ושחפת (T.B.C.).

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "אורה יהודה עמרם" מנהריה הובאה לקבורה ביום 29/5/52, בהיותה בת עשרה חודשים.

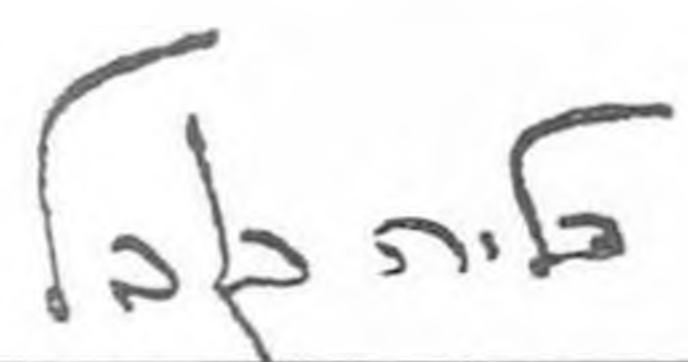
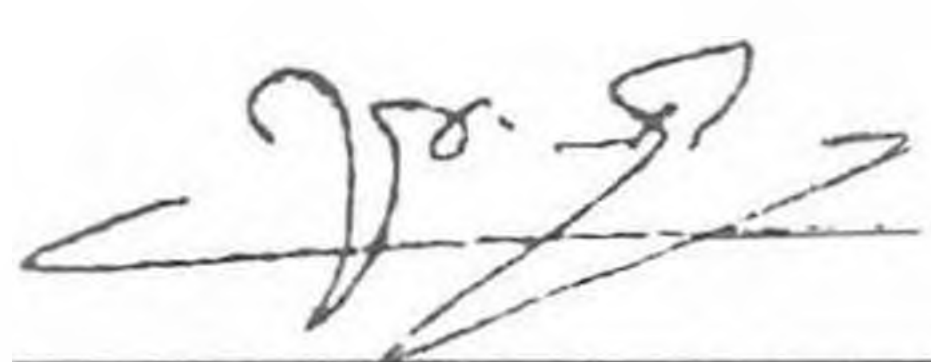
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אורה בת יפת וחנה כהן-יהודה נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ושחפת ביום 26/5/52 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה כבת עשרה חודשים.

אורה הובאה לקבורה ביום 29/5/52 בבית העלמין מחנה דוד חיפה.

בשיחה מיום 22/1/2000 שערכו חוקרי הוועדה עם האם, הגב' חנה כהן, עולה כי שמו המלא של האב הוא יפת עמרם כהן. שם הסב היה יהודה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אורה כהן 05077737-4.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת גבריאל ורחל בדוסה
תיק מספר 132/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של גב' רחל בדוסה, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה מלוב בסוף שנת 1950 - תחילת 1951. המשפחה התגוררה בפרדס חנה.

בחודש ינואר 1951, כשבועיים לאחר הגעתם לארץ ילדה גב' רחל בדוסה בת בבית החולים ליולדות בחדרה. מיד עם הלידה נלקחה התינוקת על ידי אחות המחלקה. למחרת, לא הובאה אליה בתה להנקה. לשאלתה היכן התינוקת נענתה שהיא נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות בחדרה, לפיו בתם של גבריאל ורחל בדוסה ממעברת פרדס חנה נולדה ביום 8/3/51 בבית החולים בחדרה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות בחדרה, ממנו עולה כי בת גבריאל בדוסה נפטרה ביום 9/3/51 בבית החולים ברנדייס בחדרה, בהיותה בת יום.

סיבת המוות: חוסר בשלות (פג).

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של גבריאל ורחל בדוסה נפטרה ביום 9/3/51 בבית החולים ברנדייס בחדרה, בהיותה בת יום.

בהיותה נפל לא צוין מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקת.
מספר ת.ז. של האם רחל - 043470327.

הנדון: רחל בת סלימן ורומיה נגר
תיק מספר 133/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת רומיה נגר, אמה של התינוקת, נולדה רחל בתימן ועלתה לארץ עם המשפחה ביום 16/10/49. המשפחה התגוררה במחנה עין שמר.

בהגיעם למחנה הועברה רחל לבית התינוקות שבמקום. האם היניקה אותה שלוש פעמים ביום. בהיותה בת שלושה חודשים הקיאה רחל ולאם נמסר עם בואה לבית התינוקות שרחל הועברה לבית החולים באר יעקב ומאז לא יודעת המשפחה מה עלה בגורלה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מס' 51250 שמסרה המשפחה, לפיה "סלימאן ניסים ורומיה נגאר" ובתם רחל עלו ארצה ביום 16/10/49 ושוכנו במחנה עין שמר. כן צוין כי רחל הייתה בת שלושה ימים בהגיעה וכי נפטרה ביום 24/1/50.

2. הוועדה איתרה דף שאלון רישום לעולה (מס' 147057) לפיו "רחל בת סלימן נגאר" עלתה ארצה ביום 16/10/49.

3. הוועדה איתרה רשימת עולים שנכנסו לארץ ביום 16/10/49. ברשימה זו כלולה המשפחה על פי רישום מספר תעודת עולה 51250. רחל בת סלימאן ניסים ורומיה נגר הייתה בת שבוע בעת הגעתה לארץ, על פי הרישום בתעודת העולה.

4. הוועדה איתרה חשבון לתשלום שהוגש על ידי בית החולים באר יעקב עבור משרד הבריאות, לפיו "רחל בת שלמה ניסים" אושפזה בחודש ינואר 1950 במשך 22 יום.

5. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות של בית החולים צריפין לפיו "רחל בת ניסים שלמה" נפטרה בהיותה בת שלושה חודשים והובאה מבית חולים באר יעקב. גופתה נותחה ביום 22/1/50.

פרטיכל הנתיחה מצורף ליומן הנתיחות מס' 351/49 המתייחס לרחל בת ניסים שלמה וקובע אבחנה קלינית לסיבת המוות.

סיבת המוות: דלקת ריאות ותת תזונה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה עין שמר א' מספר תעודת עולה 51250, לפיו "רחל בת סולימן ניסים נג'ר" עלתה ארצה ביום 16/10/49 בהיותה בת חמישה ימים, נפטרה ביום 24/1/50 והובאה לקבורה בעין שמר.

מסקנות הוועדה:

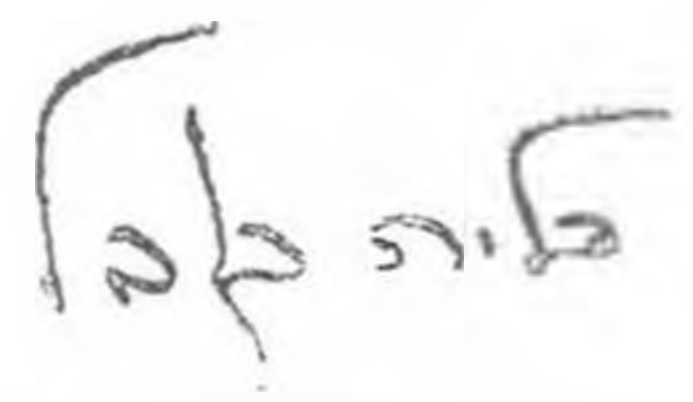
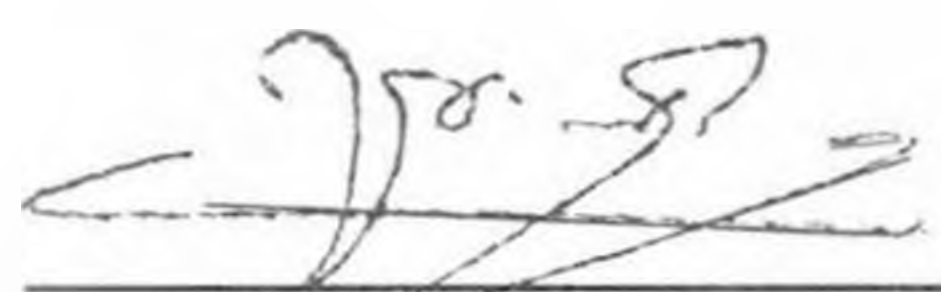
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת סלימן ורומיה נגר נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ותת תזונה ביום 22/1/50 בבית החולים באר יעקב הסמוך לבית החולים צריפין, בהיותה בת שלושה חודשים.

גופתה של רחל נותחה ביום 22/1/50.

רחל הובאה לקבורה בבית העלמין של הסוכנות בעין שמר (כרכור עירון).

הוועדה מסתמכת על יומן הנתיחות וחשבון לתשלום, לעניין מועד פטירתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של רחל בת סלימן ורומיה נגר 147053.

הנדון: יהודה בן שלמה ושושנה קשת
תיק מספר 134/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה נחום (קשת), אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה שוכנה תחילה בראש העין ומשם עברה להתגורר באשקלון שם נולד יהודה.

בהיותו בן שנה סבל יהודה משילשולים ואמו לקחה אותו לבית החולים צריפין. למחרת כשחזרה האם לבקרו לא מצאה אותו ונאמר לה כי נלקח לצילום. האם שאלה רופא מתי יחזור ונמסר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה האם לדבריה צו גיוס על שמו של יהודה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 53947), לפיה סלימן יעקב ושמעה קשת ושלושת ילדיהם עלו ארצה ביום 29/9/49 ושוכנו בבית העולים ראש העין.
2. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים, לפיו יהודה בן סלימן ושמעה קשת ממגדל אשקלון צפון ב' נולד ביום 14/5/52.
3. הוועדה איתרה סיכום מחלה של בית החולים מספר 5 (תל השומר), ממנו עולה כי "יהודה קשת" ממגדל גד אושפז לראשונה ביום 21/8/52 בהיותו בן שלושה חודשים. סבל שלושה שבועות לפני אשפוזו משילשולים הקאות ודלקת מעיים. הגיע במצב של התייבשות. אחרי שקיבל נוזלים דרך הוריד ודיאטה המצב הוסדר והוא שוחרר ביום 5/10/52.
4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו יהודה סולמן קשת ממגדל צפון ב' 141 אושפז בשנית ביום "14/10" ונפטר ביום "24/10" בהיותו בן חמישה חודשים.
5. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים צריפין, לפיו יהודה קשת ממגדל אשקלון צפון ב' 141 אושפז בשנית, ביום 14/10/52.
- כן צוין כי שכב בבית החולים תל השומר במשך חודשיים עם אבחנה של דלקת מעיים. במשך חמישה ימים היה בסדר אבל אחרי כן שוב התחיל לשלשל ולהקיא. ביום השישי לאשפוזו לא נתן צואה, אך ורק דם. לא רצה לאכול והקיא הכול. עבר ניתוח אבל קיבל דלקת ריאות ונפטר ביום 24/10/52.
6. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיה יהודה קשת ממגדל צפון ב' נפטר ביום 24/10/52 בהיותו בן חמישה חודשים.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יהודה בן סולימן קשת ממגדל אשקלון צפון ב', נפטר ביום 24/10/52 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דיזנטריה.

8. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות מבית החולים צריפין, לפיו גופתו של יהודה קשת נותחה ביום 24/10/52.

9. בידי הוועדה רישיון קבורה של בית העלמין ראשון לציון מספר 612, ממנו עולה כי "יהודה בן סולומון" ממגדל אשקלון נפטר בהיותו בן חמישה חודשים.

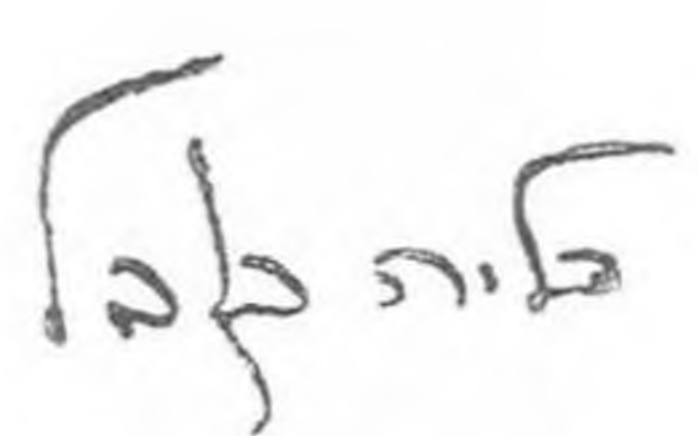
10. בידי הוועדה תעודת קבורה ובה רישום המתייחס לרישיון קבורה מספר 612, לפיה "יהודה בן סולימן" ממגדל אשקלון נפטר בהיותו בן חמישה חודשים והובא לקבורה ביום 30/10/52 בבית העלמין החדש.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודה בן שלמה ושושנה קשת נפטר מדלקת ריאות ודיזנטריה ביום 24/10/52 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.

יהודה הובא לקבורה ביום 30/10/52 בבית העלמין החדש של ראשון לציון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה	חברת ועדה	חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יהודה 134705.

הנדון: מלכה בת מיכאל וכוכבה צורי
תיק מספר 135/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' כוכבה צורי, אמה של התינוקת, עלתה האם ארצה מפרס בשנת 1950 והאב הגיע מאוחר יותר בשנת 1951. המשפחה שוכנה במעברת אגרובנק סמוך לחדרה.

מלכה נולדה בארץ.

במהלך שנת 1953 שתתה מלכה, שהייתה כבת שנה, כמות קטנה של נפט והאם מצאה אותה מחוסרת הכרה ומדיפה ריח נפט. האם לקחה אותה לקופת חולים שם נעשתה לה שטיפת קיבה ומשם הופנתה לבית החולים רמב"ם.

האם והבת נשלחו באמבולנס לבית החולים רמב"ם ולאם נאמר לחזור למחרת עם שתי מנות דם. בהגיעה למחרת נמסר לה שמלכה נפטרה והובאה כבר לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בידי המשפחה מסמך בחברה קדישא ובו צוין מקום קבורה. אחיה של מלכה ביקר בבית העלמין ולא מצא כל ציון לקבר.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון מחלה של בית החולים רמב"ם שמסרה המשפחה לוועדה, ממנו עולה כי מלכה צורי בת שנה וחודשיים אושפזה ביום 19/7/53 "הילדה נשלחה אלינו באופן דחוף בגלל שתיית נפט... אחרי נסיון לשטיפת קיבה". מלכה נפטרה בשעות הלילה כאשר התאריך המצוין על גבי הגיליון הוא 20/7/53.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו מלכה בת מיכאל צורי ממעברת אגרובנק נולדה ביום 22/6/52 ונפטרה ביום 20/7/53 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דלקת סימפונות.

3. בידי הוועדה תעודת פטירה שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי מלכה בת מיכאל צורי נולדה ביום 22/6/52 ונפטרה ביום ח' באב תשי"ג, 20/7/53, בבית החולים רמב"ם בחיפה.

4. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים רמב"ם, לפיו מלכה צורי נפטרה בהיותה בת 14 חודשים וגופתה נותחה ביום 20/7.

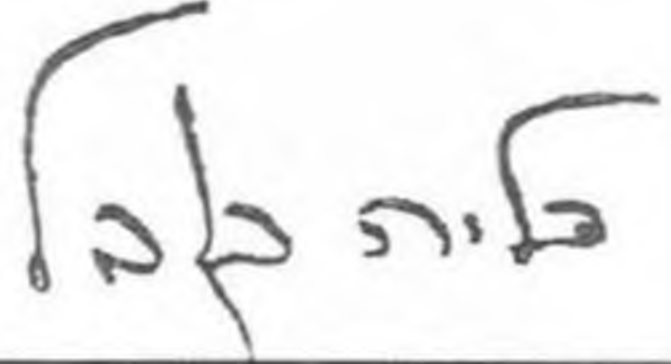
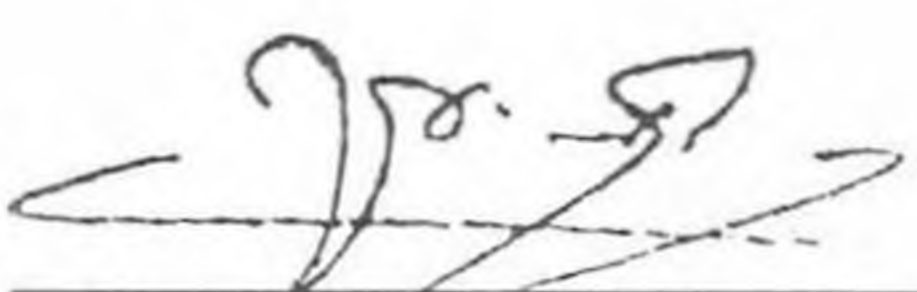
5. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד לפיו מלכא צורי ממעברת אגרובנק נפטרה בהיותה בת 14 חודשים והובאה לקבורה ביום 23/7/53.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מלכה בת מיכאל וכוכבה צורי נפטרה מדלקת סימפונות כתוצאה משתיית נפט ביום 20/7/53 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותה כבת שנה.

מלכה הובאה לקבורה ביום 23/7/53 בבית העלמין מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של מלכה 132358.

הנדון: דני בן משה ושושנה (שודיה) עווד
תיק מספר 140/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' שושנה עווד, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עין שמר ולאחר מכן עברה להתגורר במושב כפר זיתים.

בשנת 1952 נולד דני בבית החולים בטבריה. כשהיה בן תשעה חודשים סבל דני משילשולים. האם לקחה את דני לטיפול בטיפת חלב בכפר חיטים ושם נאמר לה כי יש להעבירו לטיפול בבית החולים עפולה. האם שולחה לביתה תוך הבטחה שדני יועבר לבית החולים.

למחרת היום בדרכה לבית החולים עפולה פגשה האם באקראי אחות מטיפת חלב וזו אמרה לה כי דני נפטר וכי יובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי דניאל בן מוסה ושודיה עווד נולד ביום ו' בתשרי תשי"ב 25/9/52 בבית החולים הסקוטי טבריה.

2. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים עפולה, ממנו עולה כי "דניאל בן משה עאועד" מכפר חיטים זיתים "על יד טבריה" התקבל לאשפוז ביום 1/7/53 בבית החולים עפולה, בהיותו בן שבעה חודשים.

כן צוין כי הינו משלשל ומקיא במשך שישה ימים. שלושה ימים לאחר אשפוזו נפטר דני ביום 3/7/53 כתוצאה מרעלת ודלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "עואד דניאל מכפר חיטים" נפטר ביום 3/7/53 בבית החולים עפולה בהיותו בן עשרה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

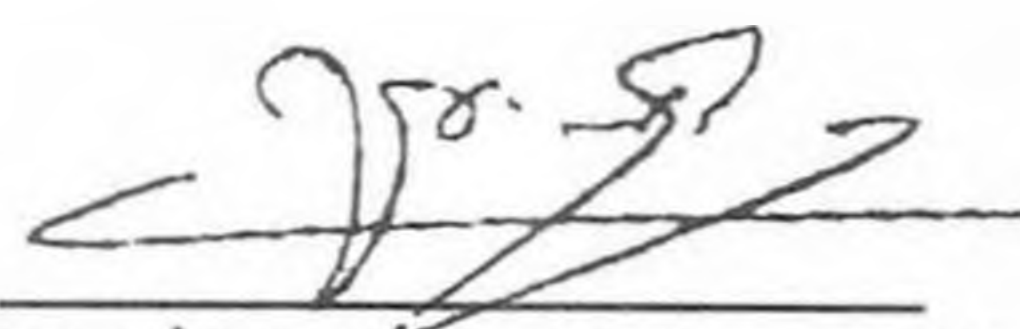
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין עפולה, ממנו עולה כי "עווד דניאל" מכפר חיטים זיתים, נפטר בהיותו בן עשרה חודשים ונקבר ביום 6/7/53 בבית העלמין הישן עפולה בחלקת הילדים שורה 5, קבר מספר 32.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דני בן משה ושושנה (שודיה) עווד נפטר מדלקת מעיים ביום 3/7/53 בבית החולים עפולה, בהיותו בן תשעה חודשים.

דני הובא לקבורה ביום 6/7/53 בבית העלמין הישן בעפולה בחלקת הילדים, שורה 5, קבר מספר 32.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ'). דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של דני.
מספר ת.ז. של האב משה 041478181.
מספר ת.ז. של האם שושנה/שוודיה 041478199.

הנדון: יעקב בן פרג'י ושרה סרוסי
תיק מספר 141/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת יפה בריגה אחותו של התינוק, נולד יעקב בין השנים 1952-1953 בבית החולים הסקוטי בטבריה.

יעקב נולד קטן וחולני ולכן לא נערכה לו ברית מילה. שבועיים אחר לידתו חלה יעקב בדלקת ריאות והופנה על ידי רופא המרפאה המקומית (במגדל) לבית החולים שוייצר בטבריה.

למחרת אשפוזו קיבלו ההורים הודעה טלפונית לפיה יעקב נפטר וכבר נקבר. המשפחה לא קיבלה תעודת פטירה ולא נאמר להם היכן מקום קבורתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום לידות של משרד הבריאות טבריה וממנו עולה כי התינוק יעקב בן פרג'י ושרה סרוסי נולד ביום 3/10/53, כ"ד בתשרי תשי"ד, בבית החולים הסקוטי בטבריה.
2. מגיליון מפקד תושבים של משרד הפנים (מס' 179029) שהוועדה איתרה, עולה כי התינוק יעקב בן פרג'י ושרה סרוסי נולד ביום 3/10/53, כ"ד בתשרי תשי"ד.
- בנוסף מצוין בספר מפקד התושבים כי יעקב נפטר בחודש דצמבר 1953.
3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית לפיה התינוק יעקב בן פרג'י סרוסי נפטר ביום 6/12/53 בשעה 2:30 בבית החולים שוייצר (בית דוד) שבטבריה.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה וממנו עולה כי התינוק יעקב בן פרג'י סרוסי נפטר בהיותו בן חודשיים, בבית החולים בית דוד בטבריה ביום 6/12/53 כתוצאה מזיהום בריאות ונפחת.

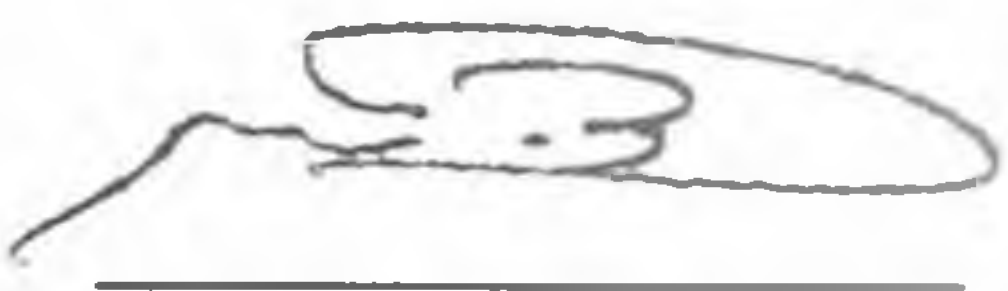
מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות עולה בוודאות כי התינוק יעקב בן פרג'י ושרה סרוסי נפטר בהיותו בן חודשיים, ביום 6/12/53, בבית החולים שוייצר (בית דוד) בטבריה כתוצאה מזיהום בריאות.

מקום קבורתו לא אותר.

נציין כי נמצאו רק חלק מספרי הקבורה של חברה קדישא טבריה. בבית הקברות בטבריה יש חלקות רבות ללא רישום ולכן קשה להתחקות אחר מקום קבורתו של יעקב.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יעקב 051790293.

הנדון: ויקטוריה בת עזרא ועליזה דגמי
תיק מספר 142/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר עזרא דגמי, אבי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 ושוכנה בסקיה מעברת אור יהודה.

בשנת 1952 ילדה האם בת בבית החולים דג'אני. האם חזרה עם בתה ויקטוריה למעברה. שלושה ימים לאחר מכן סבלה ויקטוריה מחום גבוה ונלקחה לקופת חולים ורופא המקום הפנה אותה לבית החולים דג'אני.

האם לקחה את ויקטוריה לבית החולים וחזרה לביתה. שבוע לאחר מכן הגיעו ההורים לבקרה ונאמר להם שבעוד שבוע תשוחרר ויקטוריה.

שבוע לאחר מכן כשבאו ההורים לבקרה בשנית נאמר להם כי ויקטוריה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לאחר שנים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של ויקטוריה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי ויקטוריה בת עזרא ועליזה דגמי נולדה ביום 28/8/52 בסקיה ב', מקום מגורי משפחתה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, לפיו "טויה ויקטוריה בת עזרא דגמי" ממעברה ב' סקיה נפטרה ביום 26/11/52 בבית החולים צהלון יפו (דג'אני), בהיותה בת חודשיים (כך נרשם).

סיבת המוות: פגיעה רב מערכתית הכוללת דלקת ריאות וצהבת.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "טויה דגווי" נפטרה בהיותה בת חודשיים והובאה לקבורה ביום י' בכסלו תשי"ג 28/11/52 בגוש 5, אזור 4, חלקה ג', שורה 2, קבר מספר 10.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ויקטוריה בת עזרא ועליזה דגמי נפטרה מפגיעה רב מערכתית הכוללת דלקת ריאות וצהבת ביום 26/11/52 בבית החולים דג'אני ביפו בהיותה בת כשלושה חודשים.

ויקטוריה הובאה לקבורה ביום 28/11/52 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב בגוש 5, אזור 4, חלקה ג', שורה 2, קבר מספר 10.

אין ספק בזיהויה של ויקטוריה על אף אופן רישום שמה בפנקס הפטירות ויומן הקבורה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ויקטוריה 051186732.

הנדון: יעקב בן שלום והדיה גמזה (פנחס)
תיק מספר 144/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' הדיה גמזה (פנחס), אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1953 יחד עם יעקב שהיה כבן חמישה חודשים. המשפחה שוכנה במעברת זרנוגה שליד רחובות.

חודש לאחר עליית המשפחה לארץ חש יעקב ברע ונלקח על ידי שכן לבית החולים צריפין. האם באה לבקרו מספר פעמים בשבועיים הראשונים לאשפוזו אך לאחר מכן נבצר ממנה לבקרו. כשבוע וחצי לאחר הביקור האחרון קיבלה המשפחה מכתב ובו הודעה על פטירתו של יעקב.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנו עולה כי יעקב בן שלם גמזה התקבל לבית החולים ביום 15/11. כן צוין בסעיף ההערות "נפטר".
2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), ממנה עולה כי יעקב גמזה ממעברת זרנוגה ב' נפטר ביום "29/11" בהיותו בן חמישה חודשים.
סיבת המוות: דלקת ריאות.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יעקב בן סאלם גמזה, ממעברת זרנוגה נפטר ביום כ"ב בכסלו תשי"ד, 29/11/53, בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.
סיבת המוות: דלקת ריאות.
4. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי יעקב בן סאלם גמזה נפטר ביום כ"ב בכסלו תשי"ד, 29/11/53, בבית החולים צריפין בהיותו בן חמישה חודשים.
סיבת המוות: דלקת ריאות.
5. הוועדה איתרה רישומי קבורה של בית העלמין ראשון לציון, מהם עולה כי יעקב גמזה הובא לקבורה ביום 29/11/53.

מסקנות הוועדה:

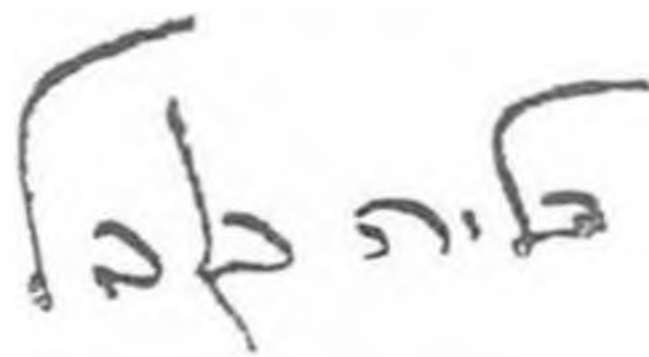
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יעקב בן שלום והדיה גמזה (פנחס) נפטר מדלקת ריאות ביום 29/11/53 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.

יעקב הובא לקבורה ביום 29/11/53 בבית העלמין ראשון לציון.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יעקב 2-07354984.

הנדון: יהודה בן אברהם ומרים לוי
תיק מספר 146/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה הגב' מרים לוי, אם התינוק, ילדה האם תאומים ביום 21/6/49 באבן יהודה.

זמן מה לאחר מכן סבלו התאומים מקלקול קיבה ונלקחו לבית החולים הדסה תל אביב. להורים נאמר כי יהודה נפטר ואילו אחותו התאומה יונה הוחזרה להם.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו יהודה לוי התקבל לאשפוז ביום 22/9/49 בהיותו בן שלושה וחצי חודשים ונפטר בו ביום.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי יהודה לוי מאבן יהודה שכונת התימנים נפטר ביום 22/9/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שלושה וחצי חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים ודיסטרופיה.

3. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו לוי יהודה מאבן יהודה נפטר כתוצאה מדלקת מעיים ודיסטרופיה בהיותו בן שלושה וחצי חודשים והובא לקבורה ביום 23/10/49.

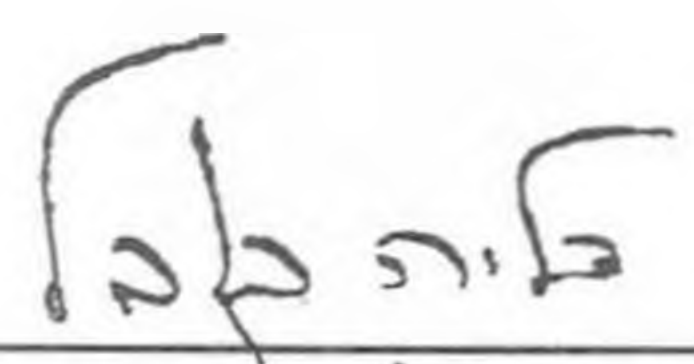
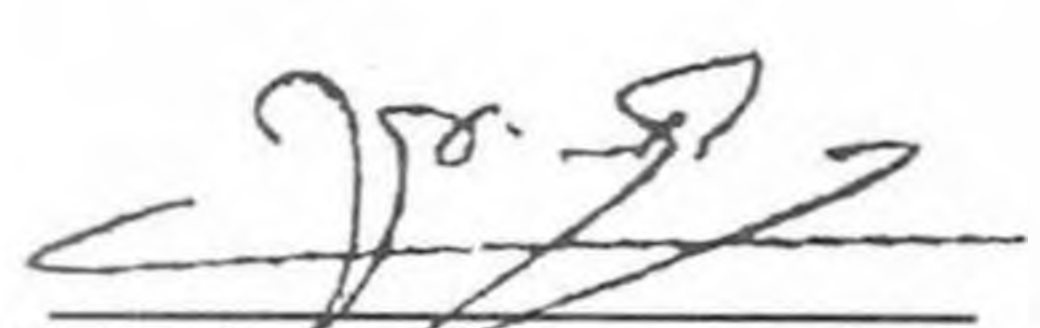
4. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "יהודא בר אברהם לוי" מאבן יהודה נפטר בהיותו בן שלושה חודשים וחצי והובא לקבורה בבית העלמין בקריית שאול ביום כ"ט באלול תש"ט בחלקה 1, שורה 6, קבר מספר 37.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יהודה בן אברהם ומרים לוי נפטר מדלקת מעיים ודיסטרופיה ביום 22/9/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן שלושה וחצי חודשים.

יהודה הובא לקבורה ביום 23/9/49 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 6, קבר מספר 37.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של יהודה לוי 00476313.

הנדון: אבשלום בן שלמה ושרה בשארי
תיק מספר 147/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלמה בשארי, אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, ושוכנה במושב ישעי שבפרוזדור ירושלים.

בהיותו בן שבעה חודשים נשלח אבשלום על ידי אחות המושב לבית החולים שערי צדק אף על פי שהיה בריא כדברי המשפחה. יום לאחר אשפוזו נאמר להורים כי בנם נפטר.

האם נסעה לבית החולים לזהות את הגופה ושם הראו לה גופה של ילד אחר שנראה כבן שלושה חודשים.

ההורים לא ראו חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי שלום בן שלמה ושרה בשארי מישעי פרוזדור ירושלים נולד ביום כ"א באייר תשי"ג 6/5/53 בירושלים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו שלום בשרי ממושב ישעי פרוזדור ירושלים נפטר ביום 5/9/53 בבית החולים ביקור חולים ירושלים, בהיותו בן ארבעה חודשים.

סיבת המוות: התייבשות.

3. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיה הילד שלום בן שלמה בשרי ממושב ישעי על יד הר טוב נפטר ביום כ"ה באלול תשי"ג בבית החולים ביקור חולים. כן צויין כי שלום נקבר ביום כ"ז באלול תשי"ג, 7/9/53, בגוש או חלקה ג', שורה 3, קבר מספר 20, בבית העלמין הר המנוחות.

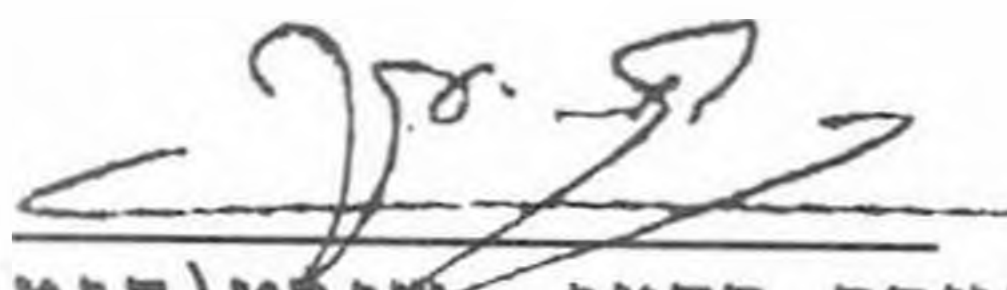
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי אבשלום בן שלמה ושרה בשארי נפטר ביום 5/9/53 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן ארבעה חודשים.

אבשלום הובא לקבורה ביום 7/9/53 בירושלים בבית העלמין הר המנוחות בגוש ג', שורה 3.

הנעדר נרשם כשלום בלידתו ובמותו ולא כאבשלום כפי שדווח לוועדה, אך אין ספק שמדובר באבשלום והזיהוי הוא ודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של אבשלום 051169084.

הנדון: רחל בת ויקטור ומורגנה צייאדה
תיק מספר 149/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של גב' מורגנה צייאדה, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטוניס בשנת 1950 ושוכנה בשכונת עם (ליד בית ליד).

בהיותה כבת שנה חלתה רחל ואושפזה בבית חולים ארעי בשכונת עם. לאחר חודש נאמר לאב כי רחל נפטרה וכבר הובאה לקבורה בבית העלמין בנתניה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

המשפחה מתנגדת לפרסום הממצאים.
הממצאים יישלחו למשפחה בלבד.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת ויקטור ומורגנה צייאדה נפטרה ביום 13/11/52 בבית החולים ליולדות בית ליד, בהיותה כבת שנתיים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ')	דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה	חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רחל 051054476.

הנדון: שמואל בן סאלם (שלום) ומרים אקרח/אגרח
תיק מספר 151/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים אקרח, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 16/9/49 ושוכנה במחנה פרדסיה.

שמואל נולד בצריף המשפחה בסוף שנת 1949. לאחר הלידה הועבר לבית התינוקות שבמחנה פרדסיה-בית ליד, שם היניקה אותו אימו.

כעבור חודש חלה שמואל והועבר לבית החולים בבית דגון, שם שהה כשבועיים והוחזר לבית התינוקות שבמחנה פרדסיה-בית ליד ומשם הופנה לבית החולים שבמחנה. כעבור זמן מה נמסר לאם להגיע למשרד הסוכנות שבמחנה. שם נמסר לה כי בנה נפטר ונקבר בפרדסיה.

האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

בעדות שמסר האב ביום 26/3/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי: עולה כי שמואל הועבר מבית התינוקות פרדסיה בית ליד לבית החולים בפרדסיה בית ליד. "אסתר היתה הולכת ומניקה אותו כל יום עד שעבר כחודש עד חודש וחצי, הודיעו לי שבני שמואל מת אני הלכתי לבית החולים במקום לקחתי את הילד אשר נתנו לי בהנהלת בית החולים ומשם העבירו אותי ביחד עם הילד עם מכונית לקבור את הילד בנתניה".

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 54596 שמסרה המשפחה לוועדה, לפיה "סלם סלח ומרים אקרח" ומשפחתו עלו ארצה ביום 16/9/49 והתגוררו בבית העולים בית ליד א'.

כן צוין כי: "נולד לו בן ב-19/12/49 נפטר 31/3/50".

2. בידי הוועדה סיכום מחלה מבית החולים ליולדות וילדים יפו המופנה לבית החולים שבמחנה העולים בית ליד, לפיו "שמואל בן סלם צלח אקרח" "הנ"ל בן 2 1/2 חד', נשלח לבית החולים ב-22/1/50 כפג עם ברונכיטיס. מצאנו דלקת הריאות, נתנו פניצילין דרך הפה. הילד הבריא משקלו עלה מ-2.300 ג עד 2500 ג. "... עזב את בית החולים במצב טוב ב-24/1/50".

3. בידי הוועדה טופס רישום ומעקב על אשפוז בבית החולים לילדים בית ליד מיום 21/2/50, ממנו עולה כי שמואל בן סלם צאלח אקרח מפרדסיה בן חודשיים ירד במשקל, מצב תזונה ירוד מאוד וביום 27/2/50 "עזב את בית החולים במצב טוב".

4. בידי הוועדה הפניה לאשפוז לבית החולים לילדים ותינוקות ב' מיום 13/3/50 עבור שמואל בן סלם צאלח אקרח "שירד עוד פעם במשקל".

5. בידי הוועדה גיליון מחלה מבית החולים לילדים בית ליד, לפיו שמואל בן סלם צאלח אקרח יליד פרדסיה הגיע מבית התינוקות מחנה ז' "שכב אצלנו מיום 21/2/50 עד יום 27/2/50 בגלל דיסטרופיה ועזב את בית החולים במצב טוב".

כן צוין כי ביום 13/3/50 אושפז שמואל כשהוא סובל מחרחורים בריאות ודיסטרופיה. ביום "21/3 הילד אינו אוכל טוב, ואינו מקבל כלל במשקל".

כן מצורף גיליון מעקב לפיו שמואל נפטר ביום 31/3/50, בהיותו בן שלושה חודשים.

6. בידי הוועדה הודעת פטירה מקורית, לפיה "שמואל בן סלם צאלח אקרח" מבית התינוקות ד' נפטר בבית החולים לילדים ותינוקות ד' ביום 31/3/50 בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: דיסטרופיה.

7. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "שמואל בן סלם צאלח אקרח" ממחנה העולים ז' בית ליד, אושפז כ-18 יום בבית החולים ונפטר מדיסטרופיה, בהיותו בן שלושה חודשים.

כן צוין כי תאריך הרישום נעשה ביום 31/3/50.

8. בידי הוועדה תעודת פטירה, לפיה שמואל סלם צאלח אקרח/אגרח ממחנה העולים ז' בית ליד נפטר ביום 31/3/50 בבית החולים לילדים מחנה ה' בית ליד, בהיותו כבן שלושה חודשים.

9. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא נתניה, לפיה "שמואל בן שלום אקרח" הובא לקבורה ביום ו' ניסן תש"י (24/3/50) בשכונת בן ציון חלקה א', אזור א', שורה 1, קבר מס' 33.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמואל בן סאלם (שלום) ומרים אקרח/אגרח נפטר ביום 31/3/50 בבית החולים לילדים מחנה ה' בית ליד, בהיותו בן שלושה חודשים.

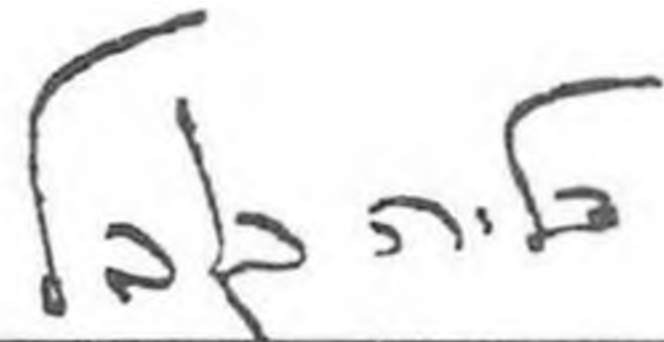
שמואל הובא לקבורה בשכונת בן ציון חלקה א', אזור א', שורה 1, קבר מספר 33.

אין לוועדה ספק כי שמואל נפטר ביום 31/3/50. רישומי חברה קדישא בנתניה אינם נכונים לתקופה זו גם בכל האמור לנפטרים אחרים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שמואל.
מספר ת.ז. של האם מרים 030697411.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן אברהם וג'וֹלִיט מקמל
תיק מספר 152/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אברהם מקמל, אבי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעירק בחודש מרץ 1951 ושוכנה במעברת באר שבע.

עם עליית המשפחה ארצה, הייתה האם בחודש הרביעי להיריונה. באוגוסט באותה השנה, ילדה האם בן בבית החולים הדסה בבאר שבע. במהלך הלידה הורדמה האם ולאב נאמר כי התינוק נולד מת. משהתעוררה נאמר לאם על ידי רופא כי בנה נפטר אך משום שהיא צעירה היא תוכל ללדת עוד ילדים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום, ממנו עולה כי אברהם וג'וֹלִיט מקמל עלו ארצה מעיראק ביום 24/3/51.

2. הוועדה איתרה כרטיס יולדת של בית החולים רמב"ם בחיפה, לפיו "ג'וֹלִיט מקמל" מטירה דרומית, אושפזה לצורך לידה (שנייה) ביום 20/6/52 וכי היה לה היריון קודם, לידה ראשונה ספונטנית.

3. חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים של בתי החולים השונים העומדים לרשותם, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורל בנם. ארכיון בית החולים הדסה באר שבע אבד.

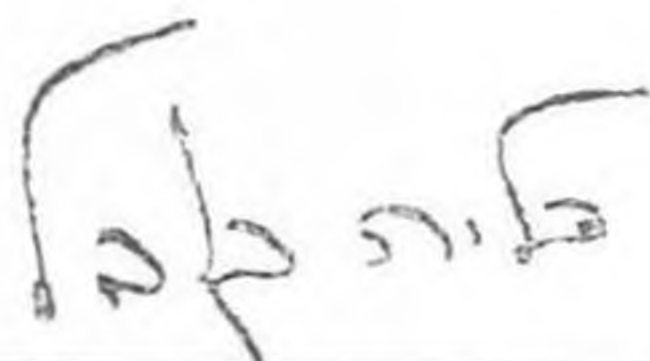
מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורל בנם של אברהם וג'וֹלִיט מקמל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב אברהם מקמל 048914816.
מספר ת.ז. של האם ג'ולייט מקמל 048914824.

הנדון: שלום בן יצחק ושרינה מנטיין
תיק מספר 153/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרינה מנטיין, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מטריפולי בשנת 1949, ושוכנה במעברת רמת השרון.

שלום נולד ביום 22/9/50 בבית החולים סרפנד. בהיותו בן חודשיים וחצי הצטנן שלום והופנה על ידי רופא לבית החולים דג'אני-יפו. ושם היניקה אותו אמו עוד במשך שבועיים.

לאחר שבועיים בהגיעה לבית החולים נמסר לה כי שלום נפטר לאחר שקיבל עירוי דם לא מתאים.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לדבריהם מסמך ממשדד הפנים, לפיו שלום נפטר בשנת 1964. בנוסף קיבלו מסמך מחברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי בסמוך לשמו של שלום נרשם שם אמו כמרים במקום שרינה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי יצחק מנטיין עלה ארצה עם משפחתו ביום 15/7/49 והמשפחה התגוררה במעברת רמת השרון.
- מדף נוסף מתוך מרשם התושבים של משרד הפנים, עולה כי "שלום בן יצחק וסבינה מנטיין" נולד ביום 22/9/50, בישראל.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, ממנו עולה כי "שלום בן יצחק מונטנה" ממחנה מעבר רמת השרון נפטר ביום י"ט בטבת תשי"א, 28/12/50, בבית החולים ליולדות יפו, בהיותו בן חודשיים וחצי.
- סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.
3. הוועדה איתרה יומן נתיחות, לפיו "שלום מונטנה" נפטר בהיותו בן חודשיים וחצי וביום 28/12/50 נותחה גופתו.
4. הוועדה איתרה פרטוקול על נתיחת גופה, ממנו עולה כי "שלום מנטינה" נפטר כתוצאה מזיהום ומדלקת ריאות, דימומים במעיים מלווים בפגיעה בכבד וכן בצקת ברגליים.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "שלום בן יצחק מונטנה" נפטר בהיותו בן חודשיים וחצי ונקבר ביום י"ט בטבת תשי"א, 28/12/50, בבית העלמין קריית שאול גוש 4, אזור 3, חלקה א' 1, שורה 8, קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלום בן יצחק ושרינה מנטין נפטר ביום 28/12/50 בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו (דג'אני), בהיותו כבן חודשיים וחצי.

שלום הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין קריית שאול גוש 4, אזור 3, חלקה א' 1, שורה 8, קבר מספר 11.

על אף הגלגולים השונים שעבר השם מנטין (מונטנה, מנטינה, מונטינה) אין ספק בזיהוי.

שרשרת המסמכים שהוועדה איתרה הם הקובעים לעניין מועד הפטירה.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של שלום 05026680.

הנדון: אריה בן נעים ועזיזה יחזקאל
תיק מספר 154/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת עזיזה יחזקאל אמו של התינוק, נולד אריה בארץ ביום 15/11/53 בעת שהמשפחה התגוררה במעברת טבריה.

בהיותו בן חצי שנה סבל אריה משיעול והקאות ובהוראת רופא המעברה נשלח לבית החולים שויצר בטבריה.

מספר ימים אחר כך נאמר להם בטיפת חלב שכנם נפטר.

למחרת נשלח הסבא לבית החולים לדאוג לסידור הקבורה של אריה.

לאחר כשלושה שבועות המשפחה התבקשה להחזיר את תעודת הלידה ופנקס החיסונים של אריה. האם מסרה בעדותה כי אין היא מבינה לשם מה נדרשו המסמכים הנ"ל אם בנה נפטר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים (מס' 178703), לפיו התינוק אריה בן נעים ועזיזה יחזקאל נולד ביום 15/11/53 בבית החולים הסקוטי בטבריה.
2. בהודעת פטירה מקורית שאיתרה הוועדה, נכתב כי התינוק אריה בן נעים יחזקאל נפטר בבית החולים שויצר בטבריה (בית דוד) ביום 16/4/54 כתוצאה מדלקת ריאות של הסימפונות, ומחלת לב.
3. בפנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה שאיתרה הוועדה, רשום כי התינוק אריה בן נעים יחזקאל נפטר ביום 16/4/54 בבית החולים בית דוד (שויצר) בהיותו בן חמישה חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי התינוק אריה בן נעים ועזיזה יחזקאל נפטר ביום 16/4/54 בהיותו בן חמישה חודשים בבית החולים שויצר (בית דוד) בטבריה כתוצאה מדלקת ריאות של הסימפונות ומחלת לב.

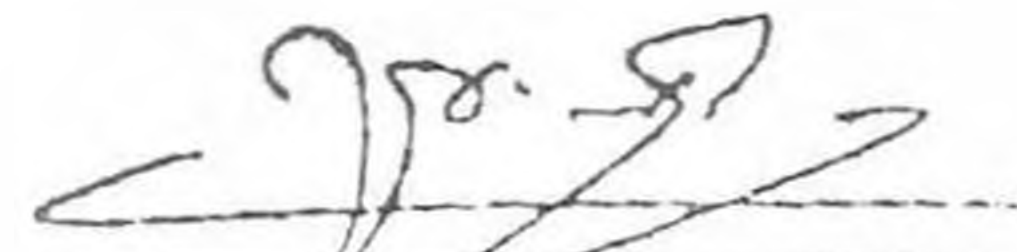
מקום קבורתו לא אותר.

נצין כי נמצאו רק חלק מספרי הקבורה של חברה קדישא טבריה. בבית הקברות בטבריה יש חלקות רבות ללא רישום, ולכן קשה להתחקות אחר מקום קבורתו של אריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של אריה.
מספר ת.ז. של האם עזיזה יחזקאל 048865828.

הנדון: דינה בת משה ועליזה בנימין
תיק מספר 155/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' עליזה בנימין, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ממרוקו בשנת 1948, ושוכנה בשכונת בקעה שבירושלים.

דינה נולדה במהלך שנת 1951 בירושלים. בהוראת רופא נלקחה דינה לבית החולים שערי צדק. האם נתבקשה להשאירה לאשפוז ולהביא לה בקבוק חלב.

בהגיעה למחרת נאמר לה שבתה נפטרה. האם נשלחה לחדר מתים שם ראתה גופות של אנשים מבוגרים בלבד.

ההורים לא ראו חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות ירושלים, ממנו עולה כי דינה בת משה ועליזה בנימין נולדה ביום כ"א בשבט תשי"א, 28/1/51, בבית החולים ביקור חולים. משפחתה התגוררה בבקעה שבירושלים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו דינה בנימין מבקעה ירושלים נפטרה ביום י"ט באייר תשי"א, 25/5/51, בבית החולים שערי צדק, בהיותה בת ארבעה חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

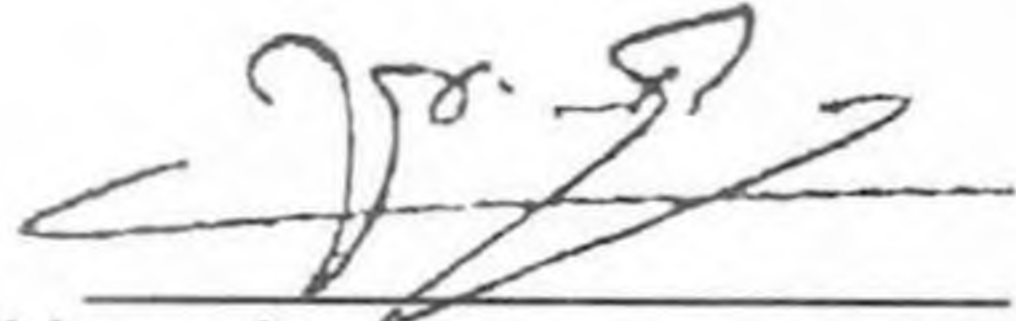
3. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", לפיה הילדה דינה בת משה בנימין מבקעה נפטרה ביום י"ט באייר תשי"א בבית החולים שערי צדק. כן צוין כי דינה נקברה ביום כ"א באייר תשי"א, 27/5/51, בבית העלמין שיח' באדר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דינה בת משה ועליזה בנימין נפטרה משיתוק ילדים ביום 25/5/51 בבית החולים שערי צדק בהיותה בת כארבעה חודשים.

דינה הובאה לקבורה ביום 27/5/51 בבית העלמין שיח' באדר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דינה 050322619.

הנדון: 2 ילדים: דניאל וברוריה ילדיהם של יוסף וברכה ערמי
תיק מספר 156/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' גילה ערמי, אחות התינוקות, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, שוכנה תחילה בראש העין ולאחר מכן עברה להתגורר בבית דגון.

בשנות החמישים ילדה אם המשפחה את דניאל בבית החולים אסף הרופא. זמן קצר לאחר לידתו, הושם דניאל באינקובטור וכעבור זמן מה נאמר להורים כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

לאחר זמן, ילדה אם המשפחה את ברוריה בבית החולים אסף הרופא. זמן קצר לאחר לידתה, הושמה ברוריה באינקובטור וכעבור זמן נאמר להורים כי נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

יצוין, כי על פי עדותה של הגב' גילה ערמי, לאם המשפחה נולדו 13 ילדים, מתוכם נפטרו שבעה תוך כדי הלידה או בסמוך לכך בשל היותם פגים.

ממצאי החקירה לגבי דניאל:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום של משרד הפנים, ממנו עולה כי האם "ברכה" עלתה ארצה ביום 18/9/49. החל מחודש יוני 1950 התגוררה בדיר אבן א' וביום 23/9/53 עברה להתגורר בבית דגון.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי דניאל בן יוסף וברכה ערמי ממחסיה בית מס' 35 פרוזדור ירושלים, נולד ביום י"ז באב תשי"ג 29/7/53 בבית החולים בירושלים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "דניאל בן יוסף ערמי" מדיר אבן א' פרוזדור ירושלים יליד 29/7/53, נפטר ביום 20/8/53 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן 20 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

כן צוין כי היה פג במשקל 1,500 ק"ג.

מסקנות הוועדה לגבי דניאל:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דניאל בן יוסף וברכה ערמי, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות וחוסר בשלות ביום 20/8/53 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותו בן שלושה שבועות ובמשקל של 1.5 ק"ג.

בהיותו נפל נקבר ללא רישום מקום קבורתו.

ממצאי החקירה לגבי ברוריה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום של משרד הפנים, ממנו עולה כי האם: ברכה עלתה ארצה ביום 18/9/49. החל מחודש יוני 1950 התגוררה המשפחה בדיר אבן א' וביום 23/9/53 עברה להתגורר בבית דגון.

2. הוועדה איתרה בארכיון ויצ"ו תל אביב שני תיקים המתייחסים לשני תינוקות ממין נקבה. בראשון נרשם: "תינוקת ערמי בת ברכה יוסף נולדה כפג באמבולנס בדרך לבית החולים". תאריך הלידה המצוין הוא 16/5/55 ותאריך הפטירה 18/5/55. כן נרשם כי נשלחה מ"סרפנד".

בתיק השני נרשם: כי "ערמי תינוקת בת יוסף וברכה" מבית דגון, נולדה ביום 3/8/56 ונפטרה ביום 13/8/56 כתוצאה מהיותה פג. כן צוין כי נשלחה מ"בית החולים צריפין".

3. הוועדה איתרה שאלון קבלת חולים של המוסד ויצ"ו תל אביב, ממנו עולה כי בת של ברכה ויוסף ערמי מבית דגון, נולדה ביום 3/8/56. כן נרשם: "המשפחה מתימן 7 שנים בארץ... האם ילדה פג במשקל (1,700) כמה פגים שהאם ילדה נפטרו אחרי הלידה".

4. הוועדה איתרה אישור רפואי מיום 19/6/55 שכתב ד"ר א' טצנר הרופא הראשי של מוסד ויצ"ו תל אביב למשרד הבריאות בו נכתב: "התינוקת ערמי נולדה ב-16/5/55 פג במשקל 1680 גרם (היא נולדה באמבולנס בדרך לבית החולים) נכנסה למוסדנו ביום 18/5/55 במשקל 1450 גרם. עשתה רושם של ילדה בלתי נורמלית... הפרעות בנשימה... מהתחלה קבלה חמצן... עלתה במשקל עד 1750 גרם. ב-17/6/55 הפסיקה לנשום למרות... חמצן ונשימה מלאכותית נפטרה".

5. הוועדה איתרה מכתב מיום 21/1/57 שכתב ד"ר טצנר רופא ראשי למשרד הבריאות בו נרשם: "2 הילדות היה דומות זו לזו באופן יוצא מן הכלל, לשתייהן היה עור כהה מאוד, שתייהן מהרגע הראשון עשו רושם של DYSTROPHIA אכלו רע ועלו במשקל רק מעט מאוד. משתייהן גם כשהיו נקיים נדף ריח רע ומסויים שהיה מורגש מאוד לכל המטפלות. שתייהן עשו רושם בלתי נורמלי".

במכתב זה המפרט את אבחנותיו של הרופא מצוין דבר פטירתן של שתי הילדות.

מסקנות הוועדה לגבי ברוריה:

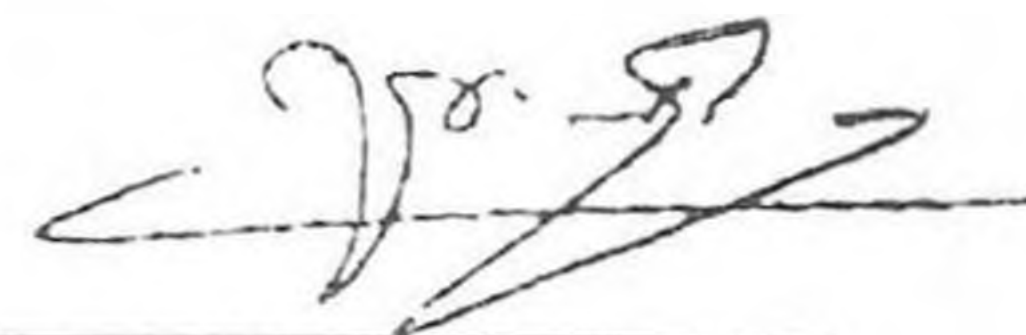
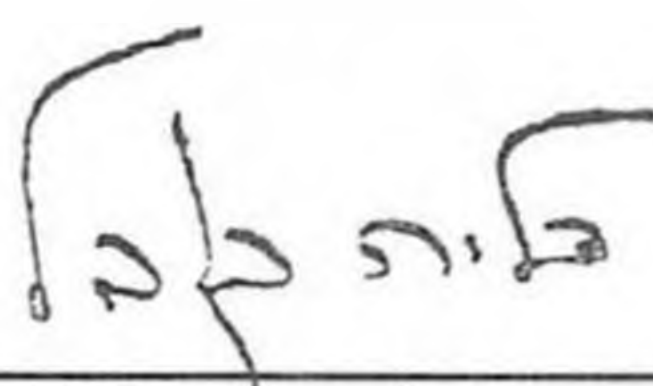
מן המידע לעיל עולה בסבירות גבוהה כי אם המשפחה ילדה במהלך השנים 1955-1956 שתי פגות שנפטרו זמן קצר לאחר לידתן בויצ"ו תל אביב כתוצאה מסיבוכים הנובעים מהיותן פגות במשקל נמוך. תינוקת אחת נפטרה ביום 19/6/55 והשנייה ב-13/8/56.

אין הוועדה יכולה לקבוע בוודאות מי מבין שתי הפגות היא ברוריה, אך ניתן לקבוע ברמה גבוהה של סבירות כי אחת מהן היא אכן ברוריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה מספרי ת.ז. של דניאל וברוריה ערמי.
מספר ת.ז. של האב יוסף ערמי 3060587.
מספר ת.ז. של האם ברכה ערמי 3060588.

הנדון: סעידה בת אגברה ומזל (מאעזר) לוי
תיק מספר 157/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל (מאעזר), אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מפרס בשנת 1951 יחד עם סעידה שהיתה בת תשעה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה זרנוגה הסמוך לרחובות.

חודשיים לאחר העלייה חלתה סעידה בשילשולים והקאות והאם לקחה אותה לבית החולים צריפין (אסף הרופא). סעידה נשארה בבית החולים להמשך טיפול והאם חזרה למחנה.

ימים מספר לאחר מכן הגיע פקיד קופת חולים למשפחה ואמר לאב כי סעידה נפטרה וכן מסר לו מכתב. ההורים ניגשו עם המכתב לבית החולים שם נמסרו להם עגילים השייכים לסעידה. ההורים ביקשו לראות את גופתה של סעידה וכן את חלקת הקבר ונאמר להם שיקבלו על כך הודעה.

כחודשיים לאחר מכן קיבלו מכתב ובו נרשם כי סעידה הובאה לקבורה בבית העלמין בבאר יעקב. ההורים ניגשו לבית העלמין והקברן הראה להם שלושה קברים אך לא ידע להצביע בוודאות איזה מהם הוא קברה של סעידה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים צריפין (אסף הרופא), ממנו עולה כי סעידה לוי מזרנוגה אושפזה ביום 25/5/52 ונפטרה ביום 26/5/52.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של בית החולים אסף הרופא (צריפין), לפיה סעידה לוי ממעברת זרנוגה א' נפטרה ביום 26/5/52 בבית החולים אסף הרופא (צריפין), בהיותה בת שנה.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, ממנו עולה כי סעידיה בת אנגברה לוי ממעברת זרנוגה א' נפטרה ביום ב' בסיון 26/5/52 בבית החולים הממשלתי צריפין (אסף הרופא).

סיבת המוות: דלקת מעיים.

4. הוועדה איתרה יומן נתיחה שלאחר המוות של בית החולים צריפין (אסף הרופא), לפיו גופתה של סעידה לוי נותחה ביום 26/5/52 בשעה 12:00.

מסקנות הוועדה:

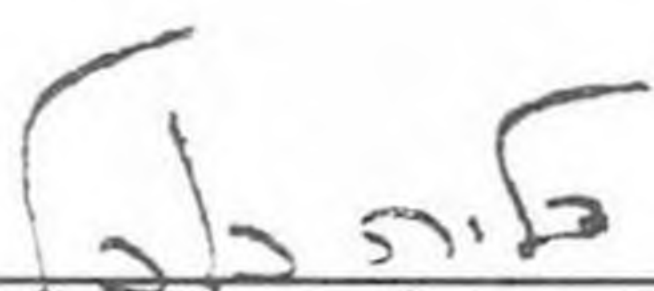
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סעידה בת אגברה ומזל (מאעזר) לוי נפטרה מדלקת מעיים ביום 26/5/52 בבית החולים צריפין אסף הרופא, בהיותה בת שנה.

בבית העלמין בבאר יעקב קיימת חלקת ילדים ללא ציון פרטים על הקברים וללא רישום מסודר, ועל כן מקום קבורתה של סעידה לא אותר.

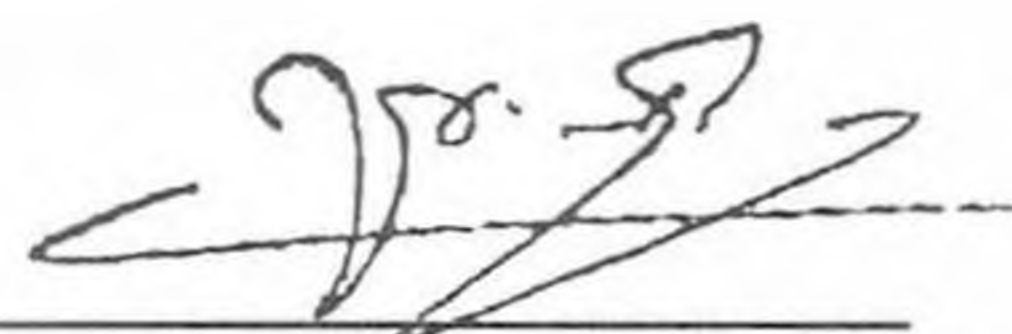
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של סעידה.
מספר ת.ז. של האב אגברה לוי 7386951.
מספר ת.ז. של האם מזל לוי 7386952.

הנדון: חממה (יונה) בת סלים (שלום) ונעמה נגר
תיק מספר 160/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יהודית מסורי, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם חממה. המשפחה עברה להתגורר בראש העין.

בהגיעם לארץ נלקחה חממה שהיתה כבת שנה ושמונה חודשים לבית החולים בפתח תקווה משום שלא חשה בטוב. זמן מה לאחר מכן כשבאו ההורים לבקרה נמסר להם כי חממה נפטרה. בנוסף הודיעו ברמקול המחנה כי חממה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

בעדותו שנמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי ציין האב כי חממה הייתה כבת שנה וחצי כשנשלחה לאשפוז בבית תינוקות באזור תל אביב.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 63613), לפיה סלם יוסף ונעמה נג'אר עלו ארצה עם ילדיהם ביום 2/10/49.

2. בידי הוועדה גיליון חולה מבית החולים הממשלתי ביפו, לפיו חממה נגר ממחנה העולים ראש העין אושפזה ביום 26/10/49 בהיותה בת שנה וחצי.

כן נרשם: "ילדה במצב כללי גרוע מאד טוקסית" נפטרה ביום ד' בחשון תש"י 27/10/49 בבית החולים הממשלתי יפו בהיותה בת שנה וחצי.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

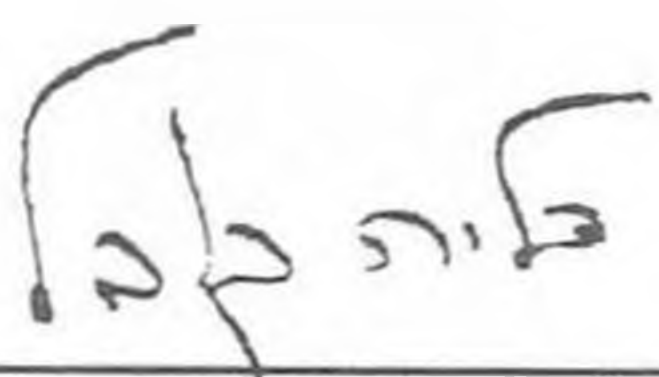
3. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו חממה סלם-נגר ממחנה העולים ראש העין נפטרה בהיותה בת שנה וחצי והובאה לקבורה ביום ד' חשון תש"י, בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור 1, שורה 9, קבר מספר 2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חממה (יונה) בת סלים (שלום) ונעמה נגר נפטרה ביום 27/10/49 בבית החולים הממשלתי יפו (דג'אני) בהיותה בת שנה וחצי, וזאת 25 ימים לאחר עליית המשפחה לארץ.

חממה הובאה לקבורה באותו יום בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור 1, שורה 9, קבר מספר 2.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דור מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של חממה 4136148.

הנדון: נעמה בת יעקב נדרה חלה
תיק מספר 161/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' נעמה חן, אחותה של התינוקת, נולדה נעמה בתימן. בהגיעה לארץ הייתה נעמה כבת שנה עד שנה וחצי. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין ג'.

נעמה חשה ברע והוצע להוריה לקחתה לבית החולים הדסה שבמחנה א'. נעמה שהתה בבית החולים הדסה במשך יום-יומיים, ובמשך תקופה זו ראתה אותה אחותה, הגב' נעמי חן, רק דרך חלון.

כשבאה לבקרה נמסר לה שנעמה הועברה לבית התינוקות שבראש העין מחנה ג'. האם ובתה הלכו לבקרה.

לאחר שבוע כשבאה האם למקום לא הורשתה להיכנס ונמסר לה שנעמה נפטרה. ההורים לא קיבלו כל מסמכים המאשרים את פטירתה.

בשנת 1963 קיבלה המשפחה מסמך ממשרד הפנים, ממנו עולה כי נעמה חדלה להיות תושבת המדינה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה כרטיס של הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי יעקב סלם ושתי נשותיו בוניה ונדרה חלה, עלו ארצה מתימן ביום 29/5/50. כן צוין כי התינוקת נעמה הייתה בת שמונה חודשים בהגיעה לארץ ונפטרה ביום 6/12/50.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ד', לפיו התינוקת נעמה בת יעקב סאלם ונדרה הייתה בת שמונה חודשים בהגיעה לארץ, ונפטרה ביום 6/12/50.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי התינוקת נעמה בת יעקב סלם חלה מראש העין נולדה במהלך שנת 1949. כן צוין כי היא נפטרה ביום כ"ז בכסלו תשי"א, 6/12/50 בראש העין.
4. הוועדה איתרה הפניה לקבורה מבית העולים ראש העין מיום כ"ז בכסלו תשי"א, 6/12/50, עבור חברה קדישא פתח תקווה, ובו בקשה להסדיר את קבורתה של נעמה בת יעקב סלם חלה בת השנתיים.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי התינוקת נעמה בת יוסף חלה מראש העין נפטרה ביום כ"ז בכסלו תשי"א, 6/12/50, ונקברה למחרת ביום כ"ח בכסלו תשי"א, 7/12/50, בחלקת ילדים ב', שורה כ"ג, קבר מס' 5.

ברישום זה שובש שם האב מיעקב סלם חלה ליוסף סאלם חלה.

לאור ריבוי הפרטים המזהים אין בשיבוש זה כדי לשנות ממסקנות הוועדה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת נעמה בת יעקב ונאדרה נפטרה
ביום 6/12/50 בראש העין.

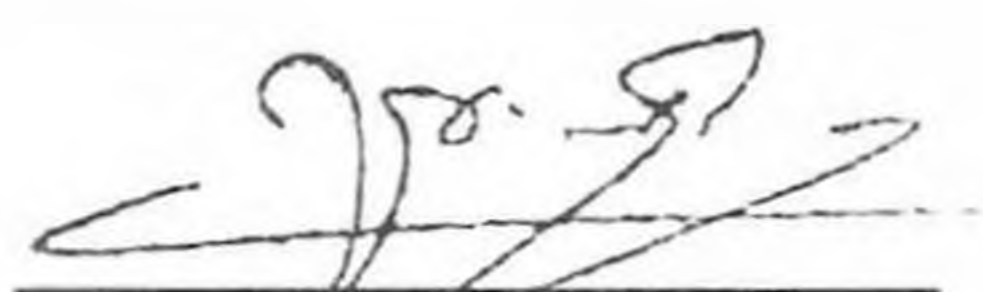
נעמה הובאה לקבורה למחרת ביום 7/12/50 בבית העלמין סגולה חלקת ילדות
ב', שורה כ"ג, קבר מס' 5.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נעמה 04295062-6.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת ניסים ואולגה פילי
תיק מספר 162/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר ניסים פילי, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מبولגריה בשנת 1948, ושוכנה ביפו.

בתם נולדה ביום 31/5/52 בבית החולים דג'אני (יפו). האם היניקה אותה פעם אחת לאחר לידתה. למחרת נמסר לה כי בתה נפטרה.

בהגיע האב למחרת לבית החולים מסרה לו אשתו כי בתם נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

תלונה לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

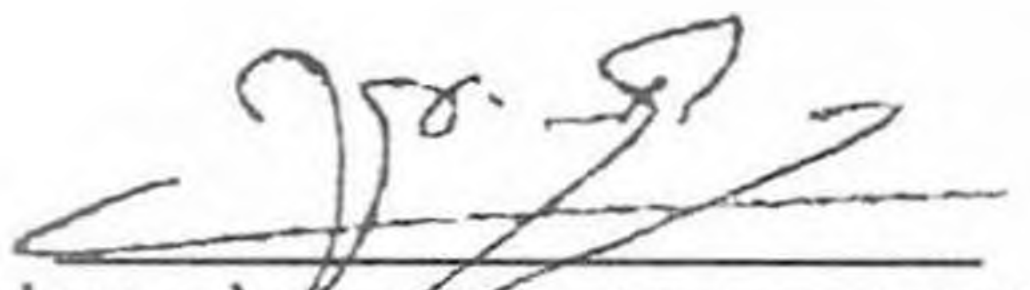
1. בידי הוועדה קטע מספר לידה שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי אולגה פילי ילדה את בתה ביום 31/5/52 בבית החולים דג'אני.
2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות יפו, לפיו בתם של ניסים ואולגה פולי נולדה ביום ז' בסיון תשי"ב, 31/5/52 בבית החולים ליולדות וילדים יפו.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות יפו, לפיו בת של אולגה דולי (כך במקור) מיפו נפטרה ביום ט' בסיון תשי"ב, 2/6/52, בבית החולים ליולדות וילדים יפו, בהיותה בת שלושה ימים.
4. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי "פילי אולגה בת" נפטרה בהיותה בת שלושה ימים. גופתה נותחה ביום 3/6/52.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של ניסים ואולגה פילי נפטרה ביום 2/6/52 בבית החולים דג'אני, בהיותה בת שלושה ימים.

בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקת.
מספר ת.ז. של האב ניסים 458158-8.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן משה ועדנה (נג'יה) אסלמן
תיק מספר 163/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' עדנה אסלמן, אמו של התינוק, נישאה בחודש אפריל 1953. המשפחה התגוררה בתחילה במגדיל ומשם עברו לשכונת התקווה.

בנם נולד ביום 27/12/54 בבית היולדות הקריה בתל-אביב. במשך ארבעה ימים היניקה אותו אמו שלוש פעמים ביום. ביום שלפני שחרורו לא הובא בנה להנקה. לאחר בירור שעשתה האם נמסר לה כי בנה חלה ונפטר.

בעלה הגיע לבית החולים לראות את גופת בנו. במענה לדרישתו נמסר לו כי בנו כבר הובא לקבורה. ההורים לא ראו חלקת קבר ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו בנם של משה ועדנה אסלמן נולד ביום 27/2/55 בבית החולים הדסה.
2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "תינוק של עדנה אסלמן" משכונת התקווה נולד ביום 27/2/55 ונפטר ביום 3/3/55 בבית החולים הדסה תל אביב.

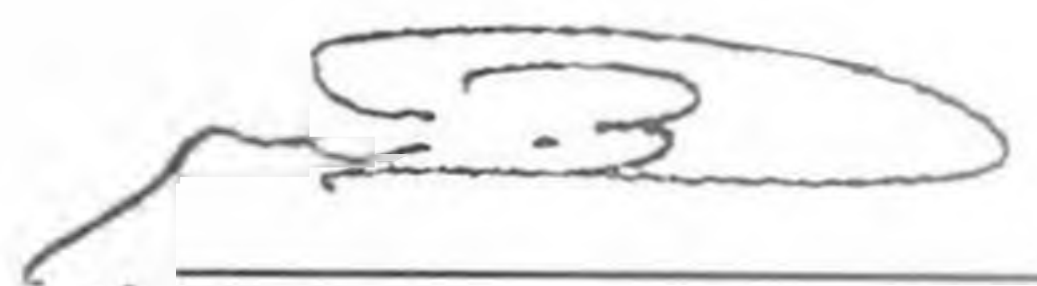
סיבת המוות: דימום במוח.

מסקנות הוועדה:

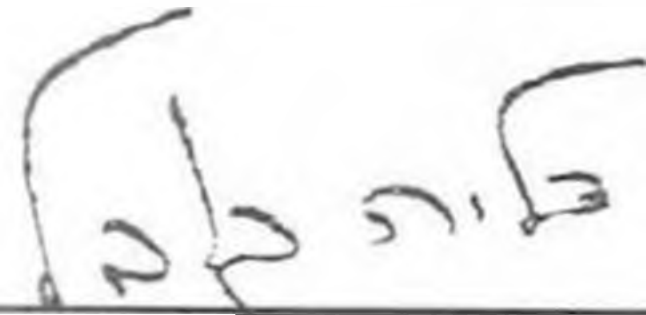
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של משה ועדנה (נג'יה) אסלמן נפטר ביום 3/3/55 בבית החולים הדסה, בהיותו בן פחות משבוע ימים.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב משה 4639621.
מספר ת.ז. של האם עדנה 7786193.

הנדון: בנימין בן אהרון ויונה חשאי
תיק מספר 164/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של עפרה קלר, אחותו של התינוק, נולד בנימין ביום 9/3/49 בארץ. המשפחה התגוררה בנתניה.

בהיותו בן שמונה חודשים סבל בנימין מקלקול קיבה והוריו הוכרחו להעבירו להדסה ירושלים בשל מצבו. לאחר זמן מה הוזמנו ההורים לקחתו וכשהגיעו לירושלים נאמר להם שבנימין נפטר.

ההורים לא ראו את גופת בנם ולא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קדמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו התינוק בנימין חשאי מנתניה נפטר ביום 17/1/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן תשעה חודשים.
2. הוועדה איתרה הזמנת קבורה של חברה קדישא "קהלת ירושלים", בה נאמר כי התינוק בנימין חשאי נולד ביום 19/3/49.

על פי הכתוב בהזמנת הקבורה, התגוררו הוריו בחדרה.

על פי העדויות הועבר בנימין מנתניה, מקום מגורי המשפחה, לבית החולים בחדרה ומשם הועבר לירושלים, מכאן, מן הסתם, נרשמה על ידי חברה קדישא חדרה כמקום מגורים - ולא היא.

בנימין הועבר לבית התינוקות ויצ"ו ומשם לבית החולים ביקור חולים שם נפטר, בהיותו בן תשעה חודשים, ונקבר ביום כ"ח בטבת תש"י בבית העלמין שיח' באדר חלקה י"ח, קבר מס' 11.

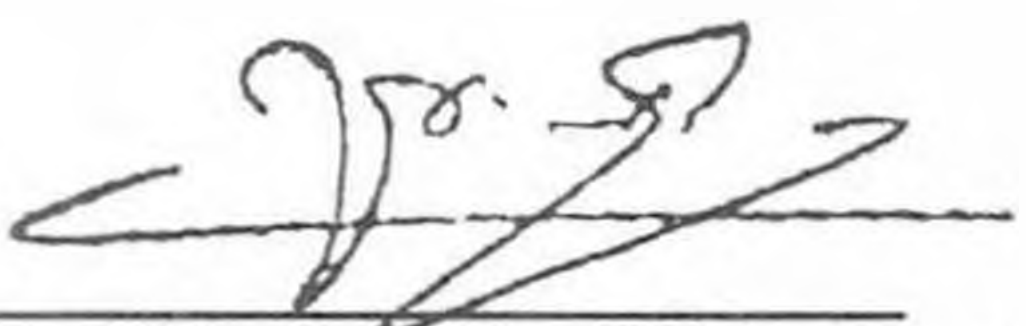
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוק בנימין בן אהרון ויונה חשאי נפטר ביום 17/1/50 בבית החולים ביקור חולים, בהיותו בן תשעה חודשים.

בנימין הובא לקבורה באותו יום היינו, ביום 17/1/50 בבית העלמין שיח' באדר חלקה י"ח, קבר מס' 11.

אין הוועדה רואה בשוני ברישום תאריך הלידה גורם המשפיע על המסקנות דלעיל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של בנימין חשאי 1-00332240.

הנדון: ציונה בת יוסף ושושנה בלס (נגר)
תיק מספר 165/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רבקה שרעבי, אחותה של התינוקת, עלתה משפחתה ארצה מתימן יחד עם ציונה בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

לאחר זמן קצר נלקחה ציונה, שהייתה בת שבועיים מאוהל המשפחה לבית התינוקות. האם הגיעה לבקרה ולהיניקה במשך חצי שנה.

באחד הימים בהגיעה לבית התינוקות נאמר לה על ידי אחות במקום כי ציונה חשה ברע ונלקחה לבית החולים. כשהגיעה אמה לבקרה בבית החולים נמסר לה כי ציונה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

ממצאי החקירה:

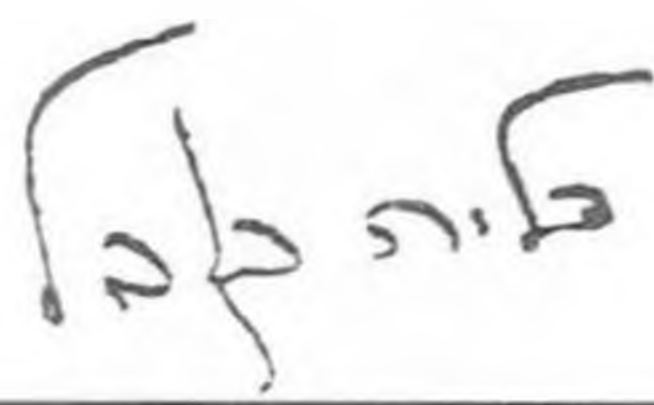
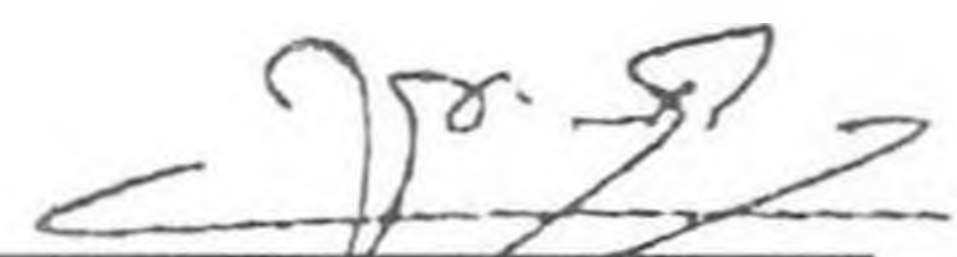
1. בידי הוועדה רישום בפנקס החולים הנשלחים לבתי חולים ממחנה עין שמר, לפיו ציונה יוסף אברהם בלס אושפזה ביום 13/12 בבית החולים דג'אני, בהיותה בת חודש, ושם נפטרה. כן צוין מספר תעודת עולה 57337.
2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים הממשלתי יפו (דג'אני) מספר 2021, ממנו עולה כי "בלס ציונה בת יוסף אברהם" מעין שמר מחנה ב' אושפזה ביום 13/12/49 בהיותה בת חודש. כן צוין כי "הילדה במצב כללי קשה במצב תזונתי ירוד ... הילדה משלשלת הרבה".
- בגיליון החולה נרשם כי ציונה נפטרה ביום 16/12/49 בשעה 11:00 בערב.
3. בידי הוועדה דף מתוך ספר קבלת חולים של בית החולים דג'אני (צהלון) (מספר 2021/49), ממנו עולה כי "בלס ציונה בת יוסף אברהם" ממחנה העולים עין שמר אושפזה ביום 13/12/49 בהיותה בת חודש. כמו כן צוין כי הילדה נפטרה.
4. הוועדה איתרה חשבון אשפוז של בית החולים יפו דג'אני (מספר כרטיס חולה 2021), לפיו ציונה בלס מעין שמר התקבלה לאשפוז ביום 13/12/49 ונפטרה ביום 16/12/49, סך הכול שלושה ימי מחלה.
5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב-יפו, ממנו עולה כי ציונה בת יוסף אברהם בלס ממחנה ב' עין שמר נפטרה ביום כ"ה בכסליו תש"י, 16/12/49, בהיותה בת חודש ימים.
- סיבת המוות: רעלת.
6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו ציונה בת יוסף אברהם בלס ממחנה ב' עין שמר נפטרה בהיותה בת חודש והובאה לקבורה ביום כ"ז בכסלו תש"י בחלקת ילדים אזור 1, שורה 10, קבר מספר 18.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת יוסף ושושנה בלס נפטרה ביום 16/12/49 בבית החולים יפו (דג'אני), בהיותה בת חודש, זמן קצר לאחר עלייתה עם בני המשפחה לארץ.

ציונה הובאה לקבורה ביום 18/12/49 בבית העלמין קריית שאול בתל אביב באזור 1, שורה 10, קבר מספר 18.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ציונה 4160240.

הנדון: ציון בן יחיא ולולה סאלם
תיק מספר 166/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' יונה משרקי, דודתו של ציון, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך חודש דצמבר 1949 יחד עם ציון בהיותו בן חמישה חודשים. המשפחה שוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר הגיעם למחנה, נשלח ציון לבית התינוקות שבמחנה והאם באה לבקרו. כעבור זמן מה, נהרג אבי המשפחה מהתמוטטות תקרת חדר האוכל.

למחרת האסון הלכה האם לבקר את ציון, אך לא מצאה אותו במקום. זמן קצר לאחר מכן, מסרו לה אחיות ומנהל המחנה, כי "ציון איננו".

האם לא ראתה גופה או חלקת קבר.

המשפחה קיבלה לדבריה צו גיוס על שמו של ציון.

ועדת בהלול-מינקובסקי קבעה, כי המשפחה עלתה ארצה ביום 12/12/49 לפי תעודת עולה 57052. חוקרי הוועדה הממלכתית בדקו ומצאו כי מספר תעודת העולה הנ"ל שייך לילד בשם ציון בן יחיא סלם יעקב ומרים יליד הארץ ולא לציון בן יחיא ולולה (מרגלית) סאלם שהוא יליד תימן.

בעדות שמסרה האם לפני חוקרי ועדת בהלול מינקובסקי, הוברר כי אבי המשפחה נהרג כתוצאה מקריסת גג חדר האוכל ביום 3/2/50 ולמחרת היום, דהיינו ביום 4/2/50, במהלך השבעה נמסר לאם כי ציון נפטר.

כן ציינה האם, כי לאחר ארבע שנים מיום עזיבתה את מחנה עין שמר, חזרה לבית התינוקות שבמקום ודיברה עם האחיות שמסרה לה כי ציון הועבר לספסופה (שליד צפת).

ממצאי החקירה:

הוועדה איתרה חשבונות אשפוז של בית החולים באר יעקב מחלקת ילדים:

החשבון הראשון הינו מחודש ינואר 1950 והוא מציין את אשפוזו של ציון יחיא יוסף סלם לתקופה של 14 יום.

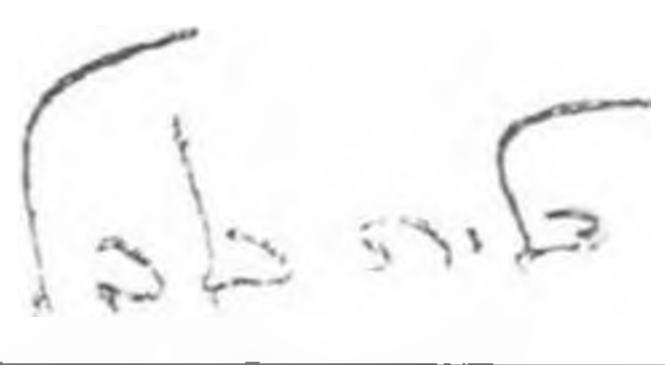
החשבון השני הינו מחודש פברואר 1950 והוא מציין את אשפוזו של ציון יחיא יוסף סלם לתקופה של שמונה ימים. מכאן שסך כל ימי האשפוז הרצופים שלו היו 22 יום שנסתיימו ביום 8/2/50.

עובדה זו עולה בקנה אחד עם עדות האם בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, כי במהלך "השבעה" על מות בעלה, אשר נפטר ביום 3/2/50, הופיע אדם לא מוכר בביתה ומסר לה כי בנה ציון נפטר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה רבה של סבירות כי ציון בן יחיא ולולה (מרגלית) סאלם, אושפז בבית החולים באר יעקב מ-18.1.50 עד ליום 8/2/50, ובמועד זה נפטר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

 יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה	 דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	 אלוף (מיל') חבר ועדה
--	--	--

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של ציון סאלם 419897.

הנדון: יעקב בן גישה ופורטונה חניה
תיק מספר 167/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' פורטונה חניה, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מטוניס בשנת 1948, והתגוררה בעכו.

יעקב נולד בבית החולים כרמל מולדה בחיפה ביום 27/1/49. בהיותו בן חמישה חודשים סבל יעקב מדימום ואושפז בבית החולים רמב"ם.

למחרת נאמר להורים כי יעקב נפטר. לבקשתם הופנו לחדר קירור ושם הראו להם גופה של אדם מבוגר.

ההורים לא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות חיפה, לפיו "יעקב בן גישה וטרוקי חניה" נולד ביום 27/1/49 בחיפה. כן צוין כי הוריו התגוררו בעכו.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו יעקב חניה מעכו נפטר ביום 21/6/49, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דיזינטריה.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי יעקב חניה מעכו נפטר ביום 21/6/49 בבית החולים הממשלתי בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דיזינטריה.

4. הוועדה איתרה תעודת פטירה, לפיה יעקב בן גישה חניה נולד ביום 27/1/49 ונפטר ביום כ"ד בסיון תש"ט, 21/6/49, בבית החולים רמב"ם בחיפה.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, לפיו "יעקב חוזה" מעכו נפטר ביום כ"ד בסיון תש"ט, 21/6/49, בהיותו בן חמישה חודשים.

יעקב הובא לקבורה ביום כ"ה בסיון תש"ט, 22/6/49, במקום התינוקות.

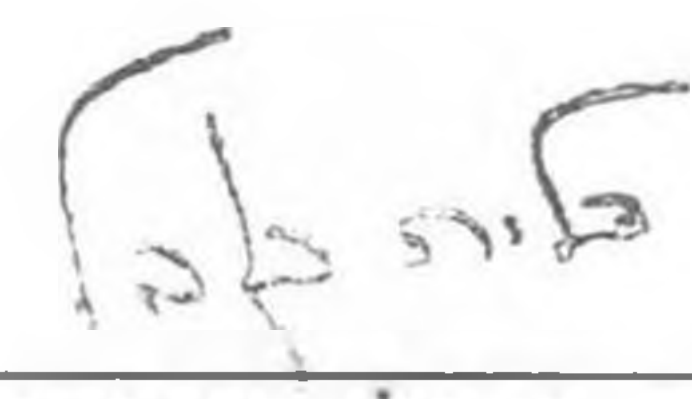
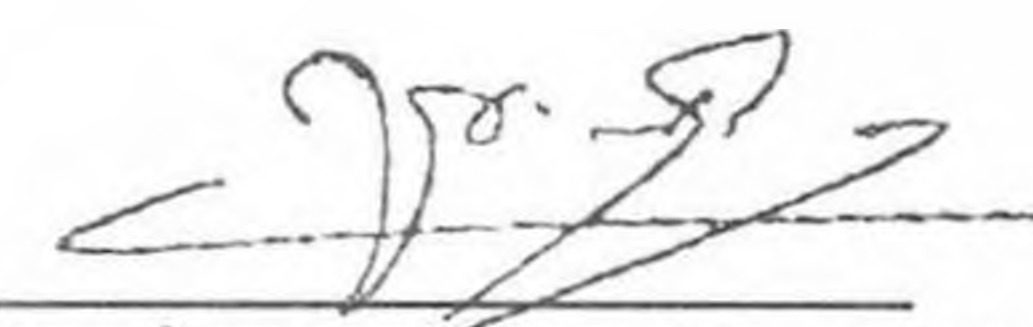
מסקנות הוועדה:

מן המידע הרב עולה בוודאות כי יעקב בן גישה ופורטונה חניה נפטר מדיזנטריה ביום 21/6/49 בבית החולים רמב"ם בחיפה, בהיותו בן חמישה חודשים.

יעקב הובא לקבורה למחרת ביום 22/6/49 בבית העלמין מחנה דוד במקום התינוקות.

ביומן הקבורה נרשם שם משפחתו של יעקב כחווזה במקום כ'חניה' על אף זאת הזיהוי הינו ודאי בהתבסס על המספר הרב של הנתונים האחרים שמעמידים את זיהויו כוודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יעקב 001748102.

הנדון: פנחס בן מוכתרם וחביבולה גיליארדי
תיק מספר 168/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת בנהיימר גיליארדי אחותו של התינוק, נולד פנחס ביום 20/8/53 בקריית שמונה.

בהיותו בן שנה נשלח פנחס לבית החולים רמב"ם, ונאמר למשפחה כי הוא סובל מאסטמה.

במשך שבועיים ביקרה המשפחה את פנחס, ולאחר מכן הגיע אליהם אדם מחיפה שסיפר להם כי בנם נפטר ונקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה סיפקה מסמכים לוועדה המעידים על מספר סתירות:

מתעודת פטירה ממוחשבת של משרד הפנים עולה כי פנחס נפטר בנובמבר 1953, אך על פי נתונים שנרשמו בתעודת פטירה ידנית עולה כי פנחס נפטר ביום 12/11/54.

מתיעוד רפואי מבית החולים רמב"ם, עולה כי פנחס אושפז ביום 10/8/54 עד ליום 2/9/54, בעוד בתעודת פטירה נרשם כי פנחס נפטר ביום 12/11/54.

עולה שאלה מה קרה במהלך שני החודשים מאז אשפוזו של פנחס ועד מועד הפטירה.

בנוסף בביקור שערכו בחברה קדישא בחיפה לא מצאו בני המשפחה כל רישום על קבורתו של פנחס במהלך שנת 1954.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה ובו רישום, לפיו התינוק "פנחס בן חביבולה גולארדי" נפטר בהיותו בן 15 חודשים ביום 12/11/54 כתוצאה מזיהום.

2. מתעודת פטירה שהוועדה איתרה, עולה כי התינוק "פנחס בן חביבולה גולארדי" נפטר בבית החולים רמב"ם ביום ט"ז בחשוון תשט"ו 12/11/54 בהיותו בן 15 חודשים.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחה מבית החולים רמב"ם, לפיו שמו של התינוק נרשם "כפנחס גילערד".

בנוסף צוין ביומן הנתיחה כי גופתו של פנחס נותחה ביום 14/11/54 בהיותו בן שנה. אף על פי שגילו של פנחס שובש מעט, הרי שמדובר בתינוק, בנם של בני הזוג גיליארדי.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית, לפיו התינוק פינחס גיליארדי נקבר במחנה דוד ביום 15/11/54 בהיותו בן 15 חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי פנחס בן מוכתרם וחביבולה גיליארדי נפטר בבית החולים רמב"ם ביום 12/11/54 כתוצאה מזיהום בהיותו בן 15 חודשים.

גופתו של פנחס נותחה ביום 14/11/54, והוא נקבר יום לאחר מכן, היינו ביום 15/11/54 בבית העלמין מחנה דוד.

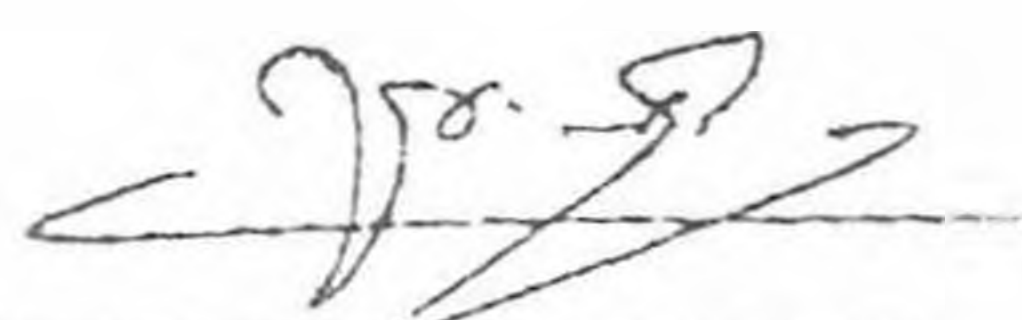
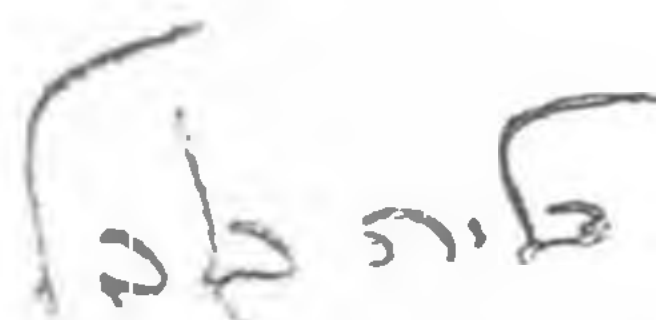
לגבי טענות המשפחה:

1. בתעודת פטירה ממוחשבת של משרד הפנים נעשתה טעות סופר.
2. מתיעוד מקורי עולה כי פנחס אושפז בבית החולים רמב"ם בין התאריכים 10/8/54 עד 2/9/54.
- סביר להניח כי פנחס אושפז פעם נוספת בסמוך למותו שהיה ביום 12/11/54.
3. חברי הוועדה מצאו אף תיעוד על מקום קבורתו של פנחס.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של פנחס 05178493-2.

הנדון: ציונה בת אליעזר ושרה (זהרה) צרום
תיק מספר 170/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' שרה (זהרה) צרום, אמה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, ושוכנה במחנה עתלית.

חודש וחצי לאחר מכן נולדה ציונה בבית החולים. זמן קצר לאחר מכן הועברה ציונה לבית התינוקות שבמחנה. באחד הימים כשהגיעה האם לבית התינוקות נמסר לה כי ציונה, שהייתה כבת שלושה חודשים, השתעלה ולא חשה בטוב ונשלחה לבית החולים רמב"ם.

האם ביקרה את ציונה ומצבה השתפר. לאחר שלושה שבועות עברה המשפחה להתגורר בתלפיות שבירושלים. באחד מביקורי האם בבית החולים לא מצאה את ציונה במיטתה ולאחר בירור נאמר לה שכתה נשלחה להבראה בויצ"ו צפת ומאז לא נודע מה עלה בגורלה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

בעדותה בפני ועדת בהלול-מינקובסקי ציינה האם כי בביקורה האחרון בבית החולים רמב"ם נאמר לה שכתה נשלחה להבראה בויצ"ו צפת או שהיא נפטרה שבועיים לפני הגיעה.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה "עזר רדא וזהירה צרום" עלו ארצה ביום 18/8/49. כן צוין כי ציונה נולדה בבית העולים עתלית מקום מגורי משפחתה.
 2. בידי הוועדה גיליון סיכום מחלה, לפיו "ציונה עזר רדא" מבית העולים עתלית אושפזה ביום 7/12/49 בהיותה בת שלושה חודשים בגלל הקאה חזקה והפסד משקל. גם בבית החולים היה "שלשול חזק שנמשך בעצמה זו כשבועיים, ומעל בסיס הריאה הימנית חרחורים".
 - כתוצאה מהטיפול משקלה עלה וכיום 5/3/50, שוחררה ציונה מאשפוז.
 3. בידי הוועדה הפניה מהשרות הרפואי לעולה מיום 5/3/50 לויצ"ו צפת, ובה בקשה לקבל את "ציונה עזר רדא" בת חמישה חודשים שנולדה במחנה עתלית לבית התינוקות ויצ"ו". כן צוין כי "היתה לה הפרעת עיכול קשה... והמשקל הגיע 3,700 גרם... זקוקה להבראה נוספת".
 4. הוועדה איתרה חשבונות אשפוז מבית התינוקות ויצ"ו צפת, לפיו "ציונה עזר רדא" אושפזה מיום 5/3/50 עד ליום 31/3/50 סך הכול 26 ימים.
- אשפוז נמשך גם בחודש אפריל עד ליום 13/4/50 יום בו נפטרה.

5. בידי הוועדה העתק מפנקס בית הבראה של ויצ"ו צפת לפיו, "ציונה רדא" מבית העולים תלפיות נולדה בחודש נובמבר 1949 ונשלחה לאישפוז על ידי השר"ל (שרות רפואי לעולה) חיפה מיום 5/3/50 עד ליום 13/4/50.

מהעתק נוסף של פנקס בית ההבראה ויצ"ו עולה כי "ציונה עזר רדא" סבלה מהפרעת עיכול קשה. כן צוין כי ציונה הגיעה במשקל של 3,700 ק"ג מבית החולים הממשלתי בחיפה.

6. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "ציונה עזר רדא" מבית העולים עתלית הובאה מבית התינוקות ויצ"ו צפת ונפטרה ביום 13/4/50, בהיותה בת שישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת אוזניים.

7. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "ציונה עזר רדא" מבית התינוקות ויצ"ו צפת נפטרה ביום 13/4/50 בחיפה בהיותה בת שישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודלקת אוזניים.

8. בידי הוועדה רישיון קבורה, לפיו "צואנה עזר רדא" מבית העולים עתלית נפטרה בהיותה בת שישה חודשים, כתוצאה מדלקת ריאות והובאה לקבורה בחיפה.

9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "עזר רטא ציונה" מבית העולים עתלית נפטרה בהיותה בת שישה חודשים והובאה לקבורה ביום כ"ז בניסן תש"י, 14/4/50, בחלקת התינוקות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציונה בת אליעזר ושרה (זהרה) צרום, הובאה מויצ"ו צפת לבית החולים רמב"ם ונפטרה ביום 13/4/50, בהיותה כבת שישה חודשים, מדלקת ריאות ודלקת אוזניים.

ציונה הובאה לקבורה ביום 14/4/50 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

על אף השיבוש החלקי בשמה המלא של ציונה, הרי שהזיהוי הוא ודאי וזאת בהצלבה עם שם אביה, שם אמה ומקום מגוריה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ציונה 01054937-6.

הנדון: נג'אח (פואד) בן יעקב-חי וסלימה נומה
תיק מספר 171/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר נורי נומה, אח התינוק, עלתה המשפחה ארצה מעיראק במהלך שנת 1951 יחד עם נג'אח שהיה כבן שישה חודשים. המשפחה שוכנה תחילה במחנה עתלית ומשם הועברה למעברת כפר סבא.

כשבועיים לאחר עליית המשפחה לארץ, חש נג'אח ברע ונלקח לקופת חולים שבכפר סבא ומשם הופנה לבית החולים מאיר. נג'אח הושאר ללילה בבית החולים ולאם נאמר לשוב ולבקרו למחרת.

כששבה האם למחרת היום לא מצאה את נג'אח במיטתו ונאמר לה כי נפטר. האב הלך לבית החולים לראות את גופת בנו ובהגיעו נאמר לו כי נג'אח כבר הובא לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת מעבר של ממשלת עיראק אותה מסרה המשפחה, ממנה עולה כי "יעקוב חי דאוד וסלימה דאוד" עלו ארצה עם שמונת ילדיהם. כן צוין שמו של הבן הצעיר בתעודה כ"פואד".
 2. הוועדה איתרה מכתב הפניה ממעברת כפר סבא לבית החולים ראש העין מיום 8/5/51, ובו בקשה לקבל לאשפוז את התינוק "זומה פואד" בן השבעה חודשים, הסובל זה שבועיים משילשולים והקאות.
 3. הוועדה איתרה כרטיס חולה של בית החולים הדסה ראש העין, לפיו פואד בן יעקב חי נומה מכפר סבא עלה ארצה ביום 7/4/51, התקבל לאשפוז ביום 9/5/51 ונפטר ביום 12/5/51, בהיותו בן תשעה חודשים.
 4. הוועדה איתרה גיליון רפואי של בית החולים הדסה ראש העין, ממנו עולה כי "פואד" בן יעקב חי נומה בן תשעה חודשים מכפר סבא התקבל לבית החולים ביום 9/5/51 כשהוא סובל משילשולים חזקים ודלקת אוזניים. במהלך אשפוזו הידרדר מצבו והחלו להופיע חרחורים וקשיים בנשימה, והוא נפטר.
 5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "פואד נומה בן יעקב חי", יליד נובמבר 1950, מכפר סבא, נפטר ביום ו' באייר תשי"א, 12/5/51, בבית החולים הדסה ראש העין.
- סיבת המוות: רעלת ודלקת ריאות.
6. בידי הוועדה תעודת פטירה שמסרה המשפחה, ממנה עולה כי "פואד" בן יעקב חי נומה נפטר ביום ו' באייר תשי"א 12/5/51 בבית החולים הדסה ראש העין כתוצאה מרעלת ודלקת ריאות.

7. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "ילד נומה פואד בן יעקב חי" בן שנה מכפר סבא נפטר ביום ו' באייר תשי"א, 12/5/51, בבית החולים הדסה ראש העין ונקבר ביום ג' ט' באייר, 15/5/51, בחלקת ילדים ב', שורה כ', קבר מספר 18.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי נג'אח (פואד) בן יעקב-חי וסלימה נומה נפטר מרעלת ודלקת ריאות ביום 12/5/51 בבית החולים הדסה ראש העין, בהיותו כבן שישה חודשים וזאת כחודש לאחר עליית המשפחה לארץ.

נג'אח (פואד) הובא לקבורה ביום 15/5/51 בבית העלמין סגולה חלקת ילדים ד', שורה כ', קבר מספר 18.

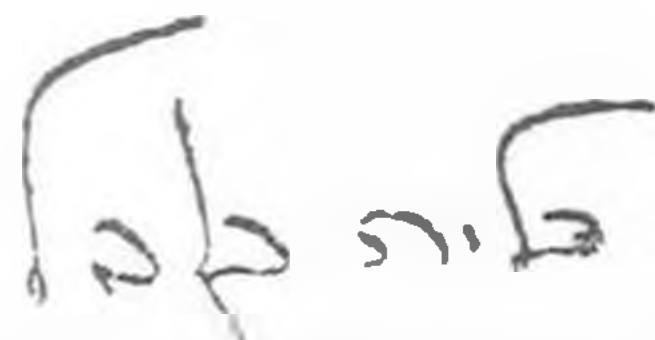
בתעודת המעבר שמסרה המשפחה מצוין שמו של הצעיר בבנים כפואד. גם על פי עדות האח נורי נג'אח (פואד) בא אחרי האח סאלח ואכן נרשם פואד אחרי האח סאלח.

גם בהצלבה עם שמות ההורים, הכתובת והגיל ניתן לקבוע כי אכן מדובר בנג'אח, הוא פואד.

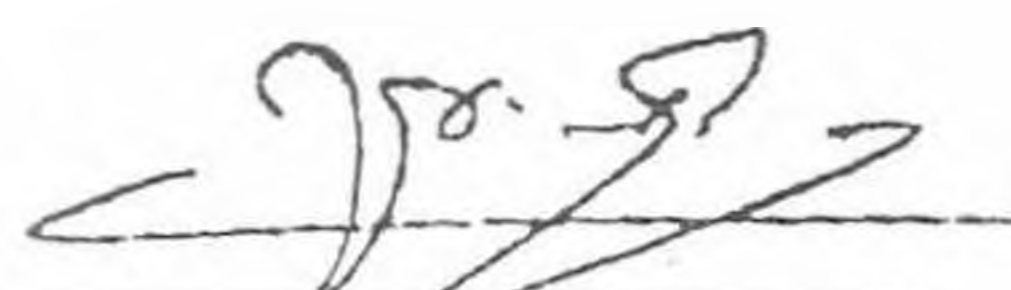
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של נג'אח (פואד)
על פי מספר זהות רצוף.

מספר ת.ז. של האב יעקב חי (ז"ל) 048928014.

מספר ת.ז. של האם סלימה (ז"ל) 048928022.

הנדון: שמעון בן דוד ורחל פנחס
תיק מספר 172/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום ורדי, גיסו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ביום 20/9/49, יחד עם שמעון שהיה בן עשרה חודשים. המשפחה התגוררה במחנה ראש העין א'.

עם הגיעם נשלח שמעון לבית התינוקות שבמחנה והאם ביקרה אותו. שלושה ימים לאחר מכן בערב ראש השנה לא הורשתה האם להיכנס לבית התינוקות ונמסר לה כי שמעון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 53167 שמסרה המשפחה, לפיה הוריו ואחיו של שמעון עלו ארצה ביום 20/9/49. כן צוין כי שמעון היה בן שנה בהגיעו וכי נפטר ביום 23/9/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ובו צוין מספר תעודת עולה 53167 ומספר כרטיס 371. כן צוין כי דוד מעודה ורחל פנחס ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 20/9/49, ושמעון היה בן שנה בהגיעו לארץ ונפטר.
3. הוועדה איתרה יומן תמותה של מחנה ראש העין מספר כרטיס 371, לפיו שמעון דוד מעודה פנחס בן השנה אושפז ביום 20/9/49 ונפטר ביום 23/9/49.
4. הוועדה איתרה יומן תמותה נוסף של מחנה ראש העין בו צוין מספר כרטיס 371, ממנו עולה כי שמעון דוד מעודה פנחס נפטר ביום 23/9/49, בהיותו בן שנה.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה בפתח תקווה, לפיו "שמעון בן דוד (ילד תמני)" ממחנה ראש העין נפטר ונקבר ביום כ"ט באלול תש"ט 23/9/49, בהיותו בן שנה, בחלקת ילדים ב', קבר מספר 20.

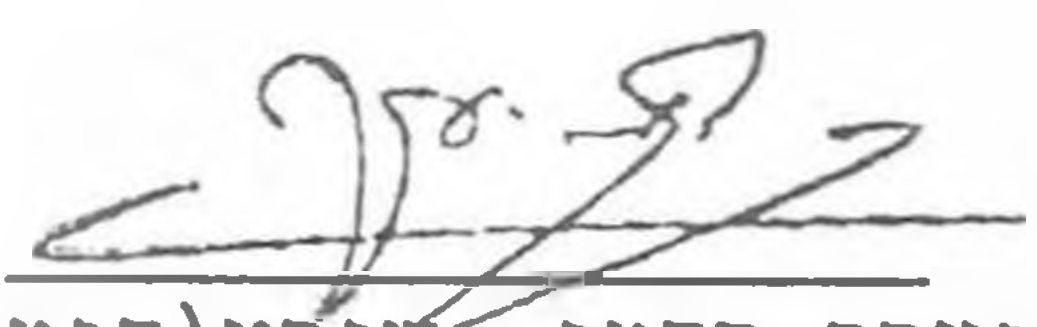
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן דוד ורחל פנחס נפטר ביום 23/9/49, בהיותו בן שנה, כשלושה ימים לאחר עלייתו לארץ.

שמעון הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', קבר מספר 20.

בבדיקה בלוח השנה יום 23/9/49 הוא ערב ראש השנה כפי שמסר מר שלום ורדי בעדותו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמעון 3060493.

הנדון: יצחק בן יעקב וג'וֹלֵיט בובליל
תיק מספר 173/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יעקב בובליל, אביו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מלוב בשנת 1948, ושוכנה בשיכון בלוקונים שבהרצליה.

יצחק נולד בבית החולים בכפר סבא. בהיותו כבן מספר חודשים חש יצחק ברע ונלקח בהוראת רופא לבית החולים בילינסון. האב הגיע לבקרו, אך ראה אותו רק דרך חלון.

לאחר מספר ביקורים נמסר להורים כי יצחק נפטר ויובא לקבורה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה מסמך ממשרד הפנים, ממנו עולה כי יצחק נפטר בחודש פברואר 1954.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה מבית החולים בילינסון, ממנו עולה כי יצחק בובליל מנוה עמל אושפז ביום 5/4/54 בהיותו בן שישה שבועות. "נשלח באבחנה של דלקת ריאות... וחלה בשעול, קוצר נשימה הקאות". כן צוין כי יצחק נפטר ביום 23/5/54.

2. הוועדה איתרה רישום של חברה קדישא פתח תקווה, ממנו עולה כי ילד יצחק בן יעקב בובליל מהרצליה נפטר ביום 23/5/54 בבית החולים בילינסון, בהיותו בן שלושה חודשים. יצחק נקבר ביום כ"א באייר תשי"ד בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מספר 5.

מסקנות הוועדה:

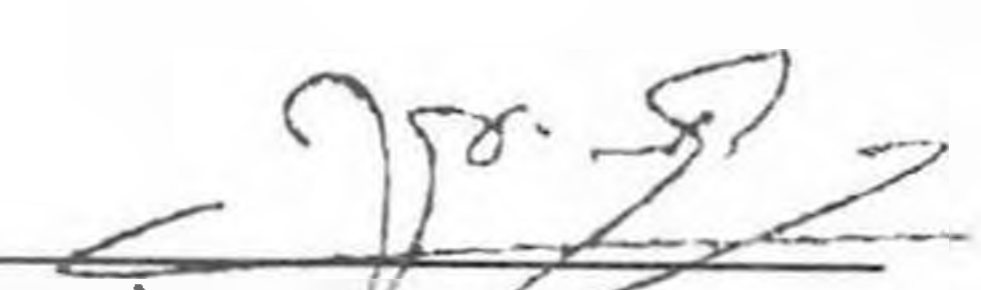
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יצחק בן יעקב וג'וֹלֵיט בובליל נפטר ביום 23/5/54 בבית החולים בילינסון, בהיותו בן שישה שבועות.

יצחק הובא לקבורה למחרת, ביום 24/5/54 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדים ב', שורה מ"א, קבר מספר 5.

הוועדה מתייחסת למסמכים מבית החולים בילינסון וחברה קדישא כקובעים לגבי מועד פטירתו של יצחק.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יצחק 9-05222063.

הנדון: יחיא בן אלברט וסולטנה זנו (דנן)
תיק מספר 174/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מזל חממי, אחות התינוק, עלתה המשפחה ארצה מאלג'יריה בשנת 1949 יחד עם יחיא. המשפחה שוכנה במחנה ישראל ומשם עברה לבאר שבע.

בהיותו כבן שנה וחצי סבל יחיא משילשולים והקאות ואמו לקחה אותו לבית החולים הדסה באר שבע ומשם הופנה יחיא לבית החולים דג'אני ביפו.

האם באה לבקרו במשך שבועיים. באחד הימים בהגיעה אמר לה רופא כי הוא ניסה להציל את יחיא ואף תרם לו מנת דם, אך הוא נפטר ובית החולים דאג לסידורי הקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה לבקשתה מסמך ממשרד הפנים לפיו יחיה חדל להיות תושב המדינה בחודש יולי 1963.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו יחיא בן אלברט זנו מבית העולים באר שבע נפטר ביום ל' בכסליו תשי"א 9/12/50 בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו, בהיותו בן שנה וחצי.

סיבת המוות: שחפת.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו "תחיה זנו" נפטר בהיותו בן שנה וחצי והובא לקבורה ביום ב' בטבת תשי"א 11/12/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקה א' 1, שורה 8, קבר מספר 7.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יחיא בן אלברט וסולטנה זנו (דנן) נפטר ביום 9/12/50 בבית החולים דג'אני, בהיותו בן שנה וחצי.

יחיא הובא לקבורה ביום 11/12/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקה א' 1, שורה 8, קבר מספר 7.

אין ספק בזיהויו של יחיא, על אף שביומן הקבורה נרשם בשם פרטי תחיה במקום יחיא.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יחיא 041914631.

הנדון: בנימין בן ראובן וסעדה דהרי
תיק מספר 176/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' סעדה דהרי, אם התינוק, עלתה האם ארצה מתימן ללא בעלה במהלך שנת 1949 יחד עם בנימין בן אחד עשר החודשים. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

שבועיים לאחר הגעתו למחנה, סבל בנימין משילשולים וכאבי בטן ונלקח למרפאת המחנה. כעבור ימים מספר, נלקח בנימין לבית החולים רמב"ם וזאת מבלי להודיע דבר לאמו. שבוע לאחר מכן, הלכה האם לבקרו בבית החולים וראתה אותו מבעד לחלון.

כעבור שבוע נוסף, שבה האם לבקרו ובנימין אף נופף לה לשלום מבעד לחלון. מקץ שבוע, נשמעה קריאה ברמקול המחנה לפיה בנימין נפטר. שישה חודשים לאחר עליית האם וילדיה וההודעה על פטירת בנימין, הגיע אבי המשפחה ארצה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

בעדות האם מיום 16/3/67 לפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי עולה, כי המשפחה עלתה ארצה ביום 15/3/49. כן ציינה האם, כי בעלה הגיע ארצה שלושה חודשים לאחר עלייתה ארצה עם ילדיה.

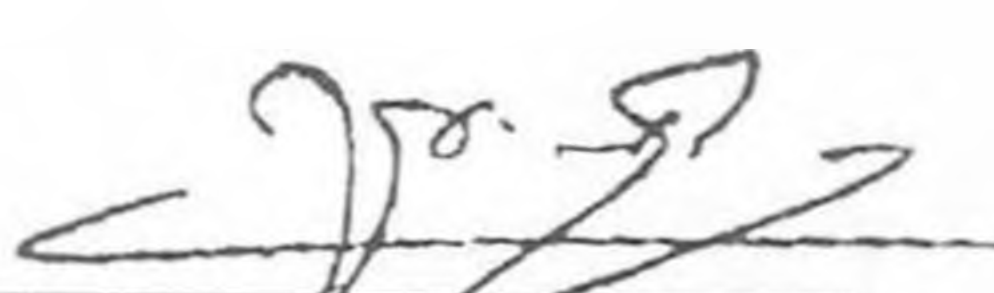
ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 2819) שמסרה המשפחה, לפיה האם ושני ילדיה הגיעו ארצה ביום 17/1/49 ושוכנו בבית העולים בעתלית.
2. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ של משרד העלייה, לפיו האם דהרי סעדה ושלושת ילדיה ביניהם בנימין בן "1", עלו ארצה ביום 17/1/49.
3. הוועדה איתרה רישום נוסף של משרד העלייה, לפיו האב "ראובן דאהרי" עלה ארצה ביום 15/3/49.
4. חוקרי הוועדה ערכו סריקות מקיפות בארכיונים, ארכיוני בתי החולים באזורים השונים, ביומני הפטירה וביתר מקורות המידע העומדים לרשותם, אך לא הצליחו לאתר כל ממצא היכול להצביע על גורלו של בנימין.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא נוסף היכול להצביע על גורלו של בנימין בן ראובן וסעדה דהרי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של בנימין דהרי 0500414.

הנדון: רנטו בן מרדכי ויולה בדוסה
תיק מספר 177/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' ויולה בדוסה, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מלוב בסוף שנת 1948. המשפחה שוכנה תחילה בצפת ומשם עברה להתגורר במעברת עין המפרץ.

רנטו נולד בארץ במהלך שנת 1954. בהיותו בן שלושה חודשים חלה רנטו בברונכיט ונלקח לרופא שהפנה אותו לבית החולים רמב"ם. יומיים לאחר מכן כשהגיעה המשפחה לבית החולים מצאה שמיטתו של רנטו ריקה ונמסר להם כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, לפיו "רנטו בן מרדכי ויאלה בדוסה" מעין המפרץ נולד ביום 4/1/54 בבית החולים הממשלתי בחיפה.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים רמב"ם בחיפה לפיו, "רנט בדוסה" ממעברת עין המפרץ אושפזה ביום 1/4/54 בהיותה בת שלושה חודשים. כן צוין כי "יומיים חלתה ממש לפני אושפוזו בשעול וחום גבוה. כעבור 9 ימים הילד הלך הביתה בריא", כלומר ביום 9/4/54.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי רנטו מרדכי בדוסה ממעברת עין המפרץ נפטר ביום 10/4/54, בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: חנק כתוצאה משאיפה של תכולת הקיבה.

4. בידי הוועדה אישור קבורה של חברה קדישא הספרדית חיפה, לפיו רנטו בדוסה נפטר ביום 10/4/54, בהיותו בן שלושה חודשים. רנטו הובא לקבורה ביום 11/4/54 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

5. הוועדה איתרה דו"ח נתיחה, לפיו בדוסה רנט נפטר בהיותו בן שלושה חודשים כתוצאה ממוות פתאומי, וגופתו נותחה ביום 11/4.

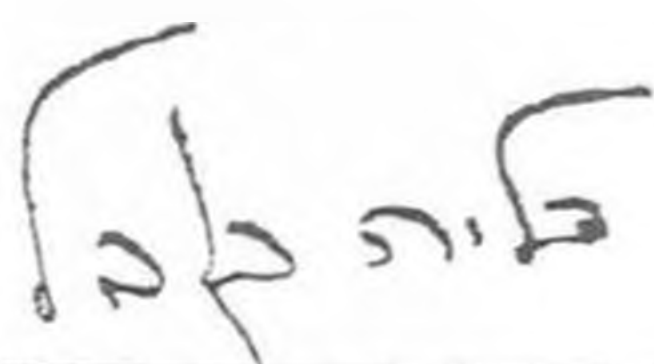
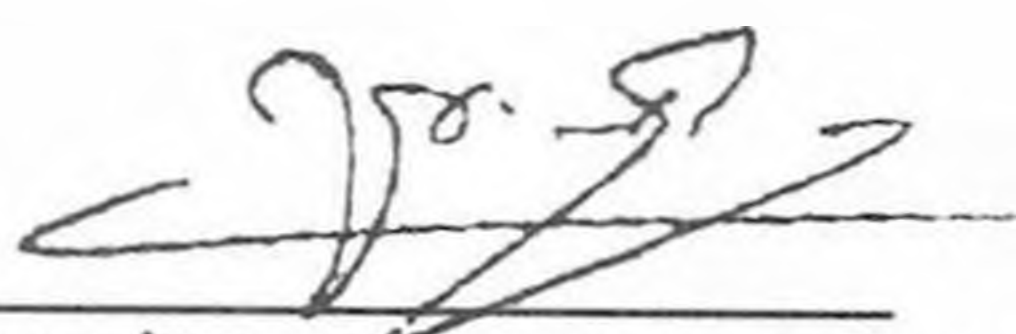
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רנטו בן מרדכי ויולה בדוסה נפטר באופן פתאומי מחנק כתוצאה משאיפה של תכולת הקיבה, לאחר שהבריא מן המחלה שבגינה אושפז. רנטו נפטר ביום 10/4/54 בבית החולים רמב"ם בהיותו בן שלושה חודשים.

ביום 11/4/54 בוצעה נתיחה שאישרה את נסיבות מותו.

רנטו הובא לקבורה ביום 11/4/54 בחלקת הילדים של מחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של רנטו 051972792.

הנדון: תאומים (ללא שם פרטי) בני יוסף ומרים בן-יעקב
תיק מספר 179/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' מרים בן יעקב, אם התאומים, היא עלתה ארצה בשנת 1946 ונישאה כעבור זמן מה. המשפחה התגוררה ברמת גן.

בסוף חודש נובמבר או דצמבר 1951 ילדה האם תאומים (בן ובת) בבית החולים בילינסון. התאומים נולדו פגים. את בנה העבירו מיד לאחר הלידה לאינקובטור והאם מציינת כי סבל מגידול בראשו.

שעות מספר לאחר הלידה הודיעו לאם כי בתה נפטרה.

כעבור שלושה ימים שוחררה האם מבית החולים ויומיים לאחר מכן משהגיע האב לבית החולים נמסר לו כי גם בנו נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי התאומים:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו ליוסף ומרים בן יעקב מתל אביב רחוב גאולה 7, נולדו תאומים בן ובת ביום י"ג בכסלו תשי"ב 12/12/51.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי בת יוסף בן יעקב מתל אביב רחוב גאולה 7, נולדה ביום 12/12/51 ונפטרה בו ביום בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

סיבת המות: דימום פנימי.

כן צוין בפנקס רישום פטירה נוסף כי בן יוסף בן יעקב מתל אביב רחוב גאולה 7 יליד 12/12/51 נפטר ביום י"ח בכסלו תשי"ב 17/12/51 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

סיבת המוות: דימום פנימי.

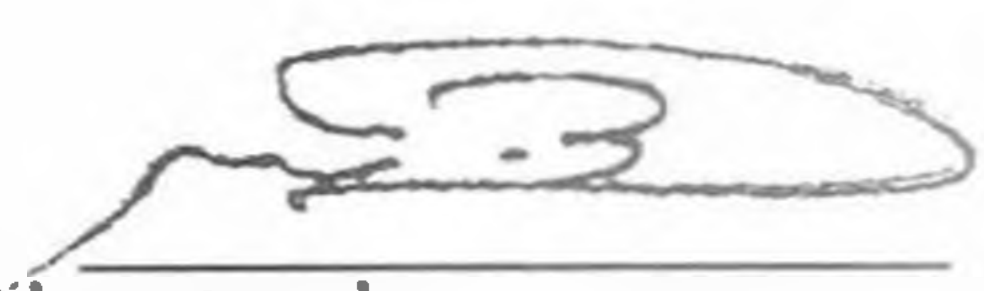
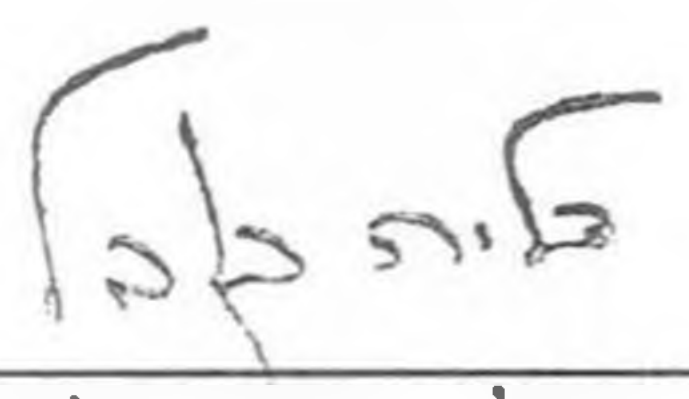
מסקנות הוועדה לגבי התאומים:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של יוסף ומרים בן-יעקב נפטרה מדימום פנימי בלידתה ביום 12/12/51 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

כן עולה בוודאות כי בנם של יוסף ומרים בן-יעקב נפטר מדימום פנימי ביום 17/12/51 בבית החולים בילינסון, בהיותו בן שישה ימים.

בהיותם נפל נקברו התאומים ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה מספרי ת.ז. של התאומים.
מספר ת.ז. של האב יוסף בן-יעקב 002106640.
מספר ת.ז. של האם מרים בן-יעקב 004985032.

הנדון: בסימה בת סובי (צבי) ובדור אליהו (כהן)
תיק מספר 180/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר רמי ענבר, אחיה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מעירק בשנת 1951 יחד עם בסימה שנולדה בשנת 1950. המשפחה עברה להתגורר במחנה העולים רעננה.

זמן מה לאחר הגיעם ארצה הגיע רופא ובדק את בסימה ומסר למשפחה שיש לאשפזה, משום שהיא סובלת מתת תזונה. ביום 21/8 אושפזה בסימה שהייתה כבת שנה וחצי בבית החולים בית ליד.

במשך עשרה ימים באו ההורים לבקרה, אך ראו אותה רק מרחוק. ביום 30/8 התבקש האב לתרום דם עבור בסימה בבית החולים בנתניה.

למחרת נמסר למשפחה על ידי עובדת סוציאלית ברעננה כי בסימה נפטרה.

עם קבלת ההודעה נסעו ההורים בליווי של קרובת משפחה נוספת לבית החולים. בבית החולים נמסרה לקרובת משפחתם הגופה בחבילה עטופה, היות ולהורים היה קשה לזהות את הגופה. גם קרובת המשפחה לא בדקה את תוכן החבילה.

המשפחה הלכה לבית הקברות ברעננה שם נקברה החבילה בחלקת הילדים קבר מספר 266, אלא שלא הוקמה מצבה ולא נרשם כל זיהוי על הקבר. ההורים פנו לחברה קדישא שמסרה להם כי היא תטפל בעניין.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמה של בסימה וכן תעודת פטירה ממשרד הפנים לפיה בסימה נפטרה ביום 31/8/51.

המשפחה קובלת על כי לא הוקמה מצבה ולא נרשם כל זיהוי על הקבר, על אף שחלקת הקבר אותרה על ידם.

בנוסף לא קיבלה המשפחה תעודת פטירה מקורית.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה שאלון רישום עולה של משרד הפנים, ממנו עולה כי בסימה בת צבי ובדור כהן נולדה במהלך שנת 1950 בעיראק.

2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין רעננה, לפיו "הילדה סימה אליהו" מבית העולים נפטרה בהיותה בת 18 חודשים והובאה לקבורה ביום כ"ט באב תשי"א, בקבר מספר 266.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל, עולה בוודאות כי בסימה בת סובי (צבי) ובדור אליהו (כהן) נפטרה בהיותה בת 18 חודשים.

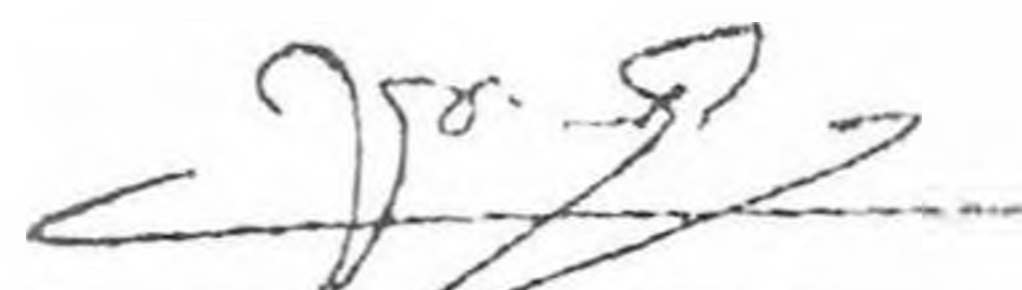
בסימה הובאה לקבורה ביום 31/8/51 בבית העלמין רעננה, בקבר מספר 266.

יצוין כי חברה קדישא אינה מקימה מצבות על קברי נפטרים ועל משפחה החפצה בכך - לדאוג להקמת מצבה בעצמה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של בסימה 04833615-0.

הנדון: פסילה בת יוסף ונעימה בובי
תיק מספר 181/97

פרטי התלונה:

מעדותו של מר רימון בובי, אחי התינוקת, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מעירק בשנת 1951 והתגוררה בגן חקל.

במהלך שנת 1954 ילדה אם המשפחה את פסילה. בהיותה בת ארבעה חודשים סבלה פסילה מחום גבוה ושילשולים ונלקחה לבית החולים "אסף הרופא", משבאו ההורים לבקרה מקץ יומיים נאמר להם כי פסילה נפטרה והובאה לקבורה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לדברי המשפחה התקבלו שלושה צווי גיוס על שמה של פסילה.

לבקשתה קיבלה המשפחה תמצית רישום ממשרד הפנים לפיה בובי פסילה, מספר זהות 052092590 נולדה ביום 4/3/54 ומענה האחרון הוא רמלה. תמצית רישום זה מוכיחה לטענת המשפחה כי פסילה נחטפה וכי היא בין החיים.

ממצאי החקירה:

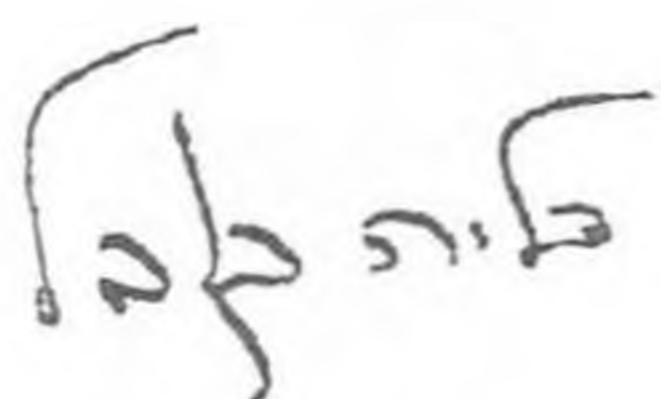
1. במהלך עבודת החקירה הוברר כי עוד בשנת 1952 נולדה למשפחת בובי ילדה בשם פסילה אשר נולדה ונפטרה בבית החולים "אסף הרופא" במהלך אותה שנה וכי למשפחה אין ספק כי היא אכן נפטרה.
2. הוועדה איתרה רישום לידה של בית החולים "אסף הרופא", ממנו עולה כי בובי נעימה פסילה נולדה ביום 4/3/54 בבית החולים אסף הרופא.
3. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי פסילה בת בובי ונעימה נולדה ביום 4/3/54 בבית החולים צריפין.
- כן צוינה כתובת מגורים "רמלה חקל".
4. הוועדה איתרה אישור לידה של בית החולים הממשלתי צריפין, ממנו עולה כי פסילה בת יוסף ונעימה בובי נולדה ביום 4/3/54 בשעה "06:30" בבית החולים צריפין. כן צוינה כתובת המגורים רמלה חקל.
5. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי פסילה בת יוסף ונעימה בובי נולדה ברמלה ביום 4/3/54 וכי כתובת מגוריה הייתה רמלה חקל.
6. סריקות מקיפות שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, הבריאות, ארכיוני בתי החולים החולים השונים, רישומי חברה קדישא ובתי העלמין כמו גם ביתר מקורות המידע העומדים לרשותה לא העלו כל ממצא היכול להצביע על גורלה של פסילה בת יוסף ונעימה בובי.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של פסילה בת יוסף ונעימה בובי.

באשר לרישומי משרד הפנים הרי שהתייחסות מקיפה כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של בובי פסילה 052092590.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן עזרא ורינה אשר
תיק מספר 182/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' רינה אשר, אמו של התינוק, נולד בנה בחודש יוני 1954 בבית היולדות בכפר סבא. המשפחה התגוררה בפרדס כץ.

במשך שלושה ימים היניקה אותו אמו. בים הרביעי נאמר לה בבית החולים שבנה סובל מבעיה בלב וכי זקוקים לתרומת דם עבורו. אחרי זמן מה נאמר לה שהדם שלה לא מתאים.

כשהלך האב לבקר את בנו בבית היולדות שמע, לדבריו, מאחורי דלת המשרד שבנו הועבר לבית החולים בילינסון. לעומת זאת לא נאמר באותה עת שבנה נפטר.

ההורים ביקשו להביאו לקבורה אך לא ניתן להם, ולא קיבלו כל מסמך המאשר את עובדת פטירתו של בנם.

מבירור שעשו בבית החולים בילינסון נמסר להם שלא ניתן לספק להם מידע על אודות בנם היות וזה סודי.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

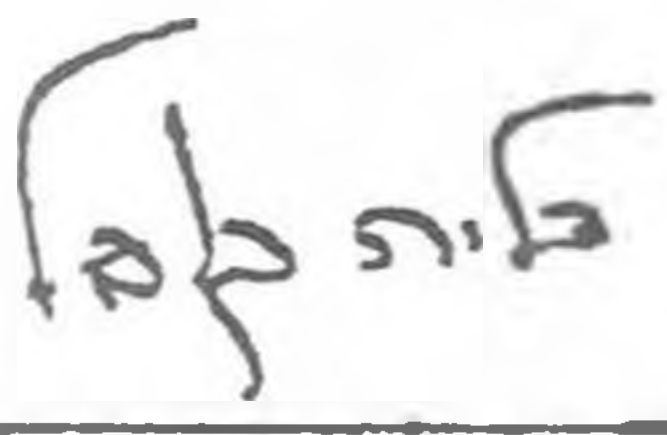
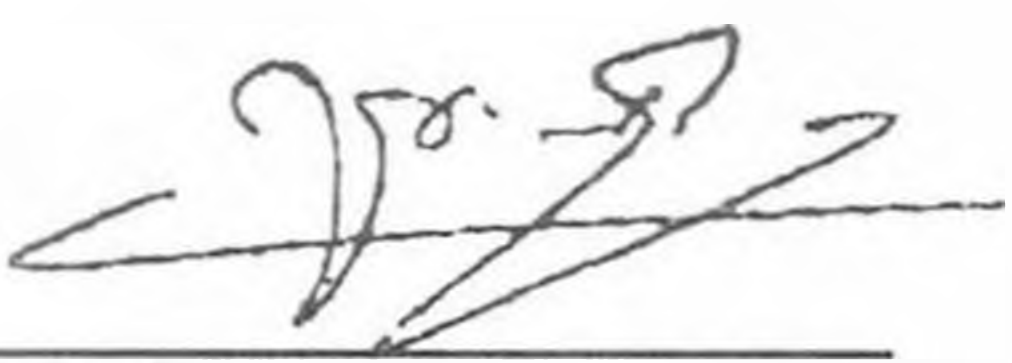
1. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות בכפר סבא, לפיו התינוק בן עזרא ורנה אשר ממעברת פרדס כץ נולד ביום כ"ז באלול תשי"ד, 25/9/54, בבית היולדות בכפר סבא.
2. הוועדה איתרה תיק רפואי מקורי מבית החולים בילינסון, ממנו עולה כי התינוק אשר היה בן ארבעה ימים כשנשלח מבית היולדות בכפר סבא. הוא אושפז ביום 29/9/54 בשל הפרעות בנשימה ופעולת לב מהירה ונפטר למחרת היום 30/9/54, בהיותו בן שישה ימים.
3. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחת גופה מבית החולים בילינסון, לפיו ביום 30/9/54 לאחר פטירתו נותחה גופתו של רנה אשר בן חמישה ימים ואובחן כי נולד עם פגם בלב.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק (ללא שם פרטי) בנם של רינה ועזרא אשר נפטר ממום בלב ביום 30/9/54 בבית חולים בילינסון, בהיותו בן שישה ימים ונקבר ללא ציון מקום קבורה.

היות וההורים טרם הספיקו לתת לו שם פרטי, הרי שבמסמכים השונים נרשם כתינוק אשר או שנרשם על שם אמו רנה, אך על פי שאר הנתונים אין ספק שמדובר בבנם של עזרא ורינה אשר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופט (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.
מספר ת.ז. של האם רינה אשר 0737605.

הנדון: מזל בת יחיא וידידה גמאל (גמליאל)
תיק מספר 187/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' ידידה גמליאל, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן קצר לאחר עליית המשפחה, נולדה מזל באוהל המשפחה במחנה ראש העין. שבוע ימים לאחר הלידה, התבקשה האם למסור את מזל לבית התינוקות. מזל הועברה לבית התינוקות והאם באה להיניקה שם פעמיים ביום.

מר יוסף גמליאל, אחי התינוקת, מוסיף בעדותו, כי כעבור שלושה שבועות נאמר למשפחה כי מזל חשה ברע והועברה לבית החולים ביפו. האב נסע לבקר את מזל בבית החולים, אך שם נאמר לו כי מזל נפטרה והובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין, ממנו עולה כי "יחיא סאלם וסעדה ג'מל" נושאים תעודת עולה מספר 52991 ומספר כרטיס 1140, נכנסו למחנה ביום 27/10/49 יחד עם ילדיהם.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "סלם גומל מזל" מתל אביב, נפטרה ביום 30/12/49 במוסד אם וילד תל אביב, בהיותה בת "66 יום".

סיבת המוות: דלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה מספר 02308 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סלם גומל מזל" מהמוסד אם וילד, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות בהיותה בת "66 יום" והובאה לקבורה בתל אביב.

4. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי "מזל בת סלם גומל" ילידת תל אביב, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות במוסד אם וילד בהיותה בת "66 יום" והובאה לקבורה בחלקה 1, שורה 10, קבר מספר 37.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, ממנו עולה כי "מזל זומף סלם" בת "6 חודש", הובאה לקבורה ביום 3/1/50 בשורה 10, קבר מספר 37.

מסקנות הוועדה:

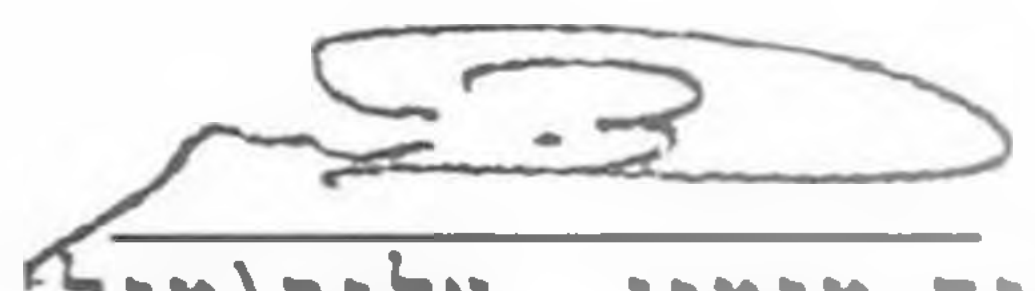
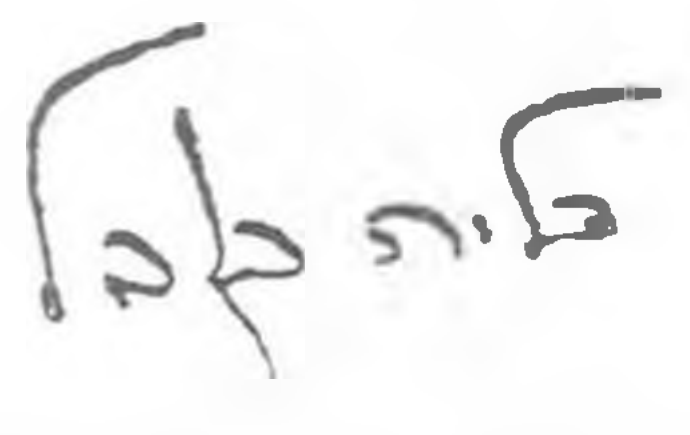
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מזל בת יחיא וידידה גמאל (גמליאל), נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 30/12/49, בהיותה כבת חודשיים.

מזל הובאה לקבורה ביום 3/1/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 10, קבר מספר 37.

למרות השיבוש בשמה המלא של מזל הרי שבהסתמך על שמות ההורים, גיל וכתובת מגורים ניתן לקבוע את זיהויה כוודאי.

הוועדה מסתמכת על פנקס הפטירות של ממשרד הבריאות כקובע לגבי גילה של מזל.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה	חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של מזל.
מספר ת.ז. של האב יחיא גמאל (גמליאל) 041507880.
מספר ת.ז. שח האב ידידה גמאל (גמליאל) 041507898.

הנדון: ציונה בת יוסף וטורקיה סרי
תיק מספר 188/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת שושנה סרי, אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, ושוכנה במחנה עין שמר.

ציונה נולדה במהלך שנת 1950 במחנה. בשל התנאים והקור נלקחה ציונה לבית התינוקות שבמחנה, שם היניקה אותה אמה יום יום.

באחד הימים בהגיע האם לבית התינוקות לראות את ציונה נמסר לה כי היא נפטרה, למרות שערב קודם ראתה אותה. האם דרשה לראות את גופתה אך סולקה מהמקום.

לאחר שהאם יצאה מבית התינוקות הודיעו ברמקול המחנה כי ציונה נפטרה. המשפחה לא ראתה את חלקת הקבר.

עדות לא נמסרה לועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה במדור לחיפוש קרובים רשימת עולים שהגיעו ללוד ביום 8/1/50, ביניהם יוסף מוסא ותורכיה סרי (הוריה של ציונה). כן מצוין מספר תעודת עולה 71451.
2. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית החולים לילדים פרדס חנה מחודש מאי 1950, ממנו עולה כי ציונה בת יוסף שוחררה מבית החולים ביום 30/5/50, סך הכול 30 ימי אשפוז.
3. הוועדה איתרה תיק רפואי מבית החולים העמק בעפולה, לפיו ציונה בת יוסף מוסא סרי נולדה בחדרה והתגוררה בפרדס חנה. ציונה אושפזה בהיותה בת שישה שבועות בגלל מצב דיסטרופי כן סבלה משילשולים והקאות ונפטרה ביום 14/7/50 בשעה 23:30.
4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, לפיו "מוסא סירי, נ" מבית העולים פרדס חנה נפטרה ביום 14/7/50 בבית החולים בעפולה, בהיותה בת ארבעה חודשים.
5. הוועדה איתרה יומן פטירה-קבורה של חברה קדישא מעין שמר, ממנו עולה כי ציונה בת יוסף מוסא סירי מספר תעודת עולה 71451 נפטרה בעפולה ביום 16/7/50.
6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין בעפולה, לפיו "ציונה מוסא סורי" מבית העולים פרדס חנה נקברה ביום 17/7/50 בהיותה בת ארבעה חודשים.

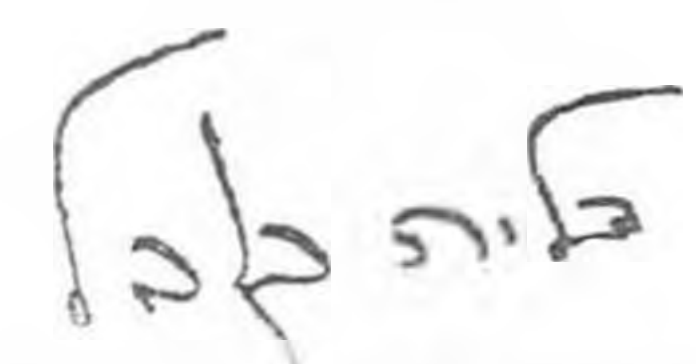
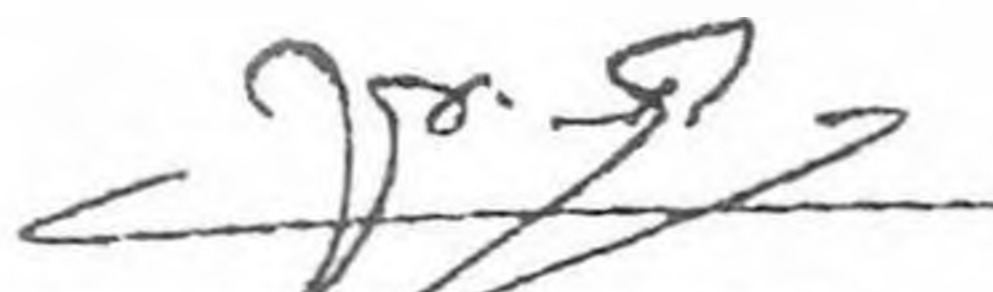
מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי ציונה בת יוסף וטורקיה סרי נפטרה ביום 14/7/50 בבית החולים העמק בעפולה, בהיותה בת ארבעה חודשים.

ציונה הובאה לקבורה ביום 17/7/50 בבית העלמין בעפולה.

ברוב המסמכים נרשם כי מקום מגוריה של ציונה הוא פרדס חנה והדבר נובע מכך שציונה אושפזה בבית החולים פרדס חנה תקופה ממושכת.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום
אין בידי הוועדה מספר תעודת זהות של ציונה.
מספר ת.ז. של האב יוסף 042033704.

הנדון: בן-ציון בן יחיא (זכריה) ורומיה (רינה) כיאט (חיט)
תיק מספר 190/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר מולי חיט, אחי התינוק, עלתה המשפחה, ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה עין שמר.

כחודשיים לאחר עליית המשפחה לארץ נולד בן-ציון במחנה עין שמר. בהיותו בן ארבעה חודשים הגיעו אחיות המחנה ולקחו את בן-ציון לבית התינוקות. האם באה להיניקו מדי יום.

באחד הימים בהגיעה, לא מצאה את בן-ציון במיטתו. לאחר בירור נאמר לה כי הוא הועבר לבית החולים רמב"ם משום שסבל מדלקת גרון. כעבור ארבעה ימים קיבלה הנהלת המחנה הודעה לפיה בן-ציון נפטר והובא לקבורה.

ביום הראשון ל"שבעה", באה אחות מבית התינוקות לבית המשפחה ואמרה להם כי בן-ציון לא נפטר.

ההורים פרסמו הודעה בעיתון על מנת לאתר את בן-ציון אך כל מאמציהם לא הועילו ולא ידוע להם מה עלה בגורלו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה, לפיו יחיא כיאט עלה ארצה ביום 13/10/49.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 61841, לפיו יחיא סלימן ורומיה חיט ושתי בנותיהם עלו ארצה ביום 13/10/49.

3. הוועדה איתרה חשבון אשפוז מבית החולים באר יעקב, לפיו בן-ציון יחיא סלימן אושפז בחודש מרץ במשך שלושה ימים.

4. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של עין שמר, ממנו עולה כי בן-ציון בן יחיא סלימן חיט תעודת עולה מספר 61841 (משפחתו עלתה ארצה ביום 10/10/49) נפטר בהיותו בן חודש וחצי ביום 7/3/50 בבאר יעקב.

מסקנות הועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בן-ציון בן יחיא (זכריה) ורומיה (רינה) כיאט (חיט) נפטר ביום 7/3/50 בבית החולים באר יעקב, בהיותו בן חודש וחצי.

בן-ציון הובא לקבורה בבאר יעקב.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של בן-ציון.
מספר ת.ז. של האב יחיא (זכריה) 041083395.
מספר ת.ז. של האם רומיה (רינה) 041083403.

הנדון: סלימן בן דוד (סעיד) וזהרה אשתר (יפת)
תיק מספר 192/97

פרטי התלונה:

מעדות בכתב שמסר מר אריה יפת, אחיו למחצה של התינוק, עולה כי המשפחה הגיעה ארצה במהלך חודש ספטמבר 1949 יחד עם סלימאן. המשפחה שוכנה במחנה העולים בית ליד.

חצי שנה לאחר הגעת המשפחה ארצה, חש סלימאן ברע ואמו לקחה אותו לבית החולים שבמחנה. אמו באה לבקרו מידי יום. שבוע לאחר מכן, האם באה לבקר את סלימאן וראתה שמצבו השתפר, היא בקשה לקחתו איתה, אך נאמר לה כי תחזור למחרת היום. כששבה למחרת לבית החולים, נמסר לה כי סלימאן כבר נשלח בחזרה לאוהל המשפחה ומאז נעלמו עקבותיו.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה שמסרה המשפחה נושאת מספר 684, לפיה האם זהרה סעיד דוד אשתר וארבעת ילדיה ביניהם סלימאן בן השנה, עלו ארצה ביום 9/9/49 ושוכנו בבית העולים בית ליד א'.

כן צוין בתעודה זו כי "סלימן נפטר 15-9-49".

2. הוועדה איתרה בארכיון הסוכנות כרטיס אישי מספרו 684 ללא תאריך ובו מצוינים פרטי משפחת העולה, משפחתו של סלימן. מצב משפחתי של אמו צוין כאלמנה, ובצד שמו של סלימן צוין כי נפטר.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בסבירות גבוהה כי סלימן בן דוד (סעיד) וזהרה (יפת) נפטר ביום 15/9/49 כשבוע לאחר עליית המשפחה ארצה.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יחסי קרובים, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה חברת ועדה יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של סלימן אשתר.
מספר ת.ז. של האם זהרה אשתר (יפת) 30066839.

הנדון: רינה בת חסן ונעמי סלימן
תיק מספר 195/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' נעמי סלימן, אם התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, שוכנה תחילה במחנה עין שמר ולאחר מכן עברה להתגורר במעברת גבעת כוח.

רינה נולדה ביום 18/9/52 בבית החולים בילינסון פתח תקווה. כשהייתה רינה בת שנה סבלה משילשולים ונלקחה על ידי האם לבית החולים בילינסון. רינה התקבלה לבית החולים ביום שישי בשבוע ולאם נאמר כי תוכל לחזור לקחתה לאחר השבת. ביום ראשון לאחר השבת התקשרה האם לבית החולים ונאמר לה כי רינה נפטרה.

האם נסעה לבית החולים בילינסון אך שם נאמר לה כי רינה כבר הובאה לקבורה בבית העלמין בפתח תקווה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי רינה בת חסן סלימן ילידת 12/9/51 מקולה נפטרה ביום 23/8/52 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

2. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחות של המכון הפתולוגי בילינסון פתח תקווה, ממנו עולה כי "רינה סלומן" נפטרה ביום 23/8/52 בשעה "18" בבית החולים בילינסון בהיותה בת שנה וגופתה נותחה ביום 24/8/52.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה מספר 32243 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי סלימן רינה בת חסן מקולה נפטרה כתוצאה מדלקת מעיים בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום ג' באלול תשי"ב 24/8/52 בפתח תקווה.

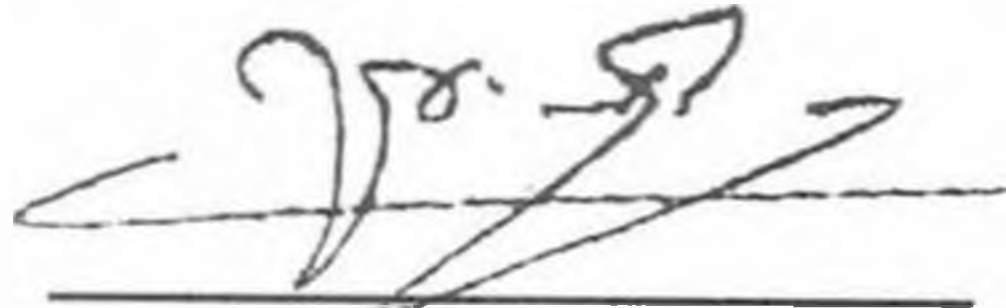
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "ילדה רינה בת חסן סלימן" מקולה נפטרה ביום 23/8/52 בבית החולים בילינסון פתח תקווה, בהיותה בת שנה והובאה לקבורה ביום א' ג' באלול תשי"ב 24/8/52 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה ל"ג, קבר מספר 21.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רינה בת חסן ונעמי סלימן נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ודלקת מעיים ביום 23/8/52 בבית החולים בילינסון פתח תקווה, בהיותה בת שנה.

רינה הובאה לקבורה ביום 24/8/52 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה ל"ג, קבר מספר 21.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רינה סלימן.
מספר ת.ז. של האם נעמי סלימן 041499005.

הנדון: שרה (נינה) בת רוברט (ראובן) ושרינה בוזנאק
תיק מספר 196/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שרון יוסף, דודה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ממצרים בשנת 1950 והתגוררה בחיפה.

בתאריך 22/10/52 ילדה אם המשפחה את שרה (נינה) בבית החולים רמב"ם חיפה. ימים אחדים לאחר הלידה נפטרה היולדת. מיד ואז הוצע לאב על ידי עובדת סוציאלית למסור את שרה (נינה) למוסד "אמנה" בחיפה באופן זמני.

האב נעתר להצעה והסכים למסור אותה למספר חודשים.

חודש לאחר מכן, הציעה לו העובדת הסוציאלית למסור את שרה (נינה) למשפחה מאמצת, משום ששם תהנה מתנאי מחייה טובים יותר. האב סירב להצעה והמשיך לבקר את בתו במוסד "אמנה" פעם בשבוע.

בחודש מרץ 1953 כשהייתה שרה (נינה) כבת ארבעה חודשים הגיע האב לבקרה ושם נאמר לו כי שרה (נינה) נפטרה ממגפת סקרלטינה יחד עם עוד שישה ילדים מהמוסד וכי הובאה לקבורה בקבר אחים בחיפה.

האב לא ראה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות מספר סידורי 263/53 של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "בושניק שרה ראובן" מ"חיפה מעלות הנביאים 19", נפטרה ביום 12/3/53 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת שישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

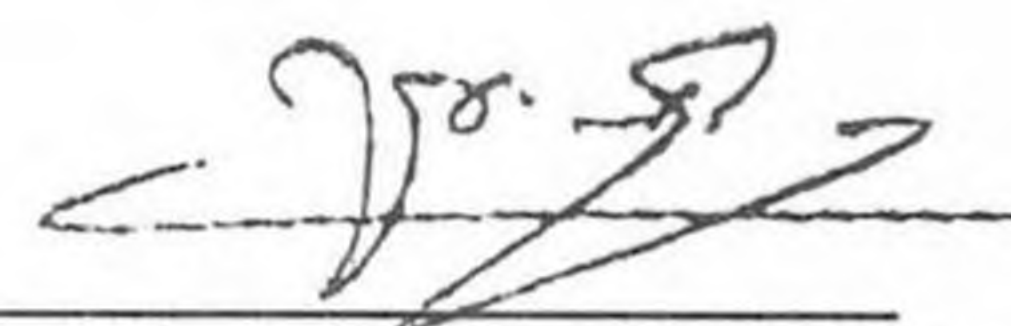
2. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "בוזנאק שרה" מחיפה, הובאה לקבורה ביום 13/3/53 בהיותה בת חצי שנה. כן צוין רישיון קבורה ממשלתי 263/53.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שרה (נינה) בת רוברט (ראובן) ושרינה בוזנאק, נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 12/3/53 בבית החולים רמב"ם חיפה, בהיותה בת שישה חודשים.

שרה (נינה) הובאה לקבורה ביום 13/3/53 בבית העלמין מחנה דוד חיפה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ') דליה קובל, שופטת (דימ') דוד מימון, אלוף (מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של שרה (נינה) בוזנאק 049514219.

מספר ת.ז. של האב: ראובן בוזנאק 030126866.

הנדון: שלום בן חיים וסלמה ריעני
תיק מספר 197/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' סלמה ריעני, אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה תחילה בפרדסיה וזמן מה לאחר מכן עברה להתגורר בתל מונד.

שלום נולד בפרדסיה במהלך שנת 1950. כשהיה בן כשמונה חודשים סבל שלום מדלקת עיניים והופנה על ידי המרפאה לבית החולים דג'אני ביפו. שלום הושאר ללילה בבית החולים ולאם נאמר כי תוכל לבוא לקחתו למחרת היום.

למחרת היום הגיעה האם לקחתו מבית החולים אך נאמר לה כי על שלום להישאר בבית החולים במהלך שישי-שבת, וכי הוא ישוחרר ביום ראשון. ביום ראשון בהגיעה לבית החולים לא מצאה האם את שלום. רופא אמר לאם כי שלום נפטר והיא יכולה לבדוק בחדר המתים אך האם לא ראתה את גופתו.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

שנים לאחר מכן קבלה המשפחה לדבריה הודעה לבוחר עבור שלום. בשנת 1967 קיבלה המשפחה לדבריה גלויה כתובה ברומנית משלום בה הוא מבקש מהם ליצור עמו קשר. הגלויה לא הוצגה בפני הוועדה.

ממצאי החקירה:

1. מרישומי משרד הפנים עולה כי שלום בן חיים סלמה ריעני נולד ביום 11/9/50.

2. הוועדה איתרה חשבון לתשלום של בית החולים דג'אני שהוגש למשרד הבריאות שירות רפואי לעולה (שר"ל), ממנו עולה כי "ריאני שלום" אושפז ביום 9/11/50 ונפטר ביום 11/11/50, סך הכול שני ימי אשפוז.

סיבת המוות: רעלת.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי "שלום בן חיים ריאני" ממעברת תל מונד, נפטר ביום ב' בכסלו תשי"א 11/11/50 בבית החולים ליולדות יפו (דג'אני), בהיותו בן חודשיים.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין קריית שאול, ממנו עולה כי שלום ריעני בן חודשיים הובא לקבורה ביום ד' בכסלו תשי"א 13/11/50 בבית העלמין קריית שאול, חלקה א' 1, שורה 6, קבר מספר 11.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שלום בן חיים וסלמה ריעני נפטר ביום כ' בכסלו תשי"א 11/11/50 בבית החולים דג'אני יפו כתוצאה מדלקת מעיים ורעלת, בהיותו בן חודשיים.

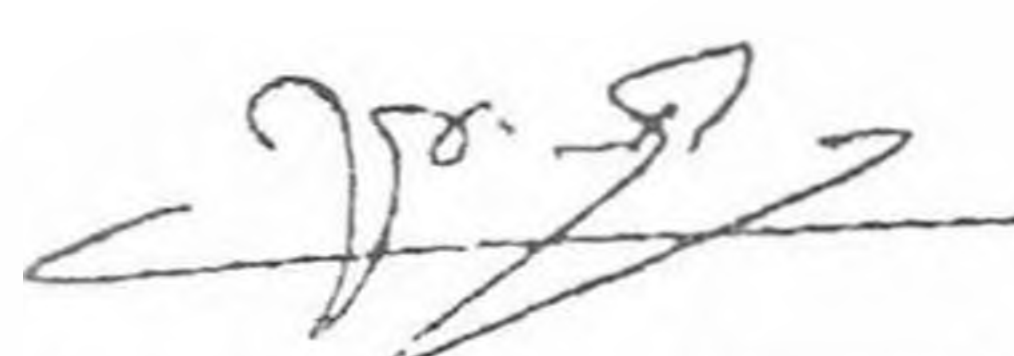
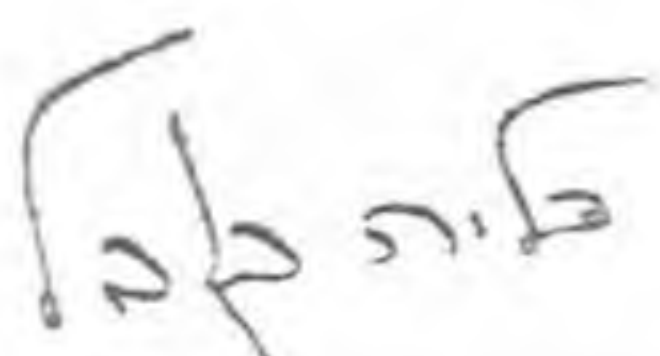
שלום הובא לקבורה ביום ד' בכסלו תשי"א 13/11/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקה א' 1, שורה 6, קבר מספר 11.

בסריקה מקיפה שערכו חוקרי הוועדה לא נמצא רישום יציאה מהארץ על שמו של שלום.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שלום 050260660.

הנדון: סעדיה בן זכריה וסעידה יפת
תיק מספר 198/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של יוחנן יפת, אחיו של התינוק, נולד סעדיה ביום 23/3/47 בבית החולים בילינסון בפתח תקווה. המשפחה התגוררה בהרצליה.

בהיותו בן שלוש שנים נלקח סעדיה לטיפת חלב לבדיקה שגרתית ושם נאמר להורים כי עליהם לגשת מידית לבדיקה בבית החולים בפרדס כץ.

בבית החולים פרדס כץ נאמר להורים שיש להשאיר את סעדיה לבדיקות. ההורים המתינו בחוץ וכעבור שתיים שלוש נמסר להם שבנם נפטר.

בבית החולים לא הורשו ההורים לראות את גופת בנם, אך נמסר להם באותו יום כי הוא נקבר בקריית שאול ולאחר מכן סולקו מבית החולים.

מבדיקות שערך האב בבית העלמין בקריית שאול לא מצא כל חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת רישום לידה של מחלקת הבריאות, לפיו התינוק "סעדיה חסן בן זכריה וסעידה יפת" נולד ביום 23/3/47 בבית החולים בילינסון בפתח תקווה.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "חסן סעידה" מהרצליה נפטר ביום 14/12/49 בבית החולים בבני ברק, בהיותו בן שנתיים וחצי.

סיבת המוות: רעלת ודיסטרופיה (תת תזונה).

3. מרישומי חברה קדישא תל אביב-יפו, עולה כי הילד סעדיה בן זכריה יפת נפטר בהיותו בן שנתיים וחצי ונקבר ביום, כ"ד בכסלו תש"י, 15/12/49, בבית העלמין בקריית שאול בגוש 4, אזור 3, חלקה 2, שורה 3, קבר מס' 18.

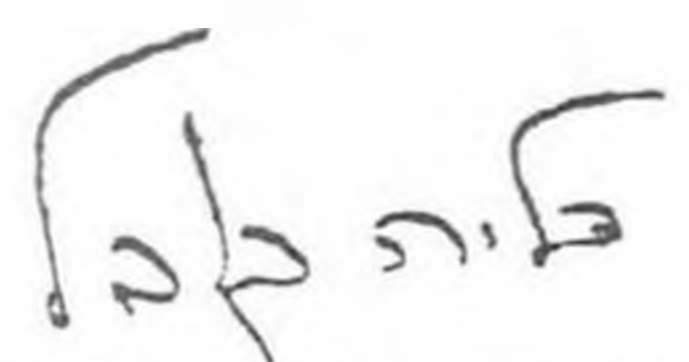
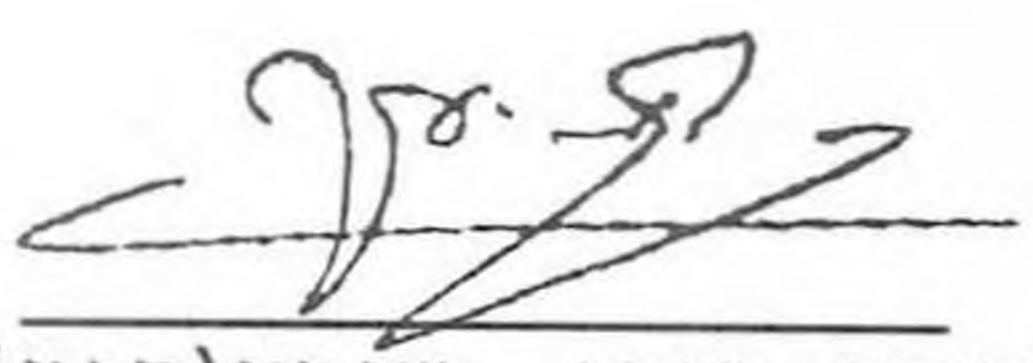
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הילד סעדיה בן זכריה וסעידה יפת נפטר ביום 14/12/49 בבית החולים בני ברק (פרדס כץ), בהיותו בן שנתיים וחצי.

סעדיה נקבר למחרת ביום 15/12/49 בבית העלמין קריית שאול בגוש 4, אזור 3, חלקה 2, שורה 3, קבר מס' 18.

שמו של התינוק כפי שנרשם בפנקס הפטירות של משרד הבריאות מופיע בהתייחס לשמו המלא סעדיה חסן תוך השמטת שם המשפחה, אך יתר הפרטים הינם זהים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט (דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף (מיל') חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של סעדיה חסן 003052693.

הנדון: יוסף בן זכריה ושושנה חסיד
תיק מספר 199/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה שושנה חסיד, אמו של התינוק, נולד יוסף בנה בין השנים 1950-1951.

בהיותו בן 18 יום נלקח יוסף לבדיקה בטיפת חלב. האחות במקום אמרה לאם שיש לאשפזו בבית החולים רוטשילד בחיפה. האם לקחה אותו לבית החולים. למחרת בבוקר משהגיעה האם לבקרו בבית החולים נמסר לה כי יוסף נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

מספר שנים לאחר מכן קיבלו צו גיוס על שמו של יוסף, וכן הזמנה להחלפת ערכת המגן.

תלונה לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה כרטיס חולה של בית החולים רוטשילד בחיפה, לפיו זכריה חסיד מקרית בנימין שכונת התימנים אושפז ביום 31/1/51 ונפטר ביום 7/2/51.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, לפיו יוסף חסיד משכ' התימנים קריית בנימין נפטר ביום 7/2/51 בבית החולים רוטשילד, בהיותו בן חודש.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד, ממנו עולה כי יוסף חסיד מקרית בנימין נפטר בהיותו בן חודש והובא לקבורה ביום 8/2/51 בחלקת התינוקות.

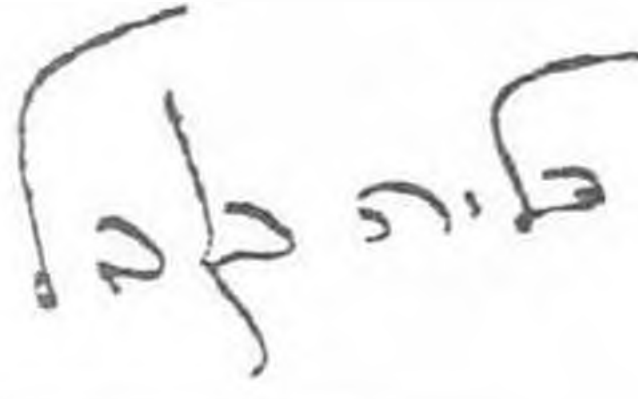
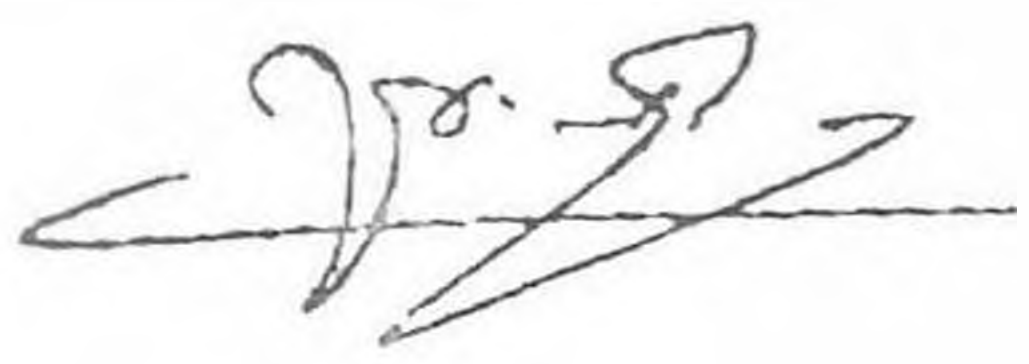
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי יוסף בן זכריה ושושנה חסיד נפטר ביום 7/2/51 בבית החולים רוטשילד, בהיותו בן חודש.

יוסף הובא לקבורה ביום 8/2/51 בחלקת התינוקות של מחנה דוד.

שמו הפרטי של יוסף נשמט מן הרישום בכרטיס החולה של בית החולים. עם זאת שם אביו, שם משפחתו, מענו ותאריך הפטירה אינם מותירים ספק באשר לזיהויו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט (דימ') דוד מימון, אלוף (מגל') יו"ר הוועדה חבר ועדה	דליה קובל, שופטת (דימ') חברת ועדה	

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של יוסף 5015170.

הנדון: אסתר בת יהודה ורחל שלום
תיק מספר 200/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר יהודה שלום, אביה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949, ושוכנה בהוד השרון.

אסתר נולדה בבית החולים אחדות בפתח תקווה. בהיותה כבת שישה חודשים סבלה מחום והוריה לקחו אותה לרופא. בהוראת הרופא הופנתה אסתר לבית החולים בילינסון.

למחרת בהגיעם לבקרה בבית החולים נמסר להם שאסתר נפטרה. באותו מעמד הראו לאב חבילה עטופה, אך זהותה של החבילה לא היתה ברורה לו.

להורים לא ידוע היכן חלקת הקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי "אסתר בת יהודה ורחל סאלם" נולדה ביום 17/3/54.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, לפיו "אסתר בת יהודה סלם" ממגד נווה נאמן נפטרה ביום כ' באב תשי"ד, 19/8/54, בבית החולים בילינסון, בהיותה כבת חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת קרום המוח.

3. הוועדה איתרה פרוטוקול על נתיחת גופה מבית החולים בילינסון, לפיה אסתר שלם נפטרה ביום 19/8/54 בשעה 18:00, בהיותה בת חמישה חודשים. כן צוין כי גופתה של אסתר נותחה ביום 20/8/54 בשעה 9:00. בנתיחה אובחנה דלקת קרום המוח ופגיעה בטחול ובכליות.

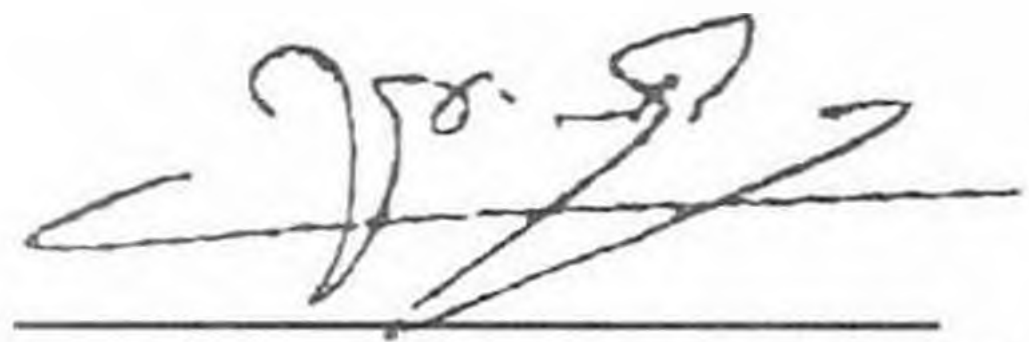
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה, ממנו עולה כי הילדה "אסתר בת יהודה סלם" ממגד נווה נאמן נפטרה ביום כ' במנחם אב 19/8/54, בהיותה בת חמישה חודשים, והובאה לקבורה ביום כ"ג במנחם אב 22/8/54, בחלקת ילדות ב', שורה מ', קבר מספר 20.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי אסתר בת יהודה ורחל שלום נפטרה ביום 19/8/54 בבית החולים בילינסון, בהיותה בת חמישה חודשים.

אסתר הובאה לקבורה ביום 22/8/54 בבית העלמין סגולה בחלקת ילדות ב'. שורה ב', קבר מספר 20.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של אסתר 052228707.

הנדון: שמעון בן צמח ואסתר נדאף
תיק מספר 201/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' אסתר נדאף (נדב), אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן עם שמעון בשנת 1949, ושוכנה במחנה עין שמר.

שמעון נשלח לבית התינוקות שבמחנה. בהיותו בן שמונה חודשים חש שמעון ברע ואמו לקחה אותו לאחות שהפנתה אותו לבית החולים במחנה.

למחרת, כשהגיעה האם לבית החולים, נמסר לה כי שמעון הועבר לבית החולים רמב"ם. שבוע לאחר מכן נמסר להורים להגיע למשרד המחנה שם נאמר להם כי שמעון נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת בהלול-מינקובסקי.

שנים מספר לאחר מכן זומנו ההורים למשטרה מאחר וילד בשם דומה אומץ בשכונת עין כרם בירושלים, אך לאחר בדיקה נאמר להורים כי מדובר בטעות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 57497, ממנה עולה כי צמח סאלם ואסתר נדאף עלו ארצה עם שמעון ביום 27/11/49 ונשלחו למחנה עין שמר ב'.
כן צוין כי שמעון היה בן שבעה חודשים בהגיעו ארצה וכי נפטר.

2. בידי הוועדה אישור עלייה של ביקורת הגבולות, לפיו שמעון נדף עלה ארצה עם משפחתו ביום 27/11/49.

3. בידי הוועדה כרטיס מעקב מבית הילדים בעין שמר ב', מיום 11/7/50, המתייחס לתעודת עולה מספר 57497, לפיו שמעון בן צמח סאלם נדאף אושפז במקום.

4. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים עין שמר, ממנו עולה כי שמעון בן צמח סאלם נדאף אושפז ביום 11/7/50.

5. בידי הוועדה העתק מספר קבלת חולים של בית החולים עין שמר ובו רישום המתייחס לתעודת עולה מספר 57497, לפיו שמעון בן צמח סאלם נדאף התקבל לאשפוז ביום 11/7/50 ונפטר ביום 12/7/50 בהיותו בן שנה וחצי.

6. בידי הוועדה חשבון אשפוז, לפיו "שמעון בן צמח סאלם נדאף" אושפז למשך יום אחד במהלך חודש יולי 1950.

7. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "נדאף שמעון בן צמח סלם" הובא מת מבית החולים עין שמר א' לבית החולים רמב"ם ביום 12/7/50.

סיבת המוות: אי ספיקת לב ודלקת קרום המוח.

8. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות מספר 657/50, לפיו "נדף שמעון בן צמח" מבית העולים עין שמר א' נפטר ביום 12/7/50 בהיותו בן 14 חודשים.

סיבת המוות: אי ספיקת לב ודלקת קרום המוח.

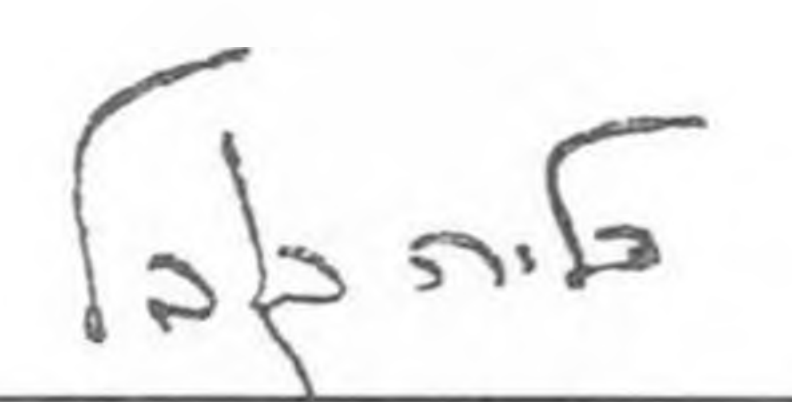
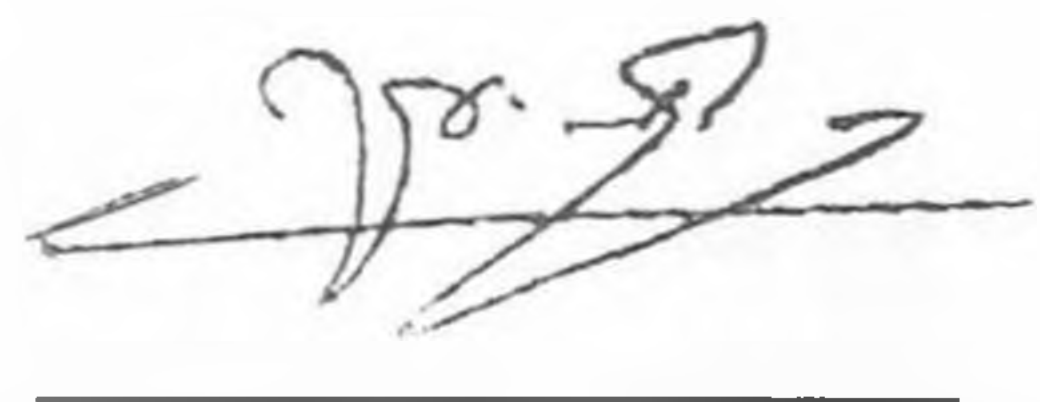
9. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "נדאף שמעון בן צמח סלאם" מבית העולים עין שמר נפטר בהיותו בן 15 חודשים והובא לקבורה ביום ג' באב 17/7/50 בחלקת התינוקות במקום. כן צוין מספר רישיון הקבורה הממשלתי 657/50.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן צמח ואסתר נדאף נפטר מאי ספיקת לב ודלקת קרום המוח ביום 12/7/50 בבית החולים שכמחנה עין שמר והובא מת לבית החולים רמב"ם בו ביום.

שמעון הובא לקבורה ביום 17/7/50 בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמעון 414597.

הנדון: שמעון בן סלימן ולולו דהרי
תיק מספר 202/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' לולו דהרי, אמו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן ושוכנה במושב סוכמטה (צוריאל) שבגליל.

שמעון נולד באוהל המשפחה במהלך שנת 1950. לאחר הלידה נלקחה האם עם שמעון לבית החולים בנהריה, שם היניקה אותו אמו. יומיים לאחר מכן כשביקשה האם להיניקו בשנית נמסר לה כי הוא נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצא החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 58034), לפיה סלימאן אהרון ולולו דהארי ומשפחתו עלו ארצה ביום 9/12/49 ונשלחו לבית העולים עין שמר ב'.

2. בידי הוועדה גיליון חולה של בית החולים נהריה, לפיו לאה דהרי ממושב סוכמטה אושפזה ביום 26/10/50. כן צוין כי היא "ילדה בביתה" וביום 27/10/50 בשעה 6:45 נפטר התינוק בבית החולים.

3. בידי הוועדה העתק מספר קבלת חולים של בית החולים נהריה, ממנו עולה כי לאה דהרי אושפזה ביום 26/10/50 עד ליום 30/10/50.

4. בידי הוועדה אישור של המועצה הדתית נהריה, לפיו "נפל של דהרי מסכמתה הובא לקבורה ביום 27/10/50 בחלקת ילדים מספר ד' 103".

מסקנות הוועדה:

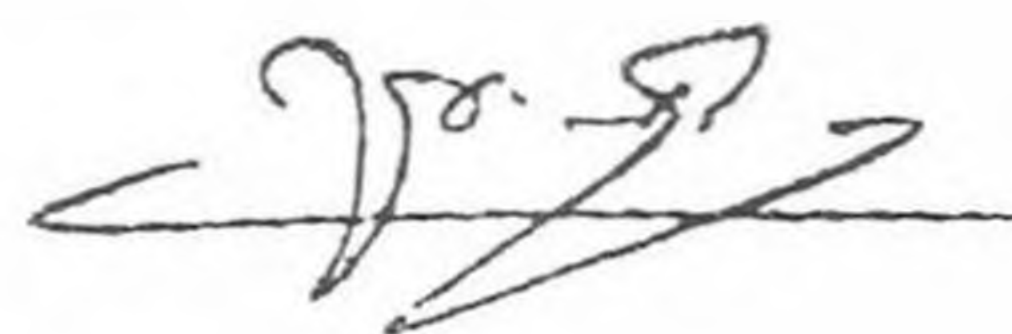
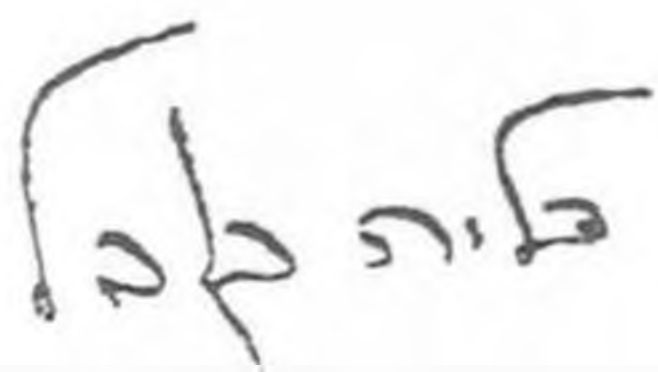
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן סלימן ולולו דהרי נפטר ביום 27/10/50 בבית החולים בנהריה בשעה 6:45 יום לאחר לידתו.

שמעון הובא לקבורה ביום 27/10/50 בבית העלמין בנהריה בחלקת ילדים מספר ד' 103.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של היילוד.
מספר ת.ז. של האב סלימן 041961152.
מספר ת.ז. של האם לוליה 041961160.

הנדון: רנה בן ליאון ואסתר כהן
תיק מספר 203/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת עליזה שמעון אחותה של התינוקת, עלתה המשפחה ארצה עם רנה במהלך שנת 1948. המשפחה עברה להתגורר בנתניה.

כחודשיים לאחר הגעתם חלתה רנה, שהיתה כבת שנתיים, בדיזנטריה ונלקחה על ידי האם למרפאה בנתניה (שם טופל גם אחיה).

כעבור שבועיים הועברה רנה לבית החולים בעפולה, שם ראו אותה הוריה כפעמיים. לאחר זמן מה נמסר להם בשיחת טלפון שמצבה הידרדר ושהיא נפטרה.

ההורים לא קיבלו תעודת פטירה ולא ידוע להם מה עלה בגורלה.

עדות זו לא נמסרה לוועדות קודמות.

לאחר מספר שנים הגיעו לבית המשפחה על מנת לגייס את רנה לצבא. בשנת 1963 נרשמה רנה במסמכים של משרד הפנים כמי שחדלה להיות תושבת המדינה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מספר מפקד תושבים של משרד (מס' 272017), לפיו רנה בת ליאון ואסתר כהן נולדה בשנת 1948.

בנוסף צוין בגיליון מפקד התושבים כי היא עלתה עם משפחתה ביום 27/3/49.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי התינוקת רנה כהן מבית עולים נתניה נפטרה ביום 30/4/49 בבית החולים בעפולה, בהיותה בת שמונה חודשים.

סיבת המוות: צוינה כדלקת ריאות חריפה.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין בעפולה, לפיו הילדה רנה כהן מבית עולים נתניה נקברה ביום ב' באייר תש"ט, 1/5/49, בשורה א'.

מסקנות הוועדה:

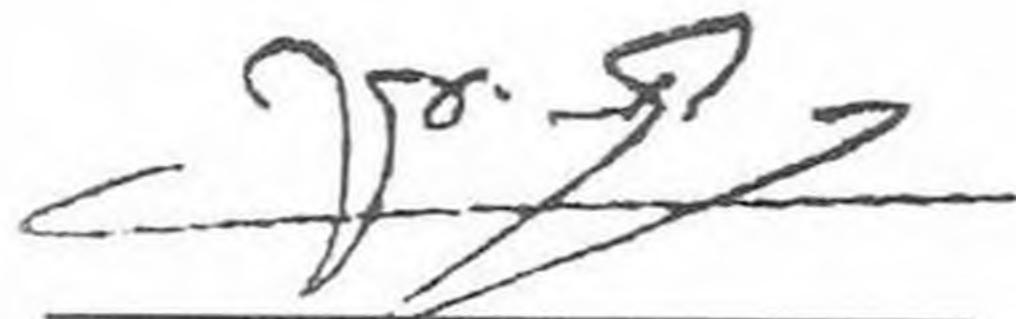
מן המידע המפורט לעיל, עולה כי התינוקת רנה בת ליאון ואסתר כהן נפטרה ביום 30/4/49 בבית החולים בעפולה בהיותה בת שמונה חודשים.

חודש לאחר עליית המשפחה לארץ נפטרה רנה.

רנה נקברה ביום ב' באייר תש"ט, 1/5/49, בבית העלמין בעפולה בשורה א'.

התייחסות מקיפה לרישומי משרד הפנים כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רנה 00272017-5.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סלימן ורחמיה (רומה) צברי
תיק מספר 204/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה גב' רחמיה צברי, אם התינוק, התגוררה המשפחה תחילה בראש העין ואחר כך עברה להתגורר במושב צלפון.

בשנת 1952 ילדה האם בן בלידה קשה. לאחר הלידה ראתה האם את בנה ששקל כארבעה קילו. לאחר שלושה חודשים בבית החולים, כפי שעולה מן העדות, הועברה האם לבית החלמה והאב בא לבית החולים לקחת את התינוק. באותה עת נמסר לו כי בנו נפטר.

לפני עזיבתו את בית החולים ניגש אליו עובד ניקיון ואמר לו כי בנו נמכר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדת שלגי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת לידה של משרד הפנים, לפיה הבן של שלמה ורומיה צברי תעודת זהות מספר 5264706 נולד ביום כ"ד בחשון תשט"ו 20/11/54.

2. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים (מספר 1158/54), ממנו עולה כי בן של רומיה צברי מפרוזדור ירושלים צלפון 15, נפטר ביום כ"ו בחשון תשט"ו 22/11/54 בבית החולים הדסה בירושלים, בהיותו בן שלושה ימים.

סיבת המוות: שטפי דם פנימיים ופגיעה במוח.

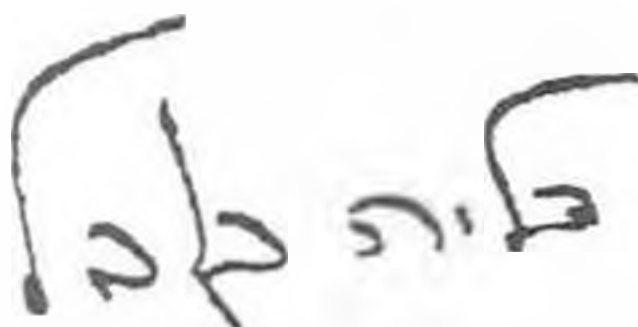
3. בידי הוועדה הזמנת קבורה של חברה קדישא קהלת ירושלים, לפיה בן של רומיה ושלמה צברי מפרוזדור ירושלים צלפון 15, נפטר ביום כ"ו בחשון תשט"ו בבית החולים הדסה בהיותו בן יומיים והובא לקבורה בבית העלמין הר המנוחות ביום כ"ז בחשון תשט"ו גוש ו' 1, חלקה א', שורה ט"ז, קבר מספר 4. כן צוין מספר רישיון קבורה ממשלתי 1158/42639.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של סלימן ורומיה צברי נפטר ביום 22/11/54 משטפי דם פנימיים ופגיעה במוח בבית החולים הדסה ירושלים בהיותו בן יומיים.

התינוק הובא לקבורה בבית העלמין הר המנוחות ביום 23/11/54 גוש ו' 1, בחלקה א', שורה ט"ז, קבר מספר 4.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של התינוק 5264706.

הנדון: רענן בן מצליח ושמחה חבני
תיק מספר 205/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת שמחה חבני אמו של התינוק, נולד רענן ביום 18/2/52 בבית המשפחה בנס ציונה.

בהיותו בן שמונה חודשים חש רענן ברע ונלקח על ידי אמו לרופא בנס ציונה. בהוראת רופא הועבר רענן לבית החולים קפלן ואביו התלווה אליו. כשחזר האב לבית החולים למחרת, נאמר לו שבנו נפטר וכי חברה קדישא טיפלה בקבורתו.

המשפחה לא יודעת מה עלה בגורלו של רענן.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של רענן.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה, לפיה רענן בן מצליח ושמחה חבני נולד ביום כ"ב בשבט תשי"ב, 18/2/52.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, לפיו רענן בן מצליח חבני מנס ציונה נפטר בדרך אל בית החולים צריפין, בהיותו בן חמישה חודשים.

3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים צריפין, לפיו רענן בן מצליח חבני מנס ציונה נפטר ביום 21/8/52 בדרך לבית החולים בהיותו בן חמישה חודשים.

4. הוועדה איתרה יומן נתיחות של המכון הפתולוגי צריפין, לפיו גופתו של רענן חבני נותחה ביום 21/8/52, בהיותו בן שבעה חודשים.

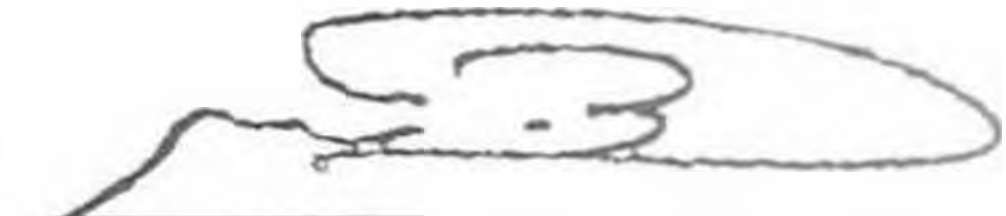
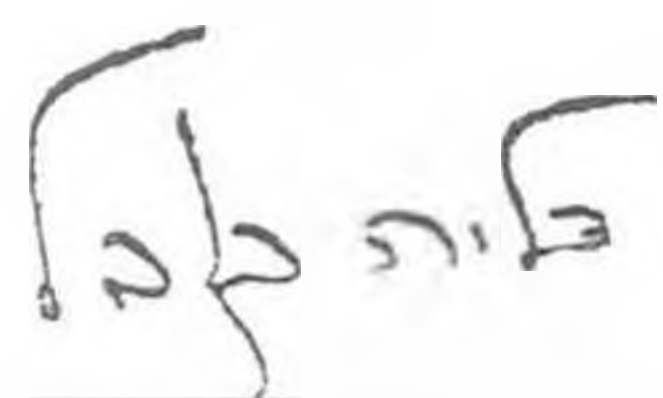
כן מצוין ביומן הנתיחות "הובא מת - ילד שמת בחדר מיון".

מסקנות הוועדה:

על אף ההבדל הפעוט בציון גילו של רענן ברישומים השונים, עולה מן המידע לעיל בוודאות, כי התינוק רענן בן מצליח ושמחה חבני נפטר ביום 21/8/52 בדרך לבית החולים צריפין, בהיותו בן שישה חודשים.

מקום קבורתו לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	יו"ר הוועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של רענן 051099414.

הנדון: נד'רה בת גמליאל ושושנה בוני
תיק מספר 206/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה הגב' שושנה בוני, אם התינוקת, נכנסה המשפחה למחנה חאשד שבתימן בשנת 1950 יחד עם נד'רה בת השנה וחצי ובת נוספת בת חודש ימים.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, נלקחה נד'רה על ידי אחת האחיות בטענה שהיא חולה. ביום שלמחרת הלך האב לאחיות שלקחו את נד'רה וביקש לקבלה חזרה, אך נאמר לו כי היא איננה. האב תבע לראות גופה אך לא נענה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

חוקרי הוועדה ערכו בדיקות מקיפות בארכיונים וברישומי התמותה השונים העומדים לרשותם בנוגע למחנה העולים חאשד שבתימן, אך לא הצליחו לברר מה עלה בגורלה של נד'רה.

מסקנות הוועדה:

אין בידי הוועדה כל ממצא היכול להצביע על גורלה של נד'רה בת גמליאל ושושנה בוני.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

 העתק:
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של נד'רה בוני.
מספר ת.ז. של האב גמליאל בוני 043656339.
מספר ת.ז. של האם שושנה בוני 042871962.

הנדון: ציון בן סולימן וסעדה סיאני
תיק מספר 207/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' דינה סיאני, אחותו של התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם ציון, ושוכנה במחנה עין שמר.

בהגיעם לארץ הועבר ציון לבית התינוקות שבמחנה, ושם היניקה אותו אמו יום יום. באחד הימים נמסר לאם שציון אושפז בבית החולים רמב"ם, האם ביקרה אותו בבית החולים.

לאחר זמן מה הודיע מנהל המחנה ברמקול על פטירתו של ציון.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה, ממנו עולה כי "ציון בן סולימן סוני" מבית העולים עין שמר נפטר ביום 1/1/50 בבית החולים הממשלתי חיפה, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים והתייבשות.

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "ציון בן סולימן סיני" מבית העולים עין שמר א' נפטר ביום 1/1/50, בהיותו בן חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים והתייבשות.

3. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "ציון בן סולימן סוני" מבית העולים עין שמר נפטר בהיותו בן חמישה חודשים, כתוצאה מדלקת מעיים והתייבשות. כן צוין כי ציון נקבר בחיפה.

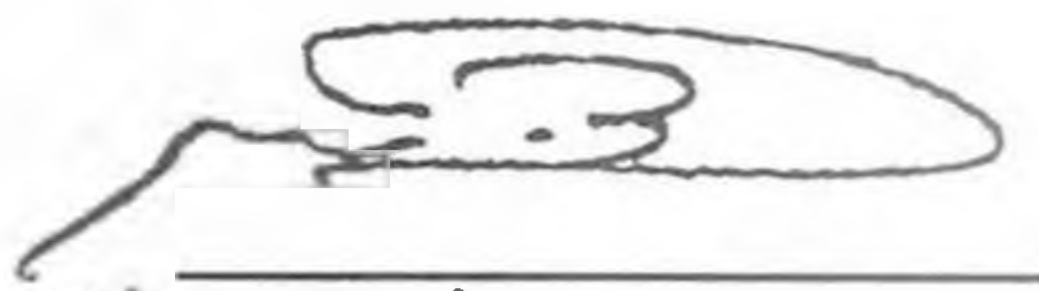
4. הוועדה איתרה יומן קבורה של מחנה דוד לפיו התינוק "ציון בן סולימן סוני" מבית העולים עין שמר נפטר ביום י"ב בטבת 1/1/50 בהיותו בן חמישה חודשים ונקבר באותו יום "במקום התינוקות".

מסקנות:

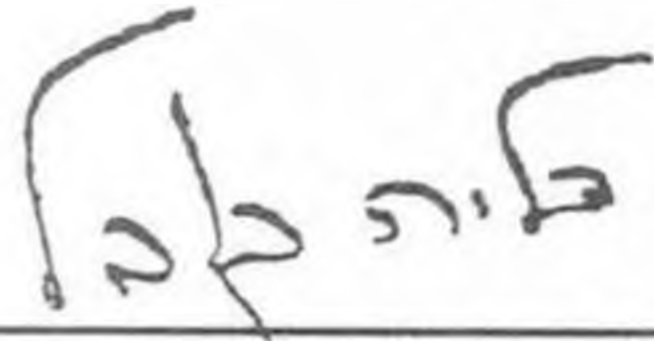
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן סולימן וסעדה סיאני נפטר ביום 1/1/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן חמישה חודשים.

ציון הובא לקבורה באותו יום בבית העלמין מחנה דוד בחלקת התינוקות.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של ציון 4149502.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת יוסף וסעדה נהרי
תיק מספר 208/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה האם סעדה נהרי, שוכנה המשפחה במעברת רעננה. בתה נולדה ביום 7/10/51 בבית החולים דג'אני ביפו. למחרת היום נאמר לאם כי בתה נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

בשיחה נוספת עם המשפחה התברר כי אחות נוספת נולדה ביום 3/9/51 ולכן תאריך הלידה שנמסר על ידם בעדותם שבכתב המבוסס על הנחה בלבד, איננו נכון.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות תל אביב, לפיו ל"יוסף ומזל נהרי" ממעברת רעננה נולדה בת ביום י"ט בכסליו תשי"ד 26/11/53 בבית החולים צהלון תל אביב-יפו.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות תל אביב, ממנו עולה כי תינוקת של נהרי יוסף ממעברת רעננה נפטרה ביום 26/11/53 בבית החולים צהלון יפו.

סיבת המוות: דימום במוח.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות של בית החולים אסף הרופא, לפיו "בת מזל נהרי" נפטרה בבית החולים צהלון וגופתה נותחה ביום 26/11/53.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של יוסף וסעדה נהרי נפטרה מדימום במוח ביום 26/11/53 בבית החולים צהלון (דג'אני) תל אביב-יפו, בהיותה בת יום.

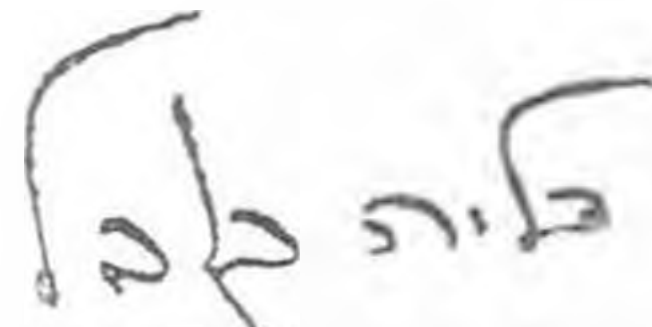
בהיותה נפל נקברה ללא ציון חלקת הקבר.

אין ספק בזיהויה של בתם של יוסף וסעדה נהרי על אף רישום שם האם כמזל וזאת על פי שם האב ומקום מגורי המשפחה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוקת.
מספר ת.ז. של האב נהרי יוסף 4162895-9.
מספר ת.ז. של האם נהרי סעדה 4162896.

הנדון: (ללא שם פרטי) בת מסעוד מאיר ושמעה (שושנה) אחמר לוי
תיק מספר 209/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרו מאיר ושושנה אחמר, הוריה של התינוקת, התגוררה המשפחה ברמלה.

באוקטובר 1950 ילדה האם תינוקת בביתה. בעצתה של שכנתה הועברו האם והתינוקת לבית החולים אסף הרופא. האם השאירה את התינוקת בבית החולים לשבת וכשחזר האב ביום ראשון לבקרה בבית החולים הופנה למשרד שם הוחתם על מסמך שאת טיבו לא הבין ונאמר לו כי בתו נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי בתם של מסעוד ושמעה "אחמד" נולדה ביום 26/10/51 בבית החולים צריפין. כן צוין כי המשפחה התגוררה ברמלה.
 2. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים צריפין, ממנו עולה כי "מסעודה בן שמעה" אושפז בבית החולים ביום 26/10/51 ובאותו יום נפטר.
 3. הוועדה איתרה הודעת פטירה מבית החולים אסף הרופא, ממנה עולה כי "בן אחמר שמעה מסעודה" מרמלה רח' ר' 14 "נולד וכעבור כמה שעות מת" וזאת ביום 26/10/51 בבית החולים הממשלתי צריפין כתוצאה מחוסר בשלות.
 4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בן אחמר ושמעה מסוד" מרמלה רח' 173 נפטר ביום כ"ו בתשרי תשי"ב 26/10/51 בבית החולים צריפין, בהיותו בן חמש שעות.
- סיבת המוות: חוסר בשלות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של מסעוד (מאיר) ושמעה אחמר לוי נולדה ביום 26/10/51 ונפטרה לאחר שעות מספר בבית החולים אסף הרופא כתוצאה מחולשה כללית ומלידתה כפג.

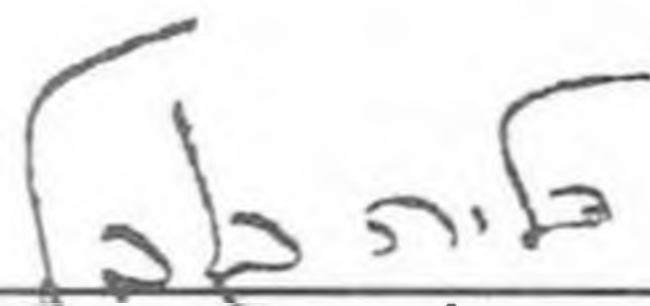
בהיותה נפל נקברה ללא ציון מקום קבורתה.

למרות השיבוש שחל ברישום מינה של התינוקת הרי שעל סמך הצלבה עם שמות ההורים ומקום המגורים הזיהוי הינו ודאי.

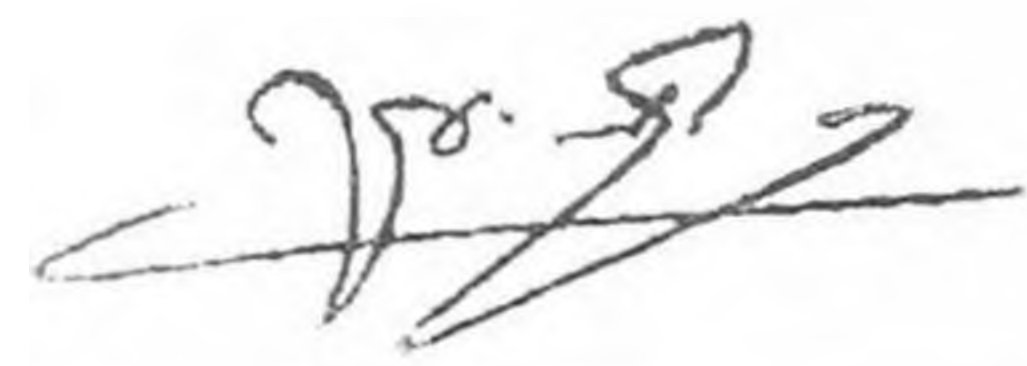
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה תעודת זהות של התינוקת.
מספר ת.ז. של האב מסעוד (מאיר) 041462110.
מספר ת.ז. של האם שמעה 041462128.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יחזקאל ואבלין משיח
תיק מספר 210/97

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שנכתב על ידי הורי התינוק, נולד בנם בבית החולים בכפר סבא בשנת 1953 בעת שהמשפחה התגוררה במעברת הרצליה.

במשך שלושה ימים הניקה אותו אמו בבית החולים בכפר סבא. למחרת נאמר לה שכנה חלה בצהבת, ומכיוון שאין בבית החולים תרופות שדרושות לו, עליהם להעבירו לבית החולים בילינסון.

לאחר 17 יום בהם ביקרה אותו אימו בבית החולים בילינסון, נאמר לה כי בנה נפטר.

האם לא ראתה את גופתו ולא ניתן לה כל מסמך המעיד על פטירתו.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר לידות של בית היולדות בכפר סבא, לפיו התינוק בן אבלין ויחזקאל משיח מג'ליל נולד ביום 13/4/54.
 2. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה מקורי מבית החולים בילינסון (מס' 3026/54 497/54), לפיו התינוק משיח אושפז ביום 13/4/54, בהיותו בן יום.
 - התינוק הועבר מבית יולדות כפר-סבא מיד לאחר הלידה, כיוון שנולד עם מום-אנוס סגור (פי טבעת סגור).
 - נרשם אף בגיליון סיכום המחלה כי התינוק נותח, אך חלה בצהבת ונפטר ביום 30/4/54.
 3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי התינוק שנרשם כבן שבתי משיח מגליל הרצליה נפטר בבית החולים בילינסון בכ"ז בניסן תשי"ד, 30/4/54.
 4. הוועדה איתרה פרוטוקול של נתיחת גופה (מס' S 126/54) לפיו התינוק משיח שנפטר ביום 30/4/54 בשעה 07:30 ונותח לאחר המוות בשעה 09:30.
- דו"ח הנתיחה מדבר בעד עצמו.

מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל שהתקבל ממספר מקורות, עולה בוודאות כי התינוק (ללא שם פרטי) בן יחזקאל ואבלין משיח נפטר ביום 30/4/54 בבית החולים בילינסון.

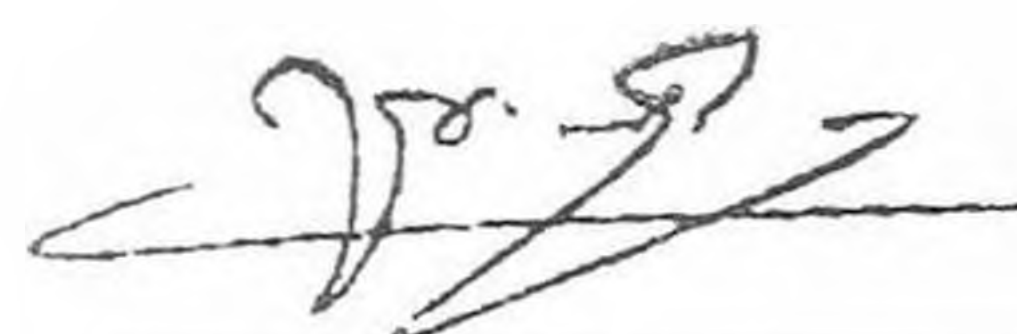
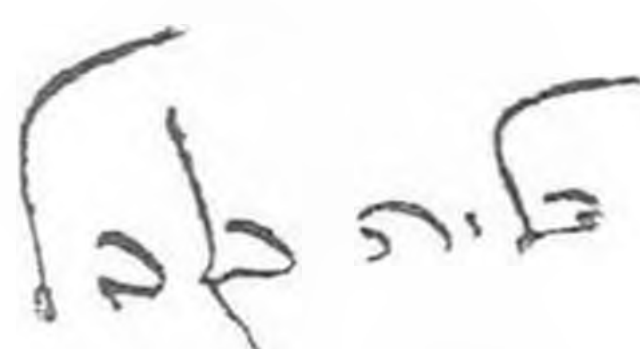
בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורה.

שמו של התינוק כפי שנרשם בפנקס הפטירות של משרד הבריאות, מופיע בהתייחס לשם סבו תוך השמטת שם האב אך יתר הפרטים הינם זהים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של היילוד 052246725.

הנדון: מרדכי בן אליהו והלנה גואז (גז)
תיק מספר 211/97

פרטי התלונה:

על פי עדותה של הגב' הלנה גואז (גז), אם התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתוונים ביום 29/3/49, שוכנה תחילה בסנט-לוקס על הכרמל ולאחר מכן עברה להתגורר בבית העולים נווה חיים שליד חדרה.

ביום 14/1/50, ילדה אם המשפחה את מרדכי בבית החולים ברנדייס. שישה חודשים לאחר הלידה, סבל מרדכי משילשולים ונלקח לרופא המשפחה. רופא המשפחה בדק את מרדכי ובעצתו נסעו ההורים יחד עם מרדכי לבית החולים רמב"ם כשהם מצוידים במכתב הפניה. בבית החולים נבדק מרדכי על ידי רופא ומספר דקות לאחר מכן יצא אל ההורים ואמר להם כי בנם נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

בידי הוועדה תמצית רישום של משרד הפנים שמסרה המשפחה, ממנו עולה כי מרדכי בן אליהו גואז מספר ת.ז. 001969708, נולד ביום 14/1/50. כן נרשמה כתובת המשפחה פרדס חנה-כרכור נווה חיים.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי מרדכי בן אליהו והלנה גואז ממחנה עבודה נווה חיים מס' 32, נולד ביום 14/1/50 בבית היולדות חדרה. כן צוין כי דף זה הוטבע בחותמת "נפטר".

2. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי גואז מרדכי מגבעת אולגה חדשה, הובא מת לבית החולים ביום 3/7/50, בהיותו בן שישה חודשים.

סיבת המוות: פגיעה במוח ורעלת.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז חיפה, ממנו עולה כי "גואז מרדכי" מ"גבעת אולגה חדשה", נפטר ביום 3/7/50 בבית החולים חיפה, בהיותו בן שישה חודשים.

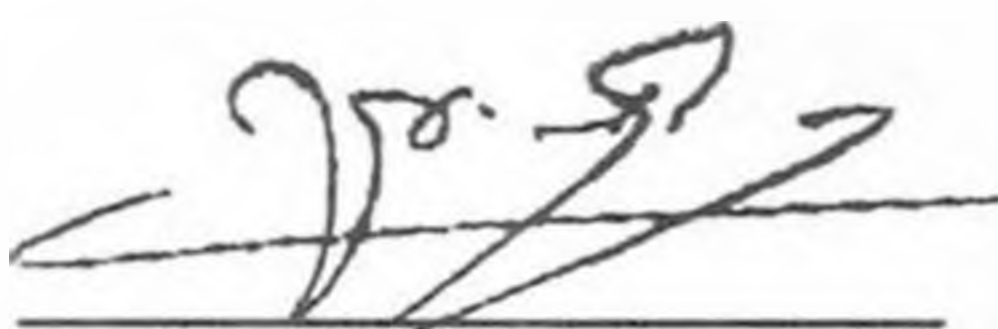
סיבת המוות: פגיעה במוח ורעלת.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מרדכי בן אליהו והלנה גואז (גז), נפטר כתוצאה מפגיעה במוח ורעלת ביום 3/7/50 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שישה חודשים.

מקום קבורתו של מרדכי לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של מרדכי גואז (גז) 8-00196970.

הנדון: מרים בת רחמים וגליה מגידיש
תיק מספר 212/97

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר שלום מגידיש, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטריפולי שבלוב בשנת 1950 ושוכנה תחילה במחנה המעבר בבית ליד. מקץ מספר חודשים עברה המשפחה להתגורר בלכיש (פלוג'ה א').

מרים נולדה בארץ ובהיותה בת שנה לערך חלתה ואושפזה בבית החולים אסף הרופא. לאחר פרק זמן של שבועיים התבקשה האם לבוא ולקחתה אך בהגיעה נאמר לה כי בתה נפטרה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי מרים בת רחמים וגליה מגידיש מפלוג'ה א' התקבלה לאשפוז ביום 26/10/51 בהיותה בת שישה חודשים ויצאה ממנו ביום 16/5/52.

2. הוועדה איתרה כרטיס רישום לחולה שחפת של בית התינוקות "נובאג'י" שבראש העין השייך לאגודת ישראל, לפיו מרים בת רחמים מגידיש נולדה בישראל ביום 12/7/51. כן צוין כי הסימנים הראשונים למחלת השחפת הופיעו ב-6/52 וביום 9/10/52 נפטרה.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות פתח תקווה, ממנו עולה כי מרים בת רחמים מגידיש ממושב עוזה (פלוג'ה א') נולדה ב-7/51 ונפטרה ביום כ' בתשרי תשי"ג, 9/10/52, בראש העין.

סיבת המוות: שחפת הריאות.

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה, ממנו עולה כי מרים מגידיש מבית התינוקות ראש העין נפטרה משחפת הריאות בהיותה בת 15 חודשים והובאה לקבורה בפתח תקווה ביום כ"א בתשרי תשי"ג, 10/10/52.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, לפיו מרים בת מגידיש מבית התינוקות ראש העין נפטרה בכ' בתשרי תשי"ג 9/10/52, בהיותה בת 15 חודשים, והובאה לקבורה ביום כ"א בתשרי תשי"ג, 10/10/52, בחלקת ילדות ב', שורה ל"ה, קבר מספר 4.

מסקנות הוועדה:

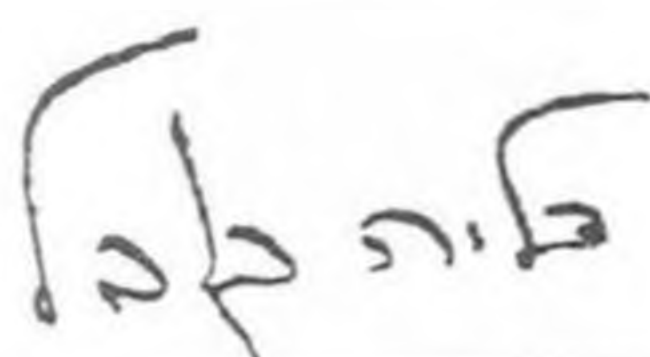
מן האמור לעיל עולה בוודאות כי מרים בת רחמים וגליה מגידיש נפטרה
ביום 9/10/52 בבית התינוקות של אגודת ישראל ראש העין בהיותה בת 15
חודשים כתוצאה ממחלת השחפת.

מרים הובאה לקבורה ביום 10/10/52 בבית העלמין סגולה, בחלקת ילדות ב',
שורה ל"ה, קבר מספר 4.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של מרים 050859800.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יוסף ואורה מהצרי
תיק מספר 3/98

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גברת אורה מהצרי אמו של התינוק, נולד בנם בנובמבר 1950 בבית החולים קפלן.

התינוק נולד ב"לידה קשה" היות והאם היתה תחת הרדמה לא ראתה את בנה. למחרת כשביקשה לראותו נמסר לה כי הדבר בלתי אפשרי, משום שלבנה יש חום. למחרת נמסר לאם כי בנה נפטר.

המשפחה לא ראתה את הגופה ולא ידוע לה היכן נקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה גיליון לידה מבית החולים קפלן, לפיו התינוק של "אורה מצרי" נולד ביום 17/11/54 בלידת מלקחיים.

בגיליון הלידה צוין כי התינוק נולד עם סמנים של דימום במוח ובלי נשימה ולאחר הנשמה מלאכותית החל לנשום ובכל זאת נפטר ביום 18/11/54.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות רחובות, לפיו "התינוק בן יוסף מהצרי" נפטר בבית החולים קפלן, ביום כ"ב בחשון תשט"ו, 18/11/54 בהיותו בן יום.

סיבת המוות: פגיעה מוחית.

מסקנות הוועדה:

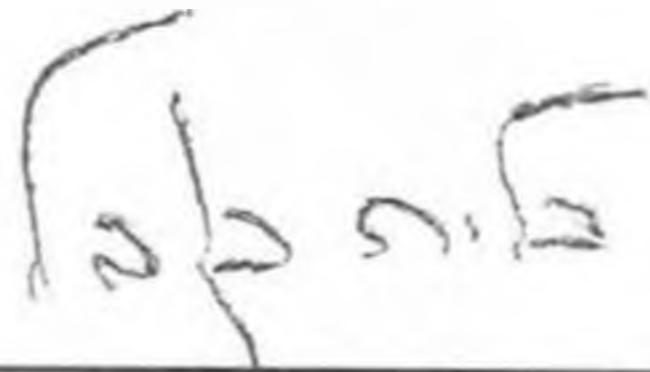
מן המידע לעיל עולה כי התינוק (ללא שם פרטי) בן יוסף ואורה מהצרי נפטר ביום 18/11/54 בבית החולים קפלן, יום לאחר לידתו כתוצאה מפגיעה מוחית.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

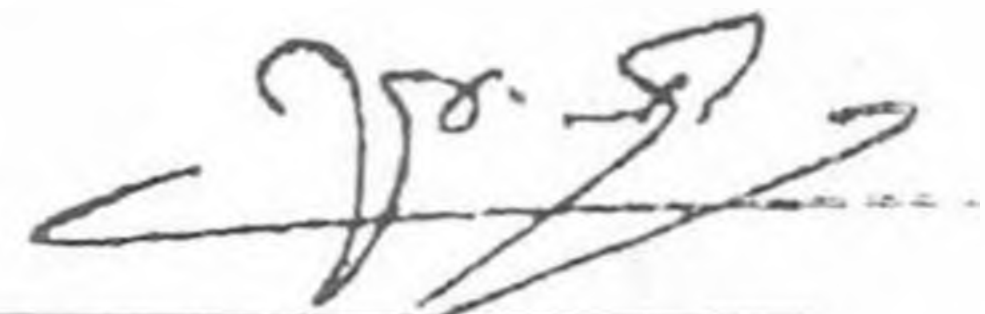
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.
מספר ת.ז. של האב מהצרי יוסף 4162484.
מספר ת.ז. של האם מהצרי אורה 4162485-9.

הנדון: חיה בת שמעון ושולמית משעלי
תיק מספר 8/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של הגב' רחל משעלי (ביאלר), אחות התינוקת, נולדה חיה ביום 10/8/48 בבית החולים רמת מרפא.

בהיותה בת שישה חודשים סבלה חיה משילשולים והועברה לבית החולים בילינסון פתח תקווה. ההורים באו לבקר את חיה בבית החולים מספר פעמים. זמן מה לאחר כניסתה לבית החולים הגיע האב על מנת להוציא את חיה אך שם נאמר לו כי היא נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי חיה בת שמעון ושולמית משעלי מכפר גנים ב' נולדה ביום 10/8/48.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה של משרד הבריאות מיום 18/1/49, ממנה עולה כי חיה בת שמעון משעלי מכפר גנים פתח תקווה, נפטרה ביום 17/1/49 בבית החולים הדסה תל אביב.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "חיה משעלי בן שמעון" ממין נקבה מכפר גנים פתח תקווה, נפטרה ביום 17/1/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת חמישה חודשים.

סיבת המוות: דלקת מעיים ורעלת.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין נחלת יצחק תל אביב, ממנו עולה כי "חיה בת שמעון משעל" הובאה לקבורה ביום י"ח בטבת תש"ט 19/1/49 בבית העלמין נחלת יצחק באזור א'-י"ב, שורה 8, קבר מספר 19.

מסקנות הוועדה:

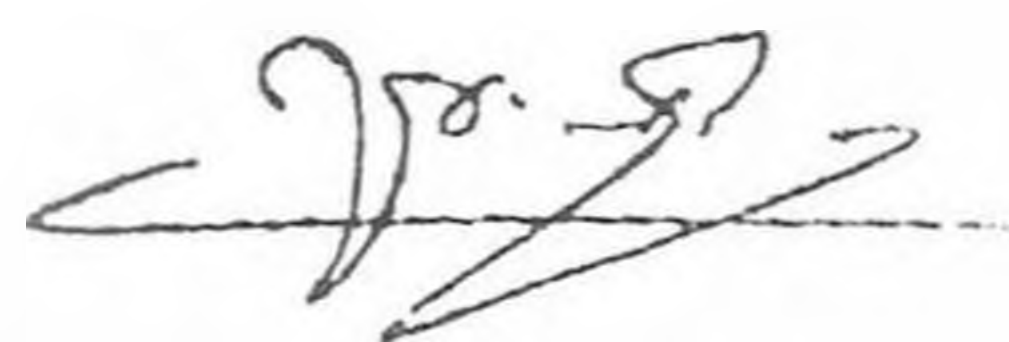
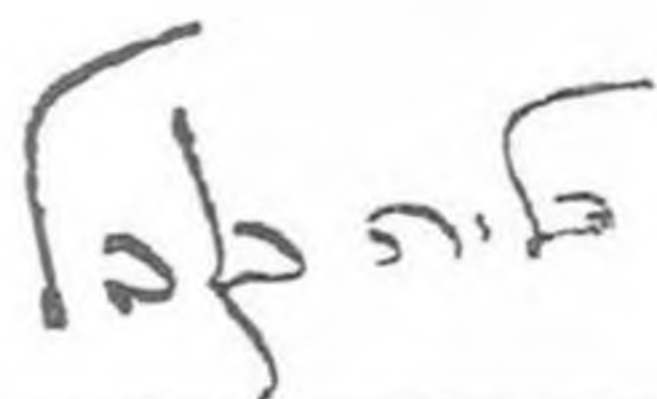
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי חיה בת שמעון ושולמית משעלי נפטרה כתוצאה מרעלת ודלקת מעיים ביום 17/1/49 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת חמישה חודשים.

חיה הובאה לקבורה ביום 19/1/49 בבית העלמין נחלת יצחק תל אביב באזור א'-י"ב, שורה 8, קבר מספר 19.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של חיה משעלי 003587565.

הנדון: אסתר בת יוסף ופורטונה דמרי
תיק מספר 9/98

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אבי דמרי, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מטוניס בסוף שנת 1950 או בתחילת שנת 1951.

בסוף שנת 1950 תחילת 1951, ילדה האם את אסתר ברמלה. שבועיים-שלושה לאחר מכן סבלה אסתר משילשולים ונלקחה לבית החולים אסף הרופא (סרפנד). זמן מה לאחר מכן נמסר להורים כי אסתר נפטרה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום של משרד העלייה, לפיו האב יוסף דמרי נושא תעודת זהות מספר 271771 עלה ארצה ביום 29/5/50.
2. הועדה איתרה רישומים של משרד הפנים, לפיהם למשפחת דמרי נולדו שתי בנות בשם אסתר. האחת נולדה ביום 19/2/51 ואילו אסתר השנייה נולדה ביום 16/2/52.
3. מהטופס הראשון של מרשם התושבים, עולה כי אסתר בת יוסף ופורטונה דמרי נולדה ביום 19/2/51 ומשפחתה מתגוררת ברמלה. כן צוין כי היא נושאת תעודת זהות מספר 044682 וכי אביה נושא תעודת זהות מספר 271771.
- מטופס מרשם התושבים השני, עולה כי אסתר בת יוסף ופורטונה דמרי נולדה ביום 16/2/52 ומשפחתה התגוררה ברמלה. כן צוין כי היא נושאת תעודת זהות מספר 109812 וכי אביה נושא תעודת זהות מספר 271771.
4. חוקרי הוועדה שוחחו עם יהודית אחותה של אסתר "הראשונה" שציינה כי זכור לה שאסתר היתה בת יום כשהאם סיפרה לה וליתר אחיה כי אסתר נפטרה.
5. חוקרי הוועדה שוחחו עם אחות נוספת של אסתר בשם מדלן שציינה כי אסתר היתה בת 12 יום כאשר נמסרה להם ההודעה על פטירתה. כן עולה כי האם האמינה שאסתר ה"ראשונה" נפטרה ולכן קראה לבת השנייה שנולדה לאחר מכן, בשם אסתר.

מסקנות הוועדה:

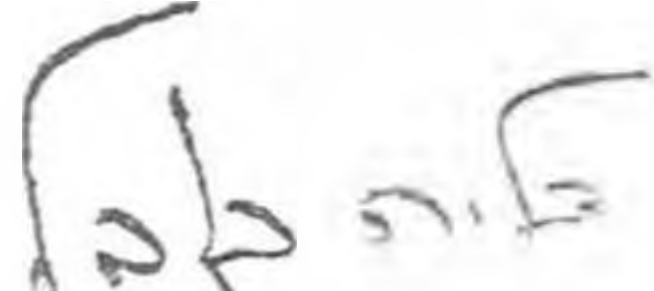
בהסתמך על חקירת אחיותיה של אסתר, עולה במידה גבוהה של סבירות כי בהיותה בת פחות משבועיים נפטרה ונקברה כנפל ללא ציון חלקת קבר.

חוקרי הוועדה סרקו את רישומי בית החולים סרפנד (אסף הרופא) וכן רישומים באזור המרכז, אך לא נמצא כל רישום המיוחס לאסתר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוקת אסתר דמרי.

מספר ת.ז. של האב יוסף דמרי 4271771.

מספר ת.ז. של האם פורטונה דמרי 4271772.

הנדון: 2 ילדים - מנחם ותקוה בני עזרא ונג'יה (תקוה) מורד
תיק מספר 10/98

פרטי התלונה:

על פי עדותה של גב' צפורה קולמן, אחות הילדים, עלתה המשפחה ארצה מעירק במהלך חודש אפריל 1951 יחד עם מנחם שהיה בן שבעה חודשים. המשפחה שוכנה במעברת כדורי.

כחצי שנה לאחר עליית המשפחה, סבל מנחם מחום ונלקח למרפאה שבכפר תבור, שם נבדק על ידי רופא ושולח לביתו. למחרת היום הגיעה לבית המשפחה אחות טיפת חלב ואמרה למשפחה כי יש לשלוח את מנחם לבית החולים.

מנחם נלקח לבית החולים רמב"ם, ולמחרת היום כשהגיעו ההורים לבקרו נאמר להם כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר של מנחם.

כעבור זמן מה עברה המשפחה להתגורר בחולון. במהלך שנת 1952 ילדה האם בת בבית החולים דג'אני שביפו. כשלושה שבועות לאחר מכן נפטרה האם, ולגבי גורלה של התינוקת לא ידוע למשפחה דבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי מנחם:

1. בידי הוועדה תעודת עולה (מספר 009606), לפיה "עזרא ונג'יה מרד" וילדיהם עלו ארצה מעירק במהלך חודש אפריל 1951. כן צוין כי מנחם היה בן שלוש חודשים בהגיעו וכי נפטר.

2. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, לפיו האב "עזרא מרד" עלה ארצה ביום 1/4/51.

3. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי חיפה, ממנו עולה כי "עזרא מנחם" אושפז ביום 8/7/51 בהיותו בן שבעה חודשים. כן צוין כי "נשלח באבחנה של דלקת קרום המוח" ונפטר ביום 10/7/51.

גופתו נותחה לאחר המוות ונמצא כי נפטר כתוצאה מדלקת במערכת העצבים המרכזית (חוט השדרה).

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של בית החולים רמב"ם, לפיו "מנחם עזרא" ממעברת כפר אתא נפטר ביום 10/7/51 בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים ודלקת במערכת העצבים המרכזית (חוט השדרה).

5. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חיפה (מספר 726/51), לפיו "מנחם עזרא" ממעברת כפר תבור נפטר בחיפה ביום ו' בתמוז תשי"א, 10/7/51, בהיותו בן שבעה חודשים.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

6. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "מנחם עזרא" נפטר בהיותו בן עשרה חודשים והובא לקבורה ביום 19/7/51. כן צוין מספר רישיון הממשלתי 726/51.

מסקנות הוועדה - לגבי מנחם:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מנחם בן עזרא ונג'יה מורד נפטר ביום 10/7/51 בבית החולים רמב"ם, בהיותו בן שבעה חודשים, וזאת כשלושה חודשים לאחר עליית המשפחה ארצה.

מנחם נפטר ממחלת שיתוק הילדים.

מנחם הובא לקבורה ביום 19/7/51 בבית העלמין מחנה דוד.

ממצאי החקירה - לגבי תקוה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו תקוה בת עזרא ונג'יה מורד נולדה ביום י"ב בכסלו תשי"ג 30/11/52 בבית החולים צהלון ביפו. משפחתה התגוררה במעברת חולון.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו "תקוה בת עזרא מארד" ממעברת חולון נפטרה ביום כ"א בטבת תשי"ג, 8/1/53, בהיותה בת חמישה שבועות.

סיבת המוות: דלקת מעיים וחולשה כללית.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא קריית שאול, ממנו עולה כי "תקוה מורד" נפטרה בהיותה בת חודש וחצי והובאה לקבורה ביום כ"ט בטבת תשי"ג, 16/1/53.

מסקנות הוועדה - לגבי תקוה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי תקוה בת עזרא ונג'יה מורד נפטרה ביום 8/1/53 בבית החולים רמב"ם, בהיותה בת חמישה שבועות.

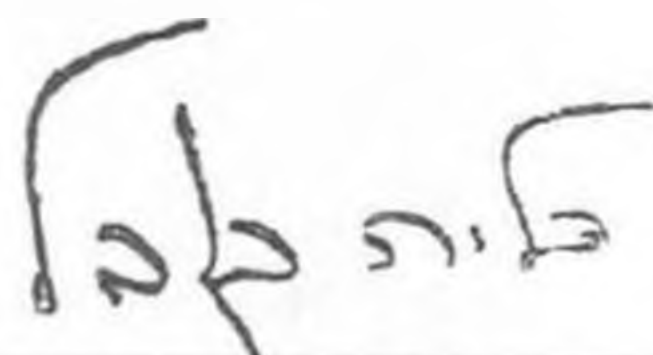
אמנם אחותה צפורה לא מסרה את שם התינוקת אך לאור הממצאים התברר כי שמה תקוה.

תקוה הובאה לקבורה ביום 16/1/53 בבית העלמין קריית שאול.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לערכון הרישום - מספר תעודת זהות של מנחם 049983372.
מספר ת.ז. של האם נג'יה מורד 04998332.

הנדון: סעיד בן סלימן ונעמה נג'אר
תיק מספר 11/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרו מר סעיד וגברת נעמה נג'אר הורי התינוק, עלתה המשפחה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם סעיד כבן שלוש השנים ושוכנה במחנה ראש העין.

כשכוע לאחר עלייתם ארצה, נכנסה לאוהל המשפחה אחות בשם שרה ולקחה את סעיד למרפאת המחנה ומשם הועבר לבית החולים צריפין. שבוע ימים לאחר מכן הוסעו האמהות במשאית ממחנה ראש העין לבית החולים צריפין בכדי לבקר את תינוקותיהם. האם ראתה את סעיד שוכב במיטה במחלקת ילדים אך הצוות הרפואי לא התיר לה להכנס למחלקה. לדבריה היא אף שמעה את סעיד צועק ומחפש אותה.

ימים מספר לאחר מכן שבה האם לבית החולים וראתה את המיטה בה שכב סעיד ריקה ונמסר לה כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

טענות המשפחה:

1. לפי דו"ח שלגי סעיד נלקח לבית החולים תל השומר בעוד שהאם זוכרת בבירור כי היה זה בית החולים צריפין.
2. בתמצית רישום שנשלחה למשפחה על פי בקשתה ממושרד הפנים נרשם כי סעיד עזב את הארץ ביולי 1963 וזוהי ההוכחה כי סעיד לא נפטר והוא עודנו חי.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 64122, ממנה עולה כי סעיד בן נעמה היה בן שנתיים עם עלייתו ארצה. כמו כן צוין כי המשפחה נשלחה לבית העולים ראש העין.
 2. בידי הוועדה יומן כניסה למחנה ראש העין ב', ממנו עולה כי "סלימאן יחיא ונעמה נג'אר" נושאים תעודת עולה מספר 64122 וכרטיס מספר 129 נכנסו למחנה יחד עם שלושת ילדיהם ובהם סעיד בן השנתיים. בסמוך לשמו של סעיד נרשם "נפטר 21/12/49".
 3. בידי הוועדה תעודת שחרור של בית החולים מספר 5 (תל השומר), ממנה עולה כי "סעיד סלימן יחיא נג'ר" (נרשם 'ילד') מבית העולים ראש העין נתקבל לבית החולים ביום ה-16/10/49 ונפטר ביום ה-22/10/49.
- סיבת המוות: דלקת מעיים ודום לב.
4. בידי הוועדה סיכום מחלה של בית החולים מספר 5 (תל השומר), ממנו עולה כי "סעיד סלימן יחיא נגר" "... ילד בן (שנתיים?) נתקבל ... במצב קשה מאד חלש..." ונפטר ביום ה-22/10/49.

סיבת המוות: דלקת מעיים ודום לב.

5. בידי הוועדה הודעת פטירה של בית החולים מספר 5 (תל השומר) מחלקת ילדים, ממנה עולה כי "סעיד סלימן יחיה נגר" ממחנה העולים ראש העין נפטר ביום 22/10/49 בהיותו בן "2-3 שנים?".

סיבת המוות: דלקת מעיים ודום לב.

6. בידי הוועדה יומן פטירות של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי סעיד בן סלימאן יחיא ונעמה נג'אר נושא מספר כרטיס 129 נפטר ביום 21/12/49 בהיותו בן שנתיים.

7. בידי הוועדה יומן פטירות נוסף של מחנה ראש העין, ממנו עולה כי "סעיד סלמן יחיא נגר" נפטר ביום 24/10/49, בהיותו בן שנתיים.

8. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סעיד סלימן יחיא נגר" ממחנה העולים ראש העין, נפטר ביום כ"ט בתשרי תש"י 22/10/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר) בהיותו בן "2-3".

סיבת המוות: דלקת מעיים.

9. הוועדה איתרה פתק בכתב יד מתוך רישומי פטירה והפניה לקבורה של מחנה ראש העין בו נרשם "מספר 129, נפטר סעיד לפי ההודעה של אביו (בזמן חלוקת הכרטיסים 15/12/49)".

10. בידי הוועדה רישיון קבורה מספר 00976 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "סעיד סלומון יחיא נג'ר" ממחנה העולים ראש העין, נפטר כתוצאה מדלקת מעיים בהיותו בן "2-3 שנים" והובא לקבורה בפתח תקווה.

11. בידי הוועדה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי סעיד סלימן יחיא נג'ר ממחנה העולים ראש העין נפטר בהיותו בן שנתיים והובא לקבורה ביום ב' א' בחשוון תש"י 24/10/49 בבית העלמין סגולה חלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 41.

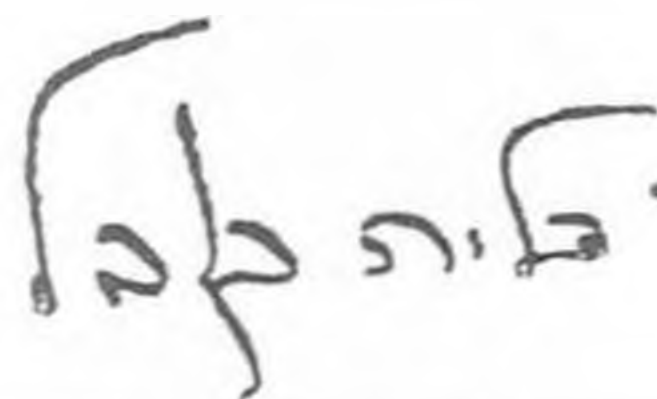
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי סעיד בן סלימן ונעמה נג'אר נפטר כתוצאה מדלקת מעיים ודום לב ביום 22/10/49 בבית החולים מספר 5 (תל השומר), בהיותו בן שנתיים.

סעיד הובא לקבורה ביום 24/10/49 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים שורה ב', קבר מספר 41.

האב דיווח למינהלת המחנה על פטירת בנו סעיד רק ביום 15/12/49. ומכאן הרישום המוטעה ביומן הכניסה למחנה וביומן הפטירות של המחנה.

באשר לרישומי משרד הפנים הרי שהתייחסות מקיפה בנדון תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של נג'אר סעיד 04135865-6.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן דוד דייוויד
תיק מספר 12/98

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב של מר דוד דייוויד, אביו של התינוק, שנתקבל על ידי קונסול ישראל בקנדה ומשרד החוץ, ילדה אשתו בן ביום 21/7/51 בבית החולים בעפולה.

האם שמעה את התינוק בוכה, אך לא הותר לה לראות אותו. למחרת הגיע האב לבקרו בבית החולים ובכואו נמסר לו על ידי פקיד הקבלה כי בנו נפטר.

על אף שביקש לראות את גופתו לא ניתן לו, וקיבל יחס משפיל. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה מבית החולים בעפולה, לפיו התינוק דייוויד מהיישוב יוגב נולד ביום 11/8/51 בחודש השביעי ומחצה להיריון במשקל 1600 גרם ונפטר כעבור יום היינו ב-12/8/51.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, ממנו עולה כי התינוק דייוויד מ"היוגב" נפטר ביום 12/8/51 בבית החולים בעפולה, בהיותו בן יום.

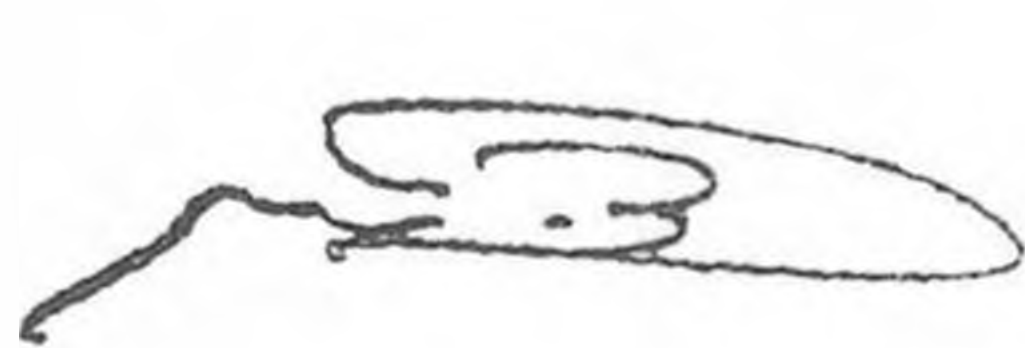
סיבת המוות: לידת פג.

מסקנות הוועדה:

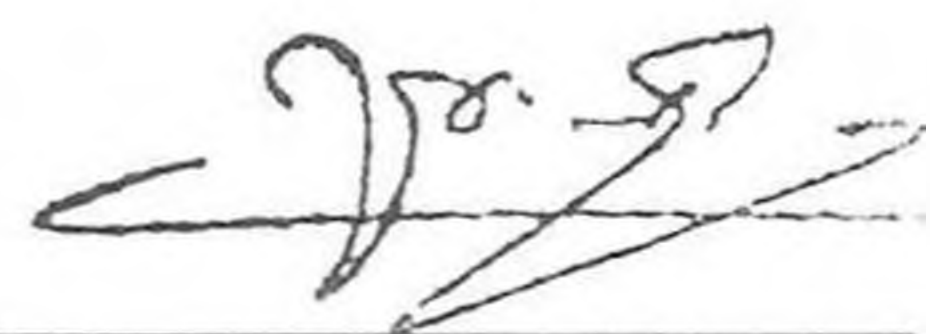
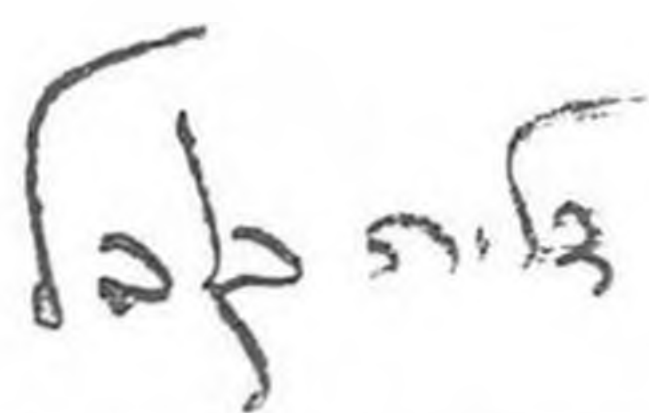
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הבן של דוד דייוויד נפטר ביום 12/8/51 בבית החולים בעפולה, בהיותו בן יום, כתוצאה מכך שנולד פג.

בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.

נ.ב.: אין ביכולתנו להשיג מספרי תעודות הזיהוי של הורי התינוק מאחר והם ירדו מהארץ ומתגוררים בקנדה.

הנדון: שני זוגות תאומים - (ללא שם פרטי)
בני אפרים ורחל שרעבי (אריאל)
תיק מספר 15/98

פרטי התלונה:

על פי עדותו של מר אריאל בועז, אחי שני זוגות התאומים, התגוררה המשפחה בכפר שלם.

האם ילדה תאומים - בן ובת בבית החולים הדסה תל אביב בשנת 1951 והיניקה אותם במשך יומיים. למחרת היום, הודיעו לאם שהיא משוחררת לביתה כיוון שהתאומים נפטרו.

ההורים לא ראו גופות או חלקות קבר של התאומים.

במהלך השנים 1955-1956, ילדה האם תאומים נוספים בבית החולים הדסה תל אביב. זמן קצר לאחר מכן נאמר לאם כי הם נפטרו.

ההורים לא ראו גופות או חלקות קבר של התאומים.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה - לגבי התאומים הראשונים:

1. הוועדה איתרה דף מספר מרשם התושבים של משרד הפנים, לפיו אפרים שרעבי אריאל התגורר בכפר שלמה רחוב כ"ו מספר 6.
 2. הוועדה איתרה יומן לידות של בית החולים הדסה תל אביב, לפיו רחל הנשואה לאפרים שרעבי, התקבלה לאשפוז ביום 3/1/53 עד ליום 7/1/53. ביומן הלידות נרשם כי לאם נולדו בן ובת ביום 3/1/53.
- כן נרשם כי הבן נפטר בלידתו וכי הבת מתה לאחריו בו ביום.

מסקנות הוועדה - לגבי התאומים הראשונים:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התאומים ילדיהם של אפרים ורחל שרעבי (אריאל) נפטרו ביום 3/1/53 בבית החולים הדסה תל אביב. הבן נפטר בלידתו ואילו הבת נפטרה לאחר מכן אך בו ביום.

בהיותם נפלים הובאו לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

ממצאי החקירה - לגבי התאומים השניים:

1. הוועדה איתרה דף מספר מרשם התושבים של משרד הפנים, לפיו אפרים שרעבי אריאל התגורר בכפר שלמה רחוב כ"ו מספר 6. בדף נלווה נרשם כי המשפחה שינתה את שם המשפחה לאריאל ביום 4/3/54.
2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו ל"אפרים ורחל אריאלי" מכפר שלמה רח' כ"ו מספר 6, נולד בן ביום 31/8/54 בבית החולים הדסה.

3. הוועדה איתרה יומן יולדות של בית החולים העירוני הדסה, ממנו עולה כי "רחל אשת אפרים אריאלי", אושפזה ביום "29/8" וילדה בן ממין זכר ביום "31/8" שנפטר ביום "5/9".

רישום זהה בשורה עוקבת קיים לגבי אחיו התאום.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו תינוק של אוריאל רחל ממין זכר מכפר סלמה רח' כו מספר 6 יליד יום 31/8/54, נפטר ביום 5/9/54 בבית החולים הדסה תל אביב.

סיבת המוות: חנק.

רישום זהה בשורה עוקבת קיים בפנקס הפטירות גם לגבי התינוק השני להוציא את סיבת המוות.

מסקנות הוועדה - לגבי התאומים השניים:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התאומים בני אפרים ורחל שרעבי (אריאל), נפטרו ביום 5/9/54 האחד מחנק ואילו לגבי סיבת מותו של השני, רישומה לא מאפשר קריאתה.

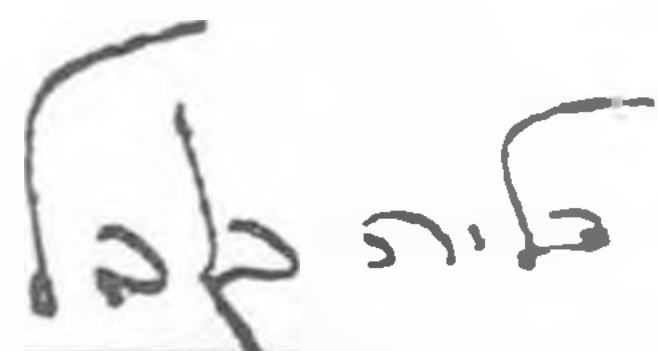
התאומים נפטרו בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותם כבני חמישה ימים.

בהיותם נפלים הובאו לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התאומים.
מספר ת.ז. של האב אפרים שרעבי 009014192.
מספר ת.ז. של האם רחל שרעבי 004813176.

הנדון: עזרא בן סלם ושושנה חרורי (דרורי)
תיק מספר 16/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של מר שמואל חרורי אחיו של התינוק, נולד עזרא ביום 1/10/51.

עזרא חלה במהלך שנת 1951 וכשבאה האם לראותו בבית החולים בטבריה לא מצאה אותו. לבסוף נמסר לה שעזרא נפטר, מבלי שתמסר גופתו.

בעדות שבכתב צוין כי עמי חובב ערך עבור המשפחה בדיקה ובסופה נמסר לשמואל חרורי כי אחיו עזרא נפטר ביום 28/11/51 בבית החולים הממשלתי בטבריה, אך העד לא מצא את חלקת הקבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות טבריה ומהרשום בו עולה כי התינוק עזרא בן סלם ושושנה חרורי נולד בבית החולים הסקוטי בטבריה ביום א' בתשרי תשי"ב, 1/10/51.
2. הוועדה איתרה גיליון מחלה מקורי מבית החולים הממשלתי בטבריה (מס' 1493/51), לפיו התינוק עזרא בן שושנה חרורי אושפז לצורך ניתוח בבית החולים ביום 9/10/51 בהיותו בן תשעה ימים וביום ה-51 לאשפוזו נפטר לפנות בוקר.
3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות טבריה ממנו עולה כי התינוק עזרא בן שלום חרורי נפטר ביום 28/11/51, בהיותו בן חודשיים, בבית החולים הממשלתי בטבריה. סיבת פטירתו מצוינת כחולשה כללית.

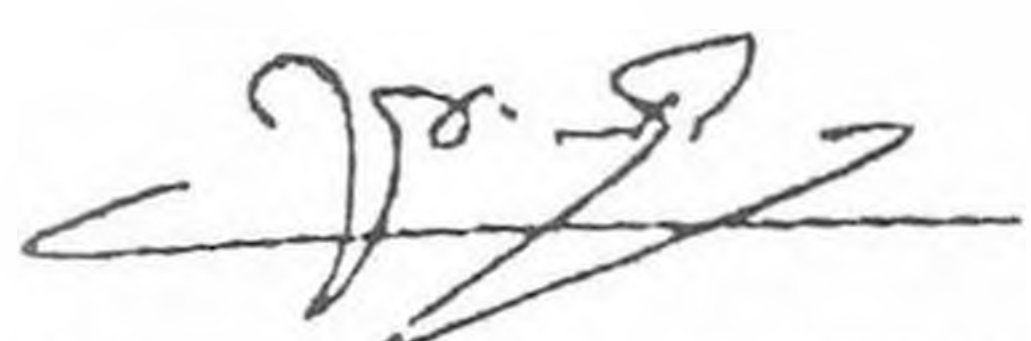
מסקנות הוועדה:

מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוק עזרא בן סלם ושושנה חרורי (דרורי) נפטר ביום 28/11/51, בהיותו בן חודשיים, בבית החולים הממשלתי בטבריה כתוצאה מחולשה כללית.

מקום קבורתו לא אותר.

נציין כי נמצא רק חלק מספרי הקבורה של חברה קדישא טבריה. בבית הקברות בטבריה יש חלקות רבות ללא רישום ולכן קשה להתחקות אחר מקום קבורתו של עזרא.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של עזרא 050654813.

הנדון: מלכה בת מרדכי ובדורק יוסף פור
תיק מספר 17/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסר מר ירמיהו יוסף-פור, אחי התינוקת, עלתה המשפחה ארצה ביום 1/1/51 ושוכנה במעברת רמתיים.

ביום 4/9/51 ילדה האם תאומות בבית החולים דג'אני ביפו. כעבור עשרה ימים חזרה האם עם התאומות לביתה. שלושה שבועות לאחר מכן סבלה מלכה משילשולים והומלץ להעבירה לבית החולים להשגחה.

מלכה שהתה כשבוע בבית החולים בילינסון ואמה באה להיניקה. האם חלתה והפסיקה את ביקוריה והאח אליהו שהיה כבן 15 שנה המשיך בביקורים בקביעות. בביקורו האחרון נמסר לו כי מלכה נפטרה.

האב נסע לבית החולים ובהגיעו נמסר לו, כי אין זה מקובל למסור גופה לבני משפחה. כן נאמר לו כי בית החולים ידאג לסידורי הקבורה של מלכה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות, לפיו מלכה ורבקה בנות מרדכי ובדורק יוסף-פור, נולדו ביום 4/9/51 בבית החולים ליולדות וילדים יפו. כן צוין כי המשפחה התגוררה במעברת רמתיים.

2. הוועדה איתרה הודעת פטירה מקורית של בית החולים בילינסון, לפיה מלכה בת מרדכי יוסף פור מרמתיים, נפטרה ביום 1/11/51.

סיבת המוות: חוסר בשלות ודלקת ריאות.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי מלכה בת מרדכי יוסף פור מרמתיים, נפטרה ביום ב' בחשון תשי"ב 1/11/51 בבית החולים בילינסון, בהיותה בת שבעה שבועות.

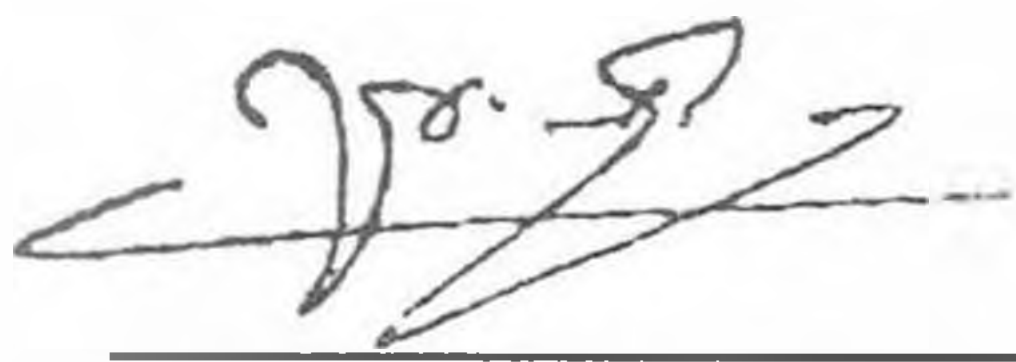
סיבת המוות: חוסר בשלות ודלקת ריאות.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי מלכה בת מרדכי ובדורק יוסף פור, נפטרה מחוסר בשלות ודלקת ריאות ביום 1/11/51 בבית החולים בילינסון, בהיותה בת חודשיים.

מקום קבורתה לא אותר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
אין בידי הוועדה ת.ז. של מלכה יוסף-פור.
מספר ת.ז. האם בדורק יוסף-פור 4676912.
מספר ת.ז. האב מרדכי יוסף-פור 4676911.

הנדון: דוד בן זכריה ושרה עשרי
תיק מספר 24/98

פרטי התלונה:

על פי תצהיר בכתב שמסר מר שלום עשרי, אחי התינוק, נולד דוד בשנת 1950. בהיותו בן שנה סבל דוד משילשולים ואי עלייה במשקל ואושפז לשבועיים ימים בבית החולים הדסה תל אביב. האם ביקרה את דוד בבית החולים מספר פעמים.

באחד הימים בהגיעה, נאמר לה כי תוכל להוציאו מבית החולים למחרת היום. האם שבה לביתה ומשחזרה למחרת היום לבית החולים נאמר לה כי דוד נפטר. האם נלקחה לחדר קירור חשוך בה היתה גופה ונאמר לה שזהו בנה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

מבירור שערכה המשפחה במשרד הפנים, כפי שמסרה, עולה כי דוד עזב את הארץ בתאריך 7/63 בהיותו בן 13 שנה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מספר מרשם התושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי אם המשפחה נרשמה במשרד הפנים כשרה בת דוד עשרי (אשרי) והתגוררה בשיכון עירוני שכונה ב' 35. כן צוין "שיכון עירוני על אדמת שכונת 2" וכי אם המשפחה נושאת ת.ז. מספר 909673.

בדף נלווה נרשמה כתובת המשפחה בתל אביב רמת ישראל.

2. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "דוד בן זכריה ושרה שלום" נולד ביום 17/2/50 בבית החולים הדסה תל אביב.

בפנקס הלידות צוין כי המשפחה התגוררה "על יד גבעת רמב"ם שיכון עירוני בלוק 2/35".

3. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי "דוד שלום עוזרי-אשרי" מתל אביב, התקבל לאשפוז ביום 5/3/51 ונפטר ביום 6/3/51, בהיותו בן "1".

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "עוזרי אשרי דוד שלום" מ"רמת ישראל שיכון עירית תל אביב" נפטר ביום 6/3/51 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן 12 חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא מחוז תל אביב, ממנו עולה כי "דוד בן שלום אשרי" נפטר בהיותו בן שנה והובא לקבורה ביום כ"ח באדר א' תשי"א 6/3/51 בבית העלמין קריית שאול חלקה א' 1, שורה 8, בהיותו בן שנה.

מסקנות הוועדה:

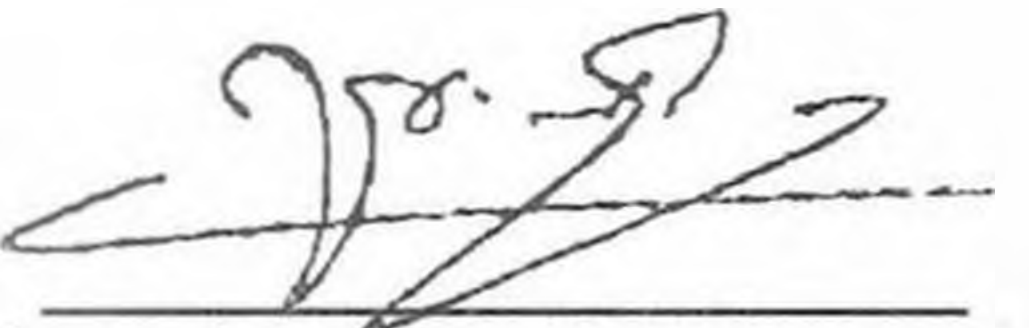
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי דוד בן זכריה ושרה עשרי נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ביום 6/3/51 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותו בן כשנה.

דוד הובא לקבורה ביום 6/3/51 בבית העלמין קריית שאול בחלקה 1, שורה 8.

על אף אי הדיוק ברישום שם משפחתו של דוד, אין ספק בזיהויו וזאת בהצלבה עם כתובת מגורי המשפחה כפי שנרשמה בפנקס הלידות של משרד הבריאות ופרטים נוספים.

באשר לרישומי משרד הפנים בעניין עזיבתו את הארץ ב-7/63 הרי שהתייחסות מקיפה בנדון כלולה בדו"ח המסכם של הוועדה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') יו"ר הוועדה	דליה קובל, שופטת(דימ') חברת ועדה	דוד מימון, אלוף(מיל') חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של דוד עשרי 008541799.
מספר ת.ז. של האב זכריה 009096736.

הנדון: שרה בת יעקב ושמעה שמעון
תיק מספר 25/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שניתנה על ידי שמעה שמעון אמה של התינוקת, נלקחה שרה במהלך שנת 1949 מאוהל המשפחה של מחנה עין שמר לבית התינוקות.

האם הניקה את שרה ולאחר שעות מספר כשחזרה שוב להניקה נאמר לה בבית התינוקות שבתה נפטרה.

לבקשתה לראות את גופתה של שרה נתקלה בסירוב תקיף. לאחר הפצרות נמסרה לה שתחפש בחדר המתים של בית החולים רמב"ם.

בביקור במקום ראו האם והסבא "חיתולים מלאי דם" ולא מצאו את גופתה של שרה, וכן לא קיבלו כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה תעודת עולה מקורית (מס' 66653), לפיה "סלימן יעקב ושמעה שמעון" עלו ארצה בשנת 1949.

בנוסף צוין כי שרה נולדה בשנת 1949.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות חדרה וממנו עולה כי התינוקת שרה בת יעקב סלימן שמעון מבית עולים עין שמר ב' נפטרה, בהיותה בת שבעה חודשים, ביום 21/4/50, כתוצאה מדלקת קרום המוח, דלקת ריאות ודלקת אוזניים תיכונה.

3. ביומן פטירות של בית החולים רמב"ם שאותר על ידי הוועדה מופיע רישום כי התינוקת שרה בת יעקב סלימן שמעון הובאה מתה מעין שמר לבית החולים רמב"ם ביום 21/4/50, בהיותה בת שבעה חודשים.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, לפיו התינוקת שרה בת יעקב סלימן שמעון מבית העולים עין שמר נקברה ביום 25/4/50 בחלקת התינוקות שבמקום.

מסקנות הוועדה:

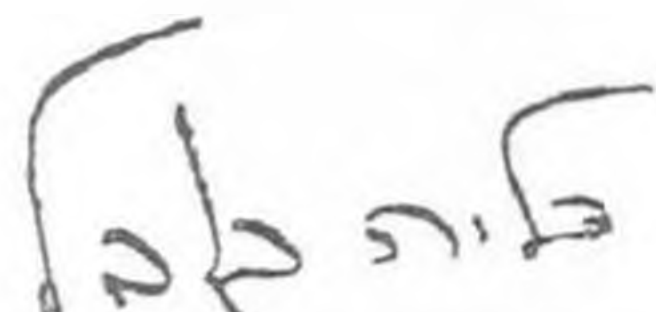
מן המידע המפורט לעיל, עולה בוודאות כי התינוקת שרה בת יעקב ושמעה שמעון הובאה מתה מעין שמר לבית החולים רמב"ם ביום 21/4/50.

שרה נקברה ביום 25/4/50 בחלקת התינוקות של בית העלמין שבמחנה דוד.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שרה.
מספר ת.ז. של האם שמעה שמעון 030447213.

הנדון: פנינה בת משה ואילנה פורת
תיק מספר 26/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שניתנה על ידי יפה כהן-צדק, אחות התינוקת, עלתה המשפחה ארצה מפרס במהלך שנת 1950 ושוכנה במחנה פרדס חנה.

שלושה שבועות לאחר עלייתם ארצה ילדה האם תאומות - פנינה ויפה, בבית החולים בחדרה. שלושה חודשים לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר באור יהודה.

בהיותה בת שנה ושמונה חודשים חלתה פנינה, סבלה מחום גבוה ונלקחה לבית החולים ונמצא כי חלתה בדיפטריה. פנינה הושארה בבית החולים להמשך טיפול וההורים שבו לביתם.

למחרת כששבו לבקרה נמסר להם כי פנינה נפטרה ותובא לקבורה למחרת היום. בהגיעם למחרת נאמר להם כי פנינה כבר הובאה לקבורה.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קובלת על כך:

באישור של חברה קדישא נכתב כי פנינה נפטרה ביום ב' בשבט תשי"ב, ואילו רישיון הקבורה הוצא ביום 22/2/52. בנוסף בתעודת הפטירה של משרד הפנים נכתב כי פנינה נפטרה ביום ל' בשבט תשי"ב 26/2/52.

כן קובלת המשפחה כי בביקורם בבית העלמין לא נמצא כל ציון שם על הקבר המיוחס לפנינה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, לפיו פנינה "פורט" ממעברת סקיה א', אוהל 343, נולדה בשנת 1949 ונפטרה ביום 26/2/52 בבית החולים בני ברק.

2. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו שנמסר על ידי המשפחה, ממנו עולה כי פנינה בת משה פורת ממעברת סקיה א', אוהל 343, נולדה בשנת 1949, נפטרה ביום ב' בשבט תשי"ב והובאה לקבורה בבית העלמין קריית שאול אזור ג' 1, שורה 4, קבר מספר 8.

האישור הוצא ביום 22/2/52.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה מקורי של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו פנינה בת משה פורת נפטרה בהיותה בת שנתיים והובאה לקבורה ביום א' באדר תשי"ב 27/2/52.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי פנינה בת משה ואילנה פורת נפטרה ביום 26/2/52 בבית החולים בני ברק, בהיותה כבת שנתיים.

פנינה הובאה לקבורה ביום 27/2/52 בבית העלמין קריית שאול, באזור ג' 1, שורה 4, קבר מספר 8.

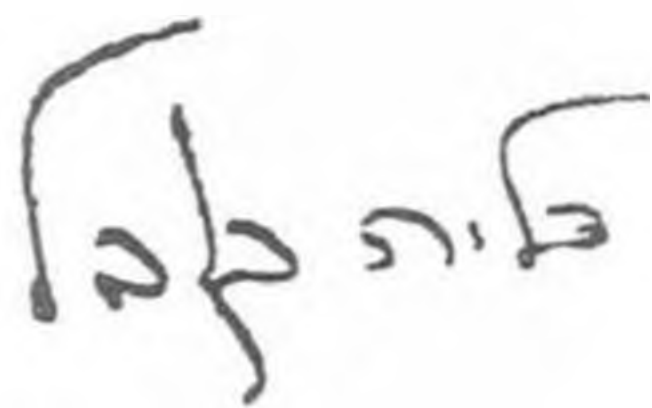
כידוע מצבה מוקמת על ידי המשפחה. חברה קדישא קובעת סימון זמני ולא מצבה.

באישור שהוצא עבור הוריה של פנינה חלה טעות ברישום מועד הפטירה מן הסתם ביומן טעות סופר. קביעה זו נשענת על רישום תאריך הפטירה ביומן הקבורה המקורי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של פנינה 050260272.

הנדון: פהימה בת סימן טוב ומרים לוי
תיק מספר 27/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב של מרים לוי, אמה של התינוקת, נולדה פהימה בשנת 1952 בבית החולים הדסה ירושלים.

בהיותה בת שמונה חודשים, נלקחה פהימה לבית החולים ביקור חולים, שם נתבקשה האם להשאירה ללילה. למחרת, משהגיעה האם לקחת את פהימה מבית החולים, נמסר לה שבתה נפטרה.

המשפחה לא ראתה גופה או חלקת קבר ולא ניתן לה כל מסמך המאשר את פטירתה.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס לידות של משרד הבריאות ירושלים, לפיו התינוקת פהימה בת סימן טוב ומרים בנימין (כך במקור) נולדה בבית החולים ביקור חולים ביום י' בתמוז תשי"ב, 3/7/52. כמו כן צוין כי כתובת המשפחה היתה שמעה ירושלים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות ירושלים לפיו התינוקת פהימה לוי משמעה 22 א' ירושלים נפטרה ביום 20/10/52 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת שלושה חודשים ו-18 יום.

סיבת המוות: אי ספיקת לב הנובעת ממום בלב.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא הספרדית ירושלים, לפיו התינוקת פהימה לוי משמעה 22 א' נפטרה, בהיותה בת ארבעה חודשים, והובאה לקבורה ביום 21/10/52 רישיון קבורה מספר 26218.

מסקנות הוועדה:

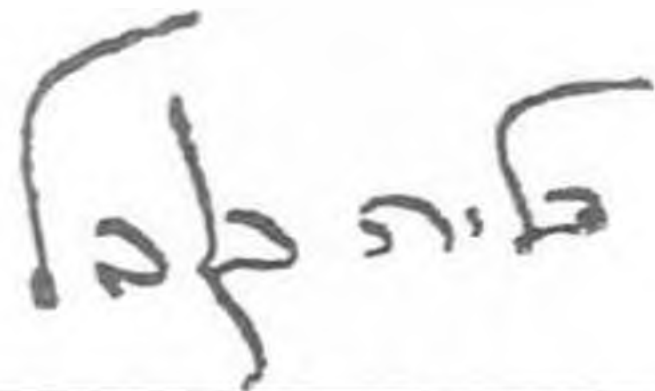
מן המידע לעיל עולה בוודאות כי התינוקת פהימה בת סימן טוב ומרים לוי נפטרה מאי ספיקת לב ביום 20/10/52 בבית החולים הדסה ירושלים, בהיותה בת למעלה משלושה חודשים.

פהימה הובאה לקבורה ביום 21/10/52 בבית העלמין שבהר המנוחות בירושלים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה תעודת זהות של פהימה.
מספר ת.ז. של האב סימן טוב 045864311,
מספר ת.ז. של האם מרים 4586432.

הנדון: זרה בת דוד שלמה
תיק מספר 28/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסר בנימין שלמה, אחיה של התינוקת, נולדה זרה בעירק בשנת 1951 ועלתה ארצה עם משפחתה במאי 1951. המשפחה שוכנה במעברת מנסי (מגידו).

במהלך שנת 1952 אושפזה זרה בבית החולים בנצרת מספר ימים ולאחר מכן קיבלה המשפחה הודעה לפיה זרה נפטרה. ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

המשפחה קיבלה מסמך של מרשם האוכלוסין ממנו עולה כי זרה חדלה להיות תושבת המדינה החל משנת 1951. כן קיבלו מסמך נוסף ממוסד הפנים לפיו זרה מתגוררת במשמר העמק (אזור בו נמצאה מעברת מנסי).

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון תולדות מחלה של בית החולים העמק בעפולה, לפיו "זרי שלמה דוד" ממעברת מנסי אושפזה ביום 8/10/51 בהיותה בת עשרה חודשים. כן צוין כי: "ילד במצב ירוד עד מאוד" בנוסף נרשם כי: "הילדה קצת יותר טובה אבל עוד במצב קשה" ונפטרה ביום 10/10/51 בשעה 18:30.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות עפולה, לפיו "זרה שלמה דוד" ממעברת מנסי נפטרה ביום י' בתשרי תשי"ב 10/10/51 בבית החולים בעפולה.

סיבת המוות: דלקת מעיים.

3. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין בעפולה, ממנו עולה כי "ילדה זרה בת דוד" הובאה לקבורה ביום 4/10/51.

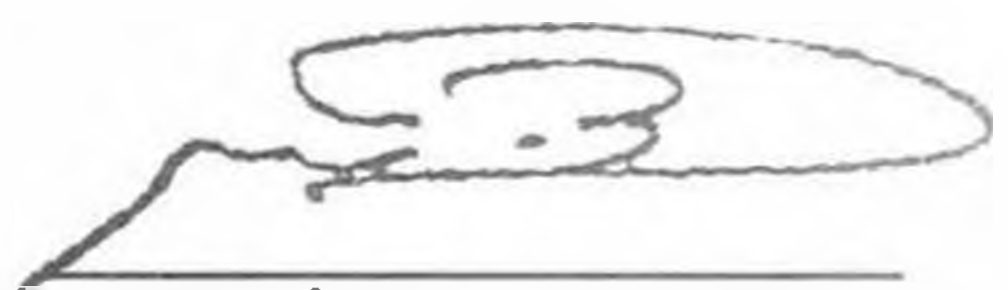
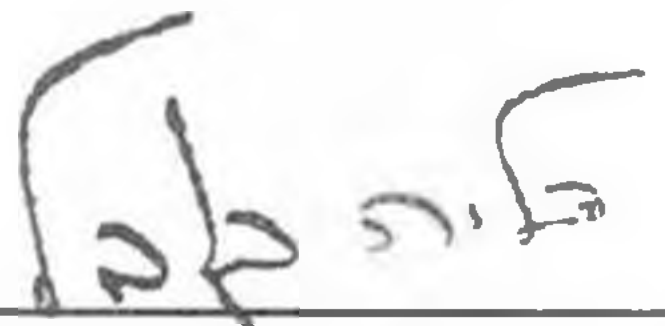
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זרה בת דוד שלמה נפטרה ביום 10/10/51 בבית החולים העמק בעפולה.

זרה הובאה לקבורה ביום 11/10/51 בבית העלמין בעפולה ולא ביום 4/10/51 כפי שנרשם בטעות ביומן הקבורה.

רישום תאריך הקבורה ביומן הקבורה חורג מרצף הרישום ביומן והרישום לפניו נעשה ביום 7/10/51 ואין ספק שזרה נפטרה לאחר מכן.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של זרה 7467217.

הנדון: שמעון בן דוד ורחל בכרע (שחר)
תיק מספר 29/98

פרטי התלונה:

על פי עדות בכתב שמסרה משפחת בכרע (שחר) עלתה המשפחה ארצה מטריפולי לוב ושוכנה בפרדס חנה.

ביום 23/6/52 ילדה האם אסתר את שמעון בבית החולים רמב"ם. כשהיה בן שבעה חודשים חלה שמעון ונלקח על ידי הוריו לאשפוז בבית החולים רמב"ם. בבית החולים נאמר להם לשוב לביתם ולחזור למחרת היום, משחזרו ההורים ביום שלמחרת לבקר את שמעון נאמר להם כי נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

עדות לא נמסרה לוועדות קודמות.

לימים קיבלה המשפחה צו גיוס על שמו של שמעון.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישומי משרד הפנים מהם עולה כי המשפחה נרשמה בשם "בוקרה".

2. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "הילד שמעון בקרה" יליד 1952, מפרדס חנה מחנה ב' התקבל לאשפוז בבית החולים תל השומר ביום 31/5/53. כן צוין כי הילד היה חולה במשך יומיים והיה משותק בשתי הרגליים והופיעו אצלו קשיים בנשימה והוא הוכנס לריאת ברזל אך נפטר כשלוש שעות לאחר קבלתו.

סיבת המוות: שיתוק ילדים.

3. הוועדה איתרה יומן נתיחות שלאחר המוות, ממנו עולה כי גופתו של "דוקרה שמעון" נותחה ביום 31/5/53 ונקבע כי הוא נפטר כתוצאה משיתוק ילדים חמור.

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה מספר 35804 של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "בוקרה שמעון בן דוד", יליד 1952, מבית העולים פרדס חנה מחנה ב' נפטר כתוצאה משיתוק ילדים ונקבר בפתח תקווה.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "ילד שמעון בן דוד בוקרה" מבית העולים פרדס חנה נפטר בבית החולים תל השומר בהיותו בן שנה ונקבר ביום ה' כ"א בסיוון תשי"ג 4/6/53 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר מספר 20.

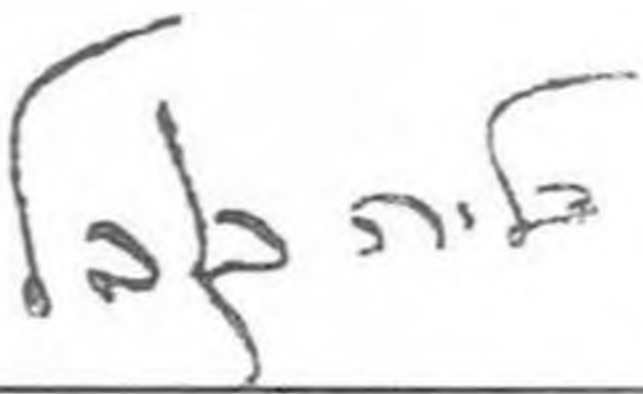
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי שמעון בן דוד ורחל בכרע (שחר) נפטר משיתוק ילדים ביום 31/5/53 בבית החולים תל השומר בהיותו בן שנה.

שמעון הובא לקבורה ביום 4/6/53 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים ב', שורה ל"ו, קבר מספר 20.

מקור השיבוש בשם המשפחה בוקרה במקום בכרע נובע מרישום שם המשפחה כבוקרה עם העלייה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק: משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר תעודת זהות של שמעון 051329266.

הנדון: לאה בת רחמים וחנה חתוקה
תיק מספר 1/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

משאלון פרטי נערך שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, עולה כי המשפחה עלתה ארצה במהלך שנת 1950 וביום 13/11/52 ילדה אם המשפחה בת לה קראה לאה. באותה עת התגוררה המשפחה במושב פדויים שבנגב.

במהלך שנת 1954 בהיותה בת כשנה וחצי, הופנתה לאה לבית החולים הדסה באר שבע ומשם הועברה לבית החולים תל השומר. מספר ימים לאחר אשפוזו של לאה קיבלו ההורים מברק ובו הודעה כי לאה נפטרה וקבורתה "תופל".

ועדת שלגי קבעה כי אין בידיה כל ממצאים היכולים להצביע על גורלה של לאה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה גיליון מחלה של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "ילדה חדוקה לאה" מ"מוסד פדויים", התקבלה לבית החולים ביום 18/4/54 ונפטרה בו ביום, בהיותה בת 14 חודשים.

בגיליון זה נרשם: "...נשלחה לבית חולים הדסה (באר שבע) בגלל מצב של... הפרעות בנשימה... עם קבלתה נתרשמו כי הילדה חולה בצורה בולברית של פוליו... הילדה הועברה אלינו היתה ארבע שעות בדרך... עם קבלתה היה מצבה אנוש. הלוע הגרון וכל דרכי הנשימה מלאים שפע של ריר (בגלל שיתוק של שריר הבליעה) חום גבוה, הכרה מעורפלת לגמרי, נשימה שטחית...".

"הוחל מיד בשאיבה נמרצת של התפרישים מהלוע ומדרכי הנשימה העליונים, מתן חמצן, אולם בכל אלה לא היה כבר כדי לעזור... המוות נתרשש שעות מספר אחרי קבלתה...".

2. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה מספר 357/54, ממנו עולה כי גופתה של "לאה חדיבי" נותחה ביום 19/4/54 בבית החולים תל השומר. כן נרשם בפרטיכל זה: "גופת ילדה במצב תזונתי טוב. בצקת של המוח ובעיקר קשה בעמוד השדרה. היפראמיה חזקה בקרומים העדינים ושפך דם מתחת לקרומים העדינים... הריאות נפוחות מאוד ובעלות אזורים נרחבים של דלקת ריאה או ניתוח המורגית...".

3. הוועדה איתרה פניה של בית החולים הממשלתי תל השומר לחברה קדישא תל אביב מיום 27 באפריל 1954 המתייחסת לקבורתה של "חתוכה לאה".

בפניה זו נכתב: "הילדה הנ"ל נפטרה בבית החולים שלנו בתאריך 19/4/54 כאשר הודענו על כך למשפחה, הופיע אבי הילדה והבטיח לטפל בקבורה. בינתיים קבלנו מכתב ממנו (הוא גר במושב פדויים בנגב) בו הוא כותב כי "אין לו אף פרוטה ואין באפשרותו לעשות כלום" ומבקש מאתנו לקבור את הילדה שלו.

כמובן שאין כל טעם ואפשרות לדרוש כעת 8 ימים אחרי הפטירה כי בכל זאת ידאג לקבורה... אנו מבקשים לכן מכם כי תדאגו לקבורתה של הנפטרת".

4. הוועדה איתרה רישיון קבורה של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "חדוכה לאה" ממושב פדויים, נפטרה כתוצאה "מכשל נשימתי שנגרם משיתוק ילדים", בהיותה בת 14 חודשים והובאה לקבורה בבית העלמין קריית שאול תל אביב.

5. הוועדה איתרה אישור קבורה של חברה קדישא תל אביב-יפו, ממנו עולה כי "לאה חדונה" ממושב פדויים, נפטרה ביום כ"ד בניסן תשי"ד 27/4/54 בבית החולים תל השומר והובאה לקבורה בבית העלמין קריית שאול תל אביב בגוש 5, אזור ג', שורה 3, קבר מספר 2.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי לאה בת רחמים וחנה חתוקה, נפטרה כתוצאה משיתוק של מערכת הנשימה שנגרם משיתוק ילדים ביום 19/4/54 בבית החולים תל השומר.

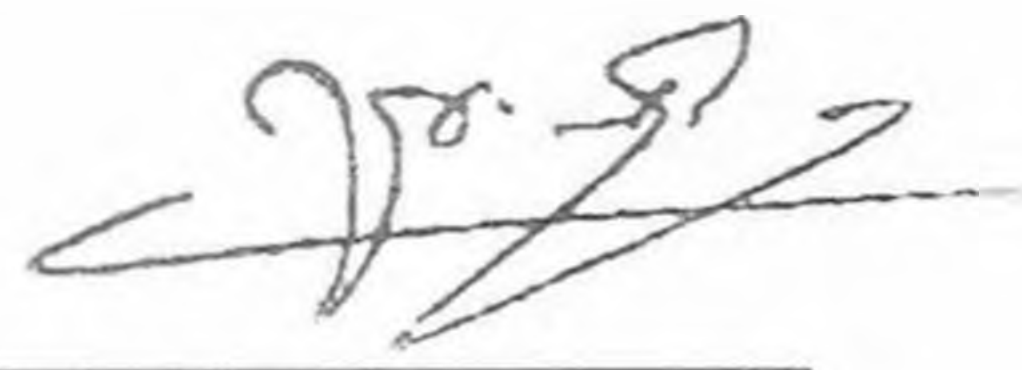
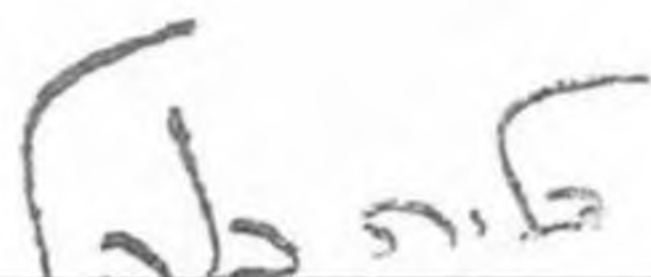
הוועדה מסמתכת על גיליון המחלה, פרטיכל הנתיחה ומכתב בית החולים לחברה קדישא לעניין מועד הפטירה.

לאה הובאה לקבורה ביום 27/4/54 בבית העלמין קריית שאול בגוש 5, אזור ג', שורה 3, קבר מספר 2.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של לאה.
מספר ת.ז. של האב רחמים חתוקה 568353.
מספר ת.ז. של האם חנה חתוקה 568354.

הנדון: רחל בת שלמה ושרה עוודי (סלם)
תיק מספר 4/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

משאלון פרטי נעדר שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 יחד עם רחל בת השנתיים ושוכנה במחנה עין שמר.

זמן מה לאחר כניסת המשפחה למחנה, הועברה רחל לבית החולים שבמחנה ותוך זמן קצר נמסר למשפחה כי נפטרה. המשפחה ישבה שבעה מבלי שהוצגה לפניה גופה ומבלי שנכחה בלוויה.

ועדת שלגי קבעה כי לא ניתן להגיע לכל ממצאים שיש בהם כדי להצביע על גורלה של רחל.

בשיחה שערך חוקר ועדת שלגי עם המשפחה עולה כי שם האב הינו שלמה בן יחיא שלום (סלם).

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ שנערך בלוד על ידי פקידי הסוכנות היהודית, ממנו עולה כי "סלימאן יחיא וזהרה סאלם" נושאי תעודת עולה מספר 61234, עלו ארצה יחד עם שתי בנותיהם ורדה ורחל בת ה-2.

2. הוועדה איתרה מסמך של משרד הפנים, לפיו האב: שלמה שלום הנושא תעודת זהות מספר 041491341, הינו יליד שנת 1909.

3. הוועדה איתרה מסמך נוסף של משרד הפנים, ממנו עולה כי האם: "זהרה סלם" הנושאת תעודת זהות מספר 041491358, הינה ילידת שנת 1919.

4. הוועדה איתרה יומן פטירה/קבורה של מחנה עין שמר א', ממנו עולה כי רחל בת סלימאן יחיא וזהרה סלם נושאת תעודת עולה מספר 61234, הגיעה למחנה ביום 10/10/49 ונפטרה ביום 27/10/49 בהיותה בת 1 ח'.

רחל הובאה לקבורה בחיפה.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת שלמה ושרה עוודי (סלם), נפטרה ביום 27/10/49, בהיותה כבת שנתיים, וזאת כשבוניים לאחר עליית המשפחה לארץ.

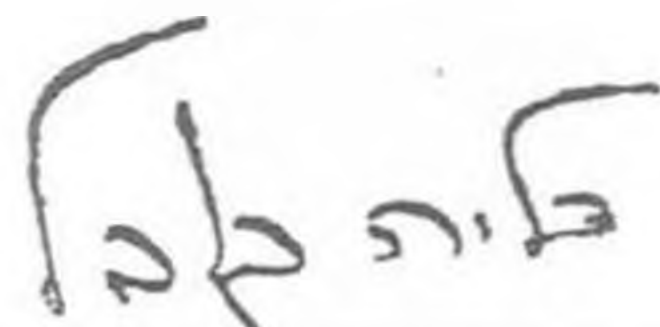
רחל הובאה לקבורה בחיפה.

אין לוועדה הסבר לעניין השיבוש ברישום גילה של רחל ביומן הפטירה/קבורה של מחנה עין שמר א', אך רישום שמה המלא של רחל ביומן הפטירה ומספר תעודת העולה, הופכים את הזיהוי לוודאי.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -
מספר ת.ז. של רחל עוודי (סלם) 041491382.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יהודה חסן ומרים משולם (מוסלם)
תיק מספר 10/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949 והתינוק נולד בשנה זו. זמן מה לאחר לידתו נעלם הבן ממחנה ראש העין ואין ידוע להורים מה עלה בגורלו.

ועדת שלגי קבעה כי לא ניתן להגיע לכל ממצאים שיש בהם כדי להצביע על גורלו של בנו של יהודה.

יצוין כי המשפחה התלוננה לפני ועדת שלגי על היעלמות ילדה נוספת שלגביה נקבע כי נפטרה.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה העולים ראש העין ג' ממנו עולה כי יהודה חסן ומרים מוסלם נושאי תעודת עולה מספר 044156 וכרטיס מספר 1404, עלו ארצה ביום 30/6/50 ונכנסו למחנה ראש העין בו ביום.

2. הוועדה איתרה ספר קבלת חולים של בית החולים צריפין אסף הרופא, ממנו עולה כי מרים יהודה חסן מראש העין ג' אשתו של יהודה חסן מספר חולה 840, עלתה ארצה בשנת 1950, התקבלה למחלקת יולדות ביום 17/7/50 ויצאה ממנה ביום 20/7/50.

בשורה מתחת לרישום שמה של האם מופיע הרישום הבא: "בן מרים יהודה חסן" מספר חולה 841, ועל פי דף מספר קבלת חולים יצא את מחלקת התינוקות ביום 17/7/50.

3. הוועדה איתרה ספח הודעת פטירה של בית החולים צריפין אסף הרופא, ממנו עולה כי "בן של חסן יהודה מרים" מראש העין ג', נפטר ביום 17/7/50 בפתח תקווה.

4. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי בן מרים ויהודה חסן מראש העין ג', נפטר ביום 17/7/50 בבית החולים צריפין, בהיותו בן 1/2 יום.

סיבת המוות: ASPHYXIA POST PARTUM.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של יהודה ומרים משולם (מוסלם), נפטר ביום 17/7/50 כחצי יום לאחר לידתו בבית החולים אסף הרופא.

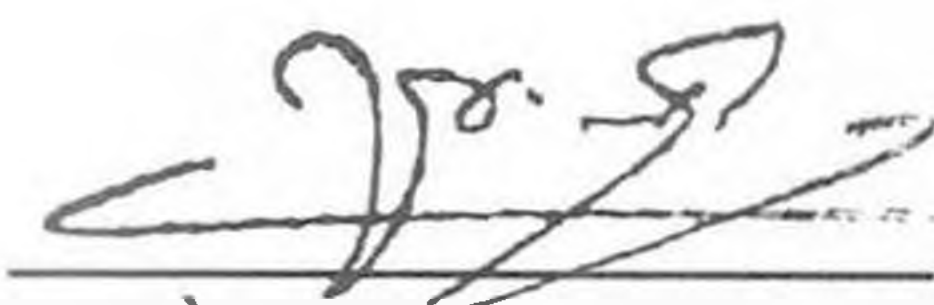
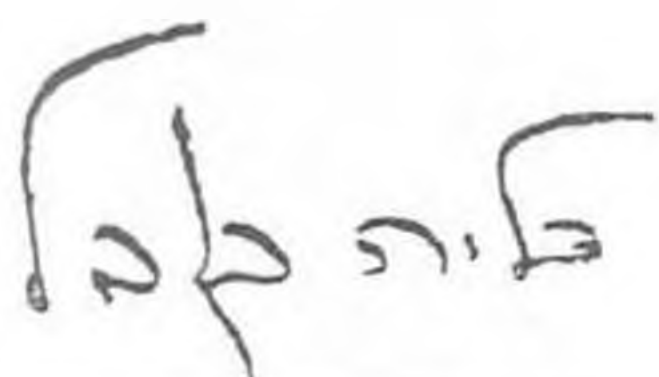
הוועדה מסתמכת על פנקס הפטירות כקובע את מקום פטירתו.

בהיותו נפל נקבר ללא ציון מקום קבורתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.
מספר ת.ז. של האב יהודה משולם (מסולם) 4325840.

הנדון: ציון בן אהרון ומרים דוד
תיק מספר 16/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי הנעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, עלתה המשפחה ארצה מתימן במהלך שנת 1949 ושוכנה במחנה העולים עין שמר.

במהלך חודש נובמבר 1949, ילדה האם בן לו קראה ציון שנעלם במהלך חודש מרץ 1950 ממחנה העולים.

ועדת שלגי קבעה כי לא ניתן להגיע לממצאים באשר לגורלו של ציון.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה רישום כניסה לארץ, לפיו האב: "אהרן סעיד דוד" היה בן 35 בהגיעו וכי אשתו מרים היתה בת 30. הם עלו ארצה עם שלושת ילדיהם ביום 17/11/49.

כן צוין תעודת עולה מספר 56589.

2. הוועדה איתרה מסמך של משרד הפנים, לפיו האם: מרים דוד הנושאת תעודת זהות מספר 041590258, הינה ילידת שנת 1919.

3. הוועדה איתרה מסמך נוסף של משרד הפנים, לפיו האב: אהרון דוד הנושא תעודת זהות מספר 041590241, הינו יליד שנת 1914.

4. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "סעיד דוד דוד אהרון" ממחנה עין שמר ב', אושפז ביום 21/1/50 ונפטר ביום 27/1/50.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיזינטריה.

5. הוועדה איתרה ספח הודעת פטירה מקורית של בית החולים תל השומר, לפיה "דוד אהרון סעיד דוד" הנושא תעודת עולה מספר 56589, נפטר ביום 27/1/50, בהיותו בן שלושה שבועות.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיזינטריה.

6. הוועדה איתרה פנקס של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "דוד אהרון סעיד דוד" ממחנה העולים עין שמר, נפטר ביום 27/1/50, בהיותו בן 14 יום.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיזינטריה.

7. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "דוד אהרן סעיד דוד" ממחנה העולים עין שמר, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות, בהיותו בן 14 יום.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי ציון בן אהרון ומרים דוד, נפטר כתוצאה מדלקת ריאות ודיזנטריה ביום 27/1/50, בהיותו בן שבועיים.

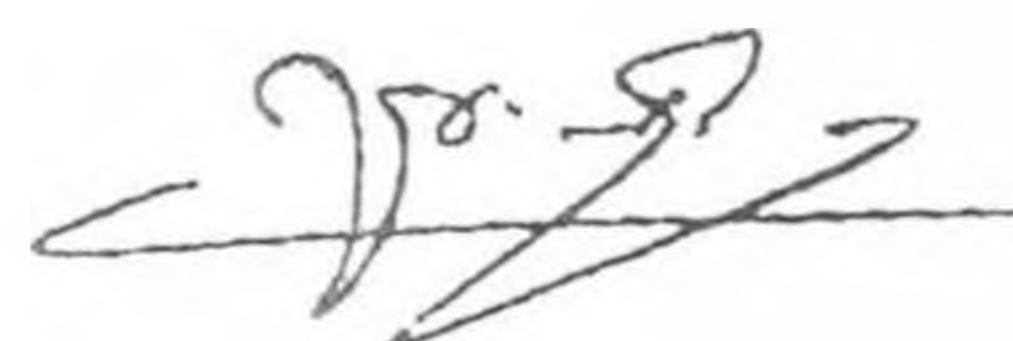
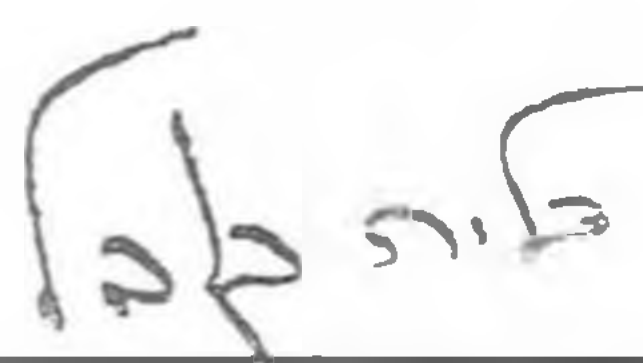
בהיותו נפל לא צוין מקום קבורתו.

על אף אופן רישום שמו הפרטי, אין ספק בזיהויו של ציון, וזאת בהצלבה עם מספר תעודת העולה (56589) הרשום בהודעת הפטירה המקורית, מקום אשפוזו ופטירתו, מקום מגוריו ומועד פטירתו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של ציון.
מספר ת.ז. של האב אהרון דוד 4159024/1.
מספר ת.ז. של האם מרים דוד 4159025/8.

הנדון: רחל בת שלמה וחנה אליהו
תיק מספר 17/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, נולדה רחל במרץ 1947 בעדן שבתימן ועלתה לארץ בהיותה בת שנתיים. המשפחה שוכנה במחנה עתלית.

זמן מה לאחר הכניסה למחנה, חשה רחל ברע ואושפזה בבית החולים שבמחנה, שם ביקרה אותה האם מידי יום. במהלך החודשים אוגוסט-ספטמבר 1949 משהגיעה האם לבית החולים, ראתה את האחות נוטלת עמה את רחל מבלי לתת כל הסבר ומאז נעלמו עקבותיה.

ועדת שלגי קבעה כי אין בידיה כל ממצאים העשויים להצביע על גורלה של רחל בת שלמה וחנה אליהו.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה דף מתוך ספר מרשם תושבים של משרד הפנים, ממנו עולה כי המשפחה עלתה ארצה מתימן ביום 4/4/49. על פי רישום זה שמו המלא של אב המשפחה הוא שלמה שלמה אליהו.

כן צוין כי הוא נושא תעודת זהות מספר 23101.

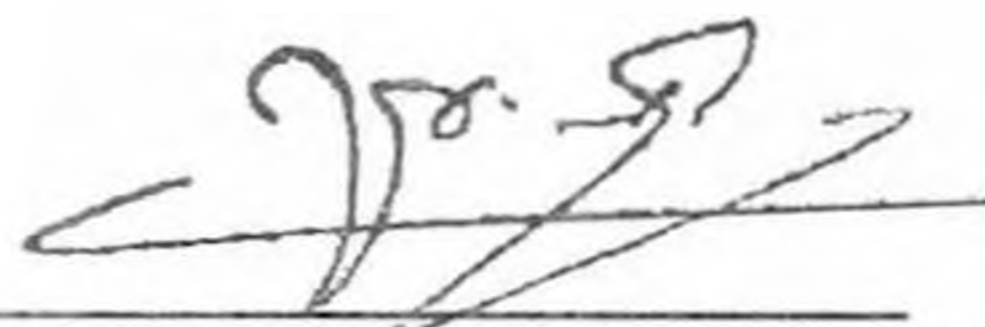
2. הוועדה איתרה רישומי פטירה שנערכו על ידי מר צדוק מהסוכנות היהודית במחוז הצפון. מרשימות אלה עולה כי "רחל שלמה" הובאה לקבורה בעתלית בהיותה בת 20 חודשים.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה במידה מסוימת של ודאות כי רחל בת שלמה וחנה אליהו, נפטרה במהלך שנת 1949 במחנה עתלית בהיותה בת 20 חודשים והובאה לקבורה בעתלית.

יש לציין כי חוקרי הוועדה ערכו ביקור בבית העלמין עתלית שם הוצגה בפניהם חלקה קטנה כ"חלקת ילדי תימן" ללא מצבות ובלי כל רישום לגבי הקבורים בחלקה זו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:
משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רחל.
מספר ת.ז. של האב: שלמה אליהו 030231013.
מספר ת.ז. של האם: חנה אליהו 030231021.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן זכריה ושולמית (סלאמה) זכריה
תיק מספר 19/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, כמו גם לפי מכתב נלווה ששלחה המשפחה לד"ר דב לויטן, עלתה המשפחה ארצה במהלך שנת 1949.

במהלך שנת 1950, ילדה אם המשפחה בן זכר במשקל 4 ק"ג בבית החולים צריפין. למחרת היום משביקשו ההורים לראות את התינוק, נתקלו בסירוב מהצוות הרפואי ומאז נעלמו עקבותיו.

ועדת שלגי לא הגיעה לכל ממצא היכול להצביע על גורלו של בנם.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה שאלון רישום לעולה של משרד הפנים, לפיו אבי המשפחה "זכריה בן משה זכריה" עלה ארצה מתימן ביום 24/10/49.
2. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים תל השומר ובו רישום המתייחס למס' סידורי 158, לפיו "משה בן סלמה זכריה" ממחנה ראש העין ב', אושפז ביום 8/1/50 ונפטר ביום 12/1/50.
3. הוועדה איתרה גיליון חולה מספר 158/50 של בית החולים תל השומר, ממנו עולה כי "זכריה בן משה וסלמה" מראש העין שנולד ביום 1/1/50, התקבל לבית החולים ביום 9/1/50, בהיותו בן שמונה ימים.
- כן נכתב בגיליון זה: "נתקבלה עם חום 40 ומורסה ביד הימנית ושלשול בבדיקת גוף נשימה קשה... חירחורים בשני הצדדים של החזה קבלה (פנצילין?) 200,000 כל שלוש שעות בלי השפעה - מצבה הורע מיום ליום והיא נפטרה ביום 13/1/50".
4. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה (מודפס) על שם "משה שלמה זכריה" מיום "12/1/19..." באבחנה משוערת של פנמוניה (דלקת ריאות). כן נרשם בפרטיכל זה "גופת תינוקת במצב תזונה רע. בגב היד הימנית נפיחות בגודל פול שבזמן פתיחתה מראה חלל המכיל תוכן מוגלתי דמי. מלבד זה אין שינויים פאתולוגיים חיצוניים".
- בתחתית המסמך הודפס תאריך 8/2/50.
5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "נפל זכריה בן משה שלמה" ממחנה העולים ראש העין, נפטר בבית החולים מספר 5 תל ליטוינסקי והובא לקבורה ביום ב' שחל בכ"ז בטבת תש"י 16/1/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים "/ב", שורה ח', קבר מספר 13.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הילוד של זכריה ושולמית זכריה, נפטר כתוצאה מפגיעה רב מערכתית ביום 12/1/50 בבית החולים תל השומר, בהיותו בן שמונה ימים.

הילוד של זכריה ושולמית זכריה הובא לקבורה ביום 16/1/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדים "א/", קבר מספר 2.

הוועדה מסתמכת על יומן הכניסה לבית החולים תל השומר וגם על פרטיכל הנתיחה, לגבי קביעת מועד פטירת היילוד של זכריה וסלאמה זכריה.

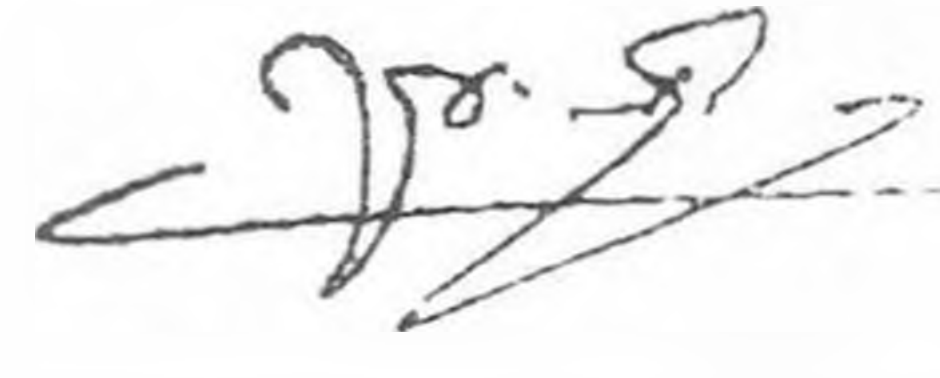
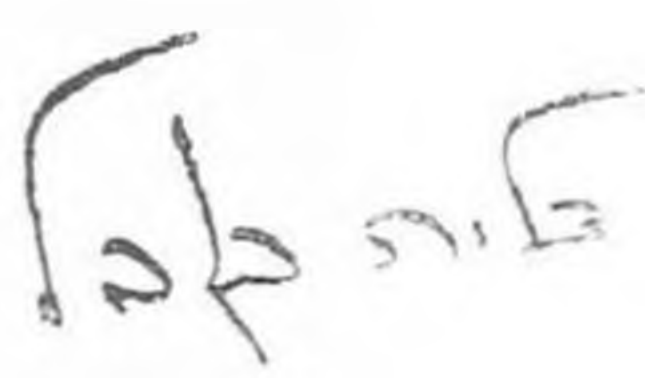
הוועדה איננה יכולה להגיע למסקנה בעניין מינו של היילוד.

אין ספק בזיהוי היילוד למרות חילוף השם הפרטי של האב בשם המשפחה בחלק מן הרישומים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב זכריה בן משה זכריה 4154615.

הנדון: רחל בת נתן ומרים חמדי (שרעבי)
תיק מספר 21/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, נולדה רחל בארץ במהלך שנת 1948. בהיותה בת שישה חודשים, הועברה רחל לבית החולים הדסה תל אביב ומאז נעלמו עקבותיה.

ועדת שלגי קבעה כי אין בידיה כל ממצאים העשויים להצביע על גורלה של רחל בת נתן ומרים חמדי (שרעבי).

מרישומי משרד הפנים עולה, כי השם המקורי של המשפחה הוא שרעבי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב, ממנו עולה כי שרעבי רחל מתל אביב, התקבלה לאשפוז במחלקת ילדים ביום 6/9/48 ונפטרה ביום 10/9/48, בהיותה בת ארבעה חודשים.

2. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי רחל שרעבי משכונת התקווה רח' ס"ה 26 תל אביב, נפטרה ביום 10/9/48 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת ארבעה חודשים.

סיבת המוות: דלקת ריאות ודיזינטריה.

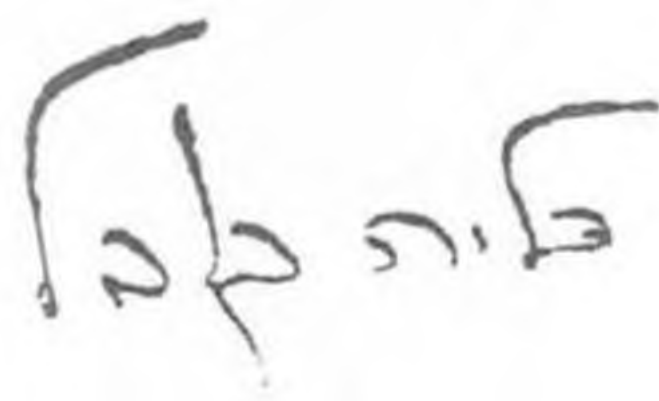
3. הוועדה איתרה יומן קבורה של חברה קדישא תל אביב, ממנו עולה כי רחל בת נתן שרעבי הובאה לקבורה ביום ח' באלול תש"ח 12/9/48 בבית העלמין נחלת יצחק באזור "א'-יב", שורה (לא ניתן לפענח), קבר מספר 31.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי רחל בת נתן ומרים חמדי (שרעבי), נפטרה כתוצאה מדלקת ריאות ביום 10/9/48 בבית החולים הדסה תל אביב, בהיותה בת ארבעה חודשים.

רחל הובאה לקבורה ביום 12/9/48 בבית העלמין נחלת יצחק באזור "א'-יב", שורה (לא ניתן לפענח), קבר מספר 31.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של רחל.
מספר ת.ז. של האב נתן חמדי (שרעבי) 004798617.
מספר ת.ז. של האם מרים חמדי (שרעבי) 00479862.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן חיים שלום ושושנה גדיסי (מצרפי)
תיק מספר 22/000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, המשפחה עלתה ארצה מתימן במהלך שנת 1949.

בשנת 1956, ילדה האם בבית היולדות ברנדייס. לאחר הלידה שמעה האם את האחיות ששוחחו ביניהם בידיש ואמרו כי האם ילדה בת ולא בן. אחות נוספת שהגיעה למקום, שלא שמעה את שיחת אחיות בית החולים, אמרה לאם כי ילדה בן. דקות מספר לאחר מכן לקחה האחיות את התינוק כדי לחתלו. "4 שעות" לאחר הלידה נאמר לאם כי בנה נפטר.

כן צוין בשאלון פרטי הנעדר כי כתובת המשפחה היא: פרדס חנה שיכון ממשלתי 58 וכי שם האם: "שושנה גדיסי (מצרפי לשעבר)".

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ועדת שלגי קבעה כי אין בידיה כל ממצאים העשויים להצביע על גורל בנם של חיים שלום ושושנה גדיסי (מצרפי).

משיחה שערכו חוקרי הוועדה עם האם שושנה גדיסי (מצרפי), עולה כי בתה רחל נולדה בשנת 1954 ואילו התינוק בו מדובר נולד שלוש שנים מאוחר יותר.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הפנים, לפיו לאב: חיים מצרפי נולדה בת ביום י"א באייר תשי"ח 1/5/58 בבית יולדות בחדרה הנושאת ת.ז. מספר 5529124.

כן נרשם, כי שם המשפחה של האם מצרפי.

2. הוועדה איתרה פנקס רישום פטירות של משרד הפנים, לפיו "בתו של חיים גדיסי" מפרדס חנה שיכון ממשלתי 58 נושאת תעודת זהות מספר 5529124 ילידת יום 1/5/58, נפטרה ביום י"ג באייר תשי"ח 3/5/58 בחדרה.

סיבת המוות: אי ספיקת לב.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של חיים שלום ושושנה גדיסי (מצרפי), נפטרה כתוצאה מאי ספיקת לב ביום 3/5/58 בבית היולדות בחדרה, בהיותה בת יומיים-שלושה.

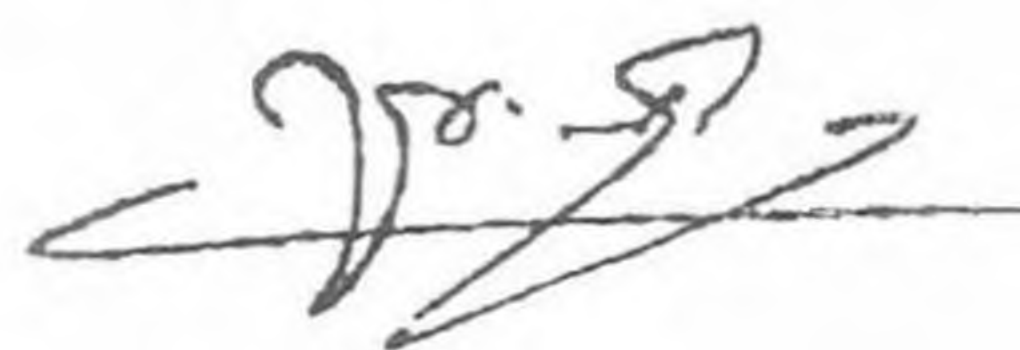
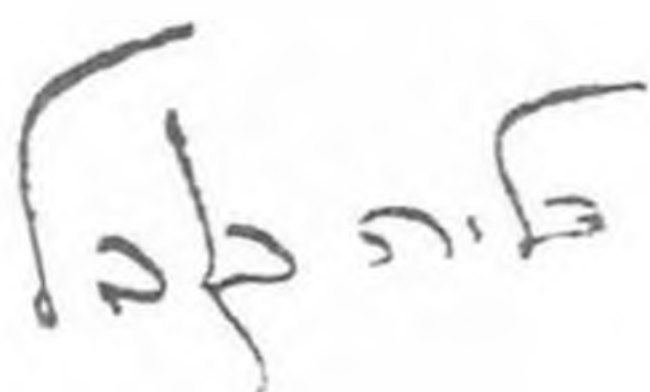
מכל הרישומים עולה כי המדובר ביילוד ממין נקבה ולא זכר.

בהיותה נפל לא צוין מקום קבורתה.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של התינוק.
מספר ת.ז. של האב חיים-שלום גדיסי 0361815.
מספר ת.ז. של האם שושנה גדיסי 3018611.

הנדון: הרצל בן דוד ורחל עבדו
תיק מספר 24/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1949. בגיל תשעה חודשים סבל הרצל משילשולים ואושפז בבית החולים צהלון יפו.

באחד הימים משהגיעה האם לבקר את הרצל, נאמר לה לחזור למחרת היום כיוון שהרצל צריך להישאר יום נוסף למעקב. למחרת, משחזרה האם, נמסר לה כי הרצל נפטר.

ההורים לא ראו גופה או חלקת קבר.

ועדת שלגי קבעה, כי אין בידיה כל ממצאים העשויים להצביע על גורלו של הרצל בן דוד ורחל עבדו.

טענות המשפחה:

1. מר אהרון שושנה פנה לחברה קדישא קריית שאול, על מנת לברר היכן נקבר אחיו הרצל, אך נאמר לו כי שם זה לא מופיע כלל ברשימותיהם.

2. מבדיקה שערך אחיו של הרצל במשרד הפנים ולפי מספר תעודת הזהות של האם 4200452-3, עולה, כי הרצל - הנושא ת"ז מספר 4200455-6 - נפקד-עזב את המדינה.

חוקרי הוועדה שוחחו עם גב' שושנה אחותו של הרצל ומגרסתה לאירוע עולה כי הרצל נולד בארץ בבית החולים דג'אני בעת שהמשפחה התגוררה במחנה יהודיה.

חוקרי הוועדה שוחחו עם אברהם אחיו של הרצל ומגרסתו לאירוע, עולה כי הרצל היה בן חודשיים בעת העלמו. וזאת כחודש לאחר עליית המשפחה ארצה. כן ציין כי האם התגוררה במחנה ישראל.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 58087, לפיה האם עבדו רחל בת יעקב בת 20, עלתה ארצה ביום 8/12/49 יחד עם שלושת ילדיה סבח, זמורה והרצל שהיה בן ארבעה חודשים ושוכנו בבית העולים מחנה ישראל. כן צוין כי: "נרשמה ביחד עם בעלה נגר דוד".

2. בידי הוועדה שאלון רישום לעולה, לפיו הרצל בן דוד עבדו הנושא תעודת זהות מספר 200455, עלה ארצה מעירק ביום 8/12/49, בהיותו בן ארבעה חודשים. כן צוין מספר ת"ז נוסף 200452.

3. הוועדה איתרה מסמך של משרד הפנים, לפיו האם רחל בת יעקב נגר נושאת ת"ז מספר 042004523, הינה ילידת שנת 1929.

4. בידי הוועדה תיק אישי של האם שבו נמצא העתק של כתובה, ממנה עולה כי הכלה נרשמה כרשל בת יעקב יצחק עבדה והחתן נרשם כדוד יצחק ח' אברהם.

5. בידי הוועדה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי "הרצל בן דוד חרד" ממחנה ישראל, נפטר ביום כ"ט בטבת תש"י 18/1/50 בבית החולים הממשלתי ליולדות יפו (דג'אני), בהיותו בן שלושה חודשים.

סיבת המוות: רעלת וברונכיט ספסטית.

6. בידי הוועדה רישיון קבורה, ממנו עולה כי "הרצל בן דוד ועד" ממחנה ישראל, נפטר בהיותו בן שלושה חודשים כתוצאה מברונכיט והובא לקבורה בתל אביב.

7. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא תל אביב-יפו, לפיו הרצל בן דוד חרד נפטר בבית החולים דג'אני בהיותו בן שלושה חודשים והובא לקבורה ביום ב' בשבט תש"י 20/1/50 בבית העלמין קריית שאול שורה 1, אזור ח', קבר מספר 1.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי הרצל בן רחל ודוד עבדו, נפטר כתוצאה מרעלת וברונכיט ביום 18/1/50 בבית החולים דג'אני, בהיותו בן שלושה חודשים וזאת כחודש ימים לאחר עלייתו ארצה.

הרצל הובא לקבורה ביום 20/1/50 בבית העלמין קריית שאול שורה 1, אזור ח', קבר מספר 1.

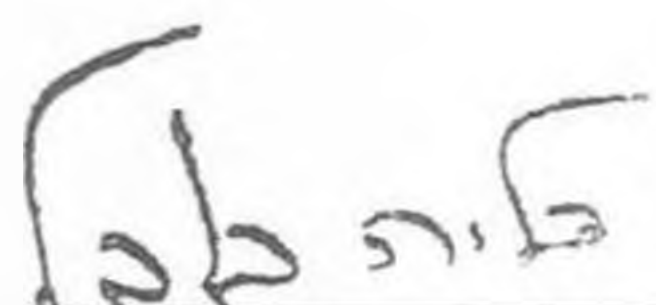
באשר לרישומי משרד הפנים, התייחסות מקיפה תינתן בדו"ח המסכם של הוועדה. עם זאת, יש לציין שבבדיקה שערכו חוקרי הוועדה במשרד הפנים התברר כי מעמד "לא נפקד" במפקד האוכלוסין נקלט במחשב מרשם התושבים כ"עזב את הארץ".

היות ובכתובה של האם נרשם האב כדוד אברהם יצחק ח' אברהם, חוקרי הוועדה מניחים כי האות ח' מייצגת את השם חרד. נוסף על כך, השם הרצל אינו נפוץ וילד בשם הרצל בן דוד ממחנה ישראל, לא אותר, כך שהזיהוי של התינוק הנ"ל הינו ודאי.

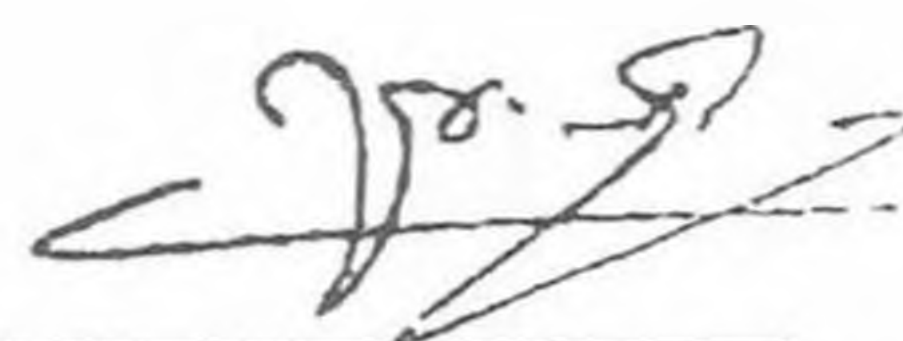
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט (דימ')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - מספר ת.ז. של הרצל עבדו 4200455-6.

הנדון: זכריה בן יוסף וצדקה ספר (צפר)
תיק מספר 27/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן וכמו גם ממכתב שמסרה האם צדקה ספר למשרד העבודה, הגיעה המשפחה ארצה בשנת 1949 יחד עם זכריה בן השנתיים. המשפחה התגוררה תחילה כשישה חודשים בעין שמר ומשם עברה להתגורר באבן יהודה.

כשנה לאחר שהייתם באבן יהודה, חש זכריה ברע והרופא המטפל הפנה אותו לבית החולים איכילוב בתל אביב. יומיים לאחר אשפוזו בבית החולים נמסר למשפחה כי זכריה נפטר.

עדות נמסרה לוועדות קודמות.

ועדת שלגי קבעה כי לא ניתן להגיע לממצאים המאפשרים לקבוע את גורלו של זכריה.

בעדות שמסר האב בפני חוקרי ועדת בהלול-מינקובסקי, ציין כי המשפחה עלתה ארצה ביום 23/2/50 יחד עם יחיא בן השנה, הם שוכנו תחילה בעין שמר כחצי שנה, וביום 29/8/50 עברה למעברת עין יעקב שם שהו כשלושה חודשים.

בתום תקופה זו סבל יחיא משילשולים ונשלח לבית החולים הדסה תל אביב שם נפטר.

ממצאי החקירה:

1. בידי הוועדה תעודת עולה מספר 5074 שמסרה המשפחה, לפיה יוסף סלח צפר ואשתו צדקה ושני ילדיהם עלו ארצה ביום 23/2/50 ושוכנו בבית העולים עין שמר ג'. כן צוין כי יחיא היה בן "1" בהגיעו ארצה וכי נשא מספר רישום 240754.
2. בידי הוועדה גיליון תולדות מחלה של בית החולים הדסה תל אביב, בו רישום המתייחס למס' 13370/50, לפיו יחיא זכריה צפר סלח אושפז ביום 1/10/50. כן צוין כי שמות הוריו הם: "יוסף-צדקה".
3. הוועדה איתרה יומן קבלת חולים של בית החולים הדסה תל אביב נושא מספר סידורי 13370, לפיו "יחיאל יוסף" מאבן יהודה אושפז ביום 1/10/50 ונפטר ביום 4/10/50.
4. בידי הוועדה תעודת פטירה של משרד הפנים מיום 10/5/67, לפיה "יחיאל יוסף" נפטר ביום 4/10/50 בבית החולים הדסה תל אביב כתוצאה מרעלת ומדלקת מעיים.

5. הוועדה איתרה רישיון קבורה, לפיו "יחיאל יוסף" נולד ב-1949 ונפטר כתוצאה מרעלת ודלקת מעיים. כן צוין כי רישיון הקבורה הוצא ביום 12/10/50.

6. בידי הוועדה אישור של חברה קדישא, לפיו "יוסף יחיאל" בן השנה, הובא לקבורה ביום כ' בתשרי תשי"א בבית העלמין קריית שאול חלקת ילדים אזור א/1, שורה 6, קבר מספר 4.

7. בידי הוועדה מכתב מטעם קופת חולים מחוז חפר אבן יהודה, עבור בית החולים הדסה תל אביב, לפיו "בספטמבר 1950... הוכנס ילד... זכריה יוסף למחלקת ילדים... אחרי שישה שבועות הודיעו להוריו שהילד מת. אני לא קיבלתי שום דבר רשמי על מקרה זה. אני מבקש למסור בידי הוריו (צפר יוסף - צפר סידמה) מכתב".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי זכריה בן יוסף וצדקה ספר (צפר), נפטר כתוצאה מרעלת ודלקת מעיים ביום 4/10/50 בבית החולים הדסה תל אביב.

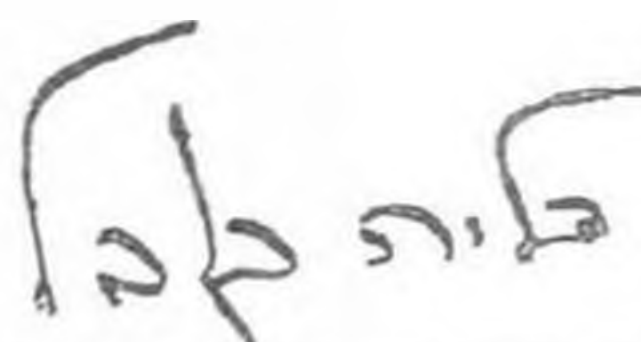
זכריה הובא לקבורה ביום 12/10/50 בבית העלמין קריית שאול בחלקת ילדים אזור א/1, שורה 6, קבר מספר 4.

אין ספק בזיהויו של זכריה, על אף שנרשם בחלק מהמסמכים כיחיאל יוסף, וזאת בהצלבה עם הרישום בגיליון תולדות המחלה שם נרשם בשמו המדויק: יחיה זכריה צפר סלח. נוסף על כך מספר גיליון 13370/50 זהה למספר הרישום ביומן קבלת החולים.

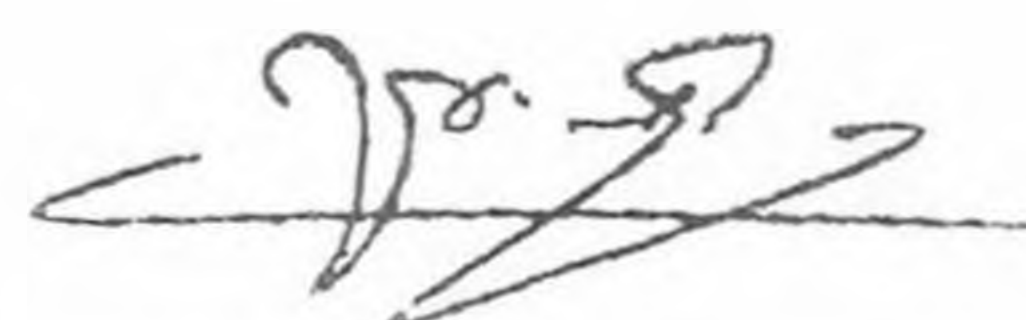
הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

דוד מימון, אלוף (מיל')
חבר ועדה

דליה קובל, שופטת (דימ')
חברת ועדה

יעקב קדמי, שופט (דימ')
יו"ר הוועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום -

מספר ת.ז. של זכריה (יחיאל) ספר (צפר) 4240754.

מספר ת.ז. של האם צדקה ספר (צפר) 4240752.

הנדון: שרה בת נתן ורחל שרעבי
תיק מספר 28/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, עלתה המשפחה ארצה בשנת 1948 ושוכנה במחנה ראש העין.

שרה נולדה ככל הנראה בשנת 1950. זמן מה לאחר לידתה, אושפזה שרה בבית הילדים בראש העין, או בבית החולים הדסה שבמחנה וכעבור שלושה שבועות נעלמו עקבותיה.

ועדת שלגי קבעה כי אין בידיה כל ממצאים היכולים להצביע על גורלה של שרה.

חוקרי הוועדה עיינו בתיק הנעדרת בוועדת שלגי והתברר, כי בעת העלייה נשאו בני המשפחה את השם סאלם ורק מאוחר השתמשה בשם שרעבי.

אחיה של שרה ציין כי, המשפחה עלתה במהלך שנת 1948 ושוכנה בראש העין. שנתיים לאחר מכן, ילדה האם בת לה קראה שרה. התינוקת סבלה מצהבת והאם היניקה אותה מידי יום.

כעבור שבועיים כשבאה האם להיניקה, נאמר לה כי שרה נפטרה.

ממצאי החקירה:

1. מבדיקה שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים ובהסתמך על מספרי תעודת הזהות, עולה כי אבי המשפחה עלה ארצה ביום 25/10/49 ונרשם כנתן שלום שרעבי בן חסן. עוד עולה מבדיקה זו כי יחד עמו עלו שתי נשותיו מרים בת יששכר סלם ורחל שרעבי.

2. הוועדה איתרה יומן כניסה למחנה ראש העין ב' ממנו עולה כי והב חסן סלם נושא תעודת עולה מספר 52809 וכרטיס מספר 921 נכנס למחנה ביום 25/10/49 יחד עם שתי נשותיו מרים, רחל וילדיהם. בת בשם שרה שעלתה עם המשפחה היתה בת 15 שנה.

3. הוועדה איתרה יומן כניסה לבית החולים הדסה ראש העין ובו רישום המתייחס ל"סלם ילדה והב חסן" מראש העין ב'. על פי רישום זה התקבלה לאשפוז ביום 1/8/50 בהיותה בת שבעה ימים.

ברישום ליום 5/8/50 נרשם כי "סלם ילדה והב חסן" נפטרה בהיותה בת שבעה ימים.

4. הוועדה איתרה יומן פטירות של מחנה ראש העין שנוהל על ידי מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית ממנו עולה כי "והוב חסן סאלם" נפטרה בבית החולים הדסה ביום 3/8/50, בהיותה בת שבעה ימים.

5. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין סגולה פתח תקווה, ממנו עולה כי "חסן בת סאלם והב" נפטרה בהיותה בת שישה ימים והובאה לקבורה ביום 7/8/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 8.

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בתם של נתן ורחל שרעבי, נפטרה בבית החולים הדסה ראש העין ביום 5/8/50, בהיותה בת ימים ספורים.

בתם הובאה לקבורה ביום 7/8/50 בבית העלמין סגולה פתח תקווה בחלקת ילדות ב', שורה כ"א, קבר מספר 8.

הוועדה מסמתכת על יומן הכניסה לבית החולים לגבי קביעת מועד פטירתה.

יש לציין כי למרות השוני בשמו הפרטי של האב כפי שמופיע ברישומי משרד הפנים, הרי שמתקיימת זהות מוחלטת בהרכב המשפחה, גילאי העולים לארץ ותאריך העלייה, כפי שהם עולים מהפרטים שמסרה המשפחה לוועדת שלגי ובין הרשום ביומן הכניסה למחנה.

בשל היותו של אב המשפחה נשוי לשתי נשים הרי ששמות המשפחה נרשמו לחלופין על פי כל אחת מנשותיו.

כל ממצאי החקירה מצביעים על כך שהתינוקת עליה התלוננה המשפחה לא נשאה את השם שרה מן הטעמים הבאים:

א. מבדיקה שערכו חוקרי הוועדה ברישומי משרד הפנים, עולה כי שרה בת מרים והב סלם נולדה בשנת 1934, נישאה והקימה משפחה ואילו אחותה החורגת שנולדה לאביה ולאשתו רחל נולדה בשנת 1950 ובתינוקת זו מדובר.

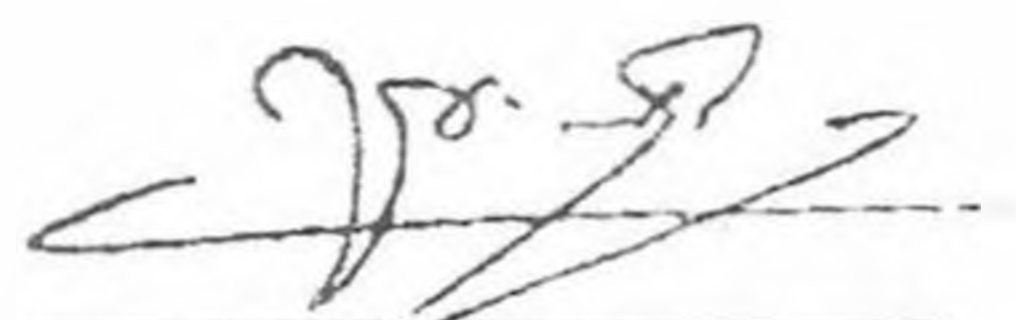
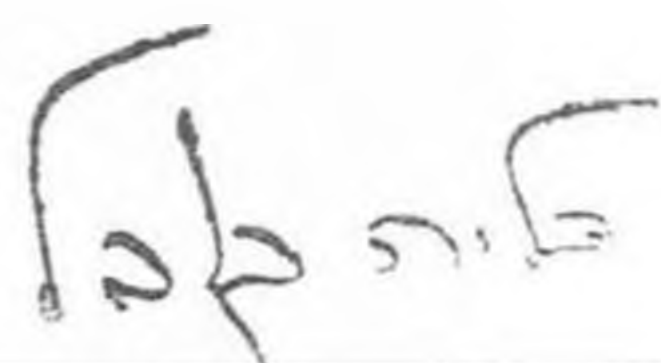
ב. בנוסף על כך התינוקת נולדה בארץ במהלך שנת 1950 ולפי הרשום ביומן הכניסה למחנה, נרשמה המשפחה בשם: והב חסן סלם ואכן לפי הממצאים שמצאה הוועדה רשומה התינוקת כחסן בת סאלם והב.

השמות 'נתן' ו'והב' הינם שמות חופפים.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של שרה.
מספר ת.ז. של האב נתן שרעבי 04151672-5.
מספר ת.ז. של האם רחל שרעבי 04151674-1.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן יחיא וחממה עוקבי
תיק מספר 35/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי הנעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן, עלתה המשפחה ארצה במהלך שנת 1949. אם המשפחה ילדה בן בבית החולים דג'אני יפו בחודש אדר 1950 ונפטרה לאחר הלידה. בתום השבעה באו בני המשפחה על מנת לקחת את התינוק מבית החולים, אך נאמר להם כי נפטר. כן צוין כי התינוק היה בן שבוע בהיעלמו וכי לא ניתן לו שם.

ועדת שלגי קבעה כי לא נמצאו כל ממצאים המאפשרים לקבוע את גורלו של בנם של יחיא וחממה עוקבי.

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה פנקס פטירות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי האם: "חממה בן חיים עוקבי" ממחנה ב' אוהל ראש העין, נפטרה ביום ב' באייר תשי"א 8/5/51 בבית החולים ליולדות וילדים יפו, בהיותה בת 30 שנה.

2. הוועדה איתרה פרוטוקול נתיחה שלאחר המוות של בית החולים אסף הרופא, ממנו עולה כי עוקבי חממה (יונה) נפטרה ביום 8/5/51 במחלקת הנשים של בית החולים יפו בהיותה בת 41 וגופתה נותחה בו ביום.

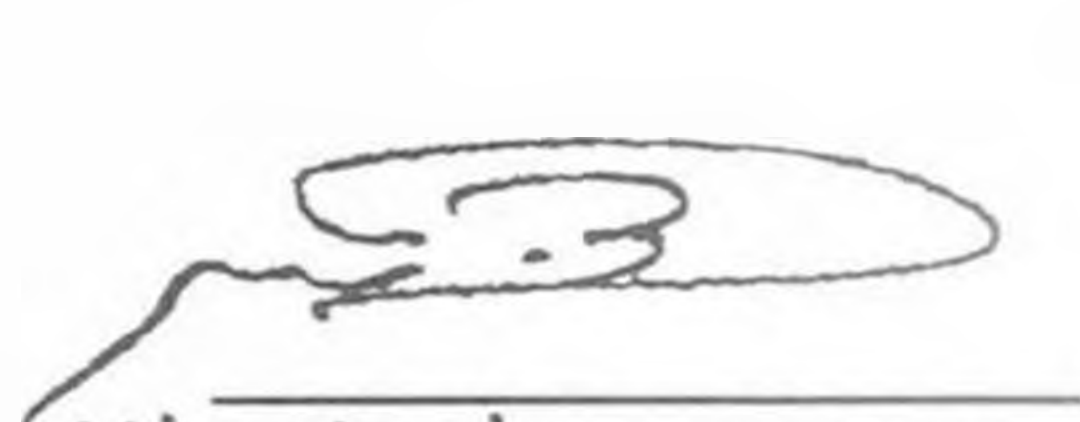
סיבת המוות: דימום שנגרם מקרעים ברחם כתוצאה מהיריון.

3. משיחה שקיימו חוקרי הוועדה עם הפתולוג בבית החולים אסף הרופא, עולה כי במקרה של פגיעה חמורה ברחם בזמן ההיריון אין העובר שורד ומת תוך מספר דקות.

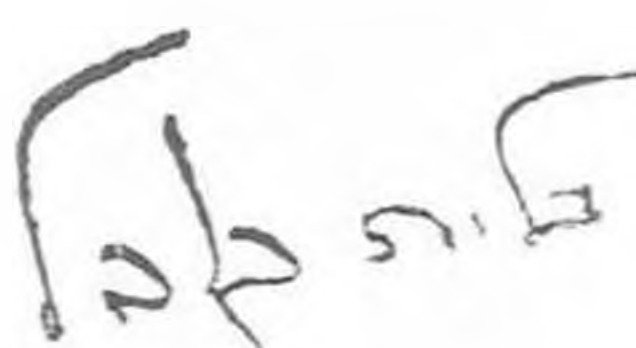
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי היילוד נפטר יחד עם אימו הגב' חממה עוקבי, כתוצאה מדימום שנגרם עקב קרעים ברחם בזמן היריונה של גב' עוקבי. פטירת האם והילוד - ביום 8/5/51 בבית החולים ליולדות ולילדים ביפו.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופט(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של הילוד.
מספר ת.ז. של האב יחיא עוקבי 55682091.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן עואף ונעמה עואוי
תיק מספר 39/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בכחינת עלומים.

פרטי התלונה:

על פי פרטי נעדר המצוינים בשאלון שמסרה המשפחה לוועדה הציבורית לגלוי ילדי תימן, ילדה אם המשפחה בן זכר בתאריך לא ידוע בבית החולים בילינסון פתח תקווה. שמונה ימים לאחר לידתו, נעלם הבן מבית החולים.

ועדת שלגי קבעה, כי אין בידיה כל ממצאים העשויים להצביע על גורל בנם של עואף ונעמה עואוי.

משיחה שקיימו חוקרי הוועדה עם שושנה, אחות התינוק, התברר כי אמה סיפרה לה כי אחיה נולד בריא, אך היא עצמה לא ראתה אותו כלל ולאחר מספר ימים נאמר לה כי נפטר. הוא נולד שנתיים לאחר לידת אחיו אורי שהינו יליד שנת 1951. כן הוסיפה האחות וסיפרה כי לאמה מעולם לא היתה לידת יילוד מת או הפלה.

ממצאי החקירה:

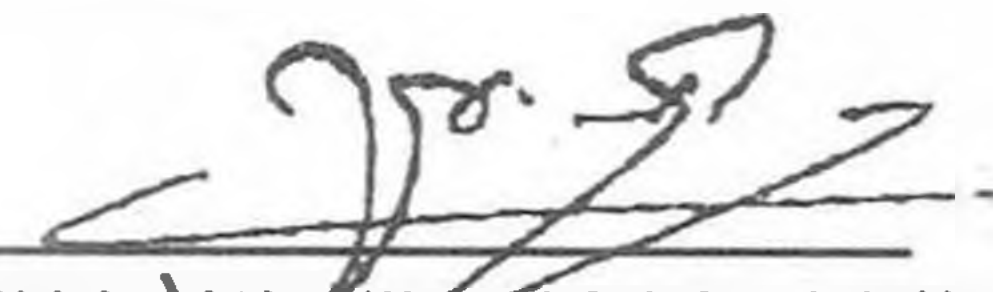
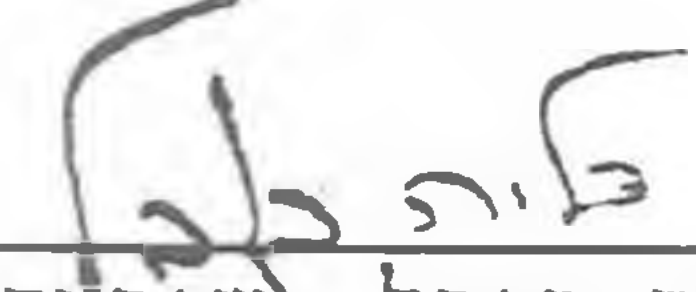
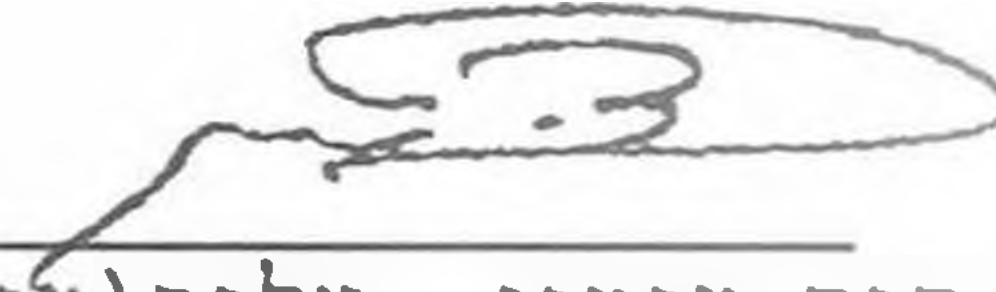
1. הוועדה איתרה פנקס רישום לידות של משרד הבריאות, ממנו עולה כי ל"עודה עואוי" ולאשתו נעמה בת יוסף, ילידת שנת 1920, מראש העין, נולד בן זכר ביום 23/1/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.
 2. הוועדה איתרה יומן לידות של בית החולים בילינסון פתח תקווה, ממנו עולה כי ל"עואוי נעמי אשת עודה" בת שלושים מראש העין, נולד בן מת ביום "23/1".
 3. הוועדה איתרה כרטיס חולה של בית החולים בילינסון פתח תקווה, ממנו עולה כי "עואוי נעמה" בת 34 מראש העין רח' ג', מספר 2, אושפזה בבית החולים בין התאריכים "11/1" ל-"28/1".
 4. הוועדה איתרה פרטיכל נתיחה של בית החולים בילינסון פתח תקווה, ממנו עולה כי ביום 24/1/54 נותחה גופת של "תינוק של ענאוי נעמי" שנולד מת.
- עוד נכתב בפרטיכל זה "גוית עובר ממין זכר, העור מתקלף כולו. בפתיחת הגוף ראינו שהאברים הפנימיים רקובים. המוח רקוב ומתפורר...".

מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה בוודאות כי בנם של עואף ונעמה עוואוי נולד מת
ביום 23/1/54 בבית החולים בילינסון פתח תקווה.

בהיותו נפל הובא לקבורה ללא ציון חלקת הקבר.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

		
יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל') יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה		

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של היילוד.
מספר ת.ז. של האב: עואף עוואי 4222359.

הנדון: (ללא שם פרטי) בן סעיד ורחל שרדי (חג'בי)
תיק מספר 42/2000

הוועדה מיזמתה החליטה לבדוק מחדש את כל התלונות שהוגשו על ידי המשפחות לוועדות קודמות על אף שלא התלוננו לפניה והמתייחסות לתינוקות שלא נקבעו ממצאים לגביהם והם בבחינת עלומים.

פרטי התלונה:

מהודעה שנמסרה לוועדת שלגי עולה כי, אם המשפחה רחל עלתה ארצה מתימן בשנת 1949 ושוכנה במחנה ראש העין.

זמן מה לאחר מכן ובהיותה בחודש השמיני להיריונה, נסעה האם לבקר את הוריה במחנה עין שמר. בהיותה בעין שמר, חשה רחל ברע ואושפזה בבית החולים רמב"ם, שם נפטרה כעבור מספר ימים.

משביקשה המשפחה לקבל פרטים על גורל העובר, נדחתה ללא כל מענה.

יצוין כי שמו של אבי המשפחה - יחיא סעיד.

עדות נמסרה לוועדת שלגי שקבעה כי אין בידיה כל ממצא באשר לגורל בנם של רחל וסעיד שרדי (חג'בי).

ממצאי החקירה:

1. הוועדה איתרה יומן כניסה וכרטיס חולה של בית החולים רמב"ם, מהם עולה כי "סעיד רחל אשת יחיה 20" מבית החולים "עזרה", התקבלה לאשפוז ביום "19/4" ושהתה בו עד ליום ה"15/5".

2. הוועדה איתרה גיליון סיכום מחלה של בית החולים הממשלתי (רמב"ם), ממנו עולה כי "סעיד רחל" מ"בית העולים מס. 2 (בית החולים עזרה)" התקבלה לאשפוז ביום 19/4/50 כשהיא בחודש השישי להיריונה וסובלת מהכרה מעורפלת.

במהלך אשפוזיה אובחנה אצל רחל שחפת במצב קשה ומתקדם והיא נפטרה לבסוף ביום 15/5/50 בהיותה בת 20.

3. הוועדה איתרה פנקס פטירות של בית החולים רמב"ם, ממנו עולה כי "סעיד רחל אשת יחיא יוסף" מבית העולים ראש העין ב' נפטרה ביום 15/5/50 בהיותה בת 20.

סיבת המוות: שחפת.

4. הוועדה איתרה יומן קבורה של בית העלמין מחנה דוד, ממנו עולה כי "סעיד רחל אשת יחיא, אביה יוסף" מ"בית העולים ראש העין מבית חולים ממשלתי" הובאה לקבורה ביום 17/5/50 בהיותה בת 20.

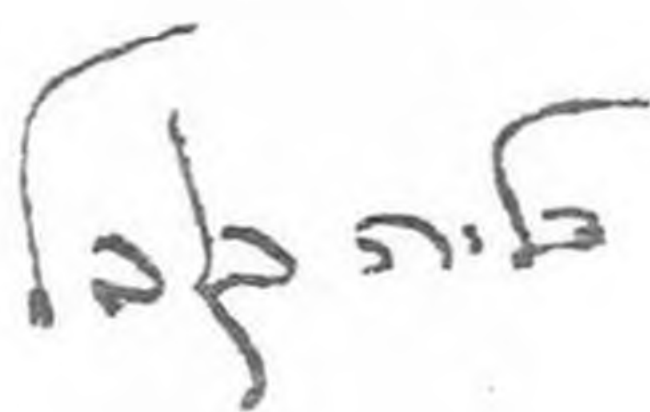
מסקנות הוועדה:

מן המידע לעיל עולה ברמה גבוהה של סבירות, כי עוברה בן השישה חודשים של רחל סעיד, נפטר ברחם אמו ביום 15/5/50 בבית החולים רמב"ם, כתוצאה ממחלת השחפת ממנה סבלה האם.

הוועדה משתתפת בצער המשפחה.

יעקב קדמי, שופט(דימ') דליה קובל, שופטת(דימ') דוד מימון, אלוף(מיל')
יו"ר הוועדה חברת ועדה חבר ועדה

העתק:

משרד הפנים - לעדכון הרישום - אין בידי הוועדה ת.ז. של העובר.
למרות כל המאמצים שהושקעו בתיק זה, לא עלה בידי הוועדה להשיג מספרי תעודות הזיהוי של הורי העובר.

הספריה הלאומית
2001 A 9637

דין וחשבון.

Vol. 3 C.3

2179415-110

